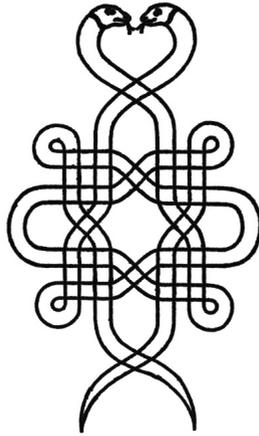

சித்திரக்கவித் திரட்டு

ஈழமும் தமிழும் (6)

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஞானம் பதிப்பக வெளியீடு

ஞானம் வெளியீடு : 41

SL Rs. 1500/-

US \$ 20

Pages : 1022

(xlviii + 100 + 34 + 840)

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் 200^{ஆவது} இதழ் வெளியீட்டினையொட்டிய
சிறப்பு வெளியீடாகவும்
‘ஞானம் பதிப்பகம்’ மற்றும் ‘ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை’
ஆகியவற்றின் ஸ்தாபகரும், பிரதம ஆசிரியருமான
தி.ஞானசேகரன் அவர்களது பவளவிழா ஆண்டினையொட்டிய
(2016 சித்திரை – 2017 சித்திரை)
சிறப்பு வெளியீடாகவும் இந்நூல் வெளிவருகிறது.

ஈழமும் தமழும் (6) – சத்திரக்கவீத் தரட்டு

ஞானம் பாலச்சந்திரன்

1^{ஆம்} பதிப்பு, டிசம்பர். 2016

Eelamum Thamilm (6) - Chithrakavi Thirattu

Gnanam Balachandran

(balag.lk@gmail.com)

First Edition, Dec. 2016

Designed By : Author

Published By: Gnanam Pathippakam, 3B, 46th Lane, Colombo 06, Sri Lanka.

Tel: 0094 11 2586013, Fax: 0094 11 2362862. Email: editor@gnanam.info

Printed by: Tharanjee Prints. 506, Highlevel Road, Nawinna, Magaragama, Sri Lanka.

ISBN 978-955-8354-66-7

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission, except pages 457- 475.

எமது கொள்ளுப்பூட்டன்

மகாவித்துவான்
வித்துவசிரோமணி

புன்னாலைக்கட்டுவன்

சி. கணேசயர்

(1878-1958)

அவர்களுக்கு

இந்நூல் சமர்ப்பணம்

மதிய்யுரை

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நாம் இழந்துவிட்ட பொக்கிஷங்கள் ஏராளம். கடல்கோள் இயற்கை அனர்த்தம் முதல் படையெடுப்புகள், நூலக எளியூட்டல் எனும் மனிதர்களின் திட்டமிடப்பட்ட செயல்கள் ஈறாக பற்பல வழிகளில் ஈழத்து இலக்கியப் பொக்கிஷங்களை நாம் இழந்திருக்கிறோம். அத்துடன், ஈழத்து இலக்கியச் செல்வங்களை ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாத்து உரிய முறையில் வெளிக்கொணராமையும் இவ்விழப்பிற்கு ஒரு காரணமென்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டியுள்ளது. ஈழத்துத் தமிழறிஞர்கள் சித்திரக்கவிக்கு வழங்கிய பாரிய பங்களிப்பு வெளிக்கொணரப்படாத நிலையில், அத்தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் வகையில் இந்நூல் வெளிவருகிறது.

சித்திரக்கவிசார்ந்த ஆய்வு முயற்சிகள் பரவலாக முதிர்ச்சியடையாத நிலையில், சித்திரக்கவிகளுக்கான ஈழத்தவரின் பங்களிப்புகள் இன்னமும் அறியப்படாமலும், துணியப்படாமலும் இருந்துவருகின்றன. இதுவரை காலமும் வெளிவந்த ஆய்வு முயற்சிகளில் இவற்றுக்கான உரிய அங்கீகாரங்கள் வழங்கப்பெறவில்லை. 'சித்திரக்கவித் திரட்டு' எனும் இந்நூல் ஈழத்துப் புலவர்களின் சித்திரக்கவிகளையும், சித்திரக்கவி நூல்களையும் திரட்டித் தந்துள்ளது.

ஈழத்தில் எழுந்த சித்திரக்கவி இலக்கியங்களைத் திரட்டித்தரும் நோக்கத் துடன் இந்நூல் வெளிவருகின்றபோதும், அச்செயற்பாட்டினை மட்டும் இந்நூல் உள்ளடக்கவில்லை. மேலாக, ஈழத்துச் சித்திரக்கவி இலக்கியங்களை நிலை நிறுத்துவதற்கான தளத்தினையும், அச்சித்திரக்கவிகளில் தாக்கம் செலுத்தும் புறக்காரணிகளையும் உள்ளவாங்கி சித்திரக்கவியின் ஆணீவோர் பிடித்து, அவற்றின் பருமனை அளந்து, கிளைவரையான வியாபகத்தைக் கண்டு, 'தமிழில் சித்திரக்கவி வரலாற்றை' இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் சித்திரக்கவிகளுக்கான இலக்கணத்தை விளக்கி, அவ்விலக்கணத்தில் சீரற்ற பகுதிகளைச் சீர்செய்து சித்திரக்கவிகளுக்கான இலக்கணநூலாகவும் இந்நூல் அமைகிறது. இத்தகையதொரு பல்துறைச் சங்கம ஆய்வுத் தளத்திலேதான் ஈழத்திலே பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவிகள் ஞானம் பாலச்சந்திரனால் முன்னிறுத்தப் பெற்றுள்ளன.

இப்பெருநூல், 80க்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகள் மற்றும் அவற்றுள் உள்ளடங்கும் 60க்கும் மேற்பட்ட உபபிரிவுகளுக்கிடையே விரிவும் தெளிவும் நிறைந்த அறிவுசார் உரையாடலை நிகழ்த்துகிறது. தமிழ்ச் சூழலில் சித்திரக்கவிகளின் வரலாறு, தனித்துவம், அவற்றைப் பாடிய நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட புலவர்களின் விபரங்கள், இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட அரும்பத விளக்கங்கள், முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட மேற்கோள் பாடல்கள் மற்றும் சித்திரக்கவிகளுக்குரிய

உருவத்தளப் படங்கள் முதலாயவற்றை உள்ளடக்கி, ஆயிரம் பக்கங்களுக்கும் மேலாக விரிகிறது. இணைப்புப் பகுதியில் அடங்கும் ஈழத்துச் சித்திரக்கவி நூல்களின் திரட்டு தமிழலகிற்குப் பெருவிருந்தாகிறது. சித்திரக்கவி தொடர்பாக ஆய்வும் ஆவணப்படுத்தவும் நிறைந்த முன்னோடியான இப்பெருமுயற்சி தமிழாய்வுச் சூழலில் புத்தொளியைப் பாய்ச்சுகிறது.

1983^{ஆம்} ஆண்டு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தினர் வெளியிட்ட 'சித்திரக்கவிகள்' எனும் நூலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தனது 150^{ஆவது} ஆண்டு நிறைவையொட்டிச் சிறப்பு வெளியீடாக வெளிக்கொணர்ந்த 'சித்திரக்கவிக் களஞ்சியம்' எனும் நூலும் சித்திரக்கவிகளானவை தமிழறிஞர்களிடையே கொண்டுள்ள அங்கீகாரத்தை வலியுறுத்துகின்றன. தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களும், பல்கலைக்கழகங்களும் சித்திரக்கவிசார்ந்த நூல்களை இவ்வாறான சிறப்புத் தருணங்களில் வெளிக்கொணர்ந்து திருப்திகண்டுள்ளமை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் அவற்றுக்கான முக்கியத்துவத்தையே எடுத்தியம்புகின்றன.

ஈழத்து நவீன இலக்கியத்துக்கு 'ஞானம்' கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையி னூடாக எம்மாலான பணியை நாம் ஆற்றிவருவது இலக்கிய உலகம் அறிந்ததே. 'ஈழத்துப் போர் இலக்கியம்' (ஞானம்-150), 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' (ஞானம்-175), ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி 'புரிதலும் பகிர்தலும்' - நேர்காணல்கள் (ஞானம்-200), ஆகிய தொகுப்புகள் வெளிக்கொணர்ந்தமையைச் சான்றுகளாக முன்னிறுத்தலாம். இருப்பினும் ஈழத்துப் பழந்தமிழ் இலக்கியத்துக்குச் சஞ்சிகையின் வாயிலாக நாம் உதிரியாகவே பங்களிப்பினை வழங்கிவந்துள்ளோம். அக்குறையினை நிவர்த்தியெய்யும் செயற்பாடாக, ஞானம் பதிப்பகத்தினூடாக 'ஈழமும் தமிழும்' என்னும் தொடரில், ஈழத்துப் பழந்தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளோம். ஞானம் சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியரான பாலச்சந்திரன் எழுதிய இந்நூல் அத்தொடரில் 6^{ஆவது} நூலாக வெளிக்கொணரப்படுகின்றது. இந்நூலானது ஞானம் சஞ்சிகையின் 200^{ஆவது} இதழ் வெளியீட்டையொட்டி எம்மால் வெளியிடப்படுவது திருப்தியுடன் கூடிய இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

அட்டைப்படத்தை வடிவமைத்த திருமதி. கோ. சுதர்சினிக்கும், நூலினைத் திறம்பட அச்சிட்ட தரன்ஜி நிறுவனத்துக்கும் எமது நன்றிகள். சஞ்சிகைப் பணிக்கும் நூல் பதிப்புப் பணிக்கும் ஆதரவு நல்கிவரும் வாசக அன்பர்களுக்கு எமது இதயங்கனிந்த நன்றி என்றும் உரியது.

த. ஞானசேகரன்

'ஞானம்' பதிப்பகம்

15-12-2016

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.
editor@gnanam.info

அணிந்துரை

பேராசிரியர் கலாநிதி **நா. சுப்ரமணியன்**

(முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்)

திரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்களுடைய ஆக்கங்களுக்கு நான் எழுதும் இரண்டாவது அணிந்துரை, இது. ஏற்கெனவே இரு ஆண்டுகளின் முன்னர் அவருடைய **மணவாசக அணியமுதம்** (2014) என்ற நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதியிருந்தேன். அதன் பின்னர் இப்போது அவருடைய சித்திரக்கவித் திரட்டு என்ற இப்பெரு நூலுக்கு **அணிந்துரை** எழுதுமாறும் என்னை அவர் கேட்டுக்கொண்டார். அவ்வாறு அவர் கேட்டுக் கொண்டமை எனது ஆய்வியல் நோக்கு மற்றும் அணுகுமுறைகள் ஆகியவற்றின்மீது அவர்களொருள்ள பெருநம்பிக்கையாகும். அவருக்கு எனது மனம் நிறைந்த நன்றிகயத்தெரிவித்துக் கொண்டு இவ்வாக்கம் தொடர்பான எனது மனப்பதிவுகளுள் 'முக்கியமான சிலவற்றை மட்டும் அணிந்துரையாக இங்கு பதிவுசெய்ய முற்படுகிறேன்'.

'**முக்கியமான சிலவற்றை மட்டும் பதவுசெய்ய முற்படுகிறேன்**' என நான் மேலே குறிப்பிட்டதற்கு முக்கிய காரணம் உளது. இப்பெருநூலின் பொருண்மை, விரிவான கட்டமைப்புநிலை, பயன்பாட்டுநிலை மற்றும் ஈழத்தவரின் தமிழியலாய்வு வரலாற்றில் இந்நூலுக்குரிய இடம் என்பன தொடர்பான விடயங்களையும், இவ்வாக்கத்தினூடாகத் திரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்கள் புலப்படுத்தியுள்ள ஆளுமை அம்சங்களைப் பற்றியும் திறனாய்வு நோக்கில் விரிவாக எடுத்துரைக்க முற்பட்டால் அம்முயற்சியானது **ஆராய்ச்சி முன்னுரை**யென்ற பரிமாணத்தைப் பெற்று 30பக்கங்களுக்குமேல் விரிவுபெற்றுவிடும். அதனை எழுதுவதற்குச் சிலமாதகாலமாவது அவகாசம் தேவைப்படும். எனவே அம்முயற்சி இங்குதவிர்க்கப்படுகிறது. எனவே இப்பெரு நூலுள் நுழைய விழையும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் இந்நூலை ஆய்வுநிலையில் அணுக முற்படுபவர்களுக்கும் துணைபுரியும் வகையிலான அடிப்படையம்சங்களை அடையாளங்காட்டுவதான ஓர் ஆய்வுநிலை அறிமுகக் குறிப்பாக மட்டுமே இந்த அணிந்துரை இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றது.

தமிழின் இலக்கிய - இலக்கணப் பரப்பு மற்றும் பண்பாட்டு மரபுகள் ஆகியன தொடர்பாக அண்மைக் காலத்தில் ஆழமாகச் சிந்தித்தும் செயற்பட்டும் வரும் ஈழத்து

இளந்தலைமுறையினருள் முக்கியமான ஒருவராகத் திகழ்பவர் திரு.பாலச்சந்திரன் அவர்கள். **ஞானம்** இதழின் நிர்வாக ஆசிரியராகத் திகழும் அவர் குறிப்பாக, ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைக்கும் செயற்பாட்டிலே தனிக்கவனம் செலுத்தி வருபவருங்கூட. அவ்வகையில் அவர், ஈழத்தமிழிலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுச் சூழலிலே அண்மைக்காலம்வரை உரிய கவனத்தைப் பெற்றிராத வரலாற்று மூலங்களைத் தேடித்திரட்டுவதிலும் அவற்றின் முக்கியத்துவங்களை விளக்கியுரைத்து, அவற்றை ஆவணப்படுத்துவதிலும் தீவிர ஈடுபாடு காட்டிவந்துள்ளார்; காட்டிவருகிறார்.

‘ஈழமும் தம்மும்’ என்ற வரிசையிலே கடந்த ஈராண்டுக் காலப்பகுதியில் அவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளவையான

1. யாழ்ப்பாண மன்னர் நிறுவிய தமிழ்ச் சங்கம்,
2. சைமன் காசிச்செட்டியின் அகராதி முயற்சிகள்,
3. ஈழத்தின் முதலாவது வானசாஸ்திர நூல்-கிரகசார எண்ணல்(1506),
4. ஈழத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற அதிபழைய விலாசம் நாடகம் - தால விலாசம்
5. மெல்ஹொ பாதிரியார் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு(1759)

ஆகிய நூலாக்கங்கள் ஈழத்தமிழிலக்கியம் தொடர்பான அவருடைய மேற்படி தீவிர ஈடுபாட்டின் முக்கிய சான்றுகளாகத் திகழ்வன. மேற்படி **‘ஈழமும் தம்மும்’** வரிசையிலே **ஆறாவது** ஆக்கமாகவே இப்பொழுது **‘சீத்திரக்கவித் தரட்டு** என்ற தலைப்பிலான இப்பெருநூல் அவரால் வெளியிடப்படுகிறது. **‘சீத்திரக்கவி’** என்ற படைப்பாக்க முறைமை சார்ந்து ஈழத்தவரால் இயற்றப்பட்ட பாடல்களைத் தொகுத்துப் பேணும் ஆர்வமுனைப்பில் உருவாகத்தொடங்கி, மேற்படி படைப்பாக்க முறைமை சார்ந்த அனைத்துவகைச் செயற்பாடுகளையும் தொகுத்து நோக்கி விளக்கியுரைக்கும் பெருமுயற்சியாக விரிவுபெற்றுவிட்ட ஆக்கம், இது.

இவ்வாறான விரிவுகாரணமாக இப்பெருநூலானது, **‘குறந்த ஓர் இலக்கிய வகைசார்ந்த ஆக்கங்களின் தரட்டு’** என்ற ‘பொதுப் பரிமாண’த்தைக் கடந்து **‘ஆய்வு நூல்’** என்பதான ‘சிறப்புப் பரிமாண’த்தைக் கொண்டதாகிவிட்டது. இந்நூலிலே திரு.பாலச்சந்திரன் அவர்கள் தமிழிலே அண்மைக்காலம்வரை வெளிவந்துள்ள **‘சீத்திரக்கவி’**, அவைதொடர்பான இலக்கணங்கள், விளக்கநூல்கள் மற்றும் ஆய்வுகள் ஆகிய அனைத்தையும் தொகுத்து நோக்கி விளக்கியுரைக்க முயன்றுள்ள துடன், **‘தமிழ்ச் சீத்திரக்கவி மரபு’**க்கு ஒரு வரலாற்றைக் கட்டமைக்கவும் முற்பட்டுள்ளார்.

இவ்வாறாக, தொகுத்துப்பேணுதல், விளக்கியுரைத்தல் மற்றும் வரலாற்றைக் கட்டமைத்தல் ஆகிய தனது நோக்கங்களை அவர் **‘முன்னீடு’** என்ற இயலில் அறிமுகம் என்றபகுதியிலே, **‘புரதான நோக்கம்’**, **‘துணைநோக்கம்’** மற்றும் **‘இதர நோக்கங்கள்’** என்பனவாகத் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட்டுமுள்ளார். இவ்வாறான விரிவான நோக்கங்களுடன் உருவாகி ஆயிரம் பக்கங்களையும் கடந்ததாக விரிவுபெற்றுள்ள

இந்நூலாக்கமானது, **‘சீத்தரக்கவிகள் தொடர்பான ஓர் ஆய்வுக்களஞ்சிய’**மாகவும் **‘தமிழ்ச் சீத்தரக்கவிப் பெருந்தரட்டு’** என்ற சிறப்பு அடையாளத்துக்குரியதாகவும் கூடத் திகழ்கிறது.

இத்தகு சிறப்புடைய இந்நூல் எழுந்த பின்புலம், உள்ளடக்க அம்சங்கள் மற்றும் இதன் வரலாற்று முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றை நோக்கும் முயற்சியிலே முதற்கண் இந்நூலின் பொருளாக அமையும் **‘சீத்தரக்கவி’** என்ற ஆக்கமுறைமை பற்றியும் தமிழில் அது ஒரு தனிவகையாக உருவாகி வளர்ந்தமை பற்றியவையுமான வரலாற்றுக் குறிப்பொன்றை இங்கு முன்வைப்பது அவசியமாகிறது.

‘சீத்தரக்கவி’ என்ற இலக்கிய வகைமையானது புலமைத்திறனின் வெளிப்பாடான படைப்பாக்க முறைகளிலொன்றாகும். இலக்கிய ஆக்கங்களை - குறிப்பாகக் கவிதைகளை - அவற்றின் உருவாக்க அடிப்படையில் பொதுவாக இருமுக்கிய வகைகளில் அடக்கமுடியும். அவற்றுள் முதலாவது நிலையானது, அநுபவம் சார்ந்ததாகும். அதாவது படைப்பாளியின் **‘இயல்பான உணர்வுமூச்சியாக - சந்நத நிலைவெளிப்பாடாக** - அமைவதாகும். இரண்டாவது நிலையானது, படைப்பாளியின் **‘புலமைத்திறன் சார்ந்த செயல்முறையூடாக** வெளிப்படுவதாகும். அதாவது படைப்பாளியின் **‘இலக்கிய - இலக்கணப் புலமை’**யே இந்த இரண்டாவதுவகை ஆக்கமுறைமையின் அடிப்படையாகும். **‘கற்பனை வளம், மொழிசார்ந்த ஆழ்ந்தபயிற்சி’** மற்றும் மொழியின் **‘அதிகப்ப பயன்பாட்டுநிலை பற்றிய அறிவுத் தெளிவு’** முதலான அம்சங்கள் இங்கு **‘புலமைத்திறன்’** எனச் சுட்டப்படுகின்றன. தமிழிலே இவ்வாறான **‘புலமைத்திறன்’** சார்ந்து உருவாகிவளர்ந்துள்ள ஆக்கமுறைமைகளில் ஒருவகையினவே **‘சீத்தரக்கவி’** என்ற அடையாளத்தைப் பெற்றுள்ளன.

‘சீத்தரம்’ மற்றும் **‘கவி(கவிதை)’** ஆகிய இரு வடசொற்களின் இணைப்பான **‘சீத்தரக்கவி’** என்ற தொடரில் **‘சீத்தரம்’** என்பது **‘கவி’** என்பதைச் சிறப்பிக்கும் அடைமொழியாக அமைந்ததாகும். **‘சீத்தரம்’** என்ற சொல்லானது பொதுவழக்கில் **‘ஓவியம்’** எனப்படும் **‘வரையப்பட்ட உருவமைப்பைச்’** சுட்டி நிற்பதாகும். இலக்கியப் பயிற்சியிலே அச்சொல் மேற்படி **‘ஓவியம்’** எனப்படும் **‘உருவமைப்பு’** பொருண்மையுடன் **‘அழகியல்’** மற்றும் **‘வியப்புணர்வு’** சார்ந்த பொருண்மைகளையும் சுட்டும்வகையிலே பொருள் விரிவு கொண்டதாகும். **‘சீத்தரக்கவி’** என்பதில் அடைமொழியாக அமைந்துள்ள **‘சீத்தரம்’** என்ற சொல்லும் மேற்படி **‘ஓவியப்’** பொருண்மையுடன் மேற்படி **‘அழகியல்’** மற்றும் **‘வியப்புணர்வு’** பொருண்மைகளையும் உள்ளடக்கியதாகவே திகழ்வதாகும். அதாவது காட்சிப்பரிமாணத்தில் - எழுத்து நிலையில் - வாசிப்பவர், மற்றும் செவிவழி அருபவிப்பவர் ஆகிய பலநிலையினருக்குமே **‘வியப்பு சார்ந்த சுவையறுபுவத்தை’** ஏற்படுத்தவல்ல கவிதை என்ற பொருளையே **‘சீத்தரக்கவி’** என்ற சொல் பொதுநிலையிற் சுட்டிநிற்கிறது.

கவிதை - பொதுவாக இலக்கியம் - வியப்பருபுவத்தை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணமாக அமையக் கூடிய விடயங்கள் பலவுள். இவற்றுள் ஒருவகையின, **பொருள்** சார்ந்தவை. இன்னொரு வகையானவை **உணர்த்துமுறை** சார்ந்தவை. மற்றொரு வகையின, வரிவடிவில் அது எழுதப்படும் முறைமை சார்ந்தவையாகும்.

ஒருபாடலானது புறத்தே ஒரு பொருளையும் அகத்தே வேறொரு பொருளையும் உணர்த்தும் வகையிலே கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பின் அது சுவைஞருக்கு வியப்புணர்வை ஏற்படுத்தும். இது **பொருள்** சார்ந்த செயற்பாங்காகும்.

அதேபோல, குறித்த ஒருசொல் மற்றும் ஒரு தொடர் ஆகியவற்றை ஒருபாடலிலே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களிலே வெவ்வேறு பொருண்மைகளைச் சுட்டும்வகையில் இடம்பெறச் செய்தல், சொற்கள், தொடர்கள் ஆகியவற்றை பொருள் தொடரும் வரிசையிலன்றி முன்பின்னாக அமைத்தல் மற்றும் எழுத்துகளின் வன்மை, மென்மை முதலான ஒலிக்கோலங்களுக்கு அழுத்தம் தரும்வகையில் பாடல்களின் சீர், அடி, தொடை முதலியவற்றை அமைத்தல் முதலான செயற்பாடுகளும் சுவைஞருக்கு வியப்புணர்வை ஏற்படுத்த வல்லனவேயாம். இத்தகையன **உணர்த்துமுறை** சார்ந்தனவாகும்.

பாடல்களை அவற்றுக்குரியவையான வழமையான நான்கடி அல்லது இரண்டடி முதலிய வரியமைப்புகளிலே பதிவு செய்யாமல் பல்வேறு உருவத்தளங்களில் (**தேர், சக்கரம், முரசம்** மற்றும் **பீகணந்த நாசங்கள்** முதலானவடிவமைப்புகளில்) எழுத்துகள் அமையுமாறு கட்டமைக்கும்போது அவற்றை வாசிப்போர் வியப்புறுவது இயல்பு. இவ்வகை முயற்சிகள் எழுத்துகள் வரிவடிவில் பதிவுபெறும் முறைமை சார்ந்தவையாகும். இவையாவும் படைப்பாளியின் **புலமைத்திறன்** சார்ந்த செயல் முறைகளேயாம்.

இவ்வாறாகச் சுவைஞருடைய அநுபவநிலைகளை மையப்படுத்திப் புலமையை வெளிப்படுத்தும் செயற்பாங்குகள் தமிழில் பண்டைக்காலம் முதலே நிலவிவந்துள்ளன. தமிழின் தொல்லிலக்கணமான தொல்காப்பியத்திலேயே இத்தகு ஆக்கமுறைமைகள் தொடர்பான தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அந்நூலின் **செய்யுளியலில் பீச்** மற்றும் **வண்ணம்** என்பனவாகப் பெயர்சுட்டியமைந்த ஆக்கமுறைமைகள் மேற்கூட்டிய வகைகளிலான சிலசெயற்பாடுகளையே குறித்து நிற்பனவாகும். செய்யுளின் வகைகளிலொன்றாகச் சுட்டப்படும் **பீச்** என்பது **வருகதை** எனப் பொருள் தருவதாகும். இது, ஒரு பாடல் அல்லது வாக்கியத் தொடரானது புறத்தே ஒருவகைப் பொருளையும் அகத்தே வேறொரு பொருளையும் தரும்வகையில் சொற்கள் மற்றும் தொடர்களை அமைத்துக்கொள்வதான உத்திமுறையி லமைந்ததாகும்.

வண்ணம் என்ற சொல் பொதுவாக நிறம் மற்றும் அழகு முதலான பொருள்களில் வழங்கிவருவதாகும். மேற்படி தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் இச்சொல் பாடல்களின் ஒலியழகைச் சுட்டுவதற்குப் பயின்றுவந்துள்ளமையை **வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம், இடையடி வண்ணம், சிளபெடை வண்ணம், நெடுஞ்சீர் வண்ணம், குறுஞ்சீர் வண்ணம், சீத்திர வண்ணம்** எனவரும் **வண்ணவகைகள்** பற்றிய நூற்பாக்கள் அறியத்தருகின்றன. குறித்த சிலவகை எழுத்துக்களின் மிகுபயிற்சி மற்றும் அவை ஒன்றையொன்று தொடரும் முறைமை ஆகிய ஒலிக்கோல நிலைகளைச் சுட்டுவதற்கு **வண்ணம்** என்ற சொல் வழங்கப்பட்டுள்ளமையை மேற்படி நூற்பாக்களும் அவற்றுக்கமைந்த உரைகள் தரும் சான்றுகளும் உணர்த்திநிற்கின்றன.

மேற்சுட்டியவாறான செயற்பாங்குகளைச் **சீத்திரக்கவீ** என ஒரு தனிவகையாக அடையாளப்படுத்தும் வகையிலான சிந்தனை தொல்காப்பியக்காலத்தில் - ஏறத்தாழ கி.பி. 5^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முன்வரையான காலப்பகுதியில் - நிலவியதாகத் தெரியவில்லை. (தொல்காப்பியம் சுட்டிய **வண்ண** வகைகளிலொன்று **சீத்திரம்** என்ற அடைமொழி பெற்றிருந்தமையை (**சீத்திர வண்ணம்**) மேலே நோக்கினோம். அதிலே **சீத்திரம்** என்பது நெட்டெழுத்துக்களும் குற்றெழுத்துகளும் விரவிப் பயில்வதான தொடரமைப்பின் ஒலிச்சிறப்பைக் குறித்துநின்றது என்பதும் பாடல்வடிவத்தையன்று என்பதும் இங்கு நமது சிந்தனைக்குரியன.)

இவ்வாறு நோக்கும்போது சித்திரக்கவீ என்ற சிந்தனையின் தோற்றக்காலமானது கி.பி.ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதாகவும் குறிப்பாக, தமிழின் பக்தியிலக்கியச் சூழல் சார்ந்ததாகவுமே இருக்கவேண்டும் என்று கருதவே இலக்கியச் சான்றுகள் இடம்தருகின்றன. கி.பி.7^{ஆம்} நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர்களான திருஞானசம்பந்தர் மற்றும் திருமங்கையாழ்வார் ஆகிய பக்திப் பாவலர்களின் பாட்பரப்பில் **சீத்திரக்கவீகள்** என அடையாளம் பெற்றுள்ளபலவகைகளுள் சில இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்விருவரும் **எழுகூற்றிருக்கை** என்ற வகையிலான **சீத்திரக்கவீகள்** பாடியுள்ளனர். மேலும், சம்பந்தர் **ஏகபாதம், கோமூர்தீர், மாலைமாற்று** ஆகிய **சீத்திரக்கவீ** வகைகள் சார் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். இவ்வகைப்பாடல்களையும் இவைபோன்ற வேறுவகைப் பாடல்களையும் சித்திரக்கவீகள் எனத் தனியான ஒருவகைமையாகக்கொண்டு அடையாளப்படுத்தும் சிந்தனையானது கி.பி.8 அல்லது 9^{ஆம்} நூற்றாண்டுகள் சார்ந்ததாகக் கருதப்படும் **சேந்தன் தவாகரம்** என்ற **நகண்டு** நூலிலேயே முதன்முதலில் நமது பார்வைக்கு வருகின்றது. அதிலே,

**“மாலை மாற்றே சக்கரஞ் சழுகளம்
ஏகபாதம் எழுகூற் றிருக்கை.....**

எனத் தொடங்கித் தொடரும் நூற்பா,

....வீர்த்து மறைத்தும் மறைக்கவிப் பாட்டும்
தெர்த்துப்பாடுவது சத்திரக் கவியே”

என நிறைவுபெறுகிறது.

இவ்வாறான தகவல்களை மையப்படுத்தி நோக்கும்போது தமிழிலே **சத்திரக்கவி** எனத் தனியொரு வகையாக அடையாளப்படுத்தப்படும் பாடல்களின் தோற்றக்காலம் கி.பி.7^{ஆம்} நூற்றாண்டு என்பது தெளிவாகிறது. எனினும் சம்பந்தர் மற்றும் திருமங்கையாழ்வார் ஆகியோர் தமது மேற்படி ஆக்கங்களைச் **சத்திரக்கவி** என்பதான உணர்வுடன் தான் பாடினார்களா என்பதைத் தெளிவுறுத்திக் கொள்வதற்கான சான்றுகள் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டியது ஆய்வுநோக்கில் அவசியமாகிறது. ஆயினும் அவற்றையும் அவைபோன்ற புலமைத்திறன்சார்ந்த வெளிப்பாடுகளாக அமைந்த வேறுசில பாடல்களையும் **சத்திரக்கவிகள்** எனத்தனியொரு வகையாக அடையாளப்படுத்தி வரிசைப்படுத்தும் சிந்தனைகள் அடுத்த ஓரே நூற்றாண்டுகளுக்குள் உருவாகிவிட்டன என்பதற்கு மேற்சட்டிய **சேந்தன் தவாகரம்** என்ற **நகண்டு** நூல் முக்கிய சான்றாகின்றது.

இவ்வாறாக கி.பி. 7^{ஆம்} நூற்றாண்டு முதல் தமிழில் பயிலத்தொடங்கிய **சத்திரக்கவி** என்ற படைப்பாக்க முறைமையானது பலநூற்றாண்டுகளாகத் **தமிழ்ப் புலமைத்துவத்தன் ஒரு அடையாளமாகவும்** குறிப்பாக, **மரபு புலமையின் குறியீடாகவும்** கருதப்பட்டு மதிப்புடன் பேணப்பட்டுவந்துள்ளது.

சத்திரக்கவிகள் பாடும் ஆர்வமுனைப்பானது தமிழகத்திற்கு மத்தியில் மட்டுமன்றி ஈழத்திற்குள் மத்தியிலும் பல்லாண்டுகளாக நிலவிவந்துள்ளது.

சேந்தன் தவாகரத்துக்குப் பின் எழுந்த **பிங்கலம்** முதலிய பல **நகண்டு** நூல்களும் **யாப்பியல், அணியியல், பாட்டியல்** முதலிய வகைகள் சார்ந்த இலக்கண முயற்சிகளும் முறையே **சத்திரக்கவிகளைப்** பெயர்சட்டி வரிசைப்படுத்துவதிலும் இலக்கணங்கூறுவதிலும் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளன. 19^{ஆம்} 20^{ஆம்} நூற்றாண்டுகளில் சமகாலக் கல்விக்கூழல்களுக்கு ஏற்ப **சத்திரக்கவிக்கான** விளக்கம் தரும் முயற்சிகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்துடன் **சத்திரக்கவிப்பரப்பை** தொகுத்து நோக்கும் வகையிலான சிலஆய்வு முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறான முயற்சிகளின் ஒரு வரலாற்றுத்தொடர்ச்சியாகவே இப்பொழுது திரு.பாலச்சந்திரன் அவர்களின் இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

இந்நூலின் உள்ளே புகுமுன் இது எழுந்த பின்புலம் தொடர்பான சில குறிப்புகளை இங்கு முன்கவைப்பது அவசியமாகிறது.

சத்திரக்கவி என்ற படைப்பாக்க முறைமையானது தமிழியல் ஆய்வுலகில் அண்மைக் காலம்வரை உரிய கவனத்தைப் பெற்றிராத பொருட்பரப்புகளில் ஒன்றாகும். இதற்கான முக்கிய காரணம், ‘இம்முறைமையானது **புலமையின்**

குறியீடாக மட்டுமன்றி **இயந்திரப்பாங்கான செயல்முறை** யாகவும் கூடக் கணிக்கப்பட்டு வருகின்றமையேயாகும். சித்திரக் கவிகளைப் படைப்பது மட்டுமன்றி அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதும் கூடச் சற்றுச் சிரமமான செயற்பாடுகளே என்பதையும் இங்கு நாம் கருத்துடன் கொள்வது அவசியம். இதுவும் இப்பொருட்பரப்பு உரியகவனத்தைப் பெறாமல்க்கான இன்னொரு காரணமாகலாம். இவ்வகைக் காரணங்களால் **ஃத்திரக்கவ்** வகைசார் ஆக்க முயற்சிகளும் அவை பற்றிய சிந்தனைகளும் **புலவர்கள், பண்டிதர்கள்** மற்றும் **வீத்துவான்கள்** ஆகிய தமிழின் **மரபுர் புலமையாளர்கள்** மத்தியிலே மட்டும்தேக்கமடைந்து நின்றுவிட்டன என்பதையே வரலாறு உணர்த்திநிற்கிறது.

இவ்வாறான கழலிலே **இலக்கியக் கொள்கை** சார் தேடல்கள் மற்றும் தமிழ்மொழியின் வளத்தை எடுத்துக்காட்டும் ஆர்வங்கள் ஆகியவற்றினூடாக கடந்த ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுக்காலப் பகுதியிலே இப்பொருட்பரப்பிலே ஆய்வுகல்கின் பார்வை ஓரளவு பதியத்தொடங்கியுள்ளது. தமிழகத்திலே திரு. வே. இரா. மாதவன் என்பாரால் எழுப்பட்டு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தால் 1983இல் வெளியிடப்பட்ட **ஃத்திரக்கவிகள்** என்ற நூல் இவ்வகையில் முதலாவது முயற்சியாகும். தமிழகக் **ஃத்திரக்கவிய்** பரப்பையும் அவ்வகைமை தொடர்பான இலக்கணநிலைத் தரவுகளையும் தொடர்புறுத்தி நோக்கி அவை தொடர்பான ஆய்வுக்குறிப்புகளைப் பதிவுசெய்துள்ள இவ்வாக்கம், இத்துறையில் மேலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதற்கான வழியைத் திறந்துவைத்தது எனலாம்.

மேற்படி நூலை அடுத்து, இப்பொருண்மை சார்ந்து ஆய்வுநிலையில் வெளிவந்த முக்கிய ஆக்கமாக எமக்குக் கிடைப்பது கி. காவேரி என்பாரால் தொகுக்கப்பட்டு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தால் 2007இல் வெளியிடப்பட்ட **ஃத்திரக்கவிக் களஞ்சியம்** என்ற நூலாகும். முதற்குறித்த நூலின் தரவுகளை உள்ளவாங்கியும் இடைப்பட்ட காலத்தின் தரவுகளை உள்ளடக்கியும் உருவான **ஃத்திரக்கவிக் களஞ்சியம் என்ர்** இவ்வாக்கமானது தமிழ் **ஃத்திரக்கவிகள்** பற்றிய பல்வேறு தகவல்களையும் தெரிந்துகொள்வதற்குத் துணைபுரியவல்ல **கைநூல்** என்பதான கணிப்புக்குரியதாகத் திகழ்வதாகும்.

இவ்விரு ஆய்வு நூல்களையும் தொடர்ந்தே திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களின் இவ்வாய்வுப் பெருநூல் இங்கு நமது பார்வைக்கு வருகின்றது. மேற்கூறிய இரு ஆய்வு நூல்களின் தரவுகள் மற்றும் ஆய்வுப் பார்வைகள் ஆகியவற்றை தனக்கேயுரிய முறையில் உள்ளவாங்கிக்கொண்ட இந்நூல், **அவற்றுக்கு அப்பாலும் தனது பார்வையையும் செயற்பாட்டையும் வர்வுபடுத்திக்கொண்டதுமாகும்.**

மேற்படி இரு ஆய்வுநூல்களும் **ஃத்திரக்கவிய்** பரப்பை முழுநிலையில் தரிசிக்க முற்பட்டவையெனினும் அவற்றின் பார்வைகள் தமிழகம் என்ற புவியெல்லைக்கு அப்பால் விரிவுபடுத்தவில்லை என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரிய செய்தியாகும்.

குறிப்பாக, ஈழத்தில் எழுந்திருந்த **சீத்திரக்கவ்வகைசார்** ஆக்கங்களையும் அவ்வகைமை தொடர்பாக ஈழத்தவர் புலப்படுத்தியிருந்த பார்வைகளையும் அந் நூல்கள் கவனத்திற்கொள்ள முற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஈழத்திலே **சீத்திரக்கவ்வகை** என்ற வகையில் குறிப்பிடத்தக்க தொகையான பாடல்கள் பாடப்பட்டிருந்தன. அவ்வாக்கமுறை தொடர்பாக சிலர் சிந்தித்தும் செயற்பட்டும் வந்துள்ளனர். ஆனால் **சீத்திரக்கவ்வகை** (வே. இரா. மாதவன்) என்ற மேற்படி முதலாவது ஆக்கம் **சீத்திரக்கவ்வகை** பாடிய ஈழத்தவர் என்ற வகையில் முருகேச பண்டிதர் என்ற ஒருவருடைய பெயரை மட்டுமே பதிவுசெய்திருந்தது. **சீத்திரக்கவ்வகை களஞ்சியம்** என்ற நூலிலே ஈழத்தவரான முத்துக்குமார கவிராயரின் ஒரு பாடல் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்விரு தகவல்களையும் திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் தமது இந்நூலிலே **முன்னீடு** என்ற பகுதியில் (பக். 87, 88) பதிவுசெய்துள்ளார்.

இவ்வாறு ஈழத்தின் **சீத்திரக்கவ்வகை**சார் செயற்பாடுகள் மேற்படி தமிழக ஆய்வுகளில் உரிய கவனத்தைப் பெறத்தவறியமைக்குக் காரணமானவர்கள் ஈழத்தவர்களே என்பது உய்த்துணரக்கூடியதேயாகும். ஈழத்தவர்கள் அவற்றை ஏற்கெனவே ஆவணப்படுத்தி வந்திருப்பின் ஆய்வுநிலையில் இத்தகு விடுபாடுகள் நிகழ வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கா என்பது வெளிப்படையாகும்.

திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களது இந்நூலாக்கத்தின் பின்புலத்தை மட்டுமன்றி அவ்வாக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தையும்கூட இதன் மூலமே நாம் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். அவர் மேற்கூட்டியவாறான விடுபாடுகள் எதிர்காலத்தில் நிகழாதிருக்கக் கூடியவகையில் ஈழத்தின் **சீத்திரக்கவ்வகை** பற்றிய ஒரு தனிநூல் உருவாக வேண்டிய வரலாற்றுத் தேவையை உணர்ந்திருந்தார். அத்திசையில் தனது ஆய்வுத்தேடலையும் மேற்கொண்டார்.

ஈழத்தில் **சீத்திரக்கவ்வகை** வகைசார் பாடல்களைப் பாடியவர்கள் என பூ.பொன்னம்பலப்பிள்ளை, அ.குமாரசுவாமிப்புலவர், க. மயில்வாகனப்புலவர், மல்லாகம் இ.நமச்சிவாயப்பிள்ளை முதலிய சிலரே அறியப்பட்டிருந்த கழுவில் அவரது இத்தேடல் நிகழ்ந்தது. இவ்வகைப்பாடல் முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர்கள் மற்றும் இத்தொடர்பில் சிந்தித்தவர்கள், எழுதியவர்கள் என்ற வகைகளில் 25 ஈழத்தவர்கள் பற்றிய தகவல்களும் பலருடைய பாடல்கள் நூலாக்கங்கள் ஆகியனவும் அவருக்குக் கிடைத்தன. இவ்வாறு கிடைத்தவற்றை ஆவணப்படுத்திப் பேணுவதில் அவர் செலுத்திய ஆர்வமானது பல படிசூலைக்கடந்து சித்திரக்கவ்வகை தொடர்பான முழுநிலைப் பார்வையை முன்கைக்கும் நோக்கிலான இப்பெருநூலாக வடிவம் எய்தியுள்ளது.

உள்ளடக்க அம்சங்களின் அடிப்படையிலே இப் பெருநூலானது முப்பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். **நூலின் தோற்றுவாயாக அமைந்த பகுதி. வளக்கப்பகுதி** மற்றும் **ஆவணப்பகுதி** என்பனவே, அவை.

இவற்றுள் முதலாவது பகுதியானது

முன்னீடு மற்றும்

சீத்திரக்கவீத் த்றவுகோல்

என இரண்டு தனிப்பகுதிகளாக - தனி இயல்களாக - அமைந்துள்ளது.

முன்னீடு என்ற தனிப் பகுதியானது

அந்முகம்,

சீத்திரக் கவீ வரலாறு,

ஈழத்துச் சீத்திரக்கவீகள்,

சீத்திரக்கவீகள் பற்றிய விளக்க நூல்கள்,

சீத்திரக்கவீத் த்ரட்டு நூலின் அமைப்பு

ஆகிய ஐந்து துணைத் தலைப்புகளிலே அமைந்ததாகும்.

சீத்திரக்கவீத் த்றவுகோல் என்ற தனிப்பகுதியானது

சீத்திரக்கவீ அரும்பதவிளக்கம்,

சீத்திரக் கவீகள் பாடியுள்ள புலவர்கள்,

பிறர்செய்த சீத்திரக்கவீகளுக்கு உரைசெய்த தம்முறஞ்சர்கள்

என மூன்று துணைத் தலைப்புகளில் அமைந்ததாகும்.

இவ்வாறு **முன்னீடாகவும் த்றவுகோலாகவும்** விநிநிலையில் அமைந்துள்ள இம் முதலாவது பெரும்பகுதியானது **‘தம்முன் சீத்திரக்கவீ பற்றிய ஒட்டுமொத்த வரலாற்றுப் பார்வை’**யாகத் திகழ்வதாகும். அவ்வகையில் இப்பெருநூலின் **‘கோபுரவாசல்’** என்பதான கணிப்புக்குரியதாக இம் முதற்பகுதி திகழ்கின்றது.

இரண்டாவது பகுதியானது **சீத்திரக்கவீ** என்ற ஆக்கமுறைமை பற்றிய விளக்கப்பகுதியாகும். **சீத்திரக்கவீ விளக்கம்** என்ற தலைப்பிலமைந்த இப்பகுதியானது அவ்வாக்கமுறை தொடர்பான இலக்கணச் சிந்தனைகளையும் அவற்றுக்குச் சான்றுகளாகக் கொள்ளப்படக் கூடியனவாகக் கிடைக்கின்ற பாடற் பரப்பையும் தொகுத்து நோக்கி விளக்கியுரைக்கும் முயற்சியாகும். இலக்கணச் சிந்தனைகள் என்றவகையில் கி.பி. 16^{ஆம்} நூற்றாண்டைச் சார்ந்த **மாறனலங்காரம்** என்ற அணியிலக்கண நூல் சுட்டியுள்ள வகைமைகளை முன்வைத்து அதற்கு முன்பின்னான இலக்கணநூல்கள் **நகண்டுக்கள்** ஆகியன குறிப்பிடும் வகைகளையும் தொடர்புபடுத்தி நோக்கியுள்ள இப்பகுதியின் விடயப்பரப்பானது 370 பக்கங்களுக்கு மேலும் விரிந்துசெல்கிறது.

மூன்றாவதாக அமையும் **இணைப்பு** என்ற பெரும்பகுதியே இந்நூலின் முதன்மை நோக்கான ஆவணப்படுத்தல் என்ற குறிக்கோளை நிறைவு செய்வதாக, **‘த்ரட்டு’** என்ற பொருண்மைக்கு ஏற்றவகையிலும் அமைந்ததாகும். இதிலே ஈழத்துச் **சீத்திரக்கவீநூல்கள்** என்றவகையில்

பூ.பொன்னம்பலம்மாள் மாவை. சீத்திரக்கவித் திருவிரட்டை

மணமாலை (1887),

சீ.ந.சதாசுவ பண்டிதர்ன் சங்கப்பூர்ச் சுப்பிரமணியச் சுவாமி

பேர்ப்பாடிய சீத்திரக்கவிகள் (1887),

வீ.வேலுப்பள்ளையன் திருத்தல்கலை நரோட்டக யமக அந்தாத் (1891),

அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்ன் வனோத விசீத்திர கவிகள் (1896),

க. மயில்காசனப் புலவர்ன் நகுலேச்சர வனோத

விசீத்திரக் கவிப்பூங்கொத்து (1911),

இ.நமச்சுவாமிப்பள்ளையன் ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் (1923),

நாகமணிய புலவர் பாடிய நயனை நரோட்ட யமக அந்தாத் (1930),

ஆகியனவும் ஈழம்சாராத வேறு முக்கிய ஆக்கங்களுக்கூட ஆவணப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

இவ்வாறான உள்ளடக்கப் பரப்பை நோக்கும்போது **தமிழ்ச் சீத்திரக் கவிகள்** தொடர்பாகத் தமது தேடலுக்குள் வந்த அனைத்துத் தகவல்களையும் ஒரே கட்டமைப்புக்குள் கொணர்ந்து அவற்றுக்கு நிலைத்த வாழ்வளிக்கவேண்டும் என்றவகையில் அவர்கொண்டிருந்த பேரார்வம் தெளிவாகவே தெரிகிறது. மேற்சட்டியவாறான ஆர்வத்தைச் செயற்படுத்துவதில் குறிப்பாகச் சான்றாதாரங்களைப் பதிவுசெய்வதில் இன்றைய **கணிப்பொறித் தொழில்நுட்பம்** அவருக்கு மிகப்பெரிய அளவில் துணைநின்றுள்ளமையை நூலின் பல பக்கங்கள் சிறப்பாகவே உணர்த்திநிற்கின்றன. அவரே ஒரு கணிப்பொறி வல்லுநராகத் திகழ்வதால் தாம் நினைத்தவற்றை உடனுக்குடன் தேடிப்பெறவும் புலப்படுத்தவிழைந்தவற்றை வண்ணக்கோலங்களுடன் வெளிக்கொணரவும் அவரால் முடிந்துள்ளது. கணிப்பொறித் தொழில்நுட்பத்தின் அதிகபட்ச பயன்பாட்டை உணர்ந்தவராக திரு பாலச்சந்திரன் செயற்பட்டுள்ளமையை இந்நூலின் பலபக்கங்கள் தெளிவாகவே உணர்த்திநிற்கின்றன.

மேற்சட்டியவாறான விரிந்த உள்ளடக்கப்பரப்புடனும் கட்டமைப்புச் சிறப்புடனும் அமைந்த இவ்வாக்கத்தில் திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் புலப்படுத்தியுள்ள பார்வைகள், அணுகுமுறைகள் மற்றும் விளக்கங்கள் முதலியவற்றைத் திறனாய்வுநிலையில் விரித்துப் பேசுவதற்கு இந்த **அண்ந்துரையின்** அமைப்பு இடம்தராது. எனவே, **‘தமிழ்ச் சீத்திரக்கவி மரயன் வரலாற்றிலும் தமிழியல் ஆய்வு மற்றும் தமிழின் திறனாய்வியல் வரலாறுகளிலும் இந்நூல் பெறக்கூடிய முக்கியத்துவம் எத்தகையது?’** என்ற வினாவை முன்நிறுத்தி, அத்தொடர்பிலான எனது மனப்பதிவுகளுள் முக்கியமானவற்றை மட்டும் இங்கு சுருக்கமாகப் பதிவுசெய்ய முயல்கிறேன்.

சீத்திரக்கவி தொடர்பான ஒரு ஆய்வுநூல் என்ற வகையில் முன்னைய ஆய்வுநூல்களுக்கு அப்பாலும் தனது **‘பார்வையையும் செயற்பாட்டையும்**

வீரவுபுத்தக்கொண்ட' ஒரு ஆக்கம், இது என்பதை மேலே குறித்திருந்தேன். இவற்றுள் **'பார்வை'** என்பது இந்நூலின் உள்ளீடாக அமைந்த வரலாற்று நோக்கைக் குறிப்பதாகும். இந்நூல் **சீத்தரக்கவியின்** தோற்றம் தொடர்ச்சி என்பவற்றை வரலாற்று முறையிலே எடுத்துப்பேச முற்பட்டுள்ளது. திருஞான சம்பந்தர் மற்றும் திருமங்கையாழ்வார் ஆகியோரின் காலமாகிய கி.பி. 7^{ஆம்} நூற்றாண்டிலிருந்தே சித்திரக் கவியின் வரலாறு தொடங்குகிறது என்பதைச் சரியாகவே சுட்டியுள்ள இந்நூல் 15^{ஆம்} நூற்றாண்டுவரையான காலப்பகுதியை **ஆரம்பநிலை** எனவும் 16 முதல் 19 வரையான நூற்றாண்டுகளின் காலப்பகுதியை அதன் **முதரீச்ச நிலை** எனவும் அதன் பின்னரான நிலையைத் **தற்போதைய நிலை** எனவும் குறிப்பிடுகிறது. (முன்னீடு ப.19) **சீத்தரக் கவிகளை** வரிசைப்படுத்தியும் இலக்கணங்கூறியும் வந்துள்ள ஆக்கங்கள் தந்துள்ள தகவல்கள் காலவரிசைப்படி எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அத்துடன், **சீத்தரக்கவ** உருவாக்கத்திலும் தொடர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி என்பவற்றில் வடமொழி வகித்துள்ள பங்கையும் இது கவனத்துக்கு இடவந்துள்ளது. இந்நூலின் **முன்னீடு** பகுதியில் **சீத்தரக்கவ வரலாறு** என்ற உட்பிரிவில் இவ்வாறான வரலாற்றுப் பார்வை யை முழுநிலையில் நோக்கலாம்.

மேற்குறித்த **செயற்பாட்டு** நிலையிலான விரிவு என்பது **புதிய தகவல் தேட்டம்**, **வளக்கியுரைத்தற் பாங்கு** மற்றும் **கட்டமைப்புநிலை** ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகும். இவ்வகைச் செயற்பாடுகள் சார்ந்த விரிவாக்க நிலைகள் இந்நூலில் வெளிப்படையாகவே தெரிவனவாகும். குறிப்பாக, **ஈழத்துச் சீத்தரக் கவிப்பரப்பும்** அத்தொடர்பிலான ஏனைய செயற்பாடுகளுமே தேடித்திரட்டி உள்ளடக்கப்பட்டமையும் **சீத்தரக்கவ்வளக்கம்** என அமைந்த இரண்டாவது பெரும்பகுதியும் இவற்றைத் தெளிவாகவே இனங்காட்டி நிற்பன. இவற்றில் மட்டுமல்லாமல், **சீத்தரக்கவ அரும்பத வளக்கம்**, **சீத்தரக் கவிகள் பாடியுள்ள புலவர்கள்**, **பிறர்செய்த சீத்தரக்கவ களுக்கு உரைசெய்த தம்முறஞ்சர்கள்** ஆகிய **திறவுகோல்** பகுதிகளிலும் **செயற் பாட்டின்** விரிவை நோக்கியுரைமுடியும். **கண்பொற்த் தொழில் நுட்பம்சார்ந்த இதன் கட்டமைப்புச்சிறப்பானது** இங்கு மேலே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூட்டியவாறான வரலாற்றுப்பார்வை மற்றும் **செயற்பாட்டு அம்சங்கள்** ஆகியன **தமிழ்ச் சீத்தரக்கவ** மரகை முற்றுமுழுதாக அதன் புலமைச் சுழலிலிருந்து வெளிக்கொணர்ந்து **நவீன படைப்புலகு**, **வாசகருலகு** மற்றும் **ஆய்வுலகு** ஆகியவற்றுக்கு முன் காட்சிப்படுத்தியுள்ளன என்பதும் அவ்வகையில், **'அம்மரபுக்கு ஒரு புதுவாய்வை வழங்கியுள்ளன'** என்பதும் வெளிப்படலாம்.

தமிழ்பயல் ஆய்வு வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை அதற்கு ஒரு புதிய ஆய்வுத் துறை விரிவாகத் திறந்துவைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிவதாகும். **தமிழின் திறனாய்வியல் துறையைப்** பொறுத்தவரை **தமிழ்ப் புலமை மரபு** பற்றிய

அதன் பார்வையை ஆழப்படுத்திக்கொள்ளவும் விரிவுபடுத்திக்கொள்ளவும் இந்நூல் பெருந்துணை புரிவதாக உளது என்பதே எனது கணிப்பாகும்.

இவ்வாறான ஒரு விரிநிலையிலான ஆய்வுமுயற்சிகள் பல்கலைக்கழகத் தரத்திலான உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் சார்ந்தும் ஆய்வறிஞர்களின் கூட்டுச் செயற்பாடாகவும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும். திரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்கள் அவ்வாறான கழல் சாராதவர் என்பதும் தனியொருவராகத் தனது ஆய்வியல் ஆர்வத்தின் வழிநின்றே இம்முயற்சியை மேற்கொண்டது மட்டுமன்றி, இதனை வியக்கத்தக்க வகையிலான சிறப்புடன் நிறைவுசெய்துள்ளார் என்பதும், தெளிவாகவே தெரிவன.

அவ்வகையில் அவருக்கும் அவருக்குத் துணைநின்ற அவருடைய பெற்றோரான திரு.தி.ஞானசேகரன் மற்றும் திருமதி ஞானம் அவர்களுக்கும் திருமதி மதுரா பாலச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் ஆய்வுலகின் சார்பில் மனம்நிறைந்த பாராட்டுதல் களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியச் சூழலைப் பொறுத்தவரை அதன் வரலாற்றில் இது ஒரு முக்கியமான மிகப்பெரிய தொகுப்பு முயற்சி என்பது வெளிப்படையாகும். இதில் பதிவுபெற்றுள்ள ஈழம்சார் ஆக்கங்கள் ஈழத்தின் தமிழ்ப் புலமைப்பாரம்பரியம் பற்றிய பெருமதி உணர்வை ஊட்டவல்லன. இவ்வாறு சிந்திக்கும்போது மேற்படி புலமைப்பாரம்பரியத்துக்கு திரு ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்கள் செலுத்திய **‘மாபெரும் காண்க்கை’**யாகவும் இப்பெருநூலை நாம் கருதமுடிகின்றது. அவ்வகையில், மேற்படி பாரம்பரியத்தின் தலைமக்களுள் ஒருவரும் திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களின் குலமுதல்வர்களில் ஒருவருமான மகாவித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்களுக்கு இந்நூல் சமர்ப்பணமாகியிருப்பது சாலப் பொருத்தமானதாகும்.

ஞானம் என்ற இதழை மையப்படுத்தி நவீன இலக்கியச் சூழலுக்குப் பங்களிப்புச் செய்துவரும் இவர்கள் அந்நிறுவனம் சார் நூலாக்க முயற்சிகளின் ஊடாக இத்தகு **ஈழத்தின் மரபு புலமைக்கான பங்களிப்பை** நிறைவாகவே செய்து வருகின்றனர். இவ்வாறான பங்களிப்பு முயற்சிகள் மேலும் தொடர வேண்டுமென வாழ்த்தி இவ்வணிந்துரையை நிறைவுசெய்கிறேன்.

பேராசிரியர் **சீ. தல்லைநாதன்**

(முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகம்)

எங்கள் மொழி, இலக்கிய, இலக்கண, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைத் துலக்கித் துலாம்பரம்படுத்தும்வகையில் பல வலிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டுவரும் திரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் **சீத்தரங்கவித் தரட்டு** என்ற இப்பெரும் தொகுப்பினை வெளிக்கொணர்ந்து, அதனை அவரது கொள்ளுபட்டான மாகாவித்துவான் வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்திருப்பது, இலக்கிய ஆர்வமிக்க அவரது தாய் தந்தையரையும், அவரது காரியம் யாவினும் கைகொடுக்கும் துணைவியாரையும், தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணக் கல்வியாளர்களையும் இறும்புதெய்தவைப்பனவாகும்.

சித்திரக்கவிகள் எனப்படுபவை பொதுவாகச் சொல்லலங்காரத்தில் தரித்து நிற்கும் புலமைத்திறனைக் காட்டும் வார்த்தை ஜாலங்கள் என்றும் கொள்வாருள். அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதும், அறிந்தனுபவிப்பதும் சிரமமான காரியங்கள் என்று இன்றைய கற்பித்தற் செயல்முறையில் அவை பெரும்பாலும் ஒதுக்கியே வைக்கப்பட்டுள்ளன. உணர்ச்சியனுபவ வெளிப்பாடுகளாய் அமைந்த கவிதைகளே போற்றப்படுகின்றன.

அது எவ்வாறாயினும், செயற்கரிய காரியங்களைக் கெட்டித்தனமாகச் செய்துகாட்டும் திறனை வியந்து குதூகலித்துக் கைகொட்டி மகிழ்கிறோம்; மெச்சுகிறோம். கழைக் கூத்துகளையும் மற்றும் சாகசங்களையும் ரசித்து வியக்கின்றோம். அவற்றில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்குத் திறமை, தன்னம்பிக்கை, அவதானம், இருக்கண் தவிர்க்கும் துணிவு, நிதானம் முதலானவை இன்றியமையாதவை. கரணம் தப்பினால் மரணம் என்பர். சொல்லலங்காரக் கவிச்சித்திரங்களைத் தீட்டி மற்றவர் மனங்களைக் கவர் விழைவோருக்கும் அசாதாரண சொல்லாற்றல், யாப்பிலக்கணப் புலமை, சாமர்த்தியம், நிதானம், தந்துணிவு முதலானவை இன்றியமையாதனவாகும். எடுத்த எத்தனத்தில் தவறு நேருமிடத்து அபவாதம் வந்துசேரும்.

வித்தியாசமானவற்றையும் விசித்திரமானவற்றையும் செய்வதிலும் புதிர்களைப் போடுவதிலும் புதிர்களை அவிழ்ப்பதிலும், வித்துவத்திறனை நிலைநாட்டுவதிலும் நாட்டமுடையவர்களை வித்துவப் போட்டிக்கும் சவாலுக்கும் வெகுதோதாய் அமைந்த சித்திரக்கவிகள் வீசுகரித்தன. சைவ, வைணவ, இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவப் பாவலர் பலர் அவற்றினாற் கவரப்பட்டனர். சித்திரக்கவி என்பது யாதென்பதற்கு பலரால் பலவிளக்கங்கள் தரப்பட்டபோதும் வி. விஸ்வநாதபிள்ளையின் தமிழ் - ஆங்கில அகராதியில் தரப்பட்டுள்ள A curiously wrought poem என்ற விளக்கமே இரத்தினச் சுருக்கமாய் அமைந்து கவனத்தை ஈர்க்கிறது. **வ்ண்டறியும் டேட்கையைத் தூண்டும் வகைமல் உருவாக்கப்பட்ட செய்யுள்** என்று தமிழிலே கூறலாம். Wrought என்ற ஆங்கிலப் பதம், செய்யப்பட்டது அல்லது உருவாக்கப்பட்டது என்ற பொருள்பட்டாலும், அழகுற உருவாக்கப்பட்டதையோ அணிபெறச் செய்யப்பட்டதையோதான் அதுசிறப்பு அகக் குறிக்கும்.

‘இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பல்’ என்பதை மனங்கொண்டு தமிழிலக்கியப் பரப்பினைப் பார்க்கும்போது திருஞானசம்பந்தரே தெற்றெனத் தோன்றுகிறார். யாப்புக்கும் அணிக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகப் பல்வகைப் பாக்களைப் புனைந்துள்ள சம்பந்தர், புதுமைகளையும் மாறுதல்களையும் அவாவு வேரையும் தம்பால் ஈர்த்துக்கொண்டு தம் பக்தி இயக்கத்தை முன்னெடுத்தனர் போலும். அவரது பதிகங்களுள் எழுகூற்றிருக்கை, ஏகபாதம், மாலையாற்று, சக்கரமாற்று, கோமுகத்திரி, மொழிமாற்று, இருக்குக் குறள், ஈரடி, ஈரடிமேல்வைப்பு, நாலடிமேல்வைப்பு, திரு இராகம், வழிமொழித் திரு இராகம், திருத்தாளச் சதி, யாழ்முரி முதலான சொல்லலங்காரச் செய்யுள் வகைகள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

ஞானம் பாலச்சந்திரன், சித்திரக்கவி பற்றி இதுவரைவெளிவந்த நூல்களிலே கூறப்பட்டனவற்றை யெல்லாம் கவனத்துக்கெடுத்துக்கொண்டு மேலும் தேடியும் பரிசீலித்தும் பெற்றுக்கொண்ட தகவல்களையெல்லாம் ‘மெய்ப்பொருள் காணும்’ ஆர்வத்துடன் வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறார். இருநூறுக்கு மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகளைப்பட்டியற்படுத்தியுள்ள பாலச்சந்திரன் சித்திரக்கவி வரலாறு, இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள், உரைகள்பற்றித் தேடிக்கண்ட தகவல்கள் அனைத்தையும் கரவாது திரட்டித் தந்துள்ளார். வடமொழியிலுள்ள சித்திரக்கவிகள் சிலவற்றையும் தியாகராஜ சுவாமிகள் கீர்த்தனைகளிற் காணப்படும் சில சித்திரக்கவிகளையும் காட்டியிருக்கின்றார். ‘பேரருள் செய்யுள்’ என்றும் ‘நூதனைக் கவி’ என்றும் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையினால் விவரிக்கப்பட்ட சித்திரக்கவியின் தாற்பரியங்களை உணர்ந்துகொண்டு, தமிழ்நாட்டுப் புலவர் எவருக்கும் சளைக்காதவகையில் ஈழத்துப் புலவர்கள் இயற்றிய சித்திரக்கவிகளை ஆவணப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சித்திரக்கவிபற்றித் தகவல்களை இதுவரை சேகரித்தவர்களும் ஆராய்ந்தவர்களும், பாராமுகமாகவோ அறியாமையாகவோ அக்கவியினை ஈழத்துப் புலவர்கள் கையாண்ட தகைமைபற்றிக் குறிப்பிடாதுவிட்டமை கண்டதனால் ஏற்பட்ட மன உளைச்சல்தான் இப்பாரிய முயற்சியில் இறங்குவதற்குப் பாலச்சந்திரனை உசுப்பிவிட்டிருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

அது எவ்வாறாயினும், சித்திரக்கவியின் பன்முகப் பரிமாணங்களை அறிந்துகொள்ள விரும்புவோருக்கும், மேற்கொண்டு ஆய்வுகளை முன்னெடுக்க விரைவோருக்கும் ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இத்தேட்டம் நல்விருந்தாகும். ஆர்வ மீதூரப்பெற்ற அவரது தேடல்கள் தொடரவேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோள் (பேரவா).

பேராசிரியர் **அ. சண்முகதாஸ்**

(தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர்,
முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்)

திரு. ஞானம் பாலச்சந்திரன் ஓர் இலக்கியத் தொல்லாய்வாளர் (Literary Archaeologist) என்று கூறலாம். நம்முடைய பழைய இலக்கியங்களையும் அறியப்படாத இலக்கிய ஆவணங்களையும் வெளிக்கொணரும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார். இப்பணியின் தொடர்ச்சியான முயற்சியின் விளைவே சித்திரக்கவி தொகுப்பு நூலாகும். தமிழருடைய பல்வகைப்பட்ட சித்திரக்கவிகளையெல்லாம் இத்தொகுப்பிலே ஆசிரியர் தந்துள்ளார்.

இலக்கியத்தின் பொருளும் வடிவமும் சில காலங்களிலே தம்மிடையே போட்டியிடுவது வழக்கம். உருவம் பற்றிய நோக்கு மேற்கிளம்பியபோதுதான் சித்திரக்கவிகளும் தமிழிலே தோன்றின. தொகுதியிலே காணப்படாத ஒரு வகையான புதிய வடிவக் கவிதையினைப் பார்த்தேன் (எங்கே பார்த்தேன் யாரால் அது அமைக்கப்பட்டது என்பனவற்றை மறந்துவிட்டேன்). செய்திக்காக இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமென எண்ணுகிறேன்.

மா திட்டமதாய் **க்ள்** பெண்

மேலேயுள்ளது ஒரு பாடல். அப்பாடல் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

வட்ட மதிலிட்டு மறுவட்ட மதிலிட்டு
வட்ட நடுவே மாவெழுதி - திட்டமதாய்
நாலு கோடிட்டு நடுவே கிளியெழுதி
மேலே பிறைகூடிய பெண்.

அதன் விளக்கத்தை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

வட்ட மதிலிட்டு மறுவட்ட மதிலிட்டு

வட்ட நடுவே மாவெழுதி

திட்டமதாய்

நாலு கோடிட்டு நடுவே கிளியெழுதி

மேலே பிறைகூடிய பெண்.

பேராசிரியர் **எம்.ஏ நு.:மான்**
(முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

அறியப்படாத எழுத்துகளைத் தேடித் தொகுப்பதும், பின்னர் அவற்றைப் பலரும் அறிந்து கொள்ளும்படி பதிப்பிப்பதும் இலக்கியத் துறையில் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடைய பணிகளாகும். சங்க இலக்கியங்கள் தொகுக்கப்பட்டதும், பின்னர் அவை அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்டதும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அரும்பணிகளாக என்றும் போற்றப்படும். இத்தகைய தொகுப்பு மற்றும் பதிப்பு முயற்சிகளில் ஈழத்தவர்களும் முன்னோடிகளாக இருந்துள்ளனர் என்பது நமக்கு மகிழ்ச்சி தருவது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள், புலவர்களின் அறியப்படாத எழுத்துக்களைத் தொகுத்துவெளியிடும் அரும்பணியில் ஈடுபட்டுவருபவர் இளம் ஆய்வாளர் நண்பர் ஞா. பாலச்சந்திரன். ஈழமும் தமிழும் என்ற தொடரில் இதுவரை ஐந்து அரிய நூல்களை அவர் நமக்குப் பதிப்பித்துத் தந்திருக்கிறார். அவ்வரிசையில் அவரது ஆறாவது முயற்சி சித்திரக்கவித் திரட்டு எனும் இப்பாரிய நூல். ஈழத்துப் புலவர்கள் எழுதிய, பரவலாக அறியப்படாத சித்திரக் கவிகளையெல்லாம் முயன்று தேடித் தொகுத்து, வகைப்படுத்தி, விரிவான பதிப்புக் குறிப்புகளுடன் அனைவருக்கும் பயன்படத்தக்க வகையில் ஒரு தனித்தொகுப்பாக அச்சில் வெளிக்கொண்டு வருவது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்குப் பாலச்சந்திரனுடைய அரும் பங்களிப்பு என்பதில் ஐயமில்லை.

சித்திரக்கவிகள் புனைவு இலக்கியம் சார்ந்தவையல்ல. அவை ஒருவகைப் புலமைசார் மொழி விளையாட்டு (Scholarly Language Play) சார்ந்தவை என்று சொல்லலாம். செய்யுளும் சித்திரமும் ஒன்றிணைந்தவை அவை. சொற்களும் எழுத்துகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறையில் வரும்வகையில் செய்யுள் யாப்பதும், அச்செய்யுளை ஒரு குறிப்பிட்ட சித்திர வடிவத்தில் தருவதும் சித்திரக்கவிப்பின் அடிப்படையாகும். படைப்பிலக்கியம் தரும் உணர்வு சார்ந்த இலக்கிய அநுபவத்தை இது தருவதில்லை. மொழிமூலம் ஒரு புதிரைக் கட்டமைப்பதிலும் அதை அவிழ்ப்பதிலும்

கிடைக்கும் மொழிவிளையாட்டு இன்பம் இதன் விளைபயனாகும். செய்யுளாக்கத்தில் சிலேடை, யமகம், திரிபு, மடக்கு முதலிய சொல்லணிகளும் இத்தகைய மொழி விளையாட்டுகளே. இவை தமிழ் மொழிக்கே உரிய பண்புக்கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. எல்லா மொழிகளிலும் இத்தகைய மொழி விளையாட்டுகள் உள்ளன. அவை அந்த அந்த மொழிகளுக்கே உரிய (Language Specific) பண்புக்கூறுகள் சார்ந்தவையாகும். அந்நாளேயே இத்தகைய அக்கங்கள் மொழிபெயர்க்க முடியாதவை யாகின்றன.

இவை படைப்பிலக்கியம் சார்ந்தவை அல்ல எனினும், தமிழில் இத்தகைய மொழி விளையாட்டுகளை இலக்கிய வகையாகக் கருதும் மரபு உண்டு. இவை நமது மொழிப் புலமை மரபின் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களின் மொழிப்புலமையை எடுத்துக்காட்டும் இச்சித்திரக் கவித் திரட்டு நமது முதுசங்களுள் ஒன்றாகக் கருதத் தக்கது. அதைக் கண்டெடுத்து நமக்குத் தந்த பாலச்சந்திரனுக்கு எனது பாராட்டுகளும் வாழ்த்துகளும்.

பேராசிரியர் **எஸ். சுவல்ங்கராஜா**

(முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்)

முத்தரை பத்த மயற்ச

திரு. ஞா. பாலச்சந்திரனின் சித்திரக்கவித்திரட்டு என்னும் தொகுதி வெளி வருவதை அறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். “பகைபோல் நினைந்து பயமாகிப் பலபேர் அணைந்து பழகாத” சித்திரக்கவிமரபுக்குள் பாலச்சந்திரன் எப்படி இறங்கினார்? ஏன் இறங்கினார்? என்று என்னால் உணரமுடியவில்லை. இவரது கொள்முடிபேரன் வித்துவசிரோமணி கணேசையரின் ஜீன் (Gene) இவரிடம் முழுமையாக இருப்பதனால் இவர் இந்தக் கடினப் பணியில் இறங்கி இருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

வரண்டகாலம், இருண்டகாலம், மருண்ட காலம் எனப் பலராலும் கூறப்பட்ட ஒரு காலப்பகுதியில் கோலோச்சிய வடிவங்களுக்குள்ளே சித்திரக்கவி வடிவமும் ஒன்றாகும். அதன்தொடர்ச்சியை இன்றும் சிலரிடம் காணமுடிகின்றது. நூறாவது அகவையை நோக்கி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சிலேடைகவிஇரத்தினம் ககணபதிப்பிள்ளையவர்கள் இன்றும் சித்திரக்கவி எழுதக்கூடிய வல்லமையுடையவராக விளங்குகின்றார். 19^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த மரபுவழித் தமிழ்ப் புலமையாளர்கள் பலர் தமது புலமைச் செருக்கையும் வித்துவ மேதாவிலாசத்தையும் காட்டச் சித்திரக்கவி வடிவத்தினைக் கையாண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வித்துவத்திறனை வெளிப்படுத்திய சித்திரக்கவி வடிவத்திற்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு எனினும் கடதாசியின் (Paper) பயன்பாடும் அச்சுடகத்தின் செயற்பாடும் இதன் பரம்பலுக்குரிய பிரதான காரணிகளில் ஒன்று எனலாம்.

நமது காலத்திலே புலோலி கந்தமுருகேசனார் பல சித்திரக்கவிகளை எழுதியதோடு தமது மாணாக்கருக்கும் சித்திரக்கவி எழுதும் பயிற்சியைக் கொடுத்தார். நாமறிந்தவரையில் கந்தமுருகேசனின் மாணாக்கர்களில் ஒருவரான பிள்ளைக்கவி வ.சிவராஜசிங்கம் மரணபரியந்தம் சித்திரக்கவி எழுதிக்கொண்டிருந்தார். இவர் எழுதிய இரட்டை நாகபந்தம், தேர்வெண்பா முதலியன என்னிடம் இருந்தன. யுத்தச் சூழ்நிலையால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகளால் இவை தொலைந்து போயின.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைத் துலக்கும் பணியிலே திரு. பாலச்சந்திரன் ஈடுபட்டுவருகின்றார். இவரது குன்றா உழைப்பும் குறையா ஊக்கமும் இவர்தரும் நூல் களினூடு தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

சிதறியும், பரந்தும், மறைந்தும் கிடந்தவற்றை ஒருமுகப்படுத்தி ஒரே நூலாகக்கொண்டுவருவது 'இலேசான' காரியமல்ல. இஃது ஒரு அரும்பெரும் முயற்சி. **'பிரமாண்டமான தயாரிப்பு'** என்று சில கலைவடிவங்களைக் கூறுவர். இந்நூலைக் கண்ணுற்றதும் 'பிரமாண்டமான' என்ற சொல்லே நினைவுக்கு வந்தது. 'அச்சியல்' அழகினையும் இந்நூலிலே காணமுடிகின்றது.

திரு. ஞா. பாலச்சந்திரனின் முயற்சிகள் எல்லாவற்றையும் பாராட்டுகின்றோம். அவரை வாழ்த்துகின்றோம். இத்தொகுப்பு அவரின் முயற்சிக்கு முத்திரை பதித்து நிற்கின்றது.

வாழ்த்துக்களுடன்

பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா.

வாழ்த்துரை

பேராசிரியர் **துரை மனோகரன்**

(முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகம்)

ஞானம் பாலச்சந்திரன் தமது செயல்பாடுகள் காரணமாகக் கற்றோர் தம்மை அண்ணாந்துபார்க்க வைத்துள்ளார். இந்த இளைஞருக்கு இத்தனை ஆற்றலா என்று கற்றோரும், மற்றோரும் வியந்துபார்க்கும் நிலையை அவர் ஏற்படுத்தியுள்ளார். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பில் அவர் காட்டிவரும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் எம்மை மலைக்கவைக்கின்றன. அவர் இன்றைய ஆய்வுலகத்தால் பாராட்டப்படுவது மாத்திரம் அன்றி, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் பாரிய பங்களிப்புச் செய்த அறிஞர் என்று எதிர்காலச் சந்ததியால் நிச்சயம் கொண்டாடப்படுவார்.

ஈழமும் தமிழும் தொடரில் இதுவரை ஐந்து நூல்களை பாலச்சந்திரன் ஆக்கியளித்துள்ளார். அத்தோடு, ஞானத்திலும் ஈழமும் தமிழும் தொடர்பாக எழுதிவந்துள்ளார். இவை தவிர, ஈழமும் தமிழும் தொடர்பான சிறுகுறிப்புகளையும் ஞானத்தின் பக்கங்களில் எழுதிவருகிறார். பாலச்சந்திரனின் எழுத்துக்களை நான் விரும்பிப் படிப்பதுண்டு.

ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இத்தகைய அரிய முயற்சிகளுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது போன்று வெளிவருவது, சித்திரக்கவித்திரட்டு. ஈழமும் தமிழும் நூல்வரிசையில் இது அவரது ஆறாவது நூல். “ஈழத்தில் மேற்கொள்ளப் பெற்ற சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த இலக்கிய முயற்சிகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றைத் தமிழ்ப் பரப்பில் சேர்க்கவேண்டிய தேவை”யை உணர்ந்தவராக அவர் விளங்குகிறார். ஈழத்துச் சித்திரக்கவிகளின் தொகுப்பு முயற்சியாக இது விளங்குகிறது.

ஆயிரம் பக்கங்களுக்கு மேல் அமைந்த இந்நூல், தமிழ் இலக்கிய உலகில் பெரும் சாதனையாகும். பொதுவாகவே சித்திரக்கவிகளைப் பாடுவதும், அவற்றுக்குப் பொருள் அறிவதும், அவற்றை இரசிப்பதும் பெரும் கடினமான காரியங்களாகும். இந்த நிலையில், அவற்றைத் தொகுத்து ஆய்வு செய்வது என்பது சாதாரண விடயமல்ல. அந்தக் கடினமான பணியைச் சாதனையாக்கியிருக்கிறார், ஞானம் பாலச்சந்திரன்.

அவரது இத்தகைய முயற்சிகள் விதந்து பாராட்டத்தக்கன. அவரது கடின உழைப்புக்கு இந்நூல் ஓர் அற்புதமான சான்று. அவரது இன்றைய சாதனைகளுக்காகவும், நாளைய முயற்சிகளுக்காகவும் நான் மனம் உவந்து அவரைப் பாராட்டவும், வாழ்த்தவும் விரும்புகிறேன்.

பேராசிரியர் **செ. டோகராசா**

(முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

கவனிப்புக்குர்த்தான, தொகுப்புநூல் – பதிப்புநூல் – ஆய்வுநூல்!

‘சித்திரக்கவித் திரட்டு’ என்ற நூலினை ஆற அமர வாசித்துமுடித்து இந் நூல் தொடர்பான எனது மனப்பதிவுகளை மிகச்சுருக்கமாக நினைவுகூர்கின்ற இத்தருணங்களில் கவிதை அடிகள் சிலவும் ஆய்வாளர் கூற்றுகள் சிலவும் இலக்கிய முயற்சிகள் சிலவும் நினைவிற் குள் வருவதை தவிர்க்கமுடியாதுள்ளது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு காலந்தோறும் பல்வேறு தொகுப்பு முயற்சிகளைக் கண்டுள்ளது. சங்க இலக்கியத் தொகுப்பு முயற்சி இவற்றுள் தலையாயது. இவற்றுள் ஒன்றான ‘அகநானூறு’ தொகுப்பு முயற்சிபற்றி ஆழமாக அவதானிக்கின்றபோது அதன் திட்டமிட்ட தொகுப்பியல்முறைமை இன்றுவரை வியப்பளிக்கக்கூடியது. **இந்நூலன் தொகுப்பு** முயற்சியும் அத்தகையதாக எனக்குப் புலப்படுகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதிப்பியல் துறையில் வளர்ச்சிகண்டு வந்திருக்கிறது. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்புமுயற்சிபற்றிக் கூறும்போது பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஓரிடத்தில்,

“தொல்காப்பியக் கடல் இறங்குவதற்கு பலரும் அஞ்சினர்....”

என்று ஆரம்பித்துச் செல்வார். **இந்நூலன் பதிப்பு** முயற்சிபற்றி என்னும்போது ‘சி.க’வின் கூற்று நினைவிற் கு வருவதை தவிர்க்கமுடியவில்லை.

கவிஞர் பாரதியார்,

“பொய்யொருளை பேச நான் துணர்ந்தேன்”

என்பார். இந்நூல் ஓர் ஆய்வுநூல் என்று கருதுகின்றபோது அவ்வடி ஞாபகத்திற்கு வந்துசேர்கின்றது. மேற்கூறப்பட்ட ‘சி.க’வின் கூற்று **இந்நூலன் ஆய்வு** முயற்சிக்கும் பொருத்தமுடையதுதான்.

இவ்வாறான அரிய முயற்சிகளினூடாக தமது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ள இந்நூலாசிரியர்பற்றி எண்குகிறபோது காளமேகப்புலவரது,

“முப்பெயரும் பெற்றாயே”

என்றபாடலடி (அவர்போல் எள்ளலாகவன்றி பாராட்டுநோக்குடன்) ஞாபகத்துள்
நுழைகின்றது.

அனைத்தையும்விட, 'ஈழமும் தமிழும் - 6' ஆகிய இந்நூலின்வரவு ஊடாக,
ஈழத்துப் புலவர்களது புலமைத்திறனின் - புலமைநுட்பத்தின் - இன்னொருவகையான
சிறப்புத் தனித்துவமும் வெளிப்படுகின்றன என்பது மிகைக்கூற்றன்று.

"ஈழமும் தமிழும் - 7" நூலும் மேற்கூறிய அனைத்தையும்விட மேன்மேலும்
சிறப்பாக வெளிப்படவேண்டுமென்பது என்போன்ற தமிழியல் ஆர்வலரது
எதிர்பார்ப்பாகும்! கனவு மெய்ப்படவேண்டும்!

என்னுரை

‘சத்தரக்கவித் தர்ட்டு’ என்னும் இந்நூலாக்கத்தில் யாம் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகளையும் அதனால் எமக்கு ஏற்பட்ட அநுபவங்களையும் கூறுவதானால் அதுவே தனியானதொரு சிறிய நூலாக விரியும் நிலையினைப் பெற்றுவிடும். அதனைத் தவிர்த்து முக்கியமானவற்றை மாத்திரம் இங்கு பதிவுசெய்துள்ளோம். இத்தகைய பதிவினைத் தராதவிடத்து இந்நூலினை முழுமையாகத் தரிசிக்க முனைபவர்களுக்கு இடைவெளியொன்று வெளிப்பட்டுத் தெரியலாம்.

தமிழிலுள்ள தொல் விடயங்களையும், மூலங்களையும் தேடும் முனைப்பானது, இலங்கைக்கான தமிழ்க் கணினி யுனிகோட் நியமம், கணினி விசைப்பலகை நியமம், தமிழ்க் கணினிக்கான அகரவரிசை நியமம் ஆகியவற்றைப் பரிந்துரைக்கும் பணியில் (SLS 1328:2008) ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் (2006–2008) எமக்கு ஏற்பட்டது. இதன்போது தமிழ்க்கணினிக்குள் உள்ளடக்கவேண்டிய அகரவரிசை நியமமொன்றை யாம் பரிந்துரைக்கவேண்டியிருந்தது. இதன்போது, அதுவரைகாலமும் தமிழ் அகராதிகளால் உள்ளடக்கப்பெறாத ‘:பாத்திமா’ போன்ற ‘:ப’ (fa) எழுத்துக்களைக்கொண்ட சொற்களுக்கு அகரவரிசையில் இடங்கொடுக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. மேலும் தமிழ் எண்களுக்கும், தமிழ்க் குறியீடுகளுக்கும் (நாள், மாதம், வருடம், மேற்படி போன்ற) இவ்வரிசை நியமத்தில் இடங்களைக் குறிக்கவேண்டிய தேவை முன்நின்றது. இதன்காரணமாகப் பழைய அகராதிகளைத் தேடவும் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ளவும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டோம்.

தமிழ் அகராதிகளின் மேலான ஈடுபாடு, ஈழத்தவர்கள் அகராதிகளுக்கு வழக்கிய அளப்பரிய தொண்டுகளினால் எம் கவனத்தைச் செலுத்தியது. ஈழத் தறிஞர்களின் பணிகளுக்கான உரிய இடங்களும், அங்கீகாரங்களும், தமிழ் அகராதி வரலாற்றில் முறையாகவும் பரவலாகவும் பதியப்பெறாமையை அதன்போது காணமுடிந்தது.

இதன்விளைவாக **ஞானம் சஞ்சகையின்** 100^{ஆவது} இதழில் (2008) ‘**ஈழத்தல் தமிழ் அகராதி முயற்சிகள் - கி.பி. 1939வரை**’ என்னும் ஒரு கட்டுரையை எழுதினோம். ‘ஈழமும்-தமிழும்’ சார்ந்து யாம் எழுதிய முதலாவது முயற்சியாக இக்கட்டுரையைக் கொள்ளலாம். ஆய்வுலகத்தில் இக்கட்டுரையானது பலராலும் குறிப்பிடப்பெற்று வந்துள்ளது. ‘தமிழ்ப் பதிப்புலகம் 1800–2009’ என்னும் ஆய்வு நூலில் முனைவர் **ந. இரவீந்தரன்**,

பாலச்சந்திரன் எழுதியுள்ள கட்டுரை முழுமைத் தகவல்களைத் தரட்டித்தர முயன்றுள்ளது.

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடலாம். அதனைத் தொடர்ந்து 100 மாதங்களின்பின் தற்பொழுது ஞானம் சஞ்சிகையின் 200^{ஆவது} இதழ் வெளிவரும் தருணத்தில் ஞானம் பதிப்பகத்தின் சிறப்பு வெளியீடாக இந்தச் **சத்திரக்கவித் தர்ட்டு** என்னும் நூல் வெளிவருகின்றது.

அகராதி சார்ந்த தேடலானது ஈழத்தவர்களின் வீரியம்மிகுந்த தமிழ்ச்சேகையின்பாலும் எம்மை ஆர்வம்கொள்ளவைத்தது. இருப்பினும், ஈழமும்-தமிழும் சார்ந்த விரிவான ஆய்வுகளை எழுதுவதற்கும் அதுசார்ந்த விரிந்த கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்ளுவதற்கும் உரிய தளங்கள் தற்காலத்தில் இல்லை என்பதும் தெரியவந்தது. இன்றைய சூழலில் ஒருசிலர் மாத்திரமே இத்துறைசார்ந்த ஆய்வுகளில் ஆர்வம்காட்டி வருகின்றனர். இருப்பினும் ஈழமும்-தமிழும் சூழலில் விடுபட்ட பக்கங்களானவை தமிழிலே விடுபட்ட பக்கங்களாக அமைவதனால் இவற்றைப் பதியவேண்டிய தேவையும் தவிர்க்கமுடியாதுள்ளது. இவையனைத்தையும் கருத்தில் நிறுத்தி **'ஈழமும்-தமிழும்' என்னும் தொடரின் கீழ் நூல்களை** எழுதி வெளியிடத் தொடங்கினோம்.

'ஈழமும்-தமிழும்' என்னும் தொடரின் கீழ் கடந்த இரண்டு வருட காலத்துக்குள் ஐந்து நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவை ஒவ்வொரு நூல்களுக்குப் பின்னாலும் அவ்வாக்கங்களுடன் தொடர்புடைய சுகாநுபவங்கள் நிறைந்துள்ளன. அவற்றை இங்கு விரிப்பது பொருந்தாது.

'சித்திரக்கவித் திரட்டு' நூலாக்கத்திற்கான வித்து எமது கொள்ளப்பூட்டன் கணேசையர் பாடிய பாடலொன்றினாலேயே எமக்குள் விதைக்கப்பெற்றது. **'வந்துவசீரோமணி' ச. கணேசையர்** மனைவியார் இறந்தபின், 'வித்துவசிரோமணி' அவர்கள், மனைவியாரின் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு காணி வாங்கி, அதில் ஒரு கிணறு வெட்டுவித்து அதற்கு அன்னலட்சுமி சூபமெனப் பெயரிட்டு வருத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் ஆலயத்துக்கு அதனைத் தருமசாதனம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அவ்வாலயத்துக்கு முன்னே பல பேர், பலமுறை தீர்த்தக்கிணறு தோண்டுவிக்க முயன்றும் அவற்றில் நீரொமைமயால் அப்பணியைக் கைவிட்டிருந்தனர். கணேசையர் அவர்கள் வெட்டுவித்த கிணறும் நாற்பது அடிவரை அகழப்பட்டும் நீர் ஊறிலது. அப்போது வித்துவசிரோமணி அவர்கள்,

ஆட்டாதே எங்கள் அரணார் தருமகளை

கோட்டாலே குத்தியிந்தக் கூபமதை - நாட்டிடுவாய்

மாமருத் வீசா மதமா முகத்தோனே

காமுறுவேற் குள்ளம் கனிந்து

என்று பாடியும் பணிந்தும் விநாயகப் பெருமான் திருவடிகளை நம்பி, தம்பணியைத் தொடர்ந்தும் நீரொக்கண்டு மகிழ்ந்தனர், என்கிற வரலாற்றுப்

பதிவுள்ளது. கணேசையர் வாழும் காலத்திலேயே இந்நிகழ்வு பற்றிய பதிவு அன்றைய பத்திரிகையில் பிரசுரமாகியுள்ளது. இப்பாடலினை எமது மூத்த தலைமுறை உறவினர்களில் பலரும் பாடமாகச் சொல்லி இறுமாப்புக்கொள்வர்.

ஒளவையாரின் தனிப்பாடல்களில் யாம் கொண்டிருந்த ஈர்ப்பானது, கணேசையர் பாடிய இந்தத் தனிப்பாடலின்மீது இயல்பாகவே ஈர்ப்புக்கொள்ள வைத்தது. **ஈழத்தவர்கள் பாடிய இவ்வாறான தனிப்பாடல்களைத் தேடும் ஆர்வம் ஏற்படத்தொடங்கியது.** இருப்பினும், தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களின் தனிப்பாடல் திரட்டுக்களைப் போன்ற தொகுப்பு நூல்களை ஈழத்தில் காணமுடியாமை என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

2007^{ஆம்} ஆண்டு மணிமேகலைப் பிரசுரத்தால் வெளியிடப்பெற்ற பன்மொழிப் புலவர் **த. கனகரத்தனம்** அவர்களின் 'ஈழநாட்டுப் புலவர்களின் கவித்திறமும் தனிப்பாடல்களும்' என்னும் நூல்மாத் திரமே இந்தத் தேடலுக்குப் பதில் தருவதாக அமைந்திருந்தது. வித்துவசிரோமணி கணேசையருக்கு குருவணக்கம் செலுத்தியுள்ள இந்நூலிலே, பதிப்பகத்தாரால் பின்வரும் குறிப்பு தரப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ் நாட்டுப் புலவர்களின் தனிப்பாடல்கள் பற்றிய தொகுப்பு நூல் உண்டு. ஆனால், ஈழநாட்டுப் புலவர்களின் தனிப்பாடல்கள் பற்றிய தொகுப்பு நூல் இதுவரை வெளிவரவில்லை. பன்மொழிப்புலவர் 'கவநயம்' என்ற தலைப்பில் ஈழநாட்டுப் புலவர்களின் தனிப்பாடல்கள் பற்றி இருபத்தேழு பேச்சுக்கள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தல் நிகழ்த்தியுள்ளார். அந்த வானொலிப் பேச்சுக்களை நூலுருவல் கொணர்வதல் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

இதன்வாயிலாக, இவை 'ஈழத்தறிஞர்களின் தனிப்பாடல் தொகுப்பு' என்னும் நோக்கில் தொகுக்கப்பெறவில்லை என்பது தெரியவந்தது. 'கவநயம்' என்ற தலைப்பில் வானொலியில் செய்யப்பெற்ற நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பாக இது அமைந்துள்ளது. மேலும் 20^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட பாடல்களில் பத்துப்பாடல்களுக்கும் குறைவான பாடல்களையே இந்நூல் உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்நிலையில் ஈழத்தவரின் தனிப்பாடல்களைத் தேடவேண்டிய தேவை எமக்குள் உறுதியாயிற்று.

ஈழத்தறிஞர்களின் தனிப்பாடல்களை நோக்கிய தேடல் அவ்வளவு எளிமையானதாக அமையவில்லை. ஈழத்து இலக்கியத்தில் காணப்பெறும் இடைவெளிகளும், ஈழத்துப் புலவர் சரிதங்களில் காணப்பெறும் விருபாடுகளும் தனிப்பாடல்களின் தொகுப்புப் பணியை மிகவும் சமையாக்கின. யாழ்ப்பாண பரராசசிங்க மன்னனின் பட்டத்துராணி பாடிய தனிப்பாடலொன்று தமிழகத்து நூலொன்றில் இருந்து எமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றது. இருப்பினும் இப்பெண்புலவர் பற்றிய பதிவுகளும் இந்தத் தனிப்பாடலின் விபரங்களும் ஈழத்துப் புலவர் சரிதங்களில் பதியப்பெறாமை எம்மைத் திகைப்படைய வைத்தன. ஈழத்தறிஞர்களின்

தனிப்பாடல் தொகுப்புக்கு முன்னதாக இன்னும் பல பணிகள் முன்நிற்பது புலனாயிற்று. ஈழத்திற்குள் தனிப்பாடல் தொகுப்பென்பது ஆற அமர நிதானமாகச் செய்யவேண்டிய நீண்டதொரு பணியென்பது தெளிவாயிற்று. இதனால், ஞானம் சஞ்சிகையில், ஓர் இதழுக்கு ஒரு தனிப்பாடலாக ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் 20^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் பாடப்பெற்ற ஈழத்திற்குள்ளின் தனிப்பாடல்களைத் தொடர்ந்து வெளியிடத் தொடங்கினோம்.

தனிப்பாடல்கள் சார்ந்த தேடலானது தம்மீச் சீத்திரக்கவிகள் என்னும் வகையை எமக்கு மெல்லென அறிமுகப்படுத்தன. அ. குமாரசுவாமிப் புலவர், ஆறுமுக நாவலரின் மறைவினையொட்டிப் பாடிய **வீனாவுத்தரக்கவ்**, முத்துக்குமார கவிராயரின் **நாமாந்தரத்தைக் கவத்தை**, முருகேசப் பண்டிதரின் **நடுவெழுத்து அலங்காரக்கவ்**, இராமநாத பாற்கரசேதுபதிமீது சரவணமுத்துப்பிள்ளை பாடிய **தோக்கவ்** மற்றும் சிவசம்புப் புலவர் பாடிய **அஷ்டநாகபந்தக்கவ்** போன்ற கவிதைகளை ஆரம்பத்தில் யாம் தனிப்பாடல்களுக்குள்ளே அடக்கியிருந்தோம். இவை **பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பங்களுள் அடிப்படையில் தனிப்பாடல்கள்** என்னும் வகைமைக்குள் அடங்கப்பெற்றாலும் இவற்றின் **இலக்கண அடிப்படையில் இவை சீத்திரக்கவ்** வகைக்குள் வருவதை பின்னர் புரிந்துகொண்டோம்.

இந்த நூதனக்கவிகள் பற்றிய தேடலானது க. மயில்வாகனப் புலவரின் **நருலேச்சர வீநோத வீசீத்திர கவிப்பூங்கொத்தை** எமக்கு அறிமுகப்படுத்தியது. இந்நூலின் பரிச்சயம் **தண்டியலங்காரத்தின் சீத்திரக்கவிப்பகுதியை** கருத் தூன்றிப் படிக்க வழிவகுத்தது. தண்டியலங்காரத்தின் சித்திரக்கவிப்பகுதி உரைவிளக்கங்கள் **மாறனலங்காரத்தைத்** தேடவும் அதனைப் படிக்கவும் படித்தவற்றை விளங்க முயற்சிக்கவும் வழிகோலின. மாறனலங்கார இலக்கண நூலானது சித்திரக்கவிகளுக்கு வழங்கிய விரிவும் தெளிவும் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த எம்தேடல்களுக்கும் புரிதல்களுக்கும் அடிப்படை அளவுகோல்களாக அமைந்துகொண்டன.

மரபுவழிக்கல்வியிலோ அல்லது பல்கலைக்கல்வியிலோ முறையாகத் தமிழைக் கற்காத எம்போன்ற ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வாறான 'கீழிருந்தான மேல்நோக்கிய' (Bottom to Top) அனேக அநுபவங்கள் ஏற்படும். தமிழை முறையாகக் கற்றவர்களுக்கு, அவர்களின் ஆசிரியர்கள், தண்டியலங்காரத்தில் சித்திரக்கவிகள் பற்றிய இலக்கணத்தை முதலில் கற்பித்து பின்னர் அவற்றுக்கான உதாரணக் கவிகளை இனங்காட்டி 'மேலிருந்தான கீழ்நோக்கிய' (Top to Bottom) அநுபவத்தை வழங்கியிருப்பர். ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலின் விளைவாக மாணவர்களுக்குத் **தசைமுகப்படுத்தப்பெற்ற பார்வை** கிடைக்கப்பெறுவதால் அவர்களுக்கு நேரவிரயம் குறைவாகவும், முறையான தமிழ்க்கல்வியைப் பெறாதவர்களுக்குத் தசைமுகப்படுத்தப்பெற்ற பார்வை கிடைக்கப்பெறாமையால்

அதிகநேரவிரயமும் ஏற்படும். இருப்பினும், குறித்தவொரு விடயத்தில் ஆசிரியர் ஒருவரின் திசைமுகப்படுத்தலுக்கு உட்படாதவரின் முதற்பார்வையும் அவ்விடயத்துக்கான தேடல் புலமும் **சுயாதீனமானவையாக** அமையும்தன்மையைப் பெற்றுவிடுகின்றன. இதனால் அவ்விடயம் சார்ந்த பார்வைகளுக்கும் தேடல்களுக்கு மாறான அரண்களை அவர்களே அமைத்துக்கொள்வார்கள். இருந்தபோதும் இறுதியாக அவர்கள் அமைத்துக்கொண்ட வரையறைகளையும் தேடிக்கண்டுகொண்ட முடிவுகளையும் அத்துறைசார்ந்த நடைமுறை ஆய்வுகளோடு ஒன்றிவிடுகின்ற தார்மீகப்பொறுப்பையும் அவர்கள் தம்தோளில் ஏற்றிக்கொண்டாகவேண்டும்.

ஈழத்துச் சித்திரக்கவி சார்ந்த பார்வைகளும் தேடல்புலமும் இங்கு குறிப்பிட்ட சுயாதீனத் தன்மையுடனேயே எமக்கு அமைந்தன. தேடத்தேட தமிழ்ச் சித்திரக்கவிபற்றிச் செய்திகளும் நூல்களும் பாடல்களும் கிடைத்தவண்ணம் இருந்தன. இதற்கமைய சித்திரக்கவி சார்ந்த பார்வைகளும் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்து செய்யப்படும் எழுத்து பணியின் கட்டமைப்புகளும் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமடையவும் விரிவடையவும் செய்தன. ஈழத்துச் சித்திரக்கவிகளைத் தொகுக்கப் புறப்பட்ட பணியானது, தமிழ்ச் சித்திரக்கவிகளை விளக்கவேண்டிய பணியையும் சேர்த்துக்கொண்டது. பல சித்திரக்கவிகளுக்கான உருவத்தளப்படங்கள் முன்னர் வெளிவந்த நூல்களில் விளக்கம்குறைவாக இருந்தமையால் அவற்றைத் தெளிவாக பதிப்பிக்கவேண்டிய பொறுப்பும் ஏற்பட்டது. சித்திரக்கவித்துறையின் ஆய்வுகள் துளிர்விடத்தொடங்கியிருந்த காலத்தில் அடுத்தகட்டத் தேவையான சித்திரக்கவித்துறைக்கு வரலாறு எழுதும் பணியையும் இணைத்துக்கொண்டது. முன்னைய சித்திரக்கவி நூல்களில் விடுபட்ட சித்திரக்கவிகளையும் தேடி இணைக்கவேண்டிய தேவையும் ஆய்வுத் தகவல்களைச் செப்பமிடவேண்டிய தேவையும் எதிர்ப்பட்டதால் அவற்றையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டது. இவையனைத்தையும் உள்ளடக்கி விரிந்த நூலுக்குள் நுழைவோருக்கு துணை செய்யும் வகையில் சித்திரக்கவித்துறைக்கொரு திறவுகோலையும் உருவாக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தையும் எதிர்கொண்டது. இவ்வாறாக காலத்தின் தேவை கருதி **தொகுப்புநூல், களஞ்சியநூல், பதிப்புநூல், வளக்கநூல், வரலாற்று நூல், ஆய்வு நூல், தற்குணநூல்** நூல் எனும் பண்புகள் அனைத்தையும் இணைத்துக்கொண்டு நூலின் அமைப்பை சுயாதீனமாக அதன்போக்கில் விடுவித்தோம்.

சித்திரக்கவிப் பாடல்கள், சித்திரக்கவி நூல்கள், பிரபந்தங்களுக்கு இடையிடையே அமைந்த சித்திரக்கவிகள், சித்திரக்கவிசார்ந்த விளக்க நூல்கள், சித்திரக்கவிபற்றிக் கூறும் இலக்கணநூல்கள், நிகண்டுகள், சித்திரக்கவி சார்ந்த கட்டுரைகள் என்பவற்றைத் தேடிச்சேர்ப்பது என்பது அத்துணை இலகுவான காரியமாக அமையவில்லை. இவற்றுக்குள் ஈழம்சார்ந்த சித்திரக்கவிப் படைப்புக் களின் நிலையானது மிகவும் கவலைக்கிடமாக இருந்தது. பல நூல்கள்

கவனிப்பாரற்று ஒளிந்தும் மறைந்தும் கிடந்தன. இவற்றைத் தேடிச்சேர்ப்பது பெரும்பிரயத்தனமாயிற்று.

ஈழத்தில் பாடப்பெற்ற ஒவ்வொரு சித்திரக்கவிநூலும் கிடைக்கும் தருணங்களில் எமக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டபோதும் **சீ.வை.தாமோதரம்பள்ளையின்** புகழ்பெற்ற வரிகள் செவிகளில் ஒலிப்பதைத் தவிர்க்கமுடியாதிருந்தது.

**சீமான்சனே! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்களில் உங்களுக்கு சற்றாவது
நீருமை பற்றக்கவல்லவையா? உச்சரிப்பும்! உச்சரிப்பும்!! அயலான் அழியக்
காண்கின்றும் மனந் தளம்புகின்றதே! தமழ் மாது நூந் தாயல்லவா! இவள்
அழிய நமக்கென்னென்று வானா இருக்கின்றீர்களா!**

இந்நூலில் தேடி இணைக்கப்பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு சித்திரக்கவி நூலுக்குப் பின்னாலும் அதுசார்ந்த பல அநுபவங்கள் உள்ளன. விரிவுகருதி ஒருசிலவற்றை மாத்திரம் இங்கு பதிவுசெய்ய விழைகின்றோம்.

கோப்பாயைச் சேர்ந்த **வி. வேலுப்பள்ளையின்** (1891) நிரோட்டக நூலானது ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் தேடி எமக்குக் கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால் இந்நூலின் பிரதியானது **பிரித்தானிய நூதனசாலையில்** இருப்பதையறிந்துகொண்டோம். 15 பக்கங்களினாலான இந்நூலின் பிரதியைப் பெறுவதற்கு 5-6 கிழமைகள் தொடர்ந்து முயற்சியை மேற்கொண்டோம். இறுதியாக, பிரதிக்கான உரிய பணத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு பிரித்தானிய நூதனசாலையினர் இந்நூலின் பிரதியியை எமக்குத் தந்தமை முதலில் மிக்க மகிழ்ச்சியை அளித்தது. 15 பக்கங்களினாலான இந்நூலின் பிரதியைத் தருவதற்கு அவர்கள் ஏறத்தாழ இலங்கைப் பணத்தில் 4000 ரூபாய் அறிவிட்டார்கள். இருப்பினும், பெற்றுக்கொண்ட நூலின் 15 பக்கங்களையும் சித்திரக்கவித் திரட்டு நூலில் மீள்பிரசுரம் செய்வதற்கு மேலதிகமாக 315 பவுண்ட் பணத்தினைக் கோரினார்கள். இத்தொகை இலங்கைப் பணத்தில் ஏறத்தாழ 60,000 ரூபாய்க்கும் மேற்பட்ட தொகைக்குச் சமமானது.

நாம் மேற்கொள்ளும் சித்திரக்கவித்திரட்டு நூல்பற்றிய விபரங்களையும் நோக்கத்தையும் பலமுறை வலியுறுத்தியபின்னர் இலண்டன் நூதனசாலையினராலும் பிரித்தானிய நூலகத்தினராலும் வி. வேலுப்பள்ளையின் நூலினை சித்திரக்கவித்திரட்டு நூலில் முழுமையாக மீள்பிரசுரம் செய்வதற்கான உரிமை **இலவசமாக** எமக்கு வழங்கப்பட்டது. பிரித்தானிய நூதனசாலையினருக்கும், நூலகத்தினருக்கும் தமிழுலகம் சார்ந்த நன்றி உரித்தாகின்றது. ஈழத்தில் கிடைக்கப்பெறும் அதிபழைய நிரோட்டக நூலாக வி. வேலுப்பள்ளையின் நூல் அமைகின்றது என்பது இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கும்.

மாதவன் எழுதிய 'சித்திரக்கவிகள்' (1983) என்னும் நூல் இலங்கையிலுள்ள நூலகங்களிலோ பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலோ எமக்குக் கிடைக்கப்

பெறவில்லை. தமிழகத்திலுள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் நூலகத்தில் இருப்பதாக அறிந்துகொண்டோம். உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தினரின் உதவியாலும் எமது உறவினர் ஒருவரின் முயற்சியாலும் பலநாள் முயன்று 400 பக்கங்களுக்கும் மேற்பட்ட இந்நூலினை 'ஸ்கான்' (scan) செய்து பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டோம்.

இதேபோன்று உ.வே. சாமிநாதையரின் நூலகத்தில் இருந்து பெற்றுக் கொண்ட, மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வெவ்வேறு நூலகங்களிலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட சில நூல்களும் உள்ளன.

இவ்வாறாகத் தேடியலைந்து ஒவ்வொரு நூல் கிடைக்கும் தருணங்களிலும் **தன்நாயகம் அடிகளாரின்** குறித்த வரிகள் எம்மனக்கண்ணில் தோன்றித் தெரியும். தமிழில் முதலாவதாக அச்சேறிய நூலினைத் தேடித்திரிந்த அநுபவம்பற்றி அடிகளார் கீழ்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

**நான் ஐரோப்பாவிற்கு பன்முறை சென்றதால் ஏற்பட்ட பொருட்செலவிற்கும்
எடுத்த முயற்சிக்கும் இந்நூலொன்றைக் கண்டுகொண்டதே போதைய கைம்
மாறாகும் என்று கருதுகின்றேன். அப்பொழுது நான் அடைந்த மகிழ்ச்சியை
ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவோரே அறிவர்.**

கிடைக்கப்பெற்ற அனைத்து நூல்களிலிருந்துமான பாடல்களையும் குறிப்புக்களையும் முறையாகத் தொகுத்தமை புதுவித அநுபவமாக அமைந்தது. தமிழில் வந்த அனைக திரட்டுநூல்கள் நூலாசிரியரை அடிப்படையாகக்கொண்டே அவர்பாடிய பாடல்களைத் தொகுத்துள்ளதைக் காணலாம். சித்திரக்கவிகளுக்கு அம்முறை அதிகம் பொருந்தாததைக் கண்டுகொண்டோம். சித்திரக்கவிகளின் வகைகளின்கீழ் பாடல்களைத் தொகுப்பதே பொருத்தமானதாகவும் கண்டுகொண்டோம். உதாரணமாக நாகபந்தம் என்னும் சித்திரக்கவி வகையின்கீழ் அதற்குரிய விளக்கத்தையும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற கமயில்வாகனப் புலவர் (ஈழத்தில் அச்சேறிய நூலிலிருந்து), சி. சதாசிவப் பண்டிதர் (மலேசியாவில் அச்சேறிய நூலிலிருந்து), பூ. பொன்னம்பலபிள்ளை (தமிழகத்தில் அச்சேறிய நூலிலிருந்து), சிவசம்புப் புலவர் ஆகியோர் பாடிய நாகபந்தக் கவிதைகளைத் தேடி இணைத்துக் கொண்டோம். நாகபந்தம் என்பது ஒரு சித்திரக்கவி வகை ஆகும். இவ்வாறாக 150க்கும் மேற்பட்ட தலைப்புக்களின்கீழ் பாடல்களை நூல்களிலிருந்து பிரித்தெடுத்து இணைத்துக் கொண்டோம். இச்செயன்முறையில் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் சிரமங்களையும் அத்தகையதொரு திரட்டைச் செய்தவர்கள் மாத்திரமே உணர்ந்துகொள்வர்.

சித்திரக்கவிகளுக்கான உருவப்படங்களை உருவாக்குவதில் கணினி யுடன் தொடர்புடைய அநுபவங்கள் தனிவகையானவை. புதிய படங்களை அமைப்பதும் பழைய படங்களைப் புதுப்பிப்பதுமாக இப்பணிகள் அமைந்தன.

சித்திரப்படமொன்றைக் கணினியில் அமைத்து, அவற்றுக்கு நிறந்தீட்டி, எழுத்துக்களை அப்படங்களில் உள்ளடக்கி, இறுதியில் பொதுவான எழுத்துக்கள் வெளிப்பட்டுத் தெரியும்வண்ணம் தனிநிறம் தீட்டுவது எனப் பல படிநிலைகளில் ஒரு உருவப்படத்தை உருவாக்கவேண்டியிருந்தது. அனேக படங்களுக்கு 8 தொடக்கம் 15 மணித்தியாலங்கள் வரையில் காலமெடுக்கும் பணியிது. அஷ்டநாகபந்தம், பதுமபந்தம் போன்ற உருவப்படங்களை உருவாக்கும் பணிகள் சில நாட்கள்வரை நீண்டுசென்றன. உருவப்படங்களை வடிவமைப்பதிலும் நூலினை வடிவமைப்பதிலும் ஏற்பட்ட அநுபவங்களை மேலும் இங்குவிரிப்பது பலருக்கு ஈடுபாடற்ற விடயங்களாக அமைந்துவிடக்கூடும்.

சரி, நீண்ட உழைப்பில் இத்துணை சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வெளிவரும் இந்தச் சித்திரக்கவித் திரட்டு நூலானது, சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த அனைத்தையும் பூரணமாகத் தருகின்றதா? அல்லது ஈழத்துச் சித்திரக்கவிகளையாவது பூரணமாகத் திரட்டித் தந்துள்ளதா? என்னும் கேள்விகளை யாம் எழுப்பிக்கொண்டால், **ஆணல்ட் சதாச்வம்பள்ளையின்** கீழ்க்கண்ட வரிதான் இக்கேள்விகளுக்கு விடையாகின்றது.

வானத்தன் கீழே பூரணம் ஒன்றும்லலை என்றது ஆன்றோர் வாக்கு

சித்திரக்கவிகள் சார்ந்தும், ஈழத்துச் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்தும் இயங்கு வதற்கும் ஆய்வுசெய்வதற்கும் இன்னும் நிரம்பப் பணிகள் உள்ளன என்பதுதான் உண்மை. சித்திரக்கவி வரலாற்றில் இந்நூலையொரு பளிச்சீடாக (Flash) மட்டுமே கொள்ளமுடியும். இந்நூலினை சித்திரக்கவிகளுக்கு ஒளிகாட்டும் நூலாகக் கருத முடியாது.

இந்நூலை வெளிக்கொணர்வதில் பலரின் பங்களிப்பும் ஆற்றுப்படுத்தலும் எமக்குக்கிடைத்துள்ளன.

இவற்றுள் தலையாயது எமது குடும்பத்தினரின் பங்களிப்பாகும். அச்சிடுதல் என்னும் செயலுக்கு முந்திய தட்டச்சு, வடிவமைப்பு, செப்பனிடுதல், ஒத்துப்பார்த்தல், பிழைபார்த்தல், பிழைதிருத்தல் போன்ற அனைத்துப் பணிகளும் வீட்டிலேதான் மேற்கொள்ளப்பெற்றன எனும் செய்தியானது எமது இல்லத்தார் எமக்கு வழங்கிய பங்களிப்பின் பரப்பினை வெளிக்காட்டலாம்.

நூல்களைப் பெறுவதற்கு பலர் உதவினாலும் 'Noolaham Foundation' இணைய நூலகத்தின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களுக்கு எமது நன்றி.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றி தற்பொழுது ஓய்வு பெற்றுள்ள தமிழ்ப் பேராசிரியர்களான **சீ. தல்லைநாதன்**, **அ. சண்முகதாஸ்**, **எம்.ஏ. நு.:மான்**, **எஸ். சுவலங்கராஜா**, **துரை மனோகரன்**, **செ. ஷாகராசா** ஆகியோர், எமது முயற்சியைநோக்கித் தமது நேரம் ஒதுக்கி வாழ்த்துகரைகளை இந்நூலுக்குத் தந்தமை பெரும் பேறாகும். அவர்களின் பெருந்தன்மையை இது காட்டுகின்றது. எம்மை ஊக்கப்படுத்தும் நோக்குடன் இதனைச் செய்துள்ளார்கள்.

இது ஆய்வுலகிலுள்ள பலருக்கும் கிடைக்கப்பெறாத பெரியதொரு வாழ்த்தாகும். அனைவருக்கும் பணிவுடன் கூடிய நன்றி.

இந்த நூலினைப் பொறுமையுடன் உள்வாங்கி, ஆங்காங்கு திருத்தங்களைக் கூறி, நூல் அனைத்தையும் உள்ளடக்கும்வகையான, அமைவான அணிந்துரையைத் தந்த பேராசிரியர் **நா. சப்பிரமணியன்** அவர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளேன். ஆறு கிழமைகளாக அவர் என்னிடம் நூல் சார்ந்து வினாவிய வினாக்களும், முன்வைத்த கூற்றுக்களும், அவரின் திறனாய்வு நிதானத்தின்பால் யாங்கொண்டிருந்த தனிப்பட்ட மதிப்பை மேலொருபடி உயர்த்தியது, அவர் இந்நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதுவதற்காக எடுத்துக்கொண்ட உழைப்பு, அவர் தமிழாய்வுமேல் கொண்டிருந்த கரிசனத்தை, நன்கு உணர்த்தியது, எடுத்துக்காட்டாக, நள்ளிரவு 2:30 மணிக்கும் விழித்திருந்து நூல்சார்ந்த கருத்துக்களை கனடாவில் இருந்து தொலைபேசி இணைப்பினூடாக எமக்குத் தெரிவித்த சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு, அவருக்கு வணக்கத்துடன் கூடிய மனமார்ந்த நன்றி.

நிறைவாக, இந்நூல் அச்சுக்குச் செல்லும் தருணத்தில் இந்நூல்சார்ந்த எமது மனநிலையினையும் புதிவுசெய்து இக்குறிப்பினை நிறைவுசெய்வது பொருத்தமாகும். சித்திரக்கவியின்பால் ஏற்பட்ட சொற்ப பரிச்சயத்தால் அதில் யாம் செய்துள்ள இச்சிறுமுயற்சியை நிறைவாக எண்ணிப்பார்க்கையில் குறைபாடுகளும் விடுபாடுகளும் மாத்திரமே எமக்குத் தெரிகின்றன. சித்திரக்கவி சார்ந்த அறியாகமையைப் போக்கவேண்டும் என்று அலைவற்றுத்திரிந்த யாம் அப்பணியினை முழுமையாகச் செய்யவில்லை என்று கூறுவதே பொருத்தமானதாகும். இனிவரும் ஆய்வாய்வாளர்கள் இதனைச் செப்பனிடவர் என்னும் நம்பிக்கையுடன் நிறைவுசெய்கின்றோம்.

எமது கொள்ளுபுட்டனார் கணேசையரின் வரிகள் மனதை தைத்துக்கொள் கின்றன.

**அறியாகம நீக்குறாங் கல்வியென்று எண்ண அலைவுற்றயான்
சுறியார்கள் செய்த மணற்சோறு அதுவெனத் தோர்ந்துகொண்டேன்**

நன்றி.

- ஞானம் பாலச்சந்திரன்

உள்ளடக்கம்

முன்னீடு

காப்பு	முன்னீடு	1
அவையடக்கம்	முன்னீடு	2
முன்னீடு	முன்னீடு	3
அறிமுகம்	முன்னீடு	5
சித்திரக்கவி வரலாறு	முன்னீடு	11
ஈழத்தில் சித்திரக்கவிகள்	முன்னீடு	50
சித்திரக்கவிகள் பற்றிய விளக்கநூல்கள்	முன்னீடு	70
சித்திரக்கவித்திரட்டு நூலின் அமைப்பு	முன்னீடு	90

சித்திரக்கவித் திறவுகோல்

சித்திரக்கவி அரும்பத விளக்கம்	திறவுகோல்	3
சித்திரக்கவிகள் பாடியுள்ள புலவர்கள்	திறவுகோல்	26
பிறர் பாடிய சித்திரக்கவிகளுக்கு உரைசெய்த தமிழறிஞர்கள்	திறவுகோல்	33

சித்திரக்கவி விளக்கம்

இலக்கண நூல்கள்கூறும் சித்திரக்கவி வகைகள் 01

மாறனலங்காரத்தில் கூறப்பெற்றுள்ள 32 வகைகள்

1.0	வல்லினப் பாட்டு	03
2.0	மெல்லினப் பாட்டு	06
3.0	இடையினப் பாட்டு	08
4.0	நிரோட்டியம் (நிரோட்டம்)	12

5.0	ஓட்டியம்	18
5.1	இதழ் குவிந்த ஓட்டியம்	19
5.2	இதழ் இயைந்த ஓட்டியம்	20
5.3	இதழ் குவிந்தியைந்த ஓட்டியம்	20
6.0	ஓட்டிய நிரோட்டியம்	21
6.1	ஓட்டிய நிரோட்டியம் - எழுத்து	22
6.2	ஓட்டிய நிரோட்டியம் - வரி	23
7.0	அக்கர சுதகம்	25
7.1	பிந்து சுதகம் (பிந்துசி யுதகம்)	31
8.0	அக்கர வருத்தனை (எழுத்து வருத்தனை)	32
9.0	வக்கிரவுத்தி	37
10.0	வினாவுத்தரம்	40
அ. குமாரசுவாமிப் புலவரின் 'வினோதசித்திர வினாவுத்தரக் கவிகள்' நூல் கூறும் வினாவுத்தர சித்திரக்கவியின் உப்பிரிவுகள்		
10.1	வியஸ்தசமஸ்தசாதி	44
10.2	ஓசச்சுவி	46
10.3	சகௌதுகசாதி	49
10.4	பிரச்சினோத்திரம்	51
10.5	கதிதாபநுதி	53
10.6	விடமசாதி	55
10.7	வரணோத்தரம்	57
10.8	சிருங்கலாசாதி	59
10.9	நாகபாசபேதம்	61
10.10	சௌத்திரசாதி	65
10.11	மத்தியவர்த்தமானாக்கரசாதி	67
10.12	கதப்பிரத்தியாகசாதி	69
10.13	காகபாதசாதி	71
10.14	அட்டதளபதுமபந்தம்	73
10.15	அர்த்தகூடம்	76
10.16	பதகூடம்	78
10.17	ஆமந்திரிதகூடம்	79

	10.18	எழுவாய் பயனிலை மறைப்பு	80
	10.19	சொற்பிரேளிகை	81
	10.20	பொருட்பிரேளிகை	83
11.0		சக்கரபந்தம்	84
	11.1	நான்காரச் சக்கர பந்தம்	86
	11.2	ஆறாரச் சக்கர பந்தம்	93
	11.3	எட்டாரச் சக்கர பந்தம்	101
	11.4	பதினாறாரச் சக்கர பந்தம்	111
12.0		பதுமபந்தம் (கமலபந்தம்)	115
13.0		முரசுபந்தம்	126
14.0		நாகபந்தம்	135
	14.1	ஏக நாகபந்தம்	138
	14.2	இரட்டை(துவி) நாகபந்தம்-இரு பாடல்கள்	139
	14.3	இரட்டை(துவி) நாகபந்தம்-ஒரு பாடல்	145
	14.4	உபய நாகபந்தம்	148
	14.5	சதுர நாகபந்தம்	158
	14.6	அஷ்ட நாகபந்தம்	161
15.0		இரதபந்தம் (தேர்க்கவி)	166
16.0		மாலைமாற்று	182
17.0		கரந்துறைச் செய்யுள்	191
18.0		காதைகரப்பு	196
19.0		பிரிந்தெதிர்ச் செய்யுள் (கூசங்கொளல்)	201
20.0		பிறிதுபடு பாட்டு (செய்யுள்)	203
21.0		சுருப்பதோபத்திரம்	212
22.0		கூடசதுர்த்தம்	218
23.0		கோமூத்திரி	223
24.0		சுழிகுளம்	227
25.0		திரிபாங்கி (பாங்கிச் செய்யுள்)	232
	25.1	துவிபாங்கி	239
	25.2	திரிபாங்கி	240
	25.3	பஞ்சபாங்கி	240
	25.4	சப்தபாங்கி	240

	25.5	நவபங்கி	240
	25.6	தசபங்கி	240
	25.7	சோடசபங்கி	241
	25.8	சதபங்கி	241
	25.9	பஞ்சவிம்சதியதிக சதபங்கி	241
	25.10	பலபங்கி	241
26.0		எழுகூற்றிருக்கை (கூற்றிருக்கை)	242
	26.1	நாற்கூற்றிருக்கை	249
	26.2	எழுகூற்றிருக்கை	249
	26.3	எண்கூற்றிருக்கை	249
	26.4	ஒன்பது கூற்றிருக்கை	249
	26.5	ஒருபது (தசாங்கக்) கூற்றிருக்கை	249
27.0		மாத்திரைச் சுருக்கம்	250
28.0		மாத்திரைப் பெருக்கம்	253
29.0		ஒற்றுப்பெயர்த்தல்	256
30.0		திரிபதாதி (திரிபாகி)	260
	30.1	நடுவெழுத்து அலங்காரம்	263
	30.2	முதலெழுத்து அலங்காரம்	265
	30.3	கடையெழுத்து அலங்காரம்	266
31.0		சதுரங்க பந்தம்	267
32.0		கடக பந்தம்	276

யாப்பருங்கலம் கூறும்

		மாறனலங்காரத்தில் கூறப்பெறாத 9 வகைகள்	279
--	--	--------------------------------------	-----

33.0		ஏகபாதம்	281
	33.1	இருபாதம்	285
34.0		வாவன் ஞாற்று (வாவன் ஞாற்றி)	286
35.0		எழுத்தால் கூறிய பாட்டு (எழுத்துப்பாட்டு)	288
36.0		பாதமயக்கம் (அடிமயக்கு)	290
37.0		பாவின்புணர்ப்பு	291

38.0	ஒருபொருட்பாட்டு	296
39.0	சித்திரக்கா (சித்திரப்பா)	298
40.0	விசித்திரக்கா (விசித்திரப்பா)	300
41.0	விகற்பநடை	302

யாப்பருங்கலத்தில் கூறப்பெறாத

யாப்பருங்கலவிருத்தி உரைநூல்கூறும் 8 வகைகள் 305

42.0	பிந்துமதி	306
43.0	கல்லவல்	306
44.0	தேர்கை	306
45.0	கண்டகட்டு	307
46.0	தாரணை	307
47.0	அலகிருக்கை வெண்பா	307
48.0	முண்டப் பாட்டு	307
49.0	பிரேளிகை	308
49.1	நாமாந்தரிதை பிரேளிகை	308

சூடாமணி நிகண்டு கூறும்,

இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெறாத வகை

50.0 ஒற்றெழுத்தில்லாப் பாட்டு 318

இலக்கியங்களில் கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவி வகைகள் 319

51.0	வேலாயுதபந்தம் (சுஸ்திரபந்தம்)	321
52.0	விருச்சிகபந்தம்	327
53.0	மயூரபந்தம் (மயில்பந்தம்)	329
54.0	மாலைபந்தம் (புட்ப பந்தம்)	332
54.1	மாணிக்கமாலைபந்தம்	332
54.2	உருத்திராக்க கண்டிகாபந்தம்	332

55.0	மலைப்பந்தம்	336
56.0	திருவடிப்பந்தம்	338
57.0	திருக்கைப்பந்தம்	340
58.0	இலிங்கப்பந்தம்	341
59.0	சங்குப்பந்தம்	346
60.0	பிரணவப்பந்தம்	348
60.1	சடாக்கரப்பந்தம்	348
61.0	சொக்கட்டான்பந்தம்	350
62.0	விளக்குப்பந்தம்	352
63.0	சிலுவைப்பந்தம்	355
64.0	அன்னப்பந்தம்	356
65.0	மீன்பந்தம்	358
65.1	முமீன்பந்தம்	358
65.2	அறுமீன்பந்தம்	360
66.0	விசித்திர அகவல்	362
67.0	நிரணிரைச் செய்யுள்	364
68.0	தனுவெண்பா	368
69.0	விஸ்வதளப்பந்தம்	369
70.0	ஆனந்தக் களிப்பு	369
71.0	அனவரத பாராயணாஷ்டகம்	369
72.0	தமருகப்பந்தம் (உடுக்கைப்பந்தம்)	370
73.0	கஜப்பந்தம்	371
74.0	அஸ்வபாதப்பந்தம்	371
75.0	கொம்பில்லாத வெண்பா	372
76.0	திருச்சக்கர மாற்று	376
77.0	சேவல்பந்தம்	377
78.0	விதான வருக்கம்	378
79.0	முந்திரியார் வஞ்சினம்	378
80.0	சித்து	378
81.0	பலபொருட்பாட்டு	378
82.0	கரவுவெளிப்படுப்பு	378
83.0	சட்கோணப்பந்தம்	378

இணைப்பு

இணைப்பு	379
வடமொழியிலுள்ள சித்திரக்கவிகளில் சில...	381
தியாகராஜ சுவாமிகள் பாடிய கீர்த்தனைகளில் காணப்பெறும் சில சித்திரக்கவிகள்	413
மாவை சித்திரக்கவி திருவிரட்டை மணிமாலை (1887) - பூ. பொன்னம்பலபிள்ளை	421
சிங்கப்பூர்ச் சுப்பிரமணியச்சுவாமி பேரிற்பாடிய சித்திரக்கவிகள் (1887) - சி.ந.சதாசிவ பண்டிதர்	443
திருத்தில்லை நிரோட்டக யமக வந்தாதி (1891) - வி. வேலுப்பிள்ளை	457
வினோதசித்திர வினாவுத்தரக் கவிகள் (1896) - அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்	477
நகுலேச்சர வினோத விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911) - க. மயில்வாகனப் புலவர்	491
ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் (1923) - இ. நமசிவாயம்பிள்ளை - மேற்படிநூல் அறிமுகவுரை - கலாநிதி. நா. சுப்பிரமணியன்	597 631
நயினை நிரோட்ட யமக அந்தாதி (1930) - வரகவி நாகமணிப் புலவர்	637

திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக வந்தாதி	707
- துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமி	
- உரை : ஆறுமுக நாவலர்	
வீரசோழியம் - சித்திரக்கவி சூத்திரப் பகுதி (1881)	735
- சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை பதிப்பு	
தண்டியலங்காரம் - சித்திரக்கவி சூத்திரப் பகுதி	745
- அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் புதுக்கிய பதிப்பு	
சித்திரக்கவிகள் (1983)	771
- வே. இரா. மாதவன்	
- சித்திரக் கவிகள் - ஓர் ஆய்வு	773
- சித்திரக்கவி வகைகள்	828
- சித்திரக்கவிகள் அடங்கிய தனிநூல்கள்	830
- சித்திரக்கவிகள் பாடியுள்ள புலவர்கள்	832

உ
காப்பு

மாலைமாற்று

விதேவ சிரம குறைபொறுநீ ஓம்நீறு
பொறை குமர சிவதேவி

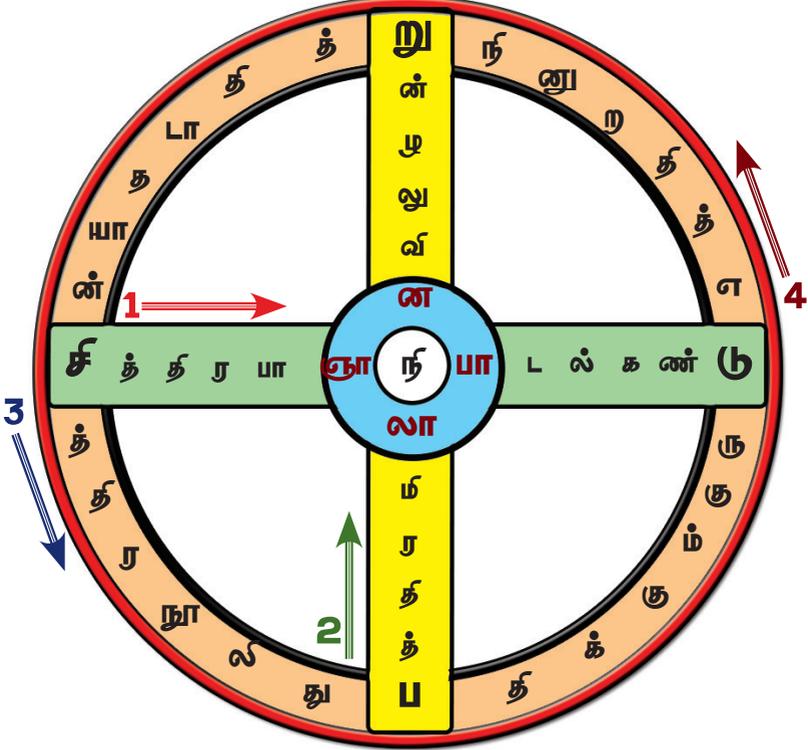

வீதேவ - தேவர்க்கும் மேலான தேவனே; விநாயகனே, **சீரமகுறை** - என் சிறுமை பொருந்திய செயல்களால் பல சிரமங்களை உனக்குத் தருகின்றேன்; பல குறைகளைப் புரிகின்றேன், **பொறுநீ** - நீ இவற்றையெல்லாம் பொறுத்து என்னைக் காத்தருளல்வேண்டும், **சிவதேவீ** - நும்முடைய தாய், தந்தையரையும், **குமர** - நும் சகோதரரையும், **நீறுபொறை** - சிவசின்னமான திருநீற்றையும், ஆன்மீக நெறியிணையும் **ஓம்** - வணங்கிப் பணிகின்றேன்; எம்மைக் காத்தருள்க!

அவையடக்கம்

நாலாரச் சக்கரபந்தம்

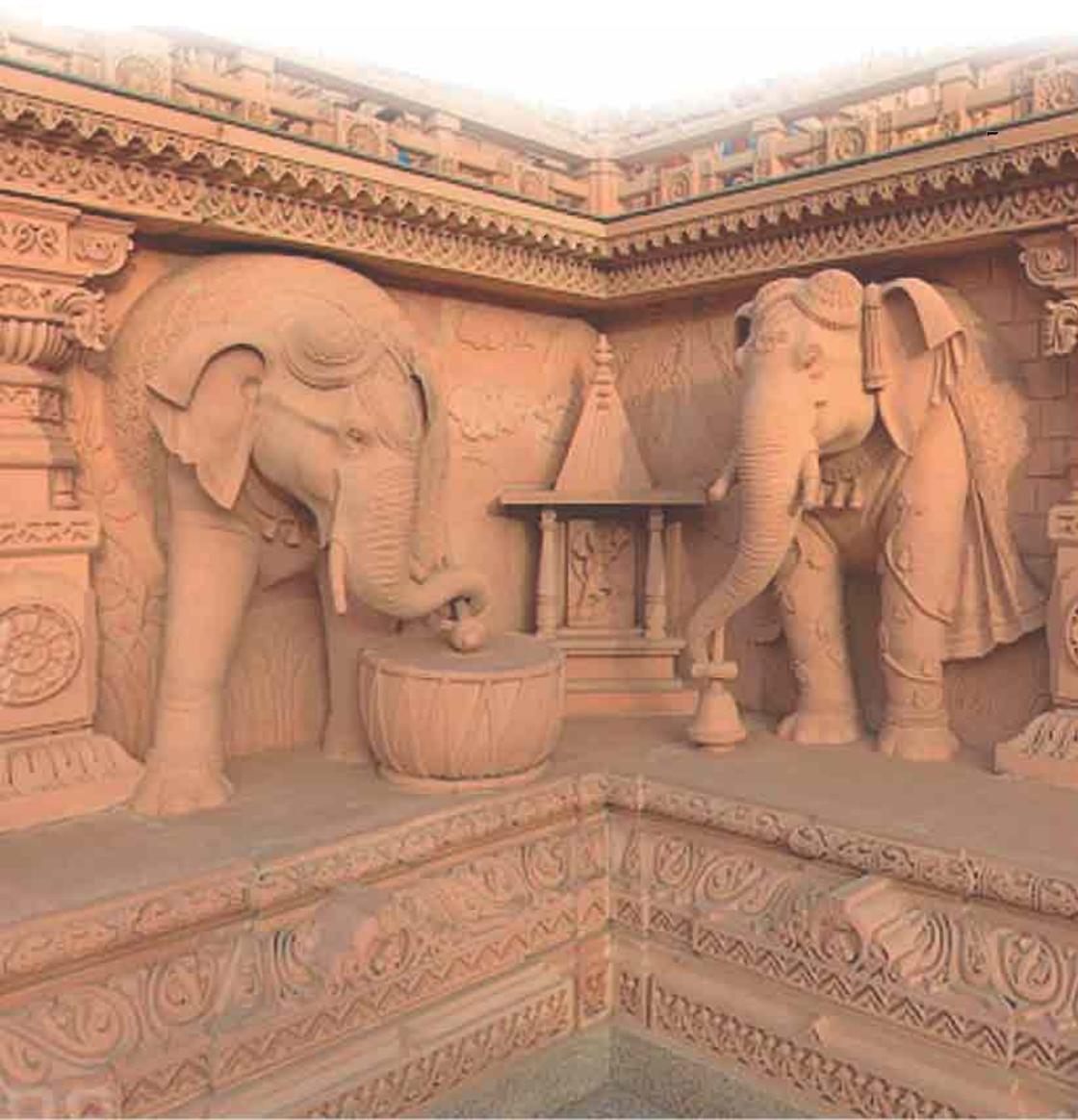
சித்திரபா ஞாநி பாடல் கண்டு
பத்திரபிலா நினவினு முன்று
சித்திர நூலிது பதிக்கும் குருடு
எத்திறனு நிறுத்தி டாத யான்

சீத்திரபா ஞாந் பாடல் கண்டு - ஞானியர் பாடிய சித்திரக்கவிகளைக் கண்டு, **பத்திரமலா ந்நா(னை)வ்லுமுன்று** - இத்தகைய பேரருள் செய்யுள்கள் பத்திரமாக பாதுகாக்கப்பெறாமல் அழிந்துவருவதைக் கண்டு, மனம் உழன்று, **சீத்திர நூல்து பத்க்கும்** - அவை அழிந்துபோகாதிருக்க **சீத்திரக்கவீத்திர்டு** என்னும் இந்நூலினை பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் முனைந்துள்ளேன், இருப்பினும், **குருடு, எத்திறனு நிறுத்தாத யான்** - குருடான மனத்தினை உடையவன்; எத்தகைய திறனும் என்னிடம் தங்கிநின்றிடாது. ஆகவே நூலிலுள்ள குறைகளை பெரியோர்கள் பொருட்படுத்தாது ஏற்றுக்கொள்ளல்வேண்டும்.

சக்கரத்தன் நடு எழுத்தைச் சுற்றி வலஞ்சுழியாக எழுத்துக்களை வாசிக்க, நூலாசிரியர்ன் பெயரான 'ஞானபாலா' வருவதைக் காணலாம்.

முன்னீடு

1

அறிமுகம்

பல நூற்றாண்டுகளைத் தாண்டிநிற்கும் ஒருநூலாவது தம் தாய்மொழியில் இல்லையே என ஏங்கிநிற்கும் மொழியிய லாளர்கள் பலர் உலகில் உளர். அந்நிலையில், பல நூற்றாண்டு களுக்கும் மேலாக நிலைத்திருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான நூல்களைத் தமிழன்னை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளாள். தமிழின் தொன்மையும், இலக்கியச் செழுமையும் இந்திய உபகண்டப் பரப்பையும் தாண்டி, உலகளாவியரீதியில் அங்கீகாரம் பெற்றுவருகின்ற காலமிது.

தமிழுக்குள்ளே அதன் சிறப்பினை நுகர்ந்து, ரசித்து, வியந்து ஆனந்தம் பெறுவதற்கு ஏராளமான அம்சங்கள் பரவிக்கிடக்கின்றன. திரும்பும் திசையெல்லாம் புதியதொரு அனுபவத்தை வழங்கு வதற்குத் தமிழினால் இயலும். அதுமட்டுமன்று, தமிழ் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு அம்சமும் ஆழமும், அகலமும், கூர்மையும் காட்டிநிற்கவல்லன. இந்நூல் எடுத்துச்சொல்கின்ற **சீத்திரக்கவியும்** அத்தகையதே.

மேலோட்டமாக நோக்குகையில், தமிழில் சித்திரக்கவிகள் எனும் ஒருவகை உளது என்பதும், அது அனேக சந்தர்ப்பங்களில் இறைவனின் துதிப்பாடல்களாகவே அமைந்துள்ளன என்பதும், பலருக்குத் தெரியலாம். ஆனால், சித்திரக்கவிகளுக்கான இலக்கணம் யாது? எத்தனை வகையான சித்திரக்கவிகள் உள்ளன? அவற்றின் தனித்தன்மைகள் எத்தகையன? என்பதான வினாக்களை எழுப்பும் போது, சித்திரக்கவிகளின் ஆழமும், அகலமும், கூர்மையும் வெளிப் பட்டுத்தெரிவதைக் கண்டுதெளியலாம்.

1.1. சத்திரக்கவி :

‘சித்திரக்கவிகள்’ என்பதற்கான பொதுவான புரிதலாக அமைவது, ‘உருவத்தளத்திலே (படத்திலே) எழுத்துக்கள் அமையுமாறு புனைந்த கவிகள்’ என்பதாகும். தற்காலத்திலே ‘சித்திரம்’ என்பதற்கு **வரையப்பெற்ற உருவப்படம்** என்னும் பொருள் பெருவழக்கில் இருப்பதால், ‘சித்திரக்கவி’ என்னும்போது கவிதையுடன் இயைந்த உருவப்படமானது எதிர்பார்க்கையாகின்றது. ஆனால், தமிழ் இலக்கண நூல்களில் சித்திரக்கவிகளுக்கான இலக்கணமானது இவ் எதிர்பார்க்கையைவிட விரிந்ததாக அமைகின்றது.

தமிழில் **சத்திரம்** என்னும் சொல்லானது அழகு, சிறப்பு, வியப்பு என்னும் பொருள்களில் இலக்கியத்தில் பயன்பட்டு வந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. எமக்குக் கிடைக்கும் பதிவுகளின்படி **சொற்சத்திரம், பொருட்சத்திரம் தொன்கீரும்வண்ணமோ, பாடலன் அமைப்புகளால் விசத்திர அலங்காரம் அமையும்வண்ணமோ பாடிய கவிகள் அனைத்தும் சத்திரக்கவிகள் ஆகின்றன.** இலக்கணத்தில் கூறப்பெற்றுள்ள சித்திரக்கவி வகைகளின்படி அவற்றுள் பல, உருவப்படத்திலே அமைந்து அலங்கரிக்கும் சிறப்பைக் கொண்டுள்ளன. **நாகபந்தம், முரசுபந்தம், சக்கரபந்தம், மாலைமாற்று** என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். ஆனால், சித்திரக்கவிப் பாடல்கள் அனைத்தும் உருவத்தளத்தைக் (உருவப்படத்தினைக்) கொண்டிருக்கவேண்டும் எனும் வரையறை கிடையாது. **வீனாவத்திரம், நிரோட்டியம், காதைகரப்பு** போன்ற உருவப்படங்களில் அமையாத பல சித்திரக்கவி வகைகளை இலக்கண நூல்களில் கண்டுகொள்ளலாம்.

தமிழின் சித்திரக்கவிகளுக்கான வேரானது **தொல்காப்பியம்**வரை ஆழ்ந்து செல்கின்றது. தொல்காப்பியர், பொருளதிகாரத்திலே இருபது **வண்ணங்களை** (நடைப்பாங்கு) நிரற்படுத்தியுள்ளார். இவை ‘பாஅ’ வண்ணம், ‘தாஅ’ வண்ணம், ‘வல்லிசை’ வண்ணம், ‘மெல்லிசை’ வண்ணம் எனப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற **வல்லிசை** வண்ணமானது 16^{ஆம்} நூற்றாண்டிலே எழுந்த **மாறனலங்கார** நூல்கூறும் 32 சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள் முதலாவது **சத்திரக்கவி வகையாக** வகைப்படுத்தியுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

வல்லசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் பயிலும்

(தொல். பொரு.)

அவற்றினர், வல்லன முழுதுறல் வல்லன்பாட்டெ

(மாறன். 271)

வல்லின எழுத்துக்கள் மாத்திரம் வரத்தக்கதான கவிதையைத் தொல்காப்பியர் **வண்ணமாக** வகையிட, பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர்வந்த **மாறனலங்கார** இலக்கண நூலாசிரியர், **சத்திரக் கவியாக** வகைப்படுத்தியுள்ளார். தொல்காப்பியத்துக்கும் மாறனலங்காரத்துக்கும் இடையே தோன்றிய **யாப்பருங்கல** இலக்கண நூலும் **வீரசோழியம்**, **தண்டியலங்காரம்** போன்ற வடமொழியின் தாக்கம்பெற்றெழுந்த இலக்கண நூல்களும் சித்திரக்கவிபற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

சைவத்தைச் சேர்ந்த **தருளுனசம்பந்த நாயனார்**, **எழுகூற்றிருக்கை** (1:128) என்னும் சித்திரக்கவியைப் பாடியுள்ள அதே காலப்பகுதியில் வைணவத்தைச் சேர்ந்த, **தருமங்கை ஆழ்வாரும்** எழுகூற்றிருக்கைச் சித்திரக்கவியைப் பாடியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இவர்களைத் தொடர்ந்து, சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த **பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள்** பாடிய பாடல்கள் உட்பட ஆயிரக்கணக்கான சித்திரக்கவிகள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. 19^{ஆம்} - 20^{ஆம்} நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த **இஸ்லாமியப்** பின்புலத்தைச் சேர்ந்த **மகாவித்துவான் குலாம் காதர் நாவலர்** (1833-1908) பாடிய **சத்திரக்கவித் தரட்டு** மற்றும் **கர்ஸ்தவப்** பின்புலத்தைச் சேர்ந்த **பெரும்பன்றியூர் மறாசுதாரர் உடையார்** மீது **எம்.எஸ். துரை சாயிபீள்களையால்** பாடப்பெற்ற (1909) **சத்திரக்கவி பலபாடற்றரட்டு** போன்ற நூல்களானவை, சித்திரக்கவியின் பாடுபொருளின் பரப்பை விரிவுபடுத்தியுள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

இதனடிப்படையில், இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவிகளானவை பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழிலக்கணத்தாலும், வடமொழியிலக்கணத்தாலும், **ஆற்றுப்படுத்தப்பெற்று** தமிழர்களின் பல்வேறு சமய இலக்கியங்களாலும் **செழுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன** என்பது தெளிவாகிறது.

1.2. சத்திரக்கவியின் கடினத்தன்மை :

சித்திரக்கவிகளைப் பாடுவதற்கு அதியுயர் **நுண்ணறவுப் புலமைத்துவம்** (Intellectual Skills) இருத்தல்வேண்டுமென்பது

தெரிகின்றது. இதன் காரணமாக, இவை குறிப்பிட்டோரிடத்தில் மாத்திரமே அங்கீகாரத்தையும் பிரபலயத்தையும் பெற்றிருந்தன எனத் தோன்றுகின்றது. அத்துடன், இவை **மரபுவழிக் கல்வியினூடாக** மாத்திரம் கடத்தப்பெற்று வந்துள்ளமையால் முறையான ஆவணக் குறிப்புகளும் இல்லாதுள்ளன.

19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் பி.ஏ. பாடவிதானத்திலே **தண்டியலங்காரம்** கற்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இதன்போது தண்டியலங்காரத்திலுள்ள சித்திரக்கவி களுக்கான இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் மாணவர்கள் மிகுந்த சிரமத்தை எதிர்கொண்டிருந்தனர். ஓலைச்சுவடிகளில் உருவப்படங்களைச் சரிவர அமைத்தலும் இயலாது. இன்னவாறு உருவங்களைத் தீட்டல்வேண்டும், இன்னின்ன ஒழுங்குகளில் எழுத்துக்களை உருவப்படத்தில் அமைத்தல்வேண்டும் என்பதற்கான போதிய விளக்கங்கள் **பதவுகளில்** இல்லை. குருவின் (ஆசிரியரின்) வழிகாட்டலில் மாத்திரமே சித்திரக்கவி சார்ந்த அறிவும், புலமையும், தமிழ்ச் சூழலில் கடத்தப்பெற்றுவந்துள்ளன.

மாணவர்கள் சிரமப்படுவதைக் கண்ட **வி.கோ.சூரியநாராயண சாஸ்திரி (பாதிமாற் கலைஞர்)** அவர்கள் **சித்திரக்கவி விளக்கம்** என்னும் தனியான நூலை எழுதியுள்ளார் என்னும் குறிப்புள்ளது. இதனைப் பற்றி, அந்நூலினது 1939^{ஆம்} ஆண்டு வெளிவந்த பதிப்புக்கு முன்னுரை எழுதிய **ந. பலராம ஐயர்** பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் 1897 (1901) பி. ஏ. வகுப்பிற்குத் தமிழ்ப் பாட புத்தகங்களுள் ஒன்றாகத் தண்டி அலங்காரம் சொல்லணியியல் வைத்திருந்தனர். அக்காலத்தில், சுத்தமான பாடத்தோடு கூடிய தண்டி யலங்காரப் பிரதி கிடைப்பதரிதாயிருந்தது. சித்திர கவிக்களைச் சித்திரங் களில் அமைத்து நோக்குதற்குச் சித்திர உருவங்கள் இன்னவாறு தீட்டப் பட வேண்டுமென்றும், எழுத்துக்களை இன்னவாறு அமைக்கவேண்டுமென் றும் செவ்வனே புலப்படாமையினால், மாணுக்கர்கள் பெரிதும் இடர்ப் பட்டமை கண்டு, ஆசிரியர் வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் அவர்கள், சித்திர கவிகளின் இயல்பு நன்கு புலப்படச் சித்திர கவி விளக்கம் என்னும் சிறு புத்தகமொன்றைத் தமது மாணுக்கர்களின் உபயோகத்திற்கென்றே அச்சிட்டு உபகரித்தனர்.

- ந. பலராம ஐயர் [முகவுரை], 1939,
வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரி எழுதிய சித்திரக்கவி விளக்கம்

தண்டியலங்காரத்திலும், தண்டியலங்கார உரைநூல்களிலும் கூறப்பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிப் பகுதிக்கான ஒரு விளக்க நூலாகவே சூரியநாராயண சாஸ்திரியின் **சீத்திரக்கவி வளக்கம்** என்னும் நூல் அமைந்துள்ளது.

இந்தப் பின்னணியில் அக்காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த சாதாரண மக்கள்மத்தியில் சித்திரக்கவியின் உள்ளீர்ப்பினை எண்ணிப்பார்த்தல்வேண்டும். **மாவைமாற்று, இரதபந்தம், நாகபந்தம்** போன்ற ஒருசில மிகப் பிரபல்யம்வாய்ந்த சித்திரக்கவிகளின் உதாரணங்கள் மாத்திரமே, சாதாரண மக்கள்மத்தியில் பரிச்சயத்தில் இருந்தன எனலாம். ஏனைய சித்திரக்கவிவகைகள் மெதுமெதுவாக அழிவடையத் தொடங்கியிருக்கவேண்டும். இந்நிலை தொடர்ந்திருந்தால் இன்று நாம் பல சித்திரக்கவிகளை இழந்திருப்போம்.

1.3. சீத்திரக்கவி சார்ந்த முயற்சிகள் :

1880கள் தொடங்கி சித்திரக்கவிகள் சார்ந்து மூன்று திசைவழி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இவற்றுள் முதலாவதாக அமைவது, சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த **வளக்கங்களைத் தருகின்ற முயற்சிகள்**. அடுத்ததாக அமைவது, சித்திரக்கவிகளை **அழியாவிடாது ஆவணப்படுத்தல்வேண்டும்** என்கின்ற முனைப்பில் தொகுக்கப்பெற்ற நூல்கள். மூன்றாவது செயற்பாடாக, **சீத்திரக்கவி களை இயற்றல்வேண்டும்** என்ற முயற்சியும் நடைபெற்றுவருகின்றது. இம்மூன்று செயற்பாடுகளும் இன்றுவரையும் இலைமறைகாயாகத் தொடர்கின்றன.

ஈழமும் தம்மும் என்னும் தொடரில் வெளிவருகின்ற **சீத்திரக்கவித்திரட்டு** என்னும் இந்நூலானது இம்மூன்று செயற்பாடுகளையும் ஒன்றுசேரத் **தீரடித்தர** முயன்றுள்ளது எனலாம்.

இந்நூலானது பின்வரும் நோக்கங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

சீத்திரக்கவித்திரட்டின் முதன்மை நோக்கம் :

‘ஈழத்தில் எழுந்த சித்திரக்கவிகளை இயலுமானவரை ஒன்று திரட்டி ஆவணப்படுத்துதல்’ என்பது இந்நூலின் முதன்மை நோக்கமாகின்றது.

துணை நோக்கம் :

‘சித்திரக்கவிகளுக்கான விளக்கநூலாகவும்’ சித்திரக்கவித்திரட்டு அமைதல்வேண்டுமென்பது துணைநோக்கமாகின்றது.

இந்நோக்கத்தில், தமிழ் இலக்கணங்கள் மற்றும் இலக்கியங்களில் கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவிவகைகளை நிரற்படுத்தி தமிழில் கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவிவகைகள் அனைத்தையும் ஒரு பார்வையின்கீழ் கொண்டுவரும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்நோக்கத்தில் நிரற்படுத்தப்பெற்ற சித்திரக்கவிவகைகளுக்கான விளக்கங்களையும், அவற்றுக்கான உதாரணப் பாடல்களையும் ஒன்றுதிரட்டி இந்நூல் தரமுற்பட்டுள்ளது. சித்திரக்கவிகள் கற்பதற்குத் தண்டியலங்காரமானது பிரபல்யம் வாய்ந்த நூலாகவும், மாறனலங்காரமானது விரிவான நூலாகவும் அமைந்துள்ளமையினால் இவ்விரு நூல்களுக்குமுரிய உரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்ற உதாரணப் பாடல்களும் பொருத்தமான இடங்களிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றுள்ளன.

இதர நோக்கம் :

அண்மைக்காலங்களில் பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவிகள் பற்றிய குறிப்புகளையும், பாடியோரின் விபரங்களையும், உதாரணப் பாடல்களையும் இயலுமானவரை உரிய இடங்களில் தந்து, தமிழில் சித்திரக்கவி வரலாற்றின் தொடர்ச்சியைக் கட்டியெழுப்புவது இந்நூலினது இதர நோக்கமாகின்றது.

2

சீத்திரக்கவி வரலாறு

தமிழ் இலக்கியங்களிலே **சீத்திரம்** என்னும் சொல்லுக்கு 'அழகு', 'சிறப்பு', 'வியப்பு' என்கிற பொருள்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன. சித்திரக்கவிகள் என்னும்போது இக்கூறுகள் தொனிக்கப் பாடப் பெற்ற கவிகள் என்ற பொருளைக் கொள்கின்றன.

ஏழாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி, கடந்த ஆயிரம் ஆண்டு களுக்கும் மேலாகத் தமிழிலே **சீத்திரக்கவி** பற்றிய இலக்கணங்களும், இலக்கியங்களும், பதிவுகளும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. எட்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் கருதப்பெறும் **சேந்தன் தவாகர நகண்டீசல** சித்திரக்கவிகளின் பெயர்கள் கூறப்பெற்றுள்ளமை கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இலக்கண நூல்களிலே பத்தாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த **யாப்பருங்கலமானது** முதன்முதலாகச் சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை **மறைக்கவி** என்னும் தலைப்பின்கீழ் தந்துள்ளது. இவையிரண்டுக்கும் காலத்தால் முற்பட்டதான **தருஞானசம்பந்தர்** பாடிய **மாலைமாற்று, எழுகூற்றிருக்கை, ஏகபாதம்** போன்ற சித்திரக்கவிப் பாடல்களும் இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

இருப்பினும், சித்திரக்கவிக்கள்சார்ந்த வரலாறானது இதுவரை காலமும் எழுதப்பெறாத நிலையிலேயே உள்ளது. சித்திரக்கவிசார்ந்த வரலாறு எழுதுவதற்குரிய தேவையும், அச்செயற்பாட்டுக்குரிய முனைப்பும் தமிழ்ப்பரப்பிலே இதுவரையும் ஏற்படவில்லை என்றே நாம் கருதவேண்டியுள்ளது.

தமிழிலே **ஆசுசுசுசு**, **மதுரகவு**, **சீத்திரக்கவு**, **வித்தாரக்கவு** ஆகிய நால்வகைப் புலவர்களைப்பற்றிக் கூறுகின்ற மரபுள்ளது. இந்நால்வகைப் புலவர்களுக்குள் ஏனைய மூன்றுவகையினரைவிடச் சித்திரக்கவிப் புலவர்கள் சார்ந்த பதிவுகளானவை, பண்டைய காலந்தொட்டு எமக்குத் தொடர்ச்சியாகக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

7^{ஆம்} நூற்றாண்டில் **தருஞானசம்பந்தர்** பாடியதான **மாலைமாற்று**, **எழுகூற்றிருக்கை**, **ஏசுபாத** பாடல்களே இன்று எமக்குத் தமிழிலே கிடைக்கப்பெறும் அதிபழைய சித்திரக்கவிகள் என்ற அங்கீகாரத்துக்கு உரிமைகொண்டுள்ளன. சம்பந்தர் பாடிய சீர்காழிக்குரிய (3:117) பதிகத்திலே 10 மாலைமாற்றுப் பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

மாலைமாற்றுப் பாடலானது முன்னோக்கி வாசிக்கும்போதும், பின்னோக்கி வாசிக்கும்போதும் அதேபாடலைத் தருகின்ற தன்மையை யுடையது. ஆங்கிலத்திலே **Palindrome** என்று அழைக்கப் பெறும் இந்த மாலைமாற்றுத் தன்மையானது, பிறமொழிகளிலும் காணப்பெறுகின்றன. கி.மு. 79^{ஆம்} ஆண்டு **இலத்தீன்** மொழியில் எழுதப்பெற்றதாகக் கூறப்பெறும் **Sator Arepo Tenet Opera Rotas** என்கின்ற மாலைமாற்றுச் சொல்லானது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமையானது.

- கி.மு 79^{ஆம்} ஆண்டு எழுதப்பெற்றதாகக் கூறப்பெறும் இலத்தீன் மொழியிலமைந்த மாலைமாற்றுச் சொல் - Sator Arepo Tenet Opera Rotas

சம்பந்தரின் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவராகக் கணிக்கப்பெறும் **தருமங்கையாழ்வாரை** “நாலுகவிப் பெருமாள” எனச் சிறப்புடன் அழைத்ததான பதிவுகள், பக்தி இலக்கியங்களின் வாயிலாக எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. நால்வகைக் கவிகளையும் பாடும்வல்லமை இவருக்கு இருந்தமையால் இப்பெயர் வழங்கப்பெற்றுள்ளது. திருமங்கையாழ்வார் பாடிய **எழுக்கூற்றிருக்கைப்** பாடலானது இன்று எமக்குக் கிடைக்கின்றது.

8ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் கூறப்பெறுகின்ற **தவாகர நகண்டானது** 20 சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை ‘மிறைக்கவி’ என்ற தலைப்பின்கீழ் வரிசைப்படுத்தியுள்ளது.

9ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்பெறும் **நக்கீர்தேவரும் எழுக்கூற்றிருக்கைச்** சித்திரக்கவியைப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலானது 11ஆம் திருமுறையில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

9ஆம்-10ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் கூறப்பெறும் **பீங்கல நகண்டில்** சித்திரக்கவிகளின் பெயர்கள் தரப்பெற்றுள்ளன.

10ஆம்-11ஆம் நூற்றாண்டில், **யாப்பருங்கல** இலக்கணநூலினைத் தந்த **அமுதசாகரர்**, அந்நூலிலே 23 சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களைக் கூறியுள்ளார்.

11ஆம் நூற்றாண்டில், முன்னர்கூறிய யாப்பருங்கல இலக்கண நூலுக்கு உரைநூலாக எழுதப்பெற்ற **யாப்பருங்கலவருத்தியல்** சித்திரக் கவிகளுக்கான விளக்கங்கள் காணப்பெறுகின்றன. யாப்பருங்கல விருத்தியை **குணசாகரர்** செய்துள்ளார் என்பர். இதன்படி யாப்பருங்கல விருத்தியில் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிகளுக்கான உதாரணச் செய்யுள்கள் அனைத்தும் 11ஆம் நூற்றாண்டையோ அதற்கு முந்திய காலத்தையோ சேர்ந்தவையாகின்றன. அதேகாலப்பகுதியில் வடமொழிப் பின்புலத்தில் எழுதப்பெற்ற **வீரசோழிய** இலக்கண நூலும் சித்திரக்கவிக்கான சூத்திரத்தைக் கூறியுள்ளது.

12ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழில் எழுந்த **தண்டியலங்காரமானது** சித்திரக்கவிபற்றி கூறியுள்ளதும், இக்காலப்பகுதியில் **வீரசோழியத்துக்கு உரையெழுதிய பெருந்தேவனார்** சில சித்திரக்கவிகளைத் தமது உரையிலே உள்ளடக்கியமையும் கவனத்துக்குரியது. பெருந்தேவனார், மிகவும் சிக்கலான **எட்டாரச் சக்கரபந்தம்** கவிதையொன்றினைத் தமது உரையிலே உள்ளடக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

13^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரான **குணவீர பண்டிதர்** இயற்றிய **வெண்பாப் பாட்டியல்** என்கிற இலக்கண நூலில் 'சித்திரக்கவிப் புலவர்' பற்றிய குறிப்புகள். இந்நூலுக்கு **வச்சணந்தமாலை** என்னும் பிறிதொரு பெயரும் வழக்கிலுள்ளது.

14^{ஆம்} நூற்றாண்டில் **நவந்த நடனாரால்** பாடப்பெற்ற **நவந்தப் பாட்டியல்** 'சித்திரச் செய்யுளுக்கு ஆவதோர் நெறி'க்கான சூத்திரம் கூறப்பெற்றுள்ளதுடன், சில சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களும் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன.

15^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த **அருணகிரிநாதர்**, முருகக்கடவுள்மீது பாடிய **எழுசுற்றிருக்கைப்** பாடலானது, எண்ணொழுங்கில் சிறம்பம்சம் கொண்டுள்ளது.

16^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற **மாறனலங்காரமானது** 32 சித்திரக்கவிகள் பற்றிய விரிவான சூத்திரங்களைத் தருகின்றது. இந்நூலை இயற்றிய **தருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்**, நூலுக்கான உரையையும், அவரே எழுதியுள்ளார் என்பர். மாறனலங்காரத்திலே சித்திரக்கவிக்கான 50க்கும் மேற்பட்ட உதாரணப் பாடல்கள் காணப்பெறுகின்றன. இப்பாடல்கள் யாவும் 16^{ஆம்} நூற்றாண்டிலோ அதற்கு முன்னரோ பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவிகளாகும்.

17^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வெளிவந்த **இலக்கண விளக்கம்** என்னும் நூலில் 20 சித்திரக்கவிகளின் பெயர்கள் நிரற்படுத்தப்பெற்றுள்ளன.

18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் **மாதவச் சுவரான முன்வர்** அவர்களின் **காஞ்சி புராணத்தின் சுரகரிசுப் படலத்தலை** சில சித்திரக்கவிகள் பாடப்பெற்றுள்ளன.

19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் **திர்சிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை** அவர்களின் **தருநாகைக் காரோணப் புராணத்தின் நந்தநாதப் படலத்தலும்** சித்திரக்கவிகளைக் காணமுடிகின்றது. இதேகாலகட்டத்தில் வாழ்ந்த **தண்டபாணர் சுவாமிகளும்** சித்திரக்கவிகள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளார்.

20^{ஆம்} நூற்றாண்டில் பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவி நூல்களுக்குள் சிகரமாய்க் கணிக்கத்தக்க **க. மயில்வாகனப் புலவரின் நகுலேச்சர விநோத விசத்தரக் கவிப் பூங்கொத்து** நூலிலே 111 சித்திரக்கவிப் பாடல்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

சு ழி து ள ம்.

ஒரு செய்யுள் எவ்வெட்டெழுத்தாக நான்குவரி யெழுதப்பட்டு மேனின்று
கீழிழிந்தும் கீழ் நின்று மேலேறியும் புறநின்று வந்தான் முடிய அவ்வரி காண்குமே
யாடியச் செய்யுளே வருவது.

வ ள் சி த் து ளை.

மதிபகவேயான்ற - தினைமணிமாவ | வன்
பமர் துறுசேவாயா - கனிதுவன்றுமாவே.

- காஞ்சிபுராணம், 18^{ஆம்} நூற்., மாதவச் சிவஞான முனிவர்,
1910^{ஆம்} ஆண்டுப் பதிப்பு.

ஒருசெய்யுள் எவ்வெட்டெழுத்தாக நான்குவரி யெழுதப்பட்டுமேனின்று
கீழிழிந்தும், கீழ்நின்று மேலேறியும் புறநின்றுவாது முடிய
அவ்வரிநான்குமேயச் செய்யுளாவருவது.

வ ள் சி த் து ளை.

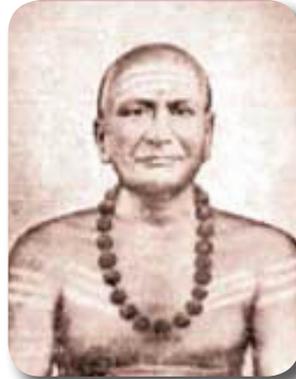
அதவமராவார்டா, தவழுவவாயாகா
வருவல்புணையாவா, மவல்சனிபுலா

ர்
தா.

- திருநாக்கைக் காரோணப் புராணம், மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை 19^{ஆம்} நூற்.,
1869^{ஆம்} ஆண்டுப் பதிப்பு.

மாதவச் சிவஞான முனிவர்
(18^{ஆம்} நூற்றாண்டு)

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை
(1815-1876)

21^{ஆம்} நூற்றாண்டில் - சத்திரக்கவத்திரட்டு எனும் இந்நூலானது வெளிவருகின்றது.

இவ்வாறாக 7^{ஆம்} நூற்றாண்டு தொடங்கி, சித்திரக்கவிதைகள் சார்ந்த தொடர்ச்சியான பதிவுகள் கிடைக்கப்பெறுவதைத் தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது.

இந்நூலையல் சத்திரக்கவ பற்றிய வரலாற்றைத் துணியவேண்டிய தேவை முந்நறுத்தப்படுகின்றது.

இத்தேவையினை நிறைவேற்றுவதற்கான ஆரம்பமுயற்சியையே, இப்பதிவு இங்கு மேற்கொள்ளமுனைகிறது.

சித்திரக்கவி வரலாற்றைத் துணியமுற்படுமிடத்து 'தமிழ்ச் சித்திரக்கவிகள்' எவற்றிலிருந்து தோற்றம்பெற்றன? என்னும் கேள்வியை நாம் முதலில் எதிர்கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

2.1. சத்திரக்கவிகளின் தோற்றம் :

தமிழிலக்கண நூல்கள் சித்திரக்கவியினை அண்யிலக்கணத்தின் ஒருகூறாக வகைப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம்.

தொல்காப்பியத்தில் எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் மூவகை இலக்கணங்களாக அமைந்த நிலையானது 11^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வீரசோழியத்தன் வாயிலாக எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அண் என ஐந்திலக்கணங்களாக மாறுகின்றது. 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் தண்டபாண்டி சுவாமிகள் புலமை இலக்கணத்தையும் இணைத்து தமிழ் இலக்கணத்தை அறுவகை இலக்கணங்களாக விரிவுபடுத்தியுள்ளார்.

அணியிலக்கணங்களைக் கூற எழுந்த வடமொழி இலக்கண நூல்களுக்கான நீண்டதொரு பட்டியல் எமக்குக் கிடைக்கின்றது. வாமனகாரிகை, பாமஹ சூத்திரம், காவ்யதர்சம், ஸரஸ்வதீ கண்டாபரணம், சிங்கார திலகம், காவ்யப் பிரகாசம், அலங்கார ஸர்வஸ்வம், ரஸதரங்கிணி, ரஸமஞ்சரி, தொனி, லோசனம், சாகித்ய சூடாமணி, சாகித்ய தர்ப்பணம், சாகித்ய ரத்நாகரம், சமற்கார சந்திரிகை, பிரதாபருத்ரியம், சந்திராலோகம், குவலயானந்தம், சித்ர மீமாம்சை, அலங்கார கவுஸ்துபம், ரஸகங்காதரம், ஏகாவலி, காவ்ய தர்ப்பணம் ஆகிய நூல்கள் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன.

வடமொழியில் அணியிலக்கணத்தைக் கூறுகின்ற பல நூல்கள் இருப்பினும், தமிழ்மொழியில் இதுபற்றி எழுந்த நூல்கள் மிகச் சிலவே. **தண்டியலங்காரம், மாறலங்காரம், குவலயானந்தம், சந்திராலோகம்** ஆகிய நான்கும் அணியிலக்கணத்தைத் தனித்தனியே எடுத்து விதப்பன. **வீரசோழியம், இலக்கணவளக்கம், தொன்னூல், முத்து வீரியம்** ஆகிய நான்கும் அணியிலக்கணத்தை ஒரு பகுதியாகக் கொண்டு கூறுவன.

தமிழிலே தொல்காப்பியமானது உவமையியலை அணியிலக்கணத்தின் விதையாக **வதைக்க**, தண்டியலங்காரமானது அதனை **வளர்த்து**, பின்னர் மாறலங்காரமானது அணியியலை **விரித்தது** என்பர். பிற்காலத்தில்வந்த இரத்தினச் சுருக்கம், உவமான சங்கிரம், சந்திராலோகம், குவலயானந்தம் ஆகிய இலக்கண நூல்கள் அணியிலக்கணத்தின் **களைகளைப் பரப்பின**.

தமிழ் அணியிலக்கணத்தின் ஒரு பிரிவாகிய சித்திரக்கவிக்கும் இந்த வளர்ச்சிப்போக்கு பொருந்துகின்றது. **தமிழ் சீத்திரக்கவிகளானவை வடமொழி இலக்கணத்தினால் அதைத் தாக்கம்பெற்றுள்ளதைக்** காணமுடிகின்றது.

காலத்தின் அடிப்படையில் **யாப்பருங்கலமானது** சித்திரக்கவிகளை முதலில் நிரற்படுத்தியுள்ளபோதும் அச்சுத்திரத்திலேயும்,

**வடநூற் கடலு ளொருக்குடன் வைத்த வதாரண நோக்கீ
விரித்து முடித்த மறைக்கவிப் பாட்டே (யாப்பருங்கலம்)**

என 'சித்திரக்கவிகள்' பற்றி அறிவதற்கு வடநூல்களைக் காணும்படி கூறப்பெற்றுள்ளது. இதனடிப்படையில் யாப்பருங்கலத்தில் கூறப்பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிச் சூத்திரத்திற்கு **வடமொழி** நூல்களே அடிப்படையாகின்றன என்பது வெளிப்படையாகின்றது.

யாப்பருங்கலத்திற்கு முன்னதாக, 8ஆம் நூற்றாண்டிலேயே **தவாகர** நிகண்டானது சித்திரக்கவிகளை குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணலாம். இருப்பினும், இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் திவாகர நிகண்டானது சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை நிரற்படுத்தும் ஒழுங்கிலே யாப்பருங்கலத்தை ஒத்துள்ளதைக் காணலாம். அத்துடன் யாப்பருங்கலத்தைப்போன்று திவாகர நிகண்டும் 'மறைக்கவி' என்னும் சொற்பதத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளது.

சித்திரக்கவிகளை நிரற்படுத்திய திவாகரத்தின் இறுதியிலும், 'வடநூற்கடலுள் ஒருக்குடன் வைத்த உதாரணம் நோக்கி' எனக் கூறுவதைக் காணலாம். இதன் காரணமாக, திவாகரத்தில் கூறப் பெற்றுள்ள சித்திரக்கவி பற்றிய பதிவுக்கும் யாப்பருங்கலத்தில் கூறப்பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிச் சூத்திரத்திற்கும் இடையேயுள்ள நெருங்கிய தொடர்பினை உய்த்தறியமுடிகின்றது.

'திவாகரத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு யாப்பருங்கலத்தின் சித்திரக்கவிச் சூத்திரமோ அல்லது யாப்பருங்கலத்திலுள்ள சித்திரக்கவி சூத்திரத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு திவாகரத்தின் பதிவோ எழுதப்பெற்றிருக்கவேண்டும்' என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இவ்விரண்டில் எந்நிலை நடை பெற்றிருப்பினும் இரண்டுமே வடமொழி நூல்களைக் காணும்படி கூறியுள்ளமையானது, 'இவ்விரண்டு நூல்களினதும் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த பதிவுக்கு வடமொழி நூல்களே மூலங்களாகின்றன' என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

யாப்பருங்கலத்திற்கும் திவாகரத்துக்கும் முன்னர் பாடப்பெற்ற தாகக் கருதப்பெறும் **தருஞானசம்பந்தர்** பாடிய சித்திரக்கவிகள் தமிழில் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றபோதும், அவரும் வடமொழி பரிச்சயம் நிறைந்த குடும்பப்பின்னணியில் வந்துள்ளமையையும் இவ்விடத்தில் நாம் நினைவில்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. திருஞான சம்பந்தரின் தந்தையாரான **சுவாதவருதையார்** கேட்டுக்கொண்டதற்கு அமையவே சம்பந்தர், **எழுகூற்றிருக்கை** சித்திரக்கவியைப் பாடியுள்ளார் எனும் கர்ணபரம்பரைச் செய்தியானது இந்த எடுகோளுக்கு வலுச்சேர்க்கின்றது. பெரியபுராணத்திலே **சேக்கிழாரும்** இச்செய்தியை,

எந்தைக்கு எழு கூற்றிருக்கை, மூல இலக்கியமாக

எல்லாம் பொருள்களும் முற்ற ஞாலத்து உயர்

காழியாரைப் பாடினார் ஞானசம்பந்தர்

என்று பதிவுசெய்துள்ளார். சம்பந்தர், **தமிழில் சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் பிரக்கடையுடன் இவற்றைப் பாடியிருக்கவில்லை என்றே கருதமுடிகின்றது. 16^{ஆம்} நூற்றாண்டிலேதான் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் **ந்ரோட்டம்** என்னும் சித்திரக்கவி பற்றி பேசுகின்றன. ஆனால் **தருவள்ளுவர்**,

எய்தற் கரிய தயைந்தக்கால் அந்நிலைய

செய்தற் கரிய செயல்

எனும் குறளானது நிரோட்டகத்தில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஆகவே, நாம் தமிழ்ச் சித்திரக்கவி வரலாற்றை 8^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்துக்கு பின்தள்ளமுயன்றாலும், **அவை சீத்திரக்கவி என்ற பிரக்கூடியுடன் பாட்பெறவில்லை** என்றே கூறவேண்டும்.

இவற்றின் அடிப்படையில், தமிழிலே சித்திரக்கவிகளானவை தனித்துவமான அடையாளத்தை இன்று பெற்றுள்ளமைக்கு அணியிலக்கணத்தின் வாயிலாக வடமொழி இலக்கணமே அதிகபங்கை வகித்துள்ளது எனக் கூறலாம்.

தமிழிலுள்ள சித்திரக்கவிகளானவை வடமொழியின் தாக்கம் பெற்று உள்ளீர்க்கப்பட்டுள்ளதால், அவை **பகுத்பகுதியாகவே** தமிழுக்கு வந்துசேர்ந்துள்ளன. வரலாறு சார்ந்த **ஓர் அறமுகத்தை** வழங்கவேண்டிய நிலையில்,

- (1) தமிழுக்குள் பகுதிபகுதியாக உள்ளீர்க்கப்பெற்ற சித்திரக்கவிப் **பாட்பெறப்பீன்** வளர்ச்சிப்படிநிலைகள் எத்தகையன?
- (2) எவ்வெவ் **சீத்திரக்கவி வகைகள்** காலவோட்டத்தில் தமிழுக்குள் உள்வாங்கப்பெற்றன?
- (3) தமிழுக்கு அறிமுகமாகிய சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள் கிளை விட்ட **உயர்வுகனிள்** விரிவு எத்தகையது? இந்த உப்பிரிவுகளானவை எக்காலகட்டத்தில், எவற்றின் வாயிலாகத் தமிழுக்குப் பரிச்சயமாகின்றன.
- (4) காலவோட்டத்தில் சித்திரக்கவிப் **பாடுபொருள்கனிள்** ஏற்பட்டு வந்துள்ள மாற்றங்கள் எத்தகையன?

ஆகிய நோக்கங்களில் சித்திரக்கவி வரலாற்றை அணுகுவதே பொருத்தமானதாக அமைகின்றது.

இந்தப்பின்னணியில் 7^{ஆம்} நூற்றாண்டு தொடங்கி இற்றைவரையான காலப்பகுதியை சித்திரக்கவிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் அடிப்படையில் பின்வரும் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

- (1) **ஆரம்ப நிலை** (15^{ஆம்} நூற். வரை)
- (2) **முதீர்ச்ச நிலை** (16^{ஆம்} நூற். தொடங்கி 19^{ஆம்} நூற். வரை)
- (3) **தற்போதைய நிலை** (19^{ஆம்} நூற். தொடங்கி இற்றைவரை)

இம்மூன்று பிரிவுகளில் **ஆரம்பநிலை** மற்றும் **முதிர்ச்சிநிலை** ஆகிய காலப்பிரிவுகளே அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக அமைகின்றன. சித்திரக்கவிகளைப் பொறுத்தமட்டில் அவை **முதிர்ச்சியடைந்த நிலையை எட்டிவிட்ட** தன்மையானது நிதர்சனமாகின்றது. தற்பொழுது அவை அடைந்துள்ள நிலையிலும்பார்க்க மேலான வளர்ச்சிநிலை சித்திரக்கவிகளின் **இலக்கணத்தீர்** ஏற்பட வாய்ப்பில்லை என்பதை எதிர்வுகூறமுடிகின்றது.

நவீன இலக்கியத்தின் வடிவமான **புதுக்கவிதை**யானது இங்கு கூறப்பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிகளின் இலக்கணங்களுடன் அந்நியப் படுவதை நாம் காணலாம். **மரபுக்கவிதை**களுடன் பின்னிப்பிணைந்த சித்திரக் கவிகளின் இலக்கணப் பண்புகளிலிருந்து கிளைவிட்ட பண்புகளை புதுக்கவிதைகளால் உள்வாங்கமுடியுமே தவிர, சித்திரக்கவிகள் தற்பொழுது இலக்கணத்தில் அடைந்துள்ள முதிர்ச்சிநிலையை அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்கு எடுத்துச்செல்ல இயலாது.

ஆகையினால் சித்திரக்கவிகளின் வளர்ச்சியானது 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் **உச்சநிலையை** அடைந்துவிட்டமை வெளிப்படையாகின்றது.

சித்திரக்கவி வரலாற்றுக் காலப்பிரிப்பில் கூறப்பெற்றுள்ள **தற்போதைய நிலையினைப்** பதிவுச் செய்திகளாக மாத்திரமே தற்பொழுது எம்மால் ஆவணப்படுத்தமுடியும் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. அத்துடன், ஆரம்பநிலை, உச்சநிலை என்று வகுக்கப்பெற்றுள்ள இருபெரும் பிரிவுகளையும் சித்திரக்கவிசார்ந்த அடுத்தகட்ட ஆய்வுகளில் மேலும் நுணுக்கி பிரித்துக்கொள்ளலாம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2.2. தமிழ் இலக்கண நூல்கள்கூறும் சித்திரக்கவிகளின் யாப்பரப்பு :

நொல்காப்பியமானது சித்திரக்கவியைப் பொருளதிகாரத்திலே வண்ணங்களாகக் (நடைப்பாங்கு) கூற, **யாப்பருங்கலமானது** சித்திரக்கவிகளின் (மிறைக்கவி) பெயர்களை நிரற்படுத்தி அதனது வளர்ச்சிநிலையில் துளிர்விடச்செய்துள்ளது.

யாப்பருங்கலத்திற்கு சற்றுப் பிற்பட்டகாலத்தில் எழுந்த **வீரோபாயமும் தண்டியலங்காரமும்** சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை நிரற்படுத்தியுள்ளன. தண்டியலங்காரத்தின் வாயிலாக **நாகயந்தம்** எனும் சித்திரக்கவி தமிழுக்கு அறிமுகமாகியது.

15^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர், இலக்கண நூல்களில் சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை நிரற்படுத்தும் தன்மையானது **சீத்திரக்கவிகளுக்கான இலக்கணங்களைக்** கூறுகின்ற நிலைமைக்கு **வளர்ச்சியடைகின்றது.** இந்நோக்கில் **மாறனலங்காரம், முத்துவீரியம்** மற்றும் **சுவாமிநாதம்** ஆகிய மூன்று நூல்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவற்றுள் பழமையானதாகவும், விரிவானதாகவும் அமைவது 16^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்த மாறனலங்காரமாகும். மாறனலங்காரமானது **பதுமபந்தம், முரசுபந்தம், இரதபந்தம்** ஆகிய சித்திரக்கவிகளையும் தமிழுக்கு அறிமுகம்செய்தது.

இந்தப் படிமுறை வளர்ச்சியானது **குவலயானந்தம்** நூலிலே உச்சத்தைத் தொடுகின்றது. குவலயானந்தமானது **சீத்திரவியல்** என்ற தனியானதொரு **இயலைத்** தமிழுக்கு அறிமுகம்செய்து சித்திரக் கவியின் பாடப்பரப்பை **விரிக்கின்றது.**

இவ்வடிப்படையில், தமிழ் இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்ற சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த பாடப்பரப்பிலே காலத்துடன், பல மாற்றங்களும், வளர்ச்சி நிலைகளும், விரிவுகளும் ஏற்பட்டுவந்துள்ளமையைத் தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது.

இந்துஅணி வேணி மறையேகளைப்
பேற்றி செய்து
செந்தமிழி னால்உரைப்பாம் சித்திர
இயலின் வளமே.

எனும் செய்யுளில், சித்திரவியல் செய்யும் பொருட்டுத் தெய்வ வணக்கம் செய்தவாறு எனக் கண்டு கொள்க.

சித்திர இயல்

நால்வகைப் புலமை நால்வகைக் கவிதை
எண்கணப் பொருத்தம் சங்கை விகற்பம்
ஐயிரு குற்றம் அகட கடனம்
எழுவகை மதமே எண் நான்கு உத்தி
பாடம் கருத்துப் பலபுணர் அணிவிதம்
இன்னவை பிறவும் சித்திர இயலே.

(1)

- குவலயானந்தம் மூலமும் பழைய உரையும்
உ.வே.சா. நூல்நிலையைப் பதிப்பு , 2007 (பக். 187)

2.2.1. சத்திரக்கவிப் பாடப்பயர்ப்பின் ஆரம்பநிலை :

ஆரம்பகாலங்களில் சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை மாத்நரமே தமிழ் இலக்கணநூல்கள் நிரற்படுத்தின. அவைசார்ந்த விளக்கங்களை இவ்விலக்கண நூல்களின் சூத்திரங்கள் உள்ளடக்கவில்லை. அத்துடன் இச்சூத்திரங்கள்,

ப்றவும் வர்த்துறையே,

அவற்றின் பால,

வடநூற் கடலுள் ஒருக்குடன் வைத்த உதாரணம் நோக்கீ.

என்று கூறிநிற்பதால், சூத்திரங்களில் நிரற்படுத்திய வகைகளையும், பிற இலக்கண நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வகைகளையும், வடமொழி இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெற்று வகைகளையும் பின்னாலவந்த உரையாசிரியர்கள் தமது உரைகளில் எடுத்துரைத்துள்ளனர். இவ்வகையில் ஆரம்பகாலத்தில் சித்திரக்கவிகளின் வளர்ச்சிக்கு இலக்கண உரையாசிரியர்களின் பங்கு மகத்தானது.

சித்திரக்கவிகளின் பெயர்கள் நிரற்படுத்தப்பட்டிருப்பது போன்று, சில இலக்கண நூல்களில் நால்வகைப் புலவர்களில் ஒருவராகிய சத்திரக்கவிப் புலவர்களின் தனிமைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக வச்சணந்தமாலை இலக்கண நூலிலே இத்தகைய சூத்திரங்களைக் காணலாம். இவற்றில் சித்திரக்கவிப் புலவர்களின் தகைமைகளைக் கூறுமிடத்து அவர்களால் பாடவல்ல சித்திரக்கவிகளின் வகைகளையும் பின்னாலவந்த உரையாசிரியர்கள் நிரற்படுத்தியுள்ளனர்.

13^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்த வச்சணந்தமாலை நூலிலுள்ள, புலவர் பற்றிக்கூறும் சூத்திரம் பின்வருமாறு.

கவ்வகைன் வாத்யே வாக்கீயெனக் காசல்

புவியன்மேல் நால்வர் புலவர் - கவ்வகைன்

ஆசு மதுரமே சத்திரம்வத் தாரமெனப்

பேசுவோர் நால்வர்க்கும் பேர்.

.....

யாப்புடைய மாலைமாற் றாத்யா வேனையவும்

வாய்ப்புடைய சொல்லின் வகுத்தமைத்து - நீய்ப்பலா

வண்ணமுந் தொன்னூன் மரபு வழுவாமற்
பன்னுவது சீத்திரத்தன் பா.

(வச்சணந்தமாலை - வெண்பாப் பாட்டியல் - 13^{ஆம்} நூற்.)

இருப்பினும் வச்சணந்திமாலையானது **மாலைமாற்று** தவிர்ந்த பிறசித்திரக்கவிகளின் பெயர்களைச் சூத்திரத்தில் நிரற்படுத்தாமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. இதேபோன்று சித்திரக்கவிகளைக் கூறியுள்ள சிலநூல்கள், சித்திரக்கவிப் புலவர்களின் தகைமைகளைக் கூறாது விட்டுள்ளன. இதனால் பின்னாளில்வந்த உரையாசிரியர்கள் இவற்றுக்குத் தத்தம் நோக்கில் உரைகளைத் தந்துள்ளனர்.

தமிழில் அணியிலக்கணமும் சித்திரக்கவி இலக்கணமும் முதிர்ச்சியடையாத நிலையில், வடமொழியிலிருந்து புதிதாக உள் வாங்கப்பெற்ற சித்திரக்கவிகளை, அணியிலக்கணப் பகுதியில் 'சித்திரக்கவி' என்னும் சூத்திரத்தின்கீழும், ஏலவே தமிழில் இருந்துள்ள சித்திரக்கவிகளை மாற்றமேதும் செய்யாது அவ்வவ்விடங்களிலும் சிலநூல்கள் கூறியுள்ளன. உதாரணமாக, **தண்டியலங்காரமானது ஏகபாதம், வல்லன்பாட்டு** போன்றவற்றை 'சித்திரக்கவி' சூத்திரத்தில் உள்ளடக்காது **மடக்கு** அலங்காரத்தின்கீழ் தந்துள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறாக தமிழில் ஏலவே பரிச்சயமாயிருந்த சித்திரக்கவிகளையும், (மிறைக்கவிகளையும்) வடமொழியிலிருந்து உள்வாங்கப்பெற்ற சித்திரக்கவிகளையும் இலக்கண நூல்கள் தெளிவின்மையுடன் கூறியுள்ளன.

ஆரம்பகாலங்களில் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்து இத்தகைய சில மாறாட்டங்களையும் தெளிவின்மைகளையும் அனேக நூல்களில் காணமுடிகின்றது. தமிழில் சித்திரக்கவிசார்ந்த பாடப்பரப்பானது திசைமுகப்படுத்தப்பெற்று அமையப்பெறாமையை இவை காட்டுகின்றன.

2.2.2. சீத்திரக்கவிப் பாடப்பரப்பின் முதிர்ச்சி நிலை :

சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை நிரற்படுத்தும் மற்றும் சித்திரக்கவிப் புலவர்களின் தகைமைகளைக் கூறிநிற்கும் பல இலக்கண நூல்கள் தமிழில் இருப்பினும் **ஓவ்வொரு சீத்திரக்கவிகளுக்கும்மான இலக்கணங்களைக்** கூறுகின்ற நூல்களாக மிகச்சில நூல்களே

எமக்குக் கிடைக்கின்றன. **மாறனலங்காரம்**. **முத்துவீரியம்** மற்றும் **சுவாம் நாதம்** ஆகிய மூன்று நூல்களில் மாத்திரமே, சித்திரக்கவிகளுக்கான விரிவான இலக்கணங்களைக் காணமுடிகின்றது.

இவற்றுள் முத்துவீரியமும், சுவாமிநாதமும் 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்தவை. **முத்துவீரியமானது 13 சீத்திரக்கவிகளின்** இலக்கணங்களையும், **சுவாம்நாதமானது 22 சீத்திரக்கவிகளின்** இலக்கணங்களையும் விரித்துத்தருகின்றன.

தருக்குருகை பெருமாள் கவிராயர் அவர்களால் 16^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற **மாறனலங்காரத்தீர்நுந்து 32 சீத்திரக்கவிகளுக்கான** இலக்கணங்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. **மாறன்** என்பது ஆழ்வாரிற் சிறந்தவரான **நம்மாழ்வாரைக்** குறிக்கின்றது. வைணவப் பின்புலத்தில் இந்நூல் எழுந்துள்ளது.

மாறனலங்காரத்தீர் வருகையுடன் தமிழிலிருந்து சித்திரக்கவிப் பாடப்பரப்பானது தெளிவையும், விரிவையும் அடைவதைக் காணலாம். பிற்காலத்தில் வந்த தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்களில் பலர், சித்திரக்கவிப் பகுதிக்கான விளக்கங்களை மாறனலங்காரத்தைப் பின்பற்றி வழங்கியிருப்பதானது, மாறனலங்காரம், சித்திரக்கவிப் பாடப்பரப்புக்கு வழங்கியுள்ள தெளிவுத்தன்மைக்குச் சான்று பகர்கின்றது.

மாறனலங்காரத்திற்கு பின்னர்வந்த **குவலயானந்தமானது** சித்திரக்கவியின் பாடப்பரப்பை மேலும் விரித்து, சித்திர **இயலுக்கு** நீட்டிச்செல்கின்றது.

குவலயானந்தத்தின்படி சித்திரவியல் என்பது,

நால்வகைப் புலமையும், நான்குவதக் கவதையும், எட்டுவகைக் கணப்பொருத்தமும், சங்கை ஈசியும் வகற்பமும், பத்துவகைக் குற்றமும், அகடகடனா சாமார்த்தியமும், எழுவகை மதமும், முப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தியும், பாடம் ஈசியும் கருத்தும், அலங்காரத்தீர் பேதாபேதம் உணர்த்தலும், இவையும் அன்றிப் பிறவும் சீல விசீத்திரக் கருத்து வருதலும் சீத்திரவியல்,

என்றாகின்றது.

இவ்விளக்கத்தின் அடிப்படையில் முன்னைய இலக்கண நூல்கள் வேறுபடுத்திக் கூறிவந்துள்ள நால்வகைப் புலவர்களும் அவர்களால் பாடப்பெறுகின்ற **ஆசுவகைகள், மதுரகைகள், சீத்திரகைகள், வந்தாரகைகள்** ஆகிய அனைத்தும்சூட சித்திரவியலின் உள்ளேயே அடங்குகின்றன.

வடமொழியிலிருந்து சித்திரவியலையும், அது உள்ளடக்குகின்ற சித்திரக்கவியையும், யாப்பருங்கலம், வீரசோழியம், தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம், குவலயானந்தம் ஆகிய நூல்களின் வாயிலாக காலநீட்சியில் பகுதிபகுதியாகத் தமிழ் உள்வாங்கியுள்ளமையால் இத்தகைய வளர்ச்சிப்போக்கானது பாடப்பரப்பில் காலத்துடன் ஏற்பட்டுள்ளது எனலாம்.

சித்திரக்கவிகளின் பெயர்கள், சித்திரக்கவிப் புலவர்களின் விபரங்கள், சித்திரக்கவிகளின் இலக்கணங்கள், சித்திரவியல் என்ற படிமுறையான வளர்ச்சிப்போக்கிலே, முதிர்ச்சியடைந்த நிலையில் **சீத்திரகைகள்** சீவற்றை தன்யிலக்கிய வகைகளுள் கணிக்கப்பெற்றுள்ளதையும் காணமுடிகிறது.

96 சிற்றிலக்கிய வகைகளுக்குள் ஒன்றாக எழுசுற்றிருக்கை வைக்கப்பெற்றிருப்பது இதற்குச் சான்றாகும். **பிரபந்தபீம்** எனும் இலக்கண நூலானது **எழுசுற்றிருக்கை**க்கான தனியான பிரபந்த இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது. இதேபோன்று **பிரபந்தபீமை** இலக்கண நூலானது **இரட்டை நாகபந்த**த்தைத் தனியான பிரபந்தமாகக் கொண்டு அதனை உருவத்தளத்தில் அமைப்பதற்கான சூத்திரத்தைக் கூறியுள்ளது.

இவையாவும் சித்திரக்கவிப் பாடப்பரப்பில் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட முதிர்ச்சிநிலைக்குச் சான்று பகிர்கின்றன.

எழுசுற்றிருக்கை

எழு சுற்றிருக்கை ஏழு அறை கீரீக்
குறுமக்கள் முன்னார்க் குறுகியும் மறுகியும்
வனையாடும் பெற்றி வளம்புதல் என்ப

(பிரபந்த தீபம் - 19^{ஆம்} நூற்.)

இரட்டை நாகபந்த எழுத்து நலை

ஆதய்டை மூலைய் றையைந் நாலெட்டு
மாகும்வா லரையான்பதா
மாணரவ மாகணந்து சந்தெண் பெண்ணந்த்
னாண்ெண் ராறதாகும்
பாத்நே ரசையுமாண் பெண்ணாகு மன்ன்சைவெண்
பாவுரைத் தடிெலழுத்தன்
பகர்சந்த் நான்குமும் பத்தெட்டு வெட்டுவைம்
பதுபன்ன் ரெண்டினுக்கு
ஒதுபத் னெட்டாகு ம்ருபதைம் பத்த்னா
லொக்குமரு பத்த்ரண்டுக்
குறாம.:து வ்ருபத்த் நாலுவைம் பத்த்ரண்
குறும்ருப தாறுபத்தா
மோதுமும் பத்த்ரண் டுக்குநாற் பத்தெட்டு
முப்பத்த் நாலாறா
முப்பத்த் யாறு.:து நாற்பதே நாற்பதறு
மொழ்ெண்ணர வுக்கும்வைய

(ப்ரபந்த தீய்கை - 19^{ஆம்} நூற்.)

2.3. சத்திரக்கவ் வகைகள் :

சித்திரக்கவிப் பாடப்பரப்பிலே ஏற்பட்டுவந்த மாற்றுங்களைத் துணிந்தபின் அந்தப் பாடப்பரப்பின் வாயிலாகத் தமிழ் தனதாக்கிக் கொண்ட சித்திரக்கவிகளின் வகைகளை நோக்குவது பொருத்தமா கின்றது.

திவாகர நிகண்டு, மற்றும் யாப்பருங்கல இலக்கண நூல் தொடங்கி குவலயானந்தம் வரை, பல நூல்கள் சித்திரக்கவிகளின் வகைகளை நிரற்படுத்திவந்துள்ளன. ஒவ்வொரு நூல்களும் நிரற் படுத்தியுள்ள சித்திரக்கவி வகைகளின் எண்ணிக்கை, ஒன்றோ டொன்று வேறுபடுகின்றன. உதாரணமாக யாப்பருங்கலம் 23 சித்திரக்கவி வகைகளையும், தண்டியலங்காரம் 12 வகைகளையும், இலக்கணவிளக்கம் 20 வகைகளையும் கூறுவதைக் காணலாம். இதேபோன்று திவாகர நிகண்டு 20 வகைகளையும் அதற்குப்

பின்னர்வந்த பிங்கல நிகண்டு 18 சித்திரக்கவி வகைகளையும் நிரற்படுத்தியுள்ளதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

அனைத்து நூல்களிலும் பார்க்க அதிக எண்ணிக்கையான 32 சித்திரக்கவி வகைகளை மாறனலங்காரமே நிரற்படுத்தியுள்ளது.

இந்நூல்கள் அனைத்தும் எவ்வடிப்படையில் சித்திரக்கவி களின் வகைகளை நிரற்படுத்தியுள்ளன? என்பதையும், அவை எவ்வடிப்படையில் குறித்த வகைகளை நீக்கியுள்ளன? என்பதையும், துணிவதில் சிரமங்களை எதிர்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இந்நூல்களுக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள், நூலிலே நிரற்படுத்தியுள்ள வகைகளுக்கு மேலதிகமாக சில சித்திரக்கவி வகைகளைச் சேர்த்து உரைசெய்துள்ளார்கள். இவ்வரையாசிரியர்களும், எவ்வடிப்படையில் மேலதிக வகைகளை உட்சேர்த்துள்ளார்கள் என்பதனைத் துணிவதற்கும் அடிப்படைகள் இல்லை.

ஆனால், சித்திரக்கவிகளின் வரலாற்றைத் துணியும் நோக்கில் இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் அனைத்துச் சித்திரக்கவி களின் வகைகளையும் **தொகுத்தனாக்கீ** நோக்கவேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. இலக்கண நூல்களில் சித்திரக்கவிகளின் வகைகளைத் தொகுத்துநோக்கும் முயற்சிகள் விரிவாக மேற்கொள்ளப் பெற்றதற்கான வெளிப்படையான பதிவுகள் கிடைக்குமாறில்லை.

1983^{ஆம்} ஆண்டு **வெ. இரா. மாதவன்** அவர்கள் தமது **சித்திரக்கவிகள்** என்னும் நூலிலே, (1) மாத்திரை, (2) எழுத்து, (3) சொல்-எண், (4) சீர், அடி (5) விடுகவி, வினாவிடை, (6) திறனறி, (7) குறிப்பு-வெளிப்படடை, (8) ஓவிய வடிவில் பொருந்துவன என்னும் 8 தொகுதிகளுக்குள்ளே சித்திரக்கவி வகைகளைத் தொகுக்க முனைந்துள்ளார்.

2007^{ஆம்} ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற **சித்திரக்கவிக்களஞ்சியம்** நூலிலே சித்திரக்கவிகளை, (1) சொற் சித்திரம், (2) வடிவச் சித்திரம் எனும் இருதொகுதிகளாகக் காணும் முயற்சியை **சீ. காவோர்** முன்வைத்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

தமிழ்ப்பரப்பில் இன்று எமக்கு ஏறத்தாழ 80க்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இவற்றிலே 50 வகைகளை இலக்கண நூல்களிலே நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

மிகுதி வகைகள் இலக்கியங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவி வகைகளின் தன்மைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு அவற்றை இந்நூலிலே பின்வரும் 6 தொகுதிகளுக்குள் அடக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பெற்றுள்ளது.

[இந்த ஆறு தொகுதிகள் பெறப்பட்ட முறைமை இந்நூலின் பிறிதோர் இடத்தில் விளக்கப்பெற்றுள்ளது]

- (1) எழுத்துச் சித்திரக்கவிகள்
- (2) சொற் சித்திரக்கவிகள்
- (3) பொருட் சித்திரக்கவிகள்
- (4) உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகள்
- (5) பாடலமைப்புச் சித்திரக்கவிகள்
- (6) இணைந்த சித்திரக்கவிகள்

2.3.1. எழுத்துச் சித்திரக்கவிகள் :

பாடல் பாடப்பெற்றுள்ள எழுத்துக்களினால் சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதை முதன்மை நோக்கமாகக்கொண்டு பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவி வகைகளாகும். **ஓரினப் பாட்டு, ஓரெழுத்துப் பாட்டு, பிந்தாமத, ஒற்றெழுத்தல்லாப் பாட்டு, ஒட்டியம், நரோட்டியம்** போன்ற சித்திரக்கவிகள் இவற்றுள் அடங்குகின்றன.

உதாரணமாக ஓரினப் பாட்டின் ஒருவகையான **வல்லினப் பாட்டானது** வல்லின எழுத்துக்களால் மாத்திரம் பாடப்பெற்றிருக்கும்.

2.3.2. சொற் சித்திரக்கவிகள் :

எழுத்துச் சுதகம், எழுத்து வருத்தனம், மாத்தரைச் சுதகம், மாத்தரை வருத்தனம், திர்பதாத் (திர்பாத்) போன்ற சித்திரக்கவி வகைகளில் குறித்த சொற்களின் வாயிலாகச் சித்திரத்தன்மையானது வெளிப்படுத்தப்பெறும். பாடலில் குறிக்கப்பெறும் ஒரு சொல்லில் எழுத்துக்களைச் சேர்ப்பதனாலோ அல்லது நீக்குவதனாலோ புதியபுதிய சொற்கள் கிடைக்கப்பெறும்வண்ணம் பாடும் கவிகள் இதற்குள் அடங்குகின்றன. இதேபோன்று குறித்தசொல்லில் மாத்திரையைச் சேர்ப்பதனாலோ, அல்லது குறைப்பதனாலோ புதியபுதிய சொற்கள் தோன்றும்வண்ணம் பாடும் கவிகளும்

இவற்றுள் சேருகின்றன. **தர்பதாத்யம்**, அதன் பிரிவுகளான **நடுவெழுத்தலங்காரம்**, **முதலெழுத்தலங்காரம்**, **கடையெழுத்தலங்காரம்** ஆகியனவும் இத்தன்மையுடையனவே.

2.3.3. பொருட் சீத்திரக்கவிகள் :

பாடல் எடுத்துக்கொண்டுள்ள பொருளினால் சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதை முதன்மை நோக்கமாகக்கொண்டமைந்த **வீனாவத்தரம்**, **ஒருபொருட் பாட்டு**, **பீரோகை**, **வக்கிரவத்த** போன்ற சித்திரக்கவி வகைகள் இத்தொகுதிக்குள் அடங்குகின்றன.

2.3.4. உருவத்தளச் சீத்திரக்கவிகள் :

பாடல் பாடப்பெற்றுள்ள எழுத்துக்களை ஓர் உருவத்தளத்தில் அமைக்கவல்ல சித்திரத்தன்மையை முதன்மை நோக்கமாகக்கொண்டமைந்த சித்திரக்கவிகள் இத்தொகுதியில் அடங்குகின்றன.

இலக்கண நூல்களில் சுறப்பெறும் **மாலையாற்று**, **சக்கரம்**, **நாகபந்தம்**, **பதுமபந்தம் (கமலபந்தம்)**, **முரசுபந்தம்**, **இரதபந்தம் (தோக்கவி)**, **சதுரங்கபந்தம்**, **கடகபந்தம்** ஆகியன இத்தொகுதியில் சேருகின்றன.

இதேபோன்று கடந்த ஓரிரு நூற்றாண்டுகால இலக்கியங்களின் வாயிலாக எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும், **வோலாயுதபந்தம் - சஸ்திரபந்தம்**, **வ்ருச்சுபந்தம்**, **மயூரபந்தம்**, **மாணிக்கமாலையபந்தம்**, **உருத்திராங்ககண்பிகாபந்தம்**, **மலையபந்தம்**, **தருவடிப்பந்தம்**, **தருக்கைபந்தம்**, **இலங்கபந்தம்**, **சங்குபந்தம்**, **சடாக்கரபந்தம்**, **சொக்கட்டான்பந்தம்**, **வீளங்குபந்தம்**, **சீவ்வையபந்தம்**, **அன்னபந்தம்**, **மும்மீன்பந்தம்**, **அறுமீன்பந்தம்**, **தமருகபந்தம்**, **கஜபந்தம்**, **சேவல்பந்தம்** ஆகியனவும் உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகள் என்னும் வகைக்குள்ளேயே அடங்குகின்றன.

2.3.5. பாடலமைப்புச் சீத்திரக்கவிகள் :

பாடலின் அமைப்பின் வாயிலாகச் சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதை முதன்மை நோக்கமாகக்கொண்டமைந்த சித்திரக்கவி வகைகள் இத்தொகுதியில் அடங்குகின்றன. பாடிய பாடலிலே பிறிதொரு பாடலுக்குரிய எழுத்துக்களையோ அல்லது அதேபாடலிலுள்ள வரியொன்றின் எழுத்துக்களையோ மறைத்து வைத்துச் சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் **காதைகர்ப்பு**, **கரந்துறை**

பாட்டு, பரிந்தெதிரிச் செய்யுள் (தாசல் கொளல்), பிற்புறப்பாட்டு, கூடசூர்த்தம், சருப்பதோபத்தரம், கோழுத்திர, சமுருளம் போன்ற சித்திரக்கவி வகைகள் இவற்றுள் அடங்குகின்றன.

பாடலின் வாய்மைப்பிலே சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் ஏகபாதம், பாடலின் நடையமைப்பிலே சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் வகற்பநடை, பாடலின் சீர்களின் அமைப்பிலே சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் திரிபங்க ஆகியனவும் பாடலமைப்புச் சித்திரக்கவித் தொகுதிக்குள் உள்ளடங்குகின்றன.

[கோழுத்திர, சருப்பதோபத்தரம், சமுருளம் ஆகியனவற்றுக்கு உருவத்தளத்திலே அமைக்கும்தன்மை உள்ளபோதும் அவற்றின் முதன்மை நோக்கம் கருதி பாடலமைப்புச் சித்திரக்கவிகளின்கீழ் இந்நூலிலே வைக்கப்பெற்றுள்ளன. இதுசார்ந்த மேலதிக விளக்கங்கள் பிறிதோரிடத்தில் தரப்பெற்றுள்ளன.]

2.3.6. இணைந்த சத்திரக்கவிகள் :

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சித்திரத்தன்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள சில சிக்கலான சித்திரக்கவிகளும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. உதாரணமாக எழுக்கூற்றருக்கை சித்திரக்கவியிலே எண்ணமைப்புச் சித்திரத்தன்மை காணப்பெறுகின்றது. அத்துடன் எழுக்கூற்றிருக்கைப் பாடலை இரத உருவத்தளத்திலும் அமைத்துக்கொள்ளலாம். மேலும் பாடப்பெறும் பொருளின் வாயிலாகவும் இவ்வகையானது சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இதேபோன்று சத்திரக்கா சித்திரக்கவிவகையும் வேறுபட்ட சித்திரத்தன்மைகளைத் தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளது. இவை இணைந்த சித்திரக்கவித் தொகுதிக்குள் அடங்குகின்றன.

ஒருவரின் புலமையைச் சோதிப்பதான சொற் சித்திரமும், பொருட் சித்திரமும் வெளிப்படுமாறு பாடப்பெறும் வாவணாற்று, பாத மயக்கம், பாவன் புணர்ப்பு ஆகிய சித்திரக்கவி வகைகளும் இத்தொகுதிக்குள்ளேயே சேருகின்றன.

2.3.7. உருவத்தளச் சத்திரக்கவிகளும் சல சக்கலங்களும் :

இந்நூலிலே சித்திரக்கவிகளை எழுத்துச் சித்திரக்கவிகள், சொற் சித்திரக்கவிகள், பொருட் சித்திரக்கவிகள், உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகள், பாடலமைப்புச் சித்திரக்கவிகள், இணைந்த

சித்திரக்கவிகள் என்னும் தொகுதிகளாகப் பிரித்துள்ளபோதும் **உருவத்தளச் சீத்திரக்கவிகளை ஒரு சீத்திரக்கவ வகையாகக் கூறும் வழமை தம்முல் இருக்கவில்லை** என்பது கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கது.

சித்திரக்கவிகளால் பாடப்பெற்ற நூல்களுக்குள் ஒரு சிகரமாய்க் கணிக்கத்தக்க **க. மயில்வாகனப் புலவர்** பாடிய **நகுலேச்சர விநோத விசீத்திர கவிப் பூங்கொத்து** நூலிலே காணப்பெறும் குறிப்பு இக்கருத்துக்கு வலுச்சேர்க்கின்றது. மயில்வாகனப் புலவரின் கூற்றின்படி சொற்சித்திரம், பொருட்சித்திரம், அடி-தொடை ஆகியனவாகிய பாடலமைப்புச் சித்திரம் ஆகிய தன்மைகளைக் கொண்டுள்ள கவிகளையே சித்திரக்கவிகளாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சித்திர கவிகள், பொருட் சித்திரம் சொற் சித்திர முறப் பாடுவன. இப் பிரபந்தம் அவ் விரு வகைக் கவிகளானும் பெரும்பாலும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அற்புத விசித்திர ராலங் காரம் அமைய இயற்றப்பட்டது. கவிகளின் மாத்திர மன்ற; சொல் சீர் அடி தொடைகளிலும் ஆங்காங்குச் சில விநயங்கள் தோன்ற யாக்கப்பட்டமை ஊன்றி நோக்குமிடத்துப் புலனாகும்.

- நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து
க. மயில்வாகனப் புலவர், 1911 [முடிவுரை]

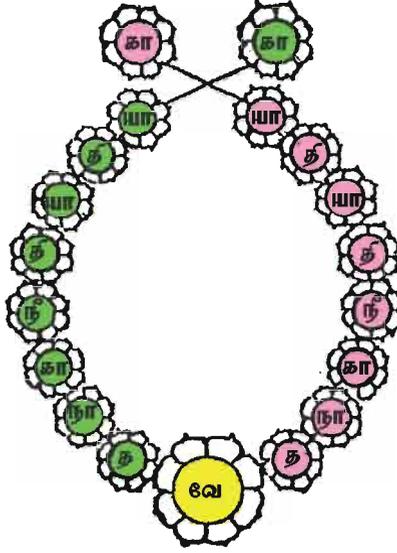
அவர் உருவத்தளத்தில் அமையப்பெறும் கவிதைகளைச் சித்திரக்கவிகளாகக் கூறவில்லை. இருப்பினும், அந்நூலிலே **நாகபந்தம், முரசுபந்தம், சக்கரபந்தம்** போன்ற பல உருவத்தளத்தில் அமைக்கவல்ல சித்திரக்கவிகளும் இருப்பது நோக்கத்தக்கது.

இதற்கான புரிதலைப் பின்வரும் உதாரணங்களின் வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

உதாரணமாக இங்கு தரப்பெற்றுள்ள மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய **மாலைமாற்று** சித்திரக்கவியை **மாலை** போன்ற உருவத்தளச் சித்திரத்தில் அமைக்கலாம்.

இக்கவியின் சித்திரத்தன்மையானது கவியினை முன்னோக்கிப் படித்தாலும், பின்னோக்கிப் படித்தாலும் அதே கவிவருமாறு அமைக்கப் பெற்றதாகும். அவ்வாறு அமைக்கப்பெற்றமையினாலேயே இக் கவிதையை **மாலை** போன்ற உருவத்தளத்தில் அமைக்கமுடிகின்றது.

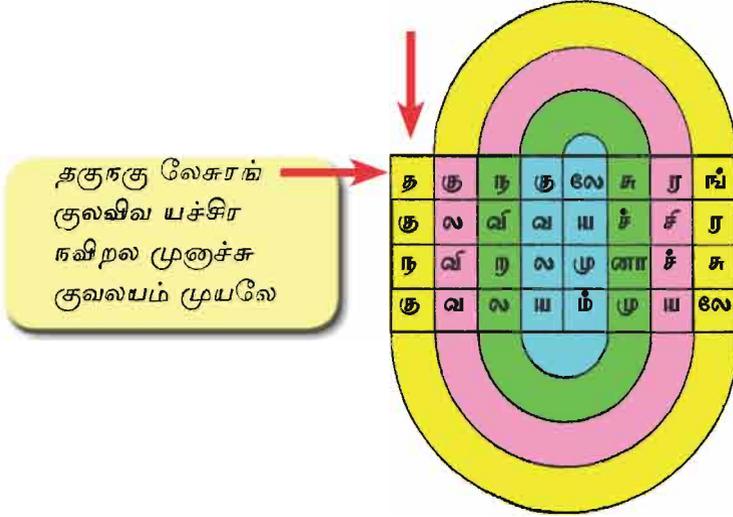
காயாதி யாதிநீ காநாத வேநரா
காநீதி யாதியா கா.

ஆக, இக்கவியின் சிறப்பானது பாடலின் எழுத்துக்களை அமைப்பதில் தங்கியுள்ளது. **அதன்வளைவாக** உருவத்தளத்தில் அமைக்கும் நிலை மாலைமாற்று கவிக்கு ஏற்படுகின்றது.

இக்கருத்தினை இன்னுமொரு சித்திரக்கவியான **சூழ்நளம்** சித்திரக்கவியைக்கொண்டு மேலும் விளங்கிக்கொள்ளலாம். மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய பின்வரும் சுழிகுளக் கவியில் 32 எழுத்துக்கள் காணப்பெறுகின்றன.

இந்தப்பாடலை குளத்திலே தோன்றும் **சூழ்போன்ற** உருவத்தளத்திலே அமைக்கலாம். ஆனால், அதற்குக் காரணமாக அமைவது 2^{ஆம்} 9^{ம்} எழுத்துக்களும், 3^{ஆம்} 17^{ம்} எழுத்துக்களும், 4^{ஆம்} 25^{ம்} எழுத்துக்களும், 5^{ஆம்} 32^{ம்} எழுத்துக்களும், 6^{ஆம்} 24^{ம்} எழுத்துக்களும், 7^{ஆம்} 16^{ம்} எழுத்துக்களும் தம்மிடையே ஒத்திருப்பதாலாகும். பாடலின் எழுத்துக்களை இக்குறித்த ஒழுங்கில் (Pattern) அமைத்துப் பாடினால், அப்பாடலானது சுழிகுள உருவத்தளத்தில் அமையும்வண்ணம் கிடைக்கப்பெறும். இந்த எழுத்துக்களின் ஒழுங்கமைப்புத்தான் உருவத்தளத்தில் வெளிப்படுத்துவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றது.

தமிழில் கிடைக்கப்பெறும் **நாகபந்தம், சக்கரபந்தம், இரதபந்தம், முரசுபந்தம், கடபந்தம், பதுமபந்தம்** என்னும் அனைத்து உருவத்தள சித்திரக் கவிகளுக்கும் இத்தன்மை பொருந்தும்.

இதன் காரணமாக உருவத்தளத்தில் அமைக்கவல்ல சித்திரக் கவிகளை தனியானதொரு வகையாகத் தமிழர்கள் கருதவில்லை. அவற்றையும் எழுத்து, சொல், பொருள், பாடலமைப்புக்களில் ஒன்றாகவே அமைத்துக்கொண்டார்கள்.

இருப்பினும் உருவத்தளத்தில் அமைக்கவல்ல சித்திரக் கவிகளை **உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகள்** என்னும் தொகுதியில் பெரு வழக்குக் கருதியும், சமகாலப் புரிதல் கருதியும் இந்நூலிலே கூறப் பெற்றுள்ளது.

இக்கவி வகைகளை பிறதேச இலக்கியங்களில் **Pattern Poety** என்பார்கள். 2^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றதாகக் கருதப்பெறும் புகழ்பெற்ற **hui-wen** (a kind of endless-knot poem) என்னும் சீனதேசத்துக் கவிதையினை 40,000 வித்தியாசமான முறைகளில் வாசிக்க இயலும் என்று கணித்துள்ளார்கள். இந்தக்கவிதையினையும் உருவத்தளத்தில் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

蘇氏蕙若蘭錦文迴文圖
私淑女子哀萃芳謹繹

芬芳流楚激絃商奏曲發聲思推藏昔和詠思推察帝心憂掄莫憐檢傷仁
 芳那桃燕水好傷鄉苦惟艱生患多股榮憐精將如何效若賀終篤志
 蘭湖茂熙陽方殊離仁君筆加懷何是宛端終詩夢傷思尋幽歲暖賦
 存穠面殊慈感故新舊聞離天罪辜精神感興作蘇心漢明別改知識深至
 冰齊澤志清純望誰思濯憐所存
 觀剛柔有女為時人房南處己憫微身長路悲曠感生民聚山殊寒隔河津

The wife of a court official in the Han Dynasty, Su Hui (2nd Century A.D.) wrote this text learning her husband's infidelities, expressing her feelings and pleading for his reform. It is said to be capable of being read in 40000 different ways.
 - Pattern Poetry (Guide to Unknown Literature - Dick Higgins) (1987)

2.3.8. சீத்திரக்கவி வகைகளின் ஆரம்பநிலை :

15^{ஆம்} நூற்றாண்டு காலம்வரையில் தமிழில் காணப்பெற்ற சித்திரக்கவி வகைகளில் அதிகமானவை எழுத்து-சொல்-பொருள்-பாடலமைப்பு என்ற சித்திரக்கவித் தொகுதிகளில் அடங்குவனவாக இருந்துள்ளன.

உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகள் என்னும் தொகுதிக்குள் **மாலைமாற்று**, **சக்கரம்**, **நாகபந்தம்** என்னும் மிகச்சில சித்திரக்கவிகளே காணப்பெற்றுள்ளன. **பெந்தம்** அல்லது **பந்தம்** என்னும் வடமொழியிலிருந்து உள்வாங்கப்பெற்ற சொல்லானது அனேக உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களில் ஒரு பகுதியாக அமைவதைக் காணலாம். இந்தச் சொற்பதமானது 12^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்த தண்டியலங்காரத்தின் சூத்திரத்தின் வாயிலாகவே தமிழ்ச் சித்திரக்கவிகளுக்குள் வந்துள்ளது என்பதைத் துணியமுடிகின்றது.

- கொழுத் தீர்யெ கூட சதுர்த்தம்
- மாலை மாற்றே எழுத்து வருத்தனம்
- நாக பந்தம் வ்னாஉத் தரமே

**காதை கர்ப்பே கரந்தூறைச் செய்யுள்
சக்கரம் சுழ்ஞளம் சருப்பதொ பத்திரம்
அக்கரசு சதகமும் அவற்றின் பால**

(தண்டியலங்காரம் - 12^{ஆம்} நூற்.)

நாகபந்தத்தைக் கூறிய தண்டியலங்கார ஆசிரியர், **சக்கர பந்தம்** என்று கூறாது, **சக்கரம்** என்று குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணலாம். இதேபோன்று தண்டியலங்காரத்துக்கு முன்னர் எழுந்த வீரசோழியமும், யாப்பருங்கலமும் சக்கரபந்தத்தை, தண்டியலங்காரத்தைப் போன்று **சக்கரம்** என்றே குறித்துள்ளன. பிற்காலத்தில் வந்த மாறனலங்காரமே சக்கரசு சித்திரக்கவியை **சக்கரபந்தம் (பந்தம்)** என்று குறிப்பிடத்தொடங்கியுள்ளது.

2.3.9. சித்திரக்கவியை வகைகளின் முதிர்ந்தநிலை :

15^{ஆம்} நூற்றாண்டு காலம்வரையில் இலக்கணநூல்களில் கூறப் பெற்ற சித்திரக்கவிகளைத் தொகுத்து நோக்குவதில் பல சிரமங்களை எதிர்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இலக்கணநூல்களிலுள்ள சூத்திரங்கள் நிரற்படுத்தியுள்ள ஒழுங்குகளின் வாயிலாகச் சரியான புரிதல்களைப் பெறமுடியாத நிலையே வெளிப்படுகின்றது.

இந்தச் சிரமங்களுக்குத் தீர்வாக 16^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்த மாறனலங்காரச் சூத்திரம் அமைகின்றது. மாறனலங்காரத்தின் 270^{ஆவது} சூத்திரம் 26 சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை நிரற்படுத்தி பின்னர் ஒவ்வொரு சித்திரக்கவியையும் விரித்துக்கூறுகின்றது.

மேலதிக 6 சித்திரக்கவிகளின் பெயர்கள் ஒரேயொரு மூல ஓலைச்சுவடியில் காணப்பெறுவதாக அறியமுடிகின்றது. மாறனலங்காரத்தையும் அதற்கான உரையையும் **தருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்** அவர்களே எழுதினார் என்று கணித்துள்ளனர். இவற்றின் அடிப்படையில் மொத்தமாக 32 சித்திரக்கவிகள் எமக்கு மாறனலங்காரத்தின் வாயிலாகக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

மாறனலங்காரத்தின் 270^{ஆவது} சூத்திரம் பின்வருமாறு :

(270) வல்லன்¹ மெல்லன்² மடையன்³ பாட்டை
ந்ரோட்டிய⁴ மோட்டிய⁵ மோட்டியந்ரோட்டிய⁶
மக்கரச்சுதக⁷ மதன்வருத்தனைய⁸

வக்கீரவுத்த்⁹ வ்னாவுத்தரமே¹⁰
 சக்கரபெந்தம்¹¹ பதுமபெந்த¹²
 முரசபெந்த¹³ நாகபெந்த¹⁴
 ம்ரதபெந்த¹⁵ மாலைமாற்றே¹⁶
 கரந்துறைசெய்யுட்¹⁷ காதைகரப்பே¹⁸
 ப்ரந்தெதீர்செய்யுட்¹⁹ ப்ந்துபடுபாட்டே²⁰
 சருப்பதோபத்திரங்²¹ கூடசதுர்த்தங்²²
 கோழுத்தீர்²³ சழ்குளந்²⁴ தீர்பங்க்²⁵
 பெய்யுகூற்றிருக்கை²⁶ பெயாடிருபானுறும்
 பூழ்தீர்மடக்குடைச்சத்தீர்ப்பாவே.

இன்று சித்திரக்கவி வரலாற்றைத் தேடும் முயற்சியில், மாறனலங்காரம் நிரற்படுத்தியுள்ள இந்த 26 சித்திரக்கவிகளின் **ஒழுங்கன்** வாயிலாக நாம் பல செய்திகளையும் கருத்துநிலைகளையும் உய்த்தறியமுடிகின்றது. இந்தச் சூத்திரமானது தமிழில் சித்திரக்கவி பற்றிய புரிதலுக்கு **ஒன்பாய்ச்சுக்கன்ற சூத்திரமாக** அமைந்துள்ளது என்று கூறுவது பொருத்தமாகின்றது.

எழுத்துச் சத்திரக்கவிகள்

மாறனலங்காரம் கூறிய முதல் ஆறு சித்திரக்கவிகளும் பாடலின் **எழுத்துக்களின்** வாயிலாகச் சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவன.

வல்லன்¹ மெல்லன்² மடையன்³ பாட்டே
 ந்ரோட்டிய⁴ மோட்டிய⁵ மோட்டியந்ரோட்டிய⁶

சொற் சத்திரக்கவிகள்

எழுத்துச் சித்திரக்கவிகளை நிரற்படுத்திய மாறனலங்கார ஆசிரியர், அடுத்ததாகச் **சொற்**சித்திரக்கவிகள் இரண்டினைக் கூறியுள்ளார்.

மக்கரச்சுதக⁷ மதன்வருத்தனையே⁸

பொருட் சத்திரக்கவிகள்

எழுத்துச் சித்திரக்கவிகளைத் தொடர்ந்து சொற் சித்திரக்கவிகளைக் கூறிய **தருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்** அவர்கள், அடுத்ததாகப் பாடலின் **பொருள்** வாயிலாகச் சித்திரத்தன்மையை

வெளிப்படுத்தும் வக்கிரவுத்தி மற்றும் வினாவுத்தரத்தைக் கூறியுள்ளார்.

வக்கிரவுத்தி⁹ வினாவுத்தரமே¹⁰

உருவத்தளச் சீத்திரக்கவிகள்

எழுத்து, சொல், பொருளுக்கு அடுத்ததாகப் பாடலின் எழுத்துக்களை **உருவத்தளத்தல்** அமைக்கவல்ல சித்திரக்கவிகளைக் கூறியுள்ளார். இச்சித்திரக்கவிகளின் முதன்மைநோக்கம் உருவத்தளத்தில் பாடலை அடக்குவதாகும். இதன்போது பாடலிலுள்ள குறித்த எழுத்துக்களில் சில, உருவத்தளத்தில் அமையும் இடத்தைப் பொறுத்து ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் வாசிக்கப்பெறும். உதாரணமாக சக்கரபந்தப் பாடலில் சக்கரத்தளத்தின் நடுவில் அமைந்த எழுத்தானது பாடலின் ஒவ்வொரு அடியை வாசிக்கும்போதும் மீண்டும்மீண்டும் வாசிக்கும்வண்ணம் பொதுவான எழுத்தாக அமையும்.

இதன் காரணமாக பாடலில் அமைந்துள்ள எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையிலும் பார்க்க குறைந்த எண்ணிக்கையான எழுத்துக்கள் உருவத்தளத்திலே காணப்பெறும். இவ்வாறு எழுத்துக்கள் ஒடுங்குவதை **பந்தம் (பெந்தம்)** என்றழைப்பர்.

சக்கரபெந்தம்¹¹ பதுமபெந்த¹²

முரசபெந்த¹³ நாகபெந்த¹⁴

மீரதபெந்த¹⁵ மாலைமாற்றே¹⁶

பாடலமைப்புச் சீத்திரக்கவிகள்

எழுத்து, சொல், பொருள், உருவத்தளம் என்று படிமுறையாக வரிசைப்படுத்திய மாறனலங்கார ஆசிரியர், அடுத்ததாக **பாடலமைப்பின்** வாயிலாகச் சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் சித்திரக்கவிகளைக் கூறியுள்ளார்.

இப்பாடல்களில் அமைந்துள்ள எழுத்துக்களின் ஒழுங்குகளினால், சீர்களின் ஒழுங்குகளினால், பொருள்களின் ஒழுங்குகளினால் சித்திரத்தன்மை வெளிப்படுத்தப்பெறும்.

உதாரணமாக **பரிந்தெதர்ச் செய்யுள்ல்**, பாடல் முடிவடைந்த இடத்திலிருந்து பின்னோக்கி வாசிக்க பிறிதொரு பாடல் கிடைக்கப்பெறும். எழுத்துக்களானவை அவ்வண்ணம் பாடலில் அமைத்து

பாடப்பெற்றிருக்கும். **ப்ர்துபடுபாட்டிலுள்ள** சீர்களைக் குறித்தமுறையில் அமைப்பதன் வாயிலாகப் பொருள்மாறாத பிறிதொரு பாடல்வகை கிடைக்கப்பெறும். பாடப்பெற்ற பாடலை நிலைக்குத்தாக மூன்றாகப் பிரிக்கும் தருணத்தில் பிரிக்கப்பெற்ற மூன்று பகுதிகளும் தனித்தனி பொருள்கொண்ட பாடல்களாக **தர்பங்க்யல்** பிரியும். இவ்வாறாக பாடலின் அமைப்பினால் சித்திரத்தன்மையை இக்கவிதைகள் வெளிப்படுத்தும் சிக்கலான அமைப்பைக்கொண்டவை.

இவற்றில் **கூடசதுர்த்தம், கோழுத்தர், சுழுகுளம்** ஆகியன உருவத்தளத்தில் அமைக்கும்தன்மையைக் கொண்டிருப்பினும் அவற்றின் முதன்மைநோக்கமாக அமைவது பாடலின் அமைப்பேயாகும். கூடசதுர்த்தம் பாடலின் நான்காம் வரியினை மறைக்கும். கோழுத்திரி பாடலில் இறுதியிரண்டு வரிகளை மறைக்கும். சுழுகுளமானது பாடலுக்குள் அந்த முழுப்பாடலையுமே மறைக்கும்.

கரந்துறைசெய்யுட்¹⁷ காதைகரப்பே¹⁸

ப்ரந்தெதர்செய்யுட்¹⁹ ப்ர்துபடுபாட்டே²⁰

சுருப்பதோபத்தரங்²¹ கூடசதுர்த்தங்²²

கோழுத்தர்²³ சுழுகுளந்²⁴ தர்பங்க்²⁵

இணைந்த சீத்திரக்கவிகள்

இறுதியாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சித்திரத்தன்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள சிக்கலான சித்திரக்கவியான **எழுக்கூற்றருக்கையை** 26^{ஆவது} சித்திரக்கவியாக மாறனலங்கார ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். இச்சித்திரக்கவியானது தனியான பிரபந்த இலக்கியமாகக் கொள்ளப்படுவதும் கவனிக்கத்தக்கது.

எழுக்கூற்றருக்கை²⁶ நொடிருபானூறும்

முத்திரமடக்குடைச்சீத்தர்ப்பாவே.

சித்திரக்கவிஞர்க்கான இத்தகைய **எந்தியான நரற்படுத்தலை** மாறனலங்காரத்துக்கு முன்வந்த இலக்கணநூல்களில் நாம் காண முடியாதுள்ளது. இந்த நிரற்படுத்தலில் சித்திரக்கவி வகைகளின் சிக்கல்தன்மையும் (Complexity) அதிகரித்து வருவதையும் காணலாம். இவ்வடிப்படையில், மாறனலங்காரத்தின் வாயிலாக சித்திரக்கவி வகைகள்சார்ந்த ஒரு தெளிந்தநிலை தமிழ்ப்பரப்பில் ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இந்த முதிர்ச்சி நிலையினை மாறனலங்காரமே தமிழுக்கு வழங்கியுள்ளது.

மாறனலங்காரத்தின் வாயிலாகத் துணியப்பெற்ற (1) எழுத்து, (2) சொல், (3) பொருள், (4) உருவத்தளம், (5) பாடலமைப்பு, (6) இணைப்பு என்னும் ஆறு சித்திரக்கவித் தொகுதிகளுக்குள் இன்று எமக்குக்கிடைக்கும் அனைத்துச் சித்திரக்கவி வகைகளையும் உள்ளடக்கமுடிகின்றது.

சித்திரக்கவிகளின் வளர்ச்சிநிலைக்குப்பின்னர் **அண்மைக்கால இலக்கியங்கள்** வாயிலாகத் **தமிழுக்கு அந்நகமாய சீத்திரக்கவிகள்** ஏறத்தாழ அனைத்துமே உருவத்தளச் சீத்திரக்கவிகள் என்பது கவனத்துக்குரியது. **இவ்வகைகளும், சங்குபந்தம், மயூரபந்தம், சேவல்பந்தம்** என்னும் நீண்டபட்டியலிலுள்ள அனைத்தும் உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகளே.

15^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டகாலத்தில் உருவத்தளத்தி லமையா சித்திரக்கவி வகைகளில் ஒருசிலவே தமிழுக்குப் புதிதாக அறிமுகமாகியுள்ளன. இவ்வகையில் **ஒட்டியம், ந்ரோட்டியம், ஒற்றெழுத்தல்லாத பாட்டு, தீர்ப்பங்க, தீர்ப்பாத** ஆகியன 16^{ஆம்} நூற்றாண்டிலும் **தனூடுவண்பா, கொம்பல்லாத வெண்பா, கால்லாத வெண்பா, ந்ரந்ரை செய்யுள்** ஆகியன **தற்காலத்திலும்** சித்திரக்கவிகளாக உள்ளீர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

2.4. உயர்வுகள் :

சித்திரக்கவிப் பாடப்பரப்பிலே உள்ளடங்கியுள்ள சித்திரக்கவி வகைகள் சிலவற்றுக்கு **உயர்வுகளும்** காணப்பெறுகின்றன. சித்திரக்கவிகளின் வரலாற்றைத் துணியும்வேளை இந்த உப்பிரிவுகளின் தோற்றத்தையும், வளர்ச்சியையும் பகுப்பாய்வு செய்வது அவசியமாகின்றது. சித்திரக்கவி வகைகளுக்குரிய உப்பிரிவுகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் சார்ந்த பகுப்பாய்வானது, தமிழிலக்கியமானது வடமொழியிலிருந்து உள்வாங்கப்பெற்ற சித்திரக்கவிகளை எவ்வாறு கையாண்டுள்ளது என்பதைக் கண்டுகொள்ள உதவுகின்றது. இதன் வாயிலாகத் தமிழுக்குள் உள்ளீர்க்கப்பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிகளின் ஆழத்தையும், அவை கண்டுள்ள முதிர்ச்சி நிலையையும் அளவிட முடிகின்றன.

16^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் சித்திரக்கவி வகைகளின் உப்பிரிவுகள் பற்றிய விரிவான செய்திகளைத் தமிழ்ப்பரப்பில் காணமுடியாதுள்ளன. **சக்கரபந்தத்தின் உயர்வுகளான நாலாரச் சக்கரபந்தம், ஆறாரச் சக்கரபந்தம், எட்டாரச் சக்கரபந்தம்** என்னும்

உபபிரிவுகளைப் பற்றிய செய்திகளை மாத்திரமே சில **உரைநூல்கள்** குறிப்பிட்டுள்ளன. **குணசாகரர்** செய்த யாப்பருங்கல விருத்தியையும் வீரசோழியத்துக்கு **பெருந்தேவனார்** எழுதிய உரையையும் இவற்றுக்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம்.

மாறனலங்காரமானது சக்கரபந்தத்தின் உபபிரிவுகளைத் தனி யான சூத்திரத்தின் வாயிலாகப் பதிவுசெய்துள்ளது.

(281) **சக்கரத் தூட்டு மாறுத றானே**
சக்கர பெந்த மெனச் சாற்றினரே
அதுவே,

(282) **நால்ரு மூன்றரு நாடுவன நாட்டுஞ்**
சார்பீனலார் புனை தன்மையவாகும்

மாறனலங்காரத்தைப் போன்று 15^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர்வந்த இலக்கண நூல்கள் **நாகபந்தச்** சித்திரக்கவியின் உபபிரிவுகளை மிகவிரிவாகப் பதிவுசெய்துள்ளன. நாகபந்தமாவது பாம்புகள் புணர்ந்து விளையாடுவதுபோலத் தோன்றும்படியாகச் சித்திரித்த அறைகளில் எழுத்துக்களை அமைத்துப்பாடுவது.

இரண்டு நாகங்களின் உருவத்தளத்தில் உள்ளடக்கிப் பாடுவது **இரட்டை (துவி) நாகபந்தம்** என்றும், எட்டு நாகங்களின் உருவத்தளத்தில் உள்ளடக்கிப் பாடுவது **அஷ்ட நாகபந்தம்** என்றும் வகைப்படும். நாகபந்தத்துக்குள் இவையிரண்டும் பிரசித்திபெற்ற உபபிரிவுகளாக இருந்தபோதும் நான்கு நாகங்களைக்கொண்ட **சதுர்நாக பந்தத்தல்** பாடிய பாடல்களும் உள்ளன. ஒரு நாகத்தினது உடல் பின்னிப்பிணைந்து இருப்பதுபோலவும் அதனுள் அடக்கிய **ஏகநாகபந்தப்** பாடல்களும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

இரட்டை நாகபந்தத்திலும் பல உபபிரிவுகளைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஒரே பாடலை இரு நாகங்களிலும் உள்ளடக்கு வது ஒருவகை. இரண்டு வெவ்வேறு பாடல்களை இரு நாகங் களிலும் உள்ளடக்குவது பிறிதொரு வகை. அதேபோன்று ஒரு பாடலின் முதற்பகுதியை முதலாவது நாகத்தின் தலையிலிருந்து தொடங்கி அதன் வாலில் முடித்து, இறுதிப்பகுதியை மற்றைய நாகத்தின் வாலில் தொடங்கி தலையில் நிறைவுசெய்யும் முறையும் காணப்படுகின்றன. சிலர் இவ்வகையையே **உபய நாகபந்தம்** என்று அழைப்பர்.

[தமிழில் கிடைக்கப்பெறும் நாகபந்தச் செய்யுள்களையும்விடச் சிக்கலான நாகபந்தச் சித்திரக்கவிகள் வடமொழியில் இருப்பதை அறியமுடிகின்றது. அவற்றின் சில உருவப்படங்கள் இந்நூலின் இணைப்புப் பகுதியில் தரப்பெற்றுள்ளன.]

19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்த **பீரபந்த தீர்க்கையில்** இரட்டை நாகபந்தத்தின் இலக்கணத்தையும் ‘ஆதியிடை மூலை...’ எனத் தொடங்கும் பாடலுள்ளது.

இதேபோன்று 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்த **பீரபந்த தீர்ப்பில்** அஷ்ட நாகபந்தத்தின் இலக்கணமானது ‘தளையுடனே...’ எனும் செய்யுளில் தொடங்கி, ஆறு செய்யுள்களில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

இவையாவும் நாகபந்தச் சித்திரக்கவியின் உபபிரிவுகள் அடைந்துள்ள முதிர்ச்சிநிலையை வெளிக்காட்டுகின்றன.

இலக்கணநூல்களும், அவற்றின் உரைநூல்களும் சித்திரக் கவிகளின் உபபிரிவுகளை உள்ளடக்காத சந்தர்ப்பங்களில் **புலவர்கள்** தத்தமது நூல்களில் உபபிரிவுகள் பற்றிய விளக்கங்களைத் தந்துள்ள சந்தர்ப்பங்களும் காணப்பெறுகின்றன.

இரட்டை நாகபந்தக் கவிதைகளுக்கு இலக்கணத்தைக் கூறும் ‘வாலுளிறு மூன்றும்...’ எனத் தொடங்கும் செய்யுளை **சூரியநாராயணச் சால்தீர்யின் சீத்திரக்கவீ வளக்கம்** நூலிலே காணலாம். இதேபோன்று **மாம்பூக்கவீச்சீங்க நாவலரும்** ‘எட்டினுக்கு ஆறாகும்..’ (இரட்டை நாகபந்தத்துக்கு), ‘முப்பத்து நாலுக்கு..’ (அஷ்ட நாகபந்தத்துக்கு), ‘ஒரு நான்கு...’ (அஷ்ட நாகபந்தத்துக்கு) எனத் தொடங்கும் இலக்கணம்கூறும் செய்யுள்களைப் பாடியுள்ளார்.

வீனாவத்தரசு சித்திரக்கவி வகையில் அண்ணளவாக இருபதுக்கும் மேற்பட்ட உபபிரிவுகள் தமிழுக்கு வந்துள்ளன, என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சுன்னாகம் **அ. குமாரசுவாமி புலவர்** அவர்கள், தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கும் **வீனாதசீத்திர வீனாவத்தரசு கவிகள்** நூலின் வாயிலாக இவ்வுபபிரிவுகள் பற்றிய விபரங்களை அறியமுடிகிறது. இவ்வுபபிரிவுகள் பற்றிய விபரங்களைப் பிற தமிழ் நூல்களில் காணமுடியாதுள்ளது.

தீர்ப்பு சித்திரக்கவி வகையினை இலக்கண நூல்கள்கூற, இலக்கியங்கள் அதற்குப் பல உபபிரிவுகளைத் தந்துள்ளன. இலக்கி

யங்களின் வாயிலாக **துவ்பங்க் (2), தீர்ப்பங்க்(3), பஞ்சபங்க்(5), சப்தபங்க்(7), நவபங்க்(9), தசபங்க்(10), சோடசபங்க் (16), சதபங்க்(100), பஞ்சவம்சதபங்க் சதபங்க் (125), பலபங்க்** ஆகிய உபபிரிவுகளும் எமக்கு வந்துசேர்ந்துள்ளன. இவ்வுபபிரிவுகளை அறிமுகப்படுத்தியதில் **பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள்** வகிபாகம் முக்கியமானது.

எழுகூற்றிருக்கை சித்திரக்கவி வகைபற்றிய விபரங்கள் 7^{ஆம்} நூற்றாண்டு தொடங்கி எமக்கு கிடைக்கப்பெறுகின்றன. 15^{ஆம்} நூற்றாண்டில் **அருணகிரிநாதர்** எழுகூற்றிருக்கைப் பாடலின் எண்ணொழுங்கில் சில நுட்பங்களை அறிமுகம்செய்தார். 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுகூற்றிருக்கைக்கு பல உபபிரிவுகள் தோன்றியுள்ளன. இலக்கியங்களின் வாயிலாக **நாற்கூற்றிருக்கை, எழுகூற்றிருக்கை, எண்கூற்றிருக்கை, ஒன்பது கூற்றிருக்கை, ஒருபது கூற்றிருக்கை (தசாங்க் கூற்றிருக்கை)** ஆகிய உபபிரிவுகள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இவற்றை இலக்கியங்களின் வாயிலாகத் தமிழுக்கு வழங்கியோரில் **தண்டபாண்டி சுவாமிகள்** முதன்மையானவர்.

இவற்றினைப்போன்று **தீர்ப்பாத்யினை** இலக்கண நூல்கள் தமிழுக்கு அறிமுகம்செய்தன. அவற்றின் உபபிரிவுகளான **நடுவெழுத் தலங்காரம், முதலெழுத்தலங்காரம், கடைவெழுத்தலங்காரம்** ஆகிய உபபிரிவுகள் அவ்வப்போது சித்திரக்கவிக்குள் உள்வாங்கப் பெற்றுள்ளன. இவ்வுபபிரிவுகளை வழங்கியோரில் **க. மயல்வாகனப் புலவர்** முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார்.

இவ்வுபபிரிவுகள் யாவும் 15^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே தமிழுக்கு வந்தவை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. சித்திரக்கவிகளின் **பாட்புரம்பலும் சீத்திரக்கவ் வகைகளிலும்** ஏற்பட்ட வளர்ச்சியைப்போன்று, படிமுறையான வளர்ச்சியானது சித்திரக்கவிக்குரிய **உயிர்வுகளிலும்** ஏற்பட்டுள்ளதை இக்குறிப்புகள் வெளிக்காட்டுகின்றன.

[இந்த உபபிரிவுகளுக்குத் தெளிவான இலக்கணங்களும் தொடர்புகளும் இதுவரை எழுதப்பெறாதநிலையில் அவ்வுபபிரிவுகளை உரிய இடங்களிலே நிற்படுத்தி அவற்றுக்கான தொடர்பினை இந்நூல் (**சீத்திரக்கவீத்தர்ட்டு**) கட்டியெழுப்பியுள்ளது. இந்நூலிலே 80க்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகளைக் கூறுவதோடு 60க்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவிகளின் உபபிரிவுகளை உரிய இடங்களிலே இணைத்துக்கொண்டுள்ளது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.]

சித்திரக்கவிகளின் வகைகளையும் அவற்றின் உபபிரிவுகளையும் பொறுத்தமட்டில் அவை தளம்பலற்ற முதிர்ச்சிநிலையை அடைந்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது. வடமொழியிலிருந்து உள்வாங்கப்பெற்ற சித்திரக்கவிகளின் நுட்பங்களைக் கையிலெடுத்து, திறம்படக் கையாண்டு, உபபிரிவுகளையும் தோற்றுவித்து பல சிறந்த இலக்கியப்படைப்புக்களைத் **தமிழ்லக்கியம்** தமிழன்னைக்கு வழங்கியுள்ளது.

அ.சண்முகம்பிள்ளை (அரசஞ் சண்முகனார்) 1903ஆம் ஆண்டு பாடிய **மாலைமாற்றுமாலை** என்னும் நூலில் அமைந்துள்ள 30 பாடல்களும் **மாலைமாற்றுக்** கவிகளாக அமைவதுடன் மட்டுமல்லாது பிற சித்திரக்கவிகளாகவும் அமையும்வண்ணம் பாடியுள்ளமையானது புலவர்கள் எத்துணைதூரம் நுட்பங்களைச் செய்துள்ளார்கள் என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

அனைத்துப் பாடல்களும் **ந்ரோட்டிய** (நிரோட்டத்தில்) சித்திரக்கவியில் அமைத்துப் பாடிய **பலநூல்கள்** தமிழில் எழுந்துள்ளன. வடகோவையைச் சேர்ந்த **வெலுப்பிள்ளை** பாடிய **தருத்தல்லை ந்ரோட்டக யமக அந்தாத்**, வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த **வாண்துந்தாரை ஐயர்** பாடிய **நல்லை ந்ரோட்டக யமக அந்தாத்**, நயினை **வரகவ் நாகமணிப் புலவரால்** இயற்றப்பெற்ற **நயனை ந்ரோட்ட யமக அந்தாத்** போன்றவை ஈழத்துப்பரப்பிலே எழுந்த நிரோட்டக நூல்கள். இதேபோன்று தமிழகத்திலும் மோகூர் **க. முன்சாய் முதலியார்** பாடிய **தருக்கச்ச் நெறக்காராக்காடு ந்ரோட்டகம்**, உமையாள்புரம் **உ.ரா. சாமிநாதப்பிள்ளை** இயற்றிய **நெல்லை நாயக் ந்ரோட்டக மாலை**, புதுப்பாளையம் **பு.அ. பெரியசாமிப்பிள்ளை** பாடிய **மயிலஞ் சப்பிரமணியர் ந்ரோட்டக வெண்பா** என நிரோட்டகச் சித்திரக்கவி நூல்களின் பட்டியல் நீள்வதைக் காணலாம்.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள், தாம் பாடிய **ஏகத்தானி இதழகநந்தாத்** என்னும் **ந்ரோட்டக** அந்தாதியை **ஏகபாத்** சித்திரக்கவியாகவும் அமைத்துக்கொண்டமை சிறம்பம்சமாகும்.

மேலும் 19ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த 50க்கும் மேற்பட்ட தமிழ்நாட்டுப் புலவர்களையும், 15க்கும் மேற்பட்ட ஈழத்துப் புலவர்களையும் சித்திரக்கவிப் புலவர்களாக இன்றுநாம் அடையாளம் காணமுடிகின்றது.

இவையனைத்தும், கடந்த ஓரிரு நூற்றாண்டுகளில், சித்திரக்கவிகளையும் அவற்றின் உபபிரிவுகளையும் எத்துணை இலாவகமாக இலக்கியங்களில் புலவர்கள் கையாண்டுள்ளார்கள் என்பதனைக் காட்டுகின்றன.

[இப்புலவர்களின் பட்டியலை இந்நூலின் 'சீத்திரக்கவி த்றவுசோல்' பகுதியில் கண்டுகொள்ளலாம்]

2.5. பாடுபொருள் :

சித்திரக்கவி வரலாற்றை எழுதும் ஆரம்பமுயற்சியில் சித்திரக்கவிப் பாடப்பரப்பு, சித்திரக்கவி வகைகள், சித்திரக்கவிகளின் உபபிரிவுகள் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அவதானிப்பது போன்று சித்திரக்கவிகளின் பாடுபொருளில் ஏற்பட்டுவந்துள்ள மாற்றங்களை நோக்குவதும் அவசியமாகின்றது.

2.5.1. பாடுபொருள் - ஆரம்பநிலை :

ஆரம்பகாலங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவிகளில் அனேகமானவை **இறைதுதிப்** பாடல்களாகவே அமைகின்றன. **தருநான சம்பந்தர், தருமங்கை ஆழ்வார், நக்கீர தேவனார், அருணகிரிநாதர்** ஆகியோரின் பாடுபொருளானது பரம்பொருளை நோக்கியே அமைந்துள்ளன.

இருப்பினும் **உரைநூல்களில்** கிடைக்கப்பெறும் உதாரணச் சித்திரக்கவிகளில் சில, **மன்னர்களைப்** போற்றுவனவாகவும், மன்னர்களின் பெயர்களை உள்ளடக்கியதாகவும் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

யாப்பருங்கல வ்ருத்த உரைநூலில் **ஆறாரச் சக்கரயந்தக்** கவியில் **கலமல்லன்** என்றும் மன்னனின் பெயர் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற உதாரணச்செய்யுள் தரப்பெற்றுள்ளது. இதேபோன்று **வீரசோழிய உரைநூலிலுள்ள எட்டார சக்கரயந்தக்** கவியிலும் **கயிலருலகரன், காவேர் வல்லவன், கண்ணமுனார்வான், கர்காலகன்னன், வீக்கரமசோழன், வளவநாராயணன், வீரராசேந்திரன், யரந்ருமகாலன்** எனும் எட்டுச் சோழ மன்னர்களின் பெயர்களும் சக்கர உருவத்தளத்தில் புலப்படும் வண்ணம் பாடிய பாடல் தரப்பெற்றுள்ளது.

இவையிரண்டு நூல்களும் 13^{ஆம்} நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் எழுந்தநூல்கள். இவ்வுரைநூல்களை எழுதிய ஆசிரியர்களே பல உதாரணச் செய்யுள்களை இயற்றி விளக்கம் தந்துள்ளனர் என்னும் கருத்துள்ளது. இதனடிப்படையில் இத்தகைய உரைநூல்களில் கிடைக்கப்பெறும் செய்யுள்களானவை உதாரணச் செய்யுள்களாக இயற்றப்பெற்றவை என்னும் முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது. இருப்பினும் 'மன்னர்களைப்போற்றிச் சித்திரக்கவி இயற்றிய மரபும் இருந்திருக்கலாம்' என்பதும் சாத்தியமே.

2.5.2 பாடுபொருள் - முதிர்ச்சி நிலை :

16^{ஆம்} நூற்றாண்டில் பாடப்பெற்ற மாறனலங்காரத்துக்கான உரைநூலையும் ஆசிரியரே செய்துள்ளார் என்பர். இந்நூலிலே தரப்பெற்றுள்ள உதாரணச்செய்யுள்களில் அனேகமானவை வைணவச் சமயப் பின்புலத்திலுள்ளமையால் இவையும் இறைதுதிப் பாடல்களே.

19^{ஆம்} நூற்றாண்டிலேதான் சித்திரக்கவிகளின் பாடுபொருளானது இந்திய சமயங்களின் பின்புலத்தில் பாடப்பெற்ற இறைதுதிப் பாடல்களைவிட்டு விலகத் தொடங்கியுள்ளதெனலாம். **ஓஸ்லாமியப்** பின்புலத்தைச் சேர்ந்த **மகாவத்துவான் குலாம் காதீர் நாவலர்** (1833-1908) பாடிய **சீத்திரக்கவித் தரட்டு** மற்றும் **கர்ஸ்தவப்** பின்புலத்திலே **பெரும்பன்றியூர் மறாசுதாரர் உடையார்** மீது **துரைசாமிப் பிள்ளையால்** பாடப்பெற்ற (1909) **சீத்திரக்கவி பலபாடற்றீரட்டு**, போன்ற நூல்களானவை சித்திரக்கவியின் பாடுபொருளை விரிவுபடுத்தியுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது.

பாடுபொருளில் ஏற்பட்ட விரிவுடன் இரதத்தில் இயேசுபிரானை அமர்த்திய உருவத்தளங்கள் மற்றும் சிலுவை உருவத்தளங்கள் ஆகியவற்றிலும் சித்திரக்கவிப் பாடல்கள் பாடப்பெற்றன.

மானுட வாழ்த்துப்பா :

மானுடர்களை வாழ்த்திப் பாடிய சித்திரக்கவிகள் இக்காலகட்டத்தில் எழுத்தொடங்கின. **இராமநாதபுர பாற்கர சேதுபதி** மீது, **சீவசம்புப் புலவர்** பாடிய **அஷ்ட நாகபந்தச்** செய்யுளை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இதேபோன்று சைவ உதயபானு பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த பத்திராதிபர் **சரவணமுத்துப்பிள்ளை** அவர்கள் இராமநாதபுர பாற்கர சேதுபதிமீது பாடிய **இரதபந்தச்** செய்யுளும் கவனிக்கத்தக்கது. பொதுவாக இரதம் என்னும் அமைப்பானது சமயத்துடனும் கோயிலுடனும் தொடர்புடையது. அக்கருத்தினைத் தளர்த்தி சரவண முத்துப்பிள்ளை இரதபந்தக் கவியின் பாடுபொருளில் மானுடப் போற்றுதலை உள்ளடக்கியுள்ளார்.

கந்தமுருகேசன் அவர்கள் **ஆறுமுக நாவலர்**மீது பாடிய **நல்லை நாவலன் கோவை** நூலில் 492 பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் ஆங்காங்கே சில சித்திரக்கவிகளும் அடங்குகின்றன. இச்சித்திரக் கவிகளில் அனேகமானவை **பீரோகை** வகையைச் சார்ந்தவை. ஆனால் 458^{ஆவது} பாடலாக ஓர் **ஆறாரச் சக்கரபந்தச்** செய்யுளை அவர் நாவலர்மீது பாடியுள்ளார்.

1969^{ஆம்} ஆண்டு **சீத்தர்க்கவமாலை** என்னும் 36 பாடல்களைக் கொண்ட நூலினை **இந்தியாவைச்** சேர்ந்த **புலவர். பி.வ. அப்துல் கபூர் சாஹிப்** அவர்கள் **சேக்கிழார் அடிப்பொடி ந. இராமச்சந்திரன்** மீது இயற்றியுள்ளார். இந்நூலின் வாயிலாக **மலைப்பந்தம், சொக்கட்டான்பந்தம், மாணிக்கமாலைப்பந்தம், திருவடிப்பந்தம், தருக்கைப்பந்தம்** போன்ற சில உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகள் தமிழுக்கு அறிமுகமாகியுள்ளன.

இவையாவும் மானுட வாழ்த்தினைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டமைந்த சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகின்றன.

சரமகவீ :

இறைவனைத் துதிப்பதற்கும், பெரியோர்களை வாழ்த்து வதற்கும் சித்திரக்கவிகளைப் பாடிய புலவர்கள் தமது சோகங்களை வெளிப்படுத்தும் சரமகவிகளிலும் சித்திரக்கவிகளை அமைத்துள்ளனர். **ஆறுமுக நாவலர்** மறைவினை அறிந்த **அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்** பாடிய **வ்னாவுத்தரக்** கவியும், **ஆணல்ட் சதாசுவம்பிள்ளையின்** மறைவினை அறிந்து, அக்காலத்தில் மலேசிய - கோலாலம்பூரிலிருந்த **க. வேலுப்பிள்ளை** அவர்கள் எழுதிய **மாலைமாற்று** சித்திரக்கவியும் இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

ஐந்தின்பின் இவதென்ன வானனத்தின் பேரென்ன
முந்து நடுவின் மொழியென்ன-இந்திரற்கு
மாறுகொண்டோன் பேரென்ன வாக்கின் யிகவல்ல
ஆறுமுக நாவலனே யாம்

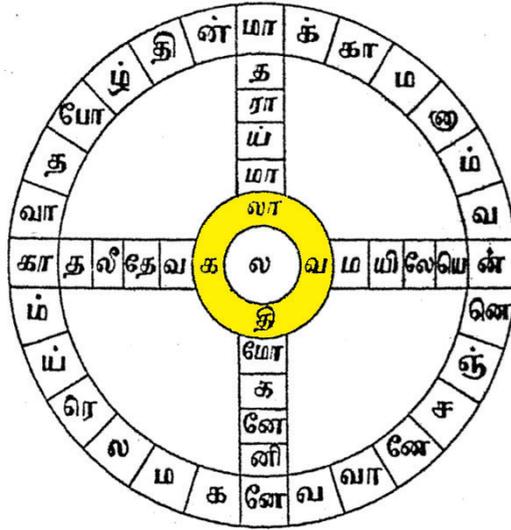
காவா சதாசிவா சாதே யதிரீத
சீவாச நேசநே தேசானே—மானிமா
னேசாதே நேசனேச வாசீத நீத்யதே
சாவாசி தாசவா தா.

இலக்கியங்களில் சித்திரக்கவிகள் :

பண்டைய தமிழிலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றான **புராண** இலக்கியங்களுக்குள்ளே புலவர்களால் ஆங்காங்கு சித்திரக்கவிகள் உள்ளடக்கப்பெற்றுவந்துள்ளன. 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் **மாதவச் சுவஞான முனிவர்** அவர்களின் **காஞ்சி புராணத்தின் சுரகாசிப் படலத்தலையும்**, 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் **திச்சிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை** அவர்களின் **தருநாடகக் காரோணப் புராணத்தின் நந்தநாதப் படலத்தலையும்** சில சித்திரக்கவிகளைக் காணமுடிகின்றது. 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வெளிவந்த **குலாம் காத்து நாவலர்ன்**, **நாகரீப் புராணத்திலும்** சித்திரக்கவிகள் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன.

சூரியநாராயண சாஸ்திரி மற்றும் **பலராம ஐயர்** போன்றோர் இதனை மேலும் விரிவுபடுத்தியுள்ளார்கள். சூரியநாராயண சாஸ்திரி பாடிய **கலாவதி**, மற்றும் பலராம ஐயர் பாடிய **வல்லி பர்ணய** போன்ற **நவீன நாடகங்களில்** ஆங்காங்கு ஒருசில சித்திரக்கவிகளை உள்ளடக்கியுள்ளார்கள். கலாவதி நாடகத்திலுள்ள “காதலீ தேவ..” எனத் தொடங்கும் பாடலானது நாலாரச் சக்கரத்தில் அமையப்பெற்று நாடகத்தின் நாயகியான கலாவதியின் பெயரை உருவத்தளத்தில் வெளிக்காட்டிநிற்கும்.

காதலீ தேவ கலவ மயிலேயென்
மாதராய் மாலா வநீமோக நேனினே
காவாத போழ்தின்மாக் காமனாம் வன்னெஞ்ச
னேவா வனேகமல ரெய்ம்.

நாளாந்த வாழ்வில் சீத்திரக்கவிகள் :

இறைவனைத் துதிப்பதற்கும், பெரியோர்களை வாழ்த்து வதற்கும், பெரியோர்களின் மறைவின் ஆதங்கத்தைத் தெரி விப்பதற்கும் மாத்திரமல்லாது நாளாந்த வாழ்க்கையிலும் புலவர்கள் சித்திரக்கவிகளை எழுதியுள்ளார்கள் என்பதை அறியும்போது வியப்பு ஏற்படுகின்றது.

வ். கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் தமது குருநாதரான மேலைப்புலோலி சதாவதானி **நா. கதிரைவேற்பிள்ளையின்** சரித்திரத்தை 1908ஆம் ஆண்டு எழுதியுள்ளார். நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் அன்பர்களுக்கு எழுதும் **கடிதங்களில்** கூட **கமலபந்தம்**, **இலங்கபந்தம்**, **இரதபந்தம்**, **நாகபந்தம்**, **சதுரங்கபந்தம்**, **மயூரபந்தம்** முதலிய சித்திரக் கவிகளை அமைத்து எழுதியுள்ளாராம். கலியாணசுந்தர முதலியார் இவரின் சரித்திரத்தை எழுதும் தருணத்தில் நா.கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் வரைந்த கடிதங்களையும் சித்திரக்கவிகளையும் அன்பர்கள் முதலியாருக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளனர் என்கின்ற பதிவு உள்ளது. இச்சித்திரக்கவிகள் பிரசுரமாகாதது எமது துரப்பாக்கியமே.

இவ்வாறாக இறைதுதிப் பாடல்களாக இருந்த சித்திரக்கவிகளின் பாடுபொருளானது மன்னர்களையும் பெரியோர்களையும் போற்றும் உள்ளடக்கத்தைக் காலப்போக்கில் உள்வாங்கியது.

பிள்ளையவர்கள் வரலாற்றைச் சிறியேன் வரையத் தொடங்கியதை யுணர்ந்த அன்பர்கள் தங்கட்கு மாயாவாத தும்ஸிகோளரி மனமகிழந்து விடுத்த கடிதங்களிலுள்ள கமலபந்தம், இலங்கபந்தம், இரதபந்தம், நாக பந்தம், சதுரங்கபந்தம், மயூரபந்தம் முதலிய சித்திரக்கவிகளையும், எட்டுடைக் கவிகளையும், பிறகவிகளையும், சரிதத்தி னிடைமீடையே யின்றி யமையாத விடங்களிற் புனைக்குமாறு அனைத்தையும் மெனக்கணப்பினை ரேனும், அன்றோர் விழைந்தவண்ணம் யான் செய்யாது சரிதத்தையுள் சாலவுள் ஈருக்கினேன்.

- நா.கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் சரித்திரம், 1908, வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் (நூன்முகம்)

அத்துடன் சரமகவிகளாகவும் சித்திரக்கவிகள் பாடப்பெற்றுள்ளன. காலப்போக்கில் புராண இலக்கியங்கள் முதற்கொண்டு நவீன நாடகங்களிலும் சித்திரக்கவிகள் விரவத்தொடங்கின. இதன் அடுத்த கட்டமாக நாளாந்த கடிதப் போக்குவரத்தில் கூட சில அறிஞர்கள் சித்திரக்கவிகளைப் பாடியுள்ளார்கள். இறைதுதிப் பாடல்களில் தொடங்கி நாளாந்த நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கும் நிலைக்கு சித்திரக்கவிகளின் பாடுபொருளானது அகன்றுள்ளது. இன்று இணையத்தளங்களிலும் ஒருசிலர் சித்திரக்கவிகளைப் பரீட்சார்த்த முயற்சிகளாக எழுதிவருவதைக் காணலாம்.

16^{ஆம்} நூற்றாண்டு தொடங்கி சித்திரக்கவி **வீடயப்பரப்பில்** ஏற்பட்டு வந்துள்ள **வளர்ச்சிநிலை**, **சீத்திரக்கவி வகைகளில்** ஏற்பட்டுள்ள **நெளவு நிலை**, **உயர்வுகளில்** கிடைக்கப்பெற்றுள்ள **விரிவுநிலை**, **பாடுபொருள்** கண்டுள்ள **அகன்றநிலை** ஆகிய அனைத்துமே சித்திரக்கவியானது தமிழுக்குள் நன்றாகக் காலூன்றியுள்ளதைக் காட்டுகின்றது.

இதுவரை காலமும் எழுதப்பெறாத சித்திரக்கவி வரலாறு, ஓர் அறிமுக நிலையிலேயே இங்கு கோடிட்டுக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

சித்திரக்கவி இலக்கியம் யாவற்றையும் ஒன்றுதிரட்டி நோக்கிய நிலை இன்னமும் தமிழ்ப்பரப்பிலே ஏற்படவில்லை. அவ்வாறாக தமிழில் எழுந்த சித்திரக்கவிகள் அனைத்தையும் காலவொழுங்கில் ஒன்றுதிரட்டி அவற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்யும்போதே எம்மால் **முழுமையான** வரலாற்றினைக் காணமுடியும். அத்துடன் வடமொழியிலுள்ள சித்திரக்கவி இலக்கணத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டு தமிழ்ச் சித்திரக்கவிகளை அணுகும்போதே அது **முறையான** வரலாறாக அமையும்.

3

ஈழத்தல் சீத்திரக்கவிகள்

ஈமக்கு 1300கள் தொடங்கி **இலங்கை** எனும் பௌதிக எல்லைப்பரப்பில் எழுந்த நூல்கள் பலவற்றின் முழுவடிவங்களும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இதற்குமுன்னர் எழுந்ததாகக் கூறப்பெறும் இலக்கியங்கள் உதிரியாகவே எமக்குக் கிடைக்கின்றன. இதனடிப்படையில் இலங்கை எனும் அரசியல்சார்ந்த வரைமுறையிலுள்ள **நாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றை** ஆய்வாளர்கள் கடந்த 8 நூற்றாண்டுகளுக்குத் தொடர்ச்சியாக நோக்குவர். இருப்பினும், 20 நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட **தமிழ் இலக்கியப்பரப்பினர்** 19^{ஆம்} நூற்றாண்டுவரை **ஈழ மண்டலமானது** ஒருபகுதியாகவே கணிக்கப்பெற்றுவந்துள்ளது. 1886^{ஆம்} ஆண்டு மேலைத்தேய கல்விப் பின்னணியில்வந்த **ஆணல்ட் சதாசுவம்யர்ணை** எழுதிய **தமிழ்ப் பாவலர் சரீத்திர தீபகம்** மற்றும் 1916^{ஆம்} ஆண்டு மரபுவழிக் கல்விப்பின்னணியில்வந்த **அ. குமாரசுவாமிய் புலவர்** எழுதிய **தமிழ்ப் புலவர் சரீதம்** ஆகிய 'தமிழ்ப் புலவர் சரித நூல்'களில், தமிழ்ப் புலவர்களை ஒரே குழாமாகக் காணும் மரபே வெளிப்பட்டுநிற்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

இந்த விரிந்த பார்வையானது பின்னர் அரசியல்வரையறை கொண்ட நாடுகளின் எல்லைக்குள் சுருங்கத்தொடங்கி, இனம் சார்ந்த இலக்கியங்களாவும் பிரிந்து, பிரதேசமட்ட இலக்கியங்களை நோக்குமளவிற்கு ஒடுங்கியுள்ளது. பார்வைகள் கூர்மைபெறுவதற்கு இவ்வாறான ஒடுங்கிய பரப்பிலான பார்வைகள் ஆரோக்கிய மெனினும், **தமிழ் எனும் முழுப்பரப்பில்** அவற்றின் வகிபாகங்கள் துணியப்படாவிடில் அவை வலுவிழந்துவிடும் என்பது வெளிப்படை.

இதேபோன்று தமிழ் எனும் முழுப்பரப்பில் நின்றுகொண்டு, குறித்த இலக்கியம் சார்ந்து நோக்கும்போது தமிழர் பரவி யிருக்கும் பரப்பெங்கும் அவ்விலக்கியம்சார்ந்த முயற்சிகளையும், வளர்ச்சிகளையும், நோக்காதவிடத்து அவையும் குறைபாடுடைய முயற்சிகளாகவே அமையும்.

சொற்சித்திரமும் பொருட்சித்திரமும் அமையப்பெறும்வண்ணம் பாடப்பெற்ற **சீத்திரக்கவீ** பாடல்களில் பல, உருவத்தளங்களில் அமைத்துக் காணவல்ல சிறப்பை உடையன. ஏழாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி சித்திரக்கவிப் பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறினும் 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் பரிச்சயமற்றநிலை ஏற்படத் தொடங்கியது. இதன்போது சித்திரக்கவிகளை மீட்டெடுக்கும் செயற்பாடுகளாக **சீ.வை. தாமோதரம்பிள்ளை** அவர்கள், வீரசோழிய இலக்கண நூலிலுள்ள சித்திரக்கவியின் சூத்திரப் பகுதியைச் சிரமத் துடன் பதிப்பித்தமையும் (1881), தண்டியலங்காரத்தின் புதுக்கிய உரையில் (1903) **அ. குமாரசுவாமிப் புவவர்** சித்திரக்கவிப் பகுதியைச் செப்பனிட்டமையும் அமைகின்றன.

இவற்றின் தொடர்ச்சியாக 1980கள் தொடங்கி தமிழில் சித்திரக்கவி சார்ந்த விரிவான ஆய்வுப்பார்வைகள் வெளிவரத்தொடங்கியுள்ளன. இந்நிலையில், ஈழத்தில் மேற்கொள்ளப்பெற்ற சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த இலக்கிய முயற்சிகளை அடையாளம்கண்டு அவற்றைத் தமிழ்ப் பரப்பில் சேர்க்கவேண்டிய தேவை முன்நிற்கின்றது.

ஈழத்தவரால் பாடப்பெற்ற சீத்திரக்கவீ நூல்கள் :
மாவை திருவரீட்டைமணமாலை (1887) :

19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த **சீத்திரக்கவீப் புவவராக பூதப்பிள்ளை** **பொன்னம்பலப்பிள்ளை** விளங்குகிறார். தெல்லிப்பளை ஊரைச்சேர்ந்த இவர், 1887^{ஆம்} ஆண்டு **மாவை திருவரீட்டைமணமாலை** என்னும் நூலினை முழுவதுமாகச் சித்திரக்கவியில் இயற்றியுள்ளார். 20 பாடல்கள்கொண்ட இரட்டை மணிமாலையில் பல சித்திரக்கவி வகைகளில் அமைந்த பாடல்கள் உள்ளன.

இரட்டைமணிமாலை எனும் பிரபந்தம் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்றாக வைக்கப்பெற்றுள்ளது. மணிகளைக் கோப்பது போல் வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை என்னும் பாவகைகளால்

நூலாசிரியர் வரலாறு

யாழ்ப்பாணத்தில் தெல்லிப்பழைக் கிராமத்தின் ஒரு பகுதியாகிய கொல்லங்கலட்டி என்னும் ஊரே வித்துவான் பூ. பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்களின் பிறப்பிடமாகும். விசுவநாத முதலி கோத்திரத்திலே தோன்றிய பூதப்பிள்ளை என்பவரே இந்நூலாசிரியரின் தந்தையாராவர். தண்டிகைக் கனகராய முதலியின் வழித்தோன்றிய சுப்ப உடையாரின் மகன் சங்கரப்பிள்ளை என்பவரின் மகள் சின்னாச்சிப்பிள்ளையே வித்துவானின் தாயார் ஆவர்.

வித்துவான் அவர்கள் 1845ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர் என்று அனுமானிக்கப்படுகின்றது. மாவை யமக அந்தாதியைப் பாடிச் சென்னையில் சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில் 1889இல் அச்சிடுவித்து வெளியிட்டார். இவர் சிதம்பரத்தில் ஆறுமுகநாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிற் கல்வி கற்பித்துக் கொண்டிருந்து நாற்பத்தைந்தாவது வயதில் 1890ஆம் ஆண்டில் தில்லை நடராஜப் பெருமானின் திருவடி நீழலை அடைந்தார் என்று அறிகின்றோம்.

எங்கள் வித்துவான் பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் ஸ்ரீலஹீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்துக்கொண்டிருந்த காலமாகும். இவர் யாரிடம் கல்வி கற்றார் என்பதை நன்றாக அறியமுடியவில்லை.

1887ஆம் ஆண்டு (சர்வசித்து வருஷம்) 'மாவை இரட்டைமணிமாலை' என்ற நூலை இயற்றி யாழ்ப்பாணத்திலேயே வெளியிட்டார். சித்திரகவி பாடுவதிலும் மிகுந்த புலமையாளர் என்பதை இவர் பாடி வெளியிட்ட இரட்டை நாகபந்தம், தேர் வெண்பா, மாலைமாற்று ஆதியாம் செய்யுட்களால் அறியலாம். பல செய்யுட்களையும் கட்டுரைகளையும் அப்போது வெளிவந்த 'உதயபானு'ப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டுள்ளார். அவை கிடைக்கப்பெறாமையே கவலையே.

பொற்கலம் தம்பை,
தெல்லிப்பழை

பொ. கருணாகரர்

- மாவை யமக அந்தாதி, 1889,
1977ஆம் ஆண்டு பதிப்பு, பூ. பொன்னம்பலப்பிள்ளை வரலாறு

அல்லது வெண்பா, விருத்தப்பா என்னும் பாவகைகளில் அமைந்து மொத்தம் இருபது பாடல்களைக் கொண்டிருப்பது இதன் இலக்கணம்.

ஈழத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் அதிபழைய சித்திரக்கவி நூலாக இந்நூலே எமக்குக்கிடைக்கப்பெறுகின்றது. இருப்பினும் இந்நூலிலுள்ள பொன்னம்பலபிள்ளையின் பாடல்களைக் காணும் போது இதற்கு முன்னரும் சித்திரக்கவிசார்ந்த இலக்கியம் நன்கு பரிச்சய நிலையில் ஈழத்துப் புலவர்கள் மத்தியில் இருந்துவந்துள்ளது என்றே கருதமுடிகின்றது. **இரதபந்தச்** சித்திரக்கவியில் இவர் செய்துள்ள நுட்பங்கள் இதற்குச் சான்றாகின்றன.

இரத உருவத்தளத்தில் செய்யுளை அமைக்கும்போது தமது பெயர், ஊர்ப்பெயர் ஆகியவற்றையும் மாவிட்டபுர 'முருகக் கடவுளை தினமும் சென்று வழிபடு' எனும் செய்தியைப் பக்தர்களுக்கும், 'நம்முன் வா' என்னும் வேண்டுகலை இறைவனிடத்தும் கூறிநிற்கும் செய்திகள் வெளிப்பட்டு நிற்குமாறு பொன்னம்பலபிள்ளை இப்பாடலைப் பாடியுள்ளார். எமக்குக் கிடைக்கும் முதலாவது சித்திரக்கவி நூலிலேயே இத்தகைய நுட்பங்களுடன்கூடிய சித்திரக்கவிகள் காணப்பெறுவது, சித்திரக்கவி இலக்கியம் வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் ஈழத்துப் புலவர்கள் மத்தியில் அக்காலத்தில் இருந்துள்ளதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

1889^{ஆம்} ஆண்டு பொன்னம்பலபிள்ளை பாடிய **மாவை யமக அந்தாத்** பிரபந்தத்தின் இடையிடையேயும் சித்திரக்கவிகளை இயற்றியுள்ளார். சித்திரக்கவியில் அதிக நாட்டமுள்ள இவர் பல சித்திரக்கவிப் பாடல்களை **உதயபானு** பத்திரிகையிலும் எழுதியுள்ளார் என்றும், அவை தற்பொழுது கிடைக்குமாறில்லை என்னும் பதிவுகளையும் காணமுடிகின்றது. இருப்பினும், இவரின் நூல்களின் இறுதிப்பகுதிகளில் மீட்டெடுக்கப்பட்ட சில சித்திரக்கவிப் பாடல்களை உதிரியாகக் காணமுடிகின்றன.

சீங்கப்பூர்ச் சுப்பிரமணியசுவாமீ டீர் பாடிய சீத்திரக்கவிகள் (1887) :

சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, அ. குமாரசுவாமிப் புலவர், மற்றும் பூ. பொன்னம்பலபிள்ளை ஆகியோரின் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த பிறிதொரு **சீத்திரக்கவிப் புலவராக** விளங்குபவர் **ந. சதாசீவ பண்டிதர்**. இவர் ஈழத்திலிருந்துசென்று மலேசிய-சிங்கப்பூர் தேசத்தில் வாழ்ந்துள்ளார். 1887^{ஆம்} ஆண்டு **சீங்கப்பூர்** சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் மீது 15 சித்திரக்கவிகளை இயற்றியுள்ளார்.

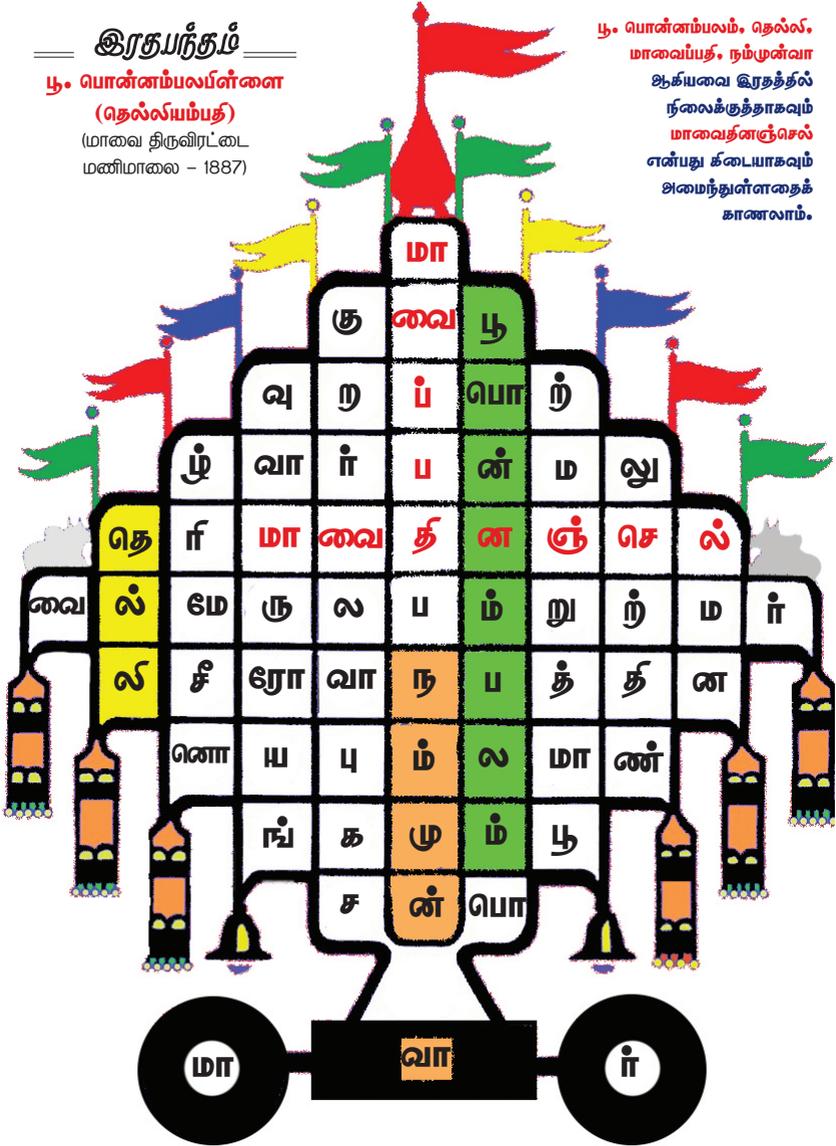
இரதயாந்திரம்

பு. பொன்னம்பலர்சீனை

(தெல்லியம்பத்)

(மாவை திருவிருட்டை
மணிமாவை - 1887)

பு. பொன்னம்பலம், தெல்லியம்பத், நம்முள்வா
மாவைப்பத, நம்முள்வா
இக்கயவை இரதத்தல்
நலைக்குத்தாகவும்
மாவைத்தனஞ்செல்
என்பது கட்டையாகவும்
அமைந்துள்ளதைக்
காணலாம்.

மாவார்பொன் சங்கமும்புண் மாலம் புயனெலிசீ
ரோவா நபத்தினர்மற் றும்பலரு — மேல்லைதெரி
மாவைதினஞ் செல்லுமன்பர் வாழ்வுறப்பொற் புவைகு
மாவைப் பதிபநம்முன் வா.

இந்த 15 சித்திரக்கவிகளுக்குள் **அஷ்டநாக பந்தம், கமல பந்தம், சதுரங்கபந்தம், ஐரதபந்தம்** போன்ற சிக்கலான சித்திரக்கவிகளும் அடங்குகின்றன. சித்திரக்கவிகள் எனும் தலைப்பின்கீழ் இலக்கணநூல்களில் கூறப்பெறாத **தனுஷ்வண்பா, நரன்ரைச் செய்யுள், நடுவெழுத்தலங்காரம்** போன்ற செய்யுள்களும் அடக்கப் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். பிற்காலப் புலவர்கள் பாடிய சித்திரக்கவி நூல்களில் இவையும் சித்திரக்கவிகள் என்னும் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த சதாசிவபண்டிதர் சித்திரக்கவிகளுக்கு வழங்கிய பங்களிப்பானது தமிழ் வரலாற்றில் ஒரு மைற்கல்லாக அமைகின்றது. இவர் இவற்றிய

**காமாட்சியம்மைமீது பாடிய வண்ணையந்தாத்,
காமாட்சியம்மைமீது பாடிய வண்ணை நகரஞ்சூல்,
சங்கப்பூரிச் சப்பிரமணியசுவாமீ மெற்பாடிய சங்கைநகரந்தாத்,
சங்கப்பூரிச் சப்பிரமணியசுவாமீ மெற்பாடிய சத்திரக்கவிகள்**

ஆகிய நான்கு பாடற்தொகுதிகளும் ஒன்றாகச் சேர்த்து 1887^{ஆம்} ஆண்டு சங்கப்பூரிலுள்ள சி.கு.மகுதாம்சாயபு அவர்களுக்குச் சொந்தமான அச்சகத்தில் ஒரேநூலாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

சதாசிவபண்டிதர்

இவர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னே வண்ணார்பண்ணையைச்சார்ந்த நாச்சிமார் கோவில் எனப் பெயரிய கிராமத்திலே பொன்வினைஞர் குலத்திலே பிறந்தவர். இவர் தந்தையர் பெயர் நமசிவரயம். இவர் பாடலால் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங் கற்றவர் என்பது அறியக்கிடக்கின்றது. இவர் செய்த நூல், வண்ணையந்தாதி, வண்ணை நகரஞ்சூல், சங்கைநகரந்தாதி என்பன. பல சித்திரக்கவிகளும் பாடியிருக்கின்றனர். மேற்காட்டிய நூல்கள் 1887-ல் பதிப்பிக்கப்பெற்றன. பாக்கள் மிகச் சுவையமைந்தன.

- ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், 1939, சதாசிவபண்டிதர் வரலாற்றுக்குறிப்பு
சி. கணேசையர் [பக். 230]

இன்றைய வரலாற்று ஆய்வாளர்களில் சிலர் சதாசிவ பண்டிதரின் இந்நூலினை **மலேசியா-சீங்கப்பூர்ல் பதிப்பிக்கப்பெற்ற முதலாவது நூலாகக்** கணித்துள்ளனர். இன்னும்சில ஆய்வாளர்கள், 1872ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூரில் அச்சிடப்பட்ட **முன்னாஜாத்து தர்ட்டு** என்னும் கவிதை நூலினை இப்பிரதேசத்தில் அச்சிடப்பெற்ற அதிபழைய நூலாகக் கணித்துள்ளனர். முன்னாஜாத்து திரட்டு என்னும் நூல் **நாகூர் முகம்மது அப்துல் காதிபு** புலவரால் எழுதப்பட்டுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. **மலேசியா-சீங்கப்பூர்ல்** பதிப்பிக்கப்பெற்ற முதலிரண்டு நூல்களில் ஒன்றாகச் சதாசிவ பண்டிதரின் சித்திரக் கவிகள் அடங்கிய நூல் அமையுமிடத்து **சீத்திரக்கவிகளை இந்திய உபகண்டப் பரப்பிற்கு வெளியே எடுத்துச்சென்றவராக சதாசிவ பண்டிதர்** எமது கவனத்திற்கு வருகின்றார்.

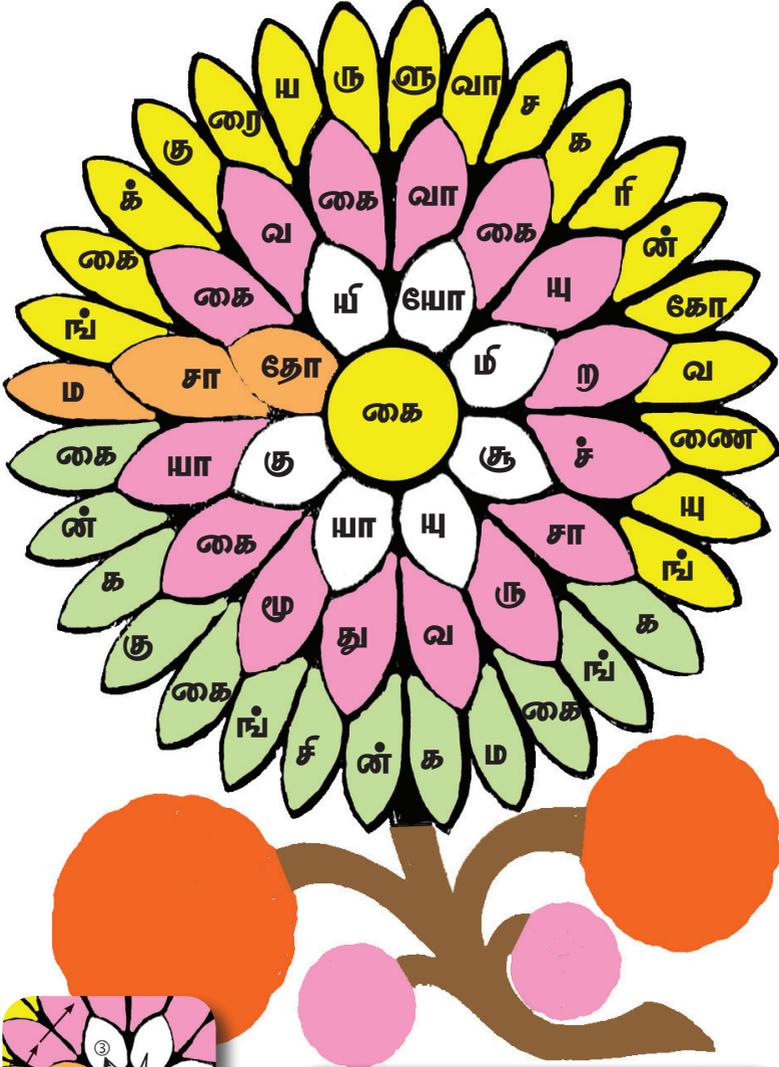
இவர் வண்ணநகரிலுள்ள கோயிலொன்றுக்கு கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தாரென்றும், பிரசங்கம் செய்வதில் வல்லவரென்றும் இந்நூலுக்கு எழுதப்பெற்றுள்ள சிறப்புப் பாயிரக்கவிகளின் வாயிலாகத் தெரியவருகின்றது. மேலும் சதாசிவ பண்டிதரை சிங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடியாக இன்றைய ஆய்வாளர்களில் பலர் கணிக்கின்றனர்.

இச்சித்திரக்கவி நூலிலுள்ள 15 பாடல்களுக்கும் உரை இன்னமும் எழுதப்பெறவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாடல்களுக்கு உரையெழுதி சித்திரக்கவிகளுக்கான விரிவான விபரங்களுடன் தனியான நூலாக வெளியிடவேண்டிய தேவை இலக்கிய உலகிற்கு உண்டு.

இவரின் கமலபந்தப் பாடலுக்கான உருவத்தளச் சித்திரமும், அப்பாடலை வாசிக்கும் விபரமும் கீழே தரப்பெற்றுள்ளன.

வீநாதசீத்திர வ்னாவத்திரக் கவிகள் (1896) :

மாண்ப்பாய் **ஆ. முத்துத்தம்பியள்ளை** கேட்டுக்கொண்டதற்கு அமைய சுன்னாகம் **அ.குமாரசுவாமி புலவர்** வடமொழியில் இருந்து சில கவிதைகளை மொழிபெயர்த்து **வீநாத சீத்திர வ்னாவத்திரக் கவிகள்** என்னும் பெயரில் 1896ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் வெளியிட்டுள்ளார். இது கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலையில் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. இந்நூல், ஏகவிருத்த பாரதம், ஏகவிருத்தராமாயணம், ஏகவிருத்த பாகவதம், இராவணன்

தோகையிகை யோகையிகை சூகையுகை யாகைகுகை
சாகைவகை வாகையுகைச் சாருவது - மூகையா
மங்கைக் குரையருளு வாசகரின் கோவணையுங்
கங்கைமகள் சிங்கைகுகை கை.

சீ.ந.சதாசீவ பண்டிதர் (வண்ணை) (சிங்கப்பூர் சுப்பிரமணியச்சுவாமி சித்திரக்கவி - 1887)

செய்த சிவதோத்திரம் ஆகிய கவிகளுடன் **வ்னோத சீத்திர வ்னா வுத்தரக் கவிகள்** என்னும் சித்திரக்கவிகள் சிலவற்றையும் இணைத்து உள்ளடக்கியுள்ளது.

வ்னாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் உபபிரிவுகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் முயற்சியாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. சித்திரக் கவிகளுக்கான விளக்கக்குறிப்புடன் உதாரணப் பாடல்களையும் இயற்றி இந்நூலில் குமாரசுவாமிப் புலவர் சேர்த்துள்ளார். 21 பாடல்களைக்கொண்ட இந்நூலில் தேவையான இடங்களில் உருவப்படங்களையும் இணைத்துக் காட்டியுள்ளமை சிறப்புடையது. இப்பாடல்களில் சில சிதைவடைந்த நிலையிலேயே இன்று கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

சித்திரக்கவிகளுக்கு விளக்கத்தினைத் தருகின்ற நோக்கில் தமிழில் எழுந்த **சீத்திரக்கவீ வ்ளக்கநூல்களில் முதலாவதாக இந்நூல்** அமையப்பெறுகின்றது. இந்நூலின் வாயிலாகச் சில புதிய உருவத் தளத்தில் அமைக்கவல்ல சித்திரக்கவிகள் தமிழுக்கு அறிமுகமாகியுள்ளன. இவைபற்றிய விபரங்கள் தமிழ் இலக்கண நூல்களில் இல்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

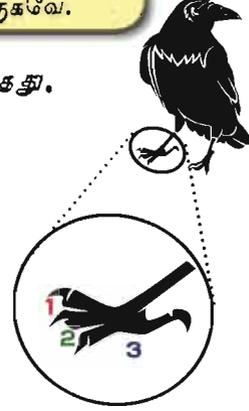
காகபாதபந்தம் என்பது காகத்தின் பாதம்போன்று அமைக்கப் பட்ட உருவத்தளத்திலே பாடலில் வினாவப்பெற்ற வினாக்களுக்கான விடைகள் வருமாறு பாடுவது. உருவப்படத்தில் மூன்று அறைகள் காணப்படும். நடுவறையானது நீண்டு காகத்தின் மேற்பாதம் போன்றிருக்கும். அம்மேற்பாதத்தில் நிற்கும் எழுத்துக்களே மற்றைய உத்தரங்களின் முதற்பாகமாக அமையும்வண்ணம் பாடப்பெற்றிருக்கும்.

இதேபோன்று சங்கிலி அமைப்பில் சொற்கள் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற **சீருங்கலாசாத்** என்னும் உருவத்தளச் சித்திரக்கவியும் குமாரசுவாமிப் புலவரால் வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பெற்றதாகும். சிருங்கலை என்பது **சங்கல்** என்னும் பொருள்தரும். முதல் உத்தரமாக வருகின்ற ஒரு சொல்லின் இறுதி எழுத்தானது அடுத்துவரும் இரண்டாம் உத்தரத்தின் தொடக்க எழுத்தாக அமையும்வண்ணமும் இரண்டாவது உத்தரமாக அமையும் சொல்லின் இறுதி எழுத்தானது அதனை அடுத்துவரும் உத்தரத்தின் தொடக்க எழுத்தாக அமையும்வண்ணமும் பாடுவது. இங்ஙனம் தொடராகப் பாடுவது சிருங்கலாசாதி ஆகும்.

வெய்ய விராவணி போரிற் பிணிக்க விடுத்துளதென்
சைய முருவிய வேலோற்கு முன்மனைத் தையலெவன்
வைய மம்ருளை யெங்ங னழைத்திடும் வாளரவின்
பையுள தெப்பொருள் பார்ப்பதி பேரென் பகருகவே.

- க. நாகபாசம் — இந்திர சித்துவிடுத்தது.
உ. நாகதனையை — தெய்வயானை.
ஈ. நாகர — அறிஞர்!
ச. மணி — இரத்தினம்.
ஐ. நாகரமணி — பார்ப்பதி.

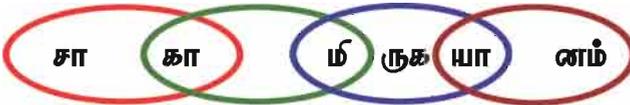
	பாசம்
நாக	தனையை
	ரமணி

மாதருவின் கொம்பென்னை மாநசைகொண்டோன்பெயரென்
ஓதியதோர் வேட்டையென் னூர்திபெயர்—யாதரக்கர்
தாக்கு ளெடும்போரிற் றாசரதி வாகனமென்
யாக்குஞ் சிருங்கலையா வெவ்வா.

மாதருவின் கொம்பென்னை மாநசைகொண்டோன் பெயரென்
ஓதியதோர் வேட்டையென் னூர்திபெயர் - யாதரக்கர்
தாக்கு ளெடும்போரிற் றாசரதி வாகனமென்
யாக்குஞ் சிருங்கலையா வெவ்வா

- சாகா** - மரக்கொம்பு
காம் - ஆசைமிக்கோன்
ம்ருகயா - வேட்டை
யானம் - ஊர்தி
சாகாம்ருகயானம் - குரங்குவாகனம்

இந்த நூலின் வாயிலாகவும், வேறும் சில சித்திரக்கவித் தனிப்படல்களை இயற்றியும், தண்டியலங்காரத்தின் சித்திரக்கவிப் பகுதியைப் புதுப்பித்தும் சித்திரக்கவி இலக்கியத்துக்கு குமார சுவாமிப் புலவர் வளம்சேர்த்துள்ளார்.

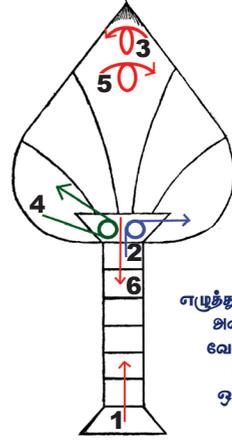
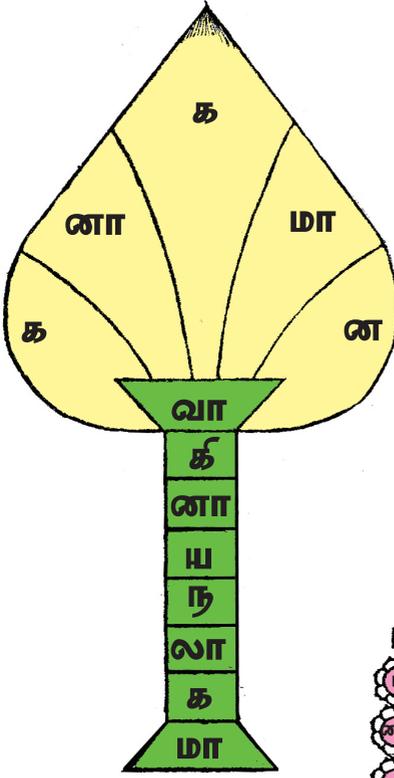
நகுலேச்சர விநோதவிசத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911) :

இங்கு கூறப்பெற்றுள்ள ஈழத்தவரின் சித்திரக்கவி நூல்கள் அனைத்திற்கும் **மகுடமாய்** அமைவது நகுலேச்சரத்தின்மீது **க. மயில்வாகனப் புலவர்** பாடிய நூலாகும். 1911ஆம் ஆண்டு 111 பாடல்களைக் கொண்ட **விநோத விசத்திர கவிப் பூங்கொத்து** எனும் பிரமாண்ட சித்திரக்கவி நூலினை மயில்வாகனப் புலவர் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். அன்று **தமிழில் பாச்சையமாய்நுந்த சத்திரக்கவி வகைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கி** வெளிக்கொணர்ந்த முயற்சியாக இந்நூலினை நாம் கணிக்கலாம்.

இந்நூலிலே, மயில்வாகனப் புலவர் இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெறாத **வேலாயுதந்தம்** எனப்படும் உருவத்தளச் சித்திரக்கவியையும் இயற்றியுள்ளார். வேலாயுதம் போன்ற உருவத்தளத்தில் அமைக்கவல்ல இந்தப் பாடலானது **மாலைமாற்றுச்** சித்திரக்கவியாகவும் அமையுமாறு பாடியுள்ளமை புலவருக்கு சித்திரக்கவிகள்மீதிருந்த புலமைத்துவத்துக்கு ஓர் உதாரணமாகும். மாலைமாற்று என்பது கவிதையை முன்னோக்கி வாசித்தாலும் பின்னோக்கி வாசித்தாலும் ஒரே பாடல்வரும் அமைப்பாகும்.

சு. குமாரசுவாமிபுலவர், ச. கணேசையர், நா. சுவசுப்ரமணிய சுவாச்சாரியார், வி. இராமலிங்கப்பிள்ளை, புவை கல்யாணசுந்தர முதலியார் (தமிழகம்), **ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கன், இ. ஆறுமுக நொத்தார், வ. குமாரசுவாமி புலவர், சுவசங். சுவப்பிரகாச பண்டிதர், ஆ.மு. சோமாலிங்கநம்பிள்ளை, ச. கந்தையப்பிள்ளை, சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை, ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை** ஆகியோரின் சிறப்புப்பாயிரக் கவிகளை உள்ளடக்கி **பொ. அருணாசலத்துக்கு** மயில்வாகனப் புலவர் எழுதிய நகுலேச்சர விநோதவிசத்திர கவிப்பூங்கொத்து நூலானது சமர்ப்பணம் செய்யப்பெற்றுள்ளது.

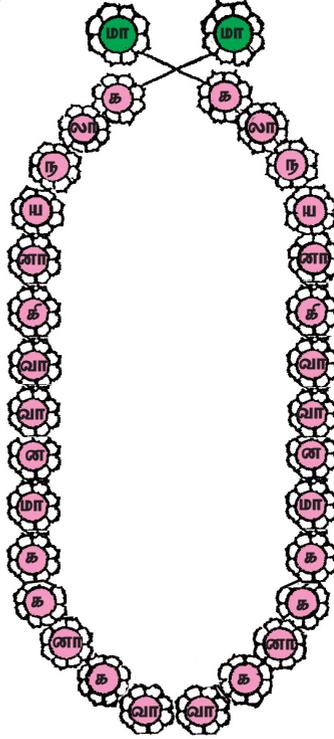
இந்நூலின் இறுதியிலே உருவத்தளச் சித்திரக்கவிஞர்களை உருவப்படங்கள் இணைக்கப்பெற்றுள்ளன. மயில்வாகனப் புலவரின் சகோதரரான **க. சுப்பையப்பிள்ளை** அவர்கள் மலேசியா

எழுத்துக்கள்
அமைக்க
வேண்டிய
பாதை
ஒழுங்கு

வேலாயுதமந்தமாகவும்
மாலையாற்றாகவும்
சித்திரக்கவி

மாக லாக்ய னைவா
வான மாகக னைவா
வாக னைக மானவா
வாகி னையந லாகமா.

க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டீடி) (நகுலேச்சர் விநோத விசித்திர கவிப்புகொத்து - 1911)

நாட்டிலிருந்து இவ்வுருவப்படங்களைக் கையால் தீட்டி அனுப்பியுள்ளார். சுப்பையபிள்ளை, மலேசியாவில் சித்திரலிகிதர் (Draftsman) உத்தியோகத்திலிருந்தமையால் செவ்வனே படங்களை வரைந்துள்ளார். இவ்வாறு வரையப்பெற்ற சித்திரங்களைக்கொண்டு சென்னையிலிருந்த Messrs. Oakes & Co. எனும் கம்பனியில் அச்சு (Blocks) செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றிக்கு மாத்திரம் 1911ஆம் ஆண்டு 75 ரூபாய் செலவாகியிருக்கின்றது. பின்னர் அவை இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பெற்று நாவலர் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சவாகனம் ஏறியுள்ளன.

மிகவும் திட்டமிடப்பெற்று அச்சிடப்பெற்றுள்ள இந்நூலானது தமிழில் வெளிவந்துள்ள சித்திரக்கவி நூல்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு சிகரமாய்த் திகழ்கின்றது.

இந்நூலிலே, சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள் அடங்கும் செய்யுள்கள் உட்பட,

முன்முடுகுவெண்பா, பின்முடுகுவெண்பா, இயைபுத் தொடைச் செய்யுள், அத்தியட்டி - சந்தகக் கலிவிருத்தம், முற்றுமோனைத் தொடைச் செய்யுள், மோனை - எதுகை இயைபுத் தொடை செய்யுள், சிலேடைக் கவிகள், மடக்குக் கவிகள் ஆகிய கவிவகைகளும்,

சாதிப்பெயர்கள், சரக்குப் பெயர்கள், பகூணப் பெயர்கள், சாதனப் பெயர்கள், இராசிப் பெயர்கள் போன்ற பிரேரிகை வகையொத்தக் கவிகளுமாக பல **வீசத்தரக்கவிகளையும் வீநோதக் கவிகளையும்** மயில்வாகனப் புலவர் உள்ளடக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எழுத்தல் எழுந்த நிரோட்டக சீத்தரக்கவி நூல்கள் :

இதழ் குவிதல், இதழ் இயைதல் ஆகிய இதழ் முயற்சியால் பிறக்கும் உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஐ, ம, வ ஆகிய எழுத்துக்களுடன் தொடர்புடைய 119 எழுத்துக்களும் வராமல் அமைந்த பாடல்கள் **நிரோட்டியம்** பாடல்களாகும்.

அனைத்துப் பாடல்களையும் நிரோட்டியத்தில் (நிரோட்டத்தில்) அமைத்துப் பாடிய சில நூல்கள் ஈழத்தில் எழுந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த **பொன்னூத்துரை ஐயர்** என்பவர் 1930கள் வரை வாழ்ந்தவர். இவர் **நல்லை ந்ரோட்டக யமக அந்தாத்** ஒன்றைப் பாடியுள்ளதாக (மூலம் - **ச.கணேசையர்** - ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்) அறியமுடிகின்றது. இருப்பினும் இந்நூல் தற்பொழுது கிடைக்கப்பெறுமாறில்லை.

தருத்தல்லை ந்ரோட்டக யமக அந்தாத் (1891) :

தில்லைச் சிவனை நோக்கி 100 பாடல்களில் திருத்தில்லை ந்ரோட்டக யமக அந்தாதி பாடப்பெற்றுள்ளது. வடகோவையைச் (வடக்கு கோப்பாய்) சேர்ந்த **வ்நாயகத்தம்பியின்** மகனான **வெலுப்பிள்ளையினால்** இந்நூலானது இயற்றப்பெற்றுள்ளது.

ந்ரோட்டகப் பாடல்களாகவும், அவற்றில் யமகக் கூறுகள் வரும்வண்ணமும், அந்தாதி அமைப்பிலும் 100 பாடல்களைப் பாடியுள்ளமை வி. வேலுப்பிள்ளையின் புலமையைக் காட்டி நிற்கின்றது. இந்நூலின் இறுதியில் தரப்பெற்றுள்ள அவையடக்கப் பாடலுக்கு மாத்திரமே ஆசிரியரால் உரை தரப்பெற்றுள்ளது. சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில் 1891ஆம் ஆண்டு இந்நூல் அச்சேறியுள்ளது.

நயினை ந்ரோட்ட யமக அந்தாத் (1930) :

வரகவி **நாகமணிப் புலவரால்** நயினை அம்பாள்மீது பாடப் பெற்ற 30 செய்யுள்கள் இந்நூலில் அடங்குகின்றன. இந்நூலுக்கு ஓர் உரையையும் புலவர் 1930ஆம் ஆண்டு எழுதி அச்சிட்டுள்ளார். இந்நூலிலுள்ள 30 பாடல்களும் உயிர் எழுத்துக்களிலே தொடங்கியுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும்.

நாமாந்தர்தை ப்ரேள்கை நூல் :

ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் வளக்கம் (1923) :

கருதிய பொருளை மறைத்துப் பாடும் கவிகள், **ப்ரேள்கை** சித்திரக்கவி வகையாகும். பாடலில் கூறப்பெற்ற நாமங்களின் வாயிலாக உட்பொருளை மறைத்துப் பாடும் பாடல்களை **நாமாந்தர்தை ப்ரேள்கை** என்பர். **முத்துக்குமார கவிராயர், சௌந்தராய முதலியார், க. மயில்வாகனப் புலவர், இ. நமச்சுவாயம்பிள்ளை, கந்தமுருகேசனார்** போன்றோரின் நாமாந்தர்தைக் கவிதைகள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

திருத்திலை நிரோட்டக யமகவந்தாதி. காப்பு.

திங்களை யாற்றைநற் சென்னியி லெந்தினர் சீரடிசேர்த்
தெங்களை யாற்றத்தர் தில்லையந் தானியிசைக்க கல்ல.
சங்களை யாறரி யங்கயி றங்கரி தாழ்களிரூர்
கங்களை யாறன்ற னண்ணர் சமுலகங் காக்ககின்றே.

நயினை நிரோட்ட யமக அந்தாதி

(முழுமும் புலவர் உரையும் புத்துரையும்)

காப்பு

நீரகந் தங்கந் தகைசால் நயினையி நீடரிசே
ராரகந் தங்கந் தரித்தாட் கந்தாதி யலங்கரிக்கக்
காரகந் தங்கந் தனைநேர நாடிய கைதரந்
றாரகந் தங்கந் தனிற்காட் டிறைதன் சரண் சரணே

- இரு நிரோட்டக நூல்களினதும் காப்புச் செய்யுள்கள்

குறியு :

- ஈழத்தலும் தமிழகத்தலும் கடைக்கப்பெறாத வி. வெலுப்பள்ளையன் (1891) நிரோட்டக நூல்களைப் பிரித்தானிய நூதனசாலையிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டாம். இந்நூல்களை முழுமையாகச் சீத்திரக்கவித்தரட்டு நூலில் மீள்பிரசுரம் செய்வதற்கான உரிமை இலவசமாக எங்கு வழக்கப்பெற்றுள்ளது. ஈழத்தல் கடைக்கப்பெறும் அப்படியை நிரோட்டக நூலாக இது அமைக்கிறது என்பது இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கும்.
- மேலும், இங்கு குறியிடப்பெற்ற வி. வெலுப்பள்ளையன் அவர்கள் பாடிய 100 பாடல்களில் அமைந்த திருத்தல்லை நிரோட்டக யமகவந்தாத நூலானது மீனாட்சி சுந்தரம்பள்ளையன் மாணவரான சு. வெலுசாமிப்பள்ளையன் அவர்கள் இயற்றிய திருத்தல்லை நிரோட்டக யமகவந்தாத என்னும் நூலிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். இந்நூல் 30 பாடல்களைக் கொண்டது. இதற்கு சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த முருகேச பண்டிதர் பதவுரை செய்துள்ளதாகவும் அறியமுடிகிறது.

ஈழத்தில் கிடைக்கப்பெறும் நாமாந்திரத்தைப் பாடல்களுள் மல்லாகத்தைச் சேர்ந்த இ. நமசிவாயம்பிள்ளை பாடிய ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் எனும் நூலானது மகுடமாய் அமைகின்றது. இந்நூலிலே ஈழத்தின் வடபாகத்தில் அமைந்துள்ள ஊர்களின் பெயர்களில், சைவ சமயக் கருத்துக்களை உட்பொருளாக மறைத்து வைத்துப் பாடியுள்ளமை சிறப்பம்சமாகும்.

[இங்கு கூறப்பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிகள் கொண்டு இயற்றப் பெற்ற ஈழத்து நூல்கள் யாவும் தனித்தனியாகப் பதிப்பிக்கப் படுமிடத்தும் அவற்றை விரிவாக ஆராயுமிடத்தும் அவற்றின் சிறப்பம்சங்கள் மேலும் தெரியவரும் என்பது உறுதி.]

நூல்களில் உள்ளடக்கம் பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிகள் :

சித்திரக்கவிஞர்களுக்குத் தனியான நூல்கள் எழுந்துள்ளமை ஒருபுறமிருக்க, சித்திரக்கவி நோக்கத்துடன் எழுதப்பெறாத நூல்களின் உள்ளடக்கத்திலும் பல சித்திரக்கவிகளை நாம் காண முடிகின்றது. யாழ்ப்பாண மன்னர் அரசாட்சிக் காலத்தில் **அரசகேசர் யால்** பாடப்பெற்ற **இரகுவம்மிசம்** காவியத்தில் பல **நிரனிரைச்** செய்யுள்களை எம்மால் காணமுடிகின்றது. நிரனிரைச் செய்யுள்கள் சொற்சித்திரங்களை வெளிப்படுத்திநிற்பவை. இரகுவம்மிசக் காவிய ஆற்றுப்பு படலத்தில் அமைந்துள்ள நிரனிரைச் செய்யுளொன்று வருமாறு.

பற்பல பொருளை யெங்கும் பறித்துடன் பறித்த வெல்லா
மற்பக லாது சிந்தித் தவர்தமக் களித்த லாலே
பொற்றில கொடியோர் தம்மிற போந்தது போந்த தேனும்
கற்பக வனமு மாகி நடந்தது கன்னி யாரே.

இ.ள். கன்னி ஆறு - அழிவில்லாத ஆறானது, - பற்பல பொருளை எங்கும் பறித்து பொற்பு இல கொடியோர் தம்மில் போந்தது - பற்பல பொருள்களையெல்லாம் எல்லிடத்தும் பறித்துக்கொண்டு அழிவில்லாத கொடியோர்களைப்போலச் சென்றது, - போந்ததேனும் - அவ்வாறு (கொடியோர்போலச்) சென்றதாயினும், - உடன் பறித்த எல்லாம் அற்பு அகலாது சிந்தித்தவர் தமக்கு அளித்தலால் - உடனே பறித்தவைகள் எல்லாவற்றையும் அன்புநீங்காது நினைத்தவர்களுக்குக் கொடுத்தலால், - கற்பகவனமும் ஆகிநடந்தது - கற்பகச் சோலையாகியுஞ் சென்றது. ஏறு.

சிந்தித்தவர் தமக்கு என்பதை ஆற்றுக்கு இசையப் பொருள்கொள்ளுங்கால் **தான் நினைத்தவர்க்கு** என்றும், கற்பகத்துக்கு இசையப் பொருள் கொள்ளுங்கால் **தன்னை அன்போடு நினைத்தவர்க்கு** என்றும் கொள்க. இதனை இங்ஙனம் மாற்றிப் **பொருள்கொள்ளாது யாற்றொழுக்காக முடித்துப் பொருள்கொண்டு நிரனிரையாகக் கொள்வாருமுள்.**

அரசகேசரியின் இரகுவம்மிசக் காவியம் தொடங்கி சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1930ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **நல்லை நாவலர் கோவை** நூல்வரை எம்மால் நூல்களுக்குள் உள்ளடக்கப் பெற்றுள்ள சித்திரக்கவிகள் பலவற்றைக் கண்டுகொள்ளமுடிகின்றது. **ஆறுமுக நாவலரைப்** பாட்டுடைத் தலைவராகக்கொண்ட இந்தக் கோவைநூலானது **கந்தமுருகேசனாள்** 492 பாடல்களிலமைத்து பாடப் பெற்றுள்ளது. இவற்றுள் 458ஆம் பாடலாக **ஆறாரச் சங்கரபந்தச்** சித்திரக்கவி அமைந்துள்ளது. குறட்டின் நடுவிலுள்ள எழுத்தைச் சுற்றியிருக்கும் ஆறு எழுத்துக்களையும் வலஞ்சுழியாக வாசிக்க **தமிழ்வாழ்க** எனும் சொற்றொடர் பெறப்படுவது இக்கவியின் சிறப்பம்சமாகும்.

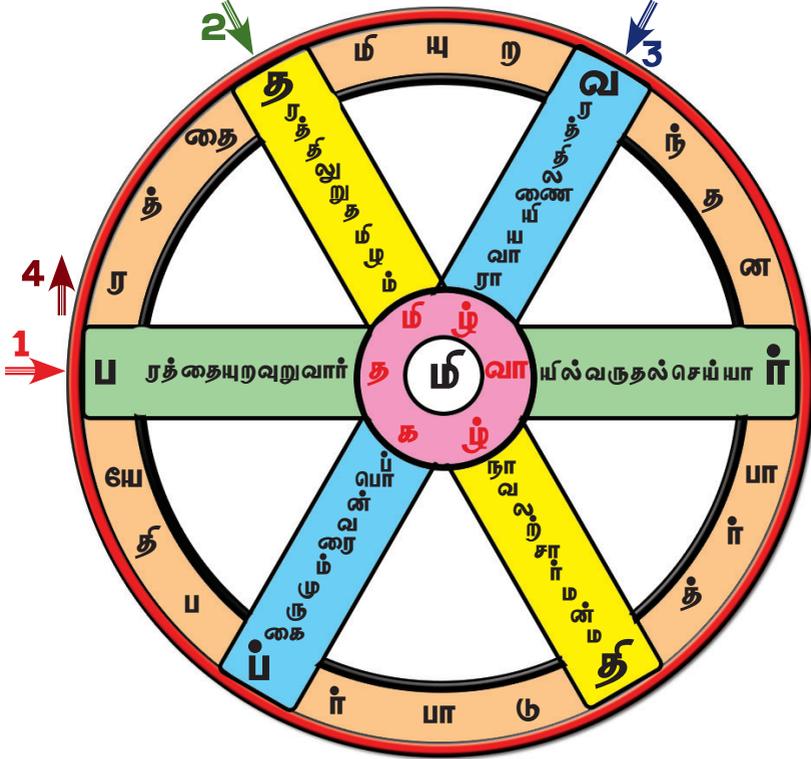
தனிப்பாடல்களாகச் சித்திரக்கவிகள் :

சித்திரக்கவிகளுக்கெனத் தனியான நூல்களை எழுதியும், பிற நூல்களுக்கிடையே ஆங்காங்கு சித்திரக்கவிகளை உள்ளடக்கியும் சித்திரக்கவி இலக்கியத்துக்கு வளம்சேர்த்த ஈழத்துப்புலவர்கள் தனிப்பாடல்களாகவும் பல சித்திரக்கவிகளைப் பாடியுள்ளனர். பெருமகனார்களைப் போற்றும் வாழ்த்துப் பாடல்களாகவும், ஒருவர் இறந்தவுடன் அவரின் இழப்பையொட்டிப் பாடிய சரமகவிகளாகவும் ஈழத்துப்பரப்பிலே பல சித்திரக்கவிகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

இராமநாதபுர பார்ப்பர சேதுபதியும், **சீவசம்புப் புலவர்** பாடிய **அவுட நாகபந்தச்** செய்யுளையும், பத்திராதிபர் **சரவணமுத்துப்பிள்ளை** பாடிய **இரதபந்தச்** செய்யுளையும் மானுடர்களைப் போற்றிப்பாடிய சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகக் கூறலாம். இதேபோன்று **ஆறுமுக நாவலர்**யின் மறைவினையொட்டி **குமாரசுவாமிப் புலவர்** பாடிய **வ்னாவுத்தரக்** கவியும், **ஆணல்ட் சதாசீவம்பிள்ளையின்** மறைவினை அறிந்து, அந்நேரம் மலேசியா - கோலாலம்பூரிலிருந்த **க. வேலுப்பிள்ளை** அவர்கள் எழுதிய **மாலைமாற்றுக்** கவியும் சரமகவிகளாகப் பாடற்பெற்ற சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

இவற்றைப்போன்று மேலைப்புலோலி சதாவதானி **நா. கந்தரை வேறிப்பிள்ளையவர்கள்** அன்பர்களுக்கு எழுதும் **கடிதங்கள்**ில் **கமல பந்தம்**, **இலங்கபந்தம்**, **இரதபந்தம்**, **நாகபந்தம்**, **சதுரங்கபந்தம்**, **மயூரபந்தம்** முதலிய சித்திரக்கவிகளை அமைத்து எழுதியுள்ளதை பதிவுகளின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

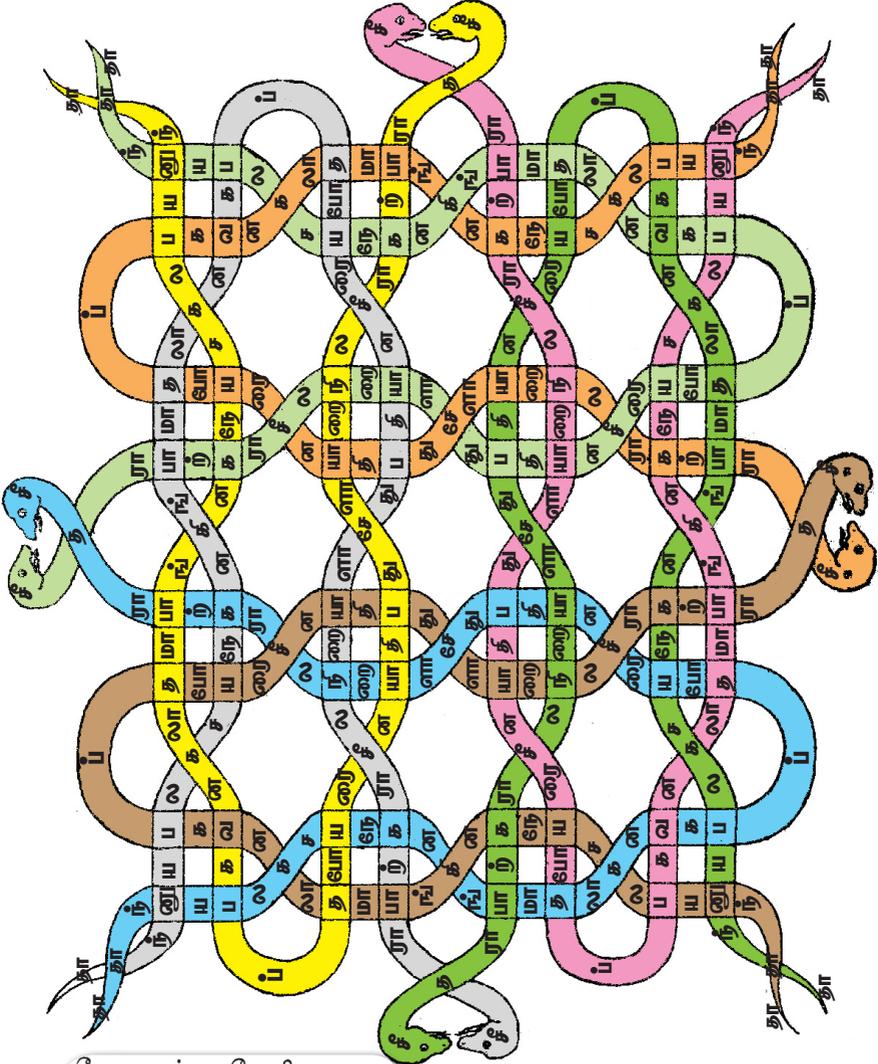
ஆறாரச் சக்கரவந்தம்

பரத்தை யறவறு வார்தமி வாயில் வருதல்செய்யார் தரத்தி லுறுதமி மும்மிமிழ் நாவலற் சார்மன்மதி வரத்தி லணையிய வாராழ் மிகப்பொன் வரைம்முருகைப் பரத்தை தமியுற வந்தனர் பார்த்திடு பார்ப்பதியே.

நடுவெழுத்தைச் சுற்றியுள்ள எழுத்துக்களை வலஞ்சூழியாக வாசிக்க தம்ழ்வாழ்க என்தும் சொல் வருவதைக் காணலாம்.

கந்தமுருகேசனார் (தென்புலோல்) (நல்லை நாவலன் கோவை - 1930)

சீதரா பாற்கரா சில நிறையாளர்
சேது பதியான சிரைய—போதப்
பகவனக லாதமா பாங்கினக நேய
சகல பயனுந்தா தா.

இராமநாதபுர பாற்கர சேதுபத்மீது பாடியது
அ. சீவசம்பப் புலவர் (உடுப்பிட்டி)
(சிவசம்பப் புலவர் பிரபந்தத் திரட்டு - 1939)

பிற்பாடிய சித்திரக்கவிகளுக்கு உரைசெய்வது சிரமம்மிசுந்த பணியாகும். இதன்காரணமாக அனேக சித்திரக்கவிகளுக்கு அவற்றின் பாடலாசிரியர்களே உரைசெய்துள்ளமையைக் காணலாம். இவ்வகையில் துறைமங்கலம் **சுவப்ரகாச சுவாமகர்** பாடிய **தருச்செந்தல் நரோட்டக யமக வந்தாதக்கு** **உறுமுக நாவலர்** செய்துள்ள **உரை** கவனத்திற்குரியது.

இப்பதிவுகள் அனைத்தும் ஈழத்தில் சித்திரக்கவி இலக்கியம் எத்துணை செழிப்பாக இருந்துள்ளமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஈழத்திலே சித்திரக்கவிகளைப் பாடியோராக **உரசகேசர், முத்துக் குமார கவராசர், சேனாத்ராய முதல்யார், முருகேசப் பண்டிதர், பொன்னம் பலயள்ளை, சதாசுவ பண்டிதர், க. வெலுப்பள்ளை, வ. வெலுப்பள்ளை, நா.கந்தரவேற்பள்ளை, சரவணமுத்துப்பள்ளை, சுவசம்புப் புலவர், குமாரசுவாமிப் புலவர், மயல்வாகனப் புலவர், பொன்னுத்துரை ஐயர், நயனை நாகமணிப் புலவர், நமசுவாயம்பள்ளை, கந்தமுருகேசனார், ச. சம்பிரமணியம்** என்கிற பட்டியலைத் தரமுடிந்தாலும் இலைமறைகாயாக இன்னும் பல சித்திரக்கவிப் புலவர்கள் இருந்துள்ளனர் என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

2400 பாடல்களுக்கும் மேற்பட்ட **இரகுவம்மசக்** காவியத்திலுள்ள பாடல்களில் பாதிக்குமேல் இன்னமும் உரை எழுதப்பெறாமலே உள்ளன.

12000 பாடல்களுக்கும் மேற்பட்ட **புராசசேகர** நூலிலுள்ள கவி களின் நுட்பங்கள் இன்னமும் நோக்கப்பெறாமல் உள்ளன.

ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் உரைகள் காணப்பெறாமலும் சித்திரக்கவி நோக்கில் ஆராயப்படாமலும் இருக்கின்றமையால் ஈழத்தில் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த வளர்ச்சியை முழுமையாகத் துணியமுடியாதுள்ளது.

பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி ஈழத்தில் கிடைக்கப்பெறும் அனைத்து இலக்கியங்களையும் ஒன்றுதிரட்டி சித்திரக்கவிகள்சார்ந்த தேடல்களை மேற்கொள்ளுமிடத்து இன்னும்பல ஈழத்துச் சித்திரக்கவிப் புலவர்கள் வெளிச்சத்துக்கு வருவார்கள். இதன்வாயிலாக ஈழத்து இலக்கியமும் தமிழிலக்கியமும் மேலும் செழுமைபெறும் எனலாம்.

4

சீத்திரக்கவிகள் பற்றிய வளக்கநூல்கள்

நீண்டதொரு வரலாறும், அதிநுட்பமான இலக்கணமும் தன்னகத்தேகொண்ட சித்திரக்கவிகள் மரபுவழிக் கல்விமுறையினால் கடத்தப்பெற்று வந்துள்ளன. தமிழ் இலக்கணத்தின் அணியிலக்கணப் பகுதியில் ஒருசிறுதுளி அங்கம்வகிக்கும் சித்திரக்கவிகளானவை மரபுவழிக் கல்விமுறையினால் திட்டமிடப்பெற்று அனைத்து ஆசிரியர்களாலும் மாணவர்களுக்கு கடத்தப்பெற்றுள்ளது என்று கூறமுடியாது. சித்திரக்கவிகளில் நாட்டமும், பரிச்சயமும் நிறைந்த ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தாராகில், அவர்தம் மாணவர்களுக்கு அவற்றைக் கடத்தியிருப்பார். இவ்வாறாக **மரபுவழிவந்த** கல்விமுறையினால் கடத்தப்பெற்ற சித்திரக்கவி புலமைத்துவமானது 18^{ஆம்} - 19^{ஆம்} நூற்றாண்டுகளில் தொய்வடைந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டதைக் காணமுடிகின்றது. ஐரோப்பியர் காலத்தில் அறிமுகமாகிய நவீன கல்விமுறையும், தமிழ் உள்வாங்கிக்கொண்ட புதிய இலக்கிய வடிவங்களும், மரபுவழிவந்த நுட்பமான சித்திரக்கவியின் பரிச்சயத்தை மெதுமெதுவாக குறைக்கத் தொடங்கின எனலாம்.

சித்திரக்கவிகள் இழந்திருந்த பரிச்சயத்தை **சீ.வை.தாமோதரம் பிள்ளையன்** செயற்பாடொன்றின்வாயிலாக உறுதிப்படுத்தலாம். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் 1881^{ஆம்} (விசு வருடம்) ஆண்டு **வீரசோழிய**த்தை முதன்முறையாக அச்சேற்றி தமிழலகிற்குக் கையளித்தார்.

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்புரைகளை மீள்வாசித்தலும், அவற்றினை மீள்பதிப்பித்தலும் என்னும் பணிகளில் முனைப்பினைக் காட்டும் பல ஆய்வுமுயற்சிகள் நடைபெற்றுவந்துள்ளன. இருப்பினும், இம்முயற்சிகளில் அவர் பதிப்பித்த நூலின் **உட்குறியுகள்** கவனம் செலுத்துவது குறைவு. இந்நிலையில், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை மற்றும் அன்றைய பதிப்பாசிரியர்கள் எமக்கு விட்டுச்சென்ற பற்பல செய்திகள் தவறவிடப்பட்டுள்ளன. வீரசோழியத்துக்கு சி.வை.தா. எழுதிய அத்தகைய ஓர் **உட்குறியில்** சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த சில செய்திகள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன.

வீரசோழியத்தின் அலங்காரப்படலத்திலுள்ள சித்திரக்கவிக்கான சூத்திரத்தை அச்சவாகனம் ஏற்றுவதற்கு மிகுந்த சிரமங்களை சி.வை.தா. எதிர்கொண்டுள்ளார் என்று தெரியவருகின்றது. சூத்திரத்திற்கான **பெருந்தேவனார்** உரைப்பகுதியைப் பதிப்பிக்கும் தருணத்தில் அவர் எதிர்கொண்ட சிரமங்களையும் தமது ஆதங்கத்தையும் பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்.

* இக்கவியும் இதன் கீழ் உரைத்த சித்திரத்தொகுதியும் பெரும்பான்மையும் பிரதிகளில்லை. உள்ள பிரதிகளிலும் காலந்தரத்திற்கு கரலிகைவழுக்களால் மிகமாறுபட்டும் கிடக்கின்றன. கையின் பிரதந்தார இலக்கணத்தால் ஆல்தோர் பேருஞ் செயயென்று தேர்வாவதானும், ஏதாவதொருவகையாய் நாம அதனைத்திருகதி அச்சுவது தகுதியன்றாதலானும், அதன் நிச்சயமுபுங்கண்டு சக்கரத்தமைத்துக் காட்ட வல்ல சித்திரக்கவிகள் எவ்விடத்தாயினு மிருத்தல் கூடுமாதலானும், சித்திரக்கவிகளுட் தனக்கிணையல்லாத பெருமாற்றலுடையதோ னூதனக்கவியை இறந்துபோகவிட மனமொவ்வாமையானுந் தென்றா -டி.ஆ. ம. யாழ்ப்பாணத்தினுந் செனணையலுந் தமிழில் மிகப்பிரபல வித்தவாண்களாயிருந்தோர் மூவருடைய பிரதிகளிற சுண்டரூபமாக இதணையவ்விடம் பதிப்பித்திருக்கின்றோம். பிரதியில் ஒன்றற்கொன்று பேதப்பட்டவை ற்றை இருதலைப்பிறையினுளளும் அதிகப்பட்டனவறவை இருதல் பபகரத்தனுள்ளுந் காட்டியிருக்கின்றோம்.

- வீரசோழியம், 1881,
சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் உட்குறிய்பு, [பக். 194]

சீ.வை.தாமோதரம்பிள்ளை
(1832-1900)

சி.வை.தாவின் குறிப்பின்படி,

- பெரும்பான்மைமான வீரசோழிய ஓலைச்சுவடிகளில் சீத்தர்க்கவிகள் பற்றிய குறிப்புகளும் விளக்கங்களும் எழுதப்படாமல் விடப்பட்டுள்ளன.
- ஒருசில ஓலைச்சுவடிப் பிரதிகளில் காணப்பட்ட பாடல்களும் அவற்றுக்கான விளக்கங்களும் பல வழக்களுடன் காணப்பெற்றுள்ளன. ஓலைச்சுவடிகளைப் பிரதெயடுப்பவர்கள், சீத்தர்க்கவிகளை விளக்க, புரிந்து பிரதெயத்தருக்க வாய்ப்பில்லை. இதனால் “காலாந்தரத்திற் கரல்கத வழக்களான மகமாறுபட்டுக்கடக்கின்றன” என்று பதவுசெய்கின்றார்.
- சீத்தர்க்கவிக்கான இலக்கணத்தைக்கண்ட சீ.வை.தா. அவர்கள் அதன் சிறும்பம்சத்தை உணர்ந்துகொண்டார். இத்தகைய “பெருகுஞ் செய்யுகளை” தமக்குத் திருந்துவதற்கு தகுத் இல்லைமென்றும், தாம் திருத்தனால் வழக்கள் ஏற்படலாம் என்றும் தயங்க “கவியின் பிரத்தார இலக்கணத்தால், அ.,தோர் பெருகுஞ் செய்யுகளென்று தோன்றுவதானும், ஏதாவதொருவகையாய் நாம் அதனைத் திருத்த அச்சுவது தகுத்யன்றாதலானும்....” என்று பதவு செய்கின்றார்.
- தமிழ் வரலாற்றிலே முதலாவதாக தமிழ் பி.ஏ. பட்டம்பெற்ற பட்டதாரி, எலவே தொல்காப்பியத்தின் சொல்லக்காரத்தைப் பதிப்பித்த (1868) பதிப் பாசர்யர், பெரும் தமிழ்நூலான சீ.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் சீத்தர்க்கவிக்குள் கைவைக்க தயங்குகிறார் என்றால் சீத்தர்க்கவியானது இழந்திருந்த பரிச்சயத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

- தாம் சீத்திரக்கவியை சர்வரூப பதிப்பிக்காவிடின் “தனக்கணையல்லாத” “பெருமாற்றலுடைய” “நூதனக்கவி” களான சீத்திரக்கவிகள் இறந்துபோய் விடும் என்று ஆதங்கப்படுகின்றார். ஈழத்திலும், தம்முக்கத்திலும் வாழ்ந்த அன்றைய தம்முறஞ்சர்கள் மத்தியில் சீத்திரக்கவிகள் பரவலாகப் பரவியிருக்கவில்லை என்பது இதனால் தெளிவாகின்றது.
- தன்னீகரில்லாச் சீத்திரக்கவிகள் இறந்துபோவதல் மனம் ஒவ்வாத சி.வை.தா. அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும், தென்தமிழகத்திலும், சென்னை யிலும் இருந்து கடைக்கப்பட்ட மகப்பிரபல்யம்வாய்ந்த தம்முறஞ்சர்களின் ஓலைச்சுவடிகளில் கண்டவற்றை கண்டவாறே அச்சப்படுத்துள்ளார். இந்த மூன்று பிரதானங்களும் ஒன்றுக்கொன்று பேதமெற்பட்ட எழுத்துக்களையும் சொற்களையும் அடைப்புக்குறிகளால் [] () காட்டியுள்ளார்.

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் இந்த முயற்சியானது சித்திரக் கவிகள் சார்ந்த ஒரு **வழிப்புணர்வு** ஏற்படுவதற்கும் அவை மரபுவழி வந்தோரிடத்து மாத்திரம் நிலலாமல் **பரவலாக வெளிச்சத்துக்கு வருவதற்கும்** உறுதுணை புரிந்துள்ளது எனலாம்.

1880களில் தொடங்கிய சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த விழிப்புணர்ச்சி யானது சித்திரக்கவிகளை அழியவிடாது ஆவணப்படுத்தல்வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில் **சீத்திரக்கவிகள் சார்ந்த விளக்கநூல்களை வெளிக்கொணரும்** செயலுக்கு வித்திட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

இங்கு **சீத்திரக்கவிகள்பற்றிய விளக்கநூல்கள்** என்பதற்கான ஒரு வரையறையைக் காணுவது பொருத்தமானது. தமிழ் இலக்கண நூல்களும் அவற்றுக்கான உரைநூல்களும் சித்திரக்கவிகளுக்கான இலக்கணங்களையும் அவற்றுக்கான விளக்கங்களையும் அந்நூல்களின் ஒருபகுதியாகவே தந்துள்ளன. இன்னும் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஓர் இலக்கிய நூலில் ஆங்காங்கு பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவிப் பாடல்களுக்கு விளக்கம்தரும் சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. **இவை யாவும் சீத்திரக்கவிகளுக்கான விளக்கம் தருவதை பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்ற நூல்கள் அல்ல.** இந்தப் பின்னணியில் சித்திரக் கவிகளுக்கான விளக்கம் தருவதை பிரதான நோக்கமாகக்கொண்டு தனிநூல்களாக எழுந்த சில தமிழ் நூல்களே இங்கு சித்திரக் கவிகள்பற்றிய விளக்கநூல்கள் என்னும் வரையறையில் வைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் கூறுவதே மரபு. இவ் வடிப்படையில் நவீன இலக்கியத்தின் வருகையுடன் புணர்ச்சி விதிகள் தளர்த்தப்பெற்ற நிலையிலும், யாப்பிலக்கணங்கள் ஒதுங்கி விட்ட நிலையிலும் மரபுவழி இலக்கணநூல்களையொத்த நூல்கள் எதிர்காலத்தில் தோன்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறைகின்றன. அவ்வகையில் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்து எழுந்த விளக்கநூல்களின் வகிபாகம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவ்விளக்கநூல்களே சித்திரக் கவிகளுக்கான இலக்கணநூல்கள் எனும் தகுதியை எதிர் காலத்தில் பெறப்போகின்றன.

100-200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுந்த **சுவாமிநாதம், முத்து வீரியம், குவலயானந்தம்** ஆகிய இலக்கணநூல்கள், சித்திரக்கவிகளின் இலக்கணங்களை விட்டுச்சென்ற இடத்திலிருந்து தொடர்வதான முயற்சியாகவே இந்தச் சித்திரக்கவி விளக்கநூல்களின் வகிபாகம் அமைகின்றது.

சித்திரக்கவிகள் பற்றிய விளக்கநூல்கள் என்னும் வரையறையில் சித்திரக்கவித்திரட்டு என்னும் இந்நூல் உட்பட்ட ஐந்து நூல்களை எம்மால் கூறமுடிகின்றது.

- (1) 1896 - **வீரநாத சீத்திர வினாவத்தரக்கவிகள்**
- (2) 1939 - **சீத்திரக்கவி விளக்கம்**
- (3) 1983 - **சீத்திரக்கவிகள்**
- (4) 2007 - **சீத்திரக்கவிக்க களஞ்சியம்**
- (5) 2016 - **சீத்திரக்கவித் தரட்டு**

[இங்கு குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள நூல்களைத் தவிர பிறவும் சித்திரக்கவிகள் பற்றிய விளக்கநூல்கள் வெளிவந்திருப்பின், அவை இந்நூலாசிரியனால் தவறவிடப்பெற்றுள்ளன என்றும், அவைகிடைக்கப்பெறின் புதுக்கிய பதிப்பில் உள்ளடக்கப்பெறும் என்பதையும் கவனத்திற்கொள்க.]

(1) 1896 - வீனாத சீத்திர வினாவுத்தரக்கவிகள் :

சன்னாகம் **அ.கூமாரசுவாமிப் புலவர்** சித்திரக்கவியில் அதிகம் பரிச்சயம் உள்ளவர் என்பதற்கான பல பதிவுகள் எமக்குக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. 1878ஆம் ஆண்டு **ஆறுமுகநாவலர்ன்** மறைவையொட்டி சரமகவியை **வினாவுத்தரச்** சித்திரக்கவிவகையில் பாடியிருப்பது இதற்கு ஒரு சான்றாகும்.

இவர் 1896ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் **வீனாத சீத்திர வினாவுத்தரக் கவிகள்** என்னும் நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். **வினாவுத்தரம்** என்பது சித்திரக்கவிகளில் ஒருவகை. இந்நூலானது தமிழிலுள்ள சித்திரக்கவி வகைகள் அனைத்தையும் பற்றியதான விபரங்களை உள்ளடக்கவில்லை. ஆனால் வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவி வகையிலுள்ள 20க்கும் மேற்பட்ட உபபிரிவுகளின் விபரங்களை இந்நூல் விளக்குகின்றது.

இந்நூலானது வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பெற்ற நூலாகும். இந்நூலினைத் தவிர பிற இலக்கண நூல்களோ, அல்லது உரைநூல்களோ வினாவுத்தரத்தின் உபபிரிவுகளைப் பற்றிய விபரங்களைத் தமிழில் தந்ததில்லை.

இந்நூலின் அடிப்படை நோக்கமானது வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவிக்கும் அதன் உபபிரிவுகளுக்கும் விளக்கம்தந்து தமிழுலகிற்கு

அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்
(1854-1922)

அறிமுகம் செய்வதாகும். ஒவ்வொரு உபபிரிவுபற்றிய விபரமும், அவற்றுக்கான சித்திரத்தன்மையின் விளக்கமும், உதாரணச் செய்யுள்களும், தேவையான இடங்களில் உருவப்படங்களுமாக இந்நூலிலே உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன.

1896^{ஆம்} ஆண்டுக்கு முன்னர் சித்திரக்கவி வகைகளுக்கு, அல்லது குறித்தவொரு சித்திரக்கவி வகைக்கு இவ்வாறான விளக்கம் தருகின்ற **தனியான** நூல்கள் தமிழிலே வெளிவந்ததற்கான பதிவுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவ்வடிப்படையில் 'குமாரசுவாமிப் புலவரின் இந்நூலானது சித்திரக்கவிகள் பற்றிய விளக்கநூல்கள் எழுதுவதற்கான ஒரு **நொடக்கப் புள்ளியாக** அமைந்துள்ளது' என்றே கணிப்பிட முடிகின்றது.

வ்னாத சீத்திர வ்னாவுத்தரக்கவிகள் எனும் நூலினை வெளியிட்ட குமாரசுவாமிப் புலவர், சித்திரக்கவிகள் சார்ந்து மேலும் பல செய்யற் பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்று தெரிகின்றது.

குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்கள், தமது தண்டியலங்கார புதுக்கிய உரையின் வாயிலாகவும் **தமிழ்ல் சீத்திரக்கவிக்ரூர்ய இடத் த்னைச் சீராக்கியுள்ளார்.**

தண்டியலங்காரத்தில் சித்திரக்கவிகளின் பெயர்களை நிரற் படுத்தும் சூத்திரம் மாத்திரமே உள்ளது. சித்திரக்கவி ஒவ்வொன்றையும் விபரிக்கும் சூத்திரங்கள் இல்லை. 1857^{ஆம்} ஆண்டு தண்டியலங்காரம் அச்சேறியபோதும் சித்திரக்கவிக்கான பகுதியில் பல தெளிவின்மையும் வழக்களும் காணப்பட்டுள்ளன. இதனை 1903^{ஆம்} ஆண்டு அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்கள் தமது **புதுக்கிய** தண்டியலங்கார உரைப்பதிப்பில் திருத்தியுள்ளார். மேலும் சித்திரக்கவிகளுக்குரிய புதிய கோட்டுப்படங்களைத் தமது பதிப்பில் சேர்த்துக்கொண்டுள்ளார்.

அடுத்த முயற்சியாக சித்திரக்கவிகள் சார்ந்து தமது மாணவர் களுக்குக் கற்பித்துள்ளார் என்பதும் புலனாகின்றது. குமாரசுவாமிப் புலவரின் மாணவரான **க. மயல்வாகனப் புலவர்** 1911^{ஆம்} ஆண்டு 111 பாடல்களைக் கொண்ட **நருலேச்சர வ்னாத வ்சீத்திர கவிய்பூங் கொத்து** என்னும் சித்திரக்கவி நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் வெளிவருவதற்கான முன்னோடியாக குமாரசுவாமிப் புலவர் விளங்கியுள்ளார்.

கதப்பிரத்தியாகதசாதி.

அஃது உத்தரமாய்நின்ற சொல்லே மாலே மாற்றுக இறுதியினின்று வாசிக்கப்பட்டுப் பின்னும் உத்தரமாகப் பாடுவது. இரண்டு சொல்லே புள்ளடிபோல நீளமுங் குறுக்குமாக வரையப்பட்டு இரண்டுக்கும் ஈடுவெழுத்து ஒன்றாகவும், அவ்விரண்டும் இறுதியினின்று வாசிக்கப்பட்டுப் பின்னிரண்டு சொல்லாகவும் வரப்பாடுவதும் கதப்பிரத்தியாகத சாதியுள் ஒன்று. கதம்—போதல். பிரத்தியாகதம்—திருப்பிவருதல். இதனைத் தமிழ்நூலார் மாலேமாற்று என்பர்.

கட்டளைக் கவித்துறை.

சீதேவி யேயென வள்ளியை யீன்று திகழ்த்துளதென்
 மாதோ பிறப்பி னிழிந்தது வேத னிடம்வடுகன்
 கோதா ரகந்தை யுடனே கவர்ந்ததென் கூற்றுதைத்த
 மாதேவ னோட்டுவ தன்ப ரிடத்தினின் மற்றெதுவே.

உத்தரம்.

- க. மிருகி — பெண்மான்.
 உ. கிருமி — புழு.
 ஈ. குருதி — இரத்தம்.
 ச. திருகு -- மாறுபாடு.

	டு	
மி	ரு	கி
	ஊ	

- விநோத சித்திர வினாவுத்தரக்கவிகள் - ஒரு பகுதி (1886),
 அ. குமாரசுவாமிய் புலவர்

சித்திரகவிகளுள்ளே இரண்டாங்கவி
 “கூடசதுக்கம்” என்றிருந்தது. காதைகரப்பு, காந்தாறைப்
 பாட்டு என்பவற்றினுரை மாறனலங்காரச் சூத்திரத்தோடு
 மாறுபட்டிருந்தது. ஆரூரச்சக்கரத்தின் உதாரணமாகிய
 “தண்மலர்வில்லி” என்னுங் கவி சக்கரத்திலே அமைக்கப்
 பும்போது, ஒரெழுத்தாய்க் குறட்டிலே பொதுவாக நின்று
 மும்முறை படித்தற்குரிய எழுத்து ஒரு முறை சகரமெய்
 யும், இருமுறை சகரவுயிர்மெய்யுமாகப் பெற்றும், சூட்டிலே
 பொதுவே நின்றற்குரிய ஒரெழுத்து ஒருமுறை தகரமெய்
 யும், ஒருமுறை தகரவுயிர்மெய்யுமாகப் பெற்றும் பிழைப்
 பட்டிருந்தது.

இவைகளையும், இவைபோன்ற பிறவற்றையும் வேறாக்
 கியும், வேறு சிலவற்றை விலக்கியும், ஆவசியகமான சிலவற்
 றைக் கூட்டியும், விஷயங்களை வேறுவேறாக விரித்து விளக்கி
 யும், முன்னுள்ள உதாரணங்களோடும் பின்னும் பலகவி
 களைக் கந்தபுராணம் இராமாயணம் முதலியவற்றினின்றும்
 எடுத்துக்காட்டியும், முரசுபந்த கோட்டம் புதுவதாகத்தீட்டி
 யும் இப்பொழுதெழுதப்பட்டிருத்தலால் இவ்வரை புதுக்கப்
 பட்டதாயிற்று.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரவர்கள் ப்ரோபகாரமாகத்
 தொடங்கி நடாத்தி வந்த வித்தியாதருமவிடயங்களைப் பரி
 பாவித்து வளர்த்து வருபவராகிய ஸ்ரீமத். ந. க. சதாசிவப்
 பின்னையவர்கள் செய்த உதவிகள் மிகப்பல. திருத்தங்கள்
 பலவாகச் செய்தும், பொருத்தமுந் தோற்றமும் பொருந்து
 மாறு பதிப்பித்தும், நாகபந்தம் முரசுபந்தம் முதலியவை
 களைச் சித்திரகோட்டங்களில் அமைப்பித்தும் இவ்வலங்கா
 ரத்தினை அச்சினாலும் அலங்காரமாக்கினார்கள். இவர்கள்
 நன்றி நம்மால் என்றுங் கொண்டாடப்படுக.

- தண்மூலங்காரம் மூலமும் உரையும் [புதுக்கியது], 1903,
 உபக்கிரமணிகையில் இரு பகுதிகள், அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்
 இரண்டாம் பதிப்பு, 1926 [பக். 6-7]

இந் நூலை யாக்கியபோழுது விசேஷ கருவிகளா யமைந்து எனக்குப் பெரிதுஞ் சகாயஞ்செய்தவை, கைம்மாறு கருதாது மழை பொழியும் மேகம் போலக் கற்பவரிடத்துச் சிறிதுஞ் சகாயம் பெறாது மலர்ந்த முகமுங் குளிர்ந்த மொழியுஞ் சிறந்து விளங்கக் கற்றற்குரியவற்றைக் கற்பித்துத் திசை யெங்கும் இசை நிறுவிநிற்கும் **என் செந்தமிழாகிரியார்** வித்துவ சிகாமணி யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம் **ஸ்ரீலக்ஷ்மி**. **அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்** **வர்கள்** இயற்றி வெளிப்படுத்திய **“விநோத சித்திர வினா வுத்தரக் தவிக”** னென்னும் ஒரு சிறு நூலும், அவர்கள் தாமே புதுக்கிப்பதிப்பித்த **“தண்டி யலங்கார வுரை”** யுமாம். அக்காரணத்தானும் பிறவாற்றானும் ஆசிரியரவர்கள் எக்காலத்தும் அடியேன் மனத்தை விட்டு அகலப் பெறார்கள்.

- நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து ,1911,
க. மயில்வாகனப் புலவர், முகவுரை [பக். 2-3]

குரவர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாக்கு வளமா வுரைதர வெஞ்சா வலிகெழுமி
யாக்க நறுங்கவி யாக்கிவைத் தானெனை யாமுதலைஞ்
சீர்க்கட் கடையெழுத் தாற்பெயர் பூண்ட செழும்புலவன்
பார்க்க ணவன்றனை மற்றென் குரவரைப் பாடுவனே.

வாக்கு வளம்பொருந் புரைத்தற்குக் குறையாத திறமையை யான் அடைந்து நறுங்கவிப்பாடவும் என்னை வல்லவனாக்கி வைத்தவன், இச்செய்யுளின் முதலைத்து சீர்களினுமுள்ள இறுதியெழுத்துக்களாறைய பெயரைப் பூண்ட செழும்புலவன். (அவ்வெழுத்துக்கடாம் முறையே கு, மா, ர, சா, மி, என்பன. எனவே, குமாரசுவாமிப்புலவனென்ற வாறாயிற்று.) அவனையும் எனது மற்றைய குரவரையும் புகழ்ந்து பாடுவேனென்பது இவ்வீனோதகவியின் பொருள்.

- நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து, 1911,
க. மயில்வாகனப் புலவர், குரவர் துதி

மயில்வாகனப் புலவர் தமது சித்திரக்கவி நூலிலே குமாரசுவாமிப் புலவருக்கு வணக்கம் செலுத்தியுள்ளார்.

இக்குறிப்புகள் யாவும் குமாரசுவாமிப் புலவரின் சித்திரக் கவிகள் சார்ந்த பங்களிப்பினைக் குறிப்பிடுகின்றன.

(2) 1939 - சீத்திரக்கவி விளக்கம் :

சீத்திரக்கவி விளக்கம் என்னும் நூலானது சித்திரக்கவித் துறையில் மிகவும் பரிச்சயம்வாய்ந்த நூலாக அமைகின்றது. சித்திரக்கவி விளக்கம் நூலிலே, **சூரியநாராயண சாஸ்திரி** அவர்களால், சென்னைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு, சித்திரக்கவிகள் கற்பிப்பதற்கு 1897கள் தொடங்கி எழுதப்பெற்ற **குறியீடுகள்** உள்ளடங்கியுள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது.

இருப்பினும், இந்நூல் அச்சேறிய ஆண்டுபற்றி சில கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்நூலானது 1897^{ஆம்} ஆண்டே வெளியிடப்பட்டதாகவும் இதுவே சித்திரக்கவி விளக்கம் சார்ந்து எழுந்த முதலாவது நூலாகவும் தற்காலத் தமிழறிஞர்களிடையே கருத்துள்ளது. இன்றைய நிலையில் எமக்கு 1939^{ஆம்} ஆண்டு **பலராம ஐயரால்** வெளியிடப்பட்ட 'சித்திரக்கவி விளக்கம்' நூலினது பதிப்பே கிடைக்கப்பெறுகின்றது. சூரியநாராயண சாஸ்திரியின் பிரதம இயற்றமிழ் மாணவராக பலராம ஐயர் கற்றுள்ளார்.

'சித்திரக்கவி விளக்கம்' என்னும் நூலானது 1939^{ஆம்} ஆண்டுதான் வெளியிடப்பட்டது என்ற பதிவினை 1950^{ஆம்} ஆண்டு வெளிவந்த சூரியநாராயண சாஸ்திரியின் சரிதத்தை எழுதிய வித்வான் **ப. சுப்பிரமணியன்** அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். சுப்ரமணியன் அவர்கள் **பலராம ஐயர்** புதல்வர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மேலும், 'சித்திரக்கவி விளக்க' நூலிலுள்ள உதாரணச் செய்யுள் களுக்கு தாம்தான் **உரையழுத்தவர்** என்று பலராம ஐயரே 1939^{ஆம்} ஆண்டு வெளிவந்த பதிப்பின் முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் சூரியநாராயண சாஸ்திரியின் மறைவின்பின்னர் 1912^{ஆம்} ஆண்டு பலராம ஐயர் எழுதிய **வல்லிபாணய** நாடகத்திலுள்ள **சதுரங்க தூரக கதம்பந்தம்** என்னும் சித்திரக்கவியும் இந்நூலிலே உள்ளடக்கப் பெற்றுள்ளது.

இவற்றின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது 1897-1903 காலப்பகுதியில் தண்டியலங்காரத்தின் சித்திரக்கவிப் பகுதியைக் கற்பிப்பதற்கு சூரியநாராயண சாஸ்திரி அவர்கள், குறிப்புகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கவேண்டும். ஒருவேளை அக்குறிப்புகளை 'சித்திரக்கவி விளக்கம்' என்ற தலைப்பிட்டு மாணவர்களுக்கு அச்சிட்டுக்கொடுத்திருக்கலாம். அக்குறிப்புகள், அவரின் இயற்றமிழ் மாணவரான பலராம ஐயரால் பாதுகாக்கப்பட்டு, 36 ஆண்டுகளுக்குப்

இக்குறிப்புக்களையும் பிறவற்றையும் சேர்த்து சாஸ்திரியாரது இயற்றமிழ் மாணவர் பலராம. ஐயரவர்கள் பிற்காலத்தில் (1939-ல்) 'சித்திர கவி விளக்கம்' என்னும் புத்தகமாகப் பதிப்பித்துள்ளனர்.

- வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் (சரித்திர நூல்), 1950, ப. சுப்ரமணியன் [பக்-79]

சித்திரக்கவிகள் என்னும் இந்நூல் இதுவரை வெளிவராத ஒரு தனி நூலாக அமைகிறது. சுமார் 85 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திரு வி.கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் அவர்கள் சித்திரக்கவி விளக்கம் என்ற பெயரில் ஒரு நூல் வெளியிட்டுள்ளார்.

- சித்திரக்கவிகள், 1983, வே. இரா. மாதவன், [ச. வே. சுப்பிரமணியன் - முன்னுரை] [1983-85 = 1897-98 என்று கணிக்கப்பெற்றுள்ளது]

வ.கோ.சூரியநாராயண சாஸ்திரீ
(பர்த்மாந் கலைநூர்)
(1870-1903)

பின்னர் உதாரணப் பாடல்களுக்கான உரைகள் எழுதப்பெற்று, தாம் பாடிய பாடல்களையும் உள்ளடக்கி **சித்திரக்கவி விளக்கம்** என்ற தலைப்புடன் வெளியிடப்பெற்றிருக்க வேண்டும், என்ற முடிவுக்கே வரமுடிகின்றது.

இவ்விடயத்தை இத்துணைதூரம் நுணுகித் தெளிவாக்கு வதற்குக் காரணமாக அமைவது 1903^{ஆம்} ஆண்டு **அ. குமாரசுவாமிப் புவர்னால்** வெளியிடப்பெற்ற **தண்டியலங்காரத்தின் புதுக்கிய பதிப்பாகும்**. இப்புதுக்கிய பதிப்பின் இரண்டாம் பதிப்பும் 1926^{ஆம்} ஆண்டு 'சித்திரக் கவி விளக்க' நூலுக்கு முன்னரே வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

கஉ. அக்கரசுதகம்

முழுவதும் நின்று ஒரு பொருள் பயப்பதாயும், ஒவ்வோரொழுத்தாக நீக்க வெவ்வேறு மொழியாய் வெவ்வேறு பொருள் பயப்பதாயுமுள்ள ஒரு சொல்லை எடுத்துக்கொண்டு பொருள்கள் காட்டிப் பாடப்படுவது அக்கரசுதகமாகும்.

அக்கரம் - எழுத்து. சுதகம் - குறைத்தல்.

உதாரணம் :

‘பொற்றாணில் வந்தசுடர் பொய்கை பயந்த வண்ணல்
சிறையன் முன்வணிகை யாகி யளித்த செம்மல்
மற்றியார் கொல்லென்னின் மலர்நூலி வணங்கி நாளும்
கற்றோர் பரவுங் கநகாரி நகாரி காரி.’

எனவரும்.

இங்கே எடுத்துக்கொண்ட சொல்லுக் ‘கநகாரி’ என்பது. அதன் முதலெழுத்தாகிய ‘க’கரத்தை நீக்க ‘நகாரி’ என்றாகும். ‘நகாரி’ என்பதிலே முதலெழுத்தாகிய நகரத்தை நீக்கக் ‘காரி’ என்றாகும். கநகாரி - விட்டுணு. நகாரி - முருகக் கடவுள். காரி - மாசாத்தன். கநகன் - இரணியன். நகம் - மலை. அரி - பகைவன்.

கரு. நிரோட்டம்

இதழ் முயற்சியாற் பிறப்பனவாகிய உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஓள, ப, ம, வ, என்னும் எழுத்துக்கள் வாராமற் பாடப்படுவது நிரோட்டமாகும்.

நிரோட்டம் என்பது நிரோட்டம் என நின்றது. நிர் - இன்மை; ஓட்டியம்-ஓட்டசம்பந்தமுடையது. ஓட்டம்-உதடு.

- தண்டியலங்கார புதுக்கிய உரை - சித்திரக்கவிப்பகுதியில் எழுதப்பெற்றுள்ள குறிய்புகள்
அ. குமாரகவாமிப் புலவர், 1903,
இப்பகுதி 1922^{ஆம்} ஆண்டு இரண்டாம் பதிப்பிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றது.

13. அக்கரச் சுதகம்

முழுவதும் நின்று ஒரு பொருள் பயப்பதாயும், ஒவ்வோ ரெழுத்தாக நீக்க வெவ்வேறு மொழியாய் வெவ்வேறு பொருள் பயப்பதாயுமுள்ள ஒரு சொல்லை எடுத்துக்கொண்டு பொருள்கள் காட்டிப் பாடப்படுவது அக்கரச் சுதகமாகும். அக்கரம் எழுத்து ; சுதகம் - குறைத்தல்.

இதற்கு உதாரணம் :—

பொற்றூணில் வந்தசுடர் பொய்கை பயந்த வண்ணல்
சிறறயன் முன்வனிதை யாகி யளித்த செம்மல்
மற்றியார்கொ லென்னின் மலர் தூவி வணங்கி நானும்
கற்றோர் பரவுங் கநகாரி நகாரி காரி.' (உரு)

இதன் பொருள் :—பொன் தூணில் வந்த சுடர் - பொன் மயமாகிய தூணிலே பிறந்த சோதிஸ்வரூபி, பொய்கை பயந்த அண்ணல் - (சரவணப்) பொய்கை பெற்ற பெருமையுடையவன், சிறுமை ஆயன் முன் வனிதை ஆகி அளித்த செம்மல் - சிறிய இடையகுகிய கண்ணன் முற்காலத்தில் மோகினிப் பெண்ணாகிப் பெற்றெடுத்த கடவுள், யார் கொல் என்னின் (இவர்கள்) யாவரென்று வினவின், மலர் தூவி வணங்கி - மலர்களால் அர்ச்சித்து நமஸ்கரித்து, கற்றோர் நானும் பரவும் - கற்றவர்கள் தினமும் தோத்திரஞ் செய்யும், கநக அரி - கநகுகுகிய இரணியனைக் கொன்ற திருமால் ; நக அரி - கிரௌஞ்ச மலையை அழித்த முருகவேள் ; காரி - மகாசாஸ்தாவாகிய ஐயனார் (எ - று.)

இச்செய்யுளில், கநகாரி, நகாரி, காரி என்ற பெயர்கள், எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்று குறையப் பொருள் வேறுபட்டு நிற்ப, அப்பொருள்கள் இன்னவென்று விளங்கிக் கிடந்தவாறு காண்க.

14. நிரோட்டம்

நிரோட்டமாவது, இதழ் முயற்சியாற் பிறப்பனவாகிய உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஞ, ப, ம, வ என்னும் எழுத்துக்கள் வாராமற் பாடப்பட்டுச் செய்யுளாம்.

நிரோட்டம் என்பது நிரோட்டம் என நின்றது. நிர் இன்மை ; ஓட்டியம் - ஓட்ட சம்பந்தமுடையது. ஓட்டம் - உதடு.

- சித்திரக்கவி விளக்கம் நூலிலிருந்து ஒரு பகுதி - 1939^{ஆம்} ஆண்டுப் பதிப்பு

தண்டியலங்கார உரைநூல்களில் காணப்பெறும் பகுதிகளுடன் 1939ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பெற்ற 'சித்திரக்கவி விளக்கம்' நூலின் அனேக பகுதிகள் ஒப்புமையுடன் காணப்படுகின்றன. தண்டியலங்காரத்தைக் கற்பிப்பதற்கு சூரியநாராயண சாஸ்திரி பெருமகனார் குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார் என்கிறபோது அக்குறிப்புகள் தண்டியலங்கார உரைநூல்களுடன் ஒத்துள்ளது என்பது ஏற்படையதே.

இருப்பினும், 'சித்திரக்கவி விளக்க' நூலை அறிஞர் உலகம் தனிச்சிறப்புடைய நூலாக உயர்த்தி வைக்குமிடத்து அதற்குமுன்னர் வந்த அனைத்து தண்டியலங்கார உரைநூல்களின் சித்திரக்கவிப் பகுதிகளுக்கும் அதே அங்கீகாரத்தை வழங்கவேண்டும் என்னும் நிலை ஏற்படுகின்றது.

1939ஆம் ஆண்டு 'சித்திரக்கவி விளக்கம்' என்னும் பெயரினைத் தாங்கித் தனிநூலாக வெளிவந்தமையால், காலம் அதற்குத் தனி அங்கீகாரத்தை வழங்கியுள்ளது என்பதே நிதர்சனமாகின்றது. 1903ஆம் ஆண்டு தண்டியலங்காரத்தின் புதுக்கிய பதிப்பின்போது அதற்கு முன்னர் இல்லாத **முரசுபந்தம்** போன்ற உருவப்படங்களைத் தீட்டி அச்சிட்ட குமாரசுவாமிப் புலவரின் முயற்சிகள் காலவோட்டத்தில் மறைந்துபோயின.

சூரியநாராயண சாஸ்திரியால் எழுதப்பெற்றதாகக் கூறப்படும் சித்திரக்கவி விளக்கம் நூலிலே தண்டியலங்கார உரைநூல்களில் காணப்பெறும் 20 சித்திரக்கவிகள் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுக்கும் மேலாக **வ்ருச்சுபந்தம்** என்னும் சித்திரக்கவியும் **சதுரங்க துரக கதபந்தம்** என்னும் சதுரங்க பந்தத்தின் உபபிரிவும் இந்நூலின் வாயிலாகத் தமிழுக்கு அறிமுகமாகியுள்ளன என்பது கவனத்துக்குரியது. அத்துடன் **வ்ஸ்வதளபந்தம்** எனும் சித்திரக்கவி பற்றிய விபரத்தை வடமொழி நூல்களில் காணும்படியான குறிப்பும் காணப்படுகின்றது. சூரியநாராயண சாஸ்திரி எழுதிய **கலாவத்** மற்றும் பலராம ஐயர் எழுதிய **வல்லீ பர்ணய** நாடகங்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற சித்திரக்கவிகளும் உதாரணக்கவிகளாக இந்நூலிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தண்டியலங்கார உரைநூல்கள்கூறும் சித்திரக்கவிப் பகுதிகளிலும் பார்க்கப் பெரிய மாற்றங்களை உள்ளடக்காதபோதும் **சீத்திரக்கவி விளக்கம்** என்னும் தலைப்பின் காரணமாக, தமிழ் சித்திரக்கவி உலகில் இந்நூலுக்குத் தனியான அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

(3) 1983 - சீத்திரக்கவிகள் :

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப்பதிப்பு நூலானது தமிழ் சித்திரக்கவித் துறைக்கு மகத்தான பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளது.

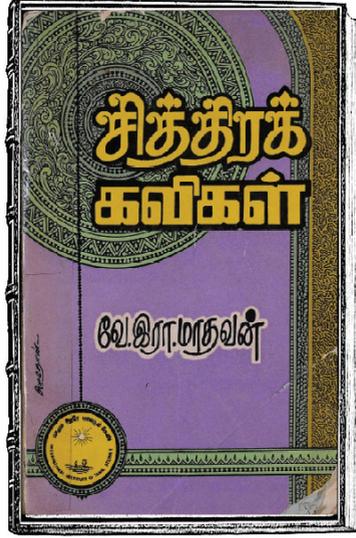
இலக்கணம்கூறும் சித்திரக்கவிகளாக 50 சித்திரக்கவிகளும், இலக்கியம்கூறும் சித்திரக்கவிகளாக 20 சித்திரக்கவிகளும் இந் நூலிலே நிரற்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் இணைந்த வடிவங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் 14 பெயர்கள் தரப்பெற்றுள்ளன. 54 சித்திரப்படங்களை உள்ளடக்கி 430 பக்கங்களுக்கும் மேலாக விரிந்துசெல்லும் பொக்கிஷமாக இந்நூல் அமைகின்றது.

இந்நூலில் 'சித்திரக்கவிகள் அடங்கிய தனிநூல்கள்', மற்றும் 'சித்திரக்கவி பாடியுள்ள புலவர்கள்' என்னும் அநுபந்தப் பட்டியல்கள் ஆகியன நூலுக்கான உழைப்பின் வீரியத்தைக் காட்டிநிற்கின்றன. இவை அனைத்துக்கும் மகுடமாய் 'சித்திரக்கவிகள் ஓர் ஆய்வு' என்னும் அத்தியாயம் அமைகின்றது.

தமிழ்ச்சித்திரக் கவித்துறையில் **சீத்திரக்கவிகளுக்கு வளக்கம்தர எழுந்த முதலாவது முழுமையான நூலாக இது அமைகின்றது எனலாம்.** சித்திரக்கவிகள் என்னும் இந்நூலானது 1983ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தமிழில் எழுந்த அனைத்துச் சித்திரக் கவிசார்ந்த நூல்களுக்கும் வழிகாட்டியாக அமைகின்றது.

தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் சித்திரக்கவிகளை தொகுத்துத் தந்துள்ளமை மிகச்சிறந்த முயற்சியாகும். இதன் காரணமாக **மாணிக்கமாலைபந்தம், உருத்திராக்க கண்டிகாபந்தம், மலைப்பந்தம், திருவடிப்பந்தம், திருக்கைபந்தம், சங்குபந்தம், சடாக்கரபந்தம், சொக்கட்டான் பந்தம், வளக்குபந்தம்** போன்ற புதிய சித்திரக்கவிகள் பட்டியலில் சேர்ந்துள்ளன.

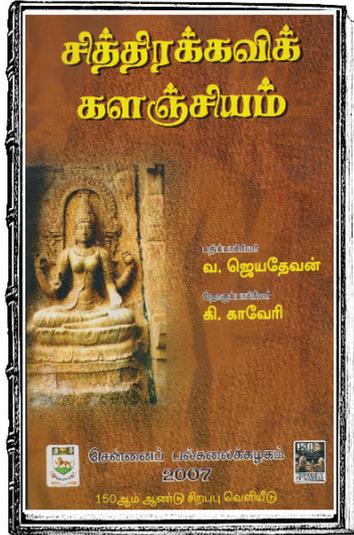
மாதவன் அவர்கள் புதிதாக இயற்றிச் சேர்த்த **அன்னப்பந்தச்** சித்திரக்கவியும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சித்திரக்கவிதைகள்

வே. இரா.மாதவன்

1983ஆம் ஆண்டு - உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடு

சித்திரக்கவிக் களஞ்சியம்

தொகுப்பாசிரியர் - கி. காவேரி, பதிப்பாசிரியர் - வ. ஜெயதேவன்

2007ஆம் ஆண்டு - சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு

(4) 2007 - சீத்திரக்கவிக் களஞ்சியம் :

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 150ஆம் ஆண்டு சிறப்பு வெளியீடாக 2007ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **சீத்திரக்கவிக் களஞ்சியம்** எனும் நூலானது **க. காடேவர்** அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று **வ. ஜெயதேவன்** அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்நூல்கொண்டுள்ள தலைப்பிற்கமைய **களஞ்சியத்தின் தொழிற்பாட்டை** சிறப்பாகச் செய்கின்றது. தமிழ்ப்பரப்பில் கிடைக்கும் சித்திரக்கவி சார்ந்த பெயர்களும், உபபிரிவுகளின் பெயர்களும் **அகரவரிசையப்படுத்தப்பெற்று** அவற்றுக்கான விளக்கங்கள் தரப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலின் முக்கிய பலமாக அமைவது, ஒருகுறித்த சித்திரக்கவிக்குத் தமிழ்ப்பரப்பில் வழங்கியுள்ள வெவ்வேறான பெயர்கள் அனைத்தையும் ஒருநூலில் காணும்படி அமைத்துள்ளமையாகும். **ந்ரோட்டியம், ந்ரோட்டகம், ந்ரோட்டம், ந்ரோட்டி** ஆகிய அனைத்தும் ஒரு சித்திரக்கவி வகையையே குறிக்கின்றன போன்ற செய்திகளை இந்நூல் தெரிவிக்கின்றது.

அடிப்படையில் அகராதிப் பண்புடனும், உள்ளடக்கத்தின் விரிவில் களஞ்சியநூலின் அமைப்பிலும்பார்க்க சற்று அதிக விளக்கங்களுடன் இந்நூல் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. உதாரணமாக, **அய்தான சீத்தாமணிக்** களஞ்சிய நூலானது உதாரணப் பாடல்களை உள்ளடக்கியதன்று. ஆனால் சித்திரக்கவிக் களஞ்சிய நூலானது சில சித்திரக்கவி வகைகளுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உதாரணச் செய்யுள்களையும் உள்ளடக்கி அண்ணளவாக 90 பக்கங்களில் அமைந்துள்ளது.

சீத்திரக்கவிகளுக்கான ஒரு கைநூல் எனும் தன்மையை இந்நூல் வழங்குகின்றது.

இந்நூலின் உள்ளடக்கப்பரப்பில் 1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **சீத்திரக்கவிகள்** நூலின் தாக்கத்தைக் காணலாம். இருப்பினும் 'சித்திரக்கவிகள்' நூலில் உள்ளடங்காத பல புதிய பாடல்களையும் 'சித்திரக்கவிக் களஞ்சியம்' உள்ளடக்கியுள்ளது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

(5) 2016 - சத்திரக்கவத் தர்ட்டு :

1896^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி கடந்த 120 ஆண்டுகளில் இத்தகைய சிறப்பான சித்திரக்கவிகள் பற்றிய விளக்கங்களைத் தருகின்ற நூல்கள் வெளிவந்திருக்கும் பின்னணியில் **சத்திரக்கவத் தர்ட்டு** எனும் இந்நூல் தற்பொழுது (2016) வெளிவருவதற்கான தேவை என்ன? என்பது நோக்கத்தக்கது.

‘சித்திரக்கவிகள்’ (1893) நூலிலே, தமிழிலே கிடைக்கப்பெறும் அனைத்துச் சித்திரக்கவிகளுக்கும் விளக்கம் தருவதே முதன்மை நோக்கமாக அமைந்துள்ளமையால் **ஈழத்துப் புலவர்களின் சத்திரக்கவ் சார்ந்த பதவுகள் நூல்கள் பத்யப்பெறவல்லவை** என்றே கூறவேண்டும். ‘சித்திரக்கவி பாடிய ஈழத்துப் புலவர் - **முருகசு பண்டிதர்**’ என்னும் ஒரு செய்தி மாத்திரமே இந்நூலிலே தரப்பெற்றுள்ளது.

அதேபோன்று ‘சித்திரக்கவிக் களஞ்சியம்’ (2007) நூலும் இத்துறைக்கான முதலாவது களஞ்சிய நூலாக அமைவதால் ஈழத்தவர்கள் பற்றிய பாடல்கள் களஞ்சியப்படுத்தப்படாமல் தவறவிடப்பட்டுள்ளன. ஈழத்து **முத்துக்குமாரக் கவராயர்** பாடிய ஒரு செய்யுள் மாத்திரம் இந்நூலிலே உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஈழத்துப் புலவர்கள் பாடிய பாடல்களையும், சித்திரக்கவிகள் சார்ந்து அவர்கள் எழுதிய நூல்களையும் தமிழ் உலகிற்கு எடுத்துக் கூறவேண்டிய நோக்கமானது இத்துறைசார்ந்த நூல் ஒன்று வெளிவரவேண்டிய தேவையை நியாயப்படுத்துகின்றது. இத்தேவையை நிறைவுசெய்யும் முகமாக சித்திரக்கவிகள் பற்றிய விளக்கங்கள் கூறுகின்ற சிறந்த நூல்கள் தமிழ்ப்பரப்பில் வெளிவந்த பின்னரும் ‘சித்திரக்கவித்திரட்டு’ எனும் இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

அத்துடன், **சத்திரக்கவத்தர்ட்டு** வெளிவரும் காலத்தின் தேவை கருதியும், தெளிவுகருதியும் சித்திரக்கவிகளுக்கான விளக்கம் தரும் பகுதியில் சில மாற்றங்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் முன்னையநூல்களில் காணப்பெற்றுள்ள ஒருசில கருத்துப்பிழைகள் சீர்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கான குறிப்புகள் உரிய இடங்களிலே தரப்பெற்றுள்ளன.

சித்திரக்கவித்திரட்டு எனும் இந்நூலின் அமைப்பானது அடுத்துவரும் அத்தியாயத்தில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சீத்திரக்கவ் இலக்கியம் :

சித்திரக்கவிகள் பற்றிய விளக்கநூல்கள் சார்ந்து இங்கு மேற்கொள்ளப்பெற்ற பார்வையைப்போன்று **சீத்திரக்கவ் இலக்கியம்** சார்ந்த தனியான பார்வையையும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய தேவை எம்முன்னுள்ளது. சித்திரக்கவிகளை உள்ளடக்கிய பல தொகுப்பு நூல்கள் தமிழில் வெளிவந்துள்ளபோதிலும், சித்திரக்கவி இலக்கியம் யாவற்றையும் ஒன்றுதிரட்டிய செயற்பாடு தமிழில் இன்னமும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் சித்திரக்கவி இலக்கியத்தை ஒன்றுதிரட்டி நோக்கிய நிலையும் இன்னமும் தமிழ்ப்பரப்பிலே ஏற்படவில்லை.

இச்செயற்பாடு எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படல்வேண்டும்.

சித்திரக்கவித்திரட்டு நூலின் அமைப்பு

சித்திரக்கவித்திரட்டு எனும் இந்நூலின் கட்டமைப்பைப் பற்றிக்கூறுவது, நூலின் அமைப்பைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், வருங்காலங்களில் மேன்மைப்படுத்திய கூறுகளை உள்ளடக்கி சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த நூல்களை வெளிக்கொணர்வதற்கும் உதவிபுரியலாம் என்கிற நோக்கத்தில் இப்பகுதி இங்கு தரப் பெற்றுள்ளது.

சித்திரக்கவித்திரட்டு உள்ளடக்கும் சித்திரக்கவிகள் :

தமிழ் இலக்கணப்பரப்பிலிருந்து இன்று கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவிகளின் (மிறைகவிகளின்) வகைகள் அனைத்தையும் மாறனலங்காரம் கூறும் சூத்திரத்தின் வாயிலாகவும், யாப்பருங்கலம் கூறும் சூத்திரத்தின் வாயிலாகவும், யாப்பருங்கல வகுத்த உரை நூல்கூறும் உரைக்குறிப்பின் வாயிலாகவும் தொகுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இம்மூன்று பதிவுகளிலிருந்தும் கிடைக்கப்பெறும் 49 வகையான சித்திரக்கவிகளின் ஒருபகுதியையே ஏனைய இலக்கண நூல்கள் கூறியுள்ளன. இவற்றுக்கும் மேலாக 50^{ஆவது} சித்திரக்கவியாக 16^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்த சூடாமணிநகண்டு கூறும் ஒற்றெழுத்தல்லாப் பாட்டு (ஒற்றெழுத்தியாவுந் தீர்ந்த பாட்டு) அமைகின்றது.

இந்த 50 சித்திரக்கவிகளும் இந்நூலிலே முதலாவதாக நிரற்படுத்தப்பெற்று விளக்கம் தரப்பெற்றுள்ளன. இவை அகர வரிசையிலோ அல்லது தொகுதிகளாக வகைப்படுத்தப்பெற்றோ இங்கு தரப்பெறவில்லை. இலக்கணநூல்களில் அவைகூறப்பெற்றுள்ள

ஓழுங்கிலேயே இந்நூலிலும் தரப்பெற்றுள்ளன. இலக்கணநூல்களையும் துணைகொள்பவர்களுக்கு இச்செயன்முறை இலகுவானதாக அமையும்.

இவற்றுக்கு அடுத்ததாக இலக்கியங்களிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் சித்திரக்கவிகள் நிரற்படுத்தப்பெற்றுள்ளன.

இருப்பினும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவிகளைத் **தொகுத்களாக** நோக்குவதே பொருத்தமானதாகவும், முறையானதாகவும் அமையும். அந்நோக்கில் சித்திரக்கவிகள் அனைத்தையும் 6 தொகுதிகளாகப் பிரிக்கும் செயன்முறை மாறனலங்காரத்தின் உறுதுணைகொண்டு **இந்நூல்கே முன்மெழுய்ப்பெற்றுள்ளது**. இனிவருங் காலத்தில் வெளிவரக்கூடிய சித்திரக்கவி விளக்கநூல்களுக்கு இச்செயன்முறை பயனுள்ளதாக அமையலாம்.

(1) எழுத்துச் சித்திரக்கவிகள்

வல்லினப் பாட்டு,	மெல்லினப் பாட்டு,	இடையினப் பாட்டு,
நிரோட்டியம் (நிரோட்டம்),	ஓட்டியம் ,	ஓட்டிய நிரோட்டியம்,
எழுத்தால் கூறிய பாட்டு,	கொம்பில்லாத வெண்பா,	பிந்துமதி

(2) சொற் சித்திரக்கவிகள்

அக்கர சுதகம்,	அக்கர வருத்தனை,	மாத்திரைச் சுருக்கம்,
மாத்திரைப் பெருக்கம்,	ஒற்றெழுத்தில்லாப் பாட்டு,	திரிபதாதி (திரிபாகி),
*ஒற்றுப்பெயர்த்தல்	பிந்து சுதகம் (பிந்துசி யுதகம்)	

(3) பொருட் சித்திரக்கவிகள்

வக்கிரவுத்தி,	வினாவுத்தரம்,	ஒருபொருட்பாட்டு,
பிரேளிகை,	விசித்திர அகவல்,	தனுவெண்பா,
ஆனந்தக் களிப்பு,	அனவரத பாராயணாஷ்டகம்,	திருச்சக்கர மாற்று,
*ஒற்றுப்பெயர்த்தல்		

(4) உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகள்

சக்கரபந்தம்,	பதுமபந்தம் (கமலபந்தம்),	முரசபந்தம்,
நாகபந்தம்,	இரதபந்தம் (தேர்க்கவி),	மாலைமாற்று,
சதுரங்க பந்தம்,	வேலாயுத பந்தம் (சஸ்திர பந்தம்),	
கடக பந்தம்,	விருச்சிக பந்தம்,	மயூர பந்தம்,
மாணிக்கமாலை பந்தம் (மாலை பந்தம்),		
உருத்திராக்க கண்டிகா பந்தம் (மாலை பந்தம்),		

மலைப்பந்தம்,	திருவடிப்பந்தம்,	திருக்கைபந்தம்,
இலிங்கபந்தம்,	சடாக்கரபந்தம் (பிரணவபந்தம்),	
சங்குபந்தம்,	சொக்கட்டான்பந்தம்,	விளக்குபந்தம்,
சிலுவைபந்தம்,	அன்னபந்தம்,	தமருகபந்தம்,
அறுமீன்பந்தம் (மீன்பந்தம்),	மும்மீன்பந்தம் (மீன்பந்தம்),	சேவல்பந்தம்,
? விஸ்வதளபந்தம்,	? கஜபந்தம்,	? அஸ்வபாதபந்தம்

(5) பாடலமைப்புச் சீத்திரக்கவிகள்

கரந்துறைச் செய்யுள்,	காதைகரப்பு,	பிறிதுபடு செய்யுள்,
பிரிந்தெதிர்ச் செய்யுள் (தூசங்கொளல்),		சருப்பதோபத்திரம்,
கூடசதுர்த்தம்,	கோமூத்திரி,	சுழிகுளம்,
திரிபங்கி,	ஏகபாதம்,	விகற்பநடை,

(6) இணைந்த சீத்திரக்கவிகள்

எழுகூற்றிருக்கை,	பாதமயக்கம்,	பாவிற்றுணர்ப்பு,
சித்திரக்கா (சித்திரப்பா),	விசித்திரக்கா (விசித்திரப்பா),	
நிரனிரைச் செய்யுள்,	வாவன்ஞாற்று (வாவன்ஞாற்றி)	

(*) இலக்கணம் அறியப்படாத சீத்திரக்கவியை வகைகள்

தோக்கை,	கண்டகட்டு,	கல்லவல்,
அலகிருக்கை வெண்பா,	முண்டப் பாட்டு,	தாரணை

* **ஒற்றுப்பெயர்த்தவழக்கு** அடிப்படையில் இருவகையான விளக்கங்கள் தரப்பெறுவதால் அவை சொற்சித்திரக்கவி, பொருட்சித்திரக்கவி ஆகிய இருதொகுதிகளின்கீழும் தரப்பெற்றுள்ளன.

? **வஸ்வதளபந்தம்.** ? **கஜபந்தம்.** ? **அஸ்வபாதபந்தம்** ஆகியவற்றின் தெளிவான விபரங்கள் கிடைக்கப்பெறாதபோதும், கிடைக்கப்பெற்ற குறிப்புகளின் அடிப்படையில் உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகளின் கீழே அவை வகைபடுத்தப்பெற்றுள்ளன.

இதற்குமுன்னர் வெளிவந்த சித்திரக்கவி விளக்கநூல்கள் சில, இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெற்றுள்ள **இரதபந்தத்தையும் தோக்கவியையும்** இருவேறு சித்திரக்கவி வகைகளாகத் தந்துள்ளன. இவற்றுக்கு வெவ்வேறு பெயர்கள் தரப்பெற்றுள்ளபோதும் அடிப்படையில் இவை தம்மிடையே ஒத்துள்ளதை சுட்டிக்காட்டி அவையிரண்டையும் ஒருவகையாகவே இந்நூல் தந்துள்ளது. இதேபோன்று **தூசங்கொளலையும், பிரிந்தெதிர்ச் செய்யுளையும்** இருவேறு

சித்திரக்கவிகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளபோதும் ஆதாரங்களுடன் அவை இரண்டும் ஒன்று என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி ஒருவகையின்கீழ் இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இலக்கணத்தில் கூறப்பெற்றுள்ள **வீகற்பநடையை** தனியான சித்திரக்கவியாகத் தராமல் **வினாவுத்தரத்துடன்** இணைத்துத் தந்துள்ள சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. வீரசோழியத்துக்கு **பெருந்தேவனார்** எழுதிய உரையிலே வினாவுத்தரத்தையும் விகற்பநடையையும் வேறுபடுத்தி எழுதியதை ஆதாரம்காட்டி அவையிரண்டும் இருவேறு சித்திரக்கவிகளாக இந்நூலிலே தரப்பெற்றுள்ளன.

இலக்கியங்களின் வாயிலாக அடையாளம் காணப்பெற்ற **நடுவெழுத்தலங்காரம், பிந்து சதகம் (பிந்துச் சதகம்), நாமாந்தரத்தை பீரளிகை, இரட்டை வெண்பா, மும்மண்டில வெண்பா** ஆகியனவற்றை தனியான சித்திரக்கவிகளாகச் சில சித்திரக்கவி விளக்க நூல்கள் கணித்துள்ளன. இவற்றை ஏலவே இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெற்ற சித்திரக்கவிகளின் உபபிரிவுகளாகக் காண்பதே பொருத்தமானது.

நடுவெழுத்து அலங்காரம் - திரிபதாதியின் உபபிரிவு

பிந்து சதகம் - அக்கர சதகத்தின் உபபிரிவு

நாமாந்தரிதை பிரேளிகை - பிரேளிகையின் உபபிரிவு

இரட்டை வெண்பா - திரிபாகியின் உபபிரிவு

மும்மண்டில வெண்பா - திரிபாகியின் உபபிரிவு

இவற்றை விளக்கங்களுடன் உரிய சித்திரக்கவிகளின்கீழே உபபிரிவுகளாக இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இலக்கியங்களின் வாயிலாக அடையாளம் காணப்பெற்ற **மும்மீன்பந்தத்தையும், அறுமீன்பந்தத்தையும்** தனித்தனியான சித்திரக்கவிகளாகச் சிலநூல்கள் தந்துள்ளன. நாலாரச் சக்கரபந்தம் ஆறாரச் சக்கரபந்தம், எட்டாரச் சக்கரபந்தம் ஆகியன எவ்வாறு **சக்கரபந்தம்** எனும் சித்திரக்கவிகளின் உபபிரிவுகளாக உள்ளனவோ அவ்வாறே மும்மீன்பந்தமும் அறுமீன்பந்தமும் ஒருபொதுவான சித்திரக்கவியின்கீழ் வருவதே பொருத்தமாகும். இத்தேவை கருதி **மீன்பந்தம்** என்னும் புதியதொரு வகையின்கீழ் மும்மீன்பந்தமும் அறுமீன்பந்தமும் இந்நூலிலே உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன.

வருங்காலத்தில் நவமீன் பந்தம் வருமிடத்து அது இவ்வடிப்படையில் பொருந்துவதைக் காணலாம்.

இதேபோன்று **மாலைபந்தம் (புட்பபந்தம்)** என்னும் புதியதொரு வகையின் உபபிரிவுகளாகவே, மற்றைய நூல்களில் தனியான சித்திரக்கவிகளாக கூறப்பெற்றுள்ள, **மாண்கீகமாலை பந்தமும். உருத்திராக்க கண்டிகாபந்தமும்** இந்நூலில் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன. வருங்காலத்தில் மாலை அமைப்புக்களில் பிற சித்திரக்கவிகள் அடையாளங்காணப்பெறுமிடத்து அவையும் மாலைபந்தத்தின் உபபிரிவுகளாக அமையும்.

இவ்வடிப்படையில் **பீரணவபந்தம்** என்னும் புதிய சித்திரக் கவியின்கீழே இலக்கியத்திலிருந்து கண்டுகொள்ளப்பெற்ற **சடாக்கர பந்தம்** உபபிரிவாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சில சித்திரக்கவி விளக்க நூல்களில் **தமருக பந்தம். கொம்பல்லாத வெண்பா. திருச்சக்கரமாற்று. கஜ பந்தம். அஸ்வயாத பந்தம்** எனும் சித்திரக்கவிகளின் விபரங்கள் ஆங்காங்கு தரப்பெற்றுள்ளபோதும் இவை தனியான சித்திரக்கவிகளாக நிரற்படுத்தப்பெறவில்லை. இவை பற்றிய விளக்கங்களுடனும், கிடைக்கப்பெற்ற உதாரணச் செய்யுள்களுடனும், தேவையான உருவப்படங்களுடன் தனியான சித்திரக்கவிகளாக இந்நூலிலே தரப்பெற்றுள்ளன.

இதுவரையில் இலக்கண நூல்களிலும் சித்திரக்கவி விளக்க நூல்களிலும் கூறப்பெறாத ஆனால், இலக்கியங்களிலிருந்து அடையாளங்காணப்பெற்ற **சீலுவைபந்தம். சேவல்பந்தம். அன்னபந்தம். தனு வெண்பா. நர்னரைச் செய்யுள்** ஆகியன இந்நூலிலே புதியதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்ற சித்திரக்கவி வகைகளாகும்.

சித்திரக்கவி இயலானது முதிர்ச்சியடைந்த நிலையில் சித்திரக்கவிகளின் உபபிரிவுகளுக்கு தனியான கவனத்தை இந்நூல் வழங்கமுனைந்துள்ளது. 80க்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகளைக் கூறுவதோடு அவற்றுக்குள் உள்ளடங்குகின்ற 60க்கும் மேற்பட்ட உபபிரிவுகளை உரிய இடங்களிலே இந்நூல் இணைத்துக் கொண்டுள்ளது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

சித்திரக்கவி விளக்கம் (1939), சித்திரக்கவிகள் (1983), சித்திரக்கவிக் களஞ்சியம் (2007) ஆகிய நூல்களிலுள்ள விளக்கப்பகுதிகளின் வாயிலாகப் பெறப்பட்ட உபபிரிவுகளுடன்,

வியஸ்தசமஸ்தசாத், ஓசச்சவ், சநெளதுகசாத், ப்ரீச்சனோத்தரம். கத்தாபநுத், வ்டமசாத், வர்ணோத்தரம், ச்ருங்கலாசாத், நாகபாசபேதம். செளத்தர்சாத், மத்தியவார்த்தமானாக்ரசாத், கதப்ப்ரத்த்யாகசாத், காகபாத சாத், அட்டநளபதுமபந்தம், அர்த்தகூடம், பதகூடம், ஆமந்தீர்தகூடம், எழுவாய் பயன்லை மறைப்பு, சொற்ப்ரேள்கை, பொருட்ப்ரேள்கை

ஆகிய வினாவுத்தர சித்திரக்கவியின் உபபிரிவுகளும்,

பதனாராரச் சக்கரபந்தம், முதலெழுத்து அலங்காரம், கடையெழுத்து அலங்காரம், இருபாதம்

ஆகிய உபபிரிவுகளும் உரிய விளக்கங்களுடனும், உதாரணப் பாடல்களுடனும், தேவையான உருவத்தளப் படங்களுடனும் சித்திரக்கவித்திரட்டு என்னும் இந்நூலிலே புதியதாக உள்ளடக்கப் பெற்றுள்ளன.

சத்திரக்கவ் விளக்கப்பகுதி :

இலக்கணத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் 50 சித்திரக்கவி வகைகளும், எவ்வெவ் இலக்கண நூல்களிலும், நிகண்டுகளிலும் கூறப்பெற்றுள்ளன என்கிற விபரங்கள் காலவொழுங்கிலே (chronicle order) தரப்பெற்றுள்ளன. அத்துடன் அந்நூல்களிலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட சூத்திரப் பகுதிகளும் ஒரேபார்வையின்கீழே தரப்பெற்றுள்ளன. தெளிவினைத் தருவதற்கும், சித்திரக்கவி வரலாற்றினை விரிப்பதற்கும், மேலதிக ஆய்வுகளுக்கும் இச்செயற்பாடு உறுதுணை புரியலாம்.

இந்நூலிலே **நான்கு** பிரிவுகளின்கீழ் உதாரணப் பாடல்கள் தரப்பெற்றுள்ளன. சித்திரக்கவிகள் கற்பதற்குத் **தண்டியலங்காரமானது** பிரபல்யம்வாய்ந்த நூலாகவும் **மாறனலங்காரமானது** விரிவான நூலாகவும் அமைவதால் இவ்விரு நூல்களுக்குமுரிய உரைநூல்களில் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ள உதாரணப் பாடல்கள் உரிய இடங்களிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றுள்ளன. **ஈழமும் தம்மும்** என்னும் தொடரில் வெளிவரும் இந்தச் சித்திரக்கவித்திரட்டு நூலினது முதன்மைநோக்கமானது ஈழத்துச் சித்திரக்கவிப் பாடல்களுக்கு ஒளிபாய்ச்சும் செயற்பாடாக அமைவதால் **ஈழத்து இலக்கியங்களிலிருந்து கடைக்கப்பெறும்** பாடல்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப் பெற்றுள்ளன.

இம்மூன்று பரப்புக்களிலிருந்தும் உதாரணப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு கிடைக்கப்பெறாத சந்தர்ப்பங்களிலும், மேலதிக தெளிவினைத் தருவதற்காகவும், முழுமைத்துவத்திற்காகவும், இலக்கியங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற பாடல்களும் இந்நூலிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றுள்ளன. இவை **தமிழக அறிஞர்களால்** பாடப் பெற்ற பாடல்களாகும்.

இப்பாடல்களைப் பாடியோரின் பெயரும், பாடப்பெற்ற நூல்களின் விபரங்களும் பாடல்களின் அருகே தரப்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறாக,

மாறன் 42
மாறனலங்கார உரையிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட
42 உதாரணச் செய்யுள்களையும்.

தண்டி 28
தண்டியலங்கார உரையிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட
28 உதாரணச் செய்யுள்களையும்.

ஈழத்து 152
ஈழத்து இலக்கியத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட
152 உதாரணச் செய்யுள்களையும்.

58
தமிழக இலக்கியத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட
58 உதாரணச் செய்யுள்களையும்.

உள்ளடக்கி 280க்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவிகளுக்கான உதாரணச்செய்யுள்களை இந்நூல் தருகின்றது.

ஈழத்தில் கிடைக்கப்பெறும் சித்திரக்கவி நூல்களிலும், நிரோட்டக சித்திரக்கவி நூல்களிலும், தனிப்பாடல்களிலும் ஏறத்தாழ 350 சித்திரக்கவிகள் கிடைக்கப்பெறினும் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற 144 சித்திரக்கவிகளே இந்நூலில் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன. சித்திரக்கவி விளக்கப்பகுதியின் சமநிலையைப் பேணும் நோக்கில் இச்செயன் முறை மேற்கொள்ளப்பெற்றுள்ளது. இருப்பினும் சேகரிக்கப்பட்ட அனைத்தையும் நூலின் இணைப்புப் பகுதியில் கண்டுகொள்ளலாம்.

விளக்கப் பகுதியில் தரப்பெற்றுள்ள உதாரணப் பாடல்களில் சிலவற்றைத்தவிர அனைத்துப் பாடல்களுக்கும் உரை தரப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் உரை தரப்பெறாத பாடல்களும் சிலவுள. இவற்றின் உரை கிடைக்கப்பெறாமையாலும், மிகவும் பரிச்சயமான சம்பந்தர், அருணகிரிநாதர் போன்றோரின் பாடல்களுக்கான

உரைகள் பரவலாகக் கிடைக்கப்பெறுவதாலும், அப்பாடல்களின் உரைகள் உள்ளடக்கப் பெறவில்லை. மேலும் அண்மைக்காலங்களில் பாடப்பெற்ற சில பாடல்களின் உரைகளும் உள்ளடக்கப்படவில்லை.

பாடல்களையும் அவற்றுக்கான உரைப்பகுதிகளையும் மூல நூலிலிருந்து படவடிவில் (Image) எடுத்து, இந்நூலிலே உள்ளடக்கப் பெற்றுள்ளன. வழக்களைத் தவிர்ப்பதற்காக இச்செயன்முறை மேற்கொள்ளப்பெற்றுள்ளது.

முன்னைய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சித்திரக்கவிகளுக்கான உருவப்படங்களை, கணினியின் உதவியுடன் மேம்படுத்தியும், பல உருவப்படங்களை புதிதாக உருவாக்கியும், தேவையான பகுதிகளுக்கு விளக்கப்படங்களைச் சேர்த்தும், சித்திரக்கவிகளைத் தற்காலத்துக்கேற்றவாறு தொழிநுட்பத்தின் துணைகொண்டு காணும்வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சில உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகளுக்குச் **சீத்திரத் துருவம்** என்னும் விளக்கப்பகுதியானது முன்னைய சிலநூல்களிலே தரப் பெற்றுள்ளன. ஒரு சித்திரத்தில் அடக்கப்பெறும் எழுத்துக்களில் ஒருசில எழுத்துக்கள் பலமுறை வெவ்வேறு இடங்களில் வாசிக்கப் பெறும். ஒருசெய்யுளின் மொத்த எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றுள் சித்திரத்தில் பொருந்துவனவற்றின் எண்ணிக்கை, எந்தெந்த எண்களுள்ள எழுத்துக்கள் ஒன்றாக அமையும் என்பனபற்றிக் கூறும் விபரம் துருவம் எனப்பெறும். உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகளை இயற்றுவதற்கான எழுத்தொழுங்கானது (Pattern) **கண்தமுறையல்** துருவத்தில் கூறப்பெற்றிருக்கும். இவை **மேலதக விளக்கமாக** அமையும் காரணத்தால் இந்நூலில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

சீத்திரக்கவித் திறவுகோல் :

சித்திரக்கவி விடயப்பரப்பிலுள்ள சொற்களுக்கு **அரும்பத விளக்கம்** தரப்பெற்று அவை அகரவரிசையில் 'சித்திரக்கவித் திறவுகோல்' பகுதியில் உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளன. மேலும், சித்திரக்கவிகள் பாடியுள்ள புலவர்களின் விபரங்களும் இயலுமானவரை திரட்டி, இப்பகுதியில் தரப்பெற்றுள்ளன. தமிழ்ச் சித்திரக்கவிகளையும், சித்திரக்கவித்திரட்டு எனும் இந்நூலையும் அணுகுவதற்கு இப்பகுதி திறவுகோலாக அமையும்வண்ணம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றுள்ளது.

இணைப்பு :

‘தமிழ்ச் சித்திரக்கவிகளால்’ இன்னமும் உள்வாங்கப்பெறாத பல சித்திரக்கவி வகைகள் இந்திய உபகண்டப்பரப்பிலே விரவிக் காணப்படுகின்றன. இதனைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காகத் தமிழில் காணப்பெறாததும் வடமொழியிலுள்ளதுமான சில உருவத்தளச் சித்திரக்கவிகளின் உருவப்படங்களும், தியாகராஜ சுவாமிகள் தெலுங்கில் பாடிய பாடல்களிலுள்ள சித்திரக்கவிகளில் சிலவும், இணைப்புப் பகுதியில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. வருங்காலத்தில் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த ஆய்வுகளை விரிந்த பரப்புக்குள் எடுத்துச்செல்ல வேண்டியதற்குரிய தேவையை இது காட்டிநிற்கும்.

மேலும் 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில், ஈழத்தவரின் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த முயற்சிகளைக் காட்டும், **சீ.வை.தாமோதரம்மாளையர்** வீரசோழியப் பதிப்பின் (1881) சித்திரக்கவிப் பகுதி, **குமாரசுவாமிப் புவரர்** புதுக்கிய தண்டியலங்காரத்தின் (1903) சித்திரக்கவிப் பகுதி என்பன தற்காலத்தில் அரிதிற் கிடைப்பதால், அவை இணைப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றுள்ளன. நவீன தமிழ்ப்பரப்பில் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த **மீட்டுருவாக்கத்தன்** தொடக்கமுயற்சிகளாகவும் இவை அமைகின்றன என்பதால் இவ்விரண்டு பதிவுகளும் அதிமுக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

1983^{ஆம்} ஆண்டு **வே. இரா. மாதவன்** எழுதிய சித்திரக்கவிகள் என்னும் நூலிலுள்ள **சீத்திரக்கவிகள் ஓர் ஆய்வு** என்னும் கட்டுரையானது சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த ஆய்வுமுயற்சிக்குத் **நொடக்கப் புள்ளியாக** அமைவதால், அக்கட்டுரையின் முழுமடிவமும் இணைப்புப் பகுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுடன் ஈழத்தில் கிடைக்கப்பெறும்

நான்கு சித்திரக்கவி நூல்களும்,

இரண்டு நிரோட்டக சித்திரக்கவி நூல்களும்,

நிரோட்டக சித்திரக்கவி நூலுக்குச் செய்த ஒரு உரைநூலும்,

ஒரு நாமாந்தரிதை நூலுமாக

எட்டு நூல்கள் இணைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

நிறைவாக :

காலத்தின் தேவைகருதி சித்திரக்கவித்திரட்டு என்னும் இந்நூல் வெளிவருகின்றது. சித்திரக்கவிகளுக்கான விளக்கங்கள், உதாரணப் பாடல்கள், நூல்கள், குறிப்புப் பகுதிகள் என்னும் பலவற்றைத் திரட்டித் தந்துள்ளதுடன் இனிவருங்காலத்தில் சித்திரக்கவிகள் சார்ந்த ஆய்வுகளுக்கு உதவிபுரியும் நோக்குடன் சித்திரக்கவிகள்சார்ந்த அறிமுகம், வரலாறு, ஈழத்தவரின் வகிபாகம், விளக்கநூல்களின் விபரங்கள், ஆகியன பற்றிய பார்வைகளும் இந்நூலில் அடக்கப்பெற்றுள்ளன.

இவையாவும் ஆய்வுககத்திற்கு பயன்படலாம் என்னும் நோக்கில் இங்கு குறிப்பிடப்பெற்றன.

‘கூறியன கூறல் குற்ற’மெனினும், தெளிவுகருதி சில பதிவுகள், ஆங்காங்கு மீளவும் தரப்பெற்றுள்ளன. இந்நூலினைத் தொடர்ச்சியாக அணுகாமல் குறித்தவொரு பகுதியைமட்டும் அறிய முனைவோருக்கும் வகைசெய்யும்வண்ணம் இக்குற்றம் மேற் கொள்ளப்பெற்றுள்ளது.

ஆழிக்குள் குண்டுசி தேடும் இம்முயற்சியில் ஏற்பட்டுள்ள குறைகள் அனைத்தும் இந்நூலாசிரியனையே சாரும்.

சிறப்புக்கள் ஏதும் வெளிப்படுமிடத்து அவையனைத்தும் தமிழன்னையையே சேரும்.

குறியீடுகள்....

சித்திரக்கவி திறவுகோல்

சீத்திரக்கவிகள் பாடியுள்ள புலவர்கள்

குமாரசுவாமி புலவர். அ. (ஈழம் - சுன்னாகம்)
வினோதசித்திர வினாவத்தரக் கவிகள் (1896)

குலாம் காதிர் நாவலர், மகாவித்துவான் (1833-1908)
நூல் : சித்திரக்கவித் திரட்டு

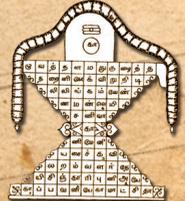
கோதண்டராமன், மு. (பாலகவி) (சென்னை - 20^{ஆம்} நூற்.)
சக்கையா கவுடர் (சீத்திரக்கவிப் புலவர்) (திருமலை-1846-1917)

நூல் : சித்திரகவிகள்
சீர்க்கரைப் புலவர் (இரண்டாவது)
நூல் : திருவாடாணைச் சித்திரக் கவியலங்காரம்

சங்கரையூர்த்தக் கவர்ராயர் (இராசபாளையம் - 1810)
மாவைமாற்று
சண்முகப் பண்டாரம், மு.

சதாச்வ பண்டிதர், சீ.ந. (ஈழம் - வண்ணைநகர்)
சிங்கப்பூர் சுப்பிரமணியச்சுவாமி பேரிற்பாடிய சித்திரக்கவிகள் (1887)

சூரவணமுத்துப்பிள்ளை (ஈழம் - ஊரெழு)
இரதபந்தம்

சித்திரக்கவி அரும்பத விளக்கம்

குறியீடு : ௭மலதக விளக்கங்களுக்கு அடைப்புக்குறிக்ருள் தரப்பெற்றுள்ள பக்கங்களைப் பார்க்கவும்

அக்கர சுதகம், அகவுரசு சுதகம், அட்சரசு சுதகம் (25, 33, 55, 67, 260)

குறித்த சொல்லின் எழுத்துக்களை நீக்கிப் பிறசொற்கள் தோன்றும்வண்ணம் பாடுவது. சுதகம் – அழிதல்

அக்கர தாரணை (274)

வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

அக்கர வர்த்தனம், அக்கர வர்த்தனை, அக்கர வர்த்த, அக்கர வருக்கம்,

அக்கர வருத்தனம், அக்கர வருத்தனை (26,32,33,55,67)

குறித்த சொல்லுக்கு எழுத்துக்களைச் சேர்ப்பதால் புதிய சொற்கள் தோன்றும்வண்ணம் பாடுவது. வர்த்தனம் – வளர்தல்

அட்டளபதுமபந்தம் (73, 115)

வினாவுத்தரசு சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு.

உத்தரங்கள் தாமரை உருவத்தளத்தில் அமைக்கப்பெறும்.

அடிமயக்கு (290)

பாடலின் முதல் மூன்றுடிகளை மூவர்கூற, நாலாம் அடியைப் பாடுவது. இது புலவரின் புலமைத் திறனை அறியத்துணியும் சித்திரக்கவி வகையாகக் கணிக்கப்பெறுகிறது.

அர்த்தகூடம் (76)

வினாவுத்தரசு சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. இதில் கருதிய பொருளை மறைத்துப் பாடப்பெறும்.

அரவுச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

அலக்ருக்கை வெண்பா (307)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

அளவுச் சுதகம் (252)

▶ **மாத்தரைச் சுருக்கம்**

அறும்பந்தம் (360)

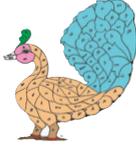

மீன்பந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு.
ஆறும்பின்கள் இணைந்துள்ள உருவத்தளத்தில் பாடலின்
எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பெறும்.

அனவரத பாராயணாஷ்டகம் (369)

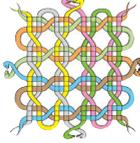
பாடலினை வலம்சுற்றிப் பார்க்கினும் இடஞ்சுற்றிப் பார்க்கினும் குறித்த ஒரு
விதத்தில் அமையும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

அன்னபந்தம் (356)

அன்ன உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்
பெறும்.

அஷ்ட நாகபந்தம் (161, 137)

நாகபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு.
எட்டு நாகங்கள் இணைந்துள்ள உருவத்தளத்தில் பாடலின்
எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பெறும்.

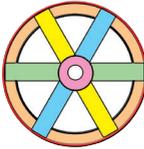
ஆகாயச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உபபிரிவுகளில் ஒன்று.

ஆமந்தீர்தகூடம் (79)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. இதில் 'விளி'யை மறைத்து
வைத்துப் பாடப்பெறும்.

ஆறாரச் சக்கரபந்தம் (93, 85)

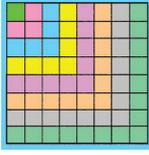

சக்கரபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு.
ஆறு ஆரங்கள்கொண்ட சக்கர உருவத்தளத்தில் பாடலின்
எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பெறும்.

ஆனந்தக் களிய்பு (369)

இருதிறப் பொருளைக்கொண்டு பாடப்பெறும் சித்திரக்கவியாகும். பிரபல்யம்
குறைந்த வகை.

ஆணையடிச் சதுரங்கபந்தம் (268)

சதுரங்கபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு.
சதுரங்க ஆட்டத்தில் யானை நடந்துசெல்வதுபோன்று
நேரான ஒழுங்கில் பாடலின் எழுத்துக்கள் உருவத்தளத்தில்
அமைக்கப்பெறும்.

இடையினப் பாட்டு, இடையின இனத்தால் கூறிய பாட்டு (8)

இடையின எழுத்துக்களால் மாத்திரம் பாடல் எழுதப்பெற்றிருக்கும். ஓரினப்
பாட்டுச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபவகை.

இணைந்த சீத்திரக்கவிகள் (157)

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகளைக் கொண்டமைந்த பாடல்.

இதழ் இயைந்த ஒட்டியம் (20)

இதழ்களின் இயைபால் பிறக்கும் எழுத்துக்களால் (உதாரணம் : ப, ம)
மாத்திரம் பாடல் எழுதப்பெற்றிருக்கும்.

இதழ் குவிந்த ஒட்டியம் (19)

இதழ்கள் குவிதலால் பிறக்கும் எழுத்துக்களால் (உதாரணம் : உ, ஓ, கு)
மாத்திரம் பாடல் எழுதப்பெற்றிருக்கும்.

இதழ் குவிந்தயைந்த ஒட்டியம் (20)

இதழ்களின் குவிதலால் பிறக்கும் எழுத்துக்களாலும் (உதாரணம் : உ, ஓ,
கு), இதழ்களின் இயைபால் பிறக்கும் எழுத்துக்களாலும் (உதாரணம் : ப, ம)
பாடல் எழுதப் பெற்றிருக்கும்.

இதழகல் பாடல் (12)

► ந்ரோட்டகம்

இரட்டை நாகபந்தம் (139)

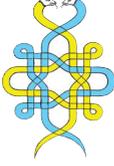
நாகபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு.
இரண்டு நாகங்கள் புணர்வதுபோன்ற சித்திரத்தளத்திலே
பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். இதிலும் பல உப
பிரிவுகள் காணப்பெறுகின்றன.

இரட்டை நாகபந்தம் (இரு பாடல்கள்) (139)

நாகபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு.
இரண்டு நாகங்கள் புணர்வதுபோன்ற சித்திரத்தளத்திலே
பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். ஒவ்வொரு
நாகமும் ஒவ்வொரு பாடலைக் கொண்டிருக்கும்.

இரட்டை நாகபந்தம் (ஒரு பாடல்) (145)

நாகபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. இரண்டு நாகங்கள் புணர்வதுபோன்ற சித்திரத்தளத்திலே பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். பாடலானது, ஒருபாதி ஒரு நாகத்திலும் மறுபாதி மறுநாகத்திலுமாக இரு நாகங்களின் அமையப்பெற்றிருக்கும்.

இரட்டை வெண்பா (204,239)

பிறிதுபடு பாட்டு சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. பாடலானது பொருள் மாறாத இரண்டு வெண்பாக்களாக அமையும் தன்மையுடையது.

இரண்டடி மடக்கு (285)

► இருபாதம்

இரதபந்தம் (166, 221)

இரத உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமையப் பெற்றிருக்கும்.

இருபாதம் (285)

பாடலின் 3^{ஆம்} 4^{ஆம்} அடிகள், 1^{ஆம்} 2^{ஆம்} வரிகளை ஒத்திருக்கும். ஆனால், பொருளில் மாறுபட்டிருக்கும்.

இலங்கபந்தம் (341)

சிலவிலங்க உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமையப்பெற்றிருக்கும்.

இனத்தால் உயர்ந்த (கூறிய) பாட்டு (4)

► ஓர்னப்பாட்டு

ஈரெழுத்துப் பாட்டு (289)

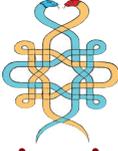
குறித்த இரண்டு எழுத்துக்களினால் மாத்திரம் பாடல் எழுதப்பெற்றிருக்கும். இது, ஔரெழுத்துப் பாட்டின் சிறப்புடையது.

உடுக்கைபந்தம் (370)

உடுக்கை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமையப்பெற்றிருக்கும்.

உபய நாகபந்தம் (148, 61,137)

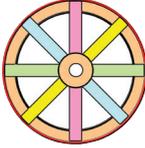
நாகபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. இரட்டை நாகபந்தச் சித்திரக்கவி உபபிரிவின் ஒரு சிறப்பு வகை. ஒருபாடலின் எழுத்துக்கள் ஒரு நாகத்தின் தலைதொடங்கி வால்வரை வந்து, மற்றையதன் வாலில் தொடங்கி, தலையில் நிறைவுறும்.

உருத்திராக்க கண்டிகாபந்தம் (332)

உருத்திராக்க மாலை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமையப்பெற்றிருக்கும். இது மாலைபந்தச் சித்திரக்கவி வகையின் ஓர் உபபிரிவு.

எட்டாரச் சக்கரபந்தம் (101)

சக்கரபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. எட்டு ஆரங்கள்கொண்ட சக்கர உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பெறும்.

எண்கூற்றிருக்கை (249)

எழுசூற்றிருக்கைச் சித்திரக்கவியின் ஒரு சிறப்பு வகை. பாடலில் 1,2,1; 1,2,3,2,1 எனும் ஒழுங்கில் 8 வரும்வரை பாடுபொருள் எடுத்தாளப்பெறும். பாடலின் பாடுபொருள் இரத உருவத்தளத்தில் அமையும் தன்மையுடையது.

எழுகூற்றிருக்கை (242, 249)

பாடலில் 1,2,1; 1,2,3,2,1 எனும் ஒழுங்கில் 7 வரும்வரை பாடுபொருள் எடுத்தாளப்பெறும். பாடலின் பாடுபொருள் இரத உருவத்தளத்தில் அமையும் தன்மையுடையது.

எழுத்தழவு (25)

▶ அக்கரச் சுதகம்

எழுத்தால் உயர்ந்த (கூறிய) பாட்டு (288,5,7,9)

▶ ஒரெழுத்துப் பாட்டு

எழுத்து வர்த்தனம், எழுத்து வர்த்த, எழுத்து வருக்கம், எழுத்து

வருத்தனம், எழுத்து வருத்தனை (32,33)

▶ அக்கர வார்த்தனம்

எழுத்துச் சுதகம் (25)

▶ அக்கரச் சுதகம்

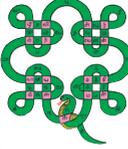
எழுத்துப் பாட்டு (288)

► ஒரேழுத்துப் பாட்டு

எழுவாய் பயன்கலை மறைப்பு (80)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. எழுவாய், பயன்கலை ஆகியவற்றை மறைத்துவைத்துப் பாடப்பெறும்.

ஏக நாகபந்தம் (138, 137)

நாகபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. பிணைந்துள்ள ஒரு நாகத்தின் உருவத்தளத்திலே பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

ஏகபாதம், ஏகத்தாள் (281, 127, 12)

பாடலின் நான்கு அடிகளும் ஒரே அடிகையக்கொண்டு அமைந்திருக்கும். ஆனால், அவை பொருளில் மாறுபட்டிருக்கும்.

ஒருபது கூற்றிருக்கை (249)

எழுகூற்றிருக்கைச் சித்திரக்கவியின் ஒரு சிறப்பு வகை. பாடலில் 1,2,1; 1,2,3,2,1 எனும் ஒழுங்கில் 10 வருள்வரை பாடுபொருள் எடுத்தாளப்பெறும். பாடலின் பாடுபொருள் இரத உருவத்தளத்தில் அமையும் தன்மையுடையது.

ஒருபொருட்பாட்டு (296)

ஒன்றிகையே துணிந்து பாடுவது.

ஒற்றல்லாச் சுழுகளம் (230)

ஒற்று எழுத்துக்கள் (மெய்) வராமல் பாடப்பெற்ற சுழுகளச் சித்திரக்கவியாகும். ஆரவாரமற்ற குளத்தில் கையால் சுழற்றுவதால் தோன்றும் சுழிபோன்ற உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமையப்பெறுவது சுழுகளம்.

ஒற்றல்லாச் செய்யுள் (230)

ஒற்று எழுத்துக்கள் (மெய்) வராமல் பாடப்பெற்ற பாடல்.

ஒற்றுப்பெயர்த்தல் (256, 31)

(1) ஒருமொழியும் தொடர்மொழியுமாய்க் கருதிய பொருளன்றி வேறு பொருளும் பயக்கும்வண்ணம் பாடுவது. (2) குறித்த சொல்லின் ஒற்று (மெய்) எழுத்தை நீக்குவதால் பிறிதொரு சொல் வரப்பாடுவது.

ஒற்றெழுத்தல்லா பஞ்சபங்க் (240)

ஒற்று எழுத்துக்கள் (மெய்) வராமல் பாடப்பெற்ற பங்கிச் சித்திரக்கவியாகும். பாடலானது பொருள்கொண்ட ஐந்து பாடல்களாக பிரியும் தன்மையுடையது.

ஒற்றெழுத்தல்லாப் பாட்டு (318, 240, 256)

▶ **ஒற்றல்லாச் செய்யுள்**

ஒற்றை-இரட்டை கொம்புகளில்லாத பாட்டு (375)

பாடலின் எழுத்துக்களில் ஒற்றைக் கொம்பு (௭), இரட்டைக் கொம்பு (௭) கொண்ட எழுத்துக்கள் வராமல் பாடுவது.

ஒன்பது கூற்றிருக்கை (249)

எழுகூற்றிருக்கைச் சித்திரக்கவியின் ஒரு சிறப்பு வகை. பாடலில் 1,2,1; 1,2,3,2,1 எனும் ஒழுங்கில் 9 வரும்வரை பாடுபொருள் எடுத்தாளப்பெறும். பாடலின் பாடுபொருள் இரத உருவத்தளத்தில் அமையும் தன்மையுடையது.

ஒச்சுவீ (46)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஒர் உபபிரிவு. நீண்ட கவியில் வினாவும், மிகச் சிறிய சொல்லில் விடையும் வரப்பாடுவது.

ஒட்டிய நிரோட்டியம் (21)

இதழ் இயைபால்-குவிப்பால் பிறக்கும் எழுத்துக்களான ஒட்டிய எழுத்துக்களும் அதனைத் தொடர்ந்து இதழ் இயைபால்-குவிப்பால் பிறக்காத எழுத்துக்களான நிரோட்டிய எழுத்துக்களாலும் அமைந்த பாடல்.

ஒட்டிய நிரோட்டியம் - எழுத்து (22)

இதழ் இயைபால்-குவிப்பால் பிறக்கும் எழுத்துக்களான ஒட்டிய எழுத்துக்களில் ஒன்றும், அதனைத் தொடர்ந்து இதழ் இயைபால்-குவிப்பால் பிறக்காத நிரோட்டிய எழுத்துக்களில் ஒன்றும் என்ற தொடரில் அமைந்த பாடல்.

ஒட்டிய நிரோட்டியம் - வர் (23)

இதழ் இயைபால்-குவிப்பால் பிறக்கும் எழுத்துக்களான ஒட்டிய எழுத்துக்களாலான வரி ஒன்றும், அதனைத் தொடர்ந்து இதழ் இயைபால்-குவிப்பால் பிறக்காத நிரோட்டிய எழுத்துக்களாலான வரி ஒன்றும், என்ற தொடரில் அமைந்த பாடல்.

ஒட்டியம் (18,12)

இதழ் குவிதல், இதழ் இயைதல் ஆகிய இதழ் முயற்சியால் பிறக்கும் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்களால் மாத்திரம் பாடல் பாடப்பெற்றிருக்கும்.

ஒர்னத்தால் அமைந்த (உயர்ந்த) (கூறிய) பாட்டு (5, 7, 9, 288)

▶ **ஒர்னப்பாட்டு**

ஒர்னப்பாட்டு (4, 7, 9, 288)

பாடலின் எழுத்துக்கள், வல்லினம் அல்லது மெல்லினம் அல்லது இடைபின எழுத்துக்களால் மாத்திரம் எழுதப்பெற்றிருக்கும்.

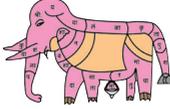
ஓரமுத்தால் உயர்ந்த (கூறிய) பாட்டு (288, 5, 7, 9)

▶ **ஓரமுத்துப்பாட்டு**

ஓரமுத்துப் பாட்டு (288, 5, 7, 9)

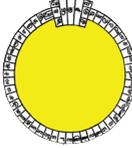
ஒரு குறித்த எழுத்தினால் மாத்திரம் (உதாரணம் - க, கா, கி, கீ..) பாடல் எழுதப்பெற்றிருக்கும். ஒருமாத்திரை மாத்திரம் கொண்ட எழுத்துக்களால் அமைந்த பாடல்களையும் இவ்வாறு அழைப்பர்.

கச(ஜ)பந்தம் (371)

யானை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

கடகபந்தம் (276, 278)

கைவளையல் உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

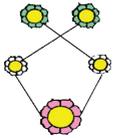
கடையெழுத்தலங்காரம் (266, 263)

திரிபதாதி சித்திரக்கவியின் ஒரு சிறப்பு வகையாகும். கருதிய மூன்றெழுத்துச் சொற்களின் கடையெழுத்துக்களை குறித்த ஒழுங்கில் வாசிக்க ஒருபொருள்தரும் சொற்றொடர் (சொல்) கிடைக்கப்பெறும்.

கண்டகட்டு (307)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

கதப்பீரத்தயாகசாத் (69,183)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. உத்தரங்கள் மாலமமாற்று உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

கத்தாபந்து (53)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. வினாவினை வினாவுகின்ற சொற்களிலேயே விடைகளையும் மறைத்துப் பாடுவது.

கமலபந்தம் (115, 73, 238)

தாமரை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

கமலவெண்பா (122)

▶ கமலபந்தம்

கரந்துறைச் செய்யுள், கரந்துறைப்பா (191, 192, 194, 197, 202)

பாடலின் எழுத்துக்களை ஒரு குறித்த தொடரில் எடுக்கும்போது பிறிதொரு செய்யுள் கிடைக்கப்பெறும்.

கரந்து - மறைந்து.

கரவுவெளிப்படுப்பு (378)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

கல்லவல் (306)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

கஜ(ச)பந்தம் (371)

▶ கச(ஜ)பந்தம்

காகபாதசாத், காகபாதபந்தம் (71)

வினாவத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. காகத்தின் பாத உருவத்தளத்தில் பாடலின் உத்தரங்கள் அமைந்திருக்கும்.

காடகச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

காதைகரப்பு (196, 192, 200, 202)

யாதாயினும் ஒரு செய்யுளுக்குரிய எழுத்துக்களைத் தேடி எடுக்கத்தக்கனவாய், ஆங்காங்கு வைத்துப் பாடிய செய்யுள்.

கால்லாத பாட்டு (375)

பாடலின் எழுத்துக்களில் கால் (n), ஒற்றைக் கொம்பு (n), இரட்டைக் கொம்பு (n) கொண்ட எழுத்துக்கள் வராமல் பாடுவது.

குத்துவிளக்குபந்தம் (352)

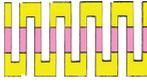

குத்துவிளக்கு உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

குவிபா (18)

► ஒட்டியம்

கூடசதுர்த்தம், கூடசதுக்கம் (218, 221)

பாடலின் நான்காம் வரியை, மற்றைய மூன்று வரிகளுக்குள்ளும் மறைத்துவைத்துப் பாடுவது. உருவத்தளத்திலும் பாடலின் எழுத்துக்களை அமைக்கும்வண்ணம் பாடலாம்.

கூர்மச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

கூற்றிருக்கை செய்யுள் (242, 248)

► எழுகூற்றிருக்கை

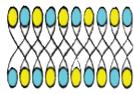
கொம்பல்லாத பாட்டு (375)

பாடலின் எழுத்துக்களில் ஒற்றைக் கொம்பு (௭), இரட்டைக் கொம்பு (8) கொண்ட எழுத்துக்கள் வராமல் பாடுவது.

கொம்பல்லாத வெண்பா (372)

► கொம்பல்லாத பாட்டு

கோழுத்தீர், கோழுத்தீர்காபந்தனம், கோழுத்தீர்கம் (223, 224, 225, 126)

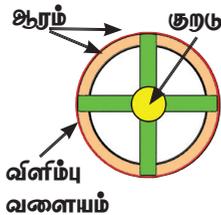

பசுவானது நடந்தவாறு சிறுநீர்கழிக்க, உண்டாகும் சுவட்டு உருவத்தளத்தில் எழுத்துக்கள் அமையப்பெறும். சுவட்டின் வழியே பாடலை வாசிக்கும்வகை கிடைக்கப்பெறும்.

சக்கரச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

சக்கரபந்தம் (84, 376)

வண்டியின் சில்லுப்போல் அமைக்கப்பட்ட உருவத்தளத்தில் ஓர் ஒழுங்கிலே எழுத்துக்கள் பொருந்திவர அமைத்துப் பாடப்படுவது. பல உப்பிரிவுகள் இவ்வகையில் காணப்பெறுகின்றன.

சக்கரமாற்று (376)

பதிகத்திலுள்ள பாடலுக்கிடையில் பெயர்ச்சொற்கள் சுழல் வடிவில் தொடர்புபெற்று அமையப்பெறும்.

சகௌதுகசாத் (49)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. குறட் கவியில் வினாவும் பல எழுத்துக்களைக்கொண்டு நீண்ட சொல்லில் உத்தரமும் வரப்பாடுவது.

சங்குபந்தம் (346)

சங்கு உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

சட்கோணபந்தம் (378)

சட்கோண அமைப்பில் வரையப்பெற்ற கோலம் போன்ற உருவத்தளத்தில் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

சடாக்கரபந்தம் (348)

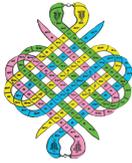

பிரணவ எழுத்து உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்து, சடாக்கர மந்திர எழுத்துக்களை வெளிப்படுத்தும். இது பிரணவபந்தச் சித்திரக்கவி வகையின் உபபிரிவு.

சதபங்க் (241)

பாடலானது, பொருளுள்ள 100 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

சதுர நாகபந்தம் (158, 137)

நாகபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. நான்கு நாகங்கள் புணர்வதுபோன்ற சித்திரத்தளத்திலே பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

சதுரங்க துரகதபந்தம், சதுரங்க அசுவகதபந்தம், சதுரங்க குதிரைநடை பந்தம் (268, 271)

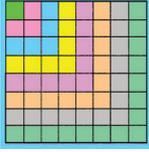
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம
சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம	சு	ர	க	த	ப	ந	த	ம

சதுரங்கபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. சதுரங்க ஆட்டத்தில் குதிரை நடந்துசெல்வதுபோன்ற ஒழுங்கில் பாடலின் எழுத்துக்கள் உருவத்தளத்தில் அமைக்கப்பெறும்.

சதுரங்கத் தாரணை (272, 274)

வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

சதுரங்கபந்தம் (267, 274, 307)

64 அறைகள்கொண்ட சதுரங்க உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். சதுரங்க விளையாட்டில் குதிரை, யானை ஆகியன நகரும் அமைப்பில் எழுத்துக்கள் உருவத்தளத்தில் அடுக்கப்பெறும்.

சதுரச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

சப்த பங்க் (240)

பாடலானது, பொருளுள்ள 7 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

சருப்பதோபத்திரம் (212, 216)

64 அறைகள்கொண்ட சதுரங்க உருவத்தளத்தில் எப்பக்கம் தொடங்கிப் படித்தாலும் அச்செய்யுள் கிடைக்கத்தக்கதாய் எழுத்துக்கள் அமையும். ஒவ்வொரு வரியும் எட்டு விதமாகச் சித்திரத்தில் அமைந்திருக்கும்.

சலாபச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

சனபுருடச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

சஸ்திரபந்தம் (321)

► வேலாயுதபந்தம்

சத்திர தாரணை (274)

வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

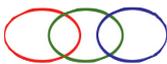
சத்திரக்கா (சத்திரப்பா) (298, 300)

பாடலில் கருதிய பொருள்களுள், நான்கு கூடின எல்லாம் பத்தாகவும் (10) மூன்று கூடின எல்லாம் பதினைந்தாகவும் (15) வரப் பாடப்பெறும்.

சத்து (378)

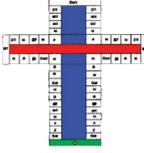
இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

சருங்கலாசாத் (59)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. உத்தரங்கள் சங்கிலி உருவத்தளத்தில் கோர்வையாக அமையப் பெற்றிருக்கும்.

சீலுவைபந்தம் (355)

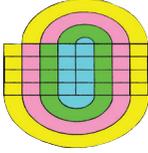

சிலுவை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

சீவலங்கபந்தம் (341)

► இலங்கபந்தம்

சுழுகுளம் (227)

ஆரவாரமற்ற குளத்தில் கைவைத்துச் சுழற்றுவதால் தோன்றும் சுழிபோன்ற உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமையப்பெறுவது சுழுகுளம்.

செய்யுட் தாரணை (274)

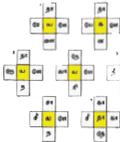
வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

சேவல்பந்தம் (377, 111)

சேவல் உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

சொக்கட்டான்பந்தம் (350)

சொக்கட்டான் விளையாட்டுக்கான உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

சொற்ப்ரேள்கை (81, 308)

கருதியசொல்லை ஆழமாக மறைத்துப் பாடும் செய்யுளாகும். வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவாகவும் அமையும்.

சோடசபங்க் (241)

பாடலானது, பொருளுள்ள 16 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

சொளத்தரசாத் (65)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. உத்தரமாக நின்ற சொற்களைச் சேர்க்க ஓர் இலக்கணச் சூத்திரமாய் அமையும்வண்ணம் பாடுவது.

தசபங்க் (240)

பாடலானது, பொருளுள்ள 10 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

தசாங்கக் கூற்றிருக்கை (249)

எழுசுற்றிருக்கைச் சித்திரக்கவியின் ஒரு சிறப்பு வகை. பாடலில் 1,2,1; 1,2,3,2,1 எனும் ஒழுங்கில் 10 வரும்வரை பாடுபொருள் எடுத்தாளப்பெறும். பாடலின் பாடுபொருள் இரத உருவத்தளத்தில் அமையும் தன்மையுடையது.

தமருகபந்தம் (370)

▶ உடுக்கைபந்தம்

தனுவுண்பா (368)

பாடலின் முதலிறுதி மொழிகள் தம்முள்ளே பொருளை நோக்கி நின்று, பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம் தன்மையுடையின.

தாரணை (272, 274, 307)

வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி வகை. இதில் பல உபபிரிவுகளும் காணப்பெறுகின்றன.

தீர்ப்பங்க் (232, 240, 157, 203)

பாடலானது, பொருளுள்ள 3 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

தீர்ப்பாத் (தீர்ப்பாக்) (260, 262, 265, 266)

மூன்றெழுத்தைச் சேர்க்க ஒரு மொழியாயும், அம்மூன்று எழுத்துக்களில் முதலெழுத்தையும் கடையெழுத்தையும் சேர்க்க பிறிதொரு மொழியாயும், இடையெழுத்தையும் கடையெழுத்தையும் சேர்க்க இன்னுமொரு பொருள் தரும் மொழியாயும் அமையப்பாடுவது.

தீர்வுண்பா (232, 204, 232, 237)

▶ தீர்ப்பங்க்

தருக்கைப்பந்தம் (340)

ஆசிரிவதிக்கும் கை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

தருச்சக்கரமாற்று (376, 85)

▶ சக்கரமாற்று

தருமாலைமாற்று (186)

▶ மாலைமாற்று

தருவடிப்பந்தம் (338)

பாதங்கள் உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

தருவெழுக்கூற்றிருக்கை (243)

▶ எழுக்கூற்றிருக்கை

துவ் நாகபந்தம் (ஒரு பாடல்) (145)

▶ இரட்டை நாகபந்தம் (ஒரு பாடல்)

துவ் நாகபந்தம் (இரு பாடல்கள்) (139)

▶ இரட்டை நாகபந்தம் (இரு பாடல்கள்)

துவ் வெண்பா (204)

▶ இரட்டை வெண்பா

துவ்நாகபந்தம் (137)

▶ இரட்டை நாகபந்தம்

துவ்பங்க் (239)

பாடலானது, பொருளுள்ள 2 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

துவ்வெண்பா (239)

▶ இரட்டை வெண்பா

தூசாங்கொளல் (201)

▶ பர்ந்தெதர்ச் செய்யுள்

தேர்க்கவ் (166)

▶ இரதபந்தம்

தேர்கை (306)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

தேர்ப்பண்ணியு (166)

▶ இரதபந்தம்

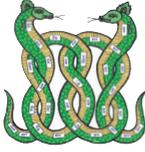
நடுவெழுத்தலங்காரம் (263)

திரிபதாதி சித்திரக்கவியின் ஒரு சிறப்பு வகையாகும். கருதிய மூன்றெழுத்துச் சொற்களின் நடுவெழுத்துக்களை குறித்த ஒழுங்கில் வாசிக்க ஒருபொருள்தரும் சொற்றொடர் (சொல்) கிடைக்கப்பெறும்.

நவபங்க் (240)

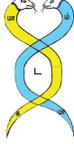
பாடலானது, பொருளுள்ள 9 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

நாகபந்தம், நாகபெந்தம் (135, 61)

நாகங்கள் புணர்ந்திருக்கும் உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். பல உபபிரிவுகள் கொண்டாள்ளது.

நாகபாசபேதம், நாகபாசம், நாகபாசாதி (61, 64)

இரண்டு நாகங்கள் புணர்ந்திருக்கும் உருவத்தளத்தில் உத்தரத்தின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவாகவும் அமையும்.

நாம தாரணை (274)

வழுக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உபபிரிவுகளில் ஒன்று.

நாமாந்தர்தை, நாமாந்தர்தை பீரன்கை (308)

பிரேளிகையின் ஒரு சிறப்பு வகை. கருதியபொருளை வேறு நாமங்களில் மறைத்து வைத்துப் பாடப்பெறும்.

நாலார்ச் சக்கரபந்தம், நான்கார்ச் சக்கரபந்தம் (87)

சக்கரபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு.

நான்கு ஆரங்கள்கொண்ட சக்கர உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பெறும்.

நாற்கூற்றிருக்கை (249)

எழுசுற்றிருக்கைச் சித்திரக்கவியின் ஒரு சிறப்பு வகை. பாடலில் 1,2,1; 1,2,3,2,1, எனும் ஒழுங்கில் 4 வரும்வரை பாடுபொருள் எடுத்தாளப்பெறும். பாடலின் பாடுபொருள் இரத உருவத்தளத்தில் அமையும் தன்மையுடையது.

நான்கெழுத்துப் பாட்டு (289)

குறித்த நான்கு எழுத்துக்களினால் மாத்திரம் பாடல் எழுதப்பெற்றிருக்கும். இது, ஒரெழுத்துப் பாட்டின் சிறப்பு வகை.

நீரன்கரைச் செய்யுள், நீரன்கரைச் செய்யுள் (364, 367)

நிரலிலே ஒழுங்காக நிறுத்தி நேரே பொருள்கொள்ளும் தன்மையுடைய செய்யுள்.

நீரோட்டகம், நீரோட்டம், நீரோட்டி, நீரோட்டியம் (12)

இதழ் குவிதல், இதழ் இயைதல் ஆகிய இதழ் முயற்சியால் பிறக்கும் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் வராமல் பாடல் பாடப்பெற்றிருக்கும்.

நீரோட்டிய ஓட்டியம் (24)

இதழ் இயைபால்-குவிப்பால் பிறக்காத எழுத்துக்களான நிரோட்டிய எழுத்துக்களாலும் அதனைத் தொடர்ந்து இதழ் இயைபால்-குவிப்பால் பிறக்கும் எழுத்துக்களான ஓட்டிய எழுத்துக்களாலும் அமைந்த பாடல்.

நற்றைகுறைவாகிய வெண்பொருட் தாரணை (274)

வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

பங்கீச் செய்யுள் (232, 238)

பாடலானது, பொருளுள்ள பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

பஞ்சபங்கி (240)

பாடலானது, பொருளுள்ள 5 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

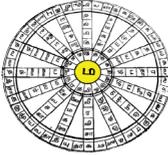
பஞ்சவிம்சதயதக் சதபங்கி (241)

பாடலானது, பொருளுள்ள 125 பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

பதகூடம் (78)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. இதில் கருதிய சொல்லானது மறைத்துப் பாடப்பெறும்.

பதினாறாரச் சக்கரபந்தம் (111, 85, 377)

சக்கரபந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு.

பதினாறு ஆரங்கள்கொண்ட சக்கர உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பெறும்.

பதுமபந்தம் (115, 73)

▶ கமலபந்தம்

பலபங்கி (241)

பாடலானது, பொருளுள்ள பல பாடல்களாகப் பிரியும்வண்ணம் பாடப்பெறுவது.

பலபொருட்பாட்டு (378)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

பாதமயக்கம், பாதமயக்கு (290, 292)

▶ அடிமயக்கு

பாவன்புணர்ப்பு, பாவன்புணர்ப்பு (291, 292)

பாடலின் நான்கு அடிகளுக்குமுரிய முதலாம் சொல்லை நால்வர் கூற, பாடலை முழுமையாகப் புலவர் ஒருவர் பாடி முடிப்பது. இது புலவரின் புலமைத் திறனை அறியத்துணியும் சித்திரக்கவி வகையாகக் கணிக்கப்பெறுகிறது.

பிந்து சுதகம், பிந்துச் யுதகம் (31, 257)

குறித்த ஒரு சொல்லின் ஒற்றெழுத்தை நீக்க, பிறிதொரு பொருள் பயக்கும் சொல்வரும்வண்ணம் பாடுவது.

பிந்துமத் (306, 318)

பாடல் முழுவதும் ஒற்றெழுத்து உடைய (புள்ளியுடைய) எழுத்துக்களால் பாடுவது.

பிர்ச்சனோத்தரம் (51)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவிபின் ஓர் உப்பிரிவு. வினா அமைந்துள்ள பாகத்திலேயே உத்தரத்தையும் மறைத்துவைத்துப் பாடுவது.

பிரணவபந்தம் (348)

பிரணவ எழுத்து உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

பிர்ந்தெதர்ச் செய்யுள் (201, 192, 197, 183)

பாடலானது நிறைவுபெற்ற இறுதி எழுத்திலிருந்து எதிர்த் திசையில் செல்ல பிறிதொரு செய்யுளாக வருமாறு அமைத்துப்பாடுவது.

பிரேள்கை (308, 81, 83)

பாடலிலே கருதிய சொல்லை, பொருளை, பெயரை வேறு சொற்களில் மறைத்து வைத்துப் பாடப்பெறும்.

பிந்துபடு பாட்டு, பிந்துபடு செய்யுள், பிந்துகவி (203, 211, 232, 239)

செய்யுளினது அடித்தொடைகளை வேறுபடுத்தி அமைப்பதனால் முன்னைய நிலைமாறிப் பிறிதொரு செய்யுளாகும்படி அமைந்த பாடல். இதன்போது சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாது அமையும்.

பிந்துபடு பாட்டுத் தர்பாங்க் (232)

செய்யுளினது அடித்தொடைகளை வேறுபடுத்தி அமைப்பதனால் முன்னைய நிலைமாறிப் பிறிதொரு செய்யுளாகும்படி அமைந்த பாடல். இதன்போது பொருளில் மாறுபட்ட 3 செய்யுள்கள் தோன்றும்வண்ணம் பாடுவது.

புட்பந்தம் (332)

மாகலை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

புருடச்சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

பூம்ச்சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

பூம்பாகாயச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

பொருட்பீரோன்கை (83, 308)

கருதிய பொருளை ஆழமாக மறைத்துப் பாடும் செய்யுளாகும். வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவாகவும் அமையும்.

மத்தளபந்தம் (126)

► முரசுபந்தம்

மத்தியவர்த்தமானாக்கரசாத் (67)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. ஒரு சொல்லுடன் சில எழுத்துக்களை இடையிற் சேர்ப்பதால் வேறு உத்தரம் வரப்பாடுவது.

மந்தரச் சக்கரம் (112)

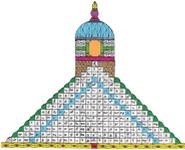
வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உப்பிரிவுகளில் ஒன்று.

மபூரபந்தம், மயல்பந்தம், மயல்வாகனபந்தம் (329)

மயில் உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

மலைபந்தம் (336)

மலை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

மாணிக்கமாலைபந்தம் (332)

மாணிக்கமாலை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

மாத்தரை வருத்தனம் (254)

▶ மாத்தரைப் பெருக்கம்

மாத்தரைச் சுருக்கம், மாத்தரைச் சுதகம் (250, 252, 254)

குறித்த சொல்லிலுள்ள எழுத்தொன்றின் மாத்திரையைக் குறைப்பதன் வாயிலாகப் பிறிதொரு சொல் வரும்படி பாடுவது.

மாத்தரைப் பெருக்கம் (253, 250, 255)

குறித்த சொல்லிலுள்ள எழுத்தொன்றின் மாத்திரையை அதிகரிப்பதன் வாயிலாகப் பிறிதொரு சொல் வரும்படி பாடுவது.

மாலைபந்தம் (332)

▶ புட்ப பந்தம்

மாலைமாற்று (182, 157, 201, 213, 284, 344, 61, 69)

செய்யுளினை முன்றோக்கிப் படித்தாலும், பின்னோக்கிப் படித்தாலும் அதே செய்யுளே வருமாறு பாடல் அமைந்திருக்கும். மாலை உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

மீன்பந்தம் (358)

பல மீன்கள் இணைந்துள்ள உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். இதில் உபபிரிவுகள் உள்ளன.

முதலெழுத்தலங்காரம் (265, 263)

திரிபதாதி சித்திரக்கவியின் ஒரு சிறப்பு வகையாகும். கருதிய மூன்றெழுத்துச் சொற்களின் முதலெழுத்துக்களை குறித்த ஒழுங்கில் வாசிக்க ஒருபொருள்தரும் சொற்றொடர் (சொல்) கிடைக்கப்பெறும்.

முந்திரியார் வஞ்சனம் (378)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

மும்மண்டல வெண்பா (204, 211)

பிறிதுபடு பாட்டு சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. பாடலானது பொருள் மாறாத மூன்று வெண்பாக்களாக அமையும் தன்மையுடையது.

மும்மீன்பந்தம் (358)

மீன்பந்தச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. மூன்றுமீன்கள் இணைந்துள்ள உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பெறும்.

முரசபந்தம் (126)

முரசு (மிருதங்கம்) உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

மூவெழுத்துப் பாட்டு (289)

குறித்த மூன்று எழுத்துக்களால் மாத்திரம் பாடல் எழுதப்பெற்றிருக்கும். இது, ஓரெழுத்துப் பாட்டின் சிறப்பு வகை.

மெல்லன்பு பாட்டு, மெல்லன இனத்தால் கூறிய பாட்டு (6)

பாடலின் எழுத்துக்கள் மெல்லன எழுத்துக்களால் மாத்திரம் அமைந்திருக்கும்.

வக்சர்வத்த (37)

சொன்ன சொற்களுக்கு வெவ்வேறு பொருள்கொண்டு மறுமொழி உரைப்பதாகிய சித்திரக்கவி. வெளிப்படையாக விளக்கும் இடத்தும், வினாவும் இடத்தும் முன்னின்ற பொருண்மையை மறைத்துப் பிறிதொன்றாக எதிர்மொழி கொடுக்கும் தன்மையுடையது.

வச்சீரத் தாரணை (274)

வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உபபிரிவுகளில் ஒன்று.

வட்டச் சக்கரம் (112)

வழக்கொழிந்த 'சக்கர' சித்திரக்கவி வகையின் உபபிரிவுகளில் ஒன்று.

வாய்ரத் தாரணை (274)

வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உபபிரிவுகளில் ஒன்று.

வண்ணாத்திரம் (57)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உபபிரிவு. தனித்தனி எழுத்துக்களாகப் பிரிந்து அவ்வெழுத்துக்களைச் சேர்க்க உத்தரம் வரப்பாடுவது.

வல்லன்பு பாட்டு, வல்லன இனத்தால் கூறிய பாட்டு (3)

பாடலின் எழுத்துக்கள் வல்லன எழுத்துக்களால் மாத்திரம் அமைந்திருக்கும்.

வாயுத் தாரணை (274)

வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உபபிரிவுகளில் ஒன்று.

வாவன்ஞாற்றர், வாவன்ஞாற்று (286, 292)

நான்கு எழுத்துக்களை முறையே அடுத்தடுத்துக் கொடுக்க, அவற்றைக் கொண்டு பாடலை முழுமையாகப் பாடி முடிப்பது. இது புலவரின் புலமைத் திறனை அறியத்துணியும் சித்திரக்கவி வகையாகக் கணிக்கப்பெறுகிறது.

வீகற்பநடை (302, 41)

பாடலில் வேறுபட்ட நடைகளைக் கொண்டிருக்கும்.

வீசீத்தீர அகவல் (362)

ஒரு குறள் வெண்பாவிலுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தையும் ஒவ்வொரு அடியின் ஈற்றில் அமையுமாறு பாடப்பெற்றுள்ள அகவற்பா.

வீசீத்தீரக்கா, வீசீத்தீரப்பா (300, 298)

வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி வகைகளில் ஒன்று. இதில் ஏழறை கொண்ட உருவத்தளம் பயன்பட்டுள்ளது.

வீடமசாத் (55)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. உத்தரத்திலே குறித்த எழுத்தை விலக்குவதாலே வேறு உத்தரம் வரப்பாடுவது.

வீடுகவி (308)

▶ பீரோனகை

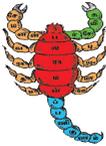
வீதான வருக்கம் (378)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

வீயஸ்தசமஸ்தசாத் (44)

வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவியின் ஓர் உப்பிரிவு. தனித்து நின்று உத்தரமாகும் சொற்கள், ஒருங்கு கூடிநிற்கும் போதும் உத்தரமாக அமையப்பாடுவது.

வீருச்சீகபந்தம் (327)

தேள் உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

வீளக்குபந்தம் (352)

▶ குத்துவீளக்குபந்தம்

வீனாவீடை (41)

▶ வீனாவுத்தரம்

வீனாவுத்தரம் (40, 183, 303, 308)

பல மொழிகளாகப் பிரிந்த சொற்களே விடைகளாகுமாறு கவியில் வினாக்கள் வினாவப்பெறும். உத்தரமாக (விடையாக) அச்சொற்றொடரும் கவியில் கூறப்பெற்றிருக்கும்.

வீஸ்வதளபந்தம் (369)

இலக்கண விளக்கம் கிடைக்கப்பெறாத, வழக்கொழிந்த சித்திரக்கவி.

வெண்பொருட் தாரணை (274)

வழக்கொழிந்த 'தாரணை' சித்திரக்கவி வகையின் உபபிரிவுகளில் ஒன்று.

வேலாயுத பந்தம் (321)

வேல் உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும்.

சித்திரக்கவிகள் பாடியுள்ள புலவர்கள்

- 1983^{ஆம்} ஆண்டு வெளிவந்த வே. இரா. மாதவனின் 'சித்திரக்கவிகள்' நூலில் நிரற்படுத்தப்பெற்றுள்ள 63 புலவர்களின் பெயர்களும் (சதுரவடிவில்) அடையாளமிடப்பட்டுள்ளன. ஏனைய புலவர்களின் பெயர்கள் இந்நூலில் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றவை.
- சித்திரக்கவிகள் பாடியுள்ள ஈழத்தறிஞர்களின் பெயர்கள் (வட்டவடிவில்) அடையாளமிடப்பெற்றுள்ளன.

அநந்தநருஷ்ண ஐயங்கார்

அஷ்ட நாகபந்தம்

■ அப்துல் கபூர் சாஹிப், பி.வீ.

நூல் : சித்திரக்கவி மாலை (1956, 1969)

■ அப்துல் காதீர் நாயனார் (1896)

நூல் : சித்திரக்கவி முதலிய பலபாடற்றிரட்டு

■ அப்துல் காதீர் புலவர் (1866–1918)

● அரசகேசரி. (ஈழம் – நல்லூர் – யாழ்ப்பாண மன்னர் காலம்)

நிரந்திர பாடல் – நூல் : இரகவம்மிசம்

■ அரசகு சண்முகனார் (சோழவந்தான், 1868–1915)

பல சித்திரக்கவிகள்

நூல் : மாலைமாற்றுமாலை

■ அருணகீர்நாதர் (15^{ஆம்} நூற்)

எழுக்கெற்றிருக்கை, பிறிதுபடுபாட்டு, எழுத்துப்பாட்டு

அனந்த நாராயணன்

கூற்றிருக்கைப் பாடல்கள்

■ அறுமுகம், தி.சு., கவிஞர் சுவதாசன் (20^{ஆம்} நூற்.)

சதுரநாகபந்தம் – நூல் : குறுக்குத்துறைக் கலம்பகம்

■ இரகுநாதையர் (சிரவணபுரம் – 1932)

சங்கு பந்தம்

■ இராமச்சந்திரக் கவிராயர் (19^{ஆம்} நூற்.)

சப்தபங்கி, நவபங்கி

- **இராமநாத முதலியார்** (ஈழம் – ஆவரங்கால்)
திறனறி பாடல் (வாவன்ஞாற்று, பாதமயக்கம், பாவின்புணர்ப்பு ஆகிய சித்திரக்கவித்தன்மை கொண்ட பாடல்)
- **இராமலிங்கக் கவிராயர், பொ.மீ.** (மதுரை – 20^{ஆம்} நூற்.)
- **இராமானுசர்**, தமிழ்ப் பண்டிதர் (கூத்திப்பாறை – 20^{ஆம்} நூற்.)
- **இராமையா முதலியார், மு.**, தமிழ்ப் பண்டிதர் (திருத்தருப்பூண்டி)
இரதபந்தம்
- **இலட்சுமண பாரதியார், தே.** (மடாவளகம் கொங்குநாடு – 1767–1859)
- **ஏகாம்பரம், நா.** (ஈழம் – வல்வெட்டித்துறை)
திறனறி பாடல் (வாவன்ஞாற்று, பாதமயக்கம், பாவின்புணர்ப்பு ஆகிய சித்திரக்கவித்தன்மை கொண்ட பாடல்)

ஓகை நடராஜன்

சூற்றிருக்கைப் பாடல்கள்

- **கணபதிப்பிள்ளை க.**, சிலைடைக்கவி இரத்தினம்
(ஈழம் – கந்தரோடை)
பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை
- **கந்தரவேற்பிள்ளை, நா.** (ஈழம் – மேலைப் புலோலி)
கமலபந்தம், இலிங்கபந்தம், இரதபந்தம், நாகபந்தம், சதுரங்கபந்தம், மயூரபந்தம்
- **கந்தசாய் சுவாமிகள்** (சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம்– 1932)
- **கந்தசாயிப்பிள்ளை, கு.** (காஞ்சிபுரம், 1850–1920)
நூல் : சித்திரகவி
நூல் : முருகர் சித்திர வெண்பா மாலை
- **கந்தமுருகேசன்** (ஈழம் – தென்புலோலி)
பிரேளிகை, சக்கரபந்தம் – நல்லை நாவலன் கோவை (1930)
- **கபாலமூர்த்திப் பிள்ளை, கு.** (1850–1920)
நூல் : சித்திரகவிப் புஞ்சம் (1902)

கம்பன்

கம்பராமாயணத்தில், யுத்தகாண்டத்தின் நிரும்பலை யாகப் படலத்தில், பிறிதுபடுபாட்டு

கருப்பையா நாவலர்

(கொட்டம்பட்டி)
நாமாந்தரிகை பிரேளிகை

- **கல்யாணசுந்தரக் கவுண்டர்** (கோயமுத்தூர் – செட்டிபாளையம்)
கந்தன் சித்திரபந்தன மாலை

- **கல்யாணசுந்தர முதலியார் (பூவை)** (20^{ஆம்} நூற்.)
- **கல்விக்க களஞ்சியப் புலவர், நா.க.உ.** (1888)
நூல் : சித்திரகவி
- **காமுசெட்டியார்**
சோடசபங்கி, இரட்டைநாகபந்தம்
- **கார்த்திகேயப் புலவர், மு** (ஈழம் – காரைத்தீவு)
திறனறி பாடல் (வாவனஞாற்று, பாதமயக்கம், பாவின்புணர்ப்பு ஆகிய சித்திரக்கவித்தன்மை கொண்ட பாடல்)
- கார்த்திகேய முதலியார், ப.தீ.**
நூல் : கச்சி இதழ்கல் அந்தாதி
- **காளமேகம்** (15^{ஆம்} நூற்.)
- **கருவுணசாமக்க கவுண்டர், ரா.** (சிரவணபுரம் – 1932)
- குணசாகரர்** (11^{ஆம்} நூற்.)
யாப்பருங்கலவிருத்தி நூலில் பல சித்திரக்கவிகள் காணப்படுகின்றன
- **குப்புசாம் அய்யர், எஸ்.** (மழையூர்)
- **குமரகுருதாச சுவாமிகள், பாம்பன் சுவாமிகள்** (பாம்பன் – 20^{ஆம்} நூற்.)
சித்திரக்கவிகள் – நூல் : திருவலங்கற்றிரட்டு, பத்துப்பிரபந்தம்
- **குமாரசுவாயிப் புலவர், அ.** (ஈழம் – சுன்னாகம்)
வினோதசித்திர வினாவுத்தரக் கவிகள் (1896)
- **குலாம் காதீர் நாவலர்.** மகாவித்துவான் (1833–1908)
நூல் : சித்திரக்கவித் திரட்டு
- **கோதண்டராமன், மு.** (பாலகவி) (சென்னை – 20^{ஆம்} நூற்.)
- **சக்கையா கவு(ண்டர்) (சத்திரக்கவிப் புலவர்)** (திருமலை–1846–1917)
நூல் : சித்திரகவிகள்
- **சர்க்கரைப் புலவர் (இரண்டாவது)**
நூல் : திருவாடானைச் சித்திரக் கவியலங்காரம்
- **சங்கரமூர்த்தக்க கவிராயர்** (இராசபாளையம் – 1810)
மாலைமாற்று
- **சண்முகப் பண்டாரம், மு.**
- **சதாசுவ பண்டிதர், சீ.ந.** (ஈழம் – வண்ணைநகர்)
சிக்கப்பூர்ச் சுப்பிரமணியச்சுவாமி பேரிற்பாடிய சித்திரக்கவிகள் (1887)
- **சரவணமுத்துப்பிள்ளை** (ஈழம் – ஊரெழு)
இரதபந்தம்

சாம்நாத சர்மா, ௨௦. ப.

சேவல்பந்தம், பதினாறாரச் சக்கரபந்தம்

- சாம்நாதப்பிள்ளை, ௨.ரா. (உமையாள்புரம் – தமிழ்நாடு 1884–1958)

நூல் : நெல்லை நாயகி நிரோட்டக மாவை

சீதம்புர சுவாமிகள்

நூல் : திருப்போரூர் முருகன் சன்னிதிமுறை

சீரவைகீ கந்தசாம் சுவாம்

மாத்திரைச் சுருக்கம் – நூல் : இரத்தினாசல யமக அந்தாதி,

- சீவசம்புப் புலவர் (ஈழம் – உடுப்பிட்டி)

அஷ்ட நாகபந்தம்

- சீவசாம் சேர்வை, பீ. (இராமநாதபுரம்)

சீவப்பிரகாச சுவாம் (குறைமங்கலம் – தமிழ்நாடு)

நூல் : திருச்செந்தில் (திருச்செந்தூர்) நிரோட்டக யமக அந்தாதி

- சீவராஜசீங்கம் வ. (ஈழம்)

பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை

சீவலங்கனார், ௨

விசித்திர அகவல் – நூல் : சித்திரக்கவிகள் (1983)

- சீவானந்த சுவாமிகள் (இளையான்குடி)

சிவலிங்க பந்தம் + மாவைமாற்று – நூல் : சந்தரச மஞ்சரி

- சுப்பிரமணிய ஐயர், சதாவதானம் (தஞ்சை – 1850)

நிரோட்டகம், பிந்து சுதகம், சதுரங்க அசுவகதி பந்தம்

- சுப்பிரமணியம், ச. (ஈழம்)

கொம்பில்லாத வெண்பா

- சுப்பையா நாயுடு (20^{ஆம்} நூற்.)

- சூரியநாராயண சால்தீர், வீ.கோ. (பரிதிமாற் கலைஞர்)

நூல் : சித்திரக்கவி விளக்கம்

சித்திரக்கவிகள் – நூல் : கலாவதி நாடகம், வல்லீ பரிணய நாடகம்

- சேகனாப் புலவர் (15^{ஆம்} நூற்.)

- சேனாத்ராய முதலியார், ௧௩. (ஈழம் – இருபாவை)

நாமாந்திரிதை பிரேளிகை

- சையது இமாம்பாவல் (19^{ஆம்} நூற்.)

■ **தண்டபாண்டி சுவாமிகள்** (1839-1898)

(சங்கரலிங்கம், வண்ணச்சரபம் தண்டபாண்டி சுவாமிகள்,

முருகதாசர் சுவாமிகள், திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள்)

ஏகத்தாள் இதழ்கலந்தாதி, குவிபா ஒருபது, கூற்றிருக்கைப் பாடல்கள்

பிரிதுபருபாட்டு - நூல் : புலவர் புராணம், சேக்கிழார் வரலாறு

பல சித்திரக்கவிகள்

■ **தருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்** (16^{ஆம்} நூற்.)

மாறனலங்கார ஆசிரியர். நூலில் பல சித்திரக்கவிகளை இயற்றிச்

சேர்த்துள்ளார்

■ **தருஞானசம்பந்தர்**

எழுகூற்றிருக்கை, மாலையாற்று, ஏகபாதம்,

திருச்சக்கரமாற்று

■ **தருமங்கை ஆழ்வார்** (7-8^{ஆம்} நூற்.)

எழுகூற்றிருக்கை

■ **தருவள்ளுவர்**

நிரோட்டகச் செய்யுள் - நூல் : திருக்குறள் (489)

■ **துரைசாமிப்பிள்ளை, எம்.எஸ்.**

நூல் : சித்திரக்கவி பலபாடற்றிரட்டு (1909)

■ **துரைசாமிப்பிள்ளை, சா.செ.** (கோலார் - 20^{ஆம்} நூற்.)

■ **துரைசாமிப்பிள்ளை, டி.எம்.** (தஞ்சை 20^{ஆம்} நூற்.)

■ **தேவ் காமாட்சிதாசன்**

சிவலிங்க பந்தம், விளக்கு பந்தம் - நூல் : ஸீகாமாட்சி அம்மன்

அலங்கார பஞ்சகம்

■ **நக்கீரர்** (9-10^{ஆம்} நூற்.)

எழுகூற்றிருக்கை (11^{ஆம்} திருமுறை)

● **நாமச்வாயம்பிள்ளை, இ.** (ஈழம் - மல்லாகம்)

நாமாந்தரிதை பிரேளிகை - நூல் : ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள்

விளக்கம் (1923)

● **நாகமணிப் புலவர், வரகவீ** (ஈழம் - நயிகை)

நயிகை நிரோட்ட யமக அந்தாதி (1930)

■ **நாதமுனிப்பிள்ளை, கு.** (செய்யாறு - 1857-1926)

■ **நாராயணச் சுவாமிகள்** (பாலவாக்கம் - சென்னை)

குத்துவிளக்குப்பந்தம் - நூல் : சித்திரக்கவிகள் (1983)

■ **நாராயணசாமிப் பிள்ளை, வெ. க.** (இராயவேலூர் - 19^{ஆம்} நூற்.)

■ **நாராயணசாம் நாயக்கர் (சங்கப்பூர்ச் சீத்திரக்கவி நாவலர்)**

■ **நாராயணசாம் நாயடு, பி.பி.** (சிந்துபுந்துறை)

விசித்திர அகவல்

புழனிமலை நாயனார், ப.பெ.

சித்திரக்கவிப் பாடல்கள் - நூல் : ஸீமத் இராமாயணம்

பலராம ஐயர், ந.

சதுரங்க துரக்கதி பந்தம் - நூல் : வல்லீ பரிணய நாடகம்

பாரத்தாசன், க. (தற்காலம்)

சதுரங்கபந்தம், சட்கோணபந்தம்

■ **பாலகருட்டிணக் கவிராயர் (1880)**

நூல் : சித்திரக்கவி

● **பொன்னம்பலயினை. பூ** (ஈழம் - தெல்லியம்பதி - கொல்லங்கலட்டி)

சித்திரக்கவிகள் - நூல் : மாவை சித்திரக்கவி திருவிரட்டை மணிமாலை (1887), மாவை யமக அந்தாதி (1888), தனிப்பாடல்கள்

■ **பெரியசாம்பியினை, அ.** (புதுப்பாகையம் - தமிழ்நாடு 1843-1920),

மயிலல் சுப்பிரமணியர் நிரோட்டக வெண்பா

பெருந்தேவனார் - (12^{ஆம்} நூற்.)

வீரசோழியத்துக்கு உரை செய்தவர். உரையில் எட்டாரைச் சக்கரபந்தப் பாடல் உட்பட சில சித்திரக்கவிப் பாடல்கள் உள்ளன.

பொன்சுவாமி செட்டியார், சு

ஒற்றில்லா சுழிகுளம்

நூல் : சித்திர கவிகள்

● **பொன்னுத்துரை ஐயர்** (ஈழம் - வண்ணார்பண்ணை)

நல்லை நிரோட்டக யமக அந்தாதி

● **மயில்வாகனப் புலவர், க** (ஈழம் - மயிலிட்டி)

நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

■ **மாதவச் சவனான முன்வர்**

சித்திரக்கவிகள் - நூல் : காஞ்சி புராணத்தின் சுரகரீசப் படலம்

மாதவன், வே. இரா.

அன்பந்தம், குத்துவிளக்குபந்தம் - நூல் : சித்திரக்கவிகள் (1983)

மாம்புழக்கவிச்சங்க நாவலர்

பல சித்திரக்கவிகளுக்கான கூத்திரப் பாடல்கள்

பல சித்திரக்கவிப் பாடல்களும் பாடியிருத்தல்வேண்டும்

- **மினாட்ச் சுந்தரம்பிள்ளை** (திரிசிரபுரம்)
சித்திரக்கவிப் பாடல்கள் - நூல் : திருநாகைக் காரோணப் புராணத்தின்
நந்திநாதப் படலம்
நூல் : திரு-அம்பர்ப்புராணம்
- **மினாட்ச்சுந்தர முதலியார், கு.**
பல சித்திரக்கவிகள்
கச(ஐ)பந்தம், அசுவ (அஸ்வ - குதிரை) பாத பந்தம்
- **முத்துக்குமார கவிராயர், அ.** (ஈழம் - உடுவில்)
நாமாந்தரிகை பிரேளிகை
- **முத்துசாமிப்பிள்ளை** (1904)
- **முத்துசாமிப்பிள்ளை, எம்** (இராமநாதபுரம் - 1860)
நூல் : சித்திர கவிகள்
- முத்துவீரக் கவிராயர்** (புளியங்குடி)
நடுவெழுத்தலங்காரம்
- முத்தையா ரொடீர்கோ. செ. மு.**
சிலுவை பந்தம்
- **முருகேச பண்டிதர்** (ஈழம்)
நடுவெழுத்தலங்காரம்
- **முன்சாம் முதலியார், க.** (மோசூர் - தமிழ்நாடு)
திருக்கச்சி நெறிக்காராக்காடு நிரோட்டகம்
- **வவேகானந்தன்** (இராசபாளையம் - 20^{ஆம்} நூற்.)
- **வேலாயுத முதலியார், பண்டிதர்** (தொழுவூர் - 1832-1889)
சதபங்கி
நூல் : சித்திரயமகவந்தாதி
- வேலுச்சாமிப்பிள்ளை, சு.**
திருத்தில்லை நிரோட்டக யமக அந்தாதி
- **வேலுப்பிள்ளை, க.** (ஈழம் - வயாவிளான்)
மாலையாற்று
- **வேலுப்பிள்ளை, வீ.** (ஈழம் - வடகோவை)
திருத்தில்லை நிரோட்டக யமக அந்தாதி
- **வேற் கவிராயர்** (திருமலை - எட்டிசேரி)
- **வைத்தியநாத சர்மா, இராம.** (தஞ்சை)
- **வைத்தியநாதையர்** (விகடகவி) (புதூர்)

பிறர் பாடிய சித்திரக்கவிகளுக்கு உரைசெய்த தமிழறிஞர்கள்

• ஆறுமுக நாவலர் (நல்லூர் - ஈழம்)

உரை : திருச்செந்தில் (திருச்செந்தூர்) நிரோட்ட யமக அந்தாதி

ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை

உரை : (சித்திரக்கவி பாடல்கள் கொண்ட) மாவை யமக அந்தாதி

கண்ணுடைய வள்ளல் (15^{ஆம்} நூற்.)

உரை : திருஞானசம்பந்தரின் சித்திரக்கவிகளுக்கு உரை

• சங்கரப்பிள்ளை, வே. பண்டிதர் (ஈழம்)

உரை : பூ. பொன்னம்பலபிள்ளை பாடிய 'மாவை சித்திரக்கவி

திருவிருட்டை மணிமாலை' நூலுக்கான விளக்கக் குறிப்பு

சுயம்புரகாச யோகியார் (19^{ஆம்} நூற்.)

உரை : திருஞானசம்பந்தரின் சித்திரக்கவிகளுக்கு உரை

பசுபதி, ம.வே (திருப்பந்தாள்)

உரை : நயினை நாகமணிப் புலவர் பாடிய 'நயினை நிரோட்ட யமக

அந்தாதி'க்கு உரை

பலராம ஐயர்

உரை : 'சித்திரக்கவி விளக்கம்' நூலிலுள்ள பாடல்களுக்கு உரை

யிச்சை இப்ராஹிம்

உரை : குலாம் காதிறு நாவலர் இயற்றிய நாகூர் புராணத்திலுள்ள

சித்திரக்கவிகளுக்கான உரை

• முருகேச பண்டிதர் (சன்னாகம் - ஈழம்)

உரை : ச. வேலுசாமிப்பிள்ளை இயற்றிய திருத்திலலை நிரோட்டக

யமகவந்தாதிக்கான உரை

குறிப்பு:

தமிழ்ப் பரப்பிலுள்ள அனைத்துச் சித்திரக்கவிப் புலவர்களை யும், சித்திரக்கவிகளுக்கு உரைசெய்தோரையும் இப்பட்டியல்கள் உள்ளடக்கவில்லை. கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களே இயலுமானவரை இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

சித்திரக்கவி விளக்கம்

இலக்கண நூல்கள் கூறும்
சித்திரக்கவி வகைகள்

(270) வல்லன¹ மெல்லன² மடையனப்³ பாட்டெ
 ந்ரோட்டிய⁴ மோட்டிய⁵ மோட்டியந்ரோட்டிய⁶
 மக்கரச்சதக⁷ மதன்வருத்தனையே⁸
 வக்கரவுத்த⁹ வ்னாவத்தரமே¹⁰
 சக்கரபெந்தம்¹¹ பதுமபெந்த¹²
 முரசபெந்த¹³ நாகபெந்த¹⁴
 ம்ரதபெந்த¹⁵ மாலைமாற்றே¹⁶
 கரந்துறைசெய்யுட்¹⁷ காதைகரப்பே¹⁸
 ப்ரந்நெதர்செய்யுட்¹⁹ ப்றதுபடுபாட்டெ²⁰
 சருப்பதோபத்தரங்²¹ கூடசதுர்த்தங்²²
 கோமூத்தர்²³ சூழ்குளந்²⁴ த்ர்பங்க²⁵
 பெய்கூற்றிருக்கை²⁶ பெயடிருபானுறும்
 புய்த்ரீமடக்குடைச்சத்தரப்பாவே.

மாத்தரை சுருங்க மறுபொருளுணர்த்துரை
 மாத்தரைச் சுருக்க²⁷ மென வகுத்தனரே
 மாத்தரை பெருக மறுபொருளுணர்த்துரை
 மாத்தரைப் பெருக்க²⁸ மென வகுத்தனரே
 ஒற்றனைப் பரிக்க மற்றொரு பொருளுணர்த்து
 லொற்றுப் பெயர்த்த²⁹ லென்றுரை யுணர்த்தும்
 மூன்றெழுத் தொரு மொழி முதலீறடைய்
 றானற் பொருள் ப்றவாந் த்ர்பதாத³⁰
 சதுரங்க வறையற் சதரீபெற வமைப்பது
 சதுரங்க பெந்த³¹ மென்றறை தருந்தன்மைய
 பெருவகன்றறையற் பெந்தப்பதுவுங்
 கருதுகற் கடகபெந்த³² மாகும்

1.0 வல்லினம் பாட்டு

நாற்.	இலக்கண நூல்கள்	நகண்டுக்கள்	குறிப்புகள்
8 ^{ஆம்}		தவாகரம்	
9 ^{ஆம்}		பங்கலம்	
10 ^{ஆம்}	யாப்பருங்கலம்		
11 ^{ஆம்}	வீரசோமுயம்		
12 ^{ஆம்}			
13 ^{ஆம்}			
14 ^{ஆம்}			
15 ^{ஆம்}			
16 ^{ஆம்}	மாறனலங்காரம்	சூடாமணி	
17 ^{ஆம்}			
18 ^{ஆம்}			
19 ^{ஆம்}	குலயானந்தம்		

– தண்டியலங்காரம் மடக்கு
அலங்காரமாகக் கூறியுள்ளது

தவா.	(நொகுத-12)	ஓரினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு
பங்க.	(நொகுத-3-386)	ஓரினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு
யாப்.	(96)	ஓரினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு
வீர.	(179)	இனத்தால் கூறிய பாட்டு
மாறன்.	(270)	வல்லினப் பாட்டே
	(271)	அவற்றுள், வல்லின முழுதுறல் வல்லினப்பாட்டே
சூடா.	(நொகுத-12)	ஓர் இனத்திற் பாட்டு
குல.	(281)	ஓர் இனத்தால் உயர்ந்த பாட்டு

வல்லின எழுத்துக்களான க, ச, ட, த, ப, ற ஆகிய எழுத்துக்களை மாத்திரம் கொண்டமைந்த பாடல். இப்பாடலில் மெல்லின மற்றும் இடையின எழுத்துக்கள் அமையப்பெறமாட்டா. இதனை **வல்லின இனத்தால் கூறிய பாட்டு** என்றும் கூறுவர்.

பின்வரும் பாடலானது மாறனலங்கார நூலிலே தரப்பட்டுள்ளது.

பொற்றொடிகற்சட்டகத்தைப்போக்கிப்புறத்திமித்த
கற்புறத்தற்காட்சிக்கடுகோடுத்த—சிற்படிப்போ
துச்சிப்பதிகத்தாகுற்றச்சுறுத்தகாது
கச்சிப்பதிகத்தாகை.

திருக்கச்சிப்பதிக்குக் கத்தனே! என்னை யமன்வர் தச்சு முறுத்தாது, நீ பொன்னினாற்செய்த தொடியினையுடையாள்சுறப்படிவத்தைப்போக்கி யவனைவிட்டுப் புறமாறினசுறப்பு மீட்டு மவளிடைத்தெய்தவும் பண்டைச்சரீரத்தினதழகெய்தவுங்கூட்டுஞ் சாபவிமோசனத்தைக் கொடுத்த சிறிய திருவடிகளாகிய தாமரைப்போதை பென்சென்னியிலே சூடத் தருவாயாக, அதனோடும், அஞ்சாதெயென்னும் அபயத்தமுந் தருவாயாக வென்றவாறு.

அச்சமுறுத்தாது என்பது அச்சமுறுத்தாதெனைத் தொகுக்கும் வழித்தொகுத்தலென்னும்விகாரத்தானின்றது; “குணமாலையைச் சுறுத்த” வென்பதுபோலக்கொள்க.

வல்லினப்பாட்டு வகையானது, தண்டியலங்கார நூலிலே சித்திரக்கவி அலங்காரமாகக் கூறப்பெறாமல் மடங்கு அலங்காரம் என்னும் சொல்லணி வகையில் வகைப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. தண்டியலங்கார உரைவிளக்க நூல்களிலே பின்வரும் வல்லினப் பாட்டானது உதாரணமாகத் தரப்பெற்றுள்ளது.

தண்டி
I

துடித்துத் தடித்துத் துடுப்பெடுத்த கோட
றெடுத்த தொடைகடுக்கை பொற்போற்-பொடித்துத்
தொடிபடைத்த தோடுடித்த தோகைகூத் தாடக்
கடிபடைத்துக் காட்டிற்றுக் காடு

மின்னானது நடுங்கித் தோன்றக் காந்தள் கள் பூத்துக் குலைகளைத் தாங்காநின்றன. கொன்றைகள் பொன்போன்ற நிறத்தையுடைத்தாகிய பூக்களை மாலை யாகத் தொடுத்துத் தூக்கா நின்றன. எல்லாருக்குந் தோன்ற வளையையுடைய தோளும் இடப்பக்கந் துடியா நின்றது. மயில்கள் களித்தாடப் புதுமையை விளைத்துக் காட்டாநின்றது காடு.

தொல்காப்பியமானது வல்லினப் பாட்டை வண்ணமாக வகைப் படுத்தியுள்ளது. பிற்காலத்து இலக்கண நூல்கள், **இனத்தால் உயர்ந்த / கூறிய பாட்டு** என வல்லின, மெல்லின, இடையினப் பாட்டுக்களை சித்திரக்கவி வகைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம்.

இவை முன்றையும் ஒன்றாக **ஓர்னப்பாட்டு** எனக்கூறும் வழமையும் உள்ளது.

அனேக இலக்கணநூல்களில் ஓரினப்பாட்டை 'ஓரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு' எனக் கூறியுள்ளதைக் காணலாம். இது

'ஓரெழுத்தால் உயர்ந்த / கூறிய பாட்டு' என்றும்

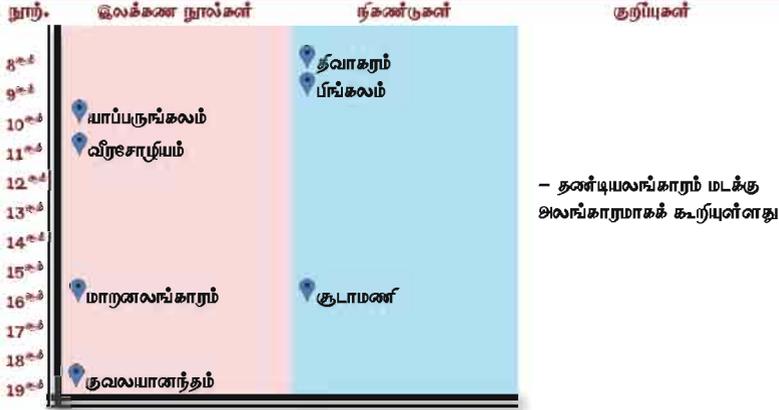
'ஓரினத்தால் உயர்ந்த / கூறிய பாட்டு' என்றும்

பெறப்படும்.

ஓர் எழுத்தால் உயர்ந்த பாட்டு அல்லது **ஓரெழுத்துப் பாட்டு** சித்திரக்கவி வகைபற்றி மாறனலங்காரத்தில் கூறப்பெறவில்லை. மேலதிக விபரங் களுக்கு சித்திரக்கவிவகை 35.0ஐ இந்நூலிலே காண்க.

[குறிப்பு - இச்சித்திரக்கவி வகைக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

2.0 மெல்லினப் பாட்டு

தவா.	(நொகுத-12)	ஓரினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு
பங்க.	(நொகுத-3-386)	ஓரினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு
யாப்.	(96)	ஓரினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு
வீர.	(179)	இனத்தால் கூறிய பாட்டு
மாறன்.	(270)	மெல்லினப் பாட்டே
	(272)	மெல்லின முழுதுறன் மெல்லினப்பாட்டே
சூடா.	(நொகுத-12)	ஓர் இனத்திற் பாட்டு
குல.	(281)	ஓர் இனத்தால் உயர்ந்த பாட்டு

மெல்லின எழுத்துக்களான ங, ஞ, ண, ந, ம, ன ஆகிய எழுத்துக்களை மாத்திரம் கொண்டமைந்த பாடல். இப்பாடலில் வல்லின மற்றும் இடையின எழுத்துக்கள் அமையப்பெறமாட்டா. இதனை **மெல்லின இனத்தால் கூறிய பாட்டு** என்றும் கூறுவர்.

மாறனலங்கார உதாரணம் :

மாறன்
2

மனமே மீனைஞானமன் ஓமைமீன
மனமேனமெங்கனெனினங்கன் — முனமாஞ
னேமிமாண்மாமானினிரீண்மனமான
நேமிமானன் ஓமரீ.

மனனே ! மீனமும் அன்னமும் ஆமையும் ஏனமும்
எப்படியேயிருக்குமென்னி லப்படியே முன்னந் திருவவதாரமானவன்
பூமிதேவிபாகிய மான்போலும்விழியையுண்டபாளுக்குந் திருமகளாகிய

பெண்ணுக்கும் அவர்கள்மனமெப்படி யப்படியான ஞானமன்னன் சக்கரத்தையுடையான், அவனது நல்ல திருநாமங்களை யிடைவிடாது நீ நினைப்பாயாக வென்றவாறு. எனவே அந்நினைவே யான்மலாபத்தை தருமென்பது கருத்து.

மாறனலங்கார நூலில் சித்திரக்கவி அலங்காரமாகக் கூறப் பெற்றுள்ள மெல்லன்ப பாட்டு வகையானது தண்டியலங்கார நூலிலே சித்திரக்கவி அலங்காரமாகக் கூறப்படாமல் மடக்கு அலங்காரம் என்னும் சொல்லணி வகையில் வகைப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது.

தண்டியலங்கார உதாரணம் :

மானமே நன்னு மனமென் மனமென்னு
 மானமான் மன்னு நனிநா னுய்—மீனமா
 மாளு மின்ன் மின்னி முன்முன்னே நண்ணினு
 மாளு மணிமேனி மான

தண்டி
 2

மானம் யாது மேவாதவுள்ளமென துள்ள மென்னுயி, பெரிய யானைகையுடைய வேந்தனே! மிகவு நாணுங் குறைபடா நிற்கும், நீங்காது மின்னானது விளங்கி முன்னே முன்னே தோற்றினும் ஒவ்வாத அழகிய உரு வத்தையுடைய மாணை யொப்பாள்

வல்லின, மெல்லின, இடையினப் பாட்டுக்கள் மூன்றையும் ஒன்றாக, **ஓர் அன்பாட்டு** எனக்கூறும் வழமையும் உள்ளது. அனேக இலக்கணநூல்களில் ஓரினப்பாட்டை 'ஓரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு' எனக் கூறியுள்ளதைக் காணலாம். இது

'ஓரெழுத்தால் உயர்ந்த / கூறிய பாட்டு' என்றும்

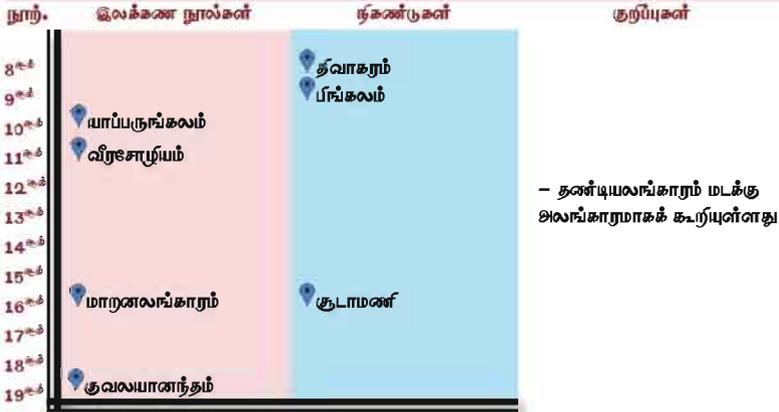
'ஓரினத்தால் உயர்ந்த / கூறிய பாட்டு' என்றும்

பெறப்படும்.

ஓர் எழுத்தால் உயர்ந்த பாட்டு அல்லது **ஓரெழுத்தப் பாட்டு** சித்திரக்கவி வகைபற்றி மாறனலங்காரத்தில் கூறப்பெறவில்லை. மேலதிக விபரங்களுக்கு சித்திரக்கவிவகை 35.0ஐ இந்நூலிலே காண்க.

[குறிப்பு - இச்சித்திரக்கவி வகைக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

3.0 இடையினப் பாட்டு

தவா.	(நொகுத-12)	இனிததால் உயர்ந்த பாட்டு
பங்க.	(நொகுத-3-386)	இனிததால் உயர்ந்த பாட்டு
யாப்.	(96)	இனிததால் உயர்ந்த பாட்டு
வீர.	(179)	இனிததால் கூறிய பாட்டு
மாறன்.	(270)	இடையினப் பாட்டே
	(273)	இடையின முழுதுற லிடையினப்பாட்டே
சூடா.	(நொகுத-12)	ஓர் இனித்திற் பாட்டு
குவ.	(281)	ஓர் இனிததால் உயர்ந்த பாட்டு

இடையின எழுத்துக்களான ய, ர, ல, வ, ழ, ள ஆகிய எழுத்துக்களை மாத்திரம் கொண்டமைந்த பாடல். இப்பாடலில் வல்லின மற்றும் மெல்லின எழுத்துக்கள் அமையப்பெறமாட்டா. இதனை **இடையின இனித்தால் கூறிய பாட்டு** என்றும் கூறுவர்.

மாறனலங்கார உதாரணம் :

**வேபாலையால்வீல்வேளாலயலவரால்
யாயாலுயிர்வாழ்வாச்யாவரோ—யோய்விலராய்
வாழ்வாருயிர்வழியேவாழ்வாரருளாள
ராழ்வாரருளிலரோயால்.**

ஒழிவில்லாதவாழ்வியையுடையார், உயிரின்கண்ணே நீங்
காதுவாமும் வாழ்வியையுடையார், கிருபையை பாட்சியாகவுடையார்,
அவ்யாரொவில்? ஆழ்வாரென்னுந்திருநாமத்தையுடையார் (எமக்குத்

தாரு மார்புத் தாவேணுமென்னுங் கிருபையிலர்; ஆனபடியாலே
 தேதாழி! வேயங்குமுல்முதலாகியபகைகளாற் புமான்களையெய்தாது
 தனியிருந்தவரு னாயிர்வாழ்வா ரொருவருயில்லை யென்றவாறு.

மாறனலங்கார நூலில் சித்திரக்கவி அலங்காரமாகக் கூறப்
 பெற்றுள்ள இடையன்ய பாட்டு வகையானது தண்டியலங்கார நூலிலே
 சித்திரக்கவி அலங்காரமாகக் கூறப்படாமல் மடக்கு அலங்காரம் என்னும்
 சொல்லணி வகையில் வகைப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது.

தண்டியலங்கார உதாரணம் :

யாழியல் வாய வியலள வாயவொலி
 யேழிய லொல்லாவா லேழையுரை—வாழி
 யுழையே லியலா வயில்விழி யையோ
 விழையே லொளியா லிருள்

தண்டி
 3

யாழி னியற்றப்படாநின்ற இசைநூல்
 சொல்லிய அளவையுடைய இசையேழுங்குடி இப்பேதை
 யுடைய மொழியுடனே நிகர்க்கமாட்டா; மானின் விழியும்
 இவள் வேல்போலும் விழியை யொக்கமாட்டா; வியக்கத்
 தக்க ஆபரணங்களினது ஒளியும் இப் பேதைபுடைய ஒளி
 யாலே நிறங்கெட்டு இருளாம்

வல்லின, மெல்லின, இடையினப் பாட்டுக்கள் மூன்றையும்
 ஒன்றாக **ஓர்னப்பாட்டு** எனக்கூறும் வழமையும் உள்ளது. அனேக
 இலக்கணநூல்களில் ஓரினப்பாட்டை 'ஓரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த
 பாட்டு' எனக் கூறியுள்ளதைக் காணலாம். இது

'ஓரெழுத்தால் உயர்ந்த / கூறிய பாட்டு' என்றும்

'ஓரினத்தால் உயர்ந்த / கூறிய பாட்டு' என்றும்

பெறப்படும்.

ஓர்னத்தால் உயர்ந்த பாட்டு அல்லது **ஓரெழுத்தப் பாட்டு** சித்திரக்கவி
 வகைபற்றி மாறனலங்காரத்தில் கூறப்பெறவில்லை. மேலதிக விபரங்
 களுக்கு சித்திரக்கவிவகை 35.0ஐ இந்நூலிலே காண்க.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நருலேச்சர வ்நோத வ்சத்திர கவிய்புங்கொத்து** (1911)

நூலினது கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் 9^{ஆவது} பாடலாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது. அரிகரபுத்திரரான ஐயனாரை நோக்கி **நோசை வெண்பாவில்** இப்பாடல் பாடப்பெற்றுள்ளது.

வரைவில்லா ராயரில்லில் வாழ்வுரியா ராய
வரியோ ரரிவையுரு வாயே—வரவிரவி
யேயவரு னேயுருவா வீய வருவாரை
யோய்ளிலவாய் வாயே யுரை.

வரைவில்லார் - குன்றவில்லியாகிய சிவன். இடையர் மனையில் வளர்ந்த விட்டுணுகானவர் பெண்வடிவு தாங்கிவர அவரைச் சிவபெருமான் மருவி அருளையே உருவாகத்தர அங்கனம் வந்தவதரித்த ஐயனாரை எனது வாயே ஓயாமல் வாழ்த்து என்பது இதன்பொருள்.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப்ள்ளை** (நெல்லம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 – 1890

நூல் : **மாலை மமக அந்தாத்** (1888)

அந்தாதியில் 76^{ஆவது} பாடலாக அமையப்பெற்றுள்ளது. இந்நூலுக்கு **ஓனவை சு. துரைசாய்ப்ள்ளை** உரைசெய்துள்ளார்.

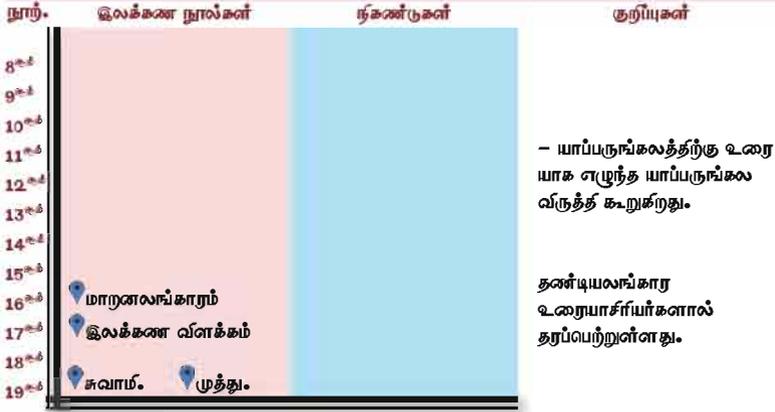
வாவிய வாவிய வாரலா ரால்வளர் வாலவுரு
வாவிய வாவிய லாழி யரியருள் வள்ளியுள்ள
வாவிய வாவிய வல்லவ வாழுவில் யூருளால்
வாவிய வாவிய லோர வுரையருள் வாயவுள்ளே

இ - ள் : வாவி - சரவணப் பொய்கையிடத்தே, அவாவிய-
வீருப்புற்ற, ஆரலரால் - கார்த்திகைப் பெண்களால், வளர் -
வளர்க்கப்பட்ட, வாலவுருவா - இ ள மை ந ல மே கனியும்
உருவுடையோய், வியவா - பெரியோய், இயல் ஆழி அரி
அருள் - அழகிய சக்கரப்படையையுடைய திருமால் பெற்ற,
வள்ளி - வள்ளிநாயகியாரை, உள் அவாவியவா - மனத்தில்
காதலித்தோய், இயவல்லவா - இசைவல்லவனே, இவ்வூரர் -
இம்மாவைப் பதியினரது, உள்ளால் - உள்ளத்தில், வாழ -
தங்குதற்கு, வாவியவா - விரைந்து சென்றவனே, அருள்வாய -

நினது திருவருள் எங்கட்கு வாய்க்குமாறும், இயல் - நின் னுடைய இயல்புகளை, உள் ஓர-எங்கள் உள்ளம் உணருமாறும், உரை - உரைத்தருள்வாயாக, எ - று.

சரவணப் பொய்கையில் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரும் போந்து விருப்பத்தோடு முலைப்பால் தந்து வளர்த்தாரென்பது கருதி, “வாவி அவாவிய ஆரலரால் வளர்வால வருவா” என்றார். “ஞால மேத்தி வழிபடும் ஆறு பேர்க்கு மகவென நாணல் பூத்த படுகையில் வருவோனே” (திருப்பு. 143) என அருணகிரி நாதர் ஓதியருளுதல் காண்க. “என்றும் இனையாய் அழகியாய்” என்று பெரியோர் போற்றிப் பரவும் சிறப்புக் குறித்து, “வால வருவா” என்றார். திருப்புகழும், “சம்பரம மயூர துரகக்கார, என்று மகலாத இளமைக்கார” (635) என்கின்றது. மாவை யென்ற பெயர் மெல்லினம் மேவுதலால், அதனை விலக்கி, “இவ்வூர்” என்றார். தன்னை நினைந்துருகும் அடியார்க் கருளும் பொருட்டு விரைந்து வருபவனாதலின் முருகனை, “உள்ளால் வாவியவா” என்றார். இயல் ஓர உரை என்று கொண்டு, நின் இயல் நலங்களை அடியோம் உணர வுரைத்தருள் என்றும், அருள்வாய் உள் எனக்கொண்டு அருள்வாய்க்கும்படி திருவுள்ளம் பற்றுவாயாக என்றும் உரைப்பினும் அமையும்.

4.0 நிரோட்டியம் (நிரோட்டம்)

மாறன்.	(270)	நிரோட்டியம்
	(274)	இதழ்குவிந்தியையா தியல்வது நிரோட்டியம்
இல.விள.	(690)	நிரோட்டம்
சுவாம்.	(195)	நிரோட்டி
	(198)	பாதம்உ, ஊ, ஓ, ஐ, ஔ, ப, ம, வ, விசை நூற்று பத்தொன்பான் எழுத்தில்நிரோட் டகங்கரந் திகையே
முத்து.	(1147)	இதழ்குவி யாவெழுத் தெடுத்துப் பாடுவ ததுநிரோட் டகமென் றறை(றி)யப் படுமே

இதழ் குவிதல், இதழ் இயைதல் ஆகிய இதழ் முயற்சியால் பிறக்கும் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் வராமல் அமைந்த பாடலாகும்.

ஓட்டகம், ஓட்டம், ஓட்டி, ஓட்டியம் என்பன ஓஷ்டியக, ஓஷ்டிய எனும் வடசொற்களின் திரிபாகின்றன. இவற்றின் பொருள் 'இதழ் முயற்சியாற் பிறப்பன்' என்பதாகும். 'நி' என்பது வடமொழியில் எதிர்மறை முன்னோட்டு - **இன்மை**. இதனடிப்படையில் இதழ் முயற்சியல்லாது பாட இயலும் கவியானது நிரோட்டியம் என்றாகின்றது. **நிரோட்டகம், நிரோட்டம், நிரோட்டி** ஆகியனவும் இதனையே குறிக்கின்றன.

இதழ் முயற்சியால் (**ஓட்டியத்தால்**) பின்வரும் 119 எழுத்துக்கள் பிறக்கின்றன. இவை தவிர்ந்த ஏனைய எழுத்துக்களால் பாடப் பெற்றவையே நிரோட்டியப் பாடல்களாகும்.

பி, ம், வ் ஆகிய மூன்று மெய் எழுத்துக்கள்	= 03
உயிர் ஏறிய பி, ம், வ் எழுத்துக்கள் (3 x 12)	= 36
உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஓள ஆகிய உயிர் எழுத்துக்கள்	= 05
பி, ம், வ் நீங்கிய ஏனைய 15 மெய் எழுத்துக்களானவை	
உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஓள ஆகிய உயிர் எழுத்துக்களில் ஏறுவதால்	= 75

நிரோட்டியம் என்னும் சொல்லில் 'ஓ'கார எழுத்து அமைவதால் **சங்கரலங்கம்** என்னும் இயற்பெயரைக்கொண்ட தண்டபாணிச் சுவாமிகள் தாம்பாடிய நிரோட்டிய அந்தாதி நூலுக்கு **இதழகலந்தாத்** எனப்பெயரிட்டுள்ளார். **இதழகல்** என்னும் சொல்லும் நிரோட்டியமாக அமைவதைக் காண்க. இதனால் நிரோட்டியப் பாடல்களை **இதழகல் பாடல்** என்றும் கூறுவர். **வண்ணச்சரயம் தண்டபாணி சுவாமிகள், முருக தாசர் சுவாமிகள், திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள்** எனும் பெயர்களால் அழைக்கப் பெறும் இவர், தமது இந்த நிரோட்டிய அந்தாதியை, **ஏகபாத** சித்திரக் கவியுடன் இணைத்துப்பாடி, நூலுக்கு **ஏகத்தாள் இதழகலந்தாத்** எனப் பெயரிட்டுள்ளார். **ஏகபாதம்** என்னும் சொல்லில் 'ப'கரம் மற்றும் 'ம'கர எழுத்துக்கள் வருவதால் அச்சொல்லைத் தவிர்த்து **ஏகத்தாள்** என்ற நிரோட்டகச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

உ

முருகக்கடவுளை.

கௌமார்சமயபரமாகிய

ஏ க த் த ா ள்

இ த ழ க ல ந் த ா தி

மூலமும் உடையும்.

இவை

முருகதாசசுவாமிகளென்றும்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற

ஸ்ரீ ம த் த ண்ட பா ணி சுவாமி கள்

அருளிச்செய்தன.

நிரோட்டியத்துக்கு மறுதலையான **ஒட்டியம்** என்னும் சித்திரக்கவி வகையையும் (வகை 5.0) இந்நூலில் காண்க.

மாறனலங்காரம் குறிப்பிட்டுள்ள நிரோட்டியத்துக்கான உதாரணம் :

மாறன்
4

**நாதனாங்குகுகர்நாராயணனறைசேர்
சீதனளினத்தினிற்சிறந்த—காதற்
கனிநானிலக்கிழத்திகட்கினியகாந்தித்
தனிநாயகன்றாள்சரண்.**

**இதனாள் நறைசேர்சீதனளினத்தினிற்சிறந்தகாதற்கனி திரு
மகன். நானிலக்கிழத்தி - பூமிதேவி. கட்கினியகாந்தி கண்ணிற்கு
விரும்பத்தைத்தரு மழகு.**

நிரோட்டிய சித்திரக்கவி வகையானது தண்டியலங்கார ஆசிரியரால், சித்திரக்கவியாகக் குறிப்பிடப்படாதபோதும் **தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்களால்** பலர், இதனையும் ஒரு சித்திரக்கவிவகையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

தண்டியலங்கார உதாரணம் :

தண்டி
4

**சீலத்தான் ஞானத்தாற் தேற்றத்தாற் சென்றகன்ற
காலத்தா லாராத காதலான் - ஞாலத்தார்
இச்சிக்கச் சாலச் சிறந்தடி யேற்கினிதாங்
கச்சிக்கச் சாலைக் கனி.**

இதன் பொருள் :—சீலத்தான் - ஒழுக்கத்தோடும், ஞானத்தான் - ஞானத்தோடும், தேற்றத்தான் - மனத் தெளிவாகிய சித்த சுத்தியோடும், சென்று அகன்ற காலத்தான் - மிக நீண்ட காலத்தோடும், ஆராத காதலான் - அடக்க அமையாத பக்தியோடும், ஞாலத்தார் - இவ்வுலகிலுள்ளார், இச்சிக்க - விரும்பி வணங்கவும், சால சிறந்து - மனம் வாக்குக்களுக்கெட்டாமல் மிகவும் பெரிதாய் விளங்கி, அடியேற்கு இனிதாம் - எளியேனாகிய எனக்குப் பேரானந்தமளிப்பதாகும், கச்சி கச்சாலை கனி - காஞ்சீபுரத்தில் திருக்கச்சாலை என்னுங் கோயிலிலெழுந்தருளியிருக்கும் கனி போன்ற கடவுளாகிய சிவபெருமான்.

‘ஒழுக்க ஞான சித்த சுத்திகளோடு நீண்ட காலம் ஆரா அன்பு செய்த ஞாலத்தார்க்கு எட்டாது பெரிதுஞ் சிறந்திருந்தும், அடியேனுக்கு எளிதாய் இன்பம் பயப்பது கச்சாலைக்கனி’ என்க.

அனைத்துப் பாடல்களையும் நிரோட்டியத்தில் (நிரோட்டத்தில்) அமைத்துப் பாடிய சில நூல்கள் ஈழத்தில் எழுந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த **வொன்னுந்துரை ஐயர்** என்பவர் 1930கள் வரை வாழ்ந்தவர். இவர் **நல்லை நரோட்டக ஈமக அந்தாத்** ஒன்றைப் பாடியுள்ளதாக (**ச.கணேசையர்** - ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்) அறியமுடிகின்றது. இதேபோன்று **தருத்தல்லை நரோட்டக ஈமக அந்தாத்** என்கிற 100 பாடல்கள்கொண்ட நூலானது யாழ்ப்பாணத்தில் 1891^{இல்} அச்சேறியுள்ளது. இந்நூலினை வடகோவையைச் சேர்ந்த **வ். வேலுப்பிள்ளை** என்பவர் எழுதியுள்ளார். மேலும் 1930^{ஆம்} ஆண்டு **நய்யனை வரகவ் நாகமணி புலவர்** அவர்களும் **நய்யனை நரோட்ட ஈமக அந்தாத்** எனும் நூலினைப் பாடியுள்ளார்.

இந்நூல்களுக்கும் மேலாக, தனிப்பாடல்களும் எமக்கு ஈழத்து இலக்கியங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயல்டி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நருலேச்சர வ்நோந வ்ச்சீத்ர கவிப்புங்஑ொத்து (1911)**

நோசை வெண்பா அமைப்பில் 96^{ஆவது} பாடலாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது. இந்த நிரோட்டியப் பாடலுக்கான பொருளானது மயில்வாகனப் புலவரால் தரப்படவில்லை.

சாரறநீள் சத்திரங்க டண்ணியசா ரற்றிகிரி
நீர்஑ிறைநற் காரளக்கர் நேயநலச்—சீரடியார்
தண்டே னிறையலர்க்கா சால்கீரி நாகநகர்
கண்டாரே நற்கதியர் காண்.

பாடியவர் : **பூ. வொன்னம்பலபிள்ளை** (தெல்லயம்பத் - ஑ொல்லங்கல்டி)

காலம் : 1845 – 1890

நூல் : **மாலை ஈமக அந்தாத் (1888)**

பொன்னம்பலபிள்ளை பாடிய **மாலைஈந்தாத்**யானது சர்வதாரி வருடத்தில் (1887-1888) சென்னையிலுள்ள சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பானது பொன்னம்பலபிள்ளையின் மருகரான

அ. சன்னத்தம்பியால் 1940^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பு மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் பதிப்பில் பொன்னம்பலபிள்ளையால் பாடப்பெற்ற **பிற்பாடல்கள்** என்னும் தலைப்பின்கீழ் பின்வரும் நிரோட்டியப் பாடல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாடலானது, பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பமோ, நூலின் விபரமோ, ஆண்டோ அறியுமாறில்லை. மேலும், இப்பாடலுக்குரிய உரையும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

புழம்
4

தாயா யெனையளித்த சங்கரநற் றில்லையிறை
காயா நிறத்தனயன் காணுதான் — சேயான
கந்தனளி தந்தெனையாள் கந்தனயிற் கையனடி
சிந்தனைசெய் தின்னலினைத் தீர்.

பாடியவர் : நாகமணிப் புலவர் (நய்யனை)

காலம் : 1880 – 1953

நூல் : நய்யனை நிரோட்டியம் அந்தாத் (1930)

நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற ஒரு பாடல் தரப்பெற்றுள்ளது. நூலின் முழுவடிவத்தையும் இணைப்புப் பகுதியில் காண்க.

புழம்
5

நீரகந் தங்கந் தகைசால் நயினையி நீடரிசே
ராரகந் தங்கந் தரித்தாட் கந்தாதி யலங்கரிக்கக்
காரகந் தங்கந் தனைநேர நாடிய கைதரநற்
முரகந் தங்கந் தனிற்காட் டிறைதன் சரண் சரணே

பாடியவர் : வ.வேலுப்பிள்ளை (வடகோவை)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு.

நூல் : திருத்தல்லை நிரோட்டியம் அந்தாத் (1891)

நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற 100^{ஆவது} பாடல் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது. நூலின் முழுவடிவத்தையும் நூலின் இணைப்பில் காண்க.

புழம்
6

கட்கஞ்சத் திக்கணி யஞ்சீர் கழறின் ககியினயங்
கட்கஞ்சத் திக்கறை நரதனிற் கண்ணல் கரத்தியந் திங்
கட்கஞ்சத் திக்கநீர் நின்றன ரன்னை களிநயனக்
கட்கஞ்சத் திக்களி நாயகர் தில்லையர் கங்கையரே.

குறிப்பு:

வள்ளுவர் திருக்குறளில் தொடங்கி பல நிரோட்டியப் பாடல்களும் நூல்களும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

எய்தற் கரிய தயைந்தக்கால் அந்நலையே

செய்தற் கரிய செயல் (489)

நிரோட்டியப் பாடல்களால் பாடப்பெற்ற நூல்களில் சில பின்வருமாறு :

ஏகத்தாள இழைநதாத்

- **வண்ணச்சரபம் தண்டபாண் சுவாமகர்** (தமிழகம்)

தருக்கச்ச நெறக்காராக்காடு நரோட்டகம்

- **க. முன்சாம் முதலியார்** (மோசூர் - தமிழ்நாடு)

நெல்லை நாயக நரோட்டக மாலை

- **உ.ரா. சாம்நாதப்பிள்ளை** (உமையாள்புரம் - தமிழ்நாடு)

மயிலஞ் சப்யரமணியர் நரோட்டக வெண்பா

- **அ. பெரியசாமிப்பிள்ளை** (புதுப்பாளையம் - தமிழ்நாடு)

தருத்தல்லை நரோட்டக மமக அந்தாத்

- **வி.வேலுப்பிள்ளை** (வடகோவை - ஈழம்)

நெல்லை நரோட்டக மமக அந்தாத்

- **பொன்னூத்துரை ஐயர்** (வண்ணார்பண்ணை - ஈழம்)

நயினை நரோட்டக மமக அந்தாத்

- **வரகவ் நாகமணிப் புலவர்** (நயினை - ஈழம்)

கச்ச இழைநதாத்

- **ப.த. கார்த்திகேய முதலியார்** (தமிழகம்)

தருச்செந்தல் (தருச்செந்தார்) நரோட்டக மமக அந்தாத்

- **சுவப்பிரகாச சுவாமர்** (துறைமங்கலம் - தமிழ்நாடு)

- (இந்நூலுக்கான உரை) **சிற்றுமுக நாவலர்** (நல்லூர் - ஈழம்)

தனிப்பாடற்றிரட்டு நூல்களிலும் பல நிரோட்டகப் பாடல்கள் ஆங்காங்கு காணப்பெறுகின்றன. சதாவதானம் **சப்யரமணிய ஐயர்** பாடிய 'தீயநெறி இல்அடியார்..' எனத் தொடங்கும் தனிப்பாடல் அவற்றுக்கு ஓர் உதாரணமாகும்.

5.0 ஓட்டியம்

மாறன். (270)
(275)

ஓட்டியம்

இதழ் குவிந்தியைந் தியல்வதுவே வோட்டியம் அதரமும் அதரமும் குவிந்தும், கூடியும் நடப்பதுவே ஓட்டியமாகும். இதழ் இயைபால் பிறக்கும் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்களை அமைத்துப் பாடுவதாகும். **வண்ணச்சரயம் தண்ட்பாணி சுவாமிகள், குவியா** என இவ்வகைப் பாடல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். குவிபா என்னும் சொல் ஓட்டிய எழுத்துக்களில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஓட்டிய பாடல்களைக்கொண்டு **குவியா ஒருபடி** என்னும் நூலையும் தண்ட்பாணி சுவாமிகள் பாடியுள்ளார்.

ஓட்டியம், ஓட்டகம், ஓட்டம், ஓட்டி, என்பன ஒஷ்டியக, ஒஷ்டிய எனும் வடசொற்களின் திரிபாகின்றன. இவற்றின் பொருள் 'இதழ் இயையப் பிறப்பவை' என்பதாகும். இதழ் இயைபால் 119 எழுத்துக்கள் பிறக்கின்றன. இந்த எழுத்துக்களின் விபரங்கள் **நீரோட்டிய** சித்திரக்கவி வகையில் (வகை 4.0) கூறப்பெற்றுள்ளன.

மாறனலங்காரம் மாத்திரமே ஓட்டியம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது என்பது கவனத்துக்குரியது. மாறனலங்கார நூலின் உரைப்பகுதியில் ஓட்டிய வகையின்கீழ் **இதழ் குவிந்த ஓட்டியம், இதழ் இயைந்த ஓட்டியம், இதழ் குவிந்தயைந்த ஓட்டியம்** என்னும் 3 உப்பிரிவுகளும் தரப்பெற்றுள்ளன.

[குறியு - இச்சித்திரக்கவி வகைக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

5.1 இதழ் குவிந்த ஓட்டியம்

பின்வரும் குறள்வெண்பாப் பாடலானது இதழ் குவிந்த ஓட்டிய வகைக்கு உதாரணமாக மாறனலங்கார உரையாசிரியரால் தரப்பட்டுள்ளது.

**குருகுருகுருகுருகொடிகடு
குருகுருகருளுறகோ.**

மாறன்
5

**மனனே ! சங்கு சங்கொடும் குருகென்றபறவைகள்
குருகுகளொடும் திரண்டியங்கும் குருகாபுரிபுட்கோவை நினை பென்ற
வாறு.**

மூன்றாமுருபின்மே லும்மை தொக்கு விரிந்தன. ஒடு இடை
நிலைத்தீபகம். கோவை என்னு மிரண்டாவது இறுதியிற் றொக்கது.
உறு என்றது நினைபென்றாயிற்று. மனனேயென்னு மெழுவாயுருபு
முன்னிலையெச்சமாயிற்று.

இக்குறள் வெண்பாவானது உ, ஊ, ஓ, ஔ ஆகிய உயிர் எழுத்துக்கள் ஏறிய மெய் எழுத்துக்களால் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

உ : கு, ரு, று, ளு, று
ஊ : கூ
ஓ : கொ
ஔ : கோ

5.2 இதழ் இயைந்த ஓட்டியம்

பின்வரும் குறள்வெண்பாப் பாடலானது உதாரணமாக மாறனலங்கார உரையாசிரியரால் தரப்பட்டுள்ளது.

மாறன்
6

**பம்மும்பம்மும்பம்மும்மம்மமைமாமை
பம்மும்மம்மும்மேமம்பாம்.**

மை பம்மும்- (வலவனே யுனதுதேரைப்பின்னிட்டு விரைந்த) மேகம், (இதன்முன்சென்று தேர்வரும்வழிமேல்விழி வைத்த இல்லறக்கீழ்த்தியிருந்த நகரின்கட்) படியும். பம்மும்பம்மும்- அதனால், வான்மீன்கணக்களும் மறையும்; இருள்செய்யும் என்ற படி. (அங்கன மிருள்செய்யுமிடத்து) அம்மம்ம - ஐயோ! ஐயோ! மாமைபம்மும்மம்மும்மேமம்பாம் - அழகியமுலை பசுலைதழைவதாம் என்றவாறு.

எனவே என் சத்தியவசனமென்னுமென்பது பயனினை அடுக்கு அவலப்பொருணிலைக்கண்வந்தன. பகுதி - பொருள்வயிற் பிரிதல்.

இக்குறள் வெண்பாவானது இதழ்களின் இயைபால் பிறக்கும் ப, ம ஆகிய எழுத்துக்களால் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

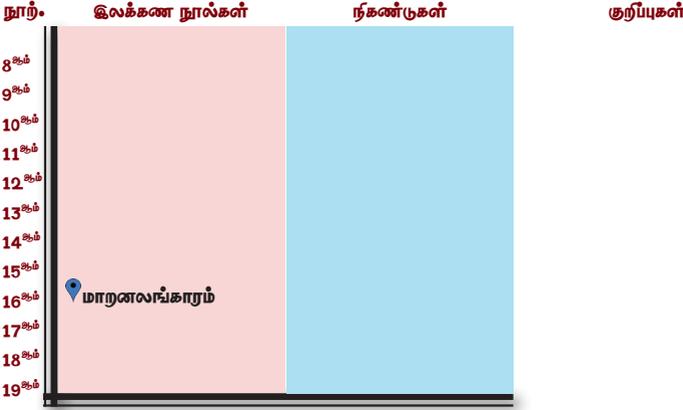
5.3 இதழ் குவிந்தியைந்த ஓட்டியம்

இதழ்-குவிந்த மற்றும் இதழ்-இயைந்த ஆகிய இருவகை ஓட்டிய மும் இணைந்த வகைக்கு உதாரணமாகப் பின்வரும் பாடலானது மாறனலங்கார உரையாசிரியரால் தரப்பெற்றுள்ளது.

மாறன்
7

**குருகுமடுவடுகுமுமுருருகரு
ளொருபெருமாளேவாமையுற—முருகொமுரு
பூமா துவாழும்புவிமாதமேவுமொரு
கோமானுவா வேரதுகோ.**

6.0 ஓட்டிய நிரோட்டியம்

மாறன். (270) ஓட்டியநிரோட்டியம்
(276) இருமையு மொன்றினு ளிருவகைத் தாயுறும் பெருமித மோட்டியநிரோட்டிய மெனப்பெறும்.

இதழ் இயைபால் பிறக்கும் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்களை அமைத்துப் பாடுவது **ஓட்டியம்** ஆகும் (வகை 5.0 ஐக் காண்க). அதேபோன்று உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, ப, ம, வ போன்ற இதழ் இயைபால் பிறக்கும் எழுத்துக்கள் வராமல் பாடுவது **நிரோட்டியம்** ஆகும் (வகை 4.0 ஐக் காண்க).

ஓட்டியம், நிரோட்டியம் ஆகிய இரண்டு அம்சங்களையும் ஒருசெய்யுளின் இரண்டுசூறுகளாக அமைத்துப்பாடுவது **ஓட்டிய நிரோட்டியம்** ஆகும்.

மாறனலங்காரம் மாத்திரமே ஓட்டியநிரோட்டியம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது என்பது கவனத்துக்குரியது. மாறனலங்கார நூலின் உரைப்பகுதியில் இவ்வகையின்கீழ் **ஓட்டிய நிரோட்டியம் – எழுத்து, ஓட்டிய நிரோட்டியம் – வர் ஓட்டியம்** என்னும் இரு உப்பிரிவுகளும் தரப்பெற்றுள்ளன.

[குறிப்பு - இச்சித்திரக்கவி வகைக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

6.1 ஓட்டிய நிரோட்டியம் - எழுத்து

பின்வரும் பாடலில் ஓட்டியமும் நிரோட்டியமும் பாடலின் எழுத்துக்களில் ஒழுங்கு மாறாவண்ணம் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

மாறன்
8

மதிமவார்வேலைவய்மாரவேள்சோலை
பதிருயிலோடெவன்பகைகூர்--விதியுங்
குறிதோநாகூராகுறிதுளவக்கோதை
முறிகயருளேமுற.

ம¹ த² ம³ ல⁴ வா⁵ ர்⁶ வே லை வே ய் மா ர வே ள் சோ லை

ப த் கு ய் லோ டெ வ ன் ப கை கூ ர்-வ் த யு ங்

கு ற் தோ நா கூ ரா கு ற் து ள வ க் கோ தை

மு ற் க ய ரு ளே மு ற

பாடலில் 1ஆம், 3ஆம், 5ஆம் என்னும் தொடரில் அமைந்த எழுத்துக்களானவை இதழ் இயைபால் பிறக்கும் எழுத்துக்களால் (ஓட்டியம்) ஆக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று 2ஆம், 4ஆம், 6ஆம் என்னும் தொடரில் அமைந்த எழுத்துக்களானவை நிரோட்டியம் எழுத்துக்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஓட்டிய - நிரோட்டிய அமைப்பானது பாடல் முழுவதும் ஒழுங்கு மாறாவண்ணம் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

6.2 ஓட்டிய நிரோட்டியம் – வரி

பின்வரும் பாடலில் ஓட்டியமும் நிரோட்டியமும் வரிகளில் ஒழுங்கு மாறாவண்ணம் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

மாறனலங்கார உதாரணம் :

வதுவைபொருபோ தவழுவா தவாமும்
புதுவைவருமா தருவம்பூணு—முதுமைபெறு
நாதனாக்கணையெந்நறிந்தார்க்கேயடியென்
றாதனெனநெஞ்சேதரி.

மாறன்
9

வதுவைபொருபோதுவமுவாதுவாமும்

புதுவைவருமாதுருவம்பூணு—முதுமைபெறு

நாதனரங்கணையெந்நறிந்தார்க்கேயடியென்

றாதனெனநெஞ்சேதரி

பாடலில் 1ஆம், 2ஆம் வரிகளானவை உ, ஊ, ஓ, ஓ, ஓள, ப, ம, வ போன்ற இதழ் இயைபால் பிறக்கும் எழுத்துக்களால் (ஓட்டியம்) அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று 3ஆம், 4ஆம் வரிகளானவை நிரோட்டிய எழுத்துக்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மாறனலங்கார உதாரணம் :

கற்றைச்சடையார்கயிலக்கிரிகளைந்தான்
செற்றைக்கரங்கள்சிரங்கணிறைந்--தற்றழிய
வேவேவுமெவ்வுளுறமேமமுறுபுமா து
கோவேமுமுதுமுறுகோ.

மாறன்
10

கற்றைச்சடையார்கயிலக்கிரிகளைந்தான்

செற்றைக்கரங்கள்சிரங்கணிறைந்--தற்றழிய

வேவேவுமெவ்வுளுறமேமமுறுபுமா து

கோவேமுமுதுமுறுகோ

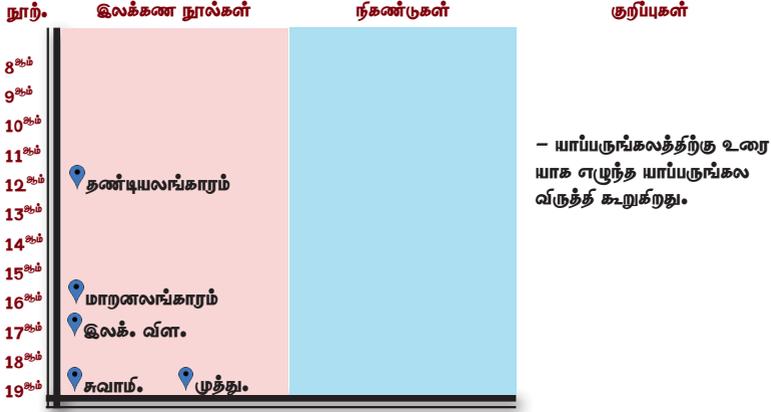
முன்னர் கூறப்பெற்ற உதாரணப் பாடலிலிருந்து இரண்டாவது பாடல் சற்று வேறுபட்டது.

முதலாவது பாடலில் முதல் இரண்டு வரிகளும் ஓட்டியமாக அமைய, இரண்டாவது பாடலில் அவை **ந்ரோட்டிய** வரிகளாக அமைந்துள்ளன. அதேபோன்று முதலாவது பாடலில் 3ஆம், 4ஆம் வரிகளானவை நிரோட்டியமாக அமைய, இரண்டாவது பாடலில் அவ்வரிகள் **ஓட்டியமாக** அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இவ்வொழுங்கின் காரணமாக இவ்வகைப் பாடல்களைச் சிலர் **ந்ரோட்டிய-ஓட்டிய** வகைப்பாடல் என்றும் அழைப்பர்.

குறிப்பு:

இவ்வாறாக சில மாற்றங்களுடன் கூடிய ஓட்டிய நிரோட்டியப் பாடல்கள், இலக்கியங்களின் வாயிலாக எமக்குக் கிடைக்கின்றன. **த.க. சண்முகம்** மீது பாடப்பெற்ற **சத்திரக்கவீ மாலை** என்னும் நூலிலுள்ள 'புதுமுரு குறுமொரு...' எனத்தொடங்கும் பாடலில், நிரோட்டியம் ஓரடி, ஓட்டியம் ஓரடி என மாறிமாறி வருமாறு பாடப்பெற்றுள்ளது.

7.0 அக்கர சுதகம் (எழுத்துச் சுதகம்)

தண்டி.	(98)	அக்கரசு சுதகம்
மாறன்.	(270)	அக்கரசு சுதகம்
	(277)	ஒருபொருள் பயந்த வொரு தொடர்மொழியாய் வருவதை யோரெழுத்தாய்க் குறைவகுப்பிற் சுருங்குபு பலபொரு டோன்றுவதாய வருங்கவி யக்கரசுசுதகமாகும்
இல. விள.	(690)	அக்கரசு சுதகம்
இல. விள.	(195)	எழுத்துச் சுத(க)ம்
சுவாம்.	(196) ஒருசொல் எழுத்துஒரொன்று அறப்பொருள்வேறாம் எழுத்துச் சுத(க)மே
முத்து.	(1145)	ஒருபொருள் பயப்ப தொருமொழி யிருந்ததில் ஒவ்வோ ரக்கர மொழிக்கவெவ் வேறு சொல்லும் பொருளுந் தோன்றுவ தெழுத்தழி வாகு மென்மனா ரறிந்திசி னோரே

தொடர்மொழியாய் நின்று குறித்த ஒரு பொருள் பயப்பதாகவும், ஒவ்வொரு எழுத்துக்களை நீக்க வெவ்வேறு பொருள்கள் பயக்கும்வண்ணமும் பாடும் பாடல் **அக்கரசு சுதகம்** ஆகும்.

அக்கரம் - அகூரம் - எழுத்து

சுதகம் - குறைதல் - அழிதல்

அசுவரசு சுதகம், அட்சரசு சுதகம், எழுத்துச் சுதகம், எழுத்தழிவு என்னும் பெயர்களும் இச்சித்திரக்கவிவகையையே குறிக்கின்றன.

வகை 8.0 இல் கூறப்பட்டுள்ள **அக்கர வருத்தனை** என்னும் சித்திரக்கவி வகைக்கு அக்கர சுதகம் மறுதலையாக அமைந்துள்ளது. அக்கர வருத்தனையைக் கூறிய **யாப்பருங்கலமானது** அக்கர சுதகத்தைக் கூறவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. **மாத்தரைச் சுருக்கம்** (வகை 27.0) மற்றும் **மாத்தரைப் பெருக்கம்** (வகை 28.0) வகைகளையும் காண்க.

மாறன்
11

ஒளிகொண்டபுத்துருறைகோதைதீந்தேன்
றுளிகொண்டபூந்துளபத்தோன்றலாற்கீந்த
தளிகொண்டதையணிந்ததன்றதனைப்பற்றல்
களிவண்டிமிர்தேக்கமழ்வாசிகைசிகைகை.

கீர்த்தியைக் கைக்கொண்ட வில்விபுத்துருறைபுங் கோதை சூடிக்கொடுத்தா ளினிய தேன்றுளிக்குஞ்செய்கையைக் கைக் கொண்ட பூவோடுகடிய துளவமாவிசைபையுடைய பெரியோனுக் களித் ததுவு மதனைச் சூடியதும் அகனைப் பற்றியதும் புலவீர்கள்! கூறுங் காலத்துத் தேனையுண்டுளித்தலையுடைய வண்டிக ளாவாரிக்கும் வாசிகை சிகை கைபா மென்றவாறு.

வாசிகை - மாலை. சிகை - திருக்குழங்கற்றை. கை - திருக்கை.
இதனு எவ்வாறுநின்ற கூறுபாடு கண்டுகொள்க.

இப்பாடலின் இறுதியில் **வாச்சை** எனவும், இதனில் ஓர் எழுத்து குறைந்து **ச்சை** எனவும், இதனிலும் ஓர் எழுத்துக் குறைந்து **சை** எனவும் அமையப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

தண்டியலங்கார உதாரணம் :

தண்டி
5

பொற்றூணில் வந்தசுடர் பொய்கை பயந்த வண்ணல்
சிற்றாயன் முன்வனிதை யாகி யளித்த செம்மல்
மற்றியார்கொ லென்னின் மலர் தூவி வணங்கி நாரநங்
கற்றோர் பரவுங் கநகாரி நகாரி காரி.

இதன் பொருள் :—பொன் தூணில் வந்த சுடர் - பொன் மயமாகிய தூணிலே பிறந்த சோதிஸ்வரூபி, பொய்கை பயந்த அண்ணல் - (சரவணப்) பொய்கை பெற்ற பெருமையுடையவன், சிறுமை ஆயன் முன் வனிதை ஆகி அளித்த செம்மல் - சிறிய இடையனாகிய கண்ணன் முற்காலத்தில் மோகினிப் பெண்

ஊகிப் பெற்றெடுத்த கடவுள், யார் கொல் என்னின் (இவர்கள்) யாவரென்று வினவின், மலர் தூவி வணங்கி - மலர்களால் அர்ச்சித்து நமஸ்கரித்து, கற்றோர்-நாளும் பரவும் - கற்றவர்கள் தினமும் தோத்திரஞ் செய்யும், கநக அரி - கநகனாகிய இரணியனைக் கொன்ற திருமால்; நக அரி - கிரௌஞ்ச மலையை அழித்த முருகவேள்; காரி - மகாசாஸ்தாவாகிய ஐயனார்

இச்செய்யுளில், கநகாரி, நகாரி, காரி என்ற பெயர்கள், எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்று குறையப் பொருள் வேறுபட்டு நிற்ப, அப்பொருள்கள் இன்னவென்று விளங்கிக் கிடந்தவாறு காண்க.

பாடியவர் : க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசத்திர கவிபூங்கொத்து (1911)

தரவுக்கொச்சகக் கல்விபா அமைப்பில் 94^{ஆவது} பாடலாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது. இப்பாடலின் இறுதியில் **வராகம்** எனவும், ஓர் எழுத்து குறைந்து **ராகம்** எனவும், இதனிலும் ஓர் எழுத்துக் குறைந்து **கம்** எனவும் அமையப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

மாலகல வெந்நாளு மாநகுலை யேத்துகிரு

மாலுலகு கொம்பேந்த மன்னுமவ தாரநெடு

மாலெனுமம் மோகினிமேன் மாலவுணர் கொண்டதயன்

மாலகலக் கிள்ளியதும் வராகம்ரா கங்கமெனே .

எழுத்
7

1. பூமியைக் கொம்பால் எந்திய மால் பிறப்பு ... பன்றி = வராகம்
2. மோகினிமேல் அவுணர் கொண்டது ... ஆசை = ராகம்
3. பிரமாவின் மால் அகலக் கிள்ளியது ... தலை = கம்

பாடியவர் : க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசத்திர கவிபூங்கொத்து (1911)

கல்விருத்தம் அமைப்பில் 95^{ஆவது} பாடலாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது. இப்பாடலின் இறுதியில் **தவசம்** எனவும், ஓர் எழுத்து குறைந்து **வசம்** எனவும், இதனிலும் ஓர் எழுத்துக் குறைந்து **சம்** எனவும் அமையப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

நூல்
8

மாதுநகு லாம்பிகை மணாளனரு ளாலே
யாதவனெ னூழிகொ டளந்துவிடு நாளு
மோதுபெரு மாட்சியு மொடுங்கிடு பிறப்பும்
வாதகல வோதுதி வசம்வசஞ்ச மென்றே.

1. நாள் ... திவசம்.
2. ஆட்சி ... வசம்.
3. பிறப்பு ... சம்.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலர்** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை யமக சிந்தாத் (1888)

மாவை யமக அந்தாதியில் பின்வரும் பாடல் 38^{ஆவது} பாடலாக அமையப்பெற்றுள்ளது. இந்நூலுக்கு **ஞானவை ச. துரைசாம்பலர்** உரை செய்துள்ளார். இப்பாடலின் இறுதியில் **பவ(ந)னம்** எனவும், ஓர் எழுத்து குறைந்து **வனம்** எனவும், இதனிலும் ஓர் எழுத்துக் குறைந்து **(ன)நம்** எனவும் அமையப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

நூல்
9

பவநம் பவநம் பகன்றூ ரவளர்ப் பரனருள்வி
பவநம் பவநம் பனம்பிகை சேயருள் பண்பதுசோ
பவநம் பவநம் பரற்காருஞ் செய்தலெப் பாலினுநீ
பவநம் பவநம் வநந்நமம் மாவையிற் பஞ்சகமே.

இ - ள் : பவனம் - விண்ணில் இயங்கி, பவன் - காற்றிடைத் தவழ்ந்து, அப்பு - சரவணப் பொய்கையில் உருக்கொண்டு, அகன்று - அதனின் நீங்கி, ஆர - முருகனும் நிலைமை நிரம்ப, வளர்ப்பரன் - வளர்தலையுடைய பரமனாகிய முருகக் கடவுளின், அருள் - திருவருளே, பவனம் - வீடாவது, விபவ - அருட்செல்வ முடையனும், நம் - நமக்கு, பவ - மேலான, நம்பன் - கடவுளாய், அம்பிகைசேய் - பார்வதி தேவியாருக்குப் புதல்வனாகிய முருகக் கடவுள், அருள் - அடியார்க்கருளும் அழகே, வனம் - அழகாவது, சோபவனம் - பிரகாசமான தாமரைப் பூவைக் கொண்டு, பவம் - பிறப்பு, நம் - அச்சம் கொண்டு நீங்க, பரற்கு - முருகக் கடவுட்கு, ஆரும் - எத்திறத்தாரும், செய்தல் - அருச்சித்து வணங்குவதே, நம் - வணக்கமாவது, எப்பாலினும் -

எவ்விடத்தும், நீபவனம் – கடப்பமரம் செறிந்த சோலைகளை யுடைய, அம்மாவையில் – அம் மாவிட்டபுரமாகிய திருப்பதி, பஞ்சகம் – விண்முதல் பூதமைந்தின் கூட்டமாகும், எ – ரு.

இப்பாட்டு அக்கரசுதகமாதலின், பவனம் – வீடு; வனம், அழகு; நம் – வணக்கம் எனப் பிரித்துப் பொருள்காணும் வகையில் அமைந்துளது காண்க. முருகப்பிரான் ஐம்பூதங்களிலும் நிலவியுலவிய செய்தியை, “தேங்கொளியாய் வெளியடர்ந்து வளிதொடர்ந்து ஒள்ளொளிபடர்ந்து தெளிநீர்ப் புக்கு, நீங்கி விளை யாட்டயர்ந்து தணிகையமர் பெருவாழ்வை நினைந்து வாழ்வாம்” என வரும் தணிகைப் புராணச் சுப்பிரமணியர் துதி (கடவுள் வாழ்த்து)யிற் கண்டுகொள்க; முருகனும் நிலைமையாவது கட்டிளமை குன்றது எஞ்ஞான்றும் நிலைபெற நிற்கும் இயல்பு. பரமன் நெற்றிவிழியில் தோன்றினும் அம்மையார் முலைசுரந்தூட்டவுண்ட மகரூராதலின், “அம்பிகைசேய்” என்றார். தேவியார் முலையமுதம் உண்ட செய்தியைத் தணிகைப் புராணத்து, “மலையான் மடந்தை மகிழ்ந்துநீஇப் – புல்லியோருருச்செய்து கொங்கை பொழிந்த தீம்பய மூட்டினான்” (சீபரி. 25) என வரும் கவியால் உணர்க.

இறுதிவரி

பவநம் பவநம் வநந்(ம்)நம(ம்+அ)ம் மாவையீர் பஞ்சகமே

பவனம் : (வீடு என்பது)

பவனம் பவன் அம்பு அகன்று ஆர அருள்

- விண்ணில் இயங்கிக் காற்றிடைத் தவழ்ந்து சரவணப்பொய்கையில் உருக்கொண்டு அதனின் நீங்கி முருகனாம் நிலைமை நிரம்ப வளர்தலையுடைய பரமனாகிய முருகக் கடவுளின் திருவருளே.

வனம் : (அழகு என்பது)

விபவ நம் பவ நம்பன் அம்பிகைசேய் அருள் பண்பது

- அருட்செல்வமுடையவனாய் நமக்கு மேலான கடவுளாய் பார்வதி தேவியாருக்குப் புதல்வனாகிய முருகக் கடவுள் அடியார்களுக்கு அருளும் அழகே.

நம் : (வணக்கம் என்பது)

சோபவனம் பவம் நம் பரற்கு ஆரும் செய்தல்

- பிரகாசமான தாமரைப் பூவைக்கொண்டு, பிறப்பு அச்சம் நீங்க, முருகக் கடவுளார்க்கு எத்திறத்தாரும் அருச்சித்து வணங்குவதே.

பாடியவர் : பூ. பொன்னம்பலப்பிள்ளை (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை சத்திரக்கவ் திருவிருட்டை மணிமாலை (1887)

மாவை திருவிருட்டை மணிமாலை சித்திரக்கவி நூலில் 15ஆவது பாடலாக அமையப்பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில் **நீபவநம்** எனவும், இதனில் ஓர் எழுத்துக் குறைந்து **பவநம்** எனவும், அடுத்து ஓர் எழுத்துக் குறைந்து **வநம்** எனவும், இதனிலும் ஓர் எழுத்தைக் குறைத்து **நம்** எனவும் சொற்கள் அமையப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

பதிமாவை யார்மகிழும் பூஞ்சோலை பார்த்தி
முதலெழுத்தற் ருற்காற் றதினு — முதலற்றூற்
காடா மதினமுன் கழிந்தால் வணக்கமாஞ்
சேடமுன்னொற் றற்றினீர் செப்பு.

இங்கே எடுத்துக்கொண்ட சொல், கடப்பஞ்சோலை எனப் பொருள்படும் 'நீபவநம்' என்பது.

'மாவையார் மகிழும் பூஞ்சோலை' என்றதனால் முருகனுக் குரிய கடப்பஞ்சோலை எனக் கொள்ளப்பட்டதென்க.

அதன் முதலெழுத்தாகிய 'நீ' என்னும் எழுத்தை நீக்கப் 'பவநம்' ஆகும். 'பவநம்' என்பதிலே 'ப' என்னும் எழுத்தை நீக்க 'வநம்' ஆகும். வநம் என்பதிலே 'வ' என்னும் எழுத்தை நீக்க 'நம்' ஆகும். 'நம்' என்பதிலுள்ள நகர மெய்யை (அதாவது 'ந்' ஐ) நீக்க அம் ஆகும்.

நீபவநம் - கடப்பஞ்சோலை. பவநம் - காற்று. வநம் - காடு. நம் - வணக்கம். அம் - நீர்.

சேடம் முன் ஒற்று அற்றால் நீர் என்க.

குறிப்பு:

மகாவித்துவான் **மினாட்ச் சுந்தரம்பிள்ளை** பாடிய **தரு-அம்பர்ப் பராணத்திலுள்ள** 'சாதம் அந்தவ..' (280) எனத் தொடங்கும் பாடல், **பி.வி. அம்புல் கயூர்** பாடிய **சத்திரக்கவ் மாலை** நூலிலுள்ள 'தனக்கென வாழா...' (35) எனத் தொடங்கும் பாடல் ஆகியனவும் அக்கரச் சுதக சித்திரக்கவிக்கு உதாரணங்களாகும்.

7.1 பிந்து சுதகம் (பிந்துசி யுதகம்)

பிந்துசி யுதகத்தைத் தனியொரு சித்திரக்கவி வகையாகக் கொள்வாரும் உளர். இருப்பினும், இவ்வகையை அக்கரச் சுதகத்தின் ஒரு பேதமாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. மேலும் பிந்துசி யுதகம் என்னும் பெயரானது, **பிந்து சுதகம்** என்றிருத்தல்வேண்டும். **பிந்து** என்பது 'ஒற்றெழுத்தை'யும் **சுதகம்** என்பது 'குறைதலை'யும் குறிக்கும். ஒற்றெழுத்தை நீக்குவதால் கிடைக்கப்பெறும் சொல்லின் வாயிலாக, இக்கவிதையின் சித்திரத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும்.

இத்தன்மை காரணமாக பிந்து சுதகத்தை, **ஒற்றுப்பெயர்த்தல்** சித்திரக்கவியாகச் சொல்வோரும் உளர். ஒற்றுப்பெயர்த்தல் (வகை 29.0) சித்திரக்கவி வகையின்கீழ் கூறப்பெற்றுள்ள வேறுபாடுகளைக் காண்க.

1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப் பதிப்பு நூலிலிருந்து பின்வரும் குறிப்பு பெறப்பட்டுள்ளது. இப்பாலினை சதாவதானம் **சுப்பிரமணிய ஜயர்** இயற்றியுள்ளார்.

இது; ஒரு ஒற்றெழுத்தை நீக்கினும், யாப்புக்கு இயைந்து நின்று அத்தொடருக்கு இயையப் பொருள் தருவது.

**அண்ணலிடப் பாலமர்ந்தா யாறுமுக னுக்கன்னாய்
மண்ணையிடந் தாற்கிளைய மாதங்காய்—நண்ணியசீர்
மாமலைக்குச் சேயான மாதங்கத் தைப்பெற்றாய்
வாமசம யத்தாய்தீர் மாசு'**

இதில், மாதங்கத்தை என்றதில் நகர ஒற்றை நீக்க, மாத கத்தை என்றாகும். அதனை மாது அகத்தை எனப் பிரித்து மாமலைக்குச் சேயான மாது, அகத்தைப் பெற்று ஆய், வாம சமயத்தாய் எனக் கொள்ளலாம். அகத்தைப் பெற்று ஆய்=(பெரியோர் மனத்தைக் கொண்டு கருதத் தக்க) வாம சமயம்—சத்தி மதம்.

8.0 அக்கர வருத்தனை (எழுத்து வருத்தனை)

நாற்.	இலக்கண நூல்கள்	நூல்களுக்குள்	குறியீடுகள்
8 ^{ஆம்}		தவாகரம்	
9 ^{ஆம்}		யங்கலம்	
10 ^{ஆம்}	யாப்பருங்கலம்		
11 ^{ஆம்}			
12 ^{ஆம்}	தண்டியலங்காரம்		
13 ^{ஆம்}			
14 ^{ஆம்}			
15 ^{ஆம்}			
16 ^{ஆம்}	மாறனலங்காரம்	சூடாமணி	
17 ^{ஆம்}	இலக். விள.		
18 ^{ஆம்}			
19 ^{ஆம்}	சுவாம. முத்து. குவ.		

- வீரசாழிய உரைப்பகுதியில் எழுத்துவருத்தனை பற்றிய குறியீடு காணப்பெறுகிறது.

தவா.	(நொகுத-12)	*...சார்ந்தவெழுத்துதே வருக்கமும்...
யங்க.	(நொகுத-3-386)	*...சார்ந்தவெழுத்துதே வருக்கமும்...
யாப.	(96)	எழுத்து வருத்தனம்
தண்டி.	(98)	எழுத்து வருத்தன(ன)ம்
மாறன்.	(270) அதன் (அக்கர) வருத்தனை
	(278)	ஒருதொடர்மொழி யீற்றோரெழுத்தினைப் பிரித் தொரு பொருடா வைத்தோ ரொன்றாக மிக்க பல்பொருடா மேல்வைப்பனவே யக்கர வருத்தனை யாகுமென்ப
சூடா.	(நொகுத-12)	*எழுத்தினோடு வருக்கமும்
இல. விள.	(690)	எழுத்து வருத்தனம்
சுவாம.	(195)	எழுத்து வருத்தனம்
	(198)	காதையின் ஓரெழுத்து, ஒருசொல் வேறுஒவ்வொர் எழுத்தைக் கண்டுசொல்லாய்ப் பொருளுறவே எழுத்துவருத் தனமாம்
முத்து.	(1144)	பதங்களி னக்கரங் களைப்பகுத் தொன்றற் குரியவக் கரங்களை மற்றொரு பதத்தொடு புணர்த்திநூ தனப்பொருள் புதுக்குவ தெழுத்து வருத்தன மாமென வழத்தப் படுமே
குவ.	(281)	*....சுருப்பதோபத்திரம் சார்ந்த எழுத்தே வருக்கம் ஆறும்

குறிப்பு :

- சூடாமணி நிகண்டில் 'எழுத்தனோடு வருக்கமும்' என்பதற்கு 'எழுத்தன் வர்க்கமும்' என்று உரையாசிரியர்கள் பொருள் தந்துள்ளார்கள். இதனடிப்படையில் திவாகரம் மற்றும் பிங்கலம் குறிக்கும் 'வெழுத்தே வருக்கமும்...' என்பது 'எழுத்து வருக்கமும்' என்றிருந்திருத்தல்வேண்டும்.
- அக்கர வருத்தனையைக் குறிப்பிட்ட யாப்பருங்கலமானது அக்கர சுதகத்தைக் (வகை 7.0) குறிப்பிடவில்லை.
- குவலயானந்தத்தில் 'சுருப்பதோபத்தரம் சார்ந்த எழுத்தே வருக்கம் ஆறும்' என்னும் சூத்திரப்பகுதி எழுத்து வருத்தனையைக் குறிப்பதாக இருத்தல்வேண்டும்.

யாதாயினும் ஒரு பொருளைத் தருகின்ற சொல்லொன்றை எடுத்து, அச்சொல்லுக்கு வெவ்வேறு எழுத்துக்களைப் படிப்படியாகச் சேர்த்து, வெவ்வேறு பொருள்களைத் தருகின்ற சொற்களை உருவாக்குதல் **அக்கர (அசுஷ்ர) வருத்தனை** ஆகும். **அக்கரம்** - அசுஷரம் - எழுத்து, **வருத்தனை** - வளர்தல்

அக்கர (எழுத்து) வர்த்தனம், அக்கர (எழுத்து) வருத்தனம், அக்கர (எழுத்து) வர்த்த, அக்கர (எழுத்து) வருக்கம் என்பவையும் இவ்வகையையே குறிக்கின்றன.

அக்கர வருத்தனைச் சித்திரக்கவிவகையானது **அக்கர சுதக** (வகை 7.0) சித்திரக்கவி வகைக்கு எதிர்மறையானதாக அமைகின்றது. **மாத்தரைச் சுருக்கம்** (வகை 27.0) மற்றும் **மாத்தரைப் பெருக்கம்** (வகை 28.0) ஆகிய வகைகளையும் காண்க.

எந்தைநிருத்தாளொழுகங்கையீழமா
விந்தமலராட்கிசைந்தவீறினக்கு—முந்தெழுத்தெழு
சித்தசனன்வாண்முதலுஞ்செயிழையாபுச்சுர்த்தக்கர
லத்தமெழிலோலைப்புவாம்

மாறன்
12

அப்படி யிதனுட்சேர்க்கும்படி யெப்படி யென்னில், எம்முடையசுவாமியாகிய ப்ரீமந்நாராயணன் நிருஷ்டிகளில் லெழுந்த கங்கையென்றதொடர்மொழியீற்றினின்ற ககாவைகாரத்தைப் பிரித்துக் கையெனக்கொண்டு, அரவிந்தமலராட்கிசைந்த வீறென்ப தனைத் தகையென்றாக்கி, அதற்குமுதலெழுத்தாகிய தகரத்தைப்பிரித்

துச்சேர்த்துத் தகையென்றாக்கி, சித்தசனன்-காமன்; அவனுடைய வாளாகிய கேதகையென்றதிற் ககரவேகாரத்தைப் பிரித்துச்சேர்த்துக் கேதகையென்றாக்கி அத்தம், எழில், ஒலைப்பூ என முடிக்க. வீறு - அழகு. அதனைத் தகையெனக் கூட்டினமையுந் காண்க.

எந்தை த்ருத்தாளொழு கங்கை யீறுமா
வீந்த மலராட்க்சைந்த வீர்னுக்கு-முந்தெழுத்துஞ்
சீந்தசனன் வாண் முதலுஞ் சேய்யெய்யாய் சேர்த்தக்கா
லத்த மெழுவோலைப் பூவாம்.

கங்கை :

கங்கை எனும் சொல்லில், இறுதி எழுத்தான **கை** எடுக்கப்பட்டு அதனுடன்,

(த)கை :

'த'கரத்தைச் சேர்க்க **தகை** என்னும் சொல் பெறப்படும். 'தகை' என்பது அழகு.

(கே)தகை :

காமனின் (சித்தசனன்) வாளான **கேதகை** என்னும் சொல்லின் முதலெழுத்து 'கே'காரம் எடுக்கப்பட்டு **தகை** என்னும் சொல்லுடன் சேர்க்கப்பட்டு **கேதகை** என்னும் சொல் பெறப்பட்டது.

தண்டியலங்கார உதாரணம் :

தண்டி
6

ஏந்திய வெண்படையும் முன்னு ளெடுத்ததுவும்
பூந்துகிலு மாலுந்தி பூத்ததுவும்—வாய்ந்த
வுலைவி லெழுத்தடைவே யோரொன்றாச் சேர்க்கத்
தலைமலைபொன் ருமரையென் ரும்

இதன் பொருள் :—மால் - திருமால், ஏந்திய வெண்மை படையும் - கையிலேந்திய படைக்கலமாகிய வெள்ளிய சங்கும், முன் நாள் எடுத்ததுவும் - முற்காலத்தில் (இந்திரன் பொழிந்த மழையைத் தடுக்க) மேலே குடையாக உயரத் தூக்கிப் பிடித்ததும், பூ துகிலும் - அழகிய ஆடையும், உந்தி பூத்ததுவும் - நாடியில் மலர்வித்ததும் (என்ற இவற்றில்), வாய்ந்த - பொருந்திய,

உலைவு இல் எழுத்து அடையே ஓர் ஒன்றி சேர்க்க - குற்றமற்ற எழுத்துக்களை முறையே ஒன்றன்மேலொன்றாகச் சேர்க்க, (அது) தலை மலை பொன் தாமரை என்று ஆம் - தலை, மலை, பொன், தாமரை என்று பொருள் படுவதாகும் (எ - று.)

நிருமால் ஏந்திய வெண்படை சங்கு; அது கம்பு; அதி னின்றும் எடுத்துக்கொண்டது கம்; இதன் பொருள் தலை. இதனுடன் 'ஃ' என்னும் எழுத்தை முன்பு சேர்க்கக் கம் என றாகும்; இதன் பொருள் மலை. இனி இதனுடன் 'க' என்ற எழுத்தைச் சேர்க்கக் 'ககம்' என்றாகிப் பொன் என்று பொருள்படும். முடிவில் இக்'ககம்' என்னுஞ் சொற்கு முன்பு 'கோ' என்ற எழுத்தைச் சேர்க்கக் 'கோககம்' என்றாகித் தாமரை என்று பொருள்படுவது காண்க. கம், ககம், கககம், கோககம் என்று எழுத்து வருத்தனமானதுங் காண்க.

பாடியவர் : க. மயில்வாசனி புலவர் (மயிலடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசந்திர கவிபுயங்கொத்து (1911)

நோசை வெண்பா அமைப்பில் 67^{ஆவது} பாடலாகப் பின்வரும் பாடலுள்ளது. இப்பாடலில் **கம்** என்னும் சொல்லுக்கு, ஓர் எழுத்தைச் சேர்த்து **சகம்** என்ற சொல்லையும், இதற்கு மேலுமேர் எழுத்தினைச் சேர்த்து **கீசகம்** என்னும் சொல்லும் பெறப்படுவதைக் காணலாம்.

வேத னிழந்தபொருள் விண்டுமுன்னு ஞண்டபொரு ளே தினகு லேசனையிங் கீந்தபொரு—ளோதி னலைநதியொன் றீற்றற் றடைந்தெழுத்தொவ் வொன்றந் தலையுலகு மூங்கிலெனச் சாற்று.

இங்கே, ஒருநதியின் பெயராகிய கம்பை என்பதிலே; பிரமா இழ ந்ததாகிய தலையெனப் பொருள்படும் 'கம்' என்பதை எடுத்து அதன் மேல் 'ச' என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்க அது தானே விட்டுணு உண்ட தாகிய உலகு எனப் பொருள்படும் 'சகம்' என வேறொரு சொல்லாயும், அதன்மேல் 'கீ' என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்கச் சிவன் தோன்றிய இடமாகிய மூங்கில் எனப் பொருள்படும் 'கீசகம்' என மற்றொரு சொ ல்லாயும் வருதல் காண்க.

கம் = தலை

சகம் = உலகு

கீசகம் = தலை

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்படி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலச்சர விநோத விச்சத்திர கவிப்புவங்கொத்து (1911)

68ஆவது பாடலாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

ரூபம்
12

நம்மையெடுத்தே தோரெழுத்து நாட்டிமுனர்ச் சீவவஸ்து
தம்மையறி வேறென்று சார்த்தியெந்தஞ்—சம்மையதாய்க்
கூடுறவைப் பாரினென்று கூட்டிநகு லேசரனை
நாடுவழி பாட்டையறி நன்கு.

நம் ... எடுத்துக்கொண்டமொழி.

சநம் ... சீவவஸ்து=பிராணி.

பாசநம் ... உறவு.

உபாசநம் ... வழிபாடு.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப் பள்ளி** (நெல்லயம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 – 1890

நூல் : மாவை சத்திரக்கவி திருவிரட்டை மணமாலை (1887)

திருவிரட்டை மணிமாலையில் 13ஆவது பாடலாகப் பின்வரும் வெண்பா அமையப்பெற்றுள்ளது. இப்பாடலில் **ரணம்** என்னும் சொல்லுக்கு, ஓர் எழுத்தினைச் சேர்த்து **வாரணம்** என்ற சொல்லையும், இதற்கு மேலுமோர் எழுத்தினைச் சேர்த்து **நவாரணம்** என்னும் சொல்லையும் பெறுவதைக் காணலாம்.

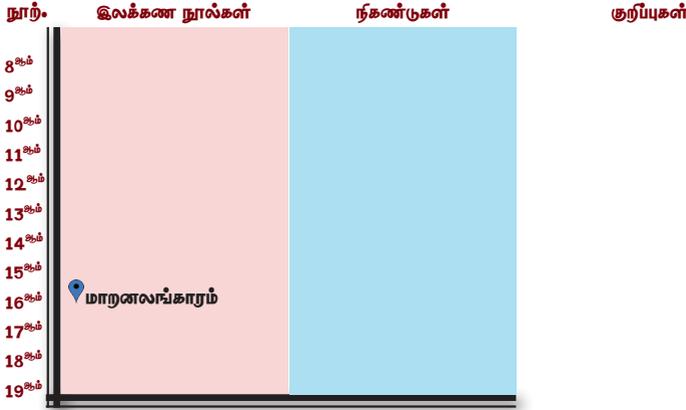
ரூபம்
13

மாவை நகர்வேண்முன் வஞ்சவினைச் சூர்படைக
ளேவு் தொழிலுமுட லீர்கூற்றின் — மேவுமொன்று
மீருமவன் பாவத்துக் கெய்தி யதுமீரணம்
வாரணநி வாரணமாய் வை.

குறிப்பு:

மகாவித்துவான் **மினாட்ச் சுந்தரம்பள்ளி** பாடிய **தரு-அம்பர்ப் பராண**த்திலுள்ள 'ஓரும் ஓர்உயி ரால்....' (279) எனத் தொடங்கும் பாடலானது அக்கர வருத்தனைச் சித்திரக்கவிக்கு மேலுமோர் உதாரணமாகும்.

9.0 வக்கிரவுத்தி

மாறன். (270)
(279)

வக்கிரவுத்தி
வெளிய்படை விளியினும் வினாவினு மெய்ம்மை
யொளித்து மற்றொன்றினை யுரைப்பறி மறித்து
நிரைத்த பன்மொழிதொறு மிசைதிரி நிலைத்தா
யுரைப்பதுதானே வக்கிரவுத்தி.

வெளிய்படையாக **வன்**க்கும் இடத்தும், **வனா**வும் இடத்தும் முன்னின்ற பொருண்மையை மறைத்துப் பிறிதொன்றாக எதிர்மொழி கொடுத்தலாகும். சொன்ன சொற்களுக்கு வெவ்வேறு பொருள் கொண்டு மறுமொழி உரைப்பதாகிய சித்திரக்கவி.

பிற இலக்கணநூல்களோ உரையாசிரியர்களோ வக்கிரவுத்தி சித்திரக்கவிபற்றி பதிவுசெய்துள்ளதாக அறியுமறில்லை. மாறனலங் காரத்தில் **வன்** குறித்தும் **வனா** குறித்தும் ஒவ்வொரு உதாரணப் பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 150^{ஆவது} ஆண்டு நிறைவை யொட்டி **சீத்திரக்கவிக் களஞ்சியம்** என்னும் நூல் வெளியிடப்பெற்றது (2007). **க. காவார்** தொகுத்த இந்நூலுக்கு **வ. ஜெயதேவன்** பதிப்பாசிரியராவார். இந்நூலிலே மாறனலங்காரத்தில் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள இரண்டு வக்கிரவுத்திக் கவிதைகளுக்கும் மேலதிக விளக்கங்கள் தரப்பெற்றுள்ளன. அவையும் பாடலின் பொருளை அடுத்து இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

ஏற்றமுறமோதிமத்தாவென்றேன்விண்ணோர்க்
கின்னமுதன்றளித்தவன்பென்றான்வெற்பிற்
ரேற்றமுறமெகினவாகனத்தாவென்றேன்
ரேன்மறையொன்பெயரென்றான்சார் ஐவிண்ணோர்
பொற்றவருமன்னவாகனத்தாவென்றேன்
புரந்தரார்பெயரென்றன்பொன்னேயென்னே
மாற்றமுறப்பகர்ந்தமகிழ்மாற்றக்கென்றன்
மையலுரைத்தெவ்வாறுமருவுபெரேன

(இ - ள்) பொண்ணியொப்பாய்! நமதுவீதியி லுலாப்போந்த மகிழ்மாறரைத் தொழுத யான், ஒருதலைபற்றியகாதலாலே யேறுதற் குண்டான வோதிமத்தையுடையவனேயென்றேன்; அப்பொழுது மலையை மத்தாகவுடையவ னெனும்பெய ரென்பயான்று, திருப்பாற் கடலைக் கடைந்து இனிய வயிர்த்தத்தைத் தேவர்களுன்னும்படிக்குக் கொடுத்த திருமால்பெய ரென்றான். மீட்டும் வெள்ளிமலைபோன்று பிரகாசிக்கு மெகினவாகனத்தாவென்றேன்; அப்பொழுது அதற்கு மிமவாவிடத்துப்பிறந்த அன்னம்போலுநடையுடைய வுமையை வாம்பாகத்திலுடைய சிவனது அத்த னென்னும்பெயர் பழைய மறையையுடைய பிதாமகன்பெய ரென்றான். மீட்டும், சார்துவின் னோர்போற்றவருமன்னவாகனத்தாவென்றேன்; அதற்குந் திரண்டு தேவர்கள்போற்று மன்னவனே! மேகத்தையுடையவனே யென்னு மிருபெயரும் புரந்தானதுபெய ரென்றான்; ஆகையா லென்னே? யான் கொண்ட மையலை யவனொடுகூறி யவன்றிருமார்பைத் தழுவுவ தெவ்வா றென்றவாறு.

உரை: தலைவி கொண்ட பொருள்

ஒதி மத்தா - அன்னப்பறவையை ஊர்தியாக உடையவரே.

வெற்பில் தோற்றம் - மலையைப் போன்று விளங்கும் உறும் எகின அன்னப்பறவையை ஊர்பவரே. வாகனத்தா

சுரந்து விண்ணோர் - நன்றாகக் கூடித் தேவர்களால் போற்றவரும் தேவர்களால் புகழப்படுவராகிய அன்னப்பறவை வாகனரே.

மாறர் கொண்ட பொருள்

கடலைக் கடைகின்ற மத்தினை உடைய திருமால் பெயர் என்றார்.

இமயமலையில் பிறந்த அன்னம் போன்ற உமாதேவியைத்தன் இடப்பாதிவாக உடைய சிவபெருமானைப் படைத்த பிரமன்பெயர் என்றார்.

கூடிப் புகழப்பெறும் மன்னவனும், மேகத்தை (ஊர்தியாக) உடையவனும் ஆகிய இந்நிர்ந பெயர் என்றார்.

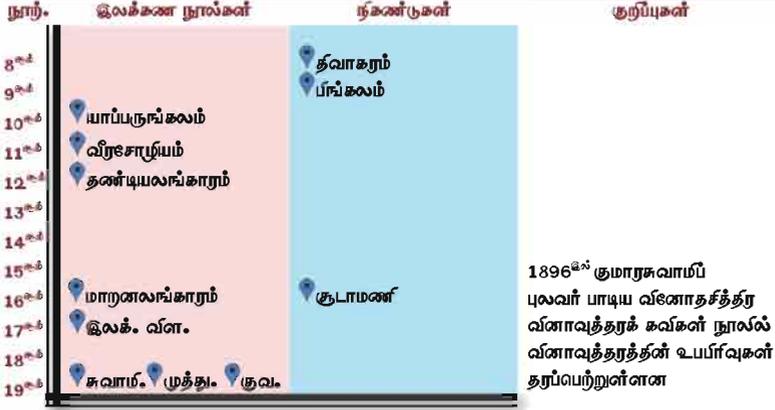
அஞ்சக்கரணுவென்றேன்சங்
கரணமென்றான்மனியாழி
மிஞ்சத்தரித்திருத்தோர்வெய்
யவனுவென்றேன்வெயிலென்றான்
செஞ்சொற்பரிதிவலம்பயில்விண்
டோவென்றேன்பொற்சிலம்பென்றான்
வஞ்சர்க்கிரங்காவாங்கணுக்கென்
மாலெப்படியேமொழிவேனே.

(இ - ள்) அழகிய சக்கரத்தையுடையானுவென்றேன்; அப் பொழுது அஞ்சக்கரணுகளையுடையவ னுருத்திரன மென்றான். ஒப் பற்ற திருவாழியை வலதுகையிற் றரித்தவனுமாய்த் திருமகளைச் சிந்திக் கிறவனுமாய்த் திருமகளாற் சிந்திக்கப்பட்ட விருப்பத்தையுடையானுவென்றேன் அப்பொழுது மது வெயிலோனென்றான். மீளவுஞ் செம்மையொடுக்கிய கீர்த்தியையுடைய பரிதியை வலதுகையிற்றரித்த விண்டுவோவென்றேன்; அதற்கும் அது பொற்சிலம்பென்றான்; ஆகையால் வஞ்சத்தையுடையோரிடத்துக் கருணைசெய்யாத் திருவாங்கேச னுக் கியான்கொண்ட காதலை பெப்படியேகூறுவே னென்றவாறு.

உரை:	தலைவி கொண்ட பொருள்	அரங்கன் கொண்ட பொருள்
அம் சக்கரணோ -	அழகிய ஆழிப்படையை உடைய திருமாலோ?	அஞ்ச அக்கரன் - திருவைந்தெழுத்தை உடைய சிவபெருமான்.
ஆழி மிஞ்சத் தரித்த -	நிகரற்ற சுதர்சன சக்கரத்தைப் பெருமையுடன் கையில் தாங்கியுள்ளவனும்.	ஒற்றைச் சக்கரத்தைப் பெருமையோடு பெற்றுள்ள தெய்வீகமான இரத்ததைக் கடவுகின்ற வெப்பமானவன் சூரியன்.
திருதேர் வெய்யவனோ -	திருமகளால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று விரும்பப்பட்டவர் ஆகிய திருமாலோ?	
செம்சொல் பரிதி வலம் பயில் விண்டோ -	செம்மையும் புகழும் மிக்க சக்கராயுதத்தை வலக்கையில் தாங்கியுள்ளவிட்டுணுவோ?	செம்மையும் புகழும் வாய்ந்த சூரியன் வலம் வருவது பொன்மலை.

[குறிப்பு - இச்சித்திரக்கவி வகைக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

10.0 வினாவுத்தரம்

நாள்	இலக்கண நூல்கள்	நூல்கள்குறைகள்	குறியீடுகள்
8 ^{ஆம்}			தவாகரம்
9 ^{ஆம்}			ப்ங்கலம்
10 ^{ஆம்}	யாப்பருங்கலம்		
11 ^{ஆம்}	வீரசோழியம்		
12 ^{ஆம்}	தண்டியலங்காரம்		
13 ^{ஆம்}			
14 ^{ஆம்}			
15 ^{ஆம்}			
16 ^{ஆம்}	மாறனலங்காரம்	சூடாமண	
17 ^{ஆம்}	இலக். வள.		
18 ^{ஆம்}			
19 ^{ஆம்}	சுவாம். முத்து. குவ.		

தவா.	(நொகுத-12)	வினாவுத்தரம்
ப்ங்க.	(நொகுத-3-368)	வினாவுத்தரம்
யாப்.	(96)	வினாவுத்தரம்
வீர.	(179)	வினாவுத்தரம்
தண்டி.	(98)	வினாவுத்தரம்
மாறன்.	(270)	வினாவுத்தரம்
	(280)	துதித்திரு மொரு பொருட்டொடர்ச்சொகலைப் பிரித்து மதிப்பட வினாய வகைக் கெதிர்மொழியாய் விதிப்பட வரைப்பது வினாவுத்தரமே
சூடா.	(நொகுத-12)	வினாவோடுத்தரம்
இல.வள.	(690)	வினா உத்தரம்
சுவாம்.	(195)	வினாவிடை
	(199)	அங்குவினாச் சொற்றொடரைப் பிரித்துவெவ்வே றுவினா அறற்குவிடை பொருளாகச் சொல்லவினாவி கையாய்
முத்துவீர்யம்	(1143)	வினாவொரு விடையும் விரிந்து வருவது
		வினாவுத் தரமென விளம்பப் படுமே
குவ.	(281)	வினாவுத்தரம்

குறிப்பு :

- அநேக பதிவுகள், 'விகற்பநடைய வினாவுத்தரமே' என்னும் தொடரை வினாவுத்தரத்திற்கு மாத்திரமானதாகக் கருதி விகற்பநடையைத் தனியான சித்திரக்கவியாகக் கருதாமல் தவறவிட்டுள்ளன. **வீரசோழிய** உரையில் வினாவுத்தரத்தையும் விகற்பநடையையும் தனித்தனியே விபரிப்பதைக் காணலாம்.
- இந்நூலிலே **விகற்பநடையானது** தனியான சித்திரக்கவியாக வகைப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது (வகை 41.0ஐக் காண்க).

பலமொழிகளாகப் பிரிந்து பொருள்படத்தக்க ஒரு சொல்லோ சொற்றொடரோ இவ்வகைச் சித்திரக்கவியில் எடுத்தாளப்படும். பல மொழிகளாகப் பிரிந்த சொற்களே விடைகளாகுமாறு கவியில் வினாக்கள் வினாவப்பெறும். **உத்தரமாக** (விடையாக) அச்சொற்றொடரும் கவியில் கூறப்பெற்றிருக்கும். **சுவாய்நாதம்** இவ்வகையை **வினாவ்டை** என்று குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

வண்டுபத்தான் றயிலும்வாழ்வே துதெள்ளமுதம்
பண்டுகடைநாட்டறியாய்ப்பற்றியதென்—முண்டமுனி
போசனமாய்க்கொண்டதெவன்போதிலானுக்குவந்த
வாசனமதென்னரவிந்தம்.

மாறன்
15

இதனுள், போதிலான் - பிரமன். அவனானமென் னரவிந்தம் என உலகந்துதிப்பனவாய ஒருபொருடருமொழியை அரவு+இந்து+ அம் எனப் பிரித்து, துளபத்தான் றயிலும்வாழ்வு அரவு, அமுதம் பண்டுகடைநாட் டறியாய்ப்பற்றியது இந்து, முண்டமுனிபோசன மாய்க்கொண்டது அம் என முறையே நிறுத்தி, போதிலானுக் குவந்த வாசனமதென் னரவிந்தமென்னச் செவ்வனம்விரியாது அருமை தோன்ற விரித்துக்காட்டியது காண்க. இது வாகைத்திணையுட் புலமை வென்றி.

பூமகன்யார் போவாணை யேவுவா னென்னுரைக்கும்
நாமம் பொருசரத்திற் கென்னென்பர்—தாமழகின்
பேரென் பிறைசூடும் பெம்மா னுவந்துறையுள்
சேர்வென் திருவேகம் பம்.

தண்டி
7

இதற்குப் பொருள் :—பூமகன் யார் - செந்தாமரைப் பூவில் உள்ளவளாகச் சொல்லப்படுபவள் யாவள்? போவாணை - ஓரிடத்

திற்குச் செல்லுபவனை, ஏவுவான் என் உரைக்கும் - அவனை ஏவல் கொள்வோன் என்னென்று கூறுவான்? பொரு சரத் திற்கு நாமம்' என் என்பர் - போர் செய்யும் பாணத்திற்குப் பெயர் என்ன சொல்லுவார்? அழகின் பேர் என் - அழகினை உணர்த்தும் பெயர் யாது? பிறை சூடும் பெம்மான் - பிறைத் திங்களை முடியிற்கூடும் சிவபெருமான், உவந்து உறையும் சேர்வு என் - விரும்பி எழுந்தருளி யிருக்கும் தலம் யாது? திருவேகம்பம் - திருவேகம்பமாகும் (எ - று.) தாம் - அசை.

‘பூமகள் யார்?’ என்பதற்கு விடை, திரு. ‘போவாளை ஏவுவான் என்னுரைக்கும்?’ என்பதற்கு விடை, ஏரு. ‘நாமம் பொரு சரத்திற்கு என்னென்பர்?’ என்பதற்கு விடை, அம்பு. ‘அழகின் பேர் என்?’ என்பதற்கு விடை, அம். ‘பிறை சூடும் பெம்மான் உவந்துறையுள் சேர்வென்?’ என்னும் வினாவிற்கு விடை, திருவேகம்பம்.

திரு+ஏகு+அம்பு+அம்=திருவேகம்பம்.

பாடியவர் : அ. குமாரசுவாமி புவரீ (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 - 1922

காலம் : ஆறுமுக நாவலருக்குப் பாடிய சரமகவீ (1879)

ஆறுமுக நாவலரின் மறைவின்போது குமாரசுவாமிப் புவரால் பின்வரும் வினாவுத்தரம் பாடப்பெற்றது.

நூல்
14

ஐந்தின்பின் னுவதென்ன வானனத்தின் பேரென்ன முந்து நடுவின் மொழியென்ன-இந்திரற்கு மாறுகொண்டோன் பேரென்ன வாக்கின் யிகவல்ல ஆறுமுக நாவலனை யாம்

பாடியவர் : பூ. பொன்னம்பலர்சீனை (தல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை சத்திரக்கவீ திருவிரட்டை மணமாலை (1887)

திருவிரட்டை மணிமாலையில் 5ஆவது பாடலாக பின்வரும் வெண்பா அமையப்பெற்றுள்ளது.

நூல்
15

விழுத்திகழ் வேகமாய் மேவுபரிப் பேரோ ரெழுத்திறை கூறி லதுவென் — வழத்துபடைக் கூர்மைப்பே ரோரெழுத்தாற் கூறிலது வென்குமர னேர்புற் றருண்மாவை யே.

இங்கே கூறப்பட்ட 'மாவை' என்னும் பெயரிலே 'மா' என்பது, 'பரிப்பேர் ஓர் எழுத்தாற் கூறின் அது என்?' என்னும் வினாவிற்கும், 'வை' என்பது 'படைக் கூர்மைப் பேர் ஓர் எழுத்தாற் கூறின் அது என்?' என்னும் வினாவிற்கும் உத்தரமாய் (விடையாய்) அமைந்தவாறு காண்க.

மா + வை - மாவை.

பாடியவர் : சீ.ந.சதாசிவ பண்டிதர் (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சிங்கப்பூர் சுப்பிரமணியச்சுவாமி ஸ்ரீநிபாடிய சீத்திரக்கவிகள் (1887)

சி. ந. சதாசிவபண்டிதர், சிங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில் பாடிய இந்நூலில் 12^{ஆம்} பாடலாக பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

வினாவிடைவெண்பா.

வாலரிதன் னுமமெது வண்மைபெறு மாமேய்த்த
வாலரிதா னுண்டதென்னே யாரீறென் - வாலில்லா
வேங்கையாய் நின்றவடி. வேலவனே வாழ்த்திருக்குஞ்
சிங்கப்பூ ரென்றே தெளி.

ஈழம்
16

குறிப்பு:

தருப்போரூர் முருகன் சன்னிதமுறை நூலில் **சீதம்புர சுவாமிகள்** பாடிய 'இல்லறத்தா னல்லேன்...' எனத் தொடங்கும் பாடல், **தருவலங்கற்றரூடு** நூலில் **பாம்பன் சுவாமிகள்** பாடிய 'பின்னையின் பேர் ஆவதெது...?' எனத் தொடங்கும் பாடல் ஆகியனவும் வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவிக்கு உதாரணங்களாகும்.

வினாவுத்தர சித்திரக்கவிபற்றி, தமிழ் நூல்களைவிட சமஸ்கிருத நூல்கள், அதிகம் விபரித்துக் கூறியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. சன்னாகம் **அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்** அவர்கள், வினாவுத்தர சித்திரக்கவியில் சிறந்த ஆளுமையுடையவராக விளங்கியுள்ளார். அவர், தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கும் **வீனோதசீத்திர வீனாவுத்தரக் கவிகள்** நூலின் வாயிலாக இச்சித்திரக்கவியில் பல **உயர்வுகள்** இருப்பதை அறியமுடிகிறது. இவ்வுயிரிவுகளின் விபரங்களை பிறநூல்களில் காணமுடியாதுள்ளன. **இவ் உயர்வுகள்பற்றிய விபரங்கள் அடுத்த விபரக்கம்பெற்றுள்ளன.** புலவரின் **வீனோதசீத்திர வீனாவுத்தரக் கவிகள் நூலின் முழுபடிவத்தையும் இணைப்புப் பகுதியில் காணலாம்.**

10.1 வியஸ்தசமஸ்தசாதி

தனித்து நின்று உத்தரமாகும் சொற்கள், ஒருங்கு கூடிநிற்கும் போதும் உத்தரமாக அமையப்பாடுவது.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமி புவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : **வீனாதசீதிர வினாவுத்தரக் கவிகள்** (1896)

புறம்
17

நீரின் பெபரென்னை நீண்முதலை நாமமெது
சாருஞ் சிரநாமம் தானென்னை—சீரியதோர்
மெய்ப்பூச்சின் பேரென் வியத்த சமத்தமா
மப்பேர் கொடுத்தா ரதற்கு.

நீரின் பெயரென்னை **நீண்முதலை** நாமமெது
சாருஞ் சிரநாமம் தானென்னை – **சீரியதோர்**
மெய்ப்பூச்சின் பெயரென் **வியத்த சமத்தமா**
மப்பேர் கொடுத்தா **ரதற்கு**

நீர்	பெயர்	: அம்
முதலை	பெயர்	: கரா
சீரம்	பெயர்	: கம்
மெய்ப்பூச்சு	பெயர்	: அம் + கரா + கம் : அங்கராகம்

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புவர்** (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நகுலச்சீர விநாத விசீதிர கவிப்பூங்கொத்து** (1911)

73-ஆவது பாடலாக பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

வியத்த சமத்தகவி மேவழகிற் கென்பேர்
நயத்தகையார் மாளிகைக்கென் னாமம்—பயத்திரைக்கங்
கானபெய ரென்செம்மற் காம்பெயரென் கீரிமலைக்
கோன்பெயரென் சொல்க குறித்து

வியத்த சமத்தகவி மேவழகிற் கென்பேர்

நயத்தகையார் மாளிகைக்கென் னாமம் பயத்திரைக்கங்

கானபெய ரென்செம்மற் காம்பெயரென் கீரிமலைக்

கோன்பெயரென் சொல்க குறித்து

அழகு	பெயர்	: ந
மாளிகை	பெயர்	: குலம்
திரை	பெயர்	: அலை
செம்மல்	பெயர்	: நாதன்
கீரிமலைக்கோள்	பெயர்	: ந + குலம் + அலை + நாதன் : நகுலமலைநாதன்

10.2 ஐசச்சுவி

நீண்ட கவியில் வினாவும், மிகச் சிறிய சொல்லில் விடையும் வரப்பாடுவது.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமி புவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 - 1922

நூல் : **வீனாதசத்திர வினாவுத்தரம் கவிகள்** (1896)

வெய்ய தானவர் தெவ்வுநா ராயணன்
வேக மேவிய பன்றி வடிவினாற்
றுய்ய தெண்டிரை மேலெடுத் தீட்டதென்
தூய தேவுல கோர்கடைந் தற்றைநாள்
ஐய பாற்கடற் பெற்றெடுத் தீட்டதென்
அல்ல தர்ச்சனை யோமதிப் பேரெவை
வைய மாண்ட தசரதன் மாமகன்
வருந்த நீசன் கவர்ந்தவள் யாவனோ.

வெய்ய தானவர் தெவ்வுநா ராயணன்
வேக மேவிய பன்றி வடிவினாற்
றுய்ய தெண்டிரை மேலெடுத் தீட்டதென்¹
தூய தேவுல கோர்கடைந் தற்றைநாள்²
ஐய பாற்கடற் பெற்றெடுத் தீட்டதென்³
அல்ல தர்ச்சனை யோமதிப் பேரெவை⁴
வைய மாண்ட தசரதன் மாமகன்
வருந்த நீசன் கவர்ந்தவள் யாவனோ⁵

1 ^{ஆம்} வினாவுக்கு உத்தரம்	பூ	: பூமி
2 ^{ஆம்} வினாவுக்கு உத்தரம்	சுதை	: அமிர்தம்
3 ^{ஆம்} வினாவுக்கு உத்தரம்	சு	: பூசை
4 ^{ஆம்} வினாவுக்கு உத்தரம்	தை	: ஒரு மாதம்
5 ^{ஆம்} வினாவுக்கு உத்தரம்	பூசுதை	: சீதை
		: பூ - பூமி, சுதை - மகள்

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புவாரி** (மயில்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசீத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

74^{ஆவது} பாடலாக பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

வெய்ய செய்கைநி சாசரர் வேந்துமுன்
வேற்கை யேந்துவி சாகற் கடல்கெடஇக்
துய்ய தெண்டிரைக் கொண்டதெத் தொல்லுரு
தோன்று மண்டத் தொகைமுழு தீன்றவ
னைய தோட்பிறந் தாதிபெண் ணானதா
ரல்ல தொள்ளணங் கோடுபுட் பேரெவை
செய்ய வொண்ணகு லேசமா தேவனின்
செல்ல நாயகி யானவள் யாவளே.

புறநாடு
20

வெய்ய செய்கைந் சாசரர் வேந்துமுன்

வேற்கை யேந்துவி சாகற் கடல்கெட இத்

துய்ய தெண்டிரைக் கொண்டதெத் தொல்லுரு

தோன்று மண்டத் தொகைமுழு தீன்றவ

னைய தோட்பிறந் தாதிபெண் ணானதா

ரல்ல தொள்ளணங் கோடுபுட் பேரெவை

செய்ய வொண்ணகு லேசமா தேவனின்

செல்ல நாயகி யானவள் யாவளே

சூரன் கடல்கைக் கொண்ட உரு	: மா
உமை தோளிற் பிறந்து சுவன் மனை அனவள்	: தேவ - காளி
அல்லது அணங்கன் பெயர்	: தே
அல்லது புள்ளன் பெயர்	: வீ
மாதேவன்ன் நாயக	: மா + தே + வீ
	: மாதேவ

10.3 சிகளாகுசாகி

சிகளாகுசாகி வினாவத்தர சித்திரக்கவி என்பது குறட்கவியில் வினாவும் பல எழுத்துக்களைக்கொண்டு நீண்ட சொல்லில் உத்தரமும் வரப்பாடுவது.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமி புவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : **வனாதசத்தர வினாவத்தரக் கவிகள்** (1896)

நேடுதலெ னள்ளொற்று நீக்கி யடைபெருமை
கூடுறவு மைதுனமென் கூறு.

எழும்
21

நே(த)டுதலெ னள்ளொற்று நீக்க யடைபெருமை
கூடுறவு மைதுனமென் கூறு

இவ் வினாவத்தரக் கவிக்கான உத்தரம் **இலைப்புரைக்களைத்தல்** (தேடுதல்) ஆகும்.

இலை : அடை

புரை : பெருமை

க்களை : உறவு

தல் : மைதுனம்

இலை + புரை + க்களை + தல் : **இலைப்புரைக்களைத்தல்**

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புவர்** (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நகுலேச்சர வனாத வசத்தர கவிப்புங்காத்து** (1911)

75ஆவது பாடலாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

கூட்டுதலென் வல்லினமெய் கொள்ளா தகஞ்சிரங்க
ளீட்டுவிழைச் சென்னகுலை யேத்து.

எழும்
22

**கூட்டுதலென் வல்லனமெய் கொள்ளா தகஞ்சீரங்க
ளிட்டுவ்ழைச் சென்னருலை செய்து**

இவ் வினாவுத்தரக் கவிக்கான உத்தரம் **இடந்தலைப்படுதல்**
(கூட்டுதல்) ஆகும்.

அகம்	: இடம்
சீரம்	: தலை
கள்	: படு
வ்ழைச்சு	: தல்
இடம் + தலை + படு + தல்	: இடந்தலைப்படுதல்

10.4 பிரச்சினோத்திரம்

பிரச்சினோத்திரம் என்பது, வினா அமைந்துள்ள பாகத்திலேயே உத்தரத்தையும் மறைத்துவைத்துப் பாடுவது.

பாடியவர் : அ. குமாரசுவாமி புவர் (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 - 1922

நூல் : வ்னோத்சத்தர் வ்னாவுத்தரக் கவிகள் (1896)

கங்கை தரித்திரந்தார் காமர் சடாடவியிற்
றங்குவதென் தொண்டர் தமக்கவர்தா—மிங்ககலச்
செய்வதுவென் கட்டுசவிகள் சோந்தவருக் கெவ்வாரும்
இவ்வினாவி லுத்தரமு மெண்.

புறம்
23

கங்கை தரித்திரந்தார் காமர் சடாடவியிற்

றங்குவதென் தொண்டர் தமக்கவர்தா - மிங்ககலச்

செய்வதுவென் கட்டுசவிகள் சோந்தவருக் கெவ்வாரும்

இவ்வினாவ் லுத்தரமு மெண்.

1^{ம்} வ்னாவுக்கு உத்தரம்

கங்கை

2^{ம்} வ்னாவுக்கு உத்தரம்

வறுமை : தரித்திரம்

3^{ம்} வ்னாவுக்கு உத்தரம்

மாலை : தார்

இப்பாடலானது, **கங்கை தரித்திரந்தார்** என்று தொடங்குவதைக் காணலாம். வினாவின் ஆரம்பப்பகுதியாக அமைந்துள்ள இத் தொடரே உத்தரமாகவும் அமைகின்றது.

கங்கை தரித்திரந்தார் - கம் - கை - தரித்து - இரந்தார் - தலையோட்டினைக் கையிலே தரித்து சிவன் இரந்தார் - என்னும் பொருளைத் தருகின்றது. (கம் - தலை)

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயிலீடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர வ்நோத வ்சத்தீர கவீபுங்கொத்து (1911)

76ஆவது பாடலாக பின்வரும் நோசை வெண்பா பாடல் அமைந்துள்ளது.

வையம் பணியடியார் மாநகுலை யத்தருக்குச்
செய்யவிடை யென்றை திகழரவ—மையரவர்க்
கெப்படியாம் யாரவரை யேத்துவா ரிவ்வினாவிற்
செப்பிடுமூ வுத்தாமுந் தேர்.

வையம் பணியடியார் மாநகுலை யத்தருக்குச்

செய்யவிடை யென்னாந் திகழரவ – மையரவர்க்

கெப்படியாம் யாரவரை யேத்துவா ரிவ்வினாவிற்

செப்பிடுமூ வுத்தாமுந் தேர்.

1^{ஆம்} வினாவுக்கு உத்தரம்

சீவனுக்கு விடை என்ன? – **வையம்** (வாகனம்)

2^{ஆம்} வினாவுக்கு உத்தரம்

சீவனுக்கு அரவு என்ன? – **பணி** (ஆபரணம்)

3^{ஆம்} வினாவுக்கு உத்தரம்

சீவனை ஏத்துவார் யார்? – **அடியார்** (தொண்டர்)

இப்பாடலானது **வையம் பணியடியார்** எனத் தொடங்குவதைக் காணலாம். வினாவின் ஆரம்பப்பகுதியாக அமைந்த இத்தொடரே உத்தரமாக அமைகின்றது.

வையம் பணியடியார் - உலகத்தார் வணங்கிப் பணிகின்ற பாதங்களை உடையவர், என்னும் பொருளைத் தருகின்றது.

10.5 கதிதாபநுதி

கதிதாபநுதி என்பது, வேறு பொருள் இயைபினாலே, வினாவினை வினாவுகின்ற சொற்களிலேயே விடைகளையும் மறைத்துப் பாடுவது. உத்தரங்கள் வினாக்களிலேயே மறைந்துள்ளதால் அரிதில் உணரப்பெறும்.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமி புவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : **வீனாநசத்திர வினாவுத்தரக் கவிகள்** (1896)

யாது நிசிரானுக் கெய்துபரி யாயபதம்
ஏது பெயரு ளிடுகுமிபல்—லாததுதான்
ஆர்ருந்தார் தேரானுக் காய்தகதி தாபநுதி
யாரு முணர்க வினிது.

புறம்
25

யாது நிசிரானுக் கெய்துபரி யாயபதம்

ஏது பெயரு ளிடுகுமிபல் – லாததுதான்

ஆர்ருந்தார் தேரானுக் காய்தகதி தாபநுதி

யாரு முணர்க வினிது

யாது

: அரக்கன்

ஏது

: காரணப்பெயர்

ஆர்

: ஆத்தி

ஆர்

: பூமி

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புவர்** (மயில்படி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நகுலேச்சர வீனாந வசத்திர கவிப்புகழ்கொத்து** (1911)

77ஆவது பாடலாக பின்வரும் **கத்தாபநுதி** சித்திரக்கவிப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

காரியமுன் னே துளது காணிகழ்ச்சி யோர்சொலென்னுன்
சாரிரண்டாம் வேற்றுமைச்சொற் றுனென்னை—சேரொரைய
வார்த்தையெவன் கீரிமலை வானவளை யேத்தியுரை
யார்த்தகதி தாபறுதி யாய்.

காரியமுன் னேதுளது காணிகழ்ச்சி யோர்சொலென்னான்
சாரிரண்டாம் வேற்றுமைச்சொற் றானென்னை – சேரொரைய
வார்த்தையெவன் கீரிமலை வானவளை யேத்தியுரை
யார்த்தகதி தாபறுதி யாய்

- ஏது** : காரியத்தின் முன் உளது **ஏது?** (காரணம்)
என் : ஓர் இகழ்ச்சி வார்த்தை **என்!** (சீச்சீ!)
என்னை : 'நான்' என்பதன் 2^{ஆம்} வேற்றுமை **என்னை?**
எவன் : ஓர் ஐய மொழி **எவன்?**

10.6 விடமசாதி

விடமசாதி என்பது, உத்தரத்திலே குறித்த எழுத்தை விலக்குவதாலே வேறு உத்தரம் வரப்பாடுவது.

அக்கர சுதம் (வகை 7.0), மற்றும் **அக்கர வர்த்தனை** (வகை 8.0) ஆகிய வகைகளையும் காண்க.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமி புவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : **வீனாநசத்திர வீனாவுத்தரக் கவிகள்** (1896)

ஆனரின் பேரென்னை யாண்மானின் பேரென்னை
பேரா தற்கு பெயர்ந்துகலை — கூருவதின்
நாமமென்ன நீரென்னை நன்னீர்த் தரையென்னை
தோமில் விடமெனச் சொல்.

எழும்
27

ஆனரின் பேரென்னை யாண்மானின் பேரென்னை
பேரா தற்கு பெயர்ந்துகலை — கூருவதின்
நாமமென்ன நீரென்னை நன்னீர்த் தரையென்னை
தோமில் விடமெனச் சொல்

திருவாரூருக்குப் பிறிதொரு நாமம் **கமலை** என்பதாகும். கமலை என்னும் சொல் உத்தரமாக இப்பாடலில் அமைகின்றது. இச்சொல்லிலிருந்து எழுத்துக்களை நீக்கிப் பிற உத்தரங்கள் பெறப் படுகின்றன.

கமலை		: திருவாரூர்
கலை	(க + ம் + அ + லை)	: ஆண்மான்
மலை	(க + ம + லை)	
கம்	(க + ம் + அ + லை)	: நீர்
அலை	(க + ம் + அ + லை)	: திரை

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்விடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நகுலேச்சர வநோத வச்சீந்திர கவிபுங்கொத்து** (1911)

78ஆவது பாடலாக பின்வரும் **வடமசாத** சித்திரக்கவிப் பாடல் அமைந்துள்ளது. **அமலை** என்னும் சொல் உத்தரமாக இப்பாடலில் அமைகின்றது. இச்சொல்லிலிருந்து எழுத்துக்களை நீக்கிப் பிற உத்தரங்கள் பெறப்படுகின்றன.

புழம்
28

நகுலே சுரர்மகிழு நாரிபரி சுத்தை
தகுபேரெ றெண்டரங்கந் தானென்—நிகிரிபெயர்
யாதா மழகின்பே ரென்னகட னாமமெவ
னோதாய் விடமமிதை யுய்த்து.

நகுலே சுரர்மகிழு நாரிபரி சுத்தை

தகுபேரெ னொண்டரங்கந் தானென் – நிகிரிபெயர்

யாதா மழகின்பே ரென்னகட னாமமெவ

னோதாய் விடமமிதை யுய்த்து

அமலை		: பரிசுத்தை
அலை	(அ + ம் + அ + லை)	: தரங்கம்
மலை	(அ + ம + லை)	: திகிறி
அம்	(அ + ம் + அ + லை)	: அழகு
அலை	(அ + ம் + அ + லை)	: கடல்

10.7 வீரணோத்தரம்

தனித்தனி எழுத்துக்களாகப் பிரிந்து அவ்வெழுத்துக்களைச் சேர்க்க உத்தரம் வரப்பாடுவது.

பாடியவர் : அ. குமாரசுவாயி புவர் (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : வீரணாதீர வினாவுத்தரம் கவிகள் (1896)

நாரணனார் மார்புறையும் நாயகியார் வன்மைதனக்
கோரெழுத்துப் பேரென்ன வோதுதெய்வம்—பேரென்னை
புள்ளுணர்த்து நாமமென்ன பொல்லாத ராவணனார்
கொள்ளப்பட்ட டாளெவளோ கூறு.

எழும்
29

நாரணனார் மார்புறையும் நாயகியார் வன்மைதனக்
கோரெழுத்துப் பேரென்ன வோதுதெய்வம் – பேரென்னை
புள்ளுணர்த்து நாமமென்ன பொல்லாத ராவணனார்
கொள்ளப்பட்ட டாளெவளோ கூறு

பொல்லாத இராவணனால் கொள்ளப்பட்டவளான சீதாதேவி,
என்பது இதன் உத்தரமாகும்.

இலக்குமீ : சீ

வல்மை : தா

தெய்வம் : தே

பறவை : வி

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயிலீடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நகுலேச்சர வநோத விச்சத்தர கவிபுடங்கொத்து** (1911)

79ஆவது பாடலாகப் பின்வரும் **வானோத்தர** சித்திரக்கவிப் பாடல் அமைந்துள்ளது. **உமாதேவ** என்னும் சொல் உத்தரமாக இப்பாடலில் அமைகின்றது.

ஒவ்வோ ரெழுத்தாலா யொண்ணகூலை வாழ்சிவனை
மைவா ணிறவரிக்காம் வண்மனையை—யவ்வானிற்
றெய்வமதைப் பக்கிதனைச் செப்புசொற்க டாமிசைந்தே
மைவிழியாள் பார்ப்பதிபேர் மற்று.

ஒவ்வோ ரெழுத்தாலா யொண்ணகூலை வாழ்சிவனை
மைவா ணிறவரிக்காம் வண்மனையை – யவ்வானிற்
றெய்வமதைப் பக்கிதனைச் செப்புசொற்க டாமிசைந்தே
மைவிழியாள் பார்ப்பதிபேர் மற்று.

பார்வதியின் பெயரான **உமாதேவ** இங்கு உத்தரமாக அமைந்துள்ளது.

சிவன்	: உ
அர்மனை (இலக்கும்)	: மா
தெய்வம்	: தே
பக்க	: வி
பார்வத்	: உமாதேவி

10.8 சிருங்கலாசாதி

சிருங்கலை என்பது சங்கல் என்னும் பொருள்தரும். முதல் உத்தரமாக வருகின்ற ஒரு சொல்லின் இறுதி எழுத்தானது அடுத்துவரும், இரண்டாம் உத்தரத்தின் தொடக்க எழுத்தாக அமையும் வண்ணமும் இரண்டாவது உத்தரமாக அமையும் சொல்லின் இறுதி எழுத்தானது அடுத்துவரும் உத்தரத்தின் தொடக்க எழுத்தாக அமையும்வண்ணமும் பாடுவது. இங்ஙனம் தொடராகப் பாடுவது சிருங்கலாசாதி ஆகும்.

பாடியவர் : ஐ. குமாரசுவாமி புவர் (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 - 1922

நூல் : வீனாநசத்திர வினாவுத்தரக் கவிகள் (1896)

மாதருவின் கொம்பென்னை மாநசைகொண்டோன்பெயரென்
ஓதியதோர் வேட்டையென் னூர்திபெயர்—யாதரக்கர்
தாக்கு நெடும்போரிற் றாசரதி வாகனமென்
யாக்குஞ் சிருங்கலையா வென்.

படிமம்
31

மாதருவின் கொம்பென்னை மாநசைகொண்டோன் பெயரென்

ஓதியதோர் வேட்டையென் னூர்திபெயர் - யாதரக்கர்

தாக்கு நெடும்போரிற் றாசரதி வாகனமென்

யாக்குஞ் சிருங்கலையா வென்

சாகா	-	மரக்கொம்பு
காம்	-	ஆசைமிக்கோன்
ம்ருகயா	-	வேட்டை
யானம்	-	ஊர்தி
சாகாம்ருகயானம்	-	குரங்குவாகனம்

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்பிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர வ்நோத வ்சத்திர கவியுங்கொத்து (1911)

80ஆவது பாடலாக பின்வரும் **ச்ருங்கலாசாத்** சித்திரக்கவிப் பாடல் அமைந்துள்ளது. **ப்ரமாத்கை** என்னும் சொல் உத்தரமாக இப்பாடலில் அமைகின்றது.

நூல்
32

வேதாவின் பேரென்னை வேண்டிவட்ட மாயோடற்
கேதாகும் பேர்திசைக்கங் கென்னபெயர்—மூதூரா
மாநகுலை யேத்தா மத்கெட்டாட் கென்னபெயர்
தூநிலவு சங்கலியாய்ச் சொல்.

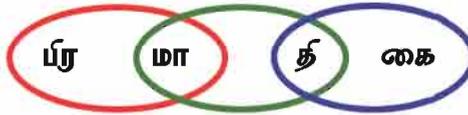
வேதாவின் பேரென்னை வேண்டிவட்ட மாயோடற்

கேதாகும் பேர்திசைக்கங் கென்னபெயர் – மூதூரா

மாநகுலை யேத்தா மத்கெட்டாட் கென்னபெயர்

தூநிலவு சங்கலியாய்ச் சொல்

ப்ரமா	- வேதா
மாத்	- வட்டமாயோடல்
த்கை	- திசை
ப்ரமாத்கை	- மத்கெட்டாள்

10.9 நாகபாசபேதம்

நாகபாசபேதம் என்பது எழுத்துக்கள் இருபக்கங்களிலும் **நாக பாசம்** போல் தழுவியும், யாதாயினும் கெட்டும், **மாலைமாற்று** ஆகியும் உத்தரமாகப் பாடுவது.

நாகபாசம் (நாகபந்தம்) (வகை 14.0) மற்றும் **மாலைமாற்று** (வகை 16.0) ஆகிய சித்திரக்கவி வகைகளைக் காண்க.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாயி புலவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : **வீணாதசத்திர வினாவுத்தரக் கவிகள்** (1896)

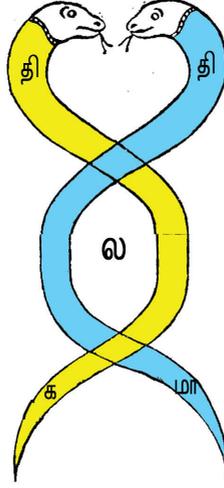
நெற்றிக் குறியொடு மல்லிகை நாமமென் னீளரிநெஞ்
சுற்றுக் கிளரு மகளா ரவட்குமுன் னுற்றவளார்
மற்றுப் பிரகன் பிதாவவன் மாவலி மாட்டடையப்
பெற்றுப் புரந்தவள் பேரெவை யுத்தரம் பேசுகவே.

புறம்
33

**நெற்றிக் குறியொடு மல்லிகை நாமமென் னீளரிநெஞ்
சுற்றுக் கிளரு மகளா ரவட்குமுன் னுற்றவளார்
மற்றுப் பிரமன் பிதாவவன் மாவலி மாட்டடையப்
பெற்றுப் புரந்தவள் பேரெவை யுத்தரம் பேசுகவே.**

இங்கு **தலகமாலத்த** உத்தரமாக அமைந்துள்ளது. நாகபாச அமைப்பில் இதில் இறுதி எழுத்தான 'தி' கெட்டுள்ளது. ஏனைய எழுத்துக்கள் நாகபாச அமைப்பில் அமைகின்றன. **தலக** என்பது ஒரு நாகத்திலும் **மாலத்** மறுநாகத்திலும் அமைந்துள்ளன. **தலக** என்பது முதலாம் நாகத்தின் வாலில் முடிவடைந்து **மாலத்** என்பது அடுத்த நாகத்தின் தலையில் தொடங்காது **மாலைமாற்று** முறைக்கு அமைய மறுநாகத்தின் வாலிலேயே தொடங்குவதைக் காணலாம்.

உபய நாகபந்தம் (வகை 14.4) என்னும் நாகபந்தத்தின் உபபிரிவையையும் காண்க.

தலகம் - நெற்றிக்குறி

திலகம் - இரண்டாம் நாகத்திலுள்ள (ம் + ஆ = மா) 'ம்' ஆனது இறுதி எழுத்தாக அமைந்துள்ளது.

மாலத் - மல்லிகை

மா - இலக்குமி

கலத் - மூதேவி

க - பிரமன்

மால் - விட்டுணு

மால் - நடுவிலுள்ள (ல் + அ = ல) 'ல்' ஆனது இறுதி எழுத்தாக அமைந்துள்ளது.

அதத் - வாமனன்றாய்

அதிதி - நடுவிலுள்ள (ல் + அ = ல) 'அ'வையும் இரு நாகங்களிலுள்ள 'தி' எழுத்துக்களையும் கொள்க.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்பிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர வ்நோத வ்ச்சீத்ர கவிப்புவங்கொத்து (1911)

81ஆவது பாடலாக பின்வரும் **நாகபாசபேத** வினாவுத்தர சித்திரக் கவிப் பாடல் அமைந்துள்ளது. **மாடகமாடம்மா** என்னும் சொல் உத்தரமாக இப்பாடலில் அமைகின்றது. இதில் இறுதி எழுத்தான 'மா' கெட்டுள்ளது.

பாரார் தொழுநகு லேசருக் கின்பு பயக்குமுனி
வாரார் மகதி முறுக்காணி நாமமென் வாழ்மனைக்குக்
காரார் திருமகட் காமாவுக் கெண்கணற் காம்பொனுக்குப்
போதா மெவையசைச் சொல்லொன் றெதுதகப் பேசுகவே.

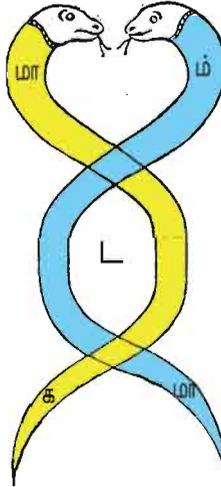
எழும்
34

பாரார் தொழுநகு லேசருக் கின்பு பயக்குமுனி

வாரார் மகதி முறுக்காணி நாமமென் வாழ்மனைக்குக்

காரார் திருமகட் காமாவுக் கெண்கணற் காம்பொனுக்குப்

போதா மெவையசைச் சொல்லொன் றெதுதகப் பேசுகவே

மாடகம்	-	முறுக்காணி
மாடம்	-	மனை (வீடு)
மா	-	திருமகள் (இலக்குமி)
கடமா	-	ஆமா (காட்டுப்பசு)
க	-	எண்கணன் (பிரமா)
மாடு	-	பொன்
அம்மா	-	ஓர் அசைச் சொல்

குறிப்பு - நாகபாசாசாத்

பின்வரும் பாடலை குமாரசுவாமிப் புலவர், **நாகபாசாசாத்** வினாவுத்தர சித்திரக்கவிப் பாடலாகக் குறித்துள்ளார். **வைகாசிமார்** என்னும் சொல் உத்தரமாக இப்பாடலில் அமைந்துள்ளது.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 - 1922

நூல் : **வீனோதசீத்தர வினாவுத்தரக் கவிகள்** (1896)

**வேத முதல்வன் வீழும்பெயரெ னக்கடவுள்
காதல்பே ரவவ்ருவர் காதலமர் - ஓர் தலப்பீர்
தேவ னவன்ரவு சீர்மதிப்பீர் பின்மதுவின்
மாவருடப் பேரென்னோ மற்று.**

காமார்	-	சிவன்
சீவை	-	உமாதேவி
காசீ	-	ஒரு சிவஸ்தலம்
மாசீ	-	ஒரு மாதம்
வைகாசிமார்	-	வைகாசிமழை

10.10 விசைத்திரசாதி

உத்தரமாக நின்ற சொற்களைச் சேர்க்கப் பெறப்படும் உத்தரமானது ஓர் இலக்கண சூத்திரமாய் அமையப்படுவது.

பாடியவர் : அ. குமாரசுவாமி புவர் (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : வினாநாசத்திர வினாவுத்தரம் கவிகள் (1896)

வன்மைபுணர் சொல்லரிய மாவில்லாப் போதொளிர்கூர்
அனைவினி யாகியிடை யங்கொழித்துச்—சொன்னபதம்
மற்றெவைதொல காப்பியத்தென் மன்னுமுரிச் சொல்லுணர்த்துஞ்
சிற்றுருவத் தோசூத் திரம.

உத்தரம்—மல்லல்வளனே. (தொல். உரி.)

க. மல் — வன்மை.

உ. அல் — இரா.

க. வல் — கூர்.

ச. அனே — அன்னே.

இங்கு **மல்லல்வளனே** என்று தொல்காப்பியத்தின் சொல்லதி காரத்திலே உரியியல் பகுதியில் வருகின்ற சூத்திரத்தை இப்பாடல் குறிக்கின்றது.

மல்லல் வளனே ஏபெற்று ஆகும்

— தொல்காப்பியம்

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நருலேச்சர விநாநா விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

82ஆவது பாடலாக பின்வரும் **விசைத்திரசாத்** வினாவுத்தர சித்திரக்கவிப் பாடல் அமைந்துள்ளது. **ஐவியப்பாகும்** என்று தொல் காப்பியத்திலுள்ள சூத்திரமானது உத்தரமாக இங்கு அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

நக்கர்நகு லேசரெனு நங்கடவுள் பேரொருபு
சர்க்கமெவை நீர்காபி தம்பெயரென்—புக்ககடை
யற்றகும்பி யாதிங் கறிவுறுதொல் காப்பியத்தீதார்
சிற்றுரிச்சொற் சூத்திரமென் செப்பு.

உத்தரம்—“ஐவியப்பாகும்.”

1. கடவுள் ஐ.
2. ஒரு உபசருக்கம் வி.
3. நீர் அப்பு.
4. சுரபி (பசு) ஆ.
5. கடையற்ற கும்பி கும்.
6. தொல்காப்பியத்து ஓர் }
உரிச்சொற் சூத்திரம் } ‘ஐவியப்பாகும்’.

தொல்காப்பியத்தின் சொல்லதிகாரத்திலே உரியியல் பகுதியில் வருகின்ற சூத்திரத்தை இப்பாடல் குறிக்கின்றது.

ஐ வியப்பு ஆகும்

— தொல்காப்பியம்

10.11 மதீதியவரீகீதமரனாகீகரசரதி

ஒரு சொல்லுடன் சில எழுத்துக்களை இடையிற் சேர்ப்பதால் வேறு உத்தரமாக வரப்பாடுவது.

அக்கர சுதகம் (வகை 7.0), மற்றும் **அக்கர வரீத்தனை** (வகை 8.0) ஆகிய வகைகளையும் காண்க.

பாடியவர் : **அ. குமரசுவரீயி புலவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : **வீனாதசீதீர விரவரீத்தரீகீ கவிகரீ** (1896)

தம்பியுடன் கானகம்போய்ச் சாலகடங் கடரை
அம்புவிறீம் பூட்டி யழித்தவனூர்—இம்பரவன்
கோல மனையானாகீக் கொண்டுசென்றோன் யாரீடுவி
ஸலைழுத்துச் சேர்த்து நவிரீ.

புறம்
38

இங்கு முதல் இரண்டு வரியால் **இராமன்** என்னும் சொல் பெறப்படும். இராமனின் மனையானாகீக் கொண்டுசென்றோன் **இராவணன்**. இங்கு பெறப்பட்ட இராமன் என்ற சொல்லுடன் பாடலில் குறிப்பிட்டவாறு நான்கு எழுத்துக்களைச் சேர்க்க இராவணனைக் குறிக்கும் **இராகீகதரீமன்** என்னும் உத்தரம் பெறப்படும்.

பாடியவர் : **க. மயீல்வாகனப் புலவர்** (மயீலீடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நகுலசீசர வீநாத வீசீதீர கவியீபுங்கொத்து** (1911)

83^{ஆவது} பாடலாக அமைந்திருக்கும் பின்வரும் பாடலில் **நகுலன்** என்னும் சொல் முதலிலே பெறப்பட்டுள்ளது. நகுலன் என்ற சொல்லுடன் பாடலில் குறிப்பிட்டவாறு இரண்டு எழுத்துக்களைச் சேர்க்க அந்நகுலமுனிக்கு வரமளித்த **நகுலாசலன்** உத்தரமாகப் பெறப்பட்டுள்ளது.

கீரி முகமகல்வான் கேடிலலை வீசிமறி
வாரி யிடைப்படிந்த வண்முனியார்—தேருமன்பிற்
சாரவற்கு வேண்டுவரந் தந்தவனார் நள்ளிடையி
லீரெழுத்துக் கூட்டி யிசை.

1. கீரி முகம் அகல வாரியிடைப் படிந்த முனி ... நகுலன்.
2. அம் முனிக்கு வரம் தந்தவன் நகுலாசலன்.

நகுலன்

நகு (+ வா + ஈ) லன்

10.12 கதம்பிரகீதியாகசாதி

வடமொழியிலே **கதம் - போதல்** எனவும் **பிரத்தியாகதம் - தரும்பவருதல்** எனவும் பொருள்களைக் கொண்டுள்ளன. உத்தரமாக நின்ற சொல்லினை இறுதியினின்று வாசிக்கப்படுமிடத்து அது மீண்டும் உத்தரத்தைத் தரும். இவ்வியல்பினைத் தமிழ்நூலாசிரியர்கள் **மாலைமாற்று** என்பர். இதுபற்றி வகை 16.0இல் கூறப்பட்டுள்ள மாலைமாற்று என்னும் சித்திரக்கவி வகையையும் காண்க. ஆனால், இங்கு பாடல்கள் மாலைமாற்றாக அமையாமல் **உத்தரங்கள்** மாலை மாற்றாக அமைந்துள்ளன.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமி புலவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 - 1922

நூல் : **வீனாநாதீந்திர வீனாவுத்தரம் கவிகள்** (1896)

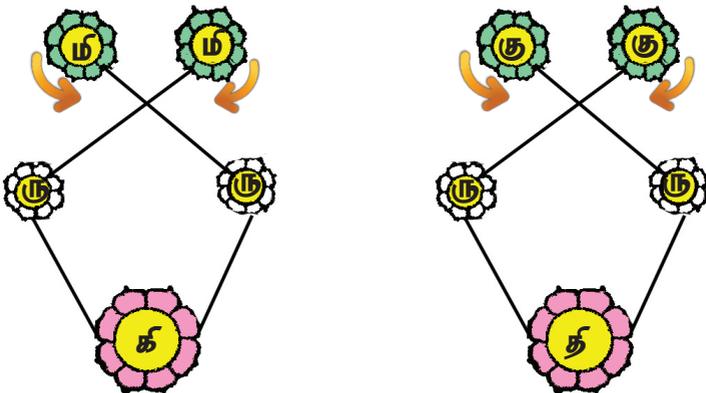
ஓதெளி யேயென வள்ளியை யீன்று திகழ்த்துளதென்
யாதோ பிறப்பி னிழிந்தது வேத னிடம்வடுகன்
கொதா ரகந்தை யுடனே கவர்த்தென் கூற்றுதைத்த
மாதேவ னோட்டுவ தன்ப ரிடத்தினின் மற்றெதுவே.

எழும்
40

- க. மிருகி — பெண்மான்.
உ. கிருமி — புழு.
ங. குருகி — இரத்தம்.
ச. திருகு -- மாறுபாடு.

	கி	
மி	ரு	கி
	கு	

இங்கு பெறப்பட்ட **மருக**, **கரும**, **குருத**, **தருகு** ஆகிய நான்கு உத்தரங்களையும் பின்வருமாறு மாலைமாற்று வடிவத்திலும் அமைத்துக்காட்டலாம்.

10.13 காக்யாசாதி

காகத்தின் பாதம்போன்று அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்தளத்திலே எழுத்துக்களை அமைத்து உத்தரம் வருமாறு பாடுவது. இதனை **காகபாதந்தம்** என்றும் குறிப்பிடுவர்.

இதில் மூன்று அறைகள் காணப்படும். நடுவறையானது நீண்டு காகத்தின் மேற்பாதம்போன்றிருக்கும். அம்மேற்பாதத்தில் நிற்கும் எழுத்துக்களே மூன்று உத்தரங்களின் முதற்பாகமாக அமையும் வண்ணம் பாடுவது.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமிப் பூலவர்** (சுன்னாகம்)

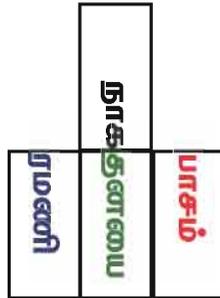
காலம் : 1854 – 1922

நூல் : **வீனாநாதந்தர வினாவுத்தரக் கவிகள்** (1896)

வெய்ய விராவணி போரிற் பிணிக்க விடுத்துளதென்
சைய முருவிய வேலோற்கு முன்மனைத் தையலெவள்
வைய மறிஞனை யெங்ந னழைத்திடும் வாளரவின்
பையுள தெப்பொருள் பார்ப்பதி பேரென் பகருகவே.

புழம்
41

- க. நாகபாசம் — இந்திரசித்துவிடுத்தது.
உ. நாகதனையை — தெய்வயானை.
ஈ. நாகர — அறிஞ!
ச. மணி — இரத்தினம்.
ஐ. நாகரமணி — பார்ப்பதி.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்பிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நகுலேச்சர வ்நோத வ்சத்தீர கவீபுங்கொத்து** (1911)

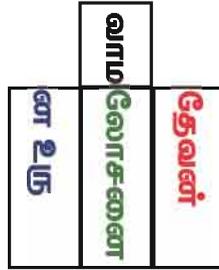
84ஆவது பாடலாக அமைந்திருக்கும் பின்வரும் பாடலில் **வாம** என்னும் பகுதியானது மூன்று உத்தரங்களினதும் முதற்பாகமாக அமைந்துள்ளது.

நூல்
42

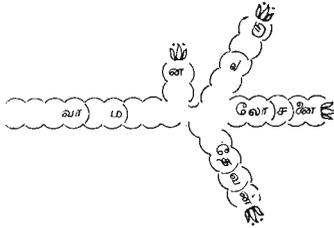
பாருல சூய்ந்து கடைத்தேறு மாறிடப் பாகமதி
றூரியை வைத்து நகுலேச ரென்னநன் மூமுற்றார்
சீரிய கண்ணுடைச் செய்யாட்கெ மூமமக் தென்றிக்குவாச்
சார்னிளி யென்னை நிறங்குறு மேனியுந் தாமெவையே.

உத்தரம். [வன்.

1. பெண்ணை இடப்பாகத்தே இருத்திச் சிவன் பெற்ற பேர்...வாமதே
2. சீரிய கண்ணுடை (ச்செய்) யாள் வாமலோசனை .
3. தென் திசை யானையின் விளி வாமன!
4. நிறம் உரு.
5. குறுமேனி வாமனஉரு.

இவரின் நூலிலே சற்று வேறுபட்ட உருவத்தளம் **நாக பாதசாத**க்குத் தரப்பட்டுள்ளது. காகத்தின் விரல்களின்மேல் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

10.14 அட்டதளபதுமபந்தம்

எட்டிதழ் தாமரை வடிவமாக வரையப்பட்ட சித்திரத்தின் பொட்டாகிய நடுவில் நின்ற எழுத்தானது எட்டு உத்தரங்களுக்கும் முதல் எழுத்தாக அமையப்படுவது.

வகை 12.0 இல் கூறப்பெற்றுள்ள **பதும (கமல) பந்தச்** சித்திரக் கவி வகையையும் காண்க.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமி புலவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 - 1922

நூல் : **வினாநகரீந்திர வினாவுத்தரம் கவிகள்** (1896)

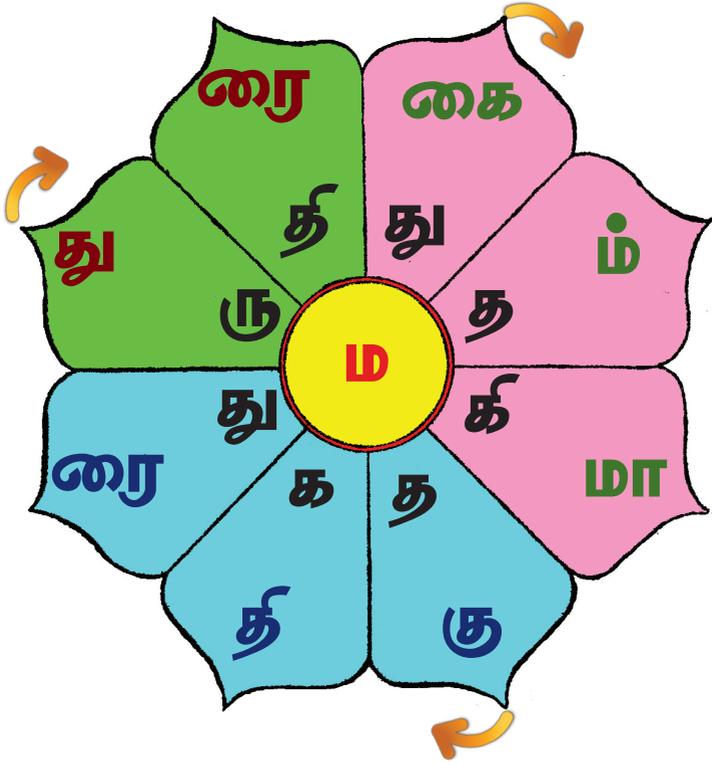
வன்மை தருக்கொரு சித்தி கனிங்கு வரமுனியாழ்
தென்மலை மன்ன னாகரி யருச்சுனங் தேநவம
என்னுமி வற்றின் பரிபாய நாமமென் யானேபரி
மன்னவன் பேரென் பதும தளத்திடை வைத்துரையே

புறம்
43

க. மதுகை	—	வன்மை.
உ. மதம்	—	தருக்கு.
ஈ. மகிமா	—	ஒருசித்தி.
ச. மதகு	—	கவிங்கு.
ரு. மகி	—	நாரதன்யாழ்.
சூ. மதுரை	—	பாண்டியனகர்.
எ. மருது	—	அருச்சுனம்.
அ. மதிரை	—	நவம்.

பாட்டின் முதல் இரண்டு வரிகளில் கூறப்பெற்ற எட்டு உத்தரங்களின் முதல் எழுத்தாகிய 'ம'கரம் நடுவில் அமையப்பெறும். அட்டதளபதுமபந்தத்தின் இதழ்களின் ஓரத்தில் அமையப்பெற்ற எழுத்துக்களை முறையே வாசிக்க **கைம்மா** (யானை), **குநரை** (பரி), **துரை** (மன்னவன்) ஆகிய மூன்று சொற்கள் கிடைக்கப்பெறும்.

இவை மூன்றும் பாடலின் 3^{ஆம்}, 4^{ஆம்} வரிகளில் வினாவப்பெற்ற மூன்று வினாக்களுக்குமான உத்தரங்களாகும்.

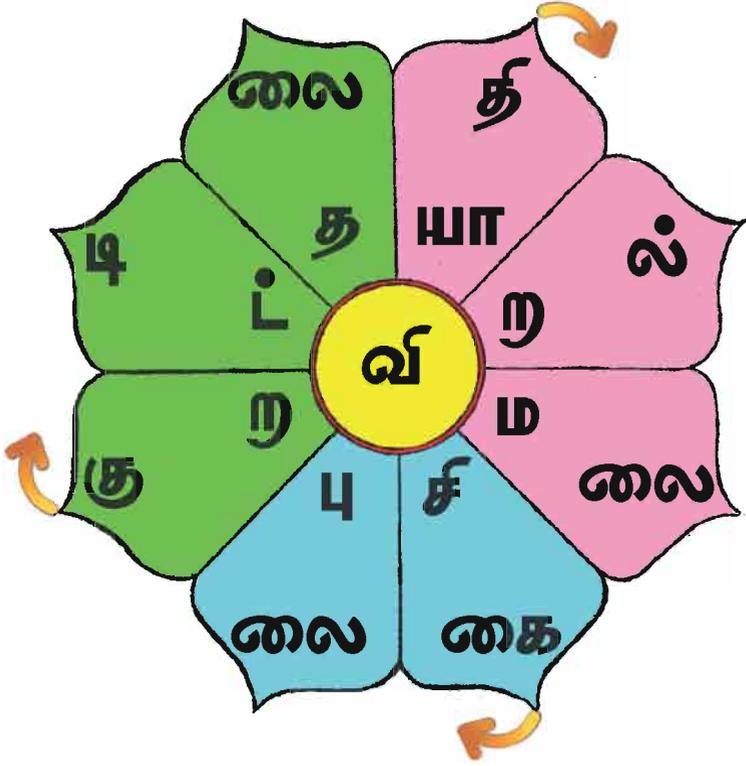

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயிலீடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விச்சத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

பாட்டின் முதல் இரண்டு வரிகளில் கூறப்பெற்ற எட்டு உத்தரங்களின் முதல் எழுத்தாகிய 'வி'கரம் நடுவில் அமையப்பெறும். அட்டதளபதுமபந்தத்தின் இதழ்களின் ஓரத்தில் அமையப்பெற்ற எழுத்துக்களை முறையே வாசிக்க **தல்லை**, **கைலை**, **குடிலை** ஆகிய மூன்று சொற்களும் உத்தரமாகக் கிடைக்கப்பெறும்.

குந்தந் திறல்கலை யானத்தி கச்சுக் குவலயமோ
 டிந்தனங் கோழி விதிர்ப்பெனும் பேர்கட் கியல்பெயரெ
 னந்தண் ணாகுலேச் சுரர்புலி யூரெ னவரிலமெ
 னெந்தை சொரூபமென் சொல்வாய் பதமத் தியையவைந்தே.

படிமம்
44

1. குந்தம் ... வ்யாதி.
2. திறல் ... விறல்.
3. கலையானத்தி... வில்லை.
4. கச்சு ... விசிகை.
5. குவலயம் ... விபுலை.
6. இந்தனம் ... விநகு.
7. கோழி ... விட்டி.
8. விதிர்ப்பு. ... விதலை.

இவற்றின் இறுதி எழுத்துகளைக்
 கூட்டி வாசிக்கப் பின்னைய மூன்று
 வினாவுக்கும் விடையாகும்..

1. சிவனது புலியூர் ... தில்லை
2. ,, இல்லம் ... கைலை.
3. ,, சொரூபம்... குடிலை.

10.15 அர்த்தகூடம்

பொருளை மறைத்துப் பாடுவது அர்த்தகூடமாகும்.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலசீர வ்நோத வ்சீத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

61ஆவது பாடலாக அமைந்திருக்கும் பின்வரும் பாடல் அர்த்தகூடமாகும்.

நூல்
45

செற்றார்போ னேக்கிச் செறுச்சிறுசொற் றுணுரைத்துப்
பற்றுக மாலைதனிற் பற்றினளா—யற்றார்போ
லுற்றானை யாவி யுறவளித்தா னோரணங்கு
கற்றார்சொல் கீரிமலைக் கண்.

(பொ—ரை.) கற்றோர் புகழும் கீரிமலைக்கண்ணே ஓர் பெண்ணை வள் இறந்தார் போல இருந்தானொருவனை (அகத்துப் பகையாதிருந்தும் புறத்துப்) பகைவர் போலப் பார்த்து, பின்னினிதாய் முன்னினனொதாய வார்த்தைகளைப் பேசித், தான் (அணிந்திருந்த) மாலையைப் பற்றுகப் பிடித்து (அவனை) இறவாது காத்தனர். இதில் காணும் குறிப்புகளால் அவள் அவனை மாலைக் காலத்திற் கூட நேர்ந்தமை அனுமாளிக்கப்படுதலின், இது துட்பவணி.

பாடியவர் : அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : வ்நோதசீத்திர வ்நாவுத்தரக் கவிகள் (1896)

நூல்
46

கண்ணீரா மெய்தலொடு கையாறு நானடைய
எண்ணுது காலா றியைந்தானை—கண்ணாரப்
பார்த்தனையோ சொல்லென்னப் பாலாய் மறுவற்ற
கீழ்த்திசைபா ரென்றனள்பாங் கி.

குமாரசுவாமிப்புவர் தமது நூலிலே அர்த்தகூட வினாவுத்தர சித்திரக்கவிக்கு இரண்டு உதாரணப் பாடல்களைத் தந்துள்ளார். இருப்பினும் அவற்றுக்கான உரைகளையும், விளக்கங்களையும் ஆவணங்களிலிருந்து பெறுமாறில்லை.

தென்ற லசைந்துவரத் தேகமெலின் துள்ளமெலாங்
கன்மியல் கொண்டொருத்தி கண்முட—கின்றசகி
காதுத் துளையிரண்டுங் கைத்தலத்தி னுழைத்தாள்
யாதுகருத் தோவெனகன் மெண்.

புறநாடு
47

10.16 பஞ்சாபி

சொல்லை மறைத்துவைத்துப் பாடுவது பஞ்சாபிமாகும்.

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புலவர்** (மயல்படி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலசீர விநாந விசத்திர கவிநுங்கொத்து (1911)

62ஆவது பாடலாக அமைந்திருக்கும் பின்வரும் பாடல் பஞ்சாபிமாகும்.

புறம்
48

அலம்பு திரைநகுலை யானைநினைந் தாற்கே
வலம்புகுத லாகும்மற் றென்பீர்—நிலம்புகலு
மன்னர் சுரர்போகி மாலயன்சீர் வாழ்வுகளு
மென்றை மதற்கென் றியம்பு.

இங்கு மறைந்துள்ள பதங்கள், 'கேவலம்' 'பீர்' என்பன. நகுலேசுரரை நினைந்தாற் பரகதி அடையலாம்; வேறென்ன பயம்! அரசர் தேவர் இந்நிரன் பிரமா விட்டுணு முதலியோருடைய பதவிகளும் பரகதிக்கு எத்துணைத்தாமென்க.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : விநாநவிசத்திர வினாவுத்தரக் கவிகள் (1896)

குமாரசுவாமிப்புலவர் தமது நூலிலே பஞ்சாபி வினாவுத்தரசித்திரக்கவிக்குப் பின்வரும் உதாரணப் பாடலைத் தந்துள்ளார். இருப்பினும், அதற்கான உரையையும், விளக்கங்களையும் ஆவணங்களில் பெறுமாறில்லை.

புறம்
49

வையகத்தின் மேலினர்க்கு வாய்க்குமேன் மற்றென்பேத்
துய்ய ககமென்று சொல்லுவேங்—கையகன்ற
ஏமம் தருமனத்தி விச்சைதரு மங்கணன்
மைம் தருமென்று காடி.

10.17 ஆமந்திரிதகூடம்

விளியை மறைத்துவைத்துப் பாடுவது ஆமந்திரிதகூடமாகும்.

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புலவர்** (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலசீர வநோத வசீத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

63ஆவது பாடலாக அமைந்திருக்கும் பின்வரும் பாடல் ஆமந்திரிதகூடமாகும்.

ஆவா நனிபலவு மாக்கினையே பாவமுனெஞ்
சேவான் கதியடையத் தேர்ந்தனையே—னீவான்மேற்
போயநரு லாசலஞ்சேர் புண்ணியனை யேத்துதிரை
பாயகடற் தீர்த்தம் படி.

ஈழம்
50

இங்கு மறைந்துநிற்கும் விளி 'நெஞ்சே' என்பது. நெஞ்சே; ஆ!
ஆ! பாவங்கள் பலவற்றையும் செய்துவிட்டனே; நீ பரகதி அடைய வ்
ரும்பினையேல், கிரிமலைக்குப் போ; அங்கே சிவனைத் துதி; அங்குள்ள
கடற் தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்செய்.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : வனோதசீத்திர வினாவுத்தரக் கவிகள் (1896)

குமாரசுவாமிபுலவர் தமது நூலிலே ஆமந்திரிதகூட வினாவுத்தர
சித்திரக்கவிக்குப் பின்வரும் உதாரணப் பாடலைத் தந்துள்ளார்.
இருப்பினும், அதற்கான உரையையும், விளக்கங்களையும் ஆவணங்
களில் பெறுமாறில்லை.

தோமேவா தென்றுஞ் சுகமென்று நின்றிவ்வா
டேயா மரைமேவித் தேனுண்பாய்—சோமோ
தயமேவி லெய்செய்வாய் சுகதேக மலலை
பாப நீங்கி யாமபலிடம பார்.

ஈழம்
51

10.18 எழுவாய் பயனிலை மறைப்பு

எழுவாய், பயனிலை ஆகியவற்றை மறைத்துவைத்துப் பாடுவதாகும்.

பாடியவர் : க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர வ்நோத வ்ச்சீத்ர கவிய்புங்கொத்து (1911)

64% பாடலாக பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

அந்த நன்முனி வோருறை பாழித
ளாய வானகு லாசலப் பாங்கரிற்
சுந்து தெண்டிரைத் தீரநற் கேத்திரந்
தேடி யேதிரு மேனித் ரீத்துமே
யெந்தை யோடுநற் சத்தியம் வர்ழ்வினை
யீந்து வீற்றிருந் தாண்மக னல்லளே
வந்து காத்திடு கென்றடி போற்றினேன்
மருவு கீரி முகத்தினன் வாழுவே.

இதில், எழுவாய்-சத்தி; பயனிலை-வீற்றிருந்தான். “நான் உமது புத்திரன் அல்லளே! என்னை வந்து காத்திடுக” என்று பாதம் போற்றிய நகுலமுனிவர் உய்யும்பொருட்டு அவர்க்கு அழகிய வாழ்வினைக் கொடுத்துக் கீரிமலைப் பாங்கரிற் சமுத்திர தீரத்தே திருக்கோயிலின் கண்ணே திருமேனி தரித்துக்கொண்டு எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் சகிதராய் வீற்றிருந்தனர் உமாதேவியார்.

வினாவுத்தரக் கவிதைகளுக்காக **வ்நோதச்சீத்ர வ்நாவுத்தரக் கவிகள்** என்னும் நூலினைத் தமிழிலே **குமாரசுவாய்ப்புலவர்** தொகுத்துள்ளார். வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவிகளின் உபபிரிவுகளை இந்நூல்கொண்டே அறியமுடிகிறது. இருப்பினும், எழுவாய் பயனிலை மறைப்புக்கான உதாரணச் செய்யுளானது சிதைவடைந்த நிலையிலேயே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. ஆதலால், இங்கு அச்செய்யுள் தரப்படவில்லை. மேலதிக விபரங்களுக்கு இந்நூலில் இணைப்புப் பகுதியில் காண்க.

10.19 சொற்பிரேளிகை

சொற்பிரேளிகை என்பது கருதியசொல்லை ஆழமாக மறைத்துப் பாடும் செய்யுளாகும்.

வகை 49.0 இல் கூறப்பெற்றுள்ள **பிரேளிகை** வகைச் சித்திரக்கவி வகையையும் காண்க.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)**

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நருலச்சர விநாத விசத்திர கவியுங்கொத்து (1911)**

86ஆவது பாடலாக அமைந்திருக்கும் பின்வரும் பாடலில் **கடல்** என்னும் சொல்லானது மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

வாரணமாய் முழக்கிடினும் யானை யன்று
வான்கிளர்நீர்த் தெனிணுமொரு பறவை யன்று
சீரியதாய் வரும்பொங்கா லுடைய தன்று
செந்நாவா யுறிணுமுண வுண்ப தன்று
மாரிபெயச் செய்திடினும் தேவு மன்று
வண்மகர ராசியுறு மங்கு லன்று
தேருமெவர் தேயந்திடினும் வேசை யன்று
தென்னகுலை யூருளதென் செப்பு வீரே.

புழம்
55

உத்தரம்—“கடல்.”

நீர்த்து ... 1. தன்மையை உடையது; 2. நீரை உடையது.
நாவாய் ... 1. நாவும் வாயும்; 2. மரக்கலம்.
மகரராசி ... 1. பன்னிரண்டு இராசியின் ஒன்று; 2. சுரக் கூட்டம்.

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் (சுன்னாகம்)**

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : **வினாதசித்திர வினாவுத்தரக் கவிகள் (1896)**

குமாரசுவாமிப்புலவர் தமது நூலிலே, சொற்பிரேளிகை வினாவுத்தரச் சித்திரக்கவிக்குப் பின்வரும் உதாரணப் பாடலைத் தந்துள்ளார். இருப்பினும், அதற்கான உரையையும், விளக்கங்களையும் ஆவணங்களில் பெறுமாறில்லை.

சொள்ளாதையே சொன்னாஜ் தாத னன்று
 சூழிக ணடுவுநீஹம வைரி யனறு
 மன்னுசெந்தார் புனைநீழிஹம வடுக னன்று
 வனமபுருநது காயுணினுந் துறவி யனறு
 பன்னுசுக மெனப்படி ஹம பழங்கண் மேவும
 பக்குமொரு வாதூநினு மமைச்சு மன்று
 கன்னிகையுண மேவினுநதா மரையு பனறு
 கலைஞர்களுே யின்னதெனக் காட்டு விரே

அரிகள்—பகவா. வைரி—பகையுடையவன்.
 பழங்கண்—தூன்பம். கன்னிகை—தாமரைப் பொருட்டு

10.20 விரோத்பிரேளிகை

பொருட்பிரேளிகை என்பது கருதியபொருளை ஆழமாக மறைத்துப் பாடும் செய்யுளாகும்.

வகை 49.0 இல் கூறப்பெற்றுள்ள **பிரேளிகை** வகைச் சித்திரக்கவி வகையையும் காண்க.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர விரோத விசத்திர கவிப்புகழ்கொத்து (1911)

87ஆவது பாடலாக அமைந்திருக்கும் பின்வரும் பாடலில் **குழந்தைகள்** என்னும் பொருளானது மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

கோதினகு லேச்சரத்தே கொங்கைபற்றி வாய்ப்புத்திச்
சாதியை தோடுபயன் சார்முறைநா—ணீதியின்றி
யெலலினுமயார் நின்றனெ மெவ்வுறுப்புந் தோட்டுநகைந்
தல்லசொலிக் கொஞ்சுவரே யார்.

புறம்
55

பாடியவர் : **அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்** (சுன்னாகம்)

காலம் : 1854 – 1922

நூல் : விரோதவிசத்திர வினாவுத்திரக் கவிகள் (1896)

அங்கனையாற் கண்டதலத் தாவிங் கணமருவி
யங்கனே தன் சிர்க்கடிமே லங்கமர்ந்தே—யங்கனையின
தந்தைமுத லோர்முன னுஞ் சிறுமந்சா தங்கிறைக்கும்
மந்ததொளி யார்க்குளதோ மந்து.

புறம்
56

சுன்னாகம் **அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்** தமது நூலிலே, பொருட்பிரேளிகை வினாவுத்திரச் சித்திரக்கவிக்கு இவ்வுதாரணப் பாடலைத் தந்துள்ளார். இருப்பினும், அதற்கான உரையையும், விளக்கங்களையும் ஆவணங்களில் பெறுமாறில்லை.

11.0 சக்கிரபந்தம்

நாற்.	இலக்கண நூல்கள்	நிகண்டுகள்	குறியீடுகள்
8 ^{ஆம்}		தவாகரம்	
9 ^{ஆம்}		பிங்கலம்	
10 ^{ஆம்}	யாப்பருங்கலம்		
11 ^{ஆம்}	வீரசாயுபம்		
12 ^{ஆம்}	தண்டியலங்காரம்		
13 ^{ஆம்}			
14 ^{ஆம்}			
15 ^{ஆம்}			
16 ^{ஆம்}	மாறனலங்காரம்	சூடாமணி	
17 ^{ஆம்}	இலக். விள.		
18 ^{ஆம்}			
19 ^{ஆம்}	சுவாமீ., சூவ.		

தவா.	(தொகுத-12)	சக்கரம்
பிங்க.	(தொகுத-3-368)	சக்கரம்
யாப்.	(96)	சக்கரம்
வீர.	(179)	சக்கரம்
தண்டி.	(98)	சக்கரம்
மாறன்.	(270)	சக்கரபெந்தம்
	(281)	சக்கரத் துட்டடு மாறுத றானே
	(282)	சக்கர பெந்த மெனச் சாற்றினரே அதுவே, நாலிரு மூன்றிரு நாலென நாட்டுக் சார்பினிலார் புனை தன்மையவாகும்
சூடா.	(தொகுத-12)	சக்கரம்
இல.விள.	(690)	சக்கரம்
சுவாமீ.	(195)	சக்கரம்
	(197)	நால், ஆறு, எட்டாரக் சக்கரம்
சூவ.	(281)	சக்கரம்

குறியீடு :

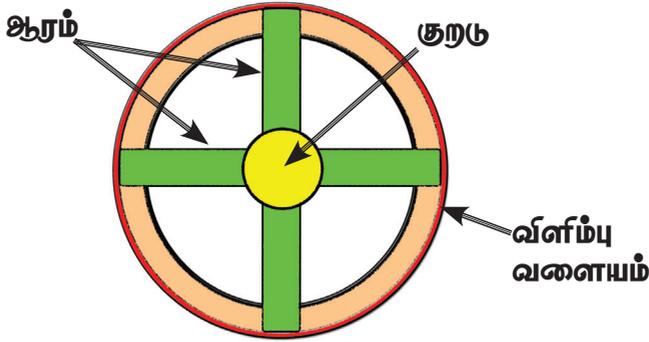
- 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் எழுந்த **முத்துவீரியமானது** பிரபல்யமான சக்கர பந்த வகையைக் குறிப்பிடாமை கவனத்திற்குரியது.
- **பிரபந்தத் தர்ட்டில்** (19^{ஆம்} நூற்.) சக்கரபந்தம் அமைக்கும் விதம்பற்றிய 'மன்னிய நான்கு..' (58) எனத் தொடங்கும் பாடலுள்ளது.

- **யாப்பருங்கல விருத்தியல்** (19ஆம் நூற்.) **ஆறாரச் சக்கரபந்தம்** அமைக்கும் விதம்பற்றிய 'ஆரெட்டா யவ்வார்..' எனத் தொடங்கும் பாடலுள்ளது.

வண்டியின் சில்லுப்போல் அமைக்கப்பட்ட உருவத்தளத்தில் ஓர் ஒழுங்கிலே எழுத்துக்கள் பொருந்திவர அமைத்துப் பாடப்படுவது சக்கரபந்தமாகும் (சக்கரபெந்தம்). **சக்கரம்** - வண்டியின் சில்லு, **பந்தம்** - கட்டுதல், ஒடுக்குதல்.

சக்கரபந்தமானது, **நான்காரச் சக்கரம், ஆறாரச் சக்கரம், எட்டாரச் சக்கரம்** என மூன்று வகைப்படும். இலக்கண நூல்களிலோ அல்லது இலக்கண உரைநூல்களிலோ கூறப்பெறாதவிடத்தும் **பத்னாறாரச் சக்கரபந்தத்தல்** பாடப்பெற்ற பாடலொன்று கிடைக்கப்பெறுவதால் புதியதொரு உபவகை (வகை 11.4ஐக் காண்க) இந்நூலிலே சேர்த்துக்கொள்ளப்பெற்றுள்ளது.

ஆரம் என்பது வண்டிச்சில்லின் மையப் புள்ளியிலிருந்து விளிம்பு வரையான சட்டகக் கம்பு. 'அரம்' என்பது 'ஆர'மாயிற்று.

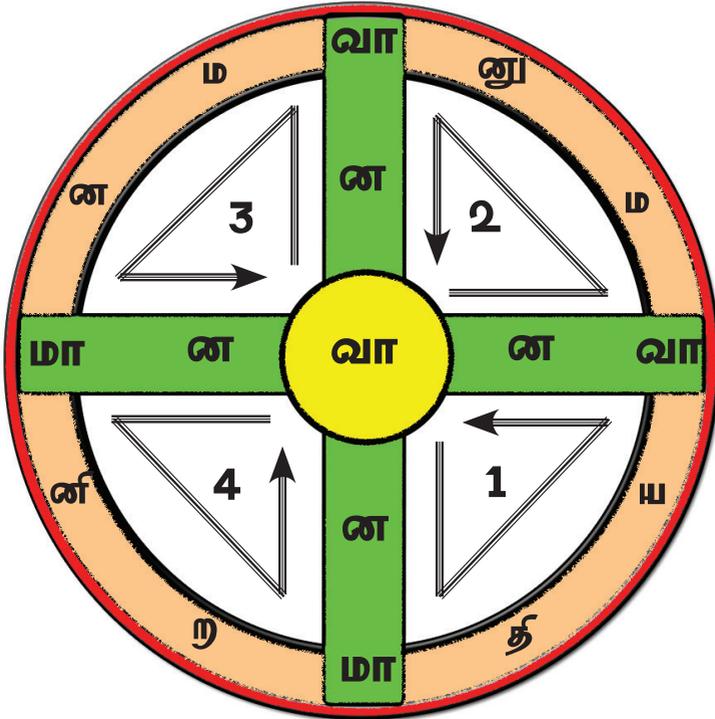
தருளுனசம்பந்தர் பாடிய பதிகங்களில் திருச்சக்கரமாற்று என்னும் பாடல்வகை கூறப்பெற்றுள்ளது. இதற்கும் சக்கரபந்தச் சித்திரக்கவிக்கும் தொடர்பில்லை. இருப்பினும், இப்பாடல்களில் **சுழற்சி** என்னும் அமைப்பு காணப்பெறுவதால் சக்கரமாற்று என்னும் பெயர் வழங்கப்பெற்றிருக்கலாம். **தருச்சக்கரமாற்று** வகையையும் காண்க (வகை 76.0).

11.1 நான்காரச் சக்கரயந்திரம்

நான்கு **ஆரங்கள்** உள்ள சக்கரத்தில் எழுத்துக்கள் அமையும் வண்ணம் பாடப்பெற்ற பாடலாகும். அனைக நான்காரச் சக்கரபந்தப் பாடல்கள், 32 எழுத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும்.

மாறன்
16

வானமாதியவானவா
வானவாமனுவானவா
வானவாமனமானவா
வானமானிறமானவா

வானுதியாய பஞ்சபூதமானவனே! தேவர்கள்விரும்
பும் மனுகுலமானவனே! பெருமையைபுடைய வாமனரூபமானவனே!
விசும்பினிடத்து மேகம்போலுநிற மாக்கஞ்செய்தவா! என்றவாறு,
எனவே யென்னைக் காப்பாயாக வென்பது கருந்து.

வண்டிச்சில்லின் நடுவில் - குறட்டிலிருக்கும் எழுத்தானது 8
முறைகள் வாசிக்கப்பெறும். இவ்வெழுத்தானது ஒவ்வொரு வரியின்
தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் அமைந்திருக்கும். ஒவ்வொரு ஆரத்தி
லுமுள்ள இரண்டு எழுத்துக்களும் இரண்டுமுறை வாசிக்கப்படும்.
விளிம்பு வளையத்தில் மிகுதியாக இருக்கும் 8 எழுத்துக்களும்
ஒரு முறை வாசிக்கப்பெறும். இவ்வாறாக உருவத்தளத்திலே, 32
எழுத்துக்கள் 17ஆக ஒடுங்குவதைக் காணலாம்.

32 எழுத்துக்களைக் கொண்டு அமையாது, 55 எழுத்துக்களைக்
கொண்டு அமைந்த சற்றுச் சிக்கலான நான்காரச் சக்கரபந்தப் பாடல்
களும் உள்ளன. இவற்றிலே எழுத்துக்கள் வாசிக்கப்படும் ஒழுங்கு
வித்தியாசமானது. பின்வரும் மாறனலங்கார உதாரணப் பாடல் 55
எழுத்துக்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது.

**தேவாமோகூராதிதமகிபாமாமோக
பூவாளிஒஓபொருதலைக்க—வோவாது
துங்கமுாசாயதேதுன்பமெனும்பூமகட்டு
வெங்கனலாவானேன்விது.**

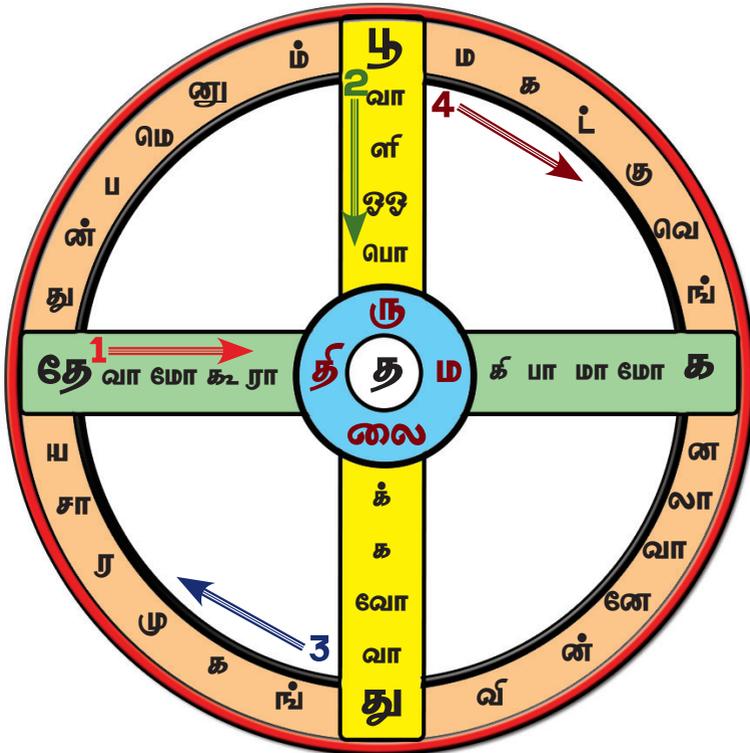
மாறன்
17

தேவா - சகலதேவன்மாருக்குந் தேவனே! மோகூர
திருமோகூரானே! திதமகிபா - உண்மைப்பொருளானமகிபனே!
மாமோக - பெரியபிராட்டியைமோகிக்கப்பட்டவனே! பிராட்டியால்
மோகிக்கப்பட்டவனே! எனினுமாம். என்னை? “தடுமாறு தொழிற்
பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுந், கடிவரை யிலவே பொருள்வயி னுன” என்ப
தனு னறிக. பூவாளி ஒஓ பொருதலைக்க - காமன் மிகவும் பாணங்க
ளாற் பேருது அறிவினதுநிலையைக் குலைக்க அதனோடும், ஓவாது.
ஒழிவின்றியே, துங்கமுாசாயதேதுன்பமெனும்பூமகட்டு - காமனது
வெற்றிமுாசான கடலே துன்பமதெனும் பூமடந்தைபோல்வாளுக்கு.
அவற்றினோடும், வெங்கனலாவானேன்விது - குளிர்ந்தசந்திரனும்
வெம்மையைச்செய்யுந் தழலாவானே னென்றவாறு.

பூவாளி - பூவைப்பாணமாகவுடைய காமன்.

இதனால், ஒலி வென்னு மோகார வளபெடை சிறப்பின்வந்தது. என்னை? “தெளியினையுஞ்சிறப்பினையு, மளபினெடுத்தவிசையவென்ப” என்பதனான நறிக. “இசைக்கெடின்...குறியே” என்பதனால் இரண்டு மாத்திரையான ஓகாரம் செய்யுட்கண் னேசைசிறைத்தவிடத்து மூன்ற மாத்திரையாய் நீண்ட குறிக்குத் தனக்கினமாகிய குற்றமுத்தினொடு நின்றதல்லது இரண்டெழுத்தல்லவென்ப தறிக. திணை - பெண்பார் கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

இப்பாடலில், குறட்டின் நடுவிலே ‘த’கரமும் அதனைச்சுற்றி த்ருமலை எனும் சொல்லும் அமைவதைக் காணலாம். முதலிரண்டு வரிகளும் ஆரத்தின் வழியாலும், மிகுதிப் பகுதியானது விளிம்பு வளையத்தின் வழியாலும் அமைத்து வாசிக்கப்பெறும்.

பின்வரும் பாடலானது தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்களால் உதாரணப் பாடலாகத் தரப்பட்டதாகும். 32 எழுத்துக்களில் அமைந்துள்ள இப்பாடல், **முதலாவதாகக்** குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நான்காரச் சக்கர பந்தத்துக்கு உதாரணமாகும். உரிய சக்கரத்தை அமைத்துக் கண்டுகொள்க.

மேரு சாபமு மேவுமே
மேவு மேயுண வாலமே
மேல வாமவ னாயமே
மேய னாடி சாருமே.

தண்டி
8

இச்செய்யுளின் பொருள் :—மேரு சாபமும் மேவுமே - மேரு மலையும் (சிவபெருமானுக்கு) வில்லாகப் பொருந்தும்; மேவுமே உணவு ஆலமே - (அவனுக்கு) விடம் உணவாக அமையும்; அவன் ஆயமே மேலவாம் - அவன் பரிவாரமாகிய சூத கணங்கள் மேன்மை வாய்ந்தனவாம்; மேய் அனன் அடி சாருமே விரும்பி அப்பெருமானது பாதங்களைப் பற்றுக்கோடாகச் சேருங்கள் (எ - று)

வ். கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரி அவர்கள், தமது **சீத்திரக்கவ்** **வ்ளக்கம்** என்னும் நூலிலே தந்துள்ள பின்வரும் இரண்டு கவிகளும் **இரண்பாவதாகக்** கூறப்பெற்றுள்ள நான்காரச் சக்கரபந்தத்துக்கு உதாரணங்களாகும்.

சூரியநாராயண சாஸ்திரி தந்துள்ள பின்வரும் செய்யுளானது கலாவதி நாடகத்தின் 124^{ஆம்} செய்யுளாக அமைந்துள்ளது. நான்காரச் சக்கரத்தில் அமைக்கும்போது நாடகத்தின் நாயகி பெயரான **கலாவதி** குறட்டிலே வருவதைக் காணலாம்.

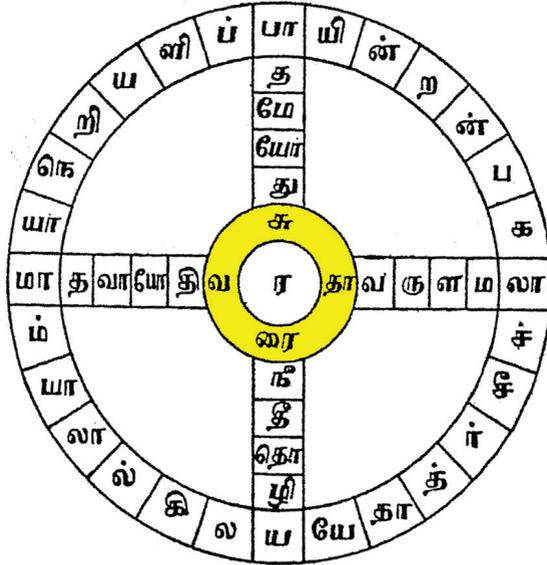
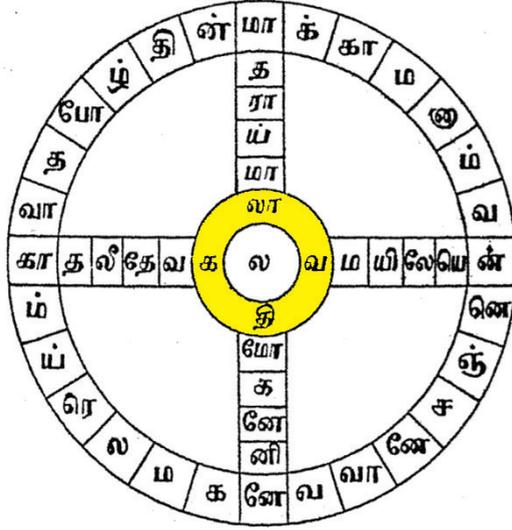
காதலீ தேவ கலவ மயிலேயென்
மாதராய் மாலா லக்ஷிமோக னேனினே
காவாத போழ்தின்மாக் காமனும் வன்னெஞ்ச
னேவா வனேகமல ரெய்யம்.

2

பின்வரும் பாடலில், சக்கரத்தின் குறட்டிலே **வசுதாரை** என்னும் சொல்லானது அமையப்பெறுவதைக் காணலாம்.

மாதவா போதி வரதா வருளமலா
பாதமே யோது சுரரைநீ—தீதொழிய
மாயா நெறியளிப்பா யின்றன் பகலாச்சீர்த்
தாயே யலகில்லா யாம்.

3

வீ. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரி அவர்களின் **சீத்திரக்கவ**
வீளக்கம் என்னும் நூலிலிருந்து பெறப்பட்ட சித்திரங்கள்.

ஈழத்திலேயிருந்து பல சக்கரபந்தப் பாடல்கள் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. **சு. மயில்வாகனப் புலவர், பூ. பொன்னம்பலப் பிள்ளை, சந்தமுருகேசன்** ஆகியோரின் பாடல்கள் இந்நூலிலே உதாரணப் பாடல்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களின் எழுத்துக்களை உருவத்தளத்தில் அமைக்கும்போது சில நுட்பமான வார்த்தைகள் அமையுமாறு கவிதைகள் இயற்றப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

இவர்களில் மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய நான்கார, ஆறார, எட்டாரச் சக்கரபந்தப் பாடல்களை, அவரின் **நகுலேச்சர விநாந வச்சீந்திர கவிப்பூங்கொத்து** நூலிலே காணமுடிகின்றது.

பாடியவர் : சு. மயில்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

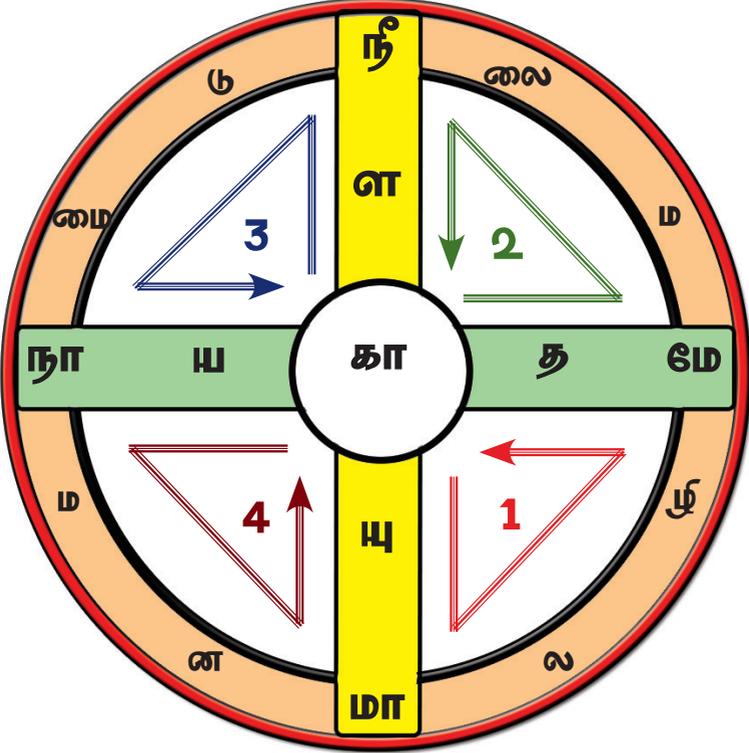
நூல் : நகுலேச்சர விநாந வச்சீந்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

பின்வரும் நான்காரச் சக்கரபந்தப் பாடல், நூலிலே 89ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

காயு மாலழி மேதகா
காத மேமலை நீளகா
காள நீடுமை நாயகா
காய நாமன மாயகா.

நூல்
57

(பொ—ரை.) காய்கின்ற மயக்கத்தை அழிக்கின்ற மேதகைமை யினை உடையவரே! காத (நூர்) ம் நீண்ட (கீரி) மலையாகிய வீட்டை உடையவரே! கருமைநீரும் யிக்க உமாதேவிக்கு நாயகரே! (எனது) மனம் வாக்குக் காயங்களையும் ஆயுளையும் காத்தருளும்.

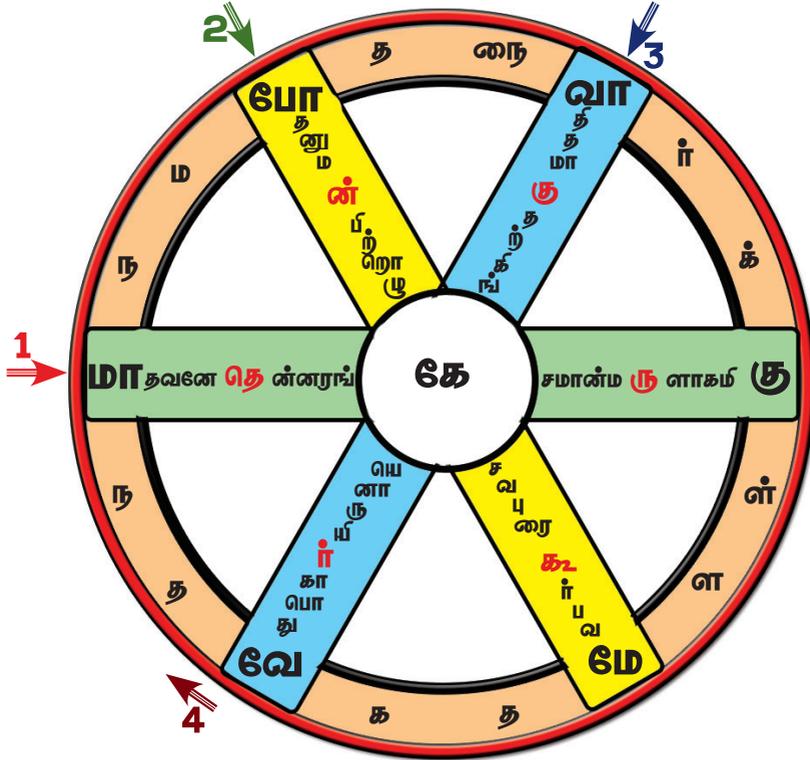
காயு மாலழி மேதகா
காத மேமலை நீளகா
காள நீடுமை நாயகா
காய நாமன மாயுகா.

பாடல்வள்ள 32 எழுத்துக்கள்
சீத்திரத்துக்குள் 17 எழுத்துக்களாகப்
பொருந்துவதைக் காணலாம்.

க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயிலீடி) (நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புங்கொத்து - 1911)

11.2 ஆறாரசீ சக்கரயந்திரம்

ஆறு ஆரங்கள் உள்ள சக்கரத்தில், எழுத்துக்கள் அமையும் வண்ணம் பாடப்பெற்ற பாடலாகும்.

மாதவனேதென்னாங்கேசமான்மருளாகயிகு
போதனுமன்பிற்றொழுகேசவபுரைகூர்வமே
வாதிதமாகுதற்கிங்கேயெனாயிர்காபொதவே
வேதநமாநமபோதனைவாரீக்புள்ளமேதகவே.

ஆறு ஆரங்களிலும் முறையே 9 எழுத்துக்கள் அமைவதைக் காணலாம். ஆரங்களிலுள்ள நடுவெழுத்தை வலஞ்சுழியாக வாசிக்க தென்குருகூர் என்னும் சொல் பெறப்படுவதைக் காணலாம்.

மாறன்
18

திரும்புகள்காந்தனே! அழகிய அரங்கேசனே! மெகம்
 போன்ற திருமேளியனே! பெரிய பிரமண மவன்முதலாக் கடவுளரு
 முன்பினேடுந்தொழும் ரேசவனே! சகலாள்மார்களுக்கும் பொது
 நின்றவனே! என் றன்னிநினைந்து மிகவுங்குழைவார்க் கிதயதாமரை
 யகத்தோனே; வேதமுதல்வனே; நிண்ணக்குறித்து நமாநம என்னு
 நின்றேன்; அதற்குத்தகுவதாகவேன்றாயி ரின்னும் பொல்லாங்கை
 வினாக்கப்பட்ட செனனத்தை யிவ்வுலகத்தெய்தானு இன்பமெய்து தற்கு
 என்னைக் காப்பாயாக வென்றவாறு.

போதனும் என்னு மும்மை எச்சவும்மை, இதனுள், இரண்டா
 மடியீறுதொடங்கி யொழிந்தன மாட்டுறப்பாக நிகழ்ந்தன. அறை
 கடவுள்வணக்கம்.

தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்களால் ஆறாரச் சக்கர
 பந்தத்துக்கு பின்வரும் பாடல் தரப்பட்டுள்ளது. அடிப்படையில்
 மாறனலங்காரப் பாடலுடன் ஒத்துப்போகும் இப்பாடலானது சித்திரத்
 தளத்திலே சற்று வேறுபாட்டினைக் கொண்டுள்ளது.

மாறனலங்கார உதாரணத்தின்படி **ஆரங்கனின் நடுவ்வுள்ள**
 எழுத்துக்களை வலஞ்சுழியாக வாசிக்க 'குறித்த சொல்' பெறப்பட்டது.
 ஆனால் தண்டியலங்கார உதாரணத்தின்படி **குறட்டின் நடுவ்வுள்ள**
எழுத்தை அடுத்துள்ள ஆறு எழுத்துக்களையும் வலஞ்சுழியாக
 வாசிக்க 'குறித்த சொல்' பெறப்படுவதைக் காணலாம்.

பின்வரும் பாடலிலே **வாத்வானவர்** என்னும் பெயரானது
 உருவத்தளத்திலே பெறப்பட்டுள்ளது.

தண்டி
 9

தண்மலர் வில்லிதன் போரா
 னமக்குத் தயையளித்த
 கண்மலர்க் காவிக் கெதிரா
 வனவன்று கைப்பொலிந்த
 பண்மலர் யாழ்ப்பயில் வாரார்வு
 சேர்பது நாகைமிக்க
 தண்மை யகத்துப் பதுமத்த
 மாதர் தடங்கங்கண்களே.

போரான் - போரில் ; வேற்றுமை மயக்கம். மலர் வில்வி - மன்மதன்; மன்மதனுக்குக் கரும்பு வில்லோடு காம காண்டம் என்னும் மலரும் வில்லாம்; 'புஷ்பதர்வா' என்ற பெயரும் இதனை வலியுறுத்தும். ஒப்: "நீறுபடு துட்டமதன் வேறுரு வெடுத்தலரி னீள்சிலை குணித்து" (மதுரைக் கலம்பகம்). ஆர்வு, 'ஆர்வம்' என்பதன் விகாரமெனினுமாம்; ஆர்வம் - அன்பு. இது பாங்கற்குத் தலைவன் தலைவியின் இயலிடங் கூறியது.

பாடியவர் : க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர வ்நாநாத வ்ச்சீதீர கவியுபுங்கொத்து (1911)

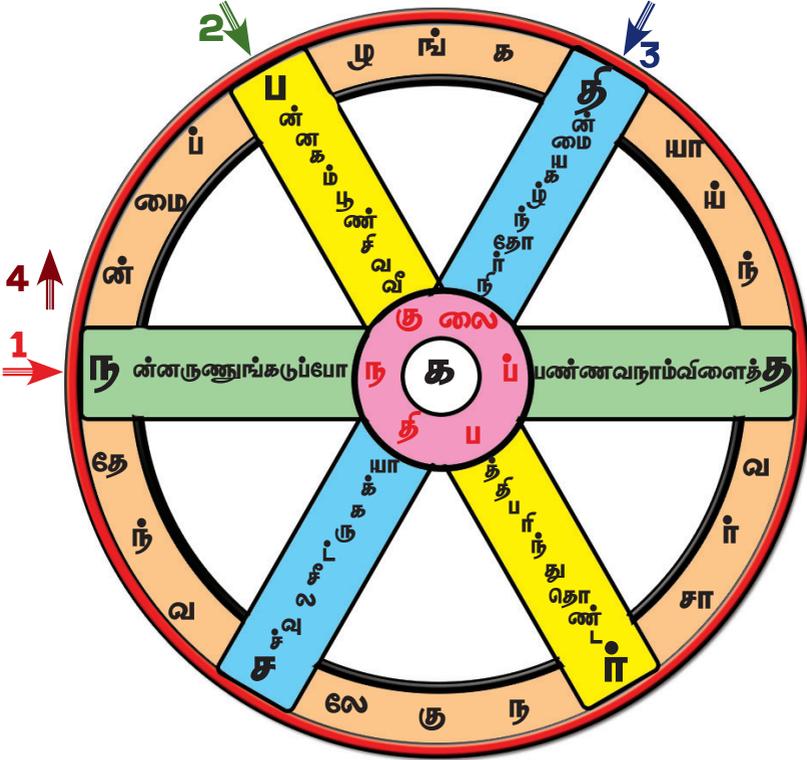
90ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ள பின்வரும் பாடலானது 93 எழுத்துக்களைக் கொண்டது. உருவத் தளத்திலே அமைக்கும்போது 85 எழுத்துக்களாக ஒடுங்கியுள்ளது.

உருவத்தளத்திலே தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்கொண்ட அமைப்பினைப் பின்பற்றி ஆறாரச்சக்கரத்தில் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குறட்டின் நடுவெழுத்தைச் சுற்றியுள்ள எழுத்துக்களை வலஞ்சுழியாக வாசிக்க **நகுலைய்த்** என்னும் சொல் வருவதைக் காணலாம்.

நூல்
58

நன்ன ருணுங்கடுப் போநகப் பண்ணை நாம்விளைத்த
பன்னகம் பூண்சிவ வீசுக பத்தி பரிந்துதொண்டர்
தின்மை யகழ்ந்தோர் நிலைகதி யாக்கருட் சிலவுச்ச
நன்மைப் பழங்கதி யாய்ந்தவர் சார்நகு லேசவந்தே.

(பொ—ரை.) நன்கு உண்டருளிய நஞ்சாகிய உணவை உடைய கடவுளே! அச்சத்தை உண்டாக்கிய பாம்புகளை (ஆபரணமாக) அணியும் சிவனே! அடியார்க்கு வரும் தீமைகளை விரும்பிக் களைந்து (அவர்களுக்கு) ஒப்பில்லாத நிலைத்த கதியை ஆக்குகின்ற தயா சீவரே! உயர்ச்சியாகிய நன்மையையுடைய தொல் கதியை ஆராய்ந்தவர் (கதியெனச்)சாருகின்ற நகுலேச்சரரே! வந்து (தமியேற்குப்) பத்தி தந்தருள்க.

நன்னகுணங்கடுப்போநகப்பண்ணவநாமவிளைத்த பன்னகம் பூணசிவ வீரக பத்தி பரிந்ததொண்டர் தின்மை யகழந்தோர் நிலைகதி யரக்கருட் லிலவுச்ச நன்மைப் பழங்கதி யாய்ந்தவர் சார்நகு லேசவந்தே.

நடுவெழுத்தைச் சுற்றியுள்ள எழுத்துக்களை வலஞ்சூழியாக வாசிக்க நடுமைப்பத என்னும் சொல் வருவதைக் காணலாம்.

க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயிலிடடி) (நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புங்கொத்து - 1911)

பாடியவர் : கந்தமுருகேசன் (தென்புலால்)

காலம் : 19-20^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : நல்லை நாவலன் கோவை (1930)

ஆறுமுக நாவலரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக்கொண்டு 492 பாடல்களில் அமைந்த **நல்லை நாவலன் கோவை** என்னும் பிரபந்தத் தைக் **கந்தமுருகேசன்** பாடியுள்ளார். இந்நூலுக்கு பண்டிதர் **மு. கந்தையா**வும், பிள்ளைக்கவி **வ. சீவராஜசீங்கம்** அவர்களும் உரை செய்துள்ளனர். 458^{ஆம்} பாடலாகப் பின்வரும் ஆறாரச் சக்கரபந்தச் சித்திரக்கவி அமைந்துள்ளது. குறட்டின் நடுவிலுள்ள எழுத்தைச் சுற்றியிருக்கும் 6 எழுத்துக்களையும் வலஞ்சுழியாக வாசிக்க **தமிழ் வாழ்க** என்னும் சொற்றொடர் பெறப்படும்.

புழம்
59

பரத்தை யுறவுறு வார்தமி வாயில் வருதல்செய்யார்
தரத்தி லுறுதமி மும்மிமிழ் நாவலற் சார்மன்மதி
வரத்தி லணையிய வாராழ் மிகப்பொன் வரைமுருகைப்
பரத்தை தமிழுற வந்தனர் பார்த்திடு பார்ப்பதியே.

பதவுரை:- தரத்தில் உறு அம் தமிழ் இமிழ் நாவலன் சார் மன் - உயர்தரமான அழகிய தமிழை வெளிவிடும் நாவலர்பிராணைச் சாரும் தலைவர், பரத்தை உறவு உறுவார் வாயில் தமி வருதல் செய்யார் - பரத்தை உறவில் மிக்குள்ளாரெனில் தலைவர் உனது வாய்குதலுக்கு வந்திரார், மதி வரத்தில் அணையிய வாராழ் மிக பொன் வரைமுருகை ஐ பரத்தை - மேலான சந்திரனை அளவும் உயர்ந்த பொன் மலை போல் கச்சிணுள் ஆழும் தனங்களை உடைய பரத்தை, தமி உற வந்தனர் - தனித்திருக்க விட்டு வந்துள்ளார், பார்ப்பதியே பார்த்திடு - பார்வதிதேவி போல்வாளே, அவரைக் கண்களால் பார்ப்பாயாக.

பாடியவர் : பூ. பொன்னம்பலப்பிள்ளை (தெல்லம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

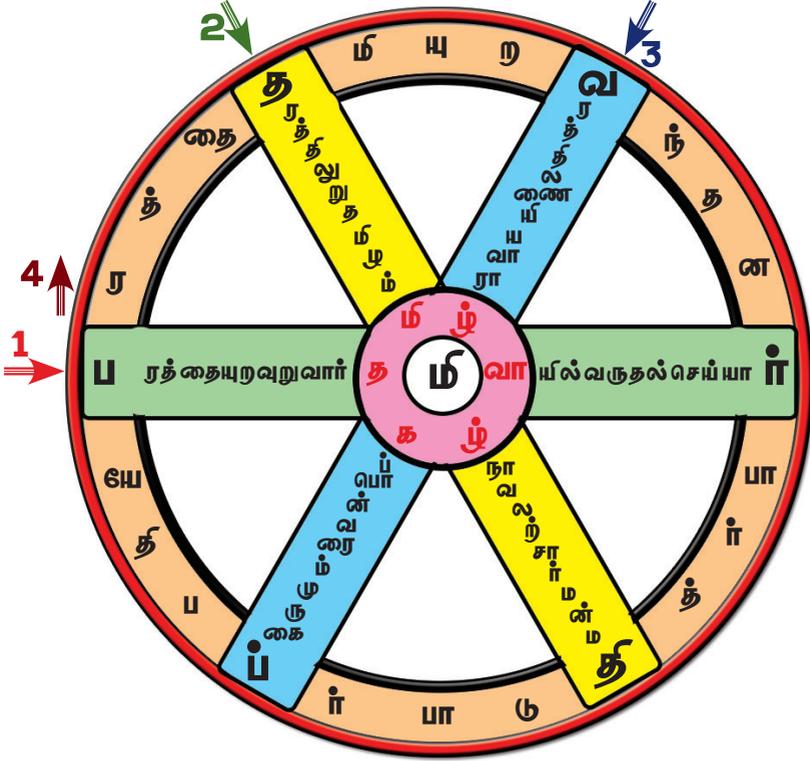
காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை திருவரட்டை மணமாலை (1887)

பொன்னம்பலப்பிள்ளையின் பின்வரும் முருகக் கடவுளுக்குரிய பாடலைச் சித்திரத்தில் அமைத்து **ஆறு** ஆரங்களிலுமுள்ள **ஆறாவது** எழுத்துக்களை வலஞ்சுழியாக முறையே வாசிக்க **சரவணபவ** எனும் முருகனின் **ஆறெழுத்து மந்திரம்** வரும் நுட்பத்தைக் காணலாம்.

புழம்
60

தேவா திபசிச மாவைய கந்த திணங்கொண்மறை
பாவா லுரைவர நல்லா கமநெறி பற்றிடவுள்
வாவா ரைச வடிவேற் கரத்த வரமருள்வை
தேவா விபாகர வாவிற்றை நாளாள் செய்வையனே.

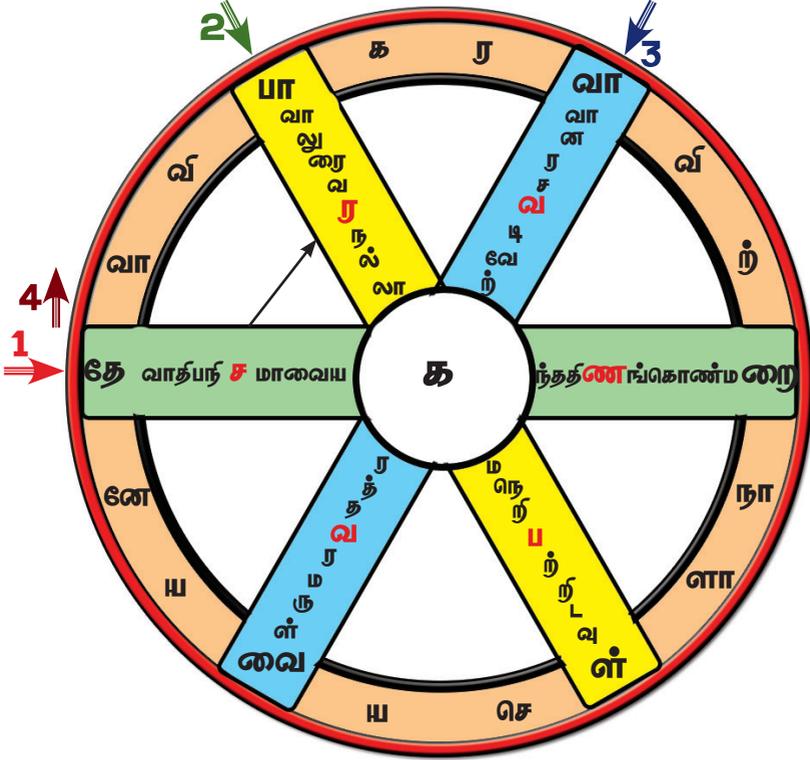

பரத்தை புறவுறு வார்தமி வாயில் வருதல்செய்யார் தரத்தி வறுதமி மும்மிமிழ் நாவலந் சார்மன்மதி வரத்தி லணையிய வாராழ் மிகப்பொன் வரைமுருகைப் பரத்தை தமியுற வந்தனர் பார்த்திடு பார்ப்பதியே.

நடுவெழுத்தைச் சுற்றியுள்ள எழுத்துக்களை வலஞ்சூடியாக வாச்சீக்க தம்ழ்வாழ்க எனினும் சொல் வருவதைக் காணலாம்.

கந்தமுருகசனார் (தென்புலால்) (நல்லை நாவலன் கோவை - 1930)

ஆறாரச் சகீகரபந்தம்

தேவா திபதிச மாவைய கந்த திணங்கொண்மறை
பாவா லுரைவர நல்லா கமநெறி பற்றிடவுள்
வாவா ரைச வடிவேற் கரத்த வரமருள்வை
தேவா லீபாகர வாவிற்றை நாளாள் செய்வையனே.

மாவிட்டபுரக் கந்தனைப் பாடிய
இக்கவியில், ஆறு ஆரங்களுமுள்ள
ஆறாவது எழுத்துக்களை
வலஞ்சுழியாக வாசிக்க சரவணபவ
எனும் முருகனின் ஆடுறுழுத்து மந்திரம்
வரும் நுட்பத்தைக் காணலாம்.

பூ. பொன்னம்பலர்எனா (தெல்லியம்பத்) (மாவை திருவிருட்டை மணிமாலை - 1887)

11.3 எட்டரச்சீ சக்கரயந்திரம்

உருவத் தளத்திலே சக்கரத்தின் குறட்டிலிருந்து எட்டு ஆரங்கள் சென்று சக்கரத்தின் விளிம்பின் வளையத்தில் இணைந்துகொள்ளும்.

தண்மதிதிகர்வதயங்கியவதனம்

பொன்னணிமுலைநிடதப்புரைவரைநிகர்

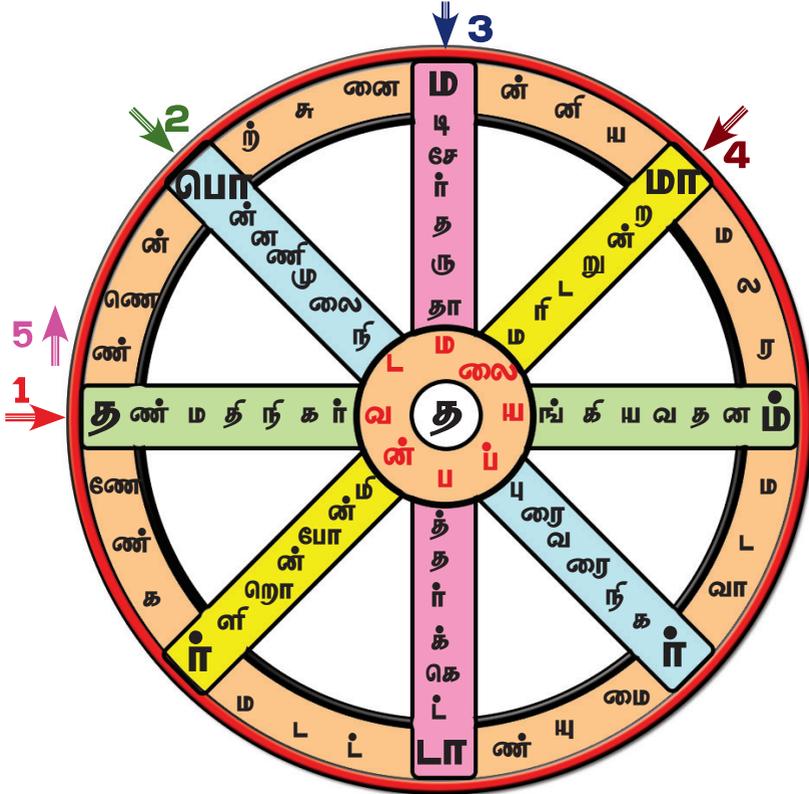
மடிசேர் தருதாமதபத்தர்க்கெட்டா

மரறன் றுடரிமலை தன்மின்போன்றொளிர்

தண்ணென்பொற்சனைமன்னியமாமல

ரம்மடவார்மைபுண்டாட்டமர்கண்ணே.

மாறன்
19

இ த னு ள் , நி ட த ப் பு ரை வ ரை ரி கர் - நி ட த மாகி ய வ யர் ந் த ம லை யை யொ த்த. ம லை தன் - ம லை தன் னில், மி ன் போ ன் றொ ளிர் - மி ன் னைப் போ ன் றொ ளி ரா ளி ன்ற. த ண் ணெ ன் பொ ற் ச னை - கு ளி ர் ந் த பொ ன் றொ டி கூ டி ய ச னை, ம ன் னி ய ம ம லர் - நி லை பெ ற்ற நீ லை ர் ப ல ம போ ல் வ, அ ம் ம ட வார் மையு ண் டா ட் ட மர் க ண் - அ மு கி ய ம ட வார் மையெ மு த ப் ப டி ட் க ளி ப் போ டி கூ டி ய க ண் க ள், உ ண் டா ட் டி - க ளி ப் பு, ண ண் ப னே! ப த் த ர ல் லா த தாம த த் தி னை வி ரு ம் பு லை வார் க் கெ ட் டா மா ற ன் து ட ரி வெ ற் பி ட ட் த ன் னி லெ ணக் கூ டி டி, ண ண் ப னே யெ ன் னு மு ண் னி லை எச் ச ம், ப கு தி பா ன் க ற் க ட் ட ம், து றை - இ ய ல் பி ட ட் க ற ல்,

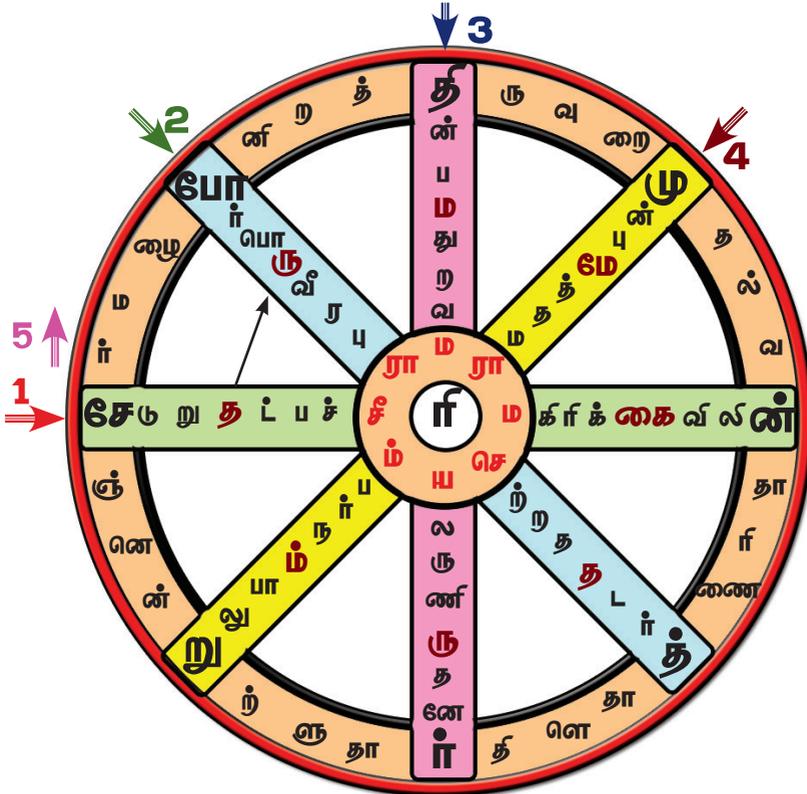
சக் க ர த் தி ன் கு ற ட் டி ன் ந டு எ மு த் தைச் சு ற் றி யு ள் ள எ ட் டு எ மு த் து க் க ளை யு ம் வ ல ஞ் சு ழி யாக வா சி க் க **வ ட ம லை ய ப் ப ன்** எ ன் னு ம் சொ ல் வ ரு வ தைக் கா ண லா ம்.

**செ டு து த ட் ப ன் சீ ரி ம கி ரி க் கை வி லி ன்
போ ர் பொ ரு வீ ர பு ர ச ரி செ ற் த த ட ட் த்
தி ன் ப ம து ற வ ம ரி ய ல ரு ணி ரு த னே ர்
மு ண் பு மெ த் த ம ரா ரி ம் பர் ந ம் பா லு று
சே ர் ம மை போ னி ர த் தி ரு வு றை மு த ல் வ ன்
தா ரி னை த் தா ளை தி ர் தா ளு ற் று ன் னெ ஞ் சே.**

இ ங் கு கு றி ப் பி ட ப் ப ட் டு ள் ள எ ட் டா ரச் சக் க ர ப ந் த க் க வி சு ற் று வி த் தி யா ச மான து. சி த் தி ர அ மை ப் பி ன் வாயி லாக **இ ர ண் டு சொ ன் க ளை த்** தோ ற் று வி ப் ப தைக் கா ண லா ம்.

சக் க ர த் தி ன் ந டு எ மு த் தைச் சு ற் றி யு ள் ள எ ட் டு எ மு த் து க் க ளை யு ம் வ ல ஞ் சு ழி யாக மு றையே வா சி க் க **சீ ரா ம ரா ம ஜெ ய ம்** எ ன் னு ம் ம ன் தி ரச் சொ ல் வ ரு வ தைக் கா ண லா ம். அ திே போ ன் று எ ட் டு ஆ ர ங் க ளி லு மு ள் ள **நா ன் காவ து** எ மு த் து க் க ளை வ ல ஞ் சு ழி யாக வா சி க் க **த ரு ம மை கை த ரு ம்** எ ன் னு ம் அ ற க் க ரு த் து வ ரு வ தை யு ம் கா ண லா ம்.

(இ - ள்) நெஞ்சே - நெஞ்சமே! சேடுது.....விவின் - பெருமை யெய்துத் குளிர்ந்த சீர்பொருந்திய விமலானென்னும் கிரியைக் கைவில் லாக்கி அதனால். போர்.....அடர்த்து - திரிபுராதிகளுடன் போ ரைப் போரும் வீரத்தையுடைய புராரியென்னுஞ் சிவன் கைலையை யெடுத்தலைத்ததனற்கோபித்து விரலையுன்றி மதுகையைப்பழிப்பு லீடு பட்டு. இன்பமது.....முன்பும் - அவன் பாடிய பாட்டினுக்குருகி மீள வின்பமுறம்படி சமர்க்கு வேண்டு மாயுதமுதலிய வியல்பினை பெல்ல மடர்த்த சிவன் ருண்டுபோடுப்பெய்திய மறைபொளிநிரகுதன் சமர்க்கு நேர்பட்ட முதனாறுத் கும்பகருணைமுதலியோர் பட்டபிள் னும், எதிர்நாளுறும் - அவனெதிர்நாத் தாணும் போர்க் கெதிரு முயற்சியையுற்ற. இம்பொத்தமர் - இயல்புகிண்கிணை யாவரு மெத்தர் தனதுபோரால், சூர் - அவனதுபிரையுன்னும், திருவுரை

.....தான் - திருமகள் விட்டுநீங்காத முதல்வனது தாமரைப்பூப்
 போன்ற இரண்டு திருவடிகளையும். உறுதம்பால் - மிக்க விருப்பத்தால்.
 உன் - சேர் - நினை - தியானத்தார் கூடுவாயாக என்றவாறு.

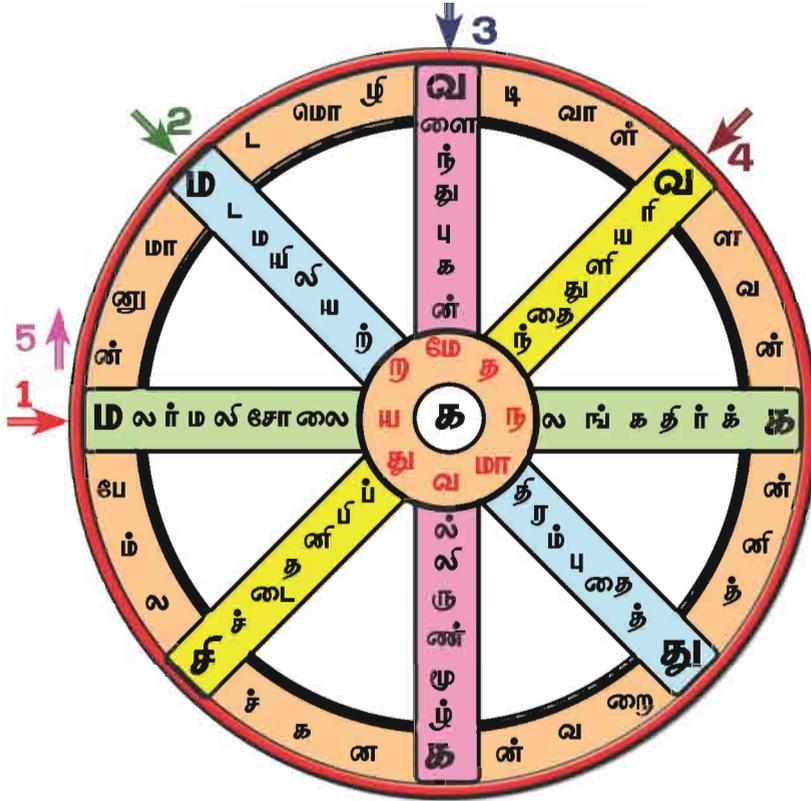
இங்ஙனம் தியானிக்க வீடேறலா மென்பது பயன். அவனுயிரை
 என்பது சொல்லெச்சம். முன்பும் என்னும் உம்மை யெச்சமாதலாற்
 பின்னுமென்ப தாயிற்று. அமரால் மூன்றாவது தொக்குநின்ற விரிந்
 தது. ஆர் உண்ணும் என வினைத்தொகைவாய்பாடு செய்யுமென்னும்
 பெயரெச்சவாய்பாடாக விரிந்து தன்னெச்சமான திருவுறைமுதல்வனென்
 னும் பெயர்கொண்டு முற்றியது. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்
 வணக்கம்.

தண்டி
 10

மலர்மலி சோலை யநலங் கதிர்க்க
 மடமயி லியற்றக மாதிரம் புதைத்து
 வளைந்து புகன்மேக வல்லிருண் மூழ்க
 வரியளி துதைந்த கதுப்பினி தடைச்சி
 மன்னுமா மடமொழி வடிவாள் வளவன்
 கன்னித் துறைவன் கனகச் சிலம்பே.

இதன் பொருள் :—மா மடமொழி - பெருமை வாய்ந்த மடப்
 பத்தை உடைய மொழியிணையுடையாள், மலர் மலி சோலை -
 பூக்கள் நிறைந்த சோலையின், அகல் நலம் கதிர்க்க - மிகுந்த
 அழகு விளங்க, மட மயில் இயல் தக - மடப்பம் மிக்க மயிலின்
 இயல்பு பொருந்த, மாதிரம் புதைத்து வளைந்து புகல் மேகம்
 வன்மை இருள் மூழ்க - திக்குக்களிற் பொதிந்து மூடிப் புகுதலை
 யுடைய மேகத்தின் மிகுந்த இருள் தன்னிடத்துப் படிய, வரி
 அளி துதைந்த கதுப்பு இனிது அடைச்சி - இரேகைகளையுடைய
 வண்டினங்கள் நெருங்கிய கூந்தலைச் செவ்விதாக அலங்கரித்து,
 வடிவாள் வளவன் - வடித்துக் கூர்மையாக்கிய வாளினை
 யுடைய சோழனாகிய, கன்னி துறைவன் - கன்னியாகுமரி நீர்த்
 துறையிணையுடைய மன்னனது, கனகம் சிலம்பே மன்னும் -
 பொன்மயமாகிய மலைபிளிடத்துப் பொருந்தி நிற்பள் (எ - று.)

சக்கரத்தின் நடு எழுத்தைச் சுற்றியுள்ள எட்டு எழுத்துக்களையும்
 வலஞ்சுழியாக முறையே வாசிக்க **அறமேதனாவது (யறமேதநாவது)**
 என்னும் சொற்றொடர் வருவதைக் காணலாம்.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

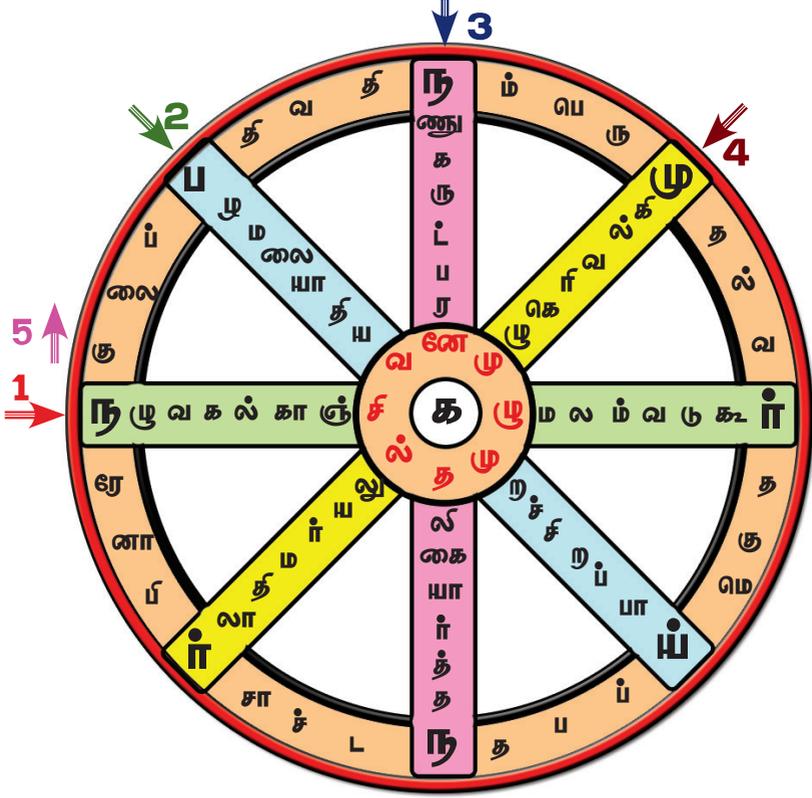
நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

91ஆவது பாடலாக பின்வரும் எட்டாரச் சக்கரபந்தப் பாடலுள்ளது.

நழுவுகல் காஞ்சி கழுமலம் வறிகூர்
பழமலை யாதிய வகமுறச் சிறப்பாய்
நணுகருட் பரணை கதலிகை யார்க்கநக
முகில்வரி கெழுமு கல்லுயர் மதிலார்
நகுலைப் பதிவதி நம்பெரு முதல்வர்
தருமெய்ப் பதநடச் சார்பி னூரே.

நூல்
61

காஞ்சி முதலிய ஸ்தலங்களிலே எழுந்தருளியிருக்கும் தயா பரரே, நமது நகுலேச்சரத்துத் தலைவராகிய தாண்டவா பாதர் என்க. நழுவு-வழுவுதல். கதலிகை - துகிற்கொடி. வரி - நிரை. கெழுமு - பொருந்திய.

நமுவகல் காஞ்சி கமூமலம் வரிகர்
பழமலை யாதிய வகமுறச் சிறப்பாய்
நனு கருட் பரணை கதலிகை யார் க்கந
முதில்வரி கெழுமு கல்லுயர் மதிலார்
நகுலைப் பதிவதி நம்பெரு முதல்வர்
தகுமெய்ப் பதநடச் சார்பி னூரே.

நருலேச்சர சுவனைப் பாடிய இக்கவியல்.
நடு எழுத்தைச் சுற்றியுள்ள எட்டு
எழுத்துக்களையும் வலஞ்சுழியாக
வாசிக்க சுவனேசுவரமுதல் எனும்
சொற்றொடர் வரும் நுட்பத்தைக்
காணலாம்.

க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயில்டி) (நருலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புங்கொத்து - 1911)

க. மயில்வாகனப் புலவர் நகுலேச்சரத்தினமீது பாடிய இவ்
எட்டாரச் சக்கரபந்தப் பாடலில் நடுவெழுத்தைச் சுற்றியுள்ள எட்டு
எழுத்துக்களையும் வலஞ்சுழியாக முறையே வாசிக்கும்போது
ஃவனெழுமுதல் என்னும் சொற்றொடர் வருவதைக் காணலாம்.

குறிப்பு :

இங்கு குறிப்பிடப்பெற்ற சக்கரபந்தச் சித்திரக் கவிகளிலும்
சிக்கலான கவிகள் தமிழில் உள்ளதை அறியமுடிகின்றது. **ஃ.வை.**
தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தமது வீரசோழியப் பதிப்பில்
(பெருந்தேவனார் உரை) ஒரு எட்டாரச் சித்திரக்கவியைக் குறிப்பிட்
டுள்ளார். இந்தச் சித்திரக்கவியை சித்திரத்தளத்திலே அமைக்கும்
போது கயிலகுலகரன், காவேரி வல்லவன், கண்ணமுனறிவான்,
கரிகாலகன்னன், விக்கிரமசோழன், வளவநாராயணன், வீரராசேந்
திரன், பரநிருபகாலன் என்னும் **எட்டு மன்னர்களின் பெயரும் ஒரே சத்திரத்
தல் புலப்படும்** என்னும் தகவலையும் காணமுடிகின்றது.

இருப்பினும், இக்கவியானது வழக்களுடனேயே சி.வை.
தாமோதரம்பிள்ளைக்குக் கிடைத்துள்ளது. **யாழ்ப்பாணம். சென்னை.**
மற்றும் **தென்தமிழகத்தல்** இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற மூன்று ஓலைச்
சுவடிகளிலும் தாம் கண்டவற்றை அவ்வாறே பதிப்பித்துள்ளார்.
எட்டாரச் சக்கரபந்தப் பாடலைப் பதிப்பிக்கும்போது ஓலைச் சுவடி
களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட பேதங்களை அடைப்புக் குறிகளால் காட்டி
யுள்ளார். இப்பாடலை முழுமையாக மீட்க முடியாதுள்ளபோதும்,
அது அழிந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக சி.வை.தாவின் வீரசோழியப்
பதிப்பிலுள்ள குறிப்புகள் மீண்டும் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

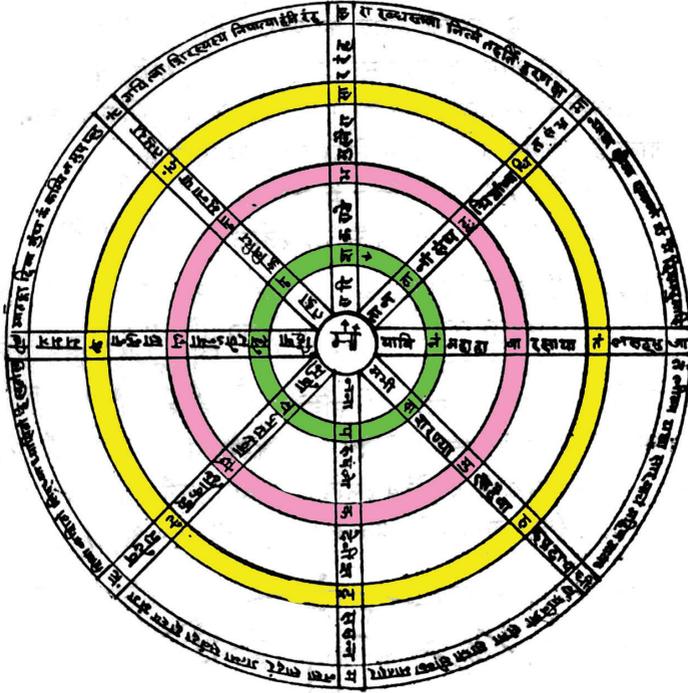

மாலவனமுதலியவிமைய (வாதிபவானவ) (பத்பசவான
புமி) (பதிபவானபுமி) றெவணமிககாலெனழி (னலல) (வெ) (வல)
னகாரியலவகிதனவெசெடனினனூருவாரதெவாகாங்கதவா (ன)
(ன) (ன) நகமிககாலசிலொனறபொனறிவுளனெதரிபவனமாரூ
ணவாசொனனமனகா (லனூ) (லூ) (லூ) னறுவெசவாலென
(னூ) (னூ) (னூ) சமூருநாடனமிலகனறுனனியவெனறுநத
சொரி (யிலொயிலெப) (யிலொயிலெப) (யிலொயிலெப) சாயயொ
விலெனகூந்தமொருகூழவாமமா [வ] ணடாராதவினாககொலப
பூணமாலே [ச] சார (பி) (பி) (ம) னமகிமடி (நதொ) (ககொ)
(ததொ) னறியசசடையெதபூணடினியுயிரமெறபொறபொடண
ணியலாரனனெடு (மாலையிடத்தி) (யிடககிணு) (யிடககிணு) ஓடத

தமாலொளாயவிண்ணினிலலாரா (மணந) (மன்ன) (மணன)
லலாராவிழததனாசிற [ர] பபூசகூறா [விச] [விசீ] பணனொகொரா
(ப) (ம) (ப) பெண்ணாரநது (நிதசலு) (நிசகலு) (நிககலு)வாயததாரா
நகொளகையொடதூததாராவீ (ல்) (வி) (வி) லொடயெனவெத
(சு) (ச) (து) து (நி) (னி) (னி) னை [யா] வெலகெனறவளவன
பாரமிசுசிரெ. இது எட்டாராய் நேமி பதினேழா யாரதோறும் - பட்ட
பதினேழெழுத்ததாய் - சுட்டிய - கொப்பூழி னீற்றெழுத்தாய்க்
கொண்டபுறத் தண்டத்துத்-தப்பா விருபத் திரண்டெழுத்தாய்த்-
தப்பேற - ஸீரெட்டடியு பெழிற்சக் கரக்கவியை - ஸீரிட் டெ
ழுதி நிறுத்துக்காற் - ஸீரிட்ட - நவ்வு மனநடையி னன்கண்ணி
னொத்தியலுஞ் - செவ்விதனை யீங்கியலச் செப்பியெ - நெவ்வாயு-
மொன்றுவிட் டொன்ற மொள்ளேமி யெடமன்க - னின்றபுழ
வீரன் நிருநாமம் - பின்றமை-மன்னியவோ ரெட்டாரூ மாலைமாற்
ராமதுவு - முன்னு சழிகுளமு மோரடியாந் - துன்னிய - வீரடியுங்
கோழத் திரியாந் தமிழ்க்கூட்டுக் - கரிய கூட சதுக்கமாஞ்-ஸீரிய-
விந்நூட்டு மேது வெனுமீவையா மிந்தூலீற் - கற்பீர் கருத்தாக்
கனையுரைத்த - பொற்பார் - கவியென்றும் வள்ளுவன்பு மூன்றினு
மூன்று - செவ்வென்றும் வந்து சிறச்சும் - புவியின்க - னென்றுக்
கொன் துள்ளாப் பதினெட்டு வட்டமிட - நின்றபதினேழு நிலத்
து. ஒன்றுக்கொன்றுள்ளாகப் பதினெட்டுவட்டங்கீறப் பதினேழு
நேமியுளவாம். அதன்கண் இச்சக்கரக்கவியைப் புறத்துநின்றும்
வலமாகக்கடலாகவுமெழுதிப்போதவுமெழுதி இவ்வண்ணமுறையா
னே எட்டடியுமெழுதுவது. எட்டாமடியின்றிதி தொடங்கிப் புற
நேமித்தண்டமெட்டினும் ஒருதுண்டத்துக்கோரடியாக எழுதுவது.
இவ்வண்ணமெழுத முன்பிலெட்டடியின் தண்டவெழுத்தப் பிள்
பிலெட்டடிக்கீற்றெழுத்தாம். இதன்கணிரண்டாநேமியிற் கயிலகூல
காரும் நான்காநேமியிற் காவேரிவல்லவனும் ஆறாநேமியிற் கண்
ணமுனறிவானும் எட்டாநேமியிற் கரிகாலகன்னனும் பத்தாநேமி
யில் விக்கிரமசோழனும் பன்னிரண்டாநேமியில் வளவநாராயண
னும் பதினாலாநேமியில் வீரராசேந்திரனும் பதினாறாநேமியிற் பர
நிருபகாலனொமென எட்டுப்பெயரும் புலப்படும். இதன்கண் வினை
தேர்வீர சோழ னலர்வனம் வானரிமாரனாலையோ மணிவீர நாரா
யணனாவது என்னுந் தமிழ்க்கூட சதுக்கமும், வீரத்தால் விண்

னுதல் மெய்த்தவத்தால் வீடாத - லாரத்தா லாள்வதெவர் தாடே
 மச் - ஓரொத்த - மின்னார் படைத்தடக்கை வீரரா சேந்திரனுக்
 கொன்னாராய் வாழ்வ துறின்; விண்கூ டலசங்க மத்துடைந்தவேல்
 வடுக - ரெண்கூ டலறு மிருங்கானிற் - கண்கூடப் - பண்ணினான்
 நன்னுடைய பாதம் பணியாமைக், கெண்ணினார் சேரு மீடம்;
 ஈண்டூதல் சண்டா நெழின்மலைக் கூற்றத்துப் - பூண்டபுசப்
 பொன்பற்றி காவலனே - மூண்டவரை - கெல்லும் படைத்தடக்
 கை வெற்றிபுனை மாழன்றன் - சொல்லின் படியே தொகுத்தி;
 மின்னார் வடிவேறகை வீரரா சேந்திரன்நன் - பொன்னார் பதயுக
 ளம் போற்றாது - கன்னூடர் - புன்கூடலசங்க மத்தினுடும் போ
 ருடைந்தார் - நன்கூ டலசங்க மத்து என்னும் வெண்பாக்களுங்
 சாநைதரப்பாய் வந்தன. இவற்றினிறுதிவெண்பாவின் நாலாமடிக்
 கெழுத்து முன்னின்ற மூன்றடியும் பெருக்கிக் கொள்ள வந்தமை
 யாற் கூடசதுக்கமுமாயிற்று. மலைமாற்றின் முன்பு சொன்னதும்
 இதுறள் ஆடங்கியதெனக்காண்க. கய (லி) (லி) (வி) யல்கொவள
 வனறனைச (ச) (ச) (சா) ததிரம. இது ஏகபாதம். இதனை நாற்கா
 லுச்சரித்துப் பொருளை வேறாக்கிக் கண்டுகொள்க. பாரினனகு
 டையினகண்டடங்குவெ - சிரி (நிர) (னிர) (னிர) தற்கிருந (த) (த)
 (கி) மா (லி) (ர) (ர) னெ. இது இருபாதம். இதனை இருகாலுச்ச
 ரித்துப் பொருள்வேறாக்கிக் கண்டுகொள்க. கொவனமாலை (ம)
 (ப) (ப) ராவாரொ (ந) (ர) (ந) தாவாமாலை (வ) (ம) (ம) னனமா
 சசு. இதனை இரண்டு வரியாக எழுதிக் கோழுத்திரியாக வாசித்
 துக்கொள்க. காநமதநிநிடதுலககண்ணினமாணபெநதுமானிதாது
 மாண்டதனதுகுறுகுமாநி. இதனை நெட்டெழுத்தியன்ற நாலுவரி
 யாக எழுதிச் சுழிகுளமாக வாசித்துக்கொள்க. இதனையே சது
 ரங்கவறையின்சட் தலைதமொராகத் திரட்டியெழுதித் துவாசியாய்
 வருமாறு கண்டுகொள்க. புவிதானிடதுலவணடா (ர) (ந) (ர)
 ாட்டயதுநாடா [ர] ளா [னி] கிமுட்டவிராசெந்திராநி. இதனை
 முன்பிற் காதைகரப்பிற் சுழிகுளமாக வாசிக்க. இச்சொன்ன சித
 திரக்கவிகளோடும்கூடத் தானந்தவமிரண்டு செவிக்குணவு முப்
 பமைந்தற்றாப்புலவியும் என்னுங் குறள் மூன்றும் எட்டளைச்
 சதுக்கத்துட் காதைகரப்பாய்வந்தன.

சிக்கலான அமைப்பிலே **வடமொழி**யில் பாடப்பெற்ற சக்கரபந்தக் கவிதைகளில் சில இன்றும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. அவற்றிலே **எட்டாரச் சக்கரபந்தக்** கவிதை ஒன்றின் சித்திரத்தளம் பின்வருமாறு. இவற்றிலே ஆரங்களின் வழியே பல சொற்கள் தோன்றும்படி கவிதை பாடப்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

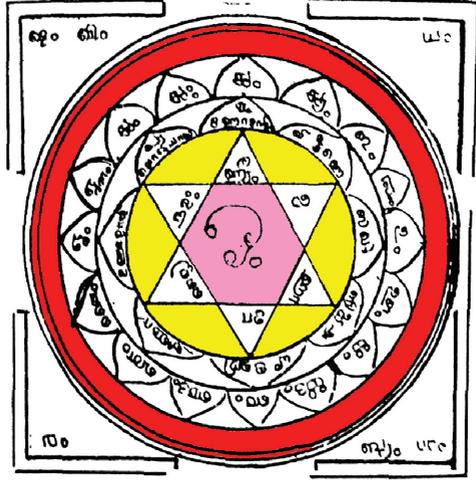

யாப்பருங்கலத்திற்கு உரையாக எழுந்த **யாப்பருங்கலவருத்த** யில் சக்கரபந்தத்தின்கீழ் **நும்ச்சக்கரம், ஆகாயச் சக்கரம், நும்யாகாயச் சக்கரம், வட்டச் சக்கரம், புருட்சக்கரம், சதுரச் சக்கரம், கூடர்ச் சக்கரம், மந்தரச் சக்கரம், காடகச் சக்கரம், சனிபுருட்ச் சக்கரம், சலாபச் சக்கரம், சக்கரச் சக்கரம், அரவுச் சக்கரம்** என்னும் 13 வகையான சக்கரங்களின் பெயர்கள் உள்ளன. இந்தச் சித்திரக்கவிகளைப் பற்றிய விபரங்களை **புணர்ப்பாலை, டோக்யம், கர்ணியம், வதுவிச்சை** என்னும் நூல்களில் கண்டுகொள்க என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இவையெல்லாம் 'சாவவும் கெடவும் பாடுதற்கும், மனத்தது பாடுதற்கும் பற்றாம் என்று கொள்க' என்ற குறிப்பையும் யாப்பருங்கலவருத்தியுரை எழுதிய **குணசாகரர்** குறித்துள்ளார். குணசாகரர் என்பவர் **யாப்பருங்கலம்** எழுதிய **அமிந்தசாகரர்** மாணவர் என்ற கருத்தும் உண்டு.

யந்திர வழ்பாட்டில் பலவகைச் சக்கரவடிவங்களில் மந்திரங்களை எழுதி வழிபடும் வழக்கம் இருப்பதால், இங்கு குறிப்பிடப்பெற்றவையும் மேலும் பலவகைச் சக்கரபந்த வடிவங்களும் இலக்கியங்களாகத் தமிழில் உள்வாங்கப்பெறவில்லை எனலாம். அத்துடன் குணசாகரர் குறிப்பிட்டுள்ள நூல்களும் தமிழில் கிடைக்கப்பெறாமையால் இச் சக்கரங்கள் பற்றிய முழுமையான தகவல்களை அறியுமாறில்லை.

இருப்பினும் சக்கரபந்தத்தின் விரிவான பயன்பாடு யந்திரங்களின் வாயிலாக இன்றுவரை தொடர்வதைக் காணலாம். இந்த யந்திரங்களை வரைவதற்கும், அவற்றில் அட்சரங்களை எழுதுவதற்கும் சூத்திரங்கள் காணப்பெறுகின்றன. உதாரணத்துக்கு மஹாமாரீ யந்திரத்தை வரையும் முறையையும் அதில் எழுத்துக்களை அமைத்து ஸ்தாபிக்கும் முறையையும் கூறுகின்ற வடமொழிச் சூத்திரம் (கிரந்த லிபி) இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது. மேலும் சர்வானந்தமய பீடத்தின் வெளியீடாக **கோப்பாய் சீவம்** அவர்களால் வெளியிடப்பெற்ற **சகல தேவதா யந்திர கல்யம்** என்னும் நூலிலிருந்து பெறப்பெற்ற சக்கர வடிவங்களில் அமைந்த சில யந்திரங்களின் படங்கள் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் சித்திரக்கவி வரலாற்றையும், சித்திரக்கவியில் தாக்கம் செலுத்திய காரணிகளையும் ஆராய்வேர், இப்புலத்திலும் தேடல்செய்யவேண்டிய தேவையை இது உறுதிப்படுத்துகின்றது.

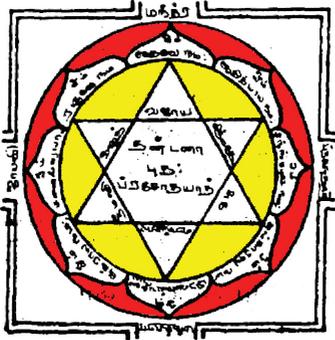
உறாஜாஈ யனூழ் மஹாமாரீ யந்த்ரம்

மஹாமாரீ யந்த்ரஸ்தாபன விதி என்ற பகுதியில்,
 “மஹாமாரீ ஸ்தாபனே ச யந்த்ர மந்த்ர சுலேகனம்
 ஸர்வ பீடா நிவிர்த்யர்த்தம் மாராகுர விநாசனம்
 தேவைர் ரிஷிபிர் நராணாம் ச புக்தி முக்தி ப்ரதாயகம்
 சிலே வ்ருகேஷ படே பித்தி ம்ருத்திகாக்ரே கிரிர்குஹே
 லோஹேஷ்ட பஞ்சபிர்வாபி யந்த்ர ஸம்ஸ்தாபனம் ஸ்ருணு
 ப்ரதிமா பேர பிம்பானி த்ரவ்ய பின்னானி வக்ஷ்யதே
 மந்த்ர நாம ஸ்வரூபஞ்ச ஏக ஏவ ஹி ஸம்ஸம்ரன்
 சுப்ரடங்கே ப்ரோச்ய லோஹே சிலாபேரஸ்ய மத்யமே
 பீடமத்யே கர்ப்ப கேஹே ஆதார சில மத்யமே
 ஜடிபந்தன மத்யேச ஸ்தாபனம் ஸ்வர்ண யந்த்ரகம்”

என்று கூறுகையில் யந்த்ரத்தின் அமைப்புமுறை, அதை
 ஸ்தாபிக்கும் முறை, அதன் முக்கியத்துவம், மஹாமாரீ யந்த்ரம்
 வரையும் முறை என்பன நன்கு விளக்கப்படுகின்றன.

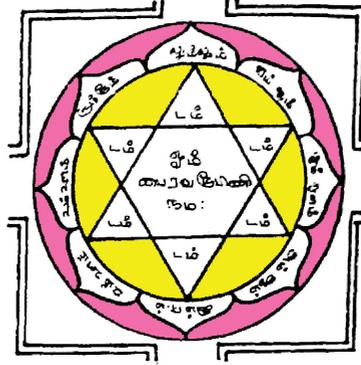
ஆதிமார்த்த யந்திரங்கள்

புகழ் பெருக

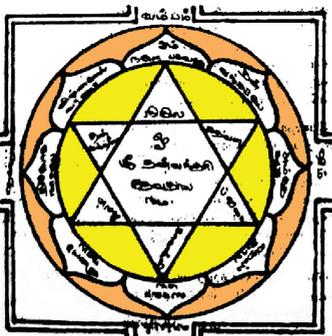
சூ டுத மஹா யந்தரம்

கொடிய விலங்குகளாலும்
பகைவர்களாலும் வரும்
இடையறுகள் நீங்க

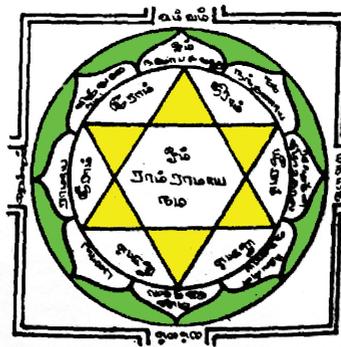
வராசி யந்தரம்

ஆரோக்ய வாழ்வு

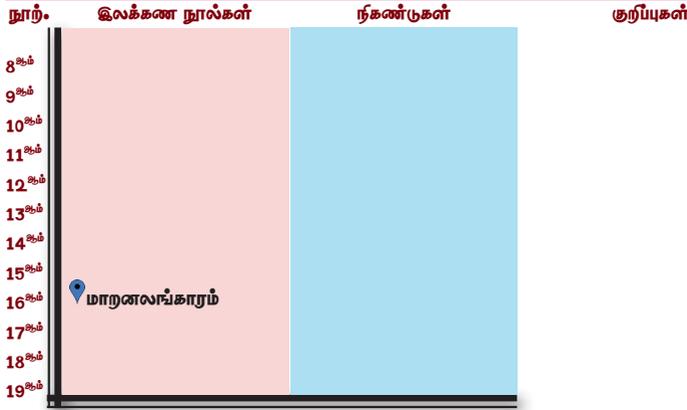
நன்வந்திரி மந்திர யந்தரம்

சகலசெல்வ யோகமிக்க
பெருவாழ்வு

சூ னாம யந்தரம்

12.0 பதுமபந்தம் (கமலபந்தம்)

மாறன். (270)
(283)

பதுமபெந்தம்
எண்ணிரண் டிதழாய்க் கோணிரு நான்கின்
கண்ணுற நடுவணப் பொகுட்டது காட்டிப்
பண்ணமைப்பதுவும் பதுமபெந்தம்

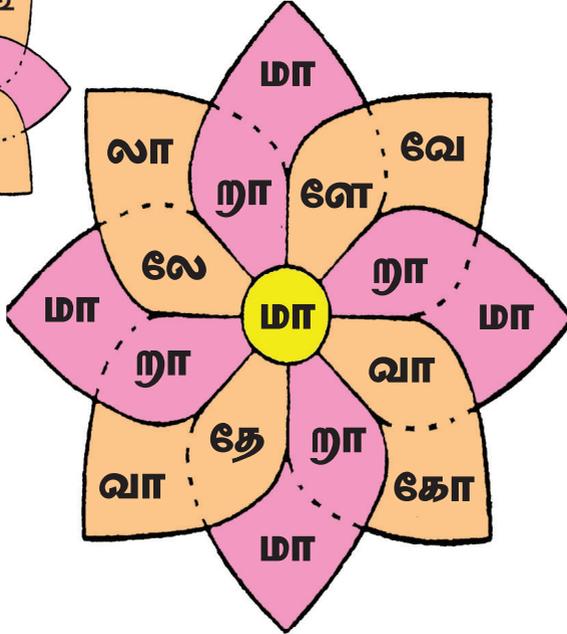
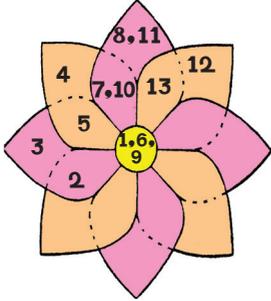
‘பதுமம்’ என்பது தாமரையைக் குறிக்கும். தாமரையின் நடுப்பொட்டினைச் சுற்றியுள்ள நான்கு கோணங்களிலும் (நான்கு இதழ்கள் அமைந்து) மொத்தம் எண்ணிரண்டு (**பத்னாறு**) இதழ்கள் அமையப்பெறும்.

மாறனலங்காரம் இச்சித்திரக்கவிவகையை முதன்முறையாகத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்வதைக் காணலாம்.

சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள்ளே பதுமபந்தத்தினைத் தண்டியலங்கார ஆசிரியர் கூறவில்லை. இருப்பினும் **அ. குமாரசுவாமி புவார்** தமது வினாவுத்தர சித்திரக்கவி நூலிலே **அட்டள பதுமபந்தம்** என்னும் வகையினைக் கூறியுள்ளார். (10.14க் காண்க).

பல கவிஞர்கள், தாமரைவடிவ உருவத்தளத்திலே பல சித்திரக்கவிகளை இயற்றியுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இதழ்களின் எண்ணிக்கையும், எழுத்துக்களை இதழ்களில் வைக்கும் ஒழுங்குகளும் சில மாறுபாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன. சிலர், இவ்வகையினை **கமலபந்தம்** என்றும், வேறுசிலர் **தாமரைப்பூப்பந்தம்** என்றும் அழைப்பர்.

மாறாமாலாலேமாறாமா
மாறாமாவேளேமாறாமா
மாறாமாகோவாமாறாமா
மாறாமாவாதேமாறாமா.

தாமரையின் பொட்டிலே இருக்கின்ற எழுத்து (மா) எட்டு முறைகள் வாசிக்கப்பெறும். லா, லே, வே, னே, கோ, வா, வா, தே ஆகிய எட்டு எழுத்துக்களும் குறித்த இதழ்களில் அமைந்து ஒருமுறைமாதிரம் வாசிக்கப்பெறும். ஏனைய எழுத்துக்கள் இருமுறைகள் வாசிக்கப்பெறுவதைக் காணலாம்.

(இ • ள்) முதலடியிற்ற மா • இருவள்ளுள், மாறாமாலால் = நீக்காத மாலால். ஏமாறா • வருத்தம்படிக்கு. (இரண்டாமடி) மாறாமாவேளேமாறாமாம் • மாறொன் நாப்பட்ட, கரிய வேளம்பு மாற்றாமாம், மூன்றாமடியில் மகாவொற்றைப்பிரித்து, ஆறாமா • ஆறபொலவாய் ஐயொ என்னுக்கி, (மூன்றாமடி லீழியில் மா என் னும்

எழுத்தைப்போட்டு) கோலாமாறு என்பதனைக் கூட்டி, கண்ணீர் தீராத ஐயோவெனச் சேர்த்து, மூன்றாமடியினின்ற மாவை நல்லாமடியின் முதன்மாவொடுக்கூட்டி, மாமாறு என்றாக்கி, பெரிய மாறனே; என்க. மாவாதேமாறாமா - வண்டுகள் தேனையுண்ணவரும் தேன்றுளும்புந் தாமத்தனே யென்றவாறு.

பெரியமாறனே! திருவஞ்சுவருந்தும்படிக்குக் கரிய வேளம்பு மாற்றமாகாநின்றன; கண்ணீர் தீராத; ஐயோ! இனி எங்கனமுய்யு மென்னும் பயனிலைகூட்டி முடிக்க.

1969ஆம் ஆண்டு சீத்தர்க்கவிமாலை என்னும் 36 பாடல்களைக் கொண்ட நூலினை இந்தியாவைச் சேர்ந்த புலவர். **பி.வி. அப்துல் கபூர் சாஹிபி** அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்.

இது **சேக்கிழார் அடிப்பொடி ந. இராமச்சந்திரன்** மீது பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவிமாலை ஆகும். இதன், 22^{ஆவது} பாடலாகப் பின்வரும் தாமரைப்பூப்பந்தப் பாடலுள்ளது.

வேதனித மோதமுத போதமத னேதனத
 னுதிபணி யீகைதயை வாகைபுக—ழாதிமிக
 இந்திரன்போல் நல்லரசு செய்துமே என்றாமச்
 சந்திரன் வாழி தழைத்து

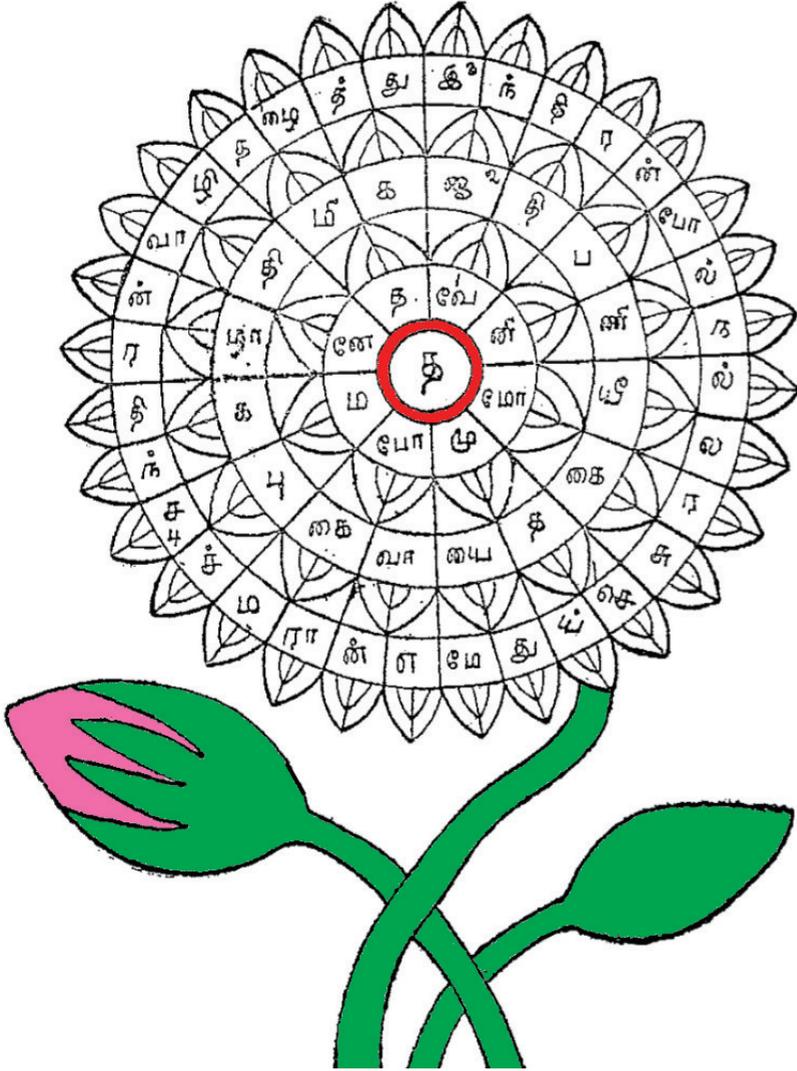

சதாவதானம் **சுப்பிரமணிய ஐயர்** அவர்கள் பாடிய பின்வரும் பாடல், சற்று வேறுபட்ட வடிவம்கொண்ட பதுமபந்தம் ஆகும். இது தஞ்சாவூர் **கோபாலக்ருஷ்ணபிள்ளை**மீது பாடப்பெற்றதாகும். இப்பாடலானது சதாவதானம் ஐயர் அவர்களின் **பலபாடற்றூட்டு** முதலாம் பாகத்தில் காணப்பெறுகின்றது.

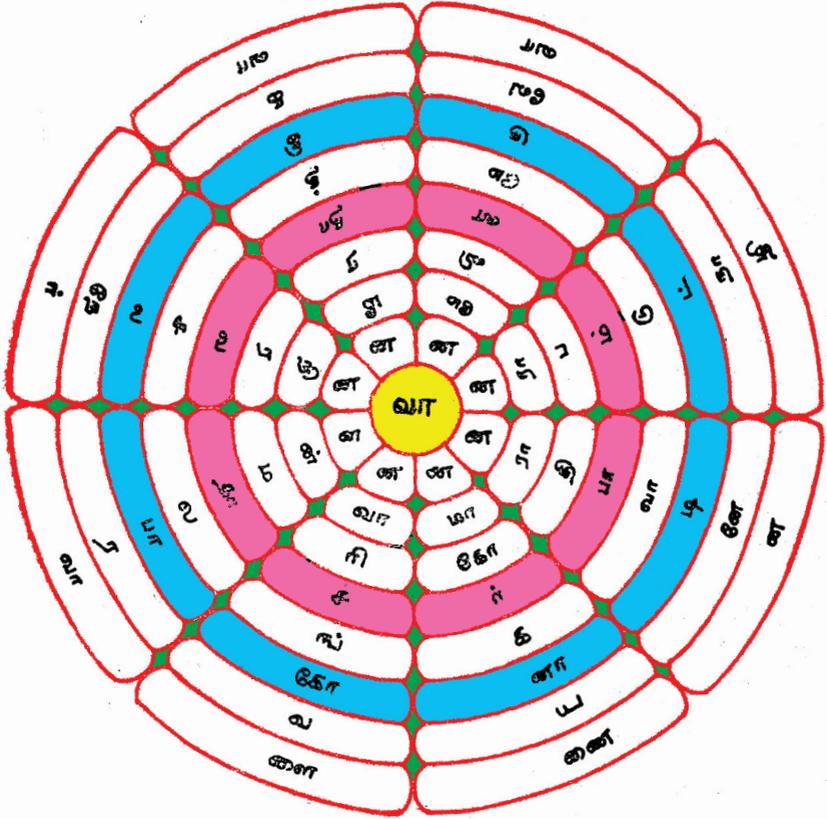
இப்பாடலினை உருவத்தளத்திலே அமைத்ததும் **கோபால க்ருஷ்ணா** என்னும் பெயரும் **சதாவதானம் பார்** என்னும் சொற்றொடரும் வருவதைக் காணலாம்.

வானவாரிசங் கோவளை வாரபாலதா மன்னவா
 வானநீர் வசலநேர் வாககித்தார மீனவா
 வானமேவின மேருவே வாழிநாட்டும்ப ரானவா
 வானராதிபா வாடினே னணையா னாகர்கோ மானவா

வேதனித மோதமுத போதமத நேதனத
 ருதிபணி யீகைதயை வாகைபுக—முாதிமிக
 இந்திரன்போல் மல்லரசு செய்துமே என்ராமச்
 சந்திரன் வாழி தழைத்து

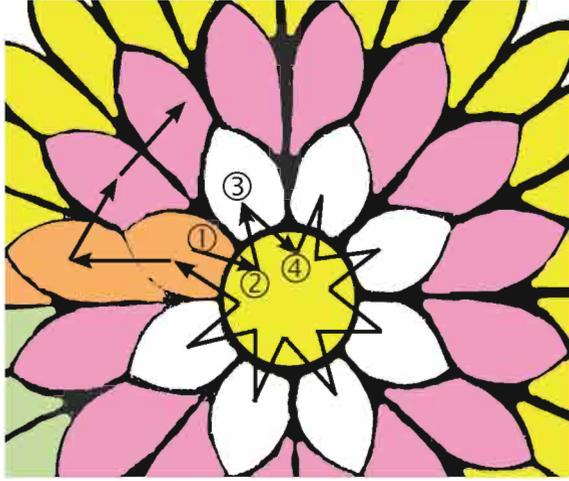
வானவாரிசன்கோவனவாரபாலதாமன்னவானநீர் வசலநீர் வாகுகித்தார மீனவானமேவினமேருவே வாழிநாட்டும்பரானவானாராதிபா வாடினே னணையா னாகர்கோ மானவா

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்படி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நருலேச்சர வ்நோத வ்ச்சீர கவியுங்கொத்து** (1911)

110ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ள பின்வரும் பாடலை 56 இதழ்களைக்கொண்ட தாமரைச் சித்திரத்தளத்திலே அமைக்கலாம். பதுமபந்தத்தில் அமைக்கப்பட்ட எழுத்துக்களைப் பின்வரும் ஒழுங்கிலே வாசித்தல்வேண்டும்.

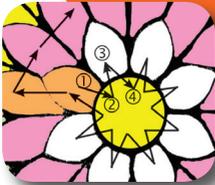
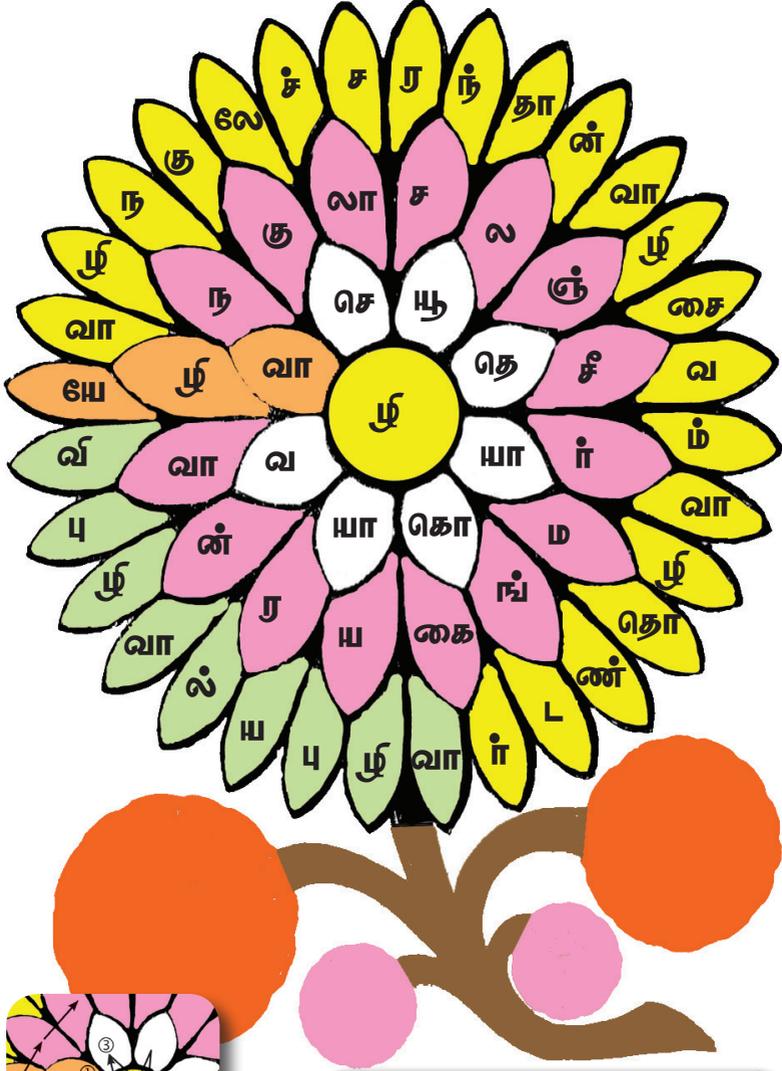

நூல்
62

வாழிசெழி யூழிதெழி யாழிகொழி யாழிவழி
வாழிநரு லாசலஞ்சீர் மங்கையான்—வாழியே
வாழிநரு லேச்சரந்தான் வாழிசைவம் வாழிதொண்டர்
வாழிபுயல் வாழிபுவி யே.

(க—ரை.) நருலேச்சரத்துக் கடலும், நருலமலையும், நருலாம்பி
கையும், நருலேஸ்வரரும், நருலேச்சரமும் சைவசமயமும், தொண்ட
ரும், புயலும், பூமியும் நீழேறி வாழுக.

செழி ஊழி - செழித்து ஊழிகாலத்துக்கு. தெழி ஆழி-சப்திக்கின்
றகடல். கொழி ஆழிவழி - (திரைகள் முத்து முதலியவற்றைக்) கொ
ழிக்கின்ற கடற்கரையின்கண். ஆழி - கடற்கரை. வழி - எழனுருபு.

வாழிசெழி யூழிதெழி யாழிகொழி யாழிவழி
வாழிநகு லாசலஞ்சீர் மங்கையான்—வாழியே
வாழிநகு லேச்சார்தான் வாழிசைவம் வாழிதொண்டர்
வாழிபுயல் வாழிபுவி யே.

க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்ட்டி) (நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புவங்கொத்து - 1911)

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புலவர்** (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நகுலேச்சர வ்நோத வ்ச்சீர கவீபுங்கொத்து** (1911)

111^{ஆவது} பாடலாக (நூலின் இறுதிப் பாடலாக) அமைந்துள்ள பின்வரும் பாடலினது 67 எழுத்துக்களும், 57 எழுத்துக்களாகப் பகுமபந்தச் சித்திரத்திலே ஓடுங்கும்.

நூல்
63

தேகசுக மாகவக யுகமிக வாகடை க
தேகமிதி லீஷ்டசித்தி தீர்க்காயுள்—போகம்
வரவிலங்கைப் பல்பதிவு வண்டலைவற் கீதை
யருளோ ஓபசரிப்போற் காம்.

இலங்கைப் பல் பதிவு வண் தலைவரும், ஈதை அருளோடு உபசரிப்
பவரும் ஆகிய அவருக்கு, தேகசுகம் ஆக; அகயுகம் மிக; வாரு அடைக;
தேசமிதில் இஷ்டசித்தி, தீர்க்காயுள், போகம் வர என முடிக்க.

பாடியவர் : **ச.ந.சதாசிவ பண்டிதர்** (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

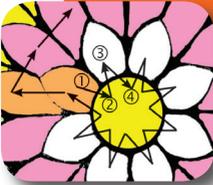
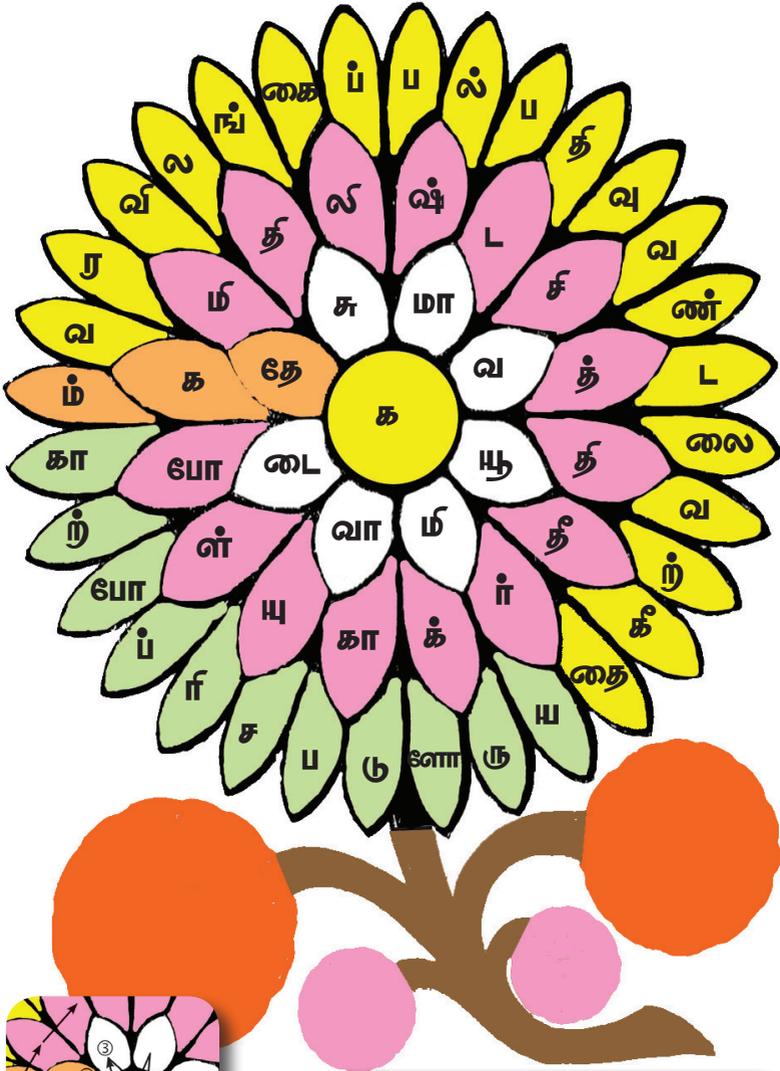
நூல் : **சங்கப்பூர் சப்பிரமணியச்சுவார் டீபார்பாடிய சீத்திரக்கவிகள்** (1887)

சி. ந. சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில்
பாடிய இந்நூலில் 5^{ஆவது} பாடலாகப் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.
இதற்கு **கமலவெண்பா** எனும் தலைப்புக் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது.

நூல்
64

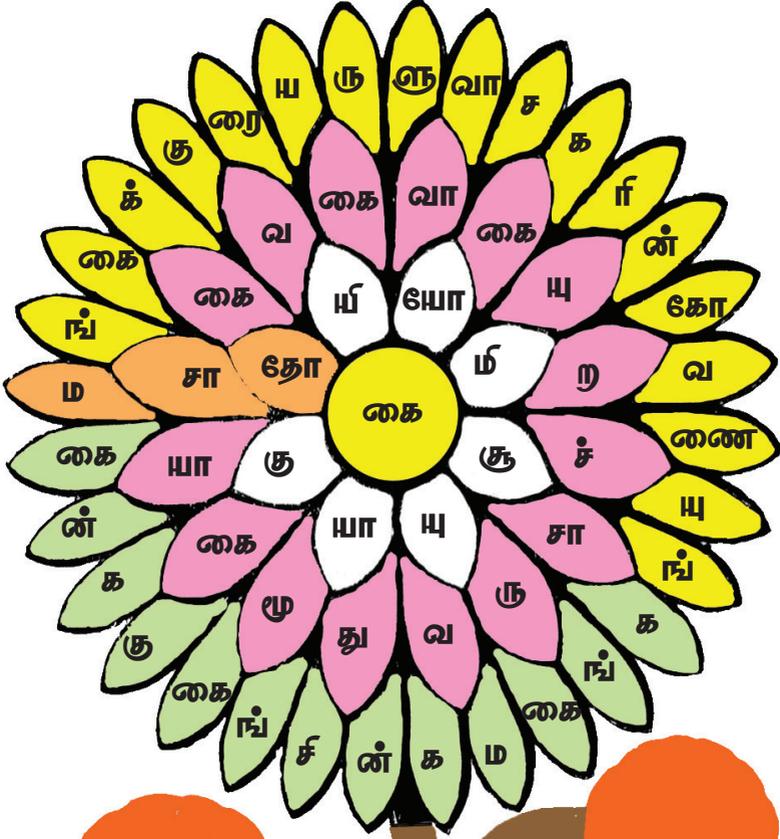
கமலவெண்பா.

தோகையிகை யோகைமிகை சூகையிகை யாகைகூகை
சாகைவகை வாகையுறச் சாருவது - மூகையா
மங்கைக் குரையருளு வாசகரின் கோவணையுங்
கங்கைமகன் சிங்கைகூகன் கை.

தேகசக மாகவக யுகமிக வாகடை க
தேகமிதி லீஷ்டசித்தி தீர்க்காயுள்—போகம்
வரவிலங்கைப் பல்பதிவு வண்டலைவற் கீதை
யருளோ பெசரிப்போற் காம்.

க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டீடி) (நடுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புங்கொத்து - 1911)

தோகையிகை யோகையிகை குகையிகை யாகையிகை
சாகையிகை வாகையிகை சாருவது - மூகையா
மங்கைக் குரையருளு வாசகரின் கோவணையுங்
கங்கைமகன் சிங்கைக்குகன் கை.

சீ.ந.சதாசுவ பண்டிதர் (வண்ணை) (சிங்கப்பூர் சுப்பிரமணியச்சுவாமி சித்திரக்கவிகள் -1887)

குறிப்பு:

‘பாதிபதி பாதிசதி...’ எனத் தொடங்கும் **ஸ்ரீமத் இராமாயணத்தல்**, **ப.பெ.புழன்மலை நாயனார்** பாடிய பாடலும், ‘மாதேவீ மாலா மாதேவீ...’ (529) எனத் தொடங்கும் **வைஷ்ணவ சந்நீதமுறையில்** சித்தடி விருத்தமாக அமைந்துள்ள பாடலும், பதுமபந்தப் பாடல்களுக்கூ உதாரணங்களாகும்.

இவற்றைவிடச் சிக்கலான அமைப்புக்கொண்ட பதுமபந்தச் சித்திரக்கவிகள் தமிழில் எழுந்துள்ளன என்பதை அறியமுடிகின்றது. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983^{ஆம்} ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப்பதிப்பு நூலில் பின்வரும் குறிப்புக் காணப்பெறுகின்றது. இருப்பினும் இப்பாடல்களோ அல்லது அதற்கான சித்திரங்களோ கிடைக்கப்பெறாமையால் இங்கு உள்ளடக்கப்பெறவில்லை.

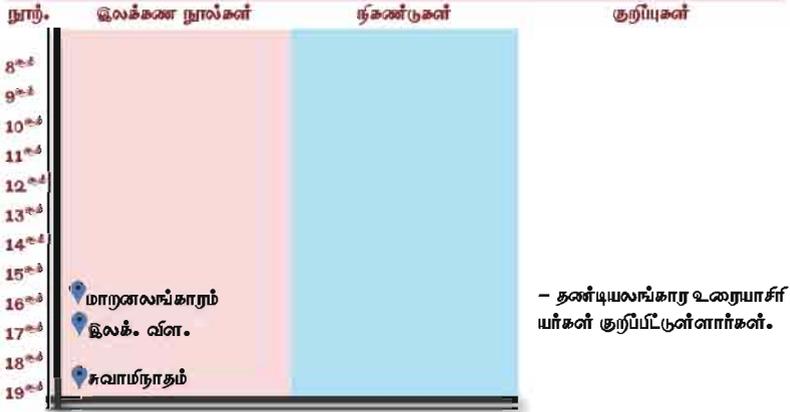
பதும பந்தம் (வேறு)

மூன்று தனித்தனி வெண்பாக்களில் மூவர்மீது பாடிய பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தாமரை மலரில் அடங்கும் படியாகவும் பாடப்படும்

இம்மூன்று பாடல்களும் மூன்று மலர்களில் அமைத்து, அம் மூன்று மலர்களும் இணைந்துள்ளது போல அமைப்பர்.

மிகவும் சிக்கலான அமைப்புக்கொண்ட பதுமபந்தக் கவிதைகள் **வடமொழியில்** காணப்பெறுகின்றன. அவற்றின் உருவப்படங்களில் சில, இந்நூலின் இணைப்புப் பகுதியில் தரப்பெற்றுள்ளன.

13.0 முரசபந்தம்

முரசபந்தம் (270)
(284)

முரசபெந்தம்
எழுதியவரி நாலினுண் முதலீறன
பமுதற மந்திரிச் செலவாய்ப் படர்ந்தய
லொழுகியங் கீழ்மேற்றன தீற்றுற்றபின்
னறறதொறு மேகையடைவே பாதிபின்
முறை தருமாறு தன் முரசபெந்தம்

இலக்கண (690)

முரசபந்தம்

சுவாம் (195)

முரசபெந்தம்

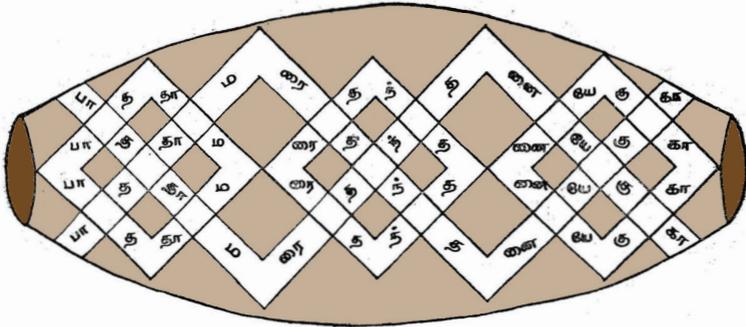
உங்குவரி நான்கடிநான் காய்க்கோழத் திரிபோல்
உயர்ந்தவரி இரண்டுசிறு வாராய்மேல் வரிகீழ்
இங்கு பிறவரியின்மேல் கீழ்மூக்காய்ப் பெருவார்
எனப்புகற(ர)ல் முரசபெந்தம்

முரசு (மிருதங்கம்) வாத்தியத்தின் வாரினைப் போன்ற அமைப்பிலே எழுத்துக்களை அமைத்துப்பாடுவது. பாடலின் நான்கு வரிகளையும் கிடையாக அமைத்தபின்னர் அவற்றை வெவ்வேறு ஒழுங்குகளில் வாசிப்பதன் வாயிலாகப் பாடலின் வரிகளை மீண்டும் பெறலாம். இதனை **மத்தளபந்தம்** என்றும் அழைப்பர்.

இவ்வமைப்பில் இரண்டாம் மூன்றாம் வரிகளை மீண்டும் வாசிக்கும்போது **கோழத்தீர்** என்னும் சித்திரக்கவியின் அமைப்பிலும் வாசிக்கலாம். (வகை 23.0 ஐக் காண்க)

ஏகபாதமாக (வகை 33.0) அமையும் நான்கடிப் பாடலையும் முரசபந்தத்தில் அமைத்துப் பாடிய பாடல்கள் உள்ளன. செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாணசுந்தரக் கவுண்டர்** 1932ஆம் ஆண்டு பாடிய **கந்தன்சீத்திரபந்தன மாலை** நூலிலே 38ஆம் பாடலாக பின்வரும் பாடல் உள்ளது. இப்பாடலுக்கான சித்திரமானது **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் பதிப்பித்த **சீத்தரக்கவிகள்** (1983) என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றுள்ளது.

பாத தாமரை தந்தனை யேகுகா
 பாத தாமரை தந்தனை யேகுகா
 பாத தாமரை தந்தனை யேகுகா
 பாத தாமரை தந்தனை யேகுகா

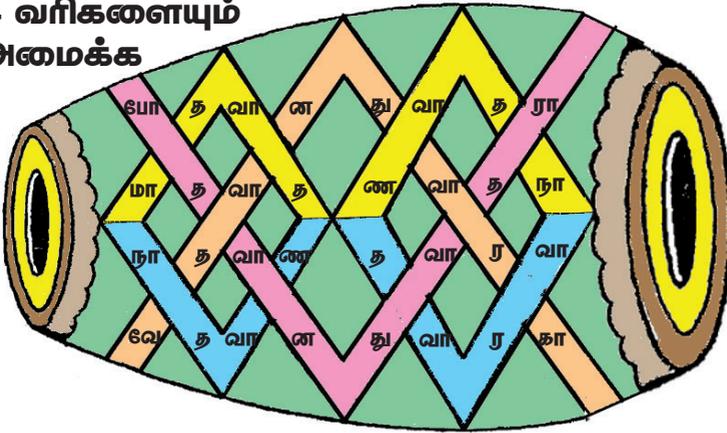

போதவான துவாதா
மாதவாதணவாதநர்
நாதவாணதவாரவா
வேதவான துவாரகா,

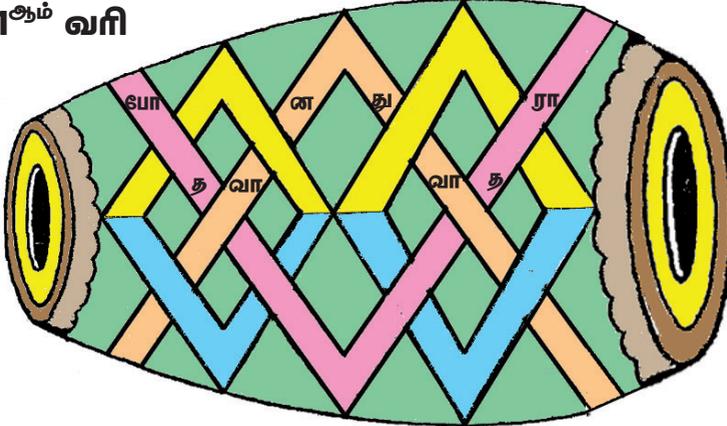

(இ - ள்) போத-ஞானவானே! வான துவாதா - வானவாதரிக் கப்பட்டவனே! மாதவா-நிருமகன்காந்தனே! (முன்றாமடி முதலீறாக) நா தணவாத நாத - நாவைவிட்டுநீக்காத வென் னாதனே! வான - உல கினைக் காக்கப்பட்டவனே! தவாரவர் - அழிவில்லாத அராவையுடைய வனே! வானவேத துவாரகா - (சீனப் பாடமாற்றாக) பரமபதமிடமாக நின்றும் பூமியில்வருதற்குப் பெருமைபையுடைய வேதத்தை வாயிலாக வுடையவனே! என்னைக் காப்பாயாக வென்றவாறு, துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

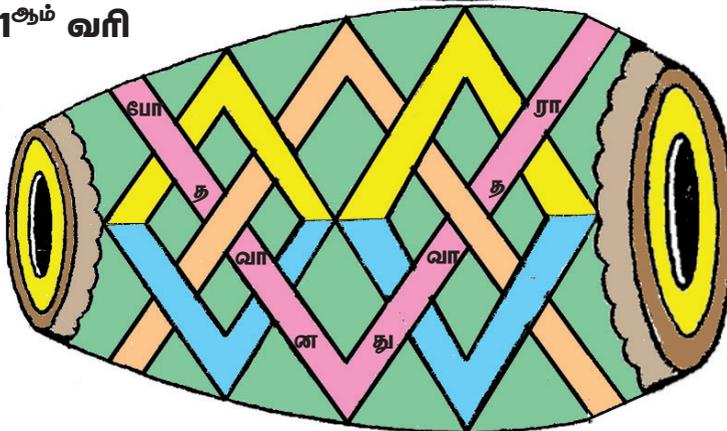
**4 வரிகளையும்
அமைக்க**

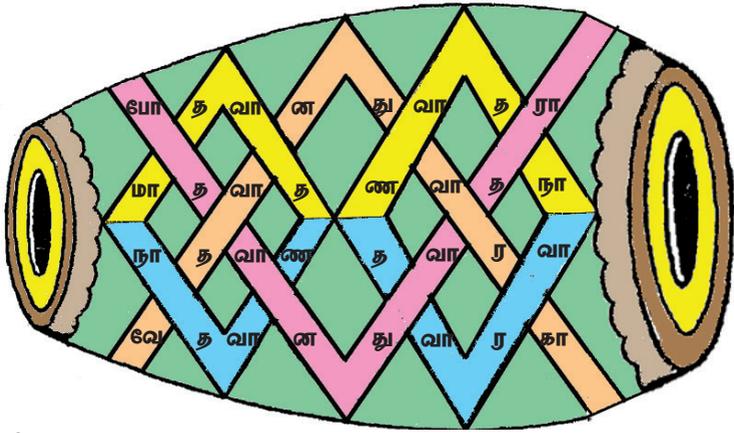

1ஆம் வரி

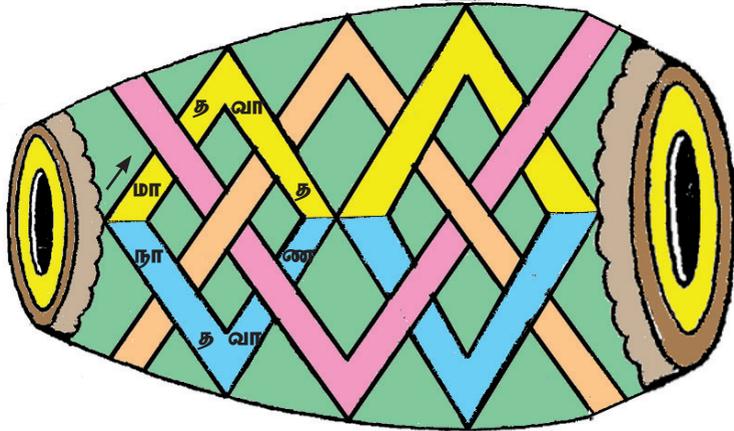
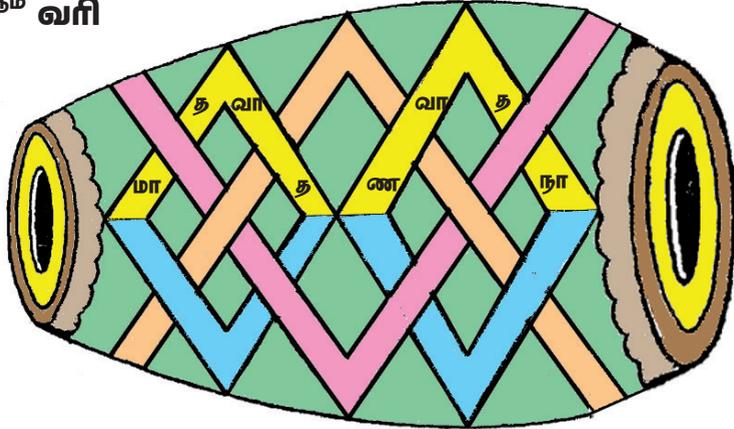

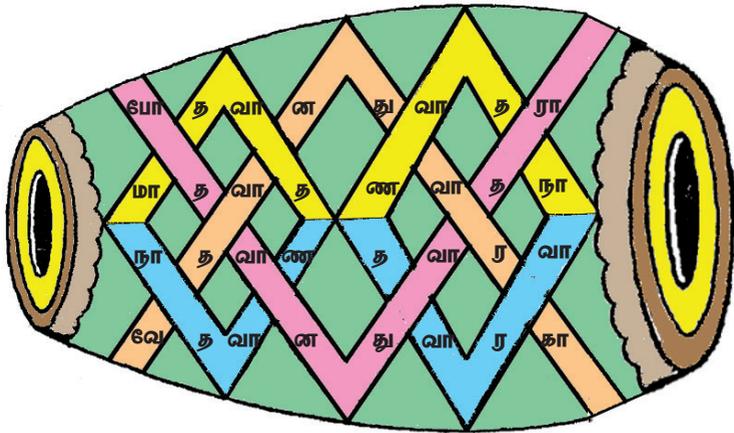
1ஆம் வரி

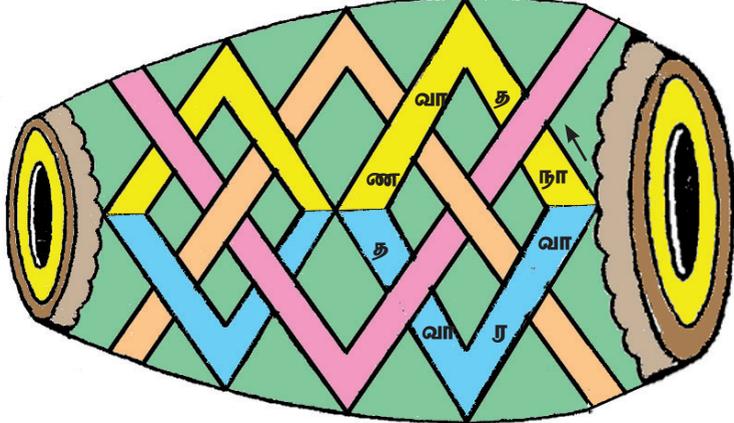
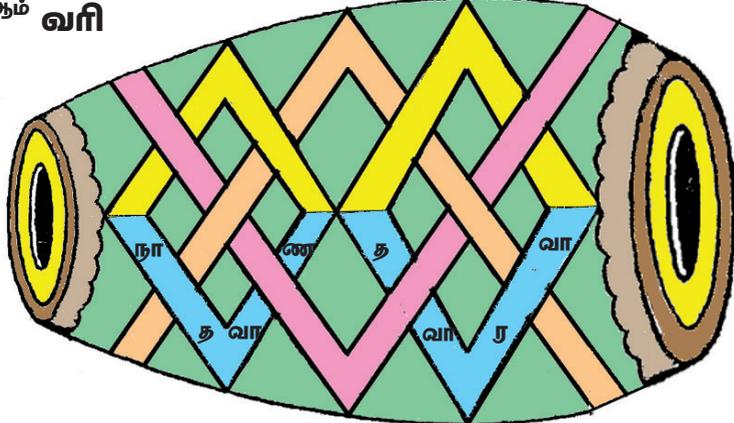

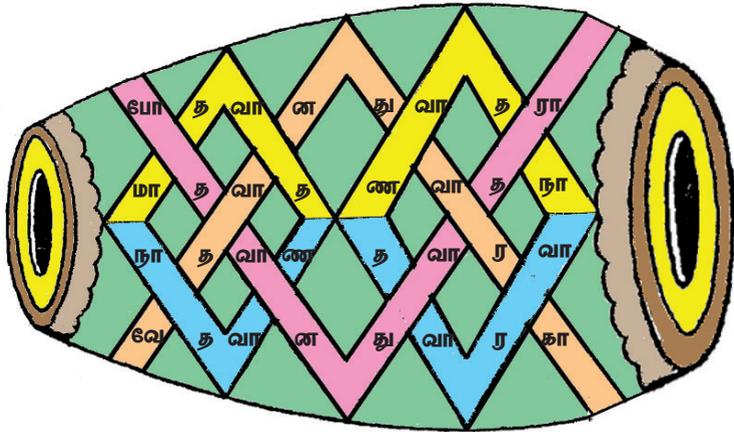
2ஆம் வரி

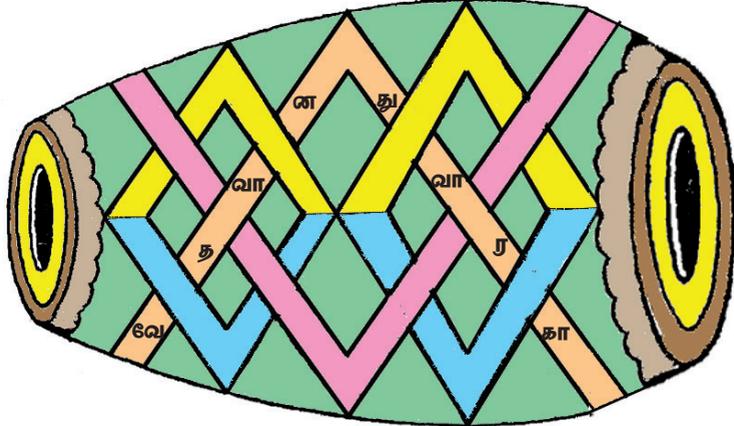
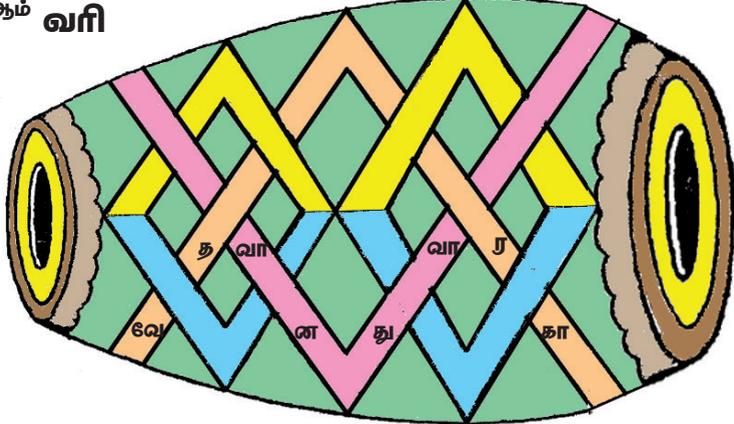

3^{ஆம்} வரி

4 ஆம் வரி

தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்கள் தந்துள்ள செய்யுளிலே அதிக சீர்கள் காணப்பெறுவதைக் காணலாம். இதன்காரணமாக இரண்டாம் மூன்றாம் வரிகள் கோழுத்திரி என்ற முறையில் மாத்திரமே அமைந்துள்ளன. மேல்கீழ் இறங்கியேறும் அமைப்பில் அமையப்பெறவில்லை.

தனி
11

கான வாரண மரிய வாயினனே
தான வாரண மரிய வாயினனே
மான வாரண மரிய வாயினனே
கான வாரண மரிய வாயினனே

இனன் மான வாரணம் அரிய வாயினன் - சூரிய குலத் தவனாகிய சோழன் வலிய போர் புரிந்து தடுத்தலைப் பொருந்திய இடங்களை உடையவனாகிய பகையரசன், கானம் ஆரணம் அரியவாய் - இசையினை யுடைய வேத முழக்கங்களு மில்லாதன வாய், இனன் ஏ தான வாரணம் அரியவாய் - கூட்டமாகப் பொருந்திய மதயானைகளின் முழக்கங்களுமில்லாதனவாய், கனா வாரணம் அரிய வாயினன் - காட்டுக்கோழி சிங்கம் என்பவற் றின் ஒலிகளையுடைய இடங்களுடையவனாயினன் (எ-று.)

இனன் - சூரியன், சோழன், அரசன். வாரணம் - தடை, யானை, கோழி. வாய் - இடம்.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயிலடி)**

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : **நருலேச்சர விநோத விசீத்தர கவிப்பூங்கொத்து (1911)**

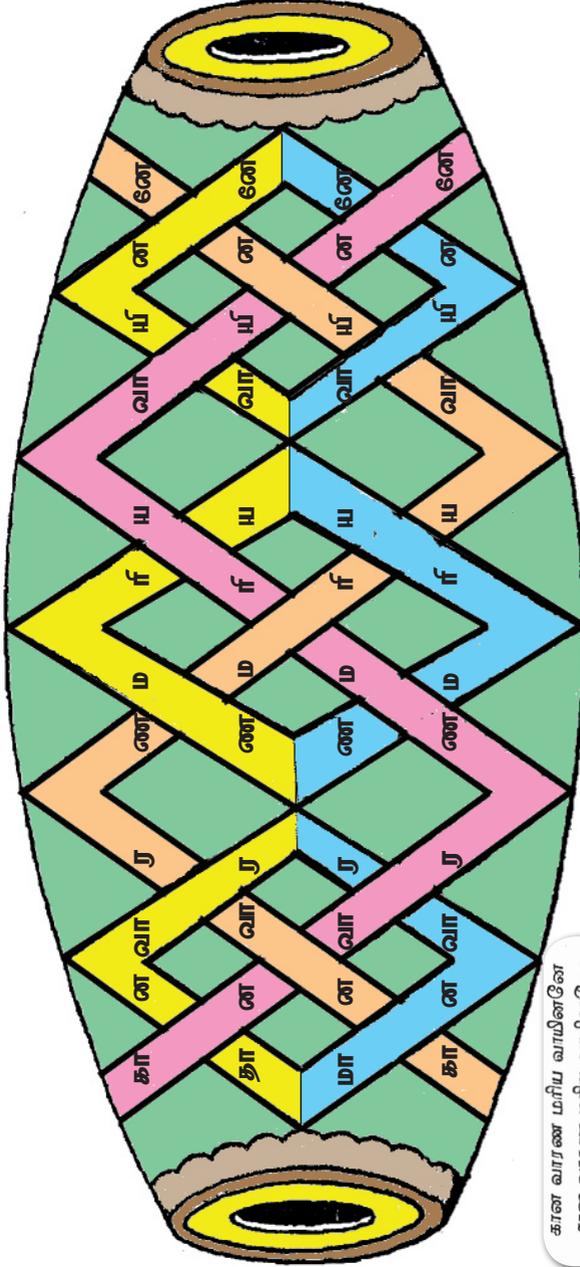
100ஆவது பாலல்.

நூல்
65

ஆழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
பாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
வாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
தாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்

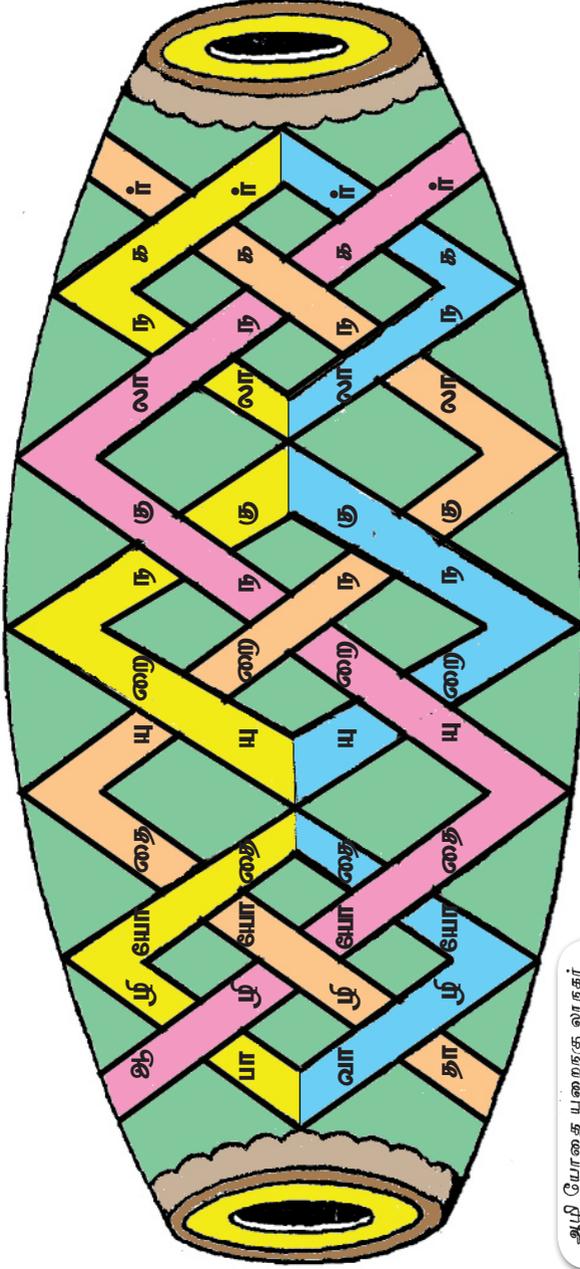
(இ—ள்.) பாழி ஒதை உறை நகுல அநகர் ஒது ஐ உறை நகுல அநகர் - பாழியைக் கொண்ட மலையில் வசித்த நகுல முனிவராம் துதி க்கப்பட்ட அழகிய பொருளாகிய நகுலேஸ்வரரது, தாழி உறை ஒதை ந குல அநகர்-பரணி (மண்டலம் வரையும் உயர்ந்த) நீளத்தை உடைய மதில் பொருந்திய சிறந்த மேன்மையான அந்த ஸ்தலமே, உறை ஒதை ஆழி நகுலாநகர் - நீர்த்துளியையும் பேரொலியையும் கொண்ட கடல் (புடை சூழ்ந்த) நகுலாபுரமாம். வாழி - அசைச் சொல்.

முரசுப் பந்தூர்

காண வாரண மரிய வாயினனே
 தான வாரண மரிய வாயினனே
 மான வாரண மரிய வாயினனே
 காண வாரண மரிய வாயினனே
 (குண்டியலங்கார உதாரணப்பாடல்)

பாடலின் நான்கு அடிகளையும் முரசுப் பந்தூர் சத்திரத்தில்
 கட்டையாக அமைத்தபின்னர் 1^{வது} 4^{வது} அடிகளை வெறு
 இழுமுறைகளிலும் 2^{வது} 3^{வது} வடிகளை பிறிதொரு
 முறையிலும் வாசிக்கும்வகை கட்டைக்கப்பறும்.

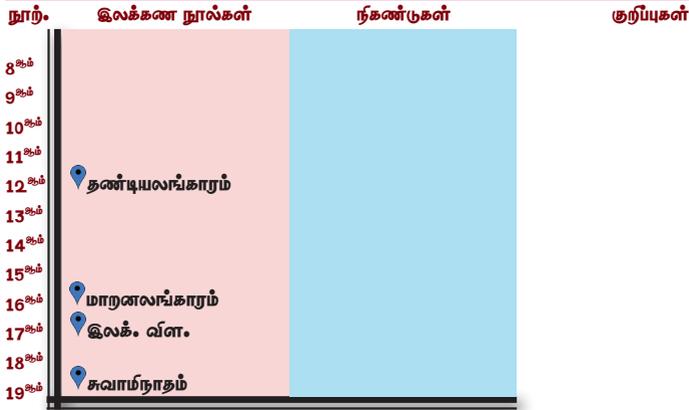

ஆழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
 பாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
 வாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
 தாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்

க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயில்விடி) (நகுலேசர் விநோத விசித்திர கவிப்புள்ளொந்து - 1911)

பாடலின் நான்கு அடிகளையும் முடிசுந்த சந்திரத்தில்
 கட்டையாக அமைத்துள்ளார். 1^{ஆம்}, 4^{ஆம்} அடிகளை வேறு
 இடமுறைகளிலும் 2^{ஆம்}, 3^{ஆம்} வடிகளை பிற்பொரு
 முறைகளிலும் வாசிக்கும்வகை கட்டக்கூடும்.

14.0 நாகபந்தம்

தண்டி.	(98)	நாகபந்தம்
மாறன்.	(270)	நாகபெந்தம்
	(285)	வரியர விரண்டாய் வால்வயி றிரண்டாய்த் தெரிமூலை நான்காய் சிறந்து மும்மூன்றுடனிலைபெறு மொருபானிருபானிநீ தலையிரண்டெழுத்தாய்ச் சார்தரச் சந்தியிற் கவினுறுத் தெழுத்துக் கலந் துறுப்பாக நவிலிருபாவே நாகபெந்தம்
இல.விள.	(690)	நாகபந்தம்
சுவாம.	(195)	நாகபெந்தம்
	(201)	அரவுஇரண்டு கலந்துஇனிசை நேரிசைவெண் பாவின் ஆண்பெண்மேற் சொலு(ம்)நாகபெந்தம்மறை தலைவால் இருவயிறு, நால்மூலை,நாள்இசைவும், ஐந்தைந்து இடைநான்குளவ் வெட்டாய்த் தொண் ணூற்றிரண்டன் பான்எழும் ஒருகவிக்காய் நூற்றுப்பன் னான்குளமுத்துத் தலைவால் உற்றநாலிசை வில்ஓவ் வொன்றிடைநான்கு ஈரெட்டாய், மருவுசந்தி யிரட்டுமற்ற சந்திஅிட்ட நாகம் வகுப்பதும்வால் கறைபதினொன்று இருவதுஞ்சில் விடத்தே

குறியீடு :

- 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த **முத்துவீரீயம், குவலயானந்தம்** ஆகிய நூல்கள் பிரபல்யமான நாகபந்த வகையைக் குறிப்பிடவில்லை.
- **சுவாமிநாதத்தீல்** கூறியதற்கமைய **எநர்சை வெண்பாவில்** இரட்டை நாகபந்தம் அமையவேண்டுமெனினும், இலக்கியங்களில் பலவகைப் பாக்களில் அமைந்த இரட்டை நாகபந்தக் கவிகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.
- 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த **யீரபந்த தீய்கையீல்** இரட்டை நாகபந்தத்தின் இலக்கணத்தைக்கூறும் 'ஆதியிடை மூலை...' எனத் தொடங்கும் பாடலுள்ளது.
- 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த **யீரபந்தத் தீரட்டீல்** அஷ்ட நாகபந்தத்தின் இலக்கணம், 'தளையுடனே...' எனத் தொடங்கும் செய்யுள்முதல் ஆறு செய்யுள்களில் கூறப்பெற்றுள்ளது.
- இரட்டை நாகபந்தக் கவிதைகளுக்கு இலக்கணத்தைக் கூறும் 'வாலுளிறு மூன்றும்...' எனத் தொடங்கும் செய்யுளை **சூரியநாராயண சாஸ்தீர்,** தமது **சீத்தீரக்கவீ வளக்கம்** நூலிலே தந்துள்ளார்.
- இதேபோன்று **மாம்பூக்கவீச்சீங்க நாவலரும்,**
'எட்டினுக்கு ஆறாகும்..' (இரட்டை நாகபந்தத்துக்கு),
'முப்பத்து நாலுக்கு..' (அஷ்ட நாகபந்தத்துக்கு),
'ஒரு நான்கு...' (அஷ்ட நாகபந்தத்துக்கு)
எனத் தொடங்கும் இலக்கணம்கூறும் செய்யுள்களைப் பாடியுள்ளார்.

நாகபந்தமாவது பாம்புகள் புணர்ந்து விளையாடுவதுபோலத் தோன்றும்படியாகச் சித்திரித்த அறைகளில் எழுத்துக்களை அமைத்துப் பாடுவது. இரண்டு நாகங்களை உள்ளடக்கிப் பாடுவது **இரட்டை (துவி) நாகபந்தம்** என்றும், எட்டு நாகங்களை உள்ளடக்கிப் பாடுவது **அஷ்ட நாகபந்தம்** என்றும் வகைப்படும். நாகபந்தத்துக்குள் இவையிரண்டும் பிரசித்திபெற்ற வகைகளாக இருந்தபோதும் நான்கு நாகங்களைக் கொண்ட **சதுரநாகபந்தத்தில்** பாடிய பாடல்களும் உள்ளன. ஒரு நாகத்தினது உடல் பின்னிப்பிணைந்து இருப்பது போலவும் அதனுள் அடக்கிய **ஏகநாகபந்தப்** பாடல்களும் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இரட்டை நாகபந்தத்திலும் பல உபபிரிவுகளைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஒரே பாடலை இரு நாகங்களிலும் உள்ளடக்குவது ஒருவகை. இரண்டு வெவ்வேறு பாடல்களை இரு நாகங்களிலும் உள்ளடக்குவது பிறிதொருவகை. அதேபோன்று ஒரு பாடலின் முதற்பகுதியை முதலாவது நாகத்தின் தலையிலிருந்து தொடங்கி அதன் வாலில் முடித்து, இறுதிப்பகுதியை மற்றைய நாகத்தின் வாலில் தொடங்கி தலையில் நிறைவுசெய்யும் முறையும் காணப்படுகின்றது. சிலர் இவ்வகையையே **உபய நாகபந்தம்** என்று அழைப்பர்.

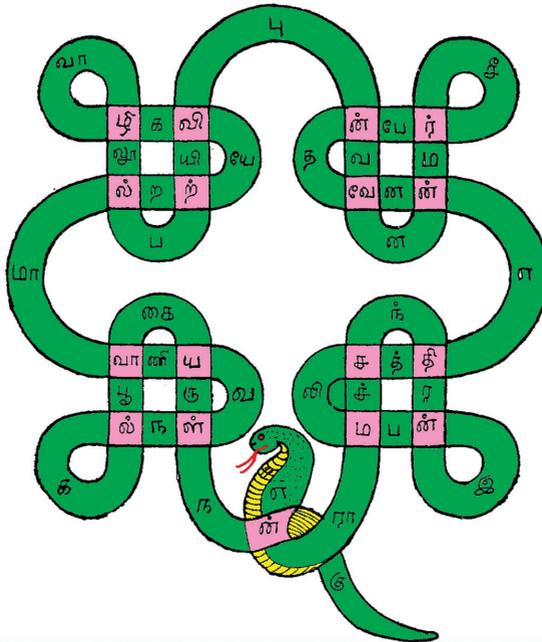
தமிழில் கிடைக்கப்பெறும் **நாகபந்தச்** செய்யுள்களையும்விடச் சிக்கலான நாகபந்தச் சித்திரக்கவிகள் **வடமொழியில்** இருப்பதை அறியமுடிகின்றது. அவற்றின் சில உருவப்படங்கள் இந்நூலின் இணைப்புப் பகுதியில் தரப்பெற்றுள்ளன.

14.1 ஏக நாகபந்தம்

இலக்கண நூல்களில் ஏக நாகபந்தத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. இருப்பினும், இவ்வகையில் அமைந்த பாடல்கள் எமக்கு இலக்கியங்களில் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. 1969ஆம் ஆண்டு **சீத்திரக் கவீமாலை** நூலினை இயற்றிய **பி.வீ. அப்துல் கபீர் சாஹிப்** அவர்கள், 5ஆவது பாடலாகப் பின்வரும் பாடலைத் தந்துள்ளார்.

என் ராமச் சந்திரன் இன்ப மலிசத்தி
என்னவே தன்பேர்சீர் மன்னவே - வன்புவி யிற்
பல்லாழி வாழிகவி யேற்றல்மா வாணியவள்
நல்கல்பூ வாகையருள் நன்கு.

குறிப்பு:

‘சண்முக நம்பி...’ எனத் தொடங்கும், **சீத்திரக்கவீமாலை** (தி.க.சண்முகமீது பாடப்பெற்ற) நூலிலுள்ள பாடலும் ஏகநாகபந்தப் பாடலாகும்.

14.2 இரட்டை(துவி) நாகபந்தம்—இரு பாடல்கள்

இரண்டு பாம்புகள் புணர்ந்து விளையாடுவதுபோலத் தோன்றும்படியாகச் சித்திரித்த அறைகளில் எழுத்துக்களை அமைத்துப் பாடுவது. இதனை **துவ் நாகபந்தம்** என்றும் அழைப்பர். இரண்டு வெவ்வேறு பாடல்கள் ஒவ்வொரு பாம்பினதும் தலை தொடங்கி வால்வரை எழுதப்பெற்றிருக்கும்.

இருகவிகளிலுமுள்ள முதலெழுத்துக்கள், ஒவ்வொன்றும் இரண்டு தலைகளிலும், நான்கு மூலைகளிலும் ஐவைந்தாக இருபது எழுத்துக்களும், இரு வயிறுகளிலும் ஐவைந்தாக பத்து எழுத்துக்களும், இரண்டு வால்களிலும் மொத்தமாக ஒன்பது எழுத்துக்களும் அமையப்பெறும். எஞ்சிய எழுத்துக்கள் பாம்புகளின் உடற்பகுதிகளிலே ஒழுங்காக எழுதப்பெறும். **சீத்தரக்கவ் வளக்கம்** நூலிலே இரட்டை நாகபந்தத்துக்கு இலக்கணமாகப் பின்வரும் வெண்பாவை **வ்.கோ.சூர்யநாராயண சாஸ்தீர்** தமது நூலிலே தந்துள்ளார்.

வாலு ளிருமூன்றும் தலையி லிரண்டெழுத்தும்
மூலைக ணன்கும் வயிறிரண்டும் ஐவைந்தாய்
நாலெட்டு நாலைந்தே மூகி நடைபெறுமே
சேலிட்ட கண்ணரவின் சீர்

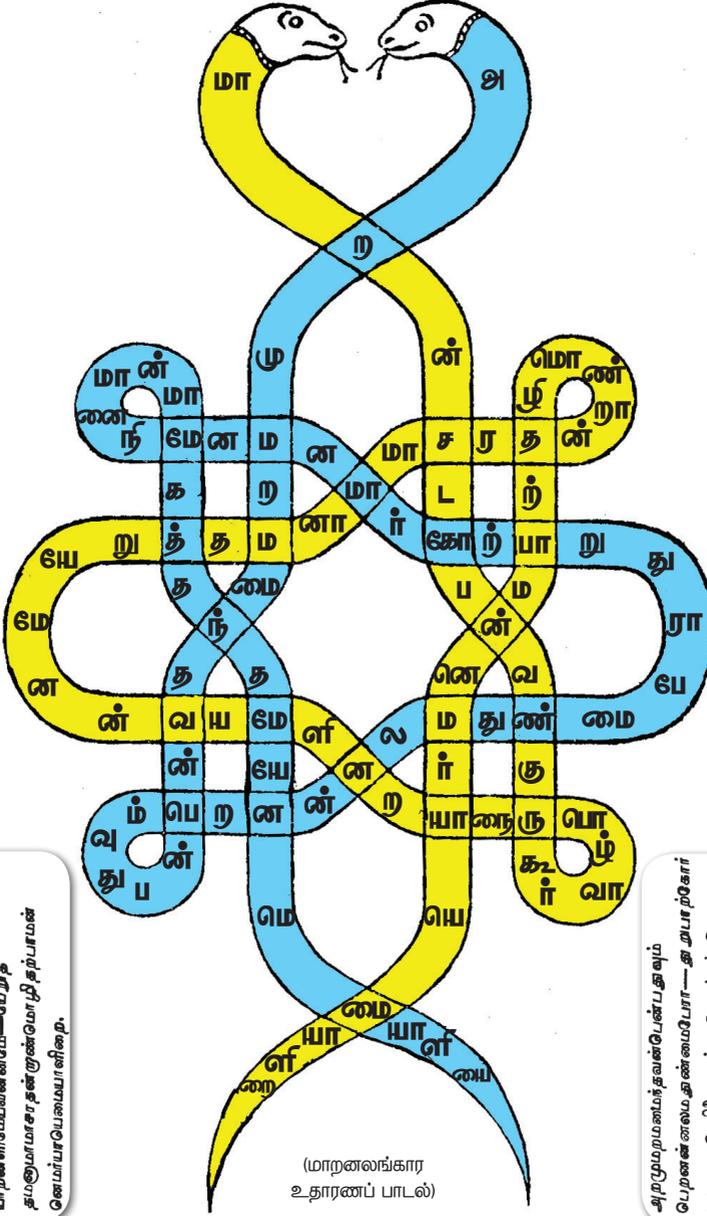
மாறனலங்காரத்தில் பின்வரும் இரண்டு கவிகளும் இரட்டை நாகபந்தத்துக்கு உதாரணங்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

மாறன்கடகோபன்வண்குருகூர்வாழ்பொருரை
யாறனளிமேயவன்னமே—யேறுத்
தமனாமாசாரதன்றூண்மொழிதற்பாமன்
னெமர்யாயெமையாளிறை.

அறமுமறமமைந்தவன்பென்பதுவும்
பெறனன்னலமதுண்மைபேரா—துறுபாற்கோர்
மாணமனமேநினைமாண்மாமேகத்தந்தமே
யேனமெமையாளியை.

மாறன்
23

இரட்டை நாகபந்தம் (இரு பாடல்கள்)

மாறானலங்கார உதாரணப் பாடல்
 மாறானலங்கார உதாரணப் பாடல்
 தமையா மாசா தன்னுண்மொழி தற்பாமன்
 எனம்பரவையவா ளினை.

அறமறமனமந்தவன்பதுவும்
 பெறனன் னலம தின்மைபொ—து நுபாற்சொர்
 மாணமனமேநினைமான்மரேமெத்தந்தமே
 மெனமெமையாளியை.

(இ - ள்) மாறனென்றுஞ் சடகோபனென்றுந் திருநாமத்தை யுடையான், வளவிய குருகூரின்கண்வாழும் பொருநரையாற்றையுடைய வன், திருபையோடுகூடிய அன்னத்தையேறு முத்தமன், நாவினால் திருமகனையுடைய பெரிய சாதனம் மாயோன் நிருவடிகளைப்பாடும் பாவினையுடைய மன்னன், எம்மனோர்க்கு மாதா, எம்மையானு மிறைய னென்றவாறு. எனவே, யமனு மெம்மிடத்து வாரான்; எமக்குச் சென னமு மில்லை, சித்திப்பதம் முத்தியேயா மென்பது பயன்.

அறத்தினதுபகுதியு மறத்தினுலமைவெய்திய அன்பென்று கூறப் படுவதும் நமக்குண்டாதலும் நல்ல பேரின்பத்தையெய்துவ துண்மையாக வது நம்மைகிட்டு நீங்கா தவற்றையுறம்பகுதிக்கு ஒப்பற்ற பெரிய மனனே! காளமேகத்தினது அழகிய நிறமேவிய திருமலை, ஏனமரக வடிவெடுத்தவனை, எம்மையாளப்பட்டவனை நினைப்பாயாக வென்றவாறு.

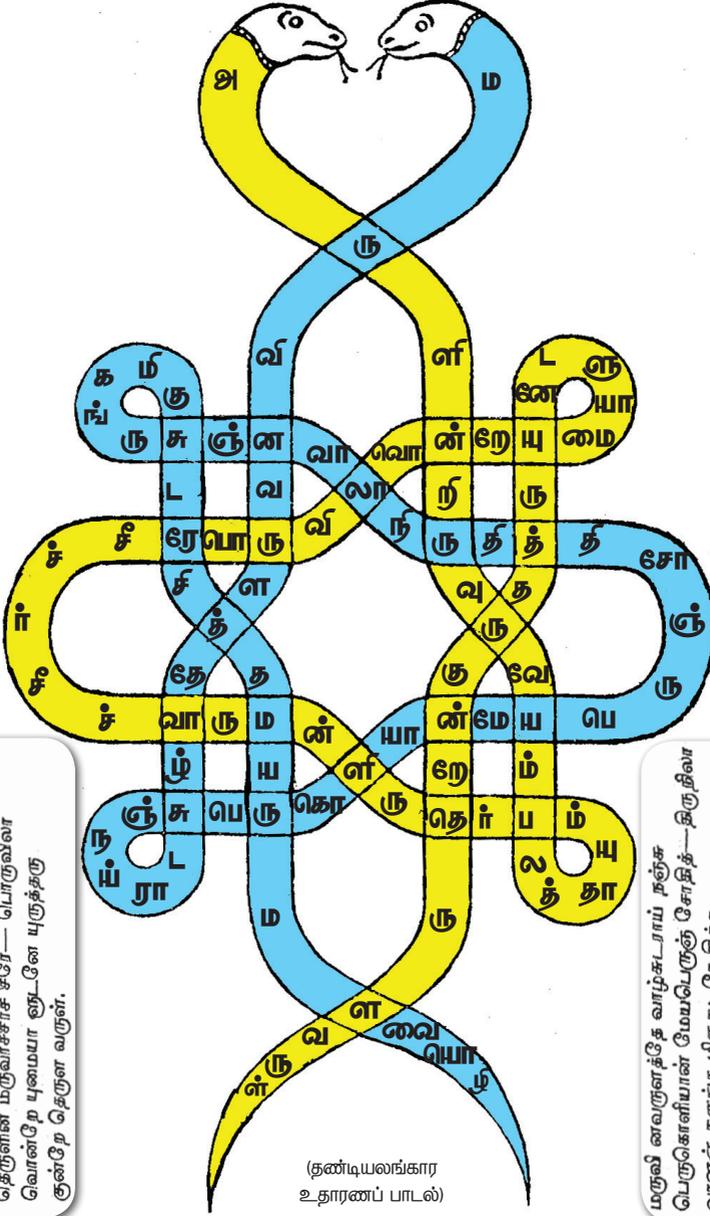
அருளின் நிருவுருவே யம்பலத்தா யும்பர்
தெருளின் மருவாச்சீர்ச் சீரே— பொருவிலா
வொன்றே யுமையா னுடனே யுருத்தரு
குன்றே தெருள வருள்.

தண்டி
12

மருவி னவருளத்தே வாழ்குடராய் நஞ்சு
பெருகொளியான் மேயபெருஞ் சோதித்—திருநிலா
வானஞ் சுருங்க மிகுசுடரே சித்த
மயரு மளவை யொழி

1. அருளின் திரு உருவே - கருணையின் அழகிய வடிவமாக உள்ளவனே! அம்பலத்தாய் - திருச்சிறற்றம்பலத்தில் நடனம் புரியும் நடராஜ மூர்த்தியே! உம்பர் தெருளின் மருவாச்சீர்ச் சீரே - தேவர்களின் அறிவிற்கும் எட்டாத (அறியவொண்ணாத) சிறப்பினையுடைய புகழை உடையோய்! பொருவிலா ஒன்றே - நிகரற்ற ஏக மூர்த்தியே! உமையாள் உடனே உரு தரு குன்றே - பார்வதி தேவியோடு கூடிய உருவத்தைப் பக்தர்களுக்குக் காட்சியளிக்கும் மலை போன்றவனே! தெருள அருள் - (யாங்கள்) தெளிந்த ஞானத்தைப் பெற அருள் செய்வாயாக

இரட்டை நாகபந்தம் (இரு பாடல்கள்)

அருளின் நிருவருவே யம்பலத்தா யம்பர்
 தெருளின் மருவாச்சீர்ச் சீரே— டொருவிலா
 வென்றே புனையா ஓடனே யருத்தரு
 குன்றே தெருள வருள்.

மருவி னவருளத்தே வாழ்குடராய் நஞ்சு
 பெருகொளியான் மெய்பெருஞ் சோதித்—திருநிலா
 வானஞ் சுருங்க மிகுகடரே சித்த
 மயரு மளவை பெயாழி

(குண்டியலங்கார
 உதாரணப் பாடல்)

2. மருவினவர் உள்ளத்தே வாழ் சுடரே - அடைந்தவர் மனத்திலே குடிக்கொண்டிருக்கும் ஒவியுருவமானவனே! நஞ்சு பெருகு ஒளியான் மேய பெருமை சோதி - (திருமீடற்றில்) விடத்தாலுண்டாகிய மிக்க பிரகாசத்தோடு பொருந்திய பெருஞ்சோதி சொருபியே! திருநிலா வானம் சுருங்க மிகும் சுடரே - அழகிய மதியின் கிரணம் பரந்த ஆகாயமும் சுருங்கும் படி மேலோங்கிய ஒளியே திருமேனியாக வாய்ந்தோய்! சித்தம் மயரும் அளவை ஒழி - மனமயங்கும் காலத்தை எமக்கு நீக்கி யருள்வாயாக

பாடியவர் : **ச. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயிலடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசீந்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

70 - 71ஆவது பாடல்களாக அமைந்துள்ளன.

1. நகுலைப் புரமவாவு நச்சுரகக் கச்சுத் தருவெண் ணிறவிடையாய் தாயாய்—மிகுமற்புப் பூணணியு மாது புணரு மணவாளா வேணுதவி யீக மதி.
2. மிகுதி யுறுகுடம்பை விட்டுவியன் வீட்டுட் புகுவெனவே மாநகுலைப் புவை—மகரமேற் றேயுமா மாலையே சூடுநீ மாடெய்வம் பூணின் புரையீ புகல்.

புறநாடு
66

(பொ—ரை.) (1) விடம் பொருந்திய சர்ப்பக் கச்சையுடைய, தக்க வெள்ளிய நிறம்பொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய, நகுலேச்சரத்தை விரும்புகின்ற, சிவனே! (அகிலலோக) ஜநநியாகி மிக்க அன்பாகிய ஆபரணத்தை அணிகின்ற உமாதேவியார் புணரும் மணவாளரே! (அடியேற்கு) வலிமை ஈந்து புத்தியும் தந்தருள்க.

(2) பெருமைபொருந்திய நகுலேச்சரத்தில் (வீற்றிருக்கும் மொழியால்) நாகணவாயை ஒத்தவரே! பூந்தாது மேற்பரந்த அழகிய மாலை யைச் சூடுகின்ற நீரே பெரிய தெய்வமாதலின், “அநேகமாய சரீரங்களை (எடுத்தலை) விட்டுப் பெருமையாய மோகத்தை அடைவாய்” என்று (அடியேற்கு) இனிமையாய வார்த்தைகளைத் திருவாய்மலர்ந்தருள்க; தஞ்சம் அருள்ச

14.3 இரட்டை(துவி) நாகபந்தம் – ஒரு பாடல்

இரண்டு நாகங்களுக்கும் தனித்தனியே பாடல்கள் காணப் பெறாது ஒரு பாடலானது இரு நாகங்களிலும் வருமாறு அமைந்த சித்திரக்கவிப் பாடலாகும். பாடலானது ஒவ்வொரு நாகத்தினதும் தலையில் தொடங்கி வால்வரை எழுதப்பெறும். பொதுவான எழுத்துக்கள் சந்தியில் அமையும்.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயில்டி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசீத்தர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

69ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

ஆறு தாங்கு சடாத ராகமா
வீறு வீங்குறு வேத வாசக
தேறு நேசருட் டேங்கு வானவா
கூறு நீதக வானகு லேசனே.

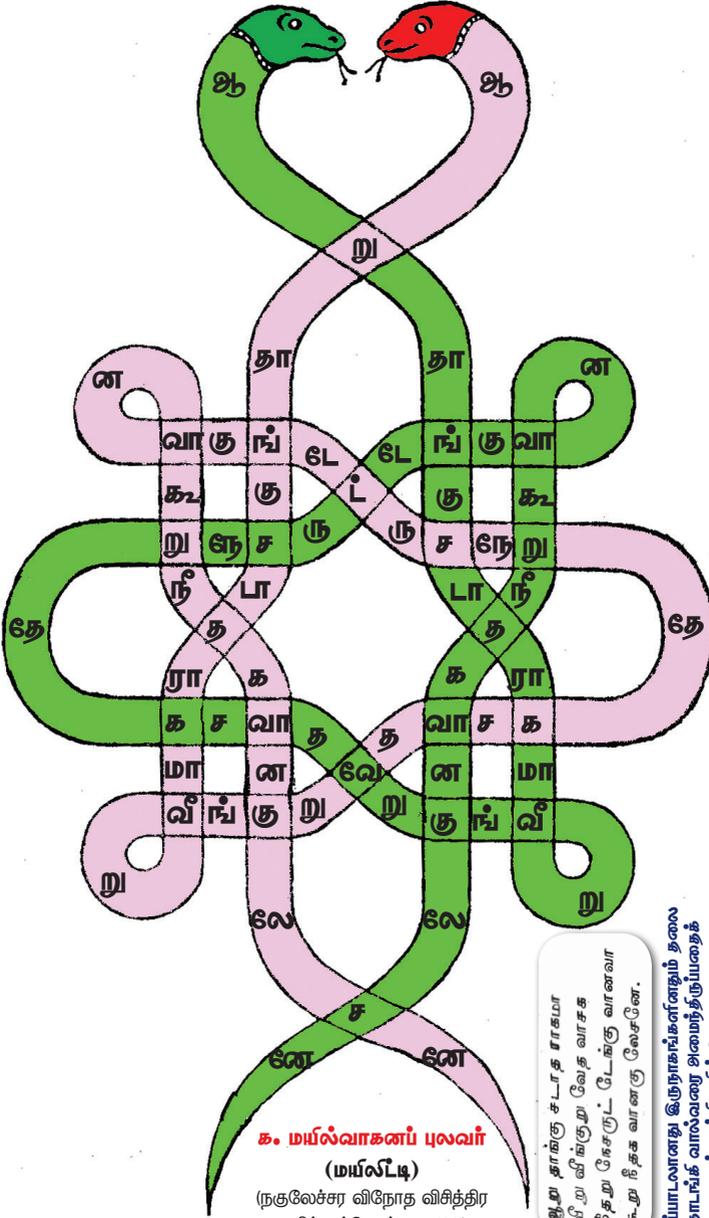
எழுப்
67

(பொ—ரை.) (கக்கா) நதியைத் தாங்கிய சடையை உடையவரே!
ஆகமக்களைத் தந்தருளினவரே! பெருமை யிக்க வேத வாக்கியங்களைத்
திருவாய்மலர்ந்தருளியவரே! தெளிந்த அடியாரது உள்ளத்திலே நிறை
ந்த கடவுளே! பெருமை பொருந்திய நகுலேஸ்வரரே! (அடியேன்) தரு
தியடையுமாறு தேவரீர் உபதேசித்தருள்க.

பாடலில் 45 எழுத்துக்கள் உள்ளதாலும் பாடல் இருமுறை அமைவதாலும் மொத்தம் 90 எழுத்துக்களாகும். இவை இரட்டை நாகபந்தச் சித்திரத்தில் 68 எழுத்துக்களாகச் சுருங்கும்.

இதற்கு முன்னர்கூறிய இரட்டை நாகபந்தச் சித்திரத்தில் வயிற்றுப் பகுதியிலும் மூலைகளிலும் ஐந்து எழுத்துக்கள் அமையப் பெற்றதைக் காணலாம். ஆனால் இங்கு ஒவ்வொரு அறைகளிலும் ஒரு எழுத்து மாத்திரமே நிற்கும்.

இரட்டை நாகபந்தம் (ஒரு பாடல்)

க. மயில்வாகனப் புலவர்

(மயில்படி)

(நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புகள்கொத்து - 1911)

ஆறு தாங்கு சட்டா தராமா
வீறு வீங்குறு லேத வாசக
தேறு தேசருட் டேங்கு வானவா
கூறு நீதக வானகு லேசலே.

இப்பாடலானது இந்நாகபந்தங்களும் தலை
தொடங்க வால்வரை அமைந்திருப்பதைக்
காணலாம். சந்தகளில் பொதுவான
எழுத்துக்கள் அமைந்துள்ளன.

பாடியவர் : சி.ந.சதாசிவ பண்டிதர் (வண்ணநகர்)

காலம் : 19^{ம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சிங்கப்பூர் சுப்பிரமணியச்சுவாமீ போற்பாடிய சீத்திரக்கவிகள் (1887)

சி. ந. சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில் பாடியுள்ள சித்திரக்கவி நூலில் பின்வரும் துவிநாகபந்தக் கவிதை காணப்படுகின்றது. இதனை உரிய சித்திரத்தளத்தில் அமைத்துக் கொள்க.

துவிநாகவிருத்தம்.

கூறு கங்கையா கோல வேலவா
ஈறு வீடுதா வேத சிவாகம
தேலும் யாகபூ சிங்கை வானவா
வாறு வாலகா வாளைதா வாகளே.

ஈழம்
68

குறிப்பு:

மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை பாடிய திரு-அம்பரீப் பராணத்திலுள்ள 'பரச சோகுதண் பாடல..' எனத் தொடங்கும் பாடலும், 'புனைவண் டாடு மருத..' எனத் தொடங்கும் பாடலும் இரண்டு நாகங்களில் முறையே அமையும் இரட்டை நாகபந்தச் சித்திரக்கவிக்கு உதாணமாகும்.

14.4 உபய நாகபந்தம்

உபய நாகபந்தத்தினை ஒரு தனிவகையாக இலக்கண உரையாசிரியர்கள் வகைப்படுத்துவதில்லை. இருப்பினும், உருவத் தளத்திலே எழுத்துக்கள் அமையும் ஒழுங்கானது **பிற நாகபந்த வகை களில்ருந்து வேறுபட்டுள்ளதால்** இங்கு தனியொரு உபவகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

உபய நாகபந்தத்திலே, ஒரு பாடலானது இரு நாகங்களிலும் பாதிபாதியாக அமைக்கப்பெறும். மேலும் **ஒரு நாகத்தின் தலையிலே தொடங்கி** பாடலின் எழுத்துக்கள் வைக்கப்படும். அந்த நாகத்தின் வாலினை அடைந்தவுடன் **இரண்டாவது நாகத்தின் வால் தொடங்கி** மிகுதி எழுத்துக்கள் வைக்கப்பெறும். வாலிலிருந்து தலைநோக்கி அடுக்கும்போது இறுதியெழுத்தானது இரண்டாவது நாகத்தின் தலையிலே வந்தமையும்.

மாறனலங்காரத்திலும் தண்டியலங்காரத்திலும் இதுபற்றிய குறிப்புகளோ அல்லது உதாரணப் பாடல்களோ காணப்பெறவில்லை. ஆனாலும், ஈழத்திலே **பூ. வொன்னம்பலயள்ளை** பாடிய மூன்று கவிதைகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

பாடியவர் : **பூ. வொன்னம்பலயள்ளை** (தெல்லம்பத் - கொல்லங்கலடி)

காலம் : 1845 - 1890

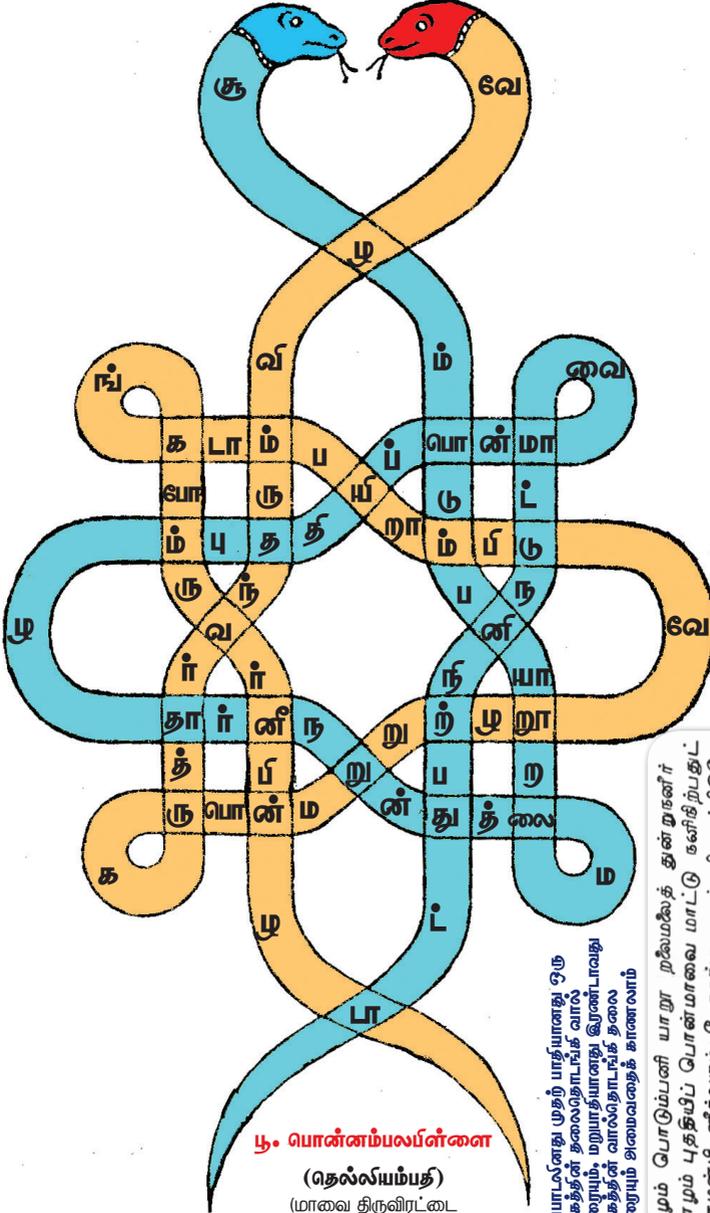
நூல் : **மாவை தருவர்ட்டை மணமாலை (1887)**

தருவர்ட்டை மணமாலையில் 4^{ஆவது} பாடலான பின்வரும் பாடலுக்கு உரை கிடைக்குமாறில்லை. இப்பாடலை இரண்டு நாகங்களிலும் பாதிபாதியாக அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

குழம் பொடும்பனி யாறு றலைமலைத் துன்றனீர்
தாழம் புதநியிப் பொன்மாவை மாட்டு நனிநிற்பதுட்
டாழன்பி னீர்வரும் போகங்க டாம்பயி ரும்பிடுவே
றாழம் றறுமன் பொருகருத் தார்வந் தரும்விழவே.

உய நாகபந்தம்

பூ. பொன்னம்பலயன்னை

(தெல்லியம்பத்)
(மாவை திருவிரட்டை
மணிமாவை - 1887)

இப்பாடல் அனது முதற் பாதியானது ஒரு நாகத்தின் தலைத்தாடங்க வால் வரையும், மறுபாதியானது இரண்டாவது நாகத்தின் வால்த்தாடங்க தலை வரையும் அமைவதைக் காணலாம் குழம் பொருட்பனி யாறு றலைமலைத் துன்றுகனீர் தாமம் புத்தியிப் பொன்மாவை மாட்டு கனீர்திற்பதுட் டாமுனியீ னீர்வரும் போகங்க டாம்பயி ரும்பிடுவே றாமற் றறமன் பொருகருத் தார்வம் தரும்விழவே.

பாடியவர் : பூ. பொன்னம்பலய்யர் (தெல்லயம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை யமக அந்தாத் (1888)

மாவை யமக அந்தாதியில் பின்வரும் பாடல் 81^{ஆவது} பாடலாக அமையப்பெற்றுள்ளது. இந்நூலுக்கு **ஓளவை ச. துரைசாமிய்யர்** உரை செய்துள்ளார்.

நூல்
70

சங்கர சங்கர நாசன் மருமகன் ருசர்சலச்
சங்கர சங்கர வின்றன் றுரைவர் சாகரன்வா
சங்கர சங்கரங் காமாவை மாத்திரங் கங்குரைமா
சங்கர சங்கர னன்னயச் சாகர ரத்தியங்கே.

இ - ள் : சங்கு அரசு - சங்கேந்திய அரசனும், அகரநாசன் - அந்த முதலையைக் கொன்றவனுமான திருமாலுக்கு, மருமகன் - மருமகனும், தாசர் - அடியார்களாகிய புலவர்கள், சல - கலக்க மெய்தியபோது, சங்க - சங்கச் சபையிலே, ரசம் - பொருட் சுவை, கரவின்று - மறையாதபடி, அன்று உரை செய்தவன் - அக்காலத்தே அகப்பொருட்டு உரை விரித்தவனும், வரசாகரன் - வரத்தைக் கொடுக்கும் கடல் போன்றவனும், சங்கர - சுகத்தைச் செய்கின்ற, சம் - அழகிய, கர - கைகளையுடையவனுமான முருகனது, கரசம் - யானைகள், வாசம் - வாசம்பண்ணும், கரு அம் காமாவை - செறிந்த மரங்களால் இருண்ட அழகிய சோலைகளையுடைய மாவைப்பதியில், மாத்திரம் - நாற்றிசையிலும், கம் - மேகக்கூட்டம், குரை - முழங்கும், மா - பெரிய நல்லய - நல்ல நயத்தைச் செய்கின்ற, சாகரர் அத்தி - சகர புத்திரர் தோண்டிய கடல், அங்கே - அவ்விடத்தே உளது, அதன் கண் அவ்விடத்தே முழுகி மாவைப் பரமனை வழிபடுக, ஏ - று.

திருமால் சங்கேந்தும் முதல்வனாதலின் "சங்கரசு" என்றார். கசேந்திரன் என்னும் யானையைக் கொல்ல முயன்ற முதலையை, அவ் யானையின் வேண்டுகோட் கிரங்கிப் போந்து கொன்று, காத்த செயலை வியந்து "அங்கரநாசன்" என்றார். அங்கர நாசன் என்பது மெலிந்துநின்றது.

"மடுவிடை போய்ப்பரு முதலையின் வாய்ப்படு
மதகரி கூப்பிட லையூதி
மழைமுகில் போற்கக பதிமிசை தோற்றிய
மகிபதி போற்றிடு மருகோனே."

(திருப்பு. 20)

என்று அருணகிரியாரும் கூறுதல் காண்க.

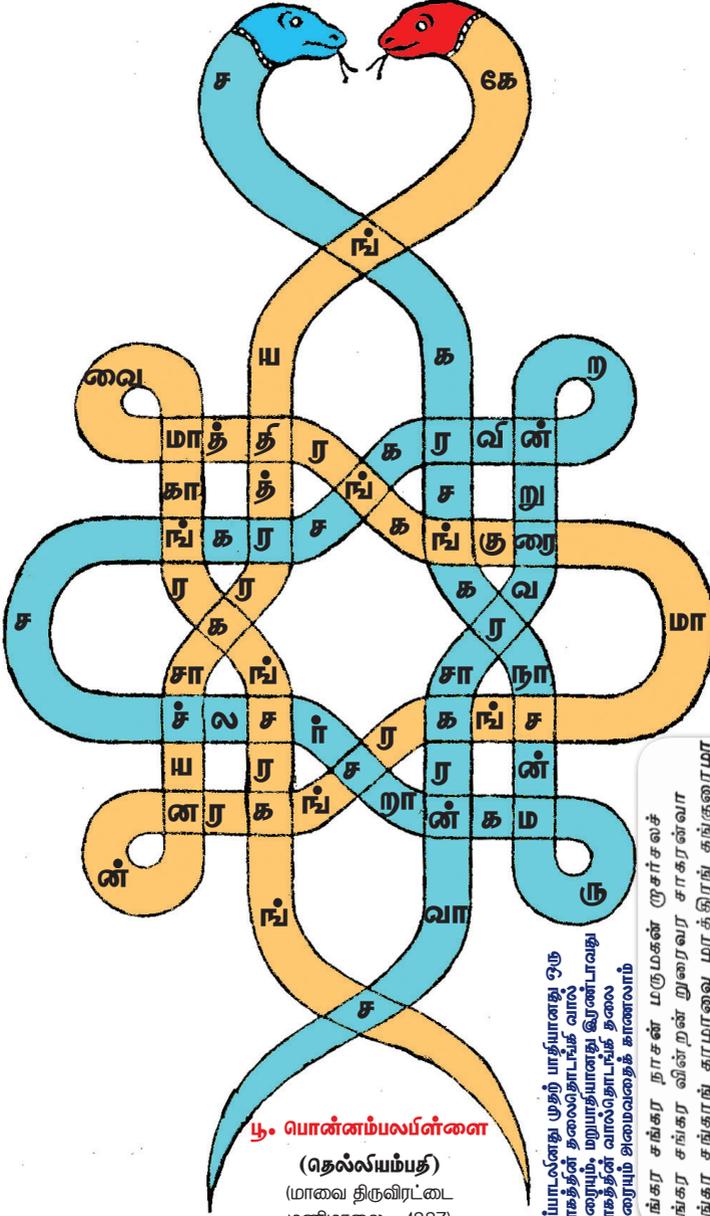
இறையனார் அகப்பொருட்டு உரைகாணுது கலங்கிய சங்கப் புலவர்க்கு, அக்கலக்கந்தீர உண்மைப் பொருளைத் தெரிவித் தருளிவரென்று களவியலுரை வரலாறு கூறுதலால், “தாசர் சலச் சங்கர சங்கர வின்றன் றுரைவர சாகரன்” என்றார். இதனை அருணகிரியார்,

“...—.....மெய்ப் பலகைச்
சதுபத் துநவப் புலவர்க் கும்விபத் தியில்ஞான
படலத் துறுலக் கணலக் யதமிழ்த்
த்ரயமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகசற் குருநாதா”
(திருப்புக. 344)

என்று ஓதுகின்றார்.

கரசம் — யானே. மாதிரம், மாத்திரமென விரிந்து நின்றது. சகரபுத்திரர் தோண்டியதால், கடற்குச் சாகரம் என்ற பெயரும் எய்திற்றென்ப. சாகரர் வடமொழித் தத்திதாந்த நாமம்; தசரதன் மகன் தாசரதியென்று ஆயதுபோல. சகரர் புத்திரர் சாகரர் என்றாயிற்று.

உய நாகயந்திரம்

பு. பொன்னம்பலயின்கை

(தெலியம்பத)

(மாவை திருவிருட்டை
மணிமாலை - 1887)

இப்பாடலானது முதற் பாத்யானது ஒரு நாகத்தின் தலைத்தொடங்கி வால் வரையும், மறுபாத்யானது இரண்டாவது நாகத்தின் வால் தொடங்கி தலை வரையும் அமைவதைக் காணலாம்

சங்கர சங்கர நாசன் மருமகன் றுகாசலச் சங்கர சங்கர வின்றன் றுரைவர சாகரன்வா சங்கர சங்கரங் காமாவை மாத்திரங் கங்குரைமா சங்கர சங்கர னன்மையச் சாகர ரத்தியங்கே.

பாடியவர் : ஸ்ரீ பொன்னம்பலபிள்ளை (தெல்லியம்பத் - கெல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

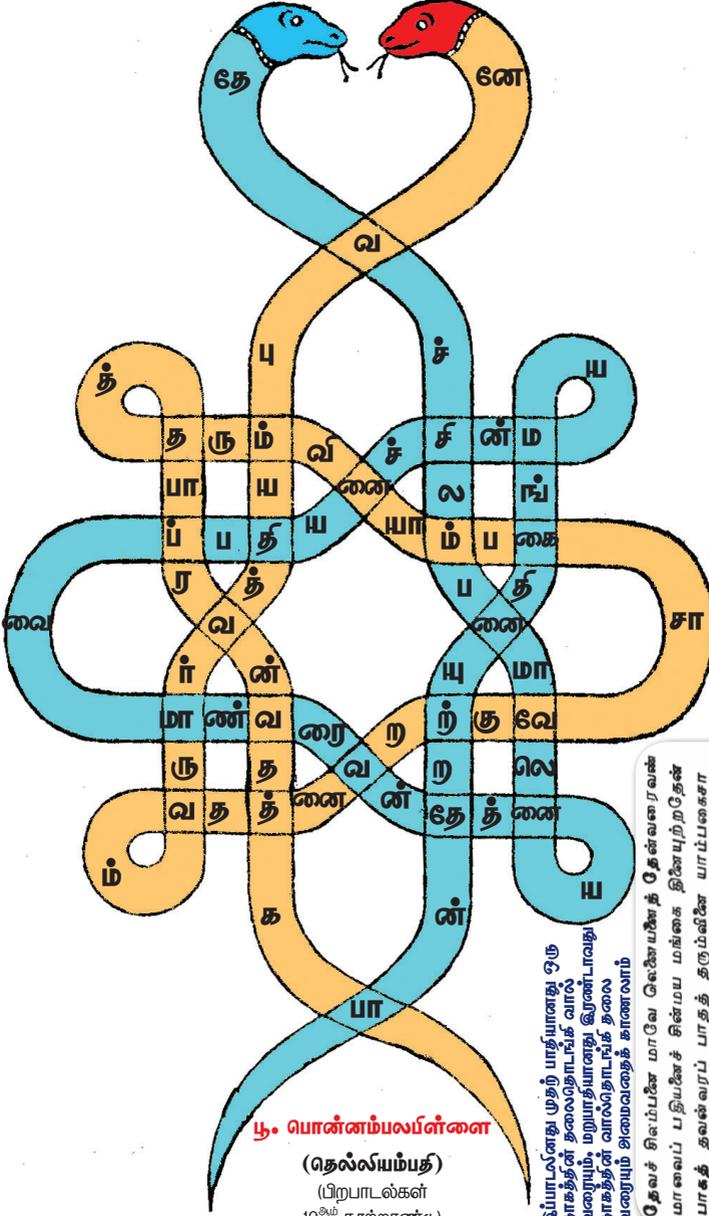
நூல் : ப்றபாடல்கள் (19^{ஆம்} நூற்றாண்டு)

பொன்னம்பலபிள்ளை பாடிய **மாணவயந்தாத்யானது** சர்வதாரி வருடத்தில் (1887-1888) சென்னையிலுள்ள சித்தாந்த வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பானது பொன்னம்பலபிள்ளையின் மருகரான **அ. சன்னத்தம்பியால்** 1940^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பு மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் பொன்னம்பலபிள்ளையால் பாடப்பெற்ற **ப்றபாடல்கள்** என்னும் தலைப்பின்கீழ் பின்வரும் இரட்டைநாகபந்தப் பாடல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாடல் பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பமோ, நூலின் விபரமோ, ஆண்டோ அறியுமாறில்லை. மேலும் இப்பாடலுக்குரிய உரையும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

தேவச் சிலம்பனை மாவே லெணையனைத் தேன்வரைவண்
மாவைப் பதியனைச் சின்மய மங்கை தினையுற்றதேன்
பாகத் தவன்வரப் பாதத் தரும்வினை யாம்பகைசா
வேகுற் றவனைத் தவம்வரு மார்வத் தியம்புவனே

புறம்
71

உய நாகயந்தம்

19. பொன்னம்பலயள்ளை

(தெல்லியம்பத்)
 (பிறபாடல்கள்
 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு)

இப்பாடல்தான் முதற் பாடியானது ஒரு நாகத்தின் தலைத்தொடங்கி வால் வரையும், மறுபடியானது இரண்டாவது நாகத்தின் வால்தொடங்கி தலை வரையும் இமைவதைக் காணலாம். தேவச் சிவப்பனை மாவே டெனையனைத் தேன்வரைவன் மாவைப் பதியனைச் சின்மய மங்கை தினையுற்றதென் பாகத் தலைவரப் பாதத் தருமீனையாட்பகைசா வேளும் நவனைத் தவம்வரு மார்வத் தியம்புவனே

இங்கு கூறப்பெற்ற இரட்டை நாகபந்த அமைப்புக்களைவிட, இலகுவான இரட்டை நாகபந்த உருவத்தளத்திலே அமையப் பெறும் சித்திரக்கவிகளும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. வைணவ சந்ததமுறை என்னும் நூலிலுள்ள பின்வரும் நான்கு குறள்களும் (பாடல் 538-541) **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் பதிப்பித்த **சீத்திரக்கவிகள்** (1983) என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றுள்ளன.

(குறள் வெண்பா)

“வைய முழுதீன்றாள் வைணவிச் செல்வியவள்
துய்யனென் நெஞ்சின் துணை.”

(இ-ள்) உலகங்கள் முழுமையையும் ஈன்றவள், வைணவி யாகிய செல்வி. அவள் பரிசுத்தமானவள். என்னுடைய நெஞ்சத்திற்குத் துணையாவாள்.

(குறள் வெண்பா)

“வண்டார் குழலாள் வயிணவித் தேவியவள்
கொண்டாளென் நெஞ்சிற் குடி.”

(இ-ள்) வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடையவள் வைஷ்ணவி தேவி; அவள் என் உள்ளத்திற் குடி கொண்டனள்.

“முல்லை வடவன வைணவியே! மூவுலகு
ணல்லைநீ! நல்லுறவீ! நன்கு,”

(இ-ள்) வடமுல்லை வாயில் வைஷ்ணவியே! மூன்று உலகங்களிலும் நல்லவள் நீ (எனக்கு) நன்கு, அடியார்களுடைய சேர்க்கையாம் நல்ல உறவை, (ஈ) கொடுப்பாயாக!

(குறள் வெண்பா)

“உத்தரமுல்லைவைணவியே! மற்றுண்ணமுத
மொத்த பதவீ ஓதவு.”

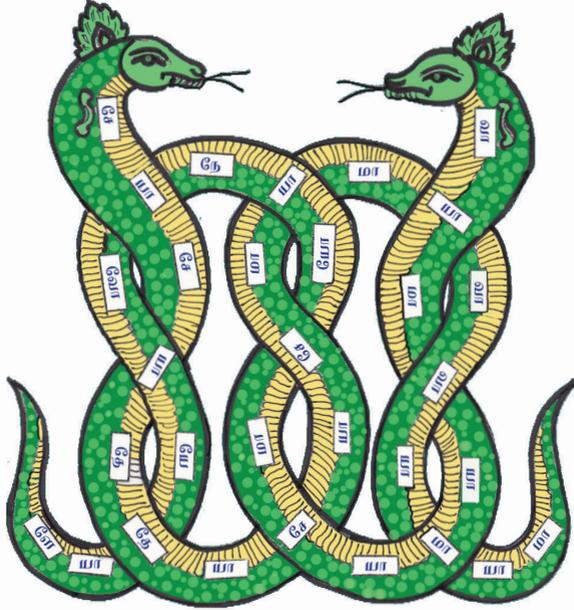
(இ-ள்) வடமுல்லை வாயில் வைணவியே! உண்ணப்படுகின்ற தேவாமிர்தம் போன்ற பதமாகிய மோட்ச வீட்டை (எனக்கு) உதவியருளுக! (மற்று-அசை)

தோத்திர மஞ்சரியிலுள்ள ‘செல்வச் சிரவை...’, ‘சுந்தர சாமியைத்..’ எனத் தொடங்கும் இரண்டு குறள்களும் இவ்வகை இரட்டை நாகபந்தத்துக்கு உதாரணங்களாகும்.

இரட்டை நாகபந்தச் சித்திரக்கவிக்குள், வேறுசில சித்திரக்கவி வகைகளையும் உள்ளடக்கிப் பாடிய பாடல்கள் எமக்குக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. உதாரணமாக **பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள்** பாடிய பின்வரும் **இரட்டை நாகபந்தச்** செய்யுளானது **நெட்டெழுத்துக்களால்** மாத்திரம் ஆனது. மேலும் பாடலின் 1ஆம், 2ஆம் அடிகள் **மாலைமாற்றாக** அமைந்துள்ளன. அத்துடன் முழுப்பாடலும் ஒருபொருளையும், முதலிரண்டு அடிகளும் தனித்து வேறு பொருளையும், இறுதியிரண்டு அடிகளும் தனித்து பிறிதொரு பொருளையும் தரவல்லதால் இது **தீர்ப்பங்க** என்னும் சித்திரக்கவி வகையையும் உள்ளடக்குகின்றது.

சிலர் இத்தகைய பாடல்களை **இணைந்த சீத்திரக்கவிகள்** என்று வகைப்படுத்துவர். இவற்றுக்கான தனியான இலக்கணங்கள் எதுவும் இல்லை.

**சேயா சேயாதே தேயா சேயாசே
மாயா மாயாவா வாயா மாயாமா
வாயா மாவாயா மாயா சேமாசே
யோயா நேயாவோ யாயே தேயாளே**

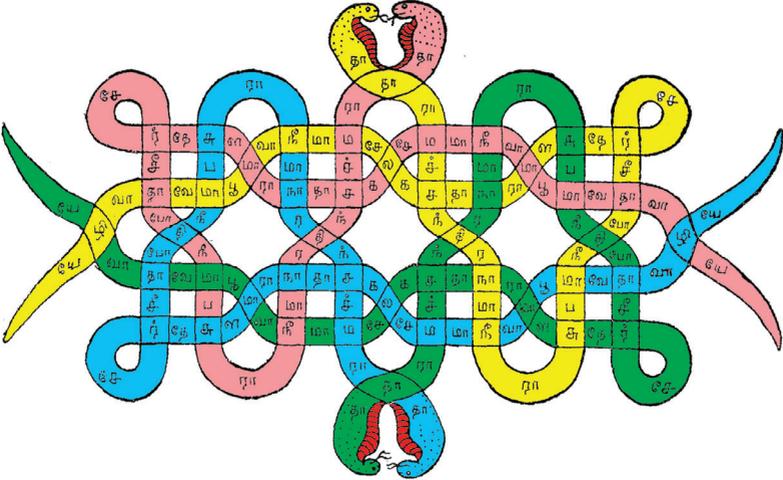

14.5 சதுர நாகபந்தம்

இலக்கண நூல்களில் நான்கு நாகங்களைக்கொண்ட சதுர நாகபந்தத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. இருப்பினும் இவ்வகையில் அமைந்த பாடல்கள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. 1969ஆம் ஆண்டு **சத்திரக்கவமாலை** நூலினை இயற்றிய **பி.வீ. அப்துல் கபீர் சாஹிப்** அவர்கள் 7^{ஆவது} பாடலாகப் பின்வரும் பாடலைத் தந்துள்ளார்.

தாதா ராமச் சந்திர நாமா
 நீரா சுபமா நீதி போதா
 சிர்சேர் தேசுள மாரா நாதா
 சுகல சேம மாநீ
 வாமா பூமா வேதா வாழியே.

செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாணசுந்தரக் கவுண்டர்** 1932ஆம் ஆண்டு பாடிய **கந்தன்சீத்திரபந்தன மாலை** நூலிலே 35ஆம் பாடலாகப் பின்வரும் சதுரநாகபந்தம் உள்ளது. இப்பாடலுக்கான சித்திரமானது சற்று வேறுபாடானது. இச்சித்திரமானது **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் பதிப்பித்த **சீத்தரக்கவிகள்** (1983) என்னும் நூலிலிருந்து இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

மேலா பகவா குகனே வெகுகன
வேலா வவாவை வெலுகவே - கோலா
கலாப சுகனேகர் வாயே கதிசேர்
கலாப மயில்வா கனா!

(இ-ள்) கோலா - அழகா,
கலாபம் - அரைப்பட்டிகை, தேரிகை

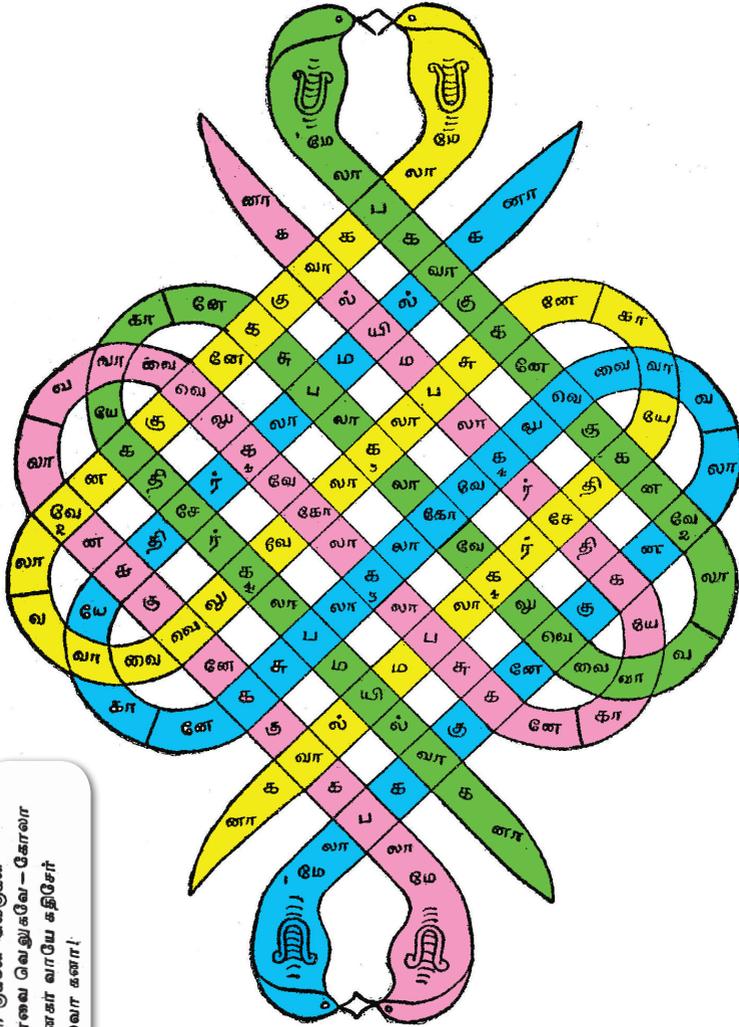
பெருமை மிக்க வேலவனே! மயில்வாகனா! உலக ஆசைகளை வெல்லும்படி என்னைக் காத்தருள்வாயாக.

இப்பாடலில் 5/43, 7/28, 9/18. 11/13, 16/31, 20/37, 26/39 என்னும் எழுத்துக்கள் தம்முள் பொருந்தி அமைந்துள்ளன. ஆக, எழுத்துக்கள் 45 ஆகும்.

குறிப்பு:

த.க.சண்முகம்மீது பாடப்பெற்ற **சீத்தரக்கவீமாலை** நூலிலுள்ள ‘சண்முக மாலே தமிழறி...’ எனத் தொடங்கும் பாடல், **சீவதாசன்** பாடிய **குறுக்குத்துறைக் கலம்பகம்** நூலிலுள்ள ‘தேவனே சேந்தா திருமுருகா..’ எனத் தொடங்கும் பாடல், **தோத்திரமஞ்சரியிலுள்ள** ‘தூய தவனே துறவி...’ எனத் தொடங்கும் பாடல் ஆகியனவும் சதுர நாகபந்தப் பாடல்களுக்கு உதாரணங்களாகும்.

சுதூர நாகபந்தம்

மேலா பகவா குகனே வெளுகன
 வேலா வவாளை வெலுகவே - கோலா
 கலாப சுகனேனா வாயே கதிசேர்
 கலாப மயிலவா கனா!

(நூல் - கந்தன்சித்திரபந்தன மாலை)

14.6 அஷ்ட நாகபந்தம் (அட்ட நாகபந்தம்)

எட்டுப் பாம்புகள் புணர்ந்து விளையாடுவதுபோலத் தோன்றும் படியாகச் சித்திரித்த அறைகளில் எழுத்துக்களை அமைத்துப் பாடுவது. பாடலானது ஒவ்வொரு பாம்பினதும் தலைதொடங்கி வால்வரை எழுதப்பெறும்.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயில்டி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசீதீர கவியீழங்கொத்து (1911)

72ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

நகுலா புரமே நமது துறை கோல
நகுலேச கோனெமது நாத—னகுலா
புரநாக மீனப் புணரியுமே லாநாங்
கரிலா எனகறு மினி.

நகுலம்
72

பாடியவர் : அ. சுவசம்புப் புலவர் (உருப்பீடி)

காலம் : 1830 – 1910

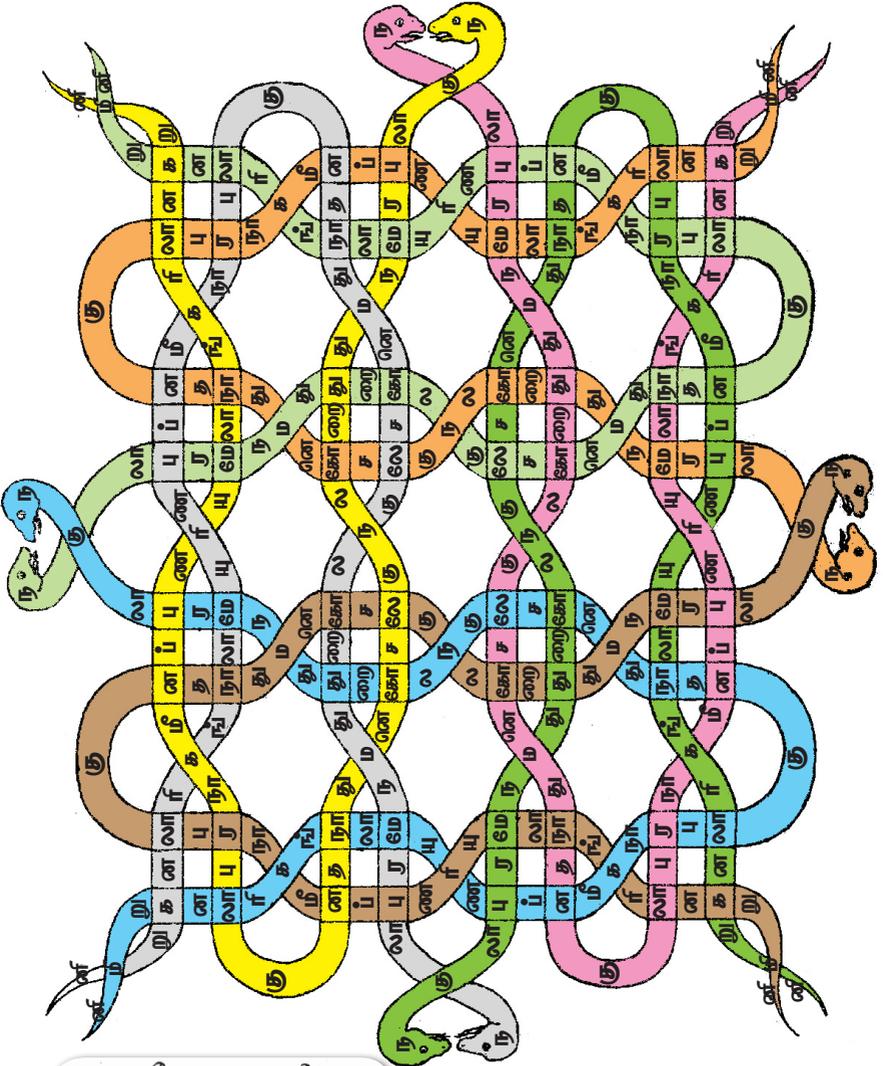
நூல் : 19ஆம் நூற். – சுவசம்புப் புலவர் பிரபந்தத் தரட்டு (1939 – பதிப்பு)

இது இராமநாதபுர பாற்கரசேதுபந்தம் பாடப்பெற்றது.

சீதரா பாற்கரா சீல நிறையாளா
சேது பதியான சீரைய—போதப்
பகவனக லாதமா பாங்கினக நேய
சுகல பயனுந்தா தா.

நகுலம்
75

அஷ்ட நாகபந்தம்

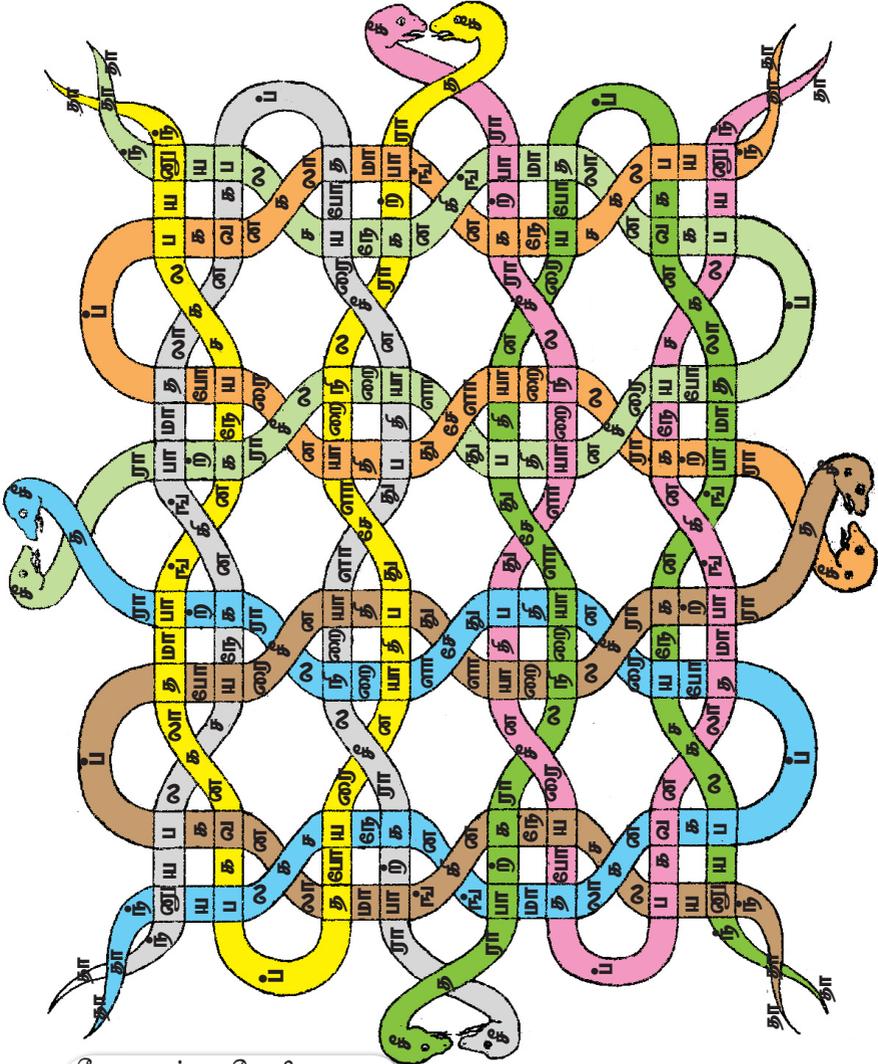

நகுலா புரமே நமதுதுறை கோல
நகுலேச கோனெமது நாச—னகுலா
புரநாக மீனப் புணரியுமே லாநாக்
கரிலா எனகறு மினி.

நகுலேச்சர இறைவன்மீது பாடப்பெற்ற பாடல்.

க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயில்டி)

(நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புங்கொத்து - 1911)

சீதரா பாற்கரா சில நிறையாளர்
சேது பதியான சிரைய—போதப்
பகவனக லாதமா பாங்கினக நேய
சகல பயனுந்தா தா.

இராமநாதபுர பாற்கர சேதுபத்தி பாடியது
அ. சுவசம்புப் புலவர் (உருப்பட்டி)
(சிவசம்புப் புலவர் பிரபந்தத் திரட்டு - 1939)

பாடியவர் : சி.ந.சதாசிவ பண்டிதர் (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சிங்கப்பூர்ச் சுப்பிரமணியச்சுவாமி போற்பாடிய சீத்திரக்கவிகள் (1887)

சி. ந. சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில் பாடிய சித்திரக்கவிகளில், பின்வரும் அஷ்டநாகபந்தக் கவிதையுள்ளது. இக்கவிதைக்குரிய சித்திரத்தை அமைத்துக்கொள்க.

நூல்
74

அஷ்டநாகவெண்பா.

நீதா குகாதே சிகனியம சாதன
தாதா ளதித தனிவாகை - போதக்
களப புளகிதவா காசுமரா சிங்கை
வளவா கதிரவேல வா.

வெவ்வேறான எட்டுச் செய்யுள்கள் எட்டுப் பாம்புகளிலும் உள்ளடங்கத்தக்க பாடல்களும் இலக்கியங்களில் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. **ப. வெ. பூண்டலை நாயனார்** எழுதிய **ஸ்ரீமத் இராமாயணத்தல்** 'மாரா சவிலலை மன்னோடக்' எனத் தொடங்கி வரும் எட்டுப் பாடல்களையும் எட்டு நாகங்களிலும் தனித்தனியே அமைக்கலாம். **க. காவேரி** தொகுத்து **வ. ஜெயதேவன்** பதிப்பித்த **சீத்திரக்கவிக் களஞ்சியம்** என்னும் (2007) நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற இப்பாடல்கள் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன. இதற்குரிய சித்திரத்தளத்தை அமைத்துக்கொள்க.

சுவதாசன், குறுக்குத்துறைக் **கலம்பகத்தல்** பாடியுள்ள 'ஆரார் சடைய னனற்க..' எனத் தொடங்கும் பாடலும், அபிநய காளமேகம் தென்திருப்பேரை **அநந்தநருஷ்ண ஜயங்கார்** பாடிய 'சீதரா மாலே திருவனந்த...' எனத் தொடங்கும் பாடலும் அஷ்ட நாகபந்தச் சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

மாம்பூக்கவச்சிங்க நாவலர், 'முப்பத்து நாலுக்கு..' மற்றும் 'ஒரு நான்கு..' எனத் தொடங்கும் பாடல்களின் வாயிலாக, இருவேறு அஷ்ட நாகபந்த வகைகளுக்கு இலக்கணங்கள் கூறியுள்ளார். இதில் 'ஒரு நான்கு..' எனும் பாடல் கூறும் அஷ்ட நாகபந்தத்துக்குரிய உருவத்தளமும், உதாரணப் பாடல்களும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

**எட்டுப் பாம்புகளுக்கும்
தனித்தனிப்பாடல்கள் அமையும் வகை**

மாறா சவிலீலை மன்னோடக் கோதேவா
வாராய்கோ வுன்பாது மாகோர - மாறாபா
தூபாலா கோலலிசீ தூபாலை போதமே
பாபாமா நாதவதி பா

சீரா புலிமேலை தேன்பாட பூகோல
வாராரா மாகோனின் பாதாமே - கோராமா
பூபாதா பாக்கோ புலிமாதூ மாலைபா
கோபாலா மாந்தரதி கோ

பாலா ரவிவேலை பன்மாட மேகோலி
வாலாராக் கோபன் மதலாகோன் - மாலாபா
தூபாது கோசலிபூ தூமாலை நாதமே
பாபாமா போதபதி யே

பாலா குவிசோலை பன்னட னாகோலி
வாலாரா மேகோலன் மாதற்கோர் - மாலேபா
மீபாயா கோதை விதுதூ முலைமாது
ரேபார்மா வீதனிதி யே

சேயா யவிமாலை சென்றாட வேகோலி
வாயாரா கூகோலென் றோதக்கோன் - மாயாபா
சீபாலா கோலேலி தீதூவே லைநீத
மோபாய்மா மோகுவிதி யே

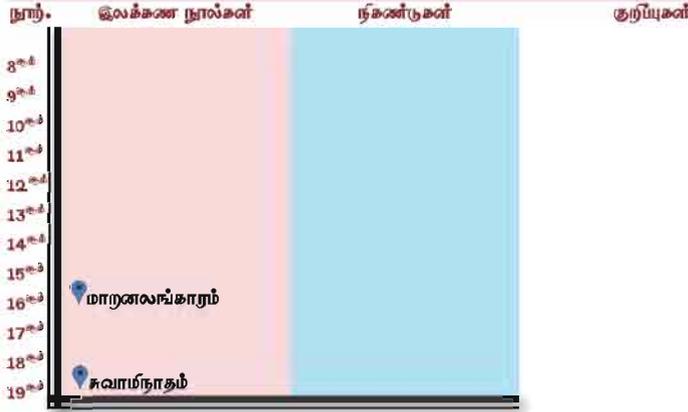
மாயா கவிசாலை மன்றாட வேகோல
வாயாரா மாகோகாள் மாதர்கோர் - மாயாபா
தூபாதா கோசலிபூ தூமாலை மாதவா
பாபாமா வேதனிதி பா

மாமா தவிமாலை மன்கூட பூகோதை
வாயாரா பூகோலென் மாதர்கோ - ராமா
விபாவுபா ரோகோமா வித்தூவா லைத்தன்
அபாவுமா வேதனிதி தூ

ராமா கவிமாலை நன்கூட வாகோமா
வாயாராக் கோமாள் வதனாகோ - தாமா
காபாபாக் கோசலிபூ தூமாலை நாதா
தூபாதமா பாதகதி தூ

(ப. வெ. பழனிமலை நாயனார், ஸ்ரீமத் இராமாயணம், ப. 24)

15.0 இரதபந்தம் (தேர்க்கவி)

மாறன்	(270)	ரதபெந்தம்
	(286)	தேரென மந்திரிச் செலவெனச் செய்யுளை யேர் தரவடக்குவதி ரதபெந்தம்
சுவாம்	(195)	தேர்க்கவி
	(200)	

..... பன்மூன்றுப தினொன்று

வியன்ஒன்பான்தட்டுஉடைத்தாய்க் கீழ்த்தட்டு முதலே

ஓவலிடம் வலஞ்சுற்றி மேல்போய்நேர் இழிந்தே

ஒத்துக்கீழ்த்தட்டினீறும் தேர்க்கவியின் அரணே

குறியூ :

- பிரபல்யமான இரதபந்தச் சித்திரக்கவி வகையை, **மாறனலங்காரம்** தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இரதபந்தம் பற்றிய விபரங்களைத் தண்டியலங்காரம் குறிப்பிடவில்லை.
- 19ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த **சுவாமநாதம்** இதனைத் **தேர்க்கவி** என்று குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். இன்னும் சில பதிவுகளில் **தேர்ப்பீண்பு** என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.
- **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் பதிப்பித்த **சீத்திரக்கவிகள்** (1983) என்னும் நூலிலே இரதபந்தத்தையும் தேர்க்கவியையும் இரு வேறுவகைகளாகத் தரப்பெற்றிருப்பினும், இவையிரண்டும் ஒரே அடிப்படையில் அமைந்தவை.

அடிப்படையில், இச்சித்திரக்கவியமைப்பில் இரதம்போன்ற சித்திரம் அமைக்கப்பெற்று பாடலின் எழுத்துக்கள் **க்டையாக** அடுக்கப்படும். இதன்போது சித்திரத்தில் எழுத்துக்களை மேலிருந்து கீழ்நோக்கியோ அல்லது கீழிருந்து மேல்நோக்கியோ அடுக்குவர்.

சிற்சில வேறுபாடுகளைக்கொண்ட பல இரதபந்தக் கவிதைகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. ஒருசெய்யுளைக் கொண்டு அமைந்தவை, இரண்டு செய்யுள்களைக் கொண்டவை, இரதத்தின் சில்லுகளிலும் எழுத்துக்களைக் கொண்டிருப்பவை, இரதத்தின் தூண்களிலும் எழுத்துக்கள் அமையப்பெற்றவை, இரதத்தின் தட்டுக்களின் எண்ணிக்கையில் மாறுபட்டவை எனச் சிற்சில வேறு பாடுகளைக்கொண்டு இவை காணப்படுகின்றன. இருப்பினும், இவை அனைத்தும் ஒரே அடிப்படையைக் கொண்டவையே.

குறிப்பு:

அடுத்ததாக இந்நூலிலே தரப்பெற்றுள்ள இரதபந்த உதாரணங்களைவிட,

- **தருவலங்கற்றர்ட்டு** நூலிலுள்ள 'இருள் பொருதா வம்....' எனத் தொடங்கும் பாடல்,
- **மினாட்சு சுந்தரம்பள்ளை** பாடிய **தரு-அம்பர்ப்புராணம்** நூலிலுள்ள 'ஒரு வரு மாவின் களிவானத்....' எனத் தொடங்கும் பாடல்,
- **ப.பெ. முஸ்ரிமலை நாயனார்** பாடிய **ஸ்ரிமத் இராமாயணத்த்**லுள்ள 'காவாணாளைப் பெண் சேய்க்..' எனத் தொடங்கும் பாடல்,
- **சத்திரக்கவியாலை** நூலிலுள்ள, **டி.கே. சண்முகம்** அவர்களது துணைவியார் சீதாலட்சுமி அம்மையார்மீது பாடிய 'பூவே வாவே..' எனத் தொடங்கும் பாடல், சண்முகம் அவர்களின் மருகரும் நடிகருமாகிய சிரிப்பு வேந்தன் சிவதாணுமீது பாடிய 'பூவே நாவே புகழ்..' எனத் தொடங்கும் பாடல்,
- தருமபுர ஆத்ன மடாதிபதிமீது, திருத்தருப்பூண்டி தமிழ்ப் பண்டிதர் **மு. இராமையா** பாடிய 'பார்வந்து சேணாடர் பாவின்..' எனத் தொடங்கும் பாடல்,

ஆகியனவும் சிறிய மாற்றங்களுடன் கூடிய இரதபந்தப் பாடல் களாகும். இவற்றுக்குரிய இரதபந்த உருவத்தளச் சித்திரங்கள் இந்நூலிலே உள்ளடக்கப்பெறவில்லை.

மாறனலங்காரம் தந்துள்ள இரதபந்தக் கவிதையைச் சித்திரத் தில் அமைத்தபின்னர், **நாராயணாயநம** என்னும் மந்திரம், நான்கு முறை சித்திரத்திலே வந்திருப்பதைக் காணலாம்.

மாறன்
24

**நாராராயநமவயணுவின்ண்
ணாயமணவனிலமாயவா—சீராய
நன்காநமநமநன்காநமநம
மன்காமன்றூதாய்நம.**

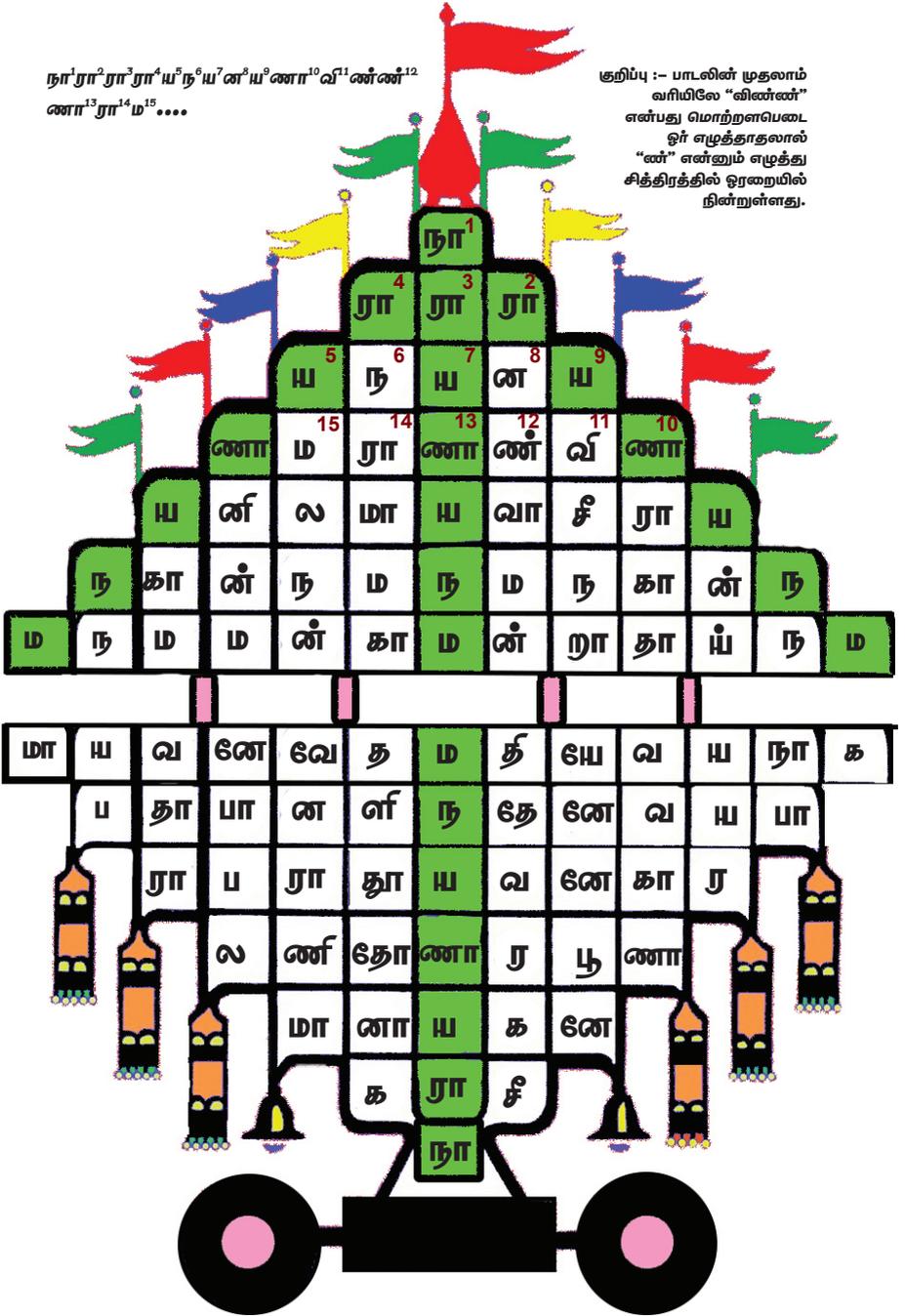
**மாயவனேவேதமதியேவயநாக
பாயவனேதேநளினபாதாபராராய
தூயவனேகாரணபூரணதோணிமமா
வையகனேசீராகநாராயணாயநம**

(இ - ள்) **நாரார்** - அன்பினை யுடையார். **ஆராய் அ நயன்** - ஆராயப்பட்ட அந்தப் பேரின்பத்தினிடத்து. **அயணு** - வியாபரிக்கப்பட்டவனே! **வின்** - ஆகாயமும். **ஆராம்** - மிகுந்த செலமும். **மண்** - நிலமும். **ஆய்** - ஆகி. **அனிலம்** - காற்றும். **ஆயவா** - ஆனவனே! **சீராய** - பொலிவினை யுடைய நந்தகோபாலனே! **நன்காநமநம** - நன்மையையுடையவனே! **உன்னை நமக்கரிக்கிறேன்**. **நன்காநமநம** - முன்னைப்போல வுரைக்க, **மன்காமன்** - மகளி ராடவர்க் காசனாகிய மன்மதன், **தாதாய்தந்தையே!** **நம** - உன்னை மீளவு மென தான்மாவைக் காத்தற்பொருட்டு **நமக்கரிக்கிறே** எனென்றவாறு.

நார் - அன்பு. **அ சுட்டு**. **நயன்** - சுகம். **அயணம்** - வியாபாரம். **ஆம்** - செலம். **மண்ணாய்** என்பது **மணாய்** என இடைகுறைந்தவந்தது. **ஆயவா** - ஆனவனே. **நன்கு** - நன்மை. **மன்** - அரசன். தாதை என்னும் ஐகாரவீறு விரிக்கண் ஆபாயிற்று. **நமநம நமநம** என்பது இசைநிறையசைநிலை. **வின்ண்** என்னு மொற்றளபெடை, **வெண்பா** வினது செப்பலொசைசிறைந்தவழி யோசையை நிறைத்தற்பொருட்டு வந்தது. **என்னை?** “**குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்**” என்பதனாலறிக. **இதனுள்** **நிலும்** இருபக்கமும் **நாராயணாயநம** வென நின்றவாறு காண்க. **துறை** - கடவுள்வணக்கம்.

நா¹ரா²ரா³ரா⁴ய⁵ந⁶ய⁷ன⁸ய⁹ணா¹⁰வ¹¹ணீ¹²
ணா¹³ரா¹⁴ம¹⁵....

குறிப்பு :- பாடலின் முதலாம் வரியிலே "விண்ணீ" என்பது மொற்றளபெடை ஓர் எழுத்தாதலால் "ணீ" என்னும் எழுத்து சித்திரத்தில் ஓரறையில் நின்றதுள்ளது.

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புலவர்** (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர வ்நோத வ்சத்திர கவீபுங்கொத்து (1911)

109ஆவது பாடலாக பின்வரும் இரதபந்தக் கவி அமைந்துள்ளது.

நூல்
75

கூறுதனிற் பார்ப்பதியாய்க் கோணை விடையூர்வா
னேறுவிய னூர்நகூலைக் கேந்தன்முத்திப்—பேறுதரும்
தாதா பரம்பருவித் தையல்சொ மேவைத்தான்
பாதார விந்தவிணை பற்று.

(க—ரை.) உமாதேவீ பாகராய் இடபத்தைச் செலுத்துபவரும்,
நகுலேச்சரத் தலைவரும், முத்திப்பேறு தரும் பிதாவும், கக்கையைச்
சொசிலே தரித்தவரும் ஆகிய சிவபெருமானது பாதம் இரண்டமே (நம
க்குப்) புகலிடம்.

பாடியவர் : **சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை** (ஊரமு)

காலம் : 1848 - 1916

நூல் : தனிப்பாடல்

சைவ உதயபானு பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவரும்
பத்திராதபர் சரவணமுத்துப்பிள்ளை என அழைக்கப்பட்டவருமான இவர்
புன்னாலைக்கட்டுவன் **ச. கந்திராம ஐயாடம்** கல்விகற்றவர். அதன்பின்னர்
சுன்னாகம் **அ. குமாரசுவாமிப் புலவரும்**, **ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையும்**
முருகசை பண்டிதாடம், கல்விகற்கும் காலத்திலே இவரும் பண்டிதரிடம்
கல்வி கற்றுள்ளார். சித்திரக்கவித் துறையிலே அ. குமாரசுவாமிப்
புலவர் அதிக பங்காற்றியுள்ளார் என்பது இவ்விடத்தில் கவனத்திற்
குரியது.

இராமநாதபுரத்து மகாராசாவாகிய **பால்கரசேதுபதி**து
பின்வரும் இரதபந்தக் சித்திரக்கவியைச் சரவணமுத்துப்பிள்ளை
பாடியுள்ளார்.

நூல்
76

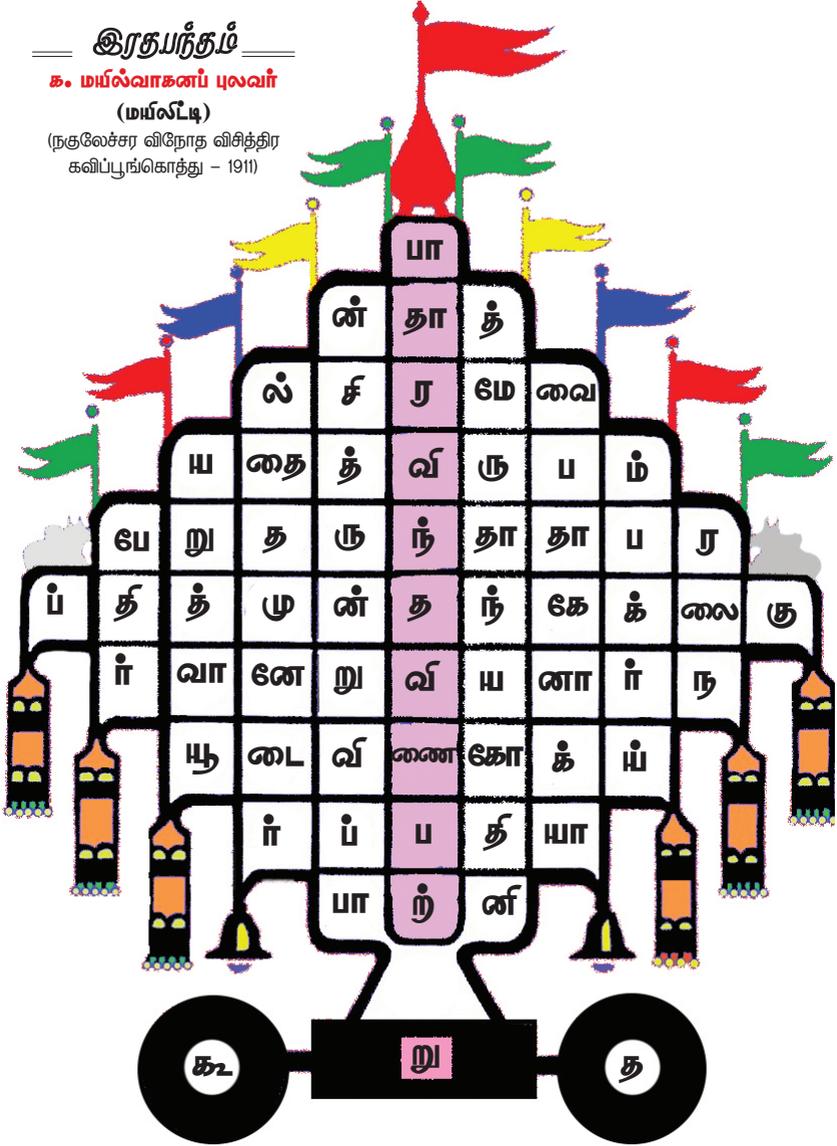
தேர்மீது தேமாலே தேனேக மார்புதுவ
ளார்மீது விற்பனர்க்கீ யற்புதத்தின்—போர்மீது
போதுவபோலாமனத்திற் போய்த்திகழ்ந்தாய்பன்னேடுததுச்
சேதுபதி மன்னவனே தேர்.

இரகுபந்தம்

க. மயில்வாகனப் புலவர்

(மயில்படி)

(நகுலேச்சர விநோத விசித்திர
கவிப்புங்கொத்து - 1911)

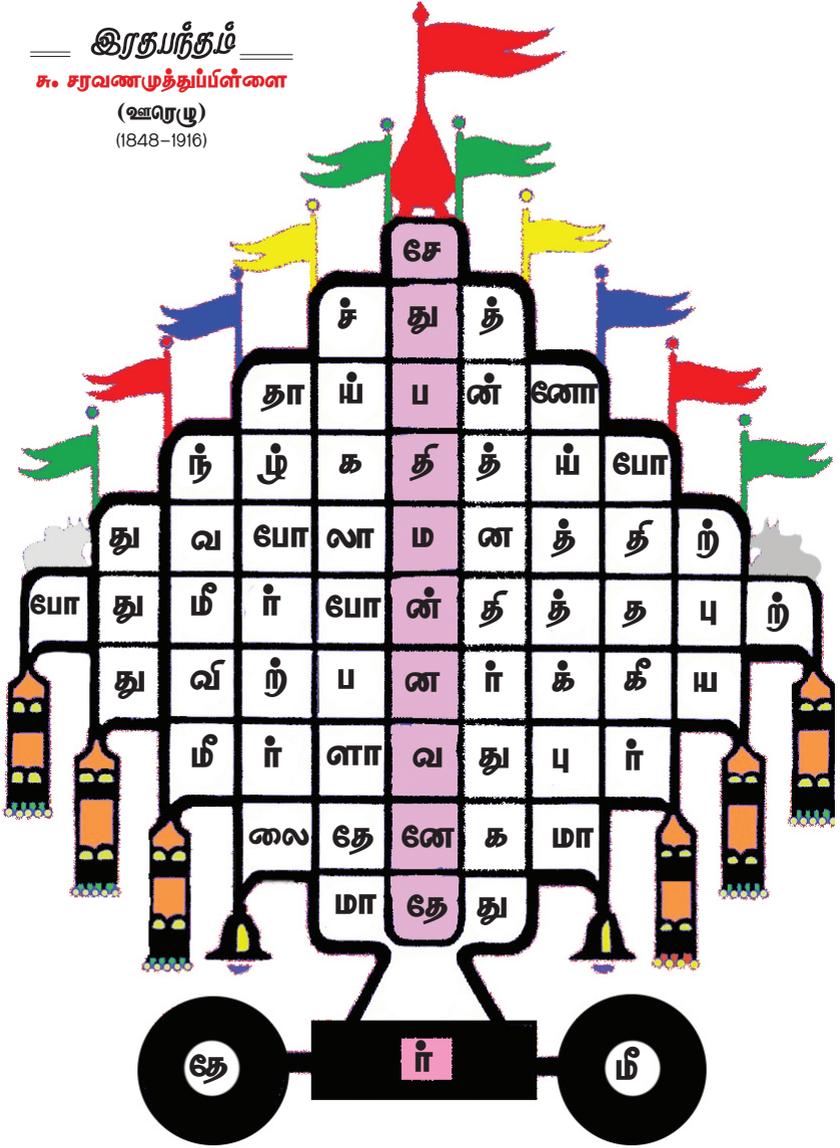
கூறுதனிற் பார்ப்பதியாய்க் கோணை விடையூர்வா
னேறுவிய ன்ரநகுலைக் கேந்தன்முத்திப்—பேறுதருந்
தாதா பரம்பருவித் தையல்கிர மேவைத்தான்
பாதார விந்தவிணை பற்று.

இரதயாந்திரம்

சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை

(ஊரமு)

(1848-1916)

தேர்மீது தேமாலை தேனேக மாப்புதுவ
 னார்மீது விற்பனர்க்கி யற்புதத்தின்—போர்மீது
 போதுவபோலாமனத்திற் போய்த்திகழ்ந்தாய்பன்னேத்துச்
 சேதுபதி மன்னவனே தேர்.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப்பள்ளி** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : **பிற்பாடல்கள்** (19^{ஆம்} நூற்றாண்டு)

பொன்னம்பலப்பள்ளி பாடிய **மாவையந்தாத**யினது (1887-1888) இரண்டாம் பதிப்பிலே, 'பொன்னம்பலப்பள்ளியால் பாடப்பெற்ற **பிற்பாடல்கள்**' என்னும் தலைப்பின்கீழ் பின்வரும் இரதபந்தப் பாடல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாடல் பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பமோ, நூலின் விபரமோ, ஆண்டோ அறியுமாறில்லை. மேலும் இப்பாடலுக்குரிய உரையும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

பொன்கொண்ட சீருலகம் போத மிலக்கச்செ
லின்போ தயபரிதிக் கிந்நிலம்மீ — தன்பொல்லை
தெத்தவிய னட்டமுற்றன் பர்க்களித்த பொற்பூத்தே
வைத்தபய மீயக் கடன்.

எழும்
77

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப்பள்ளி** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : **மாவை தருவீரட்டை மணமாலை** (1887)

2^{ஆவது} பாடலாக பின்வரும் பாடலுள்ளது.

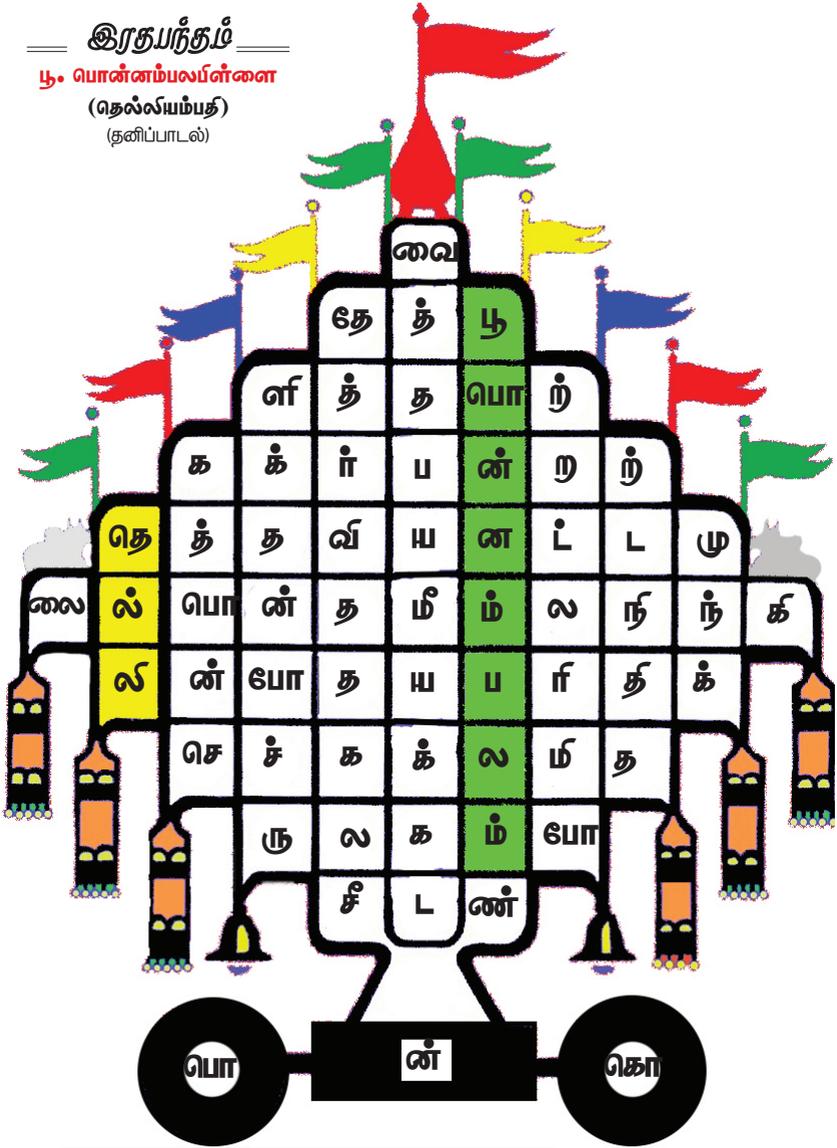
மாவார்பொன் சங்கமும்புண் மாலம் புயனொலிசீ
ரோவா நபத்தினர்மற் றும்பலரு — மேல்வைதெரி
மாவைதினஞ் செல்லுமன்பர் வாழ்வுறப்பொற் பூவைகு
மாவைப் பதிபகம்முன் வா.

எழும்
78

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள **தெல்லிப்பனையைச்** சேர்ந்த **பூ. பொன்னம்பலம்** பாடிய இரண்டு இரதபந்தக்கவிகளிலும் ஒரு சிறப்பம்சம் காணப்படுகின்றது. இரதபந்த இலக்கணத்துக்கு அமையப் பாடப்பெற்ற இப்பாடலில் தம்முடைய **ஊர்ன் பெயரையும் தமது பெயரையும்** முத்திரையாகப் பதித்துள்ளார் பாடலாசிரியர்.

இரதயாந்திரம்

பு. பொன்னம்பலர்ளை
(தெல்லையம்பத்)
(தனிப்பாடல்)

பொன்கொண்ட சீருலகம் போத மிலக்கச்செ
லின்போ தயபரிதிக் கிந்நிலம்மீ — தன்பொல்லை
தெத்தவிய னட்டமுற்றன் பர்க்களித்த பொற்பூத்தே
வைத்தபய மீயக் கடன்.

பு. பொன்னம்பலம் மற்றும்
தெல்ல ஜக்ய பெயர்கள்
இரதத்தல் றலைக்குத்தாக
அமைந்துள்ளதைக்
காணலாம்.

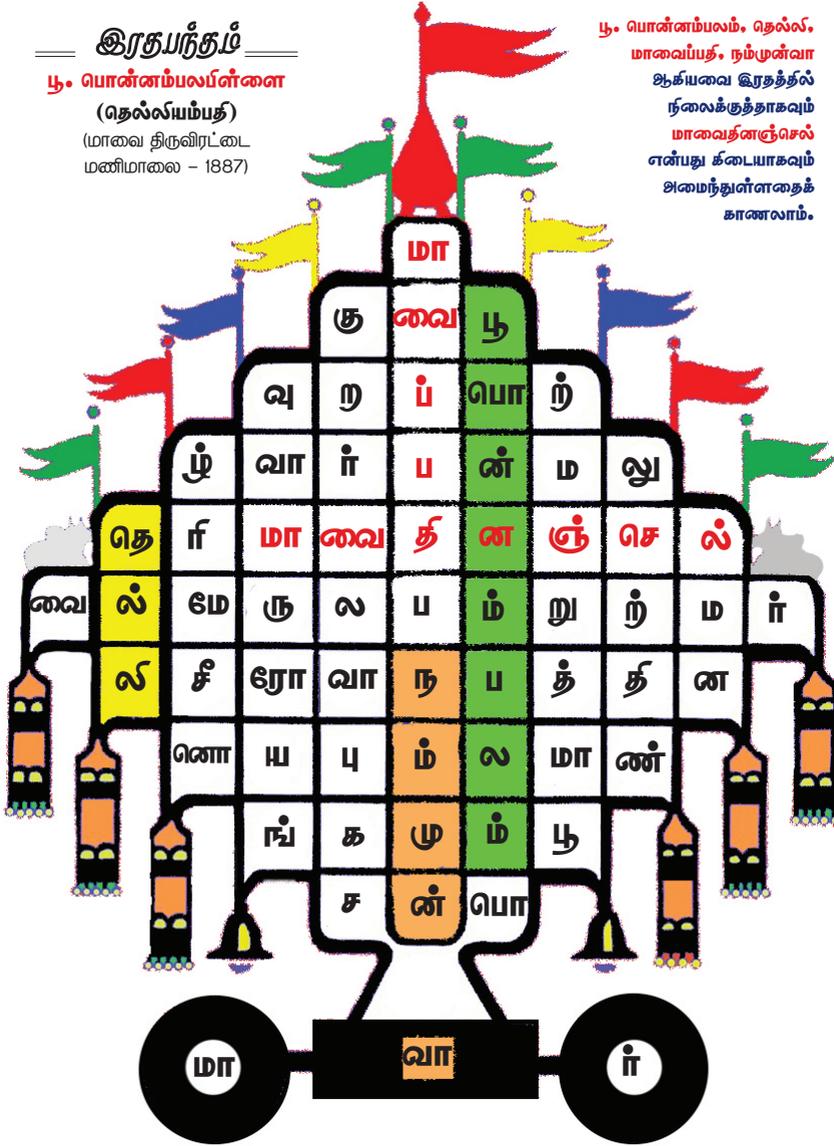
இரதயாந்திரம்

பூ. பொன்னம்பலயள்ளை

(தெல்லையம்பத)

(மாவை திருவிருட்டை
மணிமாலை - 1887)

பூ. பொன்னம்பலம், தெல்லி,
மாவையம்பத, நம்முள்ளை
இக்கயவை இரதத்தல்
நலைக்குத்தாகவும்
மாவைத்தனஞ்செல்
என்பது கதையாகவும்
அமைந்துள்ளதைக்
காணலாம்.

மாவார்பொன் சங்கமும்புண் மாலம் புயனெவிசீ
ரோவா நபத்தினர்மற் றும்பலரு — மேல்வைதெரி
மாவைதினஞ் செல்லுமன்பர் வாழ்வுறப்பொற் புவைகு
மாவைப் பதிபநம்முன் வா.

பாடியவர் : சி.ந.சதாசிவ பண்டிதர் (வண்ணநகர்)

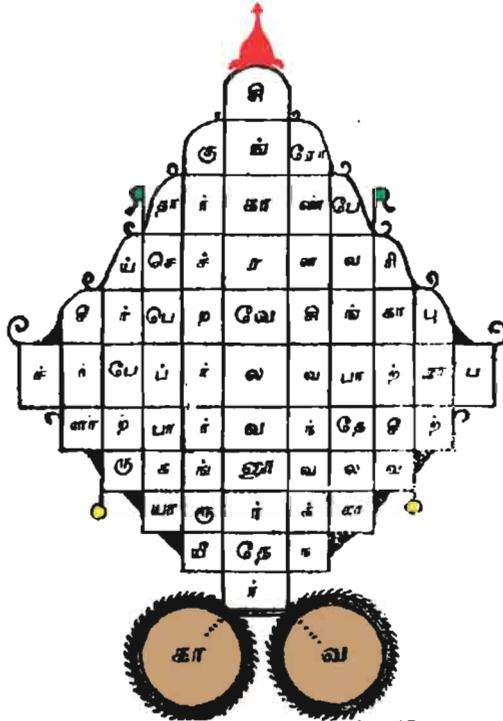
காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சங்கப்பூர் சுப்பிரமணியச்சுவாமீ போற்ற்பாடிய சத்திரக்கவிகள் (1887)

சி. ந. சதாசிவ பண்டிதர் சங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில் பாடிய சித்திரக்கவி நூலில் பின்வரும் இரதபந்தக் கவிதையும் அதற்குரிய சித்திரமும் காணப்படுகின்றன. இதன் அமைப்பும் பிற இரதபந்தக் கவிகளின் அமைப்பைப் போன்றதே.

நூல்
79

கார்வந்தே யீயாஜூர்க் காவலவ னூங்கருளாற்
பார்வந்தே நிற்பநூற் பாவலர்ப்பேர்ச் - சீர்பெறவே
சிங்கர புரிவளரச் செய்தார்காண் பேரோங்கு
சிங்கார வேலவனூர் தேர்.

இரதபந்தக் கவிகளில் இரதத்தின் சில்லுப்பகுதிகளுக்காகத் தனியான பாடல்களை உள்ளடக்கிய பாடல்களும் உள்ளன.

1969ஆம் ஆண்டு **சத்திரக்கவீமாலை** நூலினை இயற்றிய **பி.வ். அப்துல் கபூர் சாவூப்** அவர்கள் 16ஆவது சித்திரக்கவிப் பாடலாகப் பின்வரும் இருபாடல்களைத் தந்துள்ளார்.

தான் தான் பணத்தினையித் தாரணியில் தேடிவைத்தின்
 றேன்காணே மீந்துவந் தின்கவிபெற் றோர்வாசச்
 சீரார்ந்தா ரிச்சகத்தே தேமலிபூ மாராநீ
 தாராமச் சந்திரத்தா தா.

தாகவியை யச்சிட் டரங்கேற்று விய்ப்பின்சீ
 ராகவுல கந்தெய் விகதாரா மாமணியாப்
 போற்றவே பூமனை மாதாநீ சேயேநான்
 சாற்றினன்நீ தாமாரா தா.

மேலும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிகளில் கிறிஸ்தவ தாக்கத்துடன் வெளிவந்த இரதபந்தச் சித்திரக்கவிகளும் இந்த அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. **எம். எஸ். துரைசாம்பள்ளை** இயற்றிய **சத்திரக்கவீ பலபாடற்றரட்டில் (1909)** இக்கவிகளைக் காணலாம்.

மா துநலந் தான்பணியு மாசில்லா பன்மாலை
 போதுவிரிப் பொன்மலர்கள் போலசைப்பப்—போதுமறை
 தேடுசேய் சீர்த்தியைதான் சேர்ந்திடவோ தேம்படுபா
 பாடுவோன்சேசைப் பணிந்து

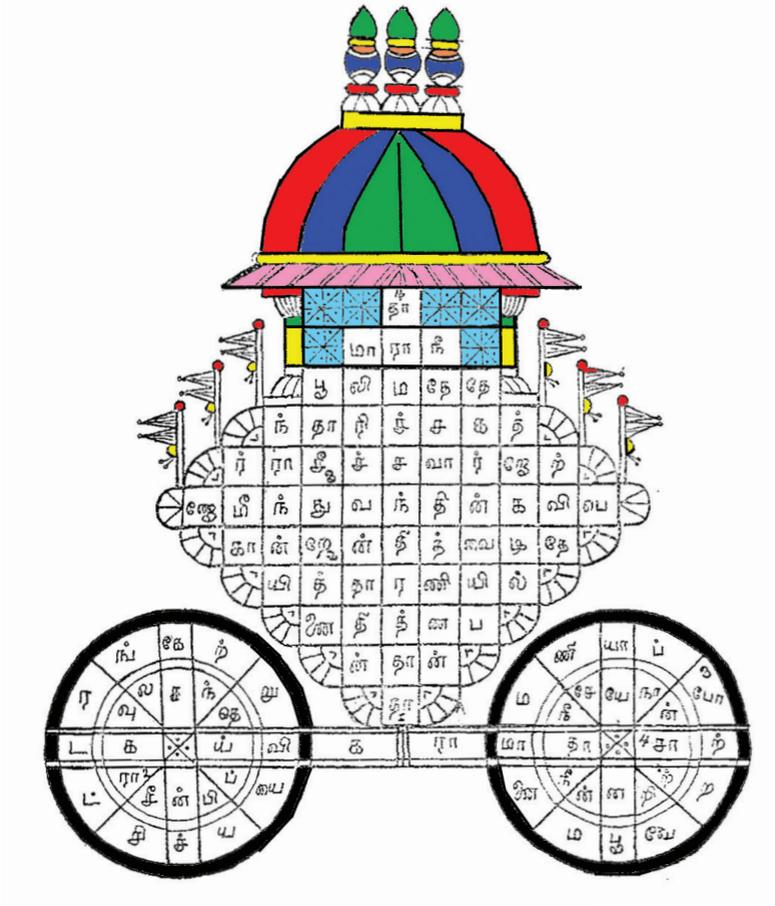

இரதபந்தத்தின் இரண்டு சக்கிரத்திலுமுள்ளகவி

நீதயானமாசிலீ
 நீலசீதளபாதநீ
 நீதபாகுரமாவிரீ
 நீவிமாசவியாதநீ—

நாளமேவரமேவதா
 தாவமேகுறைதேரதா
 தாரதேஹசேரதா
 தாரசேபுவிமேவதா—

இவ்விரு கவிகளுக்கும் அவ்வவ் நூல்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சித்திரங்கள் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

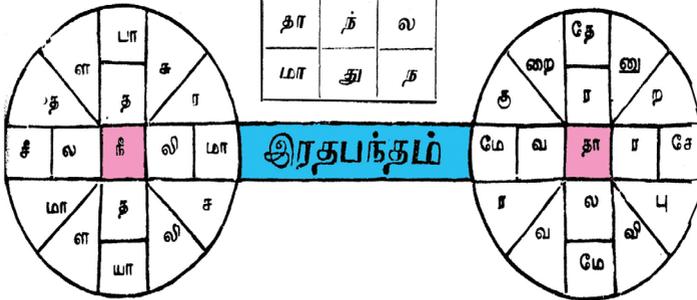
பி.வ. அப்துல் கபீர் சாவூர்

(நூல் : சத்திரக்கவ்யமாலை)

இரதபந்தம்

		பா										
		பா	டு	ப								
		தி	ட	வோ	தே	ம்						
		ந்	ர்	சே	ன்	தா	யை	தி				
		ம	றை	தே	டு	சே	ய்	சீ	ர்	த்		
து	போ	ப்	ப	ப்	சை	ல	போ	ள்	க	ர்		
		போ	து	வி	ரி	ப்	பொ	ன்	ம	ல		
		லை	மா	ன்	ப	லா	ல்	சி				
		ள்		ப	ணி	யு	மா					

எம். எஸ். துரைசாமியங்களை
(நூல் : சீத்தர்க்கவ் பலபாடற்றீட்டு)

இரத்தத்தின் தட்டுக்கள், சில்லுகள், மற்றும் தூண்களில் எழுத்துக்கள் அமையும்வண்ணம் பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவிகளும் உள்ளன. செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாணசுந்தரக் கவுண்டர்** 1932^{ஆம்} ஆண்டு பாடிய **கந்தன்சீத்திரபந்தன மாலை** நூலிலே 24-25^{ஆம்} பாடல்களாகப் பின்வரும் இரதபந்தப் பாடலுள்ளது. இச்சித்திரமானது **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் பதிப்பித்த **சீத்திரக்கவிகள்** (1983) என்னும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்று இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

“நானே வலவேலை நம்பினேன் சண்டசமன்
தானேவு பாசமினிச் சங்கிவிழத்—தானேப
மால்தனிமா மாப்பினையே மால்கால் பழனிமலை
வேலவனே கந்தா விளம்பு.”

“ஆமாறு வீருதிகழ் ஆரணனே யாற்றுபவம்
போமாறு மாபதி பூரணி—கோமேலள்
சேயே குமாரகுல தீப திருவீறு
மாயோன் மருகா மதி”

(இ-ள்) திருமால் மருகனே! பழனிமலை யுறையோனே!
உன்னையே நம்பினேன். என் பந்த பாசங்களை நீக்குவாயாக.

மாயோன் மருகனே! இடபவாகனத்திலமரும் உமை பாலனே!
குல விளக்கே! என் குறை போக்குவாய்.

1. கீழ் தட்டிலுள்ள பாடல்:- (64 எழுத்துக்கள்)
இதில் 2/57, 3/56, 4/55, 5/54, 6/53, 16/52, 24/52, 30/50,
34/49, 36/48 எழுத்துக்கள் பொருந்தியுள்ளன.

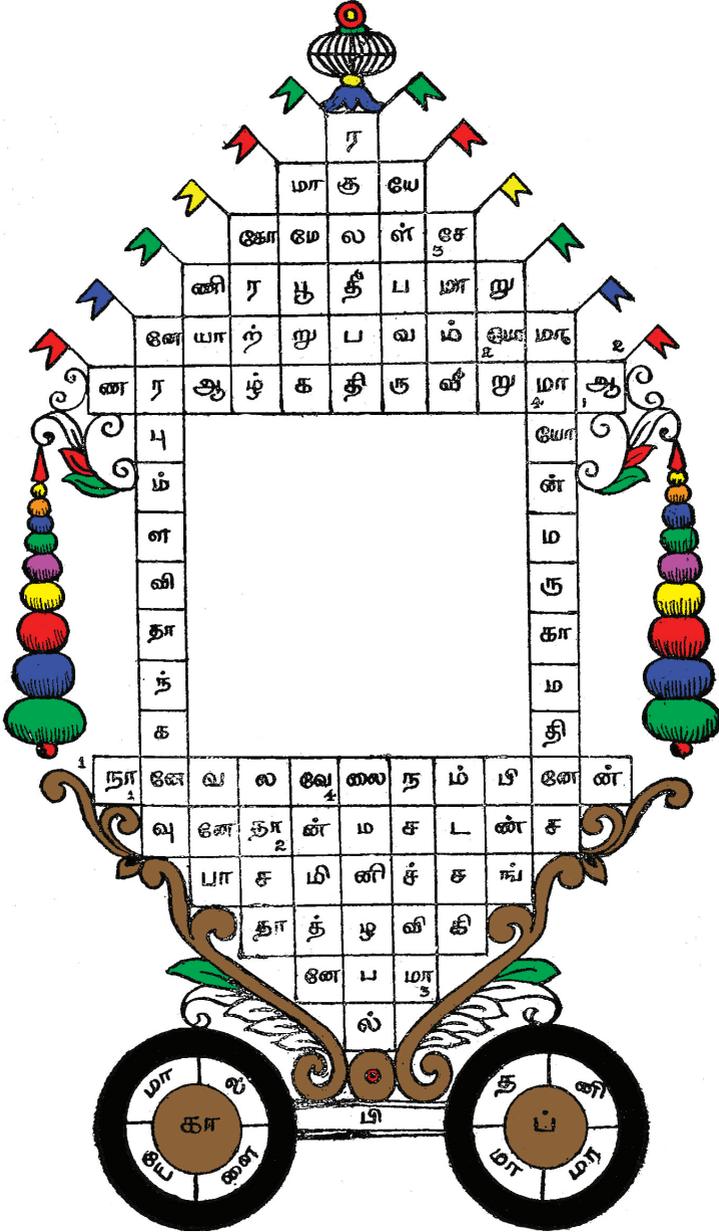
சக்கரத்தில் 5-5 ஆகவும், அச்சில் 1-ஆகவும் ஆக எழுத்துக்கள்
64-ம் பொருந்தியுள்ளன.

2. மேல் தட்டிலுள்ள பாடல் : (52 எழுத்துக்கள்)
இதில் 2/45, 3/44, 4/43, 5/42, 6/41, 16/40, 24/39, 30/38,
34/37 எழுத்துக்கள் பொருந்தி உள்ளன. ஆக எழுத்துக்கள் 52.

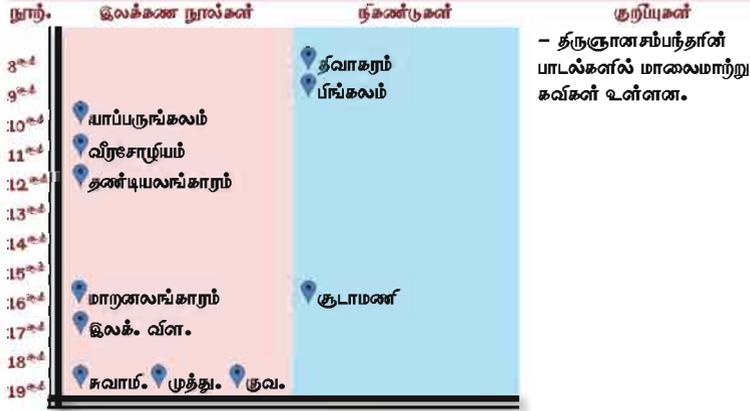
நடுவே, இடையிலுள்ள தட்டுக்களில் மட்டும் 11 எழுத்துக்கள்
அமைகின்றன.

கல்யாணசுந்தரக் கவுண்டர் பாடிய **கந்தன்சீத்திரபந்தன மாலை**
நூலிலுள்ள 22^{ஆம்} பாடலான ‘ஆதிபதிபாக மாமாதா..’ எனத்
தொடங்கும் பாடல் பிறிதொரு இரதபந்தச் சித்திரக்கவியாகும்.

இரதயந்திரம்

16.0 மாலைமாற்று

- திருநாளை சம்பந்தர் பாடல்களில் மாலைமாற்று கவிகள் உள்ளன.

த்வா.	(96)	மாலைமாற்று
பிங்க.	(368)	மாலைமாற்று
யாப்.	(96)	மாலைமாற்று
வீர.	(179)	மாலைமாற்று
தண்டி.	(98)	மாலைமாற்று
மாறன்.	(270)	மாலைமாற்று
	(287)	ஒருசெயுண் முதலீறுரைக்கினு ம.தாய் வருவதை மாலைமாற் றென மொழிப
சுவாம்.	(195)	மாலைமாற்று
	(196) ஒருபாட் டுஈறுதியதாய் இரையினும்அப் பாட்டாதல் மாலைமாற்று
முத்து.	(1146)	இறுதி முதலாக வெடுத்துவா சிப்பினும் அதுவே யாவது மாலைமாற் றாகும்
குவ.	(281)	மாலைமாற்று

குறியீடு :

- தமிழிலே சித்திரக்கவிகள் பற்றிக் கூறுகின்ற அனைத்து நூல்களும் மாலைமாற்று சித்திரக்கவி வகையைக் கூறியுள்ளதெனலாம்.
- எமக்கு இன்று தமிழில் கிடைக்கப்பெறும் அதிபழைய சித்திரக்கவி வகைகளில் ஒன்றாக மாலைமாற்று அமைகின்றது.

செய்யுளினை முன்றோக்கிப் படித்தாலும், பின்னோக்கிப் படித்தாலும் அதே செய்யுளே வருமாறு மாலைமாற்றுப் பாடல் அமைந்திருக்கும். **மாலை** - வரிசை, **மாற்று** - மாறுதலுடையது.

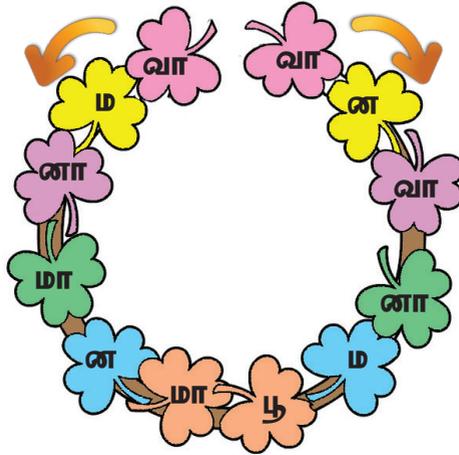
வடமொழியிலே இதனை **கதம்பீர்த்தயாகதம்** என்றழைப்பர். **கதம்** - போதல், **பீர்த்தயாகதம்** - திரும்பிவருதல். சுன்னாகம் **அ. குமாரசுவாமிப்புவரால்** கூறப்பெற்ற **வீனாவத்தரக்** கவியின் உபபிரிவுகளில் ஒன்றான **கதம்பீர்த்தயாகசாத** சித்திரக்கவி வகையைக் (வகை 10.12) காண்க.

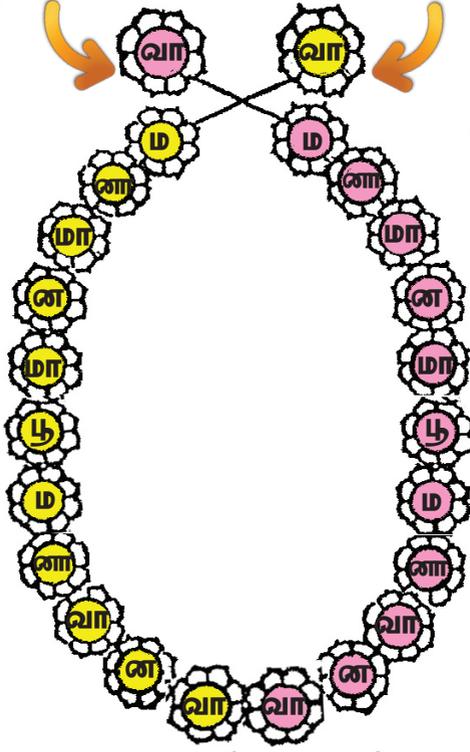
பீர்த்தோசீ செய்யுள் (வகை 19.0) வகையில் பின்னோக்கிப் படிக்கும்போது புதியதொரு செய்யுள் கிடைக்கப்பெறும்.

வாமனாமா
பூமனாவனவா
வானவாமபூ
மானாமாவா

மாறன்
25

(இ - ள்) வாமனா - வாமனனையென்று, வானவானவாமனா - தேவர்களால் நிரும்பிச்சொல்லுவதாய பெரியதிருநாமத்தை யுடையவனே! மானாமபூ - பெருமையையுடைய திருமகளுக்கும் பூமிதேவீக்கும், பூமானனா - பூமானாகியமன்னனே! மானா - மாலாகிய திருநாமத்தை யுடையவனே! வா - என்முன்னேவந்துதேன்றுவா யென்றவாறு.

இங்கு காட்டப்பட்டது போன்று, இப்பாடலை **இரண்டு** முறைகளில் மாலைமாற்றாக உருவத்தளங்களில் அமைக்கலாம். முதலாம் முறையிலே முதலிரண்டு வரிகளிலுமுள்ள 12 எழுத்துக்கள் மாத்திரம் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை ஒழுங்காக அடுக்கிய பின்னர் முடிவடையும் இடத்திலிருந்து பின்னோக்கி வாசிக்க இறுதியிரண்டு வரிகளும் கிடைக்கப்பெறும்.

இரண்டாம் சித்திரத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளதுபோன்று முழுப் பாடலிலுமுள்ள 24 எழுத்துக்களையும் ஒழுங்காக அடுக்கியபின்னர் முடிவடையும் இடத்திலிருந்து பின்னோக்கி வாசிக்க மீண்டும் பாடல் கிடைக்கப்பெறுவதைக் காணலாம்.

அடுத்துக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டு கவிகளும் தண்டி யலங்கார உரையாசிரியர்களாலும், மூன்றாவது கவியானது **சீத்தர்க் கவ் வளக்கம்** நூலிலே **வ்.கோ.சூர்யநாராயண சால்தீர்**, அவர்களாலும் தரப்பட்டவை. அவற்றுக்குரிய உருவத்தளங்களை அமைத்துக் கொள்க.

“நீவாத மாதவா தாமோக ராகமோ
தாவாத மாதவா நீ.”

இதன் பொருள் :—நீவாத மாதவா - நீங்காத பெருந்தவ முடையோனே ! தா மோக ராகமோ தாவாது - வலிய மயக்க வேட்கையோ நீங்காது ; அம் மாது அவா நீ - (ஆதலால்) அழகிய பெண்ணினுடைய ஆசையினை நீக்கியருள்வாயாக (அவள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவாயாக) (எ - று.)

இது பாங்கி கூற்று.

“வாயாயா நீகாவா யாதாமா தாமாதா
யாவாகா நீயாயா வா.”

இதன் பொருள் :—வாயா யா - எமக்கு வாயாதன (கிடையாதவை) யாவை? நீ காவாய் - நீ எம்மைக் காத்தருள் புரிவாய் ; யாதாம் - (இன்றேல்) யாதாகும்? மாது ஆம். மா-தா - இம்மாது பெரிய வருத்தமுறுவள்; யா ஆகா - (நீ விரும்பினால்) எவை முடிபாதன? ஆயா நீ வா - யான் கூறியவற்றை நன்காராய்ந்து நீ வருக (எ - று.)

தலைவியின் ஆற்றாமையைப் பாங்கி தலைவற்குணர்த்தியது. ஆயா - ஆயனே என விளித்ததுமாம்.

“பூவானை நானுநீ பூமேக லோகமே
பூநீறு நானைவா பூ.”

இதன் பொருள் :—பூவானை நானும் நீ - இயல்பாய்ப் பூப்பு இல்லாதவனை மணந்து புலால் நாற்றம் வீசும் நீ, பூ லோகம் மேகமே - பூவையும் பொன்னையும் மழையாகச் சொரியும் மேகமோ? பூ நீறு நானை வா - பூவும் திருநீறுந் தரித்து நானைய தினம் வருவாய், பூ - இவளிப்பொழுது பூப்பினளாய் இருக்கின்றாள் (எ - று.)

பூ மேகம், லோக மேகம் என்று தனித்தனி கூட்டுக, பூவைச் சொரியும் மேகம் புட்கலாவருத்தம் என்றும் பொன்னைச் சொரியும் மேகம் சங்காரித்தம் என்றும் கூறப்படும். மணத்தல் - கலத்தல். பூப்புணைதல் புலால் நாற்றம் நீங்குதற்கும், திருநீறு புணைதல் குற்றம் நீங்கிப் பரிசுத்தமடைவதற்குமாம். பரத்தையர் சேரி சென்று மீண்ட தலைவற்குப் பாங்கி வாயின்மறுத்துரைத்த தாம் இச்செய்யுள்.

சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள் மிகவும் பிரசித்திபெற்றதும் பழையமானதுமாக மாலைமாற்றுச் சித்திரக்கவி அமைகின்றது. **தருஞானசம்பந்தர்** பாடிய **தருமாலைமாற்றல்** 11 மாலைமாற்றுக் கவிகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. அவற்றுள் முதலாவது மாலைமாற்றுக் கவி பின்வருமாறு.

**யாமாமாநீ யாமாமா யாழீகாமா காணாகா
காணாகாமா காழீயா மாமாயாநீ மாமாயா**

இதனைத் தொடர்ந்து சில நூற்றுக்கணக்கான மாலைமாற்றுக் கவிகள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. அத்துடன், பிற சித்திரக் கவிகளுக்குள் இணைந்த வடிவமாகவும் மாலைமாற்றுக் கவிகள் அமைந்துள்ளன. மாலைமாற்றில் அமைந்த தனிநூல்களும் தமிழில் எழுந்துள்ளன. சோழவந்தானைச் சேர்ந்த **அ.சண்முகம்பள்ளை (அரசுஞ் சண்முகனார்)** 1903ஆம் ஆண்டு **மாலைமாற்றுமாலை** என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். 30 பாடல்களைக் கொண்டுள்ள இந்நூலானது மாலைமாற்றுக் கவிகளுக்குச் சிகரமாகத் திகழ்வதோடு மட்டுமல்லாது சித்திரக்கவிகளுக்குச் சிறந்த உதாரணமாகவும் அமைகிறது. இக்கவிகள் மாலைமாற்றாக அமைவதுடன் **பிற** சித்திரக்கவிகளாகவும் அமைந்துள்ளமை இந்நூலின் சிறம்பம்சமாகும்.

பாம்பன் சுவாமிகள் பாடிய **தருமாலைமாற்றிலுள்ள** ஒவ்வொரு பாடல்வரிகளும் **மாலைமாற்றாக** அமையும் சிறப்புடையன. இப்பாடலை **ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமியம்** நூலிலே கண்டுகொள்ளலாம்.

பாடியவர் : க. மயல்வாகனப் புவார் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

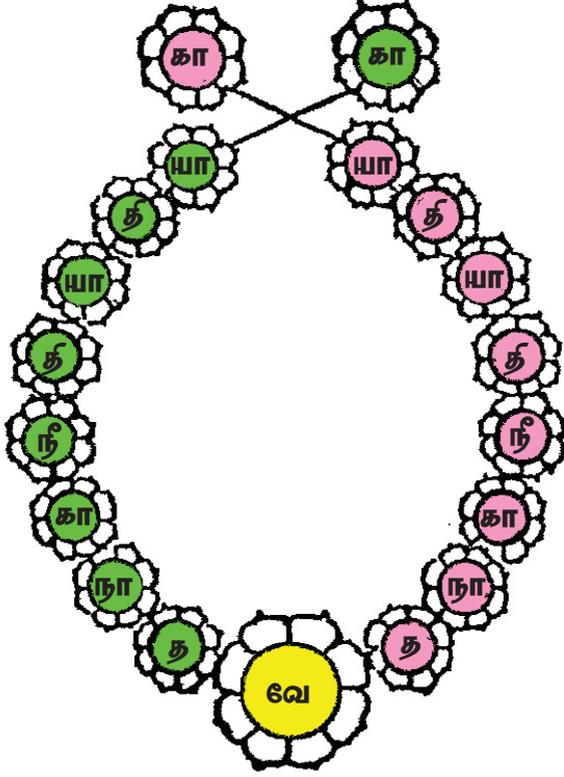
நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசத்திர கவிப்புவங்கொத்து (1911)

65ஆவது பாடலாக பின்வரும் குறள் வெண்பா அமைந்துள்ளது.

**காயாதி யாதிரீ காநாத வேதநா
காரீதி யாதியா கா.**

ஆதி! வேத நாத நாகா! ரீதியா! தியாகா! ரீ காயாதி கா எனப் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. வேத நாத நாகா - வேதத் தொனி (நிறைந்த கீரி) மலையையுடையவரே! காயாதி கா - கோபியாது காத்தருள்க.

காயாதி யாதிரீ கானாத வேதநா
காரீதி யாதியா கா.

செய்யுளின் ஆரம்பத்தலை தொடங்கி
முன்னோக்கிப் படித்தாலும் இறுதியிலே
தொடங்கி பின்னோக்கிப் படித்தாலும் ஒரே
செய்யுளைத் தருமாறு அமைபும் பால்.

க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயில்பிடி) (நடுகலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புயங்கொத்து - 1911)

பாடியவர் : **சு. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்படி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நடுகூலச்சர விநோத வச்சத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

66ஆவது பாடலாக பின்வரும் **வஞ்ச வந்தம்** அமைந்துள்ளது.

புழம்
81

வேக மாகமு னேடிவா
வான வாகன மேறுநா
நாறு மேனக வானவா
வாடி னேமுக மாகவே.

(இ—ள்.) ஆன் அ வாகனம் ஏறுநா - இடபமாகிய அந்த வாகனத்தில் ஏறுபவரே! நாளும் மேல் நக வானவா - காணப்படுகின்ற மேலாகிய (கீரி) மலையில் (எழுந்தருளிய) கடவுளே! வாடினோம் முதமாக - வாடினோமாகியஎம்மை நோக்கி, முன் வேகமாக ஒடிவா - இதிரே விரைவாக ஒடிவந்தருள்க.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப் பள்ளை** (நெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலடி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை திருவரட்டை மணமாலை (1887)

19ஆவது பாடலாகப் பின்வரும் பாடலுள்ளது.

புழம்
82

நீபா சரவணச தேச நிகழய
வாகா ருடமா நயமேவை — மாமாவை
மேயந மாடரு காவா யழகநிச
தேச ணவரசபா நீ.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப் பள்ளை** (நெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலடி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : பிறபாடல்கள் (19ஆம் நூற்றாண்டு)

பொன்னம்பலப் பள்ளை பாடிய **மாவையந்தாத்யினது** (1887-1888) இரண்டாம் பதிப்பிலே, பொன்னம்பலப் பள்ளையால் பாடப்பெற்ற **பிறபாடல்கள்** என்னும் தலைப்பின்கீழ் பின்வரும் மாலைமாற்றுப் பாடல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாடல் பாடப்பெற்ற சந்தர்ப்பமோ, நூலின் விபரமோ, ஆண்டோ அறியுமாறில்லை. மேலும் இப்பாடலுக்குரிய உரையும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

கானே கயநா விதவேத நாகுதய
பானு தனேமதமா லானையா — யானைவா
மாத மனைத னுபாய தகுநாத
வேத விநாயகனே கா.

எழும்
83

பாடியவர் : சீ.ந.சதாசிவ பண்டிதர் (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சிங்கப்பூர்ச் சப்பிரமணியச்சுவாம் போர்ப்பாடிய சத்திரக்கவிகள் (1887)

சி. ந. சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில் பாடிய நூலிலே பின்வரும் மாலைமாற்றுக் கவிதை காணப்படுகின்றது.

தாவா மதவேதா சாதாதி யாவேல
காவா விதாசிதா காசாதா - மூவாமூ
தாசாகா தாசிதாவி வாகால வேயாதி
தாசாதா வேதமவா தா.

எழும்
84

(இ-ள்.)— தாவா மதவேதா; சாது ஆதியா; வேல; கா வாவு இதா; சிதாசாசா; தாம் மூவா மூதா; சாகாதா; சிதாவிவாகா; ஆல வேய் ஆதி தாச ஆ தா, வேதம் அவா தா.

ஆலத்தைக் கண்டதிலே யணிந்திருக்கின்ற ஆதியாகிய சிவபெருமானுடைய அடிமையாகின்ற (தா) வல்லமையையும், வேதமாகிய ஞானத்தை யறியவேண்டு மென்கின்ற அவாவையும் தந்தருள்வீராக.

இப்பாடல்களுக்குரிய உருவத்தளங்களை முறையே அமைத்துக்கொள்க.

பாடியவர் : க. வேலுப்பிள்ளை (வயாவ்ளான்)

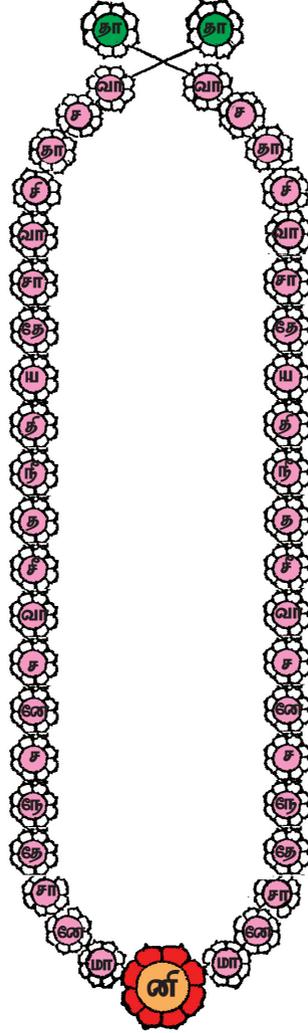
காலம் : 19^{ஆம்} - 20^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சரமகவி (1895)

பாவலர் சாத்திர தீபகம் நூலினைத் தந்த ஆணல்த் சதாசிவம் பிள்ளை அவர்களின் மரணச் செய்தியைக் கேட்டவுடன் மலேசிய - கோலாலம்பூரிலிருந்து வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதி அனுப்பிய மாலைமாற்றுச் சித்திரக்கவி.

தாவா சதாசிவா சாதே யதிரீத
சீவாச நேசநே தேசானே—மானிமா
னேசாதே நேசனேச வாசீத நீதயதே
சாவாசி தாசவா தா.

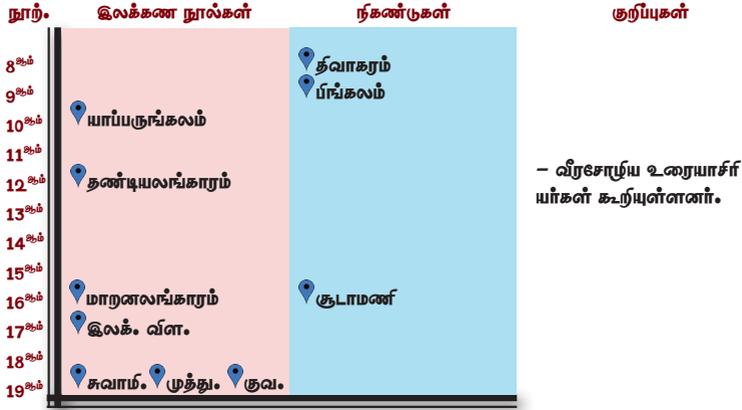
எழும்
85

தாவா சதாசிவா சாதே யதிரீத
 சீவாச நேசநே தேசானே—மானிமா
 நேசாதே நேசனேச வாசீத நீதியதே
 சாவாசி தாசவா தா.

க. வேலுப்பள்ளை (வயாவ்ளாள்) (ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை மீதான சரமகவி)

17.0 கரந்துறைச் செய்யுள்

– வீரசோழிய உரையாசிரியர்கள் கூறியுள்ளனர்.

தவா.	(தொகுத-12)	கரந்துறைப் பாட்டு
பிங்க.	(தொகுத-3-368)	கரந்துறைப் பாட்டு
யாப்.	(96)	கரந்துறை பாட்டு
தண்டி.	(98)	கரந்துறைச் செய்யுள்
மாறன்.	(270)	கரந்துறைச் செய்யுள்
	(288)	முதலொரு செய்யுண் முடித்த தனீற்றிற் பதமதனிறுதியிற் பயிலெழுத்துத் தொடுத் திடையிடை யிட்டெ திரேறாய் முதலய லடைதரப் பிறிதொரு செய்யுள் கரந்தங் குறைவது கரந்துறை செய்யுளென் றுரைபறும்
சூடா.	(தொகுத-12)	கரந்துறைப்பா
இல.வீள.	(690)	கரந்துறைச் செய்யுள்
சுவாம்.	(195)	கரந்துறையுள் செய்யுள்
	(197) ஓர் கவிக்கோர்கவி சொல்லின் அமுந்தாமல் எழுத்தெடுத்தல் கரந்துறையும் செய்யுள்
முத்து.	(1142)	**ஓர்பா வினிலிருந் தோர்பாக் குரியன அக்கரம் பொறுக்கிக் கொளலா கும்படி பாடல் கரந்துறைப் பாட்டென மொழிப. கரந்து உறைபாட்டு
குவ.	(281)	கரந்து உறைபாட்டு

குறியீடு :

- வீரசோழியம், **காதைகரம்பு** சித்திரக்கவியைக் கூறியுள்ள போதும் **கரந்துறைச் செய்யுளைக்** கூறாமையே கவனத்திற்குரியது.

- முத்துவீரிய இலக்கண நூலானது, **கரந்துறைச் செய்யுளையும், காதைகர்ப்பையும்** (வகை 18.0) தமக்குள்மாற்றி, சூத்திரங்களைத் தந்துள்ளமையைக் காண்க. இருப்பினும் அவை தந்துள்ள சூத்திரங்கள் அவ்வாறே இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

மாறனலங்காரத்தின்படி, செய்யுள் முடிவடைந்த இடத்திலிருந்து **எதீர்மாறான** திசையில் ஒன்றுவிட்டு-ஒன்றெடுக்கும் **தொடரீல்** எழுத்துக்களை அமைக்கும்போது வேறு ஒரு கவி தோன்றும் படியாகப் பாடுவதாகும். **கர்ப்பு** என்பது மறைப்பு. **கரந்துறைச் செய்யுள். கரந்துறைப் பாட்டு. கரந்துறைப்பா** எனும் பெயர்களில் அழைக்கப்பெறும்.

இலக்கண நூல்களில் தரப்பெற்றுள்ள உதாரணச் செய்யுள்களிலும் கரந்த செய்யுளானது **எதிரான** திசையிலேயே வைக்கப் பெற்றுள்ளன. இருப்பினும், கரந்த செய்யுளினை **எதிரான திசையிலும்** வைத்துச் சித்திரக்கவிகளைப் பாடியுள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

காதைகர்ப்பு (வகை 18.0), **பீர்ந்தெதீர்ச் செய்யுள்** (வகை 19.0) ஆகிய சித்திரக்கவி வகைகளையும் காண்க. கரந்துறைச் செய்யுளை காதைக்கர்ப்புச் செய்யுளாக மயங்கும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இந்தக் கரந்துறைச் செய்யுளில் **ஒரு குற்த்த தொடரீல்** மற்றைய செய்யுள் கரந்திருக்கும்.

போர்வைவாயூராலானிபொருகாம

நீர்மையாழ்வாரயலணைதருமிக

வோர்வாவாழ்தலாமயில்கைமுருகு

தார்தராமுதாமணிதகவுருவமும்.

(இ - ள்) ஆரலானி என்பதை அளியாலான மாற்றி, வண்டி காரவாரிக்கப்பட்ட பூவாளியால் எண்க. பொருகாம - பொருவந்த காமனே! நீர்மையாழ்வார் - நற்குணத்தையுடைய ஆழ்வார். மயில்கை - எமது மயில்பொலுஞ்சாயலையுடையாள்கையில். முதாவுருவமுமணிதக வாழ்தலாம் - பெருமையையுடையவா முருவங்களு மழகினது பெருமை யெய்த உயிர்வாழ்தலாம்படிக்கு. ஏர்வா முருகு தார்தரா - அழகு கெடாத தேனொழுகும் வகுளமாவிக்கையைத் தந்து. வாயூர் - (ஊர்வாய் என மாறுக) எமது பதியிடத்து. அயலணைதருமிக அய லெம்மோடு மிக நட்புச்செய்யாநின்றாராதலால். போர்வை உனதுபோரை

யொழிவாயக வென்றவாறு. இது மாட்டுறப்பு, அப்படி யிதனூட்
காந்த செய்யுள்:— முருகணிதாரார்

குருகையிலாழ்வார்

கருணையவாயார்

மருளிவாரவர். என்பதாம்.

போர்வைவாயுநாரலரளிப்பொருகாம

நீர்மையாழ்வாரயலணைதரும்க

வெந்தவாவாழ்தலாமயல்கைமுருகு

தார்தராமுதா⁵மண⁴தக³வுரு²வமு¹ம்

தாயேயா நோவவா வீரு வெமன்னனை
பின்னை வெருவா வருவதொ ரத்தப
வெம்புகல் வேறிருத்தி வைத்திசி னிச்சைகவர்
தாவா வருங்கலகீ யே.

தண்டி
15

இதன் பொருள்:—தாயே - தாய் போன்றவனே | எனை
அவி - எம்மை வருத்தும், அவா ஈருதி - ஆசையை ஒழிப்பா
யாக; மன்ன - நாங்கள் நிலைபேறடையும்படி, பின்னை வெருவா
வருவது ஓர் - பின்பு நீ வரும் ஆற்றிடையுள்ள ஏதத்திற்கு
அஞ்சாது வருவதனை ஆலோசித்துப் பார், அ தப - அவ்வபாய
நிலை கெட, எம் புகல் வேறு இருத்தி வைத்திசின் - எமக்குப்
பற்றுக்கோடாயுள்ள வேறேரிடத்தில் எம்மைச் சேர்த்தி வைப்
பாயாக; இச்சை கவர் - எமது வேண்டுகோளை அங்கீகரித்துப்
பூர்த்தி செய்வாயாக; தாவா அருங்கலம் நீயே - எமக்குக்
கெடாத கிட்டுதற்கரிய ஆபரணம் போன்றவன் நீயேயாவாய்
(எ - று.)

‘என்’ ‘எம்’ என்று வந்தது ஒருமை பன்மை மயக்கம்.
‘ஓர்’ ‘ஓர்’ என நின்றது குறுக்கல் விகாரம். இது பாங்கி
தலைவற்கு ஆற்றிடை வரும் ஏதங் கூறி வரைவு கடாயது. இச்
செய்யுளில் ஈற்று மொழிக்கு முன்னெழுத்தாகிய லகாரம்
மொழிக்கு முதலாகாமையின், அதனை விடுத்து அதற்கு முன்
னுள்ள ககரத்தை முதலாகக்கொண்டு ஒரோரெழுத்து இடைவிட்
டுத் தலை கீழாகப் படிக்கக் கிடைத்தது,

“கருவார் கச்சித்
கிருவே கம்பத்
தொருவா வென்ன
மருவா வினையே.”

என்னுந் தேவாரச் செய்யுள்.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப்ள்ளை** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை திருவீரட்டை மண்மாலை (1887)

புறம்
86

மாதரும வேரணிமா மாவையைய நன்காகு
நாமபர நேநா மயக்கமின் — ருகந
மல்லற்பா டேதமு மேக நயமதா
நல்லியன் மாபதமே தா.

இதிற் கரந்த கவி வஞ்சித்துறை.

தமரமாவையன், குமரநாயகன்
கமலபாதமே, நமகவின்பமே.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப்ள்ளை** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : பிற்பாடல்கள் (19^{ஆம்} நூற்றாண்டு)

புறம்
87

ஏமநிதி மாவையா வேளையா நம்மறதி
பாபவினை யாப்பே புரைகமுலு — மாதகைய
நீபா தனுசவினப் பாப மதினயினிள்
கோவா கழிநாயே மை.

இதனுட் கரந்த செய்யுள் ஒவ்வொரெழுத்து ஈட்டுப் படிக்குக.

மதிவை வேணிந மதிப னைப்புசு
லுதய பாணுவிப் பதியின் வாழியே.

குறிப்பு:

செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாணசுந்தரக் கவுண்டர்**
1932^{ஆம்} ஆண்டு பாடிய **கந்தன் சத்திர பந்தன மாலை** நூலிலுள்ள ‘சீரே
நிறைசுகச் செந்திலில்...’ எனத் தொடங்கும் பாடல், **பி.வீ. சிவதூல்**
கபூர் பாடிய **சத்திரகவிமாலை** நூலிலுள்ள ‘ஓது மாசாணுற்ற..’ எனத்
தொடங்கும் பாடல், ஆகியனவும் **கரந்துறைச் செய்யுள்களாகும்**.

கரந்தூறைச் செய்யுள்

மாத்ரும வேரணிமா மாவையைய நன்காகு
நாமபர னேநா மயக்கமின் — றாகந
மல்லற்பா டேதமு மேக நயமதா
நல்லியன் மாபதமே தா.

மாத¹ரும² வேர்³ணிமா⁴ மாவை⁵யைய நன்காகு
நாமபர னேநா மயக்கமின் — றாகந
மல்லற்பா டேதமு மேக நயமதா
நல்லியன் மாபதமே தா

ஒவ்வொரு எழுத்தை இடைவிட்டுத் தொடராகப் படிக்கும்போது
பற்றொரு கவத்தை தோன்றுவதைக் காணலாம்.

தமரமாவையன், குமரநாயகன்
கமலபாதமே, நமநலன்பமே

பூ. பொன்னம்பலயள்ளை (நெல்லியம்பத) (மாகை திருவிருட்டை மணிமாலை - 1887)

18.0 காதைகர்ப்பு

நாள்	இலக்கண நூல்கள்	நூல்கள்	குறியீடுகள்
8 ^{ஆம்}		த்வாகரம்	
9 ^{ஆம்}		யங்கலம்	
10 ^{ஆம்}	யாப்பருங்கலம்		
11 ^{ஆம்}	வீரசோழியம்		
12 ^{ஆம்}	தண்டியலங்காரம்		
13 ^{ஆம்}			
14 ^{ஆம்}			
15 ^{ஆம்}			
16 ^{ஆம்}	மாறனலங்காரம்	சூடாமணி	
17 ^{ஆம்}	இலக். விள.		
18 ^{ஆம்}			
19 ^{ஆம்}	சுவாம., முத்து., சுவ.		

த்வா.	(நொகுத்-12)	காதைகர்ப்பு
யங்க.	(நொகுத்-3-368)	காதைகர்ப்பு
யாப்.	(96)	காதைகர்ப்பு
வீர.	(179)	காதைகர்ப்பு
தண்டி.	(98)	காதைகர்ப்பு
மாறன்.	(270)	காதைகர்ப்பு
	(289)	காதை கர்ப்பது காதைகர்ப்பே
சூடாமணி	(நொகுத்-12)	காதைதன்னை மறைப்பது
இல.விள.	(690)	காதைகர்ப்பு
சுவாம.	(195)	காதைகர்ப்பு
	(197) பாட்டுஒன்று இறுதி
முத்து.	(1141)	மேலாய்ஒன் றிடவிடவே றாங்காதை கர்ப்பே ** யாப்பிறு மொழிமுத லக்கரந் தொடங்கி ஒவ்வோ ரெழுத்திடையொழித்து வாசிக்க வேறொரு செய்யுள் விளைப்பது காதை கர்ப்பா மென்மனார் கற்றுணர்ந் தோரே
சுவ.	(281)	காதைகர்ப்பு

குறியீடு :

- வீரசோழியம், காதைகர்ப்பு சித்திரக்கவியைக் கூறியுள்ளபோதும் கரந்தூறைச் செய்யுளைக் கூறாமையினால் கவனத்திற்குரியது.

- முத்துவீரிய இலக்கண நூலானது, **கரந்துறைச் செய்யுளையும்** (வகை 17.0), **காதைகரப்பையும்** தமக்குள்மாற்றி, சூத்திரங்களைத் தந்துள்ளமையைக் காண்க. அவை தந்துள்ள சூத்திரங்கள் அவ்வாறே இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

யாதாயினும் ஒரு செய்யுளுக்கிரிய எழுத்துக்களைத் தேடி எடுக்கத்தக்கனவாய், ஆங்காங்கு வைத்து **சிச்செய்யுளை மறைத்துப் பாடுவது** காதைகரப்பாகும். **காதை** - கவி, **கரப்பு** - மறைப்பு.

கரந்துறைச் செய்யுள் (வகை 17.0), **பிரந்தொளிச் செய்யுள்** (வகை 19.0) ஆகிய சித்திரக்கவி வகைகளையும் காண்க. கரந்துறைச் செய்யுளை, காதைக்கரப்பு செய்யுளாக மயங்கும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. கரந்துறைச் செய்யுளில் **ஒரு குறித்த தொடரில்** மற்றைய செய்யுள் கரந்திருக்கும். காதைகரப்பில் மற்றைய செய்யுளின் எழுத்துக்களைப் பொறுக்கியெடுக்கும்வண்ணம் அமைந்திருக்கும். காதைகரப்பும், கரந்துறைச் செய்யுளும் காலாகாலமாக இருந்து வரும் இருவேறு சித்திரக்கவி வகைகளாகும்.

கொல்பாணமுலமெனக்கூப்பிடமுன்காத்தாணை
பெல்லாவுயிர்க்குமுயிரெனலாம்—புல்லாணித்
தோடார்நறுத்தளபத்தோண்மாலைக்கைதொழுதா
சூடானொருநாணமன்.

மாறன்
27

இதனுட்போந்தசெய்யுள், “கொல்லான் புலலை மறுத்தாணைக் கை கூப்பி, பெல்லாவுயிருந் தொழும்” என்பது.

அகலல்குற் றேரே யதர மமுதம்
பகர்தற் கரிநிடையும் பார்க்கின்—முகமகிய
முத்தென்ன லாமுறுவன் மாதர் முழுநீல
மைத்தடங்கண் வெவ்வேறு வாள்.

தண்டி
16

இச்செய்யுள், பாங்கற்குத் தலைவன் தலைவியின் இயல் கூறியது.

இதன் பொருள்:—நண்பனே! நான் கண்ட மாதர்தம் உருவின் தன்மையை யான் கூற நீ கேட்பாயாக; அகல் அல்குல் தேரே - அகன்ற அல்குற் பிரதேசமானது தேராகும்; அதரம் அமுதம் - வாயிதழ் அமுதமாகும்; இடையும் பகர்தற்கு அரிது - இடையும் உவமை சொல்லுதற்கரியது; பார்க்கின் -

ஆராய்ந்து பார்க்கும்படித்து, முகம் மதியம் - முகம் பூரண சந்திரனாகும்; முழுவல் முத்து என்னலாம் - புன்னகை முத்தென்று கூறலாம்; மாதர் முழு நீலம் மை தட கண் - விருப்பத்தை உண்டாக்கும் பெரிய நீல மலர் போலும் மையுண்ட விசாலமான கண்கள், வெவ்வேறு வாய் - தனித்தனி வாளாயுதங்களாகும் (எ - று.)

இச்செய்யுளில்,

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

என்னும் குறளிலுள்ள எழுத்துக்களெல்லாம் ஆங்காங்கு வருமாறு அமைந்து அக்குறட்கவி மறைந்து கிடப்பதைக் காண்க.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயிலடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநாந விசீந்திர கவிப்புகழ் (1911)

88ஆவது பாடலாக பின்வரும் காதைகரப்புக் கவி அமைந்துள்ளது.

புறநாடு
88

அவிர் புன் னகைவா யருள்விழிபொற் றுள்க
டவிர்வரிதா நீற்றணிசேர் தன்மைக்—கவிரிதணல்
வாய்ந்த வறலளகி வாழிநகு லாம்பிகையாள்
வேந்து மருந்து வினைக்கு.

(பொ—ரை.) புன்னகை ஒன்றும் வாயும் கிருபைக் கண்களும் பொற் பாதங்களும் நீங்காத திருநீற்றின் அணியும் அழகிய முருக்கலர் போலும் இதழும் நல்ல வாய்ந்த கருமணல் போலும் கூந்தலும் உடையவராகிய நகுலாம்பிகைக்கு நாயகரே! (நமது) வினைக்கு மருந்து (ஆவர்). தன்மை - அழகு.

இச்செய்யுளில், “அறவாழி யந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க் கல் லாற்—பிறவாழி நீந்த லரிது” என்னும் திருக்குறட்கவியின் எழுத்துக்களெல்லாம் ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தல் காண்க.

காதைகரம்புச் செய்யுள்

அவிர்புன் னகைவா யருள்விழிபொற் றுள் க
டவிர்வரிதா நீற்றணிசேர் தன்மைக்—கவிரி தணல்
வாய்ந்த வறலளகி வாழிநகு லாம்பிகையாள்
வேந்து மருந்து வினைக்கு.

அ¹விரி¹⁶புன்⁹ னகைவா³ ய⁵ருள்வழி⁴பொற்²¹ றா¹⁰ள்¹¹க¹⁸
டவிரி¹⁵வரி¹⁵தா¹⁵ நீ²⁶ற்ற²ணி¹²சே¹³ர் த⁷ன்மை¹⁷க் — க²⁹விரி²⁹த⁸ண¹⁹ல்¹⁹
வாய்ந்⁶ த²⁷ வ²³ற²⁸ல²⁸ள²⁴க²⁵ி²⁵ வா²⁴ழி²⁵நகு²⁰ லா²⁰ம்பி²²கையாள்
வேந்¹⁴து³⁰ மருந்²⁷து²⁷ வினைக்கு

ஒரு செய்யுளுக்கும் எழுத்துக்களைத் தேடி எடுக்கத்
தக்கனவாய் ஆங்காங்கு மறைத்து வைத்துப் பாடியிருப்பதைக்
காணலாம்.

அ¹ற²வா³ழி⁴ ய⁵ந்⁶ த⁷ண⁸ன்⁹ றா¹⁰ள்¹¹சே¹²ர்¹³ நீ¹⁴ தா¹⁵ர்¹⁶ க்¹⁷ க¹⁸ல்¹⁹லா²⁰ற்²¹
ய²²ற²³ வா²⁴ழி²⁵ நீ²⁶ந்²⁷ த²⁷ ல²⁸ர்²⁹து³⁰

க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி) (நகுலேச்சர விநாத விசித்திர கவிப்புகழ்த்து – 1911)

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப்பள்ளை** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை திருவிரட்டை மணமாலை (1887)

7ஆவது பாடலாகப் பின்வரும் காதைகரப்புக் கவியுள்ளது.

பூழ்
89

சாரே குவருள்ள மாநலம் ஞாதர்பா
னூரா யினதா நலப்பாலன் — பேலா
வுயிர்வா முலகுரு துற்றடர்மீன் மாவா
லயநீ ரிடருரு தே.

இதிற் கரந்த கவி தேவாரம்

நீலமாமிடற், ருலவாயிலான்
பாலதாயினார், ஞாலமாள்வரே.

பாடியவர் : **சீ.நு.சதாசிவ பண்டிதர்** (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சங்கப்பூரிச் சுப்பிரமணியச்சுவாமி போற்பாடிய சத்திரக்கவிகள் (1887)

சி. ந. சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் இருந்தகாலத்தில்தான் பாடிய நூலிலே, கரந்துறை வெண்பா எனும் தலைப்பில் பின்வரும் காதைகரப்புச் செய்யுள் காணப்பெறுகின்றது.

கரந்துறைவெண்பா.

பூழ்
90

பொருட்டாய்ப் பொருளைப் புவியினலந் தோயார்
தெருட்டா ரெனவே தெளிந்தீ - ரருட்பொருள்சு
ளாயடிக ளேயு மறிவினர்கள் வான்சிங்கைச்
சேயடிக ளாவர் தெரி.

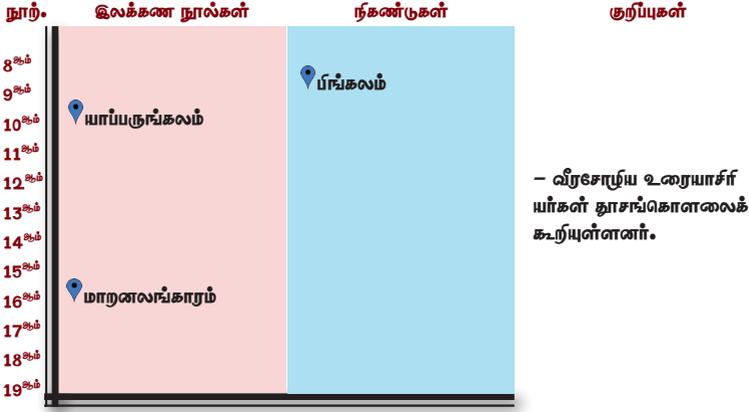
இதனுட்குறள்.

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா
ரருட்பொரு, ளாயு மறிவி னவர்.

குறிப்பு:

பி.வ. அப்பாலை பாடிய சத்திரக்கவியை நூலிலுள்ள 'பூவேளாக வாழ்..' எனத் தொடங்கும் பாடல், **தருவலங்கற்றிரட்டு** நூலிலுள்ள 'வாளரசு குமரா..' எனத் தொடங்கும் பாடல், ஆகியனவும் **காதை கரப்புச்** செய்யுள்களாகும்.

19.0 பிரிந்தெதிர்ச் செய்யுள் (தூசங்கொளல்)

பீங்க.	(தொகுத-3-368)	தூசங்கொளல்
யாப்.	(96)	தூசங்கொளல்
மாறன்.	(270)	பிரிந்தெதிர் செய்யுள்
	(290)	பிரிந்தெதிர்வனவே பிரிந்தெதிர்ச் செய்யுள் காதைதன்னை மறைப்பது

குறியு :

- யாப்பருங்கலம் கூறும் **தூசங்கொளல்** சித்திரக்கவியும் மாறனலங்காரம் கூறும் **பிரிந்தெதிர்ச் செய்யுள்** சித்திரக்கவியும் ஒரேதன்மையைக் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும் இதனை இருவேறு வகைகளாக வகைப்படுத்திய சந்தர்ப்பங்களையும் காணலாம்.
- நிகண்டுகளில் **பீங்கலம்** மாத்திரம் **தூசங்கொளலைக்** கூறியுள்ளது.

செய்யுளானது நிறைவுபெற்ற இறுதி எழுத்திலிருந்து எதிர்த்திசையில் செல்ல **பீந்தொரு செய்யுளாக** வருமாறு அமைத்துப்பாடுவது பிரிந்தெதிர்ச் செய்யுளாகும். **மாலைமாற்று** (வகை 16.0), வகையில் இறுதியெழுத்திலிருந்து எதிர்திசையில் வாசிக்க அதேசெய்யுள் கிடைக்கப்பெறுவதையும் நினைவில் கொள்க.

நீரநாகமா

தாரமாகமே

வாரமாகமா

ரைரைககா,

இதனுள்,

பிரிந்தெதிர்செய்யுளாவது:-

காகராரை

மாகமாவா

மேகமாரதா

மாகநாரீ,

மாறன்
28

என்பதாம். இவற்றுள், முதலெட்டந்தொசுப்புகளில்பொருள்:—**நீராக - நற்குணத்தனை! அனந்தசயனத்தனை! மா தாரமாக - திருமணியப் பாசியாக, மெவாரமாக - பொருந்து மாரக்டிடக்கு மார்பனை! மாணாணாக - பெருமையையுடைய வேதசொருபனை! கா - என்னைக் காப்பாயாக வென்றவாறு.**

எதிரேற்றினபொருள்:—**மாகமாரவாம் - துறக்கத்தாளளர்பெருக விரும்பும், நார - நற்குணத்தையுடையவனை! மிகமாக - மிகத்தைப் பொலுந் திருமணியையுடையவனை! மாரதர - சத்துருக்களை வெல்லு முழுத்தயிரனை! நாரண - நாராயணனென்னுந் திருநாமத்தனை! நீ கண் - நினது சொருபருபருணவியூதிகளை மயக்கமறவறிதற்கு நீயே யெமக்கு ஞானக்கண்ணுனதால். கா - எம்மைக் காப்பாயாக வென்ற வாறு.**

வெ. இரா. மாதவன் அவர்கள் பதிப்பித்த **சீத்திரக்கவிகள்** (1983) என்னும் நூலிலே, பிரிந்தெதிர்ச் செய்யுளும் தூசங்கொளலும் இருவேறு வகைகளாகக் கருதப்பெற்றுள்ளன. நூலிலிருந்து எடுக்கப் பெற்ற குறிப்புகள் பின்வருமாறு.

தூசங்கொளல்

ஒருவன் ஒரு வெண்பாச் சொன்னால், அதன் ஈற்றெழுத்தே ஈறாக, அதன் முதல் எழுத்தே முதலாக மற்றொரு வெண்பா ஈற்றினின்று மேற்பாடுவது தூசங்கொளல் என யாப்பருங்கலம் இயம்புகிறது. இது புலவனின் யாப்பறி புலமையை அடிப்படையாகக் கொண்டது எனலாம்.

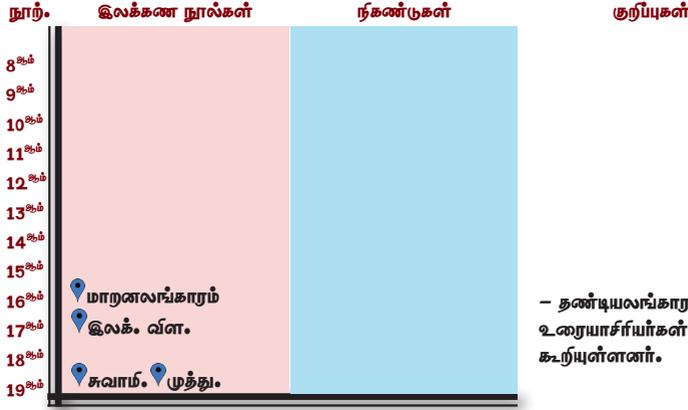
பிரிந்தெதிர் செய்யுள்

ஒரு செய்யுள் முதலே முடிந்தால் அச்செய்யுளீற்றெழுத்துத் தொடங்கி எதிரேறாக நடந்து வேறோர் செய்யுளாக நிகழ்தல்.

கரந்துறைச் செய்யுள் (வகை 17.0), **காதைகர்ப்பு** (வகை 18.0) ஆகியவற்றையும் காண்க.

[குறிப்பு - இச்சித்திரக்கவி வகைக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

20.0 பிறிதுபடு பாட்டு (பிறிதுபடு செய்யுள்)

பாடகர்	பாடகர்	பாடகர்	பாடகர்
மாறன்.	இலக்.வீள.	சுவாம்.	முத்து.
270	690	195	1153

குறியுகள் :

- மாறனலங்காரமே **பிறிதுபடு பாட்டு** சித்திரக்கவியை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. சுவாமிநாதம், இதனைப் **பிறிதுகவி** எனக் கூறுகின்றது.

செய்யுளினது அடித்தொடைகளை வேறுபடுத்தி அமைப்பதனால் முன்னைய நிலைமாறிப் பிறிதொரு செய்யுளாகும்படி அமைந்த பாடலாகும். இதன்போது **சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாது** அமையும். **தீர்ப்பிங்** சித்திரக்கவி (வகை 25.0) வகைகளையும் காண்க.

பிறிதுபடுபாட்டுப் பிற்பந்தம் என்னும் நூலிலே பிறிதுபடுபாட்டில் மாத்திரம் அமைந்த பாடல்களைக் கொண்டு, பிரபந்தம் முழுவதையும் **பாம்பன் குமரகுருநாச சுவாமிகள்** பாடியுள்ளார்கள். இப்பிரபந்தம் 11 பாடல்களாலானது. மேலும், இவர் பாடிய **பகுபடு பஞ்சகம்** என்னும்

அந்தாதியானது, சீர்களைப் பிரித்துப் பிறிதுபடுபாடல்களாக வேறுபடுத்துமிடத்து, **சந்தரங்கவதல்** வெவ்வேறு 5 செய்யுள்களாக அமையப்பெறுவதும் சிறம்பம்சமாகும்.

தண்டபாண் சுவாமிகள், பாடிய **புலவர் யூரணத்தல்** சேக்கிழார் சருக்கத்தில் அமைந்துள்ள 23 பாடல்களும், பிறிதுபடுபாட்டுக்கள் எனச் **சந்தரங்கவதல் களஞ்சியம்** (2007) நூலில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.

பிறிதுபடு பாட்டின் பிரிவுகளாக **இரட்டை வெண்பா (துவ் வெண்பா)**, **மும்மண்டல வெண்பா (தீர்வெண்பா)**, ஆகிய பாடல்களும் அமைகின்றன. இவை பொருளில் மாறாத, பிற வெண்பாப் பாடல்களைத் தரும். **ஏ.ஆர்.ஏ. சுவாமரணி** (சிங்கப்பூர்), 'சிங்கப்பூர் மரபுக் கவிதைகள் - ஒரு திறனாய்வு' எனும் நூலில், 'நாடுவார் சித்தம்..' எனத் தொடங்கும் பாடலை, இரட்டை வெண்பாவுக்கு உதாரணமாகக் கூறியுள்ளார்.

மாறனலங்காரத்திலுள்ள பின்வரும் **இன்னிசை வெண்பாவா** எனது **கல்வருத்தமாகவும்** அமைவதைக் காண்க.

மாறன்
29

**பார்மகளைத்தொழும்புயத்தாய்பதமநறங்
தார்மகளைநீங்காத்தகைசான்றவாகத்தா
பாரிபனைபாரணத்தந்திபனைவாரி
வாரியுணுகனைமன்னா.**

தண்டி
17

தெரிவருங் காதலிற் சேர்ந்தோர் விழையும் பரிசுகொண்டு வரியளி பாட மருவரு வல்லி யிடைபுடைத்தாய்த் திரிதருங் காமர் மயிலிய லாயநண் ணுத்தேமொழி யாரிவைதன் னேரென லாகுமெம் மையயா மாடிடமே,

மேற்கண்ட கட்டளைக் கவித்துறை,

தெரிவருங் காதலிற் சேர்ந்தோர் விழையும்
பரிசு கொண்டு வரியளி பாட
மருவரு வல்லியிடை புடைத்தாய்த் திரிதருங்
காமர் மயிலிய லாய நண்ணுத்
தேமொழி யாரிவைதன் னேரென
லாகுமெம் மைய யாமா டிடமே.

என ஒரு றேரிசையாசிரியப்பாவாகக் கொள்ளப்படுமாறும் உணர்ச்சு. இதன் பொருள்:—ஐய - ஐயனே! தெரிவு அருமை பரிசு கொண்டு - அகத்தில் உள்ளார் புறத்தில் உள்ளார்க்குப் புலப்

படாத தன்மையையுடையதாய், காதலில் சேர்ந்தோர் விழையும் பரிசு கொண்டு - தன்னிடத்து விடாய்த்து விருப்பத்தோடு சேர்ந்தவர்கள் விரும்பும் தன்மையோடு, வரி அளி பாட - இரேகை களையுடைய வண்டினங்கள் ஒலிக்க, மருவரும் வல்லி இடை உடைத்தாய் - மணம் பொருந்திய பூங்கொடிகளை இடையிடையே உடையதாய் (விளங்கும்), எம் ஆடு இடம் - யாங்கள் விளையாடும் சோலையாகிய இடம்; திரிதரும் காமர் மயில் இயல் ஆயம் நண்ணு - ஆண்டுச் சஞ்சரிக்கும் மயில்களாகிய விரும்பத்தக்க அழகமைந்த கூட்டம் பொருந்தப்பெற்று; என்று சோலையை விசேடித்து, அது - (அச்சோலை),

தெரிவு அருமை காதலில் சேர்ந்தோர் - பிறர்க்கு இன்ன தன்மைத்தென்று புலன் ஆகாத மனமொத்த காதலோடு புணர்ந்த தலைவன் தலைவியர், விழையும் பரிசு கொண்டு - விரும்புந் தன்மையை மேற்கொண்டு, வரி அளி பாட மருவரும் வல்லி இடையுடைய - வரிப்பாடல்களைப் பாடும் வண்டுகள் ஒலிக்கும் பொருந்துதற்கரிய பூங்கொடி போன்ற இடையினையுடைய; திரிதரும் காமர் மயில் இயல் ஆயம் நண்ணுத் தேன் மொழி அரிவை தன் நேர் எனலாகும் - சோலையிற்றிரியும் விரும்பத்தக்க மயில் போன்ற சாயலையுடையளாய்த் தனது பாங்கியர் கூட்டத்தைச் சேராது தனிப்பட்ட இனிய மொழியினையுடைய பெண்ணாகிய தலைவிக்குச் சமான்மாக விளங்கும் (எ - று.)

இச்செய்யுளிலுள்ள சிலேடையை அங்கமாகப்பெற்ற ஒப் பணியின் நயத்தை உய்த்துணர்க.

பாடியவர் : க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர வ்நோத வ்சீத்தர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

105ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ள பின்வரும் பாடலானது **கட்டளைக் கல்துறை** வகையாகும். பாடலினது சொல்லும் பொருளும் மாறாது அதே பாடலானது **நோசை ஆசிரியப்பா** ஆகவும் அமைவதைக் காணலாம்.

அரிபிர மேந்திர ரன்புட னேத்து மணிநகுலைப்
புரியமர் வான்கங்கை பொங்கினந் திங்கள் பொலிசடையான்
விரிமறை யேயுரு வாய்வரு வான்றன் மிளிர்டியைப்
பரிவுடனெண் ணுநர் பாறப் பரகதிப் பாங்கரன்றே.

ரூமம்
91

விறகுமடு மாடீடு

அரிபிர மேந்திர ரன்புட னேத்து மணிநகுலைப்
புரியமர் வான்கங்கை பொங்கினந் திங்கள் பொலிசுடையான்
விரிமறை யேயுரு வாய்வரு வான்றன் மிளிர்டியைப்
பரிவுடனெண்ணுநர் பாறாப் பரகதிப் பாங்கரன்றே.

அரிப்ர மேந்திர ரன்புட னேத்து மணிநகுலைப்
புரியமர் வான்கங்கை பொங்கினந் திங்கள் பொலிசுடையான்
விரிமறை யேயுரு வாய்வரு வான்றன் மிளிர்டியைப்
பரிவுடனெண்ணுநர் பாறாப் பரகதிப் பாங்கரன்றே

இக்கட்டளைக் கலத்துறைப் பாடலானது நோசை
ஆசிரியப்பாவாக மாறபடுத்த எழுதவல்ல தன்மையைக் கொண்
டிருப்பதைக் காணலாம்.

அரிப்ர மேந்திர ரன்புட னேத்து
மணிநகுலைப் புரியமர்வான் கங்கை
பொங்கினந் திங்கள் பொலிசுடையான்விரி
மறையே யுருவாய் வருவான் றன்மிளி
ர்டியைப் பரிவுடனெண்ணுநர்
பாறாப் பரகதிப் பாங்கரன்றே

க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயிலீடி) (நகுலைச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புகழ்கொத்து - 1911)

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்படி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நருஸேசர விநோத விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து** (1911)

தாங்கி யெனைக்காத்த றப்பாது நின் பாரந் தாங்கிலையே
னீங்கிச் சரணென்று பாங்காகி யாரை நிலைக்களமா
யாங்குப் புகல்செய்வ னோர்கொள் ஷிடையா யிசைநருஸேப்
பூங்கமழ் சோலை புடையார் சினகரப் புங்கவனே.

நூல்
92

இக்கட்டளைக்கலித்துறையன் மூன்றாம் அடியில் உள்ள “இசை” என்பது ஈராக வாசிக்க;

தாங்கி யெனைக்காத்த றப்பாது நின் பாரந்
தாங்கிலையே னீங்கிச் சரணென்று—பாங்காகி
யாரை நிலைக்களமா யாங்குப் புகல்செய்வ
னோர்கொள் ஷிடையா யிசை, என ஓர் நேரிசைவெண்பா
ஆவது காண்க.

பாடியவர் : **ச.ந.சதாசுவ பண்டிதர்** (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : **சீங்கப்பூரிச் சுப்பிரமணியச்சுவாமி போற்றிப்பாடிய சத்திரக்கவிகள்** (1887)

அடிநிலைந்திரங்கல்.

பிரிதுபொட்டு.

தெரிவரி வேலன் நிருவரு ளின்மையிற் சிங்கைதனிற்
கரிதிரி யும்பரி யோடுழை வாற்புளி காட்டுறுவெம்
பரிநரி யோடுகம் பாரினை யொன்றி யணியடிகள்
வரிபரி விற்கந்த மாதே கரைவள் வரைக்குவட்டே.

நூல்
93

மோனைபிறழாத

நேரிசையாசிரியப்பா.

தெரிவரி வேலன் நிருவரு ளின்மையிற்
சிங்கை தனிற்கரி திரியும் பரியோ
டுழைவாற் புளிகாட் டுறுவெம் பரிநரி
யோடுகம் பாரினை யொன்றி யணியடி
கள்வரி பரிவிற் கந்த
மாதே கரைவள் வரைக்கு வட்டே

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலய்யர்** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : **மாவை திருவிரட்டை மணமாலை (1887)**

அடுத்துவரும் உதாரணங்களாகத் தரப்பட்டுள்ள 8 பாடல்களும் மாவை திருவிரட்டை மணிமாலையில் இருந்து பெறப்பட்டவையாகும். பிறிதுபடு பாடலுக்குரிய செய்யுள் வகைகளும் பாடல்களின் அருகே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செய்யுள் வகைக்குரிய இலக்கணங்களை, இலக்கண நூல்களில் கண்டு தெளிக.

நூல்
94

கலித்துறை. (கலிப்பாடிமாம்)

நீர்த்தரங்கக் கடன்மாவை நிற்பாரை நிறைமதிசூழ்
தேர்த்திருவுற் சய்யாமந் திக்காளர் திகழநின்று
தூர்க்குமல ரெனவீண்மீன் சுற்றும்ந்து சுடிரதம்
பார்த்தடி.தாழ் குவர்செல்வர் தாமாவார் பரனுலகே.

கலித்துறை.

நீர்த்தரங் கக்கடன் மாவைநிற்பாரை நிறைமதிசூழ்
தேர்த்திருவுற் சய்யாமந் திக்காளர் திகழநின்று
தூர்க்குமல ரெனவீண்மீன் சுற்றும்ந்து சுடிரதம்
பார்த்தடி.தாழ் குவர்செல்வர்தாமாவார் பரனுலகே.

நூல்
95

வண்டண்டு நீப மலர்மாலை மார்பன்
கண்டண்டு மென்சொல் கயமாது கண்டன்
செண்டண்டு மாவை நகரமிது வென்றே
விண்டண்டு தேவர் விலகில்லர் சூழ்ந்து.

வண்டண்டு நீப மலர்மாலை மார்பன்கண்
டண்டுமென் சொல்கயமாதுகண்டன்—செண்டண்டு
மாவை நகரமிதுவென்றே விண்டண்டு
தேவர் விலகில்லர் சூழ்ந்து.

நூல்
96

கலித்துறை. (அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தமுமாம்)

உரைமிகு ஞான நன்னீ ரொழுகிச்செ லுததி சங்க
வரைமிகு மாவை யெம்மான் மலருற்ற வடிவ நற்றூள்
கரைமிகு காத லுற்றோர் கணமற்று மறத்த வின்றி
யிரைமிகு வேத நற்பாட் டிசையன்பி னிதய மூழ்கே.

கலித்துறை.

உரைமிகு ஞானநன் னீரொழு
கிச்செ லுததிசங்க
வரைமிகு மாவையெம் மான்மல
ருற்ற வடிவநற்றூள்
கரைமிகு காதலுற் றோர்கண
மற்று மறத்தலின்றி
யிரைமிகு வேதநற் பாட்டிசை
யன்பி னிதயமூழ்கே.

கலித்துறை. (எழுபேரடி ஆசிரிய விருத்தமுமாம்)

பேசி யம்பொன் வண்ண வேலர்
பெருமை யன்பின் வண்ணமே
யாசி லன்பின் மல்கு சென்னி
யணித லுற்றங் கைகளைக்
காசி யொத்தல் கொண்ட மாவை
கடலி னாற்கங் கையினான்
மாசி னீத்துண் மல்கு மன்பின்
வடிவ மாமா வையமே.

ஈழம்
97

கலித்துறை.

பேசியம் பொன்வண்ண வேலர்
பெருமையன் பின்வண்ணமே
யாசிலன் பின்மல்கு சென்னி
யணிதலுற் றங்கைகளைக்
காசியொத் தல்கொண்ட மாவை
கடலினற் கங்கையினான்
மாசினீத் துண்மல்கு மன்பின்
வடிவமா மாவையமே.

கலித்துறை. (கலிவிருத்தமுமாம்)

வையம்புகழ் நகுலாசல மாவைக்குக றிருதாண்
மெய்யன்பொடு சனைசங்கம வேலைக்கடன் முழுசி
வெய்யன்விது குளிரோடெழ வேணீள் கழல் பணிவார்
செய்யும்வினை தவமாமவர் சேர்வார்சிவ பதியே.

ஈழம்
98

கலித்துறை.

வையம் புகழ்நகு லாசல
மாவைக் குகனிருதாண்
மெய்யன் பொடுசுனை சங்கம
வேலைக் கடன்முழுஈ
வெய்யன் விதுதுளி ரோடெழ
வேணீள் கழல்பணிவார்
செய்யும் வீணைதவ மாமவர்
சேர்வார் சிவபதியே.

ரஹம்
99

கலித்துறை. (அறசீரடி ஆசிரியவிருத்தமுமாம்)

செப்பும் பரிசொன் றறியேன்
றென்வா ரிதிசே ரிலங்கை
வைப்பின் றிகழு மகுட
மாவைத் தனிவாழ் குகனே
அப்பின் வலிசா ரவுண
னங்கத் துணியாண் டருள்வா
யெப்பண் புரைசெய் திடினு
மீவாய் மிகுமா தரவே.

கலித்துறை.

செப்பும் பரிசொன் றறியேன்றென்.
வாரிதி சேரிலங்கை
வைப்பின் றிகழு மகுடமா
வைத்தளி வாழ்க்குகனே
அப்பின் வலிசா ரவுணனங்
கத்துணி யாண்டருள்வா
யெப்பண் புரைசெய் திடினுமீ
வாய்மிகு மாதரவே.

ரஹம்
100

கலித்துறை. (கலிவிருத்தமுமாம்)

தாமரைநன் மலர்வேதன் மயல்கொடனி மறையை
வாமமுனி மனநல்கு மலரகித வடிவன்
தாமருக னிருபாத சலசமலர் சரண
மாமருள்செய் தனிமாவை யடைகுதிநீ யுளமே.

கலித்துறை.

தாமரை நன்மலர் வேதன் மயல்கொ டனிமறையை
வாம முனிமன நல்கு மலர சிதவடிவன்
தாம குகனிரு பாத சலச மலர்சரண
மாமருள் செய்தளி மாவை யடைகுதி நீயுளமே.

கலித்துறை. (அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தமுமாம்)

வானங் கொண்டார்க் கிடர்செய்த
வன்கூர் தன்னை மாய்த்தவர
ஞானங் கொள்பூங் கரச்சத்தி
நம்பிக் கென்று நற்றளியா
மானந் தச்சின் மயமாவை
யன்பிற் செல்வ தன்றியய
லேனஞ் செய்மா னுடர்செல்வ
தென்னே வுள்ளத் தெண்வணமே.

ரூம்
101

வானங்கொண் டார்க்கிடர் செய்தவன்
கூர் தன்னை மாய்த்தவர
ஞானங்கொள் பூங்கரச் சத்தினம்
பிக்கென்று நற்றளியா
மானந்தச் சின்மய மாவையன்
பிற்செல்வ தன்றியய
லேனஞ்செய் மானுடர் செல்வதென்
னேவுள்ளத் தெண்வணமே.

குறிப்பு:

கம்பராமாயணத்தில், யுத்தகாண்டத்தின் நிரும்பலை யாகப் படலத்தில், 'பொற்(ன்) பரிமா கரிமா....' எனத் தொடங்கும் பாடலும், பிற்துபாட்டுக்கு உதாரணமாகக் கூறப்பெறும் பாடலாகும். மேலும், அருணகிரிநாதரின் தருப்பகழலுள்ள 'தத்தித் தத்திச் சட்டப் பட்டுச் சத்தப் படுமைக் கடலாலே' எனத் தொடங்குவதும் பிறிதுபாட்டுக்கு உதாரணமாகும்.

சீத்திரக்கவிமாலை நூலில், பி.வி. அத்துல் கயூர் சாஹுபி அவர்கள், 'மங்கள வாழ்வுற...' எனத் தொடங்கும் பிறிதுபாடு பாட்டையும், 'சத்தியவான் தன்....' எனத் தொடங்கும், அமைப்பில் சற்று வேறுபாடு கொண்ட பிறிதுபாடு பாட்டினை, மும்மண்டல வெண்பா எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அரசு மாளிகையிலுள்ள கட்டடத்துக்கு சருப்பதோபத்திரம் என்று பெயர். அக்கட்டடம் நாற்புறமும் வாயிலை உடையதாய் இருக்கும். ஸர்வதோபத்ரம் என்பது சருப்பதோபத்திரம் என்று வந்துள்ளது.

ஸர்வதஸ் - எப்பக்கத்தும், **பத்ரம்** - வாயில்.

இச்சித்திரத்தளத்தில் நான்கு புறத்தும் வாயில்களையுடையதாய் நினைத்த வழியாற் செல்லத்தக்கதாய் அமைக்கப்பட்டு ஒரு வீடுபோன்ற கட்டட அமைப்புப் பெறப்படும். இதில் 64 அறைகள் காணப்பெறும். **ஸ்பங்கத்தல்** தொடங்கிப் படித்தாலும் அச்செய்யுள் கிடைக்கத்தக்கதாய் எழுத்துக்கள் அமையும். ஒவ்வொரு வரியும் **எட்டு** விதமாகச் சித்திரத்தில் அமைந்திருக்கும்.

தமிழ் இலக்கணங்கள்கூறும் பழையமையான சித்திரக்கவி வகைகளுள் சருப்பதோபத்திரமும் ஒன்றாக அமைகின்றது. இதில் ஒரு பகுதியாக **மாலைமாற்று** (வகை 16.0) சித்திரக்கவி வகையும் வருவதைக் காண்க.

**தேமாபூமாமாபூமாதே
மாதாகாவாவாகாதாமா
பூகாவாலாவாகபூ
மாவாலாரீலாவாமா**

மாறன்
30

(இ-ள்) தே மா பூ - தேனும் வண்டும் பொருந்திய பூயினிடத்தா.
மாமா - பெரிய திருமகளும். பூமாதேமாதா - பூமிதேவியு மாகிய அழகு
பொருந்தின மாதர்கள். ஆகாவாவாகா - (வா ஆகா வாகா எனப் பாட
மாற்ற) வந்துதங்கு மாப்பினையும் புயத்தினியு முடையவனே! தாமா -
துளவமாலிகையையுடையவனே! பூகாவாலா -- பூமியையெடுக்கப்
பட்ட பிரளயத்தின்மே லாலியிற் றுயிலப்பட்டவனே! பூமாவாலா -
பொலிவினொடுக்கடிய மிசுந்த பாலத்தன்மையோனே! ரீலாவாமா -
ரீலநிறத்தினனே! வாமனரூபமானவனே! மூன்றாமடியிலிறுதி வாகா
நாலாமடியின் முந்தவந்த ரீ என்னுமவற்றெடுக்கட்டி, ரீ வா கா வென்ச்
சேர்த்து, ரீ வர் தென்னைக் காப்பாயாக வென்றவாறு.

இதனுள், ஏமம் ஏம் என நின்றது. உம்மை வெற்றுமை பண்பு என்பன முதலிய தொகைகளும் ஒருமைபன்மைமயக்க வழுவமைதியும் வந்து மாட்டுறுப்பாகப் பொருளுரைத்தவாறு காண்க. ஆல் - பிரளயம். வா - வந்து. மாது - மாதர்கள். பூ - தாமரை. பூ - பொலிவு.

தே	மா	நு	மா	மா	நு	மா	தே
மா	தா	கா	வா	வா	கா	தா	மா
நு	கா	வா	லா	லா	வா	கா	நு
மா	வா	லா	நீ	நீ	லா	வா	மா
மா	வா	லா	நீ	நீ	லா	வா	மா
நு	கா	வா	லா	லா	வா	கா	நு
மா	தா	கா	வா	வா	கா	தா	மா
தே	மா	நு	மா	மா	நு	மா	தே

தண்டி
18

மாவா நீதா தானீ வாமா
வாயா வாமே மேவா யாவா
நீவா ராமா மாரா வானீ
தாமே மாரா ராமா மேதா

இதன் பொருள்:—மாவா - பெருமையை உடையவனே
 நீதா - நீதியையுடையவனே! தா நீவா மாவா - வலிமை நீங்காத
 செவ்வழுடையவனே! யாவாமே மேவா யாவா (மே-வாயாவா யா
 ஆமே) - சேரக்கடவாய் வாயாதனவாக எவைதாமாகும்? நீ வா!
 நீ வருகி; ராமா மாரா - இராமனை யொப்பவனே! மன்மதனை
 யொப்பவனே! ஆ - காமதேனுவை யொப்பவனே! (அன்றி
 இடபம் போன்றவனே!) ஆமா - ஒழுங்குடையவனே! மேதா -
 நல்லுணர்வுடையவனே! மே மார் ஆர் - மேன்மை பொருந்திய
 நின் மார்பிலுள்ள ஆத்தி மாலையை, நீ தா - நீ தருகி (எ - று.)

ஆமன் - ஒழுங்குடையவன். மேதன் - அறிவுடையவன்.
 நீதன் - நீதியையுடையவன்: தா - வலிமை. மார் - 'மார்பு'
 என்பதன் சுடைக்குறை விகாரம்.

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா

பாடியவர் : **க. மயிலீசுவரன்** (மயிலீசு)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

93ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

தேவா நாதா தானா வாதே
வாரா தேதா தாதே ராவா
நாதே னாகா கானு தேநா
தாதா காயா யாகா தாதா.

(இ—ள்.) தேவா - பிரகாசம் உடையவரே! நாதா - தலைவரே!
தானா - வலிமையினை உடையவரே! தாதா - பிதாவே! வானா - ஆகாய
மானவரே! தேன் நாகா - தேன் (கூண்டுகள் தூங்கும் கீரி) மலையை
உடையவரே! கானு - கீதப் பிரியரே! தே - தெய்வமே! காயா - திரு
மேனியை உடையவரே! யாகா - யாகங்கட்கு உரியவரே! தாதா-கொ
டையாளரே! வாதா வாராதே - வாதா வாராதபடி, தேரா - தேர்ந்து,
நா தா தா - நா வன்மை தந்தருள்க.

குறிப்பு:

பாம்பன் சுவாமிகள், பாடிய **தருவலங்கற்றிரட்டு** நூலிலுள்ள,
'தாதாமா வேவேமா தாதா....' எனத் தொடங்கும் பாடலும்
சுருப்பதோபத்திர சித்திரக்கவிக்கு உதாரணமாகும்.

சூர்யோதயக்ரீரம்

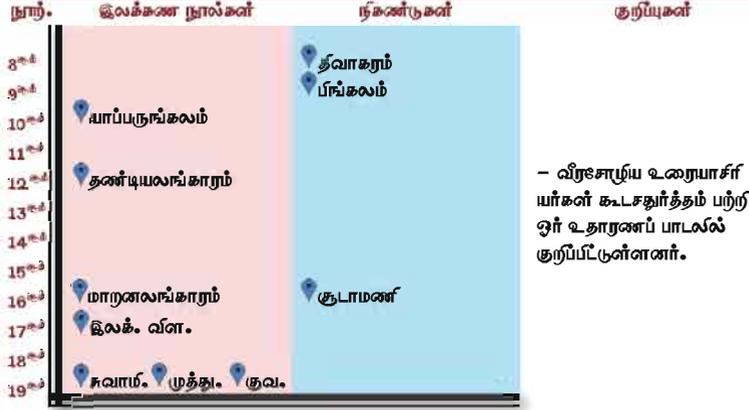
1ஆம் வரி									1ஆம் வரி
1ஆம் வரி	தே	வா	நா	தா	தா	நா	வா	தே	1ஆம் வரி
↓	வா	ரா	தே	தா	தா	தே	ரா	வா	↓
↓	நா	தே	னா	கா	கா	னா	தே	நா	↓
↓	தா	தா	கா	யா	யா	கா	தா	தா	↓
↓	தா	தா	கா	யா	யா	கா	தா	தா	↓
↑	நா	தே	னா	கா	கா	னா	தே	நா	↑
↑	வா	ரா	தே	தா	தா	தே	ரா	வா	↑
1ஆம் வரி	தே	வா	நா	தா	தா	நா	வா	தே	1ஆம் வரி
1ஆம் வரி									1ஆம் வரி

தேவா நாதா தானா வாதே
வாரா தேதா தாதே ராவா
நாதே னாகா காநா தேநா
தாதா காயா யாகா தாதா.

ஒவ்வொரு வரியும் எட்டு வதமாகச்
சீத்திரத்தில் அமைந்திருப்பதைக்
காணலாம். எப்பக்கத்தில்
தொடர்ப்பு படித்தாலும் அச்செய்யுள்
கடைக்கப்பெறும்.

க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயில்பிடி) (நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புந்கொத்து - 1911)

22.0 கூடசதுரீகீதம்

- வீரசையூய உரையாசிரியர்கள் கூடசதுரீகீதம் பற்றி ஓர் உதாரணப் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

த்வா.	(நொகுத்-12)	கூடசதுரீகீதம்
பங்க.	(நொகுத்-3-368)	கூடசதுரீகீதம்
யாப்.	(96)	கூடசதுரீகீதம்
தண்டி.	(98)	கூடசதுரீகீதம்
மாறன்.	(270)	கூடசதுரீகீதம்
	(293)	பாடலி னாலாம்பதம் பொறிவிரியிடைக் கூடமுற்றதுவே கூடசதுரீகீதம்
சூடாமணி	(நொகுத்-12)	கூடசதுரீகீதம்
இல.விள.	(690)	கூடசதுரீகீதம்
சுவாம்.	(195)	கூடச்சதுரீகீதம்
	(197)பினடி எழுத்துஞனை யடியின் விழுந்தடங்கள் கூடச்சதுரீகீதம்
முத்து.	(1019)	கூடசதுரீகீதம்
குவ.	(281)	கூடசதுரீகீதம்

குறியு :

- முத்துவீரயத்தல் 'சித்திரக்கவிப் புலவர் யாவர்?' என்று கூறும் சூத்திரத்தில் (1019) கூடசதுரீகீதம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளபோதும், மற்றைய சித்திரக்கவிகளுக்குத் தந்துள்ளதுபோன்று தனியான சூத்திரம் தரப்பெறவில்லை.
- சில இலக்கண நூல்கள் கூடசதுரீகீதத்தை, **கூடசதுரீகீதம்** என்றே குறிப்பிட்டுள்ளன.

நான்காம் அடியிலுள்ள எழுத்துக்கள் மற்றைய மூன்றடிகளுக் குள்ளும் மறைந்து நிற்குமாறு இயற்றப்படும் செய்யுள் கூடசதுர்த்த மாகும். கூடம் - மறைவு, சதுர்த்தம் - நான்காவது. மறைவாக நான்காம் அடியை உள்ளதென்பது பொருள்.

**நாதாமனதானுயதாருளா
ணீதானுவாசிராமமனா
போதாசீமனாதாவிராமா
தாதாணீவாமனாசீதா**

மாறன்
31

(இ - ள்) நாதா மானதா - கவாயியே! என்மனத்திலுள்ளானே! அனயதாருளா ணீதா னுவா - பவித்திரம்பொருந்தின தாமரையிலுள்ளா ளாக, நீயாக என்னுடைய நாவிலேவந் துறைவீராக. அதுவுமன்றி, சீராமனா - சக்கவர்த்திராமனாகிய மன்னனே! சீமான் - அழ ருடையவனே! ஆதாவிராமா - சகலநும்பு மிராமனே! வாமனா சீதா போதா - போதத்திலுள்ளானே! வாமனனே! சீதானே! தாதா தாணீ - உனது திருவடிகளைத் தருவாயாக வென்றவாறு. துறை-இரண் டும் கடவுள்வாழ்த்து.

தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்கள் மாறனலங்காரம் கூறிய கூடசதுர்த்த சித்திரக்கவியில் இருந்து வேறுபாடான முறையினைத் தந்துள்ளார்கள். தண்டியலங்கார உதாரணக்கவிகளின் வாயிலாக நான்காம் அடி எழுத்துக்கள் மற்றைய மூன்று வரிகளுக்குள்ளும் ஆங்காங்கு மறைந்து நிற்பதையே குறிக்கின்றார்கள். இது கூடசதுர்த்தம் என்னும் வரைவிலக்கணத்துக்கு பொருந்தியபோதும் மாறனலங்காரத்தினைப் போன்றதொரு உருவத்தளம் இதற்குத் தேவையில்லை.

**புகைத்தகைச் சொற்படைக் கைக்கதக்
கட்பிறைப் பற்கறுத்த
பகைத்திறச் சொற்கெடச் செற்றகச்
சிப்பதித் தூர்க்கைபொற்புத்
தகைத்ததித் தித்ததுத் தத்தசொற்
றத்தைப்பத் தித்திறத்தே
திகைத்தசித் தத்தைத் துடைத்தபிற்
பற்றுக் கெடக்கற்பதே.**

தண்டி
19

நெருப்பின் தன்மையையுடைய சொற்களையும், ஆயுதங்களோடு கூடிய கைகளையும், வெகுளியோடு கூடிய பார்வையையும், பிறைபோன்ற கோரப் பற்களையும் கரிய நிறைத்தையுமுடைய பகைஞராகிய அவுணசாதி யென்னும் வார்த்தை மாளச் செறுத்த காஞ்சீபுரப் பெரும் பதியிலுள்ள கொற்றவை யழகு தங்கிய இன்பந் தராநின்ற யாழினிசை போன்ற சொல்லையுடைய கிள்ளையை யொப்பாளிடத்து அன்பு செய்யாது அறிவழிந்த உள்ளத்தை நீக்கிய காலத்து, இருபற்றும் கெடுதற் கேதுவாகிய ஞானத்தை அறிவது

தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்களின் கருத்துக்கமைய அனேக **இரதபந்தம்** (வகை 15.0) **கவிகளும் கூடசுவார்த்தம் கவிகளாக** மாறுவதைக் காணலாம்.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்படி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : **நடுலேச்சர விநோத விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து** (1911)

60ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ள பின்வரும் பாடலானது தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்கள் கூறியதுக்கமைய நான்காம் அடி எழுத்துக்கள் ஏனைய மூன்று அடிகளுக்குள்ளும் ஆங்காங்கு மறைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

நீணலம் வாய்த்திட நின்மல மேவவ்
வேணுறு வாழ்க்கையி லேகுபு வாழ்வேந்
தாணுவை யீசனை மாமயல் சாரா
மாணகு லேசனை வாழ்த்திட வம்மே.

புழம்
103

குறிப்பு :

செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாணசுந்தரம் கவுண்டர்** 1932ஆம் ஆண்டு பாடிய **கந்தன் சத்திர பந்தன மாலை** நூலிலுள்ள 'போதாவே மாதகா லாமாயு ராநேசா...' எனத் தொடங்கும் பாடல், மற்றும் **த.க.சண்முகம்மீது** பாடப்பெற்ற **சத்திர கவிமாலை** நூலிலுள்ள 'போதா வாணி தாசா வாசமா..' எனத் தொடங்கும் பாடல், ஆகியனவும் **கூடசுவார்த்தம் செய்யுள்களாகும்**.

கூடசூரீரீதீ

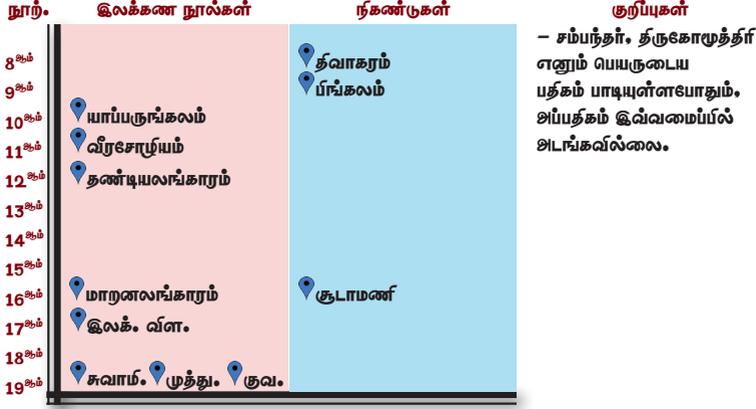
நீணலம் வாய்த்திட நின்மல மேவவ்
வேணுறு வாழ்க்கையி லேகுபு வாழ்வேந்
தாணுவை யீசனை மாமயல் சாரா
மாணகு லேசனை வாழ்த்திட வம்மே.

நீ²ண¹ல³ம் வா⁷ய்த்⁹தி¹⁰ட¹¹ நீ¹ன்¹ம¹ல¹ மே¹⁴வ¹²வ்
வே¹ணு¹று வா¹ழ்⁵க்⁵கை⁵ய் லே⁴கு³பு வா¹ழ்⁵வே¹ந்
தா¹ணு¹வை யீ⁵ச⁵னை⁶ மா¹ம¹ய¹ல் சா¹ரா
மா¹ண¹கு லே¹ச¹னை வா¹ழ்⁵த்த⁵ட⁵ வ¹ம்¹மே

இப்பாடல்து நான்காம் அடி எழுத்துக்கள் மற்றைய மூன்று
வாக்களுக்குள்ளும் அங்காங்கு மறைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயலீடி) (நகுலேச்சர விநாத விசித்திர கவிப்புகள்கொத்து - 1911)

23.0 கோழுத்திரி

தவா.	(நதாகுத-12)	கோழுத்திரி
ப்ங்க.	(நதாகுத-3-368)	கோழுத்திரி
யாப்.	(96)	கோழுத்திரி
வீர.	(179)	கோழுத்திரி
தண்டி.	(98)	கோழுத்திரி
மாறன்.	(270)	கோழுத்திரி
	(294)	கோழுத்திர நடைபெறல் கோழுத்திரி
சூடா.	(நதாகுத-12)	கோழுத்திரி
இல.விள.	(690)	கோழுத்திரி
சுவாம்.	(195)	கோழுத்திரி
	(196)	வரிகள்இரண் டிரண்டாய்மேல் கீழ்க்கிடையுண் டுகற்றி வாசிப்பநேர் சொல்பாட் டொத்தல்கோ ழுத்திரி
முத்து.	(1019)	கோழுத்திரி
குவ.	(281)	கோழுத்திரிகை

குறிப்பு :

- முத்துவீர்பதில் 'சித்திரக்கவிப் புலவர் யாவர்?' என்று கூறும் சூத்திரத்தில் (1019) கோழுத்திரி பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளபோதும், மற்றைய சித்திரக்கவிகளுக்குத் தந்துள்ளதுபோன்று தனியான சூத்திரம் தரப்பெறவில்லை.
- அனைத்து நூல்களும் கோழுத்திரியைக் கூறுவதைக் காணலாம்.

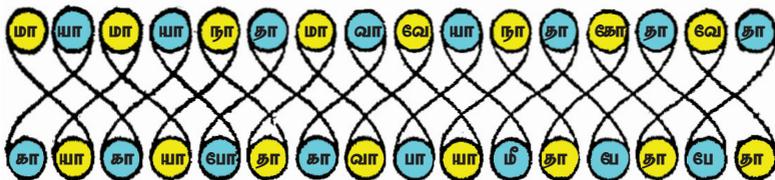
பசுவானது நடந்தவாறு சிறுநீர்கழிக்க, உண்டாகும் சுவட்டின் வடிவில் எழுத்துக்கள் அமையும் பாடல். **கோ - பசு, மூத்தீர் - மூத்திர வடிவுடையது. கோமூத்தீர், கோமூத்தீர்கம், கோமூத்தீர்காபந்தனம்** எனவும் இது அழைக்கப்பெறும்.

மாறன்
32

**மாயாமரயாராதாமாவா
வேயாராதாகோதாவேதா
காயாகாயாபேதாகாவா
பாயமீதாபேதாபேதா.**

(இ - ள்) மாயாமரயார - அழியாத மாயையுடையவனே!
நாதா - சுவாமியே! மாவா - திருமணையுடையவனே! வேயாராதா -
வேய்ங்குழலி லுண்டாக்குங் கானத்தையுடையவனே! கோதாவேதா -
பசுவைக் காத்தளித்த வேதசொருபனே! காயாகாயா - காயம்மூப்
போலுந் திருமேனியையுடையவனே! போதா - ஞானத்தையுடையவ
னே! பேதாபேதா - பேதமும் அபேதமுமானவனே! பாயமீதா -
பாந்த பிரளயத்தின்மேலானவனே! காவா - என்னைக் காக்க வருவாயாக
வென்றவாறு. பா - கலியிருத்தம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

முதலிரண்டு அடிகளும் சித்திரத்தின் மேல் அடுக்கிலும் இறுதி யிரண்டு அடிகளும் சித்திரத்தின் கீழ் அடுக்கிலும் வைக்கப்பட்டுள் ளன. பாடல் முழுவதும் சுவட்டின் வழியே அமைவதைக் காணலாம்.

தண்டி
20

**பருவ மாக விதோகன மாலையே
பொருவி லாவுழை மேவன கானமே
மருவு மாசை விடாகன மாலையே
வெருவ லாயிழை பூவணி காலமே.**

இதன் பொருள் :—இது ஓ பருவம் ஆக - இதுவோ தலைவர் குறித்த கார்ப்பருவமாதல் வேண்டும்; தனம் மலை - மேக வரி சைகள், ஆசை மருவும் - திக்குக்களிலே பொருந்தும்; (அது

வேயுமன்றி), விடா கன மாலையே - (கனம் மலை விடா) அதிக மாக மாலையப்பொழுதிலே மழை பொழிதலை நீங்கா (எனவே, மிகவும் பொழியும்); பொருவு இலா உழை - நிகரற்ற மான்கள், கானமே மேவன - காட்டின்கண்ணே விரும்பி வினையாடுவன ஆயின; (ஆதலால்) ஆயிழை - குற்றமற்ற அணிகளையுடையாய், வெருவல் - அஞ்சாதொழிவாயாக; பூ அணி காலமே - தலைவர் விரைவில் இங்கு வந்து நம்மைப் பூக்களால் அலங்கரிக்கும் காலம் இதுவே (எ - று.)

இதற்குரிய கோழுத்திரி வடிவ உருவத்தளத்தில் பாடலின் எழுத்துக்களை அமைத்துக்கொள்க.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயல்டி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர வ்நோத வ்சத்திர கவிபுநங்கொத்து (1911)

59ஆவது பாடலாக பின்வரும் கோழுத்திரி பாடலுள்ளது.

நகுலை யாதி யடிமல் ரோதவே
மிகுதி யாது மவாகழி சாயமே
தொகுதி யாகிய மாமய ரோடவே
தகுதி யான மகாகதி சாருமே.

எழும்
104

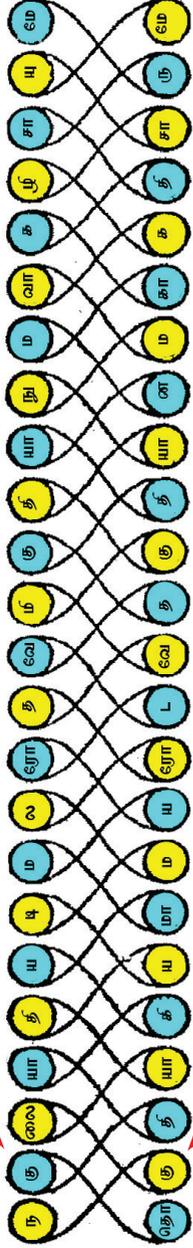
(பொ—ரை.) நகுலேச்சரத்துத் தலைவரது திருவடித் தாமரைகளைத் துதிக்க மிகுதியாகிய நுமது அவா பெரிதும் நீங்கும்; கூட்டமாகிய பெருமயல் நீங்கத் தகுதியாகிய மகாகதி (வந்து) சேரும்.

குறிப்பு :

தருகோழுத்திரி அந்தாதப் பதகம் என்னும் பெயருடன் **தருகோள சம்பந்தர்** பாடிய பாடல்கள் கிடைக்கப்பெற்றினும் இலக்கண அமைப்பில் இப்பாடல்கள் கோழுத்திரி அம்சத்தைப் பின்பற்றவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

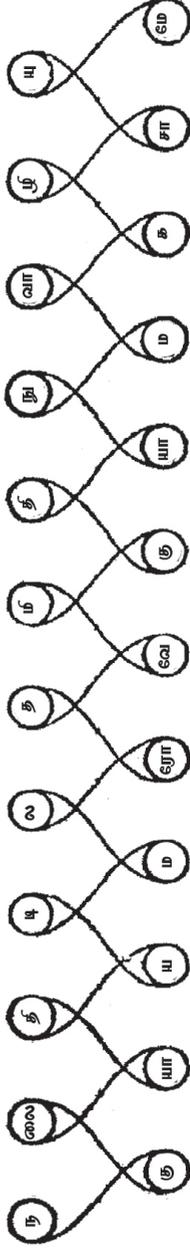
ப.வ. அப்பால் சுபூர் பாடிய **சத்திர கவிமாலை**யிலுள்ள 'விண்மணி நாடக வித்தகனே..' எனத் தொடங்கும் பாடல், **பா.வெ. பழனிமலை நாயனார்** இயற்றிய **ஸ்ரீமத் இராமாயணத்தீ**லுள்ள 'புதும நாபியி லேயிறை..' எனத் தொடங்கும் பாடல், ஆகியனவும் **கோழுத்திரி** சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

1^{ஆம்} 2^{ஆம்} அடிகள்

3^{ஆம்} 4^{ஆம்} அடிகள்

கோழுத்திர சத்திரத்தின் ஒருபகுதி (1^{ஆம்} 2^{ஆம்} அடிகள் கீழ்வருமாறு அமைவதைக் காணலாம்)

நகுலை யாதி யடிமலை ரோதவே
மிகுதி யாது மவாகழி சாபுமே
தொகுதி யாகிய மாமய ரோடவே
தகுதி யான மனாகதி சாருமே.

க. மயல்வாகனப் புலவர்
(மயல்டிடி)

(நகுலைச்சர விநோத விசித்திர
கலிப்புந்கொத்து - 1911)

முதலரண்டும் அடிமனும் சத்திரத்தின் மலல்
அடிக்ஷும் இறுதிரண்டும் அடிகளும் சத்திரத்தின் கீழ்
அடிக்ஷும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பாடல் முழுவதும்
சவட்டின் வழியே அமைவதைக் காணலாம்.

24.0 சுழிகுளம்

நாற்.	இலக்கண நூல்கள்	ந்கண்குகள்	குறப்புகள்
8 ^{ஆம்}		தவாகரம்	
9 ^{ஆம்}		பங்கலம்	
10 ^{ஆம்}	யாப்பருங்கலம்		
11 ^{ஆம்}	வீரசோழியம்		
12 ^{ஆம்}	தண்டியலங்காரம்		
13 ^{ஆம்}			
14 ^{ஆம்}			
15 ^{ஆம்}			
16 ^{ஆம்}	மாறனலங்காரம்	சூடாமணி	
17 ^{ஆம்}	இலக். விள.		
18 ^{ஆம்}			
19 ^{ஆம்}	சுவாம். குவ.		

தவா.	(தொகுத-12)	சுழிகுளம்
பங்க.	(தொகுத-3-368)	சுழிகுளம்
யாப்.	(96)	சுழிகுளம்
வீர.	(179)	சுழிகுளம்
தண்டி.	(98)	சுழிகுளம்
மாறன்.	(270)	சுழிகுளம்
	(295)	தெழித்தெழு நீர்குளத்தினுட் செறிந்ததைக்கொடு சுழித்தடங்குவ போன்றடங்குதல் சுழிகுளம்
சூடாமணி	(தொகுத-12)	சுழிகுளம்
இல.விள.	(690)	சுழிகுளம்
சுவாம்.	(195)	சுழிகுளம்
	(197)	அன்றிஓர்பாட்டு எவ்வெட்டுஎழுத் தாய்நால்வரி இட்டு ஓழுங்குகீழ்மேல் மேல்கீழ்புறம் புறம்பார்க்கி லும்பாட் டொத்தல்சுழி குளம்
குவ.	(281)	சுழிகுளம்

குறப்பு :

- முத்துவீரியத்தல் சுழிகுளம் குறிப்பிடப்பெறவில்லை.

ஆரவாரித்து எழாநின்ற புனல் குளத்தினுள், அதனைக் கைகொண்டு சுற்றி உள்ளே அடக்குவது போன்ற அமைப்பினுள் பாடலை அமைப்பது சுழிகுளம் ஆகும்.

சுதிகண்டமுட
தித்திகாண்டூரூ
த்திதாசார்கண்ட
கதிகாசினர்கான.

(இ - ள்) தாளவொத்துக்குப்பொருந்தக் கூத்தாடாநின்றவனே!
உண்மையான காவற்றொழிலை யுனதாகக் கைக்கொண்டவனே! தயிரைத்
தாசித்துண்ட கண்டத்தையுடையவனே! கிளர்ந்தகானத்தையுடையவ
னே! நீயே கதி, காப்பாயாக வென்றவாறு. பா - வஞ்சித்துறை.

தண்டி
21

கவிமுதி யார்பாவே
விலையரு மாநற்பா
முயல்வ துறுநர்
திருவழிந்து மாயா.

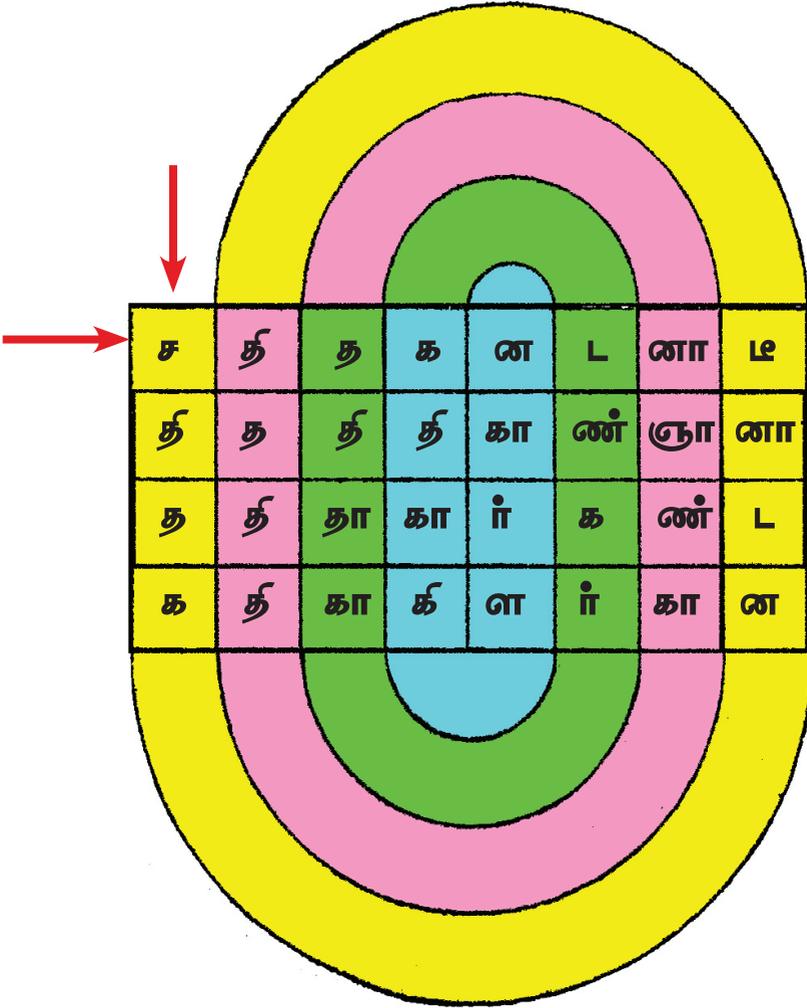
இச்செய்யுளின் பொருள்:—கவி முதியார் பாவே - செய்யு
ளியற்றுவதில் முதிர்ச்சியடைந்தவர் பாடல்களே, விலை அருமை
மாநன்மை பா - விலை மதித்தற்கரிய பெருமை வாய்ந்த நல்ல
பாடல்களாம்; முயல்வது உறுநர் - முயற்சி செய்வதில் நன்கு
பொருந்தினவர்தம், திரு அழிந்து மாயா - செல்வம் சிதைந்து
தொலையா. (எ - று.)

தண்டி
22

மதந விராகா வாமா
நதந சகாவே நீவா
நதந தாதா வேகா
விசநவி ரோதா காரா

இதன் பொருள்:—மதந விராகா - மன்மதன்மீது விருப்ப
மில்லாதவனே! வாமா - ஒளியையுடையவனே! நதந சகாவே -
குபேரனுக்குத் தோழனே! நத் அதந தாதா - மேகத்தினும்
அதிகமான கொடையாளியே! விசந விரோத ஆகாரா - துக்
கத்தைச் செய்யும் விரோதமான விஷமாகிய உணவினை உடை
யவனே! நீவா கா - நீ பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனம் தந்து எம்
மைக் காப்பாற்றுவாயாக (எ - று.)

‘விசந விரோத ஆகாரா - விசனத்திற்கு விரோதமான
(அதாவது விசனத்தைப் போக்கும்) ஸ்வரூபத்தை உடைய
வனே!’ என்று பொருள் கூறுவாருமுள்ளர்.

சுதிதகனடனாட
 திததிதிகாண்னா
 ததிதகார்கண்ட
 கதிகாவிளர்கான.

(மாறனலங்கார உதாரணம்)

தண்டியலங்காரத்தில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள பின்வரும் இரு உதாரணப் பாடல்களுக்குமுரிய சுழிகுளவடிவ உருவத்தளங்களை அமைத்து முறையே கண்டுகொள்க.

‘மதந விராகா வாமா..’ எனத் தொடங்கும் தண்டியலங்கார உதாரணப் பாடலானது, ஒற்றில்லா (குற்றில்லா) எழுத்துக்களால் ஆனதைக் காணலாம். இதனை **ஒற்றில்லாச் சுழிகுளம்** என்பர். **ஒற்றில்லாச் செய்யுள்** பற்றி அறிய வகை 50.0 ஐக் காண்க.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடிய **தருவலங்கற்றிரட்டில்** ‘மதிமதி மாமா வாமா..’ எனத் தொடங்கும் பாடல் ஒற்றில்லாச் சுழிகுளப் பாடலுக்கு உதாரணமாகும். **சு. பொன்சுவாய் செட்டியார்** பாடிய ‘மாதாதா தாதாதா வாவா..’ எனத் தொடங்கும் பாடலானது, ஒற்றில்லா சுழிகுளத்துக்கு உதாரணமாக அமைவதுடன், இப்பாடல் முழுவதும் **நெடில்** எழுத்துக்களால் மாத்திரம் ஆனது சிறம்பம்சமாகும்.

பாடியவர் : சு. மயில்வாகனப் புலவர் (மயல்ட்டி)

காலம் : 1875 – 1918

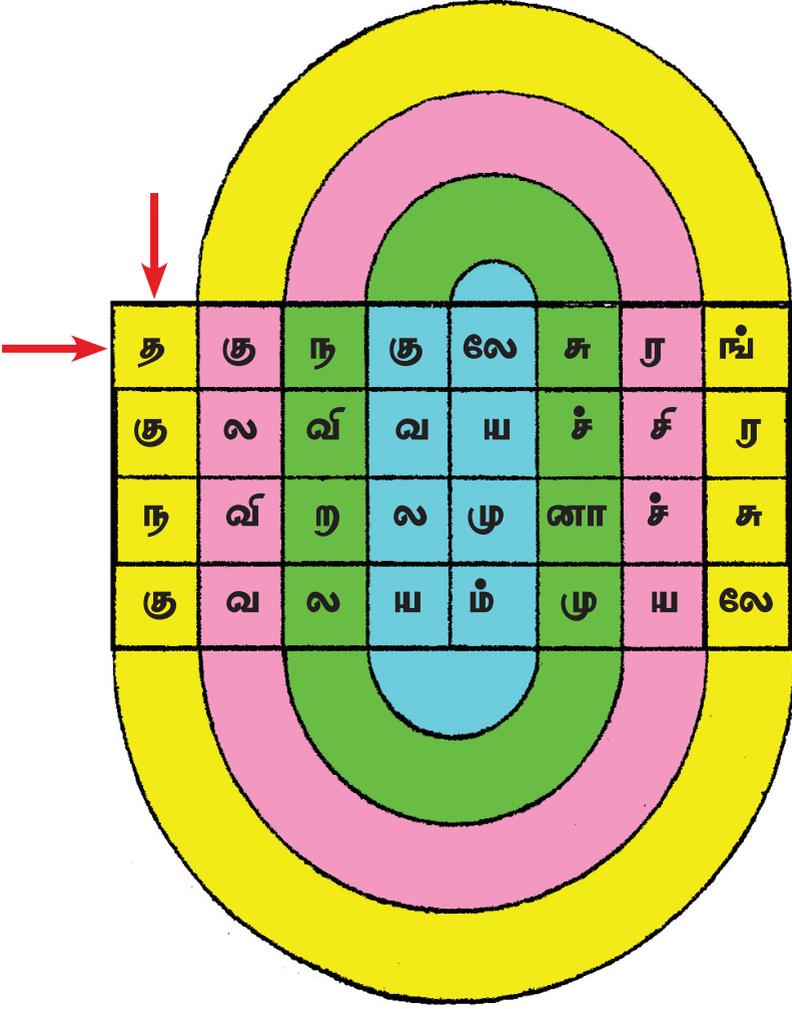
நூல் : நகுலேச்சர வீநோத விசத்திர கவியீடுகொத்து (1911)

92ஆவது பாடலாக பின்வரும் சுழிகுளம் பாடலுள்ளது.

தருநகு லேசரங்
குலவிவ யச்சிர
நவிறல முனாச்சு
குவலயம் முயலே

(பொ—ரை.) தருந்த நகுலேச்சரம் என்னும், விளங்கி வலிமை பொருந்திய பிரதான (தல) மாகச் சொல்லப்படும் தலத்தின் முன்னர் உலகம் உய்தலாயிற்று.

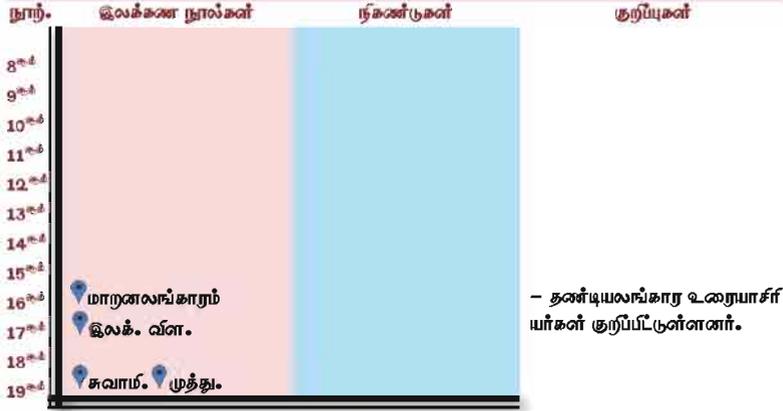
சுழிபோன்ற சுவட்டில் முழுப்பாடலும் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

தகுநகு லேசுரங்
குலவிவ யச்சிர
நவிறல முனாச்சு
குவலயம் முயலே

க. மயில்வாகனப் புலவர்
(மயில்பட்டி)

(நகுலேச்சர விநோத விசித்திர
கவிப்புங்கொத்து - 1911)

25.0 திரிபங்கி (பங்கிச் செய்யுள்)

மாறன்.	(270)	திரிபங்கி
	(296)	நனியொரு பாவாய் நடந்ததுதானே தனிதனிமூன்றாக் சால்பறு பொருண்மையிற் பகுப்ப நிற்பது திரிபங்கியதாகும்
இல.வள.	(690)	திரிபங்கி
சுவாம்.	(195)	விரிந்த திரிபங்கி
	(198)	ஒரு கவிமூன்று கவியாய்ப் போதல்திரி பங்கி
முத்து.	(1150)	ஒருகவிக் குட்கவி மூன்றொழு குவது திரிபங்கி யென்மனார் தெளிந்திசி னோரே

யாதாயினும் ஒரு செய்யுளாய்நின்று குறித்தவொரு பொருள் பயக்கும் செய்யுளானது, மூன்று செய்யுள்களாய்ப் பிரிந்து வெவ்வேறு பொருள் பயக்கத்தக்கனவாகப் பாடப்படுவது திரிபங்கியாகும்.

தர் - மூன்று, **பங்கி** - பங்கமுடையது, **பங்கம்** - பேதம்.

சிலர் இதனைத் **தர்வெண்பா**, **பிற்துபடு பாட்டுத் தர்பங்கி** எனும் பெயர்களால் அழைப்பர்.

பிறிதுபடு பாட்டையும் திரிபங்கியையும் தம்முள் மாறுபாடுடன் கூறிய சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. **பிற்துபடு பாட்டில்** (வகை 20.0), பாடலானது வெவ்வேறு பாடல்களாகப் பிரியும் தன்மையுடையதாயினும், பாடலின் பொருளில் மாற்றமிராது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்க.

வாரிதிபார்மன்மதன்பூசல்பார்வெய்யமாமத்பா
 ஞரலர்பாரன்னையிங்கேசல்பாரும்யுமாறிலைபார்
 சோர்குழல்பார்பொன்னிறஞ்சேர்தல்பார் துய்யமான்மயல்பார்
 நாரணனெதென்னாங்கேசனெதெய்வநாயகனே.

வார்த்பார்	மன்மதன் பூசல்பார்	வெய்யமா மத்பார்
ஊரலர்பார்	சின்னையிங் கேசல்பார்	உய்யுமாறிலை பார்
சோர்குழல்பார்	பொன்னிறஞ் சேர்தல்பார்	துய்யமான் மயல் பார்
நாரணனே	தென்னரங் கேசனே	தெய்வநாயகனே

ஆதரத் தீரன்னை போலினி யாயம்பி காபதியே
 மாதபங் காவன்னி சேர்சடை யாய்வம்பு நீண்முடியாய்
 ஏதமுய்ந் தாரின்னல் சூழ்வினை தீரெம் பிரானினியார்
 ஓதுமொன் றேயுன்னு வாரமு தேயும்பர் நாயகனே.
 எனவரும்.

தண்டி
23

இக்கட்டளைக் கவித்துறையிலே அடிதோறுமுள்ள முத
 லாஞ் சீர்களையும் இரண்டாஞ் சீர்களிலுள்ள முதலசைகளை
 யுஞ் சேர்க்க, ஆத ரந்தீர்
 மாத பங்கா
 ஏத முய்ந்தா
 ரோது மொன்றே.

எனவரும் ஒரு வஞ்சித்துறையாக முடியும். அதன்பின் நான்
 காஞ் சீர்களிலுள்ள முதலாமசைகள் வரையும் நான்கடிக்களை
 யும் படிக்க, அன்னைபோ லினியாய்
 வன்னிசேர் சடையாய்
 இன்னல்கூழ் வினைதீர்
 உன்னுவா ரமுதே.

எனவரும் வேறொரு வஞ்சித்துறையாக முடியும். மற்றைய
 நான்கடியும், ஆம்பிகாபதியே
 வம்புநீண் முடியாய்
 எம்பிரா னினியார்
 உம்பர் நாயகனே.

எனவரும் மற்றொரு வஞ்சித்துறையாகும்.

‘சங்கந்தா பூணூர் தாமே கலைதாநற்
புங்கவன்மால் காண்ப் புலவுடைய — கங்கரா
கோணு கலாமதிசேர் கோடர சங்கரா
சோணு சலாசலமே தோ.’

எனவரும், இவ்வெண்பாவைப்,

‘பூணூர் தாமே கலைதாநற் புங்கவன்மால்
காண்ப் புலவுடைய கங்கரா — கோணு
கலாமதிசேர் கோடர சங்கரா சோணு
சலாசலமே தோசங்கந் தா.’

எனப்படிக்க வேறொரு வெண்பாவும்,

‘சலமேதோ சங்கந்தா பூணூர் தாமே
கலைதாநற் புங்கவன்மால் காண்ப் — புலவுடைய
கங்கரா கோணு கலாமதிசேர் கோடர
சங்கரா சோணு சலா.’

எனப்படிக்க மற்றொரு வெண்பாவுமாய் இதுவுந் திரிபங்கி
யாயிற்று.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயில்டி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநாந விசத்திர கவிப்புங்கொத்து (1911)

102ஆவது பாடலாகப் பின்வரும் திரிபங்கி பாடலுள்ளது.

தந்தையென் பேனன்னை தானுமென் பேன்சற் குருவுமென்பேன்
சின்தையன் பாய்நின்னை நாடிகிற் பேனற் றிருநகுலை
வந்துறச் சீரமன்னு வாழ்வளிப் பாய்மற் றருணிறையத்
தந்திருப் பாய்வன்னி சேர்கரத் தாய்தற் பரமுதலே.

தந்தை யென்பேன்	அன்னைதானு மென்பேன்	சற்குருவு மென்பேன்
சந்தை யன்பாய்	நீன்னை நாடி நந்பேன்	நற்றிரு நகுலை
வந்து றச்சீர்	மன்னு வாழ்வளிப்பாய்	மற்றரு ணிறையத்
தந்த ருப்பாய்	வன்னசேர் கரத்தாய்	தற்பர முதலே

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலப்பிள்ளை** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : **மாலை திருவிரட்டை மணமாலை (1887)**

ஆலு பாடலாகப் பின்வரும் திரிபங்கி பாடலுள்ளது.

மா தங்கஞ்சார் சுரர்கோவுதவுங் கடிமாமலர்க்கும்
வேதன்பண்பார் கரமாமகள்சேர் வடிவேலவனற்
போதன்பல்சீர் வரனேர் தரநற் படிபூரணசீர்
பா தங்கண்பார் பரமாவையேநேர் படிசாரருளே.

புழம்
107

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயலட்டி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : **நகுலச்சர விநாநாத விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)**

பின்வரும் பாடலானது க. மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய நூலில் 103ஆலு பாடலாக அமைந்துள்ளது. இத்திரிபங்கியானது நிலைக்குத்தாக, பாடலை மூன்று பாகங்களாகப் பிரிக்கவில்லை. பாடலானது தொடங்கும் இடத்துக்கமையப் **பொருள் தரவல்ல** மூன்று பாடல்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தண்டியலங்கார உரையாசிரியர்களும் இந்த வகைக்கு உதாரணத்தைத் தந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

கங்கரா பன்னாகக் கச்சார் வியனிடையாய்
பங்கதனின் மின்னாள் பயில்வடிவா—வெங்கயிலை
மன்னா வியனகுலை வானவா விங்கஞ்ச
லென்னா யியைபயனு மீ.

புழம்
108

திரியங்கி

மாதங்கஞ்சார் சுரர்கோவுதவுங் கடிமாமலர்கூழ்
 வேதன்பண்பார் கரமாமகள்சேர் வடிவேலவனற்
 போதன்பல்சீர் வரனேர் தரநற் படிபூரணசீர்
 பாதங்கண்பார் பரமாவையேநேர் படிசாரருளே .

மாதங்கஞ்சார்	சுரர்கோவுதவுங்	கடிமாமலர்கூழ்
வேதன்பண்பார்	கரமாமகள்சேர்	வடிவேலவனற்
போதன்பல்சீர்	வரனேர் தரநற்	படிபூரணசீர்
பாதங்கண்பார்	பரமாவையேநேர்	படிசாரருளே

இச்செய்யுளானது ஒரு செய்யுளாய் நின்று பொருள் தருவதாயும், மூன்று வெவ்வேறு செய்யுள்களாய் பிரிந்து வேறுவேறு பொருள்களைத் தருவனவாயும் அமைவதைக் காணலாம்.

பூ. பொன்னம்பலர்சீரை (நெல்லியம்பத) (மாகை திருவிரட்டை மஹிமாலை - 1887)

இவ்வெண்பாவும்,

பன்னுகக் கச்சார் வியனிடையாய் பங்கதனின்
மின்னாள் பயில்வடிவா வெங்கயிலை—மன்னா
வியனகுலை வானவா விங்கஞ்ச லென்னா
யியையபயனு மீகங்க ரா,

என வேறொரு வெண்பாவும்,

பயனுமீ கங்கரா பன்னுகக் கச்சார்
வியனிடையாய் பங்கதனின் மின்னாள்—பயில்வடிவா
வெங்கயிலை மன்னா வியனகுலை வானவா
விங்கஞ்ச லென்னா யியை,

என மற்றொரு வெண்பாவுமாய்த் திரிபங்கி ஆயிற்று.

பாடியவர் : சீ.ந.சதாசிவ பண்டிதர் (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சிங்கப்பூர்ச் சப்பிரமணியச்சுவாம் போர்ப்பாடிய சத்திரக்கவிகள் (1887)

சி. ந. சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில் பாடிய சித்திரக்கவி நூலிலே பின்வரும் பாடல் காணப்படுகின்றது. இதனைத் தர்வெண்பா என சதாசிவ பண்டிதர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆளுவேன் மன்மதா அண்டமெலா மையமின்றி
மாளுவாய் தன்மமதை மண்டலத்துன் - ழுளிணைக்கு
வன்மனது தெண்டனிட வைத்திருக்குஞ் சிங்கைதனின்
மன்றலுற வண்டமிழை வைத்து.

ரூம்
109

மன்மதா அண்டமெலா மையமின்றி மாளுவாய்
தன்மமதை மண்டலத்துன் ழுளிணைக்கு - வன்மனது
தெண்டனிட வைத்திருக்குஞ் சிங்கைதனின் மன்றலுற
வண்டமிழை வைத்தாளு வேன்.

அண்டமெலா மையமின்றி மாளுவாய் தன்மமதை
மண்டலத்துன் ழுளிணைக்கு வன்மனது - தெண்டனிட
வைத்திருக்குஞ் சிங்கைதனின் மன்றலுற வண்டமிழை
வைத்தாளு வேன்மன் மதா.

குறியீடு :

இலக்கண நூல்கள் திரிபங்கி பற்றிய விபரத்தை மாத்திரம் குறிப்பிட்டுள்ளபோதும்

துவ்பங்கி (2),

தர்பங்கி(3),

பஞ்சபங்கி(5),

சப்தபங்கி(7),

நவபங்கி(9),

தசபங்கி(10),

சோடசபங்கி (16),

சதபங்கி(100),

பஞ்சவிம்சதயதக சதபங்கி (125),

பலபங்கி

ஆகிய சித்திரக்கவிகளும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

இன்றைய நிலையில், திரிபங்கி உட்பட இவையனைத்தையும் **பங்கிச் செய்யுள்கள்** எனும் பொதுவான வகைக்குள் வைத்து அணுகுவதே பொருத்தமானது. இருப்பினும், திரிபங்கியானது இலக்கணங்களில் கூறப்பெற்றுள்ள வகையாகையால், இதன்கீழ் மற்றைய பங்கிச் செய்யுள்களின் விபரங்கள் தரப்பெற்றுள்ளன.

மேலும், பங்கிப் பாடல்கள் பிறிதொரு சித்திரக்கவியுடன் இணைந்த அமைப்பிலும் காணப்படலாம். **பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள்** பாடிய 'வரவிதி திரு..' எனத் தொடங்கும் அந்தாதித்தொடைப் பாடலானது 56 எழுத்துக்களைக் கொண்டது. இப்பாடல் **கமலபந்தம்** பாடல் எனினும், பல பங்கிகளாகவும் பிரியும் தன்மையுடையது.

இவைபற்றிய அறிமுகக் குறிப்புகளும் ஒருசில உதாரணப் பாடல்களின் விபரங்களும் கோடிட்டுக்காட்டப்பெற்றுள்ளன. விரிவான விபரங்களுக்கு உரிய மூலங்களைக் கண்டுகொள்க.

25.1 துவிபங்கி

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமகர் பாடிய **பத்துப்பிரபந்தத்தல்** உள்ள “கட்டங்கா வென்று...” எனத் தொடங்கும் பாடல் துவிபங்கிக்கு (2) உதாரணமாகும். இச்செய்யுளானது **பீர்துபடுபாட்டாகவும்** அமைந்துள்ளது.

பாடியவர் : ச.ந.சதாசுவ பண்டிதர் (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சங்கப்பூரிச் சுப்பிரமணியச்சுவாம் போர்ப்பாடிய சத்திரக்கவிகள் (1887)

சி. ந. சதாசிவபண்டிதர் சிங்கப்பூரில் இருக்கும்காலத்தில் பாடிய சித்திரக்கவி நூலிலே பின்வரும் பாடல் காணப்படுகின்றது. இதனை **துவ்வெண்பா** என்று சதாசிவ பண்டிதர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

துவ்வெண்பா.

க. மாலைதா வெற்றி வளந்தா வயமலியும்
வேலைதா நெற்றி விழிவருவாய் - நீலையறச்
சுற்றித் தருசோலைச் சுந்தரஞ்சேர் தண்சிங்கை
பற்றித் தருமலை பார்.

உ. வெற்றி வளந்தா வயமலியும் வேலைதா
நெற்றி வழிவருவாய் நீலையறச் - சுற்றித்
தருசோலைச் சுந்தரஞ்சேர் தண்சிங்கை பற்றித்
தருமலை பார்மலை தா.

இப்பாடலைப் **பீர்துபடு பாட்டின்** ஒரு வகையான **இரட்டை வெண்பா**வாகக் கருதும் சந்தர்ப்பமும் உண்டு. பிறிதுபடு பாட்டில், இரண்டு கவிதைகளின் பொருள்களும் மாறாது அமையும். பங்கிப் பாடல்களில், தோன்றும் கவிதைக்கிடையில் பொருள்கள் வேறுபடும்.

25.2 திரிபங்கி

வகை 25.0 ஐக் காண்க.

25.3 பஞ்சபங்கி

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடிய **தருவலங்கற்றர்ட்டிலுள்ள** 'பூமக டொழு...' எனத் தொடங்கும் பாடல், பஞ்சபங்கிக்கு (5) உதாரணமாகும். 200 எழுத்துக்களிலான இப்பாடல் முழுவதும் ஒற்றெழுத்துக்கள் வராமல் அமைந்தது சிறப்பம்சமாகும். இதனை **ஒற்றெழுத்தல்லா பஞ்சபங்கி** எனக் கூறலாம்.

சீத்தரக்கவமாலை நூலினை இயற்றிய **பி.வி. அப்துல் கபீர் சாவூர்** அவர்கள் 29^{ஆவது} பாடலாக 'திருமறை வீட்டில்...' எனத் தொடங்கும் பஞ்சபங்கி பாடலொன்றைத் தந்துள்ளார்.

25.4 சய்யபங்கி

இராமச்சந்திர கவிராயர் பாடிய சப்தபங்கிப் பாடலானது **தனிப்பாடற்றர்ட்டில்** 868^{ஆவது} பாடலாக அமைந்துள்ளது. 'திமிரமறாத...' எனத் தொடங்கும் இந்தப்பாடலானது 7 வெவ்வேறு பாடல்களைத் தருகின்ற அமைப்பையுடையது.

25.5 நவயங்கி

இராமச்சந்திர கவிராயர் பாடிய 'அரிமருகாகரு....' எனத் தொடங்கும் பாடலானது நவபங்கிக்கு (9) உதாரணமாகும். இது **தனிப்பாடற்றர்ட்டில்** 869^{ஆவது} பாடலாக அமைந்துள்ளது. இந்தப்பாடலானது 9 வெவ்வேறு பாடல்களைத் தருகின்ற அமைப்பையுடையது.

25.6 குசபங்கி

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடிய **எர்வரைக்குகன்** **தசபங்கி**யானது 'உலகமெலாம்....' என்று தொடங்குகின்றது. இந்தப் பாடலானது 10 வெவ்வேறு பாடல்களைத் தருகின்ற அமைப்பையுடையது.

25.7 சோடசபங்கி

காமுசெட்டியார் பாடிய சோடசபங்கியும் இரட்டைநாகபந்தமும் என்னும் பாடலானது 16 பங்கிகளாகப் பிரிந்து பொருள்தரும் அமைப்பைக் கண்டுகொள்க.

25.8 சகுமங்கி

100 வெவ்வேறு பாடல்களைத் தருகின்ற அமைப்பானது சகுமங்கியாகும்.

சென்னையைச் சேர்ந்த **பண்டிதர் வேலாயுத முதலியார்** இவ்வாறான செய்யுளைப் பாடியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

25.9 பஞ்சவிம்சதியதிக சகுமங்கி

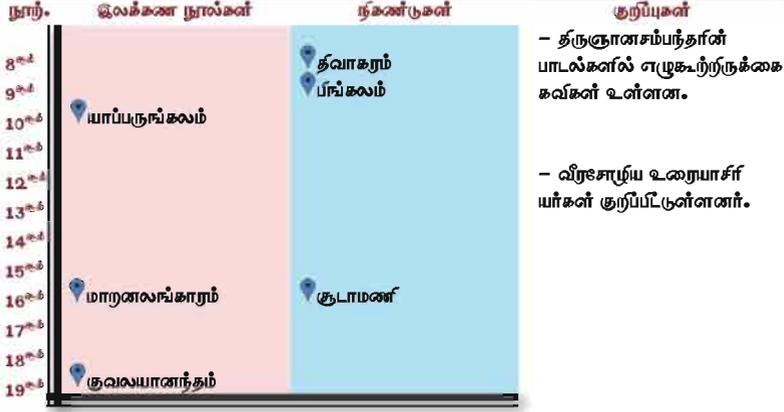
பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடிய 'திருமலி தாரணி..' எனத் தொடங்கும் **தருவுருமலைக் கோமகன் பஞ்சவிம்சதியதிக சகுமங்கி (125)** பாடலானது 125 பாடல்களாகப் பிரியும் அமைப்பைக் காண்க. (பஞ்சம் - 5, விம்சதி - 20, சதம் - 100, பங்கி - பங்கமுடையது).

25.10 பலபங்கி

சில பங்கிச் சித்திரக்கவிப் பாடல்கள் **துவபங்கி(2), திபங்கி(3), பஞ்சபங்கி(5), சிப்தபங்கி(7), நவபங்கி(9), தசபங்கி(10), சோடசபங்கி(16), சதபங்கி(100), பஞ்சவிம்சதியதிக சதபங்கி (125)** என்னும் வரையறுத்த எண்ணிக்கையில் அமையாது பிறிதொரு எண்ணிக்கையில் அமையும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இவற்றை **பலபங்கி** என்று அழைப்பர்.

[குறிப்பு - துவிபங்கி மற்றும் திரிபங்கி வகைகளைத் தவிர மற்றைய பங்கிச் சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

26.0 எழுசுற்றிருக்கை (சுற்றிருக்கை)

தவா.	(தொகுதி-12)	எழுசுற்றிருக்கை
பங்க.	(தொகுதி-3-368)	எழுசுற்றிருக்கை
யாப்.	(96)	எழுசுற்றிருக்கை
மாறன்.	(270)	எழுசுற்றிருக்கை
	(297)	ஒன்று முதலா வோரேழீறாச் சென்ற வெண்ணீரேழ் நிலந்தொறுந்திரிதர வெண்ணுவதொன்றா மெழுசுற்றிருக்கை சிவைதாம், இரதபெந்தத்தினி லிடை யறை யிரண்டாய்ச் சரதமதுறநடைசார் தருபான்மையி னொன்று பன்னான்காயொரு பன்னிரண்டாய் நின்ற யலேனவநிலந்தொறுமுபயங் குன்றுவதாய்த் தொகைகூடி யொன்றிலிறும் இரட்டுறமொழிதலோஹுதிரிந்தெண் டிரட்டவம்பெறுஉந் தெரியுங்காலை
	(298)	
	(299)	
சூடாமணி	(தொகுதி-12)	எழுசுற்றிருக்கை
குவ.	(281)	எழுசுற்றிருக்கை

குறிப்பு :

- எழுசுற்றிருக்கை சித்திரக்கவி வகையானது 96 சிற்றிலக்கிய வகைகளுக்குள் ஒன்றாக கணிக்கப்பெறுவதால் **பிரபந்த தீபம், பிரபந்தத் தீபகை** ஆகிய இலக்கண நூல்களும் தனியான சூத்திரங்களைத் தந்துள்ளன.

பாடலிலே ஒன்று என்னும் எண்தொடங்கி ஏழு என்னும் எண்வரை ஏற்றியும் இறக்கியும் எண்ணலங்காரம் பொருந்தப் பாடுவதாகும். இதன்போது மொத்தம் பதினான்கு வரிகளில் எண்ணிய எண்களை அடுக்கலாம். மாறனலங்காரத்திலுள்ள சிறப்பு விதிக்கமைய இதனை இரதபந்த உருவத்தளத்திலும் அடுக்குவர். ஆனால், இலக்கண அடிப்படையில் எழுகூற்றிருக்கையும் **இரதபந்தமும்** (வகை 15.0) வெவ்வேறான பண்புகளைக் கொண்டவை.

தருவெழுகூற்றிருக்கைப் பாடல்களை **தருநாணசம்பந்தர், தருமங்கை ஆழ்வார், நக்கீரதேவ நாயனார், அருணகிரிநாதர், தண்டபாண சுவாமிகள் (முருகதாசர் சுவாமிகள்)** உட்பட, பலர் பாடியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

தற்காலத்தைச் சேர்ந்த **ஓகை நடராஜன், அனந்த நாராயணன்** ஆகியோரும் கூற்றிருக்கைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள் என்பதை அறியலாம்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் (1839-1898) வாழ்ந்த **தண்டபாண சுவாமிகள்** பல சித்திரக்கவிப் பாடல்களையும், பல கூற்றிருக்கைப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.

இவர் பாடிய எழுகூற்றிருக்கைப் பாடல்கள் பின்வருமாறு.

- முருகவேள் எழுகூற்றிருக்கை - 1**
- முருகவேள் தருவெழுகூற்றிருக்கை - 2**
- தருவரங்கத் தருவெழுகூற்றிருக்கை**
- தருவல்லக்கேணர் தருவெழுகூற்றிருக்கை**
- அம்பகை எழுகூற்றிருக்கை**
- தருமால் எழுகூற்றிருக்கை**
- யானைமுகன் எழுகூற்றிருக்கை**
- சூரியன் எழுகூற்றிருக்கை**

சங்கரலங்கம் என்னும் இயற்பெயரைக்கொண்ட தண்டபாணிச் சுவாமிகளை,

- வண்ணச்சரயம் தண்டபாண சுவாமிகள்,**
- முருகதாசர் சுவாமிகள்,**
- தருப்புகழ்ச் சுவாமிகள்**
- எனவும் அழைப்பர்.

எழுகூற்றிருக்கைப் பாடலுக்குரிய எண்ணொழுங்கு

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

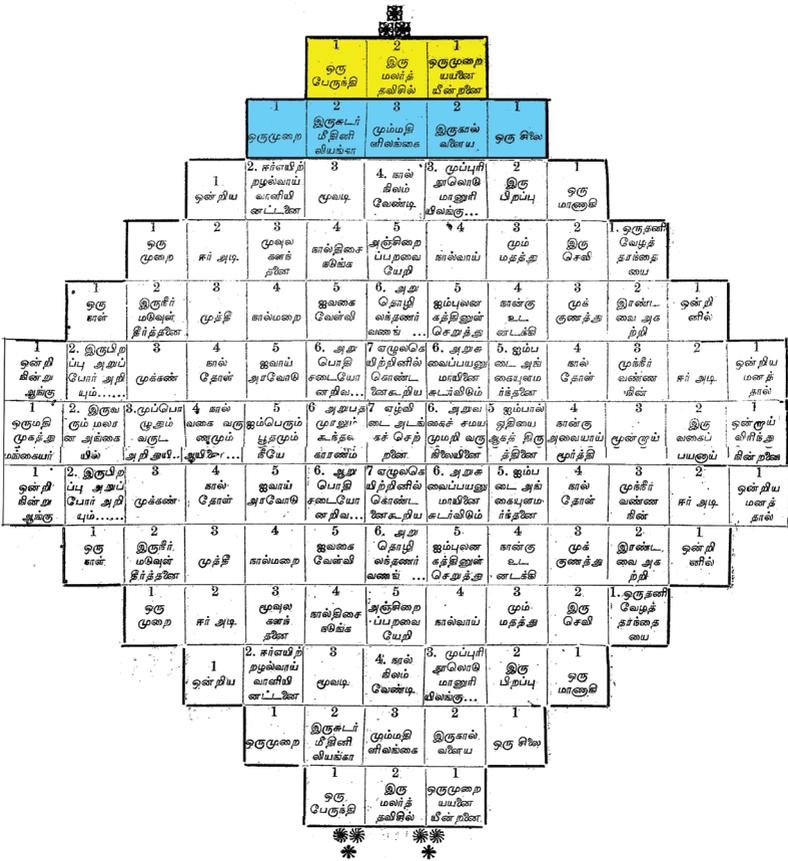
திருவெழுசுற்றிருக்கை.

ஒரு பேருந்தி யிருமலர்ந்த தனிசில் *
ஒரு முறை யயனை யின்றனை *

இரத்தல் 1^{ம்} வர் (121)

... .. ஒரு முறை
இருசுடர் மீதினி லியங்கா * மும்மகிள்
இலங்கை இருகால் வளைய * ஒருசில
ஒன்றிய ஈரெயிற்றழல் வாப்பாளியின்
அட்டனை *

இரத்தல் 2^{ம்} வர் (12321)

* முழுப்பாடலும் இங்கு தரப்படவில்லை. இங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ள ஒருங்குக்கு
அமைய பாடலின் ஏனைய வரிகளையும் அமைத்துக்கொள்ளு. இதேபோன்று
பிற எழுக்கூற்றிருக்கைப் பாடல்களையும் அமைத்துக்கொள்ளு.

திருவெழுச்சுற்றிருக்கை

அருணகிரிநாதர்

ஒருரு வாகிய தாரகப் பிரமத்

தொருவகைத் தோற்றத் திருமர பெய்தி

ஒன்றா யொன்றி யிருவறிற் றோன்றி மூவா தாயினை

இருபிறப் பாளரி னொருவ னாயினை

ஓராச் செய்கையி னிருமையின் முன்னாள்

நான்முகன் குடுமி இமைப்பினிற் பெயர்த்து

மூவரும் போந்து இருதாள் வேண்ட

ஒருசிறை விடுத்தனை

ஒருநொடி யதனில் இருசிறை மயிலின்

முந்நீ ருடுத்த நானிலம் அஞ்ச நீவலஞ் செய்தனை

நால்வகை மருப்பின் மும்மதத் திருசெவி

ஒருகைப் பொருப்பன் மகளை வேட்டனை

ஒருவகை வழவினி லிருவகைத் தாகிய

மும்மதன் தனக்கு மூத்தோ னாகி

நால்வாய் முகத்தோன் ஐந்துகைக் கடவுள்

அறுகு சூழக் கிளையோ னாயினை

ஐந்தெழுத் ததனில் நான்மறை யுணர்த்து

முக்கட் கூடரினை இருவினை மருந்துக்

கொருகுரு வாயினை

ஒருநாள் உமையிரு முலைப்பா லருந்தி

முத்தமிழ் விரகன் நாற்கவி ராஜன்

ஐம்புலக் கிழவன் அறுமுக னிவனென

எழில்தரு மழகுடன் கழுமலத் துதித்தனை

அறமீன் பயந்தனை ஐந்தரு வேந்தன்

நான்மறைத் தோற்றத்து முத்தலைச் செஞ்சூட்

டன்றி லங்கிரி யிருபிள வாக ஒருவேல் விடுத்தனை

காவிரி வடகரை மேவிய குருகிரி இருந்த

ஆறெழுத் தந்தணர் அடியினை போற்ற

ஏரகத் திறைவ னென இருந்தனையே.

தருப்புக்ஷ - பாடல் 132.6

(ஓராசம் - தர்பாரகானடா, தாளம் - ஆத்)

எழுசுற்றி ருக்கை

அருணகிரிநாதர்

(திருப்புகழ்)

The image depicts a traditional temple chariot (Ratha) used for the processions of the deity. The chariot is highly ornate, with a central shrine housing the deity. The chariot is decorated with various symbols and contains a grid of text. The grid is a 10x10 grid of squares, each containing a line of text from the Tiruppavai. The chariot has four large wheels and is topped with a flag. The central shrine is flanked by two smaller shrines containing a peacock and a rooster. The entire structure is supported by pillars and has a decorative archway at the top.

தண்டபாண் சுவாமிகள் பல புதுமைகளைத் தமிழுக்குச் செய்துள்ளார். இவர், தமிழிலுள்ள ஐந்திலக்கணங்களுடன் ஆறாம் இலக்கணமாக **புலமை இலக்கணத்தையும்** சேர்த்து விளக்கி எழுதியவர். சிற்றிலக்கியங்களில் **முன்னலை நாட்டம், மஞ்சள், ஆயிரம், முறைமை, வீஜயம், நூல், சூத்திரம்** ஆகிய புதுமை இலக்கிய வகைகளை வழங்கியவர். இவர் எழுகூற்றிருக்கைப் பாடல்களைப் பாடியதுடன் மட்டுமல்லாது **எண்கூற்றிருக்கை, ஒன்பது கூற்றிருக்கை, ஒருபது கூற்றிருக்கை (தசாங்க கூற்றிருக்கை)** ஆகிய பாடல்களையும் பாடியுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. எழுகூற்றிருக்கை சித்திரக்கவி வகையானது 96 சிற்றிலக்கிய வகைகளுக்குள் ஒன்றாகக் கணிக்கப் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதேபோன்று **பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள், நாற்கூற்றிருக்கை**ப் பாடலைப் பாடியுள்ளதைக் குறிப்புகளிலிருந்து அறியமுடிகின்றது.

இவற்றின் அடிப்படையில் இக்கூற்றிருக்கை வகைகளையும், சித்திரக்கவி வகைகளாகவும், சிற்றிலக்கிய வகைகளாகவும் நாம் உள்வாங்கிக்கொள்ளல்வேண்டும்.

இன்றைய நிலையில், எழுகூற்றிருக்கை உட்பட இவையனைத்தையும் **கூற்றிருக்கைச் செய்யுள்கள்** எனும் பொதுவான வகைக்குள் வைத்து அணுகுவதே பொருத்தமானது. இருப்பினும் எழுகூற்றிருக்கையானது இலக்கணங்களில் கூறப்பெற்றுள்ள வகையாகையினால், இதன்கீழ் மற்றைய கூற்றிருக்கைச் செய்யுள்களின் விபரங்கள் தரப்பெற்றுள்ளன.

சிற்றிலக்கியமாக வளர்ச்சிபெற்றுள்ள கூற்றிருக்கைப் பாடல்களில், எண்களை அடுக்கும் ஒழுங்குகளில் சிற்சில வேறுபாடுகளும், நுட்பங்களும் காணப்பெறுகின்றன. அவைபற்றிய நுணுகிய விபரங்கள் இங்கு தரப்பெறவில்லை.

26.1 நூற்சூற்றிருக்கை

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் நூற்சூற்றிருக்கைப் பாடலைப் பாடியுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது.

26.2 எழுசூற்றிருக்கை

வகை 26.0 ஐக் காண்க.

26.3 எண்சூற்றிருக்கை

நலைமண்டில ஆசிரியப்பா இலக்கணத்தில் **சண்முகம் எண்கூற்றிருக்கை** என்னும் பாடலை **வண்ணச்சரபம் தண்டபாண சுவாமிகள்** பாடியுள்ளார்கள்.

26.4 ஒன்பது சூற்றிருக்கை

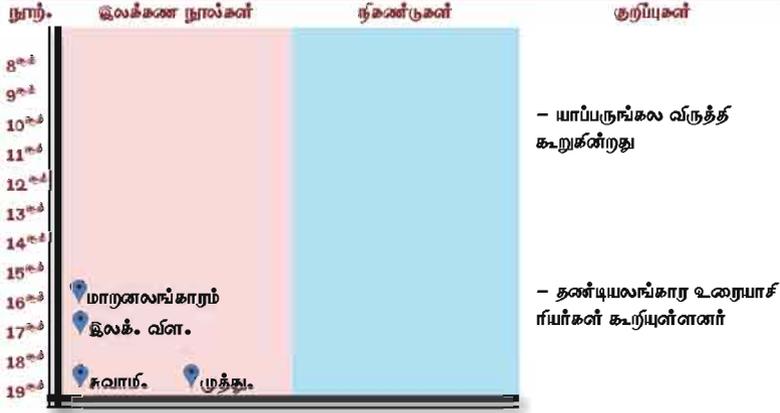
சுவபருமான் ஒன்பது கூற்றிருக்கை என்னும் பாடலை **வண்ணச்சரபம் தண்டபாண சுவாமிகள்** இயற்றியுள்ளார்கள்.

26.5 ஒருபது (குசாங்ககீ) சூற்றிருக்கை

வண்ணச்சரபம் தண்டபாண சுவாமிகள் பாடிய இரண்டு ஒருபது சூற்றிருக்கைப் பாடல்கள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. **வடிஷ்டையரம் வடிஷ்டை ஒருபது கூற்றிருக்கை** திருமால்மீது பாடப்பெற்றதாகும். **சமரசத் தசாங்ககீ கூற்றிருக்கையானது** பொதுக்கடவுளைப் பாடியிருப்பதாக அறியமுடிகின்றது.

[குறிப்பு – இச்சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

27.0 மாத்திரைச் சுருக்கம்

மாத்திரை	(*)	மாத்திரை சுருக்க மறுபொருளுணர்த்துரை
மாத்திரை		மாத்திரைச் சுருக்கமென வகுத்தனரே
இலங்கை	(690)	மாத்திரைச் சுருக்கம்
சுவாமர்	(195)	மாத்திரைச் சுருக்கம்
	(199)	சொற்பொருள்திரிய வளவறு
		மாத்திரைச்சுருக்கப் பாவே
முத்து	(1148)	ஒருபொருட் டருஞ்சொலோர் மாத்திரை குறைய
		மற்றொரு பொருடரன் மாத்திரைச் சுருக்கம்

குறிப்பு :

- **மாறனலங்காரத்தல்** குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள மாத்திரைச் சுருக்கத்துக் கான சூத்திரமானது மாறனலங்காரத்துக்குரிய ஒரையொரு மூல ஓலைச் சுவடியில் மாத்திரமே காணப்பெற்றுள்ளதென அறிய முடிகிறது. இதனால் இச்சூத்திரமானது, பிற்காலத்து உரையாசிரியர்களால் தரப்பெற்றது என்றும் கொள்வர்.

யாதாயினும் ஒரு பொருளைத் தருகின்ற சொல்லினது ஒரு மாத்திரையைக் குறைக்கும்போது, பிறிதொரு பொருளைத் தருகின்ற சொல்லைத் தரும்வண்ணம் பாடுவது.

அக்கர சுதகம் (வகை 7.0), **அக்கர வருத்தனை** (வகை 8.0), **மாத்திரைப் பெருக்கம்** (வகை 28.0) ஆகிய வகைகளையும் காண்க. இவ்வகையானது மாத்திரைப் பெருக்கம் வகைக்கு மறுதலையானது.

**பஞ்சாயுதங்களைப்பாற்கடலான்பற்றியவைக்
கெஞ்சாதசாதிப்பேசீட்டெழுத—நெஞ்சே
கணக்காய்புள்ளியிட்டகாலத்தேயோகம்
பிணக்காதவர்பேர்பெறும்.**

ஆயுதங்களின் சாதிப்பெயர் ஏதிகள் ஆகும். இங்கு 'ஏ'காரத் துக்கு புள்ளியிட மாத்திரை குறைந்து 'எ'கரம் ஆகும். முன்னைய காலத்தில் 'எ'கர 'ஒ'கரங்களுக்கு புள்ளியிடப்பட்டு நெடிலாக்கப்பட்டன. இதன்படி **ஏதகள்** என்பது **எதகள்** என மாறும். ஏதிகள் என்பது இருடிகள் எனப்பொருள்பெறும்.

நேரிழையார் கூந்தலினோர் புள்ளிபெற நீண்மரமாம்
நீர்நிலையோர் புள்ளி பெறநெருப்பாம் — சீரளவுங்
காட்டொன் றெழிப்ப விசையா மதனளவு
மீட்டொன் றெழிப்ப மிடறு.

தண்டி
25

இங்கே 'நேரிழையார் கூந்தல்' என்றது 'ஒதி' என்னுஞ் சொல்லினை. இதன்கணுள்ள ஓகாரநெட்டெழுத்தின் இரு மாத்திரையில் ஒரு மாத்திரையைக் குறைக்க ஒருமாத்திரையுடைய ஓகரமாய் 'ஒதி' என்றாய் ஒருமரப் பெயராகும். 'நீர்நிலை' என்றது 'எரி' என்னுஞ் சொல்லினை எனவும், 'காடு' என்றது 'காந்தாரம்' என்னுஞ் சொல்லினை எனவும் அறிக. ஓகரவெகரங்கள் அக்காலத்துப் புள்ளிபெறுதலை நோக்கியே 'புள்ளிபெற' என்றார். மாத்திரையைச் சுருக்கும்போது 'எரி' என்பது 'எரி' எனவும், 'காந்தாரம்' என்பது 'கந்தாரம்' எனவும், 'கந்தாரம்' என்பது 'கந்தரம்' எனவும் சொல்லப்படும். எரி - நெருப்பு. கந்தாரம் - ஓரிசை. கந்தரம் - மிடறு.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நடுலேச்சர விநோத விசீதீர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

திர்வைதனி லோர்மாத் திரைகுறைய வெற்புவெற்பிற்
சாரளபொன் றஓகுமெனிற் றுணுகிரா—நீர்நகூலை
சேர்கருட னென்றருகிற் சேந்தனின்னு மொன்றுகெடிற்
சார்புதரு பட்டினமாஞ் சாற்று.

புழம்
111

1. தீர்வை ... கீரி, இதில் ஒருமாதிரை குறைய, கிரி (வெற்பு).
2. வெற்பு ... நாகம், ,, ,, ,, நகம் (உகர்).
3. கருடன் ... நாகாரி, ,, ,, ,, நகாரி(சேந்தன்).
4. ,, ,, ,, ,, நகரி (பட்டினம்).

பாடியவர் : பூ. பொன்னம்பலப்பள்ளை (தெல்லம்பந்த - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை திருவரட்டை மணிமாலை (1887)

மூவெழுத்தோர் புட்பேர் முதலட் சரங்குறுகின்
மாவெறிந்த மாவையன்பேர் மத்திகுறி—லாவெழுதின
வாசந்திப் பேர்முதலு மத்தியெழுத் துங்குறுகிற
பேசு நகரியென்று பேர்.

‘மூவெழுத்தோர் புட்பேர்’ என்பது, கருடன் என்னும் பொருள்படும் ‘நாகாரி’ என்னுஞ் சொல்லினை.

இதன்கணுள்ள ‘நா’ என்னும் நெட்டெழுத்துக் குறுகி ‘நகாரி’ என்றாய் ‘மாவெறிந்த மாவையன்’ பெயராகும். மத்தியெழுத்துக் குறுக ‘நாகரி’ என்றாய் ‘வாசந்திப்பேர்’ ஆகும். முதல், மத்தியெழுத்துக்கள் குறுக ‘நகரி’ என்றாகும்.

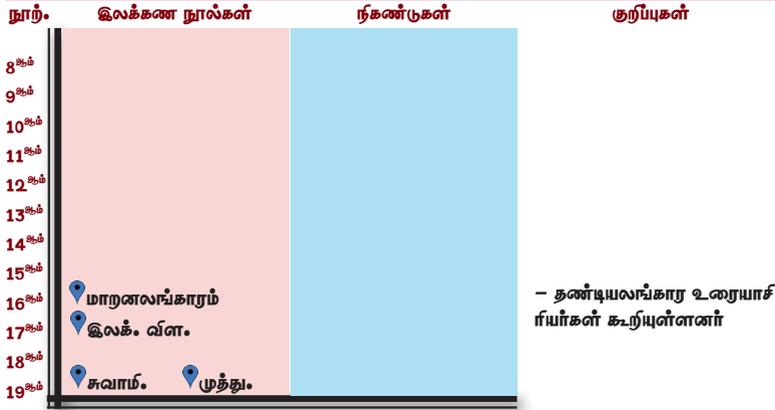
நாகாரி - கருடன். நகாரி - மாவெறிந்த மாவையன். நாகரி - வாசந்தி. நகரி - பட்டினம். வாசந்தி - குருக்கத்தி.

குறிப்பு :

மாத்தரைச் சுதமம், அளவுச் சுதமம், எனும் பெயர்களிலும் மாத்திரைச் சுருக்கச் சித்திரக்கவிகள் அழைக்கப்பெறும்.

தர்சர்புறம் மீனாட்சி சுந்தரம்பள்ளை அவர்களின் **தருநாகைக் காரோணப் பராணத்தன் நந்தநாதப் படலத்தலுள்ள** ‘ஓடியும் மாத்திரை ஒன்று..’ எனத் தொடங்கும் பாடல், **சீரவைக் கந்தசாய் சுவாய்கள்** பாடிய **இரத்தநாசல யமக அந்தாதயிலுள்ள** ‘வானத் திருக்கு மரிகோன்...’ எனத் தொடங்கும் பாடல், **பி.வி. அய்யா கபூர்** பாடிய **சீத்திரகவிமாலை**யிலுள்ள ‘அளபொன்று நீக்கிய...’ எனத் தொடங்கும் பாடல், ஆகியனவும் **மாத்தரைச் சுருக்க** சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

28.0 மாத்திரைப் பெருக்கீழ்

மாறன். (*)	மாத்திரை பெருக மறுபொருளுணர்ந்துரை மாத்திரைப் பெருக்கமென வருத்தனரே
இல.வள. (690)	மாத்திரை வருத்தனம்
சுவாம். (195)	மாத்திரையின் வருத்தனம்
(199)	ஓர்சொலின்ஓ ரளவு புங்கமுறப் பொருள்வேறா மாத்திரை வர்த்தனஞ்
முத்து. (1149)	மாத்திரைச் சுருக்க மறுதலைப் படவொரு மாத்திரை யேற்றிடின மாத்திரை வருத்தனம்

குறியு :

- **மாறனலங்காரத்தல்** குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள மாத்திரைப் பெருக்கத்துக் கான சூத்திரமானது மாறனலங்காரத்துக்குரிய ஒரேயொரு மூல ஓலைச்சுவடியில் மாத்திரமே காணப்பெற்றுள்ளதென அறிய முடிகிறது. இதனால் இச்சூத்திரமானது, பிற்காலத்து உரையாசிரியர்களால் தரப்பெற்றது என்றும் கொள்வர்.
- **மாத்திரைச் சுருக்கத்தைக்** குறிப்பிட்ட யாப்பருங்கலவிருத்தியானது **மாத்திரைப் பெருக்கத்தைக்** குறிப்பிடவில்லை. இதேபோன்று **யாப்பருங்கலவிருத்தியின்** மூலநூலான **யாப்பருங்கல**மானது **அக்கர வருத்தனையைக்** குறிப்பிட்டுள்ளபோதும் **அக்கர சுருக்கத்தைக்** குறிப்பிடவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

யாதாயினும் ஒருபொருளைத் தருகின்ற சொல்லினது ஒரு மாத்திரையைக் கூட்டும்போது பிறிதொரு பொருளைத் தருகின்ற சொல்லைத் தரும்வண்ணம் பாடுவது. இதனை **மாத்திரை வருத்தனம்** என்றும் அழைப்பர்.

அக்கர சுதகம் (வகை 7.0), **அக்கர வருத்தனை** (வகை 8.0), **மாத்திரைச் சுருக்கம்** (வகை 27.0) ஆகிய வகைகளையும் காண்க. இவ்வகையானது மாத்திரைச் சுருக்கம் வகைக்கு மறுதலையானது.

மாறன்
36

**திலகநதலாய்திலங்குறியென்னேவ
லலகென்பொருட்பதத்திற்கு தி—நிலவெழுத்தின்
புள்ளிபிரித்தாற்பொருணிலைமைத்தாமென்பார்
தெள்ளியனால்கறறோர்தெளிந்து**

இதனுள்வந்ததாவது :—எண்ணென்பது என்றும், இதனைக் கருதென
னும் ஏவற்பொருளும், கெணிதமும் என்னும் மூன்றுபொருள்பயக்கும்
பதத்தின் முதலெழுத்தாய எகரத்தை யொருமாத்நிரைபெருக்க ஏண்
என்ன நிலையுடைமைப்பொருளைக் காட்டினவாறு காண்க.

மாறன்
37

**முந்துதனித்தன்மைமொழியையொடுபுணர்ந்திட
டந்தமுதல்புள்ளியழிந்தக்காற்—செந்தேன்
வழிந்தமகிழ்த்தார்மாறன்வண்புலவீர்சொல்லி
யொழிந்தவற்றின்போராயும்.**

இதனுள், தனித்தன்மையென்பது யான். அதனை என் எனத்
திரித்து, அதனை யிரண்டாவதனைப் புணர்த்து, எனையென்றாக்கிப்
புள்ளியையழிக்க ஏனையெனச் சொல்லியொழிந்தனவாய்பொருளைக் காட்
டினவாறு காண்க. திணை..... துறை.....

அளபொன் நேறிய வண்டதி ரார்ப்பினால்
அளபொன் நேறிய மண்ணதீர் துக்குமால்
அளபொன் நேறிய பாட லநஞ்சுனை
அளபொன் நேறழ் கூடலைத் தாடுமால்.

இங்கே மாத்திரையைக் கூட்டி வளர்த்தலால் வண்டின் பெயராகிய 'அளி' என்பது 'ஆளி' எனவும், மண்ணின் பெயராகிய 'தரை' என்பது 'தாரை' எனவும், பாடலின் பெயராகிய 'கனி' என்பது 'காவி' எனவும், அழகின் பெயராகிய 'வனப்பு' என்பது 'வானப்பு' எனவும் வேறுகி வேறு பொருள் பயந்த வாறுணர்க.

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புவார் (மயல்டி)**

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலச்சர விநோத விச்சீத்ர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

99ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

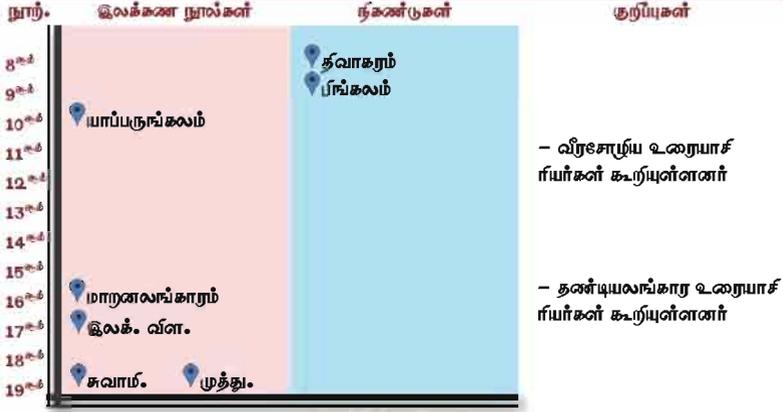
மாத்திரையொன் றுறுமலையே வண்ணகூலை மேவுமரன்
மாத்திரையொன் றுறுமனத்தின் மன்னியசீர்ப் பூவுணமா
மாத்திரையொன் றுறுகறுப்பே மங்கலமாய்ச் சூடுகின்ற
மாத்திரையொன் றுறுநகமா மதிக்கலைநூல் வல்லுநரே.

1. மலை ... நகம், இஃது ஒருமாத்திரை கூட, நாகம் (பாம்பே),
2. மனம் ... அகம், ,, ,, ,, ஆகம் (மார்பில்).
3. கறுப்பு... தமம், ,, ,, ,, தாமம் (கொன்றையே)
4. நகம் ... மலை, ,, ,, ,, மலை (மாலையாம்).

குறிப்பு :

தர்சரூரம் மீனாட்சி சுந்தரம்பள்ளை அவர்களின் **தருநாகைக் காரோணப் பூராணத்தின் நந்தநாதப் படலத்திலுள்ள** 'ஓடியும் மாத்திரை ஒன்றிய பூமியால்.....' எனத் தொடங்கும் பாடல், **ய.வீ. அப்துல் கபூர்** பாடிய **சீத்திரகவிமாலை**யிலுள்ள 'அளபொன் நேறிய செல்வத்தைச்....' எனத் தொடங்கும் பாடல், ஆகியனவும் **மாத்திரைப் பெருக்க** சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

29.0 ஒற்றுப்பெயர்த்தல்

தவா.	(நொகுத-12)	ஒற்றுப்பெயர்த்தல்
பிங்க.	(நொகுத-3-368)	ஒற்றுப்பெயர்த்தல்
யாப்.	(96)	ஒற்றுப்பெயர்த்தல்
மாறனி.	(*)	ஒற்றிகைப் பிரிக்க மற்றொரு பொருளுணர்த்துதல் லொற்றுப் பெயர்த்த லென்றுரை யுணர்த்தும்
இல.விள.	(690)	ஒற்றுப்பெயர்த்தல்
சுவாம்.	(195)	ஒற்றுப்பெயர்த்தல்
	(198)	ஓதுயிர்மெய் மொழியின்ஒற்றுப் பெயர்க்குங்கால் பொருள் வேறு உடையதுஒற்றுப் பெயர்த்தல்
முத்து.	(1152)	ஒருமொழி தொடர்மொழி யாகவொண் பொருள்படும் அவற்றை யப்பொரு டவிர மறுபொருள் பெறச்சொல லொற்றுப் பெயர்த்த லாகும்

குறியீடு :

- **மாறனலங்காரத்தல்** குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள ஒற்றுப்பெயர்த்தலுக்கான சூத்திரமானது மாறனலங்காரத்துக்குரிய ஒரேயொரு மூல ஓலைச் சுவடியில் மாத்திரமே காணப்பெற்றுள்ளதென அறியமுடிகிறது. இதனால் இச்சூத்திரமானது, பிற்காலத்து உரையாசிரியர்களால் தரப்பெற்றது என்றும் கொள்வர்.
- திவாகரம், மற்றும் பிங்கல நிகண்டுகளுக்குக் காலத்தால் பிந்திய **சூடாமணி நிகண்டு**, ஒற்றுப்பெயர்த்தலைக் கூறாமல் 'ஒற்றெழுத்து யாவும் தீர்ந்த' எனும் **ஒற்றெழுத்தல்லா பாடல்** (வகை 50.0) வகையைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

பழைமைவாய்ந்த சித்திரக்கவி வகைகளில் ஒன்றாக அமையும் ஒற்றுப்பெயர்த்தலுக்குக் காலவோட்டத்தில் பல்வேறு விளக்கங்கள் தரப்பெற்றுள்ளன. பின்வரும் பகுதியானது அவற்றைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளது.

(யாப்பருங்கலவிருத்தி)

- (1) ஒருமொழியைப் பாட்டின் இறுத்க்கண் வைத்து பிற்தொரு பொருள் பயக்கப்பாடுவது.

(வீரசோழிய உரை) ஒற்றுப்பெயர்த்தலுக்கு இரண்டு வகைகளைக் கூறுகின்றது.

- (2) ஒருமொழியைப் பாடி நறுத்த்வைத்து பிற்தொரு பொருள்படப் பாடுவது.
- (3) பலபெயர்க்கூட்டம் ஒருபொருள்வரப் பாடுவது.

(தண்டியலங்கார உரை)

- (4) ஒருமொழியுந் தொடர்மொழியுமாய் நன்று கருதய பொருளன்ற வேறுபொருளும் பயக்கத்தக்கதாய்ப் பாடப்படுவது.

(மாறனலங்கார உரை)

- (5) கூறப்பெற்ற சூத்திரத்துக்கு அமைய, குறித்த சொல்லிலுள்ள ஒற்றெழுத்தை நீக்க பிற்தொரு பொருள் பயக்கப் பாடுவது. உதாரணமாக “மாதவர்” எனினும் சொல்லின் “ம்”ஐ நீக்க “ஆதவர்” பெறப்படும்.

(சித்திரக்கவி விளக்கம் நூல்)

- (6) பாடலின் ஒரு அடியில் பத்து மரங்களின் பெயர்கள் ஒற்றுப்பெயர்த்து வரல்வேண்டும்.

(சித்திரக்கவி களஞ்சியம் நூல்)

- (7) ஒற்றுப்பெயர்த்தலை, பிந்துச் சூதகம் எனவும் அழைக்கப்பெறுவதாக சீத்திரக்கவிக் களஞ்சியம் நூல் கூறுகின்றது. வகை 7.1 இல் குறிப்பிட்டதற்கு அமைய “ஒற்றெழுத்தை நீக்கினும் யாப்புக்கு இயைந்து நன்று அத்தொடருக்கு இயையப் பொருள் தருவது **பிந்து சூதகம்**” என்று யாப்பானது கருத்தல் கொள்ளப்படுவதால் இந்நூலில் பிந்து சூதகம் தனித்து கூறப்பெற்றுள்ளது. மேலும் பிந்து சூதகத்தல் ஒற்றெழுத்தை நீக்கும் சொல் இறுத அடியில் வரவேண்டிய கட்டாயம் இல்லை.

இவ்வாறாக ஒற்றுப்பெயர்த்தலுக்கு ஏழுக்கும் மேற்பட்ட விளக்கங்கள் தரப்பெறுவதால், பெருவுழக்கலுள்ள மாறனலங்கார உரைவிளக்கமும் தண்டியலங்கார உரைவிளக்கமும் மாத்திரம் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன. பிற விளக்கங்களையும் அவற்றுக்கான உதாரணப் பாடல்களையும் குறித்த நூல்களில் கண்டுகொள்க.

மாறன்
38

ஓராழிவையத்து தயம்புரிந்து தினம்
போவிருடுணிக்கும்பெற்றியா—ரீராறு
தேசற்றநாமஞ்சிறந்தோர்பரிதியொடு
மாசற்றெழுமாதவர்.

இதனுள், மாதவர் என்றுசின்றது மகாவொற்றைப் பெயர்க்க ஆதவர் என சின்றவாறு காண்க. முதலேசின்றமொழியின்முதலெழுத்தி லொற்றைப்பெயர்த்தலால் ஒற்றுப்பெயர்த்தலாயிற்று. இதனுள் ஓராழி வையம் - ஒப்பற்ற சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமி எனவும், ஒற்றைவண்டி பூண்ட தேர் எனவும், போவிருடுணித்தல் - தன்னைநினைந்த அடிய ரிடத்து எடுத்தசெனனந்தோறுய்விட்டுநீங்காத அகவிருளையறுத்தல் எனவும், உலகத்தையிட்டுநீங்காத அந்தகரத்தைபோட்டுதல் எனவும் ஈராறுநாமம் - கேசவாதி துவாதசநாமம் எனவும், தாதுருமுதலி துவாதசாதித்தியநாமமெனவும், பரிதியொடும்-சக்கரத்தோடும் எனவு விளக்கத்தோடும் எனவும், மாசற்று ஆசற்று எனவும் சிலைடைவா பாட்டான் வந்தன.

தண்டி
27

வண்புயலைக் கீழ்ப்படுத்து வானத் தருமலைந்து
மண்குளிரச் சாயல் வளர்க்குமார் — தண்கலிகைக்
கொங்கா ரலங்கலர பாயன் குளிர்ப்பொழில்சூழ்
கங்கா புரமாளிகை.

இங்கே 'கங்காபுரமாளிகை' என்பது கங்காபுரத்திலுள்ள மாளிகை எனவும், கங்காபுரத்தினை ஆள்பவனுடைய 'கை' எனவும் பொருள்பட்டு ஒருமொழியுந் தொடர்மொழியுமாய் ஒற்றுப்பெயர்த்தலாயிற்று.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயிலடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலசீர விநோத விசீதீர கவிப்புங்கொத்து (1911)

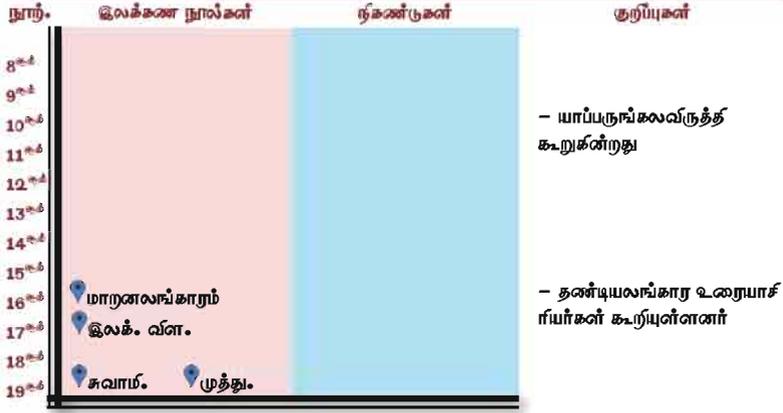
97ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

நிலமேற் சிறந்தது வானத்து முள்ளது நீருடைசூழ்
தலமேற் றொடக்கத்து முள்ளதெம் மீசன் றருதகைத்தா
விலமேற் பெரியவர் யாகத்து மேய்வது நீணகுலைத்
தலமேற் பொழிந்திடு மாரிய மாமெனச் சாற்றுதியே.

இங்கே, 'பொழிந்திடு மாரியம்' என்பது, பொழிந்திடும் சம்ஸ்கிருதம் எனவும், பொழிந்திடு முகில் நீர் எனவும் பொருள் பட்டு ஒருமொழியும் தொடர்மொழியுமாய்க் கருதிய பொருளன்றி வேறு பொருளும் பயத்தல் காண்க. ஆரியம் - சம்ஸ்கிருதம், மாரி-முகில், மேகம், அம்-நீர்.

30.0 திரிபதாதி (திரிபாகி)

மாறன்.	(*)	மூன்றெழுத் தொரு மொழி முதலீறிடையீறான்ற பொருள் பிறவாந் திரிபதாதி
இல.வீள.	(690)	திரிபாகி
சுவாய்.	(195)	திரிபதாதி
	(198)	மூன்று எழுத்துஒருசொல் முதல்பின் புகல்இடைபின் சேர்ந்துசொற்க ளாந்திரிப தாதி
முத்து.	(1151)	மூன்றெழுத் தொருபெயர் முதலிடை முறியிகின் முப்பெய ரெதிர்முளைப் பதுதிரி பாகி

குறியீடு :

- **மாறனலங்காரத்தல்** குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள திரிபதாதிக்கான சூத்திரமானது மாறனலங்காரத்துக்குரிய ஒரேயொரு மூல ஓலைச் சுவடியில் மாத்திரமே காணப்பெற்றுள்ளதென அறியமுடிகிறது. இதனால் இச்சூத்திரமானது, பிற்காலத்து உரையாசிரியர்களால் தரப்பெற்றது என்றும் கொள்வர்.

மூன்றெழுத்தைச் சேர்க்க ஒரு மொழியாயும், அம்மூன்று எழுத்துக்களில் முதலெழுத்தையும் கடையெழுத்தையும் சேர்க்க பிறிதொரு மொழியாயும், இடையெழுத்தையும் கடையெழுத்தையும் சேர்க்க இன்னுமொரு பொருள்தரும் மொழியாயும் அமையப் பாடுவது **திரிபதாத்** ஆகும். இதனை **திரிபாக்** என்றும் இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றன. இதனை **அக்கரச்சதக** சித்திரக்கவியின் (வகை 7.0 ஐக் காண்க) ஒரு பேதமாகக் கருதுவாரும் உள்.

முந்தையப்பதியாய்முற்றியபெர்மூன்றெழுத்தில்
வந்தமுதலீரிசையாய்முற்றிடையீ—றந்தச்
சுதரிசனத்தான்றுணைத்தாள்சூழ்சிலம்புள்ளீடாய்
வதரிவரிதரியாமாம்.

இத'திரிபதாதி. இதனுள் வதரியென்பது திருப்பதி. அதனை
முதலு மீறும் வரியாக்கி இடையு மீறும் தரியாக்கி அவ்வாறுதல் கண்டு
கொள்க.

- வதரி - மூன்றெழுத்துக்களும்
- வரி - முதலெழுத்தும் கடையெழுத்தும்
- தரி - இடையெழுத்தும் கடையெழுத்தும்

மூன்றெழுத்து மெங்கோ முதலீ. றொருவள்ளல்
என்றலகங் காப்ப திடைகடை — யான்றுரைப்பிற்
பூமாரி பெய்துலகம் போற்றிப் புகழ்ந்தேத்துங்
காமாரி காரிமா ரி.

இங்கே 'மூன்றெழுத்து மெங்கோ' என்றது சிவனென்ப
பொருள்படும் 'காமாரி' என்னுஞ் சொல்லினை எனவும்,
அதன்கணுள்ள முதலெழுத்தையுங் கடையெழுத்தையுஞ்
சேர்க்கக் 'காரி' என்றாய் ஒரு வள்ளல் எனப் பொருள்படும்
எனவும், இடையெழுத்தையுங் கடையெழுத்தையுஞ்சேர்க்க
'மாரி' என்றாய் உலகத்தினைக் காக்கும் மழை எனப் பொருள்
படும் எனவும் அறிக. காமாரி - காமனுக்குப் பகைவனாகிய
சிவன்.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புவவர் (மயல்டிடி)
காலம் : 1875 - 1918
நூல் : நடுலேச்சர விநோத விசீத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

101ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

மூன்றக் காமெம் முதல்விபெயர் முன்னிறுதி
தோன்றக் கரம்விற்றல் சூழிடையீ—றன்றிங்
கமர்பிறங்க லென்ப வவைநகுலை மேவும்
விமலை விலைமலையாய் விள்.

‘மூன்று அக்கரம் எம் முதல்வி பெயர்’ என்றது, மலரகிதை எனப் பொருள்படும் விமலை என்னும் சொல்லினை. அதன்கணுள்ள முதலாம் மூன்றாம் எழுத்துகள் சேர்ந்து ‘விலை’ என்னும் சொல்லாய் விற்றல் எனப் பொருள் படும். இரண்டாம் மூன்றாம் எழுத்துகள் சேர்ந்து ‘மலை’ என்னும் சொல்லாய்ப் பிறக்கல் எனப் பொருள்படும்.

பாடியவர் : **பூ. பொன்னம்பலர்சீனை** (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை திருவர்ட்டை மணமாலை (1887)

9௫௭௫ பாடலாக பின்வரும் மாத்திரைச் சுருக்கப் பாடலுள்ளது.

வைமூ வெழுத்தாலோர் செந்தி னீற்று
லெய்து மிகுதிநடு வேகில்விலங் — கெய்து
முதலொழியின் மாவை யருவிமுழங் கோத
வுதவிவளர் சங்கென் றுரை.

இங்கே ‘வை மூவெழுத்தால் ஓர் செந்து’ என்றது தவளையை எனவும், அதன்கணுள்ள முதலெழுத்தையும் கூடு எழுத்தையுஞ் சேர்க்க ‘தவ’ என்றாய் மிகுதிப்பொருள் படுமெனவும், முதலெழுத்தையங் கடையெழுத்தையுஞ் சேர்க்கத் ‘தலை’ என்றாய்க் குற்றஞ் செய்தவர்க்குக் கால் கைகளில் இடும் விலங்கு எனப் பொருள்படும் எனவும், நடு எழுத்தையங் கடை எழுத்தையுஞ் சேர்க்க ‘வலை’ என்றாய்ச் சங்கு எனப் பொருள்படுமெனவும் உணர்க.

ஒதம் - அலை. உததி - கடல். தவளை - செந்து. தவ - மிக. தலை - விலங்கு. வலை - சங்கு.

குறிப்பு :

சூரியநாராயண சால்தர் அவர்களின் **சீத்திரக்கவ் வளக்கம்** நூலில் தரப்பெற்றுள்ள ‘முன்னொரு வூரின் பெயராம்.....’ எனத் தொடங்கும் பாடலானது **தரிபதாத்** சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணமாகும்.

30.1 நடுவிவழித்து அலங்காரம்

ஒரு பாடலில் குறிக்கப்பெறுகின்ற பொருட்களை **மூன்றெழுத்துக்** கொண்ட சொற்களில் தருவித்து, அவற்றின் **நடுவெழுத்துக்களை** முறையே வாசிக்க, பொருள் ஒன்றினைத் தரும்வண்ணம் பாடுவதாகும்.

தரிபதாத் (வகை 30.0) என்பது மூன்று எழுத்துக்களாலான சொற்களை அடிப்படையாக வைத்துப் பாடப்பெறுவதாகும். இதே போன்று இந்த **நடுவெழுத்தலங்கார** வகையும், மூன்று எழுத்துக் களாலான சொற்களை அடிப்படையாக வைத்துப் புலவர்களால் பாடப்பெற்றுள்ளது. ஈழத்துப் புலவர் **மயல்வாகனம்** பாடிய **முதலெழுத்தலங்காரம்** மற்றும் **கடையெழுத்தலங்காரம்** ஆகியனவும் இவ்வடிப்படையிலேயே பாடப்பெற்றுள்ளன.

இதனடிப்படையில் நடுவெழுத்தலங்காரம் திரிபதாதியிலிருந்து தோன்றியிருக்கவேண்டும் எனலாம். எனினும், இதனைத் தனியான சித்திரக்கவி வகையாகக் கருதுவோரும் உளர்.

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்ட்டி)**

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நடுவெழுத்து விநாயக விசந்திர கவிப்புகழ் (1911)

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

நெஞ்ச மதிகம் புனமுருக் கத்திர நீடுதெய்வ
வெஞ்ச லீலாப்பசு வோடு விரோத வியல்புபண்ணை
விஞ்சநெற் போர்நிகழ் வொன்பான் பரியாய மேவிடையி
னஞ்சிவன் பாக நகுலாம் பிகையம்மை நண்ணிடுமே.

ஈழம்
117

1. நெஞ்சம் ... ம (ந) ம்.
 2. அதிகம் ... மி (கு) தி.
 3. புனமுருக்கு... ப (லா) சு.
 4. அத்திரம் ... அ (ம்) பு.
 5. தெய்வப்பசு... க (பி) லை.
 6. விரோதவியல்பு ... ப (கை) மை.
 7. பண்ணை ... வ (ய) ல்.
 8. நெற்போர் ... சு (ம்) மை.
 9. நிகழ்வு ... அ (மை) தி.
- “நகுலாம்பிகையம்மை”.

பாடலில் கூறப்பெற்ற 9 விடயங்களுக்குமுரிய மூன்றெழுத்துச் சொற்களைக் கண்டு, அவற்றின் நடுவெழுத்துக்களை முறையே வாசிக்க, **நடுவெழுத்துக்களை** என்னும் நடுவைப்பதியின் இறைவியின் நாமம் வருவதைக் காணலாம்.

பாடியவர் : மு. முருகேச பண்டிதர் (சுன்னாகம்)

காலம் : 19^{ம்} நூற்றாண்டு

நூல் : தனிக்கவ்

பின்வரும் பாடலில் கருதப்பெற்ற மூன்று எழுத்துச் சொற்களின் நடுவெழுத்துக்களை முறையே வாசிக்க **தத்துவராமம்** என்னும் சொற்றொடர் வருவதைக் காணலாம்.

ரூம்
118

மைந்தன் விதை மாடிகவர் வழிமீ னென்று
மதனவேள் புறவிதழிவ் வேழின் மீது
வந்தநடு வெழுத்தெனக்குச் செய்கான் மற்றை
வரிகள் பதி னென்கினையுந் தானே கொண்டான்
அந்தநாள் வளைத்துச்சி தரித்துத் தம்மை
அருச்சிக்கு மவர்க்ககற்றி யக்கையேந்தி
முந்தவதன் சீழிருந்து நடனஞ் செய்து
முனீர் துரித்தான் மயிலணிவாழ் முதல்வன் றானே.

இங்கே நடுவெழுத்தாற் கொள்ளப்பட்ட பொருள் தத்துவராமற் செய்தான் என்பது. நடுவெழுத்து எடுக்கும்படி கொள்ளப்பட்ட சொற்கள் “மைந்தன், விதை” முதலியவற்றாற் பெறப்பட்ட மதலை, வித்து, மாதுலை, கவலை, ஆரால், காமன், புல்லி என்னும் ஏழு சொற்களும் என்க. வரிகள் பதினான்கு என்றது, இவைகளிலே நடுவெழுத்து நீங்கிய மற்றை எழுத்துகளை. அவற்றை மலைமுதலியனவாகக்கொண்டு வளைத்து முதலிய எச்சங்களோடும் முறையே சேர்த்துப் பொருள் அறிக.

குறிப்பு :

வே. இரா. மாதவனின். சீத்திரக்கவிகள் நூலில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள ஒரேயொரு ஈழத்துப்புலவர், **முருகேசப் பண்டிதர்** ஆவார். இருப்பினும், ஈழத்துக் கவிகள் ஏதும் அந்நூலில் உள்ளடக்கப்பெறவில்லை.

புளியங்குடி **முத்துவீரக்கவிராயர்** பாடிய ‘திருமகள் ஓர் திசைக்கு...’ எனத் தொடங்கும் பாடலும், **பி.வி. அப்புவல் கழர்**, **சீத்திரகவிமாலை** நூலில் பாடிய ‘ஓப்புத் தாய் துலை...’ எனத் தொடங்கும் பாடலும் **நடுவெழுத்தலங்காரச்** சித்திரக்கவிகளாகும்.

30.2 முதலெழுத்து அலங்காரம்

ஒரு பாடலில் குறிக்கப்பெறுகின்ற பொருட்களை மூன்றெழுத்துக் கொண்ட சொற்களில் தருவித்து அவற்றின் முதலெழுத்துக்களை முறையே வாசிக்க பொருள் ஒன்றிணைத் தரும்வண்ணம் பாடுவதாகும்.

இது திர்ப்பாத (திர்பாக) (வகை 30.0) என்னும் சித்திரக்கவி வகையிலிருந்து தோன்றியிருக்கவேண்டும்.

பாடியவர் : க. மயில்காசனப் புவர் (மயிலடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலச்சர விநோத விசத்திர கவிப்புவங்கொத்து (1911)

முதலெழுத்தலங்காரம்.

கூத்தளமை நொய்மைமதி கூருநய மங்குலொடே
வாய்த்தசம்பை பென்றேழு மாண்பெயர்க்குஞ்—சார்த்துபதி
லேயந்தமுன்கள் சேர்ந்துநகு லேச சுவாமியென
வாய்த்தபெய ரென்பாம் வழத்து.

1. கூத்து ... (ந) டனம்.
 2. இளமை ... (கு) ழவு.
 3. நொய்மை... (லே) ச.
 4. மதி ... (ச) ந்திரன்.
 5. நயம் ... (சு) கம்.
 6. மங்குல் ... (வா) னம்.
 7. சம்பை ... (மி) ன்னல்.
- “நகுலேசசுவாயி”

30.3 கடையெழுத்து அலங்காரம்

ஒரு பாடலில் குறிக்கப்பெறுகின்ற பொருட்களை **மூன்றெழுத்துக்** கொண்ட சொற்களில் தருவித்து அவற்றின் **கடையெழுத்துக்களை** முறையே வாசிக்க பொருள் ஒன்றினைத் தரும்வண்ணம் பாடுவதாகும்.

இது **தரிபதாத் (தரிபாக்)** (வகை 30.0) என்னும் சித்திரக்கவி வகையிலிருந்து தோன்றியிருக்கவேண்டும்.

பாடியவர் : **க. மயில்காசனப் புலவர்** (மயிலடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலச்சர விநோத விசத்திர கவிப்புகழ்கொத்து (1911)

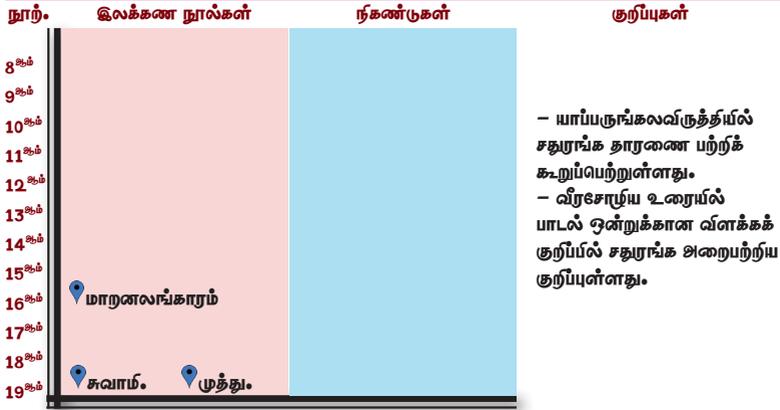
கடையெழுத்தலங்காரம்.

கள்ளுடனே பன்றிசங்கு கஞ்சனிவைக் கக்காழன்
நுள்ளசொல்லு எவ்விரண் டோர்ந்தெடுத்தாங்—ருள்ளகடையெட்டெழுத்தில் வேதனரி யேத்துபிதா வின்பொருள்கண்டிட்டுருகு லேச்சாரண யெண்.

கள்ளு ...	{ மற (வி). சுந் (தி).	சங்கு ...	{ நந் (து). சுத (தி).
பன்றி ...	{ மைம் (மா). கேழ (ல்).	கஞ்சன் ...	{ விதா (தா). தந் (தை).

கடையெழுத்தெட்டும் “விதிமால்துதிதாதை” என்றாய் “வேதனரியேத்துபிதா” வின் பொருளாதல் காண்க.

31.0 சதுரங்கப் பந்தம்

மாறன்.	(*)	சதுரங்க வறையிற் சதிர்பெற வமைப்பது சதுரங்க பெந்தமென்றறை தருந்தன்மையு
சுவாம்.	(195)	சதுரங்கக் கவி
	(197)	எழும்பரிக்கால் முதல்பேதல் சதுரங்கம்

குறியீடு :

- **மாறனலங்காரத்தல்** குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள சதுரங்க பந்தத்துக்கான சூத்திரமானது மாறனலங்காரத்துக்குரிய ஒரேயொரு மூல ஓலைச் சுவடியில் மாத்திரமே காணப்பெற்றுள்ளதென அறியமுடிகிறது. இதனால் இச்சூத்திரமானது, பிற்காலத்து உரையாசிரியர்களால் தரப்பெற்றது என்றும் கொள்வர்.

64 அறைகள்கொண்ட சதுரங்க சித்திரத்தளத்தில் பல எழுத்துக்களில் எழுத்துக்களை அமைத்துப் பாடப்படுவது. இச்சித்திர அமைப்பில் எழுத்துக்களை அமைக்கும்போது ஒவ்வொரு அறைக்கும் ஒரு எழுத்தாக அமைக்கப்பெறும். அவ்வாறு அமைக்கும்போது ஏற்கனவே எழுத்து அடுக்கப்பெற்ற அறைகளை மீண்டும் கருத்தில் கொள்ளாது எழுத்துக்கள் அடுக்கப்பெறும். இதன் காரணமாக பாடலும் 64 எழுத்துக்களை கொண்டிருக்கும்.

எழுத்துக்களை சதுரங்கத்தில் அமைத்தபின்னர் கருத்துள்ள சொற்றொடர்களையும், பெயர்களையும் அது வெளிக்கொணரும்.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர்** (மயில்பிடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : **நருலேச்சர வ்நோத வ்சத்திர கவிப்புங்கொத்து** (1911)

101ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

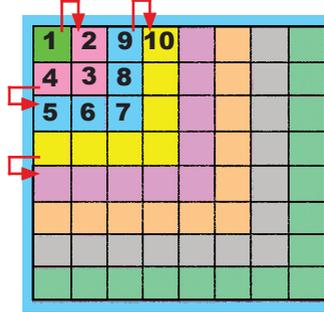
நீதா சதாபயனே நீபலர்க்குஞ் சாலமயற்
றீதார் மனமகற்றச் சீர்நகுலை—பேகலாற்கொன்
னீடார் மிடற்றகலா நீலா கமலபதா
நீதா பலமகலா நீ.

(இ—ள்.) கொன் நீடு ஆர் மிடற்று அகலா நீலா - பெருமை நீடு தல் பொருந்திய கண்டத்தினிடத்தே நீங்காத நஞ்சக் கறையை உடையவரே! கமலபதா - தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களை உடையவரே! நீதா - நீதியை உடையவரே! நீ பலர்க்கும் சாலமயல் தீது ஆர் மனம் அகற்றச் சீர் நகுலை ஏகலால் - தேவரீர் பலர்க்கும் (அவர்களுடைய) மனத்திற் பொருந்திய மயக்கமாகிய தீமையை மிகவும் நீக்கும்பொருட்டுச் சிறப்பாகிய நருலேச்சரத்தின்கண் எழுந்தருளால், பலம் அகலா நீ—பேறு நீங்காத தேவரீரே! நீ சதாபயனே தா தேவரீர் எப்பொழுதும் பேற்றினைத் தந்தருள்க.

மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய இப்பாடலை சதுரங்க தளத்தில் குறித்த ஒழுங்கில் அமைக்கும்போது சித்திரத் தளத்தின் நான்கு சுவர்களிலும் பாடலின் இறுதி அடியானது அமைவதைக் காணலாம். 1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் நூலிலே ஆனையடிச் சதுரங்க பந்தம் என்னும் ஒரு சித்திரக்கவி இருப்பதாகக் குறிப்பு உள்ளது. மயில்வாகனப் புலவரின் இக்கவியானது **அனையடிச் சதுரங்கப்பந்தம்** என்னும் அமைப்பிலுள்ளதாகத் துணியலாம். இந்திய சதுரங்க விளையாட்டில் 'யானை' செல்லும் அமைப்பில் (நேராக) எழுத்துக்கள் அடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

சதுரங்க பந்த அமைப்பில் **சதுரங்க துரகதப்பந்தம்** அல்லது **சதுரங்க அசுவகதப்பந்தம்** என்னும் சிறப்புவுகையும் காணப்படுகின்றது. **துரகம்** மற்றும் **அசுவம்** என்றால் குதிரையைக் குறிக்கும். **கத்** என்பது இங்கு குதிரையின் **நடையைக்** குறிக்கின்றது. குதிரை நடப்பதுபோன்ற அமைப்பில் எழுத்துக்கள் அடுக்கப்பெறுவதையே இது குறிக்கின்றது. சதுரங்க விளையாட்டில் "L" போன்ற அமைப்பில்

சதுரங்கப்பந்தம்

நீ	தா	ப	ல	ம	க	லா	நீ
தா	ச	நீ	ர்	ன	ற்	க	லா
ப	ய	ன	க்	ம	ற	ற	க
ல	சா	ஞ்	கு	ர்	ச்	ற்	ம
ம	ய	ற்	நீ	தா	சீ	ட	ல
க	யெ	லை	கு	ந	ர்	ம்	ப
லா	ற்	கொ	ன்	னீ	டா	ர்	தா
நீ	லா	க	ம	ல	ப	தா	நீ

நீதா சதாபயனே .நீபலர்க்குஞ் சாலமயற்
நீதார் மனமகற்றச் சிர்நகுலை—பேகலாற்கொன்
னீடார் மிடற்றகலா நீலா கமலபதா
நீதா பல்மகலா நீ.

சதுரங்க தளத்தின் நான்கு சுவர்களிலும்
பாடலின் இறுதி அடியானது அமைவதைக்
காணலாம்.

க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டீடி) (நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்புயங்கொத்து - 1911)

குதிரை நடக்கும் அமைப்பு இங்கு கருத்தில் எடுக்கப்படுகின்றது. இதன்போதும் ஏற்கனவே எழுத்து அடுக்கப்பெற்ற அறைகளை மீண்டும் கருத்தில்கொள்ளாது எழுத்துக்களை அடுக்குவது மிகுந்த புலமைத்துவமிக்க செயலாகும்.

சதாவதானம் **சுப்பிரமணிய ஜயர்** இயற்றிய பின்வரும் பாடலை சதுரங்க அகவகதி பந்த அமைப்பில் வைக்கும்போது 4^{ஆவது} கிடை வரியில் **மாதர்க்கன்யது** என்னும் சொற்றொடர் வருவதைக் காண்க.

சென்னை தனின் மேவுஞ் சிறப்பினார் மேயபுகழ்
மன்னியவிம் மன்றினினுள் வாழ்கின்றா-ருன்னைக்
கனமே கதுவக் கருதுவ ரேனீ
மனமே மிகவுறுவை மால்

ஂ	வி	ஂ	ன	னை	க	ரு	வா
22	25	28	43	40	19	38	33
ம	க	னி	ழ்	றி	ழ்	க	பு
27	42	23	20	29	34	45	18
ய	ம	ம்	க்	மே	ன்	ள்	றா
24	21	26	41	44	39	32	37
மா	த	ர்	க்	தி	னி	ய	து
63	4	15	48	35	30	17	46
னா	க	வை	னை	மே	வ	ன்	னு
14	49	62	3	16	47	36	31
னி	ல்	மே	ப்	ஞ்	மி	ரே	ன
5	64	7	12	9	58	53	56
ரு	பி	ன்	று	வ	ம	சி	க
50	13	2	61	52	55	10	59
செ	ன்	து	வு	ற	வு	மே	னீ
1	6	51	8	11	60	57	54

சதுரங்க வளையாட்டில் குதிரை நடக்கும் ஒழுங்கில் எழுத்துக்கள் அடுக்கப்பெற்றுள்ளன. **மாதர்க்கன்யது** என்னும் சொற்றொடர் தோன்றுவதைக் காண்க

பலராம ஐயர் தாம் பாடிய **வல்லீ பர்ணய நாடகத்தன்** (1912) ஆசிரிய வணக்கச் செய்யுளை **சதுரங்க துரக (குதரை) கத் (நடை) பந்தப்** பாடலாகப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலில் பலராம ஐயரின் ஆசிரியருடைய **பர்தமால்** என்னும் புனைபெயரும், பாடலை சித்திரத்தில் அமைக்கும்போது **சூரியநாராயணன்** என்னும் இயற்பெயரும் வருவதைக் காணலாம்.

தேரினெந் நெஞ்சநீ திரித லென்கொலோ
 நாரொடும் வியன்றமி ணயந்து தாவிய
 காரெனும் பரிதிமால் கணங்கொள் பூவரா
 ரீரடி யேழைகுட் டியையப் போற்றுவாம்

தே	ஞ்	டி	நீ	த	யோ	யை	சூ
ர	ன்	ரி	ற்	யே	ட்	ரி	ப்
நெ	ம்	சு	லெ	தி	ய	ழை	டி
கொ	ரீ	று	னெ	நா	வ	ப	ய
வா	ந்	லோ	ரா	ம்	வி	ரொ	யூ
மி	ய	ய	க	கொ	மா	கா	ரி
ந்	ண	ற	வி	தூ	லு	ள்	டு
ன்	ண	து	ங்	ல்	ம்	தி	ரெ

குறிப்பு :

சதுரங்கபந்தம் பற்றிய செய்திகளை, தமிழ் இலக்கண நூல்கள் விரிவாகப் பதிவுசெய்யவில்லை. **யாப்பருங்கலவருத்த** உரை நூலானது **தாரணை** பற்றியொரு குறிப்பைத் தருகின்றது. **சதுரங்கத் தாரணை** பற்றியும், சதுரங்க அறைகளில் குதிரை மற்றும் யானை பாய்ந்துவரும் அமைப்புக்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் தரப்பெற்றுள்ளன. இருப்பினும், பிற்கால இலக்கண நூல்கள் இவற்றை விரிவுபடுத்தாததால் தெளிவான விபரங்களை அறியுமாறில்லை. இருப்பினும் பதிவுநோக்கம் கருதி அக்குறிப்புகள் இங்கே மீளவும் தரப்பெற்றுள்ளன.

சதுரங்க அறையில் உருவுகளை உருவக்கா சங்கேதங்களால் திரித்துக் குதிரை யடியாசவும், குதிரையும் யானையுமாகவும் பாய்ந்து வருவதற்கு இலக்கணம் வருமாறு :

“ கடிக்கம ழிலைமலர் சீரிதழ்த் தாமரைப்
பனிமலர் வாட்டிய மீமிசை நிகரி
னூபுரமிக ஆன்றவின் மேலொளி நெருங்கிய
சேண்விளங் கெழிலடி குறுகுதந் தாநிறப்
பெருமலர் வேங்கையு மூங்கிலு நுடங்கிப்
பிணியவிழ் வீத்த மாத்த ணறவமும்
சாந்தமு மகிலுங் கினர்ந்து தீங்கனிச்
சூரலு முகிரலுங் கெழுமித் தேறிய
நூலவர் பேணும் வெட்சியு முறித்தை
விரைமலர் மகிழு நாகமும் பீடுடைத்
திருவுஞ் சகமலி யாதி கீர்த்தி
யூனமில் கேள்வியிற் றெளிந்து சுரும்பிவர்
நீடிணர்ப் பாசிலை வடுமா மீசைமிக
வருகெழு * மென்கனி நேரே பூசணித்
துகளறு செங்கா யெங்கெனக் கூறி
யீண்டிய காதலிற் றடவிய சிறுநுதற்
பெருமதர் மழைக்கட் செவ்வாய்ப்
புரிசூழ வியக்கியர் பொதிபெறற் பொருட்டே ”

இந்நேரிசையாசிரியம் வேண்டியதோ ரறை முதலாக வாயினும், வேண்டியதோர் அறை யீறாகவாயினும் பாய்த்துவது. சிறுநுதலவரைப் பாய்த்த அறுபத்துநாலு வெங்குதிரை வரும்.

இனிக், குக்கரையும் யானையுமாகப் பாய்த்து மாறு :

* 'மெண்கணம்' என்பதும் பாடம்.

“ செங்கை யுந்திச் சீர்மலி யாரம்
கீழணி தாழ்பொழில் கண்ணகன் திண்ணிலஞ்
சுகமலி யிருவினைச் சார மீரம்
சித்திர மீத்திரங் கிளரொளி தளாகிற்
கார்மழை தீரணி நான்மறை மீனூரு
வாடை லீடை வித்தா பத்தா
நிலமும் மலையும் பிரமணு மலர்மணி
மிகவு நகுமதி மாரி நீரில்
பார வீரர் புள்ளி வெள்ளை
முத்தி ரெய்த்த தூலோர் மேலோர்
பேரா வீழி பெரிய வருவுடை
பூதிய வேதன் மூரி நோன்ற
மேய்மை நுண்மை தெள்ளிய குருபரன்
எந்தையன் சுந்தர னூரன் சேரன்
தூசன் கேசவன் சூழ்பொழி லேழணி
கூறிய நேர்வு கெழுமிய துத்தி
சீரிய கரிபரி * தெளிந்தனன் றெளிந்தே ”
* 'தெளிந்தனன்' என்பதும் பாடம்.

இதனடைவே கரியும் பரியும் வேண்டியதோ ரறை முதலாகவும், வேண்டியதோ ரறை யீறாகவுந் துதித்து வரைய அறுபத்து நாலும் வரும்.

இனி, இவற்றைச் சிறு நுதல் கடிக்கமழ் பெருமதர் மழைக்கண்; துதித்துச் செங்கை சீரிய கரிபரி, எனமாரியும் படிக்கக் கடிதின் உதவும். அறைகட்டு எழுத்து நிறுத்துவ

படிக்கக் கடிதின் உதவும். அறைகட்கு எழுத்து நிறுத்துவ தற்கு இலக்கணம்.

“ அன்னங் கழிசங்கு தத்தை நகர்பறவை
மன்னன் வலம்புரியோ டெட்டு ” [மூன்றாம்]

“ அன்ன மொன்றாங் கழியிரண்டா மணிநீர்ச் சங்கமொரு
தண்ணந் தத்தை யீரிரண்டாந் தகைசா னுகா மைந்தாகும்
பன்னும் பறவை யிருமூன்றும் பழிநீர் மன்ன னோரோழாம்
மன்னு மொழியாய் வலம்புரியேன் மருடி ரிருநான்காகுமே.”

எனக் கொள்க.

இவற்றை நிரலே அ, க, ச, த, ந, ப, ம, என வணிந்து
அந்த அறைகளில் ஏகார வெழுத்தளவெதிர் நடாத்த அறு
பத்து நாலறைக்கும் எழுத்துக்களாம்.

குறிப்பு :

யாப்பருங்கலவருந்த உரைநூலானது தாரணை பற்றிய குறிப் பில் சதுரங்கத் தாரணை உட்பட ஒன்பது தாரணைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அவையாவன, (1) நாம தாரணை, (2) சக்கர தாரணை, (3) ஔச்யுட் தாரணை, (4) சதுரங்க தாரணை, (5) சீத்தர தாரணை, (6) வயிரத் தாரணை, (7) வாயுத் தாரணை, (8) நிறைகுறை வாசிய வெண்பொருட் தாரணை, (9) வச்சீரத் தாரணை என்பனவாம். இவை பற்றிய மேலதிக விபரங்களை தாரணை நூலிற் கண்டு கொள்ளும்படி நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவையாவும் காலத் துடன் அழிந்துவிட்ட பொக்கிஷங்களாகும்.

தருவரங்கத் தருவாயிரத்தல் பாடற்பெற்றுள்ள, ‘மாயவயன மையா வானிதன்..’ எனத் தொடங்கும் பாடல், தருவலங்கற்றீர்ட்டிலுள்ள ‘வாளா ரநாதி மயிலேறுஞ்...’ எனத் தொடங்கும் பாடல், தரு- அம்பரீப்புராணத்தில் பாடப்பெற்ற ‘மாவா யாவீ வியாவாமா..’ எனத் தொடங்கும் பாடல், சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயர் பாடிய, ‘அம் புயற்கு வெஞ்சிறையை..’ எனத் தொடங்கும் பாடல், ஆகிய அனைத்தும் சதுரங்கபந்தக் கவிதைகளாகும்.

மாம்பூக் கவச்சீங்க நாவலர், ‘அறுபத்துநால் அறுபத்திரண்டு..’ எனத் தொடங்கும் பாடலில் சதுரங்கபந்தத்துக்கான இலக்கணத்தைக் கூறியுள்ளார்.

மானவனாமேவலாமாறனித்தமாமாலை
யான் தவபோதனுமாயாய்தகோ—மானவடி.
நாதனினமேனன்கலன்பூணென்முனரீவந்தெவனென்
றூதயமாவன்புலமாய.

(இ - ள்) ஒன்றாத யமா - சருவான்மாக்களோடும் பொருந்தாத நமனை! மானவனா - மனநுலங்காவலனாக. மேவலாமாறன் - நகை யார்க்கும் காரியார்க்கும் புத்திரமோகந்திரப் புத்திரனும் மாறனெனனும் பிள்ளைத்திருநாமத்தையுடையவன். நித்தமாமாலை - அழிவில்லாத பெரிய பிராட்டியாருடன்கூடிய பெரியோனை. ஆன - தன்னிடத் தாக்கம்பெற்ற. தவபோதனுமா - மெய்த்தவத்தினெடுங்கூடி ஞானவானுமாகி. ஆய்ந்த கோ-அவனைபாத்துவமென்றுதெளிந்த தெரிசனராசன். மானவடி - பெருமையையுடைய திருவடிகளை நாதனின்மேல் - எனது நானினிடத் தும் அதற்குமேலான சிரத்தினிடத்தும். கன்கலன்பூண் - நல்ல ஆபாணமாகப் பூண்ட. என்முனரீவந்தெவன் - என்முன்னேவந்து நீ சாகிப்பதெதுதான்? ஒன்றுமில்லை. வன்புலமாய - என்னிடம் ரீவருதற் கெனிய இடமன்று, வனியஇடமாகப்பட்டன; ஆதலா லுனக்கு வாய்ப்பாகா தென்றறிந்துகொள் என்றவாறு, மேல்-இடம்பற்றிய ஆகுபெயர். திணை-வாகை. துறை - அறிவன்வாக்க.

இது சதுரங்கபெந்தம். இதனுள் நாலுபக்கமும் மையங்களி னான்கு பதினாறையிலும் நடுவி னான்கு பதினாறையிலும் மாதுவன் என்னுள் திருநாமம் நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

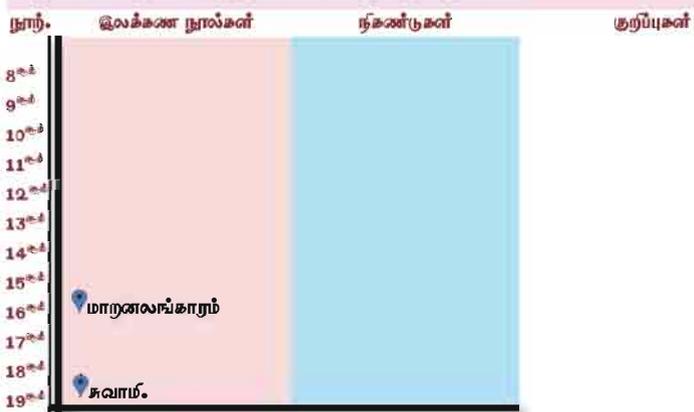
இச்செய்யுளை சதாங்க அரக்கின் நாலுபக்கமும் மையங்களி னான்கு பதினாறையிலும் நடுவி னான்கு பதினாறையிலும் மாதுவன் என்னுள் திருநாமநிந்துமாய ஆராய்ந்து அமைத்துக்கொள்க.

இந்தப் பாடலில், எழுத்துக்களை அடுக்கவேண்டிய ஒழுங்கானது புலப்படாமையால் இதற்குரிய உருவத்தளம் தரப்படவில்லை.

குறிப்பு :

தற்காலத்தில் (2016), **க. பாரத்தாசன்** பாடிய சில சதுரங்கபந்தப் பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இவர் **சட்டகோணபந்தம்** எனும் அமைப்பில் பாடல்களைப் பாடியுள்ளபோதும் அது தனியான சித்திரக்கவி வகையாக இந்நூலில் உள்ளடக்கப்படவில்லை.

32.0 கடகபந்தம்

மாறன்.	(*)	பெருவகன்றறையிற் பெந்திப்பதுவுந் கருதுகிற் கடகபெந்தமாகும்
சுவாம்.	(195)	கடகபெந்தம்
	(200)	மாவலகில் ஏற்கும்)மறை யொருவரியாய் நான்கு வரிபிடியாய் ஏற்கும்)மறை வலக்கற்றி முனைமேல் மேவல்கட கபெந்தம்

குறப்பு :

- **மாறனலங்காரத்தல்** குறிப்பிடப்பெற்றுள்ள கடக பந்தத்துக்கான சூத்திரமானது மாறனலங்காரத்துக்குரிய ஒரேயொரு மூல ஓலைச் சுவடியில் மாத்திரமே காணப்பெற்றுள்ளதென அறியமுடிகிறது. இதனால் இச்சூத்திரமானது, பிற்காலத்து உரையாசிரியர்களால் தரப்பெற்றது என்றும் கொள்வர்.

கடகம் என்பது **கை - வளை**. இதற்கான உருவத்தளங்கள் **வளையல்** போன்ற அமைப்பில் காணப்பெறும். வளையலின் **நூட்டுவாய்ப்** பகுதியில் மாற்றங்களைக் கொண்டு பல சித்திரக்கவிகள் கடகபந்த அமைப்பில் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. அவற்றில் இரண்டு இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

[குறியு - இச்சித்திரக்கவி வகைக்குள் அடங்குகின்ற ஈழத்துப் பாடல்கள் நூலாசிரியருக்கு இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை]

குறிப்பு :

கந்தன் சத்திர பந்தன மாஸையல் பாடப்பெற்றுள்ள 'நாகமக ளாகமது...' எனத் தொடங்கும் பாடலும், 'ஓதுமதுமீது வெகுநேச...' எனத் தொடங்கும் பாடலும் **கடகபந்தச்** சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

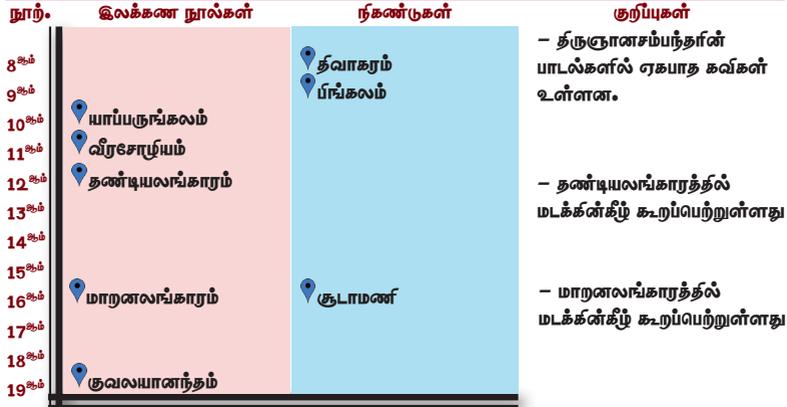
பி.வி. அப்துல் கபார், அவர்கள் பாடிய **சத்திரகவிமாலை** நூலிலுள்ள 'காரே காவே காந்தி...' எனத் தொடங்கும் பாடலும் கடக பந்தத்துக்கு இன்னுமோர் உதாரணமாகும்.

யாய்ஞ்சுநீகலம் கூறும்
மாறனலங்காரத்தில் கூறப்பெறாத

9 வகைகள்

மாலை மாற்றே சக்கரஞ் சழ்ருள
மேக பாத³³ மெழுகூற்றிருக்கை
காதை கரப்பே கரந்துறை பாட்டே
தூசாங் கொளலே வாவ னாற்ற³⁴
கூடசதுக்கங் கோழுத்தீர்யே
யோரெழுத்³⁵ தனத்தா லுயர்ந்த பாட்டே
பாத மயக்கே³⁶ பாவன் புணர்ப்பே³⁷
மொற்றுப் பெயர்த்த லொருபொருட் பாட்டே³⁸
சீத்தரக் காவே³⁹ விசீத்தரக் காவே⁴⁰
வீகற்ப நடைமே⁴¹ வினாவுத்தரமே
சருப்பதோ பத்தரஞ் சார்ந்த வெழுத்து
வருத்தன மற்றும் வடநூற் கடலு
னொருக்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்க
விர்த்து முடித்த மறைக்கவிப் பாட்டே

33.0 ஏகபாதம்

தவா.	(நொகுத்-12)	ஏகபாதம்
பிங்க.	(நொகுத்-3-368)	ஏகபாதம்
யாப்.	(96)	ஏகபாதம்
வீர.	(179)	ஏகபாதம்
தண்டி.	(98)	*நான்கடியமுழுமடக்கு
மாறன்.	(263)	*முற்றுமடக்கு
சூடாமணி	(நொகுத்-12)	ஏகபாதம்
குவ.	(281)	ஏகபாதம்

குறிப்பு :

- பிற்காலத்தில் எழுந்த இலக்கணநூல்களில் **குவலயானந்தம்** தவிர, பிற இலக்கணநூல்கள் ஏகபாதத்தைச் சித்திரக்கவியாக வகைப்படுத்தவில்லை என்பதையும் அவை **மடக்கன்கீழ்** கூறப்பட்டுள்ளதையும் காணலாம்.

பாடலின் **நான்கு** அடிகளும் ஒன்றாக அமையுமாறு பாடுவதாகும். **ஏகம்** - ஒன்று, **பாதம்** - அடி. ஒன்றாக அமையினும் அவற்றின் பொருள்கள் வேறுபட்டிருக்கும். இதனை **ஏகத்தாளம்** என்றும் அழைப்பர்.

இவ்வமைப்பில் **திருஞானசம்பந்தர்** பாடிய 12 பாடல்களைக் கொண்ட பதிகம் (பதிகம் 127) கிடைக்கப்பெறுகின்றது. காலத்தின் அடிப்படையில், தமிழில் யாப்பருங்கலம் மற்றும் வீரசோழியம் வருவதற்கு முன்னர் திருஞானசம்பந்தர் வாழ்ந்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. பதிகத்திலுள்ள முதலாம் பாடல் பின்வருமாறு.

**பீரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாண்
பீரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாண்
பீரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாண்
பீரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாண்**

இவ்வடிப்படையில் **அரசு சண்முகனார்** பாடிய **ஏகபாத நூற்றந்தாத்**யும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

யமகம் என்பது வடமொழிச் சொல். இதனை **மடக்கு** என்றும் வழங்குவர். ஓரடியில் முன்வந்த சொல்லோ தொடரோ வேறொரு பொருள்பட மீண்டும் அதே அடியில் மடக்கி வருவதை யமகம் என்பர். சில யமகப் பாடல்கள், ஏகபாதப் பாடல்களின் கூறுகளை அதிகளவில் கொண்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

பூ. பொன்னம்பலபிள்ளை பாடிய பின்வரும் இரு யமகப் பாடல்களும், **ஏகபாதக் கூறுகளை அத்களால் கொண்டமைந்து** இறுதிச் சீர்கள் மாத்திரம் வேறுபாடாக அமைந்துள்ளதைக் காண்க.

பாடியவர் : பூ. பொன்னம்பலபிள்ளை (தல்லியம்பத் - கொல்லங்கல்ட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவை யமக அந்தாத் (1888)

மாவை யமக அந்தாதியில் பின்வரும் பாடல் 47^{ஆவது} பாடலாக அமையப்பெற்றுள்ளது. இந்நூலுக்கு **இளவை ச. நுரைசாம்பிள்ளை** உரை செய்துள்ளார்.

கந்தரங் கந்தரங் கந்தரங் கந்தரங் காயொலிநே
கந்தரங் கந்தரங் கந்தரங் கந்தரங் காட்டுமாவைக்
கந்தரங் கந்தரங் கந்தரங் கந்தரங் காண்கிலக்கீ
கந்தரங் கந்தரங் கந்தரங் கந்தரங் காட்டுவரே.

இ - ள் : கந்து - பலவாச்சியங்கள் முழங்கும், அரங்கு - தேவசபையில், அந்தரம் கந்தரம் - தேவகாந்தாரமென்னும் இசையை, கந்தர் - கந்தருவர், அங்கு ஆய் ஒலி - அவ்விடத்தே ஆராயும் இசையோசைகள், அநேகம் - பலவாகவுடைய, தரங்கம் - அலைகள், தரம் - மலைபோல் எழுந்து, கந்தரங்கு - வான் செல்லுதற்கு வழியிது என்று, அந்தரம் காட்டும் - மேளோக்கிக் காட்டும், மாவைக் கந்தர் - மாவைப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக்கடவுள், அங்கம் - உடல் முதலியனவும், தரம் - மனை நிலம் பொன் முதலியனவும், கந்து - கெடுகின்ற, அரு அங்கு -

அரிய நிலைமையாகிய அப்பொழுதில், அந்தரம் - நிலையாது கெடுவதை, காண்கில் - கண்டு தம்மை நிரந்தரமாக அடையின் அடைபவர்க்கு, அக்கு - உருத்திரக் கண்மணியும் கம் - தேவர் பொருட்டு, ஈ - அவர்கள் கொடுத்த, தரம் - நஞ்சினையுண்டு தரித்த, கந்தர் - கழுத்தையுமுடைய, கந்தர் - எப்பொருட்டும் கருத்தராயுள்ள சிவபெருமான் உபதேசிக்கப்பெற்ற, அந்தரம் - மறைமுடிவான நுண்பொருளை, காட்டுவர் - காட்டியருளுவர், எ - று.

கந்தர் அந்தரம் சுந்தரம் அங்கு ஆய் ஒலி அநேகமுடைய மாவையெனவும், தரங்கம் சுந்தரங்கு (என்று) காட்டும் மாவையெனவும் இயையும். கத்து - கந்து என மெலிந்தது. காந்தாரம், சுந்தரம் எனக் குறுகிற்று. தரங்கு, வழி. கந்துதல், கெடுதல். கருத்தர் என்னும் சொல்லின் சிதைவாகிய கந்தர் என்பது கந்தர் என மெலிந்தது. கந்தர் என்றே கொண்டு எப்பொருட்டும் பற்றுக்கோடாயுள்ள இறைவர் என்று உரைப்பினுமாம்.

இதனாற் சொல்லியது: மாவைப்பதி வானுலகிற்கு வழியிது என்று காட்ட மாவைப்பதியிலுள்ள முருகப்பிரான், முத்தியெய்துதற்குரிய மூலப்பொருளைக் காட்டுவன் என்பதாம்.

பாடியவர் : ஸ்ரீ. பொன்னம்பலர்சீனை (தெல்லியம்பத் - கொல்லங்கலட்டி)

காலம் : 1845 - 1890

நூல் : மாவையமக அந்தாத் (1888)

மாவையமக அந்தாதியில் பின்வரும் பாடல் 55^{ஆவது} பாடலாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

தமரத் தமரத் தமரத் தமரத் தருவனடத்
தமரத் தமரத் தமரத் தமரத் தயலர்பிர
தமரத் தமரத் தமரத் தமரத் தலைவரெற்குத்
தமரத் தமரத் தமரத் தமரத்த மாவையரே.

ரூம்
123

இ - ள் : தமர - ஆரவாரத்தையுடைய, தமரத்து - சுற்றத்தாராகிய சேனாவீரர், அமர - தன்னைத் தொடர்ந்து நிற்க, அதம் மரு-அழிவைப் பொருந்திய, அத்தருவன்-அச்சுரபன்மா, நடத்து - நடத்திய, அமரத்து - போரின்கண், அமரத்தயர் - சாவாது வெற்றி மேம்பட்ட சிவகணத்து, அமர் - ஒருவராயிருக்க விரும்பும், அத்து - அதற்கு, அயலர் - அயலவராகிய ஏனையோர், பிரதமர் - தமக்குத் தலைவர் எனக் கருதப்படுமவர், அத்தம் மரு - இறத்தலைப் பொருந்திய, அத்தமர் - அதமராவர், அத்தம் - (அப்பிரதமரும்) சூறைக்காற்று மோதும் நெடுஞ்சுரத்தில் நின்ற, மரத்து - மரம்போல, அலைவர் - பிறப் பிறப்புக்

களால் அலைப்புண்டு வருந்துவர், எற்கு உத்தமர் - எனக்கு உத்தமத் தலைவராவார், அ - அந்த, தமரத்து அமர் - கடற்கரையில் உள்ள, அத்தம் - அழகிய, மரத்த - மாமரங்களை யுடைய, மாவையர் - மாவைப்பதியிலுள்ள முருகக் கடவுளாவார், எ - று.

சூரபன்மனுடன் செய்த போரில் முருகக் கடவுட்கு ஆளாய்ச் சென்று போருடற்றிய தமர் ஏனை எத்தகைய அடியாரினும் மேம்பட்டவராதலின் அவர் கூட்டத்திருக்கும் அச்சிறப்பினையே இந் நூலாசிரியர் விரும்புகின்றாராதலின், "அமரத்தமர் அமர் அத்து" என்றார். அமர் அது என்புழி அது, அத்து என நின்றது. அடியார்களாகிய கணத்தை "அமரத்தமர்" எனவே ஏனையோர் "மரிப்பவர்" என்றும் எனவே அவர்க்குத் தலைவரும் மரிப்பர் என்பது பெறப்படுதலின், அவரை, "அத்தம்மரு அத்தமர்" என்றார். அந்தம் அத்தம் என வலித்தது. "மற்று அத்தெய்வங்கள் வேதனைப்படும் இறக்கும் பிறக்கும் மேல் வினையும் செய்யும்" என்ற சிவஞானசித்தித் திருவீருத்தம் காண்க. அதமர், அத்தமர் என நின்றது. உத்தமர் எனவே தலைவர் என்பது பெற்றும். தமரத்து, ஆகுபெயராய்க் கடற்கரைக் காயிற்று; கங்கையின்கண் இடைச்சேரியென்பது கங்கைக் கரையின் இடைச்சேரி என்று பொருள்படுவதுபோலும் இலக்கணையெனினும் அமையும். அந்தம், அத்தம் என விகார மாயிற்று. அத்தகுவன் என்புழிச் சுட்டு பண்டறி சுட்டு. மரத்த, மரத்த எனக் குறுகிற்று. இனி, மரத்த என்றேகொண்டு பல வகை மரங்களையும் உடைய என்று கோடலும் ஆம். மரத்த என்னும் பெயரெச்சக் குறிப்பு மாவையென்னும் இடப்பெயர் கொண்டது.

இதனால் பிற அடியார்கள் தமக்குத் தலைவர்கள் எனக் கருதி வழிபடும் தலைவராவார், இறத்தல் பிறத்தல்களைச் செய்தலின் அதமரேயாவார்; எனக்கு உத்தமத் தலைவராவார் மாவைப் பிரானாகிய முருகர் என்றாராயிற்று. "பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்" என்ற அநுபூதி வாக்கு ஈண்டு நினைவுகூர்தற் குறித்து.

குறிப்பு :

ஏகபாதச் சித்திரக்கவியை மாலைமாற்றாக அமைத்துப் பாடிய சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. **தண்டபாணி சுவாமிகள்**, **ஏகபாத** பாடலை, **மாலைமாற்றுச்** சித்திரக்கவி அமைப்பில் பாடியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

33.1 இருபாதம்

இருபாதம் பற்றித் தனியாக இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடவில்லை. இருப்பினும் **வீரசோழிய உரை**ப் பகுதியில் **ஏகபாத** சித்திரக்கவி விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து இருபாதம் பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஒன்று காணப்பெறுகிறது. இவ்வடிப்படையில் இருபாதத்தையும் வீரசோழியம் சித்திரக்கவியாகக் கருதியுள்ளதைக் காணலாம்.

ஒரு பாடலின் **இவ்வீரண்டு** அடிகளும் ஒன்றாக அமையுமாறு பாடுவதாகும். ஒன்றாக அமையினும் அவற்றின் பொருள்கள் வேறு பட்டிருக்கும்.

கய (வி) (ல்) (வி) யலகொவள
வனறனைச (ச) (ச) (சா) ததிரம. இது ஏகபாதம். இதனை நாற்கா
லுச்சரித்துப் பொருளை வேறாக்கிக் கண்டுகொள்க. பாரினனகு
டையினகண்டங்கவெ - சிரி (நிர) (னிர) (னிர) தறகருந (த) (த)
(கி) மா (லி) (ர) (ர) னெ. இது இருபாதம். இதனை இருகாலுச்ச
ரித்துப் பொருள் வேறாக்கிக் கண்டுகொள்க.

பாரினன குடையின கண்டங்கவெ

சிரி(நிர)/(னிர)/(னிர) தறகருந (த)/(த) மா (ல)/(ர) னெ

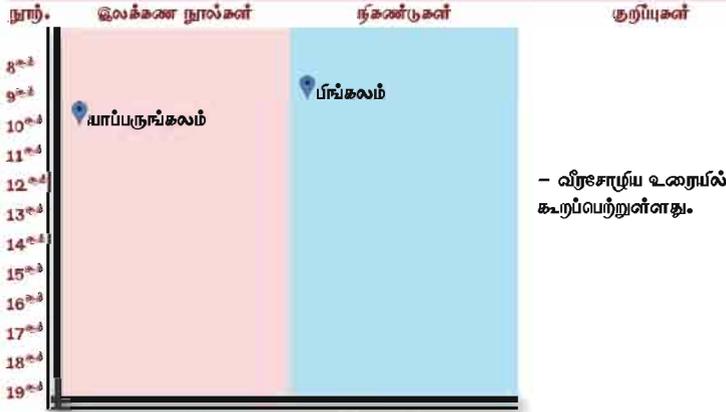
பாரினன குடையின கண்டங்கவெ

சிரி(நிர)/(னிர)/(னிர) தறகருந (த)/(த) மா (ல)/(ர) னெ

சீ.வை.தாமோதரம்பள்ளை 1881ஆம் ஆண்டு **வீரசோழிய**த்தை முதன்முறை பதிப்பிக்கும்போது ஓலைச்சுவடிகளில் சில தெளிவின்மை காணப்பெற்றுள்ளது. ஆகவே சித்திரக்கவிப் பகுதிக்கான உரையைப் பதிப்பிக்கும்போது யாழ்ப்பாணத்திலும், தென்தமிழகத்திலும், சென்னையிலும் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற மிகப்பிரபல்யம்வாய்ந்த தமிழறிஞர்களின் ஓலைச்சுவடிகளில் தாம், கண்டவற்றை அவ்வாறே அச்சுப்பதித்துள்ளார். இந்த மூன்று பிரதிகளிலும் ஒன்றுக்கொன்று பேதமேற்பட்ட எழுத்துக்களையும், சொற்களையும் அடைப்புக்குறிகளால் () காட்டியுள்ளார்.

இலக்கணநூல்கள் இதனை **இரண்டடி மடக்காக** கூறியுள்ளதையும் காணலாம்.

34.0 வாவன்ஞாற்று (வாவன்ஞாற்றி)

பி.க. (நாடு-3-368) வாவன் ஞாற்று
 யா. (96) வாவனாற்றி

குறிப்பு :

- 9ஆம் -10ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் எழுந்த இலக்கண நூல்களும், நிகண்டுகளும் வாவன்ஞாற்றினை (வாவனாற்றினை) ஒரு சித்திரக்கவியாகக் கூறியுள்ளதைக் காணலாம்.

வாவன்ஞாற்று பற்றி வீரசேழிய உரைப் பகுதியில் பின்வரும் சிறுகுறிப்பு காணப்பெறுகிறது.

ஊசங்கொளவது ஒருவன் ஒரு வெண்பாச்சொன்னால் அதனீறே முதலெழுத்தாக மற்றொரு வெண்பாப்பாடுவது. வாவன் ஞாற்றுவது முத்தறக்கொடுத்த வெழுத்துக்கீறுபாடிப்பின் னைக்கொடுத்த எழுத்துக்கீற்றயல்பாடி அதன்பின்புகொடுத்த எழுத்துக்கீண்டாமடிபாடி அதன்பின்புகொடுத்த எழுத்திற பாடிமுடிப்பது. பாதமயகமாவது மூவர்மூன்றாசிரியவடிசொன்னாற் தானேரசொல்லக் கிரியைகொளுத்துவது. பாவீற்புணர்ப்பாவது நால்வர் நான்கடிக்கீற்றுணாசொன்னால் இவன் நாலடிக்கும் முதல்பாடிப்பொருண்முடிப்பது.

இக்குறிப்பின்படி, வாவன்ஞாற்று என்பது முதலாவதாகக் கொடுக்கப்பெற்ற எழுத்தினை முதலாகக்கொண்டு நான்காம் அடி முதலாவதாகப் பாடப்பெறும். நான்காவது வரி பாடி முடிக்கப்பெற்றதும் இன்னுமொரு எழுத்து கொடுக்கப்பெறும். அவ்வெழுத்தை வைத்து மூன்றாம் அடியைப் பாடவேண்டும். அடுத்து, கொடுத்த எழுத்தை வைத்து பாடலின் இரண்டாம் அடியைப் பாடவேண்டும். இரண்டாம் அடியும் பாடி முடிந்தபின்னர் இறுதியாக ஓர் எழுத்துக் கொடுக்கப்பெறும். அவ்வெழுத்தை முதலாகக்கொண்டு முதலாம் வரியையும் பாடி செய்யுளினை நிறைவுசெய்தல்வேண்டும்.

இக்கவியானது புலவனின் திறனைச் சோதிக்க எழுந்த சித்திரக்கவி வகையாகக் கொள்ளலாம். சதாவதான, தசாவதான, அட்டாவதானச் சோதனைகளில் வாவன்ஞாற்று போன்ற பரீட்சைகள் வைக்கப்பெற்றிருக்கலாம்.

35.0 எழுத்தாற் கூறிய பாட்டு (எழுத்தும் பாட்டு)

பிங்க.	(நொகுத்-3-368)	ஓரெழுத்தால் உயர்ந்த பாட்டு
யாப்.	(96)	ஓரெழுத்தால் உயர்ந்த பாட்டு
வீர.	(179)	எழுத்தால்கூறிய பாட்டு
சூடாமணி	(நொகுத்-12)	ஓரெழுத்திற் பாட்டு
குவ.	(281)	ஓர் எழுத்தால் உயர்ந்த பாட்டு

குறிப்பு :

- இதனை **ஓரெழுத்துப் பாட்டு** எனவும் அழைப்பர்.
- திவாகர நிகண்டு **ஓர்னத்தால் அமைந்த பாட்டைக்** (வகை 1,2,3) கூறியுள்ளபோதும் ஓரெழுத்தால் அமைந்த பாட்டைக் கூறவில்லை.

மாறனலங்காரத்திலே வல்லின, மெல்லின, இடையின எழுத்துக்களால் கூறிய பாட்டுக்களைச் சித்திரக்கவி வகையாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. இம்முன்றையும் ஒன்றாக **ஓர்னப்பாட்டு** என்றும் அழைப்பர். இருப்பினும் எழுத்தாற் கூறிய பாட்டுக்களை சித்திரக் கவியின் ஒரு வகையாக மாறனலங்காரம் கூறவில்லை. வீரசோழிய உரையில் **“ஓரெழுத்தாலே முற்றும் வருவன ஓரெழுத்துப் பாட்டாம்”** என்ற குறிப்புள்ளது. இதற்கு இருவகையான விளக்கங்களை ஏற்று இவ்வகைச் சித்திரக்கவிகள் பாடப்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடி கின்றது. **ஒருகுற்த்த** எழுத்தால் பாடல் முழுவதும் பாடப்பெற்றவை ஒருவகையாகும். உதாரணமாக பாடல் முழுவதும் ‘த’கர எழுத்தால் ஆனது. அதேபோன்று நெடில் எழுத்துக்களால் மாத்திரம் பாடும் பாடல்களையும் **எழுத்தாற் கூறிய பாட்டுக்குள்** அடக்குவர்.

அருணகிரிநாதர் பாடிய **கந்தர் அந்தாத**யிலே 54-ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ள பின்வரும் பாடலானது 'த'கர எழுத்துக்களால் மாத்திரம் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

ததத்தத்தத் த்தத்தத் த்ததாதை தாததாதத் தத்தத்ததா
ததத்தத்தத் தத்த தத்தத்தத்த தேதாத்தா தத்தத்ததா
ததத்தத்தத் தத்தத்ததை தாததத் தேதாதை தாததத்தா
ததத்தத்தத் தத்தத்தத் தீத் தத்தாதத் தீதொத்ததே

இதேபோன்று குறித்த **இரு** எழுத்துக்களால் மாத்திரம் (**ஈரெழுத்துப் பாட்டு**), **மூன்று** எழுத்துக்களால் மாத்திரம் (**மூவெழுத்துப் பாட்டு**), **நான்கு** எழுத்துக்களால் மாத்திரம் (**நான்கெழுத்துப் பாட்டு**) பாடப்பெற்ற பாடல்களையும் காணமுடிகின்றது.

ஒரு மாத்தரை எழுத்துக்கள் மாத்திரம்கொண்டு அமைத்துப் பாடிய சில பாடல்கள் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலே எமக்குக் கிடைக்கின்றன. அவற்றிலே **க. மயில்வாகனப் புலவர்** பாடிய பின்வரும் பாடல் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயிலீடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நருலேச்சர விநோத விசீத்திர கவியுபுங்கொத்து (1911)

நூலினது முதலாம் செய்யுளான பின்வரும் நேரிசை வெண்பாவானது, **ஒருமாத்தரை** எழுத்துக்களால் மாத்திரம் பாடப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

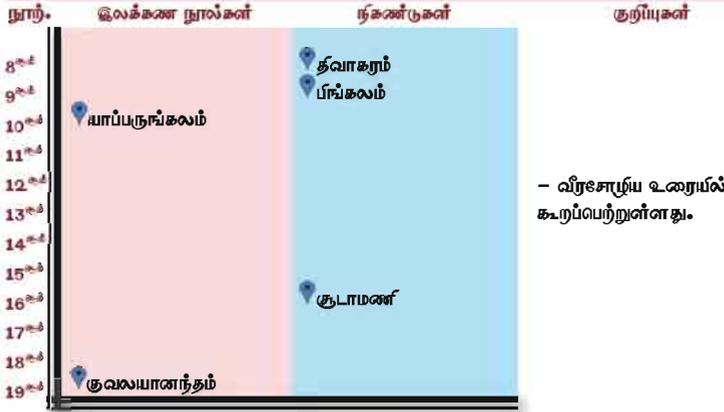
உலக முழுது முதனி யவைக
 ணிலவ வருளி நிலைமை—விலக
 விரவு நகுல விமல விருடி.
 பரவு பரம பதி.

(க—ரை.) உலகங்களைப் படைத்துக் காத்து அழித்து நீர்பர் நகுலமுனிவரார் துதிக்கப்பட்ட கடவுளென்க.

எழுவாய்-பதி, பயனிலை-விரவும், நகுலமுனிவரார் துதிக்கப்பட்ட சுவாமிபெயர் - நகுலேஸ்வரர், அம்மைபெயர் - நகுலாம்பிகை. இஃது ஒருமாத்தரையெழுத்துகளான்முடிந்த செய்யுள்.

36.0 பாதமயக்கீழ் (அடிமயக்கீழ்)

தவா.	(நொகுத-12)	பாதமயக்கு
யிங்க.	(நொகுத-3-368)	பாதமயக்கு
யாப்.	(96)	பாதமயக்கு
சூடாமணி	(நொகுத-12)	அடிமயக்கு
குவ.	(281)	பாதமயக்கு

- வீரசேழிய உரைமல்
கூறப்பெற்றுள்ளது.

பாதமயக்கீழ் சித்திரக்கவிபற்றி **யாப்பருங்கலம்** குறிப்பிட்டுள்ளது. பாதமயக்கீழ் பற்றி **வீரசேழிய உரை** பகுதியில் 'பாதமயக்கீழ்மாவது மூவர் மூன்றாசிரியடி சொன்னாற் தானோரடி சொல்லிக் கிரியை கொளுத்துவது' என்னும் குறிப்புள்ளது. இக்குறிப்பின்படி பாதமயக்கீழ் என்பது பாடலின் முதல் மூன்றுகளை மூவர்கூற நான்காமவர் நான்காம் அடியைப் பாடி, பாடலை நிறைவுசெய்வார்.

பாதமயக்கீழ்மாவது மூவர்மூன்றாசிரியவடிசொன்றும் தானோரடிசொல்லிக் கிரியைகொளுத்துவது.

சுவகுண முனிவர் பாடிய 'கொங்கன் வந்து பொங்கினான்' எனும் பாடலை, பாதமயக்கீழ் பாடலாகக் கூறுவர். **யாப்பருங்கலநூல்** நூலிலே, பழைய பாடல்களிலிருந்து பெறப்பட்ட முதல் மூன்றுகளைக்கொண்ட பின்வரும் உதாரணப்பாடல் தரப்பெற்றுள்ளது.

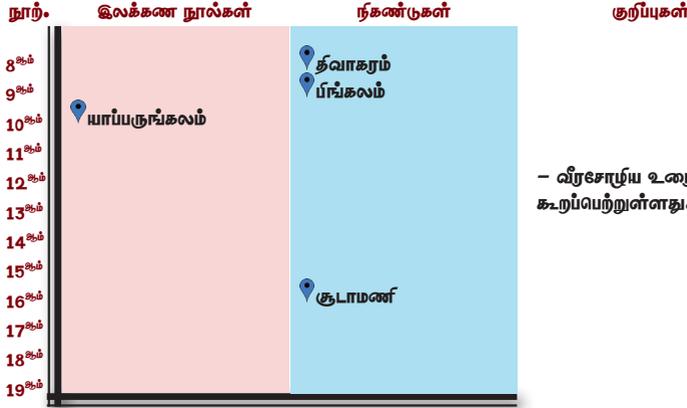
ஈயற் புற்றத் தீர்ப்புறத் திறுத்த (அகநானூறு 8:1)

கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான் (முல்லைப்பாட்டு 37)

நன்னாட் பூத்த பொன்னினர் வேங்கை (அகநானூறு 85:20)

மலர்கொய லுறுவதென் மனமவள் மரட்டே

37.0 பாவின் புணர்ப்பு

தவா.	(நொகுத-12)	பாவின் புணர்ப்பு
ப்ங்க.	(நொகுத-3-368)	பாவின் புணர்ப்பு
யாப்.	(96)	பாவின் புணர்ப்பு
சூடாமணி	(நொகுத-12)	பாவின் புணர்ப்பு
குவ.	(281)	பாவினம் புணர்ப்பு

பாவின் புணர்ப்பு சித்திரக்கவிபற்றி **யாப்பருங்கலம்** குறிப்பிட்டுள்ளது. இதுபற்றி **வீரசேழிய உரை** பகுதியில் 'பாவிற் புணர்ப்பாவது நால்வர் நான்கடிக்கீற்றுரை சொன்னால் இவன் நாலடிக்கும் முதல்பாடிப்பொருண் முடிப்பது' என்கிற குறிப்புள்ளது. இக்குறிப்பின்படி பாவிற் புணர்ப்பு என்பது, நால்வர் நான்கு அடிகளினதும் தொடக்கங்களைக் கூறு மிடத்து, அவற்றைக்கொண்டு நான்கு அடிகளையும் பாடி, இறுதியில் பாடலையும் பாடிமுடிப்பது என்பதாகும்.

பாவிற் புணர்ப்பு

பாவது நால்வர் நான்கடிக்கீற்றுரை சொன்னால் இவன் நாலடிக்கும் முதல்பாடிப்பொருண்முடிப்பது.

யாப்பருங்கல விருத்த தந்துள்ள உதாரணப் பாடல் :

மலைமீசை எழுந்த மலர்தலை வேங்கைப்
பொத்தகைத் திருந்த நெய்த்தலைத் தீந்தேன்
கண்டகம் புக்க செங்கண் மறவன்
யாழி னின்னிசை மூழ்க
வீடுகெழு பொதியில் நாடுகிழ வோனே

குறிப்பு :

இங்கு குறிப்பிடப்பெற்ற **வாவன்ஞூற்று, பாதமயக்கம், பாவன்புணர்ப்பு** ஆகிய வகைகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டோர் ஈடுபட்டு **ஒருவரின் புலமைத் திறனைச் சோதக்க** எழுந்த சித்திரக்கவி வகைகளாக அமைகின்றன.

இவ்வகை **நோக்கத்துடன்** பாடப்பெற்ற ஈழத்தில் எழுந்த சில தனிப்பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இப்பாடல்களை வரைவிலக்கண அடிப்படையில் குறித்த ஒரு சித்திரக்கவி வகைக்குள் உள்ளடக்க முடியாதவிடத்தும் அவற்றின் தன்மைகருதி இவ்விடத்திலே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகின்றது.

பாடியவர் : நா. ஏகாம்பரம் (வல்வெட்டித்துறை)

காலம் : 1844 – 1877

தனிப்பாடல்

ஏகாம்பரம் அவர்களே இலங்கையில் முதன்முறையாக **அட்டாவதானம்** செய்து காட்டிய பெரியவர் ஆவார். கொழும்பு, கண்டி, மட்டக்களப்பு உட்பட பல ஊர்களில் சபைகளில் அட்டாவதானம் செய்துகாட்டி பரிசு பெற்றவர்.

இவர் தன்னுடைய ஆசிரியர் **அ. சண்முகம்பள்ளை** அவர்களைக் காண்பதற்கு அச்சவேலிக்குச் செல்வது வழக்கம். அவ்வாறு சென்றிருந்த ஒருதினத்தில், ஒருவர் ஏகாம்பரம் அவர்களை நோக்கி,

**“அகாரத்தல் டொடடங்க ஈகாரத்தல் முடியும்வண்ணம் கந்தசாமயன்
மேல் ஒரு வெண்பா பாடும்”**

என்று கேட்டுள்ளார். உடனேயே ஏகாம்பரம் பின்வரும் வெண்பாவைப் பாடினார்.

ஆத்தியணி யஞ்சடையா னே முகற்குப் புத்திரனே
ஏத்தும் பலர்க்குவா மீவோனே—கூத்தென்றே
காசினியில் வாழ்வெல்லாங் கட்டழிக்குங் காரணனே
ஏசிலளி நீயேசே யீ.

பாடியவர் : இராமநாத முதலியார் (ஆவரங்கால்)

காலம் : 19ஆம் நூற்.

தனிப்பாடல்

இராமநாத முதலியார் அவர்கள் வாக்கு வல்லபமாய் துணிந்து சபையில் பேசக்கூடியவர். இவர் வாழ்ந்த காலத்திலே இவருடைய கல்வி விவேகத்தைப்பற்றி யாழ்ப்பாணத்திலே அறியாதவன் ஒருவன் இருப்பானாகில் அவனை 'நிர்முடன்' என்று சமூகம் கணித்தது.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கீர்த்திபெற்ற புலவரொருவர் இராமநாத முதலியாரின் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். அப்புலவர் இராமநாத முதலியாரை நோக்கி,

“என்புஎன்றெடுத்து புழக்கொடியல்மா எனமுடிய ஒரு வெண்பாகறுக”

என்று கேட்டார். இராமநாத முதலியார் உடனையே 'என்பு' என்று தொடங்கி 'புழக்கொடியல்மா' என்று நிறைவுறும் பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

என்பில் லதுவு மெளிற்றொம்பி லேறுவது
மன்புறுபெண் ணைணைய வாக்குவதும்—முன்புவள்
துன்னுசு சன்சாபஞ் சூழ்ந்ததுவு மிந்நான்கும்
மன்னு புழக்கொடியல் மா.

ரூழம்
126

பாடியவர் : மு. கார்த்திகேயப் புலவர் (காரைத்தீவு)

காலம் : 19ஆம் நூற்.

தனிப்பாடல்

சேனாதராய முதலியாருடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டிருந்த **கார்த்திகேயப் புலவர்** கூரிய அறிவுகொண்டு விளங்கியவர். இவர் ஒரு வித்தியாசாலை நிறுவிப் பலருக்குக் கல்விகற்பித்தவர்.

ஒருமுறை கார்த்திகேயப் புலவரும் **சீ.வை. தாமோதரம்பிள்ளை** அவர்களும் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் கார்த்திகேயப் புலவரின் கவிபாடும் வன்மையை வெளிக்காட்ட விரும்பினார். கார்த்திகேயப் புலவரை நோக்கி,

“கற்றைச் சடையுடைத் தேவே கயிலைக் கறைக் கண்டேன”

என்கிற இறுதியடியைக் கொடுத்து, முன்னுள்ள மூன்றடிகளையும் பாடி நிரப்புமாறு கூறினார். கார்த்திக்கேயப் புலவர், சி.வை.தா. கேட்டதற்கமைய முதல் மூன்றடிகளைப் பாடி பின்வரும் பாடலைப் பூர்த்திசெய்தார்.

மூலம்
127

எற்றைக்கு முன்னடி பேணும் வாமே யெனக்கருள்வை
பற்றைக் களைந்திடு ஞானிகள் போற்றும் பழம்பொருளே
பெற்ற முகைத்திடு மங்கையொர் பங்க பிறையுலவுங்
கற்றைச் சடையுடைத் தேவே கயிலைக் கறைக்கண்டனே.

பாடியவர் : நா. கதிரைவேற்பிள்ளை (மலைப் புலவர்)

காலம் : 1871 – 1907

சதாவதானப் பரிட்சை

‘அவதானம்’ என்பது நினைவாற்றலையும் ஊன்றிய கவனத்தையும் குறிக்கும். இதிலிருந்து அது ஒரேசமயத்தில் பல செயல்களைக் கவனித்துச் செய்யக்கூடிய ரூபகத் திறமைக்குப் பெயராயிற்று. அவ்வாறு எத்தனை செயல்களைக் கவனிக்கக் கூடுமோ, அவற்றிற்கேற்றவாறு இது அட்டாவதானம் (8), தசாவதானம் (10), சோடசாவதானம் (16), சதாவதானம் (100) எனப் பலவாறு சொல்லப்படும்.

தமிழ்நாட்டுச் சைவ மடங்களாலும், குறுநில மன்னரவையினாலும், புரவலராலும், பெரிதும் போற்றப்பெற்ற நா. கதிரைவேற்பிள்ளை சதாவதானம் செய்யப்போகின்றார் என்னும் செய்தி சென்னையில் பரவியது. அக்காட்சியைக் காண்பதற்கு பல வித்துவான்களும் அறிஞர்களும் சென்னை இலக்கும் விலாச மண்டபத்தல் நிறைந்திருந்தார்கள்.

24-02-1907 அன்று நடைபெற்ற இந்தப் பரிட்சைக்குப் பாலசரஸ்வதி ஸ்ரீலக்ஷ் ஞானானந்தசுவாமிகள் தலைமை வகித்தார்கள். கதிரைவேற்பிள்ளையின் சதாவதானப் பரிட்சைக்கு பரிட்சுக்களாக பல அறிஞர்கள் கூடியிருந்தனர். முத்தமிழ் கல்வி நிரம்பப்பெற்ற முதியோர்கள், ஆரியக் கலையில்வல்ல ஆரியர்கள், தமிழறிஞர்கள், ஆங்கிலப் பாஷையில் தேர்ச்சிபெற்றவர்கள், வக்கீல்கள், கணித சாஸ்திரிகள் போன்ற பலர் பரிட்சுக்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானனந்தசுவாமி அவர்கள் தலைமைப் பீடத்தை அலங்கரிக்க, மத்தியிலிருந்து மேடமீது கதிரைவேற்பிள்ளை அமர்ந்துகொண்டார். பிள்ளைமீது சரமாரியாகப் பரீட்சகர்கள் வினாக்களைத் தொடுத்தனர். அனைவரின் வினாக்களுக்கும் கதிரைவேற்பிள்ளை திறம்படப் பதில்கூறி சதாவதான் என்னும் சிறப்பை தமிழலகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார்.

சதாவதான பரீட்சகர்களுள் ஒருவராயிருந்த **மயலை அரங்கசாம் நாயக்கர்** அவர்களால் பின்வரும் வினா தொடுக்கப்பட்டது.

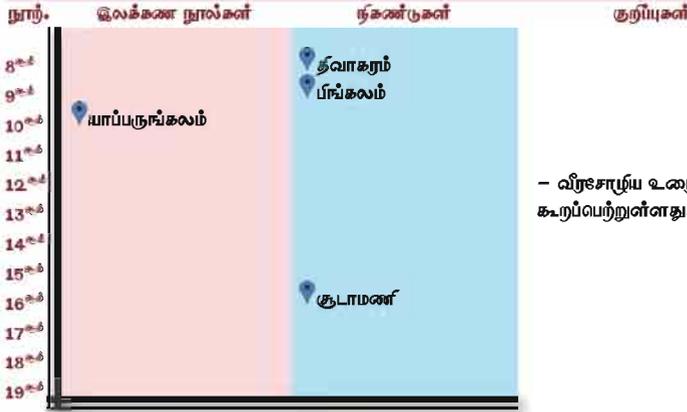
“கோலம் எனத் தொடங்க, பார் என முடியும் ஒரு நோசை வெண் பாவில் சைவ சத்தாந்தத்தாலன்றி முத்த கடைக்காடுன்னும் பொருளை அடக்கிப் பாடவேண்டும்”

சதாவதானப் பரீட்சையின் கவ்யேதப் பகுதியில் வினவப்பட்ட வினாவுக்கு, உடனேயே கதிரைவேற்பிள்ளை பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

கோலஞ்சேர் சைவமெனும் கொள்கை
 யரங்கப்பேர்
 மேலுமேயார் சாமியைச் சேர் மேவலனே
 — ஞாலமறில்
 சித்தாந்த ஞானஞ் சிறந்ததன்றி
 யெவ்வயிர்க்கும்
 பத்தி முத்தி சேராந் பார்.

புறம்
 128

38.0 ஒருபொருட்பாட்டு

நாற்.	இலக்கண நூல்கள்	நகரங்கள்	குறியீடுகள்
தவா.	(நொகுத-12)	ஒருபொருட் பாட்டு	
பங்க.	(நொகுத-3-368)	ஒருபொருட் பாட்டு	
யாப்.	(96)	ஒருபொருட் பாட்டு	
கூடாமணி	(நொகுத-12)	ஒருபொருட் பாட்டு	

— வீரசோழிய உரைபல் கூறப்பெற்றுள்ளது.

ஒருபொருட்பாட்டு சித்திரக்கவிபற்றி யாப்பருங்கலம் குறிப்பிடுகின்றது. வீரசோழிய உரைப் பகுதியில் 'ஒன்றினையே துணிந்து பாடுவது' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. **வே. இரா. மாதவன்** பதிப்பித்த **சீத்திரக்கவிகள்** (1983) என்னும் நூலிலே ஒரு பொருட்பாட்டுபற்றி பின்வரும் குறிப்பு காணப்பெறுகிறது. மேலும் யாப்பருங்கலவிருத்தி நூலிலிருந்து பெறப்பட்ட பாடல் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

ஒரு பொருட்பாட்டாவது, ஒன்றையே வருணித்துப் பாடுவது என யாப்பருங்கலம் விளக்குகிறது. மற்ற இலக்கண நூல்களில் இதுபற்றிய விளக்கமேதும் கிடைக்கவில்லை. ஆயின் ஒன்றையே வருணித்துப் பாடுவதும் ஒரு சித்திரக்கவி வகை என அறியலாம்.

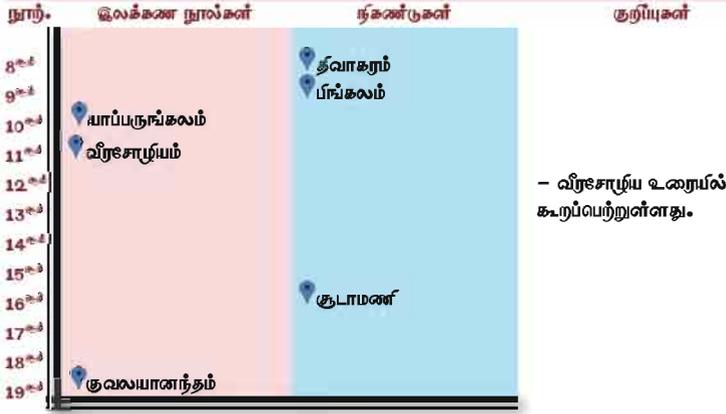

மனங்கனிந் தன்ன மண்மிசைத் தோன்றிப்
பனங்கனி நிறத்த பருஉத்தாள் முழுமுதல்
நார்பொதி வயிற்றி னீர்பொதி மென்முளை
தந்துநிறுத் தன்ன தோற்றமொடு கவின்பெறத்
திரிந்துவிட் டன்ன திண்கெழு நுண்கருள்
ஊழி நூழிலை யுயரிய வரைபுரை

கலிங்க மேய்ப்ப வாசிய நெகிழ்ந்து
 வாளினங் கருக்கின் அவ்வயி றமுங்கச்
 சூல்கமந் தெழுந்த செம்மூக் கணிகுலை
 மூங்கா மூக்கெனத் தோன்றியாங் கெய்தி
 அலரங் கோதை யாயிழை மகளிர்
 பரிசர மேய்ப்பப் பலபோது பொதுளி
 நாய்சிரித் தன்ன தோற்றமோ டுடும்பின்
 தோலுரித் தன்ன பூழ்படு பட்டைக்
 கிளிச்சிற கேய்க்கும் பாவையம் பசங்காய்
 இழுதி னன்ன இன்கனி ஏந்தி
 வாழைதன் னகலிலை மறைக்கும் ஊரன்
 முரண்கொள் யானை முத்துப்படை அழுங்க
 அரண்கொள் மாக்களிற் றோன்றும் நாடன்
 அன்புதர வந்த என்புருகு பசலை
 தணிமருந் தறியாள் அன்னை உருவுகிளர்
 அந்தளி, ரென்னுமென் றடமென் றோளே'

இப்பாடலிலோ அல்லது விளக்கத்திலோ சித்திரத்தன்மை
 தனித்துத் தெரியவில்லை. இருப்பினும் நிகண்டுகள் உட்பட
 யாப்பருங்கலம் இதனை ஒரு சித்திரக்கவியாகக் கூறியுள்ளதால்,
 காலவோட்டத்தில் ஒருபொருட்பாட்டு சித்திரக்கவியின் இலக்கணத்தில்
 பாடபேதமேற்பட்டிருக்கலாம், எனக் கருத இடமுண்டு.

39.0 சித்திரக்கா (சித்திரப்பா)

தவா.	(நொகுத-12)	சித்திரப்பா
பிங்க.	(நொகுத-3-386)	சித்திரப்பா
யாப்.	(96)	சித்திரக்கா
வீர.	(179)	சித்திரப்பா
சூடாமணி	(நொகுத-12)	சித்திரப்பா
குவ.	(281)	சித்திரப்பா

குறியீடு :

- சித்திரப்பாவை சூத்திரத்தில் கூறிய வீரசோழியம், **வசித்திரப்பாவை** (வகை 40.0) கூறவில்லை. பின்னாலவந்த **பெருந்தேவனார்**, வீரசோழிய உரையில் விசித்திரப்பாவைச் சேர்த்துள்ளார்.

சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள் மிகவும் பரிச்சயம் குறைந்த வகைகளில் இதுவும் ஒன்றாகக் காணப்பெறுகிறது. இதிலே இரண்டு உபவகைகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

நான்கு கூடின எல்லாம் பத்தாகவும் (10)

மூன்று கூடின எல்லாம் பதினைந்தாகவும் (15)

வரப் பாடும் பாடல்களை, சித்திரக்கா என வகைப்படுத்துவர். இதனைச் **சீத்திரப்பா** என்றும் கூறுவர். யாப்பருங்கலவிருத்தி நூலிலே தரப்பெற்றுள்ள பின்வரும் உதாரணப் பாடலானது **நான்கு கூடினவை பத்தாக (10)** வரப் பாடப்பெற்றதாகும்.

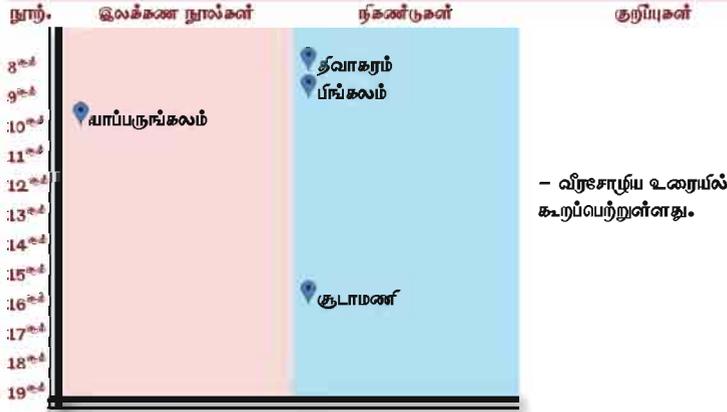
- ஒரு¹தரீ பண்டிப் பொன்னெயில் மூன்றன்³**
ஈ²ரறும் பயந்த நானீ⁴முக அண்ணல் [1+3+2+4=10]
மூ³வகை உலகிற்கும் ஒரு¹பெருங் கடவுள்
நால்⁴வகை யோனியுள் இரு²வகை கடிந்து [3+1+4+2=10]
முந்³நெற் பயந்த செந்நெற் ஒரு¹வன்
நால்⁴வகை அளவையும் இரு²வகைப் பண்பும் [3+1+4+2=10]
ஒன்றீ¹ உரைத்த முகீ³குடைச் செல்வன்
ஈ²ரடி பரவனரீ என்ப
புரா நா⁴னெற் பெறுகீர் போரே [1+3+2+4=10]

யாப்பருங்கல நூலிலே தரப்பெற்றுள்ள பின்வரும் உதாரணப் பாடலானது மூன்று கூடினவை பதனைந்தாக (15) வரப் பாடப் பெற்றதாகும்.

- இரு²வரமாம் ஏழு⁷நாள் ஆற⁶மர்ந்தான் கோயில்** [2+7+6=15]
ஒருவகையே நாடிய போந்தேம் - ஒரு¹வனும்
எண்⁸கையான் மு³க்கணான் நானீ⁴முகத்தான் [8+3+4=15]
ஒன்⁹பானோ
டைநீ⁵தலைய நாகத் தவன் [1+9+5=15]

இப்பாடலுக்கான எண்களைப் பெற்று அவற்றை அடுக்கியுள்ள ஒழுங்கில் நூல்களிடையே தெளிவின்மை காணப்பெறுகிறது.

40.0 விசித்திரக்கா (விசித்திரப்பா)

தவா.	(நொகுத-12)	விசித்திரப்பா
பங்க.	(நொகுத-3-386)	விசித்திரப்பா
யாப்.	(96)	விசித்திரக்கா
சூடாமணி	(நொகுத-12)	விசித்திரப்பா

குறுப்பு :

- சத்திரக்காவைக் கூறிய வீரசோழியமும், குவலயானந்தமும் விசித்திரக்காவைக் குறிப்பிடவில்லை.

வீரசோழியமானது இச்சித்திரக்கவிபற்றி உரைப்பகுதியில் பின்வரும் சிறுகுறிப்பினைத் தந்துள்ளது.

விசித்திரப் பாவாவது எங்கும் ஏழறையாகக் கீறி மேலொழுகு துண்மொழி முதலாகியவெழுத்து ஒருபொருள் பயக்கநிறுவி அவ்வெழுத்துக்கு னே எங்குமொழுக்குங் கண்ணறையும் பாடமும்நிறுவி ஒரெழுத்துக்கோரடிவடப் பாடுவது.

ஷே. இரா. மாதவன் அவர்கள் பதிப்பித்த சத்திரக்கவிகள் (1983) என்னும் நூலிலே விசித்திரக்கா பற்றிப் பின்வரும் குறிப்பு தரப்பெற்றுள்ளது.

சித்திரக்கவி வகைகளில் ஒன்றான விசித்திரப் பாலை யாப் பருங்கலம் மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றது. அது, விசித்திரப்பாவின் விளக்கத்தையும், எழுத்து நிறுவுதற்கு இலக்கணத்தையும் பின் வருமாறு கூறக்காணலாம்.

விசித்திரப்பா என்பது, எங்கும் ஏழறையாகக் கீறி, மேலை ஒழுங்கினுள் மொழிக்கு முதலாயின எழுத்து ஒரு பொருள் பயக்க நிறுவி அவ்வெழுத்துக்களை ஒழுங்கும் கண்ணறையும் படாமே நிறுவி, ஒரெழுத்துக்கு ஓரடியாக வானும் ஒரு சீராகவானும் முற்றுப் பெறப் பாடுவது.

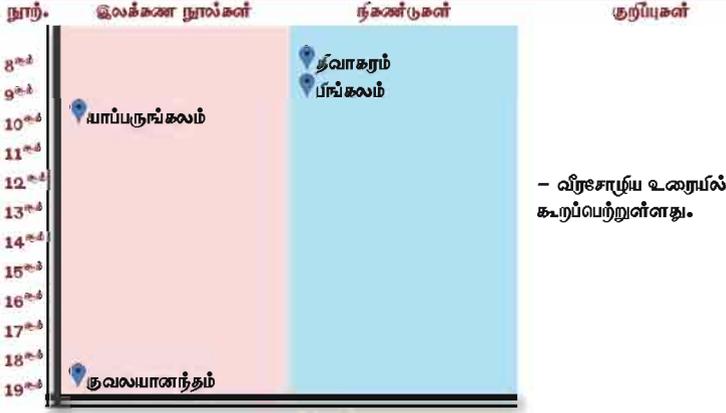
எழுத்து நிறுவுதற்கு இலக்கணம். ஒருவன் பாண்டவர் யானைக் கொம்பே புள்ளித்தாய்க் கண்ணன்றொடு திசையே எனக் கொள்க. நான்காவது முதலா நான்கிறுதியாக அதன் மூன்று முதலாக முடிவது எனவும் கொள்க. அமிதபதி கவி என வரும், பிறவும் அன்ன.

இதனை விசித்திரக்கா என்றும் கூறுவர்.

குறிப்பு :

யாப்பருங்கலவிருத்தி (பகுதி - 2 - 1929ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பு) நூலிலே, இப்பகுதிக்கான பாடம் சரியாகப் புலப்படவில்லை என்தும் குறிப்பு கவனிக்கத்தக்கது.

41.0 விகற்பநடை

தவா.	(நொகுத-12)	விகற்பநடை
யங்க.	(நொகுத-3-368)	விகற்பநடை
யாப்.	(96)	விகற்பநடை
குவ.	(281)	விகற்பநடை

குறியீடு :

- பிற்காலத்தில் எழுந்த **சூடாமணி நகண்டுக** விகற்ப நடையை சித்திரக்கவியாக வகைப்படுத்தவில்லை.
- அநேக பதிவுகள், '**வகற்பநடைய வினாவுத்தரம**' எனும் தொடரை வினாவுத்தரத்திற்கு மாத்திரமானதாகக் கருதி விகற்பநடையை தனியான சித்திரக்கவியாகக் கருதாமல் தவறவிட்டுள்ளன. வீரசோழிய உரையில் வினாவுத்தரத்தையும் விகற்பநடையையும் வெவ்வேறாக விளக்குவதைக் காணலாம்.
- இந்நூலிலே **வினாவுத்தரமும்** (வகை 10.0ஐக் காண்க). விகற்பநடையும் வெவ்வேறான சித்திரக்கவி வகைகளாகத் தரப்பெற்றுள்ளன.

விகற்பநடை சித்திரக்கவிபற்றி யாப்பருங்கலம் குறிப்பிட்டுள்ள போதும் அதற்கான உரைவிளக்கம் எதனையும் யாப்பருங்கலவிருத்தி நூலிலே (1929ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பு) பெறுமாறில்லை. இதன்காரணமாக விகற்பநடையானது காலப்போக்கில் சித்திரக்கவிகளில் ஒன்றாக அடையாளப்படுத்தப்படாமல் தவறவிடப்பட்டு வந்துள்ளமையைக் காணலாம். **வீரசோழிய உரைப்** பகுதியில் 'விகற்ப நடையாவது வேறுபட்ட நடையுடைத்தாவது' என்னும் குறிப்பு காணப்பெறுகிறது. இவ்வடிப்படையில் ஒரு பாடலில் வேறுபட்ட நடைகள் காணப்படுமிடத்து அவை விகற்பநடை என்னும் வகைக்குள் அடங்கும் என்று துணியலாம்.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாம்கள் பாடிய **பத்துப்பிரபந்தத்தல் சஷ்டிவகுப்பு** என்னும் செய்யுள் இவ்விடத்தில் நினைவில்கொள்வது பொருத்தமானது. இந்த சஷ்டிவகுப்பில் **ஒவ்வொரு அடியும் 32 சந்த பேதங்களைக் கொண்டுள்ளது.** இதனை விகற்ப நடைச் சித்திரக்கவிக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். சஷ்டிவகுப்புப் பாடலின் முதலாம்வரி பின்வருமாறு.

சஷ்டிவகுப்பு.

குழிப்பு. (சந்தபேதம் - ௩௨)

அந்தரர் முனிவரர் நாகர்க டானவ
 ரங்கெழு மதுடர்க ண்டொரு வாழ்வுள
 வரணுதல் விழிவரு தூயனே - யுமை -
 யவண்முலை யமுதுணும் வாயனே

முழுப்பாடலையும் உரிய சந்த விபரங்களையும் பத்துப் பிரபந்தம் நூலில் கண்டுக்கொள்க.

யாமீயருங்கலவிருத்தி உரைநூலில்
கூறப்பட்டிருள்ள
8 வகைகள்

யாப்பருங்கலவிருத்த உரைப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பெறுபவை

அக்கரசு சுதகம்

பிந்துமதி⁴²

நீரோட்டியம்

தீர்பாக்

தாரணை⁴⁶

முண்டப்பாட்டு⁴⁸

மாத்தரைச் சுதகம்

கல்லவல்⁴³

தேர்கை⁴⁴

கண்டகட்டு⁴⁵

அலகருக்கை வெண்பா⁴⁷

பீரேளிகை⁴⁹

[குறிப்பு - பிந்துமதி, கல்லவல், தேர்கை, கண்டகட்டு, தாரணை, அலகருக்கை வெண்பா, முண்டப்பாட்டு, ஆகிய சித்திரக்கவி வகைகள் பற்றிய குறிப்புகள் யாப்பருங்கலம் நூலுக்கு உரையாக எழுந்த யாப்பருங்கலவிருத்தி நூலில் மாத்திரமே காணப்பெறுகின்றன. இவைபற்றிய விரிவான விபரங்கள் அறிய மாறில்லை.

பிரேளிகை பற்றியதான விபரங்கள் பரவலாகக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன]

42.0 பிந்துமதி

பிந்துமதி சித்திரக்கவிபற்றி யாப்பருங்கலவிருத்தி குறிப்பிட்டுள்ளது. எல்லா எழுத்துக்களும் புள்ளியுடையனவாக அமைந்த பாடல் பிந்துமதி எனப்பெறுகிறது.

யாப்பருங்கலவிருத்தியில் பின்வரும் உதாரணப் பாடல் தரப்பெற்றுள்ளது. முன்னையகாலத்தில் 'ஏ' மற்றும் 'ஓ' ஆகிய எழுத்துக்கள் புள்ளியிடப்பெற்று எழுதப்பெற்றன (ஏ, ஓ) என்பதை நினைவில் கொள்க. இருப்பினும் இப்பாடலில் 'நெ', 'கொ' போன்ற எழுத்துக்கள் 'எ'கரம் மற்றும் 'ஓ'கரம் ஏறிப் பெறப்படுவதால் சரியான பாடம் புரியுமாதல்லை.

நெய்கொண்டே நெட்கொண்டே நெற்கொண்டேன்

கொட்கொண்டேன்

செய்கொண்டேன் செய்பொன்கொண்டேன்

43.0 கல்லவல்

கல்லவல் சித்திரக்கவிபற்றி யாப்பருங்கலவிருத்தி குறிப்பிட்டுள்ளது. இதன் விளக்கம் சரிவரப் புலப்படாமையால் அக்குறிப்பு அவ்வாறே இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

“கல்லவலாவது, நாடற் சொற்பொருள் பயப்ப்ப்புழையாமை வாசகஞ் செய்வது

**மனையிற்கு நன்று முதுபோக்குத் தீது
முதுபோக்கே யன்று பெருமூர்க்குத் தீது ”**

44.0 தோர்கை

தோர்கை சித்திரக்கவிபற்றி யாப்பருங்கலவிருத்தி குறிப்பிட்டுள்ள தகவல் சரிவரப் புலப்படாமையால், அக்குறிப்பு அவ்வாறே இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

“குறைத்தலைப் ப்ணங்கண்டு காவியல்லன் என்றான் என்பதும், குதிரையிட்ட நலம்துடுவனச் செய்தது பெட்டைக் குதிரை என்றான் என்பதும் முதலாயுடையன. விரலுங் கண்டமும் கண்டறந்தான் என்பது. பிறவுமன்ன.”

45.0 கண்டகட்டு

கண்டகட்டு சித்திரக்கவிபற்றி யாப்பருங்கலவிருத்தி நூல் தந்துள்ள விளக்கம் சரிவரப் புலப்படாமையால் அக்குறிப்பு அவ்வாறே இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

“கண்டகட்டு என்பது: பசுக்கொண்டு யோதென்று சொல்லப்போயினான், சென்று கண்டு மீண்டுவந்து அவையுள்ளாயின வென்னிற் யோதா வாயின வென்றவுழ்ப்பது. யிறவுமன்ன”

46.0 தாரணை

யாப்பருங்கலவிருத்தி நூலிலே 9 தாரணைகளின் பெயர்கள் குறிக்கப்பெற்று அவற்றுள் ஒன்றான **சதுரங்க தாரணை** பற்றிய விபரங்களும் தரப்பெற்றுள்ளன. எனினும் விரிவான விபரங்களை அறியுமாறில்லை. தாரணை பற்றிய மேலதிகக் குறிப்புக்களை இந்நூலின் **சதுரங்கபந்த** சித்திரக்கவி வகையின்கீழ் காண்க (வகை 31.0).

47.0 அலகிருக்கை விண்பா

அலகிருக்கை வெண்பாவினுடைய பெயர் மாத்திரமே **யாப்பருங்கலவருத்த** நூலின் உரைப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.

48.0 முண்டம் பாட்டு

முண்டம் பாட்டினுடைய பெயர் மாத்திரமே **யாப்பருங்கலவருத்த** நூலின் உரைப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.

49.0 பிரேளிகை

ப்ரேளிகையினுடைய பெயர் மாத்திரமே யாப்பருங்கலவருத்த நூலின் உரைப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. சிலர் பிரேளிகைக் கவிதைகளை **வடுகவீ** (விடுக்கும் புதிர்) என்றும் குறிப்பிடுவர். சுன்னாகம் **அ. குமரசுவாமிப் புலவர்** அவர்கள், தமது **வ்னோத்சத்திர வ்னாவத்தரக் கவிகள்** நூலிலே **வ்னாவத்தரக்** கவியின் உபபிரிவாகச் **சொற்ப்ரேளிகை** (வகை10.19), **வொருட் ப்ரேளிகை** (வகை 10.20) ஆகிய வற்றை விளக்கியுள்ளார்.

49.1 நாமாந்தரிதை பிரேளிகை

நாமாந்தரிதை என்பது கருதியபொருளை வேறு நாமங்களில் மறைத்து வைப்பதாகும். தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே நாமாந்தரிதைப் பிரேளிகையில் அமைந்த பல பாடல்கள் எமக்குக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலே, நாமாந்தரிதைப் பிரேளிகையில் அமைந்த பல தனிப்பாடல்களும் நூல்களும் இன்று எமக்குக் கிடைக்கின்றன. மல்லாகத்தைச் சேர்ந்த **நமச்சுவாயம்பீர்னை** எழுதிய **ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் வளக்கம்** என்னும் நூலிலே, ஈழத்தின் வட பாகத்தில் அமைந்துள்ள ஊர்களின் பெயர்களில் சைவ சமயக் கருத்துக்களை உட்பொருளாக மறைத்துவைத்துப் பாடியுள்ளார்.

அத்துடன் முத்துக்குமார கவிராயர், சேனாதிராய முதலியார், க. மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய சில நாமாந்தரிதைப் பாடல்களையும் உதாரணம் காட்டலாம்.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த கொட்டம்பட்டி **கருப்பையாநாவலர்** பாடிய கடைசரக்குப் பெயர்கள், பாத்திரப்பெயர்கள் போன்றன வரும் வண்ணம் பாடிய நாமாந்தரிதைப் பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

பாடியவர் : **அ. முத்துக்குமார கவிராயர்** (உடுவல்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற். முற்பகுதி

நூல் : ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், (ச.கணேசையர்,1939, பக்.45)

மல்லாக மாதகலான் மருகன்சன் ஞகத்தான்
மகன்பா வாணர்
சொல்லாச்சீ ரீவினையான் துன்னூலை யானத்தான்
சுரும்ப ரோதிச்
சில்லாலை யிருள்வென்ற குறக்கொடி கா மத்தானைச்
சிகண்டி மாபூர்
வல்லானை மாவிட்ட புரககாத் திடைப்பவனி
வரக்கண் டேனே.

முத்துக்குமாரரின் கவிபாடும் சிறப்பை நோக்கி இவரை **கவிராயர்** என்று அழைத்தனர். சுன்னாகம் **அ. குமாரசுவாமிப் புவர்** இவரின் பௌத்திரர் ஆவார். **ச.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின்** தமிழாசிரியராக முத்துக்குமார கவிராயர் இருந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சி.வை.தா. அவர்கள் **“ஓரு ந்தப்த. ஆங்கலமயமாய்ப் போகவேண்டிய தாமோதரம்பிள்ளையைத் தழீமயமாக்கீ தழீதீ நாதா ஆகச் சமீதவர் முத்துக்குமாரக் கவிராயர்”** என்று பண்டிதமணி **கணபதிப்பிள்ளை** பதிவுசெய்துள்ளார்.

மாவிட்டபுரக் கந்தன் பவனி வரும்போது நாமாந்தரிதை என்னும் பிரேளிகை ஒன்றினை முத்துக்குமார கவிராயர் பாடினார். இப்பாடலில் மல்லாகம், மாதகல், சுன்னாகம், ஈவினை, துன்னாலை, சில்லாலை, கொடிகாமம் என்னும் ஊர்ப்பெயர்கள் ஏழும் கருதிய பொருளை மறைத்திருக்கும் பெயர்களாகும்.

மல்லாக மாதகலான் மருகன் : வலிய மாப்பிலே ஸீ தேவி
அகலாதிருத்தலை உடைய நாராயணக் கடவுளுக்கு மருகன்.

சுன்னாகத்தான் மகன் : கையிலைமலை அரசராகிய சிவனின் மகன்

சீர்வனையான் (சீர் ஈவனையான்) : செல்வம் வழங்குஞ் செயல்
உடையவன்

துன்னாலையானத்தான் : மன்மதன் மைத்துனன்

சில்லால் ஐ இருள்வென்ற : தகட்டணியால் வியக்கப்படும் இருளையும்
வென்ற..

குறக் கொடிகாமத்தான் : வள்ளி நாயகியின்மேல் விருப்பமுடையவன்.

பாடியவர் : **பி. முத்துக்குமார கவிராயர் (உருவல்)**

காலம் : 19^{ஆம்} நூற். முற்பகுதி

நூல் : **இலக்கிய வழு, ச. கணபதிப்பள்ளி**,
(தருத்திய பதிப்பு - 1964), பக். 100

19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் **முத்துக்குமாரரும், சேனாத்**
ராயரும் ஈழத்து இலக்கியத்தின் இருகண்களாக விளங்கினார்கள்.
இருவரும் நல்ல நண்பர்கள்.

முத்துக்குமார கவிராயரின் குலதெய்வக் கோயிலான
மாவிட்டபுரக் கோயிலின் வேட்டைத் திருவிழாவில் முருகப்பெருமான்
குதிரையில் பவனி வரும்போது, முத்துக்குமாரரின் நண்பரான
சேனாதிராயர், தமது நண்பரை நோக்கி,

“உமது சுவாமியன் பவன்யை வருணத்துப் பாடும்....”

என்றார்.

உடனே முத்துக்குமார கவிராயர் பின்வரும் நாமாந்தரிதையைப்
பாடினார்.

ஈழம்
130

முடிவி லாதுறை சுன்னாகத் தான்வழி
முந்தீத் தாவடிக் கொக்குவின் மீதுவத்
தடைய வோர்பெண்கொ டுகாமத் தாளசைத்
தானைக் கோட்டைவெ ளிகட் டுடைவிட்டாள்
உடுவி லான்வரப் பன்னூலை யான்மிக
உருத்த னன்கடம் புற்றமல் லாகத்தீல்
தடைவி டாதனை யென்றுப லாலிகண்
சார வந்தனள் ஓரிள வாடையே.

சுன்னாகம் என்பதைச் சுல் + நாகம் என்று பிரிக்கலாம்.
சுல் - வெள்ளி, நாகம் - மலை. சுன்னாகம் - வெள்ளிமலை.
'வழி' யென்பது பிள்ளை. முடிவி லாதுறை சுன்னாகத்தான்
வழி - ஆதியும் அந்தமுயில்லாத வெள்ளிமலையாகிய கைலா
சத்தில் இருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய பிள்ளையாகிய
கந்தசுவாமி, முந்தீத் தாவு அடிக் கொக்குவில் மீது வந்து
அடைய - (கொக்கு என்பது குதிரை) முந்தீத் தாவுகின்ற
(அடி - கால்) கால்களையுடைய குதிரை வாகனத்தில் பவனி
வர, ஓர் பெண்கொடி காமத்தாள் - ஒரு பெண்கொடி
(தலைவி) காதல் கொண்டவளாய், அசைத்து ஆணைக்கோட்டை

வெளிகட்டு உடைவிட்டாள் - தன் நிலையைக் குலைத்து, மார்பிற் கட்டிய வஸ்திரத்தையும் நெகிழவிட்டாள் ; உடுவிலாள் வர - அந்தச் சமயத்திலே, (உடு - நட்சத்திரம், இல் - மனைவி) நட்சத்திரத்தை மனைவியாகக்கொண்ட சந்திரன் உதயம் ஆனான் ; ஆக, பன்னாலையான் மிக உருத்தனன் - (ஆலை - கரும்பு) கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன் கோபித் தான் ; ஓர் இளவாலை - அந்த ஒப்பற்ற இளம்பெண் ; கந்த சுவாமியைக் காதலித்தவள் ; கடம்பு உற்ற மல் ஆகத்தில் - கடம்பணிந்த மல்புத்தம் செய்கின்ற மார்போடு, தடை விடாது அணையென்று - இடையீடு இன்றி அணைத்தருள வேண்டுமென்று, பல ஆலி - பல நீர்த்துளி, கண்சார வந்தனள் - கண்ணினின்றும் சொரிய, கந்தசுவாமிக்கு எதிரே, திருவடியே சரணமென்று, வீதியிலே பவனியை எதிர்கொண்டாள். இது பாட்டின் உரை விளக்கம்.

பாடியவர் : நெ. சேனாத்ராய முதலியார் (இருபாலை)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற். முற்பகுதி

நூல் : இலக்கிய வழி, ச. கணபதிப்பிள்ளை,

(தருத்திய பதிப்பு - 1964), பக். 101

19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த சேனாதிராய முதலியார் அக்காலத்து யாழ்ப்பாணத்து தமிழறிஞர்களிடையே சிரேஷ்டராகக் கணிக்கப்பெற்றவர். **கூழங்கைத் தம்பிரான்** இடத்தும் மாதகல் **சீற்றம்பல புலவர்** இடத்தும் கற்றவர். **முல்லுர் ஆறுமுக நாவலர்** உட்படப் பலருக்கு சேனாதிராய முதலியார் ஆசிரியராக விளங்கி யுள்ளார்.

சேனாத்ராயரும், முத்துக்குமாரரும் ஈழத்து இலக்கியத்தின் இருகண்களாக விளங்கினார்கள். சேனாதிராயரின் குலதெய்வக் கோயில் நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலாகும். முன்னைய காலத்திலே மாசி மாதத்திலேதான் (கும்ப மாசம்) நல்லூர் கோயிலின் கொடியேற்றத் திருவிழா நடைபெறுவது வழக்கம். நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் கொடியேறியவுடன், முத்துக்குமாரர், தமது நண்பர் சேனாதிராயரை நோக்கி,

“உமது சுவாமியைப் பாடும்...”

என்றார். சேனாதிராயர் பின்வரும் பிரேளிகையைப் பாடினார்.

திருவாரும் நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார்
இருபாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ரம்மானை
இருபாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்று ராமாயின்
தருவாரோ சட்டிசூட்டு சாறுவைக்க அம்மானை
தருவாரகாண் சட்டிசூட்டு சாறுவைக்க அம்மானை

‘திருவாரும் நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார் இருபாலையிலே குயத்தியரோடு சம்பந்தம் வைத்திருக்கிறார். அப்படியானால் ‘சட்டி சூடம் சாறு வைக்கத் தருவாரோ’ என்று கேட்கலாம். குயவ சம்பந்தம் வைத்தவர் சட்டி சூடம் சாறு வைக்கத் தரத்தானே வேண்டும்! ‘தருவார’ என்றுங் கருத்துத் தோன்றலாம். அது வெளிக்கருத்து. அது கிடக்க,

குயத்தியர் - பெண்கள், இரு பாலைக் குயத்தியர் - இரண்டு இளம் பெண்கள் : வள்ளி, தெய்வநாயகிகள் ; திருவாரும் நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார், இருபாலைக் குயத்தியரோடு இன்பமுற்றுர் அம்மானை. அது உண்மை தானே ! இருபாலைக் குயத்தியரோ டின்பமுற்றுர் ஆமாயின், தருவாரோ சட்டி சூட்டு சாறுவைக்க அம்மானை. சூடம் - சும்பமாதம், மாசிமாதம். சட்டி என்பது ஒரு திதி. சாறு - திருவிழா. சும்பமாதத்திலே சட்டித் திதியிலே திருவிழாத் தொடங்க (கொடியேற்றஞ் செய்ய), தருவார காண் சட்டி சூடம் சாறுவைக்க அம்மானை - கிருபாரிநியாகிய கந்தசுவாமி அநுக்கிரகிப்பார். இது உரை விளக்கம்:

பாடியவர் : **அ. முத்துக்குமார கவிராயர் (உருவல்)**

காலம் : 19^{ஆம்} நூற். முற்பகுதி

நூல் : தழிப்பி புலவர் சாத்தம், அ. குமாரசுவாமிய புலவர் (1916), பக். 153

க. காவேரி தொகுத்து, **வ. ஜெயதேவன்** பதிப்பித்த **சீத்திரக்கவித் களஞ்சியம்** என்னும் (2007) நூலில் இப்பாடலுக்கான மேலதிக விளக்கம் கிடைக்கப்பெறுகின்றது. அம்மேலதிக விளக்கமும் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

பன்னி ரண்டு கரகந் தீனயெட்டுப்
பாணை யைத்துண்ட தரக் குயவீனை
முன்னி ரண்டு குடங்கையி லேந்தியை
முட்டி முட்டிமல் லாய்மாவைச் சாடியைப்
பொன்னி ரண்டு பெறும்பெருஞ் செட்டியைப்
போற்று வீர்புல வீர்சக ரந்தனை
முன்னர் வைத்த கலசம்பத் தும்பெறீஇ
முதன்மை சால்பெரு வாழ்வுறன் மெய்ம்மையே.

இதுவும் நாமாந்தரிதை. நாமங்கள் கரகம், பாணை, குடம், முட்டி, சாடி, கலசம், சால் என்னும் பாத்திரப் பெயர்கள். கரகம் தனை - கையையுடைய முருகவேளை. எள் துப்பு ஆணையை (முறையே யொத்த) துண்டம், அதரம், குயம், அனை. துப்பு - பவளம். துண்டம் - முக்கு. குயம் - தனம். அனை - அன்னை. குடங்கை - உள்ளங்கை. சாடி - சாடினவன். சகரம் என்னும் எழுத்தை முன்வைத்த கலசம்பத்து - சகலசம்பத்து.

மேலதக விளக்கம் :

உரை: பன்னிரண்டு கர கந்தனை - பன்னிரு திருக்கரங்களை உடைய கந்தசாமியை; எள் துப்பு ஆணை துண்டம் அதரம் குயம் அனை முன் இரண்டு குடங்களில் ஏந்தியை - எட்டிலினையும் பவளத்தினையும் யானையையும் முறையே நிகர்த்த முக்கு அதரம் முலை என்பனவற்றினை உடைய உலக மாதாவாகிய உமாதேவியாரால் முன்னரே உள்ளங்கை இரண்டினாலும் ஏந்தி வளர்த்தருளப்பட்டவரை; முட்டி முட்டி மல்லார் மாவைச் சாடியை - பல முறை எதிர்த்துப்போராடி வலி நிறைந்த மாமர வடிவாய்நின்ற சூரபன்மனைக் கொன்றருளினவரை; பொன் இரண்டு பெறும் பெரும் செட்டியை - தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை என்னும் மகளிர் இருவரையும் மனைவியாகப் பெற்றுக்கொண்ட பெரியசெட்டியை; புலவீர் போற்றுவீர் - புலவீரர்கள் போற்றக்கடவீர்; சகரந்தனை முன்னர் வைத்த கலசம் பத்தும் பெறீஇ - சகல சம்பத்துக்களையும் பெற்று; முதன்மைசால் பெரு வாழ்வுறல் மெய்ம்மையே - முதன்மை நிறைந்த பெருவாழ்வினை அடைதல் சத்தியம் என்க.

க. மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய நகுலச்சர விநோத விசீத்தர கவியுட்கொத்து (1911) நூலிலும் பல நாமாந்தரிதைப் பிரேளிகைக் கவிதைகள் காணப்பெறுகின்றன. **சாதியெயர்கள், சரக்குப் பெயர்கள், பசுண்பு பெயர்கள், சாதனப் பெயர்கள், இராசிய பெயர்கள்** தொனிக்கச் செய்யுள்களை இயற்றியுள்ளார்.

பாடியவர் : **க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி)**

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : **நருலேச்சர விநாநாத விசத்திர கவிப்புயங்கொத்து (1911)**

அடுத்துவரும் ஏழு செய்யுள்களும் மயில்வாகனப் புலவரின் நூலிலிருந்து பெறப்பட்டவை.

நூல்
133

செம்மான் கைக் கொண்டவ னம்பட்டன் வண்ணன் செலுத்தும்
றம்மான் குயவன்பி னுன்கச் சிடையன் றபச்சுரையா [ள்ளன்
னம்மாண் டெநந் பறையனொர் வேட னணிநகுலைப்
பெம்மா னெனத்து தி யாய்நமைப் பார்ப்பான் பெரிதுவந்தே. (1)

(இ—ள்). செம்மான் கைக் கொண்டவன் - செவ்விய மாணைத் திருக்கரத்திலே தரித்தவர், அம் பட்டன் அழகிய பட்டு வஸ்திரத்தையு டையவர், வண் ஆன் செலுத்து மள்ளன்-அழகிய இடபவாகனத்தைச் செலுத்துகின்ற வீரர், தம்மான் குய அன்பினான்-தமது சத்தியின் தன ங்களிடத்தே அன்புடையவர், கச்ச இடையன்-கச்சனந்த இடையை யுடையவர். தபக் கரையான்-தபமாகிய துறையிலுள்ளவர், அம் மாண் துடி நல்பறையன்-அழகிய மாட்சிமைபொருந்திய துடியாகிய நல்ல பறையுடையவர், வேடன்-வேடங்களைக் கொள்ளுபவர், அணி, நகு லைப் பெம்மாண் எனத் துதியாய்-அழகிய நகுலேச்சரத்துப் பெருமா னென்று சொல்லித் துதிக்கக்கடவாய்; பெரிது உவந்து நமைப் பார்ப் பான்-(அவர்) மிகவும் மகிழ்ந்து நம்மீது. (கிருபாகடாகு) வீக்ஷணம் புரிந் தருளுவார். இச்செய்யுளிலே சாதிப்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

நூல்
134

ஆய்ந்தவன் மல்லிகொண் மஞ்சற கடுகுழ வானகுலை
வாய்த்தவன் பங்கனிங் குள்ளின் நேத்திடு வாமனாகா
பயந்தவெங் காயங்கள் 'சுக்கா'கி வெந்தயர்ந் தேபிறகுந்
சார்ந்த பெயுங்காய மாற்றநற் சீரகந் தந்துதவே. (உக)

(பொ—ரை.) ஆய்ந்த அழகிய அல்லிகளைக் கொண்ட, மேகத் தையும் இரூனையுமொத்த, கூந்தலையுடையவராகிய நகுலாம்பிகை பாக ரே: இவ்வீடத்தே (தேவாரை) நினைத்து நின்று தோத்திரிப்போம்; (தேவாரீர்) மனயின்கி (அடியேம் இதற்குமுன்) பொருந்தியிருந்த வெய்ய சரீரங்கள் சுக்காகி வெந்துபோக (அவற்றை) மறந்து பின்னரும் சார்ந் த பெரிய-சரீரத்தை நீக்கும்பொருட்டு நல்ல சிறப்பாகிய மனதைத் தந் தருளும். இச்செய்யுளிலே சரக்குப் பெயர்கள் தொனித்தல் அறிக.

அணியா வடைமலர் த் தேன்குழற் றேய்ப்பன் னகவணியார்
றணியா திடர்மோ தகம்பரிப் பாணையெஞ் சற்கரையா
மணியார் நகுலை நகர்க்கண் டதிகனி வாயவன்பாற்
பணியாரந் தோசயி லம்போன் மனத்தர் பரவிநின்றே. (உ)

ரஹ்
135

(பொ—ரை.) வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்களை ஆபரணமாகக் கொண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவியைத் தோய்தலையுடைய சர்ப்பா பரணரும், துன்பத்தால் மோத்ப்புகின்ற மனதைத் தாழ்த்தாது தா பரிப்பவருமாகிய சிவனை எமது நற்றுறையாகிய அழகு நிறைந்த நகு லேச்சரத்திற் தரிசித்து அவர் பக்கத்தில் நின்று மிகவும் உருகித் துதித் துப் பண்கின்றிலர், ஐயோ! மலைபோலும் மனத்தையுடையவர். இச் செய்யுளிலே பக்ஷணப் பெயர்கள் தொனித்தல் உணர்க.

சடாரக் கைப்பற்றிச் சீட்டு நடன்படி க்கைக்கியயந்தே
நாடார் வறுதி செயப்பே னையானந் நன்கொடையான்
சேடாரக் குத்தகை யானெற்றி யூர்ப்பரைச் சேதனஞ்சேர்
பீடார் புடையான் முதுசொ நகுலைப் பெருநகரே.

ரஹ்
136

(பொ—ரை.) வலிமை பொருந்தத் திருக்கரத்தே முறிச்சீட்டை ப்பிடித்து அப்பொழுதே (அதை) வாசித்தற்கு முடன்பட்டு (ச்சந்தரமு ர்த்தி) விரும்பிய விருப்பத்தை அழிக்கப்போன பிராமணரும், அழகிய நல்ல கொடையினையுடையவரும், திரட்சிபொருந்திய உருத்திரர்க்கம ணி அணிந்த தகைமையினரும், திருவொற்றியூரையுடைய உமையா கிய பெண்ணின் ள்தனக்களைச் சேருகின்ற—பெருமை மீறாதலையு டையவரும் ஆகிய சிவனது பழைய உரிமைப்பொருளாயுள்ளது, நகுலை யாகிய பெரிய நகரம், இச்செய்யுளிலே சாதனப்பெயர்கள் தொனித் தல் தெளிக.

சீரோங்கு கல்வியொடு செல்வ நீதி
சிவபத்தி யதிகாரந் தேச வாய்மை
பேரோங்கு கொடையருள்கொண் டோன்கொ ழும்புபு
பிரபுசிகா மணியரசர் பேணுஞ் சீமா
ரோங்கு பஞ்சலிங்க தலத்து ளொன்றிற்
கலதுசிவப் போங்கற்கிங் கமைந்த பேரைக்
காரோங்கு பெயராகப் பெற்றேன் போற்றுவ்
கடவுளையா நகுலையிடைக் காணலாமே. (உ)

ரஹ்
137

பஞ்சலிங்கதலத்துளொன் றென்றது திருவண்ணாமலை யாகிய அரு ணைசலத்தை. சிவப்பு-அருணம்; ஓங்கல்-அசலம்; ஆகவே, அருணைசல மென்க. இங்குக் காட்டிய சிறப்புகள் வாய்ந்த அருணைசலமென்பார் போற்றும் கடவுளை யாம் நகுலேச்சரத்திற் காணலாமென்பது இதன் பொருள்.

மேடமுசைப் பவன்றூதை யிடப மேறி
மிதுனவடி. கடகமுழந் தாள்கொள் சிங்காத்
தேடுமெழிற் கன்னிதூலா நிகர்த்த நீதி
சிமந்தயன்றன் செய்யவிருச் சிக்கங் கொய்தா
னாடுநலத் தன்னை தனு நிகர்கொ னென்றி
நவின்மகரக் குழைகும்ப முலைசேன் மீனங்
கூடுவிழி யுடையவடன் கொழுநன் யாரேற்
குலவுமெழி னாகுலைநகர்க் கோயி லானே.

மேடம் உகைப்பவன் தாதை-ஆட் வாகனத்தை உகைக்கும் கந்த
சுவாமிக்குப் பிதா. இடபம் ஏறி-இட வாகனன். மிதுன அடி-உபய
பாதம். கடகம்-டுண்டு. சிங்கா-குறை த. கன்னி-பெண். தூலம்-
கோல். செய் அவர் உச்சிக் கம் கொய்தான்-செவ்விய, பிரகாசிக்கின்ற,
உச்சித்தலையைக் கொய்த வயிரவன். தனு-வில். மகரம்-சுறா. கும்பம்-
குடம். மீனம்-மீன். கந்தசுவாமிக்குத் தந்தையாய், இடபவாகனராய்,
அழகு குறையாத கன்னியும் வயிரவக்கடவுளுக்கு அன்னையுமாகிய நெ
ற்றி முதலியவற்றையுடையரது நாயகராயுள்ளவர் யாவரென்னில்,
(அவர்) நகுலைநகர்க் கோயிலாரென முடிக்க. இச்செய்யுளிலே இராசிப்
பெயர்கள் தோன்ற அமைந்தவாறு காண்க.

ஆறுடனே சிகரமுதற் றளிக ளான்ற்
யணிநகுலை நகரிடத்து மமரு மீசா
வீற்றுமெண் பாணைந்து வடிவ மாகி
மிளிர்முரு பாணைந்து வடிவ மாகிக்
கூறுமவை யிரண்டொடுகால் வடிவ மாகிக்
குலவுமர பண்ணைந்து வடிவ மாகி
ாறுமுடற் சமைக்கீக்கி நயந்த பேறு
நமக்கருள்வ தென்றுகொன்மெய்ஞ் ஞான தேவே.

(ஆறு-சு, சிகரம்-சி)=காசி. தளி-கோயில். எண்பாணைந்துவடிவம்-
அருவடிவம். இருபாணைந்து வடிவம்-உருவடிவம். அவை இரண்டொ
டுகால் வடிவம்-அருவருவடிவம். பண்ணைந்துவடிவம்- கருவடிவம். இச்
செய்யுளிலும் அடுத்த செய்யுளிலும் அனேக எழுத்துகள் என்களாக
மறைத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(இ-ள்.) ஆறுடனே சிகரம் முதல் தளிகள் அன்றி-காசி முதலி
யகேசத்திரங்களிலேயன்றி, அணி நகுலை நகரிடத்தும் அமரும் ஈசா-அழ
கிய நகுலேச்சரத்தும் எழுத்தருளிய கடவுளே! வீறு உறும் எண்பான

ஐந்து வடிவம் ஆகி-பெருமை மிக்க அருவடிவமாகியும், மிளிரும் இருபா
 னேந்து வடிவம் ஆகி- விளங்குகின்ற உருவடிவமாகியும், கூடும் அவை
 இரண்டொடு கால் வடிவம் ஆகிக் குலவும் அர-அருவுருவ வடிவமாகி
 யுந் திகழுகின்ற சிவனே! மெய் ஞான தேவோ-மெய்ஞ்ஞான தேவ
 னே! பன்னேந்து வடிவம் ஆகி நானும் உடல் சமை நீக்கி-கருவடிவமா
 ய்த் தோன்றும் (நமது) சரீரபாரத்தை நீக்கி, நமக்கு நயந்த பேறு அரு
 ள்வது என்று-நமக்கு நல்ல பேற்றைத் தந்தருள்வது என்றைக்கு!!

பாடியவர் : இ. நமச்சுவாயம்பள்ளை (மல்லாகம்)

காலம் : 20^{ஆம்} நூற்றாண்டு.

நூல் : ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் ளளக்கம் (1923)

**அந்நாயன்மார்கட்டணியாரங்கீரிமலையரவம்
 முன்னான்வழுதிபிரம்பூறணிபுன்னைமுன்னிணைவிற்
 றன் னுலடியணிகாங்கேயன்றந்தையைத்தாழ்மனமே
 பொன்னுலையன்றன்றிருவடிசேர்நிலைபுல்லுதற்கே.**

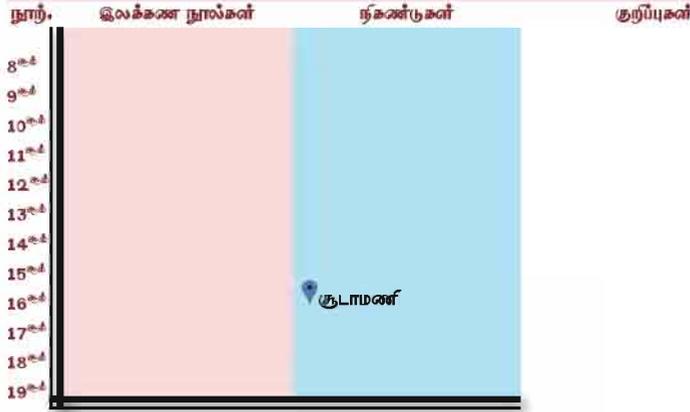
புறம்
 140

இ-ள் அநாயன் மார்கட்டு அணி ஆரம்- அந்தத் திருஞான
 சம்பந்தமுர்த்தி முதலிய நாயன்மார்கள் கட்டுகின்ற தேவார திரு
 வாசகங்களாகியவழகிய ஆரத்தையும், கீரிமலையரவம் - கீரிகளையெ
 திர்த்திகின்ற சபாவத்தையுடைய சர்ப்பத்தையும், முன்னான் வழுதி
 பிரம்பு ஊறு- முன்னானையிலே பாண்டியனுடைய பிரம்படியினாலா
 கிய காயத்தையும், அணிபுன்னை- அழகிய புன்னை மலரையும், முன்
 இணைவில் தன்னால் அடி - முன்னாகவிணைக்கப்படுகின்ற வில்லால் அருச்
 சனனடித்த அடியையும், அணி- அணிந்திருக்கின்ற, காங்கேசன்
 துறையை- சுப்பிரமணியக்கடவுள் பிதாவாகிய சிவபெருமானை,
 தாழ்மனமே- மனமே தாழ்ந்து வணங்கக்கடவாய், பொன் ஆலயன்
 கள் திருவடி சேர்நிலை புல்லுதற்கு- கனகசபையில் வீற்றிருக்கும்
 நடராசப் பெருமானது திருவடியை யடைகின்ற நீலையை யணை
 தற்கு. எ-று

பொ - ரை; விருப்பு வெறுப்பின்றி நாயன்மார் சாத்துகின்ற
 தேவார திருவாசகப் பாமாலையையும் பிரம்படி வில்லடியையும் குற்
 றங்குணம் நோக்காது சர்ப்பத்தையும் புன்னை மலரையும் மன்பின்
 பொருட்டு ஏற்றங்கீகரிக்கும் நடராசப் பெருமானது பாதத்தை
 யடைகின்ற நிலையைடைதற்கு அவருடைய அருளைவேண்டிப்
 பத்தியுடனவரை வணங்குவாயாக.

நாயன்மார்கட்டு - கீரிமலை- ஊறணி- புன்னுலைக்கட்டுவன்-
 இணுவில்- காங்கேயந்துறை- பொன்னுலை- திருவடிநிலை ஆகிய
 இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

50.0 ஒற்றெழுத்திலீலாய் பாட்டு

சூடாமண் (நொகுத-12)

ஒற்றெழுத்தியாவந் தீர்ந்த பாட்டு

குறியீடு :

- 16ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த சூடாமண் நகண்கூறு மாத்திரம் இவ்வகையைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இது பிந்தாமத் (வகை 42.0) சித்திரக்கவி வகையின் மறுதலையாகும்.

இப்பாடல்களில் ஒற்றெழுத்துக்கள் (மெய் எழுத்துக்கள்) அமையப் பெறமாட்டா.

பாடியவர் : க. மயில்வாகனப் புலவர் (மயிலடி)

காலம் : 1875 – 1918

நூல் : நகுலச்சர விநாந விச்சீர கவிப்புகழ்காத்து (1911)

பின்வரும் காப்புச் செய்யுளானது ஒற்றெழுத்து (மெய் எழுத்து) வராது பாடப்பெற்றதாகும்.

புழம்
141

பூமருவு மாதா பொலிமயிலை வானியரு
காமருது மேவுமெழி லானீழுகா—நேமருவு
மாதா வெனதுபிதா மாகருதே வானுமா
நீதா னருளே நிறை.

குறியீடு :

தருவலங்கற்றிரட்டிலுள்ள 'சரவண சாதா சசிமக...' எனத் தொடங்கும் பாடல், மற்றுமோர் உதாரணப் பாடலாகும்.

சித்திரக்கவி விளக்கம்

இலக்கியங்களில் கிடைக்கப்பெறும்
சித்திரக்கவி வகைகள்

51.0 வேலாயுதபந்தம் (சஸ்திரபந்தம்)

வேலாயுதபந்த சித்திரக்கவி வகைபற்றி இலக்கணநூல்களில் குறிக்கப்பெறவில்லை. இருப்பினும் இவ்வமைப்பில் கவிதைகள் எமக்கு ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

வேலாயுதம்போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே காம்பின் **அடிதொடங்கி** வாசித்து மேலேபோய், போனவழியே மீண்டும் வாசிக்கத் தொடங்கிய இடத்துக்குவர செய்யுளும் முடியத்தக்கதாய் அமைத்துப் பாடுவது. எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கைக்கு அமைய சிறிய வேறுபாடுகளுடன் உருவத்தளங்கள் அமையப்பெறும்.

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புவர் (மயல்டி)**

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : **நருலேச்சர வீநாத விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)**

108ஆவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

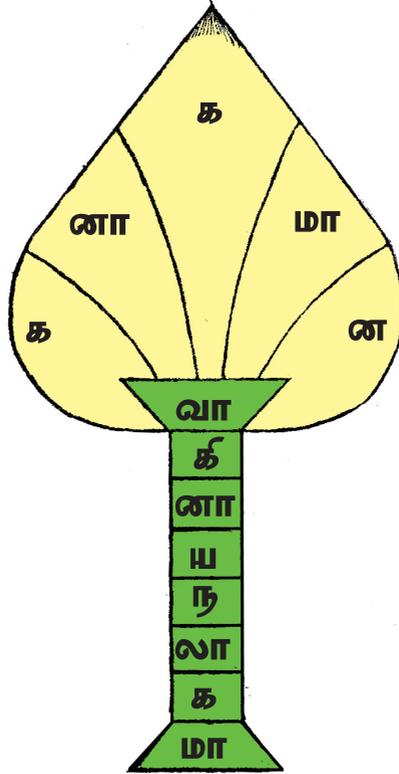
மாக லாநய னுகிவா
வான மாகக னுகவா
வாக னுகக மாநவா
வாகி னுயந லாகமா.

ஈழம்
142

(இ—ள்.) வானம் ஆகு அகல் நாக - மழை உண்டாதற்குக் காரணமாகிய அகன்ற (கீரி) மலையை உடையவரே! ஆ வாகரு - இடபவாகனத்தையுடையவரே! ககம் ஆனவா - (சிம்புட்) பறவை ஆனவரே! வாகின் ஆய நல் ஆகமா - அழகோடு பொருந்திய நல்ல ஆகமங்களை உடையவரே! மாகலா நயன் ஆகி வா - பெருமை பொருந்திய கல்வீட்பயனும் வந்தருள்க.

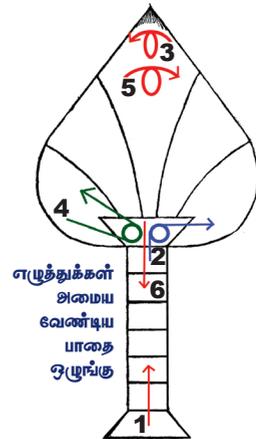
இப்பாடலுக்குரிய உருவத்தளத்திலே வேலாயுதத்தின் காம்பும் இலையும் பொருந்துமிடத்திலுள்ள 'வா'காரம் ஆறுமுறையும், நுனியிலுள்ள 'க'கரம் நான்குமுறையும் ஏனைய எழுத்துக்கள் இரண்டுமுறையும் வாசிக்கப்பெறும். இதனால் 32 எழுத்துக்களைக் கொண்ட பாடலை, உருவத்தளத்தில் அமைக்கும்போது 13 எழுத்துக்களாக ஒடுங்குவதைக் காணலாம். இப்பாடல், மாலைமாற்றுச் சித்திரக்கவியாகவும் அமைவது சிறப்பம்சமாகும்.

வேலாயுதபந்தம்

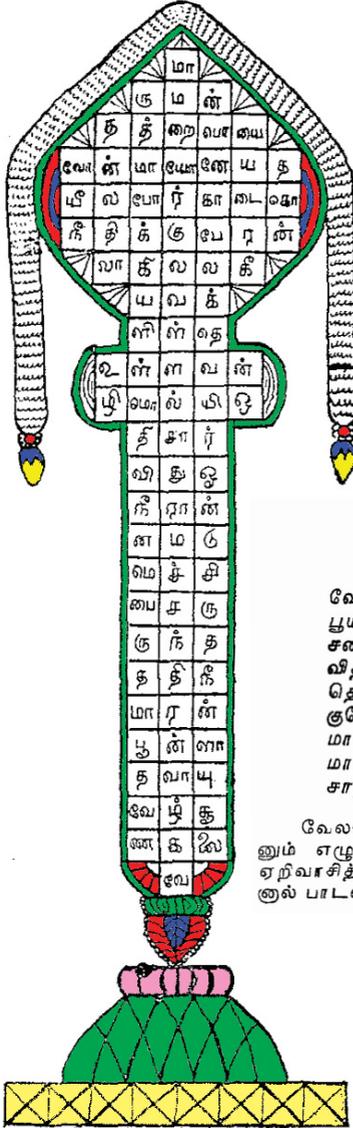
மாக லாநய இகிவா
வான மாகக இகவா
வாக இசக மாநவா
வாகி இயந லாகமா.

க. மயல்வாகனப் புலவர் (மயல்டிடி) (நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப்பயங்கொத்து - 1911)

எழுத்துக்கள்
சிமைய
வேண்டிய
பாதை
ஒழுங்கு

சித்திரக்கவிமாலை நூலினை இயற்றிய **பி.வ. அப்துல் கபீர் சாஹிப்** அவர்கள் 18^{ஆவது} சித்திரக்கவிப் பாடலில் **வேலாயுதபந்தம்** பாடலொன்றைத் தந்துள்ளார்.

வேலாயுதபந்தம்

(இணைக்குறளா சிரியப்பா)

வேண கலைகுழ் வேத வாயுளான்
பூமாரன் நீதி தருந்தரு
சபைமெச் சிடுமன நீரான் ஓது
விதிசார் ஓயில்மொழி உள்ளவன்
தெள்ளிய வக்கீ லலகி லாமிதிக்
குபேரன் கொடைகார் போல யீவேன்
மாயோ னேய தயைபொறைத் தருமன்
மாமறையோர்குல வள்ளல்
சாது ராமச் சந்திரன் வாழ்கவே.

வேலாயுதபந்தம் வாசிக்கும் வழி-கீழே-வே-என்
னும் எழுத்து முதலாக வளைந்து வளைந்து மேலே
ஏறவாசித்து, உச்சியிலிருந்து கீழே நடுவில் இறங்கி
னால் பாடல் முடிவாகும்.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பத்துப்பீரபந்த நூலிலே இவ்வகையான சித்திரக்கவியை **சஸ்திரபந்தம்** என்று குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. அமைப்பில் வேல்போன்ற சித்திரத்தில் முருகன்மீது பாடப்பெற்ற பாடல் ஆதலால் இதுவும் வேலாயுதபந்தத்தின் ஒரு சிறப்பு வகையே என்று துணியலாம்.

உருவத்தளத்திலே எழுத்துக்களை அமைக்கும் ஒழுங்கிலும் முன்னர் கூறப்பெற்ற வேலாயுதபந்தத்திலிருந்து சற்று வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. பின்வரும் 55 எழுத்துக்களாலான பாடலானது 30 எழுத்துக்களாக உருவத்தளத்தில் அமைந்துள்ளது.

வாலவே தாந்தபா வாசம்போ கத்தன்பா
மாலேபூ னேமதிற மால்வல்தே—சாலவ
மாபாசம் போக மதிதேசார் மாபூதம்
வாபாதந் தாவேல வா.

(இதன்பொருள்.) வால=தூயவனே, வேதாந்த பாலா=வேதாந்தவல்லா சக்கடவுளே, சம்போகத்து அன்பா=பேரின்பமெனஞ் சுவானுபவத்திற்கு நாயகனே, மாலே பூண்=மாலகை யணியும், ஏம்=செம்பொன் னெனத் திகழ்வோனே, திற மால்=வன்மைசான்ற திருமாலுக்கும், வலர்=(மற்ற) வல்வலர்களுக்கும், தே=கடவுளே, சால் அவம்=(என்கைத்தே) மிகுந்து ள்ள பயனின்மையும், மா பாசம்=பெரிய ஆணவாதி பந்தங்களும், போக=ஒழிய, மதி தேச ஆர்=ஞானமும் புகழுமுள்ள, மா பூதம்=பரமான்மாவே, வா=(நீ என்முன்) வந்தருளுக, பாதம் தா=திருவடிச்செல்வத்தைத் தந்தருளுக, வேலவா=வேலிறைவனே. என்றவாறு.

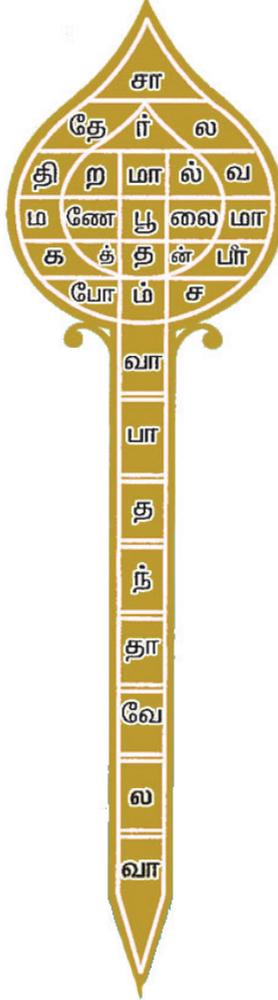
செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாண சுந்தரக் கவுண்டர்** பாடிய **கந்தன் சத்திர பந்தன** மாலையில் காணப்பெறும் வேலாயுதபந்தத்தில் எழுத்துக்களானவை வேலின் இலைநுனிப் பகுதியில் தொடங்கி வாசிக்கப்பெறும் அமைப்பு காணப்பெறுவதைக் காணலாம்.

வேலவா குக நாதனே
வாலவே தமு மோதியே
காலவே தயே நாசுற
நீலமா மயி லூர்வையே.

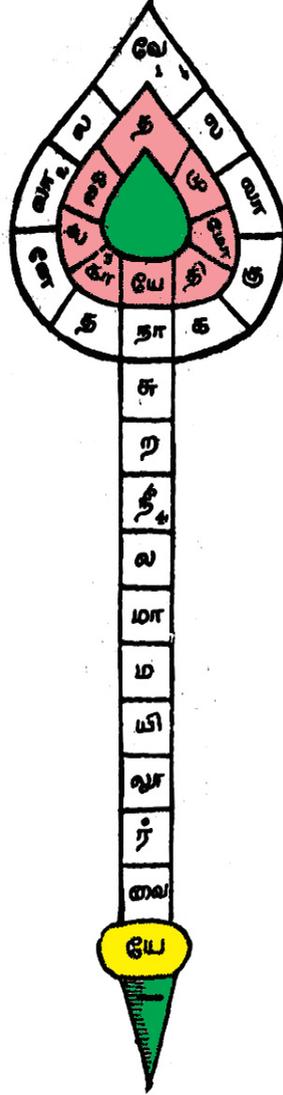
வேதங்களை ஓதி உணர்த்திய வேலனே! அசுரர்களை வென்ற வனே! நீலமா மயில் மீதேறிவந்து எம்மைக் காத்தருள்வாயாக.

சஸ்திரயந்தம் (வேலாயுதயந்தம்)

வாலவே தாந்தபா வாசம்போ கத்தன்பா
 மாலைபூ னேமதிற மால்வல்தே—சாலவ
 மாபாசம் போக மதிதேதார் மாபூதம்
 வாபாதந் தாவேல வா.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் (பாம்பன்) (பத்துப்பிரபந்தம் - 1907)

(கந்தன் சத்திரபந்தன மாலை)

குறியு :

தோத்திர மஞ்சரியிலுள்ள 'குருபர னெறிதரு ஞானந்...' எனத் தொடங்கும் பாடல், மேலுமோர் உதாரணப் பாடலாகும்.

52.0 விருச்சிகபந்தம்

தேள் போன்று அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே பாடலை அமைத்துப் பாடுவது. **வ். கோ. சூர்யநாராயண சால்தர்** தமது **சீத்தர்க்கவ் வளக்கம்** என்னும் நூலிலே விருச்சிகபந்தத்துக்கான 3 கவிகளைத் தந்துள்ளார். அவற்றிலே ஒருகவி பின்வருமாறு.

தேளின் உருவம் போலமைத்த சித்திரத்தில் முன் புறத்தி லுள்ள இடுக்கிகள் ஒவ்வொன்றிலும் நந்நான்கெழுத்துக்களும், தலையிலொன்றும் முதுகில் நான்குமாக ஐந்தெழுத்துக்களும், ஒரு பக்கத்திற்கு நான்கு கால்களாக இரு பக்கத்திலுமுள்ள எட்டுக் கால்களுக்கும் எட்டெழுத்துக்களும், மணியொன்றனுக்கு ஓரே முத்தாகக் கொடுக்கிலுள்ள ஆறு மணிகளிலும் ஆறெழுத்துக் களும் அமைய, வலப்புற இடுக்கியில் ஏறியிறங்குமாறு எழுத் துக்கள் மாலை மாற்றாகப் பொருந்தப் பாடுஞ்செய்யுள் விருச்சிக பந்தமாம். விருச்சிகம் - தேள்.

சேம னன்பர் சேவிகவி சேர்புலவ ராராய
மாமதமன் னைப்பணிசு வாம்.

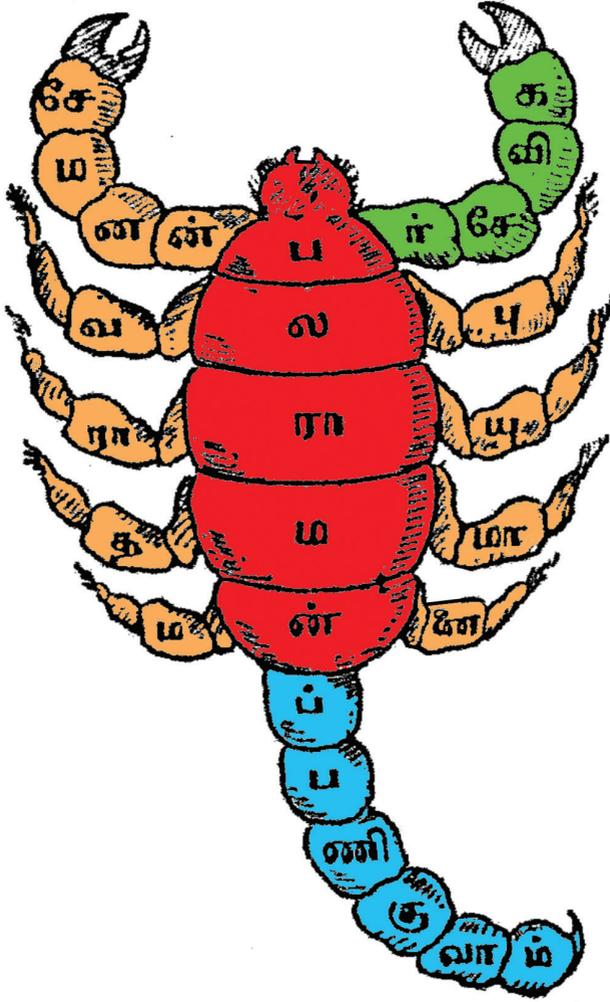

இதன் பொருள்:—சேமன் அன்பர் சேவி - இடப வாக னத்தையுடைய தலைவனாகிய சிவபெருமானது பக்தர்கள் வணங் கும், கவி சேர் புலவர் ஆராயும் - பொருள பொதிந்த சொற் களால் செய்யுட்களைச் செய்யும் புலவர்களால் ஆராயப்பட்ட, மா மதம் மன்னைப் பணிசுவாம் பெருமை வாய்ந்த மத ஜலத் தைச் சொரியும் யானை முகத்தையுடைய விநாயக மூர்த்தியை வணங்குவாம் (எ - று.)

இவ்விநாயக வணக்கமாகிய குறள் வெண்பாவில், 'ர் சேவிகவிசேர்' என்ற பகுதி மாலை மாற்றாய் வலப்புற இடுக் கியில் ஏறியிறங்குவதோடு, இச்செய்யுளையிற்றிய ஆசிரியனது இயற்பெயர் விருச்சிக சித்திரத்தின் உடலில் (தலையிலும் முதுகி லும்) அமைந்து கிடப்பது உணரத்தக்கது.

குறிப்பு :

சீத்தர்க்கவ் வளக்கம் நூலில் தரப்பெற்றுள்ள, 'வருதியோ வலியா...' எனத் தொடங்கும் பாடலும், 'திங்கண் முகமானே..' (கலாவதி நாடகம்) எனத் தொடங்கும் பாடலும் விருச்சிகபந்தச் சித்திரக்கவிகளாகும்.

சேம னன்பர் சேவிகவி சேர்புலவ ராராயு
மாமதமன் னைப்பணிசூ வாம்.

விருச்சிகந்தன் தலையல் தொடங்க
முதுகுயகுதயல் "புலராமி" எனினும்
பாடலாசீயர்ன் டெயர் அமைவதைக் காணலாம்
(கூரியநாராயண சாஸ்திரிகளின் சித்திரக்கவி விளக்கம் நூலிலுள்ள உதாரணச் செய்யுள்)

53.0 மயூரபந்தம்

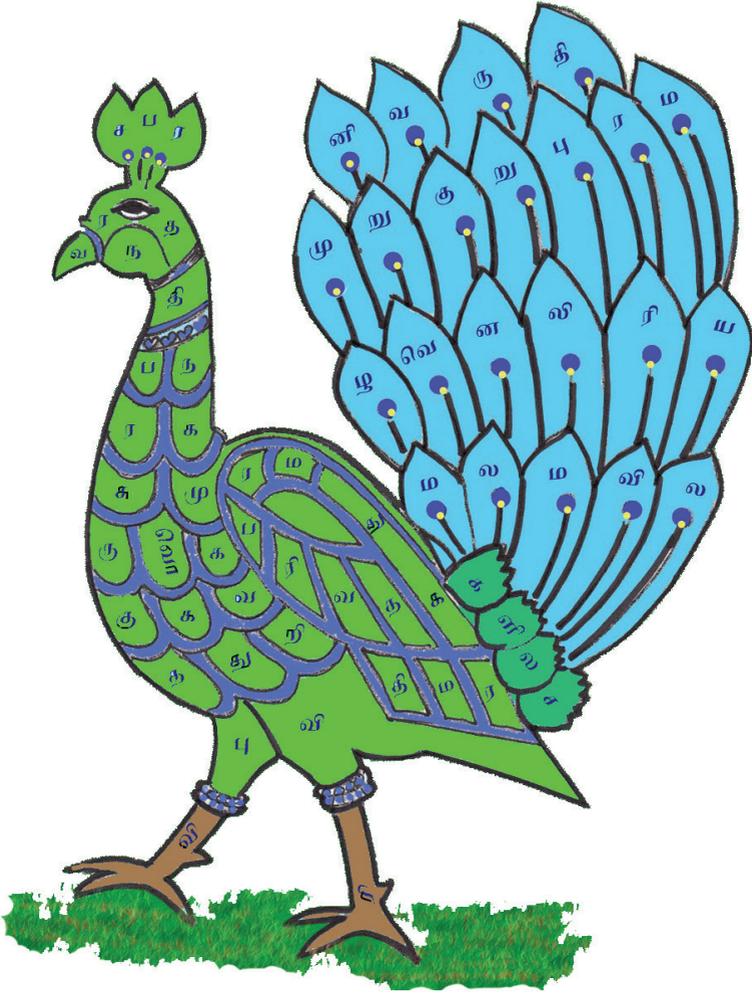
மயில் போன்று அமைக்கப்பட்ட உருவத்தளத்திலே பாடலை அமைத்துப் பாடுவது. எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தும் எழுத்துக்களை அடுக்கும் ஒழுங்கைப் பொறுத்தும் சில பேதங்களுடன் மயூரபந்தச் சித்திரக்கவிகள் அமைகின்றன. அவற்றிலே இரண்டு இங்கே தரப்பட்டுள்ளன. இதனை **மயில்பந்தம்** என்றும் **மயில்வாகனப்பந்தம்** என்றும் கூறுவர்.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடிய பின்வரும் 100 எழுத்துப் பாடலானது 64 எழுத்துக்களில் மயூர சித்திரத்தில் அமைந்துள்ளது.

வரதந திபநக ரசமுக வொருகுக வறிதுத புவிரிவிதி
மரகத வரிபர மதுகனி லசலவி மலமழ வெனலிரிய
மரபுறு குறுமுனி வருகிம யலசர மதிவிரி விபுதகுரு
சுரபதி நவாச பரததி நகரம துகமழ முனிவருதி.

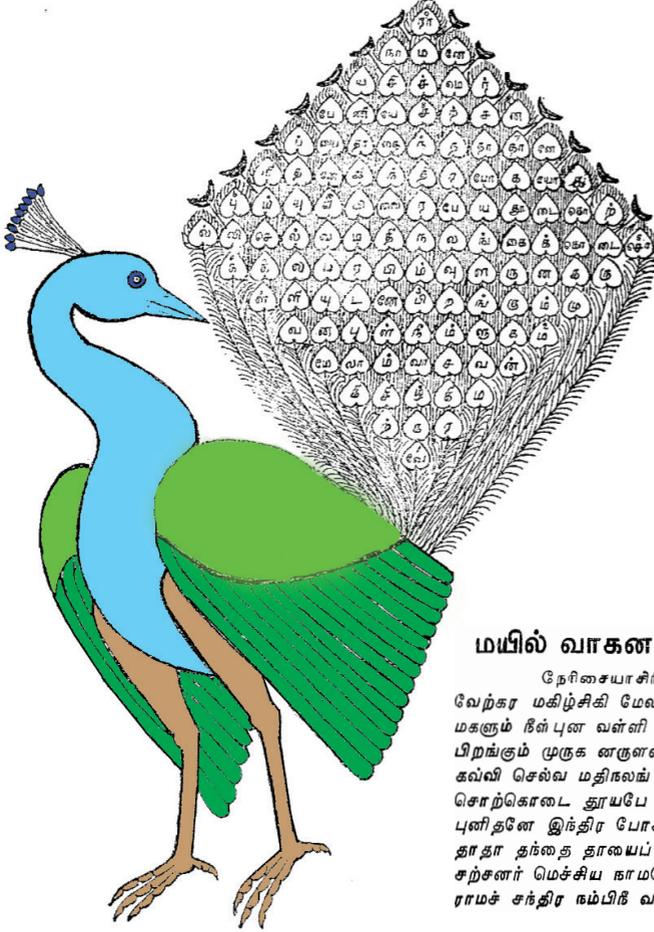
(இதன்பொருள்.) வர தந = (வரும்புநர்க்கு இல்லையென தனிக்கும்). வரத்தையுந் தனத்தையுமுடைய, திப நகர=பிரகாசமயமான நகரத்தானே, சுமுக=நன்முகமுடையானே, ஒரு குக=ஆன்மாக்களின் இருதயகுகையின் கணிசுத்தலின்) ஒப்பற்ற குகனெனுங் காரணப்பெய ருடையானே, வறிது தபு=குறைவற்ற, விரி விதி=பெருந்தொழிலுள்ள, மரகத அரி=பச்சைநிற முள்ள தேராகு மயில்வாகனத்தின், பரம=கடவுளே, துகள் இல்=குற்றமில்லாத, அசல விமல = (திருப்பாங்கிரி - திருச்செந்தில் - திருப்பழந் - திருவேகம் - திருச்சோலைமலை - திருக்குன்றுதோரூடெலன்ப்படு) மலையனைத் தையுந் தனக்குத் திருக்கோவிலாகக் கொண்ட அழக்கில்லாதவனே, மழ என் அல் = அறிவுமுதிர்ச்சி யில்லாதவெனது (ஆணவ) இருளானது, இரிய = கெடும்படி, மரபு உறு = பாரம்பரியமான பெரியார் தன்மையுற்ற, குறுமுனிவர் = அங்குலூட அளவான அகஸ்தியமாமுனிவர்க்கு, உதி மயல்=உதித்த மயக்கத்தையும், அசரமதி=சுவாசமில்லாத யோக அறிவையும், விரி=விளங்க்சொல்லிய வருளிய, விபுதகுரு=பேரறிவாளனுள் ஆசாரியனே, சுரபதி= தேவர்கள் தலைவனே, நவாச பரத = சிங்காரம் - வீரியம் - பெருநகை - கருணை - இரௌத்திரம் - சூற்சை - சாந்தம் - அற்புதம் - பயமெனும் ஒன்பது இராமுள்ள நாடக நாயகனே, திநகர=உலகை நோக்கு முயிர்க்கண்ணுக்கு ஒளியாக நிற்கும் வானசூரியனாகவும் அச்சூரியனை யுடம்பாக வுடையானாகவும் ஆன்ம வறிவாகிய கண்ணுக்கு ஒளியாகநிற்கு ஞானசூரியனாகவும் வளங்குள்வாழ், மதுக மழ முனி = இனிமையான மாறா வளநல முள்ள முனிவடிவுடையானே, வருதி=வந்தருள்வாயாக. என்றவாறு.

வாதந திபநக ரகமுக வொருருக வறிதை புளிரிவிதி
 மாகத வரிபர மதகனி லசலலி மலமழ வெனலிரிய
 மாபுய குறுமுனி வருநிம யலசர மகிவிசி சிபுதகுரு
 கரபதி நவாச பரததி நகரம துகமழ முனிவருதி.

பாம்பன் குமரகுருநாச சுவாமிகள் (பாம்பன்) (பத்துப்பிரபந்தம் - 1907)

சீத்தர்க்கவிமாலை நூலினை இயற்றிய **பி.வ. அப்துல் கபீர் சாஹிப்** அவர்கள் 19ஆவது சித்திரக்கவிப் பாடலில் **மயில்வாகனப் பந்தப்** பாடலொன்றைத் தந்துள்ளார். இப்பாடலிலே மயிலின் உடற் பகுதியில் எழுத்துக்கள் அமையாமல் தோகைப் பகுதியில் மாத்திரம் எழுத்துக்கள் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

மயில் வாகனப் பந்தம்

நேரிசையாசிரியப்பா
வேற்கர மகிழ்சிகி மேலாம் வாசவன்
மகனும் நீள் புன வள்ளி யுடனே
பிறங்கும் முருக னருளவும் பிரபலக்
கவ்வி செல்வ மதிநலங் கைக்கொடை
சொற்கொடை தூயபே ரவையி லீயும்
புனிதனே இந்திர போக யோகனே
தாதா தந்தை தாயைப் பேணியே
சற்சனர் மெச்சிய நாமனே
ராமச் சந்திர நம்பிநீ வாழ்கவே

38

குறிப்பு :

‘வேங்கடம்வாழ் வேதன்...’ எனத் தொடங்கும் **தோத்திர மஞ்சரிய்லுள்ள** பாடலானது, மேலுமோர் உதாரணமாகும்.

54.0 மாலைபந்தம் (புட்பபந்தம்)

இவை மாலை போன்ற சித்திரத்தளத்தில் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவிகள் ஆகும். **மாலை பந்தமானது** இந்நூலிலே கூறப்பெறும் புதியதொரு தொகுப்பு வகையாகும். இதில் மாலைமாற்று சித்திரக்கவிபோன்று முன்னிருந்து பின்னோக்கிய மற்றும் பின்னிருந்து முன்னோக்கிய இரு திசைகளிலும் பாடல் அமையப்பெறமாட்டா. **மாணிக்கமாலை பந்தம்** மற்றும் **உருத்திராக்க கண்டிகா பந்தம்** என்பன இவ்வகைக்குள் அடங்குகின்றன.

54.1 மாணிக்கமாலைபந்தம்

சீத்தரக்கவீமாலை நூலினை இயற்றிய **பி.வி. சிங்கல் கபூர் சாவூர்** அவர்கள் நூலினது முதலாவது சித்திரக்கவிப் பாடலாகப் பின்வரும் **மாணிக்கமாலைபந்த** பாடலினைத் தந்துள்ளார்.

மாணிக்கமாலை பந்தம்

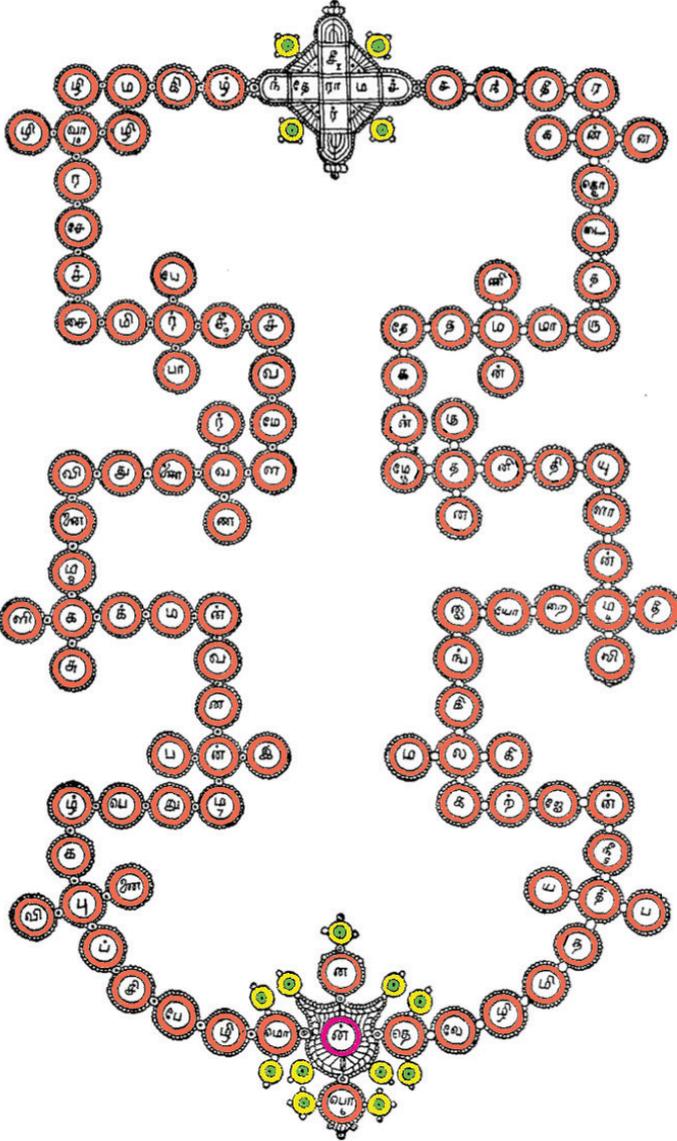
1. சீரார் ராமச் சந்திரன் கன்னன்
2. கொடைதரு மாமணி மன்மத தேகன்
3. மேதகு தனத னிதியுளான் மதிமலி
4. மறையோ னுங்கில மலகில கற்றோன்
5. நீதி யதிபதி தமிழிலே தென்னன்
6. பொன்மொழி பேசிப் புவிபுனை புகழ்பெறு
7. மன்பன் இன்னவன் மக்க ளிககுக
8. மனைவி துணைவர் வணவன மேவச்
9. சீர்பேர் பார்மிசைச் சேர
10. வாழி வாழி வாழி மகிழ்ந்தே.

மாணிக்கமாலை வாசிக்கும்முறை, மேலே சீர் என்பதில் தொடங்கி, எண்ணையும் பாடலையும் பாசீத்து வாசிக்கவேண்டும். முகப்பில் உள்ள நடுக்கட்டத்தில் 2 எழுத்து, மற்ற 13 கட்டங்களில் நடுக்கட்டத்திலுள்ள எழுத்து மும்முன்றாக வரும்.

54.2 உருத்திராக்க கண்டிகாபந்தம்

செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாண சுந்தரக் கவுண்டர்** பாடிய **கந்தன் சீத்தர பந்தன மாலை**யில் பின்வரும் **உருத்திராக்க கண்டிகாபந்தம்** (பந்தனம்) காணப்பெறுகின்றது. இப்பாடலானது விநாயகக் கடவுள்மீது பாடப்பெற்ற காப்புப் பாடலாகும்.

மாணிக்கமாலையந்தம்

(சத்திரகீகமாலைய நூல்)

55.0 மலைப்பந்தம்

சீத்தர்க்கவமாலை நூலினை இயற்றிய **பி.வ். அப்துல் கயூர் சாஹிப்** அவர்கள், நூலினை இரண்டாவது சித்திரக்கவிப் பாடலாகப் பின்வரும் **மலைப் பந்தப்** பாடலினைத் தந்துள்ளார்.

மலைப்பந்தம்

(நிலைமண் டிலவா சிரியப்பா)

41

1. மாமறை போதித்த வழியே நடந்து
2. வேந்த ரமைச்சர் மேதைநீ தானென
3. ஒதப் பொறுமை உயிரிடத் தன்பு
4. கருணை நீதி கடவுளின் தாளை
5. வணங்கு நேர்மை வள்ளலா யீகை
6. ஆழ்ந்தறி மனமும் அன்னை தந் தையரை
7. யொருமன தாப்பணி வாய்மை உறவினர்
8. புகழ்ந்திட நேயம் பொருந்தவே நீதமார்
9. சபைதனை யடுத்தே வாய்மழை பொழிவோ .
10. னரசவை பணிபே ராங்கிலம் பேசி
11. மன்னுசீர் சேர வாதந் தான்புரி
12. கேசரி தானிவ னம்புவி மெச்சு
13. மதிமுகன் சதாவுள மாசு நீங்க
14. முருகன் பாத வணந்தனை யுன்னித்
15. திணிபூ வாணி நசவுரை தீரனே
16. வாகை மாலை தானணி மார்பா
17. சீர்தர ரணிவளம் சேரநீ வாழ்கவே .

மலையில் இந்தச் செய்யுளி ருக்கிறது. 1. மாமறை என்பது முதலாக நேரே வாசித்து மேலேறி, நேரே வாசித்து மறுபடியும் மேலேறி, நேரே வாசித்து, இப்படியே உச்சிவரை வாசித்து நடுவே இறங்கினால் பாடல் முற்றுப்பெறும்.

பாடலில் தலைவன் பேரைக் காணாமே என்று யோசிக்கிறீர்களா? பேர் இருக்கிறது. எப்படி என்றால், மலையில் மாமறை என்பதற்கடுத்துள்ள (பேர்) என்னும் எழுத்து முதலாக மேலேறி கோட்டின் அடையாளப்படி கீழேயிறங்கினால், ஒரு குறள் வெண்பாவரும். அவற்றில் தலைவன் பெயரும் எனது வேண்டுகோளும் வருவதற்கு.

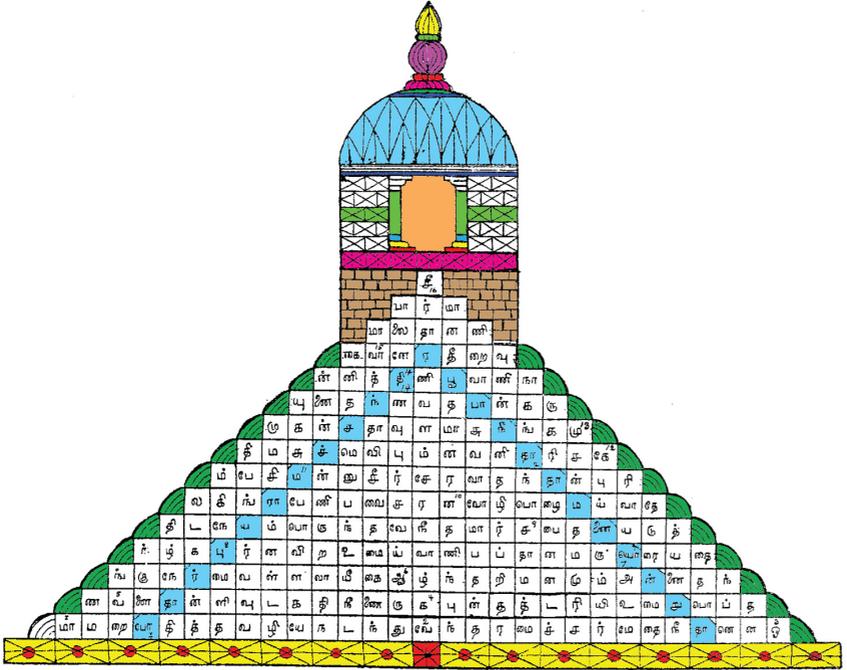
(குறள் வெண்பா)

போதார் புயராமச் சந்திர பூபாநீ
தாதா மனையொன்று தா .

என வருதல் காண்க.

குறிப்பு :

‘நீறு தரிப்பான் நெடியரவங்.....’ எனத் தொடங்கும், **ப.வெ. பூர்ணமலை நாயனார்** பாடிய **ஸ்ரீமத் இராமாயணத்திலுள்ள** பாடலானது, மலைப்பந்தப் பாடலாகும்.

(சீத்திரக்கவியாலை நூல்)

56.0 திருவடிப்பந்தம்

சத்திரக்கவமாலை நூலினை இயற்றிய **பி.வீ. அப்துல் கபீர் சாவூர்** அவர்களது நூலில் 13^{ஆவது} சித்திரக்கவிப் பாடலாகப் பின்வரும் திருவடிப்பந்தப் பாடலினைத் தந்துள்ளார்.

திருவடிப்பந்தம்

(நேரிசையா சிரியப்பா)

திருவடிச் சேவை தாபோ தந்தா
வேதாந்த மேதா மேதகும் கொங்கு
நிலைகலை நிதிமலி மதிதா வழிகிளை
நீள வாருதி நீர்போற் பெருகிட
வேதா சபைசதா முதலித முரைமன
மரைமுக யோக முளவண வளராமச்
சந்திரன் நீதிசீர் சீல முலக
மிகவே நாவே பேசு பேர்தார்
வாகை வாழ வழகா குகாவே
ளேவேலா மேலச வணிவர
மார நிலைநிதி யாதி தாவே

திருவடிப்பந்தம் வாசிக்கும்வழி : உட்புறம் கீழே உள்ள வட்டத்திலிருந்து வலது பாதத்தில் வலப்புறமாக மேலேறி, சுண்டுவிரலில் ஏறி இறங்கி, அடுத்த விரலில் ஏறி இறங்கி, 3-வது விரலிலும் ஏறி இறங்கி, கீழ் வட்டத்துக்கு வந்து, மறுபடி, இடப் பாதத்தில் மேலேறி, முன்பாலவே விரல்களில் ஏறி இறங்கிக் கீழேயுள்ள வட்டத்திலிறங்கி, வெளிவட்டத்தில் ஏறியும் இறங்கியும் முறையாக வாசித்தால் பாடல் சரியாகவரும்.

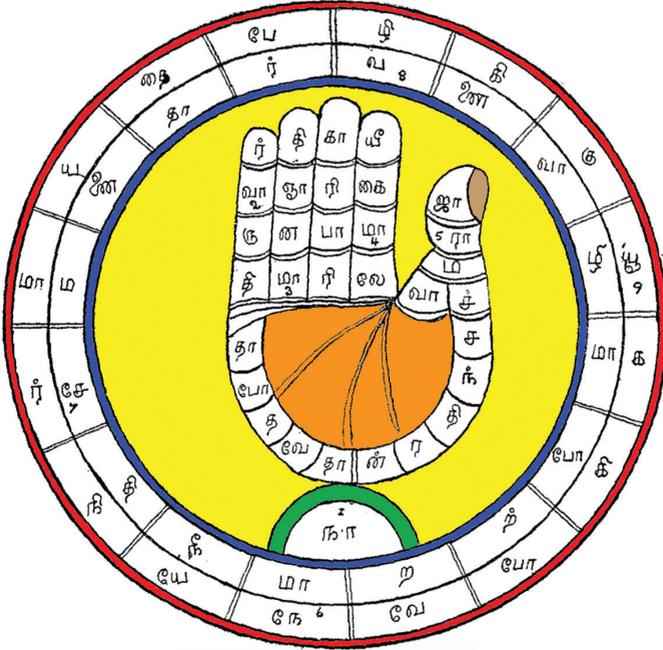
முதலிதம் என்பதை எழுவாயாகக் கொண்டு — முதன்மையான நல்ல மனமும் மொழியும், தாமரை மலர் போன்ற முகமும், யோசனமும், அழகும், செல்வமும் பொருந்திய, ராமச்சந்திர வள்ளலின் நீதியையும், புகழையும், ஒழுக்கத்தையும், உலகத்தார் நாவானது மிகுதியாகப் பேசும்படி, அனனது பேரும் புகழும் நிலைபெற, நீடுழி அவன் வாழவும், அழகிற் சிறந்த முருகப்பெருமானே, செல்வனே, வேலாயுதக்கரத்தானே, நீ உயர்வான வரம் நிறையத் தரவேண்டும். அவைகள் யாதெனின், தலைவனுக்கு நின் திருப்பாத சேவை தரவேண்டும். ஞான போதந்தரவேண்டும். வேதாந்தமெல்லாம் தரவேண்டும். வாலனை பொருத்திய நிலைபெற்ற உலகனும், செல்வமும், மிகுந்த அறிவாற்றலும் தரவேண்டும். சமுத்திர நீர்போலப் பெருகும்படி, சுற்றத்தாரும் மக்களும் மகிழ நிலைபெற்ற செல்வம் கல்வி அவர்களுக்கும் தரவேண்டும். எல்லாச் சபைகளிலும் கடல் மடைத்திறந்தாற்போலப் பேசும்படித் தலைவனுக்கு நாவன்மையும் தரவேண்டும் என்பதாம்.

57.0 திருக்கைபந்தம்

சத்தரக்கவமாலை நூலினை இயற்றிய **பி.வீ. அப்துல் கபீர் சாவூரி** அவர்களது நூலில் 14^{ஆவது} சித்திரக்கவிப் பாடலாகப் பின்வரும் திருக்கைபந்தப் பாடலினைத் தந்துள்ளார்.

நாதா வேத போதா திருவார்
 வாருதி மாள ஞாதி ஞான
 மாரி பாரி காரி பாரிலே
 மாகை யீகை மாலே வரம
 ராஜா ஶாமச் சந்திரன் நாமா
 நேமா நீயே நீதி நிதிசேர்
 சேமமா மனையனை தாதைதார் பேர்வழி
 வனாகினை வாகு வாழி
 யூழி மாகமா போகிபோற் போற்றவே.

குறியு :

த.க.சண்முகம்மீது பாடப்பெற்ற 'சண்முகம் திருவார் வாருதி மாள.....' எனத் தொடங்கும் பாடலையும் திருக்கைபந்தத்துக்கு உதாரணமாகக் கூறுவர்.

58.0 இலிங்கபந்தம்

இலிங்க பந்தச் சித்திரக்கவி வகையானது வடமொழி இலக்கண நூல்களில் பரவலாகக் கூறப்பெற்றிருக்கும் ஒரு சித்திரக் கவி வகை என எண்ணத்தோன்றுகிறது. ஈழத்தைச் சேர்ந்த, வடமொழிப் பாண்டித்தியம்பெற்ற **நா. கந்ரைவேற்பள்ளை** அவர்கள் இலிங்க பந்தச் செய்யுள்கள் இயற்றியதாக அறிகின்றபோதும் அவரியற்றிய செய்யுள்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

இச்சித்திரக்கவி வகையைச் **சீவலிங்கபந்தம்** என்றும் அழைப்பர். **பி.வீ. அப்துல் கபூர் சாவூர்** அவர்கள் இயற்றிய சீவலிங்கபந்தச் செய்யுள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

சீவலிங்கபந்தம்

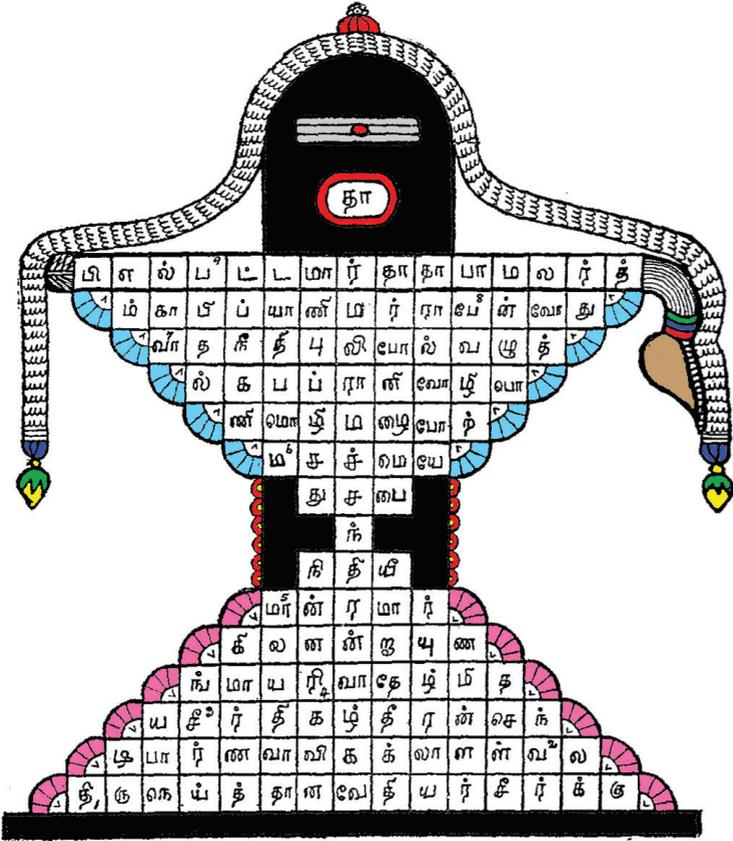
(நேரிசையா சிரியப்பா)

திருநெய்த் தான வேதியர் சீர்க்குல
வள்ள லாக்கவி வாணர் பாடிய
சீர்திகழ் தீர செந்தமிழ் தேவா
ரியமாங் கிலனன் ருயுணர் மாரன்
மாநிதி யீந்து சபையே மெச்ச
மணிமொழி மழைபோற் பொழிவோ னிராப்பகல்
வாத நீதி புலிபோல் வழுத்துவோன்
பேரார் மணியாப் பி காம் பி.எல்
பட்டமார் தாதா பாமலர்த்
தார்மலி ராமச் சந்திரன் வாழ்கவே.

சீவலிங்கபந்தம் வாசிக்கும்வழி. 1-நெம்பர். திரு. என்பது முதலாக நேரே வாசித்து மேலேறி நேரே வாசித்து இதுபோலவே மேலேறி, திருநீற்றுக்குக்கீழே உள்ள, பொட்டு (நெற்றிக்கண்) அதிரெந்து நேரே கீழிறங்கினால் பாடல் முடிவாகும்.

இலிங்கயந்தம்

(சத்திரக்கவமாலை நூல்)

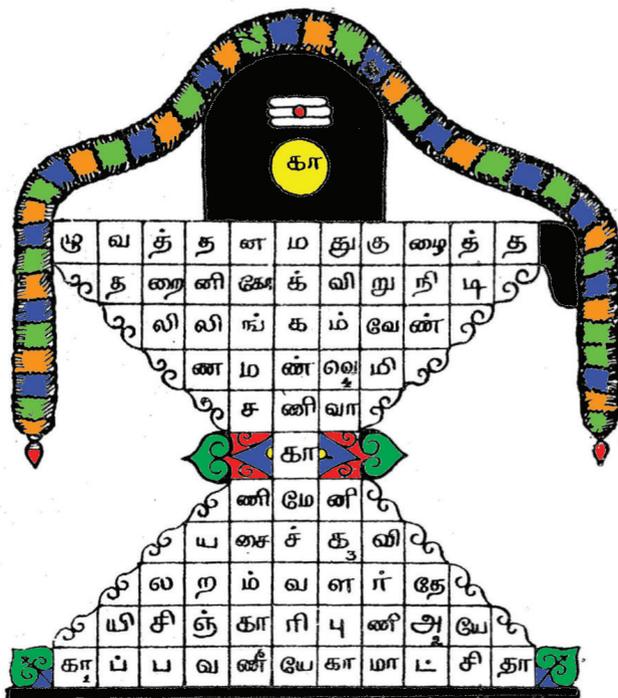
தேவ் காமாட்சி தாசன் பாடிய **ஸ்ரீகாமாட்சி அம்மன் அலங்கார**
பஞ்சகந்தல் பின்வரும் சிவலிங்கபந்தப் பாடல் காணப்பெறுகின்றது.

காப்பவ ணீயே காமாட்சி தாயே
 அணிபுரி காஞ்சியி லறம்வளர் தேவி
 கச்சை யணிமேனி காசணி வாமி
 வெண்மண விவிங்கம் வேண்டி நிறுவிக்க
 கோன்றை தழுவத் தனமது குழைத்த
 காமக் கண்ணி காமேச் வரியே

அழகிய காஞ்சி நகரில் அறம் வளர்க்கும் தேவியே! வெண்மணலில் விங்கம் வேண்டி நிறுவி, தனங்கள் குழையுமாறு இறைவனைத் தழுவிய காமாட்சி தாயே! நீயே இவ் அகில உலகங்களை யும் காப்பவளாவாய்.

சிவலிங்க பந்தமாக அமையும் பாடலில் 'விங்கம்' என்ற சொல் அமைவதும், காமாட்சி அம்மை தாமே விங்கம் சமைத்து இறைவனை வழிபட்ட புராணக்கதை அமைவதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

ஸ்ரீ ச்வானந்த சுவாமிகள் பாடிய **சப்தரூ மஞ்சரீயில்** சிவலிங்க பந்தத்துடன் இணைந்து **மாலைமாற்றுக்** கவியும் வருவதைக் காணலாம். இவையிரண்டும் வேறுவேறு கவிகள் என்றபோதும் இணைந்த சித்திரமாகத் தரப்பெற்றமை சிறப்புடையதாகும். இதற்குரிய பின்வரும் பாடல்களும் சித்திரப்படமும் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப்பதிப்பு நூலிலிருந்து எடுக்கப்பெற்று இங்கு தரப்பெற்றுள்ளது.

மாலை மாற்று லிங்கபந்தம் ஸ்ரீ சற்குரு லிங்கபந்தம்

(நேரிசை வெண்பா)

1. சீர்த்தகமே னிப்பரமன் செய்யகழல் காணவெல்லாந்
கார்த்தகலிங் கவ்வமயந்தென் காப்பவராய் - பேர்ப்பனுவல்
அல்லலக லச்சொல்லு மண்ணல் குருநாதச்
செல்லப்ப தெய்வலிங்க மே

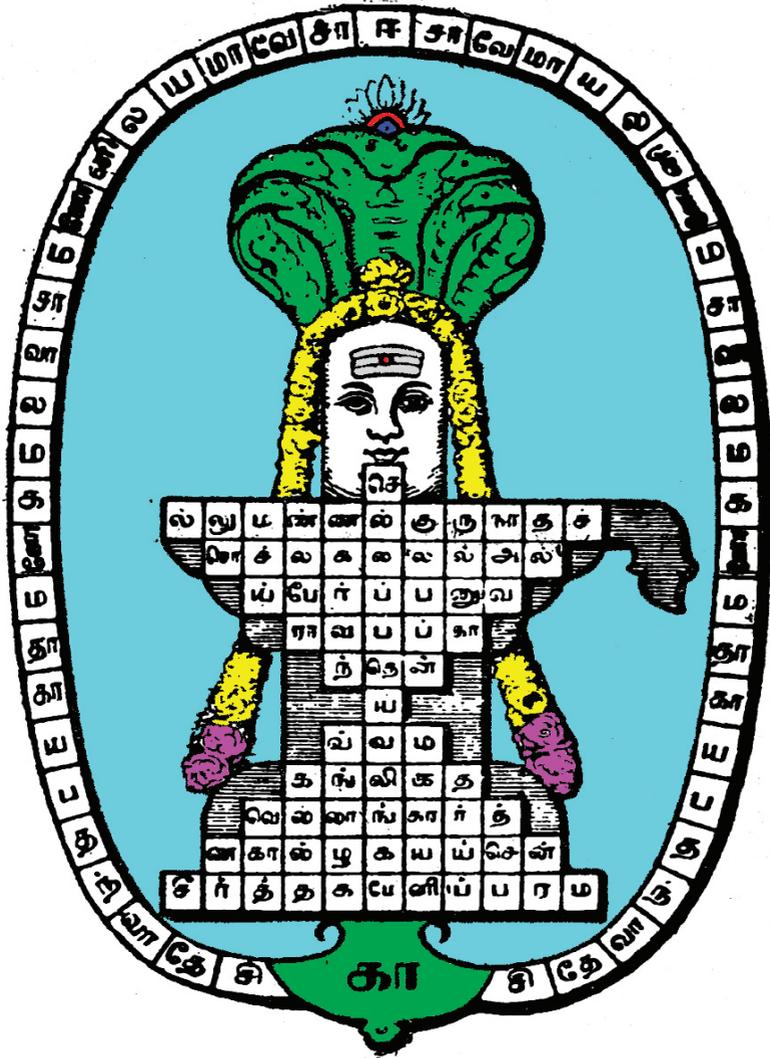
ஸ்ரீ சற்குரு மாலை மாற்று

(நேரிசை வெண்பா)

2. காசிதே வாந்தபய காதா மனோகமல
வாசா மனோனிலய மாவேசா - ஈசாவே
மாயலனி னோமசா வாலமக னோமதா
காயபதந் வாதேசி கா.

குறிப்பு :

தோத்தர மஞ்சரீயிலுள்ள 'இயலதாற் சேயை யேந்திப் பல நூல்.....' எனத் தொடங்கும் பாடலும், தமிழகத்து தென்காசிச் சிவாலயத்தில் எழுதப்பெற்றுள்ள 'கார்கொண்ட புண்ணியத்தால் காமதிப்பால்.....' எனத் தொடங்கும் பாடலும், சிவலிங்கபந்தச் சித்திரக்கவிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

(ஸ்ரீ சுவானந்த சுவாமிகள் பாடிய சந்திரமஞ்சரி நூலிலுள்ள பாடல்)

59.0 சங்குயந்தம்

சங்கு போன்ற சித்திரத்தில் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவியாகும். செட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாண சுந்தரக் கவுண்டர்** பாடிய **கந்தன் சந்திர பந்தன மாலை** நூலுக்கு சாற்றுக்கவியை சங்குபந்த அமைப்பில் **இரகுநாதையர்** (இந்தியா) இயற்றியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இதுபற்றிய பின்வரும் குறிப்பானது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சந்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப்பதிப்பு நூலிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.

திருமால் கையிலேந்திய ஊது சங்கின் வடிவமைப்பில் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடப்படுவது சங்க பந்தனமாகும். இதில், நடுச்சுழியில் பாடலின் முதல் எழுத்து தொடங்கி வளை கோட்டில் சுற்றிவந்து மேலேறிக் கீழிறங்கி, மீண்டும் சுழித்து மேலேறிச் சென்று தொடங்கிய எழுத்திலேயே முடிவதைக் காணலாம்.

சங்கம்—சங்கு. பந்தனம்—கட்டம்

(நேரிசை வெண்பா)

(எ - ஓ)

தேவற்குத் துன்பத்தைத் தீர்த்தசத்தி வேலவன்மீ
தேவைத்த பக்தி திகழ்ந்தோங்கப்—பாவொத்த
வித்தாரன் கல்யாண சுந்தரனா மேலோன்செய்
சித்திரப்பா மெத்ததிறத் தே.

கருத்துரை

தேவர்கள் இன்புறும்படி சுரனை அழித்து, பெருமை பெற்ற முருகப்பெருமான்மீது சித்திரப்பா பாடிய கல்யாண சுந்தரன் என்பார் மேன்மேலும் சிறக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

குறிப்பு

பாடலில் உள்ள 74 எழுத்துக்கள் சித்திரத்தில் 6) ஆக அமை கின்றன.

குறிப்பு :

தோத்திர மஞ்சரியிலுள்ள 'நீடோங்கல் மீதிலெலா நின்றருள்...' எனத் தொடங்கும் பாடலும் சங்குபந்தச் சித்திரக்கவியாகும்.

60.0 பிரணவயந்தும்

‘ஓம்’ என்னும் பிரணவ எழுத்தின் அமைப்பில் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவியாகும். செட்டி பாளையத்தைச் சேர்ந்த **கல்யாண சுந்தரக் கவுண்டர்** பாடிய **கந்தன் சீத்திர பந்தன மாலை** நூலில் முருகனுக்குப் பாடிய இவ்வகைச் சித்திரக் கவிக்கு **சடாக்கரபந்தம்** என்று பெயர் குறிக்கப்பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது. இருப்பினும் பிற பாடுபொருளையும் கொண்டு இச்சித்திரக்கவி அமைக்கலாம் என்பதால் பிரணவபந்தம் என்னும் பொதுப்பெயரே பொருத்தமாகின்றது.

60.1 சடாக்கரபந்தம்

பின்வரும் குறிப்பானது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப் பதிப்பு நூலிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல் **கல்யாண சுந்தரக் கவுண்டர்** பாடிய **கந்தன் சீத்திர பந்தன மாலை** நூலிலுள்ளதாகும்.

ஓம் சரவணப்வ என்னும் மந்திர மொழியின் உருவின் அமைந்த சித்திரத்தில் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடுவது சடாக்கர பந்தனம் என்பர்.

சடாக்கரம் - குமரன் மந்திரமாகிய ஆறெழுத்து (சரவணப்வ)

(நேரிசை வெண்பா)

(எ-டு) பூசமுர மேவகுண தீபநவ பூர்வமொழி

நேசவள்ளிக் காப்புனத்தில் நின்றகுகா—பாசமொடு

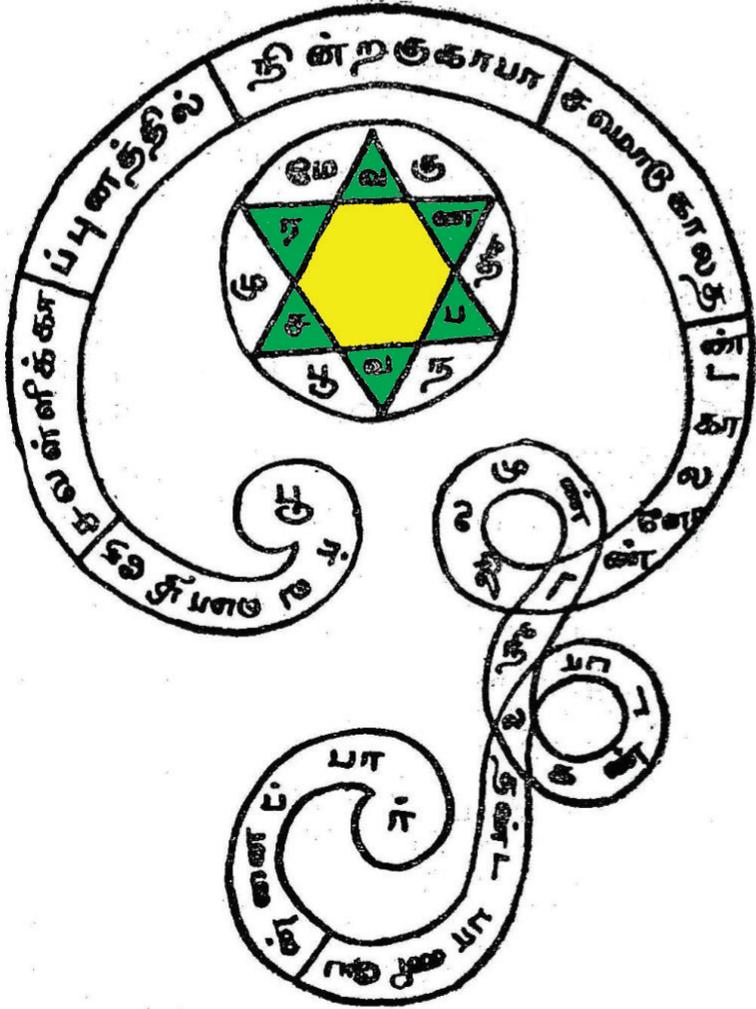
காலதண்ட காலனொண்ட ஆலமுண்ட நீலகண்ட

பாலதண்ட பாணியென்னைப் பார்.

(இ-ள்) பூசமுரமேவ - பூசநட்சத்திரம் சிறப்படைய

கருத்துரை

பூச நட்சத்திரம் சிறப்படையும்படி தைப்பூச நாளில் அன்பர்கள் விழாக் கொண்டாட, வள்ளியை மணந்து மகிழ்ந்த குகனே! காலனுக்குப் பகையானவனே! ஆலகாலவிடமுண்ட சிவன் னைந்தனே! என்னைக் காத்தருள்வாயாக.

(கந்தன் சத்திரபந்தன மாலை)

குறிப்பு :

தோத்திர மஞ்சரியிலுள்ள 'விசுவந் தீதமர வேசாரு...' எனத் தொடங்கும் பாடலினையும் சடாக்ரபந்தக் கவியாகக் கூறுவர்.

61.0 லொக்ட்டாண் பரீதும்

லொக்ட்டாண் ஂண்னும் வலளையாட்டுக்கான ஑ித்திரத்தல் ஂழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற ஑ித்திரக்கவியாகும். இதுபற்றிய பின்வரும் குறிப்பானது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் ஂழுதிய **஑ீத்திரக்கவிகள்** ஂண்னும் ஆய்வுப்பதிப்பு நூலிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.

லொக்ட்டாண் ஂன்பது ஒருவகை வலளையாட்டு. நடுவில் ஒரு கட்டமும் அதை஑் ஑ற்றி நான்கு கட்டங்கள் அமைந்து, இவ்வாறு ஂழு கட்டங்கள் அமைந்து காய்களை உருட்டி ஆடுவதாகும். அவ்வாறே ஒரு பாடலிலுள்ள ஂழுத்துக்கள் இக்கட்டங்களில் அமையவும், காய்களை மாற்றுவதைப் போல ஂழுத்துக்களை மாற்றி மாற்றிப் படிக்கவும் பாடல் முடிவடையும்.

(ஂற்றில்லாத நிரோட்டக நேரிஸை வெண்பா)

(ஂ-ஂ) “தாயனைய ஑ேயனே தாகனக யேனே
தாயநய ஂேயனே நேயரிய—லாயனே
஑தாநா தாநீதானே ஑ாலநல ஑ிலனே
காதாதே தா஑ீதா கா”

(இ-ஂ) தா கனகயேகனே-தருவாய் பொன்போன்ற ஂப்பற்றவனே,
தாய் - முதன்மை, நயம் - வேத஑ாத்திரம்
ஂேயன் - அறியப்படுத்தினவன்,
நேயரியலாயனே - நேயர்களுக்கு இயல்பானவனே,
஑தா - இலக்குமி கடாட்சம் கொடு,
கா தா - கற்பகத்தை தா, தே தா - கிருபை தா,
஑ீ தா - திருவைத்தா, கா = காப்பாற்று

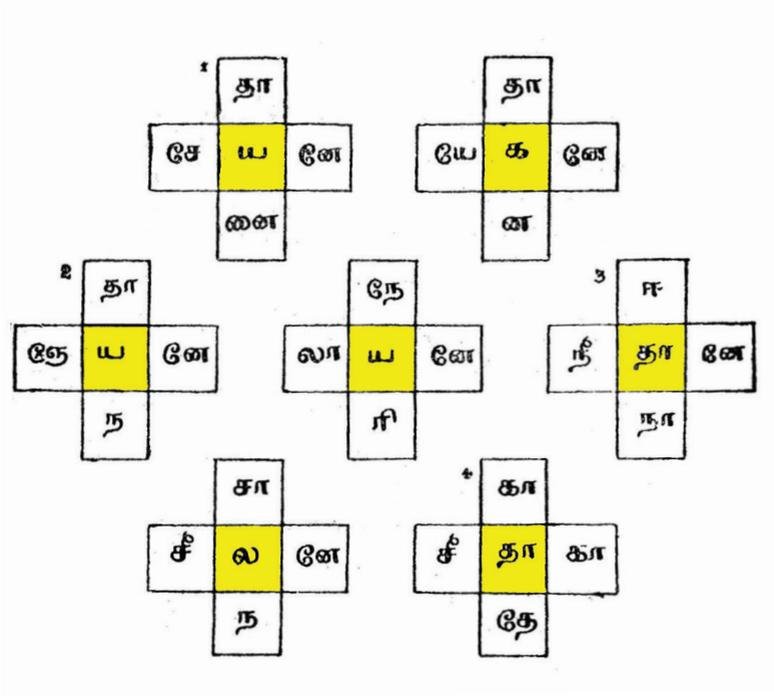
கருத்துரை

பொன்போன்ற ஂப்பற்ற முதல்வனே! அளவற்ற ஑ெல்வருடன் நின் அருளையும் தந்து காப்பாயாக.

குறிப்பு

இப்பாடலில் ஂழுத்துக்கள் 2-4-6ம், 9-11-13ம், 16-18-20ம், 23-25-27ம், 30-32-34ம், 37-39-41ம், 44-46-48ம் தம்முள் பொருந்தி வந்துள்ளன. ஆக, பாடலிலுள்ள ஂழுத்துக்கள் 49 ஂனவும், இவையே ஑ித்திரத்தில் 35 ஂனவும் அமைகின்றன.

சொக்கீட்டாய்ந்தம்

(கந்தன் சித்திரபந்தன மாலை)

62.0 விளக்குபந்தம்

விளக்கு உருவத்தளத்தில் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடப் பெற்ற சித்திரக்கவியாகும். இதனை **குத்துவளக்குபந்தம்** என்றும் அழைப்பர். இதில் வேறுபாடுகளுடன்கூடிய பல சித்திரக்கவிகள் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. அவற்றில் இரண்டு இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

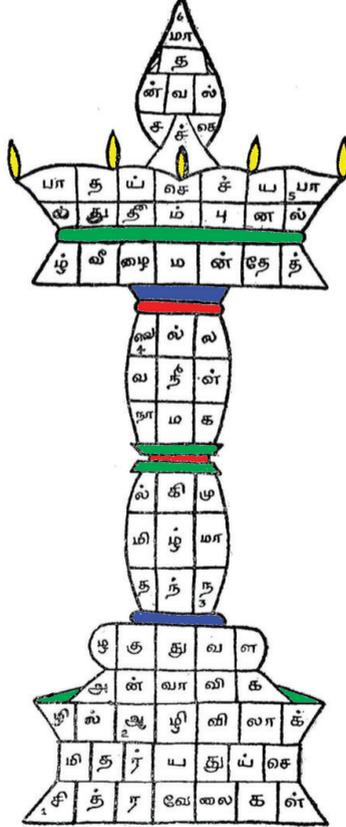
தேவ் காமாட்சி தாசன் பாடிய **ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மன் அலங்கார பஞ்சகத்தல்**, காமாட்சி அம்மனின் விளக்குச் சித்திரத்தில் பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. இதுபற்றிய பின்வரும் குறிப்பானது **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்தரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப்பதிப்பு நூலிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.

தாயின் மணிவிளக் கேந்தித் தருமந்
தழைக்கமனை செழிக்க மாடத் திருத்திநன்
மங்கள மஞ்சட் குங்கும மப்பி
விரைசெறி மாலை வேய்ந்தன் புடனே
மணநிறை மடுவென ஆநெய் யோம்பித்
தாமரை நூற்றிரி யமர்த்தித் தண்ணளி
யாட்சி யாக அருளொளி மேற்றிச்
சிவ சாட்சியே தேவ காட்சியே
மாதாவே தாதாவே காமாதே
காவாயே தாயே நீதா
நீயே தாயே வாகா தேமா
காவே தாதா வேதா மாயே
எனநின மனமுற அறுநான் மனையின்
தேவிஸ்ரீ காம கோடி நாலெண்
ணறமரு ணன்றென் றன்னை
ஸ்ரீகா மாட்சி யம்மன் விளக்கே.

இது சிவலிங்க பந்தம் அமைப்பினையே அடிப்படையாகக் கொண்டது எனலாம்.

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப்பதிப்பு நூலுக்கு கவிஞர் **நாரா நாச்சியப்பன்** விளக்குபந்தத்தில் ஒரு வாழ்த்து எழுதியுள்ளார். இதே நூலில், மாதவன் எழுதிய 'சீர்மிகு முருகவேளைச்..' எனத் தொடங்கும் ஆசிரியர் வணக்கமும் விளக்குபந்தச் சித்திரக்கவியாகும்.

சித்ர வேலைகள் செய்துயர் தமிழில்
 அழிவிலாக் கவிவான் அழகு துவள
 நந்தமிழ் மாமுகில் நாமகள் நீவ
 வெல்லத் தேன்மழை வீழ்ந்து தீம்புனல்
 பாயச் செய்த பாசச் செல்வன்
 மாதவச் செம்மல்லீ மகிழ்ந்துவா ழியவே

63.0 சிலுவைபந்தம்

சிலுவைபந்தமானது அண்மைக்காலங்களில் தமிழ்ச் சித்திரக் கவிக்குள் உள்வாங்கப்பெற்றதொன்றாக இருத்தல்வேண்டும். **சிலுவை பந்தமானது** சித்திரக்கவி வகைகளுக்குள் ஒன்றாக இந்நூலிலே உள்ளடக்கப்பெறுகின்றது.

08. மு. முத்தையா ராடீரீகோ பாடிய பின்வரும் செய்யுள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது.

யோ															
ரா												ரா			
ளா												ளா			
மா												மா			
ய												ய			
மா	ரா	ய	தூ	லை	ச					ச	லை	தூ	ய	ரா	மா
	மா														
ய		ம	து	வோ	ய					ய	வோ	து	ம	ய	
த												த			
வ												வ			
னே												னே			
ய												ய			
ம												ம			
லு												லு			
வா												வா			
ய												ய			
ப												ப			
ர												ர			
னே												னே			
★															

நேரபயவா னுமயனேவ தயவோ துமய
 மாராய தூசையமாளா ராயோ ராளா
 மாயசை தூயராமாய மதுவோ ராளா
 னேயம னுவாய பரனே.

64.0 அன்னபந்தம்

அன்னப் பறவை உருவத்தளத்தில் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவியாகும். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்** எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் நூலிலே, நூலறிமுகக் கவியாக, நூலாசிரியர் பின்வரும் அன்னபந்தப் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

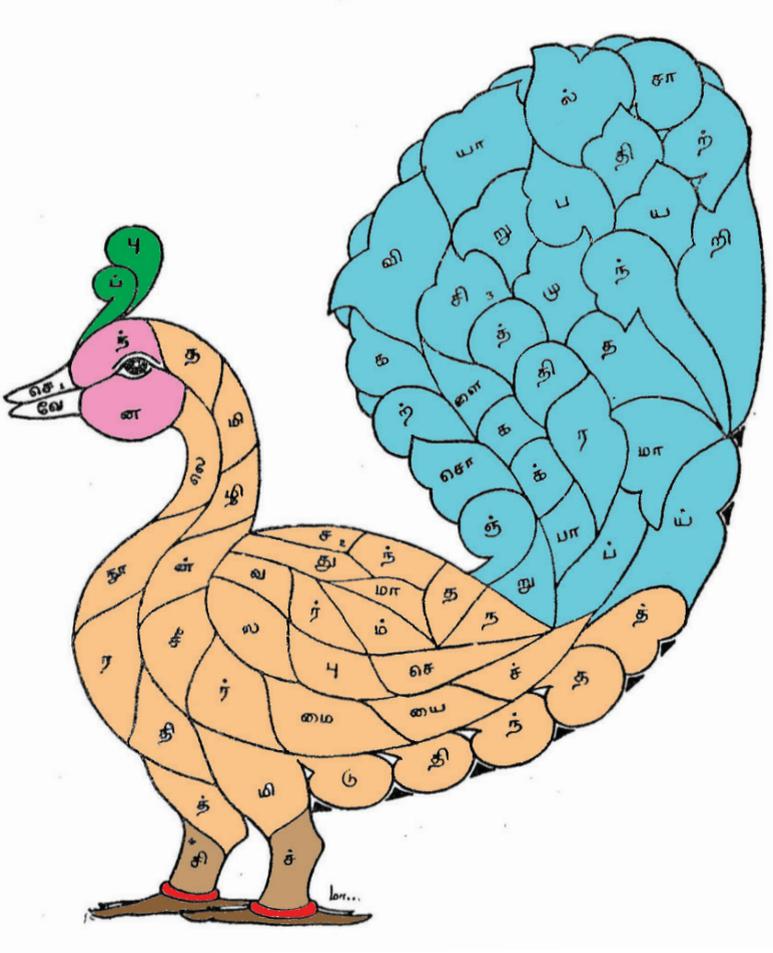

செந்தமிழின் சீர்மையைச் செம்புலவர் செம்மாந்து
சந்தநறுஞ் சொற்கவியால் சாற்றியதில்—பந்தமுறு
சித்திரப் பாக்களைவி சித்திரமாய்த் தந்திடுமிச்
சித்திர நூலெனவே செப்பு.

செய்யுளில் உள்ள எழுத்துக்கள் 79

சித்திரத்தில் உள்ள எழுத்துக்கள் 69

இதில், 1/77 ஆம் எழுத்து செ; 12/18 ஆம் எழுத்து செ; 13/19 ஆம் எழுத்து ம்; 21/24 ஆம் எழுத்து ந்; 34/40 ஆம் எழுத்து ல்; 46/56 ஆம் எழுத்து சி; 47/57 ஆம் எழுத்து த்; 48/58 ஆம் எழுத்து தி; 49/59 ஆம் எழுத்து ர; 32/55 ஆம் எழுத்து லீ ஆகியவை தம்முள் ஒத்து அமைந்துள்ளன.

(சீத்தர்க்கவிகள் - நூலறமுக்கப் பாடல் - வெ.இரா. மாதவன்)

65.0 மீன்பந்தம்

மீன் உருவச் சித்திரத்தில் எழுத்துக்கள் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற சித்திரக்கவியாகும். மும்மீன்பந்தச் சித்திரக்கவியும், அறுமீன்பந்தச் சித்திரக்கவியும் கிடைக்கப்பெறுவதால், மீன்பந்தம் என்னும் பொதுப் பெயரில் சித்திரக்கவி வகையானது இந்நூலிலே தரப்பெற்றுள்ளது.

65.1 முழுமீன்பந்தம்

கல்யாண சுந்தரக் கவுண்டர் பாடிய **கந்தன் சத்திர பந்தன மாலை** நூலிலுள்ள மும்மீன்பந்தம் பற்றிய பின்வரும் குறிப்பானது **வே. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சத்திரக்கவிகள்** என்னும் நூலிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.

மூன்று மீன்கள் ஒன்றையொன்று சந்திக்கும்படியாக அமைந்த சித்திரத்தில், மீன்களின் உடல் முழுதும் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்படுவது மும்மீன் பந்தனமாகும்.

(நேரிசை வெண்பா)

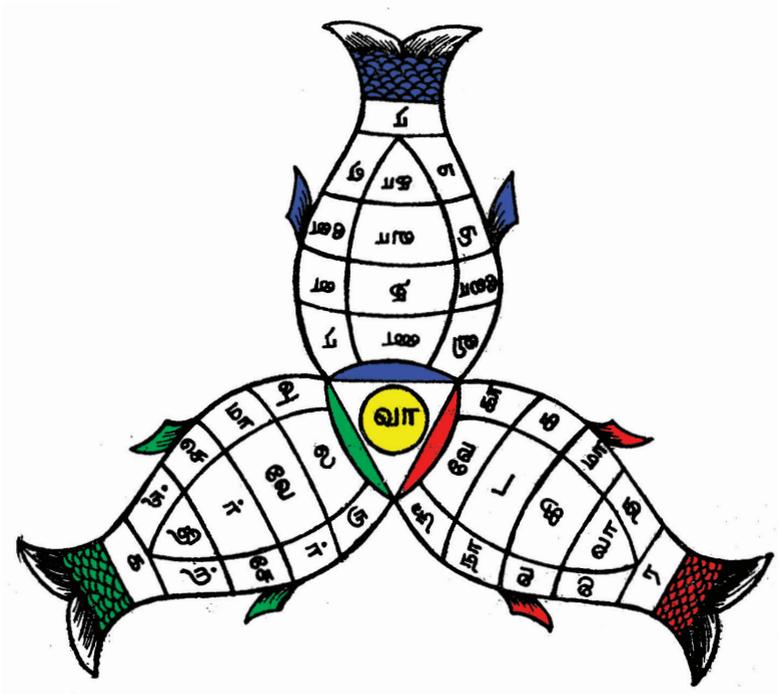
(எ-டு)

“வாருலவு மாவேர்சேர் செந்திற்க திர்வேல
வாரணவி லோதனனே வாமிமகா—ஏரகா
வாதணவா காவேநீ நாடக மாகிவல
வாதர வாகிடவே வா.”

(அ.கு.) வாது அணவா—வாதுநடுவா?
நாடு அகம் ஆகி—நாடும் மனத்திடமாகி.

குறிப்பு

இச்செய்யுளிலுள்ள எழுத்துக்கள் மொத்த 55. இவற்றுள், 1-19-37-55ம் ஒரே எழுத்தாகவும், 3118, 6117, 9116, 12115, 21136, 24135, 27134, 30133, 39152, 42152, 48151 எழுத்துக்கள் பொருந்தியும் வரக் காணலாம்.

(கந்தன் சீத்திரபந்தன மாலை)

65.2 அறுமீன்பந்தம்

கல்யாண சுந்தரக் கவுண்டர் பாடிய **கந்தன் சந்திர பந்தன மாலை** நூலிலுள்ள அறுமீன்பந்தம் பற்றிய பின்வரும் குறிப்பானது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **டே. இரா. மாதவன்**, எழுதிய **சந்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப்பதிப்பு நூலிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.

ஆறுமீன்கள் ஒன்றையொன்று சந்திக்கும்படியாக அமைந்த சித்திரத்தில், மீன்களின் உடல் முழுதும் பாடலின் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டுவது அறுமீன் பந்தனமாகும்.

(எ-டு) (நேரிசை ஆசிரியப்பா)

“சங்கர தனையா சாரங்க மருகா
ஐங்கரன் றம்பீ காரணி புதல்வா
மணிமுடி யவனே மலரணி நவிரா
திணியுறு பகனே சேணவிர் மார்ப
கவினுறு பாதா காத்திடும் பரனே
தவித்திடா தாளே சாமீ கோனே
தொழுதிவ னுணையே நானே
பாடினேனே பாப்புனைந் தேனே.”

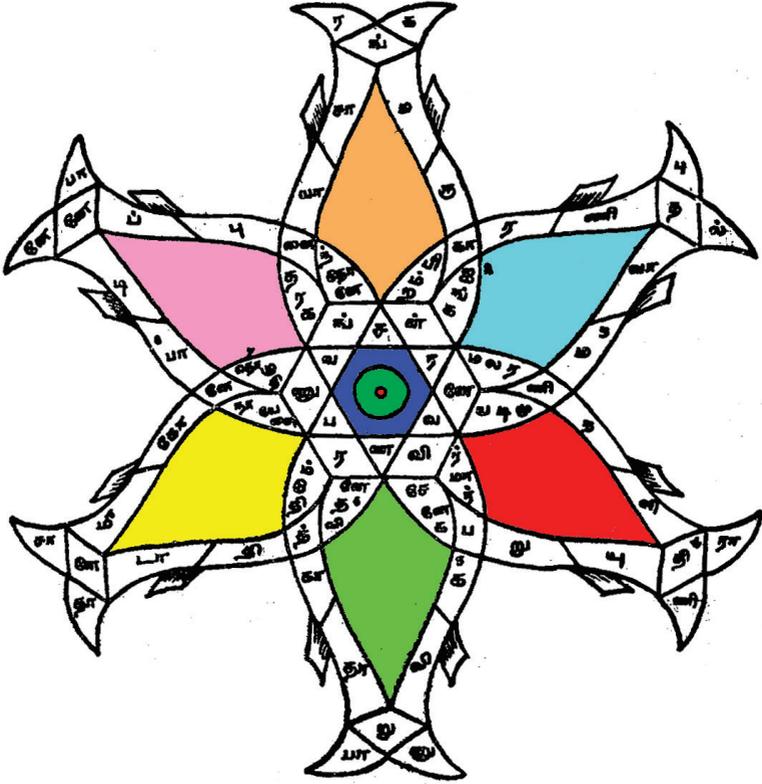
(இ-ள்) பரமசிவன் மகனே! திருமால் மருமகனே! விநாயகன் தம்பியே! சிவத்தன்மையோனே! உன்னையே தொழுது இப் பாடலைப் பாடுகிறேன். நவிரம்—தலை. பகம்—சிவத்தன்மை.

குறிப்பு

இச்செய்யுளில் உள்ள எழுத்துக்கள் 102 ஆகும். இவற்றுள் 1-ம் எழுத்து ச, 6/99, 14/23-ம், 18-ம் எழுத்து ர, 31/40-35-ம் எழுத்து வ. 48/57-52-ம் எழுத்து ண. 65/74, 69-ம் எழுத்து ப. 82/91 86ம் எழுத்து வ பொருந்தி வரக் காணலாம்.

குறிப்பு :

தொத்தர மஞ்சர்யிலுள்ள ‘சுரிசுழல் சத்தி சுடர்தீ...’ எனத் தொடங்கும் பாடலினையும் அறுமீன்பந்தக் கவியாகக் கூறுவர்.

(கந்தன் சத்திரபந்தன மாலை)

66.0 விசித்திர அகவல்

ஒரு குறள் வெண்பாவிலுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தையும் ஒவ்வொரு அடியின் ஈற்றில் அமையுமாறு பாடும் அகவற்பாவை விசித்திர அகவலாகக் கொள்வர். இதுபற்றிய பின்வரும் குறிப்பானது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்**, எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் ஆய்வுப் பதிப்பு நூலிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.

சிந்துபூந்துறை **பி. பி. நாராயணசாமி நாயுடு** பின்வரும் கவியை இயற்றியுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

‘தரும் புரவீச சைவரிசை யைய

வருக வருணல்க மா.

இக்குறள் வெண்பாவிலுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தையும் கீழ்க் கண்ட விசித்திரவகவலின் ஒவ்வொரு அடியினீற்றில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

**‘வருக வருக தரும்புர வரத
பண்டார சந்நி தானமுாப் பலரு
மேத்து மிறைவ வருக விம்ம
ணல்ல லுறவிழை யசுரர்சேர் திரிபு
ரந்தனை யெரித்தவ ரன்றன் சிர
தமர்ந்த சைவ சமய மவனிளி
ரியமுற வொளிரவி ரியைய வருகச
ராசரத் துளசைவ ராசிகட் குரையிசை
தேசிக வருக சீவர் களுக்கிவ
ணவல மொழித்துநல் லமுத மருள்புரி
ஞானசம் பந்த வருக நனிநசை
கொண்டினி துலகங் கொளத்தமிழ்க் கல்வியை
யன்புடன் விருத்தி யமையச்செய் யாரிய
வீன்புடன் வருக வியைந்தவிச் சைவ
மடத்திலோர் தம்பிரான் வைக்க வருடரு
மத்தவருக வகில மிசை மிக்க
புகழ்கொடே சிகர்தமிற் பெருமை வாய்புங்கவ
மகிழ்ந்திவண் வருக கல்வி வாயொரு
மன்றளி மாதவ வருகநல் லருண்மண**

மடியேன் பாலுநின் னடிமலர் சொல்லால்
வாழ்த்து மன்பர் பாலுமகிழ் மிக
வாய்ந்து தந்து காத்தனின் மாண்பமர
மேற்சொல் லடிகளில் விளங்கிய வீற்றி
லுளவக் கரங்களை வுவுப்பட னிசைக்கில்
தருமபுர வீச சைவரிசை யைய
வருக வருணல்க மாவென வேயொரு
குறள்வெண் பாவருங் குலவிய
மனதி நேற்று மகிழ்வு கொள்கவே

இப்பாடல் விசித்திர அகவலாய் அமைவதை இப்பாடலின்
இறுதி ஆறு அடிகளும் விளக்கக் காணலாம்.

குறிப்பு :

மாதவன் எழுதிய **சித்திரக்கவிகள்** நூலுக்கு **ஆ. சீவலிங்கனார்**
'செந்தமிழ் மொழிக்குச் சிறந்த...' எனத் தொடங்கும் விசித்திர
அகவல் சித்திரக்கவியைப் பாடியுள்ளார்.

67.0 நிரணிரைச் செய்யுள்

நிரலிலே ஒழுங்காக நிறுத்தி நேரே பொருள்கொள்ளுதல் நிரணிரைச் செய்யுளாகும். 1887ஆம் ஆண்டு சங்கப்பூர்ச் சபியரமணியச்சுவார் போற்பாடிய சத்திரக்கவிகள் என்னும் நூலினை இயற்றிய ச.ந.சதாசுவ பண்டிதர் (வண்கணநகர்) அவர்கள் நிரணிரைச் செய்யுளையும் சித்திரக் கவி வகைக்குள் கருதியுள்ளார். இதனடிப்படையில் நிரணிரைச் செய்யுளும் இங்கு சித்திரக்கவியாக வகைப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது.

பாடியவர் : க. மயல்வாகனப் புவர் (மயலிடடி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலச்சர வநாத வச்சத்திர கவிப்புவங்கொத்து (1911)

நூலிலே 6ஆம் செய்யுள் தொடங்கி 9ஆம் செய்யுள் வரையுள்ள 4 செய்யுள்களும் நிரணிரைக்கு உதாரணங்களாகும். அவை அவ்வாறே இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

புறம்
143

நாரணன்கொள் கூர்ம நவமீனம் பன்றிகுற
ரைசிங்க மாம்படிவை நன்கழித்தே —சாரகந்தை
வீடத் தரித்தவைகள் வேதநகு லேசப்பிரா
னேடுவிழி கொம்பென் புரி.

விட்டுணுவின் அகந்தையொழியுமாறு சிவபெருமான் அவ்விட்டுணு
வெடுத்த,

கூர்ம அவதாரத்தை அழித்துத் தரித். ஏ—ஓசி.

மற்ச ” ” ” —விழி=கண்.

பன்றி ” ” ” —கெரம்பு.

வாமன ” ” ” —என்பு=எலும்பு.

நரசிங்க ” ” ” —உரி=தோல்.

புறம்
144

ஓங்குநகு லேசப்பிரா னென்றிரியீர் மாவுங்கைத்
தாங்குவதும் பூணய்த் தரிப்பதுவு—மாங்கிடக்கை
தேங்கி யிரைகுவதந் தேரினவை தாருவன
வேங்கையரி நாகமிரு கம்.

சிவன் உயிர்த்தவிலங்கு	வேங்கை=புலி.
,, கைத்தாங்குவது	அரி=நெருப்பு.
,, புணய்த்தரிப்பது	நாகம்=பாம்பு.
,, இடக்கையிலிரைகுவது...	மிருகம்=மான்.

தொல்லுயிர்கட் காவர்முடிச் சூடுவார் தாங்குவார்
நல்லடியர் சொல்ல நனிபெறுவா—ரொல்லையவர்க்
கீவர் பமநதுக வெய்து திதிதிதிதி
கேவநகு லேசபிரான் செப்பு.

புழம்
145

“ப ம ந து க” என்னும் எழுத்துகளோடு “தி” என்னும் எழுத்
தைத் தனித்தனி கூட்டி,

சிவன் உயிர்கட்குப்	பதி, ஆவர்;
,, முடியில்,	மதி, சூடுவர்;
,, முடியில்,	நதி, தாங்குவர்;
,, அடியார்,	துதி, சொல்லப்பெறுவர்;
,, அடியார்க்கு,	கதி, ஈவர் எனமுடிக்க.

ஈஓதா நாவா விவைக்குப்பின் மம்மைவைத்துத்
தீயார் கரநகுலைத் தேவற்குத்—தூயவுமை
பாண்டரங்கள் கொன்றை பழமறையேயார் செய்வதுந்
முண்டவஞ்செய் தானமெனச் சாற்று.

புழம்
146

சிவனுக்குத் தாண்டவஞ்செய்தானம்	ஈமம்.
,, பழமறையேயார்செய்வது	ஓமம்.
,, கொன்றை	தாமம்.
,, பாண்டரங்கள்	நாமம்.
,, உமை	வாமம்.

பாடியவர் : சீ.ந.சதாசிவ பண்டிதர் (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சிங்கப்பூரிச் சுப்பிரமணியச்சுவாம் பேர்ப்பாடிய சத்திரக்கவிகள்
(1887)

சி. ந. சதாசிவ பண்டிதர் சிங்கப்பூரில் இருக்கும் காலத்தில்
பாடிய இந்நூலில், 8^{ஆம்} பாடலாக பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

புழு
147

போற்றுந் தொடைபடை விடுகவரி பொலிபரிதேர்
தோற்று மிலஞ்சி யரிசனச் சோலை சுழல்கமுதி
னேற்றந் தருமணப் பாளையுஞ் சாற்று மெழிற்கிளிதென்
காற்று முடையவன் மைத்துனன் காண்சிங்கை காப்பவனே.

பாடியவர் : **அரசகேசரி**

காலம் : யாழ்ப்பாண மன்னர் காலம்

நூல் : **இரகுவம்மச்சம்**

யாழ்ப்பாண மன்னர் அரசாட்சிசெய்த காலத்தில் **அரசகேசரி** யால் பாடப்பெற்ற **இரகுவம்மச்சம்** காவியத்துள் பல நிரனிரை அம்சத்தைக்கொண்ட கவிகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. அவற்றுள் இரண்டு இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.

அயனெழுச்சிப் படலத்தில் அமையும் இப்பாடலுக்கு **புன்னாலைக்கட்டுவன் வித்துவச்சேரமணன் ச.கணேசையார்** உரை பின் வருமாறு.

புழு
148

இன்னமும் பணிநீ ராடி யிருந்தனம் பொதிந்து முக்கத்
துன்னரு மிளங்கால் வீச வுலாவுவ வுறைவ வெல்லாம்
பொன்னருள் சிலம்பும் வீரக் கழல்களுந் தாளிற் பூண்ட
வன்னமும் விடையு மான வணிசிழ றேறு மம்மா.

இ - ள் : இன் நறும் பணிநீர் ஆடி இருந்தனம் பொதிந்து - இனிய பணிநீரில் மூழ்கிய பெரிய சந்தனக்குழம்பை அப்பி, உக்கத்து உன்னரும் இளங்கால் வீச - பேராலவட்டத்தினது நினைத்தற்கரிய இளங்காற்று வீச, அணி நிழல்தோறும் உலாவுவ உறைவ எல்லாம் - அழகிய மாரீழல் தோறும் உலாவுவனவும் இருப்பனவுமாயுள்ளனவெல்லாம், பொன்னரும் சிலம்பும் வீரக்கழல்களும் தாளிற் பூண்ட அன்னமும் விடையும் ஆன - பொன்னொலிய அரிய சிலம்புகளையும் வீரக்கழல்களையும் காவின் அணிந்த அன்னங்களும் இடபங்களுமா யிருந்தன. - எ - று.

பொதிந்தும் என்பதிலுள்ள உம்மை அசைநிலை. **கிரணிறை** அன் னம் என்றது பெண்களை. விடை என்றது ஆடவர்களை.

பாடியவர் : **அரசகேசரி**

காலம் : யாழ்ப்பாண மன்னர் காலம்

நூல் : இரகுவம்மீசம்

ஆற்றுப் படலத்தில் அமையும் இப்பாடலுக்கு **புன்னாலைக் கட்டுவன் வீத்துவச்சேராமன் சீ.கணேசையாள்** உரை பின்வருமாறு.

பற்பல பொருளை யெங்கும் பறித்துடன் பறித்த வெல்லா
மற்பக லாது சிந்தித் தவாதமக் களித்த லாலே
பொற்பில கொடியோர் தம்மிற்போந்தது போந்த தேனும்
கற்பக வனமு மாகி நடந்தது கன்னி யாதே.

புழம்
149

இ-ள். கன்னி ஆறு - அழிவில்லாத ஆறானது, - பற்பல பொருளை எங்கும் பறித்து பொற்பு இல கொடியோர் தம்மில் போந்தது - பற்பல பொருள்களையெல்லாம் எவ்விடத்தும் பறித்துக்கொண்டு அழிவில்லாத கொடியோர்களைப்போலச் சென்றுது, - போந்ததேனும் - அவ்வாறு (கொடியோர்போலச்) சென்றதாயினும், - உடன் பறித்த எல்லாம் அற்பு அகலாது சிந்தித்தவர் தமக்கு அளித்தலால் - உடனே பறித்தவைகள் எல்லாவற்றையும் அன்புநீங்காது நினைத்தவர்களுக்குக் கொடுத்தலால், - கற்பகவனமும் ஆகிநடந்தது - கற்பகச் சோலையாகியுள் சென்றது. - எறு.

சிந்தித்தவர் தமக்கு என்பதை ஆற்றுக்கு இசையப் பொருள்கொள்ளுங்கால் தான் நினைத்தவர்க்கு என்றும், கற்பகத்துக்கு இசையப் பொருள் கொள்ளுங்கால் தன்னை அன்போடு நினைத்தவர்க்கு என்றும் கொள்க. இதனை இங்ஙனம் மாற்றிப் பொருள்கொள்ளாது யாற்றொழுக்காக முடித்துப் பொருள்கொண்டு **நிரனிரையாகக்** கொள்வாருமுள்ளர்.

குறிப்பு :

தண்டியலங்காரம் உட்பட சில இலக்கண நூல்களில் **யொருளையினீ** கீழ் **நிரநிரை** தரப்பெற்றுள்ளது. பல நூல்களில் இது **நிரநிரை** என்றே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. வடமொழியில் 'யதாசங்கியம்' எனக் கூறப்பெறும் இதில், வரிசைப்படுத்தல் கருதப் படுவதால் 'நிரநிரை' என்பதே பொருத்தமாகின்றது.

68.0 தனுவிவண்பா

1887^{ஆம்} ஆண்டு சங்கப்பூர்ச் சுப்பிரமணியச்சுவாம் பேரறிபாடிய சத்திரக்கவிகள் என்னும் நூலினை இயற்றிய ச.ந.சதாச்வ பண்டிதர் (வண்ணைநகர்), மற்றும் நகுலேச்சர விநோத விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911) நூலினை இயற்றிய மயல்வாகனப் புலவர் தனுவிவண்பாவையும் சித்திரக்கவி வகைக்குள் அடக்கியுள்ளனர்.

தனுவிவண்பா என்பதற்கு **க. மயல்வாகனப் புலவர்** 'செய்யுளின் முதலிறுதி மொழிகள் தம்முள்ளே பொருளை நோக்கி நிறுலின், பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். இன்னோரன்ன செய்யுட்களைத் தனுவிவண்பாவென்று வழங்குவாருமுளர்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாடியவர் : **க. மயல்வாகனப் புலவர்** (மயல்ட்டி)

காலம் : 1875 - 1918

நூல் : நகுலேச்சர விநோத விசத்திர கவிப்பூங்கொத்து (1911)

10^{ஆம்} செய்யுளாக பின்வரும் செய்யுள் அமைந்துள்ளது.

ரூபம்
150

வாகனமே தேவி வகை ஃசுயிலே யாயுதநீள்
வேகமுறுஞ் சூலம் றற்கொடியா—மேகவண்ணச்
சேமகனும் யானைக் திருமுகத்தான் சீர்நகுலைக்
காமர்ப்பதி யாளர் தமக் காண்.

நகுலேஸ்வரருக்கு ஆன் வாகனம்; தேவி வரைக்குயில்; ஆயுதம் சூலம்; கொடி சே; மகன் யானைமுகனைப் பொருள்கொள்க.

பாடியவர் : **ச.ந.சதாச்வ பண்டிதர்** (வண்ணைநகர்)

காலம் : 19^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : சங்கப்பூர்ச் சுப்பிரமணியச்சுவாம் பேரறிபாடிய சத்திரக்கவிகள் (1887)

நூலில் 11^{ஆம்} பாடலாக பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

ரூபம்
151

தனுவிவண்பா.

வாகனமே செஞ்சேவல் வண்கொடியே மால்யானை
யாகமுறும் வள்ளி யயற்கொடியே - யோகமுறும்
வேதியர்கள் வேண்டிவரும் வேலவற்குச் சிங்கைநகர்
மாதவர்கள் போற்று மயில்.

69.0 விஸ்வகுளபந்தம்

வ.கோ.சூரியநாராயண சாஸ்திரியின் **சீத்திரக்கவீர்னக்கம்** என்னும் நூலில் **விஸ்வகுள பந்தம்** என்னும் சித்திரக்கவியை வடமொழி அலங்கார சாஸ்திரத்தில் காணும்படியான குறிப்பு உள்ளது. இச்சித்திரக்கவி பற்றிய பிற விபரங்கள் அறியுமாறில்லை.

70.0 ஆனந்தக் களிப்பி

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடிய **தங்க ஆனந்தக்களிப்பி** என்னும் செய்யுளினைச் சித்திரக்கவியாகக் கொள்வாரும் உளர். **இருதற்பு பொருளைக்கொண்டு** இந்த ஆனந்தக்களிப்புப் பாடல் அமைந்துள்ளது. 'சுயமான தங்கமித் தங்கம்' எனத் தொடங்கும் இப்பாடலைப் **பத்துப்பீர்பந்தம்** நூலிலே காணலாம்.

வெ. இரா. மாதவன் அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் நூலிலே இதனை **இணைந்த** வகைச் சித்திரக்கவியாக வகைப் படுத்தியுள்ளார்.

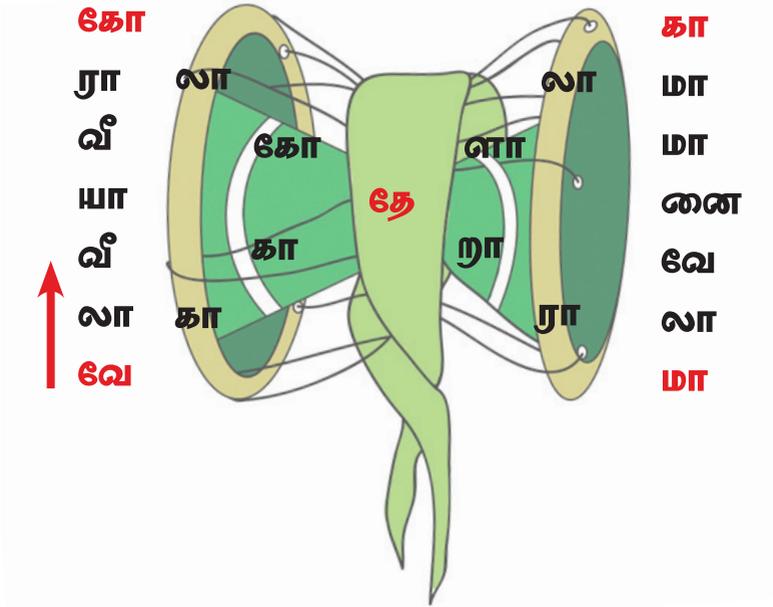
71.0 அனவரத பாராயணாஷ்டகம்

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடிய **அனவரத பாராயணாஷ்டகம்** என்னும் செய்யுளினைச் சித்திரக்கவியாகக் கொள்வாரும் உளர். இக்கவிபற்றி உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் வெளியீடாக 1983ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த **வெ. இரா. மாதவன்** அவர்கள் எழுதிய **சீத்திரக்கவிகள்** என்னும் நூலிலே 'வலஞ்சுற்றிப் பார்க்கினும் இடஞ்சுற்றிப் பார்க்கினும் ஒரு படித்தாகவே நிகழ் ஆறறையான அனவரத பாராயணாஷ்டகம்' என்னும் குறிப்புள்ளது. மேலும் இந்தப் பாடலை மாதவன் அவர்கள் தமது நூலிலே **இணைந்த** வகைச் சித்திரக்கவியாக வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

'மற்றெனும் பதியறை' எனத் தொடங்கும் இப்பாடலைப் **பத்துப்பீர்பந்தம்** நூலிலே காணலாம்.

72.0 தமருகயந்தம் (உடுக்கையந்தம்)

தமருகம் என்பது உடுக்கை ஆகும். உடுக்கை வடிவ சித்திரத் தளத்தில் அமையுமாறு பாடப்பெற்ற பாடல்களை தமருக பந்தச் சித்திரக்கவிகள் என்பர். **பாம்பன் குமரகுருநாச சுவாமிகள்** பாடிய இரண்டாவது மண்டலமாகிய **தருவலங்கற்றரட்டில்** பின்வரும் தமருக பந்தக்கவி காணப்பெறுகிறது.

வேலா வீயா வீராகோ
கோலா கோதே றாராமா
மாலா வேனை மாமாகா
காலா ளாதே காகாவே

75.0 கிராமியில்லாத விவண்பா

இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் சித்திரக்கவி வகைகளில் ஒன்றாகக் கொம்பில்லாத வெண்பாவானது, **சீத்திரக்கவிகள் (1983)** என்னும் நூலினை எழுதிய **வே. இரா. மாதவன்** அவர்களால் தரப்பெற்றுள்ளது. மேலும், **கு. மீனாட்சிசந்திர முதல்யார்** அவர்கள் கொம்பில்லா வெண்பா சித்திரக்கவி இயற்றியுள்ளார் என்னும் குறிப்பும் இந்நூலிலே காணப்பெறுகின்றது.

ஈழத்தில் பண்டிதர் **ச. சுப்பிரமணியம்** அவர்களும் கொம்பில்லா வெண்பா பாடியுள்ளார்.

பாடியவர் : ச. சுப்பிரமணியம்

காலம் : 20^{ஆம்} நூற்றாண்டு

நூல் : நடேச அஷ்டகம் (நடேசமஹிமா) தழும் மொழிபெயர்ப்பு

பின்வரும் குறிப்பானது **ச. பஞ்சாட்சர சர்மா** அவர்கள் **சோதமலர்ல்** (1979 - ஏப்ரல்-மே-ஜூலை) எழுதிய கட்டுரையில் இருந்து எடுக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஈஸ்வரன் நர்த்தனம் பண்ணுகின்ற இடத்தில் பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர் என்னும் இரண்டு மகரிஷிகளும் நந்தி, பிருங்கி என்னும் தேவாம்சம் பெற்ற இரண்டு பேரும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது வழக்கம். நந்திக்கு இரண்டு கொம்புகள் உண்டு. நான்கு கால்கள் உண்டு. வியாக்ரபாதருக்கு நகமெல்லாம் நீட்டிக்கொண்டிருக்கும். கால்கள் நான்கு உண்டு. பிருங்கிக்கு மூன்று கால்கள் உண்டு. அவர்கள் மூன்று பேரும் பதஞ்சலி மகரிஷியை கொஞ்சம் பரிகாசம் பண்ணினார்களாம்.

இதனால் பதஞ்சலி முனிவர் சமஸ்கிருதத்தில் கொம்பு மற்றும் காலில்லாத எழுத்துக்களை மாத்திரம்கொண்டு **நடேச அஷ்டகம்** என்கிற பதிகம் பாடினார். இதனை **நடேசமஹிமா** என்றும் கூறுவர்.

இப்பாடலை பண்டிதர் ச.சுப்பிரமணியம் அவர்கள், தமிழிலே கொம்பு மற்றும் காலில்லாத எழுத்துக்களைக்கொண்டு மொழிபெயர்த்துள்ளார் என்பது வியக்கத்தக்க விடயம். அவை பின்வரும் 10 பாடல்களாகும்.

பதம்பணி பரம்பரயன் உற்ற குஞ் சிதபதவன்
உறு சல, சலத்துவனி அஞ்சிலம்பன்
பதஞ்சலி கணுக்கியியன் நற்பவள வண்ணன் நித்
தியநிலயன் உற்பவப் பரிகரன் இதக்
கதம்பகன் நிறங்கரிய கண்டன் அறி வின்னுருவன்
அறிஞர் உள் ளம்மலர வருகதிரவன்
திகம்பர பரன்பர சிதம்பர நடன்பதும்
பதயுகள சித்தம்நம் சித்தமுறுக

அரண்திரி புரத்தரிநல் அத்தகட கத்தரவன்
அளவில் அரு ளன்வளர அம்புலிக்குத்
தருஞ்சிரன் அயனகரரும் இந்திரனும் அறிவரியு
தத்துவன அணிந்தபசி தத்தனுவினை
கருப்புவி லவனகரிய நின்றவன் அநந்தன் இய
மற்கியமன் அடியார்கரு தழிவுதன்னற் (கு)
அருந்தனம் அருட்பர சிதம்பரன் அடிக்கமல
அன்பக முறக்கருத அறிவுதருக.

புரப்பவன் அகண்டமுழு தும்புவன நற்குண
கணத்தன் அள வில்விமதி புணரணிகலன்
பரப்புறு தரங்கநதி பற்றுசடி லன்மறலி
மறமறுத் தடியர்பவ பரமறுப்பன்
தரித்தமிரு கந்தச திகந்தமுறு கரன் அரன்
தழலிரவி இந்துவிழி யன்மங்களன்
பரித்தஉயி ரத்தன்நற் பரிசிதம் பரநடன்
அற்புதப் பதபத்தி சித்தமுறுக.

அநந்தநவ ரத்தினமுறு பதசிலம் பின்கணணி
மண்சலஞ் சலஞ்சல சுவத்துவனி
அநந்தசய னன்அயன் அடிக்குமத் தளலயத்துக் (கு)
அண்ணுதிமி தத்திமி நடன்பிருங்கி
அளம்கருடன் மயில்கடவு மவர்நந்தி தந்திமுுகன்
அங்கரு குறச்சநகர் அஞ்சலிக்க
அநந்தகக முறுபர சிதம்பரத் தருணடத்தன்
அடிபரவும் அன்பகத் துற்றமருக.

அந்தமில் மகத்துவன் அறந்தகர வந்திதன்
 அருந்தவர் அகத்தன் அம லந்திரிபுரத் (கு)
 அந்தகன் நிலம்புனலவ் வங்கிவளி இந்திரவி
 அம்பர முடன்பசு அடுத்தவுருவன்
 நந்தாமரு ளன்அளவில் நற்குணன் முக்கணன்
 நல்லதிரி புவனமணி சனகர்முதல
 அந்தணர் வணங்குசிற் றம்பலத் திருநடனன்
 அடிமலர்க் (கு) அநவரதம் அன்பமருக.

அசிந்திதன் அளிக்கண களத்தன் அவிர் சூந்தமலர்
 வண்ணன் இந் திரனமர் அரிவந்திதன்
 அசஞ்சலன் அநந்த குண் டலன் அத்தி அந்தகன்நல்
 அந்தணர்க் கரியநிதி யம்பசுபதி
 கசிஞ்சடி வணங்குநர் கருத்தன்இர திக்கருளு
 கண்ணுதல் அவ்வர்ச்சுனன் துதிபதத்தன்
 மிசஞ்சவிட உண்டியன் மிகும்பர சிதம்பர
 நடன்பத விருப்புளம் வீருத்தியுறுக

அதிகன்அம ரர்க்கதிபன் அத்திமுக ரறுமுகர்க் (கு)
 அத்தன் உயிர் அண்ணல்முப் புரமட்டவன்
 துதியன்நிமிர் சுடர்சடிலன் அத்திநஞ் சுண்சுண
 சுத்தவகன் இந்துமுகன் நிகரிலப்பன்
 அதிக குணன் இமதயவன் அற்றசஞ் சலவகன்
 சனகனக அருணன்ச நந்தனர்க்குக்
 கதிதரும் பரன்பர சிதம்பர நடன்கழற்கண்
 கருதன்பு சந்ததஞ் சித்தமுறுக

பிறப்பிலி பரிச்சுருதி பிரமனுய்த் திடுதரணி
 இரதமுற் (று) அரவுபிணி கனக்கிரிலில்
 உறப்பகழி விண்டுதிரி புரமழித் தவன் உடுக்கங் (கு)
 உரியமழு பரசுதரன் உவமணில்லி
 மறப்பிலர் உவப்பவரம் நல்கவல வள்ளல் அருளின்
 வல்விசகி தன்குங்கு மத்துமலரின்
 நிறத்தவன் அருட்பர சிதம்பர நிருத்தனடி
 நித்திய விருப்புநஞ் சித்தமுறுக.

மதனமர்த் தனன் அசன் அமலன்நில பரதரன்
 மருவும் அருளன்விசுவ உருவுள் ளவன்
 கதழூநற் பிரபயன் கனல்தங்கு மங்கரன்
 கடவுளர் பரவுபதன் அந்தகன்றன்
 கதமடக் குஞ்சரணன் அவிர்கமல வனமன்ன
 கடியங்கள் அருள்பதஞ் சலிவந்திதன்
 இதமுறப் பிரணாவப் பஞ்சரத் (கு) அமரஞ்சுகன்
 இனியசிற் றம்பலற் கன்பமருக

பதமருப்(பு) அகலுமிப் பதஞ்சலி பகர்சிதம்
 பரநடன பதிபதம் பரவுபதிகம்
 நிதம்பரம பத்தியில் சூதிநியமர் இன்னலுற
 நிகழ்பவச் சலதியுங் கடப்பர் இன்னும்
 இதந்தரு நடன்பதமும் இலகுவிற் கண் (டு) அயனும்
 இந்திரனும் அரியுடன் பணிசங்கரன்
 பதந்தரும் பரமசுகம் உற்றிடுவர் அசிதன்று
 பத்தரினம் இப்பரிசு பற்றியுறுக.

குறிப்பு :

கொம்பல்லாத பாட்டு, ஒற்றை-இரட்டைக் கொம்புகள் இல்லாத பாட்டு (௧,௨), காலல்லாத பாட்டு (௩) எனும் வகைகளும் காணப்பெறுகின்றன. ச. சம்பிரமணியம் பாடிய பாடலில், ஒற்றைக் கொம்பு, இரட்டைக் கொம்பு, கால் ஆகிய எவையும் இல்லை என்பதைக் காண்க.

76.0 திருச்சக்கரமாற்று

தருஞானசம்பந்தர் பாடிய பதிகங்களில் திருச்சக்கரமாற்று என்னும் பாடல்வகை கூறப்பெற்றுள்ளது. இதற்கும் **சக்கரபந்தச்** சித்திரக்கவிக்கும் தொடர்பில்லை. இருப்பினும் இப்பாடல்களில் **சுழற்சீ** என்னும் அமைப்பு காணப்பெறுவதால் **சக்கரமாற்று** என்னும் பெயர் வழங்கப்பெற்றிருக்கலாம்.

சம்பந்தர் பாடிய பதிகத்தின் முதலாம் பாடலானது 'பிரமனூர் வேணுபுரம் புகலி...' என்று தொடங்கப்பெறும். இரண்டாம் பாடலானது, முதலாம் பாடலில் கூறப்பெற்ற இரண்டாம் பெயர்ச்சொல்லான **வேணுபுரம்** என்பதில் தொடங்கும். இதேபோன்று மூன்றாம் பாடலானது முதலாம் பாடலில் கூறப்பெற்ற மூன்றாம் பெயர்ச்சொல்லான **புகலி** என்பதில் தொடங்குவதைக் காணலாம். இவ்வாறாக பெயர்ச்சொற்கள் சுழல் வடிவில் அமையப் பாடப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். பதிகத்தின் முதல்மூன்று பாடல்களும் பின்வருமாறு.

¹பிரமனூர் ²வேணுபுரம் ³புகலி ⁴வெங்குருப் பெருநீர்த் ⁵தோணி புரமன்னு ⁶பூந்தராய் பொன்னஞ் ⁷சிரபுரம் ⁸புறவஞ் ⁹சண்பை அரன்மன்னு தண்¹⁰காழி ¹¹கொச்சைவய முள்ளிட்டங் காதி யாய பரமனூர் பன்னிரண்டாய் நின்ற¹²திருக் கழுமலநாம் பரவு மூரே.' (1)

²வேணுபுரம் பிரமனூர் புகலிபெரு வெங்குரு வெள்ளத் தோங்குந் தோணிபுரம் பூந்தராய் தூநீர்ச் சிரபுரம் புறவங் காழி கோணிய கோட்டாற்றுக் கொச்சை வயஞ்சண்பை கூருஞ் செல்வங் காணிய வையகத்தா ரேத்துங் கழுமலநாங் கருது மூரே. (2)

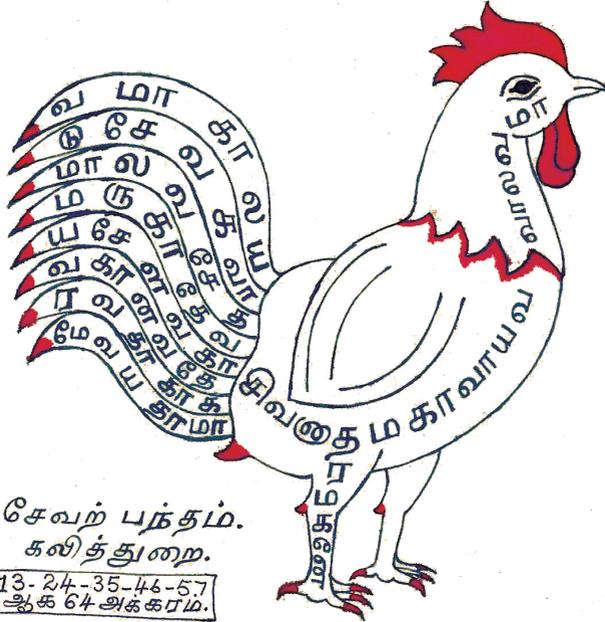
³புகலி சிரபுரம் வேணுபுரஞ் சண்பை புறவங் காழி நிகரீல் பிரமபுரங் கொச்சைவய நீர்மே னின்ற மூதூர் அகலிய வெங்குருவோ டந்தண் டராயமரர் பெருமாற் கின்பம் பகரு நகர்நல்ல கழுமலநாங் கைதொழுது பாடு மூரே' (3)

இதனைப் போன்று, சம்பந்தர் பாடிய 'விளங்கியசீர்ப் பிரமனூர்' என்னும் பதிகமும் பிறிதொரு வகையான சுழல்முறையைக் கொண்டு பாடப்பெற்றுள்ளதாகக் கூறுவர்.

77.0 சேவல்பந்தம்

புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த **ஆ. ப. சாய்நாத சர்மா** அவர்களால் இயற்றப்பெற்றதாகக் கூறப்பெறும் சில சித்திரக்கவிகள் இணையத் தளத்திலே உதிரியாகக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன (2016^{இல்}). அவற்றுள் ஒன்றாகச் சேவல்பந்தச் சித்திரக்கவி கிடைக்கப்பெறுகின்றது. தமிழுக்கு இது புதுமுயற்சியாகும்.

இவரால் இயற்றப்பெற்ற **பத்னாறாரச் சக்கரபந்த** (வகை 11.4) சித்திரக்கவியையும் காண்க. தமிழுக்கு இதுவும் புதியதொரு முயற்சியாகும்.

சேவல்பந்தம்.
கவித்துறை.

10	11	12	13-24-35-46-57
60	59	58	ஆக 64 அககரம்.

குறியீடு

இதுவரை குறிப்பிடப்பெற்ற சித்திரக்கவி வகைகளுக்கும் மேலாக, சில வகைகள்பற்றிய குறிப்புகள் எமக்கு ஆங்காங்கு கிடைக்கப்பெறுகின்றன. ஆனாலும், இவை சித்திரக்கவிகள் என்னும் அங்கீகாரத்தை முழுமையாகப் பெற்றுள்ளதற்கான சான்றுகள் போதுமானதாக இல்லை.

இருப்பினும் பதிவுநோக்கம் கருதி இவற்றின் பெயர்கள் கீழே தரப்பெற்றுள்ளன.

(78.0) **வீதான வருக்கம்**

(79.0) **முந்திரியார் வஞ்சனம்**

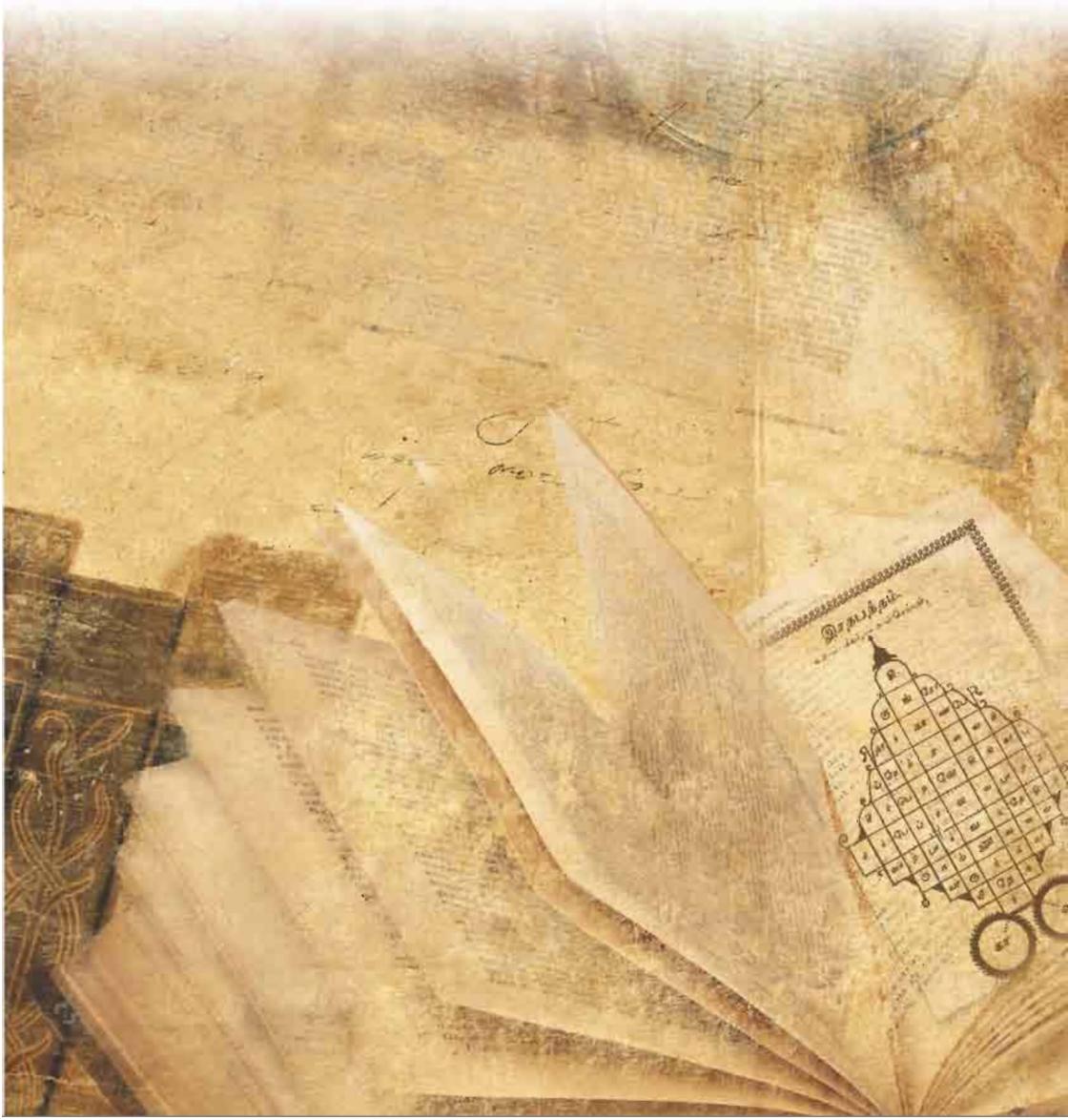
(80.0) **சீத்து**

(81.0) **பலபொருட்பாட்டு**

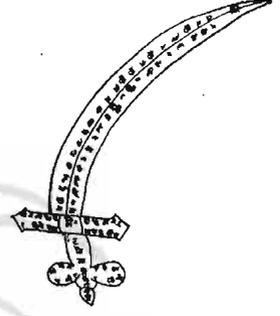
(82.0) **கரவுவளிப்படுப்பு**

(83.0) **சீட்காணபந்தம்**

இணைப்பு

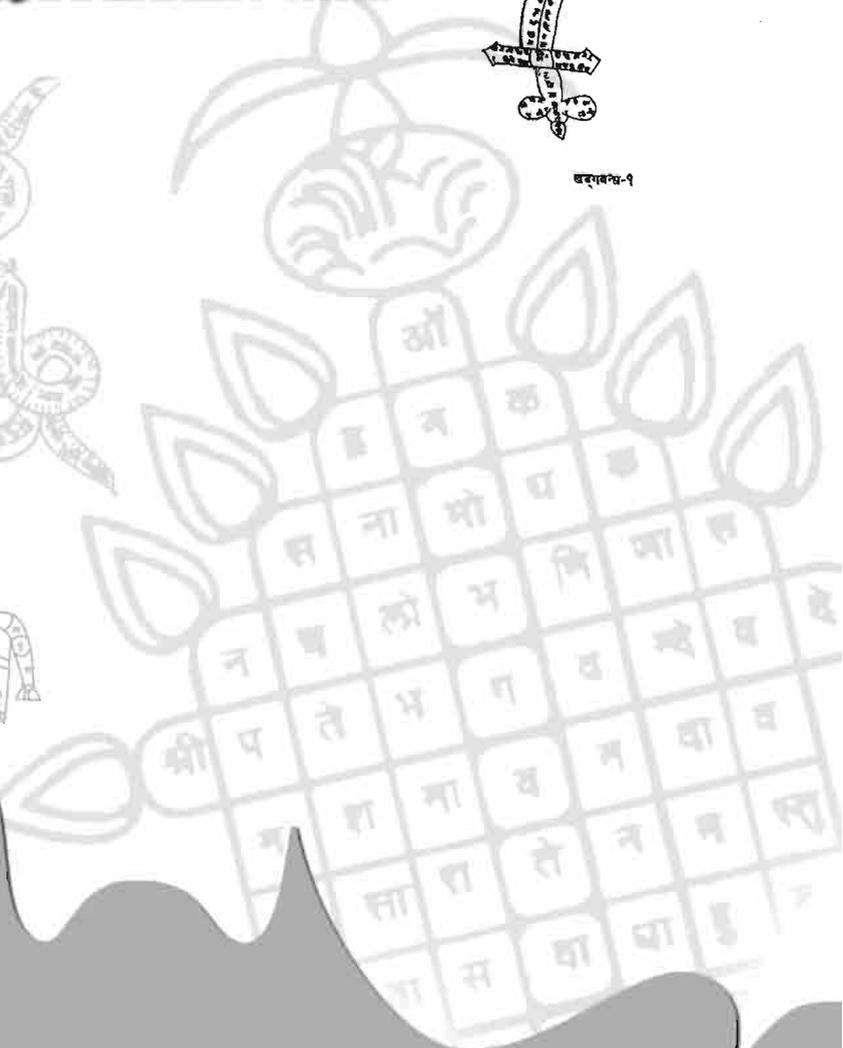
வடமொழியிலுள்ள சித்திரக்கவிகளில் சில...

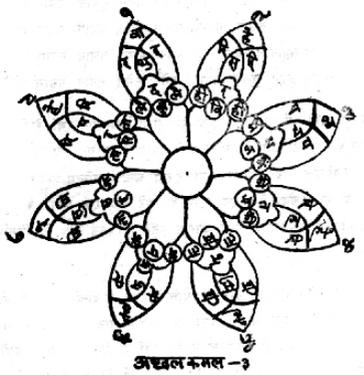
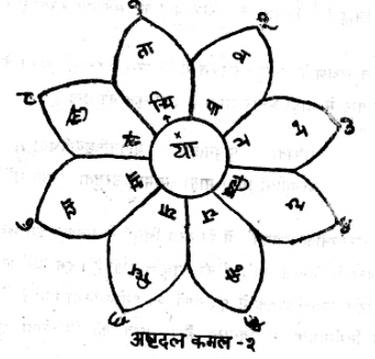
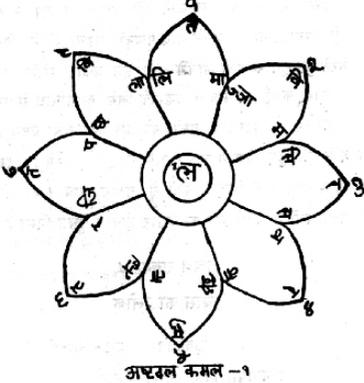
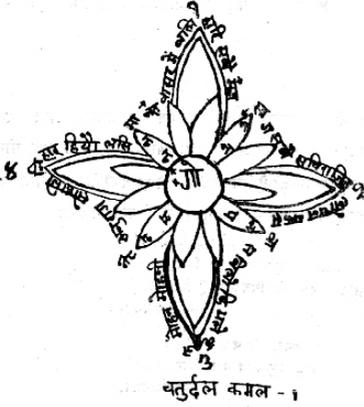
சுடர்-1

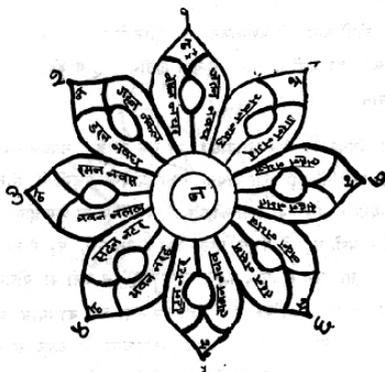

சுடர்-2

(தமிழில் காணப்பெறும் அனேக சித்திரக்கவி வகைகள் வடமொழியிலிருந்து உள்வாங்கப்பெற்றவையே. இன்னமும் தமிழுக்குள் உள்வாங்கப்பெறாத வடமொழியிலுள்ள சித்திரக்கவிகள் சிலவற்றின் உருவப்படங்கள் இங்கு தரப்பெற்றுள்ளன.)

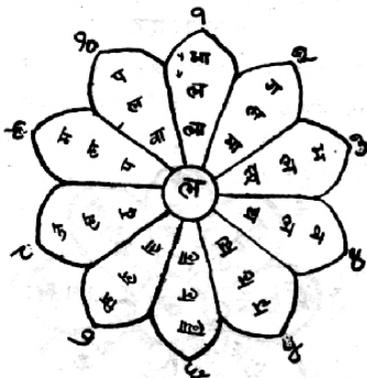

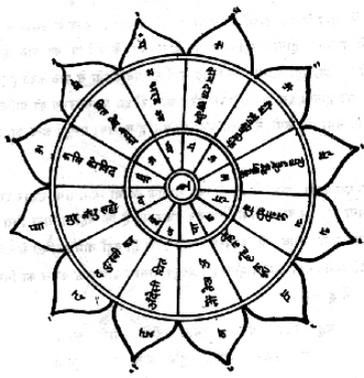
16பetal கமலம்-1

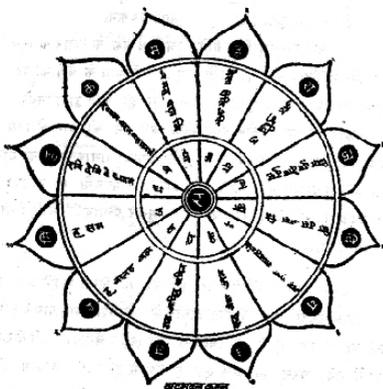
9பetal கமலம்

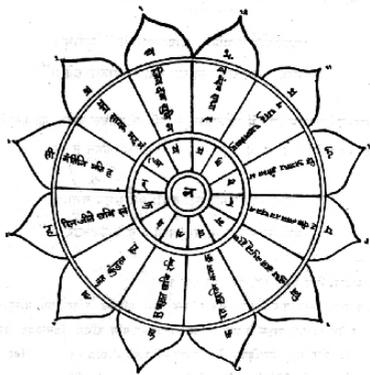
10பetal கமலம்

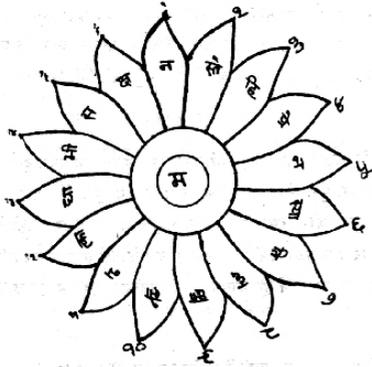
16பetal கமலம்

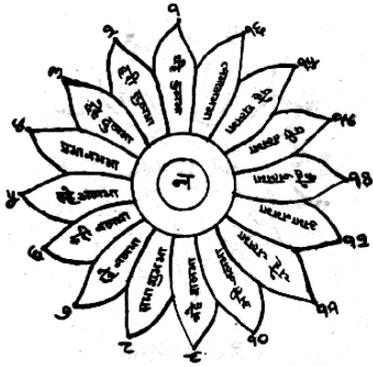
16பetal கமலம்

16பetal கமலம்

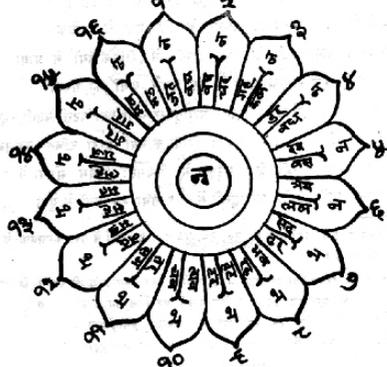
बोडरादल कुम्भमल

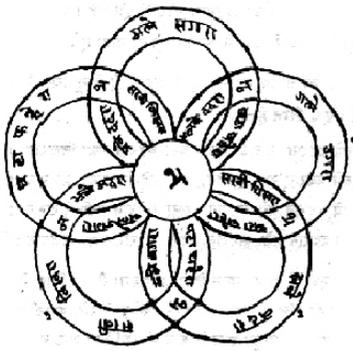
बोडरादल कमल

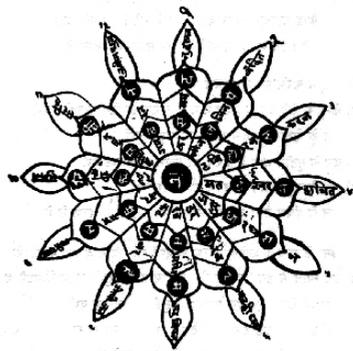
बोडरादल कमल

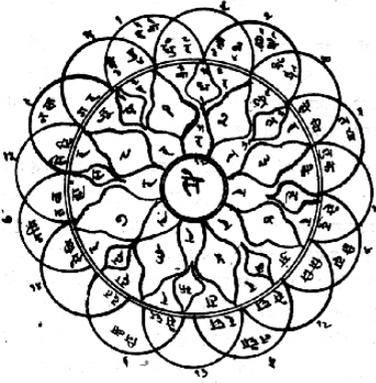
बोडरादल कमल

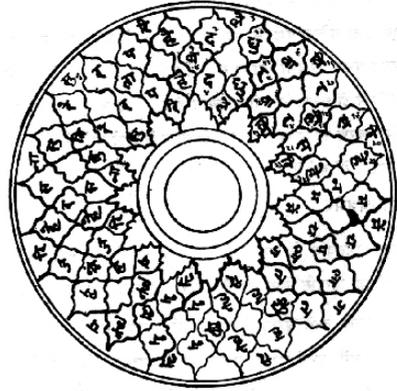
सुमन शंख

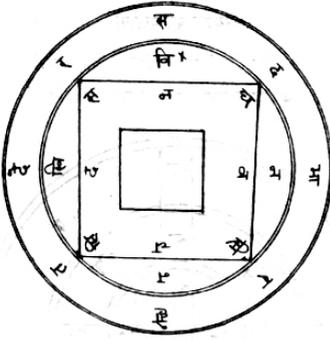
कमलाकर पुण्यानरे बक्राकृति मेघ

கணிகாச மய்யாதல கமல

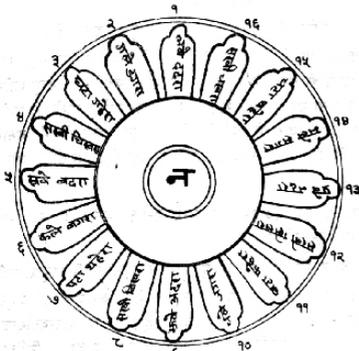
-கமல பரவீழ விழி மெட

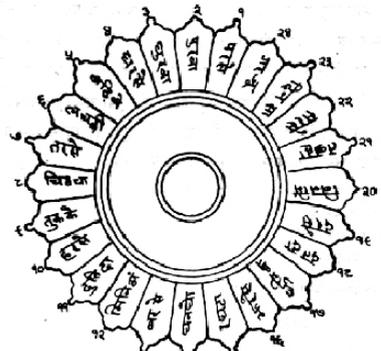
ஹிவலுலக வக

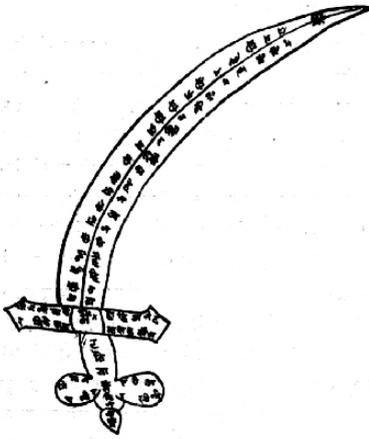
விவலில வக வக

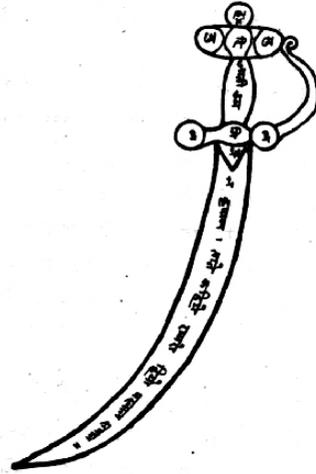
ரவவக-1

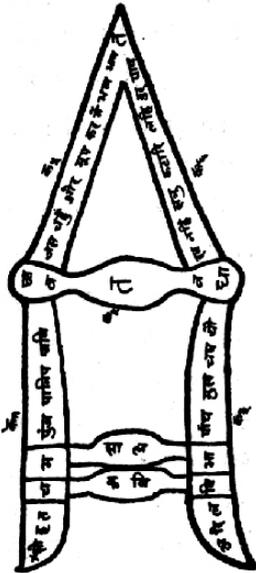
ரவவக-2

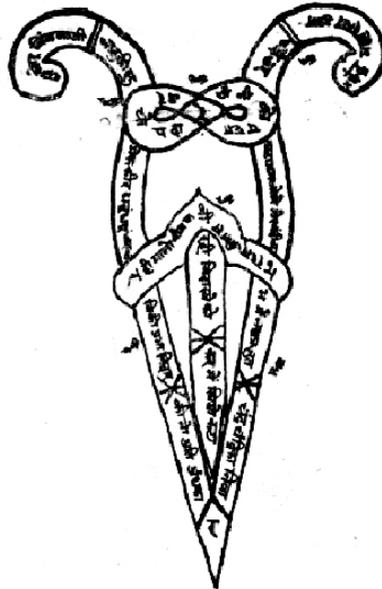
खड्गबन्ध-१

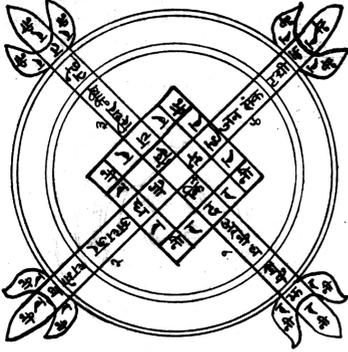
खड्गबन्ध-२

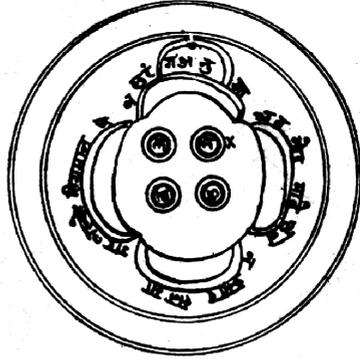
कटारबन्ध-१

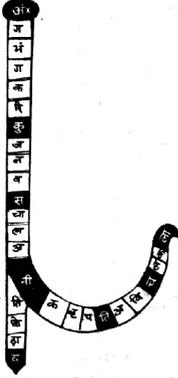
कटार बन्ध-२

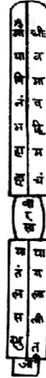
விநாயக வரலாறு

கால வரலாறு

அங்குல வரலாறு

மூல வரலாறு (பாட)

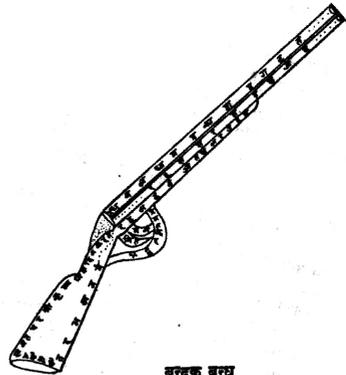
மூல வரலாறு

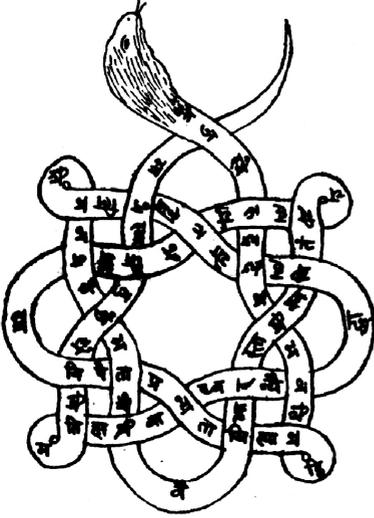

மூல வரலாறு

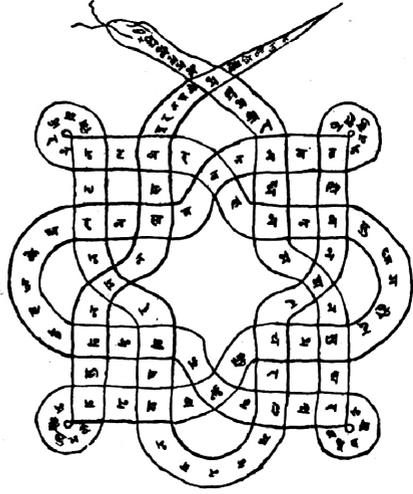

மூல வரலாறு

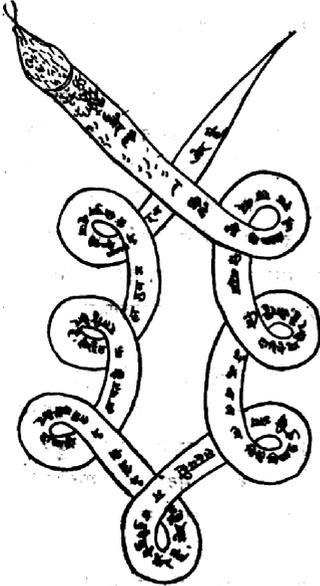

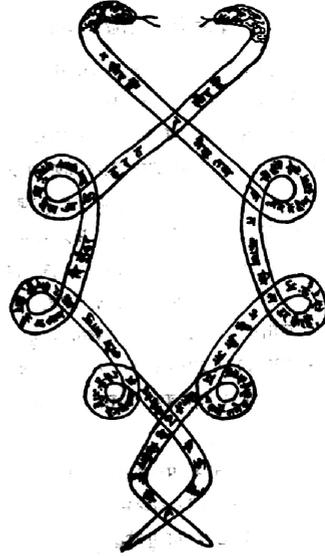
நாசு ஂஸு (஡ுதா஡ு ஡ு஡ு)

நாசு ஂஸு-1

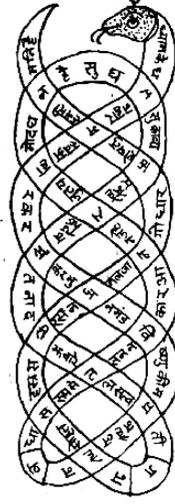
நாசு ஂஸு-2

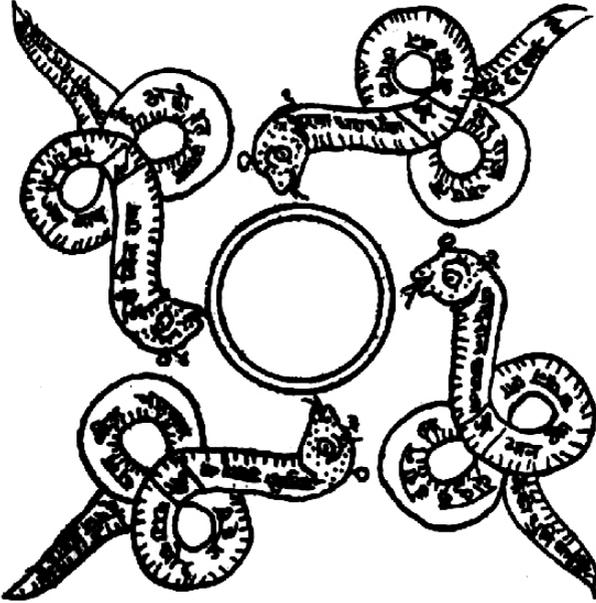
நாசு ஂஸு-3

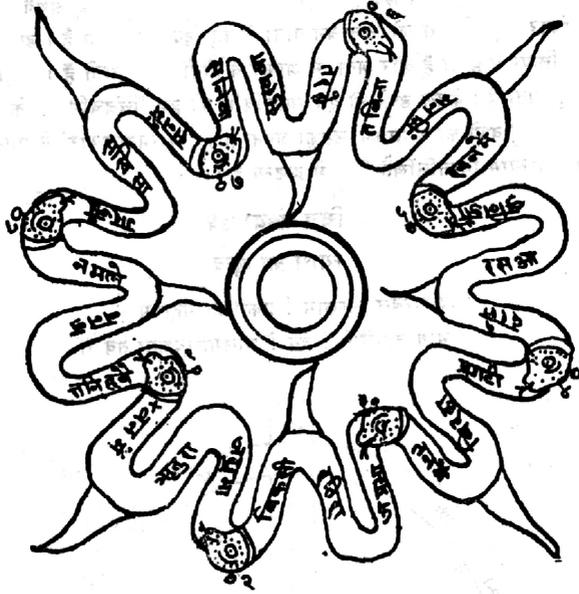
நவகய நா஑ வந்஑

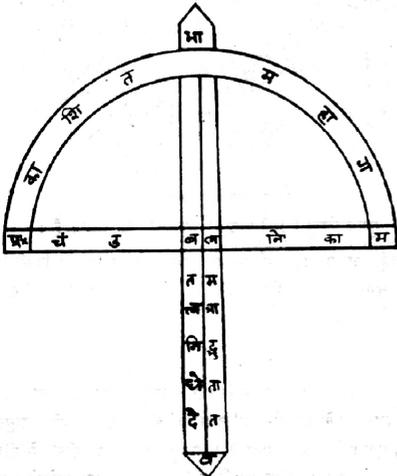
நா஑பாஸ வந்஑

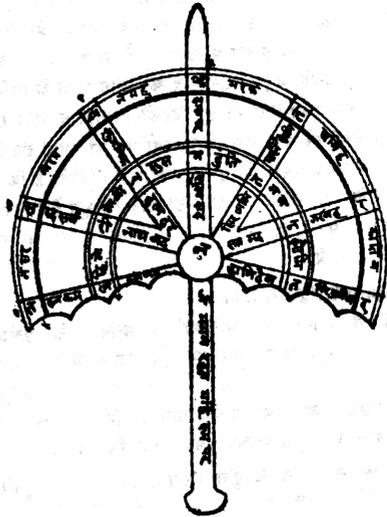
஑நு:நா஑ஸி஑ு வந்஑

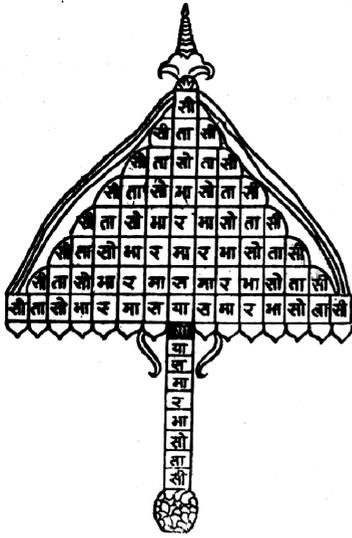
மட்ட நாசாசிசு வண்டி

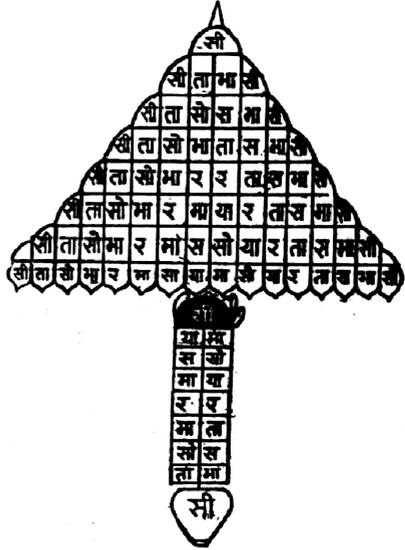
கூல வண்டி (காசு)

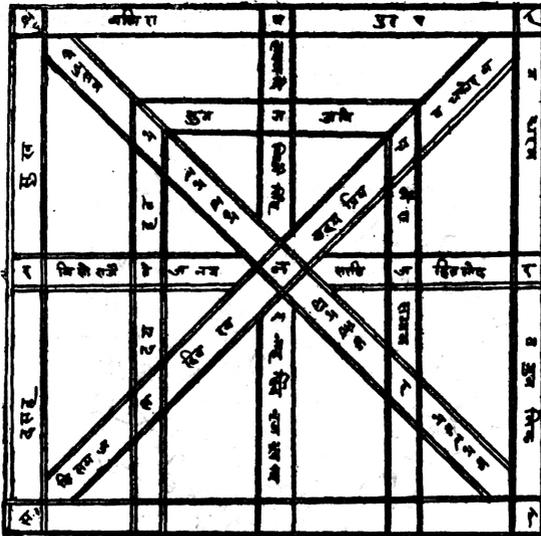
கூலவண்டி-1

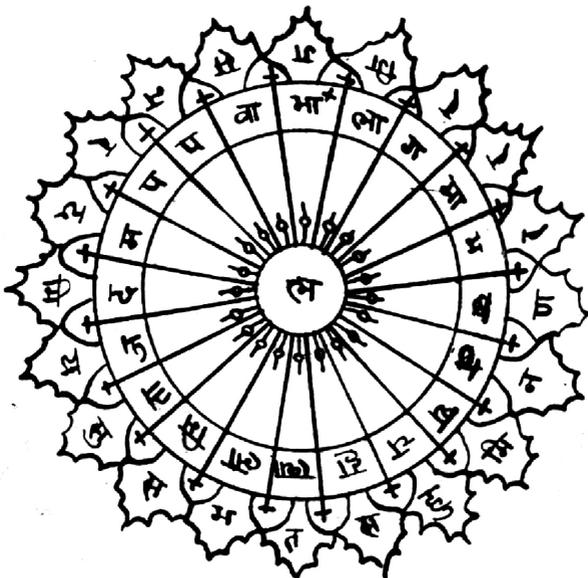
புலகண்ட-2

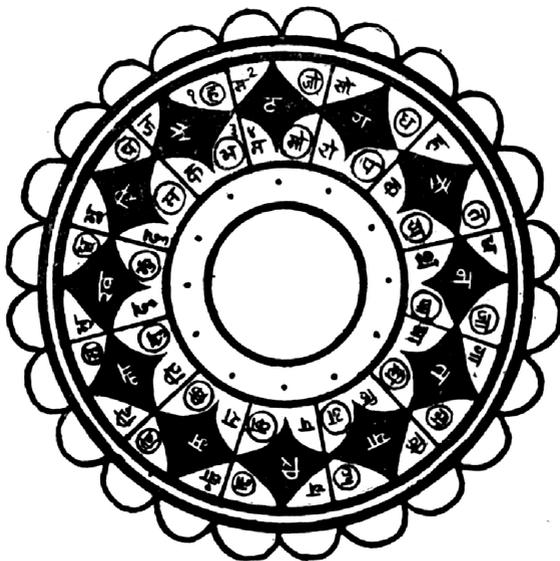
புல (திரிபுல) கண்ட-3

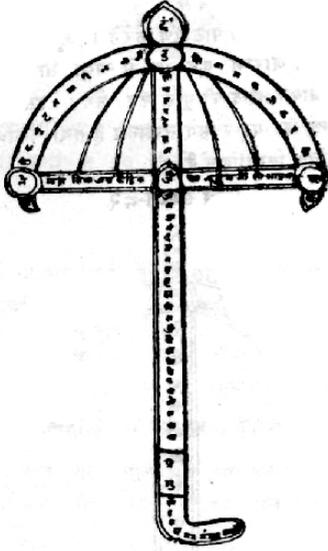
புல (நிபுல) கண்ட-4

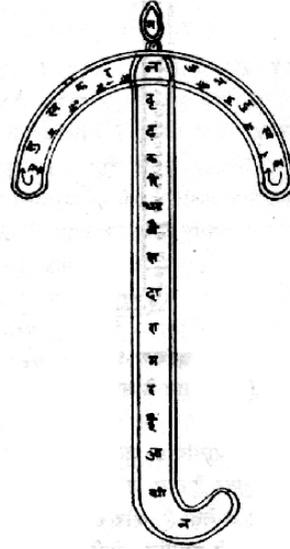
छत्र (निवण्ड) बन्ध-५

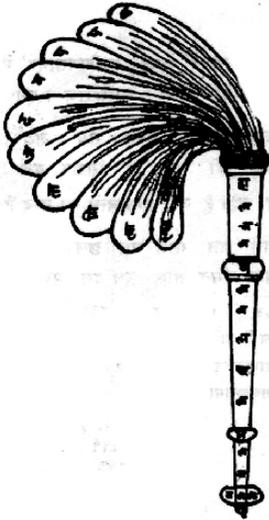
कंकण बन्ध

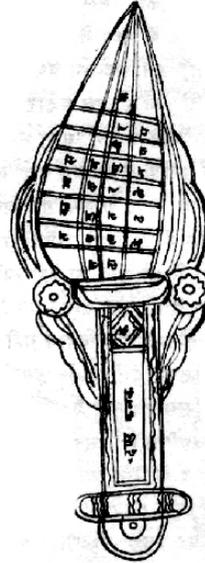
சூரநாத-௬

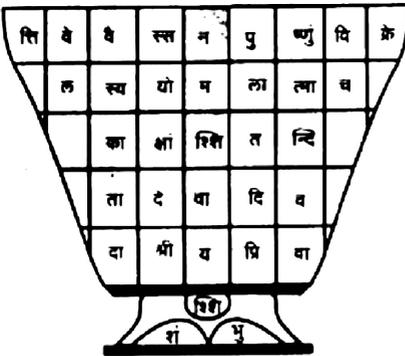
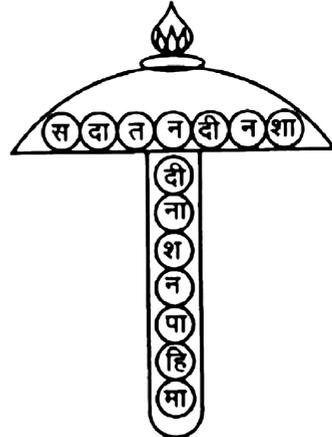
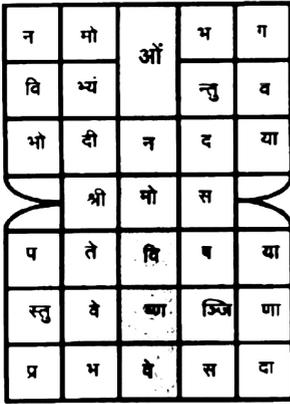
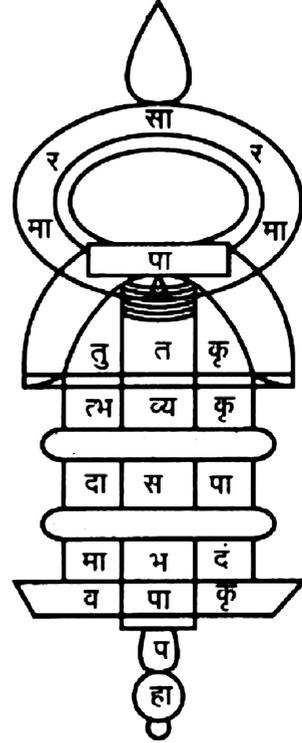
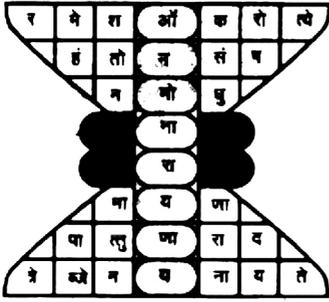
சூரநாத-௭

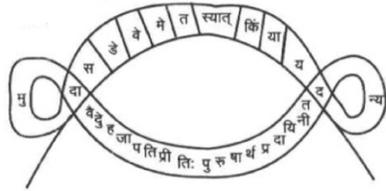
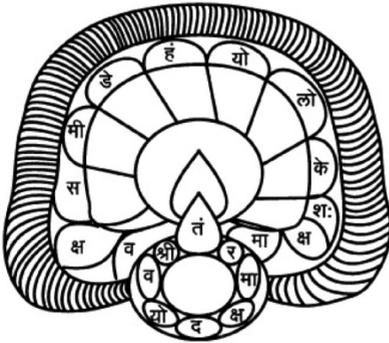
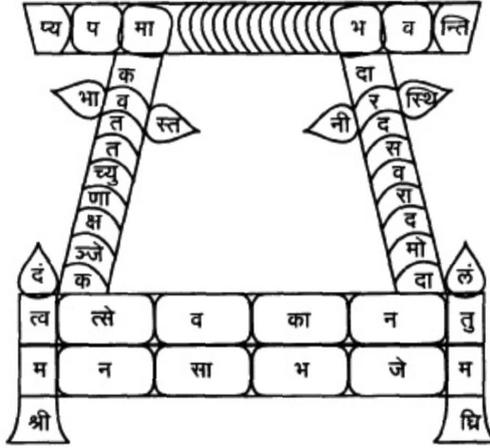
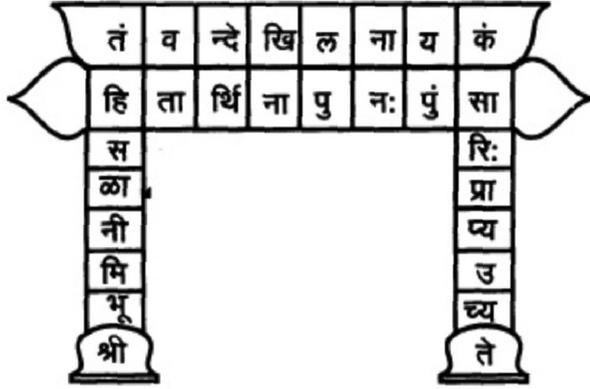

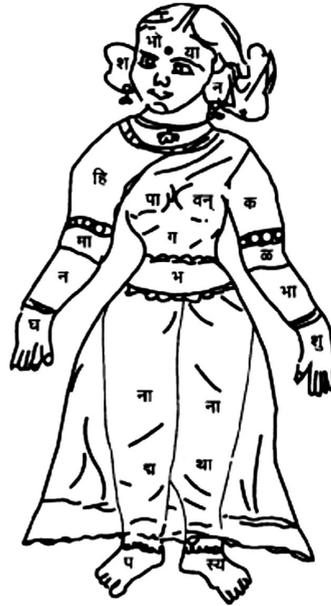
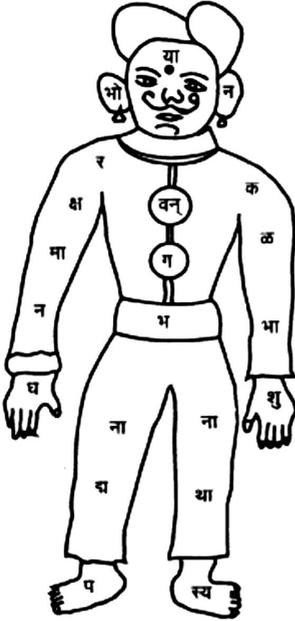
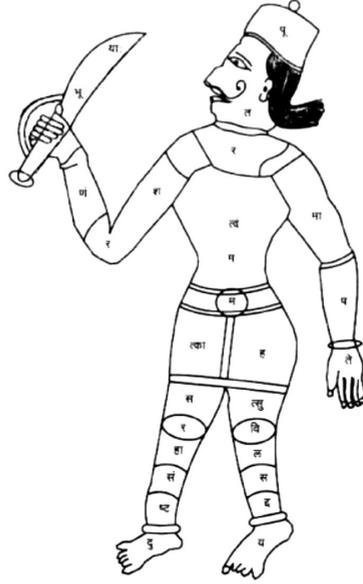
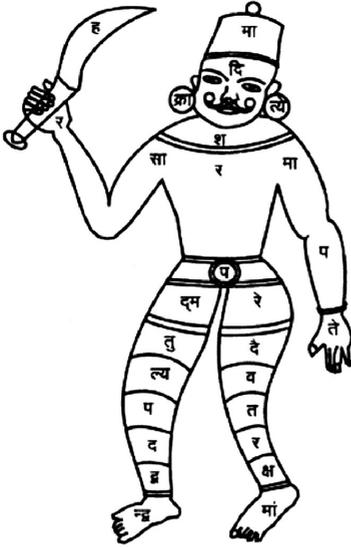
சாமரநாத-௧

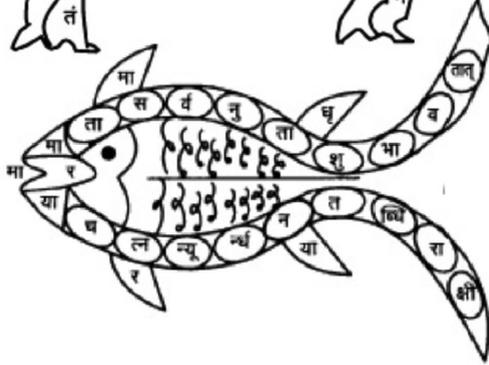
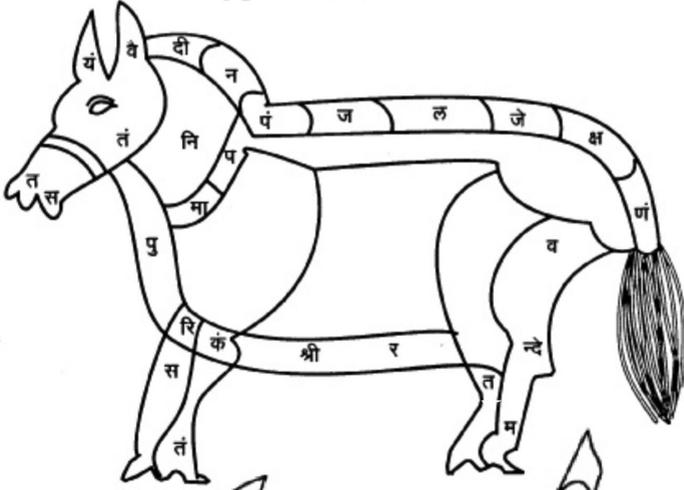
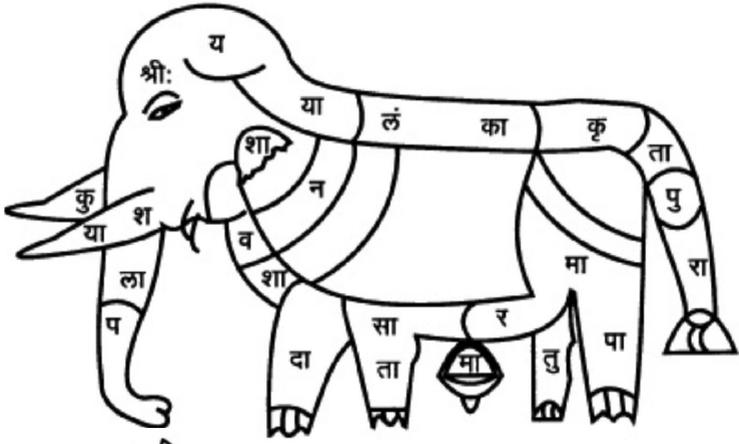

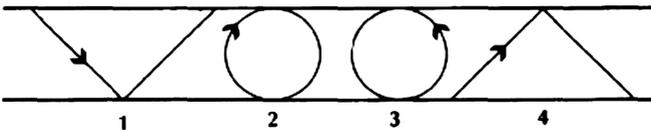
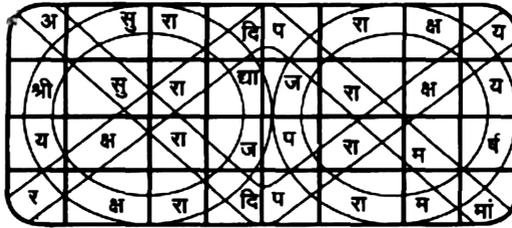
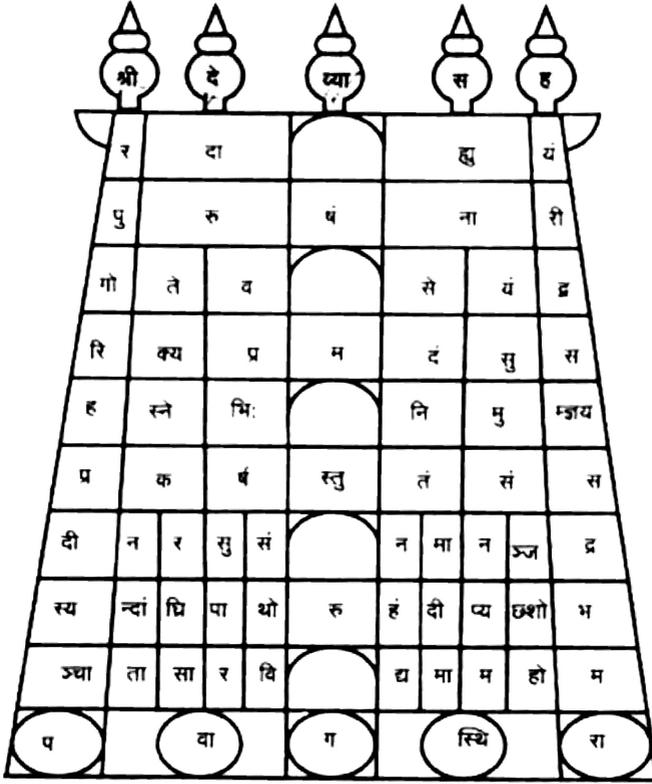
சாமரநாத-௨

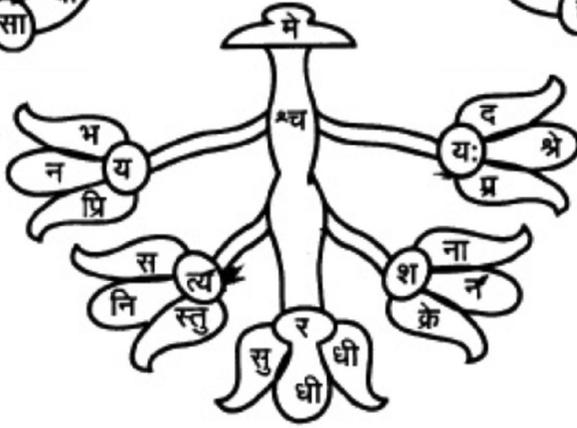
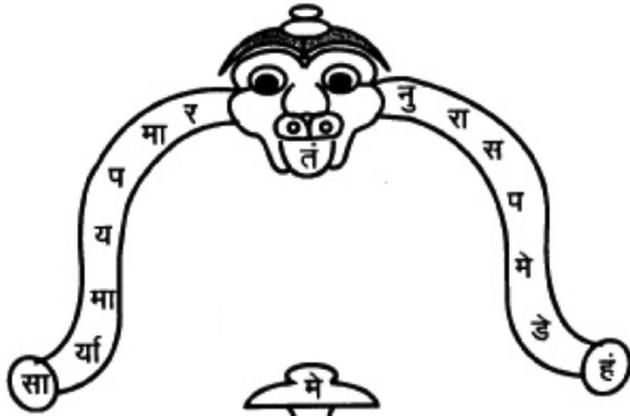

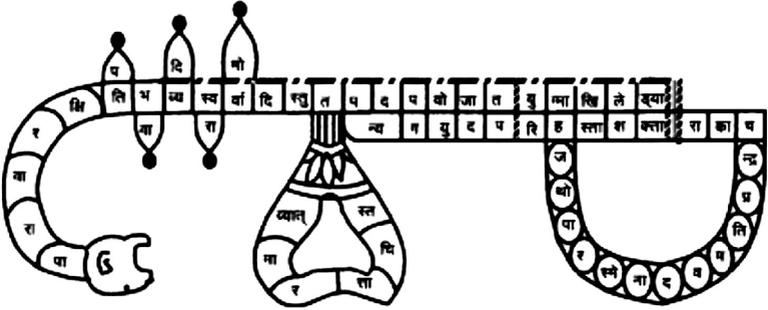
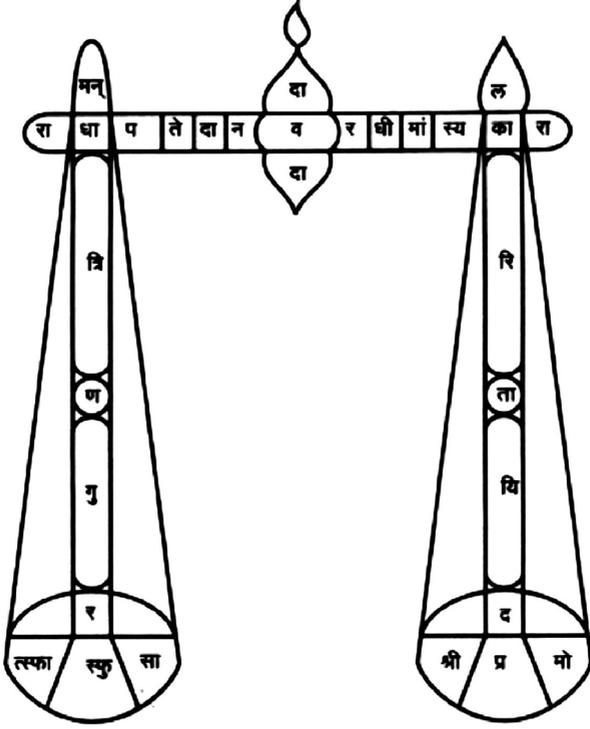

தியாகராஜ சுவாமிகள் பாடிய கீர்த்தனைகளில் காணப்பெறும் சில சித்திரக்கவிகள்..

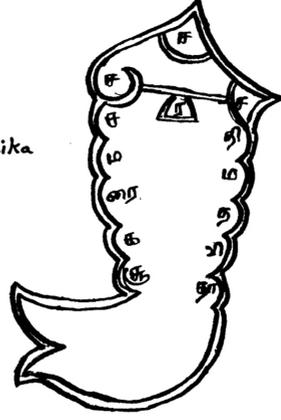
தியாகராஜ சுவாமிகள் சித்திரக்கவி இலக்கணத்தில்
சில கீர்த்தனைகளைப் பாடியுள்ளதாக
ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.
அவற்றுள் சில பின்வருமாறு:

'SHANKHA' BANDHA.

KRITI - Śara Śara Samaraika

Raga - Kuntālavaraḷi

Tāla - Ādi

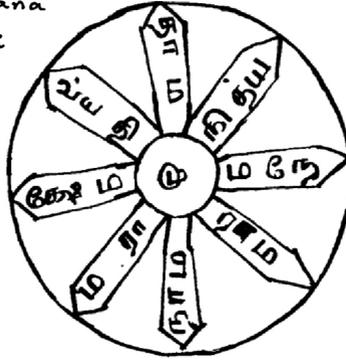
"Śara Śara Samaraika Śūva Śaradki madavidāra"

'CHAKRA' BANDHA

KRITI - 'Vandanamu Raghunandana

Raga - Śchāna

Tāla - Ādi

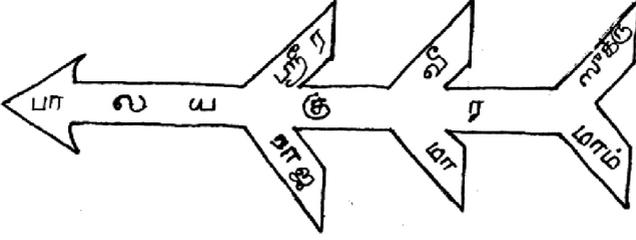
Kshēmamu divya dhāmamu Nitya
Nēmamu Rāmanāmamu Rāma'

'SHARA' BANDHA.

KRITI - 'Pālaya Śri Raghuvīra'

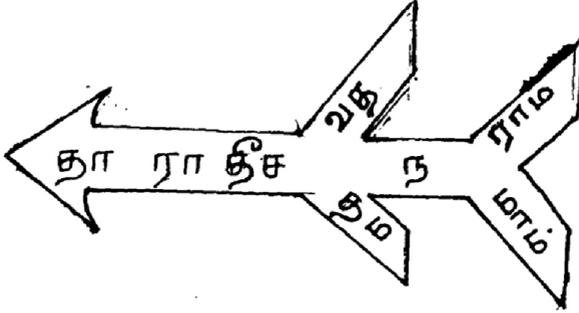
Raga - Dēvagāndhāri.

Tāla - Ādi

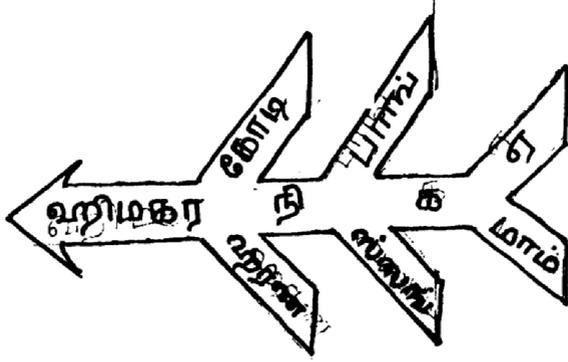
Pālaya Śri Raghuvīra Sukri

Pālaya Rāja Kumāra mām

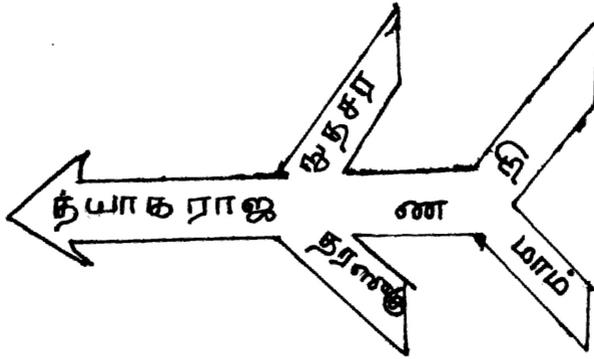
Taradhisa vadana Rama

Taradhisa damana mam

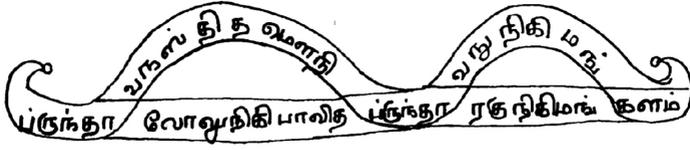
Himakarakoti nibhāṅga ē

Himakara haraṇa Nissanga mān

Tyāgarājasmṛta Charaṇa ni

Tyāgarājadhara Sugūṇa mān

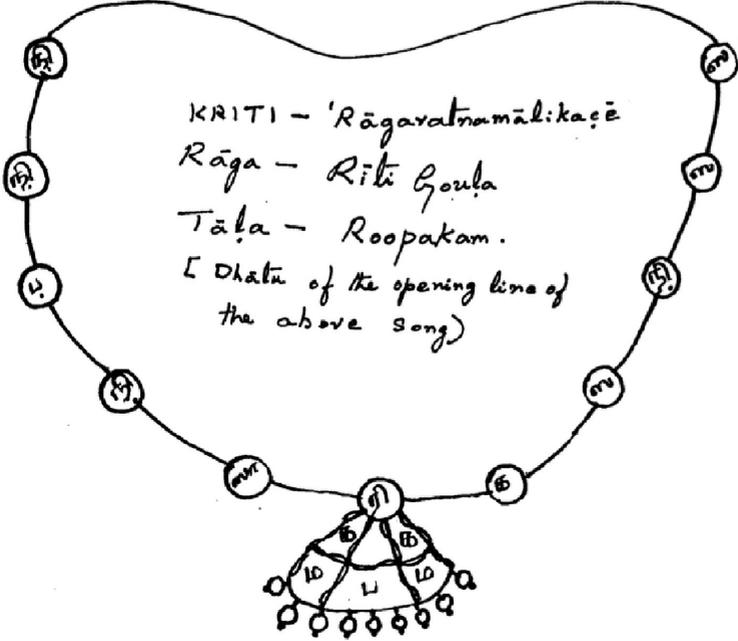

Brindāvana slita mauni Brindāvanuniki Mangalam
 Brindalōluniki: Pālita Brindāvakuniki Mangalam

Rājavēsuniki Rājavārcituniki Mangalam
 Rājadharudaku Tyāgavājanutuniki Mangalam

Navaratnamāla' BANDHA

P m p m g r s n p n n s
 RE ga rat na mā li ka ēe
 S n S g r g m p m g r g m
 Ran J llu na ta ka ri śa ta

மாகவத் திருவிரட்டை மணிமாலை

(சித்திரக்கவித் திருவிரட்டை மணிமாலை)

பூ. பொன்னம்பலப்ள்ளை
(1887)

உ
கணபதி துணை

சித்திரகவித் திருவிரட்டை மணிமாலை என்னும்
மாவைத் திருவிரட்டை மணிமாலை
ஆறெழுத்துப் பத்து

இவை

மாவிட்டபுரம், கந்தசுவாமி கோயில் ஆதீனகர்த்தர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ ச. சாமிக் குருக்கள் அவர்கள்
கேட்டுக்கொண்டபடி,

தெல்விப்பளை

ஸ்ரீமத் தா. மு. பூ. பொன்னம்பலபிள்ளையால்
இயற்றப்பட்டு,

டிஸ்திரிக்கோட்டு நியாயதுரந்தரர்
ஸ்ரீமத் பொ. சின்னக்குட்டிப்பிள்ளையால்
முதற் பதிப்பாகச் சர்வசித்து ஸ்ரீ மாசிமீ
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

உ
சிவமயம்

ப தி ப் பு ரை

தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகிய இந்நூலின் ஆசிரியரும், சித்திரகவி செய்தலினும் சிறந்த விற்பன்னரும், தெல்லியம்பதியைத் தாயகமாகவுடையவரும், சென்னையிற் சிறந்த பேராசிரியருள் ஒருவரும், சிவாநுபூதிச் செல்வருமாகிய ஸ்ரீமத் பூதப்பிள்ளை பொன்னம்பலம் அவர்கள், எனது தாயாரோடுடன் பிறந்தவர்கள். இவர் கைட்டிகப் பிரமச்சாரியாக வாழ்ந்து நாற்பத்தைந்தாவது வயதில், தாய்நாடாகிய சென்னைமாநகரிலே தேகவியோகமெய்தினர்.

இந்நூல், இற்றைக்கு எழுபத்தைந்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் (அதாவது சர்வசித்து - 1887) மியாயதுரந்தரர் ஸ்ரீமத் பொ. சின்னக்குட்டிப்பிள்ளை அவர்களால் வண்ணை மெய்ஞ்ஞானப்பிரகாச யந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இந்நூல் மறைந்தொழிந்து போகாவண்ணம் காத்தற் பொருட்டும், நூலாசிரியரின் தொண்டை நினைவுகூர்தற்பொருட்டும், எனது சகோதரர்களாகிய திரு. அ. சங்கரப்பிள்ளை, திருமதி இ. தையற்பிள்ளை என்பவர்களின் விருப்பத்துடன் யானிதனை வெளிப்படுத்த முன்வந்துள்ளேன்.

படிப்போர்க்கு உபகாரமாக, பண்டிதர் வே. சங்கரப்பிள்ளை அவர்களைக்கொண்டு விளக்கக் குறிப்பு எழுதுவித்துப் பின்னுக்குச் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

இதற்குச் சிறந்ததோருரை எழுதியுதவுபவர்களுக்கு என்னுடையன்றவரை பரிசளிக்க முயற்சிப்பேன்.

“குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.”

இலங்கா பிறட்டிஷ் காற் மாட்,
101, 103, நொறில் ஸ்டேட்,
கொழும்பு, 14-4-1962.

இங்ஙனம்
அ. சின்னத்தம்பி.

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

மா வை ச்
சித்திரகவித் திருவிரட்டை மணிமாலை

காப்பு. வெண்பா.

உலகு பரவு புகழிலங்கை யுச்சி
குலவுமெழின் மாவைக் குகன்சீர் — பொலிமாவைச்
சித்திரக வித்திருவி ரட்டைமணி மாலைசொலக்
கத்தனருள் அத்திமுகன் காப்பு.

1. கூடசதுர்த்தம். தேர்வெண்பா.

மாவார்பொன் சங்கமும்பூண் மாலம் புயனெலிசீ
ரோவா நபத்தினர்மற் றும்பலரு — மேல்வெதெரி
மாவைதினஞ்செல்லுமன்பர் வாழ்வுறப்பொற்பூவைகு
மாவைப் பதிபநம்முன் வா.

2. கலித்துறை. (அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தமுமாம்)

வானங் கொண்டார்க் கிடர்செய்த
வன்கூர் தன்னை மாய்த்தவர
ஞானங் கொள்பூங் கரச்சத்தி
நம்பிக் கென்று நற்றளியா
மானந் தச்சின் மயமாவை
யன்பிற் செல்வ தன்றியய
லேனஞ் செய்மா னுடர்செல்வ
தென்னே வுள்ளத் தெண்வணமே.

3. வெண்பா. (கலிவிருத்தமுமாம்)

பிறிதுபடு பாட்டு

வண்டண்டு நீப மலர்மாலை மார்பன்
கண்டண்டு மென்சொல் கயமாது கண்டன்
செண்டண்டு மாவை நகரமிது வென்றே
விண்டண்டு தேவர் விலகில்லர் சூழ்ந்து.

4. கலித்துறை. (இரட்டைநாக பந்தம்)

சூழம் பொடும்பனி யாறா றலைமலைத் துன்றுநனீர்
தாமம் புததயிப் பொன்மாவை மாட்டு நனிநிற்பதுட்
டாமுன்பி னீர்வரும் போகங்க டாம்பயி றும்பிடுவே
றாமழ் றறமன் பொருகருத் தார்வந் தரும்விழவே.

5. வினாவுத்தரம் — வெண்பா.

விழுத்திகழ் வேகமாய் மேவுபரிப் பேரோ
ரெழுத்தினுற் கூறி லதுவென் — வழத்துபடைக்
கூர்மைப்பே ரோரெழுத்தாற் கூறிலது வென்குமர
னேர்புற் றருண்மாவை யே.

6. திரிபங்கி — கலித்துறை. (வஞ்சித்துறைகளுமாம்)

மாதங்கஞ்சார் சுரர்கோவுதவுங் கடிமாமலர்சூழ்
வேதன்பண்பார் கரமாமகன்சேர் வடிவேலவனற்
போதன்பல்சீர் வரனேர்தரநற் படிபூரணசீர்
பாதங்கண்பார் பரமாவையையேநேர் படிசாரருளே.

7. காதைகர்ப்பு — வெண்பா.

சாரே குவருள்ளு மாநலம் ஞாதர்பா
ஞரா யினதா நலப்பாலன் — பேலா
வுயிர்வா முலகுரு துற்றடர்மின் மாவா
லயநீ ரிடருரு தே.

இதிற் கரந்த கவி தேவாரம்
நீலமாமிடற், ரூலவாயிலான்
பாலதாயினார், ஞாலமாள்வரே.

8. கலித்துறை — சக்கரபந்தம். (நாலாநேமி சரவணபவ)

தேவா திபநிச மாவைய கந்த திணங்கொண்மறை
பாவா லுரைவர நல்லா கமநெறி பற்றிடவுள்
வாவா னரச வடிவேற் கரத்த வரமருள்வை
தேவா விபாகர வாவிற்றை நாளாள் செய்வையனே.

9. திரிபாகி — வெண்பா.

வைமு வெழுத்தாலோர் செந்ததி லீற்றரு
லெய்து மிகுதிநடு வேகில்விலங் — கெய்து
முதலொழியின் மாவை யருவிமுழங் கோத
வுததிவளர் சங்கென் றுரை.

10. கலித்துறை. (அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தமுமாம்)

உரைமிகு ஞான நன்னீ ரொழுகிச்செ லுத்தி சங்க
வரைமிகு மாவை யெம்மான் மலருற்ற வடிவ நற்றூள்
கரைமிகு காத லுற்றோர் கணமற்று மறத்த வின்றி
யிரைமிகு வேத நற்பாட் டிசையன்பி னிதய முழ்கே.

11. மாத்திரைச் சுருக்கம் — வெண்பா.

மு வெழுத்தோர் புட்பேர் முதலட் சரங்குறுகின்
மாவெறிந்த மாவையன்பேர் மத்திகுறி—லாவெழுதின்
வாசந்திப் பேர்முதலு மத்தியெழுத் துங்குறுகிற்
பேசு நகரியென்று பேர்.

12. கலித்துறை. (எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தமுமாம்)

பேசி யம்பொன் வண்ண வேலர்
 பெருமை யன்பின் வண்ணமே
 யாசி லன்பின் மல்கு சென்னி
 யணித லுற்றங் கைகளைக்
 காசி யொத்தல் கொண்ட மாவை
 கடலி னற்கங் கையினான்
 மாசி னீத்துண் மல்கு மன்பின்
 வடிவ மாமா வையமே.

13. எழுத்து வருத்தனம் — வெண்பா.

மாவை நகர்வேண்முன் வஞ்சவினைச் சூர்படைக
 ளேவு தொழிலுமுட லீர்கூற்றின் — மேவுமொன்று
 மீருமவன் பாவத்துக் கெய்தி யதுமிரணம்
 வாரணநி வாரணமாய் வை.

14. கலித்துறை. (கலிவிருத்தமுமாம்)

வையம்புகழ் நகுலாசல மர்வைக்குக னிருதாண்
 மெய்யன்பொடு சுனைசங்கம வேலைக்கடன் முழுகி
 வெய்யன்விது குளிரோடெழ வேணீள்கழல் பணிவார்
 செய்யும்வினை தவமாமவர் சேர்வார்சிவ பதியே.

15. அக்கர சுதகம் — வெண்பா.

பதிமாவை யார்மகிழும் பூஞ்சோலை பார்த்தி
 முதலெழுத்தற் றுற்காற் றதினு — முதலற்றூற்
 காடா மதினமுன் கழிந்தால் வணக்கமாஞ்
 சேடமுன்னொற் றற்றூனீர் செப்பு.

16. கலித்துறை. (அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தமுமாம்)

செப்பும் பரிசொன் றறியேன்
 றென்வா ரிதிசே ரிலங்கை
 வைப்பின் றிகழு மகுட
 மாவைத் தனிவாழ் குகனே
 அப்பின் வலிசா ரவுண
 னங்கத் துணியாண் டருள்வா
 யெப்பண் புரைசெய் திடினு
 மீவாய் மிகுமா தரவே.

17. கரந்துறைச் செய்யுள் — வெண்பா.

மாத்ரும வேரணிமா மாவையைய நன்காகு
 நாமபர னேநா மயக்கமின் — ரூகந
 மல்லற்பா டேதழு மேக நயமதா
 நல்லியன் மாபதமே தா.

இதிற் கரந்த கவி வஞ்சித்துறை.
 தமரமாவையன், குமரநாயகன்
 கமலபாதமே, நமநலின்பமே.

18. கலித்துறை. (கலிவிருத்தமுமாம்)

தாமரைநன் மலர்வேதன் மயல்கொடனி மறையை
 வாமமுனீ மனநல்கு மலரகித வடிவன்
 தாமகுக னிருபாத சலசமலர் சரண
 மாமருள்செய் தனிமாவை யடைகுதிநீ யுளமே.

19. மாலைமாற்று வெண்பா. (ஈறு தொடங்கிபும் படிக்க)

நீபா சரவணச தேச நிகழய
 வாகா ருடமா நயமேவை — மாமாவை
 மேயந மாடரு காவா யழகநிச
 தேச ணவரசபா நீ.

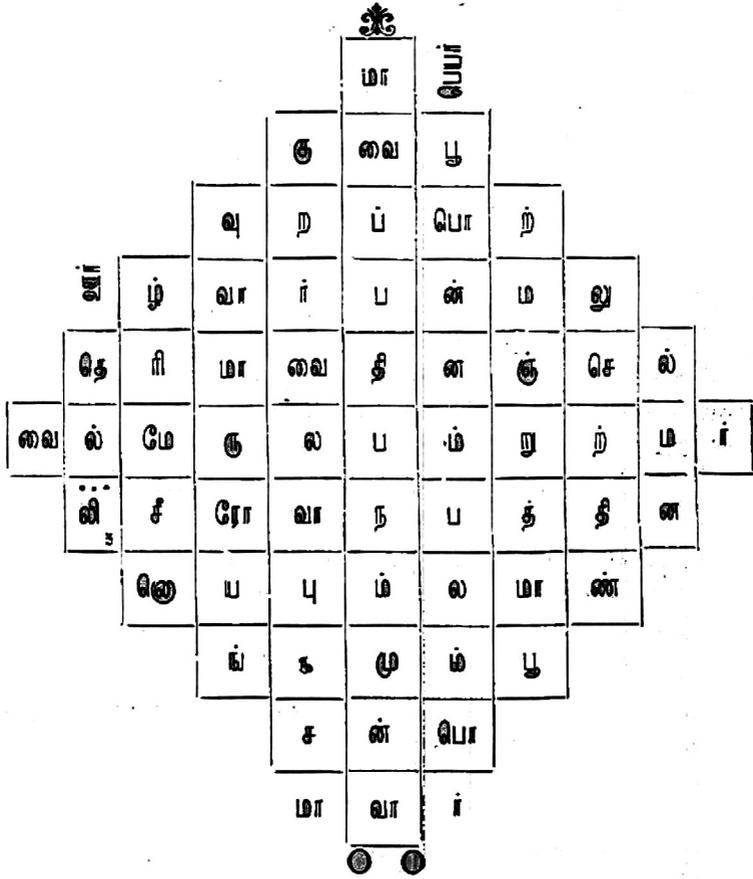
20. கலித்துறை. (கலிப்பாவுமாம்)

நீர்த் தரங்கக் கடன்மாவை நிற்பாரை நிறைமதிசூழ்
தேர்த்திருவுற் சவயாமந் திக்காளர் திகழநின்று
தூர்க்குமல ரெனவீண்மீன் சுற்றழந்து சுடரிரதம்
பார்த்தடிதாழ் குவார்செல்வர் தாமாவார் பரனுலகே.

2, 10, 12, 14, 16, 18, 20 ஆகிய ஏழும்
பிறிதுபடு பாட்டாய்க் கலித்துறையாதல் காண்க.

மாவைத் திருவிரட்டைமணிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

தேர் வெண்பா

மாவார்போன் சங்கமும்புண் மாலம் புயனெலிசீ
 ரோவா நபத்தினர்மற் றும்பலகு — மேல்வைதேரி.
 மாவைநினஞ் செல்லுமன்பர் வாழ்வுறப்போற் பூவைகு
 மாவைப் பதிபநம்முன் வா.

உ
சிவமயம்

பண்டிதர். வே. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய
மாவைத் திருவிரட்டை மணிமாலை
விளக்கக் குறிப்பு.

இரட்டைமணிமாலை :

தொண்ணூற்றூறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. அது, வெண்பாவுங் கட்டளைக் கவித்துறையும் மாறிமாறி வர இருபது செய்யுட்களால் அந்தாதித் தொடையாகத் தொடுக்கப்படுவது.

இரு வேறுவகைப்பட்ட மணிகளைத் தொடுத்தால் அழகுறக் காட்சியளிப்பதுபோலக் கற்போர்க்குக் களிப்பைத் தருவது.

இந்நூல், சித்திர கவிகளுக்குரிய இலக்கணமும் அமையப் பாடப்பட்டமையால் “சித்திரகவித் திருவிரட்டை மணிமாலை” என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

காப்பு

குகன் - முருகப்பெருமான். கத்தன் - கருத்தன் ; சிவ பெருமாள். அத்தி - யானை.

1. கூடசதுர்த்தம் :

நான்காம் அடி எழுத்துக்கள ஏனைய மூன்றடிகளுள்ளும் மறைந்து நிற்குமாறு பாடப்படுவது.

இவ் வெண்பாவின் நான்காம் அடியிலுள்ள எழுத்துக்கள் எல்லாம் மற்றை மூன்றடிகளுள்ளும், மறைந்து நிற்குமாற்றைக் காண்க.

கூடம் - மறைவு ; சதுர்த்தம் - நான்காவது. ஓவா - குறையாத. மால் - விட்டுணு. ஏல்லை - பொழுது. அம்புயன் - பிரமா. நபத்தினர் - ஆகாயத்திலுள்ளவர். மா - இலக்குமி. வைப்பு - சேமதிரவியம்.

பொற்பூ வைகும் மா வைப்பு அதிப என்க.

‘தெல்லி’ என ஊரும், ‘பூ. பொன்னம்பலம்’ எனப் பெயரும், ‘மாவைப்பதி’, ‘மாவை தினஞ் செல்’, ‘மாவைப்பதிப நம்முன் வா’ என்பனவும் தேரில் இருப்பதைக் காண்க.

2. பிறிதுபடு பாட்டு :

அடி தொடகளை வேறுபடுத்தலால் முன்னையநிலை மாறி வேறொரு செய்யுளாகும்படி பாடப்படுவது. 3, 10, 12, 14, 16, 18, 20 ஆகிய ஏழு பாடல்களும் இந்த இலக்கணத்துக்கு அமைய வருகின்றன. இவற்றில் மூன்றும் பாடல் மாத்திரம் வெண்பா. மற்றையன கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

இந்த எட்டுப் பாடல்களும் முதலாம் பதில்பில் உள்ளபடி பிறிதுபடு பாட்டின் வடிவிற்பதில்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விளக்கத்திற்காக மற்றைய நிலைகள் குறிப்பிற் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கியைய இங்து மற்றைய நிலையாகிய கட்டளைக் கலித்துறைநிலை காட்டப்படுகின்றது.

கலித்துறை.

வானங்கொண் டார்க்கிடர் செய்தவன்
சூர்தன்னை மாய்த்தவர
ஞானங்கொள் பூங்கரச் சத்தினம்
பிக்கென்று நற்றளியா
மானந்தச் சின்மய மாவையன்
பிற்செல்வ தன்றியய
லேனஞ்செய் மானுடர் செல்வதென்
னோவுள்ளத் தெண்வணமே.

தளி - கோயில். ஏனம் - பாவம். சத்தி - வேல். சின்மயம் - ஞானமயம். எண்வணம் - எண்ணியபடி. நம்பி - நம்பத்தக்கவன். சிறந்தவன் எனினுமாம்.

(i) கரத்திற் சத்தியை ஏந்திய நம்பி. (ii) நல் தளியாம் ஆனந்தம் எனப் பிரிக்க. (iii) மாவை அன்பிற் செல்வதன்றி உள்ளத்து எண்வணம் செல்வதென்னோ என்க.

16 மாவைத் திருவிரட்டை மணிமாலே

3. இதுவும் பிறிதுபடு பாட்டு :

கவிவிருத்த நிலையை நூலிலும் வெண்பா நிலையை இங்கும் காண்க.

வெண்பா

வண்டண்டு நீப மலர்மாலே மார்பன் கண்
டண்டுமென் சொல்கய மாதுகண்டன் — செண்டண்டு
மாவை நகர மிதுவென்றே விண்டண்டு
தேவர் விலகில்லர் சூழ்ந்து.

நீபமலர் மாலே - கடப்பமலர் மாலே. கண்டு - கற்கண்டு.
கயமாது - தெய்வயானை அம்மையார். கண்டன் - நாயகன்.
செண்டு - வையாளிவீதி. விண்டு - மகா விஷ்ணுமூர்த்தி.

4. இரட்டைநாக பந்தம் :

இரண்டு பாம்புகள் புணர்ந்து விளையாடுவன போலத்
தோன்றுமாறு உபதேச முறைப்படி சித்திரித்த அறைகளிலே
எழுத்துக்களைத் தொகையிற் சுருங்கிப் பொதுவாக நிற்கும்படி
அமைத்துப் பாடப்படுவது.

அம்பு - நீர். உததி - கடல்.

5. வினாவுத்தரம் :

பல மொழிகளாகப் பிரிந்து பொருள்படத்தக்க ஒரு பெயரை
எடுத்துக்கொண்டு, அம் மொழிகளே விடைகளாமாறு வினாக்
களை வினாவி, அப்பெயரையுங் கூறி முடிப்பது.

உத்தரம் - விடை.

இங்கே கூறப்பட்ட 'மாவை' என்னும் பெயரிலே 'மா'
என்பது, 'பரிப்பேர்' ஓர் எழுத்தாற் கூறின் அது என்?'
என்னும் வினாவிற்கும், 'வை' என்பது 'படைக் கூர்மைப்
பேர்' ஓர் எழுத்தாற் கூறின் அது என்?' என்னும் வினாவிற்கும்
உத்தரமாய் (விடையாய்) அமைந்தவாறு காண்க.

மா + வை - மாவை.

மா - குதிரை. வை - கூர்மை. குமரன் - முருகன். ஏர்பு - எழுச்சி.

ஏர்பு உற்று அருள் மாவை என்க.

6. திர்பங்கி :

யாதேனும் ஒரு செய்யுளாய் நின்றே ஒருபொருள் தருவதன்றி அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறு பொருள் தரத்தக்கதாகவும் பாடப்படுவது.

திரி - மூன்று. பங்கி - பங்குடையது.

கலித்துறையாய் இருப்பதன்றி மூன்று வஞ்சித்துறைகளையும் அமைவதைக் காண்க.

வஞ்சீத் துறைகள்.

(i) மாதங் கஞ்சார்
வேதன் பண்பார்
போதன் பல்சீர்
பாதங் கண்பார்.

(ii) சுரர்கோ வுதவும்
கரமா மகள்சேர்
ஃரனேர் தரநற்
பரடா வையைநேர்.

(iii) கடிமா மலர்கூழ்
வடிவே லவனற்
படிபூ ாணரேர்
படிசா ரருளே.

கலித்துறை.

மாதங்கஞ் சார்கரர் கோவுத
வுங்கடி மாமலர்கூழ்
வேதன்பண் பார்கர மாமகள்
சேர்வடி வேலவனற்

போதன்பல் சீர்வர நேர்தர
நற்படி பூரணசீர்
பாதங்கண் பார்பர மாவையை
நேர்படி சாரருளே.

மாதங்கம் - யானை. வேதன் - பிரமா. சுரர்கோ - இந்திரன்.
கரமாமகள் - தெய்வயானை அம்மையார். கடி - வாசனை. வடி -
கூர்மை.

7. காதைகர்ப்பு :

யாதேனும் ஒரு செய்யுளுக்குரிய எழுத்துக்கள் எல்லாம்
தேடி எடுக்கத்தக்கனவாக ஆங்காங்கு அமைத்துப் பாடி அச்
செய்யுளை மறைத்து வைப்பது.

காதை - கவி. கர்ப்பு - மறைத்தல்.

இவ் வெண்பாவில் அதன் கீழுள்ள தேவாரம் மறைந்
திருத்தல் காண்க. மறைந்த எழுத்துக்கள் தடித்த எழுத்திற்
காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 'நீ' என்னும் எழுத்திலே தொடங்
கித் தடித்த எழுத்துக்களைச் சேர்த்துப் படிக்க மேற்படி தேவா
ரம் வெளிப்படுமாறு காண்க.

ஞாதர் - அறியப்பட்டவர். ஞாலம் - பூமி.

8. சக்கரபந்தம் :

வண்டியின் சில்லுப்போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே
சில உறுப்பில் எழுத்துக்கள் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்
துப் பாடப்படுவது.

சக்கரம் - வண்டியின் சில்லு. பந்தம் - ஒடுக்குதல். விபா
கரன் - ஞானசூரியன். நிசம் - உண்மை.

9. திரிபாகி :

மூன்றெழுத்து மொழியில் முதலெழுத்தையும் நடுவெழுத்தை
யுஞ் சேர்க்க ஒரு மொழியாகியும், அதன்கணுள்ள முதலெழுத்
தையும் இறுதியெழுத்தையுஞ் சேர்க்க மற்றொரு மொழியாகி
யும், இடையெழுத்தையுங் கடையெழுத்தையுஞ் சேர்க்கப் பின்
னொரு மொழியாகியும் வருவது.

இங்கே 'வை முவெழுத்தால் ஓர் செந்து' என்றது தவளையை எனவும், அதன்கணுள்ள முதலெழுத்தையும் ஈடு எழுத்தையுஞ் சேர்க்க 'தவ' என்றாய் மிகுதிப்பொருள் படுமெனவும், முதலெழுத்தையங் கடையெழுத்தையுஞ் சேர்க்கத் 'தளை' என்றாய்க் குற்றஞ் செய்தவர்க்குக் கால் கைகளில் இடும் விலங்கு எனப் பொருள்படும் எனவும், நடு எழுத்தையங் கடை எழுத்தையுஞ் சேர்க்க 'வளை' என்றாய்ச் சங்கு எனப் பொருள்படுமெனவும் உணர்க.

ஓதம் - அலை. உததி - கடல். தவளை - செந்து. தவ - மிக. தளை - விலங்கு. வளை - சங்கு.

10. இதுவும் பிறிதுபடு பாட்டு:

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்த நிலையை நூலிலும், கலித்துறை நிலையை இங்குங் காண்க.

கலித்துறை.

உரைமிகு ஞானநன் னீரொழு
கிச்செ லுததிசங்க
வரைமிகு மாவையெம் மான்மல
ருற்ற வடிவநற்றுள்
கரைமிகு காதலற் றோர்கண
மற்று மறத்தலின்றி
யிரைமிகு வேதநற் பாட்டிசை
யன்பி னிதயமுழ்கே.

உததி - கடல். சங்கம் - சேர்க்கை. வரை - மலை. கணம் - கோய்.

11. மாத்திரைச் சுருக்கம்:

யாதேனும் ஒரு பொருள்தரும் ஒரு சொல்லின்கணுள்ள எழுத்தின் மாத்திரையைச் சுருக்குதலால் அச்சொல் வேறு சொல்லாகி வேறு பொருள் தரும்படி பாடப்படுவது.

'முலெழுத்தோர் புட்பேர்' என்பது, கருடன் என்னும் பொருள்படும் 'நாகாரி' என்னுஞ் சொல்லினை.

இதன்கணுள்ள 'நா' என்னும் நெட்டெழுத்துக் குறுகி 'நகாரி' என்றாய் 'மாவெறிந்த மாவையன்' பெயராகும். மத்தியெழுத்துக் குறுக 'நாகரி' என்றாய் 'வாசந்திப்பேர்' ஆகும். முதல், மத்தியெழுத்துக்கள் குறுக 'நகரி' என்றாகும்.

நாகாரி - கருடன். நகாரி - மாவெறிந்த மாவையன். நாகரி - வாசந்தி. நகரி - பட்டினம். வாசந்தி - குருக்கத்தி.

12. இதுவும் பிற்துபடு பாட்டு :

எழுசீராசிரிய நிலையை நூலிலும், கலித்துறை நிலையை இங் குங் காண்க.

கலித்துறை.

பேசியம் பொன்வண்ண வேலர்
பெருமையன் பின்வண்ணமே
யாசிலன் பின்மல்கு சென்னி
யணிதலுற் றங்கைகளைக்
காசியொத் தல்கொண்ட மாவை
கடலினற் கங்கையினான்
மாசினீத் துண்மல்கு மன்பின்
வடிவமா மாவையமே.

சென்னி - தலை. ஆசு - குற்றம்.

13. எழுத்து வருத்தனம் :

யாதேனும் ஒருபொருள் பயக்கும் ஒரு மொழியை எடுத்துக்கொண்டு அதுதானே வெவ்வேறு சொல்லாய் வெவ்வேறு பொருள் படுமாறு எழுத்துக்களை ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்து வளர்ப்பது.

வருத்தனம் - வளர்த்தல். ரணம், வாரணம், நிவாரணம்.

இங்கே புண்ணென்னும் பொருளுடைய 'ரணம்' என்பதனை எடுத்துக்கொண்டு அதன்மேல் 'வா' என்னும் எழுத்தைச் சேர்க்க 'வாரணம்' என வேறொரு சொல்லாய்க் கோழி என்னும் பொருளும், வாரணம் என்பதன்மேல் 'நி' என்னும் எழுத்தைச் சேர்க்க 'நிவாரணம்' என வேறொரு சொல்லாய்ப் பிராயச்சித்தம் என்னும் பொருளும் படும் என்பது.

14. இதுவும் பிறிதுபடு பாட்டு :

கவிவிருத்த நிலையை நூலிலும், கவித்துறைநிலையை இங்குங் காண்க.

கலித்துறை.

வையம் புகழ்நகு லாசல
 மாவைக் குகனிருதாண்
 மெய்யன் பொடுசுனை சங்கம
 வேலைக் கடன்முழுசி
 வெய்யன் விதுகுளி ரோடெழ
 வேணீள் கழல்பணிவார்
 செய்யும் வீணைதவ மாமவர்
 சேர்வார் சிவபதியே.

வெய்யன் - சூரியன். விது - சந்திரன். குளிர் - காக்கடகம்.
 வேள் - முருகப்பெருமான்.

'வெய்யன் விதுகுளி ரோடெழ' என்பது, காக்கடக மாத
 மாகிய ஆடிமாதத்துச் சூரியனுஞ் சந்திரனும் சேர்ந்து உதய
 மாறும் அமாவாசியை. (அதாவது ஆடி அமாவாசியை.)

நகுல + அசலம். நகுலம் - கிரி. அசலம் - மலை.

இச் செய்யுள், 'பித்தா பிறைகுடி' என்ற சந்தத்தில் இருப்
 பது சிந்திக்கத்தக்கது.

15. அக்கர சுதகம் :

முழுவதும் நின்று ஒருபொருள் பயப்பதாயும், ஒவ்வோர்
 எழுத்தாக நீக்க வெவ்வேறு மொழியாய் வெவ்வேறு பொருள்
 பயப்பதாயும் உள்ள ஒரு சொல்லை எடுத்துக்கொண்டு
 பொருள்கள் காட்டிப் பாடப்படுவது.

அக்கரம் - எழுத்து. சுதகம் - குறைத்தல்.

இங்கே எடுத்துக்கொண்ட சொல், கடப்பஞ்சோலை எனப்
 பொருள்படும் 'நீபவநம்' என்பது.

‘மாவையார் மகிழும் பூஞ்சோலை’ என்றதனால் முருகனுக்குரிய கடப்பஞ்சோலை எனக் கொள்ளப்பட்டதென்க.

அதன் முதலெழுத்தாகிய ‘நீ’ என்னும் எழுத்தை நீக்கப் ‘பவநம்’ ஆகும். ‘பவநம்’ என்பதிலே ‘ப்’ என்னும் எழுத்தை நீக்க ‘வநம்’ ஆகும். ‘வநம்’ என்பதிலே ‘வ’ என்னும் எழுத்தை நீக்க ‘நம்’ ஆகும். ‘நம்’ என்பதிலுள்ள நகர மெய்யை (அதாவது ‘ந்’ ஐ) நீக்க அம் ஆகும்.

நீபவநம் - கடப்பஞ்சோலை. பவநம் - காற்று. வநம் - காடு. நம் - வணக்கம். அம் - நீர்.

சேடம் முன் ஒற்று அற்றால் நீர் என்க.

16. இதுவும் பிறிதுபடு பாட்டு :

அறசிரடி ஆசிரிய விருத்த நிலையை நூலிலும், கலித்துறை நிலையை இங்குங் காண்க.

கலித்துறை.

செப்பும் பரிசொன் றறியேன்றென்

வாரிதி சேரிலங்கை

வைப்பின் றிகழு மகுடமா

வைத்தளி வாழ்குகளே

அப்பின் வலிசா ரவுணநங்

கத்துணி யாண்டருள்வா

யெப்பண் புரைசெய் திடினும்

வாய்மிகு மாதரவே.

வாரிதி - கடல். அப்பு - நீர். தளி - கோயில். தென் - அழகு. வைப்பு - இடம்.

அவுணன் அங்கத்துணி சேவலும் மயிலுமாய் ஆட்கொள்ளப்பட்டமை உலகப்பிரசித்தம்.

17. கரந்துறைச் செய்யுள் :

ஒவ்வோரெழுத்து இடைவிட்டுப் படிக்கும்போது வேறும் ஒரு கவி தோன்றும்படி எழுத்துக்கள் அமைத்துப் பாடப்படுவது.

இரண்டாம் எழுத்தாகிய 'த' என்னும் எழுத்திலே தொடங்கி ஒவ்வோரெழுத்து இடைவிட்டுப் படிக்க இதிற் கரந்துள்ள வஞ்சித்துறைப் பாட்டுத் தோன்றுமாறுணர்க.

கரந்துள்ள செய்யுளுக்கூரிய எழுத்துக்கள் தடித்த எழுத்திற் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

அல்லற்பாடு - துன்பப்படுதல். ஏதம் - குற்றம்.

பொருளின்பம் வீடுகளுக்குக் காரணமாதலின் 'தருமம்' வேரெனப்பட்டதென்க.

18. இதுவும் பிற்றுபடு பாட்டு :

கவிவிருத்த நிலையை நூலிலும், கவித்துறை நிலையை இங்குங் காண்க.

கலித்துறை.

தாமரை நன்மலர் வேதன் மயல்கொ டனிமறையை
வாம முனிமன நல்கு மலர கிதவடிவன்

தாம குகனிரு பாத சலச மலர்சரண
மாமருள் செய்தளி மாவை யடைகுதி நீயுளமே.

சலசமலர் - தாமரைமலர். சரணம் - திருவடி. தளி - கோயில்.
வேதன் - பிரமா. மலரகிதன் - இயல்பாகவே பாசங்களின்
நீங்கியவன் - என்றது முருகனை.

19. மாலைமாற்று :

இறுதியிலே தொடங்கிப் படிக்கும்தோறும் முதற்கணின்று படிக்கும்போது முடிந்தவாறுபோல முடியும்படி எழுத்துக்கள் அமைத்துப் பாடப்படுவது.

மாலை - வரிசை. மாற்று - மாறுதலுடையது.

'நீ நயமே வை; நம் மாடு அருகா வா' என முடிக்க.

20. இதுவும் பிறிதுபடு பாட்டு :

கலிப்பாவின் நிலையை நூலிலும், கலித்துறை நிலையை இங்
குங் காண்க.

கலித்துறை.

நீர்த்தரங் கக்கடன் மாவைநிற் பாரை நிறைமதிசூழ்
தேர்த்திரு வுற்சவ யாமந்திக் காளர் திகழநின்று
தூர்க்கு மலரென விண்மீன்சுற் றூழ்ந்து சுடரிரதம்
பார்த்தடி தாழ்குவர் செல்வர்தா மாவார் பரனுலசே.

தரங்கம் - திரை. திருவுற்சவம் - திருவிழா. திக்காளர் -
திக்குப்பாலகர். விண்மீன் - நட்சத்திரம். மதி - சந்திரன். இர
தம் - தேர்.

‘தாமாவார் பரன்’ என்பது, முருகனின் வேறுபடாத
சிவனை.

இரதம் பார்த்து அடி தாழ்குவர், தாமாவார் பரனுலகு
செல்வர் என்க.

மாவைத் திருவிரட்டை மணிமால விளக்கக் குறிப்பு
முற்றிற்று.

**சிங்கப்பூர்ச் சுப்பிரமணியசுவாமி
பேரிற்பாடிய
சித்திரக்கவிகள்**

**சு.ந. சதாசுவ பண்டிதர்
(1887)**

உ
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணம்

வண்ணை நகர்

சி. ந. சதாசிவபண்டிதர்

அவர்களாவியற்றப்பட்ட

வண்ணையந்தாதி

வண்வணநகருஞ்சல்

சிங்கைநகரந்தாதி

சித்திரகவிக்கள்.

இவை

சிங்கப்பூர்,

சி. கு. மகுதாம்சாயபு அவர்களுக்குச்

சொந்தமாகிய

தினோதயவேந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டன.

சர்வஜித்துவரு சித்திரைமீ

1887.

Registered Copyright.

உ

அறிவிப்பு.

—00—

இலக்கண விலக்கிய வித்துவான்களுக்கும் மற்றை
னவோர்களுக்கும் மிக மரியாதைபுடனறிவிப்பதி யாதெளி
ன்னாரசுமேலீட்டினு விப்பெய்தங்களே நாணுது துணிந்து
புர்த்தினே னாயினு மெங்கேனு மிலக்கண விலக்கிய சந்
பீதங்கள் காணப்படுமேல் தாங்கள் சயைபுரிந்து தனிக்
கடிதமுலமா யடியேற்கு நேரா யறிவிப்பிராயின் மறுமுறை திரு
த்தி வெளிப்படுத்தக் காத்திருக்கின்றேன்.

குற்ற மேதெரி வார்குறு மாமுனி
சொற்ற பாவினு மோர்குறை சொல்வராற்
கற்றி லாவென் கவிவழு வாயினு
முற்று நாடிவல் லோருய்த் துரைக்கவே.

இங்ஙனம்,

சி. ந. சதாசிவபண்டிதன்.

சிங்கப்பூர்,
சர்வஜித்து (வரு)
சித்திரைமீ }
}

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிதம்பரம்

அப்பியாசமடத் தலைவராகிய

•ஸ்ரீஸ்ரீ, முத்துக்குமாரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நிலைமண்டிலவாகிரியப்பா.

நீர்வளர் தெண்டிரை நிலம்வா னிரவி
பேர்வளர் மதியொடு பிறங்கு சராசர
மயனரி யுருத்திர னனந்த சத்தியும்
வியனூல கதனில் விளங்கெணான் கறமுங்
கந்த வினாயகக் கடவுளர் தமையுந்
தந்துந் தாழாத் தலைவிகா மாட்சி,

பஞ்சாட் சரத்திற் பரையரு ளாகி
நஞ்சாய் விளங்கு நவ்வட் சரத்தைப்
பிஞ்செனத் தள்ளிப் பிடுயி ரெழுத்தைச்
சிக்கெனப் பிடித்துச் சிற்பரத் தடைத்துப்
பக்குவர் தமக்குப் பகரத் துவித
நிலையினை யன்பாய் நிறுத்திடுந் தேவி,

யலையுந் திரையை யாடையா யுடுத்த
செல்வப் பூமட் டிகழீ ழமென்னும்
வடபான் முகத்தின் வயங்கும் வண்ணை
யிளமா மதிநுத விலங்குந் திலத
மாக வணிபெற வகன்ற வாலய
மேகஞ் சூழ விளங்கு மதிற்புறம்,

பூசை காணிய புனிதரை யழைப்பா
னூசை யுடனே யணிமணி யேற்றிக்
கும்பா பிஷேகங் குறைவறச் செய்து;

உ

கம்பா நதிவருங் கம்பனைக் குழைத்த
வண்ணையைத் துதிக்கு மந்தா தியொன்றும்
பன்னு மூஞ்சல் புகரச்சீ சீக்கையு
மெண்ணுநற் பராக்கு மெழின்மங் களமு
நங்கை வள்ளி நாயகன் பேரிற்
சிங்கையந். தாதியுஞ் சித்திர கவிகளு
டங்கள மாக வரைந்தனன்; யாரெனின்,
இலக்கண விலக்கிய விருங்கட லுண்டு
கலக்கமிலாமற் கலையெலா முணர்ந்தோன்
சொற்பொருட் சாரன் றுதிக்கொளர் சாரன்
தக்கசந் சங்கன் றமிழிற் பரசங்கன்
வண்ணைமா நகரில் வாழந் திகழ், சி.ந.
திண்ணிய நற்சதா சிவபண் டிதனே.
முற்றிற்று.

யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீல ஸ்ரீ, ஆறுமுகப்பெருமான் ஆவர்கள்
மாணக்கரும்மருகரும்
வித்வசி ரோ மணியு மாகிய
ஸ்ரீமத், ந. ச. பொன்னம்பலம்பிள்ளையவர்களுடைய
மாணக்கருளொருவராகிய

ஸ்ரீமத், வி. செல்வசுயரவர்கள்

சொல்லியவெண்பாக்கள்.

பார்க்கவெளி யென்றிருந்தேன் பாலையுற்றுப் பார்த்தளவி
லார்க்கு மரும்பொருளை யாற்றுமே - தேர்ச்சிமிகு
வண்ணைச் சதாசிவ மாபண் டிதன்சொன்ன
வெண்ணத் தொளிர் பா வினம்.

வண்ணைச் சதாசிவம் வாழமுருட் காமாட்சி
நண்ணுமபி ஷேக நடாத்தியபின் - விண்ணப்பப்
பூசை புரிவான் பொருளாகத் தித்திக்கு
நேசகவி சொன்னா னிசம்.

முற்றிற்று.

சிந்திக்க வித்தைத் திறம்வருஞ் சிங்கைத் திருவுடையாய்
வந்திக்க வாழ்வின் வலம்வரும் மக்கண் மனைபெருகுஞ்
சந்திக்க ஞான நிலைவருஞ் சற்குணஞ் சார்ந்துவரும்
பந்திக்க வைக்ய பலம்வரு முன்றன் பதத்தினையே. (கூசு)

பதங்களும் பன்னிரு தோள்களும் வேலும் பகர்கவியும்
விதங்கொளும் வர்ணக் கொடியும் விறன்மயில் வெட்பரியுஞ்
சதங்கொளும் வள்ளியுந் தெய்வயா னையுமென் சண்முகவற்
புதங்கொளுஞ் சிங்கைப் புலவனும் வாழிய பூமகளே. (நூ)

முற்றிற்று.

வேலு மயிலுந் துணை,

தேவாரம்.

ஒருமுழமுள்ளகுட்டமொன்பது துணையுடைத்தா
யரைமுழமதனகல மதனில்வாழ்முதலையைந்து
பெருமுழை வாய்தல்பற்றிக்கிடந்து நான்பிதற்று கின்றேன்
கருமுகி நவமுமாடக்கச்சியே கம்பனீரே.

ஆறேறு சடையானையாயிரம்பே ரம்மாணப்
பாறேறு படுதலையிற் பல்கொள்ளும் பரம்பரனை
நீறேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தாவி
யேறேறும் பெருமானையென்மனத்தே வைத்தேனே.

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சனற்குப் பாசுபதங்
கொடுத்தானைக் குலவரையே சிலயாகக் கூரம்பு
தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சனைமல்கு கயிலாய
மெடுத்தானைத் தடுத்தானையென்மனத்தே வைத்தேனே.

எள்கவின்னி யிமையவர்கோனை யீசனை வழிபாடுசெய்வாள்போ
லுள்ளத் துள்கி யுகந்துமை நங்கைவழிபடச்சென்று நின்றவாகண்டு
வெள்ளங்காட்டி வெருட்டிட வஞ்சிவெருவியோடித் தழுவிவெளிப்பட்ட
கள்ளக்கம்பனை யெங்கள் பிரானைக்காணக் கண்ணடியென் பெற்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
வேலுமயிலுந்துணை.

சிங்கப்பூர்ச்

சுப்பிரமணியசுவாமி

பேரிற்பாடிய

சி த் திர க வி க ள்.

மாலேமாற்று வெண்பா.

தாவா மதவேதா சாதாதி யாவேல
காவா விதாசிதா காசாதா - மூவாமு
தாசாகா தாசிதாவி வாகால வேயாதி
தாசாதா வேதமவா தா.

(இ-ள்.)— தாவா மதவேதா; சாது ஆதியா; வேல; கா வாவு இதா;
சிதாசாசா; தாம் மூவா மூதா; சாகாதா; சிதாவிவாகா; ஆல வேய் ஆதி
தாச ஆ தா, வேதம் அவர் தா.

ஆலத்தைக் கண்டத்திலே யணிந்திருக்கின்ற ஆதியாகிய சிவபெரு
மானுடைய அடிமையாகின்ற (தா) வல்லமையையும், வேதமாகிய ஞான
த்தை யறியவேண்டு மென்கின்ற அவாவையும் தந்தருள்வீராக. (க)

அவ்ந்தநாகவெண்பா.

நீதா குகாதே சிகனியம சாதன
தாதா ளதித தனிவாகை - போதக்
களப புளகிதவா காசுமரா சிங்கை
வளவா கதிர்வேல வா.

(உ)

துவிநாகவிருத்தம்.

கூறு கங்கையா கோல வேலவா
வீறு வீடுதா வேத சிவாகம
தேறும் யாகபூ சிங்கை வானவா
வாறு வாலகா வாண்தா வாகளே.

(ஈ)

ங்சு

சித்திர கவிகள்.

இரதவெண்பா.

கார்வந்தே யீயாரூர்க் காவலவ னூங்கருளாற்
பார்வந்தே சிற்பநூற் பாவலர்ப்பேர்ச் - சீர்பெற்றவே
சிங்கா புரிவளரச் செய்தார்காண் பேரோங்கு
சிங்கார வேலவனூர் தோர்.

(சு)

கமலவெண்பா.

தோகையிகை யோகைமிகை சூகையுகை யாகைசூகை
சாகைவகை வுகையுறச் சாருவது - மூகையா
மங்கைக் குரையருளு வாசகரின் கோவணையுங்
கங்கைமகன் சிங்கைசூகன் கை.

(சு)

சதுரங்கவெண்பா.

ஆறு பெறுமுகத் தைமுகத்தான் காண்கவேண்முன்
சேறு பெறுவேலைச் சிங்கைதனில் - வீறலையக்
கூறுசூர்க்கொல் கொள்கை யறியலை வேகமுறு
ஆறுமுக வேலை யறி.

(சு)

துவிவெண்பா.

க. மாலைதா வெற்றி வளந்தா வயமலியும்
வேலைதா நெற்றி விழிவருவாய் - நீலையுறச்
சுற்றித் தருசோலைச் சுந்தரஞ்சேர் தண்சிங்கை
பற்றித் தருமாலை பார்.

உ. வெற்றி வளந்தா வயமலியும் வேலைதா
நெற்றி வழிவருவாய் நீலையுறச் - சுற்றித்
தருசோலைச் சுந்தரஞ்சேர் தண்சிங்கை பற்றித்
தருமாலை பார்மாலை தா.

(சு)

நிரனிறைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

போற்றுந் தொடைபடை வீடுகவரி பொலிபரிதேர்
தோற்று மிலஞ்சி யரிசனச் சோலை சுழல்கமுகி
னேற்றந் தருமணப் பாளையுஞ் சாற்று மெழிற்கிளிதென்
காற்று முடையவன் மைத்துனன் காண்சிங்கை காப்பவனே. (அ)

திரிவெண்பா.

- க. ஆளுவேன் மன்மதா அண்டமெலா மையமின்றி
மாளுவாய் தன்மமதை மண்டலத்துன் - ருளிணைக்கு
வன்மனது தெண்டனிட வைத்திருக்குஞ் சிங்கைதனின்
மன்றலுற வண்டமிழை வைத்து.
- உ. மன்மதா அண்டமெலா மையமின்றி மாளுவாய்
தன்மமதை மண்டலத்துன் ருளிணைக்கு - வன்மனது
தெண்டனிட வைத்திருக்குஞ் சிங்கைதனின் மன்றலுற
வண்டமிழை வைத்தாளு வேன்.
- ஈ. அண்டமெலா மையமின்றி மாளுவாய் தன்மமதை
மண்டலத்துன் ருளிணைக்கு வன்மனது - தெண்டனிட்
வைத்திருக்குஞ் சிங்கைதனின் மன்றலுற வண்டமிழை
வைத்தாளு வேன்மன் மதா.

(க)

கரந்துறைவெண்பா.

- க. பொருட்டாய்ப் பொருளைப் புவியினலந் தோயார்
தெருட்டா ரெனவே தெளிந்தீ - ரருட்பொருள்க
ளாயடிக ளேயு மறிவினர்கள் வான்சிங்கைச்
சேயடிக ளாவர் தெரி.

இதனுட்குறள்.

- உ. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா
ரருட்பொரு, ளாயு மறிவி னவர்.

(ஃ)

தனுவெண்பா.

வாகனமே செஞ்சேவல் வண்கொடியே மால்யானை
யாகமுறும் வள்ளி யயற்கொடியே - யோகமுறும்
வேதியர்கள் வேண்டிவரும் வேலவற்குச் சிங்கைநகர்
மரதவர்கள் போற்று மயில்.

(ஃக)

வினாவிடைவெண்பா.

வாலரிதன் னாமெது வண்மைபெறு மாமேய்த்த
வாலரிதா னுண்டதென்னே யாரீறென் - வாலில்லா
வேங்கையாய் நின்றவடி வேலவனே வாழ்த்திருக்குஞ்
சிங்கப்பூ ரென்றே தெளி.

(ஃஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருபா.

- க. தேருங் கரியுஞ் செறியும் பரிகளுஞ் சேருபதத்
தாருந் திரங்கொள்ளப் பாருல கேந்தர சானவர்க
டேரு மினமறைச் சேந்தன் முருகன் திருவடிபையப்
பாருமின் பாருமின் சிங்கையிற் றங்குநற் பங்குறவே.

இதனுள்வெண்பா.

- உ. தேருங் கரியுஞ் செறியும் பரிகளுஞ்
சேருபதத் தாருந் திரங்கொள்ளப் - பாருல
கேந்தர சானவர்க டேரு மினமறைச்
சேந்தன் முருகன் றிரு.

(௧௩)

அடிநினைந்திரங்கல்.

பிறிதுபொட்டு.

- க. தெரிவரி வேலன் திருவரு ளின்மையிற் சிங்கைதனிற்
கரிதிரி யும்பரி யோடுழை வாற்புளி காட்டுறுவெம்
பரிநரி யோடுகற் பாரினை யொன்றி யணியடிகள்
வரிபரி விற்கந்த மாதே கரைவள் வரைக்குவட்டே.

மோனைபிறழாத

நேரிசையாசிரியப்பா.

- உ. தெரிவரி வேலன் திருவரு ளின்மையிற்
சிங்கை தனிற்கரி திரியும் பரியோ
டுழைவாற் புலிகாட் டுறுவெம் பரிநரி
யோடுகற் பாரினை யொன்றி யணியடி
கள்வரி பரிவிற் கந்த
மாதே கரைவள் வரைக்கு வட்டே,

(௧௪)

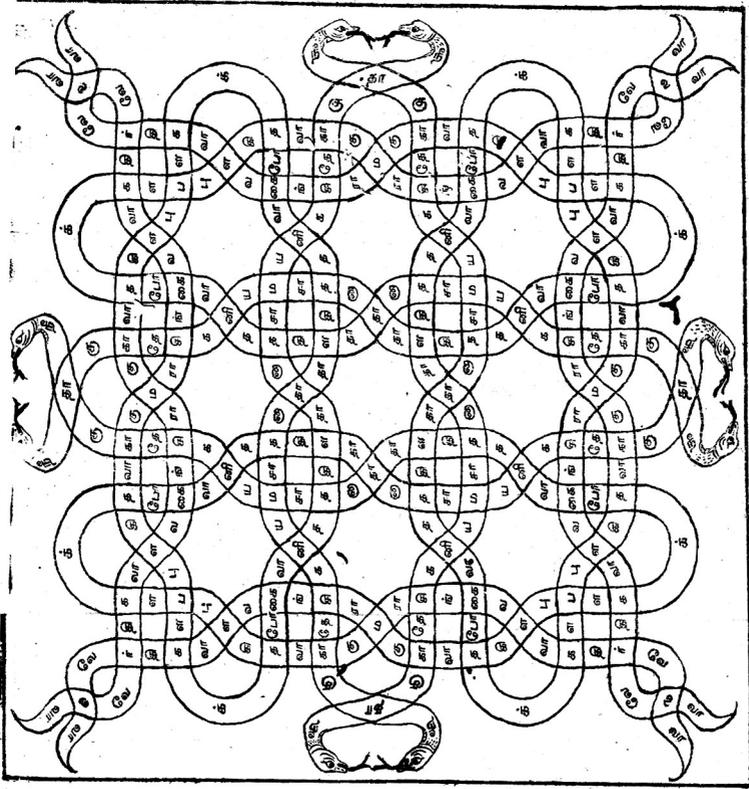
நடுவெழுத்தலங்காரம்.

- தெளியுந் தருப்பை திரியும் பொருளுஞ் செறிபிறப்பு
மளியு மழியு மலர்மே வியலும்வல் லாம்பலொடு
வெளியும் பொருந்து பரப்பெய ராறிடை மேவியன்றோ
ஒளியும் வலம்வருஞ் சிங்கையின் வேல னுறைகுவளே.

(௧௫)

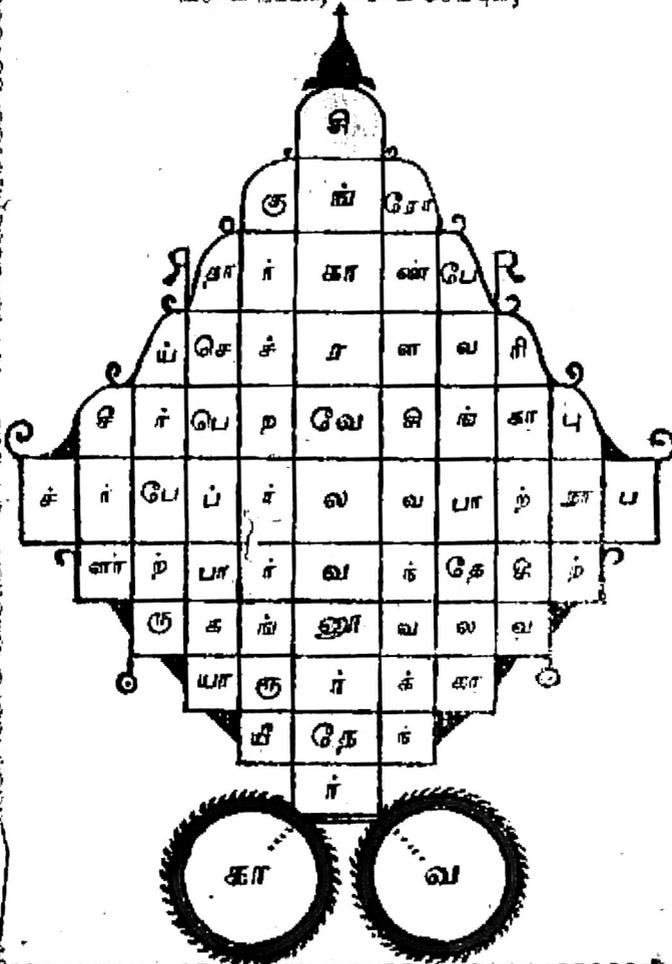
அஷ்ட-நாகபந்தம்.

சு. ௩-ம் பக்கம், ௨-ம் செய்தல்.

இரதபந்தம்.

கூச-ம் பக்கம், — ச-ம் செய்யுள்,

திருக்கில்லை நிரோட்டக யமக வந்தாதி

உ.

கணபதிதலை.

திருத்தில்லை

நிரோட்டக யமக வந்தாதி.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து

வடகேவை

விநாயகத்தம்பி

குமாராசிய

வேலுப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

வீ. வேலுப்பிள்ளை
(1891)

குறிப்பு :

- ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் கடைக்கப்பெறாத வீ. வெலுப்பிள்ளையின் (1891) ந்ரோட்டக நூலானது பரித்தானிய நூதனசாலையல் இருப்பதையறந்துகொண்டோம். உரிய பணத்தனைப்பெற்றுக்கொண்டு எமது வெண்டுசொளுக்கமைய நூதனசாலையினர் இந்நூலின் பரிதயியை எமக்குத் தந்தமை முதலல் மக்க மகழ்ச்சியை அளித்தது. இருப்பினும் பெற்றுக்கொண்ட நூலின் 15 பக்கங்களையும் மீள்பரிசுரம் செய்வதற்கு மேலத்கமாக 315 பவுண்டி பணத்தனைக் கோரினார்கள். இத்தொகை இலங்கைப் பணத்தல் ஏறத்தாழ 60000 ரூபாய்க்கும் மேற்பட்ட தொகைக்குச் சமமானது.

நாம் மேற்கொள்ளும் சத்திரக்கவித்திரட்டு நூல்பற்றிய விபரங்களையும் நோக்கத்தையும பலமுறை வலியுறுத்தியுள்ளார் இலண்டன் நூதனசாலையினராலும் இலண்டன் நூலகத்தினராலும் வீ. வெலுப்பிள்ளையின் நூலனை முழுமையாக சத்திரக்கவித்திரட்டு நூலல் மீள்பரிசுரம் செய்வதற்கான உரிமை இலவசமாக எமக்கு வழக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு தம்முலகம் சார்ந்த நன்றி உரித்தாகின்றது.

ஈழத்தல் கடைக்கப்பெறும் அதுபஸ்ய ந்ரோட்டக நூலாக இது அமைக்கின்றது என்பது இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கும்.

உ

கணபதிதனை.

சி ரு த் தி ல் லை

நிரோட்டக யமக வந்தாதி.

—❦—

இஃத

யாழ்ப்பாணத்த

எடகோவை

விநாயகத்தம்பி

குமாராகிய

வேலுப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

—:0:—

ஷெணா

க. ஆறுமுகச்செட்டியாரால்

யாழ்ப்பாணச் சைவப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சரஸ்வதி வைகாசிமீ.

© The British
Library Board

உ

கணபதிதிணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தில்லை

நிரோட்டகயமகவந்தூதி.

—:0:—

காப்பு.

திங்களை யாற்றைநெ சென்னியி லெந்தினர் சீரடிசேர்த்
தெங்களை யாற்றத்தர் தில்லையந் தாதி யிசைக்க நல்ல.
சங்களை யாறரி யங்கயி றங்கரி தாழ்களிழர்
கங்களை யாறன்ற னண்ணர் கழலகங் காக்கநின்றே.

நூல்.

கங்கை யடையர் சடையர் கழனியிற் கற்கடகங்
கங்கை யடையா யளியலர் சேர்தில்லைக். கங்கணநா
கங்கை யடையாள ரத்தர்தஞ் சீர்த்தி கழறெனத
கங்கை யடையா யளித்தன னண்ணல் கழலரணே;

(ச)

சிரசங் கணியார் கடநிறை தில்லை யணிநகரா
யரசங் கணியா னிலையிச் சனைத் தயஞ்சிதைநல்.
லரசங் கணியா யெணிணந் தனங்கலை பாதிசகத்
சிரசங் கணியா திரிதலை யெணியிச் சஞ்சலனே

(உ)

© The British
Library Board

அஞ்சக் கரத்த ரரியாதி யண்ட ரயனிகலா
 ரஞ்சக் கரத்த ரிறைஞ்சிறை தில்லைய ரங்கசனன்
 றஞ்சக் கரத்தர் சராசர நல்க லளியளகத்
 தஞ்சக் கரத்தளி சங்கரர் தாளி னடைந்தனனே. (ந)

அடைக்கலங் காண்கில நாடின நங்க ளாதர்சனைத்
 தடைக்கலங் காரி னீசியங் கழனி யனஞ்சிறையென்
 றடைக்கலங் கர ரணியிணை செய்கைகண் டாணகைசெய்
 யடைக்கலங் கால ரளிநாந் தில்லை யரசாணை. (ச)

சரத்தை யலரையா னஞ்சில னஞ்ச றிலையலர்க்கே
 சரத்தை யலரையடைந்தாய்ந் திலை தரணியந்
 சரத்தை யலரையிணைநலஞ் சார்க் சரங்கலந்த
 சரத்தை யலரைய ராரணி தில்லையர் சங்கரர்க்கே. (ரு)

சங்கரி யத்த னடராசன் றில்லையன் சக்கரக்கைச்
 சங்கரி யத்த னிடையின் றிலைந்த சராசரத்தின்
 சங்கரி யத்தழ லங்க னிசாசரர் தங்கணகர்
 சங்கரி யத்தகை நாதன் கழனிமு றங்கினனே. (சு)

தங்கந் தனையன தாதி னிதழி தனையணிந்தார்
 தங்கந் தனையனங் கழ்கடந் தீன்றனர் சண்டரின
 தங்கந் தனைய னடையா தளியரன் சந்ததஞ்சந்
 தங்கந் தனையரி யேத்திறை தில்லையைச் சார்ந்தனனே. (எ)

தனங்கணங் கையா னனனை கஞ்சந் தரித்தனசந்
 தனங்கணங் கையலர் கரந்த ளிடையென் றணிநெஞ்சிடந்
 தனங்கணங் கையிணை தாச ரினலழி சங்கரனந்
 தனங்கணங் கையடை யென்றடை தில்லைத் தடங்கிரியே. (அ)

தடந்திரி நாட்டனத் தில்லைய நங்கறை சாயலிந்த
 தடந்திரி நாட்டிய நல்ல கரங்கதை தாரையங்கார்
 தடந்திரி நாட்ட ரிகரணங் கத்த தயைசெய்கநெய்த்
 தடந்திரி நாட்டநல் லர்ச்சினை செய்யத் தகநினக்கே. (ஆ)

தகரனந் தந்தக் களிற்றத்தனூதியஞ் சத்தியணைத்
தகரனந் தந்தனி நாயகன் நிலையன் தன்னையெதிர்ந்
தகரனந் தந்தனைச் செய்யரியத்தன்றையகத்தைத்
தகரனந் தந்தயை நந்திதன் னுளெந்தலைக்கணியே. (40)

தலையா திகழ் றரிதில்லை நாடக சார்நரரா
தலையா திகழறஞ் செய்தன் றி யெங்ஙனந் தண்ணளிசேர்
தலையா திகழ் றனைகீக்கி நலகிடத் தக்கதஞ்சி
தலையா திகழறச் சாதங்க ணீங்கிடத் தரகதியே. (41)

கதியாக நாக நகலிந் தணிசிர கண்ணையன்
கதியாக நாக நகத்தரி யத்த கழனிகள்ச
கதியாக நாக நகர்தில்லை நித்திய கர்த்தநல்லே
கதியாக நாக நகர நயந்தனன் கண்டிடற்கே. (42)

கண்டனை யந்த கனங்கழை சேர்தில்லைக் கல்லணங்கின்
கண்டனை யந்தக நக்க சிரத்தனைக் காளநிறை
கண்டனை யந்தக ரேறித னத்தனைக் காதலித்தல்
கண்டனை யந்தக நீயெனை நண்ணிற் கலங்கலனே. (43)

கலங்கலை யாணார் நண்ணற் கழியென் கதியரணி
கலங்கலை யாணர் சசியணி தில்லையர் கஞ்சத்திய
கலங்கலை யாணனி நானல் லரியயன் கத்தர்கறங்
கலங்கலை யாணலி. நையல ராகல் கசத்திரெஞ்சே. (44)

சேறலை நீங்கினிள் னுளணங் கல்ல டெளிதலையஞ்
சேறலை நீளலர் நைய நிலத்திற் செறிந்தனகால்
சேறலை நீல நிகர்க ண்ணழைத் தசிலைச்சிலையன்
சேறலை நீர்நிறை செய்யெனை தில்லைத் திகிரியினே. (45)

திகிரியை யேந்தலெனநா நடத்தலஞ் செல்லணிசேர்
திகிரியை யேந்தரி யாகியர் நன்னகர் செல்லலநர்
திகிரியை யேந்தற் சராசனஞ் செய்யரன் றில்லையி
திகிரியை யேந்தயை நல்கினர் சீர்நகர்ச் சித்திதந்தே. (46)

தேனினைங் காணல் லெழிலனைங் காளரன் றில்லையலர்த்
 தேனினைங் காந்தன தண்டலை காளசடஞ் சேதனெனய்
 தேனினைங் கரக்க நினைகிலிர் சரற்றலிர் சிந்தனைநந்
 தேனினைங் காயளி நாய்கற் கண்டந் தெளிதியென்றே. (க௭)

என்றூ டலைக்கடை யாற்றினர் தில்லையி லெய்தலெஞ்ஞான்
 றென்றூ டலைக்கடையேன்றரி சித்த லினியணையே
 னென்றூ டலைக்கடை சென்றளி தாசர்க் கிறைகணங்கி
 யென்றூ டலைக்கடை யாழிச் சசியரை யெள்ளினங்கே. (க௮)

அங்கந் தரியா ரணியிறை யங்கை யழறரித்தா
 ரங்கந் தரியானை யத்த ரெனதலை யாதனினி
 யங்கந் தரியா தணையடி நங்கியெ னந்தியத்தி
 லங்கந் தரியா தளியரன் தில்லையி லரயினனே. (க௯)

ஆயத் தனைய ரயிரா தணைநின தங்கநிக
 ராயத் தனையலர் னெஞ்சா நளினத் தனையனந்
 யாயத் தனைய னெனதிறை தில்லைய னூரணநன்
 கரயத் தனைய னிறைஞ்சிய சங்கரா னூர்கிரிக்கே. (௧0)

ஆரலங் கற்களி யாதி யரன்றை யத்தனித்த
 னூரலங் கற்கக நரக ரரியய னுதியரேத்
 தாரலங் கற்கட கத்தலை யங்கடையன்னிறை
 யாரலங் கற்கழ னிக்கணை தில்லைய னினகரே. (௧௧)

நகத்தரக் கீர நறையல ரார்தில்லை நன்னகராந்
 நகத்தரக் கீரத ணந்தி யரியய னுடிசையை
 நகத்தரக் கீரற் செயிரிறை கிரியர் நங்கயிலை
 நகத்தரக் கீரர னுஞ்சர னெண்ணின னுனயந்தே. (௧௨)

நரனங்கைத் தந்திர நாடின னென்றனர் நானயிரே
 னுனங்கைத் தந்திகன் டஞ்சி யடைந்தனை நாறலர்க்
 னுனங்கைத் தந்திரி நேரிசையாயர் னுகரரி
 நரனங்கைத் தந்தி யரியய னூர்தில்லை நன்னகத்தே. (௧௩)

நிரோட்டகயமகவந்தாகி.

௫

நந்தனங் கரயந் தகனேர் களநடை நாட்டநிகழ்
நந்தனங் கரயக லேனென் றினையரை நச்செநெஞ்சே
நந்தனங் கரய நிலையா தெனச்சர ணண்ணியணை
நந்தனங் கரயஞ் செறிதில்லை நங்கட ராகினையே.

(௨௪)

சனகரை யாதியர் தேசிக தில்லைத் தரணியினச்
சனகரை யாதிக ழீச களத்திற் றரித்த நஞ்சஞ்
சனகரை யாதி கலஞ்சன னத்தினென் னுசர்நெஞ்சா
சனகரை யாகினை யென்னக றீயினிச் சஞ்சரியே.

(௨௫)

சஞ்சரி கங்காள னந்திரனியீணை தாசகஞ்
சஞ்சரி கங்கா தரனரன் றில்லைநந் தையல்கைக்கஞ்
சஞ்சரி கங்கா ரளகத்தி நன்கணி தாரணைந்தீர்
சஞ்சரி கங்கா ளிடையிற நண்ணினிர் தக்கதன்றே.

(௨௬)

தக்கரி யாகஞ் சிதையர னேகர் தகரின்னந்
தக்கரி யாகன்ற னத்தாந் தில்லையர் சாரயந்கந்
தக்கரி யாகல ரன்றணி யாரென் றினையகந்
தக்கரி யாக நனியழி யாதி தனியிறையே.

(௨௭)

தனித்தில தத்தைகள் கற்றறை சீரர தாரணியின்
றனித்தில தத்தை யெழினிறை தில்லையைச் சார்தலையெத்
தனித்தில தத்தை யலரய ராதகந் தட்டையினைய
தனித்தில தத்தை யலையா னிறைஞ்சத்த சார்தனியே.

(௨௮)

சாரலை நீயென தாத னனையை தனிகளநஞ்
சாரலை நீரணி தில்லை யரனஞ் சயிலரல்ல
சாரலை நீச ரெதிரில் கிராதரர் தானியின
சாரலை நீளத ரஞ்சின னத்தி தரக்கினையே.

(௨௯)

தரனந் தரனணி யாய்நனி தில்லையிற் றங்கிகங்கா
தரனந் தரநிகழ்த் தந்தகற் றுக்கிறை சாரயன்சீ
தரனந் தரணி யடைந்திறைஞ் சத்தன் றரணியின
தரனந் தரஞ்சர னையணை யண்ண றரித்தநெஞ்சே.

(௩௦)

© The British
Library Board

தரியங் கணைசடை யாரர னந்தி தனையிறைஞ்சா
தரியங் கணையகட்டராகநினையலர் சண்டரினந்
தரியங் கணையரிடரழி தில்லைநந் தந்தையையா
தரியங் கணைநிசியாதனை யெங்ஙன் றணத்தலதே. (௩௧)

தணத்தலை யென்றலை திட்டினன் கஞ்சன் றறியினலி
தணத்தலை யென்றலை நாயக ரெண்ணினர் தானகன்றார்
தணத்தலை யென்றலை நாளினி நெண்ணலிற் சங்கரர
தணத்தலை யென்றணி கண்ணிறை தில்லைத் தடங்கிரிக்கே. (௩௨)

கிரிதிரி கைக்களி றார்கட நந்தில்லை கிட்டிழற்சக்
கிரிதிரி கைக்கதியாநஞ் சனனங் கெழுனரனங்
கிரிதிரி கைக்கல ரோந்தி யிறைஞ்சரி கேட்டளிதி
கிரிதிரி கைக்கறை நீச ரெயிலழி கீர்த்தியரே. (௩௩)

தியங்கனஞ் சாரங் கணையளி யண்ண றிகழெழினர்
தியங்கனஞ் சாரக னந்தணத்திலலையன் சேரசலத்
தியங்கனஞ் சாரக் கரனே ரிதழித் தெரியலன
தியங்கனஞ் சாரங் களத்தனென் னெஞ்சஞ் சிறந்தனலே (௩௪)

சிறைக்கணி யாயனந் தாதனை தில்லையர் சாரலினஞ்
சிறைக்கணியாடகங் கஞ்சங்க் ளென்கரந் தேக்கினநிற்
சிறைக்கணி யார்தழ் லினனிசை சேணந் திகழனங்கன்
சிறைக்கணி யார்த லினலழி தைய றியங்கலையே. (௩௫)

கன்ன னிறையற லாரள் கத்தினள் கண்டனெஞ்சே
கன்ன னிறையற நன்கேற்ற கண்ணனெண் கண்ணனத்தன்
கன்ன னிறையரன் டில்லை யடியர் கழறிசையார்
கன்ன னிறையரன் சீரிசை நல்ல கலையே. (௩௬)

தனையா தரியென் கழலெண் ணண்ணித் தனையிறைஞ்சா
தனையா தரியரன் தில்லையி லஞ்சலி தந்திட்ச்சார்
தனையா தரிதடையாயகநங்க டனையணையா
தனையா தரிந்தகற் றிக்கதி தானளி தஞ்சநெஞ்சே. (௩௭)

தஞ்சந் தனங்காண நல்லர ரலரலர்ச் சாயகநி
தஞ்சந் தனங்கா யிகலழி தாரணி தந்ததனைந்
தஞ்சந் தனங்கா யெழிலிணை தில்லையர் சங்கரனார்
தஞ்சந் தனங்கா ணிறைஞ்சணங் கிந்தத் தரணியிலே. (௩௮)

தரையா யிரந்தநந் தில்லை நகரரைத் தன்னிகர்நித்
தரையா யிரங்கத் தரையே கரையித் தரணியினு
தரையா யிரண்டடி தேடி தனையர் சலசநச்சத்
தரையா யிரநா நயந்தன னேத்திடத் தந்திலரே. (௩௯)

தந்தனங் கற்க நடையிடை நேரசை தந்தைதனந்
தந்தனங் கற்க ளழியகஞ் சேற்கட் சரந்தைசடந்
தந்தனங் கற்கர சீந்ததென் சேடகற் றையறளித்
தந்தனங் கற்குணை யாகற் கிடந்தில்லை சார்நகத்தே. (௪௦)

கத்த னகரத் தகையணி நாகனங் காழியர்சீர்
கத்த நகரத் தனந்தில்லை யென்னக் கயிலையென்ன
கத்த னகரத் தனஞ்சலி நெஞ்சங் கழலிணைய
கத்த னகரத் தலரா லிறைஞ்சல் கடலினக்கே. (௪௧)

கடனா ரணனறி யாநந் கழலிறை காசினிச்ச
கடனா ரணனரன் றில்லைத் தலத்தன் கடநிகர
கடனா ரணங்கத்த னத்த னிசையைக் கழறிடலென்
கடனா ரணங்கயர் காலன் கடைநிலைக் கஞ்சிலனே. (௪௨)

சிலையளி யேனிநந் கெய்நீல நங்கைநஞ் செய்யினினுஞ்
சிலையளி யேந்த லணிசங் கலங்கரி தில்லையரன்
சிலையளி யேறள கத்தே னயின்ற தெரியலையெச்
சிலையளி யேலினிக் கண்டளி கிண்ணந் திறந்தெனக்கே. (௪௩)

எனக்கா கரத்த லடியர்க் கெளியை யினிதனையா.
யெனக்கா கரத்தலங் காசனத் தில்லை யிராசநிலை
யெனக்கா கரத்தழ லேந்தர யாக்கை யெனதெனதே
யெனக்கா கரத்த நசைநா யிரையடி யெற்களியே (௪௪)

அ

நிரோட்டகயமகவந்தாகி.

களங்கனங் கந்த நிலத்தல ரார்தில்லைக் கத்தனனி
களங்கனங் கந்தணை நேரத்தி தன்னைத் தண்ணழலான்
களங்கனங் கந்தரி யாதி யரணிறை கட்டரையங்
களங்கனங் கந்தைநஞ் சார்சங் கராநங் கதியடியே. (சுடு)

கதையா லரிசெறி கண்ணு லயர்தல் களிதரத்தக்
கதையா லரிதடி யாரை யனலெனக் கத்தகநக்
கதையா லரிதழி யார்சிலை யாழியங் கட்டகந்தங்
கதையா லரியணை தில்லையி னாதர் களித்தனரே. (சுடு)

களிற்றைத் திகழ்கனி யாறணை தில்லையர் கல்லகநீங்
களிற்றைத் தினந்தனி யானனி யெய்த கதியகணை
களிற்றைத் திதணய லேகிய தந்தக் கரநெடிய
களிற்றைத் தினைகாத் தனிர்கண்டி ராயிற் கழறிடியே. (சுஎ)

கழறலை யார நனிநா டினையர் காசினிய
கழறலை யாரண னஞ்சலி தில்லையர் கத்தரினீர்
கழறலை யாரயர்த் தார்கதி யெய்திலர் காசினிக்கி
கழறலை யாரலர் தஞ்செய லாதலிற் கற்றனன்றே. (சுஅ)

கற்றா யிடையலை காரிகை யங்கள் கறைதனிவி
கற்றா யிடையர் தயிரயி னாதன் கறைதனைய
கற்றா யிடையரன் றில்லை யணிநகர் கண்டிறைசீர்
கற்றா யிடைய னினையார் நிகர்த்தனர் கன்றனெஞ்சே. (சுக)

கன்றடி யாரநந் தன்னனை யானசைக் காரிகைய
கன்றடி யாரயர்த் தாளனிச் சத்திற் கயங்கியகிர்
கன்றடி யார லயினிகர் கன்னிறை கானினென்றே.
கன்றடி யாரக றில்லையி னாதன் கனநகத்தே. (சுஊ)

களஞ்சங் களகங் களகே ரணங்கத்த கண்ணனஞ்சி
களஞ்சங் களகங் கலர்நிறை தில்லைய கையணிசங்
களஞ்சங் களகங் களியய னிந்திரன் கத்தகறங்
களஞ்சங் களகங் கண்கிடக் காக்க களித்தினியே (சுக)

© The British
Library Board

கனோகண்ட நங்கை சடநித ரன்றிந் கழனியலர்
 கனோகண்ட நஞ்சரன் நிலலையி லெங்கள் களிநயந்தே
 கனோகண்ட கண்ணி யலரா யலர்ந்ததெங் கண்ணிகையே
 கனோகண்ட ளிர்த்தய லாரிலஞ் சேர்ந்தநின் கண்ணளியே. (௫௨)

கண்டி.லக யார நயந்தனர் தில்லை களித்தனர்சி
 கண்டி.கை யாரண்ட ரைய ரிரிந்திடக் கண்டதகர்
 கண்டி.கை யாரறங் காத்தலர் தந்தை கழலையலக்
 கண்டி.கை யாரணை தார்கதி யில்லைக் கறையினர்க்கே. (௫௩)

கறையா னளிகலை டியன்னச் சிதையகங் கண்டகண்டக்
 கறையா னணைதில்லைக் கல்லக லாரென் கழறிலர்நில
 கறையா னளையின் னுணை யாரயல் காணற்றகேங்
 கறையா னசையா ரியன்றதென் காண்டி கரந்தழையே. (௫௪)

கராகண் டலக்கண் களிறளி யாழியங் கையினா
 கராகண் டலனய னத்தா நடேச கயிலையென்சி
 கராகண் டலந்தா ரிகழர தில்லையங் காணெழின
 கராகண் டலங்காண நன்கா யளிதசைக் கடகரிதே. (௫௫)

கரந்தா ரணிதந் தணைந்தன ரன்றெனைக் கையணைத்தே
 கரந்தா ரணிய ரலரக லேனெனங் கள்ளரினா
 கரந்தா ரணியிய னன்றென்ற னெஞ்சங் கலந்தலையா
 கரந்தா ரணியநந் தில்லையி லாடினர் கல்லகத்தே. (௫௬)

கலத்தினற் காக்கை யனநில யெனெனைக் காயகஞ்ச
 கலத்தினற் காக்கை கடனஞ் சராநற் கரத்தினலரி
 கலத்தினற் காக்கை யணங்கினற் காலங் கலாநிதிய
 கலத்தினற் காக்கை யணைதில்லை யாரற் கரத்தினற்கே. (௫௭)

கரியாக னெண்கணன் கண்ணை யாதியர் கந்தனந்நா
 கரியாக னத்த னரனாகி தில்லைக் கனநிரைச்சி
 கரியா களியினி யந்தண ராரெதிர் காயழலே
 கரியாக நங்கை கலியாண நங்குள் கதைநயந்தே. (௫௮)

கஃ0

நிரோட்டகயமகவந்தாகி

கதிரை யிராக்கதி ராரலைக் கண்ண கலந்தலைக்
கதிரை யிராக்கத னாத கடைஞர் கதலியைநெற்
கதிரை யிராக்க ளயின் னு ரரிதில்லைக் கண்ணளியே
கதிரை யிராக்கள கத்தரங் காழினை காதலித்தே.

(௫௬)

காதலைச் சங்கரி யாயின ளேத்திய கங்கணநர
காதலைச் சங்க ரறைசீர்த் தியநற் கயிலையத்த
காதலைச் சங்கர நாடக தில்லைய கரலணிணிச்
காதலைச் சங்கர நாட நனியளி காவிணையே.

(௬0)

காளங் களத்தே திகழரன் றில்லையின் கல்லகத்தேன்
காளங் களத்தே றெழிலிக ளேயெழிற் கன்னலனெக்
காளங் களத்தே னிறைறதண் டலையிற் கரந்தனளே
காளங் களத்தேனல் காத்தன் ளெங்ஙனங் காணலதே.

(௬௧)

காண்ட கரடக் கடிந்தேறி யத்த கதியதில்லைக்
காண்ட கரடக் களிற்றத ளாயெழிற் கண்ணரங்கைக்
காண்ட கரடக் கரசிரஞ் சார்ந்த கலாநீதிய
காண்ட கரடக் கரைநே ரிசைகளி காரணனே.

(௬௨)

காரியங் காக்கனல் காட்டினை சையடி கரயகிதீக்
காரியங் காக்க நசைநீர்க் கரியயில் காண்டந்தாற்
காரியங் காக்கள கண்டஞ் சிசுநண் ணகணியதாய்க்
காரியங் காக்கங் காதரர் தில்லைநங் காதலிக்கே.

(௬௩)

தலங்கா யயின்றனர் சீரிசை யந்தனர் சத்ததில்லைத்
தலங்கா யயிலிக் கண்ணி யெதிரநடி தாடரிசித்
தலங்கா யயிராணி கண்ட னயனரி தாழரநா
தலங்கா யயிர் த்தலை யென்ன கநீநனி சார்ந்தினியே.

(௬௪)

தினகர னூரல் சசிசேர்ந்த கண்ணன் றிகழணிகா
தினகர னாக னடியா ரிறைஞ்சிய தில்லையகத்
தினகர னுதிலைய யான னூரிறை தீநிறைந்தெய்
தினகர னுத னெனதரன் னுணியில் சேர்ந்தனனே.

(௬௫)

© The British
Library Board

சேயரிக்க கட்டளி தீர்க்கினை காடினன் னனநசைநெஞ்
 சேயரிக்க கட்டளி நாட்களி நாயகர் சென்றயர்த்தார்
 சேயரிக்க கட்டளி யாலழி யாரயன் செந்தனத்திச்
 சேயரிக்க கட்டளி யாரரன் றில்லைச் சிகரியினே. (௧௬)

சிகரத் திகிரிச் சராசனர் சங்கரர் தில்லையரிச்
 சிகரத் திகிரியர் தாழிறை திண்ணஞ் சிதைத்திடறே
 சிகரத் திகிரிக ளாதி சனைஞ் சித்தகநி
 சிகரத் திகிரியை யாநிலை நிற்தி சினக்கனெஞ்சே. (௧௭)

சினந்தரி யாதியர் கண்டங் கிரியத் தெழித்தணைநஞ்
 சினந்தரி யாதினி நாயயி லத்தரிண் செய்யிடநாஞ்
 சினந்தரி யாதிக்க கலைக ராரநந் தில்லையிறைஞ்
 சினந்தரி யாதினி யாயினஞ் சித்தி திகழடிக்கே. (௧௮)

கழனித் திணரயன நீரணை தில்லைக் கனகநடி
 கழனித் தியனென தாதித் தனியிறை காசினிய
 கழனித் திரைநிரைச் சேரரி யஞ்சலி கத்தனிந்கி
 கழனித் திலங்க ணிறைதனத் தாயிழை கா தலனே. (௧௯)

காலனை யங்கணை தாசரிண் றுக்கங் கழலணிந்த
 காலனை யங்கண னைக்கினர் தில்லையிற் கண்டடைந்தக்
 காலனை யங்கழி யானந்த ரானங்கங் காசினிரீர்
 காலனை யங்கதி ரிந்தழ லாதனென் காயனையே. (௨௦)

காயங் களையகி லங்களை யாக்கிய கத்தனலர்க்
 காயங் களையகி லின்னறை யைச்செறி கண்டடையர்
 காயங் களையயி றுதன் றிரிதில்லைக் கரணையங்
 காயங் களையகி லெங்கா ணலனெனிக் காத்திரத்தே. (௨௧)

காத் திரங் காரந் தணரணை தில்லையர் கத்தர்தடங்
 காத் திரங் காயய ரேறினை யின்றினிக் காத்தறையல்
 காத் திரங் காநினை யல்லா லிலையங் கனதனங்
 காத் திரங் காயினென் சாயினென் னண்ணெங் கா தலிக்கே. (௨௨)

காந்த ரணிக்கடை யாரலி னுதர் கலந்தனரே
காந்த ரணிக்கடை யாரந் திசுழ்தனக் காரிகைதன்
காந்த ரணிக்கடை யாரக றில்லையர் காலிணைநீங்
காந்த ரணிக்கடை யாரடி யாரினம் காசலரே.

(எந)

சலசங்க ணீரல ரானன நல்ல தனநினையாய்ச்
சலசங்க கிண்டென் னிகரீ ரணங்கின் றனங்கனைய
சலசங்க நீர்கட நண்ணினி ரஞ்சித் தனியரனச்
சலசங் கரத்தயி லானத்தர் தில்லையஞ் சாரலிலே.

(எச)

சாதனஞ் சாரங்க் நந்தனத் தில்லையர் சங்கரனார்
சாதனஞ் சாரங் கடியற் களித்தனர் தந்தையரற்
சாதனஞ் சாரங் களநா தரையகந் தரசரினெஞ்
சாதனஞ் சாரங்க் தஞ்சரீ யென்றல் சிரத்தையதே.

(எடு)

சிரத்தை யரியீ ரியற்றில தித்தகர் தீதணங்கஞ்
சிரத்தை யரினே ரலர்க்கணை யாரினல் செய்தனர்காஞ்
சிரத்தை யரியா ளயின்னூ ரணையளிச் செய்கையினென்
சிரத்தை யரியா யிறைஞ்சிறை தில்லைத் திகழ்தடத்தே.

(எசு)

தடியா னனந்தலை யாந்தில்லை யாதி தயித்தியனைத்
தடியா னனந்தலை யாழியி னித்திரை சாரரிசேர்
தடியா னனந்தலை நான்கின னஞ்சலி சங்கரர்சி
தடியா னனந்தலை யாயய ராதளி தந்தனரே.

(எஎ)

தனதரைக் காதலி சித்தா றிலக்கண சாத்தியசா
தனதரைக் காரிய காரண காழற் றணிககிர
தனதரைக் காரிகை சித்தியந் தில்லை தனிநடித்தா
தனதரைக் காட்டா தந்தளி ஞானந் தரணியெற்கே.

(எஅ)

தரணி யரியார் சிக்கணர் நல்ல சகாயநந்தி
தரணி யரியா கனையா தியரயன் றந்தையினு
தரணி யரியா ரழகிய தில்லையர் தாளடையா
தரணி யரியா ரலரணி யரக்கந் தரித்திடற்கே.

(எஊ)

தரித்திரி யாகர நெஞ்சினி லானத்தஞ் சற்றிலனூந்
தரித்திரி யாக லகற்றி யளித்திரந் தாடலையிற்
றரித்திரி யாக நனியாற்றி யென்ன தயித்தியர்க்கந்
தரித்திரி யாகண்டலனளி தில்லையின் சத்தியரே.

(அ0)

சத்திய னூரணங் கில்லடி யாரகஞ் சஞ்சிரிகஞ்
சத்திய னூரண னஞ்சலி தில்லையன் றன்னதங்கை
சத்திய னூரணங் கேளர னித்தியன் சாரணந்த
சத்திய னூரணங் கத்த னனங்கற் சயித்தனனே.

(அ1)

சயந்தனக் காதல னிந்திர னூகர் சகாயதென்றற்
சயந்தனக் காதஞ் செறிநறையத்திரன் றன்னகந்தை
சயந்தனக் காத லழியர தில்லையிற் சார்தலென்னிச்
சயந்தனக் காத லடிய னினலழி தாழ்க்கலையே.

(அ2)

தாளத ரங்கஞ் செறிய நடித்திடச் சந்திரர்கந்
தாளத ரங்க நிறையிறை தில்லையஞ் சாரறினேத்
தாளத ரங்கனென் னந்தர நிற்கிதெந் தையனடந்
தாளத ரங்கன் னரைத்தனை செந்தனை தாக்கணங்கே.

(அ3)

தாக்கணங் காக னயனிறைஞ் சத்த தயித்தியனைத்
தாக்கணங் காகன லங்கர தில்லையிற் சார்நகைநந்
தாக்கணங் காகன கத்தரங் காட றரிசித்தலெய்
தாக்கணங் காக னசையில் லடிநலந் தானிலையே.

(அ4)

தானத் தகையார் கயநல் லயிலிற் சயிலந்தகர்த்
தானத் தகையா நகையா லெயிலழி சங்கரதத்
தானத் தகையா ரலர்நிறை யந்தடஞ் சார்ந்ததில்லைத்
தானத்த கையா லெனையனை யந்தத் தரணத்தினே.

(அ5)

தரங்கங் கழனியி னீரெறி தில்லைத் தலத்தினரந்
தரங்கங் கழறங் கலையர்செ யின்ன றனையழியத்
தரங்கங் கழலக் கழலநற் கந்தை கரியரனூ
தரங்கங் கழலினை யானென தஞ்சிரந் தாங்கினனே.

(அ6)

தாங்கலை யன்ன நடையாய்த் தரித்தல் கரத்தளகந்
 தாங்கலை யன்னகக் கைசெயல் காண்டி சரியிரங்கத்
 தாங்கலை யன்னகண் ணங்கிங் கலைநத றரிசிக்கநந்
 தாங்கலை யன்னரன் றில்லையி னுரியர் தத்தெனஞ்சே. (அ௮)

தனஞ்சய நேற்றடி தில்லையி னுதி சனியக்கரந்
 தனஞ்சய நேற்றநந் தானறையண்ணனஞ் சங்கரநு
 தனஞ்சய நேற்றக லானையயின்றனன் சட்டகத்தைத்
 தனஞ்சய நேற்றறையாதலென் சித்தியைச் சார்கடுஞ்சே. அ௯

சாரங் கனையரி னையககளி தில்லைத் தகையடையல்
 சாரங் கனையரி யஞ்சிய தாளினத் தன்னலக்கைச்
 சாரங் கனையரி தஞ்சலி யாதர் சமுனரகஞ்
 சாரங் கனையரி னந்தகட் டாக றுனையலரே. (அ௯)

அல்லியங் காரளா கத்தின ரஞ்சிகியாடனக
 ரல்லியங் காரணந் தில்லையஞ் ஞானத் தகடுநறிய்
 னல்லியங் காரலை யாதரி னுடி யரனளித்தா
 னல்லியங் காரி னிறத்தின னுடங் கடிசுடந்தே. (௯௦)

தந்தங் களியா லணங்கின ராடகந் தந்தியிணைத்
 தந்தங் களியா நனியமுத் தாக்கிய தையலைக்கை
 தந்தங் களியாண் டகையய ராளினித் தண்டலைக்கந்
 தந்தங் களியா ரலர்நிறை தில்லையர் சாரநகத்தே. (௯௧)

கத்தகத் தாகளி யென்னை யளியென்னக் காலிணைரீர்
 கத்தகத் தாலிணை சித்திர காயநற் காலிலிகாண்
 கத்தகத் தாநிக ழின்னிசையாயரன் கைத்தினரங்
 கத்தகத் தாநிக நடித்தனார் தில்லையின் கானகத்தே. (௯௨)

கானய னங்களி லெங்ஙனஞ் சங்கரர் கண்ணனலர்க்
 கானய னங்களி யாதிரந் தில்லையர் கல்லகத்திக்
 கானய னங்களி னண்ணிடற் கல்லிற் கரடியத்திக்
 கானய னங்களி னண்ணிய தாண்டகைக் கட்டழகே (௯௩)

கட்கஞ் சனந்தீட்டணங்கின ரேதங் கழறந்நை
கட்கஞ் சனந்தீ தெதிரில் சிறுரெழில் காணியர்கிங்
கட்கஞ் சனந்தீண் டிலநிறை தில்லைக் கழலெழிலார்
கட்கஞ் சனந்தீ கலையினன் ஞாயிறென் கண்ணினற்கே. (கூச)

கண்ணை யாதன தன்னேசெனென்னக் கழறழயார்
கண்ணை யாதன காணகி லேநந் கழனிசயங்
கண்ணை யாத னளினநந் தில்லையின் காட்சிறெஞ்சே
கண்ணை யாதனந் தந்தரங் காணல் கடனினக்கே. (கூடு)

கடங்கடந் தான தசைநடை யாயிழை கண்டன்கயங்
கடங்கடந் தான நனையாந் றழலடி கன்றிடச்சந்
கடங்கடந் தானனி யென்றய ரேலினிக் கண்டிடிந்தக்
கடங்கடந் தானந் தணியினர் தில்லைக் கதியணித்தே. (கூசு)

கதங்கை யரனே கரிய கதலிடைக்க காக்கையடக்
கதங்கை யரனாய் நனியனை தில்லைய காதினிலங்
கதங்கை யரங்கத்தினீர்த ளத்த கனலிறைநக்
கதங்கை யரச நினையய ரேனென் கசுந்தகத்தே. (கூஎ)

கசுந்தனை யாய தலகை யழிதல் களித்தன்னக்
கசுந்தனை யாய ரனையி னுதனைக்கண்ணையா
கசுந்தனை யாயளி யர்லர தில்லைய கத்தநல்லே
கசுந்தனை யாயக நானலை யாதளி காசினிக்கே. (கூஅ)

காயந் தகரத்த நண்ணு தினியெனைக் காத்திடினந்
காயந் தகரத்த சித்தி யளித்தி கழனடச்ச
காயந் தகரத் தளகத்த டில்லையிற் காட்டிறையா
காயந் தகரத் தலையேறி யத்த கடைக்கணித்தே. (கூஈ)

கட்கஞ்சத் திக்கணி யஞ்சீர் கழறிந் கதியினயங்
கட்கஞ்சத் திக்கறை நாதனிந் கண்ணல் கரத்தியந்நிங்
கட்கஞ்சத் திக்கநீர் நின்றன ரன்னை களிரயனக்
கட்கஞ்சத் திக்களி நாயகர் தில்லையர் கங்கையரே. (கூஊ)

திருத்தில்லை நிரோட்டகயம்கவந்தாகி

முற்றிற்று.

உ.

பரமபதிதுணை.

கீரார் திருத்தில்லையம்பலவாணன். நிருவடியின்
வரார் நிரோட்டயமகவந்தா. தியிசைத்தணிந்தான்
தாரார் பொழில்வடகோவைவிநாயகத்தம்பிபெற்ற
பாரார் மதிவேற்பிள்ளையாம்பெயர்ப்பாவலனே.

திருத்தில்லை அம்பலவாண சுவாமியிடத்துத் திருவருட் பிரசா
தம் பெறவேண்டி “பாவோர்க் கருளுவார்” என்னும் ஆன்றோர்
வாக்கை முன்னிட்டு, வயதினாலு மறிவினாலுஞ் சிறியேனாகிய யா
ன் தோத்திரமாக இப் பிரபந்தத்தைப் பாடத்துணிந்தது, அறிவி
ன்மேற்பட்ட புலவர்க்கு நகை விளைக்குமாயினும், அவர் எனது
நோக்கத்தைக் குறித்து மகிழுவதுமேயன்றித் தாமதில் வழக்களி
ருப்பக் காணின் அவற்றை எனக்கு நேரே அறிவிப்பேல் ஐந்தா
லைத் திருத்தமாக உரையுடன் வெளிப்படுத்தப் பேருதவி செய்ய
வராவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

© The British
Library Board

வினோதசித்திர வினாவுத்தரக் கவிகள்

அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்
(1896)

உ.

இவமயம்.

ஏகவிருத்தபாரதம்.

ஏகவிருத்தராமாயணம்.

ஏகவிருத்தபாகவதம்.

ராவணன் செய்த

சிவத்தோத்திரம்.

விநோதசித்திரவினாவுத்தரக்கவிகள்.

இன்

மாளிப்பாமி

ஸ்ரீமான். ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்

கேள்விப்படி

கன்னகம்

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையால்

மொழிபெயர்த்தியற்றி

கொக்குவில்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலைவில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தர்மபிஹூ கார்த்திகைமீ.

வினா தசித்திர வினாவுத்தரக்கவிகள்.

—————:0:—————

வியஸ்தசமஸ்தசாதி.

அது தனித்து நின்று உத்தரமான சொற்களே ஒருங்கு
கூடிநின்றும் உத்தரமாகப் பாவேது.

உண்பா.

நீரின் பெயரென்னை நீண்முதலை நாமமெது
சாருஞ் சிரநாமந் தானென்னை—சிரியதீதார்
மெய்ப்பூச்சின் பேரென் வியத்த சமத்தமா
மப்பேர் கொடுத்தா ரதறீகு.

(க)

இங்கே உத்தரம்—அங்கராகம்.

க. நீரின் பெயர்— அம்.

உ. முதலை ,, கரா.

ங. சிரம் ,, கம்.

ஃ. மெய்ப்பூச்சு ,, அங்கராகம்.

ஓ ச ச் ச வி.

அது நீண்டகவியில் வினாவும் மிகச் சிறியசொல்லில்
விடையும்வரப் பாவெது.

கட்டளைக்கல்ப்பா.

வெய்ய தானவர் தெவ்வுரா ராயணன்
வேக மேவிய பன்றி வடிவினாற்
றுய்ய தெண்டிரை மேலெதேத் திட்டதெள
தூய தேவுல கோர்கடைத் தற்றைநாள்
ஐய பாற்கடற் பெற்றெடுத் திட்டதென்
அல்ல தர்ச்சனை யோாமதிப் பேரெவை
வைய மாண்ட தசரதன் மாமகன
வருந்த நீசன் கவாந்தவள் யாவனோ. (உ)

உத்தரம்—பூசதை.

க-ம்	வினாவுக்கு விடை,	பூ	—பூமி.
உ-ம்	” ”	சதை	—அயிராதம்.
க-ம்	” ”	சு	—பூசை.
ச-ம்	” ”	தை	—ஒருமாதம்.
டு-ம்	” ”	பூசதை—சதை. பூ-பூமி, சதை-மகள்.	

சுகொள துகசாதி.

அது குறட்கவியில் வினாவும் பல எழுத்துகளால் நீண்ட
சொல்லில் விடையும் வரப் பாவெது.

குறள்வெண்பா.

நேடுதலெ னள்ளொற்று நீக்கி யடைபெருமை
கூடுறவு மைதுனமென் கூறு. (க)

உத்தரம்—இலைப்புரைகிளைத்தல்.

க.	இலைப்புரைகிளைத்தல்—தேடுதல். (சுந். கன, கஅடு.)
உ.	இலை — அடை.
க.	புரை — பெருமை.
ச.	கிளை — உறவு.
டு.	தல் — மைதுனம்.

பிரச்சினேந்தரம்.

அது வினாவமைக்க ிரகத்திலே விடையும்மைத்து
மறைத்துகிடக்கூப் பாவெது.

வெண்பா.

கங்கை தரித்திரத்தார் காமர் சடாடவியற்ற
 ற்ங்குவதென் தொண்டர் தமக்கவர்தா—மிங்ககலச்
 செய்வதுவென் கட்டுசனிகள் சோந்தவருக் கெவ்வாரும்
 இவ்வினுவி லுத்தரமு வெண். (ச)

இ-ள். கம் கை தரித்து இரத்தார் - தலையோட்டினைக் கையிலே
 தரித்து யாசித்தவராகிய சிவனுடைய—

உத்தரம்.

க. கங்கை. உ. தரித்திரம்—வறுமை. க. தார்—மலை.

கதிநாபநுதி.

அது வேறு பொருளியைப்போலே வினாவுணர்த்துஞ் சொல்லிற்றானே
 விடை மறைத்துகிடந்து அரிதுணரப் பாடுவது.

வெண்பா.

யாது ன்சிரானுக் கெய்துபரி யாயபதம்
 ஏது பெயரு ளிடுகுதியல்—லாததுதான்
 ஆரிருத்தார் தேரானுக் காய்த்தகதி தாபநுதி
 யாரு முணர்க ளினிது. (சு)

உத்தரம்.

க. யாது — அரக்கன். (சேதுடி, சேதுமாதவ, ௧00.)
 உ. ஏது — காரணப்பெயர்.
 க. ஆர் — ஆத்தி.
 ச. ஆர் — பூமி.

விடமசாதி.

அஃது உத்தரத்திலே வேண்டும் எழுத்தை விலக்குதலி
 னாலே வேறுத்தரம் வரப் பாடுவது.

வெண்பா.

ஆசுரின் பேரென்னை யாண்மானின் பேரென்னை
 பேரா திறகு பெயர்த்துலிலை—கூருவதின்
 காமமென்ன னீரென்னை கன்னிர் த் திரையென்னை
 தோமில் விடமமெனச் சொல். (சு)

உத்தரம்—கமலை.

ள்

வினோதசித்திர வினாவுத்தரக்கவிசுள்.

- ச. கமலை — திருவாரூர்.
உ. கலை — ஆண்மான்.
க. மலை
ச. கம் — நீர்.
டு. அலை — திரை.

வர்ணோத்தரம்.

அது தலித்தனி எழுத்தாகப் பிரித்து உத்தரமாகப் பாவெது.

வெண்பா.

காரணனார் மார்புறையும் நாயகியார் வன்மைதளக்
கோரெழுத்துப் பேரென்ன வோதுதெய்வப்—பேரென்னை
புள்ளுணர்ந்து நாமமென்ன பொல்லாத ராவணனும்
கொள்ளப்பட்ட டாளெவனோ கூறு. (எ)

உத்தரம்—சிதாதேவி.

- க. சீ — இலக்குவி.
உ. தா — வலிமை.
க. தே — தெய்வம்.
ச. வி — பறவை. (இரகு. மீட். சா. பா.)
டு. சிதாதேவி.

சிருங்கலாசாதி.

அஃது உத்தரமாய்கின்ற ஒரு சொல்லின் இறுதி எழுத்துப்
பின்வரும் உத்தரத்தின் முதலெழுத்தாகவும், அதன் இறுதி எழுத்தே
அடுத்த உத்தரத்தின் முதலெழுத்தாகவும் வந்து இங்ஙனமே சங்கிலி
போலத் தொடராகப் பாவெது. சிருங்கலை—சங்கிலி.

வெண்பா.

மாதருவின் கொம்பென்னை மாநகைகொண்டோன்பெயரென்
ஓதியதோர் வேட்டையென் னூர்திபெயர்—யாதரக்கர்
தாக்கு நெடும்போரிற் ருசரதி வாகனமென்
யாக்குஞ் சிருங்கலையா வெவா. (அ)

உத்தரம்—சாகாமிருகயானம்.

- க. சாகா — மரக்கொம்பு. (இராமா. சங். ஊர். அஉ.)
உ. காமி — ஆசைமிக்கோள்.
க. யிருகயா — வேட்டை.
ச. யானம் — ஊர்தி.
சாகாமிருகயானம்— குரங்குயானம்.

நாகபாசசாதி.

அஃது எழுத்துகள் இடைவிட்டு இருபக்கத்திலும் நாகபாசம் போலத் தழுவியும் இறுதி முதலெழுத்துக்களுள் யாதாயினும் கெட்டுமே மாலையற்றாகியும் முறை முறையே உத்தரமாகப் படுவது.

வெண்பா.

வேத முதல்வன் விழுப்பெயரெ னக்கடவுள்
காதல்பே ரவநிருவர் கரதலமர்—ஓர் தலப்பேர்
தேவ னவனிரவு சேர்மதிப்பேர் பின்மதுவின்
மாவருடப் பேரென்றே மற்று.

(36)

உத்தரம்—வைகாசிமாரி.

- க. காமாரி — சிவன்.
உ. சிவை — உமாதேவி.
ங. காடி — ஒரு சிவஸ்தலம்.
ச. மாசி — ஒருமாதம்.
ஐ. வைகாசிமாரி— வைகாசிமழை.

நாகபாசபேதம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நெற்றிக் குறியொடு மல்லிகை நாமமென் னீளரிநெஞ்
சுற்றுக் கிளரு மகளா ரவட்குமுன் னுற்றவளார்
மற்றுப் பிரகன் பிதாவவன் மாவளி மாட்டடையப்
பெற்றுப் புரத்தவன் பேரெவை யுத்தரம் பேசுகவே.

(37)

உத்தரம்—திலகமாலதிதி.

	ந	
தி	ல	க
	இ	

- க. திலகம் — நெற்றிக்குறி.
உ. மாலதி — மல்லிகை.
ங. மா — இலக்குமி.
ச. கலதி — மூதேவி. (நடுவறை மூன்றுமுதுகின்ற வாகிக்க.)
ஐ. க — பிரமன்.
சு. மால் — விட்டுணு. (மேலே நின்று கீழே வாகிக்க.)
எ. அதிதி — வாமனன்றாய். (நடுவறையோடு கீழ்முதல் வாகிக்க.)

சௌந்திரசாதி.

அஃது உத்தரமாய் நின்ற சொற்களெல்லாஞ் சேர்த்து
ஒரிலக்கண சூத்திரமாய்வரப் பாவெது.

வெண்பா.

வன்மையுணர் சொல்லரிய மாவில்லாப் போதொளிகூர்
அநானேவினி யாகியிடை யங்கொழித்துச்—சொன்னபதம்
மற்றெவைதொல காப்பியத்தென் மன்னுமுரிச் சொல்லுணர்த்துஞ்
ஏற்றுருவத் தோருத் திரம. (கக)

உத்தரம்—மல்லல்வளனே. (தொல், உரி.)

- க. மல் — வன்மை.
- உ. அல் — இரா.
- க. வன் — கூர்.
- ச. அனே — அன்னே.

மந்தியவர்த்தமாணக்கரசாதி.

அது சில எழுத்துகளை இடையிற் சேர்த்தலால் வேறே
ருத்தரமாக வரப் பாவெது.

வெண்பா.

தம்பிபுடன் கானகம்போய்ச் சாலகடங் கடரை
அம்புவிளிற் பூட்டி யழித்தவனார்—இர்பரீவன்
கோல மனையானைக் கொண்டுசென்றோன் யாட்டுவி
னாலெழுத்துச் சேர்த்து கவில. (கஉ)

உத்தரம்.

- க. இராமன்.
- உ. இராக்கதர்மன்—இராவணன்.

கதப்பிரத்தியாகதசாதி.

அஃது உத்தரமாய்நின்ற சொல்லே மாலே மாற்றாக இறுதியினி
ன்று வாசிக்கப்பட்டுப் பின்னும் உத்தரமாகப் பாவெது. இரண்டு
சொல்லே புள்ளடியோல னீளமுங் குறுக்குமாக வரையப்பட்டு இரண்
டுக்கும் நடுவெழுத்து ஒன்றாகவும், அவ்விரண்டும் இறுதியினின்று
வாசிக்கப்பட்டுப் பின்னிரண்டு சொல்லாகவும் வரப்பாவெதும் கதப்பி
ரத்தியாகத சாதிபுள் ஒன்று. கதம்—போதல். பிரத்தியாகதம்—
திருப்பிவருதல். இதனைத் தமிழ்நூலார் மாலேமாற்று என்பர்.

விகோதசித்திர வினாவுத்தரக்கவிகள்.

௬

கட்டளைக் கவித்துறை.

சுதேவி யேயென வள்ளியை யீன்று திகழ்ந்துளதென்
பாதோ பிறப்பி னிழிந்தது வேத னிடம்வடுகன்
கோதா ரகந்தை யுடனே கவர்ந்ததென் கூற்றுதைத்த
மாதேவ னோட்டுவ தன்ப ரிடத்தினின் மற்றெதுவே. (௧௬)

உத்தரம்.

- க. மிருகி — பெண்மான்.
உ. கிருமி — புழு.
ங. குருகி — இரத்தம்.
ச. திருகு — மாறுபாடு.

	டு	
மி	ரு	கி
	கு	

காகபாதசாதி.

காகத்தின் பாதம்போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரதளத்திலே
எழுத்துகளின்று முறையே உத்தரமாகப் பாடுவது.
அகற்கு அறை மூன்று. நடுவறை நீண்டு காகத்
தின் மேற்பாதம்போலிருக்கும். அதன்கண்
ணின்ற எழுத்துகளே மூன்றுக்கும்
முற்பாகமாகும்.

கட்டளைக் கவித்துறை.

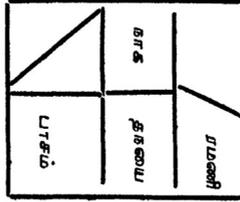
வெய்ய விராவணி போரிற் பிணிக்க விடுத்துளதென்
சைய முருவிய வேலோற்கு முன்மனைத் தையலெவள்
வைய மறிஞ்சை யெங்ங னழைத்திடும் வாளரவின்
பையுள தெப்பொருள் பார்ப்பதி பேரென் பகருகவே. (௧௭)

உத்தரம்.

- க. நாகபாசம் — இத்திரசித்துவிடுத்தது.
உ. நாகதனையை — தெய்வயானை.
ங. நாகர — அறிஞ்!
ச. மணி — இரத்தினம்.
டு. நாகரமணி — பார்ப்பதி.

காகபாதபந்தம்.

அட்டளபதுமபந்தம்.

எட்டிதழ்த்தாமரை வழுவமாக வரையப்பட்ட சித்திரத்தின்
பொருட்டாகிய நடுவில்லின்ற எழுத்தே எட்டு விடை
க்கும் முதலெழுத்தாய்வரப் பாடுவது.

கட்டளைக் கலித்தறை.

வன்மை தருக்கொரு சித்தி கலிங்கு வரமுனியாழ்
தென்மலை மன்ன எனகரி யருச்சுனந் தேநறவம
என்னுமி வழறிந் பரிபாய நாமமென் யானைபரி
மன்னவன் பேரென் பதும தளத்திடை வைத்துரையே (சுரு

உத்தரம்.

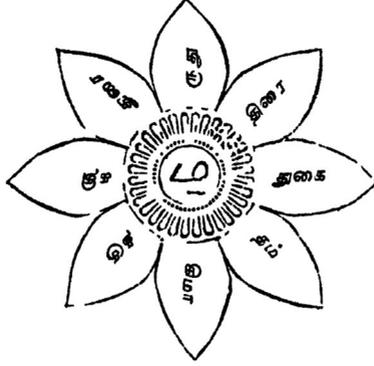
க. மதுகை	—	வன்மை.
உ. மதம்	—	தருக்கு.
ஈ. மகிமா	—	ஒருசித்தி.
ச. மதரு	—	கலிங்கு.
டு. மகதி	—	நாரதன்யாழ்.
சு. மதுரை	—	பாண்டியனகர்.
எ. மருது	—	அருச்சுனம்.
அ. மதிரை	—	நறவம்.

இவற்றின் இறுதி எழுத்துகளைக் கூட்டிவாசிக்கப் பின்னைய
மூன்று வினாவுக்கும் விடையாகும்.

க. கைம்மா	—	யானை.
உ. குதிரை	—	பரி.
ஈ. துரை	—	மன்னவன்.

வினா தனித்திர வினாவுத்தாக்கவிகள்.
அட்டதளபதுமபந்தம்.

கக

அர்த்தகூடம்.

அது பொருளை மறைத்தல்.

வெண்பா.

கண்ணீரா நெய்தலொடு கையாறு நானடைய
எண்ணுது காலா நியைந்தானைக்—கண்ணூரப்
பார்த்தனையோ சொல்லென்னப் பாயாய் மறுவற்ற
கீழ்த்திசைபா ரென்றனள்பாங் கி.

(கக)

இதுவுமது.

தென்ற லசைத்துவரத் தேகமெலிந் துள்ளமெலாங்
கன்றிமயல் கொண்டொருத்தி கண்முட—நின்றசகி
காதுத் துளையிரண்டுங் கைத்தலத்தி னூற்புதைத்தாள்
யாதுகருத் தோவெனகன் றெண்.

(கக)

பத்கூடம்.

அது சொல்லை மறைத்தல்.

வையகத்தின் மேலினர்க்கு வாய்க்குமென் மற்றென்பேக்
துய்ய ி ககமென்று சொல்லுவேங்—கையகன்ற
ஏமக் தருமனத்தி விச்சைதரு மங்கணன்
னாமக் தருமென்று காடு.

(கக)

விநாயகத்திற்கு விநாயகத்தாக்கவிகள்.

ஆழமந்திரிதகட்டம்.

அது விளியை மறைத்தல்.

தேவமேவா தென்றஞ் சுகமென்று நின்றுவனா
 தேயா மரைமேவித் தேனுண்பாய்—சோமோ
 தாயமேவி லென்செய்வாய் சந்திரக மிலலை
 ராபப நீங்கி யாமபலிடம பார்.

எழுவாய் பயனிலைமறைப்பு.

கட்டளைக் கவிப்பா.

ராதிரங்கய கோயினன சூரியன்
 தாயமேவிய செங்கரங் கொண்டுளார்
 ஒத்திர ரன் நல கோத்திரத் தொப்பகை
 பிசு வினாரிநு காக்கின் வைத்துளார்
 அத்த ணன் திருக் கெட்டுள னாயினு
 னுநு மேயென மாதவன மேவரு
 ராதிர வவரபடை யாயபலை சுகதூ
 மடைபு விழிநுத் தாணமையினு நெய்னெய 136

சொற்பிரேளிகை.

விருத்தம்.

சொன்னகையே சொன்னுஷ் தூத னன்று
 சூழிக ணடுவழிமூம வையி யனறு
 மன்னுசெகதாப் புணர் கிழனும வடுக னன்று
 வனமபுருதது காயுணினுத் துறவி யனறு
 ண்ணுகக மெனபபழ நறம பழங்கண் மேவும
 பக்குமொரு வாதுவினு மமைச்ச னன்று
 உன்னிலைகயுண மேவினுதா மரையு பனறு
 கலைஞர்குளே யின்னதெனக் காட்டு விநே

அடிகள்—புகலா, வைரி—பகையுடையவன்.
 பழங்கண்—துன்பம். கன்னிகை—தாமரைப் பெருகு

பொருட்பிரேளிகை.

வெண்பா.

அங்கணையாற் கண்டதலத் தாலிங் கணமருவி
 யங்கணை தன் சிர்க்கடிமே லங்கமர்ந்தே—யங்கணையினை
 தந்தைமுத லோர்முன்னுஞ் சற்றுமஞ்சா தங்கணைக்கும்
 மந்ததெரளி யார்க்குளாதோ மற்று. (உக)

**நகுலேச்சர
வினோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து**

**க. மயில்வாகனப் புலவர்
(1911)**

உ
சிவமயம்.

நகுலேச்சர
விநோத விசித்திர கவிப்
பூங் கொத்து.

(வினாக்கக் குறிப்புரை சித்திரகோட்டிகளுடன்.)

நகுலேச ஸ்தோத்திரம்.

யாழ்ப்பாணத்து வலிகாணம் வடக்குப்பகுதிப் பிரசித்த நோத்தாரி
மயிலீட்டி.

க. மயில்வா.கனப்பிள்ளை

இயற்றியன.

இலங்கை இராஜாங்க சாசநாந்தியக்ஷுநம்,
கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியமாகிய
கௌரவ ஸ்ரீமாந்:

பொ. அருணாசலத்துரை அவர்கள்

திராவிட பாஷாபிமான ஞாபக சின்னமாகச்

சமர்ப்பித்துப்

பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணம்

“நாவலர்” அச்சுக்கூடம்.

1911.

WITH-KIND PERMISSION

TO

THE HON'BLE

Mr. P. ARUNACHALAM, M.A. (Cantab), C.C.S.,

REGISTRAR-GENERAL, CEYLON,

THIS WORK IS,

In Recognition of His Services

For the Revival of Tamil Literature,

RESPECTFULLY DEDICATED

BY

THE AUTHOR.

நகுலேச்சர

விநோத விசித்திர கவிப் பூங் கொத்து.

மு க வு ரை.

நர்வ பரிபூரண அகண்ட தத்துவமான சச்சிதானந்த சிவா
 நுக்கிரகத்தினிலே தமிழேன் ககூசும்(வூ) பங்குனிமீர்
 வலிகாமம் மேற்குப் பகுதிப் பிரசித்த “நொத்தாரி” ஆய்
 அமர்ந்து உத்தியோகம் நடாத்தும் அதிகாரம் பெற்றனள்.
 எனது உத்தியோக ஸ்தானத்தில் எனக்குத் தொழில்விருத்தி
 யும் பணவருவாயுந் தேகாரோக்கியமும் மிகக் குறைவாயிருந்த
 மையால், இயல்பாகவே தன்மாட்டு வலித்திழுக்கும் ஆற்றல்
 சான்ற ஜென்ம ஸ்தானமானது பின்னும் பன்மடங்கு வலியுற்று
 என்னைத் தன்மாட்டு நாட்ட முறுவித்தது. அதனால் என்னை
 என் சுயஆருக்கு மாற்றிவிடும்படி காருண்யம் நிறைந்த ராஜாங்
 கத்தார்க்குப் பலமுறை விண்ணப்பித்துநின்றேன். நீதிநெறி
 பிறழாக் கடப்பாடுடைய ராஜாங்கம் ஒருவர்க்குத் தாகூயின்யங்
 காட்டுவ தெங்ஙன்! அற்றுக, யான் என் விதியை நொந்து
 கொண்டிருப்பேனாயினேன். அவ்வாறிருந்துழி, மிறைக் கவி
 பாடல்; செயற்கருஞ் செயலென்று யான் இளமையிற் கொண்டி
 ருந்த அபிப்பிராயம் என் ஞாபகத்திற்கு வருவதாயிற்று. வரவே,
 அவ்வருஞ் செயலைச் செய்து நகுலேசுவர ராத துதித்துச் சத்
 காலகேஷபஞ் செய்வது நல மெனக் கருதி அவ்வழிப்பட்டேன்.
 அவ்வழிப்பட்டு, அரை வழி முக்கால் வழி போகையில் அரசின
 ரது சுப மங்கல நல்லதமதிக்குக் காரணமான விண்ணப்ப
 மொன்று அனுப்புமாறு திருவருள் கூட்டிற்று. அம் மங்கலாறு
 கூலமான செய்தி ககூசும்(வூ) பங்குனிமீர் எட்டியதாக,
 அதற்கு ஒருசில நாட்கட்கு முன்னர் யான் எண்ணிய செயற்
 கருஞ் செயலும் ஒருவாறு பூர்த்தி பெய்திற்று. அப் பூர்த்தியே
 இன்று நகுலேசுவர விநோத விசித்திர கவிப் பூங்
 கொத்து என்னும் பெயரோடு வெளிவரும் இந்நூலாகும்.

சித்திர கவிகள், பொருட் சித்திரம் சொற் சித்திர முறப் பாடுவன. இப் பிரபந்தம் அவ் விரு வகைக் கவிகளானும் பெரும்பாலும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அற்புத விசித்திர ராலங்காரம் அமைய இயற்றப்பட்டது. கவிகளின் மாத்திர மன்ற; சொல் சீர் அடி தொடைகளிலும் ஆங்காங்குச் சில விரயங்கள் தோன்ற யாக்கப்பட்டமை ஊன்றி நோக்குமிடத்துப் புலனாகும். இதிலே “கோமுகத்திரி” முதலாகத் தமிழில் வந்து வழங்குஞ் சித்திர கவிகளும், “வியஸ்த சமஸ்த சாதி” முதலாகச் சம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள வினா வுத்தரக் கவிகளுட் பலவகையினவும் பிழையும் வருவதோடு நவீன சித்திர கவிகளுஞ் சில வருகின்றன.

இந் நூலைப் பல குணதிசயங்கள் நிறைந்த ஒரு பெருந்தகைக்குச் சமர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டு மென்ப தோர் பெரு விருப்பம் உற்பவ மாயிற்று. அக்கணமே மனமானது அதன் சபாவப்படி அப் பெருந்தகையாளர் யாவரென்று ஆராயுந் தொழிலிற் றலைப்பட்டது. அதன் காரியமாய் என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியவர்கள் யாவரெனின்; அவர்கள்தாம், செவ்விய நீதியுஞ் செழுந் தமிழ்ப் பாஷாபிமானமுஞ் சீர்வழிக் கொடையுஞ் சிவனடிப் பத்தியுஞ் சிறியேன் போன்ற உத்தியோகத்தர்க் கெல்லாஞ் செழுந் தலைமை யுடைமையுஞ் சிறந்து பொலிந்துள்ள கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணி கௌரவ ஸ்ரீமாத்: பொ. அருணாசலத்துரை M. A. (Cantab), C. C. S., அவர்களென்பேன். அவர்கட்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டி யான் எழுதிய விண்ணப்பத்திற்கு அவர்கள் அனுமதி செய்தருளிய தண்ணளி எந்நாளும் என்னுற் கொண்டாடப் படுவதாக.

இந் நூலை யாக்கியபோழ்து விசேஷ கருவிகளா யமைந்து எனக்குப் பெரிதுஞ் சகாயஞ்செய்தவை, கைம்மாறு கருதாது மழை பொழியும் மேகம் போலக் கற்பவரிடத்துச் சிறிதுஞ் சகாயம் பெறாது மலர்ந்த முகமுங் குளிர்ந்த மொழியுஞ் சிறந்து விளங்கக் கற்றற்குரியவற்றைக் கற்பித்துத் திசை யெங்கும் இசை நிறுவிநிற்கும் என் செந்தமிழ் ஸாசிரியர் வித்துவ சிகாமணி யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம் ஸ்ரீலக்ஷ். அ. குமாரசுவாமிப்புவர

வர்கள் இயற்றி வெளிப்படுத்திய “விநோத சித்திர வினா வுத்தரக் கவிக” னென்னும் ஒரு சிறு நூலும், அவர்கள் தாமே புதுக்கிப் பதிப்பித்த “தண்டி யலங்கார வுரை” யுமாம். அக்காரணத்தானும் பிறவாற்றானும் ஆசிரியரவர்கள் எக்காலத்தும் அடியேன் மனத்தை விட்டு அகலப் பெறார்கள்.

இந் நூல் தமிழகத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படும்வண்ணம் இதிலுள்ள செய்யுட்களை எளிதில் விளக்கவேண்டி அவ்வச் செய்யுட்கு இயைந்த வகையான உரையெழுதி அஃதென் சீழ்ச் சேர்த்திருக்கின்றேன். அன்றி, வேண்டிய சித்திர கவிக் கோட்டங்களும் வேண்டியாங்குச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக் கோட்டங்கள் ஐக்கிய மலாய் நாட்டுச் செறம்பானிலே சித்திர லிகித (DRAFTSMAN) உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் எனது சகோதரர் க. சுப்பையிள்ளை கையாற் றீட்டிய மூலக் கோட்டங்களுக்குச் சிறிதும் பேதமின்றிச் சென்னை புரியிலுள்ள MESSRS. OAKES & Co., ஆராற் புதுவதாக அமைத்தனுப்பப்பட்ட அச்சிற் பதிக்கப் பெற்றவை. அக் கொம்பனியார் கைச் சாதுரியம் யாவராலும் நன்கு வியக்கற்பாலது.

அவ்வச்சுக்களைச் செய்வித்தற்கு மாத்திரம் ரூபா எழுபதுவரையிற் செலவாயிற்று. அது பற்றிக் காலந் தாழ்த்தாது இந் நூலை விரைவில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்துமாறு அடிக்கடி தூண்டி என்னை ஊக்கப்படுத்தியதோடமையாது ரூபா பதினைந்து தந்து திரவி யோபகாரமும் புரிந்த நொத்தாரி தெல்லிப்பழை ஸ்ரீமத். தே. ச. குரையப்பா அவர்களை யான் எக்காலத்தும் மறவேன். அன்றியும் நொத்தாரிமார், உடுவில் ஸ்ரீமத். ச சபாபதிப்பிள்ளையவர்கள், வண்ணார்பண்ணை ஸ்ரீமத். வை. குமாரசுவாயியவர்கள், வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீமத். அ. சிதம்பரநாதபிள்ளையவர்கள், சுழிபுரம் ஸ்ரீமத். K. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தனித்தனி ரூபா பத்தும், சதுபுலே ஸ்ரீமத். கு. ஆறுமுகமவர்கள் ரூபா ஐந்தும் உபகரித்தமையின், அவர்கட்கு என் மனதுவந்த ான்றி கூறுகின்றேன்.

மேற்கூறிய கொம்பனியாரிடம் சித்திர கவிக் கோட்ட அச்சகளைச் செய்வித்தும், இதன் தூல முத்திரிதங்களை (Proof Sheets) அவ்வவ் வகையங்களிற் பரிசோதித்தும் இங்ஙனமே பேருதவி புரிந்த எனது ஆப்தநண்பர் ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கட்கு யான் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கடப்பாடுடையேன்.

இந்நூலை அன்பாய்ப் பார்வையிட்டுக் கழிபேருவகையோடு சிறப்புப்பாயிரத் தந்து சிறப்பித்த அரும்பெரும் புலவர்க்கெல்லாம் யான் என் மனப்பூர்வமான வந்தனம் அளிக்கின்றேன்.

என்னு லியற்றப்பட்ட நகுலேச ஸ்தோத்திரமுஞ் சம்பந்தம் நோக்கி இந்நூன் முடிவிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணம்,
மயிலிட்டி,
விரோதகிருது (ஊ)
ஆனி ௨௪௨

}

இங்ஙனம்,
க. மயில்வாகனப்பிள்ளை.

உ
கணபதிதுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

(சேய்யுட்கள் கிடைத்த காலக்கிரமப்படி அச்சிடப்படுகின்றன.)

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்

ம. ௩௩௩. ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்
இயற்றியது.

நிலைமண்டிலஆசிரியப்பா.

திருமலி மயிலைச் செழுநகர் வாசன்
மருமலி குவளை மாலேசேர் மார்பன்
ஆங்கில பாஷையு மருந்தமிழ்ப் பாஷையும்
பாங்குற வுணர்ந்து பயில்வறும் பாவலன்
நொத்தா ரிசென்று நுவலதிகாரி
வித்தா ரமாக்கவி விளம்பிடும் புலவன்
திண்மைசே ரவையிற் சிவமதம் பெரிதென
வண்மையி னூட்டும் வாக்கினில் வல்லோன்
காண்பெருஞ் சீர்த்திக் கணபதிப் பிள்ளை
மாண்புறு தவத்தில் வந்திடும் புதல்வன்
பெரும்பொரு ளாயும் பெற்றியி னின்று
வரும்புகழ் பெறுமயில் வாகனப் பிள்ளை
உத்தமர் பணியு முயர்நகு லாசல
வித்தகன் மீது விநோத விசித்திர
கவிப்பூங் கொத்தெனக் கழறிடு மொருநூல்
புவிப்புல வோர்களும் புத்தமு தாகக்
கொள்ளுமா றியற்றிக் கொழும்புமா நகர்சேர்
வள்ளல்பொன் னம்பல மாப்பெரு முதலியார்
மாதவப் புதல்வன் மன்னவர் சிகாமணி
ஒதுசெந் தமிழோ டியர்ந்த ஊங்கிலம்
ஆதிய பாஷை யடைவுடன் கற்றோன்
பேதமி னீதிமான் பிரபு சிகாமணி
புண்ணிய புருடன் பொன்கிழார் வாசி
விண்ணிழி கற்பகம் வித்தியா விநோதன்
நுண்ணிய விவேகி நொதுமலர் பகைவர்
எண்ணுறு முறவின ரென்றிவர் திறத்தும்

கோட்டமில் சிந்தை கொண்டிடு முரலோன்
 ஈட்டிய செல்வத் திருந்திக் கோமான்
 உலகெ லாம்பரந் தோங்கா நின்ற
 அலகிலாக் கீர்த்தி யமைந்தவந் கிலேயர்
 இலங்கை யரசி லிணையிலா முதன்மை
 இலங்கதி கார மெய்தியே பற்பல
 பதிவுகட் கெல்லாம் பண்புற நடாத்தும்
 அதிபதி யாகிய வருணா சலத்துரை
 தன்மன மகிழ்ச் சமர்ப்பணஞ் செய்து
 வின்மலி கீர்த்தி மேவின னென்பவே.

புள்ளைக்கட்டுவன், பண்டிதர்
 ப்ரஹ்மஜீ. சி. கணேசையரவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியவருந்தம்.

திருமருவுங்கொழும்பமர்பொன்னம்பலமா முதலியெனுஞ்செம்மதன்பா
 கருமருவுமுயிர்களை யின் நளித்தழிக் குமயனரிமுக்கண்ணென்னு [ற்
 முருமருவுமுதல்வர்களை நிகரெனவுந்தவதரித்தவயர்மகாராந்
 தருமருவுகொடையாளர் மூவருளும்பின் பிந்தத்தலைமையாளன் .

அருளேறுமகத்தோன்பொன்னம்பலவானேசனமராலயத்தின்
 பொருளேறுதருமநனிபுரந்திடுகர்த்தருளொருவன்பூமிபாலன் [ரேரு
 தெருளேறுகலைசன்பலவடமொழிதென்மொழிகனிநிந்தெளியக்கற்
 னிருளேறுமதியொழிக் குமாங்கிலமுற்பாலைகருமினிதுணர்ந்தோன் .

மாதவனல்லங்கையினிற்சங்கொசுக்கரமேந்துமரபினுலே
 மாதவனின்மருவியுளான் காவிரிகையுறுமீயல்பின்மலயமேவு
 மாதவனினுறுதோன் தலிநைநவனடிபரவிமிருமகிழ்வின்னென்னுன்
 மாதவநற்கதியடையவருளென் றுநீதம்பணியும்வழிபாடுள்ளோன் .

உலகுதனி னுயர்வுறுபொன்கிழாரெனுமாளிகைவசிக் குமுரிமைபூண்
 னலகிப்புக்குழ்பெறுமெம்மேப்பட்டமுளான் கீர்பலவுமார்ந்தலங்கை [டோ
 யிலகுதனியிராசாங்கபதிவுகாரியமுதல்வென் றிலார்பூவிற்
 றிலகமெனநிலவுமொருபிரபுசிகாமணி வரையிற்புமனளுன் .

நீதிமான்புலபரவுங்கீர்த்திமாண்மலமொழிக் குநீள்சிவாநு
 பூதிமான்பகையடக்குந் திநலரிமான்புவன்மெலாம்போற்றுமீசன்
 பாதிமாண் தருசெவ்வேற்பெருமானையுளங்கொண்டுபணியுங்கோமான்
 சாதிமாண் கவிஞர்நனிபுகழ்ருணாசலத்துரையாந்தகைகொள்சீமான் .

அன்னவனங்கீகாரம்புரிந்திடமாநகூலையமரரவோடிந்து, துன்னியசெஞ்சடையமலன்மீதுமிசுமன்பிடுகுதுகளுராமே, இன்னியல்கொள்வீநோதவ்சித்திரகவிப்பூங்கொத்தென்றெரரெழில்கொணூலை, மன்னியபொற்பொடுசெய்துசமர்ப்பித்தும்நவன்நன்மகிழ்வும்பெற்றான்.

யாவெனெனின்மயிலையெனும்தியினிடையுற்பவித்தோனிதஞ்சேர்வாக்பூவிலுயர்ந்திபுடைத்தகணபதிவேளின்நதவப்புதல்வன்வாய்மை [கான்மேவுதயைபொறைததகுதிமுதலாயகுணங்களெலாம்விளங்கநின்றேரன்வாவியுறுங்குவளைமலர்மாலையெழில்புரிந்திலகும்வரைசெய்மாற்பான்.

இந்துபரிபாலனசங்கந்தனிலக்கிராசனனாயிருக்குமேலோன்சந்திரனைமுடிமருவுகோபுரஞ்சேரெயில்சூழந்தகையமாவைசந்தரான்மாளிகைகள்விளங்கினுமைமயிலேமுதற்சொல்பதிக்கணந்தமிலின்னருளொடமர்கடவுளர்மேற்பாமாலையநந்தஞ்செய்தோன்.

தருமத்தின்முதிர்குணத்தோனாயிர்க்கினியசெயல்களெலாந்தகவிந்செகருமத்தன்புவனிதனின்முனிவர்மொழிமிருதிமுதற்கலைகளோதி [ய்யுந்நிருமித்தவழியொழுமாசாரமுறையுடையோனிமலைபாதமருமத்தமண்பெருமான்கழலிடுபெரவிநிதம்வணங்குகின்றேன்.

காவலர்கள்போற்றிடநொத்தார்சத்தியோகஞ்செய்கனம்பூண்டீள்ளோநாவலர்க்குமுயிடுஞ்சங்கமதிந்பிரசங்கநன்முசெய்வோன் [ண்மேவலர்கடலைவணங்குந்திறலுடையோனீதிநெறிவிரும்புதோன்நல்பூவலருங்கீர்த்தியினுனிவலர்கணிரப்பொழியப்பொழிபொற்கையான்.

ஆரியர்கள்புகழ்ந்திமொருங்கிலமுமினிதுணர்ந்தவறிவின்மிக்கோன்சீரியசெந்தமிழ்மருவிலக்கணலக்கியமெல்லாஞ்செவ்வீதோர்ந்தோன்நேரியமெய்நெறியாகுஞ்சித்தாந்தவழியொழுகிநிற்கும்பண்பான்கூரியநன்மதியுடையபுவன்மயில்வாகனப்பேர்க்குரிசின்மாதோ.

யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை, வித்துவான்
ப்ரஹ்மஸ்தி. நா. சிவசுப்பிரமணியசிவாசாரியரவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசைவேண்பா.

கிரிமலை நாயகற்குக் கேள்கிளர்வி நோதுசுத்திர
மாரொர்க்கனி மஞ்சரிநூலாக்கினான்—பாருல்கோர்
துங்கமயிலைக்கணபதிப்பிள்ளை சூனுதமிழ்ச்சங்கமயில் வாகனவே டான்.

யாழ்ப்பாணம் மத்தியகல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. வி. இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திங்களஞ் சடையோன் தேவர்கள் பெருமான்
அங்கணன் புராரி யமர்ந்துவீற் றிருக்குந்
திவ்விய தலமாஞ் சிறந்தகே தீச்சரம்
எவ்வமில் கோண மென்னு மாமலை
இரண்டும் விளங்கிய வீழ நாட்டிற்
திரண்ட தந்திரி சேர்ந்து விளங்கும்
யாழ்ப்பாட் டிசைகேட் டினிது கொடுத்த
யாழ்ப்பா ணத்தி லெழினகு லேச
வித்தகன் மீது விசித்திர கவிப்பூங்
கொத்தெனு நாமங் கொடுத்தொரு பெருநூல்
அரிதினி லியற்றி யரசியல் வாழ்க்கை
விரிதரு கொழும்பு வியனகர் வாசன்
நிதியினிற் குபேர னிகர்த்தபொன் னம்பல
முதலியா ரீன்ற முழுத்தவப் புதல்வன்
அங்கிள பாஷையு மருந்தமிழ்ப் பாஷையுஞ்
சிங்கள பாஷையுந் திறம்படக் கற்றோன்
அங்கிள பாஷையி லரசின ரீந்த
பங்கமி லெம்மேப் பட்ட வர்த்தனன்
இனம்பெறு மிலங்கை யிராசாங் கத்திற்
கனம்பெறும் பதிவுக் காரிய கர்த்தன்
பேருப காரி பிரபு சுகாமணி
ஆரிய தரும மன்பொடு புரப்போன்
சத்திய வாசகன் சகல கலாபதி
வித்தியா விநோதன் வீர வாழ்க்கையன்
இறைமையி னீதியில் யாவரு மெச்சி
நிறைகோ லெனச்சொலு நீதி யாளன்
பாவுறு டொன்னம் பலவா ணேசர்
கோவி லாதீனங் குலவிய தலைவன்

அருணா சலத்துரை யகமிக மகிழ்ந்து .
 பொருணா டிப்பல புகன்று கைக்கொளச்
 சமர்ப்பணஞ் செய்து தான்புகழ் படைத்தான்
 அமைப்புறு சோலை யணிமயி லீட்டிக்
 கணபதிப் பிள்ளை காதல்சேர் புதல்வன்
 இணுவையந் தாதி யியலுறு மாவைப்
 பதிக நல்லைப் பதிக முதலா
 அதிக நூல்க ளாக்கிய கவிஞன்
 செந்தமி முங்கினந் திருந்தக் கற்றுச்
 சந்ததம் படிக்குந் தகுக்கலை ன்னோதன்
 மங்கல விந்து மதபரி பாலன
 சங்கமிங் கொருசில தாபனஞ் செய்தோன்
 அங்கவற் றக்கிர வாசனம் வகித்துச்
 சிங்கலி னல்லுப தேசஞ் செய்வோன்
 பயில்வுறு மொழுக்கம் பற்றும்
 மயில்வா கனப்பெயர் மன்னிய புலவனே.

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்
 ம. ன. ன. ஸ்ரீ. பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியார்
 அவர்கள் இயற்றியது.

ஆசிரியவிருந்தம்.

மன்னியபொற் கயிலைச்செந் தமிழ்க்கடலி
 னிற்றினேத்து மதியின் மிக்கோர்
 மகிழ்ந்துகொண் டாடிமிக வியந்திடவே
 பன்னூல்கள் வழங்கு வித்த
 மகிபனற் சைவசித் தாந்தவரோ
 தயனென்ன வாழ்மே தாவி
 மயிலிட்டி நகர்வந்த மயில்வாக
 னப்பெயரை வகித்த மேலோன்,
 தன்னிகரிற் கீரிமலைச் சிவபெருமான்
 றிருத்தானைச் சதுரி னேத்தித்
 தக்கவலங் காரகற் பனைநயங்க
 ளாங்காங்குச் சமைந்தி லங்கத்

தனித்தபர்ற் கற்கண்டை நிகர்த்தசுவைச்
 சொன்மலிவு சார்ந்து மேவச்
 சரளமுறு வினோதவிசித் திரகவிப்பூங்
 கொத்ததனைத் தகவாச் சாற்றிப்,

பன்னரிய கொழும்புப்பொன் னம்பலவே
 டவத்தில்வரு பால னுகிப்
 படராங்கி லேயத்தி லெம்மேப்பட்
 டந்தனைப் பரித்துத் தக்கோர்
 பகரிலங்கை யிராஜாங்கப் பதிவுகா
 ரியத்தரெனும் பரிபா லிப்பிற்
 பண்புற்றுத் தயைசாந்த மீகைகுண
 முயர்நீதி பான்மையேற்றுக்,

கன்னனென வேயொளிரும் பிரபுகிகா
 மணியாகிக் கருணை மேனி
 கனிந்தசீ மானருணு சலத்துரைவள்
 ளற்சீரைக் கருதிச் சூழ்ந்து
 கவினுறத்தன் னூலையவற் சூரிமையென
 வேசெய்து களிப்பு வாய்ந்தான்
 கண்ணுதலோ னருளாலிப் பணுவல்விற்
 பனர்மனத்தே கமழ்க மாதோ.

பருத்தித்துறையைச் சார்ந்த தும்பைநகர், வித்துவான்
 ப்ரஹ்மஸீ. ம. முத்துக்குமாரஸ்வாமிக்குருக்கள்
 அவர்கள் இயற்றியது.

ஆசிரியவிருந்தம்.

சீரேறு கீரிமலை மேலி வாழுஞ்
 சிவமேறு நகுலேசர் மீது தெய்வப்
 பேரேறு விசித்திரமாங் கவியின் கொத்தைப்
 பெட்பேறு செந்தமிழி லிசைத்து ளானாற்
 பாரேறு மயிலிட்டிப் பேரூர் வாழும்
 பண்பேறு மயில்வாக னப்பேர் பெற்ற
 நேரேறு கவிவாணன் கவிஞர் யாரு
 நிலையேறுங் கவியருமை வியக்கற் பாந்தே.

வியக்கவருங் கவிஞனீவ னெத்தார் சென்னு
 மேலாமுத் தியோகமுடன் சைவ நூல்க
 டயக்கமுற வாய்ந்துணர்ந்து சபையொன் றுக்கித்
 தகுமக்கி ராசனத்து மேவியாரு
 முயக்கடவ போதனைகள் செய்வோ னாளு
 மோதுகலை வினோதனருங் கவிக ளின்னு
 நயக்கவரு துதிநுபப் ப்ரபந்த மாக
 நம்பனரு ளாற்பாடு மன்பு பெற்றான்.

வேறு.

பெற்றபுகழ்க்கவிஞனீவனகுலேசர்கவிக் கொத்தைப்பெருஞ்சீர்பெற்ற
 கொற்றவனற்கொழும்புநகர்ச்சீமானுதாரகுணக்குன் மமன்னுன்
 செற்றமிலாராஜாங்கவதிகாரிபலபாஷைதெரிந்தசெவ்வ
 முற்றவருணசலப்பேர்த்துரையவர்கள்சமூகத்திலொப்பித்தானே.
 ஒப்பித்தவிக் கவிதைநகுலேசரருளாலுமுயர்ந்தகீர்த்தி
 மெய்ப்பித்தசீரருணசலத்துரைலுதவிபுரியுதாரத்தாலுஞ்
 செப்பித்தகைப்புலவன்மயில்வாகனப்பிள்ளைசெய்தபுண்ய
 மர்ப்பித்தபயனாலுநீழீவாழுகவிக் கவனிமீதே.

யாழ்ப்பாணத்து அல்வாய்

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. இ. ஆறுமுகநொத்தாரிசு அவர்கள்
 இயற்றியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மயிலைப் பதிவளர் நொத்தார் செனுமயில் வாகனவேள்
 எயிலைப் பொடித்தடித் தொண்டரைக் காத்தரு னெந்தைபிரான்
 கயிலைக் கிறைவ னகுலேசர் மேற்செய் கவிக் கொத்திலே
 பயிலப் பயில வெழுதரு மானந்தம் பாவலர்க்கே.

பருத்தித்துறை சார்ந்த புலோலி

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. வ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்
 இயற்றியது.

நீலமண்டிலஆசிரியப்பா.

நீருறு மிலங்கை நீள்வட கடலிற்
 பேருறு தென்கரை பிறங்கிய நகுல

மலைபூம் றருவி வான்கடற் கலந்துவ
 ரலைதீர்த் தாடினோ ரரும்பவந் தீர்க்கும்
 புண்ணிய தீர்த்தம் பொருந்திய தீரத்
 தெண்ணிய சுரர்நர ரெய்தியே வழிபடத்
 தாய்நரு லாம்பிகை சமேதரா யருட்கட
 லாய்நரு லேச ரனுதின மமர்ந்து
 தேடிவந் தேபணி செய்யடி யவர்க்கும்
 பாடிவந் தேதுதி பகர்பத் தருக்குந்
 தாங்கரும் பிணிமிடி தமையெலாந் தீர்த்தருள்
 பாங்கறிந் தவர்மேற் பகர்தமிழ்ப் பாலைநயாற்
 சக்கர பேதந் தருவினா வுத்தர
 மக்கர சதக மணியெஃக பந்தஞ்
 சதுரங்க பந்தஞ் சர்வதோ பத்திர
 மதிரத பந்த மணிமலை மாற்றுப்
 பொருமுர சபந்தம் பூகஞ் சபந்த
 மிருநா கபந்த மெண்ணு கபந்தந்
 துவிதிரி பங்கிமுன் சோர்வறு சித்திரக்
 கவிதைகள் விசித்திர கவிப்பூங் கொத்தென
 வியப்புறு மொருநூல் விளம்பினன் வளங்க
 ணையப்புறு மயிலை நற்பதி வாசன்
 மேலாந் குலத்துள் விளங்கிய மதிப்புடை
 நாலாந் குலத்தி னற்பெருந் குடியினன்
 பேருறு கணபதிப் பிள்ளைசெய் புண்ணியச்
 சீருறு புதல்வனாச் செனித்துமுற் பிறப்பிற்
 றவசம் பந்தத் தாற்றமிழ்க் கல்வி
 திவசம் பற்பல தெரிந்தபாண் டித்தியன்
 மாதன முற்றசீர் மன்னர்பாற் பெற்ற
 சாதன மெழுதுநொத் தாரிசுத் தியோகமும்
 விரித்துரை யாத மேன்மைகள் பலவுந்
 தரித்துடை யவன்சிவன் றுளினை துதிக்குங்
 கனமுறு மயில்வா கனக்கவி ராசன்
 றினமுறு மதிநிதி சிறந்துவா ழியவே.

யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலி

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. சிவசந்த், சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசைவேண்பா.

செய்யமயி லிட்டினொத்தார் சீர்கொண்மயில் வாகணப்பேர்
ஐயனகு லேசர்தமக் காற்றினனே—மெய்கொள்கவ்
உத்தியின்வி சித்திரங்கொ ளுத்தமமா மெய்த்துதிகள்
பத்தியினு லித்தரையிற் பார்.

யாழ்ப்பாணம் ஹிந்துக்கல்லூரித் (தலைமைத்) தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. ஆ. மு. சோமால்கந்தப்பிள்ளை
அவர்கள் இயற்றியது.

ஆசிரியவ்ருத்தம்.

பொன்மலி மேருக் குன்றிற் பொலங்குவ டொன்று வீழ்ந்து
வின்மலி விபுதர் மேனா டொத்தலின் விலங்கி வீங்கிச்
சென்மலி விலங்கல் சாலச் செம்மைசெய்தேயமான
மன்மலி பீழ நாடு மறிகடனடுவணைக.

அப்பெரு நாட்டி னான்கு திசையினு மரனார் மன்னுஞ்
செப்பருந் தகைய தான தெய்விக தலங்கடம்முண்
மைப்படி கண்ணைப் பாகன் மகிழ்ந்துவீற் றிருக்கப் பெற்ற
வொப்பகன் றிட்ட தான முதிசியி னகூல வோங்கள்

சான்றவர் தம்மின் மிக்க தாபதனகூல னென்னு
மான்றமை கேள்வி மேன வருந்தவ முனிவ னின்னும
வான்றவ மியற்று மோங்கல் வையகம் வழத்து மாற்று
லேன்றது நகூலை யென்ன வேதுவங் கதனான் மன்னே.

செம்பியர் பெருமான் பெற்ற தெரிவைமா ருதப்பேர் வல்லி
யம்புவி யெங்கு மான வாலய மனைத்து மண்மி
யும்பர்நா யகரைப் போற்றி யூழ்வீனை முன்னை யுய்ப்ப
விம்பரார் புகழு மீழ நாட்டினே யெய்தி னாளால்.

b

ஈழமா நாட்டின் மேய விருந்தலம் பலவு நண்ணித்
தாழநீன் சடையான் பாதற் தலைக்கொண்டு தாழ்ந்து போற்றி
யாழ்சைப் பாணர்க் கீந்த விரும்புவி யாழ்ப்பா ணத்தி
னாழ்வா யருவி பாயு மகன்கிரி நகுலை சார்ந்தே.

தம்பலை நகுலை வாழந் தற்பர னருளைப் போற்றிக்
கம்பலை யுடனே கண்ணீர் கான்றெழ வணங்கிப் பல்கா
லெம்பெரு மானே யென்ற னிவுளிமா முகமு நீக்கென்
றம்புதி யதன்கட் செல்லு மருவியிற் படிந்து மூழ்கி.

குடைந்திடு குன்மத் தோடு குதிரைமா முகமு நீங்கி
யடைந்துதன் ருதை தேய மறுமுகப் பெருமான் றன்னை
வடந்திகழ் முலையா ரோடு மாவிட்ட புரம தன்கண்
மடந்தைமா ருதப்பேர் மின்னு மாபிர திட்டை செய்தாள்.

ஆங்கன மவடான் போற்று மருமறை யறியா வண்ண
லீங்கனம் வருநர்க் கீபு மின்பினுக் களவை யின்றே
பூங்கன மருளைப் பெற்ற வம்பரு முலப்பி லாரா
லேங்கன மியம்பு வாம்யா மிறைவளர் நகுலை வீறே.

அத்தகு நகுலை தன்னி லமர்ந்திடு மரனார் மீது
மெய்த்தகு கல்வி சான்ற மேலவ ரெவரும் போற்றப்
பத்தியி னினிய வாய பஹுதி பலவி நோத
சித்திர கவிப்பூங் கொத்துச் செய்தவன் யாவ னென்றால்.

கயிலைவாழ் கடவுட் போற்றுந் கணபதிப் பிள்ளை யென்னும்
மயிலைவாழ் சுவளை மார்பன் மகன்மயில் வாக னன்றான்
பயில்வறு நோன்பு மிக்கோன் பரம்பரற் பணியுஞ் சிலன்
சயிலசே ரென்னத் தக்கோர் சாற்றிடுந் தகைமை சான்றோன்.

செந்தமி ழியனூ றன்னைத் தேக்கிடத் தெளிவி னோடு
மந்தமி ழாசான் சுன்னை யமர்ந்திடுந் குமார சாமி
தந்திடத் தெளிந்த செம்ம றமியனே னீடத்துந் தேர்த்தாந்
கிந்துக்கல் லூரி தன்னி லினியவாந் கிலமூங் கற்றோன்.

மாவையே நகுலை தானே மயிலையே யினுவை மேய
தேவையே சிந்தித் தேத்துந் திறனுடைச் செம்மை வாய்ந்த
பாவையே பலவாய்ப் பாடிப் பற்பகற் ரொகுதி செய்த
கோவையே கோவை யாகக் குவித்திடுந் கொள்கை மிக்கோன்.

இத்திரு வீணை காண விசைப்பெயர் கொண்ட நாட்டிற்
 சித்திர மொடுவித் தாரஞ் சீராசு மதுரஞ் செய்யு
 முத்தர வினாவி னானே * னுறுதிக ளுலகின் மேவப்
 பத்திரம் பதியச் செய்வோன் பதியமர் தலைவன் பாங்கர்.

பசித்திரா வந்தோர் யார்க்கும் பாத்துணும் பண்பி னானே
 நசித்திரா பவத்தை நீக்கு நகுலேசன் மேன வின்ற
 விசித்திர கலிப்பூங் கொத்தை வேண்டிட விரும்பி யேற்ற
 நிசித்திரண் மயக்குஞ் சோதி நீதிமன் னவன்யா ரென்னின்.

வேறு.

கன்னனறுஞ் சாறனைய கலித்தீந் தேனைக்
 கற்றவர்க ளிதயத்துங் கருத்தின் மீதுஞ்
 சொன்னயமும் பொருணயமுந் தோன்ற வாக்குந்
 தோமில்பல கலையுணர்ந்த தோன்ற றெல்லீர்
 மன்னவர்கள் மதிக்கவரு மதியின் மிக்கோன்
 மாநிலத்தி லாங்கிலமு மகிழ்ந்து கற்றே
 னெந்நலமு முடையனிவ னென்றே சாற்று
 மெழிலுடையோ னெஞ்சாத குணநே ருள்ளோன்.

பொன்னுலகாள் புரவலனே யனைய பூபன்
 பொன்கிழார் வாசிமிசு புனித வாக்கான்
 செந்நெலொடு கன்னல்புடை சூழ்கொ மும்பிற்
 தேவர்பிரான் சிவாலயமே சிறப்பக் கண்ட
 மன்னவன்பொன் னம்பலமா முதல் யார்தம்
 மாதவத்தால் வந்துதித்த மணியா யுள்ளோன்
 றென்னிலங்கை நகராளும் பதிவாங் கந்தோர்த்
 திருத்தலைவ னென்றுரைக்குஞ் சீர்த்தி வாய்ந்தோன்.

சீர்மைநகர் செறிவித்யா வினோத னென்னுந்
 திருந்தியசீர்ப் பட்டமது சிறக்கப் பெற்றேன்
 நேர்மையமை நியாயதூந் தரனென் றேறு
 நீதியுள துரைமன்ன னுவலுங் காலே
 கார்பிகர்வண் கையனெனுங் கற்றோர் யார்க்குங்
 கனசமழை பொழிந்திழியுங் கருணை மேகம்
 பார்புகழும் பொறுமைபுளான் பத்தி யுள்ளான்
 பன்னிருகைப் பிரான்மேய பதிக டம்பால்.

* சிலேடை.

மூவரிவ ருளரென்ன முறையி னானே
 மூதுணர்ந்தோர் சோதரர்க ளிருவர் முன்னோர்
 தேவரிவர் நிகரென்னத் தவங்கள் செய்யுந்
 திறலுடையோர் சீருடையோர் சிவன்பா லன்ப
 ரேவரிவர்க் கொப்பாவா ரிப்பார் தன்னி
 லெப்பாரி லுள்ளாரு மப்பா லாவர்
 பாவரிவர்க் கண்டிடினும் பழியை வீக்கும்
 பண்ணியமெய்ப் புண்ணியத்தின் பயனா யுள்ளோர்.

அன்னவரை முன்னவராக் கொண்ட வைய
 னருந்தவரி லகத்தியனை யனைய சீல
 னின்னிலையி லீவனெப்பா னில்லை யென்றே
 யாவருமேத் திடுகின்ற வியல்பான் மிக்கோன்
 சொன்னவையில் சோதனையிற் சோர்வே யில்லான்
 ரொடுகடல்கு ழிலங்கைநகர் சூழ்ந்து பார்க்கும்
 பன்னவுள வோவீவன்றான் பெற்ற பேறு
 பார்மீதிற்பு த்திரர்தம் பேற்றி னாலே.

எநிலமுஞ் சர்வகலா சாலிச் சங்க
 மேய்ந்திருக்க வெவ்வெவரு மேக்கற் ருய்வ
 ரந்நிலத்தி லுறைவார்க்கே யஃது சாலு
 மதுவன்றி யயனிலத்தோர்க் கண்மைத் தன்றான்
 மன்னிலவு மண்டலங்கள் பலவின் மேய
 மந்திரர்கண் மற்றதனை மரூர்க ளென்றே.
 யிந்நிலத்துஞ் சர்வகலா சாலிச் சங்க
 மியல்பினாற் ருபிக்கு மிதயமுள்ளோன்.

பொருணாளு முளவாகப் போற்று வாரிற்
 பொற்பொதுவி னின்றும் புனிதன் றாளே
 மருளாளு மறிவதற்றி மலகன் மங்கண்
 மாய்ந்தொழிய மற்றவற்றை மறித்து வீட்டி
 யொருநாளா மோவாத வின்ப மீயு
 மொப்பகன்ற பொருளென்றே யுளத்தின் மீதி
 னருணாடு மறிவனரு ணை லப்பே
 ராராத வன்புடைய வரசன் றானே.

கொழும்பு அரசினர் ஆசிரியகல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர்
தென்கோவை ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. ச. கந்தையபிள்ளை
அவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

- திருவளர் மருமத் துருவளர்ந் தோங்கிய
தாஅமரைக் கண்ணனுந் தாஅமரைக் கண்ணனும்
உடலக் கண்ணனு மும்பரும் பிறரும்
தம்பத மொரிஇ நொந்துநின் றழுங்கிய
5. ஒன்பதிற் றுக்கிய வொருபன் னீருகம்
தெறுவலி தாங்கி யுறுபல் லண்டமும்
ஒருவனா யாண்ட பெருவலிச் சூரொடு
போருடன் றிடுவான் புலவர் குழாத்தொடு
மகேந்திரத் திறுத்த வழியிலே நெடுவேல்
10. வலன்றிரி யியவுள் மகிழ்ந்துமன் னுயிர்கள்
வழிபடன் முறைமையை விழுமிதி னுணரியர்
வரசுமா மலர்கொடு பூசனை புரிந்து
திருவுளம் பற்றிய சிறப்பினின் வழாஅ
மூர்த்தியுந் தலமும் முழங்கிடு சாகர
15. சங்கம மாகச் சார்ந்து பேரன்பின்
விதியுளி மூழ்குநர் கதிபெறுந் தீர்த்தமும்
மன்னிய சிறப்பிற் றன்னிக ரீலாத
நகுல கிரியமர் நகுலாம் பிகையெனும்
நங்கைபங் குறையு மங்கண னடிக்கீழ்,
20. வடமொழி யோடு வயங்குதென் மொழிகளில்
வழங்கு மலங்கார வகைபல வவற்றுட்
கற்றற் கரியவா யுற்றிடு மாலே
மாற்றே யெழுத்து வருத்தநந் நாக
பந்தஞ் சருப்பதோ பத்திர முதலாம்
25. சொல்லணி பல்ல புல்லுபு பொலிதரப்
பொருளணி மலிந்த புலஞ்சால் சிறப்பின்
விழுமிய சொற்பொரு டழுவுசெந் தமிழால்
காப்பு முதலாக யாப்புறு கவிசள்
ஈரைம் பஃதுட னிருபா னெட்டென்
30. அளவினொ டமைந்த வளவிய விசித்திர

c

- கவீப்பூங் கொத்தெனக் கருதுபெயர் கொளீஇ
 விளங்குநான் மாலையை யுளங்கொளப் புனைந்து;
 விண்ணம் பொலிந்த தண்டெண் கதிர்கால்
 மதிய மேக்கற்று மயங்குமா ளிகைகளும்
35. வரம்பிலாப் பாடை மாந்தர்கள் குழீஇ
 இருநிதி மலிந்து பெருவளஞ் சரத்தலின்
 அளகை புறங்காட்டு மாவண வீதியும்
 பொருந்திய சிறப்பிற் றிருந்திய செங்கோன்
 மன்னவர் கோவிலாய் மன்னிய விலங்கையின்
40. தலைநக ராகிக் குலவிய கொழும்பெனுந்
 திருநக ருறையும் பிரபு சிகாமணி,
 பொன்னம் பலப்பெயர் மன்னிய பெருந்தகை
 செய்தவப் பயனாத் திகழ்ந்திடு செம்மல்,
 ஆங்கில மென்னுந் தேங்குபே ருத்தியை
45. ஒருங்கு குடித்த பெரும்புய லனையான்,
 ஆரிய மொழியுட னரியசெந் தமிழும்
 ஆய்ந்துணர் கேள்வி வாய்ந்திடு மறிஞன்,
 மண்ணவர் மதிக்கும் மாண்புடைக் கோமான்,
 அறிவினி லுயர்ந்தாங் கரசருத் தியோக
50. நிலையினு முயர்ந்து தலைமையிக் குடைய
 சாசனாத் தியட்சனஞ்ச் சார்ந்திடு பெரியோன்
 வள்ளன்மை மலிந்த வொண்ணிதி படைத்தலின்
 முன்னு ளீலங்கையின் மன்றாய் நிலவிய
 பொன்கிழா ரென்னப் பொலிந்து “பொன்கிழார்
55. மாளிகை வதியும் மன்னர் சிகாமணி,
 பூதி கண்டிகை புனைந்துபே ரன்பொடு
 சிவனடி பரவுஞ் செவ்விய நீர்மையிற்
 சைவநெறி பழுத்த திவ்விய நிலையினன்”
 கருணையொடு பொலிந்த பரமா னந்த
60. நான்மறைக் கெட்டா ஞானமே வடிவாய்க்
 கதிர்கா மத்துறை கந்தவே ளடிமலர்
 கனவினு மறவா மனமுறு தியான
 மோனநன் னிலைவழா ஞான நெறியினன்,
 சட்ட நிரூபண சபையுறு முதுவருட்
65. டலைவெறய் நீதி நிலைதிறம் பாதோன்,
 தன்றிருப் பெயர்தான் தகுமியற் பெயரொடு

- காரணமாகவுங் கருதுமா நின்ற
மலர்க்கணையில்கா மதனெனும் வடிவான்,
'அருணா சலப்பெய ராண்டகை தனது
70. தமிழ்க்கலை யிறைமைக்குச் சான்ற திறையாகத்
தாழ்வுறு நீர்மையிற் சமர்ப்பணஞ் செய்தே;
,புலவர்பே ரணியெனத் தலைமிசைக் கொண்மார்
ஆய்ந்து மணங்கொளீஇ யருஞ்சுவை பெறீஇயர்
எழுதா வெழுத்தின் வழுவின் றமைத்து
75. வெளிப்படுத் துதவி மிருபுகழ் கொண்டனன்;
செந்தமி ழுணங்கு திருநடம் புரியும்
திருவரீ ளரங்கென மருவியாழ்ப் பாண
நன்னக ரதனிற் பொன்னக ரிஃதென
மன்னுபல் வளஞ்சான் மயிலையம் பதியான்;
80. நள்ளார் போற்று நலமுறு கணபதிப்
பிள்ளைமுன் னுஞற்றிய பெருந்தவத் துதித்தோன்;
மங்குல் கண்படுக்கும் பொங்குபூர் தருக்களின்
விண்மணி வெயில்புகாத் தண்மணி நிழற்கீழ்ச்
செந்தார்ப் பொலிந்த சிறுபசங் கிளிகள்
85. மேவிய காதலிற் பூவைகட் கென்றும்
செந்தமிழ் மொழிகளைச் செவ்வீதிற் பயிற்றல்
தம்பயன் கருதாத் தன்மையின் மரீஇ
மாணவர் தமக்குப் பேணியே நாளும்
கலையமு தளிக்கு நிலைமையின் வழாஅ
90. ஆன்றமை புலத்திற் சான்றோர் செயலென
இறும்புது பயக்கு நறும்பொழி லுடுத்த
சன்னைமா நகரின் மன்னுபே ரறிஞன்,
எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருளும்
செல்வர் தமக்கே செல்வமென் றுரைத்த
95. பொய்யில் புலவன் பொருளுரைக் கிலக்கிய
மாகப் புகலுஞ் சோகமில் பெரியோன்,
வடமொழி தென்மொழிக் கடனிலை கண்ட
இத்தலம் புகழும் வித்துவச் சிரோமணி,
அளியனேன் மனமா மணிரீர்ப் பொய்கையில்
100. மலர்ந்திடுஞ் செந்தா மரைமல ரடியான்,
துங்கமார் குமார சுவாமிப் புலவனைக்
குரவனாக் கொண்ட கொள்கையி னுயர்ந்த

- செந்தமிழ்க் கலைபல செவ்விதிற் கற்றேன் ;
 ஆங்கில பாடையு மாய்ந்தநுண் மதியினன் ;
 105. இணுவையம் பதியி னணியகே வ் வேற்கரப்
 பண்ணவ னடிக்கீழ்ப் பதிற்றுப் பத்தெனும்
 அந்தாகி மாலைபு மழகுறு மயிலை
 மும்மணி மாலைபு முன்னுறு மிரட்டை
 மணிமாலை யூஞ்சல் வயங்கு திருநீல
 110. கண்டர் விலாசமுந் கொண்டபல் வகையிற்
 பதிகமும் பாடிய மதிமிகு புலவன் ;
 நியாயநூற் பரப்பா நெடுங்கடன் முழுக்கி
 மன்னவ ரளித்த மாண்புமிக் குடைய
 சாசன மெழுதூந் தலைமைகைக் கொண்டோன் ;
 115. பின்னாமதி முடித்த வெள்ளியக் கிரியமர்
 முக்குணங் கடந்த முன்னவ னடிமலர்ப்
 பரிவின் பண்பே யுருவகொள் பாண்மையன் ;
 பயிலுநண் புடைய பண்பின்
 மயில்வா கணப்பெயர் மன்னுபா வலனே .

சுததாத்துவித சைவசித்தார்தப் பிரசாரகரும், உதயபானு
 பத்திராதிபருமாகிய நல்லூர்
 ஸ்ரீமத். ச. சரவணமுத்துப்பிள்ளையவர்கள்
 இயற்றியது.

ஆசிரியப்பா.

- உலகெலா மதிக்கு மலகிலாச் செல்வத்
 தோங்குதண் டலைசூழ்ந் தேங்குமஞ் சடரு
 மண்டல மளத்தலிற் கொண்டல்கண் படைகொண்
 டெழுந்திருண் டடியாப் பொழிந்திடு மழைப்புண்
 5. லிழிந்துகுன் றருகாக் கழிந்துநின் றொழுக்கி
 கூனல் வானரம் வானுறப் பாய்தலிற்
 நேங்கிரு மதியெனத் தூங்கிரு லுடையாப்
 பெருகுறு தேறலோ டருகுறு மறுபத
 முழக்கவிண் டலரு மொழுக்கரு மலர்த்தே
 10. னுறக்கலந் தெறிமணி சிறைக்கலந் தெறிதர
 வலைபொரு நகிகளி னிலைதிரி முறைபாய்ந்

- தெவ்வித வளங்களுஞ் செவ்விதின் விளங்கிப்
பொலிந்திடு மிலங்கைத் தலந்தைக் கொருதலை
யென்னச் சிறந்தே மண்ணித் துறக்க
15. நகரினை நவமணி நிகரினி னொளிகளி
ணைச் சிரிக்கு மாணச் செறிந்த
தூவண மாகிய வாவண வீதியு
நிரையினிற் பொலிந்து வரையினைப் பொருமுயர்
மாட கூடமு நீட வாடுறு
20. கொடிநிரை யுயரிய முடிபெறு மரச
யரளிகை களுமுறை யான்கை புரியு
மடைவீ டாகிய படைவீ டுகளும்
வாயுத் தீபிகை தேயுத் தீபிகை
யிரவினைப் பகலென வரவினைப் புரிய
25. விசைசெறி யந்திர விசைதிரி ரதநிரை
புடைபெய ரிடமற விடைதிரி வீதியுஞ்
சேமபூ தம்பொரு தாமபோ தம்பொலி
கூடலொலி முழக்கோ டடலிடு முரசதி
ரிடிமுழ வெதிரொலி கடிமண மறையொலி
30. திசைசெவி டடைதர விசைதரு நகரா
யிலங்கி விளங்கு நலங்கெழு கொழும்புக்
காருயி ராகிய சீருய நிறையா
மன்னம் பலமருள் பொன்னம் பலவா
ணைசுர னைய மீசுரற் காக்கிப்
35. பண்ணிய பயிரினற் புண்ணியந் தெரியுமென்
றிருந்திரு வுளத்துப் பெருந்தவ ருரைத்த
வரிய மூதுரைக் குரிய விலக்கிய
மிவனலா திலையென வவனியோ ரேத்திய
பொன்னம் பலவா சுன்னும் பலதவப்
40. பேற்றா லுதித்த மாற்றா லுயர்ந்தோன்,
முன்னே யாங்கில பன்னூ லாய்ந்து
பின்னே பலவா மன்னேர் பாடைக
டெரியக் கற்றே யுரிய விலங்கைச்
சட்ட நிரூபண முட்டறு சங்கத்
45. துதிதரு பிரதி ரிதியென வாய்ந்து

d

- சங்கத் தெழும்பிர சங்கசில் கேறெனப்
 பரம்பிய விசைபுடை நிரம்பிப் பெற்றெழு
 மரசிய நகரா யுரைசெயிங் கிலாண்டு
 சென்றுவிக்ற் றேறியா மன்றம ரரசி
50. மதித்துப சரிக்கத் துதித்தவ ணமர்ந்தாங்
 கிலந்நறை பாடையி னலமுற வியற்றிய
 வலங்கா ரம்பல துலங்கரிச் சந்திர
 நாடக மரசினர் கோடக முறைகொள
 வரசரங் கேற்றியவ் வரசியேற் றளித்த
55. சேறெனும் பட்ட நேருறப் பெற்றுப்
 பின்னான் னவளா னன்னரோர்ந் தளித்த
 முத்திரை தரித்தே யித்தரையேத்த
 விருநிதி யவனிகர் பெருநிதி யுறவாழ்ந்
 திசைதிசை நிறுவிய வசையறு பெருமையி
60. நேமிதாழ் குமார சாமியாங் குரிசிலத்
 தனக்கொரு மா துல னெனக்கொளும் புகழோன்,
 வடமொழி தென்மொழி திடமொடு பயின்று
 தெளியுறு மாங்கில மெளிதறக் கற்றுப்
 பரிந்திடு நியாய தூந்தர னாகி
65. வழக்குகள் வாதித் திழுக்கற முடிக்கு
 முரம்பெறு மாற்றல் வரம்பறப் பெற்றுப்
 பலதிறத் தவர்க்கு மிலகுறத் துணையே
 புரிதயா நிதியாய் விரிதரு வெருவா
 மழைபோற் பொழியு மொழியாக் கொடையு
70. மருந்தமிழ்ப் புலவர்க் கிருந்தவப் புரவு
 மழுக்கா றில்லா விழுக்கறு மொழியுங்
 கொண்டுபே ரறிஞர் மண்டுசீ ரவையி
 னேறுமா றில்லா வீறுசிலங் கேளுந்
 திட்டஞ் செய்திடு சட்ட நிரூபண
75. சங்கந் தனக்கொரு துங்கப் பிரதி
 நிதியென வாய்ந்து துதிக்கொளு மதிபன்
 சங்கநூல் சமயத் துங்கநூல் பலவு
 மெனையுசாத் துணையா முனையுறக் கொண்டும்
 பற்பல வறிஞரை முற்புகக் கொண்டும்
80. பன்னூ லாய்ந்த செந்நாப் புலவன்

- றிட மொழி யாகிய வடமொழி யாகம
 மலைவற வாய்ந்த லெபெறு மறிஞன்
 மறைந்திடு செல்வ நிறைந்திடப் பெற்றும்
 நிநீஇய தலையொடு கநீஇய திரியும்
85. பிணடேநர் மாந்தர் குணடே ராது
 கலந்தெவ ரோடு மலந்திடா மகிப
 னெத்தொழில் புரியினு மத்தழ லேந்திய
 வுத்தம னிருகழல் வைத்துள மதியின
 னுமெனுங் குமார சாமிமன் னனையும்
90. துளமையி லாங்கில முளமுறக் கற்றெழின்
 மன்னரி னீதிநூல் பின்னரிற் பயின்றிங்
 கேற்றமா மந்வக் கேற்றெனச் சிறந்து
 துட்ட முறாதமை சட்ட நிரூபண
 சங்கத் துக்கொரு சிங்கப் பிரதி
95. நிதியென விருந்து விதியொடு மெவரையு
 மடக்குதன் னுரையே விடுக்குதின் டிறலோ
 னிலமையி னுயர்ந்த தலைமை நியாய
 வாதியுத் தியோகப் பூதியி னுயர்ந்தோ
 னவைகளி லெழுந்து சுவைதரு மிசையாஞ்
100. சாலத் தெவரையு நாலத் தனதுளப்
 பாங்கே யிழுக்கு மோங்குநா வலியான்
 மறையா கமங்களை முறையா வுணர்ந்த
 மூதறி வோரொடு கோதுறு பூதலம்
 விட்டறத் துறந்த பட்டணத் தடிகளு
105. மடியனே னுடைய கடியநெஞ் சகமா
 மடுக்கவி னீங்கா திடுக்கண் களைய
 நின்றல வறுகழ னன்றுல கருளிய
 சமய குரவரு மமையுநா லருளிய
 சந்தான குரவரு முந்துநேர் வழியாய்
110. நச்சவே தாந்தத் துச்சியிற் பழுத்த
 கனியது பிழிந்த வினியநற் சார
 மென்னச் செந்தியின் முன்னைக் குரவ
 குமர னருள்பெறு குமர குருபா
 முனிவனும் புகழந்த வினியநல் வழியாய்
115. முத்தி பயத்தற் குத்தம வழியா

- யுள்ளமெய்துஞ் ஞானக் கள்ளமில் வழியாஞ்
சுத்தாத் துவித சித்தாந்த னுவத்
தேறுமேற் படியாக் கூறுசெய துள்ள
பேணுசோ பாணமா ரேணிநேர்ந் தமைந்த
I20. வேதாந்த தூலிப் போதாய்ந் துணர்ந்து
மேலேத் தேயத் தாலத் துயர்ந்த
வாங்கில பண்டிதர் தேங்குறு சடைதொறு
மோங்குறு சமயத் தீங்கறு வழினயப்
பொங்குறச் செய்யுப்பிர சங்கசிங் கேறு
- I25. கோயின் மடாலய மேயுமிக் கால
மிகையென விடுத்துத் தகைபெறு கலையே
யியல்வற நாளு முயல்வறு மறிஞன்
சமயதூ லறிவி னமையுமே லறிஞர்
மலியியாழ்ப் பாணமே தலையென வுணர்ந்து
- I30. நிலையுறு கழக மலைவற நிறுவிப்
பரிபா லனஞ்செயப் புரிவரு நிபுணன்
புன்னகை பொருந்து நண்கை வதனன்
நிக்கெட் டிஞ்செல மிக்கெட் டிசையன்
ரேன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வெனமுன்
- I35. வள்ளுவன் நெளிந்து விள்ளுந லுரையினுக்
கிலக்கிய மிவனலா திலக்கில வேறென
விரும்புவி போற்று பெரும்பெயர் பூண்ட
விருபெருஞ் செல்வத் தொருபெரும் பிரபு
வாகிய வ்சைதிசை போகிய ராம
- I40. நாத கலைஞனும் போதமே லோனையுந்
தனக்குமுன் னவரா மெனக்கொளும் பெரியோன்,
வளமையி லாங்கில மிளமையிற் கற்றே
யாங்கில பூமியா லோங்குகேம் பிறிற்சாம்
புரியின யடைந்தே யரியபன் னூலாய்ந்
- I45. தெக்கருங் கலையு மிக்கரி நபத்தேர்ந்
தெய்மமே பட்டஞ் செம்மே பெற்று
முட்டறப் பரிஸ்தர்ப் பட்டமும் பெற்றபி
ரூட்டிய டிஸ்திரிக் கோட்டினி னீதி
பதியென வமர்ந்து விதிபெறு ரியாயந்

- I50. குசைநுதி யெனவோர்ந் திசைபெறு மதியோன்
பொன்கிளர்ந் தொழியாப் பொன்கிழார் மானிகை
பொன்னுறு முகுவாளி மின்னுற வுறையோ
னிலங்கையி லுள்ள நிலங்கள்யா வினுக்கு
மீசனா மெனத்தகு சாசனாத் தியட்ச
- I55. னாங்கில நிலயத் தோங்கில யடைந்து
நீங்கிடா நண்பு தாங்கிடு மகிபன்
சட்ட நிரூபண முட்டறு சங்கப்
புலவரு ளொருவனா நிலவுறு மறிஞன்
கால மெத்தனை சாலக் கழியினு
- I60. மேலத் தான்புகல் சீலத் தனிமொழி
வழுவுறக் காக்கும் பழுதறு நெறியோ
னிழுக்கே தனக்கு வழுக்குற வரினு
மொழுக்கந் தவறு விழுப்பமிக் குடையோன்
நீறுகண் டிகைமீ தேறிடு பத்தி
- I65. பூண்டருட் பாக்களே யீண்டரு மருந்தெனத்
தமிழ்மறை யேதனக் கமிழ்தெனக் கொண்டோன்
வீந்துமோ கினிமான் றந்துறு மூவகைத்
தத்துவங் கடந்த சத்துவ முத்தி
தன்னா லன்றி மன்னா நிலையுறு
- I70. சைவசித் தாந்த மெய்வழி தேர்ந்திங்
கவ்வழிச் சிவனை யுய்வழி தொழுவோன்
பழுதறச் சாசன மெழுதுவோ ரெவரையு
முயர்தமி முறிவிற்பயிறரப் புரிவோன்
செந்தமி முறிஞரை துந்துப சரிப்போ
- I75. னீறக லாதிங் கேறுசங் கத்தோன்
வீறக லாதங் கேறுசங் கத்தோ
னிருந்துமே லோங்கிய திருந்துமா சனத்தோன்
பிரிந்துறு நிழலெனப் பொருந்துமா சனத்தோன்
பத்தி பழுத்தொழு குத்தம நூல்களாந்
- I80. திருவா சகமுதற் குருவா சகங்களை
யாங்கில மொழியிற் பாங்குறப் பெயர்த்தலி
விணையிலா துயர்ந்திங் கணைதரு புலவோன்
பொன்னுறப் பொலிந்து மின்னுறு மெழிலா
வியற்பெயர் காரண வியற்பெய ராகி

e

185. யருணா சலனெனு மருணா சலநா
பதியுயர் கலையு மதிலுயர் பத்தியு
முரிமையிற் கொண்டே யரு - வியி னமர்தலி
னமர்ப்பொரு மவற்கே சமர்ப்பணஞ் செய்து
நாமோர் தரவரு தேமா புளியா
190. கருவிளங் கூவிளங் தருவள மிகவுறு
நீர்ச்சுவை கனிச்சுவை காய்ச்சுவை செறிந்து
மலிந்துசெந் தமிழே பொலிந்தசித் தாந்த
சைவ பூமியென் நெவ்வகை யோரும்
புகழியாழ்ப் பாணத் திகழிலுத் தரபாற்
195. றிரியா நகுள கிரிபா ஸமர்ந்து
புரிந்தருந் தவமுறை பொருந்துற முழுவி
நகுல முனியக நகுலநெந் முகமு
நல்லமா ருதப்பிர வல்லியாஞ் சோமு
மன்னன் மகன்வயின் மன்னுமா முகமு
200. நீங்குறப் பெற்றேற யோங்குறு பெருமை
வாய்ந்துபற் பலருந் தேரங்குந்திடு சங்கம
தீர்த்தமுஞ் சிறந்த மூர்த்தியும் பொருந்திய
பண்டைத் தலமெனக் கொண்டரு ணகுலேச்
சரந்தனிற் பின்னாட் சிறந்தரு குலமா
205. மாதி சைவத் தீதறு மரபினி
லுதித்தே சிவாகம மதித்திடு செந்தமிழ்
நிலைகண் டணர்ந்து தலைபெறு மொழுக்க
மருக்காச் சபாபதிக் குருக்களு மனுசனாற்
தியாக ராச வியாகக் குருக்களுஞ்
210. சிவாகம விதிமுறை தவாவகை யமைத்தே
தடத்த வருவுரு வெடுத்தள வருவினுஞ்
சுத்த மாயா தத்துவத் துள்ளா
ரன்றியிங் குள்ளார் சென்றிட ரகலா
ரென்றே யருளது குன்றூச் சதாசிவ
215. வடிவாங் குறியைப் படிமீ தருளிய
விறைவன் விதியினக் குறைவற வுணர்ந்து
கட்டி யேயிர திட்டை செய்த
வகிலே சுரரா நகுலே சுரர்மேற்
றந்திடு நாக பந்த மெழுத்து

220. வருத்தன மோடு ச ர்பபதோ பத்திர
 மாலையார் றுதி சீ மார் கலிமலர்
 சொல்லணர் பெர் னாணி புல்லுறச் சமைத்த
 வுனோதரு மழகமர் வினோத விசித்திர
 கவிப்பூங் கொத்தெனுஞ் செவிக்கினி மாலையை
225. நாரார்ப் பிணித்து நேராய்ச் சூட்டினன்
 குயில்வளர் சோலை மயிலைமா நகரிற்
 குணமதி லெவர்களு மிணை தபு கணப்திப்
 பின்னேமுற் புரிந்த விள்ளரு தவமே
 யோருருக் கொண்டெனப் பாரினி லுதித்
230. என்னோ டிலக்கண முன்னே கற்று
 வடதென் னூற்கட றிடமுறப் பின்னர்க்
 கற்றுத் தெளிந்தே மற்றுத் தொன்னூற்
 குரையொடு பன்னூல் வரைவுற வியற்றிப்
 புலமையி விணையிலாத் தலைமைபெற் றுயர்ந்த
235. மதுரையாழ்ப் பாண மதுரத் தமிழ்மொழிச்
 சங்கப் புலவனென் றெங்கும் புகழ்பெறு
 தன்னையொப் பவரிலாச் சுன்னைக் குமார
 சாமிப் புலவனைத் தேரமிலா சிரியனாக்
 கொண்டெயர் கலையாந் தண்டமி ழாய்ந்துய
240. காங்கில கலையுந் தீங்கறக் கற்றபின்
 மாணவர்க் காங்கில மாணக் கற்பித்
 தெளிதே சட்டந் தெளிவுற வாய்ந்து
 பின்னாச் சாசன மன்னர்தத் துவங்கொண்
 டெழுதுந் தலைமை பழுதறப் பெற்றோன்
245. கன்ன லுங் கணியுஞ் சொன்னலம் பெற்றோ
 னுலு துயர்ந்த ஞான விருத்தி
 சலாவீனோ தந்தர நிலாவிடு சங்க
 மாதிய சபைகளுக் கோதிய வக்கிரா
 சனாதி பதியெனத் தனாதுசீர் படைத்தோன்
250. மயிலை யூஞ்சன் மயிலை விருத்த
 மயிலை மும்மணி மயிலை யிரட்டை
 மாலையிணுவைக் கோலப் பதிற்றுப்
 பத்தந் தாதி யத்திரு நீல
 கண்டர் விலாச மெண்டரு பலவா

255. தூல்புனைந் தியற்றிய மேல்நு புகழோன்
 சிவனடி யவரைச் சிவனெனப் பணிபு
 மெய்த்தவத் தால்வரு முத்தமல்லி
 பெற்றுய ரறிவு முற்றுறு மயில்வா
 கன்னெனப் பெயரிய கணபுல வோனே.

உத்தமமோனைக் கட்டளைக்கூலித்துறை.

வாகநத் தானும் வருமனத் தானும் வருத்திடப
 வாகனத் தானை வளர்நகு லேசனை மந்திரியோ
 வாகனத் தானை வளநயந் தானை மகித்துமயில்
 வாகனத் தோன்றன் மலர்கவி மாலை வனைந்தனனே.

யூழ்ப்பாணம் நாவலர்கோட்டம்
 ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்
 சொல்லிய

வேண்பா.

சித்ரகவீப் பூங்கொத்துச் செய்தான் கணபதிவேள்
 புத்தன் மயில்வா கண்புலவன்—வித்வ
 அருணை சலதுரைநன் றுந்தரித்தா நென்றற்
 பொருணை டலென்ன பொருள்

உ-
கணபதிதுணை,
சிவமயம்.

நகுலேச்சர விநோத விசித்திர கரிப் பூங்கொத்து.

விநாயகர் காப்பு.
கட்டளைக்கலித்துறை.

கங்கா திரோத்துங்கர் மாலிம வானறரு கன்னியிடப்
பங்கார் சிவாநந்த நாதர் நகுலைப் பழம்பதிமேற்
கொங்கார் விநோத விசித்ர கவிமலர்க் கொத்தியற்ற
விங்கார் தவாத்துணை யைங்கரத் தேவ விணையடியே.

நேரிசைவேண்பா.

பூமருவு மாது பொலிமயிலை வாஷியரு
காமருது மேவுமெழி லாணைமுகா—நேமருவு
மாதா வெனதுபிதா மாகுருதே வாருமா
நீதா னருளே நிறை.

உபாசனா மூர்த்தி காப்பாகிய இஃது, ஒற்றெழுத்தில்லாச் செய்
யுளென்றறிக.

கடவுள்வாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

முன்முடுகவேண்பா.

பொங்குறுந்த சங்கநங்கை பொன்வடங்கி டந்தகொங்கை
யுங்கருங்க ணும்வயங்கு மொண்பரைதாம்—பங்கொடுமே
தன்சிரத்தை மேவத் தகையோற் றொழுவனடி
யென்சிரத்தை மேவ வியைந்து.

(க)

தரங்கம்-அலை. தரங்கமங்கை-கங்கை. கொங்கையுங் கண்ணும்
வயங்கும் பரையெனமுடிக்க. பரை-பார்ப்பதி. சிரத்தை-1 சிரசின்மீது,
2 அன்பு. பொங்குறுந் தகையோனென்பது, கங்கை சிரத்

திலேயும் பார்ப்பதி பாகத்திலேயும் மலிய அந்தத் தகுதியுடையானையெனப் பொருள் கொள்ளக் கிடத்தல். எதிர்நீரனியையாமெனக். சிவபிரானை அன்போடு அடிகளை வணங்குவவென்பது இதன்கருத்து.

சிவசத்தி.

பிழ்முதுவேண்பா.

ஆரணங்கெ மம்பிகைபொன் னம்பதங்க ணன்றொழுவே
 றாரணங்கி னீக்கியெனை யாண்டிடுமவ்—வாரணங்கொள்
 செஞ்சிலம்ப லம்புஞ்செம் பஞ்சியுண்டி லங்குஞ்செங்
 கஞ்சமஞ்சுஞ் செஞ்சரண்கள் காண். (உ)

ஆர் அணங்கு-¹ அரியதெய்வப்பெண், ² நிறைந்த வருத்தம். ஆரணம் கொள் சிலம்பு-வேதச்சிலம்பு. அம்பிகையின் பாதங்களை யான் தொழுவேன்; அப்பாதங்கள் என்னை ஆரணங்களினின்று நீக்கி ஆண்டருளுமென்பது இதன்சாரம். அப்பாதங்கள், சிலம்பொலிக்கின்ற பாதங்கள், செம்பஞ்சுட்டப்பட்ட பாதங்கள், செந்தாமரைமலரும் அஞ்சுகின்ற பாதங்கள், எனத் தனித்தனி முடிக்க. காண்-அசை.

விநாயகக்கடவுள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வதாருகொம்பன் மிகுமூன்று கண்ணன் வியன்சுளாகுக்
 காதற்கை மூக்கன் கழ்தொங்கு வாயன் கரிமுகத்தா
 னேதும் பெருவயிற் றேன்மலை நீலி யுதவுமைந்த
 னேதொன்று மற்றவன் சப்பாணி குட்டுணிக் கென்றுதியே. (ங)

கையும் மூக்குமாய்த் தொழில்புரிதலின், துதிக்கை கைமூக்கு எனப்பட்டது. கழ்தொங்குவாய் - மிகத்தாங்குகின்றவாய். கரிமுகம்-யானைமுகம். நீலி - நீலநிறத்தினள். ஏதொன்றுமற்றவன் - ஊர் பேர்குணம் குறி முதலியவற்றுள் யாதுமில்லாதவன். சப்பாணி குட்டுணி-அன்பர் தமது கரங்களைக் கொட்டிச் சிரமிசைக்குட்டி வணங்கப் பெறுவோன். என்னுதி-எனதுதுதி. ஒற்றைக்கொம்பன் முக்கண்ணன் சுளகுக்காதன் கைமூக்கன் தொங்குவாயன் கரியமுகத்தன் பெரியவயிறன் நீலிமைந்தன் ஒன்றுமற்றவன் சப்பாணி குட்டுணியாகிய இவனுக்கு என்னதுதியென்று பழிப்பதுபோல ஒருதொனியர்த்தம் புலப்படலுங் காண்க.

வைரவக்கடவுள்.

நேரிசைவேண்பா.

அஞ்சுதலை நஞ்சிவனுக் கஞ்சலுறாக் கஞ்சவய
 னஞ்சிரங்கி ளஞ்சனநற் கஞ்சுகறார்—செஞ்சரணை

விநோத விசித்ர சுவர்ப் பூங்கொத்து.

௩.

யஞ்சுதலை நீக்கியென், காறுதலை யீந்திடுமா
றஞ்சலிப்ப நெஞ்சு லா தன்பு.

(சு)

நல் அஞ்சனைக் கஞ்சுகள்-நல்ல கருநீற்சுட்டையணிந்தவன். சிவ பெருமானையிகழ்ந்த பிரமனது உச்சித்தலையைக் கிள்ளிய வைரவக்கடவுளுடைய பாதங்களை எண்க்குத் தேறுதல் தரும்பொருட்டுப் பூரண அன்போடும் வணங்குவேனென்பது இதன் தாற்பரியம். இது நான்கடியும் ஓரெழுத்தாற் தொடங்கி அடிமோனைத்தொடை பெற்றதன்றி மூன்றாமடியொழிந்த மன்றைய அடிகள் முற்றெதுகைத் தொடையுறவும் பெற்ற செய்யுள்.

வீரபத்திரக்கடவுள்.

கலிந்துறை.

பரன்ராமன் சோதரனாய்ப் பகராகஞ் சொர்ண மாகிச்
சொரிபசுவெண் பால்பலாவாய்த் தேரய்கனங்க போல மாகி
வரவெவைதாம் வேண்டிடுமோ மற்றவற்றிற் றோன்று வோன்செய்
பெருமகமன் றழித்தோனைப் பிரார்த்தனை செய் தேத்து வேனே.

‘பரன்’ இராமன்சகோதரன்பெயராகியபரதனாக, த, என்னும்படி.
‘ஆசம்’ சொர்ணத்தின்பெயராகிய ஆக்கமாக, க், ,, ,,
‘பால்’ பலாவின்பெயராகிய பாகலாக, க், ,, ,,
‘கனம்’ கபோலத்தின்பெயராகிய கன்னமாக, ன், ,, ,,
வேண்டியன. அந்நான்கெழுத்தானுமாகும் பதம் “தக்கன்” என்பது.
தக்கன் செய்த யாகத்தைச் சங்கரித்த வீரபத்திரக்கடவுளைப் பிரார்த்தித்துத் துதிப்பெனென்பது இவ்விசித்திரகவியின் கருத்து.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

எண்கீர் (கீகழிநெடிலடி ஆசிரிய) விருந்தம்.

கரரானைக் கிளையானைக் கணியா னானைக்
கண்ணொருநான் மூன்றானைக் கைவே லானை
யீரானை யுரியானை விழிவந் தானை
யிருமூன்று முகத்தானை யெதிர்த்த தீயர்
போரானை யிமையோருக் கருளி னானைப்
பொன்மயின்மே லானையிகப் பொல்லார் நெஞ்சில்
வாரானைக் குறமானைத் தெய்வ மானை
வரைந்தானை யிருதானை வணங்கு வேனே.

(சு)

கரிய யானை முகஹக் கிளையவரை, வங்கைமரமானவரை, பன்னிருவழிகளையுடையவரை, வேலாயுதகரத்தாரை, உரித்த யானைத்தோல் போர்த்த சிவப்பொருமானது அழகிய கண்ணினின்றும் அவதரித்தவரை, ஆறுமுகங்களையுடையவரை, எதிர்த்த கொடியோராகிய அசுரரது போரால் வருந்திய தேவரைக் காத்தருளினவரை, அழகிய மயில்வாகனரை, மிக்க பொல்லாதவரது நெஞ்சுக்கத்தெழுந்தருளாதவரை, வள்ளி தெய்வ யானைக்கு நாயகரை இருபாதங்களையும் வண்ணங்குவேனென்பது இதன் பொழிப்புரை. இது பெரும்பாலும் இயைபுத்தொடை வரப்பாடிய செய்யுள்.

திருமால்.

அறுசீர்விருந்தம்.

பாம்பின்வாயுற்றுச் சாய்ந்தோன் பருந்தெடுத்தகலப் பெற்றோன் பாம்பின்மேற் கிடந்த மண்ணைப் பரிவுடனிரந்த எந்தே யாம்பெண்ணிற் புணர்ந்து துங்கியளித்துமேற் சமந்து நின்றோ னும்பலைக் கராவின் மீட்டோ னடியினை பணிகு வேனே. (எ)

திசேடசயனம், கருடவாகனம், பூமியையாசுத்தல், அளத்தல், விழுங்கல், காத்தல், சமத்தல், ஆனையை முதலையினின்று ட்டலாகிய பல சரிதைகள் இவ்வொருகலியில் அமைந்துகிடக்கின்றன. இதில், முதலாமடிக்குப் பாம்பின்வாயில் அகப்பட்டு அதனால் மூர்ச்சையுற்று வீழ்ந்துகிடந்து பின்னர்ப் பருந்தொன்று தூக்கி அம் மூர்ச்சை தெளியப் பெற்றவனெனப் பிறிதோர் தொனியர்த்தர் தோன்றல் இக்கவக்கோர் வனப்பாகும்.

இலக்குமி.

கலிவிருந்தம்.

சேதாம்பல்சண் பகத்தோடிரு செழுநீர்கொளுற் பலமு மீதாம்மரை மலர்போன்மென மிளிர்வாண்முத முடையா டதாங்கலி யெனுநாயறு திருவாமருந் தருள்வாள் பாதாம்புய மலரரந்துணை பணியேன்மிக நணியே. (அ)

இங்கே, ஆம்பல் வாயையும், சண்பகம் நாயையும், உற்பலம் கண் களையும் குறித்து நிற்கின்றன. ஆம்பல் முதலியவற்றைத் தன்மீதுள்ள தாமரைமலர்போலுமென்று சொல்ல மிளிரும் ஒளிபொருந்திய முகத்தினனென்க. இஃது உவமையணி. கலி-வறுமை. திரு-செல்வம், கலியாகிய நோயை அறுக்கின்ற திருவாகிய மருந்தை அருள்பவனெனக்

வினோத விசித்; ர கவிப் பூங்கொத்து.

(நி)

கலி நோயாகவும், திரு மருந் கவும் உருவகிக்கப்பட்டன. முகத்தையுடையவரும் மருந்தையருள்பவருமாகிய இலக்குமியினுடைய பாதாரவிந்த யுகளங்களை நண்ணிப் பண்ணேனென்பது கருத்து. இது பதினேழு நூழ்த்தடியால் வந்த அத்தியட்டியென்னும் சந்தக்கவிவீருத்தம்.

அரிகரபுத்திரப்பிள்ளையார்.

நேரிசைவேண்பா.

வரைவில்லா ராயரில்லில் வாழ்வுரிய ராய
வரியோ ரரிவையுரு வாயே—வரவிவி
யேயவரு னேயுருவா வீய வருவாரை
யோய்விவாய் வாயே யுரை.

(கூ)

வரைவில்லார் - குன்றவில்லியாகிய சிவன். இடையர் மனையில் வளர்ந்த வீட்டுணுவானவர் பெண்வடிவு தாங்கிவர அவரைச் சிவபெருமான் மருவி அருளையே உருவாகத்தர அங்நனம் வந்தவதரித்த ஐய னாரை எனது வாயே ஓயாமல் வாழ்த்து என்பது இதன்பொருள். இஃது எல்லாவெழுத்தும் இடையினத்தால்வந்த செறிவணிச்செய்.

பிரமதேவர்.

நேரிசைவேண்பா.

நான்முகமு நாற்றிசையு நாண்மறையு நாவறையத்
தேன்மகிழுந் தேனிரையுந் தேன்மலரின்—மேன்மருவித்
தோற்றியுயிர்த் தோற்றமெலாந் தோற்றுவிக்குந் தோன்றறனைச்
சாற்றிமிகச் சார்வனடிச் சார்பு.

(கஊ)

நான்குமுகங்களும் நான்குதிக்குகளிலேயும் நான்குவேதங்களையும் நாலாலோதத் தேன் விரும்பும் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற இனிய தாமரைமலர்மீது உற்பவித்திருந்து சமஸ்த உயிர்த்தோற்றங்களையும் சிருட்டிக்கும் பிரமதேவரைப் புகழ்ந்து அவர் பாதச்சார்பை மிகப் பெறுவேனென்பது இதன்பொழிப்புரை. இஃது அடிதோறும் (கூன் மாத்திரம் நீக்கி) முற்றுமோனத்தொடை வரப்பாடிய சொல்லின்ப வணிச்செய்யுள்; அன்றி, எதுகைத்தொடையும் செறியப்பெற்றது.

சரசுவதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூவேய் திருமுகப் பூவேய் திருவிழிப் பூநிகர்வாய்ப்
பூவேய் திருமுலைப் பூவேய் திருக்கரப் பூவெணுந்திப்

2

பூவேய் திருவல்குற் பூவேத்திருநீயைப் பூமனில்லைப்
பூவே காங்கொண்டு பூவேய் திரும்பும் போற்றுவனே. (கக)

பூப்போலும் முகத்தையும், பூச்சப்பாலும் கண்களையும், பூப்போலும் வாயையும், பூப்போலும் முலைகளையும், பூப்போலும் கைகளையும், பூப்போலும் நாயியையும், பூப்போலும் அல்குலையும், பூவாகிய வீட்டையுமுடைய பிரமதேவரது மனைவியைப் பூக்களைக் கையிலேகொண்டு பூப்போலும் பாதங்களைத் தூதிப்பெனென்பது இதன் திரண்ட பொருள். இக்கவி இன்பமென்னுங் குலைங்காரத்துக்கும், உமம்பின் ஒருநிலையென்னும் பொருளலங்காரத்துக்கும் இலக்கியமாகும். இதில் சீமரனை எதுகை இயைபு என்னுந் தொடைகள் சிறந்துவந்தன.

சமயகுரவர், திருத்தொண்டர்.

நேரிசைவெண்பா.

நிலைபுப் போய்க்குளத்தி னாராய்ந்த வற்குடெச்சிற்
புழுடித்து மாறேச்சப் பட்டவற்குஞ்—சூற்பிணினோக்
கொண்டவற்கும் வெஞ்சிறைநோக் கொண்டவற்கு மற்றறுபொய்த்
கொண்டருக்குஞ் செய்திடுவேன் றெண்டு. (கஉ)

சந்தரர் சம்பந்தர் அப்பர் மாணிக்கவாசகரென்னும் சமயகுரவருக்கும் மற்றைய உண்மைநாயன்மாருக்கும் தொண்டு புரிவேனென்பது இதன் தாற்பரியம். அப்பரும் மாணிக்கவாசகருமாகிய இருவரும் சிறையகத்திருந்தாராயினும், அப்பரைச் சூற்பிணி விதந்துகாட்டலின், இங்கே சிறைநோக்கொண்டவரென்றது மாணிக்கவாசகரை யென்பது இனிது புலப்படும். இது வணங்கற்குரியரல்லாரை வணங்கியதுபோல் மாறுபாடு தோன்றச் செய்தகவி.

குரவர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாக்கு வளமா வுரைதர வெஞ்சா வலிகெழுமி
யாக்க நறுங்கவி யாக்கிவைத் தானெனை யாமுதலைஞ்
சீர்க்கட் கடையெழுத் தாற்பெயர் பூண்ட செழும்புலவன்
பார்க்க ணவன்றனை மற்றென் குரவரைப் பாடுவனே.

விநோத விசித் திர களிப் பூங்கொத்து.

எ

வாக்கு வளம்பொருந் புரைத்தற்குக் குறையாத திறமையை யான் அடைந்து நிற்கவிர்ப்பாடவும் என்னை வல்லவனாக்கி வைத்தவன், இச்செய்யுளின் முதலைத்து சீர்களிநுமுள்ள இறுதியெழுத்துக்களாய் பெயரைப் பூண்ட செழும்புலவன். (அவ்வெழுத்துக்கடாம் முறையே கு, மா, ர, சா, மி, என்பன. எனவே, சூமாரகாமிப்புலவனென்ற வாறாயிற்று.) அனையும் எனது மந்தைய ருரவரையும் புகழ்ந்து பாடுவேனென்பது இவ்வீரோதகவியின் பொருள்.

அவையடக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

தாமரைபூப் பூத்ததென்று தண்ணும்பல் பூத்திலதோ
சோமனயற் றுரகைகள் சூழ்ந்திலவோ—காமர்பொருட்
சொற்சுவைதோய் பாப்புலவர் சொன்னகனிக் கஞ்சுவெள்கி
யெற்பொருவார் பாடிவரோ ஷிங்கு.

இது, காமர்பொருட் சொற்சுவை தோய் பாப்புலவரொ ளர் கவிப்பெருமை கூறுமுகத்தானே, ஆக்கியோன் கவிச்சிறுமை ப் படுத்தி அவையடக்கமாயிற்று.

சமர்ப்பணம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருணா சலநீர் ரசையாத நீதியொ டன்பனைந்தே
யருணா சலநீந் கமிழ்ததத் தமிழ்விருப் பார்ந்துவறி
யருணா சலமேற்க வீந்ததி காரியு மாஞ்சிறீமா
னருணா சலவண்ணற் கீது சமர்ப்பித மாக்கியதே.

(பொ—ரை.) அண்ணாமலையை யொத்த அசையாத நீதியோடு அன்புகலந்து, அருளையுடைய நாவானது மாறுபாடு நீங்கிய அயிர் தத்தையொத்த தமிழ்மொழியில் விருப்பம் மிகுந்து, வறிஞர் சோறும் தண்ணீரும் யாசிக்கக் கொடுத்து, அதிகார புருஷனுமான ஸ்ரீமாந். அருணாசலநீ துரையவர்கட்கு இந்நூல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இஃது யமகச்செய்யுள்.

வ
சிவமயம்
நூல்

நேரிசைவேண்பா.

உலக முழுது முதலியவைக
ணிலவ வருளி நிலைமை—விலக
விரவு நகுல விமல விருடி
பரவு பரம பதி. (க)

(க—ரை.) உலகங்களைப் படைத்துக் காத்து அழித்து நீர்பர்
நகுலமுனிவரம் துதிக்கப்பட்ட கடவுளென்க.

எழுவாய்-பதி. பயனிலை-விரவும். நகுலமுனிவரம் துதிக்கப்ப
ட்ட சுவாமிபெயர் - நகுலேஸ்வரர். அம்மைபெயர் - நகுலாம்பிகை.
இஃது ஒருமாத் திரையெழுத்துகளான்முடிந்த செய்யுள்.

ஆறு தலைசேர்ந்தா ராறு தலையீந்தா
ராறுதலை யார்தந்தை யைந்தலையார்—மாறினகர்
நங்கை தகுதி நரலை முதலியடையோ
நங்கடையி னென்ற ரறிந்து. (உ)

(பொ—ரை.) கங்காநதி தலையீது தங்கப்பெற்றவரும், நமக்கு
ஆறுதலைத் தருபவரும், ஆறுதலைகளையுடைய கந்தசுவாமிக்குத் தந்தை
புமாகிய ஐந்துதலைகளையுடைய சிவபெருமானது மாற்றற்ற நகரமானது,
நங்கையும் தகுதியும் நரலையுமென்ற சொற்களிலே முறையே முதல்
இடை க்டையிலே (யுளது) என்று அறிந்து சொன்னார் அறிவுடை
யோர்.

நங்கையின் முதல்—ந, தகுதியின் இடை—கு, நரலையின் கடை—
லை, எனவே அவரது நகரம் நகுலையெனக் கூறியவாறாயிற்று.

மேவினியர் தம்மிடத்தும் விண்ணார் மலையகத்து
நாவிநய நாறுந் நகுலையே—தாவிமல
ரஞ்சிலம்பு சூழ்ந்தா னவற்பொடித்த தூயமறை
யஞ்சிலம்பு சூழ்ந்தா னகம். (ங)

(ப—ரை.) மேவு-பொருந்திய, இனியர்-தம்-இனியவரது, நா இ
டத்து-நாவினிடத்து, விநயம்-பணிவான வார்த்தை, நாறும்-தோன்று
கின்ற, விண்-ஆகாயத்திலே, ஆர்-பொருந்திய, மலையகத்து-மலையினி
டத்து, நாவி-நாவியின், நயம்-பயன் (புளுகு), நாறும்-கமழுகின்ற, நகு
லையே-நகுலேச்சரமே, தாவி-தாவி, மலர்-பூ, அஞ்சில்-ஐந்தை, அம்பு-

கணையாக, சூழ்ந்தான் - உபாய் : தெடுத்த (மன்மத) னாகிய, அவன்-அவனை, பொடித்த-சாம்பராக்கி தாய-பரிசுத்தமாகிய, மறை-வேதமென்னும், அம்-அழகிய, சிலம்பு-சிலம்பு, சூழ்ந்தான்-அணிந்துள்ள (சிவபெருமா) னுடைய, அகம்-வீடாகும். இஃது இரண்டாமடி முதலிரு சீரிற் சிலேடையும், மூன்றாம் நான்காம் அடிகளில் முதலிருசீர் மடக்காயும் வந்த செய்யுள்.

மாதவத்தர் தாழ்தலினால் வண்போத மிக்ருறலாற்
பூதலமுன் சூழும் பொலிவதனை—மாதுமையா
ளண்ணனகு லேசர்பதிக் காங்கயலிற் சூழ்கடலவ்
கண் னுமலைக் கொத்திடுமே பாம். (ச)

தவத்தர் கடலின் மூழ்கியும் மலையிற் தங்கியிருத்தலும், கடலிற் தோணிகளும் மலையில் ஞானமும் மிக்கிருத்தலும், கடல் பூமியைச் சூழ்ந்தும் மலையைப் பூதவத்தார் வலம்வந்தும் பொலிதலு முண்மையின், நகுலேச்சரத்துக் கடலும் மலையும் ஒன்றையொன்றொக்கும். இது சிலேடை.

மேனிகளம் பூசுபொடி மேவுமனை பச்சைவெள்ளை
யானகறுப் போடுசிவப் பாநகுலைக்—கோ னுடைமை
முந்துபவ ளந்நீல முத்து மரகதமுந்
தந்தநிறம் போக்குந் தவிர்ந்து. (சு)

நகுலேசரது மேனி சிவப்புநிறம்; கண்டம் கறுப்புநிறம்; பூசு பொடி வெள்ளைநிறம்; மனைவி பச்சைநிறம். அந்நிறங்கள் முறையே பவளம் நீலம் முத்து மரகதமென்பவற்றின் நிறங்களையும் மழுங்கச்செய்யுமென்பது இதன்கருத்து. இஃது எதிர்நிரனிறை முறைநிரனிறைப் பொருள்கோள்கட்கும் விநோதவணிக்கும் இலக்கியமாதல் காண்க. பின்வரும் நான்கு செய்யுளும் நிரனிறையணிக்கு உதாகரணங்களாம்.

நாரணன்கொள் கூர்ம நவைமீனம் பன்றிகுற
ரைசிங்க மாம்படிவை நன்கழித்தே—சாரகந்தை
வீடத் தரித்தவைகள் வேதநகு லேசபிரா
னேடுவிழி கொம்பென் புரி. (சு)

இச்செய்யுளிலும் அடுத்தசெய்யுளிலும் ஈற்றடிகளை உற்றுநோக்குக. விட்டுணுவின் அகந்தையொழியுமாறு சிவபெருமான் அவ்விட்டுணு வெடுத்த,

கூர்ம அவதாரத்தை அழித்துத் தரித்.	வ—ஒடி.
மற்ச	—வீழி=கண்.
பன்றி	—கெரம்பு.
வாமன	—என்பு=எலும்பு.
நரசிங்க	—உரி=தோல்.

ஓங்குநகு லேசபிரா னெள்ளிரியீர் மாவுங்கைத்
தாங்குவதும் பூணய்த் தரிப்பதுவு—மாங்கிடக்கை
தேங்கி யிராகுவதுந் தேரினவை தாருவன
வேங்கையரி நாகமிரு கம்.

(எ)

சிலன் உரியீர்த்தவிலங்கு	வேங்கை=புலி.
ய கைத்தாங்குவது	அரி=நெருப்பு.
ய பூணய்த்தரிப்பது	நாகம்=பாம்பு.
ய இடக்கையிலிரைகுவது...	மிருகம்=மாண்.

தொல்லுயிர்கட் காவர்முடிச் சூழ்வார் தாங்குவார்
நல்லடியர் சொல்ல நனிபெறுவா—ரொல்லையவர்க்
கீவர் பமநதுக வெய்து திதிதிதிதி
கேவநகு லேசபிரான் செப்பு.

(அ)

“ப ம ந து க” என்னும் எழுத்துகளோடு “தி” என்னும் எழுத்
தைத் தனித்தனி கூட்டி,

சிலன் உயிர்கட்டுப்	பதி, ஆவர்;
ய முடியில்,	மதி, சூலவர்;
ய முடியில்,	நதி, தாங்குவர்;
ய அடியார்,	துதி, சொல்லப்பெறுவர்;
ய அடியார்க்கு,	கதி, ஈவர் எனமுடிக்க.

ஈஓதா நாவா விவைக்குப்பின் மம்மைவைத்துத்
தீயார் கரநகூலைத் தேவற்குத்—தூயவமை
பாண்டரங்கள் கொன்றை பழமறையோர் செய்வதுநற்
ருண்டவஞ்செய் தானமெனச் சாற்று.

(ஆ)

சிலனுக்குத் தாண்டவஞ்செய்தானம்	ஈமம்.
ய பழமறையோர்செய்வது	ஓமம்.
ய கொன்றை	தாமம்.
ய பாண்டரங்கள்	நாமம்.
ய உமை	வாமம்.

வாகனமே தேவி வகை த்ருயிலே யாயுதநீள்
வேகமுறஞ் சூலம் றற்கொடியா—மேகவண்ணச்
சேமகனாம் யானைத் திருமுகத்தான் சீர்நகுலைக்
காமர்பதி யாளர் தமக் காண். (க0)

நகுலேஸ்வரருக்கு ஆன் வாகனம்; தேவி வரைக்குயில்; ஆயுதம் சூலம்; கொடி சே; மகன் யானைமுகனைப் பொருள்கொள்கு செய்யுளின் முதலிறுதிமொழிகள் தம்முள்ளே பொருளை நோக்கி நற்றலின், பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். இன்றோரன்ன செய்யுட்களைத் தனுவெண்பாவென்று வழங்குவாருமுளர்.

“நகுலைப் பரமசிவ நாயகனே யாதி”
தருமிப் பதினைந்திற் றானே—மிகுபெரிய
வைந்தாறு பன்னிரண்டு மப்பாற் பதினைந்தும்
வந்தாற லென்றே வழுத்து. (கக)

முதலடியிலுள்ள பதினைந்தெழுத்துகளில் ஐந்தாம், ஆறாம் பன்னிரண்டாம், பதினைந்தாம் எழுத்துக்கள் சேர்ந்து பரகதியென ஆகவே, பரகதி கிடைப்பதும், அடியென் பிறப்பு இறப்பின்றி ஆறியப்பதும் என்றைக்கு என்பது இதன் சாரம்.

முதலக் கரப்பொருளை மோகித் திரண்டா
வதன்பொருளின் மேலேறு மைந்தா—வதன்பொருளா
யெண்ணகூலை வாழ்வே யெனக்காறின் மெய்வேண்டாம்
பண்ணுகொன்பா னைய பயன். (கஉ)

க. ம் அக்கரம் அ=விஷ்ணு (விஷ்ணுவை மோகித்து)
உ. ,, ஆ=இடபம் (இடபத்தின்மேலேறும்)
டு. ,, உ=சிவன் (சிவனாகிய நகுலேசரே) [டாம்]
சு. ,, ஊ=இறைச்சி (இறைச்சியாலாய தேகம் எனக்கு வேண்
க. ,, ஜ=கடவுள் (கடவுட்டன்மையாகிய அழகிய பேற்றினைத்
[தந்தருளும்])

காவினொடு மாரி கரியசூல் போகுமதர்
மேவுமன்பு செய்யவெரு மெல்லியமான்—றுவறுமில்
வேழு பெயருமுறையேபுணர்க்கி னெண்ணகூலை
வாழமுரன் முப்பெயரா மற்று. (கங.)

கா, மாரி, சூல், அதர், அன்பு, நு, மான் என்னும் எழுபெ யர்ச்சொற்களையும் முறையானே புணை திவிடின, காமாரி சூலத ரன் பெருமானென்றாய்ச் சிவனுக்குரிய முப்பெயராதல் காண்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அதிதி பதிகை திரிகையிம் மூன்றனி னந்தமிடை
முதற வாபின் னிருமொழி யீற்றான் முறைதொழுவேன்
றுதிமுதற் சொன்முன் கடைச்சொலிடை நடுச்சொன் முதன்முன்
வறுதொல் லிடையாய்கின் றேனே நகுலே வரோதயனே. (கச)

அதிதியின் அந்தமும், பதிகையின் இடையும், திரிகையின் முத லும், தி-தி-தி என்பன; அவை சேர்ந்து முத்தியாகும். பதிகை திரிகை யின் நறுகள், கை-கை என்பன; அவை சேர்ந்து இருகையாகும். முதற் சொல்லின் முன்னும், கடைச்சொல்லின் இடையும், இடைச்சொல் லின் முதலும், முதற்சொல்லின் இடையும், அ-ரி-ப-தி என்பன; அவை சேர்ந்து அரிபதி யென்றாகும். ஆகவே அரிபதியே! இருகைகளையும் கூப்பிமுறையாய்த் தொழுவேன்; முத்தித்தந்தருளவந்தருளுமென்பது ருசு பொருள். அரிபதி-விஷ்ணுவுக்குத் தலைவர்.

அத்தியிற் பின்னிரண் டோடு தனித்தனி யாய்முதலில்
வைத்த சிபுமுலெம் பாசப் பசுக்கட்கு வாய்த்திடுமா
லெத்தக லுள்ளுரை மெய்ச்சுத்தி கூடு மிகரமொரு
பத்து நகுலேப் பதிவாழ் பதியிற் பதித்திடினே. (கரு)

அத்தியிற் பின்னிரண்டு—த்தி. இவற்றோடு தனித்தனியாய் முத லில் வைத்த சி, பு, மு,—சித்தி புத்தி முத்தியென்பன. உள் உரை மெய்ச்சுத்தி—மனம் வாக்கு காயமென்னும் முக்கரணசுத்தி. இகரமொ ருபத்து—பத்து + இ = பத்தி. நகுலேசரிடத்து முக்கரணசுத்தியோடு பத்திசெய்யின், ஆன்மாக்கட்குச் சித்தி புத்தி முத்தியென்பன கிடைக் குமென்பது இதன்சாரம்.

கங்கையை மாலேக் கவுரியை நாடிக் கருத்துறவே
கங்கையி னான்கி னொருகூறு மாலிற் கருதுமிரு
பங்கினொர் கூறுங் கவுரியின் மூன்றுநற் பங்கினிரு
பங்குங்கொள் கீரி மலைவதிந் தானெம் பரசிவனே. (கசு)

கங்கை-பாகீரதி, இந்நான்கெழுத்துள் இங்கு எடுத்தஒன்று—கீ.
மால்-அரி, இவ்இரண்டெழுத்துள் ,, ,, ஒன்று—ரி.
கவுரி-விமலை, இம்மூன்றெழுத்துள் ,, ,, இரண்டு—மலை.
எனவே, கீரிமலை யென்பதாயிற்று.

ஏந்திய மோதகத் தாலை கரனை யெலியிழுக்க
வாய்ந்தவக் கந்தனைச் சாமியென் றுங்கு மயில்பொறுக்கக்
காய்ந்த வடுகனைப் பிளையை நாயொன்று காவவும்ச்
சேர்ந்துமை பாகத் திருந்தா னகுலைத் திகம்பரனே. (க௭)

ஐங்கரனுக்கு எலியும், கந்தனுக்கு மயிலும், வடுகனுக்கு நாயும், சிவ
னுக்கு ஆவும், ஊர்திகளாமென்பது புராணசம்மதம். இனி. மோதகம்
காரணமாக ஐங்கரனை எலி இழுக்கவும், சாமி (இது சாமைக்குக் கிராமி
யச்சொல்) என்றெண்ணிக் கந்தனை மயில் பொறுக்கவும். வடுகனாகிய
பிள்ளையை நாய் காவவும், (தான் சிறிதும் சிந்தைசெய்யாது) உமை
யாள் வரம்பாகத்தே சேர்ந்திருந்தான் சிவனென ஓர் தொனியர்த்தம்
புலப்படலும் காண்க.

செய்யார் நகுலைப் பதியாள நெந்தை. செவிக்கிதழீந்
தையாரு மூன்றக் கரமொழியாகி யதன்கடையோ
யுய்வாக்கும் பிள்ளை யிடையெடச் சோம னுறுமுதல்போய்
மெய்வாழ்வு மோக்கந் தருகுவ தொண்முனி வீணையதே. ()

முனியென்றது நாரதமுனியை. சிவனுடைய செவிக்கு நூ
ந்து, மூன்றெழுத்து மொழியாகி, நாரதன் வீணையுமாயுள்ளது,
அது கடைகெட 'மக' எனவும், இடைகெட 'மதி' எனவும், முதல்
டக் 'கதி' எனவும் நின்று முறையே பிள்ளை, சோமன், மோக்கமென்ப
பொருள் தருமாறு காண்க.

மனையாட்டி தக்கன் மகளுக்கு னு செட்டிதன் மைத்தினனை
முனின்மாட்டி டையன் மருமகன் பார்ப்பானெண் மூங்கில்பெறு
மனைகாட்டு வேடிச்சி யாகு மருமக ளாகிலவற்
கெனநாட்ட வேர்சாதி யில்லை நகுலை யிருப்பவற்கே. (க௯)

இது, சற்றத்தினர் பலரும் வேறுவகைப்பட்ட பலசாதியினராயி
ருத்தல்பற்றிச் சிவனுக்குச் சாதியென ஒன்றில்லையாயிற்றென்று, உண்
மையை ஒழித்துப் பிறகாரணம் கற்பித்துக் கூறியவாறு.

செம்மான் கைக் கொண்டவ னம்பட்டன் வண்ணன் செலுத்தம
றம்மான் குயவன்பி னான்கச் சிடையன் றபக்கரையா [ள்ளன்
னம்மாண் டெநற் பறையெனார் வேட னணிரகுலைப்
பெம்மா னெனத்துதி யாய்நமைப் பார்ப்பான் பெரிதுவந்தே. ()

(இ—ள்). செம் மான் கைக் கொண்டவன் - செவ்விய மாணைத் திருக்கரத்திலே தரித்தவர், அம் பட்டக் அழகிய பட்டு வஸ்திரத்தையுடையவர், வண ஆன் செலுத்து மள்ளன்-அழகிய இடபவாகனத்தைச் செலுத்துகின்ற வீரர், தம் மான் குய அன்பினால்-தமது சத்தியின் தனங்களிடத்தே அன்புடையவர், கச்சு இடையன்-கச்சுணந்த இடையையுடையவர், தபக் கரையான்-தபமாகிய துறையிலுள்ளவர், அம் மாண் துடி நல் பறையன்-அழகிய மாட்சிமைபொருந்திய துடியாகிய நல்ல பறையையுடையவர், வேடன்-வேடங்களைக் கொள்ளுபவர், அணி, நகுலேப் பெய்மான் எனத் துதியாய்-அழகிய நகுலேச்சரத்துப் பெருமானென்று சொல்லித் துதிக்கக்கடவாய்; பெரிது உவந்து நமைப் பார்ப்பான்-(அவர்) மிகவும் மகிழ்ந்து நம்மீது (கிருபாகடாகு) வீக்ஷணம் புரிந்தருளுவர். இச்செய்யுளிலே சாதிப்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

ஆய்ந்தவம் மல்லிகொண் மஞ்சற கடுகுழ லாணகுலை வாய்ந்தவன் பங்கனிங் குள்ளின் நேத்திடு வாமிகா ம்பயந்தவெங் காயங்கள் 'சுக்கா'கி வெந்தயர்த் தேபிறகுஞ் சார்ந்த பெருங்காய மாற்றநற் சீரகந் தந்துதவே. (உக)

(பொ—ரை.) ஆய்ந்த அழகிய அல்லிகளைக் கொண்ட, மேகத்தை யும் இரூனையுமொத்த, கூந்தலையுடையவராகிய நகுலாம்பிகை பாகரே, இவ்வீடத்தே (தேவாரை) நினைத்து நின்று தோத்திரிப்போம்; (தேவாரீர்) மனமினகி (அடியேம் இத்தற்குமுன்) பொருந்தியிருந்த வெய்ய சரீரங்கள் சுக்காகி வெந்துபோக (அவற்றை) மறந்து பின்னரும் சார்ந்த பெரிய-சரீரத்தை நீக்கும்பொருட்டு நல்ல சிறப்பாகிய மனதைத் தந்தருளும். இச்செய்யுளிலே சரக்குப் பெயர்கள் தொனித்தல் அறிக.

அணியா வடைமலர்த் தேன்சூழற் றேய்ப்பன் எனவணியான் றணியா திடர்மோ தகம்பரிப் பாணையெஞ் சற்கரையா மணியார் நகுலை நகர்க்கண் டதிகனி வாய்வன்பாற் பணியாரந் தோசயி லம்போன் மனத்தர் பரவிநின்றே. (உஉ)

(பொ—ரை.) வண்டிகள் மொய்க்கின்ற மலர்களை ஆபரணமாகக் கொண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவியைத் தோய்தலையுடைய சர்ப்பா பரணரும், துன்பத்தால் மோத்படுகின்ற மனதைத் தாழ்த்தாது தா பரிப்பவருமாகிய சிவனை எமது நற்றுறையாகிய அழகு நிறைந்த நகுலேச்சரத்திற் தரிசித்து அவர் பக்கத்தில் நின்று மிகவும் உருகித் துதித்துப் பணிகின்றிலர், ஐயோ! மூலபோலும் மனத்தையுடையவர். இச்செய்யுளிலே பக்ஷணப் பெயர்கள் தொனித்தல் உணரக.

நடாரக் கைப்பற்றிச் சீட்டு நடன்படிக்கைக்கியைந்தே
நாடார் வறுதி செய்ப்பே நையானர் நன்கொடையான்
சேடாரக் குத்தகை யானெற்றி பூர்ப்பரைச் சேதனஞ்சேர்
பீடார் புடையான் முதுகிசா நகுலைப் பெருநகரே.

(உரு)

(பொ—ரை.) வலிமை பொருந்தத் திருக்கரத்தே முறிச்சீட்டை
ப்பிடித்து அப்பொழுதே (அதை) வாசித்தற்கு முடன்பட்டு (ச்சந்தரமு
ர்த்தி) விரும்பிய விருப்பத்தை அழிக்கப்போன பிராமணரும், அழகிய
நல்ல கொடையினையுடையவரும், திரட்சிபொருந்திய உருத்திரக்கம
ணி அணிந்த தகைமையினரும், திருவொற்றியூரையுடைய மையா
கிய பெண்ணின் ஸ்தனங்களைச் சேருகின்ற—பெருமை நிறைந்த லையு
டையவரும் ஆகிய சிவனது பழைய உரிமைப்பொருளாயினது, நகுலை
யாகிய பெரிய நகரம். இச்செய்யுளிலே சாதனப்பெயர்கள் தொனித்
தல் தெனிக.

எண்ணீர் (கீகழிநெடிலடி ஆசிரிய) விருத்தம்.

சீரோங்கு கல்வியொடு செல்வ நீதி
சிவபத்தி யதிகாரர் தேச வாய்மை
பேரோங்கு கொடையருள்கொண் டோன்கொ முழப்பு
பிரபுசிகா மணியரசர் பேணுஞ் சீமா
ஊரோங்கு பஞ்சலிங்க தலத்து ளொன்றிற்
கலதுசிவப் போங்கற்கிங் கமைந்த பேரைக்
காரோங்கு பெயராகப் பெற்றோன் போற்றுங்
கடவுளையா நகுலையிடைக் காணலாமே.

(உச)

பஞ்சலிங்கதலத்துளொன்றென்றது திருவண்ணாமலை யாகிய அரு
ணாசலத்தை. சிவப்பு-அருணம்; ஓங்கல்-அசலம்; ஆகவே, அருணாசல
மென்க. இங்குக் காட்டிய சிறப்புகள் வாய்ந்த அருணாசலமென்பார்
போற்றும் கடவுளை யாம் நகுலேச்சரத்திற் காணலாமென்பது இதன்
பொருள்.

மேடமுனைப் பவன்றூதை யிடப மேறி
யிதுனவடி கடகமுழந் தார்கொள் சிங்காத்
தேடுமெழிற் கன்னினாலா ரிகர்த்த நீதி
சிறந்தயன்றன் செய்யவிருச் சிக்கங் கொய்தா
ஊடுநலத் தன்னை தனு ரிகர்கொ ணெற்றி
நவின்மகரக் குழைகும்ப முலைசேன் மீனங்
கூடுவிழி யுடையவடன் கொழுநன் யாரேற்
குலவுமெழி னகுலைநகர்க் கோயி லானே.

(உரு)

மேடம் உகைப்பவன் தாதை-ஆட் வாகனத்தை உகைக்கும் கந்த சுவாமிக்குப் பிதா. இடபம் ஏறி-இட வாகனன். மிதுன அடி-உபய பாதம். கடகம்-ஞெண்டு. சிங்கா-குறை த. கன்னி-பெண். துலாம்-கோல். செய் அவிர் உச்சிக் கம் கொய்தான்-செவ்விய, பிரகாசிக்கின்ற, உச்சித்தலையைக் கொய்த வயிரவன். தனு-வில். மகரம்-சுறா. கும்பம்-குடம். மீனம்-மீன். கந்தசுவாமிக்குத் தந்தையாய், இடபவாகனராய், அழகு குறையாத கன்னியும் வயிரவக்கடவளுக்கு அன்னையுமாகிய நெற்றி முதலியவற்றையுடையாரது நாயகராயுள்ளவர் யாவரென்னில், (அவர்) நகுலேசகர்க் கோயிலாரென முடிக்க. இச்செய்யுளிலே இராசிப் பெயர்கள் தோன்ற அமைந்தவாறு காண்க.

ஆறுடனே சிகரமுதற் றளிக ளன்றி
யணிநகுலே நகரிடத்து மமரு மீசா
வீற்றுமெண் பாணைந்து வடிவ மாகி
மிளிர்மிரு பாணைந்து வடிவ மாகிக்
கூறுமவை யிரண்டொடுகால் வடிவ மாகிக்
குலவுமர பண்ணைந்து வடிவ மாகி
ராறுமுடற் சமைநீக்கி நயந்த பேறு
நமக்கருள்வ தென்றுகொன்மெய்ஞ் ஞான தேவே. ()

(ஆறு-சு, சிகரம்-சி)=காசி. தளி-கோயில். எண்பாணைந்துவடிவம்- அருவடிவம். இருபாணைந்து வடிவம்-உருவடிவம். அவை இரண்டொடுகால் வடிவம்-அருவருவடிவம். பண்ணைந்துவடிவம்- கருவடிவம். இச்செய்யுளிலும் அடுத்த செய்யுளிலும் அனேக எழுத்துகள் எண்களாக மறைத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(இ-ள்.) ஆறுடனே சிகரம் முதல் தளிகள் அன்றி-காசி முதலிய சேஷத்திரங்களிலேயன்றி, அணி நகுலே நகரிடத்தும் அமரும் ஈசா-அழகிய நகுலேச்சரத்தும் எழுந்தருளிய கடவுளே! வீறு உறும் எண்பான னைந்து வடிவம் ஆகி-பெருமை மிக்க அருவடிவமாகியும், மிளிரும் இருபாணைந்து வடிவம் ஆகி- விளங்குகின்ற உருவடிவமாகியும், கூறும் அவை இரண்டொடுகால் வடிவம் ஆகிக் குலவும் அர-அருவருவ வடிவமாகியுந் திகழுகின்ற சிவனே! மெய் ஞான தேவே-மெய்ஞ்ஞான தேவனே! பண்ணைந்து வடிவம் ஆகி நாளும் உடல் சமை நீக்கி-கருவடிவமாய்த் தோன்றும் (நமது) சரீரபாரத்தை நீக்கி, நமக்கு நயந்த பேறு அருள்வது என்று-நமக்கு நல்ல பேற்றைத் தந்தருள்வது என்றைக்கு!!

நகரமுதற் குலைவதியோ கார ளுபா
 நரைபூமி சேர்யா த் தானறனக்கு
 மொகரமெண்பத் தொன்றேகான் மகிழ வேறி
 யொளிரனற்கு மத்தனென வுரைக்கு மேலோய்
 மகரதுவ சன்றனுவம் பகத்தெ ரித்தோய்
 மருவரையிற் பாதியனுக் கவனாய் நின்றோய்
 தகரநறுங் குழற்சத்தி பாதி யானோய்
 தருகுதியெட் டைந்தொடுள்ச் சார்ந்து தானே. (உஎ)

நகரம் முதல் குலை—(நகரத்தை முதலிலேயுடைய குலை)—நகரூலை—
 நரை பூமி சேர் யானம் (நரை-ஆ, பூமி-கு, யானம்-வாகனம்)—ஆகுவாக
 னம். ஓகரம்-மயில். எனப்பத்தொன்றேகால்-அகவ-கூத்தாட. அரை
 யில் பாதியன் (அரையிற்பாதி- கால்)—காலன். எட்டு ஐந்தொடு ள
 (எட்டு-அ, ஐந்து-ரு, ள-ள்)—அருள்.

(பொ—ரை.) நகுலையில் எழுந்தருளிய ஓங்கார ஸ்வரூபியே! ஆகு
 வாகனருக்கும் மயில் கூத்தாட (அதின்மீது) மகிழ்ந்தேறி விளங்குபவ
 ருக்கும் தந்தையென்று சொல்லப்படும். மேன்மையையுடையவ
 மீன்க்கொடியையுடைய மன்மதனது சரீரத்தைக் கண்ணால் ளாந்
 வரே! காலகாலரே! நரிய மயிர்ச்சாந்தணர்ந்த கூந்தலையுடைய உமா
 தேவி பாதிவடிவாயுடையவரே! (அடியேமைச்) சார்ந்து அனுக்கிரகம்
 புரிந்தருள்வீர்.

அங்கணகு லேச்சரத்தெ மண்ணல் பேரா
 மான்மநா யகனென்ற பொருள்கொ ணுமட்
 புங்கவர்தம் மரமெனவே பொருள்கொ ணுமம்
 புகழ்பதவி முத்தியெனப் பொருள்கொ ணுமர்
 துங்கமுறு மூன்றாநற் நிதியி னுமஞ்
 சொலினந்நான் கெழுத்தினவா மெழுதிக் கிழக்கி
 முங்குநே ராய்க்குறுக்காய் வாசித் தாலு
 மதுவதுவாய்த் தோன்றமவை யறைகு வீரே. (உஅ)

“ஆன்மநாயகன்” எனப் பொருள்படும் நாமம்— ப ச ப தி.
 “புங்கவர் மரம்” ,, ,, ,, ச ர த ரு.
 “பதவி முத்தி” ,, ,, ,, ப த க தி.
 “மூன்றாந்திதியினுமம்” தி ரு தி யை.

நேரிசைவெட்டி.

மாற்றாக்கிக் கஞ்சம் வளியுண்ணி மேற்புனைவோய்
காற்றாக்கிக் கூத்தாடுங் காட்சிட —போற்றார்க்கு
மீசா நகுலேசர வேணுமைமுன் னீயிருந்து
மாசாண துற்ற வகை. (௨௯)

மால்லுக்கி (=விட்டுணுவைத் தூக்குவது) - கருடன். வளிஉண்ணி
(=காற்றையுண்ணுவது) - பாம்பு. உமைஎன்ற சொல்லில், உ - சிவனென்
றும், மை - மாசு என்றும் பொருள் தருவதாகக் கொண்டு இங்ஙனம்
வினோதார்த்தமாய்க் கூறப்பட்டது.

அறுகீராடிவிருத்தம்.

என்னை மிகு பாஷியென வியம்புவரா
லெளிநுநகுலேசா நின்போன்
பான்னுபசு மீதேறி வரவறியேன்
சிசுவையுயிர் வாட்டு கென்னேன்
சொன்னசுப மணமுடிக்கத் தொடர்ந்தானைத்
தடுத்தறியேன் சூதில் வென்ற
நன்னர்மனை தோற்றொன் னேனகர்க
ணகைத்தெரியே னாயி னேனே. (௩௦)

இது சிவபெருமான் செய்தருளிய திருச்செயல்களின் உண்மைக்
கருத்தை நோக்காமுன் சொல்லளவிற றேன்றியாங்குப் பாவச்செ
யல்களாய்க் கூறி உலகத்தாரை ஊன்றி நோக்கவைத்துக் கடவுட்டிரு
வருட் பெருமையை நிலைநிறுத்திற்று. இவ்வாறே அடுத்த இருசெய்
புளிலுங் கண்டுகொள்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீதிப் பெரியனென் பார்நகுலேச நினைநினது
நீதிப் பெருமையை நானறி வேன்பிற னேயமனை
மீதிற் பெருமயல் கொண்டனை தாதையை வெட்டினவன்
மீதிற் பெருமருள் வைத்தனை யெத்தனை வேறுமுண்டே. (௩௧)

இச்சித்தது இயற்பணையனார் மனைவியை. அணுகிரகித்தது பிதாவை வெட்டிய சண்டே ரநாயனருக்கு.

தண்டடி மிண்டர்க்குத் தான்சுப காலர் தசையருத்திக் [தாற் கொண்டுதைந் தாற்கெழ்ந் தாற்கிகழ்ந் தாற்குவிற் கொண்டடித் கண்டி வரங்கள பலவளித் தாய்பூப்பெய் தானைவிழி கொண்டெரித் தாய்முறை போலுந் நகுலைக் குருபானே. (௩௨)

தசையருத்தி உதைந்தவர் 'கண்ணப்பநாயனார். எறிந்தவர் சாக் கியநாயனார். இகழ்ந்தவர் சுந்தரமூர்த்திநாயனார். வீற்கொண்டடித் தவன் அருச்சுனன். பூப்பெய்தவன் மன்மதன்.

எண்சீராடிவிருந்தம். (திருப்புக்ழிசை)

நாகமனை யாகமனை நாகமக ளாக
நாகமது வாகவிலு நாகமணி யாக
நாகவனை மேகநிற னாகவுகை யூர்தி
நாகமுக னாகமக னாகமனை யாடி
நாகவுரி தேகமுறு நாகடிகொள் கீரி
நாககிரு பாகரவ நாகநி வாச
நாகர்பிறர் யோகர்தம நாகனிய வோது
நாகரிக வேகபர நாயெனெனை யானே. (௩௩)

(இ—ள்.) மனை நாகம் ஆக-வீடு மலையாகவும், மனை நாகமகள் ஆக-மனைவி மலைமகளாகவும், விலும் நாகமது ஆக-வில்லும் மலையாகவும், அணி நாகம் ஆக-ஆபரணம் பாம்பாகவும், உகை ஊர்தி நாக அணை மேகநிறன் ஆக-செலுத்தும் வாகனம் சர்ப்பசயனத்தையுடைய மேகவண்ணனாகிய திருமாலாகவும், மகன் நாகமுகன் ஆக-புத்திரன் யானே முகனாகவும் (பொருந்தி); ஆகம் இலையாயும் நாகஉரி தேகம் உறுநா-திருமேனி இல்லையாகவும் யானைத்தோல் திருமேனியிற் பொருந்தப் பெற்றவரே!, கடிக்கொள் கீரிநாக-சிறப்பைக்கொண்ட கீரிமலையை யுடையவரே!, கிருபா ஆகர-கிருபைக்கு ஆகரமாயுள்ளவரே!, அநாகத் திவாச-இருதயஸ்தானத்தில் வசிப்பவரே!, நாகர் யோகர் பிறர்தம நாகனிய ஒதும் நாகரிக-நாகரும் யோகரும் பிறரும் தமது நாவிறை கனியத் துதிக்கின்ற சாதுரியரே!, எகபர-ஒரேகடவுளே!, நாயென் னனை ஆள்-நாயினேனாகிய என்னை ஆண்டருள்க. இது சொற்பொருட் பின் வருநிலையென்னும் அலங்காரம்.

நேரிசைவேல் பா.

கண்ணகன்பூக் கண்ணகுலைக் கண்கயல். கண்ணனுதற்
கண்ணனுக்குக் கண்ணனொரு கண்ணிட்டான்—கண்ணினுடற்
கண்பாதி கண்ணாட்டி கண்ணிகர்கோ லூர்தியுமாந்
கண்ணாரக் கண்டதுநூற் கண். (௩௪)

(பொ-ரை) இடம் அகன்ற பூமியின் கண்ணே நகுலேச்சரத்தின்
கண் (எழுந்தருளிய) கண்கள் கயன்மீன்களையொத்த உமாதேவிக்கு
இறைவராகிய நெற்றிக்கண்னையுடைய சிவனுக்குத் திருமால் (தமது)
ஒருகண்ணையிட்டு அருச்சித்தார்; (அன்றியும்) ஆராயுமிடத்து (ச்சிவ-
னது) திருமேனியிற்பாதியும், தேவியும், கண்போலும் அம்பும், வாகன
முமாவர்; இது கண்கூடாக நூல்களிற் கண்டது. இதுவும் மேலையணி.

அறுகீரடிவிருந்தம்.

அரியினை யரிக்குத் தந்தோ னரியிடை யவத ரித்தோ
னரிநிற வரிவை காந்த னரியரி யரிமுகக் கண்ணு
ரிடமக் கரிபொ ருட்டா லரிசலா நகுலை மந்தரத்
யமர்த லுற்ற னரிதரி யரியோன் றானே. (௩௫)

அரியினை அரிக்கு-சக்கரத்தை விட்டுணுவுக்கு. அரியிடை-மூங்கி
யின்கண். அரிநிறம்-பச்சைநிறம். அரிவை-பெண். அரி அரி அரி முக்
கண்-சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னுந் திரிநேத்திரம். அரி எமக்கு அரி
பொருட்டு-எமது குற்றத்தை அழிக்கும்பொருட்டு. அரி சலாம்-கடல்கு
ந்த. அரிஅணை-சிங்காசனம். அரிதரி-பாம்பு அணியும். அரியோன்-
அரியவன்.

பதினாறுகீரடிவிருந்தம்.

ஓத வாரி நகுலை மேன்மை யோத வாரி னாகுமா
லோங்கன் மீது மேக மூருமோங்கந் நாட்டு நாதனே
சீத நேர வீவை யென்பர் சீத நேய மின்றிரீ [முழுவந்
சீவன் மைப்பட்ட டிருந்த தென்னென் சீவன் மைப்பட்
தாத னுனென் றுதை நீபொற் றுத கிச்செந் தாமச
தாசி வம்பெற் றுறைய வேச தாசி வாவிங் கேழைநின்
பாத நாடிப் பிறிதின் மேனம் பாத தென்றன் பாணிநிற்
பரச பாணி யாக நின்றல் பரச பாணி தேவனே. (௩௬)

ஓத வாரி-வெள்ளத்தை யுடைய கடல், ஓத ஆரின்-யாராற் சொல்ல
ஓங்கல்-மலை, ஓங்கு அம்-உயர்ந்த அந்த. சீதம் நேர-மேகம் போல, சீத
நேயம்-குளிர்ந்த அன்பு. சீதன்மைப்பட்டு-சிச்சீ!(மனம்) வயிரமுற்று.
என் சிவன் மைப்பட்டு-எனது சிவன் மயக்கமுற்று. தாதன்-அடியன்.
தாதகிச் செம் தாம-செவ்விய ஆத்தி மாலையை உடையவரே! சதா சிவம்
பெற்று-எப்போதும் நன்மையைப் பெற்று. சதாசிவா-சிவபிரானே! நின்
பாதம் நாடிப் பிறிதின்மேல் நம்பாதது-நீனது பாதங்களை நாடி மற்ரு
ன்றையும் நம்பாதது. என் பாணி நின் பரசு பாணி எனது பாட்டு நின்
னைப் பரவும் பாட்டு. பரசுபாணி-சிவன். இது மடக்கு. மேலைச்
செய்யுள் சொற் பின்வருநிலை.

எழுகீரடிவிருந்தம்.

நின்கூட்டம் பேய்க்கூட்ட நின்னூட்டம் பித்தாட்ட

நெற்றியிசை நிற்கு நாட்ட

மின்னீட்டந் தானோட்டம் மெல்லாட்குன் மேனூட்டம்

வேம்பொயுனை யொன்றி னோட்ட

முன்பாட்டங் கென்றேட்ட முன்கோட்ட மின்றீட்டு

மொண்ணகுலை தன்ம நாட்ட

நன்கீட்ட நன்றோட்ட நன்றோட்ட மாறாட்ட

நன்றுரைசெய் நம்பி ரானே.

(நுஎ)

(பொ—ரை) தேவரீருடைய கூட்டம் பூதக்கூட்டம்; தேவரீருடைய
ஆட்டம் பித்தாட்டம்; தேவரீருக்கு நெற்றியிலும் கண்; மின்னந் கூட்ட
த்தை ஒட்டுகின்ற, அந்த மெல்லிய இடையையுடைய உமாதேவிக்குத்
தேவரீர் மீது விருப்பம்; தேவரீரைச் சேரின், கொடிய பொய் ஓட்ட
ம்(எடுக்கும்); தேவரீரைப் பாடும் பாக்களே தமிழேனது சம்பாத்தியம்;
தேவரீருடைய கோயில் அழகு தீட்டப்பட்ட ஒள்ளிய நகுலேச்சரம்;
(அது) தருமத்தை நாட்டவும், நன்மையை விருத்திபண்ணவும், நல்ல
தோட்டம்; எம்பெருமானே!(நமது) மாறாட்டத்தை நன்கு ஒட்டுவதற்கு
(அவ்விடத்து) நன்மையானவற்றை உபதேசித்தருள்க. இதில் இயைபு
த்தொடை மிக்கு வந்தது.

எண்சீரடிவிருந்தம்.

என்னெஞ்சப் பித்தனையா மலையில் வாழு

மெழினகுல மெனுங்கல்லு மலையின் பாங்கர்

மின்னஞ்சம் வெள்ளிமலை யொன்று மேவ

மேலொருசெம் பவளமலை விளங்க வாங்கே

6

மன்னுஞ்சீர்ப் பச்சைமலை யொன்று சார்ந்து
 வாமமுறு வதுகண்டு பிண்ட னார்ந்தே
 னின்னுஞ்சொற் புலவர்மொழி பிழையி ளாரா
 யினத்துடனே யினஞ்சேரு மென்ற றுனே. (௩௮)

பித்து அளை நெஞ்சம் ஆம் மலை-பித்தமாகிய அளையைக்கொண்ட
 மனமாகிய மலை. கல்லு எனும் நகுல் மலை-கல்லாலாய கீரிமலை.
 வெள்ளிமலை இடபத்தையும், பவளமலை நகுலேசரரையும், பச்சைமலை
 நகுலாம்பிகையையும் குறிக்கின்றன.

வரங்கேட்க நடந்தேகா நேய்ந்த தென்றும்
 வந்திரந்து நீட்டியகை சலித்த தென்றும்
 கரங்கூப்பி நின்றுதலை வலித்த தென்றும்
 கண்டவர்க ளேசிமன நொந்த தென்று
 மருங்கீர்த்தி நகுலையரற் குரைத்து நிற்போ
 ரவர்பரவை யிடநடந்த பிச்சை கேட்ட
 ரங்கேரட்டிச் சமைதரித்த விகழப் பெற்ற
 செய்தியெலா நன்கறியாச் செயறு னென்னே. (௩௯)

இது தம் குறை அறியாது அறுக்கிரகித்தற்கென் றிருப்பவர் மீது
 குறை கூறல் குறையாமென்று கூறிற்று.

தாயொடுநற் றந்தையிலாத் தன்மையாலுந்
 தாருவனத் தெய்தியமு தேற்ற தாலுங்
 காயமிசை யானைத்தோல் போர்த்த தாலுங்
 கடியபுலித் தோலரையிற் கட்ட லாலும்
 வாயில்வந்த படியிகழந் தடித்து தைத்தார்
 வரனகுலை யானுரை யவர்ச கிக்கார்
 நேயவுமைக் கொருபாதி மற்றோர் பாதி
 நெடுமாலுக் கீந்துடல நீத்தார் தாமே. (௪௦)

இது புராண சம்மதமான காரணங்களை விட்டுப் போலிக் காரணங்
 களை எடுத்துக் கூறிற்று.

பிள்ளைபெரும் வயிற்றினுக்கா யிரந்தா னித்தம்
 பெண்டுபலர் சண்டையினுற் பித்த னுணன்

வெள்ளநதிக் குளிரகல் ; தீக்கை யிட்டான்
 விடமிழுக்கு டீா சயினூற் பாம்பு பூண்டான்
 பிள்ளாமதி யுமைதுதலென் மெண்ணி வேய்ந்தான்
 பேயுறவு கொண்டிட மாடி நின்றான்
 வெள்ளைநிறச் சாம்பரணி நகுலை யாளன்
 விகடகவி கேட்டுமருண் மிளிரு வோனே. (சக)

இதிலும் போலிக் காரணங்கள் கற்பித்துக் கூறப்பட்டன.

அறுசீரடிவிருந்தம்.

பொருந்தாத பொய்யுரைத்துப் புண்டரிகத்
 துண்மறைந்தார் போதர் மாலுந்
 திருந்தாத களவெடுத்துத் திரைக்கடலுட்
 சென்றொளித்தார் திக்கா ரிங்ங
 னிருந்தாலு மிறப்புவுரு மிறந்தாலும்
 பிறப்புவுரு மென்ன செய்வே
 னருந்தாதை நகுலையுறி னவர்பலியேற்
 றொருவேய்க்கு ளடங்கி னாரே. (சஉ)

பிரமா பொய் சொன்ன காரணத்தால் (வெள்கித்) தாமரை மலரினு
 ள்ளும், வீட்டுணு களவெடுத்த காரணத்தால் (வெள்கித்) திருப்பாற்கட
 லினுள் ளும் மறைந்துகொண்டனர். (பின்னை) யார் (எனக்குப்) புகல்டம்!
 இருந்தாலோ இறப்பு வருகின்றது; இறந்தாலோ பிறப்பு வருகின்றது.
 (ஐயோ! இங்ஙனம் மாறி மாறி வருகின்ற இதற்கு) என்னசெய்வேன்!
 (நமது) அரிய பிதாவாகிய சிவனது நகுலேச்சரத்துக்குப் போகலாமோ
 வென்றால், அவரும் பிச்சையெடுத்த காரணத்தால் (வெள்கி) ஓர் மூங்கி
 லினுள் மறைந்துகொண்டார்! இதுவும் போலிக் காரணங்களைப் புனைந்
 து கூற்றிற்று.

வேறு.

புல்லெமெய்ப் புணர்ச்சி யென்பர் பூவையோர் பறவை யென்ப
 ரல்லியைக் காயா வென்ப ரணிச்சமே சுள்ளி யென்பர்
 வில்லையே மூல மென்பர் வேரையே வெயர்வை யென்பர்
 மல்லலார் நகுலேச் செம்மல் வரதனு மறைவே யன்றோ. (ச௩)

இது, பல பொருள் தரும் சில தெற்களை எடுத்து அவற்றிற்கு வழக்கமாகக் கொள்ளும் பொருட்களை விட்டு அரிதாகக் கொள்ளும் பொருட்களைச் சொல்லி இங்ஙனம் ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கொள்வார்க்குக் கடவுளும் மறைவுதானென்று அச்சத்தியத்தை வேடிக்கையாய் வலியுறுத்திற்று.

வேறு.

தெய்வநகுலேச்சரத்து வேலைதனைத்
தொழிலென்றேந் திகழுந்தி யென்பமெனின்
மெய்வயிற்றுக் கொப்பூழெ னேமைத்தி
யென்பமெனின் வெள்ளெ லும்பு மென்றுசொலோம்
வையகமே லாழியென்போ மோதிரமாய்
மதித்துமிரோம் வாரணமென் றுரைப்பமெனிற்
கையுடைய யானையேனோஞ் சக்கரமென்
றுரைப்பமெனிற் கையிலெடோஞ் சில்லுமன்றே.

இங்கே வேலை, உந்தி, அத்தி, ஆழி, வாரணம், சக்கரமென்பன யாவும் கடலாகிய ஒரு பொருளையே குறித்தலின், ஒரு பொருட்கிளவிகள். இனி, வேலை கடலையென்றித் தெர்ழிலையும், அவ்வாதே உந்தி கொர்ப்புழையும், அத்தி எலும்பையும், ஆழி மோதிரத்தையும், வாரணம் யானையையும், சக்கரம் சக்கராயுத்தையும், சில்லையும், கருதலுமுண்டாதலான், வினோதார்த்தமாய் அவற்றைச்சொல்லி அவையல்லவென மறுத்துக் கடலை சிச்சயப்படுத்திய வாராயிற்று.

நேரிசைவேண்பா.

காலி லீடாச்சிலம்பு கையிலிடாக் காப்புலக
மேலொருவர் செய்யாத வேலைதலை—யாலெடுக்காப்
பாரமரந் தூங்காப் பரியகுலை யாகுமிவை
நீர்நகுலை யிற்காண்மி னின்றி. (சுரு)

இது வினையெதிர் மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்தியவாறு. சிலம்பு—மலை. காப்பு—மதில். வேலை—கடல். பாரம்—நீர்க்கரை, குலை—செய்கரை.

எண்ணிரடிவிருத்தம்.

தங்குமலர்ச் சண்ணமணிதச் சோறே யென்றும்
 தவிர்வரிய மிளகுதனைக் கறியே யென்றும்
 பொங்குநறு மமிழ்துதனைப் பாலே யென்றும்
 போர்ப்படைபெய் கூட்டினைத்தா னுறையே யென்றும்
 பங்கமுறு சேறுதனைக் குழம்பே யென்றும்
 பயிரதனைக் கூடுமுன்றுங் காஞ்சி தன்னைத்
 தங்கமுறு கஞ்சியென்றுள் சொல்வே னானை
 சுகிர்தநகு லாமபிகையா டுணைவர் மீதே. (சசு)

இது சோறு, கறி, பால், உறை, குழம்பு, கூழ், கஞ்சியென உண்பப் பெயர்கள் அமைத்து யாக்கப்பட்டது. மலர்ச்சண்ணம் முதலியவற்றிற் குச் சோறு முதலியவை பரியாயபதங்களே.

நகுலமுனி வாசமெதென் றிரந்து கேட்ட
 நாயகிக்கு நாயகனு நாக மென்றான்
 பகையொடது கடியாதா வென்றான் பெண்ணே
 பகரிய சிலம்பென்றான் காலிப் பார்த்தா
 ணகையொடது வரையென்றான் கையைப் பார்த்தா
 ணகமென்றான் விரற்பார்த்தான் குத்ர மென்றான்
 மருதியேதோ கபடமென்றான் கோத்ர மென்றான்
 றுனெ திர்ந்த ழைப்பென்றான் மலையென் றானே. ()

நாகம், சிலம்பு, வரை, நகம், குத்திரம், கோத்திரம், மலையென்னும் எழும் ஒருபொருட் சொற்கள். நாயகனொருவன் நாயகியைப் பார்த்து மலை யாகிய ஒரு பொருளையே பல சொற்களால் விளக்கியும், அவள் விளங்காதவளாயினால்; அவன் வினோதார்த்தம் வேறு பொருளையும் தரு ம் சொற்களால் விளக்கினமையின். நாகமென்றதனும் பாம்பெனக் கருதியும், சிலம்பென்றதனும் சிலம்பணியும் காலியும் வரையென்றத னால் வரையையுடைய கையையும் நகமென்றதனால் நகத்தையுடைய விரலையும் பார்த்தும், குத்திரமென்றதனும் கபடம் ஆகாதென்றும், கோ த்திரமென்றதனால் இனத்தார் வரிற்றான் எதிர்போய் அழைத்துவரு வேனென்றும் கூறினனென முடிக்க.

கலைஞானக் கட்டுகுடித்த மயக்க மன்றே
 கவிவாணர் நகுலையான் றன்னை யேத்திப்

பலர் தாமுஞ் சூரன்சேய் சண்ட னந்தப்
 பகர்சண்டன் சேய்கரிய வன்காணந்த
 வுலகோதுங் கரியவன்சேய் கஞ்சன்ந்த
 வுயர்கஞ்சன் மருகன்மைத் துன்ன்கி ருட்ண
 னிலமீதிற் பாசுபதாத் திரம வன்ற
 னெடுந்தவம்பார்த் தீந்திலையோ நிகழ்த்தென் பாரே. ()

சூரன் - சூரியன். சண்டன் - இயமன். சண்டன் - சூரியன்.
 கரியவன் - சனி. கரியவன் - வீட்டுணு. கஞ்சன் - பிரமா. கஞ்சன் -
 ஓர் அரசன். கஞ்சன் மருகன் - கிருட்டிணன். (கஞ்சன் மருகனுக்கு
 மைத்துன ஓகிய) கிருட்டிணன் - அருச்சுனன்.

காயமின்றி யிருகூறுங் கொண்டான் கண்டர்
 கண்டமட்டுங் கறுப்பாக நின்றான் கண்டர்
 தேயநின்ற சூழந்தைமதிப் பித்தன் கண்டர்
 சேராரைத் தலைவைத்த மாடன் கண்ட
 ராயவந்த விதிதலைமே லிரந்தான் கண்ட
 ரழகியநற் றையலிட வல்லான் கண்டர்
 நேயமொன்றித் தொண்டருளத் துறைதல் போல
 நீங்காம னகூலைவதி நேயன் றானே. (சக)

காயம் இன்றி-திருமேனிஇல்லாதிருந்தும் தழும்புபடாமல்). கண்
 டமட்டும்-கழுத்துமாத்திரம் (கண்ட அவ்வளவும்). கறுப்பாக-கறுப்பாய்
 (கறுப்படைய). சூழந்தை மதிப் பித்தன்-பால சந்திரனை அணிந்த சிவன்
 சூழந்தைப் புத்தியையுடைய பித்தன்). சேராரைத் தலைவைத்த மா
 டன்-ஆத்திப் பூமாலையைத் தலையில் அணிந்த இடபவாகனன் (பகை
 வரைத் தலைவைத்த மடையன்). விதி தலைமேல் இரந்தான்-பிரம கபா
 லத்தில் யாசித்தவன் (யாசித்தான் தலையில் விதி). தையல் இட-தைய
 லை இடப்பாகத்தேயுடைய (தையல் செய்வதில்). வல்லான்-நாயகன்
 (வல்லவன்).

பார்த்தனெடு மலைந்தானை மலையா னென்றும்
 பார்ப்பதியை வரைந்தானை வரையா னென்றும்
 பூர்த்தியுறக் கற்றானைக் கல்லா னென்றும்
 புகழோங்கி தனையோங்க லானென் றுந்தூ

ரார்த்திபகை விள்ளாணை விண்டா நென்று
 மணிச்சார லாணையுருள் சார்ந்தா நென்று
 மேத்துமிசை சேர்நருலை யேகன் பாத
 மிறைஞ்சநர்மற் றோர்தமையிங் கிறைஞ்சா ரன்றே. ()

மலையான், வரையான், கல்லான், ஒங்கலான், விண்டான், சாரலான் என்பன யாவும் மலையிலிருப்பவனென ஒரு பொருளையே குறிக்கின்றன. மலைந்தான் மலையான், வரைந்தான் வரையானென்றிவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று வினோதமான சொற்களால் இச்செய்யுள் அமைக்கப்பட்டிருத்தலின் சொல்வினோதவணியாம். அச்சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மறைப்பொருள் தாராமையும் காண்க.

ஞானமெனைப் புகலுறுமா காய மொன்றி
 நாடுதிருக் கிரிமலைப் படிந்து முன்னு
 ளீனமுற வருகடனீர் புயலா னுண்டே
 யெழிலுருவ மின்னநிலாத் துடிமுழங்கக்
 கானமறை மொழியிடிக்க வடியர் யார்க்குங்
 கனவரமா மழைபொழியு மளியி னானைத்
 தூநிலவு தொண்டரருண் மேக மென்றே
 சொன்னவகை யென்னதகை சூழ்ந்து பார்மீமே. ()

(பொ—ரை.) ஞானம் என்று சொல்லப்படும் ஆகாயத்திலே பொருந்தி, விரும்பப்படுகின்ற திவ்விய நகுலமலையிலே தங்கி, முன்னாளில் (வருணன் அனுப்ப) வந்த கடலின் நீரை (அவன்) இழிவு அடையுமாறு (தமது சடைபில் இருக்கிற நான்கு) முகில்களாற் குடித்துத் திருமேனி ஒளியினால் மின்னத், துடிப்பறை முழங்க, இசையையுடைய வேதமொழிகள் இடிக்க, அன்பர் யாவருக்கும் கனத்தவரமாகிய மழையைப் பொழியும் கிருபையுடையவரைப், பரிசுத்தம் விளங்கிய அடியார் கிருபாமேக மென்று சொல்லியவாறு (ஆஹா!) என்னதகைமை! ஆராய்ந்து பாருங்கள். இடித்தல்=ஒலித்தல்.

இதிலே, ஆகாயத்திற் பொருந்தலும், மலையிற் படிதலும், நீர் குடித்தலும், மின்னலும், முழங்கலும், இடித்தலும் மழை பொழிதலும் ஆகிய மேகத்தின் செயல்கள் யாவும் தோன்ற அமைத்தவாறு காண்க.

நஞ்சாரு மணிக்களத்து நகுலையீசா
 நாயெனினைக் கேட்டவர நான்மு கன்மாற்
 கெஞ்சாத மயலறுத்த குன்றப் பபரி
 நெழிற்சார்பு பற்றிக்கொ லேழை யேற்குத்
 துஞ்சாம லுறுகிருபை நாக்கு நீராய்ச்
 சொலுமுன்றின் பேர்ப்பேரான் மூல மீந்தாய்
 நெஞ்சாறு நினைப்பருநின் கிருபை நாக்கு
 நீர்மைத்தோ சொல்லவரு ணீடு வோனே. (ருஉ)

பிரம விட்டுணுக்களின் மயக்கம் அறுத்த மலை-திருவண்ணாமலை-
 கிருவண்ணாமலைக்கு அருணாசலமென்பதும் ஒருபெயர். கிருபை-அருள்,
 நாக்கு-நா, நீர்-சலம்; அருள்+நா+சலம்=அருணாசலம். நகுலேஸ்வர
 ரே! அடியென் கேட்ட வரத்தைத் திருவண்ணாமலையின் பெயர்ச்சார்பு
 பற்றி அருணாசலம் என்னும் பேரையுடையார் மூலமாகத் தந்தருளினீர்;
 மனத்தாலும் நினைத்தற்கரிய தேவரீரது கிருபையைத் தமியேனது
 நாவா சொல்லுந் தன்மைத்து!

முதலெழுத்தலங்காரம்.

நேரிசைவேண்பா.

கூத்திளமை நொய்மைமதி கூருநய மங்குலொடே
 வாய்த்தசம்பை யென்றேழு மாண்பெயர்க்குஞ்சார்த்துபதி
 லேய்ந்தமுன்கள் சேர்ந்துநகு லேச சுவாமியென
 வாய்ந்தபெய ரென்பாம் வழுத்து. (ருங)

1. கூத்து ... (ந) டனம்.	5. நயம் ... (சு) கம்.
2. இளமை ... (கு) முவு.	6. மங்குல் ... (வா) னம்.
3. நொய்மை... (லே) சு.	7. சம்பை ... (மி) ன்னல்.
4. மதி ... (ச) ந்திரன்.	“நகுலேசசுவாய்”

இதுவுமது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புடையிற் கடலொளி நீங்கா நகுலைப்பொ ளுலயத்துக்
 கடவுட் குரிய குணமா றெருங்குறக் காட்டுமொழி
 யொடுநற் கிளியொரு கட்பறை தேம லுவைக்கியல்பே
 ரடியிற் பசுபதி நாற்சிர மெஞ்சின வாய்ந்தறியே. (ருச)

1. கடவுட்குரிய குணம் ஆறு ஒருங்குறக் காட்டுமொழி (ப) கம்.
2. கிளியின் பெயர் ... ி ... (சு) கம்.
3. ஒருகட்பறையின் பெயர் ... (ப) தலை.
4. தேமலின் பெயர் ... (தி) தலை.

இவற்றின் முதலெழுத்துகள் சேர்ந்து “பகபதி” என்றவதும், எஞ்சியவை, ‘கம்’ ‘கம்’ ‘தலை’ ‘தலை’ எனநின்ற நான்கு சிரமாவதும் காண்க.

நடுவேழுத்தலங்காரம்.

நெஞ்ச மதிகம் புனமுருக் கத்திர நீடுதெய்வ
வெஞ்ச லிலாப்பசு வோடு விரோத வியல்புபண்ணை
விஞ்சநெற் போர்நிகழ் வெரன்பான் பரியாய மேவிடையி
னஞ்சிவன் பாக நஞலாம் பிகையம்மை நண்ணிடுமே. (நூ)

1. நெஞ்சம் ... ம (ந) ம்.	6. விரோதவியல்பு ... ப (கை) மை.
2. அதிகம் ... மி (கு) தி.	7. பண்ணை ... வ (ய) ல்.
3. புனமுருக்கு... ப (லா) சு.	8. நெற்போர் ... சு (ம்) மை.
4. அத்திரம் ... அ (ம்) பு.	9. நிகழ்வு ... அ (மை) தி.
5. தெய்வப்பசு... க (யி) லை.	“நஞலாம் பிகையம்மை”.

இதுவுமது.

எண்சீராடிவிருத்தம்.

நெஞ்சநடிப் போடுமைநா ளிகமென் றிந்த
நீண்கு மொழியிடைபுந் தானே யாகி
யெஞ்சியவை தாமுறையிற் சென்னி சேர்த்து
மெழுந்தருளி யுபதேச நிழற்கீழ்ச் செய்துந்
துஞ்சிடவன் றரியீர்த்தும் னிண்டு செய்த
துதிக்கிரங்கி யீந்துநின் றவனா ரென்னி
னஞ்சுதொழி லாநந்த தாண்ட வஞ்செய்
தருள்கடவுள் சீர்நகுலை யமர்வா னன்றே. (நூ)

நெஞ்ச ... அ (க) ம்.	: அம்-நீர், (சென்னி சேர்த்தது.)
ஆல்-கல்லால், (நிழற்கீழ் உபதேசம் செ
கரி-யானை, (உரி ஈர்த்தது.) [ய்த்தது.)
வளை-சக்கரம், (விண்டுவுக்கு ஈர்த்தது.)
நடிப்பு ... ஆ (ட) ல்.	
உமை க (வு) ரி.	
நாளிகம்... வ (ள்) னை.	

விநோத விசித்திர கவிப் பூவ்கொத்து.

௩௧

தொகுதி யாகிய மாமய ரோடவே

தகுதி யான மன்கதி சாருமே.

(௫௯)

(பொ—ரை.) நகுலேச்சரத்துத் தலைவரது திருவடித் தாமரைகளைத் துதிக்க மிகுதியாகிய நுமது அவர் பெரிதும் நீங்கும்; கூட்டமாகிய பெருமயல் நீங்கத் தகுதியாகிய மகாகதி (வந்து) சேரும்.

கூடசதுரீந்தம்.

அது, நான்காம் வரியிலுள்ள எழுத்துகள் மற்றைய மூன்று வரிகளிலும் ஆங்காங்கு மறைந்துநிற்கப் பாவேது.

வேறு.

நீணலம் வாய்த்திட நின்மல மேவல்

வேணுறு வாழ்க்கையி லேகுபு வாழ்வேந்

நாணுவை யீசனை மாமயல் சாரா

மாணகு லேசனை வாழ்த்திட வம்மே.

(௬௦)

அரீந்தகூடம்.

அது, பொருளை மறைத்துப் பாவேது.

நேரிசைவேண்பா.

செற்றார்போ னோக்கிச் செருச்சிறுசொற் றுணுரைத்துப்

பற்றாக மாலைதனிற் பற்றினளா—யற்றார்போ

லுற்றானை யாவி யுறவளித்தா னோரணங்கு

கற்றார்சொல் கீரிமலைக் கண்.

(௬௧)

(பொ—ரை.) கற்றோர் புகழும் கீரிமலைக்கண்ணே ஓர் பெண்ணுனவள் இறந்தார் போல இருந்தானொருவனை (அகத்துப் பகையாதிருந்தும் புறத்துப்) பகைவர் போலப் பார்த்து, பின்னிளிதாய் முன்னின்னொதாய வார்த்தைகளைப் பேசித், தான் (அணிந்திருந்த) மாலையைப் பற்றாகப் பிடித்து (அவனை) இறவாது காத்தனர். இதில் காணும் குறிப்புகளால் அவள் அவனை மாலிக் காலத்திற் கூட நேர்ந்தமை அனுமானிக்கப்படுதலின், இது நுட்பவணி.

பநகூடம்.

அது, சொல்லை மறைத்துவைத்துப் பாவேது.

அலம்பு திரைநகுலை யானைநினைந் தாற்கே

வலம்புகுத லாகும்மற் றென்பீர்—நிலம்புகலு

மன்னர் சுரர்போகி மாலயன்சீர் வாழ்வுகளு
மென்னா மதற்கென் றியம்பு. (௬௨)

இங்கு மறைந்துள்ள பதங்கள், 'கேவலம்' 'பீர்' என்பன. நகுலேச ரரை நினைந்தாற் பரகதி அடையலாம்; வேறென்ன பயம்! அரசர் தே வர் இந்திரன் பிரமா விட்டுணு முதலியோருடைய பதவிகளும் பரகதி க்கு எத்துணைத்தாமென்க.

ஆமந்தீரிநகூடம்.

அது, விளியை மறைத்துவைத்துப் பாடுவது.

ஆவா நனிபலவு மாக்கினையே பாவமுனெஞ்
சேவான் கதியடையத் தேர்ந்தனையே—னீவான்மேற்
போயநகு லாசலஞ்சேர் புண்ணியனை யேத்துதிரை
பாயகடற் தீர்த்தம் படி. (௬௩)

இங்கு மறைந்துநிற்கும் விளி 'நெஞ்சே' என்பது. நெஞ்சே; ஆ!
ஆ! பாவங்கள் பலவற்றையும் செய்துவிட்டனை; நீ பரகதி அடைய வி ரும்பினையேல், கீரிமலைக்குப் போ; அங்கே சிவனைத் துதி; அங்குள்ள கடற் தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்செய்.

எழுவாய் பயனிலை மறைப்பு.

கட்டளைக்கலிப்பா.

அந்த நன்முனி வோருறை பாழிக
ளாய வானகு லாசலப் பாங்கரிற்
சந்து தெண்டிரைத் தீரநற்.கேத்திரந்
தேடி யேதிரு மேனித் தீத்துமே
யெந்தை யோடுநற் சத்தியம் வர்ப்புவினை
யீந்து வீற்றிருந் தாண்மக னல்லனோ
வந்து காத்திடு கென்றடி போற்றினேன்
மருவு கீரி முகத்தினன் வாழுவே. (௬௪)

இதில், எழுவாய்-சத்தி; பயனிலை-வீற்றிருந்தான். "நான் உமது புத்திரன் அல்லனோ! என்னை வந்து காத்திடுக" என்று பாதம் போற் றிய நகுலமுனிவர் உய்யும்பொருட்டு அவர்க்கு அழகிய வாழ்வினைக் கொடுத்துக் கீரிமலைப் பாங்கரிற் சமுத்திர தீரத்தே திருக்கோயிலின் கண்ணே திருமேனி தரித்துக்கொண்டு எமது பிதாவாகிய சிவபெரு மான் சகிதராய் வீற்றிருந்தனர் உமாதேவியார்.

வினோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து.

155

மாலேமாற்று.

அது, முதலிலே நின்று மீடித்துப் போனாலும் இறுதியிலே நின்று படித்து வந்தாலும் ஒரே செய்யுளாய் முடியுமாறு எழுத்துகளை அமைத்துப் பாவெது.

குறள்வேண்பா.

காயாதி யாதிரீ காராத வேதநா

காரீதி யாதியா கா.

(சுரு)

ஆதி! வேத நாத நாகா! நீதியா! தியாகா! நீ காயாதி கா எனப் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. வேத நாத நாகா - வேதத் தொனி (நிறைந்த கீரி) மலையையுடையவரே! காயாதி கா - கோபியாது காத்தருள்க.

இதுவுமது.

வஞ்சிவிருந்தம்.

வேக மாகமு னேடிவா

வான வாகன மேறுநா

நாறு மேனக வானவா

வாடி னேமுக மாகவே.

(சுசு)

(இ—ள்.) ஆன் அவாகனம் ஏறுநா - இடபமாகிய அந்த வாகனத்தில் ஏறுபவரே! நாளும் மேல் நக வானவா - காணப்படுகின்ற மேலாகிய (கீரி) மலையில் (எழுந்தருளிய) கடவுளே! வாடினோம் முகமாக - வாடினோமாகியஎம்மை நோக்கி, முன் வேகமாக ஓடிவா - எதிரே விரைவாக ஓடிவந்தருள்க.

எழுத்துவருந்தம்.

அஃது, யாதேனும் ஓர்பொருளைத் தருகின்ற சொல்லொன்றை எடுத்துக்கொண்டு, அதுதானே வெவ்வேறு சொல்லாய் வெவ்வேறு பொருள் படுமாறு எழுத்துகளை ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்து வளர்ப்பது.

நேரிசைவேண்பா.

வேத னிழந்தபொருள் விண்டுமுன்னா ளுண்டபொரு

ளே தினரு லேசனையிங் கீந்தபொரு—ளோதி

னலைநதியொன் றீற்றற் றடைந்தெழுத்தொவ் வொன்றூந்

தலையுலகு மூங்கிலெனச் சாற்று.

(சுஎ)

இங்கே, ஒருநதியின் பெயராகிய கம்பை என்பதிலே, பிரமா இழந்ததாகிய தலையெனப் பொருள்படும் 'கம்' என்பகை எடுத்து அதன்

மேல் 'ச' என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்க அது தானே விட்டுணு உண்டாகிய உலகு எனப் பொருள்படும் 'சகம்' என வேறொரு சொல்லாயும், அதன்மேல் 'ஐ' என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்கச் சிவன் தோன்றிய இடமாகிய மூங்கில் எனப் பொருள்படும் 'ஐசகம்' என மற்றொரு சொல்லாயும் வருதல் காண்க.

இதுவுமது.

நம்மையெடுத்தோரெழுத்து நாட்டிமுனர்ச் சீவவஸ்து
தம்மையறி வேறொன்று சார்த்தியெந்தஞ்—சம்மையதாய்க்
கூடுறவைப் பாரிணென்று கூட்டிநகு லேசுரனை
நாடுவழி பாட்டையறி நன்கு. (கூஅ)

நம் ... எடுத்துக்கொண்டமொழி.

சநம் ... சீவவஸ்து=பிராணி.

பாசநம் ... உறவு.

உபாசநம் ... வழிபாடு.

நாகபந்தம்.

அஃது, இரட்டை நாகபந்தமாயின் இரண்டு பாம்புகளும், அட்டை நாகபந்தமாயின் எட்டுப் பாம்புகளும், தம்முட் பின்னிப் புணர்ந்து விளையாடுவனபோலத் தோன்றுமாறு, முறைப்படி சித்திரிக்கப்பட்ட அறைகளிலே எழுத்துகளைத் தொகையிற் சுருங்கிப் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்துப் பாவொது.

இரட்டைநாகபந்தம்.

கலிவிருந்தம்.

ஆறு தாங்கு சடாத ராகமா
வீறு வீங்குறு வேத வாசக
தேறு நேசருட் டேங்கு வானவா
கூறு நீதக வானகு லேசனே. (கூக)

(பொ—ரை.) (கங்கா) நதியைத் தாங்கிய சடையை உடையவரே! ஆகமங்களைத் தந்தருளினவரே! பெருமை மிக்க வேத வாக்கியங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளியவரே! தெளிந்த அடியாரது உள்ளத்திலே நிறைந்த கடவுளே! பெருமை பொருந்திய நகுலேஸ்வரரே! (அடியேன்) தகுதியடையுமாறு தேவரீர் உபதேசித்தருள்க.

இச்செய்யுளை முறையானே சித்திரிக்கப்பட்ட பாம்பு இரண்டிலும் தனித்தனி தலைமுதல் வாலீராக எழுதிவரச் செய்யுள் முடிவொது

மன்றிப் பாம்புகள் பொருந்துமிடத்து எழுத்துகள் ஒத்திருத்தலும் பிறவும் காண்க. எழுத்துகள் தொண்ணூறு; அறைகள் அறுபத்தெட்டு.

இதுவுமது.

நேரிசைவேண்பா.

1. நகுலைப் புரமவாவு நச்சரகக் கச்சுத்
தருவெண்ணிறவிடையாய் தாயாய்—மிகுமற்புப்
பூணணியு மாது புணரு மணவாளா
வேணுதவி யீக மதி. (எ௦)
2. மிகுதி யறுகுடம்பை விட்டுவியன் வீட்டுட்
புகுவெனவே மாநகுலைப் பூவை—மகரமேற்
றேயுமா மாலையே சூடுநீ மாதெய்வம்
பூணின் புரையீ புகல். (எ௧)

(பொ—ரை.) (1) விடம் பொருந்திய சர்ப்பக் கச்சையுடைய, தக்க வெள்ளிய நிறம்பொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய, நகுலேச்சரத்தை விரும்புகின்ற, சிவனே! (அகிலலோக) ஜநநியாகி மிக்க அன்பாகிய ஆபரணத்தை அணிகின்ற உமாதேவியார் புணரும் மணவாளரே! (அடியேற்கு) வலிமை ஈந்து புத்தியும் தந்தருள்க.

(2) பெருமைபொருந்திய நகுலேச்சரத்தில் (வீற்றிருக்கும் மொடியால்) நாகணவாயை ஒத்தவரே! பூந்தாது மேற்பரந்த அழகிய மாலையைச் சூடுகின்ற நீரே பெரிய தெய்வமாதலின், “அநேகமாய சரீரங்களை (எடுத்தலை) விட்டுப் பெருமையாய் மோகூத்தை அடைவாய்” என்று (அடியேற்கு) இனிமையாய் வார்த்தைகளைத் திருவாய்மலர்ந்ருள்க; தஞ்சம் அருள்சு.

ஒரு செய்யுளை ஒரு பாம்பிலும் மற்றச் செய்யுளை மற்றப் பாம்பிலும் எழுதி இருசெய்யுளிலுமுள்ள தூற்றுப்பதினெட்டெழுத்துகளும் (சில எழுத்துகள் பொதுமையாய் வருதலின்) தொகையிற் சுருங்கித் தொண்ணூற்றாறு எழுத்துகளாய் நின்றலும் பிறவும் காண்க.

அஷ்டநாகபந்தம்.

நேரிசைவேண்பா.

நகுலா புரமே நமதுதுறை கோல
நகுலேச கோனெமது நாத—னகுலா
புரநாக மீனப் புணரியுமே லாநாங்
கரிலா எனகறு மினி. (எஉ)

(பொ—ரை.) நகுலேச்சரமே நமது துறை; அழகிய நகுலேசப் பெருமானே நமது தலைவர்; நகுலேச்சரத்து மலையும் (அங்குள்ள) மற் சம் (நிறைந்த) கடலும் மேலானவை; (ஆதலின்) இனி நாம் குற்றத்தி னின்றும் நீங்குவோம்.

இந்த ஒரு கவியைத்தானே தனித்தனி ஒவ்வொரு பாம்பிலும் எழுதி எழுத்துக்கள் தொகையிற் சுருங்குதலும் பிறவும் காண்க.

வினாவுத்தரம்.

அது பலவகைப்படும். பின்னாற் காணும் பதின்மூன்று கவிகளும் வினாவுத்தரக் கவிகள்.

வியஸ்தசமஸ்தசாதி.

அது, தனித்துநின்று உத்தரமான சொற்கடாமே ஒருங்கு கூடி நின்று உத்தரமாகுமாறு பாடுவது.

வியத்த சமத்தகவி மேவழகிற் கென்பேர்

நயத்தகையார் மாளிகைக்கென் னுமம்—பயத்திரைக்கிங்

கனபெய ரென்செம்மற் காம்பெயரென் கீரிமலைக்

கோன்பெயரென் சொல்க குறித்து.

(௭௩)

உத்தரம்—நகுலமலைநாதன்.

1. அழகு ந.

2. மாளிகை குலம்.

3. திரை அலை.

4. செம்மல் நாதன்.

5. கீரிமலைக்கோன் நகுலமலைநாதன்.

ஓசச்சுவி.

அது, நீண்ட கவியில் வினாவும் மிகச் சிறிய சொல்லில் விடையும் வரப் பாடுவது.

கட்டளைக்கலிப்பா.

வெய்ய செய்கைநி சாசரர் வேந்துமுன்

வேற்கை யேந்துவி சாகற் கடல்கெடஇத்

துய்ய தெண்டிரைக் கொண்டதெத் தொல்லுரு

தோன்று மண்டத் தொகைமுழு தீன்றவ

ளைய தோட்டிறந் தாதிபெண் ணானதா

ரல்வ தொள்ளணந் கோடுபுட் பேரொவை

செய்ய வொண்ணகு லேசமா தேவனின்
செல்வ நாயகி யானவள் பாவளே.

(எசு)

உத்தரம்—“மாதேவி.”

1. சூரன் கடலிடைக் கொண்ட உரு மா.
2. உமை தோளிற் பிறந்து சிவன் மனை ஆனவள் ... தேவி-காளி.
- அல்லது { அணங்கின் பெயர் தே.
- { புள்ளின் பெயர் வி.
3. மாதேவன் நாயகி மாதேவி.

சகோதுகசாதி.

அது, குறட் கவியில் வினாவும் நீண்ட சொல்லில் விடையும் வரப் படுவது.

தூள்வேண்பா.

கூட்டுதலென் வல்லினமெய் கொள்ளா தகஞ்சிரங்க
ளீட்டுவிழைச் சென்னகுலையேத்து.

(எடு)

உத்தரம்—“இடந்தலைப்படுத்தல்.”

1. கூட்டுதல் ... இடந்தலைப்படுத்தல்.
2. அகம் ... இடம்.
3. சிரம் ... தலை.
4. கள் ... படு.
5. விழைச்சு ... தல்.

பிரச்சினைத்தரம்.

அது, வினா அமைந்த பாகத்திற்றானே விடையும் அமைந்து மறைந்து கிடக்கப் படுவது.

நேரிசைவேண்பா.

வையம் பணியடியார் மாநகுலையத்தருக்குச்
செய்யவிடை யென்றான் திகழரவ—மையரவர்க்
கெப்படியாம் யாரவரையேத்துவா ரிவ்வினாவிற்
செப்பிடுமூ வுத்தரமுந் தேர்.

(எசு)

வையம் பணி அடியார் - உலகத்தார் வணங்கும் பாதங்கையுடையவராகிய.

உத்தரம்.

1. சிவனுக்கு விடை என்ன? ... வையம் (வாகனம்).
2. ,, அரவு ,, ... பணி (ஆபரணம்).
3. சிவனை எத்துவார் யார்? ... அடியார் (தொண்டர்).

கத்தாபநுதி.

அது, வேறு பொருளியைபினாலே வற உணர்த்தும் சொல்லிற் றுனே விடையும் மறைந்து கிடந்து அரிதின உணரப் பாடுவது.

காரியமுன் னே துளது காணிகழ்ச்சி யோர்சொலென்னுன் சாரிரண்டாம் வேற்றுமைச்சொற் றுனென்னை—சேரொரைய வார்த்தையெவன் கீரிமலை வானவனை யேத்தியுரை யார்த்தகதி தாபநுதி யாய்.

(எஎ)

உத்தரம்.

1. காரியத்தின் முன் உளது ஏது? ஏது (காரணம்).
2. ஓர் இகழ்ச்சி வார்த்தை என்? என்! (சீச்சி!)
3. நான் என்பதின் உ-ம் வேற்றுமை என்னை? என்னை.
4. ஓர் ஐய மொழி எவன்? எவன்!

விடமசாதி.

அஃது, உத்தரத்திலே வேண்டும் எழுத்தை விலக்குதலாலே வேறு உத்தரம் வரப் பாடுவது.

நகுலே சுரர்மகிழு நாரிபரி சுத்தை தகுபேரெ னெண்டரங்கந் தானென்—நிகிரிபெயர் யாதா மழுகின்பே ரென்னகட னுமமெவ னோதாய் விடமமிறை யுய்த்து.

(எஅ)

உத்தரம்—“அமலை.”

1. பரிசுத்தை ... அமலை.
2. தரங்கம் ... அலை.
3. திகிரி ... மலை.
4. அழகு ... அம்.
5. கடல் ... அலை.

வர்ணோத்தரம்.

அது, தனித்தனி எழுத்தாகப் பிரிந்து உத்தரமாகப் பாடுவது.

ஒவ்வோ ரெழுத்தாலா யொண்ணாகுலை வாழ்சிவனை மைவா ணிறவரிக்காம் வண்மனையை—யவ்வானிற் றெய்வமதைப் பக்கிதனைச் செப்புசொற்க டாமிசைந்தே மைவிழியாள் பார்ப்பதிபேர் மற்று.

(எக)

உத்தரம்—“உமாதேவி.”

1. சிவன் உ.
2. அரிமனை (இலக்குமி) ... மா.
3. தெய்வம் தே.
4. பக்கி (பறவை) வி.
5. பார்ப்பதி உமாதேவி.

சிநங்கலாசாதி.

அஃது, உத்தரமாய் நின்ற ஒரு சொல்லின் இறுதி எழுத்துப் பின் வரும் உத்தரத்தின் முதல் எழுத்தாகவும், அதன் இறுதி எழுத்தே அடுத்த உத்தரத்தின் முதல் எழுத்தாகவும் வந்து இங்ஙனமே சங்கிலிபோலத் தொடராகப் பாவெது.

வேதாவின் பேரென்னை வேண்டிவட்ட மாயோடற்
கேதாகும் பேர்திசைக்கங் கென்னபெயர்—மூதூரா
மாநகுலை யேத்தா மதிக்கெட்டாட் கென்னபெயர்
தூரிலவு சங்கிலியாய்ச் சொல்.

(அ0)

உத்தரம்—“பிரமாதிகை.”

1. வேதா பிரமா.
2. வட்டமாயோடல் மாதி.
3. திசை திகை.
4. மதிக்கெட்டாள் பிரமாதிகை.

நாகபாசபேதம்.

அஃது, எழுத்துகள் இரு பக்கத்திலும் நாக பாசம் போலத் தழுவியும், யாதாயினும் கெட்டும், மலை மாற்றுகியும், முறை முறையே உத்தரமாகுமாறு பாவெது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாரார் தொழுநகு லேசருக் கின்பு பயக்குமுனி
வாரார் மகதி முறுக்காணி நாமமென் வாழ்மனைக்குக்
காரார் திருமகட் காமாவுக் கெண்கணற் காம்பொனுக்குப்
பேர்தா மெவையசைச் சொல்லொன் றெதுதகப் பேசுகவே.

உத்தரம்—“மாடகமாடம்மா.”

1. முறுக்காணி மாடகம்.
2. மனை (வீடு) மாடம்.
3. திருமகன் (இலக்குமி) மா.

4. ஆமா (காட்டுப்பசு) கடமா.
5. எண்கணன் (பிரமா) க.
6. பொன் மாடு.
7. ஒரு அசைச் சொல் அம்மா.

சேளத்திரசாதி.

அஃது, உத்தரமாய் நின்ற சொற்கள் யாவும் சேர்ந்து ஓர் இலக் கண சூத்திரமாய் வரப் பாவெது.

நேரிசைவேண்பா.

நக்கர்நகு லேசரெனு நங்கடவுள் பேரொருபு
சர்க்கமெவை நீர்கராதி தம்பெயரென்—புக்ககடை
யற்றகும்பி யாதிங் கறிவுறுதொல் காப்பியத்தோர்
சிற்றரிச்சொற் சூத்திரமென் செப்பு.

(அஉ)

உத்தரம்—“ஐவியப்பாதம்.”

1. கடவுள் ஐ.
2. ஒரு உபசருக்கம் வி.
3. நீர் அப்பு.
4. சுரபி (பசு) ஆ.
5. கடையற்ற கும்பி சும்.
6. தொல்காப்பியத்து ஓர் } ‘ஐவியப்பாகும்’.
- உரிச்சொற் சூத்திரம் }

மந்தியவர்த்தமானுக்கரசாதி.

அது, சில எழுத்துகளை இடையிற் சேர்த்தலால் வேறு ஓர் உத்தர மாக வரப் பாவெது.

கீரி முகமகல்வான் கேடிலலை வீசிமறி
வாரி யிடைப்படிந்த வண்முனியார்—தேருமன்பிற்
சாரவற்கு வேண்டுவரந் தந்தவரை நள்ளிடையி
வீரெழுத்துக் கூட்டி யிசை.

(அங்)

உத்தரம்.

1. கீரி முகம் அகல வாரியிடைப் படிந்த முனி ... நகுலன்.
2. அம் முனிக்கு வரம் தந்தவன் நகுலாசலன்.

காகபாதசாதி.

அது, காகத்தின் பாதம் போல அமைக்கப்பட்ட சித்திர தளத் திலே எழுத்துகள் நின்று முறையே உத்தரமாகப் பாவெது.

வினோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து.

சுக

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாருல சூய்ந்து கடைத்தேறு மாறிடப் பாகமதி
ஹரியை வைத்து நகுலேச ரென்னநன் னுமமுற்றூர்
சீரிய கண்ணுடைச் செய்யாட்கெ னுமமத் தென்றிக்குவாச்
சார்விளி யென்னை நிறங்குறு மேனியுந் தாமெவையே. ()

உத்தரம்.

[வன்.

1. பெண்ணை இடப்பாகத்தே இருத்திச் சிவன் பெற்ற பேர்...வாமதே
2. சீரிய கண்ணுடை (ச்செய்) யாள் வாமலோசனை.
3. தென்திசை யானையின் விளி வாமன்!
4. நிறம் உரு.
5. குறுமேனி வாமனஉரு.

அட்டகளபதும்பந்தம்.

எட்டித்தந்த தாமரை வடிவமாக வரையப்பட்ட சித்திரத்தின் பொ
குட்டாகிய நடுவில் நின்ற எழுத்தே எட்டு விடைக்கும் முதல் எழுத்
தாக வரப் பாவது.

குந்தந் திறல்கலை யானத்தி கச்சக் குவலயமோ
டிந்தனன் கோழி விதிர்ப்பெனும் பேர்கட் கியல்பெயரெ
னந்தண் ணாகுலேச் சுரர்புலி யூரெ னவரிலமெ
னெந்தை சொரூபமென் சொல்வாய் பதுமத் தியையவைத்தே.

உத்தரம்.

1. குந்தம் ... வியாதி.
2. திறல் ... விறல். இவற்றின் இறுதி எழுத்துகளைக்
3. கலையானத்தி... விமலை. கூட்டி வாசிக்கப் பின்னைய மூன்ற
4. கச்ச ... விசிகை. வினாவுக்கும் விடையாகும்.
5. குவலயம் ... விபுலை. 1. சிவனது புலியூர் ... தில்லை
6. இந்தனம் ... விறகு. 2. ,, இல்லம் ... கைலை.
7. கோழி ... விட்டி. 3. ,, சொரூபம்... குடிலை.
8. விதிர்ப்பு. ... விதலை.

சொற்பிரேளிகை.

எண் சீ ர டி வி ரு த்த ம்.

வாரணமாய் முழங்கிடினும் யானை யன்று

வான்கிளர்நீர்த் தெனி னுமொரு பறையன்று

II

சீரியதாய் வரும்போங்கா லுடைய தன்று
 செந்நாவா யுறினுமுண வண்ப தன்று
 மாரிபெயச் செய்திடினுந் தேவு டன்று
 வண்மகர ராசியுறு மங்கு லன்று
 தேருமெவர் தேயந்திடினும் வேசை யன்று
 தென்னகுலை யூருளதென் செப்பு வீரே. (அசு)

உத்தரம்—“கூடல்.”

நீர்த்து ... 1. தன்மையை உடையது; 2. நீரை உடையது.
 நாவாய் ... 1. நாவும் வாயும்; 2. மரக்கலம்.
 மகரராசி ... 1. பன்னிரண்டு இராசியின் ஒன்று; 2. சுராக் கூட்டம்.

பொருட்பிரேளிகை.

நேசைவேண்பா.

கோதினகு லேச்சரத்தே கொண்கைபற்றி வாய்ப்புகுத்திச்
 சாதிவய தோடுபயஞ் சார்முறைநா—ணீதியின்றி
 யெல்லினும்யார் நின்றானு மெவ்வுறுப்புந் தொட்டுநகைத்
 தல்லசொலிக் கொஞ்சுவரே யார். (அள)

உத்தரம்—“துழந்தைகள்.”

காதைகரப்பு.

ஆஃது, யாதேனும் ஒரு செய்யுட்டு உரிய எழுத்துகளெல்லாம்
 தேடி எடுக்கத்தக்கனவாய் ஆங்காங்கு வைத்து அச்செய்யுளை மறைத்
 துப் பாவது.

அவிர்புன் னகைவா யருள்விழிபொற் றுள்க
 டவிரவரிதா நீற்றணிசேர் தன்மைக்—கவிரிதணல்
 வாய்ந்த வறலளகி வாழிநகு லாம்பிகையாள்
 வேந்து மருந்து வினைக்கு. (அஅ)

(பொ—ரை.) புன்னகை ஒன்றும் வாயும் கிருபைக் கண்களும்
 பொற் பாதங்களும் நீங்காத திருநீற்றின் அணியும் அழகிய முருக்கலர்
 போலும் இதழும் நல்ல வாய்ந்த கருமணல் போலும் கூந்தலும் உடைய
 வராகிய நகுலாம்பிகைக்கு நாயகரே! (நமது) வினைக்கு மருந்து
 (ஆவர்). தன்மை - அழகு.

இச்செய்யுளிலே, “அறவாழி யந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்
 லாந்—பிறவாழி ித லரிது” என்னும் திருக்குறட் கவியின் எழுத்து
 களெல்லாம் ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தல் காண்க.

சக்கரபந்தம்.

அது, வண்டியின் சில்லுப் போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே சிற்சில உறுப்பின்கண்ணே முத்துகள் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்துப் பாடுவது. அது நான்காரச் சக்கரம், ஆறாரச் சக்கரம், எட்டாரச் சக்கரம் என மூவகைப்படும். ஆரம் - அரம்=சில்லுக்கம்பு.

நான்காரச் சக்கரபந்தம்.

வஞ்சிவிருந்தம்.

காயு மாலழி மேதகா

காத மேமலை நீளகா

காள நீடுமை நாயகா

காய நாமன மாயகா.

(அக)

(பொ—ரை.) காய்கின்ற மயக்கத்தை அழிக்கின்ற மேதகைமையினை உடையவரே! காத (கூர) ம் நீண்ட (கீரி) மலையாகிய வீட்டை உடையவரே! கருமைநிறம் மிக்க உமாதேவிக்கு நாயகரே! (எனது) மனம் வாக்குக் காயங்களையும் ஆயுளையும் காத்தருளும்.

முப்பத்திரண்டு எழுத்துகளை உடைய இச்செய்யுளை நான்காரச் சக்கரத்திலே அமைக்கும்போது ஒவ்வொரு அடியினதும் முதல் நன்று எழுத்துகள் குறட்டிலுள்ள ஒரே எழுத்தாதலும், அரத்திலுள்ள எழுத்துகள் இவ்வீர் முறை வாசிக்கப்படுதலும் பெற்று, எழுத்துகள் பதினேழாகச் சுருங்குதல் காண்க.

ஆறாரச் சக்கரபந்தம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நன்ன ருணுங்கடுப் போருகப் பண்ணவ நாம்வினைத்த

பன்னகம் பூண்சிவ வீசுக பத்தி பரிந்துதொண்டர்

தின்மை யகழ்ந்தோர் நிலைகதி யாக்கருட் சிலவுச்ச

நன்மைப் பழங்கதி யாய்ந்தவர் சார்நகு லேசவந்தே. (கூ0)

(பொ—ரை.) நன்கு உண்டருளிய நஞ்சாகிய உணவை உடைக்கடவுளே! அச்சத்தை உண்டாக்கிய பாம்புகளை (ஆபரணமாக) அணியும் சிவனே! அடியார்க்கு வரும் தீமைகளை விரும்பிக் களைந்து (அவர்களுக்கு) ஒப்பில்லாத நிலைத்த கதியை ஆக்குகின்ற தயா சீலரே! உயர்ச்சியாகிய நன்மையையுடைய தொல் கதியை ஆர்ந்தவர் (கதியெனச்) சாருகின்ற நகுலேச்சுரரே! வந்து (தமியேற்றுப்) பத்தி தந்தருள்க.

தொண்ணூற்றுமூன்று எழுத்துகளை உடைய இச்செய்யுளை ஆறாரச்சக்கரத்திலே அமைக்கும்போது எழுத்துகள் எண்பத்தைந்தாகச்சுருங்குதலும், குறட்டிலே “நகுலேப்பி” என்பது தோன்றுதலும் பிறவும் காண்க.

எட்டாரச்சக்கரபந்தம்.

நிலைமண்டிலஆசிரியப்பா.

நமுவகல் காஞ்சி கழுமலம் வடுகூர்
பழமலை யாதிய வகமுறச் சிறப்பாய்
நணுகருட் பரணே கதலிகை யார்த்தந
முகில்வரி கெழுமு கல்லுயர் மதிலார்
நகுலேப் பதிவதி நம்பெரு முதல்வர்
தகுமெய்ப் பதநடச் சார்பிரை.

(கூக)

காஞ்சி முதலிய ஸ்தலங்களிலே எழுந்தருளியிருக்கும் தயா பரரே, நமது நகுலேச்சரத்துத் தலைவராகிய தாண்டவ பாதர் என்க. நழுவு-வாழவுதல். கதலிகை - துகிற்கொடி. வரி - நிரை. கெழுமு - பொருந்திய.

நூறு எழுத்துகளை உடைய இச்செய்யுளை எட்டாரச்சக்கரத்திலே முறையே அமைக்கும்போது, எழுத்துகள் எண்பத்தொன்பதாய்த் தொகையிற் சுருங்குமாறும், குறட்டிலே “சிவனே முழுமுதல்” என்னும் வாக்கியம் தோன்றுமாறும் பிறவும் உணர்க.

சுழிதளம்.

அஃது, எவ்வெட்டெழுத்துக் கொண்ட நான்கு அடியாய் மேல் நின்று கீழ் இழிந்தும், கீழ்நின்று மேல் ஏறியும் புறஞ்சென்று உள்ளுடியப் படிக்கத்தக்கதாகப் பாடுவது.

வஞ்சித்துறை.

தகுநகு லேசரங்
குலவிவ யச்சிர
நவிறல முறைச்சு
குவலயம் முயலே.

(கூஉ)

(பொ—ரை.) தகுந்த நகுலேச்சரம் என்னும், விளங்கி வலிமை பொருந்திய பிரான (தல) மாகச் சொல்லப்படும் தலத்தின் முன்னர் உலகம் உய்தலுற்று.

சுருப்பதோபநீரபந்தம்.

அது, நான்கு புறத்தும் வாயில்களை உடையதாய் நினைத்த வழியாற் செல்லத்தக்கதாய்ச் சமைக்கப்படும் வீடுபோல, எப்பக்கத்திலே தொடங்கிப் படித்துச் சென்றாலும் அச்செய்யுளே ஆகும்படி (எவ்வெட்டெழுத்து உடைய நான்கு அடிகளை உடையதாய்) அறுபத்துநான்கு அறைகளிலே முதல் அறை தொடங்கி ஒரு முறையும் இறுதி அறை தொடங்கி ஒரு முறையுமாக இருமுறை எழுதி இயையுமாறு பாடுவது.

கலிவிரூந்தம்.

தேவா நாதா தாநா வாதே
வாரா தேதா தாதே ராவா
நாதே னாகா காணு தேநா
தாதா காயா யாகா தாதா.

(கூட)

(இ—ள்.) தேவா - பிரகாசம் உடையவரே! நாதா - தலைவரே! தாநா - வலிமையினை உடையவரே! தாதா - பிதாவே! வாரா - ஆகாயமானவரே! தேன் நாகா - தேன் (கூண்டுகள் தூங்கும் கீரி) மலையை உடையவரே! காணு - கீதப் பிரியரே! தே - தெய்வமே! காயா - திருமேனியை உடையவரே! யாகா - யாகங்கட்கு உரியவரே! தாதா-கொடையாளரே! வாது வாராதே - வாது வாராதபடி, தேரா - தேர்ந்து, நா தா தா - நா வன்மை தந்தருள்க.

அக்கரகூதகம்.

அது, முழுதாய் நின்று ஒரு பொருள் பயந்தும், ஒவ்வொரு எழுத்தாக நீக்க வெவ்வேறு மொழியாய் வெவ்வேறு பொருள் பயந்தும் நிற்கும் ஒரு மொழியை எடுத்துப் பொருள்கள் காட்டிப் பாடுவது.

நூவுகொச்சகக்கலிப்பா.

மாலகல வெந்நாளு மாநகுலை யேத்துதிரு
மாலுலகு கொம்பேந்த மன்னுமவ தாரநெடு
மாலெனுமம் மோகினிமேன் மாலவுணர் கொண்டதயன்
மாலகலக் கிள்ளியதும் வராகம்ரா கங்கமெனே. (கூச)

1. பூமியைக் கொம்பால் எந்திய மால் பிறப்பு ... ப ி = வராகம்.
2. மோகினிமேல் அவுணர் கொண்டது ... ஆசை = ராகம்.
3. பிரமாவின் மால் அகலக் கிள்ளியது ... தலை = கம்.

இதுவுமது.
கலிவிருத்தம்.

மாதூநகு லாம்பிகை மணாளனரு ளாலே
யாதவனெ னாழிகொ டளந்துவிடு நானு
மோதுபெரு மாட்சியு மொடுங்கிடு பிறப்பும்
வாதகல வோதுதி வசம்வசஞ்ச மென்றே. (கூரு)

1. நாள் ... திவசம்.
2. ஆட்சி ... வசம்.
3. பிறப்பு ... சம்.

நீரோட்டம்.

அஃது, இதழ் முயற்சியாற் பிறப்பனவாகிய உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, ப, ம, வ என்னும் எழுத்துகள் வாராமற் பாடுவது.

நேரிசைவேண்பா.

சாரறநீள் சத்திரங்க டண்ணியசா ரற்றிகிரி
நீநிறைநற் காரளக்கர் நேயநலச்—சீரடியார்
தண்டே னிறையலர்க்கா சால்கிரி நாகநகர்
கண்டாரே நற்கதியர் காண். (கூசு)

ஓற்றுப்பெயர்த்தல்.

அஃது, ஒருமொழியும் தொடர்மொழியுமாய் நின்று கருதிய
பொருளன்றி வேறு பொருளும் பயக்கத்தக்கதாகப் பாடுவது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பிலமேற் சிறந்தது வானத்து முள்ளது நீருடைசூழ்
தலமேற் றொடக்கத்து முள்ளதெம் மீசன் றருதகைத்தா
பிலமேற் பெரியவர் யாகத்து மேய்வது நீணகுலைத்
தலமேற் பொழிந்திடு மாரிய மாமெனச் சாற்றுதியே. (கூள)

இங்கே, 'குழித்திடு மாரியம்' என்பது, பொழித்திடும் சம்ஸ்கிரு
தம் எனவும், பொழித்திடு முகில் நீர் எனவும் பொருள் பட்டு ஒருமொ
ழியும் தொடர்மொழியுமாய்க் கருதிய பொருளன்றி வேறு பொருளும்
பயத்தல் காண்க. ஆரியம் - சம்ஸ்கிருதம், மாரி-முகில், மேகம், அம்-நீர்.

விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து.

சௌ

மாத்திரைச்சுருக்கம்.

அஃது, யாதேனும் ஒரு பொருள் பயக்கும் ஒரு சொல்லின்கண் உள்ள எழுத்தின் மாத்திரையைச் சுருக்குதலால், அச்சொல் வேறு சொல்லாகி வேறு பொருள் பயக்கும்படி பாவுவது.

நேரிசைவேண்பா.

தீர்வைதனி லோர்மாத் திரைகுறைய வெற்புவெற்பிற்
சாரளபொன் றஃகுமெனிற் றுணுகிரா—நீர்நகுலை
சேர்கருட னென்றருகிற் சேந்தனின்னு மொன்றுகெடிற்
சார்புதரு பட்டினமாஞ் சாற்று. (கூஅ)

1. தீர்வை ... கீரி, இதில் ஒருமாத்திரை குறைய, கிரி (வெற்பு).
2. வெற்பு ... நாகம், ,, ,, ,, நகம் (உகிர்).
3. கருடன் ... நாகாரி, ,, ,, ,, நகாரி(சேந்தன்).
4. நகாரி, ,, ,, ,, நகரி (பட்டினம்).

மாத்திரைவந்தநம்.

அஃது, யாதேனும் ஒரு பொருள் பயக்கும் ஒரு சொல்லின்கண் உள்ள எழுத்திற்கு மாத்திரையைக் கூட்டுதலால் அச்சொல் வேறொரு சொல்லாகி வேறு பொருள் பயக்கும்படி பாவுவது.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

மாத்திரையொன் றுறுமலையே வண்ணகுலை மேவுமரன்
மாத்திரையொன் றுறுமனத்தின் மன்னியசிர்ப் பூஷணமா
மாத்திரையொன் றுறுகறுப்பே-மங்கலமாய்ச் சூடுகின்ற
மாத்திரையொன் றுறுநகமா மதிக்கலைநூல் வல்லுநரே.

1. மலை ... நகம், இஃது ஒருமாத்திரை கூட, நாகம் (பாம்பே),
2. மனம் ... அகம், ,, ,, ,, ஆகம் (மார்பில்).
3. கறுப்பு... தமம், ,, ,, ,, தாமம் (கொன்றையே),
4. நகம் ... மலை, ,, ,, ,, மலை (மாலையாம்).

முரசுபந்தம்.

அது, நான்கடி உடையதாய் மேல் இரண்டு களும் தம்முட்
கோழுத்திரி ஆகவும், கீழ் இரண்டு அடியும் தம்முட் கோழுத்திரி ஆக
வும் சிறு வார் போக்கி, முதல் அடி மற்றை மூன்று அடிகளிலும் கீழு
ற்று மீண்டு மேலே போய்க் கீழே இறங்கி முடியவும், இவ்வாதே இறுதி

அடியும் மேலே போய்க் கீழே இறங்கி மேலே போய் முடியவும் தக்க
நாகப் பெருவார் போக்கி எழுத்துகள் அமைத்துப் பாடுவது.

கலிவிருத்தம்.

ஆழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
பாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
வாழி யோதை யுறைநகு லாநகர்
தாழி யோதை யுறைநகு லாநகர். (க00)

(இ—ள்.) பாழி ஓதை உறை நகுல அநகர் ஓது ஐ உறை நகுல
அநகர் - பாழியைக் கொண்ட மலையில் வசித்த நகுல முனிவரார் துதி
க்கப்பட்ட அழகிய பொருளாகிய நகுலேஸ்வரரது, தாழி உறை ஓதை
நகுல அநகர்-பரணி (மண்டலம் வரையும் உயர்ந்த) நீளத்தை உடைய
மதில் பொருந்திய சிறந்த மேன்மையான அந்த ஸ்தலமே, உறை ஓதை
ஆழி நகுலாநகர் - நீர்த்து ளியையும் பேரொலியையும் கொண்ட கடல்
(புடை சூழ்ந்த) நகுலாபுரமாம். வாழி - அசைச் சொல்.

தீரிபாகி.

அது, மூன்று எழுத்துகளைச் சேர்க்க ஒரு மொழியாகியும், அதன்
கண் உள்ள முதல் எழுத்தையும் இறுதி எழுத்தையும் சேர்க்க மற்றொ
ரு மொழியாகியும், இடை எழுத்தையும் கடை எழுத்தையும் சேர்க்கப்
பின்னொரு மொழியாகியும் வருவது.

நேரிசைவேண்பா.

மூன்றக் கரமெம் முதல்விபெயர் மூன்னிறுதி
தோன்றக் கரம்விறற்ல் சூழிடைபீ—றூன்றிங்
கமர்பிறங்க லென்ப வவைநகுலை மேவும்
விமலை விலைமலையாய் விள். (க0க)

‘மூன்று அக்கரம் எம் முதல்வி பெயர்’ என்றது, மலரகிதை எனப்
பொருள்படும் விமலை என்னும் சொல்லினை. அதன்கணுள்ள முதலாம்
மூன்றாம் எழுத்துகள் சேர்ந்து ‘விலை’ என்னும் சொல்லாய் விறற்ல்
எனப் பொருள் படும். இரண்டாம் மூன்றாம் எழுத்துகள் சேர்ந்து
‘மலை’ என்னும் சொல்லாய்ப் பிறங்கல் எனப் பொருள்படும்.

தீரிபங்கி.

அஃது, யாஃ றும் ஒரு செய்யுளாய் நின்றே ஒருபொருள் பயப்ப
தன்றி, அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறு
பொருள் பயக்கத்தக்கதாகவும் பாடுவது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தந்தையென் பேனன்னை தானுமென் பேன்சற் சூருவுமென்பேன்
சந்தையன் பாய்நின்னை நாடிநிற் பேனற் றிருநகுலை
வந்துறச் சீர்மன்னு வாழ்வளிப் பாய்மற் றருணிறையத்
தந்திருப் பாய்வன்னி சேர்கரத் தாய்தற் பரமுதலே. (க0உ)

இச்செய்யுள் மூன்று வஞ்சித்துறையாமாறு அடியிற் காண்க:—

1. தந்தையென்பேன்
சந்தையன்பாய்
வந்து றச்சீர்
தந்திருப்பாய்.
2. அன்னைதா னுமென்பேன்
நின்னைநா டிநிற்பேன்
மன்னுவாழ் வளிப்பாய்
வன்னிசேர் கரத்தாய்.
3. சற்சூரு வுமென்பேன்
நற்றிரு நகுலை
மற்றரு ணிறையத்
தற்பர முதலே.

இதுவுமது.

நேடுகைவெண்பா.

கங்கரா பன்னுகக் கச்சார் வியனிடையாய்
பங்கதனின் மின்னாள் பயில்வடிவா—வெங்கயிலை
மன்னு வியனகுலை வானவா விங்கஞ்ச
லென்னு யியைபயனு மீ. (க0ஊ)

இவ்வெண்பாவும்,

பன்னுகக் கச்சார் வியனிடையாய் பங்கதனின்
மின்னாள் பயில்வடிவா வெங்கயிலை—மன்னு
வியனகுலை வானவா விங்கஞ்ச லென்னு
யியைபயனு மீகங்கரா, என வேறொரு வெண்பாவும்,
பயனுமீ கங்கரா பன்னுகக் கச்சார்
வியனிடையாய் பங்கதனின் மின்னாள்—பயில்வடிவா

வெங்கயிலை மன்ன விபனகுலை வானவா
விங்கஞ்ச லென்ன யியை, என மற்றொரு வெண்பாவுமாய்த்
திரிபங்கி ஆயிற்று.

துவிபங்கி.

பத்திதா புத்திதா பாங்காய்ப் பொலியுமியற்
சித்திதா முத்திதா சீர்நகுலை—முத்தநகை
யுத்தமியாள் பங்கா வுயர்கயிலைப் பண்ணவா
பத்தியுளார் தங்கோ பரா.

(௧௦௪)

இவ்வெண்பா,

புத்திதா பாங்காய்ப் பொலியுமியற் சித்திதா
முத்திதா சீர்நகுலை முத்தநகை—யுத்தமியாள்
பங்கா வுயர்கயிலைப் பண்ணவா பத்தியுளார்
தங்கோ பராபத்தி தா, என வேறொரு வெண்பாவாய்ப்
படித்தற்கு இயைந்து துவிபங்கி ஆனமை காண்க.

பிறிதுபடுபாட்டு.

அஃது, அடி தொடைகளை வேறுபடுத்தலால் முன்னைய நிலை
மாறி வேறொரு செய்யுள் ஆகும்படி பாவலது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிபிர மேந்திர ரன்புட னேத்து மணிநகுலைப்
புரியமர் வான்கங்கை பொங்கினர் திங்கள் பொலிசடையான்
விரிமறையே யுருவாய் வருவான் மிளிர்டியைப்
பரிவுட னெண்ணுநர் பாறாப் பரகதிப் பாங்கரன்றே.

(௧௦௫)

இக்கட்டளைக்கலித்துறை,

அரிபிர மேந்திர ரன்புட னேத்து
மணிநகுலைப் புரியமர்வான் கங்கை
பொங்கினர் திங்கள் பொலிசடையான் விரி
மறையே யுருவாய் வருவான் மிளிர்
ரடியைப் பரிவுட னெண்ணுநர்
பாடி பரகதிப் பாங்கரன்றே, என ஓர் நேரிசை

யாசிரியப்பா ஆவதும் காண்க.

விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து.

ருக

இதுவுமது.

தாங்கி யெனைக்காத்த றப்பாது நிற்பாரந் தாங்கிலையே
வீங்கிச் சரணென்று பாங்காகி யாரை நிலைக்களமா
யாங்குப் புகல்செய்வ நோர்கொள் விடையா யிசைநருலைப்
பூங்கமழ் சோலை புடையார் சினகரப் புங்கவனே. (க0௬)

இக்கட்டளைக்கவித்துறையின் மூன்றாம் அடியில் உள்ள “இசை” என்பது நறுக வாசிக்க;

தாங்கி யெனைக்காத்த றப்பாது நிற்பாரந்
தாங்கிலையே வீங்கிச் சரணென்று—பாங்காகி
யாரை நிலைக்களமா யாங்குப் புகல்செய்வ
நோர்கொள் விடையா யிசை, னுன ஓர் நேரிசைவெண்பா

ஆவது காண்க

சதுரங்கபந்தம்.

அது, நிரைக்கு எவ்வெட்டாக எட்டு நிரை கொண்ட அறுபத்து
நான்கு அறைகளிலே, நான்கு பக்கத்து ஈற்று நிரைகளிலும் நான்காம்
அடி தோன்ற, எழுத்துகள் பொதுவின்றி அமையப் பாடுவது.

வெண்பா.

நீதா சதாபயனே நீபலர்க்குஞ் சாலமயற்
றீதார் மனமகற்றச் சீர்நருலை—யேகலாற்கொள்
வீடார் மிடற்றகலா நீலா கமலபதா
நீதா பலமகலா நீ. (க0௭)

(இ—ள்.) கொண் நீடு ஆர் மிடற்று அகலா நீலா - பெருமை நீடு
தல் பொருந்திய கண்டத்தினிடத்தே நீங்காத நஞ்சக் கறையை உடையவரே!
கமலபதா - தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களை உடையவரே!
நீதா - நீதியை உடையவரே! நீ பலர்க்கும் சாலமயல் தீது ஆர் மனம்
அகற்றச் சீர் நருலை எகலால் - தேவரீர் பலர்க்கும் (அவர்களுடைய)
மனத்திற் பொருந்திய மயக்கமாகிய தீமையை மிகவும் நீக்கும்பொரு
ட்டுச் சிறப்பாகிய நகுலேச்சரத்தின்கண் எழுந்தருளு வால், பலம் அக
லா நீ—பேறு நீங்காத தேவரீரே! நீ சதாபயனே தா வரீர் எப்பொ
ழுதும் பேற்றினைத் தந்தருள்க.

வேலாயுதபந்தம். (மாலைமாற்றுமாம்.)

அது, வேலாயுதம் போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே, காம்பின் அடி தொடங்கி வாசித்துப் போய்ப், போயவழியே மீண்டும் வாசித்துத் தொடங்கிய இடத்திற்கு வரச் செய்யுளும் முடியத்தக்கதாய் எழுத்துகள் அமைத்துப் பாடுவது. அப்படி வாசிக்குங்கால், காம்பும் இலையும் பொருந்துமிடத் தெழுத்து ஆறு முறையும், நுதியெழுத்து நான்கு முறையும் மந்தவை இவ்வீர் முறையும் வாசிக்கப்பட்டு நிற்கும் என்றறிக.

வஞ்சிவிருந்தம்.

மாக லாநய னாகிவா
வான மாகக னாகவா
வாக னாகக மாநவா
வாகி னாயந லாகமா.

(க0அ)

(இ—ள்.) வானம் ஆகு அகல் நாக - மழை உண்டாதற்குக் காரணமாகிய அகன்ற (கீரி) மலையை உடையவரே! ஆ வாகனா - இடபவாகனத்தையுடையவரே! ககம் ஆனவா - (சிம்புட்) பறவை ஆனவரே! வாகின் ஆய நல் ஆகமா - அழகோடு பொருந்திய நல்ல ஆகமங்களை உடையவரே! மாகலா நயன் ஆகி வா - பெருமை பொருந்திய கல்வீப்பயனாழ் வந்தருள்க.

முப்பத்திரண்டு எழுத்துகளை உடைய இச்செய்யுளை வேலாயுத சித்திரத்திலே அமைக்கும் போது எழுத்துகள் பதின்மூன்றாகத் தொகையிற் சுருங்குதல் காண்க.

இராதபந்தம்.

அது, தேர்போலச் சமைக்கப்பட்ட சித்திரத்திலே, முதல் மூன்றடி எழுத்துகளையும் நான்காமடி முதல் எழுத்தையும் அமைக்க, நான்காமடி எழுத்துகள் நடு நிரையிலே ஒழுங்கு அமைத்திருக்கத்தக்கதாய்ப் பாடுவது.

நேரிசைவேண்பா.

கூறுதனிற் பார்ப்பதியாய்க் கோணை விடையூர்வா
னேறுவிய ார்நகுலக் கேந்தன்முத்திப்—பேறுதருந்
தாதா பா ாருவித் தையல்சீர மேவைத்தான்
பாதார விந்தவிணை பற்று.

(க0க)

(க—ரை.) உமாதேவீ பாகராய் இடபத்தைச் செலுத்துபவரும், நகுலேச்சரத் தலைவரும், முக்திப்பேறு தரும் பிதாவும், கங்கையைச் சிரசிலே தரித்தவரும் ஆகிய சிவபெருமானது பாதம் இரண்டுமே (நமக்குப்) புகலிடம்.

இச்செய்யுளின் முதல் மூன்றடி எழுத்துகளாலும் நான்காமடி முதல் எழுத்தாலும் அறைகள் எல்லாம் நிரம்புதலும், நான்காமடி எழுத்துகள் இரத்தின் முடி தொடங்கி அடிவரையும் உள்ள நடுகிரை எழுத்துகளாய் விளங்குதலும், ஆதலின் எழுத்துகள் எழுபத்துமூன்றும் அறுபத்துமூன்றாகத் தொகையிற் சுருங்குதலும் காண்க.

பதுமபந்தம்.

அது, முறையே எட்டு, பதினாறு, முப்பத்திரண்டு என்னும் இதழ்களை உடைய மூன்றடிக்குத் தாமரைமலர் போல இயற்றப்பட்ட சித்திரத்திலே பொருட்டில் உள்ள எழுத்து எண்முறையும் மூன்றடிக்கு லும் உள்ள முதல் எழுத்துகள் இவ்வீர் முறையும் வாசிக்கப்பட்டுப் பொதுவமையப் பாடுவது.

வாழி.

நேரிசைவேண்பா.

வாழிசெழி யூழிதெழி யாழிகொழி யாழிவழி
வாழிநகு லாசலஞ்சீர் மங்கையரன்—வாழியே
வாழிநகு லேச்சரந்தான் வாழிசைவம் வாழிதொண்டர்
வாழிபுயல் வாழிபுவி யே. (கக0)

(க—ரை.) நகுலேச்சரத்துக் கடலும், நகுலமலையும், நகுலாம்பிகையும், நகுலேஸ்வரரும், நகுலேச்சரமும் சைவசமயமும், தொண்டரும், புயலும், பூமியும் நீழி வாழுக.

செழி ஊழி - செழித்து ஊழிகாலத்துக்கு. தெழி ஆழி-சப்திக்கின்ற கடல். கொழி ஆழிவழி - (திரைகள் முத்து முதலியவற்றைக்) கொழிக்கின்ற கடற்கரையின்கண். ஆழி - கடற்கரை. வழி - எழுநூருபு. இச்செய்யுளைப் பதுமத்திலே அமைக்கும்போது 6 ன் எழுத்துகள் அறுபத்தேழும் ஐம்பத்தேழாய்ச் சுருங்குதல் காண்க.

ருச நடுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து.

இதுவுமது.

தேகசுக மாகவக யுகமிக வாகடைக
தேகமிதி லீவ்டசித்தி தீர்க்காயுள்—போகம்
வரவிலங்கைப் பல்பதிவு வண்டலைவற் கிதை
யருளோடு பசரிப்போற் காம். (ககக)

இலங்கைப் பல் பதிவு வண் தலைவரும், ஈதை அருளோடு உபசரிப்
பவரும் ஆகிய அவருக்கு, தேகசுகம் ஆக; அகயுகம் மிக; வாகு அடைக;
தேகமிதில் இவ்டசித்தி, தீர்க்காயுள், போகம் வர என முடிக்க.

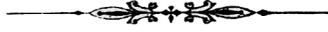
நடுலேச்சர விநோத விசித்திர கவிப் பூங்கொத்து
முற்றுப்பெற்றது.
திருச்சிறம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

நகுலேச ஸ்தோத்திரம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

நீர்க்கடலும் வான்மலையு நீண்டநீருக் கோவில்களும்
பார்க்கப்பார்க் கக்கவரும் பான்மையவாய்ச்—சீர்க்கிடமாய்த்
துன்னுநகு லைப்பெருமான் நேத்திரநான் பாடவைங்கை
முன்னவனை யேத்தீடுவேன் முன்.

கலிலைத்துறை.

தீருவும் வாணியுங் கைப்பணி தீனந்தீன மியற்றி
மருவ வாணது லாம்பிகா பதிநீன வணங்கிப்
பரவு மேழையேன் வாசகம் பரிவுட னீகேட
டருளு மாறிலை யோதுய ரகற்றினி யரனே. (க)

பொன்னுந் தோத்தமின் வேணியாய் பொலிநிறஞ் செக்க
ரென்ன மேவினோய் மழவிடை யேறுசே வகனே
மன்னை நேரிடை யாணது லாம்பிகை விளங்கி
மன்னும் பாகநீன் றிருவடி மலர்க்கடைக் கலமே. (உ)

பாவம் புண்ணியம் பதுக்கநற் கலவியும் பரிவின்
மேவும் புண்ணியம் புரிதரசீ செல்வழம் விழைந்தே
றுவி நன்பத மடைந்தீடப் பக்தியு மருள்சேர்
தேவ ஞானமும் வேண்டினே னதுலையிற் சிவனே. (ஈ)

வைய மேற்பிறந் திறந்துழல் வாழ்வின் மயவக்
நைய வோவேன விடுத்தனை நகுலையிற் பரனே

யைய யோகமிங் கியற்றிநீன் னடியிணை மலராஞ்
செய்ய நீழலில் வாழ்வதெக் காலமோட்சுவனே. (சு)

துங்க மங்கல மதங்கநன் றுந்துபி துவன்றி
யங்க ணைங்கணு முழங்கிட வம்பலத் தணைந்தே
பொங்கு மைந்தொழிற் றண்டவ நாடொறும் புரிவோ
யங்க ணன்னது லேசநீன் சரணைன்க் கரணே. (ரு)

தேவ தேவசிற் சபேசபொற் சேண்டொழ நதுலைக்
காவ லோயுமா பதியெரிக் கரவுரி யுடையா
யாவ லாற்றேழ வோர்க்கநுள் சகாயபே ரன்பிற்
பாவ லொர்புகழ் மாலையாய் பரசிவ நமவே. (சு)

சோம சேகர வங்கிநேத் திரதுண ரிதழித்
தாம வீசகநி காநர த்யாளுதண் ணதுலை
வாம நாயகி சமேதகார் மணிக்கா மலர்க்கோழ்
காம னொழிக் கந்தக கனிந்தரு ளெனக்கே. (௭)

நாக பூஷண தீரிபுராந் தகநது லேச
போக வாசவ னயனரி புங்கவ ரேத்தத்
நாக சோகநீத் தநுள்புரி சங்கர தணியா
வேக மாயநு ழீணையெதும் வேறெனக் கிலையே. (அ)

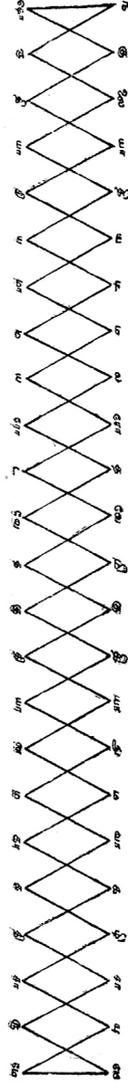
கால காலவெண் கபாலிமா தேவழக் கண்ண
துல பாணிய வருட்கண கூடலையி னடிப்போய்
சீல மேவிய நதுலையிற் றிகம்பர சிறியேன்
ஞால மேலுய நலம்பல நிறைக்குக நயந்தே. (க)

போற்றி வானது லேச்சர மேவிய புனிதா
போற்றி சாம்பவி தோய்த்தீடும் புயாசலப் பகவா
போற்றி சாநுழம் மலமறுத் தாள்பதிப் பொருளோ
போற்றி போற்றிநீன் றிருவடி யாமெழிற் புணையே. (க0)

சம்பூரணம்.

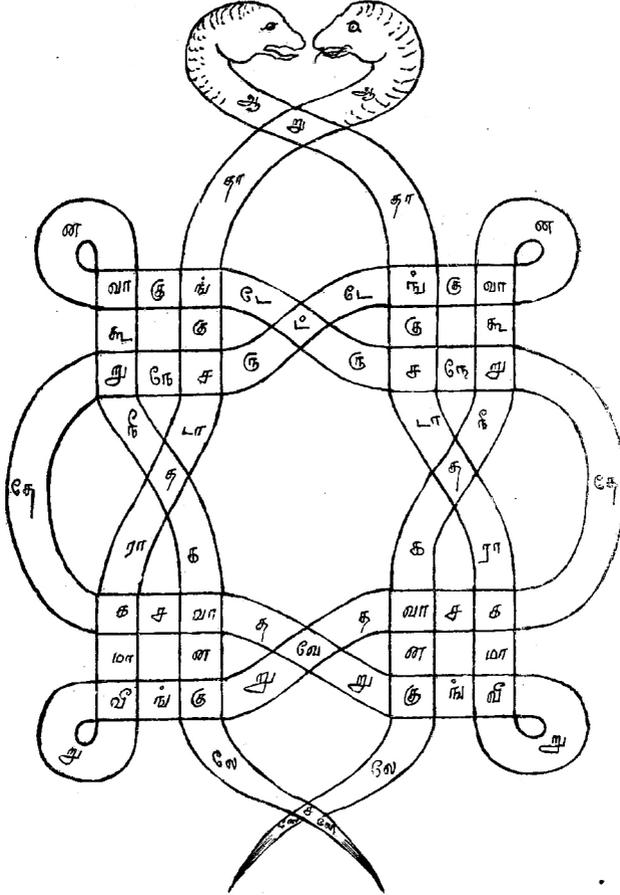

30-ம் 31-ம் பக்கம்
கோழுத்திரிகாபந்தம்.

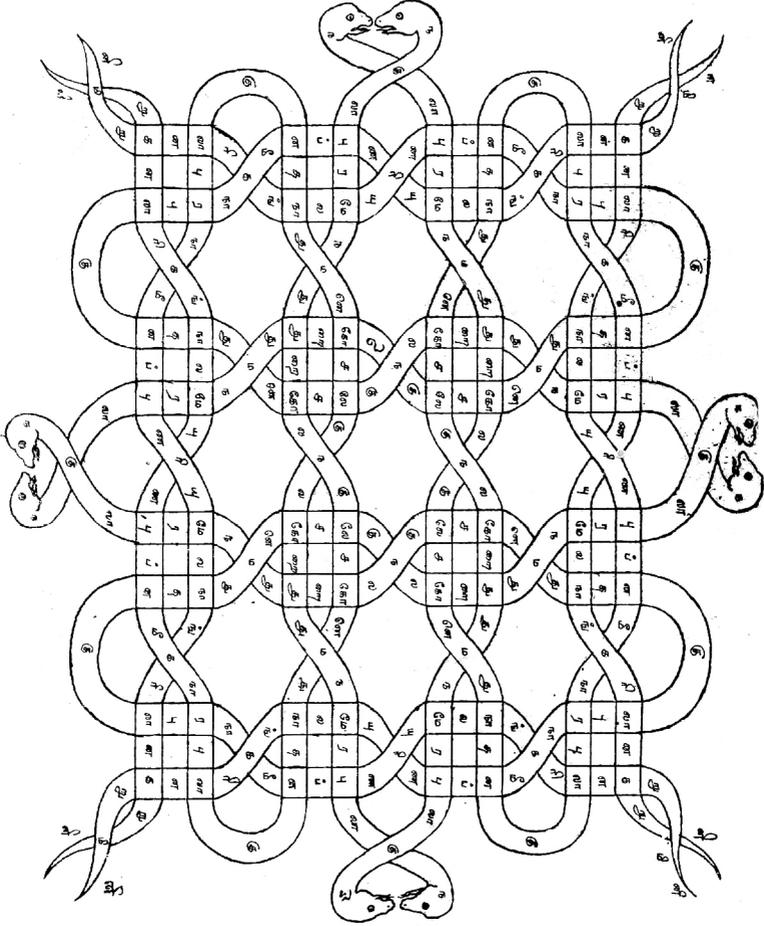
34-ம் பக்கம்

இரட்டைநாகபந்தம்.

35-ம் பக்கம்

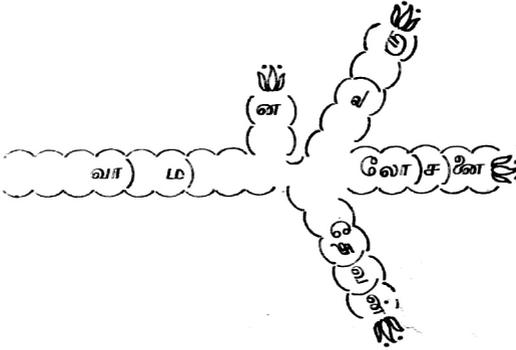
அஷ்டநாகபந்தம்.

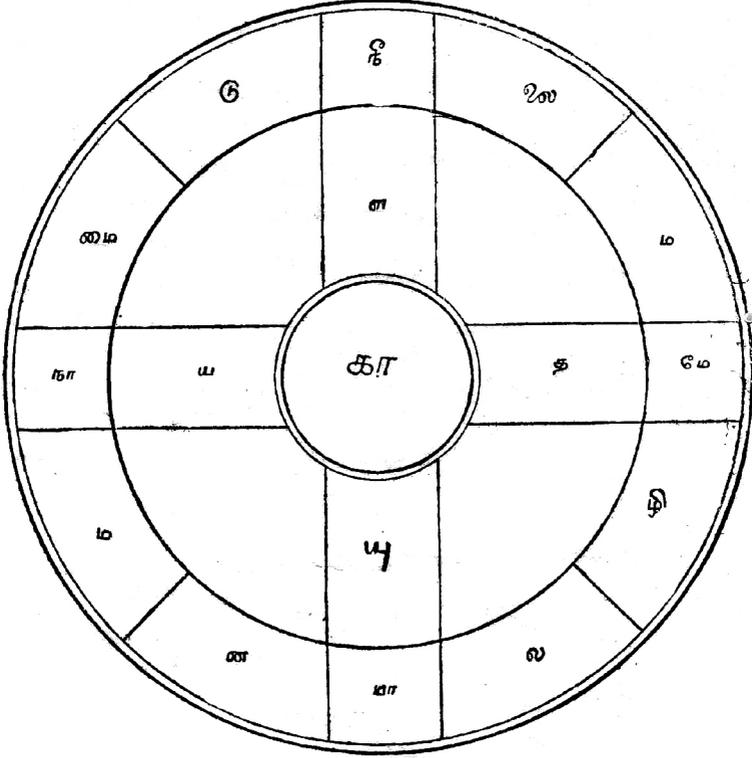
39-ம் பக்கம்
நாகபாசபந்தம்.

•	மா	
மா	ட	க
	ம்	

41-ம் பக்கம்
காகபாதபந்தம்.

43-ம் பக்கம்
நான்காரச்சக்கரபந்தம்.

44-ம் பக்கம்
சுழிகுளபந்தம்.

த	கு	ந	கு	லே	சு	ர	ங்
கு	ல	வி	வ	ய	ச்	சி	ர
ந	வி	ற	ல	மு	ன	ச்	சு
கு	வ	ல	ய	ஃ	மு	ய	லே

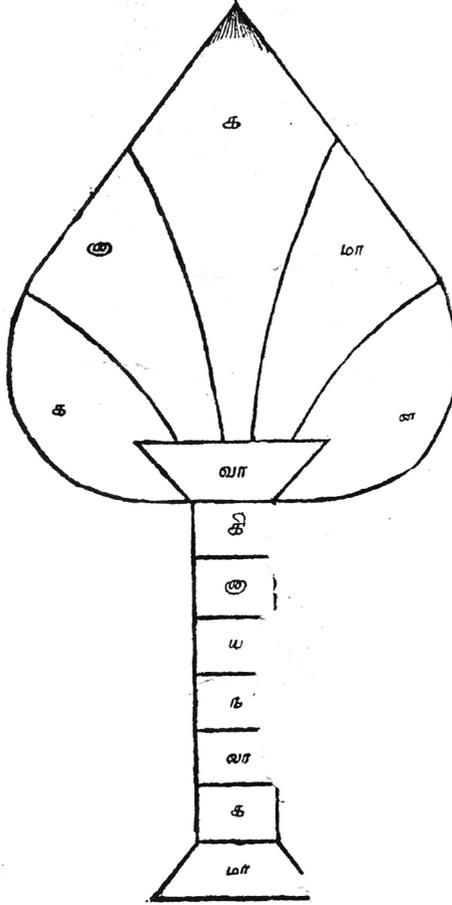
45-ம் பக்கம்
சுருப்பதோபத்திரபந்தம்.

தே	வா	நா	தா	தா	நா	வா	தே
வா	ரா	தே	தா	தா	தே	ரா	வா
நா	தே	னா	கா	கா	னா	தே	நா
தா	தா	கா	யா	யா	கா	தா	தா
தா	தா	கா	யா	யா	கா	தா	தா
நா	தே	னா	கா	கா		தே	நா
வா	ரா	தே	தா	தா		ரா	வா
தே	வா	நா	தா	தா		வா	தே

51-ம் பக்கம்
சதுரங்கபந்தம்.

நீ	தா	ப	ல	ம	க	லா	நீ
தா	ச	நீ	ர்	ன	ற்	க	லா
ப	யு	னே	க்	ம	ற்	ற	க
ல	சா	ஞ்	கு	ர்	ச்	ற்	ம
ம	ய	ற்	நீ	தா	சீ	ட	
க	யே	லை	கு	க	ர்		ப
லா	ற்	கொ	ன்	னீ		ர்	தா
நீ	லா	க	ம	ல		கா	நீ

52-ம் பக்கம்
வேலாயுதபந்தம்.

ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்

இ. நமச்சுவாமிநாதன்
(1923)

சிவமயம்
 ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள்
விளக்கம்.

இஃது
 யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்
ஸ்ரீமத். அ. குமாரசாமிப்புலவர்கள்

மஶனாக்கர்
 யாழ்ப்பாணத்து — மல்லாசம்
ஸ்ரீ. இ. நமசிவாயப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
 நூலாகிய புத்திரகதிக்கு அன்பளிப்பு
 பரமேசுவர விதாயை மாணவ சீமந்தி வழுப்பியவர்

நம. சிவப்பிரகாசமென்பவரால்
 உரையுடன்

வயாளினாள்
 ஜய சிறி சாரதா பீடேந்திரசாலையில்
 முத்திரச்சுரணஞ் செய்யப்பெற்றது.
 உருதிரோற்காரி னுட்புரட்டாதி மீ 1923.

யாழ்ப்பாணம்
 சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையில்
 மறுபதிப்பு செய்யப்பெற்றது.
 உருதிரோற்காரி னுட்புரட்டாதி மீ

இரண்டாம் பதிப்பு. 1983 **விலை ரூபா:- பத்து**

Copy Right Registered

சிவமயம்
ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள்
விளக்கம்

இஃது

யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம்
ஸ்ரீமத். அ. குமாரசாமிப்புலவரவர்கள்
மாணக்கர்

யாழ்ப்பாணத்து - மல்லாகம்
ஸ்ரீ. இ. நமசிவாயம் பிள்ளை அவர்கள்
இயற்றியது.

நூலாசிரியர் புத்திரனும்,
பரமேசுவர மகாவிதாலய மாணவருமாகிய
நம. சிவப்பிரகாசமென்பவரால்

உரையுடன்

வயாவிளான்

ஐயசிவீ சாரதா பீடேந்திரசாலையில்
முத்திரீகரணஞ் செய்யப்பெற்றது.
ருதிரோற்காரி ன்ரு புரட்டாதி மீ 1923.

யாழ்ப்பாணம்
சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையில்
மறுபதிப்பு செய்யப்பெற்றது.
உருதிரோற்காரி ன்ரு ஐப்பசி மீ.
1983.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)
Copy Right Registerod
(i)

உ
சிவமயம்

பதிப்புரை.

செந்தமிழிமாள் செல்வர்களே!

என்தருமைத் தந்தையாராகிய செந்தமிழ்த் திருவாளர் ஸ்ரீ நமசிவாயம்பிள்ளையவர்கள் இறைவனாடியிணைப்பத்திமையுந் தேனும் பாலும் போன்று தித்திக்குங் கவித்துவ வன்மையுமாகியவற்றைக் கருவிலே திருவெனக் கொண்டனரென்பதையன்னுரியற்றிய திருப் பாடல்களையினிது புலப்படுத்தாநிற்கும்.

தமிழ்ப் புலமையாளர் நூலச்சிடுதன் முதலியவற்றிற்கேற்ற பொருள் வசதி முதலாயன வாய்ப்பெற்றிலரென்பது யான் கூறுதலு மாவசியமாகாது. அருமருந்தன்ன பலப்பல பாக்கள் பண்டைக் காலங்களிற் போலச் சிதல்வாய்ப்பட்டிற்று போகாதுநிலைத்துவரும் பொருட்டும், நம்மனோர் பலருமில்வரிய பாடல்களைப் பாடிப்பேரின்ப மெய்துதற்பொருட்டும் என்னைப் பெற்று வளர்த்துவருமருங்கடமை யைக் காப்பாற்று தற்பொருட்டும், அப் பெருந்தகையாளரியற்றிய பல நூல்களையும் வெளிப்படுத்துதலெனது நோக்கமாயிருப்பினும், யான்கல்விபயிலுதன் முதலிய துறைகளுட்புக்கு அவாகாசமின்றி இது பொழுதிருந்துவருதலினவற்றுளொன்றாகிய “ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள்விளக்கம்” என்னுமில்வரிய பனுவலே இதுபொழுது வெளியிடுகின்றேன். இதிற்காணப்பெறுங் குற்றங்களென்னுடையனவென்றறிஞர்கள் பொறுத்தாதரிப்பார்களாக.

1923. புரட்டாதி

இங்ஙனம்
நம. சிவப்பிரகாசம்
மல்லாகம்

பாயிரம்.

நிலைமண்டில அசிரியப்பா.

இலங்காதீபத் திசைந்திடுபல்வளங்
கலங்காதுறுமா காணமொன்பதனு
ளானைமுகன்குக னைம்முகனமருநற்
ருனமதுடைத்தாய்த் தவமுனிநகுல
னுகரம்பெற்றுநோ யறமுன் னராடிய
சாகரசங்கமஞ் சார்புண்யதீர்த்தமுற்

(ii)

றரசியற்சங்கத் தமர்ந்துசிங்கம்போற்
 புரவலர் மதிக்கவெம் புன்மைக ளொன்றுமே
 விராமதைத்தொடு மெழுந்துவாதாடு
 மிராமதைத்துரை யியற்றிய நலம்பெறு
 பரமேசபள்ளிபெண் பாலினர் விதாலயந்
 திரமேவுமானி சிறந்த கல்லூரி
 இன்னமு வெவ்வே றியல்விதாலயத்தொடு
 பன்னுசைவப்பரி பாலன சபையா
 ரிந்துக்கல்லூ ரியேந்திரசால
 யிந்துக்கல்லூ ரிளையென விளங்கச்
 சற்குருநாத சாமிமுன்னுறையன்
 பெற்றுநற்பாவலர் பேசிடமிசைப்பா
 வடமாகாணவ மல்கிடத்துலங்கும்
 வடமாகாண மன்னுமர்ப்பெயர்களோ
 டிறையவற்காட்டுஞ் ஞானவுட்பொருளைச்
 சிறுவருமறிந்து செப்பருநலம்பெற
 வாக்கினளோக்கி லவனியேர் பிணியைத்
 தாக்கநன்மருந்தைத் தண்ணியகனியினுட்
 பொதிந்தருத்திடுதல் போலவாம்புகன்றவிச்
 செய்யுளொவ்வொன்றிலும் செறிந்திடுஞ்சிவதுதி
 பெய்தலாற் பெரியோ ரிகழ்ந்திடாரடைமொழி
 யின்றியமையாதுறும் பெயர்க்கியைபொரு
 ணின்றிடத்தகுஞ்சொன் னிறுவியுநீட்டியுங்
 குறுக்கியுந்திரிபுவன் மெல்லினங் கொள்ளவுஞ்
 சுருக்கமுற்றுப்பொரு டோற்றவுந்தூயவெண்
 பூத்தவிகடையாள் புரிதுணை பற்றி
 யாத்தனன் கலித்துறை யணிகொள்பாவகை
 ஊர்ப்பெயருட் பொருள் விளக்க மென்றுலவவோர்
 ஏர்ப்பொலிநாமமு மிட்டனனிந்தநூல்
 படித்தார்க்கின்பம் பயக்குமுட்பொருளுர்
 பிடிப்பார் விநோதம் பெய்யுமற்றெவர்க்கும்
 நூற்றின் எழுபத் தைந்துநூல்சேர்ந்தலுர்
 மேற்பட நின்றவை விரைவினில் வெளிவரும்
 சாற்றிந்நூல்படித்தனர் தக்கவர் தரும்பிழை
 யேற்றகமகிழ்வினோ டியையத்திருத்தலுள்
 குணமுளகொண்டு குறைகளைத் தகமபிழ்
 வண்ணவது பெரியோர்க் காங்கடனோமே

(III)

சிறப்புப் பாயிரம்.

புலோவிநகர்

பிரமலி. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக் குருக்களவர்கள் சொல்லியது

கலித்துறை

திருவளரூர்ப்பெயருட் பொருள்வேறு தெரியுநா
றெருளுறவாக்கினன் மல்லாகவாசன் நிகழ்பலநான்
மருவுகுமாரசுவாமிப்புலவனன்மாணவகன்
வருபுகழ் சேருநமச்சிவாயப் பெயர்வண்புதனே

பருத்தித்துறை

பிரமலி ச. சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகளவர்கள் சொல்லியது

விருத்தம்

திருவளர்மல் லாகமவளர் நமசி வாயச்
சீர்ப்புலவ னூர்ப்பெயருட் பொருள் விளக்க
வுருவளரும் பாவகையா லுணர்வு சான்ற
வுத்தமர்மெச் சிடப்புக் கன்ற கவிதை தன்னை
மருவுளஞ்சேர்த் திடுந்தோறும் மின்பு தேங்கு
மலிசடைவேணியன்றுதியீ திவன்றன் கல்விப்
பெருவளத்தை வெளிப்படுத்து மாண்பிற் ருகும்
பேருலகிற் சிறந்து பொலிந் திடுக நன்றே.

'உலகியல் விளக்க' நூலாகிரியரும்

பரமேஸ்வர மகா விதாலயத் தலைமைத் தமிழ்ப்போதகாகிரியரும் ஆகும்
பிரமலி. ச. நவந்தகிருஷ்ணபாரதியார் அவர்கள் சொல்லியது

வெண்பா

இலங்கைவட மாகாணத் தெய்தூர் பலவா
னலங்கனிந்து மெய்ப்பொருளை நாட்டி-இலங்கொருநா
லொன்றையளித் தான லுயர்நமச்சி வாயவள்ளல்
கன்றையளிக் கும்பசுவொக் க.

(iv)

ஸ்ரீமதி. சூறுமுக்கநாவலரவர்கள் மருகரும் மாணாக்கரும்,
வித்துவ சிரோமணியுமாயி

ஸ்ரீ. ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள் மருகரும் மாணாக்கருமாயி
ஸ்ரீ. சிவ. இ. மாரிமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள் சொல்லியது.

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா.

திருவளர்கமலத் திருவளர்செல்வியு
மருங்கலைவாணியு மருள்செய்தேயமர்
இலங்கையெனும்பெயர் இலங்குமிந்நாட்டின்
றுலங்குமுத்தரத் தூயமாகாண
நலந்திகழர்க்கை நன்குறவமைத்தே
யட்டதிக்கெங்கு மறிஞ்சுக் கன்புகழறும்
கட்டளைக்கலித்துறைச் கண்ணியப்பாவினா
லுரர்ப்பெயருட்பொருள் வாய்ப்புறுவிளக்கச்
சீர்ப்பொலிநூலிதைச் சிறப்புறத்தந்த
அன்னவன்யாரெனி லறைகுவன்கேள்ர்
பன்னகவேந்தெனப் பண்டிதோத்தமனாய்ப்
பன்னெடுங்காலம் பாரினில்லைகி
கன்னியோர்பங்கள் கந்தவேடந்தை
யென்னையாளிறைவ னிருங்கழலடைந்த
சுண்ணைக்குமார சுவாமிப்புலவரின்
நன்னயமாணவன் நற்குணசீலன்
பொன்னவனென்னப் பொலிந்திப்புந்தியான்
தார்செறிகுவளை தரித்திடுபுயத்தான்
காராளர்போற்றும் வேளாளர்சீலன்
கற்றவர்க்கினியன் கருணைமிக்குடையான்
உற்றவர்க்குதவு முயர்குணசீலன்
மின்னவனானையும் பொன்னணிமாற்பன்
நன்னூன்முதலிய தொன்னூரல்பயின்றேன்
சென்னியாறுடைய செங்கணைறவனையுஞ்
சென்னிமாறுடைய செல்வன்றனையுஞ்
சென்னியாறுடைய செல்வக்குணையுந்
தன்னகத்தேத்துந் தகைமைபெற்றுள்ளோன்
கொல்லாவிரதங் கொண்டிருசீல
னல்லோர்வாழும் மல்லாகவாச
னிராமப்பிள்ளை யெனும்பெயர்கொண்ட
நராதிபன்றனது நற்றவத்தித்தேதான்
சமயநெறியைச் சமூகநிறியுந்நீதான்
நமசிவாயப்பேர் நாவலன்முனை.

(v)

வண்ணவைத்தீசர் "ஒருதுறைக்கோவை" நூலாசிரியர்
வண்ணநகர் ஸ்ரீ. க. வயித்தியலிங்கப்பிள்ளை அவர்கள் சொல்லியது.

அறுசீர் ஆசிரியவீருத்தம் .

செல்லாருந் தண்டலைசூழ் யாழ்ப்பாணத்
தூர்களின்பேர் சேர்த்து மேலானு
சொல்லாரு மூர்ப்பெயருட் பொருள்விளக்க
மென்றொருநா ரொடுத்தான் பொற்பார்
மல்லாக வசனிரா மப்பிள்ளை
யுளுற்றுதவ மதலை சான்றோ
ரெல்லாரும் புகழ்நமசி வாயவபி
தானமுள வேந்தன் மாதோ.

வயாவிளான் சுதேசநாட்டியப்பத்திர அதிபர்
ஸ்ரீ. க. வேலுப்பிள்ளையவர்கள் சொல்லியவை

விருத்தம்

சீர்ப்பொலிமல் லாகநிக மத்தி னொன்றின்
டிறல்படைத்த பற்குணன்செந் திருநி வாசன்
தார்குவளை யணிமார்பன் சுனைக்கு மார
சாமியெனுங் கவிஞனந்தே வாசி முக்க
ணருகந்த வடியனமச் சிவாயன் கற்றோ
ராரும்வியந் தகமகிழ வருமை யோங்க
ஊர்ப்பெயருட் பொருள்விளக்க மெனவோர் நூலை
யுளுற்றினனெஞ் ஞான்றுமுல குலவ மாதோ.

வழுத்திடவேத் திக்கவிஞர் வீணு கான
மருவியபல் லிடப்பெயர்க்கு வண்மை சால
எழுத்தொடுசொற் பொருளணியாப் பிலக்ய வெவலை
யினிதுகண்ட கவிஞனிவ னிசைத்தான் மற்றோர்
இழுக்கிலவுட் பொருளமைகா ரிகையிற் பல்பா
வின்வெருமை யான்வியக்க வெழுத லுவரி
விழுப்பமுரைத் திடத்துணிந்த சம்பு ஞானம்
மேவுமென நாணுதான் வியப்பு ருதே.

வெண்பா

பொங்குபுகழ்த் தந்தைபுகன்றகவியைத்தெளிந்தோர்க்
கெங்கும் ச்சிட் டுப்பரப்ப வெண்ணினான்—துங்கத்
தவப்புதல்வ னும்பரமே சக்கழக மாணன்
சிவப்பிரகா சன்மாண் தெரிந்து.

00

(vi)

ஓ
சிவமயம்

சைவஆசிரிய கலாசாலைத்தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பண்டிதர்களை
பயிற்றிய போதனாசிரியரும், சிந்திக்கவைக்கும் செந்தமிழ் நூல்களை
நுண்மாண் கருத்துவிளக்கம் அளித்து எம் மொழிக்களஞ்சியத்தை
எழில் செய்பவரும் ஆகும் மூதறிஞர்

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை
அவர்கள் வழங்கிய
அணிந்துரை

ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்.

ஊர்ப்பெயரால் உட்பொருளைக் காட்டுகின்ற இந்நூலை
யாரும் வியக்க இயற்றினார் -- யார்கொலோ!
நல்லார்கள் போற்றும் நமசிவா யம்பிள்ளை
வல்லார் தமிழின் வரம்பு.

இந்நூல்,

“முடிவிலாதுறை சுன்னாகத்தான் வழி”
என்கின்ற, முத்துக் குமார கவிராயர் பாடலோடும்-

“திருவாரும் நல்லைநகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார்
இருபாலைக் குயத்திய ரோடின்ப முற்றார்”.

என்கின்ற, சேனாதிராய முதலியார் பாடலோ
டும் -- வைத்து, மதிக்கும் பெருமை வாய்ந்தது.

கல்வி செல்வங்களால் உயர்ந்த மல்லாகத்தில், உயர்
குடியில் உதித்தவர் இந்நூலாசிரியர். இவர், சுன்னாகம்
திரு. அ. குமாரசாமிப் புலவர் அவர்களின் மாணவர் --
புலவர் அவர்களின் பாராட்டுக் குரியவரா யிருந்தவர்
என்றறியும் போது, பெரிதும் இறும்பூதுண்டாகிறது.

இந்நூல், கல்விமாண்களுக்கு அருவிருந்து;
உயர்வகுப்பு மாணவர் சுவைத்தற்குரியது.

இந்நூலாசிரியரயற்றிய மற்றைய நூல்களும், தனிப்
பாடல்களும் வெளிவர வேண்டியவை.

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

சி. கணபதிப்பிள்ளை

5-11-83.

பலாவி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளர்,
 நூலாசிரியர், இலக்கிய நூல்கள் ஆய்வுநல உரை ஆசிரியர்,
 கலைமுத்தறிஞர் **க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) அவர்கள்**
 அளித்த

அணிந்துரை

மல்லாகம், தமிழ்ப்புலவர் பலருக்குத் தாயகமாய் விளங்கிய உண்மையினைத் தமிழறிந்தார் நன்கறிவர். இப்புலவர் வரிசையிலே குறிப்பிடத் தக்கவர் ஸ்ரீ இ. நமசிவாயம்பிள்ளை. குலநலம், குணநலம், குடும்பநலம் என்பவற்றோடு அறிவு நலமும் வாய்க்கப்பெற்ற இப்பெரும் புலவரின் 'ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்' என்னும் நூல் என்னுள்ளத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. முத்துக்குமாரக் கவிராசரின் அடியொற்றி நின்று ஊர்ப்பெயர்களைச் சிலேடைப்பொருளில் அமைத்து அழகார்ந்த கவிதை நூலாய் இதனை அவர் ஆக்கித்தந்துள்ளார்.

சொற்பொருட்டெளிவும் சுவையுணர் திறமும் கவித்துவ ஆற்றலும் இந்நூற்பாடல்களிலே மிளிர்கின்றன என்று கூறுவது மிகை. கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன், கோதாவரி நதியை வருணிக்கையில் அது 'சான்றோர் கவிஎன' ஒப்புமை காட்டியதற்கு இலக்கியமாக ஸ்ரீ நமசிவாயம்பிள்ளையின் பாடல்கள் விளங்குகின்றன. தடையற்ற ஓட்டம் இவற்றிற் காணப்படுவது பெருஞ்சிறப்பு. யாழ்ப்பாணத்து ஊர்ப்பெயர்கள் யாவும் பாடல்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

தம்மை அவையத்து முந்தியிருப்பச் செய்த தந்தையாருக்கு நன்றிக்கடனாக 1923 ஆம் ஆண்டில் முதற்பதிப்பாகவும் இவ்வாண்டிலே இரண்டாம் பதிப்பாகவும் இச்சிறந்த நூலை வெளியிட்ட "இந்துசாதனம்" ஆசிரியரும் சைவப் பெரியாருமான நம. சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் அன்புப்பணி பாராட்டி அமையாது. பயனும் பண்பும் வாய்ந்த இப்பணியினை உளங்கனிந்து பாராட்டுவது தமிழறிந்தார் கடன். தமிழ்நனைக்கு ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் ஆரமாக நின்று அணி செய்வதாக.

க. சொக்கலிங்கம்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தரும்,

பேராசிரியருமான

'கலை உலகக் கதிரொளி' கலாநிதி

சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள்

வழங்கிய

அணிந்துரை

இலக்கிய ஆசிரியன் தான் புலப்படுத்த விழைந்த பொருளை வெளிப்படையாகக் கூறுது மறைத்து வைத்து, வெளிப்படையிலே வேறு பொருள் படக் கூறுவது ஓர் இலக்கிய உத்தியாகும். இவ்வுத்தியை வடமொழியிலே 'பிரகேளிகை' என்பர். தமிழில் இதனை 'விடுகவி' எனக் கருதுவது வாசகனது உயத்துணர் திறனுக்கும் சிந்தனையர்ற்றலுக்கும் தூண்டுகோலாகவும், சவாலாகவும் அமையும் இவ்வகை இலக்கியம், இலக்கிய ஆசிரியனது கற்பனையாற்றலுக்குப், சொல்லாட்சித் திறனுக்கும் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வதாகும். 'பிரகேளிகை' வகையில் 'நாமாந்திரிதை' யும் ஒன்று. இது கருதிய பொருளை வேறு நாமங்களில் மறைத்திருப்பது. மல்லை நமச்சிவாயப் புலவரது ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் என்னும் இப்பிரபந்தம் 'நாமாந்திரிதை' வகையில் அமைந்ததாம். இதில் அவர் ஈழத்தின் வடமாகாண ஊர்ப்பெயர்களை—சிறப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் ஊர்ப்பெயர்களை—தொடர்புபடுத்தியமைந்த கட்டளைக் கலித்துறைகளிற் சைவசமய உட்பொருளைப் பொதிந்துவைத்துள்ளார்.

புலவரவர்கள் நாவலர் பரம்பரையில் முகிழ்ந்தவர். கன்னகம் குமாரசுவாமிப் புலவரது மாணவர். சிவதோத்திரயமகவந்தாதி, ஆத்மரட்சாமிர்த மருந்து, சிங்கவேலன் கீர்த்தனைகள், கும்பினா வளைப் பிள்ளையார் கீர்த்தனைகள் முதலியவற்றின் ஆசிரியர். இவரது படைப்புக்களில், இலக்கிய உத்திவகைகளிலே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாக மேற்படி ஊர்ப்பெயர்+உட்பொருள் விளக்கம் அமைந்துள்ளது. இந்நூற்சிறப்பை உணர்ந்து கொள்வதற்கு முதற்கண் இது பாடப்படுவதற்குப் பின்னணியாயிருந்த வரலாற்றம் சங்களை விளங்கிக்கொள்வது அவசியமாகின்றது.

ஈழத்துச் செந்தமிழ்ப் புலமையை வளம்படுத்துவதில் வடமொழிக் கல்வி முக்கிய பங்கு வகித்து வந்துள்ளது. கடந்த ஏழு நூற்றாண்டுகால ஈழத்துத் தமிழிலக்கியவரலாறு இதனை உணர்ந்தனும். இலக்கியத்தின் கருதயம்சம், உத்திகள், சமய தத்துவக் கருத்துக்கள், தருக்கநெறி முதலிய வகைகளில் வடமொழியின் பங்களிப்புக் கணிசமானது. வடமொழி இலக்கியங்களைக் கற்றுச்

சுவைத்துத் தமிழில் அவற்றை ஆக்க முயன்ற புலமை மரபுக்கு அரசகேசரியின் இரகுவமிசம் முதல் தி. சதாசிவையின் இருது சங்கர காவியம் வரை ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு. இந்நெறியிலே வடமொழியின் 'பிரகேளிகை' -வகையான 'நாமாந்திரிதை' ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலமையினைத் தூண்டி நின்று இலக்கிய உத்திகளிலொன்றாக அமைந்திருக்கலாமெனக் கருத இடமுண்டு, இவ்வுத்தியிலமைந்த தனிப்பாடல்கள் என்ற வகையில் முத்துக்குமார கவிராசரின் 'மல்லாக மாதகலான் மருகன்'. "முடிவிலாதுறை கன்னகத்தான்" ஆகியன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை மாவை முருகக் கடவுளது திருவுலாக் காட்சியையும் அதனைக் கண்ணுற்றுக் காதல்வயப்பட்ட மகளிர் நிலையையும் யாழ்ப்பாணத்து ஊர்ப் பெயர்களில் உட்கிடையாகப் புலப்படுத்தி நிற்பன. முத்துக்குமார கவிராசரின் மரபில் வந்த குமாரசுவாமிப் புலவரின் மாணவரான நமச்சிவாயப் புலவருக்குக் கவிராசரின் இப்பாடல்கள் ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கத்தைப் பாடுவதற்கான அருட்டுணர்வைத் தந்திருக்கலாமெனக் கருத இடமுண்டு. சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைக் கூற இவ்வுத்தியை அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மலபந்தத்தினால் உலகியல் ஆசைகளில் மயங்கி நிற்கும் ஆன்மா சரியை முதலிய நெறிகளில் நின்று இறையுணர்வு முதிர்ப் பெற்று மலபந்தங்களிலிருந்து விடுபடவேண்டுமென்பது சைவசித்தாந்தத்தின் தெளிபொருள். கடந்த நூற்றாண்டில் நாவலர் நெறிப்படுத்திய சைவத்தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் உந்துவிசையினால் இந்த நூற்றாண்டின் முதல் நாற்பதாண்டுகாலப் பகுதிவரை மேற்படி சைவசித்தாந்தத் தெளிபொருளே தமிழிலக்கியத்தின் தலைமைப் பொருளாகத் திகழ்ந்தது. நாவலர் மரபில் வந்த நமச்சிவாயப் புலவரவர்களுக்கும் அதுவே பொருளாயிற்று. இதனை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஈழத்தின் வடமாகாண ஊர்ப்பெயர்களைப் பொருட் பொருத்தமுறக் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைத்துள்ளமையே அவரது புலமையின் போற்றத்தக்க பணியாகும். வடமாகாணத்துக்கு அப்பாற்பட்ட கண்டி, காலி, முதலிய நகரப் பெயர்களும் இப்பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன.

வடமாகாண ஊர்ப்பெயர்களின் — சிறப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் ஊர்ப்பெயர்களின் — சில நேரடியாகச் சமய தத்துவப் பொருண்மையைப் புலப்படுத்துவன, கன்னகம் என்பது சிவனது வெள்ளியங்கிரி என்ற பொருளையும், ஈவினை என்பது முன்னீட்டிவைத்த வினைத் தொகுதியையும் சுட்டுவன. சிலபெயர்களில் அடைகளையும், பால் காட்டும் ஈறுகளையும், வேற்றுமையுருபுகளையும் இணைப்பதன் மூலமும், சில பெயர்களை பிரித்திசைப்பதன் மூலமும், திரித்து வழங்குவதன் மூலமும் இவ்வகைப் பொருண்மைகளைக் கண்டுணரலாம். நமச்சிவாயப் புலவர் அவர்கள்

இத்தகைய முயற்சிகளை யாப்பின் கட்டளை எல்லைக்குள் நின்று சிறப்புற நிகழ்த்தியுள்ளமை சிந்தனைக்கு விருந்தாகின்றது.

“பாதகஞ் செய்தொல் புரத்தார் பதறப்பல் ஞாந்தொட்ட மாதக லானைத் துணைக்கொள்மல் லாகத்தார் வல்லுவெட்டி மீதம ரந்தத் தனக்காரர் நட்பை விழைகுவரோ வோதீமீ சாலைய ராயப் பரந்தனை யொட்டுவரே”

“விடத்தலை நேர்மற வன்புலத் தாரை விடாது தனங் குடத்தனை யாரிள வாலையில் வாழ்வகு றைந்தழியும் திடத்தனை யுற்றறச் செம்பியன் பற்றுச்செல் வோர்சிறையிச் சடத்தனைக் கொண்டிவி யூராத் துறைதனைச் சார்குவரே”

இவற்றில் முதலாவது பாடல் சிவபிரானது அருட்டுணை யுடையவர்கள் சிற்றின்ப விருப்பற்றவர்களாய் ஞானவறிவின் துணைகொண்டு சிவகதியை அடைவார்கள் என்பதைக் குறிக்கின்றது. அடுத்த பாடல் புலன்வழிப்பட்டு அமையும் உலகியல் வாழ்வின் சீய விளைவுகளை உணர்ந்து ஞானமார்க்கத்தில் நடப்பவர்கள் பிறவாப் பெருநிலையை அடைவார்கள் என்கிறது. இவற்றில் தொல்புரம், பன்மை, மாதகல், மல்லாகம், வல்வெட்டி, மீசாலை, பரந்தன், மறவன்புலம், குடத்தனை, இளவாலை, செம்பியன்பற்று, ஊராத்துறை (ஊர்காவற்றுறை) ஆகியனர்ப்பெயர்கள் பொருத்தமுற இணைந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

கற்றோர் உய்த்துணர்ந்து மகிழ்தற்கும் பயன்கொள்வதற்கு முரிய இவ்வகை இலக்கியங்கள் ஈழத்தின் செந்தமிழ்ப் புலமையின் கம்பீரத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வன. சாதாரண வாசகரும் இவற்றைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலே பதவுரை, பொழிப்புரைகளுடன் பதிப்பித்து வெளியிடுவது இன்றைய இலக்கியத் தேவையாகிறது. புலவர்களின் மைந்தர் சட்டத்தரணி நம. சிவப் பிரகாசம் அவர்கள் மகன் தந்தைக்காற்றும் பணியாக மட்டுமன்றிச் சைவத்தமிழ்ப் பணியாகவும் கருதி இதனைச் செய்கிறார். புலவரவர்களின் நூலுருப் பெருத ஏனைய படைப்புக்களையும் பதிப்பிக்க வேண்டியது இன்றைய தமிழீழவாழ்வுக்கு அவசியம் வேண்டற்பாலது. ஈழத்துத் தமிழியல் துறைகளிற் பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் தொடர்பான உயர்நிலை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும். இன்றைய சூழலில் இத்தகைய பதிப்பு முயற்சிகள் பரவலாக மேற்கொள்ளப் படுவதற்கு இந்நூற்பதிப்பு முயற்சி ஊக்கமளிக்குமென நம்புகிறோம்.

இரண்டாம் பதிப்புக்கு ஏது

அன்று அறுபாணாண்டுகளுக்கு முன் ஓர் உருதிபோற்காரி; இன்று இன்னுமோர்முறை அப் பெயரில் ஆண்டு நிலவுகின்றது. அப்பொழுது யான் பதினேழாண்டுகவைப் பள்ளிக்கூட மாணாக்கன். எந்தை நமச்சிவாய எழில்நாமம்பூண்ட தந்தையாரின் படுக்கையைப் பண்பமைக்க யான் முனைந்தபொழுது தலையணையின்கீழ்ப் பலப்பல துண்டுகளில் அன்னரின் கை எழுத்துக் கவினமைந்த பாடல்கள் அரவணைத்தாற்போன்று தோன்றின. தோற்றிய பொருளைக் காப் பாற்றும் எண்ணம் எமக்கு எழுந்தது. ஊர்ப் பெயர்கள் பல, சீர்ப் பொலிவுடன் அமைந்தமை மேலும் உள்ளத்தை ஈர்க்கவே எந்தையாரிடம் பொருள்புரிய விழைந்தேன். என்றுமில்லாச் செந்தமிழ் இன்பம் தெவிட்டியது. இவ்வமையம் தந்தையாரின் நண்பன் ஆகக்வி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் வழமைபோல ஆங்கு இலக்கியப் பொழுது பயன்படுத்த வந்தனர். அவர்களுக்கு யான் கண்டெடுத்த கஸ்தையை விரித்துரைத்ததும் கவிஞர் அவற்றை ஒவ்வொன்றாகப் படித்துக் களி பேருவகையுற்று, புதையல் கண்ட புத்திரன் நீ என்று வாழ்த்தி, அரியதொரு பனுவல் இதனை யானே அச்சேற்றி வைப்பேன் என்று பல அறிஞர்களிடம் சாற்றுக்கவி டெற்றித் தமது சுதேச நாட்டியத் திங்கள் இதழ்' அச்சகத்தில் உருவாக்குவித்து உவந்தளித்தனர். பல ஆண்டுகளின் பின் ஆங்கில நூற்புலமையும் ஆய தமிழ் அறிவும் பொலிவுற்ற கல்வித் தலைமை அறிபதி முதுமாணி க. ச. அருணாநிதி அவர்கள் இந் நூலை எந்தையாரிடம் பெற்றுச் சென்று மறு நாளே அப் பாக்கள் அனைத்தையும் மனனம் பண்ணியபடி சொன்னதும் பரப்பரைப் பண்டிதன் மகாலிங்கசுவம் அவர்களும் உலகியல் விளக்க ஆசிரியர் வெண்ணெய்க் கண்ணனாரும் இதன் சீர்ப்பொலிவைப் புகழ்ந்ததும் கேட்டுப் பூரிப்படைந்தேனேயன்றி இதை மீண்டும் அச்சேற்ற நினைந்தேவில்லை. என்னை? உலகியல் மகாக்கமும் அரசியல் அவாவும் என்க. அவையத்து முந்தியிருப்பச்செய்த அப்பனை மறந்த பழிக்காளானேன். இப்பழியை எமக்குச் சுட்டிக் காட்டியவன் விரிவுரையாளர் முதுமாணி நா. சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள். அரசியல் அழுக்காற்றினின்றும் நீந்தி அறிவியற் கரையை அடைந்தேன். அமைந்தது இரண்டாம் பதிப்பு. இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமாமாணிகி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். கலையுலகக் கதிர்ஒளி கலாநிதி க. வித்தியானந்தன் அவர்கள், இலக்கிய இன்பாய்வாளர் 'முதுமாணி' க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) அவர்கள் இன்புற்று எழில்தனழ் முன்னுரை அன்புடன் வழங்கி ஆசி தந்தனர். விழித்தெழுந்தனன் யான். மேன்மையாளர் எந்தையாரது ஏனைய நூல்களை இனி வெளியிடுதல் என் கடனாய்விட்டது.

ஆங்காலம் அன்றிலின்றும் ஆகாதாம் அவ்வண்மை
நாங்காண மல்லேவி நாயகர் — தாம்காணும்
ஊர்ப்பெயரால் உட்பொருள் ஓர்விளக்கப் பொன்ரைவின்
சீர்ப்பதிப்புச் சேர்த்தேன் தெளிந்து.

உருதிபோற்காரி, 1983.

நம: வெப்பிரகாசம்

சிவமயம்

ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம்.

விநாயக வணக்கம்

தென்னிலங்கா தீபந் திகழவட மாகாண
மன்னூர்ப் பெயர்பொருளான் மாண்படைய — நன்வயச்சொற்
சேர்த்துக் கவித்துறையாய்ச் செப்பமலலைத் தந்திமுக
மூர்த்தியே நின்றருள்வாய் முன்.

அவையடக்கம்

கற்றிலன்வாய்வந்தசொற்களைக்கண்டபடியடுக்கிச்
சிறிற்புணையுஞ்சிறுரிவியாத்தவிச்செய்யுளினிற்
குற்றந்தெரிக்கவரார்பெரியோர்குறைகொள்வர்மற்றோர்
வற்றியவோலைக்கல்லாற்பச்ச்சைக்கெங்ஙன்வருமொலியே.

ஆன்றோருரைத்திட்டநூற்சாரந்தன்னையறிந்தளவி
ஆன்றேர்ந்துரைத்ததல்லாற்புதிதாயொன்றைநாட்டிலன்சீர்
வான்றோய்புகழார் தமிழ்ச்சொற்கெவர்பொருண்மட்டிடுவார்
தேன்றேர்சரும்பிற்பொருடேர்பவருஞ்சிலருளரே

நூல்

தேனை நிகர்சொல்லெழாலையன் னார் நசைதீர்த்துயிர் கொண்
றானே நூகர் தலிலா துசங்காணையுறவுதெளிப்
பானையொராணைக்கோட்டைப்பழையானைப்பணிந்துமன
லானையுறவுடைந்தாற்கிட்டிடுங்கைவன்னியன்பதியே. (1)

இ—ள் தேனை நிகர்சொல் ஏழாலை அன்னார் நசைதீர்த்து—தேனை நிகர்த்த சொல்லானது யாழின் இனியவோசைக்குச் சமானமாக விருக்கின்ற பெண்கள்மேற் பொருந்திய ஆசையை முற்றாக நீக்கி, உயிர்கொன்று ஊனை நுகர்தல் இல்லாது - பிராணிகளைக் கொலை செய்து மாமிசத்தைப் புசித்தலில்லாமல், சங்கான் ஐயுறுவு தெளிப்பாளை - சங்கைக் கையிலேந்தியிருக்கின்ற மகா விட்டுணு மூர்த்தியுடைய சந்தேகத்தைத் தெளியும்படி செய்தவரும், ஒரு ஆனைக் கோட்டுஐ பழையானை - ஆனையின் ஒற்றைக்கொம்பையுடைய கடவுளும் பழையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளை, பணிந்து - முன்வணங்கி மன ஆனை இறவு அடைந்தால் - மனமென்கின்ற ஆனை யிறக்கப் படுதலை யடைந்தால், கிட்டுங் கை வன்னியன்பதி - அக்கினியைக் கையிலேந்தியிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய உலகம் சமீபிக்கும், ௭ - று

பொ-ரை. கொலை, காமம், புலாலுண்ணலிம்முன்றினையும் விட்டுக் காரிய சித்தியின் பொருட்டு விநாயகக்கடவுளை வணங்கி மன மிறக்கப்பெற்றால் சிவலோகஞ் சமீபிக்கும்.

ஏழாலை, சங்கானை, ஆனைக்கோட்டை, பழை, ஆனையிறவு வன்னி ஆகிய ஊர்ப்பெயர்கள் செய்யுளில் மறைந்து நின்றல் காண்க

பாதகஞ் செய்தொல் புரத்தார் பதறப்பன் கைந்தொட்ட
மாதகலானை த்துணைக்கொண்மல்லாகத்தர்வல்லுவெட்டி
மீதமரந்தத்தனக்காறர்நட்பைவிழைகுவரோ
வோதிமீசாலையராயப்பரந்தனையொட்டுவரே- (2)

இ—ள். பாதகஞ்செய் - பாதகத்தொழிலைச் செய்கின்ற, தொல் புரத்தார் பதற - பழைய முப்புரவாசிகள் நடுக்கமடைவ, பன்நாகந் தொட்ட - சொல்லப்படுகின்ற மகாமேருமையை வில்லாக வளைத்த, மாதகலானை - உமாதேவியை விட்டு நீங்காதவராகிய சிவபெருமானை, துணைக்கொள்மல் ஆகத்தர் - துணையாகப் பற்றுகின்ற வலிய அகத்தை யுடைய பெரியோர்கள், வல்லுவெட்டி மீதமர் - சூதாடுகருவியைத் தோற்கடித்து வெறியினால் மேன்மையடைந்திருக்கின்ற, அந்தத் தனக்காறர் நட்பை - அந்தத் தனங்கனையுடைய பெண்களது சிநேகத்தை, விழைகுவரோ - விரும்புவார்களோ, ஒதிமீசால் ஐயராய் - ஞானவுணர்ச்சி மேற்கொண்ட பெரியவர்களாய், அப்பரந்தனையொட்டுவர் - அந்தப்பரம்பொருளை யணைவார்கள்.

பொ - ரை. சிவபெருமானுடையவருட்டுணையையுடையவர்கள் சிறிற்ப்பத்தை விரும்பார்கள். அப்பெரியோர்கள் ஞானவறிவுமேற் கொண்டு சிவபெருமானையணைவார்கள்.

(2)

தொல்புரம், பன்னாகம், மாதகல், மல்லாகம் வல்லுவெட்டி, மீனாலை, பரந்தன் ஆகிய இவ்வூர்ப் பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

விடத்தலைநேர் மறவன்புலத்தாரைவிடாதுதனங்
குடத்தனையாரிளவாலையில்வாழ்வுகுறைந்தழியுந்
திடத்தினையுற்றறச்செம்பியன்பற்றுச்செல்வோர்சிதையிச்
சடத்தினைக்கொண்டினியூராத்துறைதனைச்சார்குவரே. 3

இ - ள் விடத்தலைநேர் மறவன்புலத்தாரை விடாது - விஷங்க லந்த்இருளை நிகர்த்த மறத்தன்மை பொருத்திய பஞ்சப்புலன்களைத் தனித்தனி போகவிடாது, தனங்குடத்தனையார் இளவாலையில் வாழ்வு - தனங்கள் குடத்தையொத்திருக்கின்ற பெண்களது மிகுந்த இளமையிலே தொடங்கிய சுகவாழ்வானது, குறைந்து அழியுந் திடத் தினையுற்று - நாளடைவிற் குறைந்தழிந்து போகின்ற உண்மைத்திடத்தை நன்று தேர்ந்து, அறச்செம்பி அன்பற்று - பொருளாசையை முற்றுகநீக்கி, செல்வோர் - ஞானமார்க்கத்திலே நடக்கின்றவர்கள், சிதையிச் சடத்தினைக்கொண்டு - அழிந்துபோகின்ற இந்த உடம்பை எடுத்து, இனியூராத்துறைதனைச் சார்குவரே - இனிமேற் பிறந்து ஊராத்துறையாகிய மோட்சவீட்டையடைவார்கள், எ-று

பொ-ரை பெண்களது யௌவனபருவத்திலே பெற்ற இவ்வாழ்வானது சடுதியிலழிந்து பின்னர் துன்பத் தருமாதலால் அவ்வண்மையை நன்கறிந்து முன்னரே புலன்களை யொரோவழிப்படுத்திப் பொருளாசையைநீக்கி ஞானமார்க்கத்தில் நடப்பவர்கள் இனிமேற் பிறவியெடுக்காத நிலையை யடைவார்கள்.

விடத்தற்றிவு - மறவன்புலம் - குடத்தனை - இளவாலை - செம்பியன்பற்று - ஊராத்துறை ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

மட்டுவிலானை மடக்கிப்பரன்றெண்டையாற்றினமதக்
கட்டுடையார் துணைவேண்டாநந்தாவிலைக்கண்டிடலாம்
வட்டுறுவார்பண்ணைதோய்வாரிறுழ்த்திடிவல்லைபறை
கொட்டடிகேட்டுமுன்னாவரங்காலர்கைக்கொள்ருவரே. 4

இ-ள் மட்டுவில்லானைமடக்கி - கருப்பம் வில்லையுடைய மன்மதனை யெதிர்த்து மடங்கும்படி செய்து, பரன் தொண்டை ஆற்றின்- சிவதொண்டை அன்போடு செய்துவரின், மதக்கட்டு உடையார்

(3)

துணைவேண்டாம் - மார்க்கவிதிகளும் அதைப் போதிக்கின்றவர்களுடைய துணையும் வேண்டியதில்லை. நந்தா இல்லைக் கண்டிடலாம் - கொடுதலில்வாத போட்சலீட்டைக் காணலாம், வட்டுறுவார் - குதுக் கழகஞ்சென்று பயில்பவர்களும், பண்ணைதேய்வாரில், மகளிர்கூட்டத்தி லாசையின்வழி அமிழ்ந்துகின்றவர்களும் போல- தாழ்த்தியின் சிவதொண்டு செய்யப் பின்போடுவர்களாயின், வல்லை - திடரென முன்னாவர் அங்காலர்-நீதியாற்சிறந்த இயமதூதர்கள் முன்னாக வருவார்கள், கைக்கொள்ளுவர் - ஆன்மாவைக்கையேற்பார்கள் - பறை கொட்டடி கேட்கும் - மரணப்பறையடிக்குஞ்சுத்தங்கேட்கும். எ-று.

பொ-ரை பெண்ணாசையை வெறுத்துச் சிவதொண்டு செய்துவரின் மார்க்கனிதி தழுவுவேண்டியதில்லை மோட்சமடையலாம். அன்றிச் சிற்றின்பங்களிலமிழ்ந்திச் சிவதொண்டைப் பின்போட்டாற் சடுதியில் மரணம் வரும்.

மட்டுவில் - தொண்டைமாராறு - கட்டுடை - நந்தாவில் - வட்டுக்கோட்டை - பண்ணை - வல்லை - கொட்டடி - ஆவரங்கால் ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

முன்னீ வினைபருத்தித்துறைமேவியமூனையர்தா
மன்னூரில்வாழ்விற்றனங்கிழப்பார் புலவஞ்சரைமெய்
துன்னூலையிட்டுவறுத்தலை மேவிச்சுழிபுரம் போய்ப்
பன்னூலையநணியத்வாம்புலத்திற்படி குவரே. 5

இ-ள் முன்வினைபருத்து - முற்பிறவியிலே செய்த நல்வினையகரித்து. இத்துறைமேவிய - இந்தப் பூமியின்கண் பிறப்பெய்திய, மூனையர் - பழைய மூனையையுடைய மகான்கள், மன்னூர் இவ்வாழ்வில்- இல்லாச்சிரமத்திலகப்பட்டு நிலைபெறமாட்டார்கள், தனங்கிழப்பார் முயன்று திரவியந் தேடமாட்டார்கள். புலவஞ்சரை - பஞ்சப்புலன்களாகிய வஞ்சகர்களை, மெய்துன் ஆலையிட்டு-ஞானமென்கின்றவியந் கிரத்திலிட்டு, வறுத்தலைமேவி-வறுத்து, சுழிபுரம் போய் - கோபத்திற்கிடமாகிய - இந்தவுடம்பு நீங்கி, பன் ஆலயம் நண்ணி-சொல்லப்படுகின்ற ஆன்மா சிவத்திலொடுங்கி, அத்துவ அம்புலத்திற்படி குவார்- இரண்டறக்கலத்தலாகிய அத்துவித வெளியையடைவார்கள் எ-று

பொ-ரை முற்பிறவியிலே செய்த புண்ணிய மேலீட்டையுடையவர்கள் பிரபஞ்சவாழ்க்கையிற் றொருந்தார்கள், அன்னவர் புலன்களையவித்துச் சிவத்திலொடுங்கியத்துவித நிலையையடைவார்கள்.

(4)

ஈவினே - பருத்தித்துறை - மூளாய் - மன்னார் - தனங்கிழப்பு - துன்
 ஹலை - வறுத்தலை - சுழிபுரம் - பன்னாலை - அத்துவாம்புலம் ஆகிய
 இவ்வூர்ப் பெயர்கள் மறைந்துநிற்கல் காண்க.

**நச்சியல்சொன்மவதாய்ச்சிகண்ட்பொடுநாடும்வட்டக்
 கச்சியையும் முலைத்தீவையுங்கண்டுங்கருதுவரோ
 மெச்சுவரோவினிப்புத்தாரைமேதியிலூரெழுவா
 னச்செழுவான்வரமுன்சங்காரத்தையையண்டனன்றே (6**

இ - ள். நச்சியல்சொல் - விருப்பத்தையுண்டாக்குகின்ற சொற்
 களைப் பேசுகின்ற, மதவாய்ச்சிகள் - செருக்குப் பொருத்திய வாயை
 யுடைய பெண்களது, நட்பொடு - போலியன்புடனே, நாடும் வட்
 டக்கச்சியையும் முலைத்தீவையும் - விரும்பப்படுகின்ற வட்டமாகிய
 கச்சில் இயைத்திருக்கின்ற - அத்தன்மையால் உள்ளத்தை ஈர்க்கும்
 தனங்களினழிவையும், கண்டும் - அனுபவத்திற் கண்டிருந்தும், கருது
 வரோ மெச்சுவரோ இனிப்புத்தாரை - இனிமேலொரு புதியவுடம்
 பெடுத்துப் பிறத்தலை மெச்சி நினைப்பார்களோ, மேதியில் ஊர்எழு
 வான் - எருமைக்கடாவிலிவருகின்ற எழுவாயுத்தையுடைய இய
 மன், அச்செழுவான் வரமுன் - பயங்கரமுண்டாகும்படி வருகிற
 தற்கு முன்னரே, சங்காரத்து ஐயை அண்டல் நன்று - சங்கார
 கர்த்தாவாகிய சிவபெருமானை வழிபட்டு அணைதல் நன்மை
 யுடைத்து.
 எ - று.

பொ-ரை. பெண்கள் போலியன்பெவ்வாரே அவ்வாறவர்கள்
 மேனியழகுமழிந்துபோதலைக் கண்டு இனிப் பிறவியெடுக்கப் பெரி
 யோர்கள்விரும்பமாட்டார்கள். ஆகையால் மரணம் வருவதற்கு
 முன் சிவபெருமானுடைய அருளையணைதல் நன்மையுடைத்து.

மதவாச்சி, வட்டக்கச்சி முல்லைத்தீவு, புத்தூர், ஊரெழு,
 அச்செழு, சங்கரத்தை, ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்துநிற்கல்
 காண்க. எ - று.

**அணைவியையாச்சித்தங்கேணியர்பண்டத்தரிப்புடனே
 துணைவியைநீங்கிலென்கந்தரவோடையிற்சென்றிருந்தென்
 கணையலைகாவியுடுப்பிட்டியாருங்கரவெட்டிவந்
 திணையடிசூடினுங்கோப்பாயைச்சேர்வதெளிதலவே. (7)**

இ - ள். அணைவு இயையா சித்தங்கேணியர் - நிலைப்படுதல் பொ
 ருந்தாத மனமானது கேணியின்நீர்போற் கலங்கிக்கொண்டிருப்பவர்

(5)

கள், பண்டத்து அரிப்புடனே - பொருளில் ஆசையாகிய குற்றத்து டனே, துணைவியை நீங்கில்என் - வாழ்க்கைத் துணையாகிய மனையா னைத் துறந்திருந்தாலென்ன. கந்தரம் ஓடையிற்சென்றிருந்தென்-மலை முரஞ்சுகளிலும் நீரோடைகளிலும் போய்த் தனிமையாயிருந்தாலு மென்ன, கணையலை-கண்ணைப்பறிக்கின்ற, காவிஉடுப்பிட்டு-காவிதோய் க்கப்பட்ட உடையைணிந்து, யாரும் கரவுஎட்டிலவந்துஇணையடிசூடி னும் - பார்க்கின்ற எவர்களும் கள்ளவேஷதாரியென்கிற சந்தேகம் நீங்கி வந்து அவருடைய இரண்டு பாதங்களையுஞ் சிரமேற்குடி வணங்கினாலும், கோப்பாய் ஐ சேர்வது எளிதுஅல - அவர்கள் இடப வாசனத்திலிவர்கின்ற சிவபெருமானையடைவது இலகுவன்று எ-று

பொ-ரை அடியார்க்கெளியராகிய சிவபிரானைத் தவவேடத்தில் மறைந்து மாமாமலம்பண்ணுஞ் சந்நியாசிகள் ஒருபோதுங் காண மாட்டார்கள்.

சித்தங்கேணி - பண்டத்தரிப்பு - துணைவி - கந்தரவோடை - உடுப் பிட்டி - கரவெட்டி - கோப்பாய் ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

நாரந்தனையுடையான் பூநகரியினண்ணுடையான்
 றேருஞ்சுன்னாகமுடையானைச் சர்வகச்சேரி துரீ
 வேர்வந்தளவெட்டிபச்சிலைப்பள்ளிவிளாங்குளம்போய்ச்
 சேரும்படிசெலக்காரைக்காலாள் கையிற்சிக்கினனே. (8)

இ-ள் நாரந்தனை, உடையான் - திருப்பாற்சமுத்திரத்தையுடைய மகாவிட்டுணுவும், பூநகரியில் நண்ணுடையான்- தாமரைப் பூவாகிய கோயிலையுடைய பிரமதேவரும், தேரும் சுன்னாகம் உடையானை- ஆராயப்படுகின்ற வெள்ளியங்கைலாசமலையைக் கோயிலாகவுடைய சிவபிரானை, சர்வகச்சேரி துரீ - மரணத்தை யகத்தேகொண்டிருக்கின்ற ஊர்களெவ்விடத்துந் தேடி, வேர் வந்து அளவெட்டி - எல்லை யெட்டியதனிமித்தம் வேர்வைகொண்டு களைத்து, பச்சிலைப்பள்ளி விள் ஆங் குளம்போய்ச் சேரும்படி செல்ல. மகாவிட்டுணுவும் பிரதம தேவரும் முறையே பசிய ஆலிசைச்சயனத்தையும் பூக்களலருகின்ற தாமரைவாவினையுமடைய, காரைக்காலாள் கையில் சிக்கினன்-அடி யார்க்கெளியனாகிய சிவபெருமான் முதிர்ந்த அன்பையுடைய காரைக் காலம்மையார் கையிற் சிக்கி அப் பெருமாட்டிக்குத் தெரிசனங் கொடுத்தார். எ-று

பொ-ரை கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் பத்திவலையில் அகப் படுவாரன்றி அகங்காரமுடையார் கண்களுக்குத் தோற்றமாட்டார்.

(6)

நாரந்தனை - பூநகரி - சுன்னாகம் - சாவகச்சேரி - அளவெட்டி - பச்சி
லைப்பள்ளி - விளாங்குளம் - காரைக்கால் ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள்
மறைந்து நின்றல் காண்க.

தையிட்டியைவம்பர்தாக்கவெறிசரசாலையர்தா
மையிட்டிழுக்கமயிலையன் னாரின்மயங்கிநிதம்
பையுற்றடுங்கொடிகாமத்தழுந்திப்பதமிழந்தா
லுய்வுற்றஞானவிளைவேலிசேர்வதுண்டோவினியே. (9)

இ-ள் தையிட்டு இயை வம்பர்தாக்க-தையலிடப்பட்டு அளவாகப்
பொருந்தியிருக்கின்ற கச்சையுடைய தனங்கள் மனத்தைத்தாக்க;
எறிசரசாலையர் தாம் மையிட்டு இழுக்க - எறியப்படுகின்ற பாணங்
களடங்கியிருக்கின்ற கூடமாகிய கண்கள் மயங்கி இழுக்க, மயிலையன்
னாரின் மயங்கி - மயிலஞ்சாயலையுடைய பெண்களிடத்தில் மயக்க
முற்று, நிதம்பையுற்று - எப்பொழுதும் வருந்தி, அடுங்கொடிகாமத்
தழுந்தி - சுடுகின்ற கொடிய காமாக்கினியிலமிழந்தி, பதமிழந்தால்-
காலத்தைக்கழித்து விட்டால், உய்வுற்றஞானம் விளைவேலிகாண்பது-
உய்தலைச்செய்கின்ற ஞானமுண்டாகின்ற அந்த ஊரைக்காணுதல்,
உண்டோ இனி - இனிமேலுண்டோ. எறு

பொ-ரை பெண்களின் சிற்றின்பத்தில் முழுக்காலத்தையு மிழந்து
விட்டால் ஞானவுணர்ச்சியடையக் காலம் இனி யெப்பொழுது
வரும்.

தையிட்டி - சரசால மயிலிட்டி - கொடிகாமம்-விளைவேலி ஆகிய
இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

நற்சங்குவேலியையுங்களகோவளர்நட்பவமாங்
கச்சங்குவர்பண்டித்தலையேறுவர்கட்டுவன்னக்
குச்சமராடர்கொள்வார்கொக்குவில்பற்றைமேனிதிரைந்
தச்சங்களைகொளக்கைதடிகொள்ளுமறிந்ததுண்டே (10)

இ-ள். நற்சங்குவேலியையும்- நன்கிதான சங்கையும் வேற்
படையையும் முறையேநிகர்த்த, களகோவளர் நட்பு அவமாம்- கழுத்
துங்கண்ணுமாகிய வளத்தையுடைய பெண்கள் நேசமீற்றிற்
கேடாகமுடியும், கச்சங்குவவர்- கச்சணியப் பெற்றவழகியதனங்கள்
பண்டித்தலையேறுவர்- தளர்ந்து நேரே வயிற்றின்மேற்சரியும், கட்டு
வன்னகைஞ்சு அம்மராடர்- கட்டிப்படுகின்றவழகிய குச்சுகளணி
யப்பெற்ற மென்மையானமயிர்கள், கொள்வார் கொக்குவில்- கொக்

(7)

குப்பட்சியின் நிறத்தை யடையும். பற்று ஐ மேனி திரைந்து- பற்றுப் படுவதாகியவழிகிய மேனி தோல்சருங்குதலடைந்து, அச்சங்களை கொள்ள-பயங்கரத்தையும் களைப்பையுமடைய, கைதடி கொள்ளும்-கைகள் ஊன்றுகோலைப்பிடிக்கும். அறிந்ததுஉண்டு- இது யாவராறு மனுபவத்திலறிந்துள்ளது. எ - று.

பொ-ரை. பெரியோர்களனுபவத்திற் கூறியபடி பெண்களுடையமேனியழகு முதல் எல்லாச் சௌகரியங்களுஞ் சின்னொளிவழிந்து அவர்கண்டபும் மறுமைச் சுகத்தேட்டத்திற்குத் தடையாயிருந்து மிக்க துன்பத்தையுண்டாக்கும்.

சங்குவேலி- களபூமி- கோவளம்- கச்சாய் - பண்டித்தலைச்சிகட்டுவன்- கொக்குவில்- பற்றைமேனி- கைதடி ஆகிய இவ்வூர்ப் பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

தாவப்பலாலிகொணீர் வேலியார்படிதாவடியான்
மாவைப்புரிமுகமாலயன்றேடும்வயவையன்பிற்
போயிட்டியையுறுவாரக்குநல்லூரைப்புரிவன்மண்டை
தீவைத்தெரிக்குமுன்னையொட்டகப்புலந்தீத்துய்யவே.(11)

இ-ள். தாவுஅபல் ஆலிகொள்- பாய்கின்ற பலபாகங்களிலுமிருந்து வருகின்ற மழைநீரைத் தன்னுளடக்குகின்ற, நீர்வேலி ஆர்படி தரவு அடியான்- சமுத்திரவேலியாற்குழப்பட்ட பெரிய பூமியையே போரடியாக அளக்கின்ற பாதத்தையுடையவராகிய, பாவைப்புரி முகமால்- மகாலக்குமியை விரும்புகின்ற முகப்பொலிவையுடைய விட்டுணுவும், அயன்- பிரமதேவரும், தேடும்- தேடுகின்ற, வயஜ- வலிமையையுடைய சிவபிரான், அன்பிற் போய் மனப்பத்தியுடனேசென்று, இட்டுஇயையுறுனர்க்கு- சிவதருமங்களைச் செய்து கீர்த்தியையடைந்திருப்பவர்களுக்கு, நல்லூரைப்புரிவன்- சுவர்க்கலோகத்தைக் கொடுக்க விரும்புவர், மண்டைதீவைத்து எரிக்கமுன்- இந்த மண்டையை அக்கினியிட்டெரிப்பதற்கு முன்னரே, அகம்-மனமே, புலந்தீத்து உய்ய- பஞ்சப்புலன்களையவித்துய்ந்தீடேறும் பொருட்டு, ஒட்டு-அருளைவேண்டிப் பெருமானையணையக்கடவாய், எ-று;

பொ-ரை: மகாவிட்டுணுவும் பிரமதேவருந் தேடுகின்ற சிவபிரான், பக்தியுடன் சிவதருமங்களைச் செய்பவர்களுக்குச் சுவர்க்கத்தையுண்டாக்குவார், ஆகையால் மனமே மரணம்வருவதற்கு முன் புலன்களையடக்கிப் புண்ணியங்களைச் செய்துய்ந்து பிழைப்பாயாது.

(8)

பலாவி- நீர்வேலி- தாவடி- மாவிட்டபுரம்- முகமலை- வயர்
விளான்- போயிட்டி- நல்லூர்- மண்டைதிவு- ஒட்டகப்புலம் ஆகிய
இவ்வூர்ப் பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

வடுமானிப்பாயவராலியனோக்கியர்மாயவலைப்
படுவேனவாலியரியாலைப்பள்ளியன்பற்றுடன் நீ
திடுமாத்தனயனைக்கோண்டாவிலோடுமிறந் தொழியச்
சுடுவானுடுவிலுடையான்சடையற்றுதிக்கிலனே. (12)

இ-ள். வடுமானி- மாம்பிஞ்சின் பிளவைநிகர்த்த, பாய் அங்
வராலியல் நோக்கியர் - பாய்கின்ற வரால் மற்சத்தினியல்பு
கொண்ட கண்களையுடைய பெண்களது, மாயவலைப்படுவேன்- மாய்
கையாகிய வலையிலகப்படுவேன். அவ்வாலியரி- அந்த வாலியென்ப
வனுடைய பகைவனும், ஆல் ஐப்பள்ளியன் - ஆலிலையாகியவழகிய
சயனத்தையுடையனுமாகிய மகாவிட்டுனு, பற்றுடன் ஈந்திடும் மா
தனயனை- அன்புடனே பெற்ற அழகுபொருந்திய புத்திரனாகிய
மன்மதனை, கோண்டாவிலோடும் - வளைந்த குற்றம்பொருந்திய
கருப்பம்வில்லுடனே, இறந்தொழியச் சுடுவான்- இறந்தழியும்படி
நெற்றிக்கண்ணக்கினியாற்றுகிக்கின்றவரும், உடு இல் உடையான்
சடையன் - நட்சத்திரங்களை மனையிளக்களாகவுடைய சந்திரனை
யணிந்த சடையனுமாகிய சிவபெருமானே, துதிக்கிலன்- வணங்கு
கின்றேனல்லன்.

எ-று.

பெர்-ரை: பெண்களதாசைவலையிற் பட்டலைகின்றேனேயன்றி
மன்மதனையெரித்து நீரூக்கிய பரமபதியாகிய சிவபெருமானைத்
துதிக்கின்றேனல்லேன். அந்தோவென் கன்மமிருந்தபடியென்னை,

மானிப்பாய்- அராலி- நவாலி- அரியாலை- மாத்தனை- கோண்
டாவில்- உடுவில் ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்துநின்றல்
காண்க;

தெருமந்துவினந்தனபுருவக்களச்சீரணியா
ரொருதந்துறளிடைக்காடுநெஞ்சேயொத்துக்கரணவாய்
அருமந்தவேலைவிட்டாயச்சுவேலிகடந்தெல்லிபோல்
வருமந்தகன்கையுறிற்றுகைச்சதீவினைமற்றுறுமே. (13)

இ-ள்: வில் நந்து அன்னபுருவக்களச் சீரணியார் - வில்லையுஞ்
சங்கையும் முறையே நிகர்த்த புருவத்தையங் கழுத்தையமுடைய
வழகிய வர்பரணங்களணியும் பெண்களது, ஒரு தந்து உறளி
டைக்கு - ஒன்றுகிய நூலைநிகர்த்த இடைக்கு, தெருமந்து ஆடும்

(9)

நெஞ்சே - சூழற்சியடைந்தாடுகின்ற மனமே, ஒத்துக்கரணவாய் - மனமுதலியவந்தக் கரணங்களும் மெய் முதலிய பஞ்சப்பொறிகளுமொருங்கு கூடி, அருமந்த வேலைவிட்டாய் - அரியமருந்தன்ன சிவ தொண்டுகளைச் செய்யாது விட்டனை, அச்சவேலி கடந்து - ஆன்மாவானது வேலிபோல விருக்கின்றவிந்தவுடம்பைவிட்டு நீங்கி - எல்விபோல்வரும் - இருளுக்குச் சமானமாகவருகின்ற, அந்தகன் கையுறில் - இயமனுடையகையில் அகப்பட்டால், கைச்சதீவினையுறும் - அந்தவெமனுடைய கசப்பாகிய தீய தண்டனைகள் வந்தடையும்.

எ--று

பொ-ரை அந்தக்கரணங்களும் புலன்களு மொருவழிப்பட்டருமருந்தன்ன சிவ தொண்டுகளைச் செய்யாது பெண்ணுசையாற் சுழன்று திரிகின்ற பேய்மனமே. நீ யமனுடைய பட்டினத்திற்குச் சென்றவங்கே அந்த யமன் மிகக் கசப்பாகிய கொடிய தண்டனையைச் செய்வான்.

மந்துவில்-சீரணி - இடைக்காடு - கரணவாய் - அச்சவேலி - தெல்விப்பழை - கச்சைதிவு ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

கண்டிக்குநேர்சொற்கொழும்புத்துறைவஞ்சக்கட்செவிநெ-
கண்டிக்குகூழியிலையன்னூர் தம்பாழையுவுவந்துமன [ஞ்]
மண்டிப்பரந்துசுடும்வீமண்காமவெவ்வாளியிற்பட்
டண்டத்தனையுங்கைவிட்டிருபாழையுமற்றதுவே. (14)

இ-ள் சுண்டு இக்கு நேர்சொல்-கற்கண்டையும் கரும்பையும்நிகர்த்த சொல்லையும், கொழும்புற்று உறைவஞ்சக் கட்செவிநெஞ்சு - கொழுத்தபுற்றில் வாசஞ்செய்கின்ற வஞ்சகம் பொருந்திய நாகத்தின் மனத்தையுமுடையராய், உண்டிக்குழி - போசனங்களையடக்குகின்ற உதரமானது, இலையன்னூர்தம் - ஆலிலைக்குச் சமானமாகவிருக்கின்ற பெண்களது, பாலை - பக்கத்தை, உவந்து - விரும்பி, மனம் - மனமானது, மண்டிப் பரந்துசுடும் - செறிந்து பரவிச் சுடுகின்ற, வீமண்காம வெவ்வாளியிற்பட்டு-புட்பங்களாற் பொருந்திய கொடிய காமபாணத்திற்பட்டு, அண்டத்தனையுங்கைவிட்டு - அண்டகர்த்தாவாகிய சிவத்தையுங்கைவிட்டு, இருபாழையும் அற்றது-இம்மை மறுமையாகிய இருகண்களையுமிழந்து விட்டது.

எ--று

பொ-ரை நெஞ்சிலே நஞ்சைவைத்து வெளியிலினியசொற்களைப் பேசுகின்ற பெண்கள் சிற்றின்பத்திலாழ்ந்து நோயும் வறுமையும்

(10)

டைந்து இம்மைச் சுகத்தையுமிழந்து அத்தடைகளினூற் சிவபத்தி
செய்யாது மறுமைச்சுகத்தையுமிழந்து விட்டதஞ்ஞானநிறைந்த
மனமானது.

கண்டி - கொழும்புத்துறை - கண்டிக்குழி - தம்பாலை - வீமன்காமம்
இருபாலை ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

அக்காரையூர்சக்கிரிவாழ்வமந்தப்புரத்தொடவை
மிக்கார்ந்துதேசண்டிருப்பாய் நவக்கிரிமேயதென
மைக்காருறைமனைவண்ணூர் நற்பண்ணைவளமுங்கள்ளி
யக்காட்டினளுறவும்வேண்டிலர்மிக்கறிந்தவரே. (15)

இ-ள் அக்காரைஊர் சக்கிரிவாழ்வம் - மேகங்களை வாகனமாகக்
கொண்டுவருகின்ற இந்திரனுடையவாழ்வையும், அந்தப்புரத்தோடு
அவைமிக்கார்ந்து - அத்தாணி மண்டபங்களுடன் பலவித சபைகள்
நிறைந்து, தேச அண்டு இருப்பாய் - அழகுநிறைந்த தானமாய், நவ
க்கிரி மேயதென - ஒரு நூதனமான மலையிருக்கின்றதென என்
ணத்தக்கதாக, மைக்காருறைமனை - கரிய மேகங்கள் படிகின்றவுள்
னதமான மாளிகைகளையும், வண்ணூர்நற் பண்ணைவளமும் - அழகிய
நெல்வயல் முதலியவேளைய வளங்களையும், கள்ளியங்காட்டினளுற
வும் - பாலைக்கிழத்தியாகிய வீரலக்குமியினுடைய நட்பும், வேண்டி
லர் மிக்கறிந்தவர் - முற்றக்கற்ற பெரியோர்கள் விரும்பமாட்டார்
கள், எ-று

பொ-ரை மேலாகிய நூல் கற்றடங்கிய பெரியோர்கள் மோட்ச
தாகமுற்றிருப்பதன்றித் தேவேந்திர பாக்கியத்தையாவது கூடகோ
புர மாடமாளிகைகளையாவது வயல் முதலிய வேளையவளங்களையா
வது வீரலக்குமியின் நட்பையாவது விரும்பமாட்டார்கள்.

காரைதீவு - சண்டிருப்பாய் - நவக்கிரி - வண்ணூர்பண்ணை - கள்ளி
யங்காடு ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

சிறுப்பிட்டி நேர்தனச்செம்மணியார்சித்திரமொழியா
னிற்றுப்புற்றநேயநிகளத்தூரும்பராயச்சிறுநூல்
விருப்புற்று நித்தம்பயில்வேன்சில்லாலையமேவினுநெஞ்
சொருப்பட்டுறேனெனக்குண்டோசுதுமலைக்கேகுவிதே(16)

இ-ள் சிறுப்பிட்டி நேர்தனச் செம்மணியார் - சிறுகுன்றைநிகர்த்த
தனங்களின்மேல்மாணிக்கரத்தினமாலையணிந்திருக்கின்றபெண்களது

(11)

சித்திரமொழியால் - அழகாகப்பேசுகின்ற இனிய வசனங்களால், நிறுப்புற்ற இத்தன்மையரிவரென்று நிறுக்கப்பட்ட, நேயநிகளந் துரும்பர்- காமாசையாகிய விலங்கிடப்பட்ட சிற்றறிவுடையோர், ஆயச் சிறு நூல் - ஆராய்கின்ற சிற்றின்பநூல்களை, விருப்புற்று நித்தம் பயில்வேன் - ஆசைகொண்டனுதினமும் படிப்பேன். சில்லாலய மேவினும் - சில தேவாலயங்களுக்குச் சென்றாலும், நெஞ்சொருப் பட்டு உறேன் - மனமொருப்பட்டொருகணமாவது சிவத்தியானத்திலிருக்கமாட்டேன், எனக்கு - இத்தன்மையுடையவெனக்கு, உண்டோ சுதுமலைக் கேருவதே- கயிலாச மலைக்கேகும் பேறுகிடைக்குமோ. எ - று.

பொ- ரை. பெண்களது நாகரிகமான பேச்சலங்காரத்தி லெடு பட்டு அவர்களதாசை விலங்கிலகப்பட்ட புல்லர்கள் படிக்குஞ் சிற்றின்பநூல்களை விரும்பிப் படிப்பேனேயன்றிச் சிவாலயஞ்சென்று மனமடங்கி அரைக்கணமாவது சிவத்தியானத்திலிருக்க விரும்ப மாட்டேன். அத்தகையவெனக்குக் கயிலாசத்துக்கேகும் பேறு கிடைப்பதெவ்வழி.

சிறுப்பிட்டி- செம்மணி- சித்திரமொழி- உரும்பராய்- சில்லாலய- சுதுமலை ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்துநிற்றல் காண்கு.

அந்நாயன்மார்கட்டணியாரங்கீரிமலையரவம்
முன்னுள்வழுதிபிரம்பூறணிபுன்னைமுன்னிணைவிற்
றன் னுலடியணிகாங்கேயன்றந்தையைத்தாழ்மனமே
பொன்னுலையன்றன் திருவடிசேர்நிலைபுல்லுதற்கே. (17)

இ- ள் அநாயன் மார்கட்டு அணி ஆரம்- அந்தத் திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி முதலிய நாயன்மார்கள் கட்டுகின்ற தேவார திரு வாசகங்களாகியவழகிய ஆரத்தையும், கீரிமலையரவம் - கீரிகளையெ திர்க்கின்ற சுபாவத்தையுடைய சர்ப்பத்தையும், முன்னுள் வழுதி பிரம்பு ஊறு- முன்னுளையிலே பாண்டியனுடைய பிரம்படியினாலாகிய காயத்தையும், அணிபுன்னை- அழகிய புன்னை மலரையும், முன் இணைவில் தன்னுள் அடி - முன்னுகவிணைக்கப்படுகின்ற வில்லால் அருச் சுன்னடித்த அடியையும், அணி- அணிந்திருக்கின்ற, காங்கேசன் துறையை- சுப்பிரமணியக்கடவுள் பிதாவாகிய சிவபெருமானை, தாழ்மனமே- மனமே தாழ்ந்து வணங்கக்கடவாய், பொன் ஆலயன் தன் திருவடி சேர்நிலை புல்லுதற்கு- கணகசபையில் வீற்றிருக்கும் நடராசப் பெருமானது திருவடியை யடைகின்ற நீநிலையையணை தற்கு. எ- று

(12)

பொ-ரை: விருப்பு வெறுப்பின்றி நாயன்மார் சாத்துகின்ற தேவார திருவாசகப் பாமாலையையும் பிரம்படி வில்லடியையும் குற்றங்குணம் நோக்காது சர்ப்பத்தையும் புன்னை மலரையும்பின் பொருட்டு ஏற்றங்கீகரிக்கும் நடராசப் பெருமானது பாத்தையடைகின்ற நிலையைடைதற்கு அவருடைய அருளேவேண்டிப் பத்தியுடனவரை வணங்குவாயாக.

நாயன்மார்கட்டு - கீரிமலை- ஊறணி- புன்னூலைக்கட்டுவன்- இணுவில்- காங்கேயந்துறை- பெர்னூலை- திருவடிநிலை ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

பொன்னைப்புகழ்திருநெல்வேலியில்லநற்புத்திரை மின்னற்பலத்தியடியிலையென்னவிலகவிட்டு முன்னைத்தவவலிகொண்டவ்வாய்வினைமுட்டறுத்துத் தன்னையறிந்தவர்ச்சேர்ந்தான்களநஞ்சத்தற்பரனே. (18)

இ-ள். பொன்னை புகழ்திரு நெல்வேலி இல்லம் நற்புத்திரரை- பொருளையும் புகழ்பொருந்திய வழகிய நெல்வயல்களுள்ள ஊரையும் மனைவியையும் நல்ல-புத்திரரையும், மின்னல் பல் அத்தி அடி அலையென்ன- மின்னலும் பலவாகிய சமுத்திரத் திரைகளும்போலழிந்து போமென்ற உண்மையைறிந்து, விலகவிட்டு- நீக்கிவிட்டு, முன்னைத் தவவலிகொண்டு- முற்பிறப்பிற்செய்த தபோபலத்தினால், அ அல்வாய் வினைமுட்டு அறுத்து- அந்த இருள்மயமாகிய பாசபந்தத்தை அறப்பெற்று, தன்னையறிந்தவர்-தன்னையறிதலாகிய ஞானநிலையை அடைந்த பெரியோர்களை, சேர்ந்தான் களநஞ்சத்தற்பரன்- நஞ்சணிகண்டராகிய சிவபெருமான் சேர்ந்திருக்கின்றார் எ-று.

பொ-ரை: பொன், மண், பெண், புத்திரராகிய பந்தங்களை அழிவுள்ளவைகளென விட்டு முற்றபோபலத்தினுற் பாசநீக்க மடைந்து தன்னையறிதலாகிய ஞானநிலையைறிந்தவர்களைச் சிவபெருமான் சேர்ந்திருக்கிறார்.

திருநெல்வேலி- அத்தியடி- அல்வாய்- தன்னை- சேர்ந்தான்குளம் ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க

மாகயப்பிட்டியைநேரந்தகன்வந்துவாவெனின்மே லேகுவங்காலையென்றனாவலங்குழியிட்டுதைக்கும் போகவென்றலந்தமாதோட்டத்தாரெமைப்போற்றிடுவார் சாகமுனாந்தர்மஞ்செய்திருந்தாற்பயஞ்சுற்றிலையே. (19)

(13)

இ-ள். மாகயப்பிட்டியை நேர் அந்தகன்- பெரிய யானைக்கூட்டத்தை நிகர்த்த யமன், வந்துவாவெனில்- சடுதியாக இரவில்வந்து வாவென்று கேட்டால், மேல் ஏகுவம் காலையென்றால்- கொஞ்சந்தாமதித்துக் காலேக்குப் போவோமையாவென்று கேட்டால், நாவலம் குழியிட்டு உதைக்கும்- நாவல்லமையைக் குழிபண்ணியுதைப்பான், போகவென்றால்- ஒருவாறு பயந்து போகநினைத்தாலோ, அந்தமா தோட்டத்து- அந்தப் பெரிய யமலோகக்காணியில், ஆர் எமைப் போற்றிடுவார்- எமக்குதவிபண்ணிப் பாதுகாக்க யாரிருக்கிறார்கள், ஐயோ! சாகமுன்- மரணம் வருவதற்குமுன், ஆந்தர்மஞ் செய்திருந்தால்- தங்களாலியன்ற தருமங்களைச் செய்திருந்தால், பயஞ் சற்றிலை- கொஞ்சமாவது மரணத்திற்குப் பயப்பட வேண்டியதில்லை, எ-று

பொ-ரை. சீவியகாலத்திலே யியன்றளவு சிவதருமங்களைச் செய்து கொண்டால் மரணம் எக்காலத்திலாவ தெவ்விடத்திலாவது வந்தாலும் பயப்படவேண்டியதில்லை.

மாகயப்பிட்டி- வங்காலை- நாவற்குழி- மாதோட்டம் இல்லூர்ப் பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

கரம்பொனிட் டாலலமா மாங்குளங்கொண்டுகச்சமர் பூங்குரும்பையிட்வளலாய்நசைகொள்ளவ்வள்ளப்பரவை திரும்பவொட்டாதாழ்ப்பர்வேசியர்சேர்வரிதேகரையூர் பெருந்துறையென்றன்பர்பேசாலையவருட்பேறருளே (20)

இ-ள் கரம்பொன் இட்டால் அலமாம் - கைநிறையப் பொருள் கொடுத்தாலது போதுமாம், ஆங்கு உளங்கொண்டு- அவ்விடத்திலேயே மனம்பொருந்தி, கச்சமர் பூங்குரும்பை இட்டு- கச்சின்கணமர்ந்திருக்கின்ற குரும்பைநிகர்த்த வழகிய தனங்களை ஈந்து, வள்ளலாய்- வரையாது கொடுக்கின்ற வள்ளலென்று சொல்லும்படி மாய்மாலம்பண்ணி, நசைகொள்ளவ் வெள்ளப்பரவை- காமக்கடவினுள், திரும்பவொட்டாது ஆழ்ப்பர் வேசியர்- மீளவிடாது வேசிப் பெண்களமிழ்த்துவர், சேர்வரிது கரையூர்- மீண்டு கரையேறுவதரிது, பெருந்துறையென்று அன்பர் பேச ஆலய- பிறவிச்சமுத்திரத்திலாழ்ந்துகிடக்கும் சீவர்கள் கரையேறியடையுந் துறையென்று சிவ தொண்டர்கள் சொல்லுந் திருப்பெருந்துறையிற் கோயில்கொண்டருளிய பரம்பொருளே, அருட்பேறு அருள்- அருளாகிய பெறுபேற்றைத் தந்திரட்சியும், எ-று

(14)

பொ- ரை வேசிப்பெண்கள் பொன்னையும் வாங்கிக்கொண் டபரிஷ்ப சாகரத்தில் மீளாவண்ணமாழ்த்திவிடுவார்கள். திருப் பருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கும் பரம்பொருளே அப்பெண்கள் மாய்கையி லகப்படாவண்ணமருள் தந்திரட்சியும்.

சுரம்பொன்- மாங்குளம்- குரும்பையிட்டி- வளலாய்- வெள்ளப் பரவை- கரையூர்- பேசாலை ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க

மருதயினுமடமாதுலனஞ்ச்செய்மால்வணங்கி யுருகி விள்ளா நின்றமாலையன் விண்டனியூறடையப் பொருதசூராபத்தைபூணக்கைவேலணைசெட்டிக்குளம் பெருகுமன்பானந்தச்சம்புத்துறையணைபேறரிதே (21)

இ- ள். மடமா துலன் அஞ்ச மருதை இன்னாசெய்- மடமை பொருந்திய மாமகைய கஞ்சன் அஞ்சம்படி மருதமரத்துக்குத் தீங்கு செய்த, மால் வணங்கி- வீட்டுணுபகவான் வணக்கஞ்செய்து, உருகி விள்ளாநின்ற மாலையன்-மனமுருகிச் சொல்கின்ற பாமாலையையுடையரும், விண்தனி யூறடைய - தேவலோகமானதளவில்லாத துன்பத் பத்தையடைய, பொருதசூர் ஆபத்தைபூண- போரைச்செய்த சூர ப்ன்மன் ஆபத்தையடைய, கைவேலணை- தமது திருக்கரத்தில் வேற் படையை எடுக்கின்ற, செட்டிக்கு- சுந்தசுவாமிக்கு, உள்ளம் பெருகு மன்பான்- இருதயத்தில் நிறைந்துவழியும் அன்பிற்கிடமாயுள்ளவரு மாகிய, அந்தச் சம்புத்துறையணை பேறரிது- அந்தச் சிவபெருமானு டைய துறையணைகின்ற நன்மை யரிதினுமரிதாகும் எ- று

பொ- ரை. முத்தியின்பொருட்டு மகாவிட்டுணு வணங்கிப் பாமாலையைச் சூட்டுகின்ற சிவபெருமானது பதவியையடைவது சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுமுடைய எம்மனோர்க்கு அரிதினுமரிதாகும்,

மருதயினுமடம்- வீளான்- தனியூற்று- சூராபத்தை- வேலணை- செட்டிக்குளம்- சம்புத்துறை ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்துநிற் றல் காண்க.

மெய்ந்நூல்கல்லாக்கட்டுவன்மாசுதோய்ந்துவினைமுமடப் பைசார்புலோலிகளாண் முள்ளியவளைபன்னரிய நைவாரிரணமடுவென்றிக்காய்த்தைநாடியறிந் துய்வார்பொறிமயிலப்பையனாரருளுண்ணிநெஞ்சே, (22)

(15)

இ-ள். நெஞ்சே- மனமே, வார் பொறி மயில் அப்பு ஐயன் ஆர் அருள் உன்னி - ஒழுங்காகிய புள்ளிகள்பொருந்திய மயில் வாகனத்தையுடைய கந்தகவாமியின் பிதாவாகிய சிவபெருமானது நிறைவாகிய திருவருளை நினைத்து, மெய்நூல்கல்- உண்மையைப் போதிக்கும் ஞான நூல்களைப்படி, இக்காயம்- இந்தவுடம்பானது, ஆக்கட்டுவன் மாசுதோய்ந்து விளைமும்மலப்பை- ஆன்மாவைப் பந்திக்கின்ற வலிய குற்றங்களில் அமிழ்ந்தி விளைகின்ற ஆணவம்மாயை கன்மம் என்கிற மும்மலங்களடைக்கப்பட்டபையும், சார்புல ஒலிகள் ஆள் முள்ளியவளை- பொருந்திய பஞ்சப்புலன்கள் ஒரோவழிப் படாமல் பேசப்படும் கலகத்தினலுண்டாகும் சத்தம் ஆளுகின்ற தாய் காமமுதலிய தீக்குணங்களாகிய முள்ளிகளடர்ந்திருக்கின்ற புற்றும்: பன்னரிய நைவு ஆர் இரணமடு - சொல்லுதற்கரிய துன்பம்நிறைந்த புண்மடுவும், என்று-என்று, நாடியறிந்துய் - சுருதியுத்தி அனுபவம் முதலிய அளவைகளால் ஆராய்ந்தறிந்து உய்ந்தீடேறு,

எ-று

பொ-ரை சிவபெருமானுடைய திருவருளை முன்னிட்டு ஞான நூல்களை நன்கு கற்றுத்தெளிந்து இழிவானவிக் காயநிலையானையை யுணர்ந்து சிவத்தியானம் செய்துய்வாயாக.

கல்லாக்கட்டுவன் - மலப்பை -புலோலி - முள்ளியவளை - இரணமடு மயிலப்பை ஆகிய இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க;

கிளிநச்சியன் மொழியன் னுங்கையோ திறற்கேழ்கிளர்மை
யொளியுற்றிட வெழுதுமெட்டுவாள் விழியோ தரிய
களியுற்று மாரியங்கூடலைக் காணம் மயிலியலா
ரளிபற்றிடா தெங்குமுள்ளாணை நெஞ்சத்தமைத்திடினே.

இ-ள் எங்கும் உள்ளாணை நெஞ்சத்து அமைத்திடின் - எங்கும் வியாபகமாயிருக்கின்ற சிவபெருமானை இருதயத்தில் வைத்து இடையீடில்லாது தியானித்து வணக்கஞ் செய்தால், கிளிநச்சு இயல்மொழி கிளிப்பட்டிகள் விரும்புகின்ற அழகிய சொற்களையும், அல் நுங்கு ஐ ஓது - இந்நாை விழுங்குகின்ற அழகிய கூந்தலையும், நல்சேழ் கிளர்மை ஒளியுற்றிட எழுதும் எட்டுவாள் விழி - நன்கிதான நிறம்பொருந்திய மையினால் ஒளிகாலத் தீட்டப்பட்டு எட்டுகின்ற வாள்போலும் கண்களையும், ஒதரிய களியுற்று மாரியங்கூடலைக் காண் அம்மயிலியலார்- சொல்லுதற்கரிய களிப்படைந்து கார்காலமேகம் காலத்தைக் காணுகின்ற மயிற்சாயலையுமுடைய பெண்களது, அளிபற்றிடாது - ஆசையென்கிற நோயானது யீடிக்கமாட்டாது.

எ-று

(16)

சாதுக்கள், சோர்வு அடையார் - எவ்வித கயிட்டம் வந்தபோதிலும் மலங்கலங்கமாட்டார்கள், வல்ல விலாங்குடைவான் மதிக்கொண்டு இங்குவாழ்வர் - பாம்புக்குத் தலையையும் மீனுக்கு வாலையுங்காட்டுகின்ற விலாங்கின் வலிய உயர்ந்த புத்தியைப் பாவித்து இப்பூமியின் கண் காலம்போக்கி வாழ்வார்கள், கன்ம அல்லலைக்கொத்தி-கன்மத்துன்பங்களைச் சிறிது சிறிதாகக்கோதி, அவத்தையறநெடுந் தீவினைத்து அவத்தைகளெல்லாங் கெட்டழியப் பெரிய அக்கினியையுண்டாக்கி, பல்லவர் ஆயர் கட்டும் - பலராகிய இடையர்கள் பிடித்து உரலுடன் கட்டுகின்ற, ஆயன் பணிகழல் பற்றுவர் - ஸ்ரீ கிருட்டிண பகவான் வணங்குகின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடைவார்கள். எ - று.

பொ - ரை : சாதுக்களாயுள்ளவர்கள் இப்பிரபஞ்சவாழ்விலே தாக்குண்ணுமற் பலபேதமான அறிவையுடைய சனங்களுடனியைந்து நடந்து காலம்போக்கிக் கன்மத்துன்பங்களையும் அவத்தைகளையும் நீருக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவடியை யடைவார்கள்.

மண்டுமண்டை - விலாங்குடை - கொத்தியவத்தை - நெடுந்தீவு - பல்லவராயர்கட்டு ஆகிய இவ்வூர்ப் பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க. எ - று.

சுன்னாவினெஞ்சிற்சுதையுங்கடுவும்வைத்தேதுயர்செய்
மின்னார் தமாசையிருப்பைக்கடைவைமிகுகருணை
முன்னாண்முறிகண்டியாரும்வியக்கவவ்வேதியனைத்
தன்னாட்கொள்வெள்ளாங்குளநாட்டத்தான்புகழ்சாற்று
[நெஞ்சே.

இ - ள் நெஞ்சே - மனமே, சுன் நாவில் நெஞ்சில் சுதையும் கடுவும் வைத்து - மிருதுவான நாக்கிலும் நெஞ்சிலும் முறையே அமுதத்தையும் விஷத்தையும் வைத்திருந்து, தயர்செய் - துன்பத்தைச் செய்கின்ற, மின்னார்தம் ஆசை இருப்பைக்கடை-பெண்ணாசையென்கிற இரும்பை உனது இடையறாது செய்யும் சிவதியானமாகிய துறப்பணத்தினற் சுடைந்து அழி,வைமிகு கருணை-உயிர்கண்மீது நிறைவாகிய கருணையைவை, முன்னாள் முறிகண்டு - முன்னாலையிலெழுதிய அடிமைச்சாசனத்தை அதுசமையங்காட்டக்கண்டு, யாரும் வியக்க-நீதிகூற அங்குனங்கூடிய தக்கார் எல்லாமதிசயமடைய, அவ்வேதியனை - அந்த மறையவராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை, தன் ஆள்

கொள் - தனது அடிமையாளாகக் கொள்ளுகின்ற, வெள்ளாங்குள நாயட்டத்தான்புகழ் சாற்று - வெண்மையாகிய நெற்றியிலே அக்கினிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானுடைய கீர்த்தியை அனுதினமும் பாடு. எ-று

பொ - ரை மனமே பெண்ணுசையை அறநீக்கி உலீர்கண்மேல் நிறைந்த கருணையைவைத்து என்றைக்கும் சிவபெருமானுடைய புகழைப்பாடி யுய்ந்தீடேறுவாயாக.

கன்னவில் - இருப்பைக்கடவை - முறிகண்டி - வெள்ளாங்குளம் இவ்வூர்ப்பெயர்கள் மறைந்து நின்றல் காண்க.

தேவர்கட்டாணிப்பொன் மங்கிலயம்வாழ்த்திரைகடனஞ் சேவரும்போற்றவுண்டான்பதம்வாழ்கஇபமுகத்தோன் மூவிருமா முகனம்பிகைவாழ்கமுன் னூலறியே னூவினின் ருடியவாணியும்வாழ்கநலமுறவே.

இ - ள் திரைகடல் நஞ்சு - முன்னூலையிலே திரைபொருந்திய திருப்பாற் சமுத்திரத்தினின் றெழுந்து சகலரையும் அழிவுசெய்யும் படி வந்த ஆலகாலவிஷத்தை, தேவர் கண்டாணிப்பொன் மங்கில் யம்வாழ - தேவர்கள் தங்கள் தேவிமார் கழுத்திற்கட்டிய அழகிய தங்கத் திருமங்கலியம் நிலைத்து வாழும்பொருட்டு, ஏவரும் போற்ற உண்டான் பதம்வாழ்க - சகலரும் வணங்க உண்டருளிய சிவபெரு மானது திருவடிகள் வாழக்கடவன, இபமுகத்தோன்மூவிருமா முகன் அம்பிகைவாழ்க - ஆனைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளும் ஆறு திருவதனங்கையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளும் உமாதேவியாரு மாகிய மூவரும் வாழக்கடவர். முன் நூலறியேன் நாவில் நின்று ஆடிய வாணியும்வாழ்க - நினைக்கப்படுகின்ற மேலாகிய சாஸ்திரவு ணர்சியில்லாத எனது நாவில்நின்று இந்நூலைப் பாடுதற்கருள்செய்த சரஸ்வதிதேவியாரும் வாழக்கடவர், நலம் உற - பூமியெங்கும் நன்மையுண்டாகக்கடவது. எ-று.

பொ - ரை. சிவபெருமான், விநாயகக்கடவுள், சுப்பிரமணியக் கடவுள், உமாதேவியார் நால்வரும்வாழக்கடவர். சரஸ்வதிதேவியாரும் வாழக்கடவர். எல்லா நன்மையும் முண்டாகக்கடவது.

தேவர்கட்டு ஆகிய இப்பெயர் மறைந்துநின்றல் காண்க. சுபமஸ்து.

(19)

கலாநிதி ஞா. சீமீரமணியன்
எழுதய அறிமுகவுரை

12 மல்லை நமச்சிவாயப் புலவர் அவர்களின்
ஊர்ப்பெயர்
உட்பொருள் விளக்கம்

அறிமுகவுரை

ஊர்ப்பெயர்கள், இடப்பெயர்கள் என்பன புவியியற் சூழல், சமூகத்தின் பண்பாட்டுணர்வு என்பனவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்து மரபாக வழங்கி வருவன. இவை தொடர்பான ஆய்வுகள் மாணிடவியல், சமூகவியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்பனவற்றோடு தொடர்புடையன. எனினும் இவற்றைத் தத்துவ சிந்தனைகளோடு தொடர்பு படுத்தி நோக்கும் மரபொன்றும் புலமை நெறியிலே நிலவி வந்துள்ளது. குறிப்பாகக் கடந்த நூற்றாண்டிலும் இந்த நூற்றாண்டிலும் ஈழத்தில் நிலவிய இலக்கியப்படைப்பு நோக்கிலே இச்சிந்தனை மரபும் ஒரு கூறாக இடம்பெற்று வந்துள்ளது. இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்வது மல்லாகம் நமச்சிவாயப்புலவர் அவர்களின் ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் என்னும் பிரபந்தம். இந்நூல் ஈழத்தின் ஊர்ப்பெயர்கள் பலவற்றுக்கும் சைவ சித்தாந்தப் பொருண்மைகளைத் தொடர்புபடுத்தி விளக்கம் தரும் முயற்சியாக அமைந்துள்ளது.

மல்லாகம் நமச்சிவாயப்புலவர் அவர்கள் 1860-1942 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள். கடந்த நூற்றாண்டில் ஸ்ரீலங்கை நாவலர் பெருமான் அவர்கள் தோற்றுவித்த ஞான பரம்பரையில் முகிழ்த்தவர். சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரது மாணவர். பண்டிதமணி பிரம்மபுரி ச. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார், பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார், முதுதமிழ்ப்புலவர் மு. நல்லதம்பி முதலிய தமிழறிஞர்களின் நட்புச் சூழலில் வாழ்ந்தவர். இவ்வகையில் மரபு பேணும் தமிழறிஞராகத் திகழ்ந்த இவர் சிவதோத்திரயமகவந்தாதி, ஆத்மரட்சாமிர்த மருந்து, சிங்கை வேலன் கீர்த்தனைகள், கும்பளாவளைப் பிள்ளையார் கீர்த்தனைகள், ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் ஆகியவற்றை இயற்றியுள்ளார். இவ்விலக்கிய ஆக்கங்களிலே புதுவகை இலக்கிய உத்தியில் அமைந்த சிறப்பு ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் என்ற நூலுக்கு உரியது.

இவ்விலக்கியம் விநாயக வணக்கம், அவையடக்கம் என்பன நீங்கலாக இருபத்தேழு பாடல்களில் அமைந்தது. இப்பாடல்கள் கட்டளைக் கவித்துறையாப்பில் அமைந்தவை. ஈழத்தில் சிறப்பாகத்

தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஊர்ப்பெயர், இடப்பெயர்கள், குறிச்சிப்பெயர்கள் எனபன இப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பெயர்களைப் பொருட்பொருத்தமுறத் தொடர்பு படுத்தும் வகையிலே சைவ(சித்தாந்த) சமய தத்துவக் கருத்தோட்டம் அடிச்சரடாக அமைந்துள்ளது. இதுவே இவ்விலக்கியத்தை ஒரு புதுவகை முயற்சியாகக் கொள்வதற்கு அடிப்படையாயிற்று. மேற்படி அமைப்புக்கு சான்றாக ஒரு பாடலை ஈண்டு நோக்கலாம்.

“முன்னீ வினைபருத் தித் துறை மேவிய மூளையர்தா
மன்னாரில் வாழ்விற் றனங் கிளப் பார்புல வஞ்சரை மெய்
துன்னாலை மிட்டு வறுத்தலை மேவிச் சுழிபுரம் போய்
பன்னா லையணி யத்வாம் புலத்திற் படிசுவரே” (5)

இப்பாடலின் ஈவினை, பருத்தித்துறை, மூளாய், மன்னார், தனங்கிளப்பு, துன்னாலை, வறுத்தலை, சுழிபுரம், பன்னாலை, அத்துவாம்புலம் ஆகிய ஊர்ப்பெயர்களும் இடப்பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஈவினை என்பது முன்னின்ற அடைபெற்று முன்னீவினை ஆயது. பருத்தித்துறை என்பது பருத்து இத்துறை எனப்பிரிந்துநின்றது. மூளாய் என்பது மூளை எனத்திரிபுற்று இவ்வூர்ப்பெயர்களில் உட்கரந்திருக்கும் தத்துவப் பொருண்மையை நோக்கின் பின் வருமாறு அமையும்.

முன்னீவினைபருத்து	- முற்பிறவியிற் செய்த நல் வினை அதிகரித்து
இத்துறை மேவிய மூளையர்	- இப்பூமியின் கண்பிறப்பெடுத்த மூளையுடைய மகான்கள்.
மன்னார் இல்வாழ்வில்	- இல்லற வாழ்க்கையில் நிலைபெற மாட்டார்கள்.
தனங்கிளப்பார்	- பொருளீட்டமாட்டார்கள்
புலவஞ்சரை	- ஐம்புலன்களாகிய வஞ்சகர்களை
மெய்துன் ஆலையிட்டு	- ஞானமெனும் இயந்திரத்திலிட்டு
வறுத்தலை மேவி	- வறுத்தெடுத்து
சுழிபுரம் போய்	- கோபத்திற்கிடமான இவ்வுடம்பு நீங்கப் பெற்று
பன் ஆலயம் நண்ணி	- சொல்லப்படுகின்ற ஆத்மா சிவத்தில் ஒருங்கப்பெற்று
அத்வாம்புலத்திற் படிசுவர்	- இரண்டறக் கலத்தலாகிய அத்துவிதவெளியை அடைவர்

கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன்

முற்பிறவியிற் செய்த புண்ணிய மேலீட்டை உடைய புத்திசாலிகள். இப்பிறவியிலே இல்லற வாழ்க்கையில் நிலைபெறாதவர்களாய்ப் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி உடம்பை நீங்கிச் சிவத்துடன் அத்துவிதம் ஆவாக்கள் என்பதே இப்பாடலின்தெளிபொருள்.

இவ்வாறே ஏனைய பாடல்களிலும் ஊர்ப்பெயர் இடப்பெயர் என்பன சித்தாந்த தத்துவப் பொருண்மை புலப்படும் வகையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் சான்றுகளில் தத்துவப் பொருண்மை பொருந்தியுள்ள முறைமை நயத்தற்குரியது.

பாதகஞ் செய் தொல்புரத்தார் - பாதகத் தொழில் புரியும் பழைய முப்புரவாசிகள்.

மாதகலான் - உமாதேவியை விட்டு நீங்காத இறைவன்.

பரந்தனை ஒட்டுவர் - பரம்பொருளை எய்துவார்.

விடத்தலை நேர் மறவன் புலம் - விஷங்களால் வந்த இருளை நிகர்த்த மறத்தன்மை வாய்ந்த ஐம்புலன்கள்

ஓட்டகப்புலம் தீத்துய்யவே - ஐம்புலன்களையும் அடக்கி உய்யும் பொருட்டு (இறைவனை) அடைவாயாக.

தொல்புரம், மாதகல், பரந்தன், மறவன்புலவு, ஓட்டகப்புலம் முதலியன ஊர்ப்பெயர்கள். இவை சமய தத்துவப் பொருண்மைக்கு ஏற்றவாறு புலவரால் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு ஒரு இலக்கிய ஆக்கத்திலே அமையும் சொற்கள் புறத்தே ஒரு பொருளைக் குறித்து நிற்க அகத்தே வேறு பொருளைச் சுட்டி நிற்கும் பண்பு ஒரு வகை இலக்கிய உத்தியாகும். வடமொழியாளர் இதனை 'நாமாந்தரிதை' என்னும் 'பிரகேளிகை' வகையாகக் கொள்வர். பிரகேளிகை என்பது தமிழிலே 'விடுகவி' என்பதோடு ஒக்கும். 'நாமாந்தரிதை' என்பது ஒரு சொல், புறத்தே ஒரு பொருளும் அகத்தே வேறு பொருளும் அமைவதைக் குறிப்பது. அணிவகையிலே இது 'யமகம்' என்பதனோடு தொடர்புடையது. யமகத்தில் ஒரே சொல் மீண்டும் மீண்டும் வந்து வெவ்வேறு பொருள் சுட்டி நிற்கும். நாமாந்தரிதை உள்நரும் புறத்தும் வெவ்வேறு பொருள் சுட்டி அமைவது. இதுவே இவற்றின் முக்கிய வேறுபாடு எனத்தெரிகிறது. 'யமகம்' தேவாரத்திருமுறைகளின் காலத்திலிருந்தே

தமிழிற் பயிலத் தொடங்கிவிட்டது. ஆயின் 'நாமாந்தரிதை' என்ற இந்த 'விடுகவி' முறை தமிழில் எப்பொழுது பயிலத் தொடங்கியது என்பது திடீவட்டமாகத் தெரியவில்லை. எமக்குக் கிடைக்கும் சான்றுகளைக் கொண்டு நோக்கும் போது இருபாலை ந.சேனாதிராச முதலியார் (1750-1840) மயிலணி அ.முத்துக்குமார கவிராசர் (1780-1851) ஆகிய ஈழத்துப்புலவர்களே இவ்வுத்தியில் முதலிற்பாடல் யாத்தனர் என்பது புலனாகிறது. சேனாதிராச முதலியாரின்,

“திருவாரு நல்லை நகர்ச் செவ்வேற் பெருமானார்
இருபாலைக் குயத்தியரோ டின்புற்றா ரம்மாளை
இருபாலைக் குயத்தியரோ டின்புற்றா ராமாயின்
தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க ஆம்மாளை
தருவார் காண் சட்டிகுடம் சாறுவைக்க ஆமாளை”

என்ற நல்லைக்குறவஞ்சிப் பாடலில் 'இருபாலைக்குயத்தியர்' என்பது இருபாலை என்ற ஊரில் உள்ள குயப்பெண்கள் என்ற பொருளையும் இரண்டு இளம் கொங்கைகளையுடைய பெண்கள் (வள்ளி, தெய்வாளை) என்ற பொருளையும் சுட்டி இருபொருள்படநின்றது. சட்டி, குடம், சாறு என்பன புறத்தே அப்பொருட்களையும் அகத்தே சஷ்டித்தி, மாசிமாதம், திருவிழா என்பவற்றையும் குறித்துப்பயின்றன.

இதேபோல முத்துக்குமார கவிராசரின், “முடிவிலாதுறை
சுன்னாகத்தான்.... எனத் தொடங்கும் ஒரு தனிப்பாடலும் இங்கு
நோக்கத்தக்கது.

முடிவிலாதுறை சுன்னாகத்தான் வழி
முந்திதித் தாவடிக் கொக்குவின் மீதுவந்
தடைய வோர் பெண் கொடி காமத்தான் அசைத்
தானைக் கோட்டைக் கட்டுடை வெளிவிட்டார்
உடுவிலான் வரப் பன்னாலையான் மிக
உருத்தனன் கடம்புற்றமல் லாகத்தில்
தடைவிடாதனை யென்று பலாலிகண்
சாரவந்தன னோரின வாலையே

இப்பாடல் சுண்ணாகம், தாவடி, கொக்குவில், கொடிகாமம், ஆணைக்கோட்டை, கட்டுடை, உடுவில், பன்னாலை, மல்லாகம், பலாலி, இளவாலை ஆகிய யாழ்ப்பாணப் பிரதேசஊர்ப் பெயர்களைச் சுட்டி, அவற்றினூடாக முருகப்பெருமான் மீது மையல் கொண்ட இரு பெண்களது பரவசச் செயல்களைக் குறிப்பதாக அமைந்தது.

கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன்

முத்துக்குமாரகவிராசர் மேற்படி உத்தியில் 'மல்லாகமாதகலான்' எனத் தொடங்கும் வேறொரு பாடலையும் பாடியுள்ளார்.

மேற்குறித்த தனிப்பாடல் நிலையிலான சான்றுகளைத் தவிர 'நாமாந்தரிதை' வகையில் அமைந்த தனிப்பிரபந்தம் என்ற வகையில் எமக்குக்கிடைக்கும் ஒரே நூல் நமச்சிவாயப்புலவரின் ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் மட்டுமேயாகும். இவ்வகையில் தமிழிலக்கியப் பெரும்பரப்பில் தனிச்சுவனத்தைப் பெறவேண்டிய தகுதியை உடையதாக இப்பிரபந்தம் அமைகிறது.

கவிராசரின் மரபில் வந்த சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புலவரின் மாணவரான நமச்சிவாயப்புலவர் கவிராசரின் மேற்குறித்த பாடல்களைக் கற்று அவை தந்த அருட்டுணர்வால் இப்பிரபந்தத்தைப் பாடியிருக்கலாம் என்பது உய்த்துணரற்பாலது. ஈழத்தின் செந்தமிழ்ப் புலமைக்கு (இலக்கிய உத்திவகையில்) வடமொழி ஆற்றியுள்ள பங்களிப்புக்கு ஒரு எடுத்தக்காட்டாக இப்பிரபந்தம் அமைகிறது.

இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1923ல் புலவரின் புதல்வர் நம.சிவப்பிரகாசம் அவர்களது உரையுடன் வெளிவந்தது. (நம.சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் பின்னாளில் சட்டத்தரணியாக விளங்கியவர்; சைவ அறிஞராகக் கணிக்கப்பட்டவர்; சைவபூஷணம் என்ற விருதும் பெற்றவர்; இந்துசாதனம், HINDU ORGAN இதழ்களின் ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர்.) அம்முன்னைய பதிப்பின் பிரதிகள் இப்பொழுது கிடைப்பதில்லை. எனவே அதன் இரண்டாம் பதிப்பைப் புதிய அணிந்துரை முகவுரை என்பவற்றோடு நம.சிவப்பிரகாசம் அவர்களே 1983-ல் வெளியிட்டுள்ளார்கள். மகன் தந்தைக் காற்றும் பணி என்ற வகையிலும் ஈழத்துச் தமிழிலக்கிய பாரம்பரியத்துக்கு ஆற்றியுள்ள பணி என்ற வகையிலும் இப்பதிப்பு முயற்சி சிறப்புப் பெறுகிறது. அணிந்துரையாளர்களில் ஒருவரான துணைவேந்தர் பேராசிரியர் கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள வாறு போல இந்நூல் ஈழத்தின் செந்தமிழ்ப் புலமையின் கம்பீரத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகத்திகழ்கிறது. மேலும் ஈழத்துத் தமிழியல் துறைகளிற் பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் தொடர்பான உயர்நிலை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் இன்றைய சூழலில் இத்தகைய பதிப்பு முயற்சிகளைப் பலரும் தொடர்வதற்கான ஊக்கத்தையும் இந்நூல் அளிக்கிறது.

நன்றி :

ஈழநாடு வாரமலர்,
யாழ்ப்பாணம். 2.3.1986

நயினை நிரோட்ட யமக அந்தாதி

நயினை நிரோட்ட யமக அந்தாதி
(முனமும் புலவர் உறையும் புத்தூணையும்)

காய்

நீரகந் தங்கந் தகைசால் நயினையி நீட்சிசே
ராரகந் தங்கந் தரிந்தாட் சுந்தாதி யவங்கிக் கக்
காரகந் தங்கந் தனைதேர நாடிய கைதரநற்
முரகந் தங்கந் தனிந்காட் டினைதன் சரண் சரணே

புலவருரை : (நீர் அகம் தங்க அம் தகைசால்) நீர்நிலைகள் பொருந்தும் பெற்ற
அழகிய தகுதியையுடைய, நயினையின் பதியின் கண்ணின் அழகத்தைப்பிரிவி
கின்றநீண்ட அப்பயங்களால் இயைந்த மாயாசிய தொலைந்திரு
கண்ணின் தரித்தருளிய நாகபூஷணி அம்பாள பேரில் நிரோ
கண்ணின் கிறப்பாகச் செய்து (கார் அகம்) எனது இரு
நயினை நிரோட்ட யமக அந்தாதி

வரகர் நாகமணிப் புலவர்
(1930)

நயினை நிரோட்ட யமக அந்தாதி

ஆக்கமும் உரையும் : நயினை வரகவி நாகமணிப் புலவர்
புத்துரையும் பொழிப்புரையும் : பேராசிரியர், கவிஞர் ம. வே, பசுபதி,
திருப்பனந்தாள், இந்தியா

முன்னுரை

உலகெலாம் புகழும் அலகிலா வளங்களை யுடைத்தாகிய இவ்வீழ மண்டலத்தின் வடமேற்றிசையிலே, ஆழிய சமுத்திர மத்தியில் இருப்பதும், கடைச்சங்கப் புலவர்களால் மணிபல்லவம் என்றழைக்கப்பெற்றதும், சிங்கள நாட்டினரால் நாகதீபம் எனப் போற்றப் பெறுவதுமாகிய நயினாதீவிலே கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் ஸ்ரீ நாகராஜேஸ்வரி அம்பாளின் கிருபா கடைச்சத்தைப் பெறுமாறு விரும்பிய அடியேன் மயிலோடாடிய வான்கோழியொப்ப இவ்வந்தாதியை அவ்வம்மையார் பேரில் சொல்லத் தொடங்கினேன். அவ்வாறு சொல்லியதோடமையாது கற்றானைத் தண்டுக்குப் பித்தானைப் பூண்டிட்டுபோல் ஓர் உரையும் வரையத் துணிந்தது கற்றோர்க்கு நகைப்பையே உண்டாக்கும். ஆனால், அறிஞர்கள் என் வழுவடை நூலைத் தழுவிடலின்றி உலகமாதாவாகிய ஸ்ரீ பரமேஸ்வரியின் திருநாமத்தின் பொருட்டு இத்திறேன்றும் குற்றங் களைந்து குணந்தழீஇக் கொள்ளுமாறு பணிவோடு வேண்டுகிறேன்.

வே. க. நாகமணிப்பிள்ளை

நயினை

உரையாசிரியர் உரை

தொடுக்கும் கடவுள் பழம் பாடல் தொடையின் பயனாக விளங்கும் அன்ணையின் அருள் நலத்துள் திளைத்துப் பலர் தீஞ்சுவைக் கவிதைக் கனிகளை அருளினர். அவர்களுள் ஒருவர் ஈழநாடு நயினாதிவு வே.க. நாகமணிப் புலவர் அவர்கள். அக்கவிஞர் பெருமான் ஸ்ரீ நாகபூஷணித் தாய்க்கு அலங்கரித்த முப்பது பாமலர்கள் கொண்ட மாலையே “நயினை நிரோட்ட யமக அந்தாதி” என்பது. இவ்வந்தாதி சொல்நயம், பொருள் நயங்களிற் சிறந்து விளங்குகின்றது.

நிரோட்டம (நிர் + ஓஷ்டம்) என்பது இதழ் குவிதலாலும், இதழ் இயைதலாலும் பிறக்கும் எழுத்துக்கள் கலவாமற் பாடுவது. உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஔள என்ற உயிர் எழுத்துக்களும், அவற்றின் இயைபு கொண்ட உயிர்மெய் எழுத்துக்களும், ப், ம், வ் என்ற மெய் எழுத்துக்களும், அவற்றின் இயைபு உயிர்மெய் எழுத்துக்களும், ஆக நூற்றுப் பத்தொன்பது எழுத்துக்கள் வாராமல் அமையும் பாடலே நிரோட்டமாகும். நிரோட்டம் என்பதை நிரோட்டகம் என்றும் நிரோட்டியம் என்றும் வழங்குவதுமுண்டு. ஓஷ்டம் - உதடு.

“எய்தற்கரிய தியைந்தக்கால் அந்நிலையே

செய்தற்கரிய செயல்” (திருக்குறள் - 489)

என்னும் குறள் நிரோட்டமாக அமைந்துள்ளமை அறிந்து மகிழ்தற் பாலது.

யமகம் என்பது மடக்கு. வந்த சொல்லே வருவது தண்டி யலங்காரம் எழுத்தின் கூட்டம் இடை பிறிதின்றியும் பெயர்த்தும் வேறு பொருள் தரின் மடக்கெனும் பெயர் எனக் கூறுகின்றது. பாடலில் ஒரு சொல்லே மீண்டும் மீண்டும் வந்து வெவ்வேறு பொருள் தருவதாயின் அது யமகம் எனப்பெறும். யமகம் இரண்டெழுத்து முதல் பன்னிரண்டு எழுத்துவரை வரும் என்பர்.

அந்தாதி என்பது அந்தம், ஆதியாக வரப்பாடுவது. முதற்பாடலின் இறுதியில் நிறுத்திய எழுத்தாவது, அசையாவது, சீராவது, சொல்லாவது, அடியாவது அடுத்த பாடலின் முதலில் வருதல்

அந்தாதியாம். அந்தாதி நூலின் இறுதிப் பாடலின் ஈற்றுச் சொல் முதற் பாடலின் முதற் சொல்லாக மண்டலித்து வரும். சீரேனும், அசையேனும் மண்டலித்து வருதலும் உண்டு. இவ்விலக்கணங்கள் யாவும் அமையப்பெற்றுக் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் இந்நூல் இலங்கு கின்றது. தமிழில் எழுந்துள்ள நிரோட்டயமக அந்தாதி நூல்கள் மிக மிகச் சிலவே. சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றிய திருச்செந்தில் நிரோட்ட யமக அந்தாதி, சு. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய திருத்தில்லை நிரோட்டயமக அந்தாதி, இராமசாமி ஐயர் இயற்றிய திருவையாறு நிரோட்டயமக அந்தாதி, தண்டபாணி சுவாமிகள் இயற்றிய சிவபெருமான் ஏகத்தாள் இதழ் அகல் அந்தாதி முதலாய ஒருசில நூல்களே கிடைத்துள்ளன. ஏகத்தாள் - யமகம், இதழ் அகல் - நிரோட்டம். ஏகத்தாள் இதழ் அகல் அந்தாதி என்பதே நிரோட்ட யமக அந்தாதி.

இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் முதல் நிரோட்டயமக அந்தாதி நூல் இதுவாகுமென்பது பாராட்டுதற்குரிய செய்தியாகும். காப்புச் செய்யுளும் நிரோட்டமாக இருத்தலும், காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாக நூட்செய்யுட்கள் முப்பதும் உயிரெழுத்துத் தொடக்கமாக அமைந்திருத்தலும் (அகரம் - 17, ஆகாரம் - 12, ஐகாரம் - 1) இந்நூலின் தனிச் சிறப்புக்களாகும்.

இந்நூலுக்கு நூலாசிரியரே ஓர் உரையும் இயற்றி 1930 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளார். காலத்திற்கேற்ப மேலும் சற்று எளிமை பொருந்திய உரை வேண்டுமென என் இனிய உழுவலன்பர் நயினை திரு.மு. நவரத்தினம் அவர்கள் விரும்பிய பேராள்வ மிகுதியாலும், மகா கவிகள் தாமியற்றிய நூலிலுள்ள நயங்களைத் தாமே முற்றுறக் கூறாதலின் அவற்றை வெளிப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டமையாலும், அம்மையின் திருவருள் நலத்துள்ளினைத்து வந்த இப்பாக்களுள் மேலும் புத்தம் புதிய பொருள்கள் பொதிந்து கிடத்தலின் யாம் பெற்ற இன்பத்தைப் பிறரும் துய்க்க வேண்டுமென எளியேன் கருதியதாலும் இப்புத்துரை எழுதலானேன்.

பாடல்கள் மூலத்திலுள்ளவாறு சொற்பிரிப்பின்றியும், பொருள் உணர்ந்து படிப்பதற்கு ஏற்றவகையில் பிரித்தும் தரப் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு பாடலிலும் யமகமாக அமைந்துள்ள பகுதிகளே தலைப்புக்களாகக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன. அகத்துறைப் பொருளமைந்த 3, 11, 18, 23, 28 ஆகிய எண்ணுள்ள பாடல்களுக்கு அவற்றுக்குரிய நேர்ப்

பொருள்களுடன் நாயக நாயகி பாவமாகக் கொள்ளத்தகும் பொருள் களும் தரப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலுக்குப் புத்துரையை எளியேன் எழுதினேன் என்பது ஓர் உபசாரமே. என் அருமைத் தந்தையார், சிவநெறிச் செல்வர், கல்வெட்டாராய்ச்சிப்புலவர், வித்துவான், பேராசிரியர், திருப் பனந்தாள் செந்தமிழ்க்கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வர் உயர்திருவாளர் கா.ம. வேங்கடராமையா எம்.ஏ, பீ.ஓ.எல் அவர்களின் பேரறிவின் வெளிச்சத்தில் இருந்து எழுதினேன் என்பதே பொருத்தமாகும். இவ்வுரை காணும் பணிக்கு மிக அதிக அளவில் அவர்கள் உதவினார்கள். அவர்களின் பொன்னடிகளைத் தொழுது மகிழ்கின்றேன்.

இப்புத்துரை வரைய இடைவிடாது தூண்டிய நண்பர் திரு. மு. நவரத்தினம் அவர்களுக்கும், இதனை வெளியீடு செய்யும் அன்பர் களுக்கும் என்பணிவுகலந்த நன்றி உரியதாகும்.

யாவற்றுக்கும் மேலாம் ஸ்ரீ நாகபுஷணித் தாயின் மிகு பேரருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

‘அலங்கல் அந்தாதியது ஆர் நயினையள்’

‘இக்கண் நிலன் அறியத் தரித்தாள் இல்லை அச்சங்களே’

நன்றியுடன்

ம.வே. பசுபதி

திருப்பனந்தாள்.

உ
சிவமயம்

சிறப்புப் பாமிரம்

வித்துவசிரோமணி பிரம்ம ஸ்ரீ சி.கணேசையரவர்கள்

- எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

திருவிளங்கு நயினைந் தீவகத்து வாழும்
தேவியொரு நாகபூ ஷணிதன் மீதே
கருவிளங்கு முயிர்கள் படித் தின்பம் மேவக்
கணிநிரோட்ட யமகவந் தாதி செய்தான்
பெருவிளங்கு கலைகளெலாந் தெளியக் கற்றோன்
பெரிதுகவி இயற்கையினிற் பாடும் நாவான்
தருவிளங்கு கரமுடையான் நீதி மிக்கோன்
சகம்போற்றும் நாகமணிப் புலவன் தானே.

பொழிப்புரை : செல்வம் விளங்குகின்ற நயினை என்னுந் தீவினுள் நிலை பெற்றுள்ள ஒப்பற்ற தேவியாகிய ஸ்ரீ நாகபூஷணியின் மேல், கருவில் பொருந்திப் பிறக்கும் மானிட உயிர்களெல்லாம் படித்து வீடுபெற்றினை அடைய எழுத்துக் கணக்கிட்டுச் செய்யும்படியான நயினை நிரோட்டயமக அந்தாதி என்னும் நூலைச் செய்தான். அவன் யாவனோவெனின் பெருமையுடன் விளங்குகின்ற கலைகள் எல்லாவற்றையும் தெளிவுறக் கற்றவனும், மிகுதியான கவிதைகளை இயற்கையாகப் பாடும் நானினை உடையவனும், கற்பக தருவைப் போன்ற கொடைக்கரத்தை யுடையவனும், நீதித் திறத்தில் மிக்கவனும், ஆகிய உலகம் பேற்றும் நாகமணிப் புலவனேயாவன்.

கருத்துரை : உலகம் போற்றும் நயினை நாகமணிப் புலவர், நயினுதீவில் எழுந்தருளியுள்ள நாகபூஷணித்தாயின் மேல் நிரோட்ட யமக அந்தாதி செய்தார். இங்ஙனம் செய்ததன் நோக்கம் மானிடர் இதனைப் பயின்று வீடுபேறடைய வேண்டும் என்பதேயாம்.

குறிப்புரை: அம் - அழகிய, ஒரு - ஒப்பற்ற, இன்பம் - வீடுபேறு, தரு - கற்பக விருட்சம், சகம் - உலகம், நிரோட்டம் - நிரோட்டம்

விளக்கவுரை: உயிர்கள் என்றது இங்கு மக்கள் உயிரையே குறிக்கின்றது, 'படித்து இன்பம் மேவ' என வருவதால், கருவிளங்கும் உயிர்கள் எனப் பிறவித் துன்பம் சுட்டப்பெறுதலால் இன்பம் என்றது வீடு பேறே. பிறவித் துன்பம்

ஆவதை மணிவாசகரும் 'எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்' என்பதால் அறியலாம். வீடுபேற்றினை 'அந்தமில் இன்பம்' என்பதுமுண்டு. நேரசை தொடக்கமான கவியாயின் அடிதோறும் பதினாறு எழுத்தக்களும், நிரையசை தொடக்கமான கவியாயின் அடிதோறும் பதினேழு எழுத்துக்களுமாக அமையப் பாடப்பெறும் கட்டளைக் கலித்துறை என்ற பாடல் வகையால் செய்யப் பெற்ற நூலாதலின் 'கணி நிரோட்டம்' என்றார்.

ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி எனக் கவிகள் நால்வகையர் 'பெரிதுகவி இயற்கையினில் பாடும் நாவண்' என்றது 'ஆசுகவி' எனக் கூறியதாம். எத்தகைய கட்டுப்பாட்டுள்ளும் நின்று, வலிந்த முயற்சியின்றிக் கருத்துப் பிழையாமல் பாடுவோர் ஆசுகவிகள். இந்நூற் பாடல்களும் இதழ் ஒட்டாமை, நான்கு அடிகளிலும் யமகம் அமைத்தல், நேர் தொடக்கப் பாடல்களுக்குப் பதினாறும், நிரை தொடக்கப் பாடல்களுக்குப் பதினேழும் எழுத்தமைதல், வெண்சீர் வெண்டளையும், இயற்சீர் வெண்டளையு மன்றிப் பிறதனை விரவாமை, அடிதோறும் ஈற்றுச்சீர் விளங்காய்ச் சீராயமைதல் போன்ற கட்டுள் நின்று வலிந்த முயற்சியின்றிச் ஸ்ரீ நாகபூஷணியம்மைமேற் கூறப்பெறும் அரிய கருத்துக்கள் குறைவுபடாமல் அமைந்துள்ள சிறப்பு நோக்கி இந்நூலாசிரியரை அங்ஙனம் கூறினார்.

மேலுலகில் வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன நல்குவன மூன்று. அவை காமதேனு, கற்பகதரு, சிந்தாமணி என்பன. இவற்றுள் நடுவுலகிற்கும் கற்பக தருவையொத்த கொடைக்கரம் உடையவர் இந்நூலாசிரியர் என்பதனைத் 'தருவிளங்கு கரமுடையான்' எனக் குறித்தார்.

உ

சிவமயம்

அணிந்துரைச் செய்யுள்

திரு. வை. இராமநாதன் அவர்கள்

கலித்துறை

பேரா சிரியர் பெரம்புல வோருமுன் பேசுதுடி
சேரா யமகவந் தாதி நயினையிற் றேவி தன்மேல்
ஆராத காத லுடன்புனைத் தான்வெள் ளலர்ப்பொகுட்டு
வாரீச மின்னுறை நாவுடை நாக மணிநயந்தே.

பொழிப்புரை : பேராசிரியர்களும், பெரிய புலவர்களும் வியந்து புகழும், இதழ் சேராத யமக அந்தாதி நூலை நயிணையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ நாகபுஷணித் தேவியின் மேல் குன்றாத பேரன்புடன் விரும்பிப் புனைந்தான் வெண்தாமரைப் பொகுட்டின்மேல் உறையும் கச்சணிந்த தெய்வக் கலைமகளைத் தனது நாவில் தங்கக் கொண்ட நாகமணிப் புலவன்.

கருத்துரை : இவ்வந்தாதி யாவரும் போற்றும் தகையது. இதனைப் புனைந்த நாகமணிப்புலவர் பிரமனுக்கு ஒப்பானவர்.

குறிப்புரை : பேசும் - புகழும், துடிசேரா - இதழ் ஒட்டாத, ஆராத - குன்றாத, வெள்ளலர் - வெண்டாமரை, பொகுட்டு - தாமரையின் நடுமேடு, வார் - முலைக்கச்சு, ஈசமின் - தெய்வக்கலைமகள், வாரீசம் - வாரிசம் - தாமரை எனலுமாம்.

விளக்கவுரை : வெண்டாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் கலைமகள் நாகமணிப் புலவர் நாவினும் உறைகின்றாள் என்பதால் இப்புலவர் பிரமனுக்கு ஒப்பாகின்றார். கலைமகள் பிரமன் நாவில் உறைபவளாகப் பேசப்பெறுவதால் 'கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினும் மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான் - மலரவன் செய் வெற்றுடம்பு மாய்வனபோல் மாயா புகழ் கொண்டு மற்றிவர் செய்ய முடம்பு'

என நீதிநெறி விளக்கத்தில் அருட்டிரு குமரகுருபர அடிகளார் புலவர்களைப் பிரமனுக்கு ஒப்பாகவும், மேலாகவும் கூறியிருத்தல் காண்க. துடித்தல் தொழிலை உடையதாதலின் இதழைத் துடி என்றார்.

நயினை நீரோட்ட யமக அந்தாதி

(முலமும் புலவர் உரையும் புத்துரையும்)

காப்பு

நீரசுந் தங்கந் தகைசால் நயினையி நீடரிசே
 ராரசுந் தங்கந் தரித்தாட் சுந்தாதி யலங்கரிக்கக்
 காரசுந் தங்கந் தனேநேர நாடிய கைதரநற்
 ரூரசுந் தங்கந் தனிற்காட் டிறைதன் சரண் சரணே
 நீர் அகம் தங்கு அம் தகைசால் நயினையில் நீடு அரி சே
 ரார் அகம் தங்கு அந்தரி தாட்கு அந்தாதி அலங்கரிக்கக்
 கார் அகம் தங்கம் தனே நேர நாடிய கைதர நல்
 தாரகம் தம் கம் தனில் காட்டு இறை தன் சரண் சரணே.

புலவருரை : (நீர் அகம் தங்கு அம் தகைசால்) நீர்நிலைகள் பொருந்தப் பெற்ற அழகிய தகுதியையுடைய, நயினையம் பதியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற நீண்ட சர்ப்பங்களால் இயைந்த மாலையாகிய தொலைத்திருமேனியின் கண்ணே தரித்தருளிய நாகபூஷணி அம்பாள் பேரில் நீரோட்டமயமக அந்தாதியைச் சிறப்பாகச் செய்தற்கு (கார் அகம்) எனது இருண்மயமான மனமானது தங்கம்போற் சுத்தமடையவும், நினைக்கின்ற நல்ல சொல்லும் பொருளும் தந்து உதவவும் (நல் தாரகம் தம் கம் தனில்) நல்ல பிரணவ சொருபத்தை தம்முடைய சிரசினிடத்தே காட்டியருள்கின்றவராகிய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடிகளே புகலிடம் என்றவாறு.

பொழிப்புரை : நீர்நிலைகள் நிறைந்த அழகிய தகைமையுடைய நயினை என்னும் பதியில் நீண்ட பகைமையைச் சேராதவர்களின் மனத்தில் தங்கும் அந்தரியாகிய ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மையின் திருவடிகட்கு (எளியேன்) பாமாலையாகிய இவ்வந்தாதியை அழகுறச் சூட்டவும், இருண்ட மனம் தங்கத்தை ஒத்து விளங்கவும், வேண்டியன கைவரப் பெறவும், நல்ல தாரகமந்திரத்தைத் தம் சிரத்தில் காட்டியருளிய விநாயகக் கடவுளின் திருவடிகளே பற்றுக் கோடாகும்.

கருத்துரை: ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மையின் திருவடிக்கு இவ்வந்தாதியை அலங்கரிக்க விநாயகனின் திருவடிகளே சரணம்.

குறிப்புரை: அரி - பகைமை, தாட்டு - தாளுக்கு, கார் - கரிய, இருள் மயமான, தாரகம் - பிரணவம் - ஓம், கம் - சிரம், சரண் - திருவடி, சரண் - பற்றுக்கோடு

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அகம் தங்கம்' என்பது யமகம். 'நீர் அகம் தங்க அம் தகைசால் நயினை' என்ற தொடருக்கு நல்ல தன்மைகள் மனத்துட் கொண்ட பெருந்தகையர் பொருந்தியுள்ள நயினை என்றும் பொருள் கூறலாம். நீர் - நீர்மை, அம்தகை - பெருந்தகையர். அரி என்னும் சொல்லிப் பகைமை என்னும் பொருளில் 'அரி அரணம் செற்றுங்கு' என ஆதியுலாவில் சேரமான் பெருமான் நாயனார் ஆண்டிருத்தல் காண்க. 'நீடு அரி சேரார் அகம் தங்கு அந்தரி' என்பதால் தெய்வ நிந்தனை செய்பவர் நீங்கலாக மற்றுள்ளார் யாவார்க்கும் அன்னை அருள் புரியுந் தன்மை புலப்படுத்தப் பெறுகின்றது. 'நீடு அரி சேர் ஆர் அகம் தங்கு அந்தரி' எனப்பிரித்து, நீண்ட பாம்புகளை மாலைகளாக உடலில் தங்கப்பெற்ற அம்பிகை என்றும் பொருள் கூறலாம். அரி - பாம்பு.

(நீடு அரி சேர் ஆர் கந்து அங்கம் தரித்தாட்டு - எனப் பிரித்துச் சர்ப்பங்களாலியைந்த மாலையாகிய தொடரைத் திருமேனியின் கண்ணை தரித்தருளிய நாகபூஷணி அம்பாள் பேரில் எனப் பழைய உரை காணப்படுகின்றது. அரி - பாம்பு, ஆரம் - மாலை, ஆர்கந்து - மாலையாகிய தொடர்.)

நூல்

1. அலரி யனந்தம்

அலரி யனந்தங் கயனா யிரங்கண ரொழலிந்
தலரி யனந்தங் கயனயந் தாடன யங்கத்தினென்
ளலரி யனந்தங் கயஞ்சேர் நயினையி லன்னையென் றேற்
றலரி யனந்தங் கயிலையிட் டேத்திடி னஞ்சலின்றே.

அலரி அனம் தங்கு அயன் ஆயிரம் கணன் ஆர் அழல் இந்து
அலர் இயல் நந்து அம் கையன் நயந்தாள் தனை அங்கத்தின் எள்
ளல் அரி அனந்தம் கயம் சேர் நயினையில் அன்னை என்று ஏற்று
அலர் இயல் நம் தம் கை இலை இட்டு ஏத்திடிள் அஞ்சல் இன்றே.

புலவருரை: (அலரி, அனம் தங்கு அயன்) சூரியனும், அன்ன வாகனனாகிய பிரமனும், இந்திரனும், நிறைவுள்ள அக்கினியும், சந்திரனும் (அலர் இயல் நந்து அம்கையன்) பிரகாசிக்கின்ற இயல்பினையுடைய சங்கைக் கையிலே தரித்த திருமாலும் துதிக்கப் பெற்றவராகிய நாகபூஷணி அம்பாளைச் சீர்த்திலே வருகின்ற (எள்ளல் அரி அனந்தம் கயம்) இகழத்தக்க குறைகளைத் தீர்க்கின்ற அளவற்ற தடாகங்கள் நிறைந்த நயினையம்பதியில் எமது தாயே என்று (ஏற்றல் அரிய நந்தம் கை இலை) பெறுதற்கரிய நமது கையினாலெடுத்த பத்திரங்களை இட்டுத் துதிக்கின் யாதோர் பயமுமில்லை.

பொழிப்புரை: சூரியனாலும், அன்னத்தை வானமாகக் கொண்ட பிரமனாலும், ஆயிரங்கண்களைப் பெற்றிருந்த இந்திரனாலும், மிக்க அக்கினியினாலும், சந்திரனாலும், ஒளிமலரும் இயல்புடைய சங்கைக் கையில் கொண்ட திருமாலினாலும், வழிபடுதற்காக நயக்கப்பெற்ற ஸ்ரீ நாகபூஷணியைத் தடாகங்கள் பொருந்திய நயினையில் நம்தாய் இவளே என்று உறுதியுடன் உணர்ந்து, விரிந்த நம் கையால் ஒரு பச்சிலையேனும் இட்டு ஏத்தினால் சீர்த்தினால் வருகின்ற எண்ணற்ற எள்ளல், பகைமை, அச்சம் முதலியன யாவும் இல்லையாம்.

கருத்துரை: எல்லாக் கடவுள்களும் வழிபட விரும்பும் நாக பூஷணியைத் 'தாய்' என உணர்ந்து ஏத்தினால் சீர்த் துயர்கள் யாவும் நீங்கும்.

குறிப்புரை: அலரி - சூரியன், அனம் - அன்னம், அயன் - பிரமன், கணன் - கண்ணன், ஆர் அழல் - மிக்க அக்கினி, இந்து - சந்திரன், அலர் இயல் நந்து - மலரும் இயல்புடைய சங்கு, அரி - பகைமை, அனந்தம் - எண்ணற்ற, கயம் - தடாகம், அலரிய - விரிந்த, அம்கையன் - அம்கையன், கயிலைஇட்டு - கை இலை இட்டு

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அலரியனந்தங்க' என்பது யமகம் 'நயந்தாள் தனை, கயம் சேர் நயிணையில், அன்னை என்று ஏற்று அலரிய நம்ம்தம் கை இலை இட்டு ஏத்திடின், அங்கத்தின் அனந்தம் எள்ளல் அரி அஞ்சல் இன்றே' எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

அலரி - சூரியன் புலர்த்துகின்ற பொழுதுக்குப் புலரி எனப் பெயர் உள்ளது போலத் தாமரையையும், உலகையும் அலர்த்துகின்றவனை அலரி என்பது ஒரு வழக்கு. இந்திரன் ஆயிரம் கண்ணனாக இருந்து மதுரைச் சொக்கலிங்கப் பெருமானை வழிபட்டு அச்சாபம் நீங்கப் பெற்றவரலாறு, பரஞ்சோதி திருவிளையாடற் புராணம் இந்திரன் பழிதீர்த்த படலத்துள் விரிவாகக் காண்க. 'கை இலை இட்டு ஏத்திடின்' என்பது 'யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை' என்ற திருமூலர் திருமந்திரத்தை உட்கொண்டது.

இந்நூலின் ஈற்றுப்பாடலின் ஈற்றுச் சீராகிய அலங்கலை என்பதன் கண் உள்ள 'அல' என்ற அசை மண்டலித்து இப்பாடலின் முதலசையாக வந்துள்ளது.

(அங்கத்தின் எள்ளல் அரி அனந்தம் கயம் சேர் நயிணை எனக் கொண்டு சார்த்திலுள்ள இகழ்த்தக்க பிணிகளை நீக்க ஆற்றல் மிகுந்த எண்ணற்ற தடாகங்களோடு கூடி விளங்கும் நயிணை என்பர் பழைய உரைகாரர். எள்ளல் - இகழ்த்தக்க நோய், அரி - அரிதல் - தீர்த்தல்.

2. அஞ்சக்கரம்

அஞ்சக் கரந் திகழையிடத் தாயட லானையிடர்க்
கஞ்சக் கரந்திரித் தாரினை யாயென தந்தியநே
ரஞ்சக் கரந்தைய தாநின்ற காலையி லந்தகனூ
ரஞ்சக் கரந்திட லின்ற ணயிணையி லாரணியே

அஞ்ச அக்கரம் திகழ் ஐ இடத்தாய் அடல் ஆனை இடர்க்கு
அம் சக்கரம் திரித்தார் இனையாய் எனது அந்திய நே-
-ரம் சக்கு அரந்தையதா நின்ற காலையில் அந்தகனூர்
அஞ்சக் கரந்திடல் இன்று ஆள் நயிணையில் ஆரணியே.

புலவருரை: (அஞ்ச அக்கரம் திகழ் ஐ இடத்தாய்) பஞ்சாட்சர சொரூபியாய் விளங்குகின்ற தலைவராகிய சிவபிரானது வாமபக்கத்தில் இருப்பவரே, வலிய யானைக்கு முதலையால் வந்த துன்பத்துக்கு (அம் சக்கரம் திரித்தார்) அழகிய சக்கராயுதத்தைச் சுழற்றி எறிந்த திருமாலுக்கு இளையவரே, எனது அந்திய நேரத்தில் (சக்கு+அரந்தையதர்) கண்கள் வருந்தத்தக்கதாய் நிலைத்தபோது

யமனானவன் (அஞ்சக் கரந்திடல் இன்றி ஆள்) அஞ்சும்படி பிரசன்னமாகி ஆண்டருள்வீர் நயினையம்பதியின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற வேத முதல்வியே.

வாழிப்புரை: நயினையிற் கோயில் கொண்டிருக்கும் மறைவடிவானவளே, திருவைந்தெழுத்தாக விளங்குகின்ற எம் தலைவராகிய சிவபிரானின் இடப்பாகத்தை இடமாகக் கொண்டவளே, வலிமை பொருந்திய கஜேந்திரனின் முதலைவாயிற் சிக்கிய துயர் தீர்ப்பதற்காக அழகிய தன் சக்கரப்படையை சுழலவிட்ட திருமாலுக்கு இளையவளே, என் முடிவு நேரத்தில் கண்கள் குத்திட்டுப் போகும் போது கூற்றுவனார் அஞ்சும்படி நீ வெளிப்பட்டுத் தோன்றி ஆட்கொள்வாயாக.

குறிப்புரை: அஞ்ச அக்கரம் - திருவைந்தெழுத்து, அக்கரம் - அகூரம், ஐ - தலைவன் - சிவன், அந்தியநேரம் - மரணவேளை, சக்கு - சட்கு - கண், அரந்தை - கண்கள் குத்திட்டுப் போகும் மரணநிலை - துன்பம், அந்தகன் - கூற்றுவன், கரந்திடல் இன்று - ஒளிக்காமல் - வெளிப்படத்தோன்றி, ஆரணி - வேதவடிவானவள்

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் அஞ்சக்கரம் என்பது யமகம். திருமாலுக்கு அம்பிகை இளையவள் என்பதனை 'என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே' என்று அருளுகின்றார் அபிராமிப்பட்டர். அரந்தை என்றும் சொல்ல இங்கு கண்ட பொருளிலேயே 'அரந்தை தீர்க்கும் அடியவர்' எனச் சேக்கிழாரும் அருளிச் செய்துள்ளார்.

3. ஆரணியத்தம்

ஆரணி யத்தந் தனக்கிணை யாஞ்சடை யத்தரத்தத்
தாரணி யத்தந் திரநிறைத் தாள்திரி யந்நயினை
யாரணி யத்தந் தடங்கணல் லாய்செல்ல லன்றிலிற்சென்
றாரணி யத்தந் திலரகன் றுர்தங்கை யாரத்தையே

ஆர் அணி அத்தம் தனக்கு இணையாம் சடைஅத்தர் அத்தத்து
ஆரணி அத் தந்திரம் நிறைத்தாள் கிரி அம் நயினை
ஆரணியத்து அம் தடம் கண் நல்லாய் செல்லல் அன்று இலில் - சென்
றார் அணியத் தந்திலர் அகன்றார் தம் கை ஆரத்தையே.

புலவருரை: (ஆர் அணி அத்தம் தனக்கு இணையாம் சடை அத்தர்) கொன்றை மாலையைத்தரித்த பொன் போலுஞ் சடையையுடைய பிதாவாகும் பரமசிவனது வாமபாகத்தில் இருக்கின்ற வேதமுதல்வியும் (அத்தந்திரம்) அந்தச்

சிவாகமங்ககளிலே நிறைந்துள்ளவருமாகிய நாகபூஷணி அம்பாள் எழுந்தருளி இருக்கின்ற நயிணையம்பதியிலுள்ள மலையிடத்தான (ஆரணி யத்து அம் தம் கண் நல்லாய்) அழகிய நீண்ட கண்களையுடைய தலைவியே செல்லற்க. அன்று எமது மனைக்கு வந்தவராகிய தலைவர் (அணியத் தந்திலர்) தமது கையினிடத்துள்ள மாலையை நீ அணியும்படி தந்தாரில்லை.

பொழிப்புரை: அழகிய நீண்ட கண்களையுடைய தலைவியே, கொன்றை மாலையை அணிந்த பொன்னெத்த சடையை உடைய தலைவராகிய சிவனின் இடப் பாகத்தில் உள்ள மறைவடிவானவரும், ஆகமங்களில் நிறைந்து விளங்கு பவளுமாகிய ஸ்ரீ நாகபூஷணி எழுந்தருளியுள்ள நயிணையிலுள்ள குறிஞ்சி நிலத்தலைவர் (அன்று) ஆரணியத்தில் எம்மை நீங்குதலுக்கு ஒருப்படாது நம்மில்லிற்று வந்தார். (இன்றே) தம்கை யகத்ததாகிய மாலையை யான் அணியத் தராதவராகிக் காட்டில் நின்றும் பிரிந்து சென்றார்.

கருத்துரை: தலைவன் முன்பொருநாள் எம் இல்லிற்று வந்தபோது பிரிந்து செல்ல இசையவில்லை. இன்றே பிரிந்து சென்றான். அவன் மீண்டு வரும்வரை நான் மனம் ஆற்றி இருப்பதற்குத் தன் கை மாலையையும் என்னிடம் தாராது சென்றான்.

குறிப்புரை: ஆர் - கொன்றை, அத்தம் - பொன், அத்தர் - தலைவர் - சிவன், அத்தம் - (அர்த்தம்) பாதி, ஆரணி - மறை வடிவானவள், (ஆரணம் - வேதம்), தந்திரம் - நூல் - ஆகமம், கிரி - மலை, ஆரணியம் - காடு(சோலை), தடம்கண் - பெரிய விசாலமான கண், செல்லல் அன்று - பிரிவுக்கு ஒருப்படாது, ஆரம் - மாலை.

விளக்கவுரை: இப்பாலுள் 'ஆரணியத்தம்' என்பது யமகம். இது திருமணத்திற்கு முந்திய களவொழுக்க காலத்து நிகழ்ச்சியாகும். இக்காலத்தில் தலைவியை நாள்தோறும் சந்திக்கும் தலைவன் இரு பிரிவுகளைக் கொள்ளலாம். அவற்றுள் ஒன்று ஒருவழித் தணத்தல். இவர்கள் களவொழுக்கம் அயலார்க்குப் புலப்பட்டு உளரில் அலர் பேசுங்காலத்தில் தலைவன் சிறிது காலம் தலைவியைக் காண வாராதிருப்பான். அது ஒருவழித்தணத்தல் எனப்படும். திருமணத்திற்காகப் பொருள் ஈட்டப் எண்ணிப் பிரிவது மற்றொருவகைப் பிரிவாகும். இது 'வரைவு இடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல்' எனப்படும். ஒருவழித்தணந்தொன்று பிரிவாற்றாத தலைவி கூற்றாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

இஃது நாயக நாயகி பாவம் கலந்த பாடல். இவ்வாறு வரும் பாடல்களில் தலைவன் சிவன், தலைவி ஆன்மா. இறைவன் இன்னும் தனக்கு அணுக்கிரகிக்க வில்லை என உயிர் வருந்துகின்றமை பொருளாகும். 'முன்னம் அவனுடைய

நாமம் கேட்டாள்' என்னும் அப்பரடிகளின் திருத்தாண்டகமும் இவ்வகையிலுமையமைந்திருத்தல் காண்க.

இப்பாடலுள் 'அததந்திரம் நிறைத்தாள் கிரி' என்றமையால் பிரிந்த தலைவன் குறிஞ்சி நிலத்தலைவன் என்பது புலப்படும். 'செல்லலன்று இல்லிற் சென்றாள்' என்பது பக்குவம் அற்றபோதும் இறைவன் வருவான் அவனது பேரருள் திறத்தினை உணர்த்த வந்தது. (புலவர் உரையில் 'தலைவியே செல்லற்க' என இருத்தலால் தோழி கூற்றாகக் கொள்வதும் அமையும். தலைவனை முன்பு சந்தித்து இன்புற்ற சோலையினிடத்துச் செல்லற்க என்பாள் 'ஆரணியத்துச் செல்லல்' என்கின்றாள். 'செல்லல் அன்றிலில் சென்றாள்' எனப் பிரித்து பிரிவாற்றாது துன்புறும் அன்றிலைப் போல் துயருடன் பிரிந்தவர் மறந்தனரே எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். செல்லல் - துன்பம், 'அத்தம் (பொன்) தனக்கிணையாம் சடை' எனவும், அத்தம் தனக்கிணையாம் ஆர் (கொன்றை) எனவும் இயைக்கலாம், மாலை தந்திலர் எனப் பேசப் படுதலால்.)

4. ஆரந்தரிக்க

**ஆரந் தரிக்கத் தரியா நிலைகிள்ளி யர்ச்சனைக்கீந்
தாரந் தரிக்கத் தனையார்கங் காளியென் றஞ்சலிசெய்
யாரந் தரிக்கத் தளிசேர் நயினை அடைந்திட்டுற் கெண்
ணார் தரிக்க நடக்கின்ற காலையி னூற்றிடர்க்கே**

ஆர் அந்து அரிக்கத் தரியார் இலைகிள்ளி அர்ச்சனைக்கு ஈந்து ஆரம் தரிக்கத் தனையார், கங்காளி என்று அஞ்சலி செய் யார் அந்தரிக்கு அம் தளிசேர் நயினை அடைந்திட்டுற் கெண் ணார் அந்தரிக்க நடக்கின்ற காலையில் ஆற்று இடர்க்கே.

புலவருரை: அந்துப் பூச்சி அரிப்பினும் பொறுக்கமாட்டாத உடம்பினையுடைய யார் பத்திரங்களை எடுத்து அர்ச்சனைக்காகக் கொடுத்து, (தரிக்க ஆரம் தனையார்) சாத்துதற்கு மாலையும் கட்டார்கள். அந்தரி என்னும் திருநாமத்தை யுடைய நாகபூஷணி அம்பாளுக்கு (அம் தளி சேர்) அழகிய திருக்கோயில் அமையப் பெற்ற நயிணையம் பதியைத் தரிசித்தற்கு நினையார்கள். (அந்தரிக்க) யாதோர் துணையுமில்லாது நடக்கின்ற இறுதிக்காலத்திலுள்ள வழித் துன்பத்துக்குத் துணையாவார் வேறியார் (ஆற்றிடர்க்கே ஆர்).

பொழிப்புரை: அந்துப் பூச்சி அரித்தாலும் பொறுக்காத இழிந்த சரீரத்தைக் கொண்ட இந்த மானுடர்கள் அம்பிகைக்கு இலைகிள்ளி அர்ச்சனைக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள். அவள் அணிய மாலை கட்டித் தரமாட்டார்கள். கங்காளி (எலும்பு மாலை அணிந்தவள்) என்று துதிக்கமாட்டார்கள். அம்பிகையின்

அழகிய திருக்கோவில் அமைந்துள்ள நயினையை அடைய வேண்டும் என்றும் எண்ணமாட்டார்கள். மரண அவத்தை வரும்போது இவர்களுக்குத் துணையாவார் யார்? யாருமில்லை.

கருத்துரை: நயினையை அடைந்து அன்னையை அர்ச்சித்துத் துதித்தால் அவள் துணையாவாள். இடர்களைவாள்.

குறிப்புரை: அந்து - அந்துப்பூச்சி, தரியார் - தாங்கமாட்டார், தனையார் - புனையமாட்டார், அஞ்சலி - துதி, அந்தரி - முடிவாயுள்ளவள், தனி - கோயில், அந்தரிக்க - இறுதியை அடைய, ஆற்றுஇடர் - நேரும் துன்பம்.

விளக்கவுரை: இப்பாலுள் ஆர்ந்தரிக்க என்பது யமகம். 'இடர்க்கே' என்ற ஈற்றுச் சொல்லையும், 'ஆர்' என்ற முதற்சொல்லையும் இணைத்துப் பொருள் கோடலால் இப்பாடல் பூட்டுவில் பொருள் கோள் அமைந்த பாடலாகும். அந்துப்பூச்சி அரிப்பதைப் பொறுக்கமாட்டார் என்பது மானுடசரீரம் அளவால் பெரியதே யாயினும் தெய்வ சகாயம் இல்லையேல் சிறுதுன்பத்தையும் தாங்க முடியாதது என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்துவதற்குக் கூறப்பெற்றது. விரிவான பூசனை செய்ய முடியாது விடின் இலைகிள்ளியிட்டு வணங்கினும் தேவி அருள் புரிவாள் என்பது முன்னரும் 'அலரி அனந்தம் கை இலைஇட்டு ஏத்திடின அஞ்சல் இன்றே' என்பதால் தெளிவாகும்.

'ஆரம் தரிக்கத் தனையார்' என்ற தொடரில் நாம் மலரையேனும், இலையையேனும், பறித்து இட்டுத் தேவியை அர்ச்சிக்காது விடினும், பிறர் பறித்துத் தந்த மலரை மாலையாகத் தொடுக்கும் சரீரப் பிரயாசையாவது கொள்ள வேண்டும் என்பது நயம்.

எலும்பு மாலையை அணிந்தவளே (கங்காளி) என அழைக்கும் போதேனும் நமக்கு இறுதியுண்டென்னும் உணர்வு தோன்றி இறைவியைத் தொழ முயல்வர் என்பதால் 'கங்காளி என்று அஞ்சலி செய்யார்' என்றார்.

5. ஆற்றங்கரைய

ஆற்றங் கரையரிக் கண்ணிய ரேழையி னொளெனச்சென்
 றுற்றங் கரையடைத் தாரிடத் தாய்நி னனிநயினை
 யாற்றங் கரையகி லாநெஞ்ச நெக்கின ராங்கெனைக்கண்
 டாற்றங் கரையனை யாதலை நேர்கில னண்டர்கட்கே

ஆல் தங்கு அரை அரிக் கண்ணியர் ஏழையின் ஆள் எனச் சென்று
 ஆற்றங் கரை அடைத்தார் இடத்தாய் நின் அளி நயினை

யால் தம் கரையகிலா நெஞ்சம் நெக்கினர் ஆங்கு எனைக் கண்டு
ஆற்று அங்கு அரையனை ஆதலை நேர்கிலன் அண்டர்கட்கே.

புலவருரை: (ஆல் தங்கு அரை அரிக் கண்ணியர்) ஆல் இலையிலே சயனிக்
கின்ற வலப்பாகத்தைப் பெற்ற திருமாலின் கண்ணைப் பூவாக ஏற்றவரும்,
ஏழையாகிய செம்மனச் செல்விக்குக் கூலியாளாகச் சென்று வைகை
ஆற்றின் கரையை அடைத்தவருமாகிய சிவபிரானது வாமபாகத்தில்
இருப்பவரே, நயிணையம் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உம்முடைய
கிருபையால் தங்களது கரையாத நெஞ்சங்கள் நெக்குருகப் பெற்றவர்களைப்
போல் அடியேனையும் செய்து (ஆற்று) ஆறுதலுள்ளவகைச் செய்தருள்வீர்
(அங்கு அரையனை) அந்தவுலகத்திலே தேவர்களுக்கு அரசனாக இருப்பதையும்
யான் விரும்பவில்லை.

பொழிப்புரை: ஆலின் இலையில் தங்கியதாகிய பாதிடலையுடைய திருமாலின்
கண் ஒன்றை மலராகத் திருவடியில் ஏற்றுக் கொண்டருளிய சிவபெருமான்
மதுரையில் வந்தி அம்மையார் ஏழை என்பதனால் அவருக்குக் கூலியாளாகச்
சென்று வைகையாற்றங் கரை அடைத்தார். அச் சிவபெருமானின் இடப்
பாகத்தில் உள்ள ஸீ நாகபூஷணித்தாயே, நயிணையில் எழுந்தருளி
இருப்பவளே, தம் நெஞ்சம் கரைய மாட்டாதவர்களும் நெஞ்சம் நெக்குருக
நின் மிகுபேருளை எவ்வண்ணம் தருகிறாயோ அவ்வண்ணமே எனையுங்
கண்டு பாலிப்பாயாக. இவ்வருள் நலத்தை யன்றித் தேவர்களுக்கு அவர்கள்
உலகத்தில் மன்னனாதலையும் யான் விரும்பவில்லை.

கருத்துரை: தாயே, நீயே கருணையால் வந்து என்னை ஆண்டு கொள்.
உன்னருளைத் தவிர இந்திர பதவியையும் பொருளாக மதிக்க மாட்டேன்.

குறிப்புரை: ஆல் - ஆல் இலை, அரி - திருமால், இடத்தாய் - இடப்
பாகத்தில் உள்ளவளே, அளி - மிகுபேருள், கரையகிலா - கரைய
மாட்டாத, அண்டர் - தேவர், அரையன் - அரசன்.

விளக்கவுரை: இப்பாலுள் 'ஆற்றங்கரைய' என்பது யமகம். திருமால் ஆயிரம்
தாமரை மலர்களால் சிவனை அர்ச்சிக்கையில் சிவனது திருவிளையாடலால்
ஒருமலர் குறையத், திருமால் தமது கண்ணைப் பறித்துச் சிவனது திருவடியில்
மலராக இட்டு வணங்கினார். அப்பத்தித் திறத்தை மெச்சிச் சிவன் திருமாலுக்குச்
சக்கர தானம் செய்தார் என்பது வரலாறு. 'மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
செய்தவன்' எனப்பாடுகின்றது திருவிசைப்பா.

'கடல்நிறவண்ணன் கண்ணென் றிடந்து
மறைச் சிலம்பு அரற்றும் மலரடிக் கணியப்
பருதி கொடுத்த சுருதி நாயகன்'

என்பர் சிவப்பிரகாசர். பாதி உடலே ஆலிலையில் படிந்தமையின் 'ஆல் தங்கு அரைஅரி' என்றார். அரை அரி - ஹரிஹர வடிவம் எனினும் அமையும். 'ஏழையின் ஆள் எனச் சென்று ஆற்றல் கரை அடைத்தார்' என்பது பிட்டுக்கு மண் சுமந்த வரலாறு.

'வையைக்கோ புனற்கங்கை மாநதிக்கோ சொரிந்து கரை செய்கைக்கென்று அறியேமால் திருமுடி மண் சுமந்ததே' என மதுரைக் கலம்பகத்தில் குமரகுருபரர் இவ்வரலாற்றை எண்ணி வியக்கின்றார்.

'தம் கரையகிலா நெஞ்சம் நெக்கினர் ஆங்க நின் அளியால் எனைக் கண்டு ஆற்று' எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. வல்நெஞ்சாகிய கல்நெஞ்சம் அம்பிகை அருள் முன் நெக்குருகும் என உணர்த்தியவாறு.

'எனைக் கண்டு ஆற்று' என்பது யான் முயன்று உனைக்கண்டு போற்றும் திறமற்றவன் என்றபடி.

அண்டக்கரையன் இந்திரன் 'கொள்ளேன் புரந்தரன் மால் அயன் வாழ்வ' என்ற திருவிசைப்பா ஈண்டு நீனைவு கூர்தல் தகும்.

6. அண்டத்தினன்

அண்டத் தினனிந் தழற்கணி நீணயி னைக்கணிஞ்ச
ரண்டத் தினனல் லணியின ராலரி யாற்றெதிரே
ரண்டத் தினனந் தலினயர்ந் தேனை யடாதசண்ட
னண்டத் தினநணி யஞ்சலென் றுதரித் தாளினிதே.

அண்டத்து இனன் இந்து அழல் க(ண்)ணி நீள் நயினைக் கண்நிஞ்ச
-ரண் தத்து இ(ன்)னல் நல் அணியினரால் அரி ஆற்று எதிர் ஏ
-ரண்டத்து இனம் நந்தலின் அயர்ந்தேனை அடாத சண்டன்
அண்டு அத்தினம் ந(ண்)ணி அஞ்சல் என்று ஆதரித்து ஆள் இனிதே.

புவருரை:(அண்டத்து இனன் இந்து அழல் கணி ஆகாயத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற சூரியனையும், சந்திரனையும் அக்கினியையும் கண்களாக உடையவரே, (நீள் நயினைக் கண், நீள் சரண்) பெருமை பொருந்திய நயிணையும் பதிக்குக் கண்ணாக உள்ளவரே உமக்கு அடைக்கலம். (தத்து இன்னல் நல் அணியினரால்) தத்துக்களால் ஆகிய துன்பங்களினாலும், நல்ல பூஷணங் களைத் தரித்த மகளிராலும் (அரி ஆற்று எதிர் ஏரண்டத்து இனம் நந்தலின்) சண்டமாருதம் வருகின்றவழியில் எதிர்ப்பட்ட ஆமணக்கின் கூட்டம் கெட்டாற் போல (திரிகரணங்களும்) இளைக்கப் பெற்றவனாகிய என்னைப் பொல்லாத யமனானவன் சமீபிக்கின்ற அந்த நாளில் எழுந்தருளி வந்து, பயப்படாதே என்று ஆதரவு செய்து சந்தோஷமாக ஆண்டருளுக.

பொழிப்புரை: சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்று கண்களை உடையவளே, பெருமை மிக்க நயினையில் உன்னிடத்து நான் சரணடைந்தேன். எனவே, நல்ல அணிகள் மகளிரால் தத்திவரும் இன்னல்களாகிய பகைமையை என்பால் அணுகாமற் செய்க. அழகிய உலகத்து மக்கள் கூட்டம் என்னை எதிர்த்து நெருங்குதலால் நான் அயர்ந்துள்ளேன். பொல்லாத யமன் என்னை நெருங்கும் அந்த நாளில் நீ வெளிப்பட்டு அஞ்சாதே என்று கூறி ஆதரித்து என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

கருத்துரை: மூன்று கண்களை உடையவரே, மகளிரால் வரும் இன்னல்கள், தீயினத்துயர், யமபயம் ஆகிய மூன்று துன்பங்களையும், அவை என்பால் தொடராமல் நீக்குக.

குறிப்புரை: அண்டம் - விண்வெளி, இனன் - சூரியன், இந்து - சந்திரன், அழல் - அக்கினி, இனல் - இன்னல், துன்பம், அரி - பகைமை, ஏர் - அழகு, அண்டத்து இனம் - உலக மக்கள் கூட்டம், நணி - நண்ணி.

விளக்கவுரை: : இப்பாடலுள் 'அண்டத்தினன் என்பது யமகம். தான் தனியே ஓர் அண்டமாக விளங்குவவன் ஆதலின் அண்டத்தினன் என்றார் எனினும் அமையும். சிவனின் முக்கண் இறைவிக்கும் கூறப்பெறுதல் மரபு.

'நல் அணியினரால் தத்து இன்னல் அரி ஆற்று' எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. அணியை நல் அணி என்றதனால் மகளிர் உள்ளம் சிறவா மகளிர் எனக் கூறப்பெற்றவாருயிற்று. ஆகவே கீழ்மகளிரால் ஏற்படும் பகைமையை அணுகாமற் செய்க என வேண்டுகின்றார். ஆற்று என்பதற்கு, நீக்குக, தனிக்க என்பனவே பொருளாயினும் அத்துயர் இல்லாதாரையும் உட்படுத்திக் கூற 'அணுகாமற் செய்க' எனப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது. வள்ளுவனாரும்

'வரைவிலா மாணிழையார் மென் தோள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு' என்கின்றார்.

'ஏர் அண்டத்து இனம் எதிர் நந்தலின் அயர்ந்தேனை ஆள்' எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. அயர்வு செய்தலின் இனம் தீயினம் என்க. எதிர் நந்தல் - எதிர்த்து நெருங்குதல் - நற் செயல்களுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருத்தல்.

சண்டன் எனப் பெறும் யமன் காலம் வழுவாக் காலன் எனினும், மார்க்கண்டேயர் முதலிய நல்லடியார்க்கும் துயர்விளைத் தானாதலின் அவனை 'அடாத சண்டன்' என்கின்றார் போலும்.

நீள் நயினைக்கண் என்பதற்கு நயினையின் இடத்து எனவும், நயினையின் கண்ணாக விளங்குவளே எனவும் பொருள் கூறப்படும் திறன் அறிந்து இன்புறுதற்குரியது. முக்கண்களால் முத்துயரும் கண்டு நீங்குக என்கிறார் புத்துரை ஆசிரியர்.

ஏரண்டம் - ஆமணக்கு. ஆமணக்கின் காயில் மூன்று விதைகள் ஒன்றாக ஒட்டி யிருக்கும். விதை முற்றிக் காய்ந்த பின் வெடித்துக் காற்றால் பரவும். 'அரி ஆற்று எதிர் ஏரண்டம் என்கின்றார். அரி - காற்று, ஆறு - வழி. காற்றினை எதிரும் ஏரண்டம் என்க. ஆமணக்கின் விதைகள் ஒன்றியிருப்பது போல மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்று கரணங்களும் ஒன்றி உன்னைத் துதிக்க முடியாது, உலக துன்பங்களால் அலைக்கப்படும், மகளிர் காமவலைப்படும் சிதறித் தளர்ந்துள்ளேன் என்பது பொருள்.)

7. ஆளிக்கனக

ஆளிக் கனக நிரையில்ல நீணில ஞ்ணையிற்செய்
யாளிக் கனக னிரசநில் லாதறி யனறிலங்கை
ஆளிக் கனக னிரங்கநின் றுளணி யார்நயினை
யாளிக் கனக நிகரகந் தீர்க்கநி லங்கடைந்தே.

ஆள் இக்கனகம் நிரை இல்லம் நீள்நிலன் ஆணையிற் செய்
 ஆள் இக்கு அ(ன்)ன கனி ரசம் நில்லாது அறி அன்று இலங்கை
 ஆளிக்கு அனகன் இரங்க நின்றாள் அணி ஆர் நயினை -
 யாள் இக் கல் நகம் நிகர் அகம் தீர்க்க நில் அங்கு அடைந்தே.

புலவருரை: (ஆள் இக் கனகம்) ஆளுகின்ற இந்தப் பொன்னும், பசுக்களும், வீடும், பெரிய நிலங்களும், ஏவலாட்களும் (இக்கு அன கனி ரசம்) கரும்பை ஒத்த கனி ரசங்களும் நிலையில்லாதன என அறிவாயாக. அந்நாளில் இலங்கையை ஆண்டவனாகிய இராவணனுக்குச் சிவபிரான் அநுக்கிரகஞ் செய்தற்குக் காரணராய் இருந்தவரும் அழகு பொருந்திய நயிணையம்பதியை உடையவருமாகிய நாகபூஷணியானவர் (இக் கல் நகம் நிகர் அகம்) மனமே, உன்னிடத்துள்ள கல்மலை போலும் பாவங்களைத் தீர்க்கும்படி நயிணையம் பதியிலே சென்று நிற்பாயாக.

பொழிப்புரை: மனிதனே, ஆளுகின்ற இப்பொன், பசுக்கள், வீடு, பெரியநிலம், நம் ஆணைப்படி செயல்புரியும் வேலையாள், கருப்பஞ்சாறு, அதனிணிப்பை யொத்த கனிச்சாறு, இவ்வகையான இன்ப நுகர்வுகள் எவையும் நிலைநில்லா. இதை நீ அறிந்து கொள். அன்று இலங்கையை ஆண்டவனாகிய பொன்மேனி கொண்டவனாகிய இராவணனுக்கு அருள் செய்யக் காரணமாக இருந்தவ ளாகிய நாகபூஷணித்தாய் அழகு பொருந்திய நயிணையில் எழுந்தருளியவளே யாவாள். கல் மலை ஒத்த மனத்தின் தன்மையைப் போக்க அந் நயிணை அடைந்து நில்.

கருத்துரை: அம்பிகையே இறைவன் இராவணனுக்கு அருள் செய்யக் காரணமானவள். அவளது நயினையை அடைந்தால் கல்மனமும் கரைந்துருகும்.

குறிப்புரை: கனகம் - பொன், நிரை - பசு, ஆள் - பணியாள், இக்கு - கரும்பு, அன - அன்ன, அனகன் - சிவன், நகம்(நாகம்) - மலை, அகம் - மனம், அகந்தை எனலுமாம்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'ஆளிக்கனக' என்பது யமகம். மனிதனே என்ற விளி உரையில் வருவிக்கப் பெற்றது. ரசம் என்பதை இக்கு என்பதனோடும் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. இக்கனகம் என்பதிலுள்ள இகரச் சுட்டை பிறவற்றோடும் கூட்டுக.

கூட்டப்பட்ட இப்பொருள்களின் முன் 'ஆள்' எனப் பொதுவாகக் கூறியுள்ள மையால் அவை நம்மை ஆட்டிப் படைக்கின்றன என்று கொள்ளலுமாம்.

பல பொருள்களைக் கூறியவர் நில்லா எனப் பன்மையிற் கூருது நில்லாது என ஒருமையில் முடித்தது பொருள்கள் பலவாகவும் பல்வேறு பட்டவையாகவும் இருப்பினும் நிலையற்ற தன்மை என்ற ஒன்றில் அடங்குதலினாலாகும்.

அருவியம் குன்றம் அரக்கன் பெயர்ப்பு
வெருவிய வெற்பரையன் பாவை-பெருமான்
அணியாகம் ஆரத் தழுவினாள் தான்முன்
தணியாத ஊடல் தணிந்து.

என்று தனிப்பாடல் கூறுகின்றது. உமையின் ஊடல் இராவணன் வெள்ளிமலை எடுத்ததால் தீர்ந்தது. எனவே சிவன் இராவணனுக்கு அரள் செய்ய உமை காரணமாயினள் என்க.

'அகம் தீர்க்க' என்றது அகத்தினது கல்நகம் நிகர் தன்மை தீர்க்க என்றபடி.

(அகம் என்ற வடசொல் பாவம் என்ற பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. 'கல் நகம் நிகர் அகம்' என்ற தொடருக்குப் புலவர் 'கல் மலைபோலும் பாவங்களை' எனத் தமது உரையிற் கூறியிருப்பது சிந்திக்கத் தக்கது.

தாயினும் சாலப்பரிந்து இராங்கும் அன்னையாதலின் இராவணன் மலைக்கீழ் அகப்பட்டு வருந்தும் நிலைகண்டு இராங்கி எம் பெருமாளைப் பணிந்து வேண்டி வரமுள்ளச் செய்தனள். எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.)

8. அங்கணஞ்சம்

அங்கணஞ் சந்திநின் றெங்கேயிங் கென்றசைந் தந்தநல்லா
ரங்கணஞ் சங்கடந் திந்தநெஞ் சங்கசிந் தார்நயினை
யங்கணஞ் சந்தடந் தந்தகந் தன்றெரிந் தன்னையிந்நே
ரங்கணஞ் சஞ்சலஞ் சந்திடென் றண்டில னாதரியே.

அங்கணம் சந்தி நின்று எங்கே இங்கு என்று அசைந்து அந்த நல்லார் அம்கண் நஞ்சம் கடந்து இந்த நெஞ்சம் கசிந்தார் நயினை அங்கண் அஞ்சம் தடம் தந்த கந்தன் தெரிந்த அன்னை இந்நேரம் கணம் சஞ்சலம் சிந்து இடு என்று அன்டிலன் ஆதரியே.

புலவருரை: (அங்கணம் சந்தி நின்று முற்றத்திலும் சந்திகளிலும் நின்று கொண்டு ஆடவரைக் கண்ட அளவில் இவ்வழியால் எங்கே செல்கின்றீர்கள் என்று அசைகின்ற அந்த வேசிகளது (அம் கண் நஞ்சம்) அழகிய கண்களாகிய நஞ்சினை வென்று, இந்த மனமானது உருகப் பெற்று, நிறைவுற்ற நயிணையம்பதி யினிடத்தே எழுந்தருளியிருக்கின்ற, (அஞ்சம் தடம்) அன்னங்கள் பொருந்திய சரவணப் பொய்கையிலே தோன்றிய கந்தக் கடவுளால் அறியப் பெற்ற மாதாவே, (இந்நேரம் கணம் சஞ்சலம் சிந்திடு என்று) இப்பொழுதாவது என்னுடைய துன்பங்களை ஒழிப்பீராக என்று கணப்பொழுதிலேனும் உம்முடைய சந்நிதியைச் சேராதிருக்கின்றேன். இப்பாவியை ஆதரிப்பீராக.

வாயிம்புரை: அன்னங்கள் நிறைந்த சரவணப் பொய்கையிலே எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள் தந்த கந்தலை அறியப்பெற்ற தாயே, முற்றத்திலும் சந்நிதியிலும் நின்று கொண்டு 'எங்கே இங்கு வந்தீர்கள்' என்று அசைந்து பார்க்கும் அழகிய பெண்களின் அழகிய கண்களாகிய விஷத்தை வென்று நன்பால் மனமுருகியவர் மிக்குள்ள இந்த நயிணைப்பதியில், இப்பொழுதேனும் 'என்துயரைத் தீர்த்தலுக்கு அருளாணை இடு' என்று கணப்பொழுதேனும் உன்னை நான் அணுகவில்லை. ஆயினும் என்னை ஆதரிப்பாயாக.

கருத்துரை: காமம் கடந்தவர் நிறைந்த நயிணையின் அன்னையே, வேண்ட அறியாத என்னையும் தேவையறிந்து ஆதரிப்பாயாக.

குறிப்புரை: அங்கணம் - முற்றம். அந்தம் - அழகு, நல்லார் - பெண்கள் (பொது மகளிரைக் குறித்தது), அம் கண் - அழகிய கண்கள், அங்கண் - அவ்விடத்தில், அஞ்சம் (ஹம்சம்) - அன்னம், தடம் - தடாகம், சஞ்சலம் - துயர், அன்டிலன் - நெருங்கிலேன்

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அங்கணஞ்சம்' என்பது யமகம். எங்கே இங்கு என்றாலே என்னைத் தானே நாடி வந்தீர்கள் என்பது குறிப்பு. இவ்வாறு கூறுபவர் பொதுமகளிர். அசைத்துப் பார்த்தல் - முன்னுள்ளவர்களைப் பார்த்துப் பேசும்போதே அசைந்து பின்னே வருவாரையும் காண்டல். இத்தகைய பெண்களின் விசுப்பார்வைகளை வென்றவர்களே நயிணையிலுள்ளார் என்பதால் நயிணையில் பெண்கள் தெய்வக் கற்பினராக உள்ளனர் என்பதும் கூறியதாயிற்று.

தடம் தந்த கந்தன் என்ற தொடரில் தந்த என்பதன்முன் 'அருள்' என்ற சொல் வருவிக்கப் பெற்றது. இந்த நெஞ்சம் இந்த நயினை எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

சிந்திடு என்பதனை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டால் சிந்துதலுக்காய துயர் அன்னை மாட்டுள்ளது எனப் பிழைபடப் பொருள் தோன்றும். எனவே அதனைச் சிந்து இடு என்று பிரித்துச் சிந்துதலுக்காக அருளாணையிடு எனப் பொருள் கொள்ளுதலே சிறப்புடையதாகும்.

நயினையிலுள்ளார் ஒழுக்கமுள்ளவராக, நெஞ்சம் கசிந்தவர்களாக இருத்தலைக் கண்டபிறகும் நான் உன்னை அண்டிலன்; என்பது இந்நேரம் என்பதன் நயமாகும்.

9. ஆதனந் தத்தை

ஆதனந் தத்தை யனையாரை யீற்றி எனன்றிடலென்
 னாதனந் தத்தை யலைந்தீட்ட நாடினி ராற்றனரை
 யாதனந் தத்தை நயந்தா ணயினைக் கரசைநினைந்
 தாதனந் தத்தை யளித்தியென் னீர்செய லத்தனையே.

ஆதனம் தத்தை அனையாரை ஈற்றில் அகன்றிடல் எண்
 னாது அனந்தத்தை அலைந்து ஈட்ட நாடினிர் ஆற்றல் நரை
 ஆ தன் அந்தத்தை நயந்தாள் நயினைக்கு அரசை நினைந்து
 ஆதல் நம் தத்தை அளித்தி என்வீர் செயல் அத்தனையே

புலவருரை: (ஆதனம் தத்தை அனையாரை) சொத்துக்களையும், கிளியை ஒத்த பெண்களையும் மரண காலத்தில் விட்டுப் போதலை நினையாமல் (அனந்தத்தை) அளவற்ற தீரவியத்தை அலைந்து சம்பாதிக்க நினைக்கின்றவர்களே, வலிமை பொருந்திய (ஆ தன் அந்தத்தை) வெள்ளை இடபத்தின் மேற்புறத்தை விரும்பியவரும் நயினையம்பதிக்குத் தலைவியுமாகிய நாகபுஷணியை (நினைந்து ஆதல் நம் தத்தை) மனத்திலே சிந்தித்தாவது எமது தத்துக்களிலே காத்தருளும் என்று சொல்லுங்கள். நீவீர் செய்வது அவ்வளவே.

வாயிப்புரை: மக்களே செல்வத்தையும் கிளியைப் போன்ற பெண்களையும் வாழ்வின் இறுதியில் விட்டு நீங்கப் போகின்றோம் என்ற உண்மையை எண்ணிப் பார்க்காமல், எண்ணற்ற புலவற்றை அலைந்து சேகரிக்க விரும்புகிறீர்கள். ஆற்றல் மிக்க வெண்மையான இடபத்தின் மேற்புறத்தை விரும்பி அமர்ந்த ஸ்ரீ நாகபுஷணியை, நயினையம் பதிக்கு அரசாயவளை நினைந்தாவது நம் கிளி போன்றவளே எம்மைக் காத்தருளும் என்று கூறமாட்டீர். எனவே நும் செயலும் அவ்வளவினதாகவே அமையும்.

கருத்துரை: செல்வங்களாற் பயனில்லை நாகபூஷணித் தாயே தம்மைக் காக்க வல்லவள். அவளை வேண்டாதாரின் செயல்கள் சிறப்பாக அமைய வழியில்லை.

குறிப்புரை: ஆதனம் - செல்வம், தத்தை - கிளி, அனையார் - போன்றவர் (மகளிர்), ஈற்றில் - மரணசமயத்தில், அனந்தம் - எண்ணற்றவை, ஈட்ட - சேகரிக்க, நரை ஆ - வெள்ளை இடபம், அந்தம் - மேற்புறம், அளித்தி - காப்பாற்று.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'ஆதனத் தத்தை என்பது யமகம். கிளி, மகளிர்க்கு மொழியால் உவமையாதலின் தத்தையனையாரை என்றார். ஈற்றில் அகன்றிருப்பவை எனச் செல்வத்தையும் மகளிரையும் முதலிற் கூறியவர், பின்னர் 'அனந்தத்தை அலைந்தீட்ட நாடினர், எனச் செல்வம் சேர்த்தலை மட்டிலும் குறையாகக் கூறினர், மகளிரும் இறைவியருள் பெற்று உய்தற்கு உரியராதலின்.

நரை என்பது வெள்ளை என்னும் பொருளில், 'நரை வெள்ளேறு ஒன்றுடையானை' எனச் சிராப்பள்ளித் தேவாரத்துள் வருதல் காண்க.

தத்தை அனையாரை அகன்றிலை முதலடியிற் கூறியவர் நாகபூஷணித் தாயையும் நம் தத்தை என விளிக்க வேண்டும் எனக் கூறினர். 'தத்தையங் கனையார் தங்கள் மேல் வைத்த தயாவினில் நூருயிரம் கூறிட்டு அத்தில் அங்கு ஒரு கூறு அனனை மேல் வைத்தலும்' அவள் அமரர் நாடளிப்பாளர் என்று கருத்து.

(ஆற்றல் நரை ஆதன் அந்தத்து ஐ நயந்தாள் எனப்பிரித்து இடபாருடராம் (ஐ - தலைவன் - சிவன்) எம் பெருமானால் நயக்கப் பெறும் தேவி எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். 'புவனம் கடந்து நின்ற ஒருவன் திருவுள்ளத்து அழகு ஒழுக் எழுதிப் பார்த்திருக்கும் உயிரோவியமே' என்ற மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்க் கருத்து இவ்வடிகளிற் பொலிவதைக் காணலாம்.

ஈற்றடியில் வரும் 'தத்தை' என்பதற்குத் தத்துக்கள் எனப் புலவர் உரை கூறுகின்றார். அவமிருத்து, காலமிருத்துப் போன்ற தத்துக்களிலிருந்து காப்பாற்றியருள் என வேண்டுதலை அது குறிக்கின்றது. 'நம் தத்தை' (கிளி) என அம்பிகையை விளிப்பதாகவுப் பொருள் கொள்ளும் புத்துரை நயமும் சிந்திக்கற் பாலது.

'செயல் அத்தனையே' என்பதற்கு நும் செயல் இருந்தவாறென்னே என இரங்குவதாகப் பொருள் கோடலும் அமையும். செ(ய்ய)ல் அத்தனையே தத்தை அளித்தி என்னீர் எனவும் கொண்டு செம்மேனி எம்மான் திருப்பாத நீழலடையும் பேற்றினத் தந்தருள் என வேண்டுதலாகவும் பொருள் கூறலாம். 'தாயினைக் கண்டு பின் தாதையைக் கூடி' எனக் கூறுவதால்.)

10. அத்தனத்தானான

அத்தனத் தானனத் தெய்தக நாட்டிய னங்கி நின்ற
 டத்தனத் தானனத் தன்றெரி யானை யகல நெகி
 ழத்தனத் தானனத் தன்றணைத் தானயி னைக்கணிக்கி
 ளத்தனத் தானனத் தார்கடைக் கேசென் றலைந்த நெஞ்சே.

அ தனத் தானனத் தெய்தக நாட்டியன் அங்கி நின்ற
 அத்தன் நத்தான் அனத்தன் தெரியானை அகலம் நெகி-
 ழத் தனத்து ஆனனத்து அன்று அணைத்தாள் நயினைக் கண் இக்கி-
 ளத்தல் நத்து ஆன நத்தார் கடைக்கே சென்று அலைந்த நெஞ்சே.

புலவருரை: (அ தன தானன தெய்தக) அந்த தன தானன தெய்தக என்னும் தள மாணங்களைக் காட்டுகின்ற திருநடனத்தைச் செய்பவரும், அக்கிணியானது நின்று எரிந்து அசைகின்ற கையினையுடையவரும், (நத்தன் அ(ன்) னத்தன்) திருமாலும் பிரமனும் காணப் பெருதவருமாகிய சிவபெரமானை மாப்பானது நெகிழும்படி (தனத்து ஆனனத்து) தனங்களின் தலைகளால் அக்காலத்து நெருங்கித் தழுவிவராகிய நாகபூஷணியம்பான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நயினையம்பதியிற் சென்று (கிளத்தல் நத்து) நின் குறைகளைச் சொல்ல விரும்பு. (ஆன நத்தார்) சிறந்த சங்கு வளையலையணிந்த வேசிகளது வாசல்வழியே திரிந்து அலைந்த மனமே.

பொழிப்புரை: சிறந்த சங்கு வளையலணிந்த பொது மகளிரது இல்லங்களின் வாசலுக்கே சென்று அலைந்த மனமே, தனத் தானனத் தெய்தக என்னும் ஜதி ஓசைகள் பொருந்தத் திரநடனம் செய்யும் சிவன் நெருப்பு நின்றும் கரமுடைய தலைவனவான். சங்கைக் கரத்திலேந்திய திருமாலும், அன்னத்தை வாகனமாக உடைய பிரமனும் ஆய்ந்து உணரமாட்டாத சிவபெருமானின் மாப்பு குழையத் தன் மாப்பு உச்சியால் (கம்பை நதியில் வெள்ளம் பெருகி வந்த) அன்று அணைத்த ஸ்ரீ நாகபூஷணியின் நயினையினிடத்திற் சென்று இவ்வாறு பலகாலும் கூறுதலையே நீ விரும்பு.

கருத்துரை: தெய்வங்களாலும் உணர முடியாத சிவனைக் குழையத் தழுவி யதாயின் பெருமைகளைப் பேசுவதையே விரும்புவாயாக.

குறிப்புரை: அ - அந்த, அங்கி - நெருப்பு, அத்தன் (ஹஸ்தன்) - கையையுடையவன், அத்தன் - தந்தை - தலைவன், நத்து - சங்கு, நத்தான் - பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கைக் கரத்தேந்தும்

திருமால், அ(ன்)னத்தன் - பிரமமா, அகலம் - மார்பு, ஆனனம் - (முகம்) உச்சி, கிளத்தல் - பலகாற் கூறுதல், நத்து - விரும்பு, ஆன - சிறந்த, நத்தார் - சங்கு வளையணிந்தவர் (பொதுமகளிர்)

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அத்தனத் தானனத்து' என்பது யமகம். தனத் தானனத்தை தக என்பது ஜதீஸ்வரம். தனத் தானனத்து எய்து அக நாட்டியன் எனப் பிரித்தும் பொருட் சிறப்பு உணரலாம். அக நாட்டியம் கூத்து வகைகளுள் ஒன்று. சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதையில் வரும் 'இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து' என்ற தொடருக்கு 'இருவகைத்தாய அிகக் கூத்தின் இலக்கணங்களை அறிந்து என அடியார்க்கு நல்லார் உரை கூறி இருவகைக் கூத்தாவன : வசைக் கூத்து - புகழ்க் கூத்து, வேத்தியல் பொதுவியல், வரிக் கூத்து, வரிச்சாந்திக் கூத்து, சாந்திக் கூத்து, விநோதக் கூத்து, ஆரியக் கூத்து, தமிழ்க் கூத்து, இயல்புக் கூத்து, தேசியக் கூத்து, எனப்பல வகையாகவுள. என்று விரிவும் தருகின்றார்.

'அ' என்ற சுட்டு ஜதீஸ்வரம் அமைந்த அகநாட்டியத்தை சுட்டுகின்றது. 'அகலம் நெகிழத் தனத்து ஆனனத்து அன்று அணைத்தாள்' என்பது இறைவன் திருவிளையாடலால் காஞ்சியில் கம்பை நதியில் வெள்ளம் பெருகிய போது உமை தான் பூசித்துக் கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்தைக் காப்பாற்ற இறுகத் தழுவினாள். அந்தப் பேரன்பில் சிவலிங்கம் நெகிழ்ந்தது. சிவலிங்கத்தில் வளைத் தழும்பும் முலைத் தழும்பும் பதிந்தது என்பது புராண வரலாறு. இதனால் இறைவனைத் 'தழுவக் குழைந்த பெருமான்' என்பர் ஞானியர். குழையத் தழுவிய பெருமாட்டி என அம்மையை நமக்கு உணர்த்துகின்றார் இவ்வாசிரியர்.

(ஆனனம் - முகம், 'ஆனனத்தார் கடைக்கே சென்று அலைந்த நெஞ்சே' என்பதற்கு மஞ்சட் குளித்து முகம் மினுக்கி மாயவலை வீசும் பொதுமகளிரது இல்லந்தேடி அலைந்த மனமே எனவும் பொருள் கூறலாம். 'கிளத்தல் நத்து' என்பதற்கு நின் குறைகளை அன்ணையிடம் முறையிட விரும்பு என நூலாசிரியரும், அன்ணையின் புகழைக் கூறித்துதித்தலை விரும்பு என புத்துரையாசிரியரும், பொருள் கூறும் நயம் கண்டின்புறத் தக்கது.)

11. அலையஞ்சனம்

அலையஞ் சனங்கைக் கடல்சேர் நயிளையை யன்னநின்சா
யலையஞ் சனங்க ளாறிந்தா லஃதல ராதலிற் சீ
றலையஞ் சனங்க னலர்சிடங் காட்டின ரங்கணில்லா
ரலைமஞ் சனங்கைநெஞ் சங்கலி றையதன் றுண்டகைக்கே

அலை அஞ்சனம் கைக் கடல் சேர் நயினையை அன்ன நின்சாயலை அம் சனங்கள் அறிந்தால் அஃது அலராதலில் சீ -
றலை அஞ்ச அனங்கள் அலர்க்கு இடம் காட்டினர் அங்கன் நில்லார்
அலை அஞ்சல் நங்கை நெஞ்சம் க(ல்)லின் ஆயது அன்று
ஆண்தகைக்கே

புலவருரை: (அலை கை அஞ்சனம் கடல்) அலைகளாகிய கைகளையுடைய கரிய சமுத்திரத்தால் சூழப்பெற்ற நயினையம்பதியை ஒத்த உன்னுடைய தன்மையை, (அம் சனங்கள்) மனத்திட்பமுடைய மகளிர் அறிவாராயின் அது பழியாகும். ஆதலினால் சீறலை (அனங்கன் அஞ்ச அலர்க்கு) சித்தசனது பஞ்ச பாணங்களுக்கு இடம் கொடுத்தவர் அங்கே நிலைத்திரார். (அல்)லை அஞ்சல் நங்கை) இராக்காலத்திற்குப் பயப்படாதே உனது தலைவருக்கு மனம் கல்வினால் உண்டாயதல்ல.

பொழிப்புரை: நங்கையே அலைகளாகிய கைகளையுடைய அஞ்சனம் போன்ற கடலிடையமைந்த நயினை நகர் ஒத்த அழகிய உனது தன்மையை உரையுள்ள பிற அழகிய பெண்கள் அறிந்தால் உனக்கும் தலைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு அவர்கள் அலர் பேச உரியதாகும். ஆகையால் நீ சினக்காதே. பஞ்ச பாணங்களை ஏவ இது தக்க இடம் என மன்மதனுக்கு உன்னைக் காட்டிய தலைவர் சென்ற அவ்விடத்திலேயே தங்கமாட்டார் மனத்தால் அலை போல அஞ்சாதே. தலைவருக்கு மனம் கல்வினால் ஆனதன்று.

கருத்துரை: தலைவியே சினக்காதே. தலைவர் மனம் கல்லன்று விரைவில் மீண்டு வருவார்.

குறிப்புரை: அலை - கடலை, அஞ்சனம் - மை, அலர் - பிறர் காதலைப் பற்றிப் பேசும் ஊரவரின் வம்புப் பேச்சு, சீறலை - சினக்காதே, அனங்கன் - மன்மதன், அஞ்ச - ஐந்து, அங்கன் - (பொருள் தேடச் சென்ற) அவ்விடத்தில், கலின் - (கல்லின்) கல்லினால்.

வினக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அலையஞ்சனம்' என்பது யமகம். இஃது அகப்பொருள் துறை அமைந்த தோழி கூற்று. களவுக் காலத்தில் தன்னைப் பிரிந்த தலைவனை நினைந்து தலைவி நைகின்றாள். மிக்க வருத்தத்தினால் அவள் உடலில் மாறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. மனவருத்த மிகுதியால் அவள் எதற்கு எடுத்தாலும் கோபிக்கின்றாள். அவளின் நிலையை உணர்ந்த தோழி அவளைத் தேற்றுவதாக அமைந்த பாடலே இதுவாகும். உன் சாயல் மாற்றமும் கோபமும் உன் களவை மற்றவர்க்குக் காட்டிக்கொடுத்துவிடும். எனவே சினக்காதே என்பது தோழி கூற்றின் கருத்து.

அலைக் கை அஞ்சனம் கடல் எனக் கூட்டுக. சனங்கள் என்னும் சொல் ஆண் பெண் என்ற இருபாலாருக்கும் பொதுவேயாயினும், ஈண்டுப் பெண்கள் என்றே பொருள் தருகின்றது. 'ஊரவர் கௌவை எருவாக' என்ற குறளில் ஊரவர் என்னும் பொதுச் சொல்லுக்கு ஊரின் மகளிர் எனப் பொருள் கூறித் தொழிலால் ஆண் ஒழித்து நின்றது என விளக்கமும் கூறுகின்றார் பரிமேலழகர். அலர் பேசுவது பெரும்பாலும் பெண்கள் செய்யும் காரியமேயாதலின்.

ஊரைத் தலைவியின் அழகுக்கு உவமையாகக் கூறுதல் இலக்கிய மரபு. 'ஏழுடையான் பொழில் எட்டுடையான் புயம் என்னை முன்னுள் ஊழுடையான் புலி யூரன்ன் பொன்' எனத் திருக்கோவையாரில் தலைவி குறிக்கப் பெறுதலைக் காண்க.

தலைவன் பிரிந்தமையால் தலைவியை மன்மதன் வருத்துகின்றான் என்ற குறிப்பையே 'அனங்கன் அஞ்ச அலர்க்கு இடம் காட்டினர்' எனக் கூறுகின்றார். அனங்கன் - அங்கமில்லாதவன் உருவிலி - மன்மதன், அஞ்ச அலர் - தாமரை, முல்லை, மா, அசோகு, குவளை என்பன.

நாயக நாயகி பாவமாகப் பொருள் காணின் இறைவனை உயிர் கூடாமை பிறர் இழித்துப் பேசுவதற்குரியது என்றும், அதற்குச் சினமும் அனங்கன் செயலும் (காமக் குரோதங்கள்) காரணம் என்றும், உயிருக்குக் காமம் வைத்தவனே இறைவன் என்றும், புருஷனாகிய இறைவன் இரங்காத வனல்லன் கட்டாயமாகச் சீவனை ஆட்கொள்வான் என்றும் பொருள் கொள்க.

(சாயல் - நலம் சாய்தல், பசலைபடருதல் அதனைப் பிறர் கண்ணுறின் அலர்க்கிடமாம் என்க. 'சீறலை அஞ்ச' எனவும் கூட்டிப் பொருள் கூறலாம். அ(ல்)லை அஞ்சல் நங்கை எனக் கொண்டு இராக்காலத்துக்குப் பயப்படாதே எனப் பொருள் கூறும் புலவர் உரை நயக்கத் தக்கது.

அல் - இரவு. 'காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாது மாலை மலரும் இந்நோய்' எனப் பிரிவுத் துயர் முதிர்வது இரவு ஆதலின் 'அல்லை அஞ்சல்' என்றார் என்க.

அலை எனக் கொண்டு எண்ண அலைகளால் அலைப்புண்டு வருந்தாதே என உரை கூறுகின்றார் புத்துரையாசிரியர். இரவு கண் துஞ்சாது தலைவி வருந்து தலின் மனத்தில் துன்ப நினைவுகள் அலைமோதி மாறி மாறித் தோன்றுமாதலின் கடலோசையும் காதலர்ப் பிரிந்தார்க்குக் கலக்கம் தருவது ஆதலின் கடல் கும் நயினைக்கண் உள்ள தலைவியை 'அலை அஞ்சல் நங்கை' எனத் தெருட்டினுள் எனலுமாம்.)

12. ஆண்டகரச்சம்

ஆண்டக ரச்சங் கணநா ரதற்கழித் தாரணங்கை
யாண்டக ரச்சங் கையதார்க யானனற் கன்னைகரா
னாண்டக ரச்சங் கரித்தா யடியனை யாட்செயலெந்
தாண்டக ரச்சங் கிசையார் நயினையி லந்தரியே

ஆண் தகர் அச்சம் கணம் நாரதற்கு அழித்தார் அணங்கை
 ஆண்ட கரச் சங்கையது ஆர் கயானனற்கு அன்னை கரான்
 ஆண் தகரச் சங்கரித்தாய் அடியனை ஆட்செயல் எந்த
 ஆண்டு அகரச் சங்கு இசை ஆர் நயினையில் அந்தரியே.

புவருரை: (ஆண் தகர் அச்சம்) செம்மறிக் கடாவினனுண்டாகிய பயத்தை ஒரு கணப்பொழுதிலே நாரத முனிவருக் கில்லாது ஒழித்த முருகக் கடவுளுக்கும், ஒளவைப் பிராட்டியாரை ஆட்கொண்ட (கரச் சங்கையது ஆர்) துதிக்கையின் பெருமையையுடைய யானை வதனத்தைக் கொண்ட விநாயகக் கடவுளுக்கும் மாதாவே (கரான் ஆண் தகரச் சங்கரித்தாய்) மகிடாசுரணவன் பிளவற்று வீழும் வண்ணம் சங்காரம் செய்தவரே, அடியேனை ஆட்கொண்டு அருளுவது எந்த ஆண்டு? எந்த வற்சரத்தில்? (அகரச் சங்கு இசை ஆர்) மருதநிலத்தூரி லுள்ள சங்குகளினது ஓசை நிறைந்த நயினையம்பதியில் எழுந்தருளியிருக் கின்ற நாகபூஷணியே.

பொழிப்புரை: ஆண் ஆட்டின் அச்சத்தை நாரதற்கு நொடிப் பொழுதில் இல்லாமற் போக்கிய முருகனுக்கும், வல்வபையை ஆட்கொண்டவரும், துதிக்கையாகிய பெருமையை உடையவருமாகிய விநாயகருக்கும் தாயே, மகிடாசுரனாகிய ஆண் அழியச் சங்காரம் செய்தவளே, மருதநில உணர்களில் ஒலிக்கும் இசைபொருந்திய சங்கின் ஒலி பொருந்திய நயினையில் எழுந்தருளியுள்ள அந்தரியே, அடியவனாகிய என்னை ஆட்கொள்வது எப்பொழுது?

கருத்துரை: தாயாகவும் சங்கரியாகவும் விளங்கும் அந்தரியே, அடியேனை ஆண்டு கொள்வது எப்பொழுது?

குறிப்புரை: தகர் - ஆடு, ஆண்தகர் - ஆட்டுக்கடா (செம்மறிக்கடா), கணம் - கணப்பொழுது, ஆரணங்கு - அழகிய பெண் - ஈண்டு வல்லபையைக் குறித்தது, கரம் - கை, சங்கை - பெருமை, ஆர் - நிறைந்த, கயானனன் - கஜ ஆனனன் - யானை முகமுடைய விநாயகன், கரான் - எருமை, கரான் ஆண் - எருமைக் கடா வடிவமைந்த மகிடாசுரன் (மகிஷம் - எருமை), அகரம் - மருதநிலச்சிற்றூர்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'ஆண்டகரச்சம்' என்பது யமகம். நாரதர் செய்த வேள்வியில் சிவந்த நிறமுடையதோர் செம்மறியாட்டுக்கடா எழுந்தது. 'யாகத்தில் யாவரும் என்னுடைய இனத்தைக் கொல்லுகீரூர்கள். எனவே நான் இவர்களைக் கொல்லவேன'; எனச் சினந்து பாய்ந்து வந்த அதனைக் கண்டு யாவரும் அஞ்சினர். முருகனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர். முருகன் ஆட்டுக்கடாவை அடக்கி அதனைத் தனது வாகனமாக ஏற்று அவர்களின் அச்சம் தவிர்த்தான். இவ்வரலாற்றையே ஆசிரியர் 'ஆண் தகர் அச்சம் கணம் நாரதற்கு அழித்தார்' எனக் குறித்தார். இவ்வரலாற்றைக் கந்தபுராணம், உற்பத்திக் காண்டம் தகரேறு படலத்துட் காண்க.

அணங்கை ஆண்ட என்பதற்கு வல்லபையை ஆட்கொண்ட எனப்பொருள் கூறப்பெற்றது. சித்தி புத்தி என்ற சக்திகள் பெயர் கூறினும் அமையும்.

கடல் சூழ் நயிளையாயினும் அதனகத்து மருதநில வளம் நிறைந்துள்ளது என்பதனை உணர்த்த அகரச்சங்கு எனக் குறித்தார். மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும்.

அன்னையின் அருள் கிட்டாது காலங் கடந்து செல்வது போல் ஓர் உணர்வு தோன்றுதலின் எப்பொழுது? என்று வினவாமல் 'அடியனை ஆட்செயல் எந்தாண்டு' என்கின்றார். உரிமை பற்றிய சினக்குறிப்பு எனினுமாம். எந்த + ஆண்டு = எந்தவாண்டு என வகரவுடம்படுமெய் பெறின் நிரோட்டமாகாது ஆதலின் 'எந்தாண்டு' எனப் பழகு தமிழ்ச் சொல்லையே ஆண்டிருத்தல் காண்க.

(அணங்கை ஆண்ட என்பதற்கு ஒளவையி் பிராட்டியாரை ஆட்கொண்ட என்றே புலவர் உரை கூறுகின்றார். சுந்தரர் வெள்ளை யானை மீதும் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் குதிரை மீதும் ஏறிக் கைலைக்குச் செல்வதறிந்து, விநாயகரைப் பூசித்துக் கொண்டிருந்த ஒளவையார் தாமும் கைலை செல்ல அவாவற்றுப் பூசையை விரைவாகச் செய்யத் தொடங்கினார் என்றும், அது கண்டு விநாயகர் ஆறுதலாகப் பூசை செய். உன்னை அவர்களுக்கு முன்னரே திருக்கயிலை சேரப்பிக்கின்றேன் எனக்கூறிப் பூசைமுற்றுற்ற பின்னர் ஒளவையைத் துதிக்கையால் எடுத்துச் சுந்தரரும் சேரமானும் செல்வதற்கு முன் கயிலையிற் சேரப்பித்தார் என்றும் ஒளவையார் விநாயகரகவல் பாடியது பற்றி ஒருவரலாறு கூறப்பெறுகின்றது. அத்திருவிளையாடலை நிகழ்த்தியது துதிக்கையே ஆதலின் 'அணங்கை ஆண்ட கரச் சங்கையது ஆர் கயாயனன்' என்றார் என்க. ஓங்கார வடிவமாக அமைவது துதிக்கை. பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன் ஆதலின் 'கரச் சங்கையது ஆர்' என்றார் எனினுமாம்.

'ஆண்தகர் அச்சம் கணம் நாரதற் கழித்தார் அணங்கை ஆண்ட' என ஒரே தொடராகக் கொண்டு, தீனைப் புனத்தில் யானை உருவில் வந்து வள்ளி நாயகியார் முருகனை அணையத் துணை புரிந்த விநாயகர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.)

13. அந்தத் தடங்கட

**அந்தத் தடங்கட னள்ளார் நயினைக கணியறத்தா
ரந்தத் தடங்கட னென்றேத் தினர்க்கினி யாடனை நீத்
தந்தத் தடங்கட லங்கள் சென் றுயதெ னந்தகளு
ரந்தத் தடங்கடந் தீரடைந் தீரெனி னத்தலத்தே.**

அந்தத் தடங்கடல் நள் ஆர் நயினைக்கு அணி அறத்தார்
அந்தத்தள் தம் கடன் என்று ஏத்தினர்க்கு இனியாள் தனை நீத்து
அந்தத் தடங்கள் தலங்கள் சென்று ஆயதென் அந்தகளுர்
அந்தத்து அடம் கடந்தீர் அடைந்தீர் எனின் அத்தலத்தே.

புலவருரை: (அந்தத் தடம் கடல் நள் ஆர்) அழகிய பெரிய சமுத்திர மத்தியிலே இருக்கின்ற நயினையம் புதிக்கு அலங்காரமானவரும், (அறத்தார் அந்தத்தள்) சகல தருமகர்த்தாக்களின் முடிவாயுள்ள வரும் (தம கடன்) தமது கடமை இதுவே என்று துதிக்கின்றவர்களுக்கு இனியவருமாகிய நாகபூஷணி அம்பாளை விடுத்து, (அந்தத் தடங்கள் தலங்கள்) துரத்தேயுள்ள தடாங்கங்கள் தலங்கள் ஆகியவைகளுக்குச் சென்றதனாலாய பயன் என்னை? அந்நயினை யம்புதிக்குச் செல்வீர்களாயின் (அந்தத்து அந்தகளுர் அடம் கடந்தீர்) மரண காலத்திலே யமனுவன் செய்கின்ற துன்பத்தைக் கடந்தவர்களாவீர்.

பொழிப்புரை: அழகிய பெரிய கடல் கழ்ந்த ஒளிபொருந்திய நயினைக்கு அணி யாக இருப்பவரும், தரும சிந்தனையாளர்களுக்கு முத்தியிடமாக விளங்கு பவரும், தம் கடமையென்றுணர்ந்து துதிப்பவர்களுக்கு இனியவருமாகிய நாகபூஷணியை ஏத்தாது விடுத்து, பிற தீர்த்தங்களுக்கும் தலங்களுக்கும் செல்வதால் பெறும் பயன் என்னை? (யாதொன்றுமில்லை) அந்த நயினையை அடைந்தீராயின் நும் இறுதிக் காலத்தில் இயமன் செய்யும் வாதனைகளைக் கடந்தவராவீர்.

கருத்துரை: எல்லாத் தலங்கள் தீர்த்தங்கள் தரும் நற்பலன்களையும் நயினை யிலேயே பெறலாம். இயமன் செய்யும் வாதனைகளையும் கடக்கலாம்.

குறிப்புரை: அந்தம் - அழகு, தடம்பெரிய, நள் - ஒளி, ஆர் - பொருந்திய, அணி - அலங்காரம், அறத்தார் - தரும சிந்தனையாளர், அந்தத்தள் -

முடிவானவள், ஏத்தினர்க்கு - துதித்தவர்களுக்கு, நீத்து - விடுத்து, தடங்கள் - குளங்கள் (தீர்த்தங்கள்), ஆயது - ஆகும்பயன், அந்தகன் - யமன், அந்தத்து - முடிவு காலத்து, அடம் - வாதனை, அத்தலம் - அந்த நயினை.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அந்தத் தடங்கட' என்பது யமகம். தரும சிந்தனை யுடையவர்கள் உறுதியாகச் ஸ்ரீ நாகபூஷணியை அடைதலாகிய முத்தி நிலை பெறுவதை உணர்த்தவே அவளை 'அந்தத்தார் அந்தத்தள்' என்று உரைத்தார்.

கடல் நயினை என்றும், நள்ஆர் நயினை என்றும் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. ஈண்டு ஒளி என்றது புறவொளிகளே அன்றி, அன்னையின் யாவர் மாட்டும் உளதாகிய அருள் ஒளியையும் கூட்டியுரைத்த நயம் உணர்த்தக்க்கது.

'தடம் தடல் நள் ஆர் நயினை' என்ற தொடருக்குப் பெரிய சமுத்திர மத்தியிலே இருக்கின்ற நயினை எனப் புலவர் உரை கூறுகின்றார். நள் - நடு (முத்தி) நள் இரவு என்பது போல.

தம் கடன் என்று ஏத்துதலாவது யாண்டும், யாவற்றுக்கும், மூலமும் முமுமையு மானவள் இப்பராசத்தியே எனவே இவளைத் துதித்தலே நம் கடமை என உணர்தல்.

'ஏத்தினர்க்கு இனியள்' என்றது துதிப்பவர்களுக்கு அறக் கருணையும், துதியாதார்க்கு மறக்கருணையும் புரியும் தாயின் முறைமையை உணர்த்த உரைக்கப்பெற்றது. அறக்கருணை. பால் நினைந்துட்டும் தாயின் கருணை. மறக்கருணையை 'அடித்தடித்து அக்காரம் முன் தீற்றிய அற்புதம்' என்று பாடுகிறது திருவாசகம். மக்களின் குணங்களுக்கும் தேவைக்கும் தக்கவாறு தாயின் கருணை முறைமையில் மாற்றம் அமைகிறது.

அந்தத் தடங்கள் என்பதன் கண்ணுள்ள கடடு, விசேடமுடையன என நூல்களிறு குறிக்கப் பெற்ற தீர்த்தங்கள் என விரிந்து கூட்டும். தீர்த்த விசேடங் களுள், குளங்கள், ஆறுகள், கடல்கள், முதலிய பல அடங்குமேனும் பெரும் பாண்மை பற்றித் தீர்த்தங்களை 'தடங்கள்' என்று குறித்தார்.

நயிணையிலேயே எல்லாத் தலங்களுக்கும் தீர்த்தங்களுக்கும் செல்வதால் ஆகும் பயன் பெறலாம் என்றது பிறதலங்களைத் தாழ்த்தியதன்று. அம்பாளித் தோத்தரிக்காமல், அவள் அருட்டிறம் உணராமல் போவார்க்குப் பிறதலங்கள் தீர்த்தங்களிலும் நலம் கிட்டாது எனக் கூறியவாறு.

14. அந்தரக்கை

அந்தரக் கைத்தலத் திக்கரைச் செற்றரைக் காடையென்றே
லத்தரக் கைத்தரித் திட்டகர்த் தர்க்கிடத் தாளவங்கா
ரத்தரக் கைத்திரித் தெற்றிதழ்த் தத்தையர்க் காதலைத் தீ
ரத்தரக் கைத்தலைக் கிட்டிடத் தென்னயி னையகத்தே.

அத்தர் அக் கைத்தலத்து இக்கரைச் செற்று அரைக்கு ஆடை என்று ஏ-
லத் தரக்கைத் தரித்திட்ட கர்த்தர்க்கு இடத்தாள் அலங்கா -
ரத்து அரக்கைத் திரித்து என்று இதழ்த் தத்தையர்க்கு ஆதலைத் தீ-
ரத் தர கை தலைக்கு இட்டிட தென் நயினை அகத்தே.

புலவருரை: மனமே, (அத்தர் அக் கைத்தலத்து இக்கரைச் செற்று) பரம
பிதாவும், அந்தக் கையிடத்தே கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதனை அழித்துத்
தமது அரைக்கு வஸ்தீரமாகப் பொருந்த ஏல் அத் தரக்கைத் தரித்திட்ட) பகை
யுற்று வந்த புலியை உரித்துத் தரித்தவருமாகிய சிவபிரானது வாமபாகத்தின்
கண்ணே இருக்கின்றவராகிய நாகபூஷணியம்பாளானவர் (அலங்காரத்து
அரக்கைத் தீரித்து என்று வடிவினாலே செவ்வரக்கை வேறுபடச் செய்து
எறிகின்ற ளெண்ணையுடைய கிளிபோன்ற பெண்களுக்கு ஆளாதலை ஒழியத்,
- தமது தீருவருளைத் தந்தருளாதற்கு - அழகிய நயிணையம் பதி யிடத்தே சென்று
(கை தலை இட்டிட) கைகளைத் தலையினிடத்தே வைத்து நிற்பாயாக.

வொழிப்புரை: மனிதனே, எவ்வயிர்க்கும் தந்தையும், இடக் கையினிடத்தே கரும்பு
வில்லை ஏந்திய மன்மதனை அழித்தவரும், புலித்தோலைத் தமது அரைக்கு
ஆடையாகும் என்று அணிந்தவரும், யாவற்றிற்கும் முழுமுதலுமாகிய
சிவபிரானுக்கு இடப் பாகத்தில் உள்ளவர் ஸ்ரீ நாகபூஷணியம்மை. அலங்
காரங்கள் பொருந்தியவர்களும், நிறத்தால் அரக்கு நாணும்படி வேறுபடச்
செய்தலுடன் அது தோற்கும் படியுஞ் செய்யும் செவ்விய இதழ் கொண்ட
கிளியொத்த பெண்களுக்கு உன் வாழ்வு பணயமாகாத படிக்காகவும், ஸ்ரீ நாக
பூஷணியம்மை அருள் தருதற்காகவும் அவள் எழுந்தருளியிருக்கும்; அழகிய
நயிணைக்குச் சென்று கையைத் தலைக்கு மேல் வைத்து வணங்குவாயாக.

கருத்துரை: பெண்ணாசை தீரப் பெண்ணின் நல்லாளை நயிணையில் தொழுக.

ஶரீர்ப்புரை: அத்தர் - பரமபிதா, இக்கு - கரும்பு, இக்கர் - கரும்பு வில்லை
ஏந்திய மன்மதன், செற்று - பொருது அழித்து, ஏல் - பொருந்த,
தரக்கு - புலி, கர்த்தர் - முழு முதலானவர், அரக்கு - மெழுகு,
திரித்தல் - வேறுபடச் செய்தல், ஏற்றுதல் - தோல்வியுறச் செய்தல்,
தத்தையர் - கிளி போன்ற மகளிர், தென் - அழகிய - இனிய.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அத்தரக்கை' என்பது யமகம். 'தென் நயினை அிகத்தே கை தலைக்கு இட்டிட' என முடிதலினால், மனிதனே என்ற விளி வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. மனமே என விளிக்கின்றார் நூலாசிரியர். 'நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா' என வரும் அப்பர் தேவாரத்துள் மனம் முன்னிலைப் படுத்தப் பெறுதல் காண்க. 'கைத்தலத்து இக்கர்' (கரும்பைக் கொண்டவன்) என்று மட்டும் மன்மதனைக் குறிக்காமல் 'அக் கைத்தலத்து இக்கர்' எனக் குறித்தார். 'அ' என்னும் சுட்டுக்கு அந்த எனப் பொருள் கூறினால் வெற்றெனத் தொடுத்தல் என்னும் குற்றம் ஆசிரியர்க்காம். இவ்வாசிரியர் அங்ஙனம் சொற்புணர்க்க மாட்டாராதலின் 'அக் கைத்தலம்' என்பதற்கு இடக்கை எனப் பொருள் கூறப்பெற்றது. கரும்பு மன்மதனின் வில். வில் வலக்கையில் இருந்தால் அலங்காரம். போர்த்தொழில் நிகழ்த்தும் போது இடக்கையே வில்லைத் தாங்கும். வலக்கை அம்பு தொடுத்தலைச் செய்யும். மன்மதனின் இடக்கையில் வில் இருந்தது எனின் அவன் போரிட வந்தான் என்றாகிறது. நிர்க்குணனாகிய சிவனுக்குச் சினம் வந்ததற்குக் காரணம் மன்மதன் எதிர்த்து வந்தமையே என உணர்த்துவதற்காகவே இடக்கையில் கரும்பு ஏந்திய மன்மதன் என உரை கூறப் பெற்றது.

செற்று என்பதனை இக்கரைச் செற்று எனவும் தரக்கைச் செற்று எனவும் ஈரிடத்தும் கூட்டுக. தீபக அலங்காரம் தரக்கை அரைக்கு ஆடை (என்று) செற்றுத் தரித்திட்ட கர்த்தர் எனக் கொண்டு கூட்டுக.

தாருகவனத்து முனிவர்கள் யாகம் செய்து அதனின்றும் தோன்றிய புலியைச் சிவன்பால் ஏவப், பெருமான் அப்புலியை அழித்து அதன் தோலை அரைக்கு ஆடையாகக் கொண்டான். இவ்வரலாறு ஈண்டு நினைவு செய்யப் பெற்றது.

'அலங்காரத்துத் தத்தையர்' என்றும், 'அரக்கைத் திரித்து' என்று இதழ்த் தத்தையர்' என்றும் இரு கூறுக்க முன்னது செயற்கை அழகினையும் பின்னது இயற்கை அழகினையும் கூறியவாரும்.

அரக்கப் பெண்களின் வாயிதழ் கண்டு அவ்வழகுக்குத் தான் ஈடாக முடியவில்லையே என்று நாணுதலைத் 'திரித்து' என்ற சொல்லாலும், பெண்களின் இதழ்ச் சிவப்பு அரக்கின் சிவப்பைத் தோற்கச் செய்கின்றது என்பதனை 'எற்று' என்ற சொல்லாலும் குறித்தார்.

மேலிதழ், கீழிதழ் என வாய் இதழ் இரண்டெனினும், இதழ்கள் எனக் கூறுது இதழ் என ஒருமையிற் கூறியது வாய்மூடியுள்ளனர் எனக் குறிக்க என்க. பெருகச் சிரிக்காத குலமகளிர் என்பது கருத்து. 'ஆனனத்தார் கடைக்கே

சென்று அலைந்த நெஞ்சே' எனப் பத்தாம் பாடலில் வரைவின் மகளிர் தொடர்பை வெறுத்துக் கூறிய ஆசிரியர், குலமகளிர் மாட்டும் அளவே காதலமையவேண்டும் என இப்பாடலிற் கூறுகின்றார். 'ஆதலைத் தீர்த்தர' என்பதனால் இறை நெறிப்பர விடாத மிகுகாதல் கூடாது என்பதை உணர்த்துகின்றார்.

(ஆடையென்று ஏலத்தரக்கைத் தரித்திட' எனவும் ஆடை என்று ஏல் அத் தரக்கைத் தரித்திட எனவும் பிரித்துப் பொருள் கூறலாம். ஏல்-எதிரேற்று வந்த, அத்தரக்கு-தாருக வனத்து முனிவர்கள் ஏவிய புலி, பகையுற்று வந்த புலி எனப் புலவர் உரையில் வருதல் உணரத்தக்கது.)

15. ஐயஞ்சலச

ஐயஞ் சலசனி காசஞ்ச தாகதி யாதியிட
ரையஞ் சலசன நீத்தார்க் கினிதளி யாயநிதி
யையஞ் சலசகந் தந்தா லிசைத்திட லல்லனநெஞ்
சையஞ் சலசக் கரத்தா ணயினை அயர்க்கலைபே

ஐயம் சலசனி காசம் சதாகதி ஆதி இட -
ரை அஞ்சல் அசனம் நீத்தார்க்கு இனிது அளி ஆய நிதி
ஐ அஞ்ச அல சகம் தந்தால் இசைத்திடல் அல் அ(ன்)ன நெஞ்-
-சை அம் சலசக் கரத்தாள் நயினை அயர்க்கலைபே

புலவருரை: (அல் அ(ன்)ன நெஞ்சே) இருளை ஒத்த மனமே, (ஐயம் சல ச(ன்)னி காசம், சதாகதி) சேடம், நீர்த்தோஷம், காயநோய், வாய்வு, முதலிய துன்பங்களுக்குப் பயப்படாதே. (அசனம்) போசனத்தைத் துறவிகளுக்கு நன்றாகக் கொடுப்பாயாக. (ஆய நிதி ஐ அஞ்ச அல) சிறந்த தீரவியங்கள் இருபத்தைந்து மடங்கு மட்டுமல்லாமல் (சகம்) இவ்வுலகத்தையே தந்தாலும் பொய் சொல்லாதே. (அம் சலசக் கரத்தாள்) அழகிய செந்தாமரை போலும் திருக்கரங்கையுடைய நாகபூஷணியம்பாள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நயிணையம்பதியை மறவாதே.

வாயிப்புரை: மனிதனே, கபம், ஜலதோஷம், காசம், வாய்வு, முதலாகிய பிணித்துன்பங்களுக்கு அஞ்சாதே. துறவிகளுக்கு நன்றாக உணவளி. நீ விரும்பும் சிறந்த செல்வத்தைப் போல் இருபத்தைந்து மடங்கு மட்டுமல்லாமல் உலகத்தையே தந்தாலும் அழகிய தாமரையைக் கரத்திலேயுடைய நாகபூஷணித் தாய் எழுந்தருளியுள்ள நயிணையை மறத்தலுக்கு இருட்டை ஒத்த மனத்தை இசைவிக்காதே.

கருத்துரை: மனிதனே, நயிணையை, நாகபூஷணியை மறவாதே. பிணிகட்கு அஞ்சாதே, செல்வத்தைக் கண்டு மயங்காதே. துறவிகளுக்குத் துணையாயிரு.

குறிப்புரை: ஐ - சளி, ஐயம் - கபம், சலச(ன்)னி - ஜலதோஷம், சதாகதி - எப்பொழுதும் அசைந்து கொண்டேயிருப்பது, - வாயு (வாய்வு) - வாதநோய், அசனம் - உணவு, ஆய - சிறந்த, நிதி - செல்வம், ஐயஞ்சு - இருபத்தைந்து (-அஞ்சு - ஐந்து), சகம் - (ஜகம்) உலகம், அல் - அல்ல, அல் - இருள், அம் - அழகிய, சலசம் - (ஜலஜம்) நீரில் தோன்றுவது - தாமரை, அயர்த்தல் - மறைத்தல்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'ஐயம் சலச' என்பது யமகம். ஐயம் எனினும் ஐ எனினும் கபம். "ஐ மேலுந்தி அலமந்த போதாக அஞ்சேல் என்றருள் செய்வான்" என்றார் சம்பந்தப் பெருமான். நீத்தார் - அகப்புறப் பற்றுக்களை நீத்தார். 'ஒழுக்கத்து நீத்தார்' என்றார் வள்ளுவரும். ஒழுக்கத்து நீத்தலாவது தமக்குரிய நல்லொழுக்க நெறியில் நின்று, பிற பற்றுக்கள் யாவற்றையும் விடுதல்.

ஐயைந்து என்பது உபலட்சணம், 'ஆயிரம் கொடுப்பர் போலும்' என அப்பரவுகள் அருளியது போல பலபங்கு என்பதே பொருளாகும்.

சகம் தந்தாலும் இசைத்திடல் என்பதிலுள்ள உம்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது.

சலசக் கரத்தாள் என்பதற்குச் செந்தாமரை போன்ற கரத்தினைக் கொண்ட நாகபூஷணி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

சகம் பெறுதல் பதவி, ஐயைந்து பெறுதல் - ஐஸ்வரியம், அந்தஸ்துக் கர்வமும், ஐஸ்வரிய கர்வமும் அம்பாளை மறக்க வைக்க முயலலாம். அது கூடாது என்பதை உணர்த்தவே 'அயர்கலை இசைத்திடல்' என்றார். நாகபூஷணித்தாயை மறவாதவர்க்குப் பிணிதுன்பமில்லை. துறவிகளுக்கு உணவளிக்கும் பேறும் பெறலாம் என்பது குறிப்பெச்சம்.

இசைத்திடல் என்பதற்குப் பெயர் சொல்லாதே என்றும், இசைவிக்காதே என்றும் இருவேறுரைகள் கூறப்பெற்ற நயம் சிந்திக்கற் பாலது. 'ஐயம், சலசனி, காசம், சதாகதி ஆய இடர்' என்பதற்கு முறையே நீடித்து நின்று வருத்தும் ஆஸ்தமா (தொய்வு), நீரிழிவு, கசரோகம், வாதநோய் போன்றவற்றால் வரும் துன்பம் எனவும் பொருள் கூறலாம்)

16. அயனந்தரசர் சங்கரி

அயனந் தரச்சங் கரியாண ரேற்றின ராழ்கடனஞ் சயனந் தரச்சங் கரிக்களத் தாற்றின ரத்தத்தினே முயனந் தரச்சங் கரிநயி ன்ருநிதி யாண்டெனை நல் லயனந் தரச்சங் கரியடி யேன்செ யகங்கனையே.

அ(ய்)யன் அந்தரசர் சங்கர் இயாணர் ஏற்றினர் சூழ் கடல் நஞ்சு அயன் நந்தர் அச்சம் கரிக்களத்து ஆற்றினர் அ(ர்)த்தத்தின் ஏ-
-முய் அனந்தரசர் சங்கரி நயி(ரு)நிதி ஆண்டு எனை நல்
அயனம் தரச் சங்கரி அடியேன் செய் அகங்கனையே.

அ(ய்)யன் அம் தரம் சங்கரி யாணர் ஏற்று இனர் ஆழ் கடல் நஞ்சு அயன் நந்தர் அச்சம் கரிக் களத்து ஆற்றினர் அந்தத்தின் ஏழ்
அயன் நந்த அரச் சங்கரி நயி(ரு)நிதி ஆண்டு எனை நல்
அயனம் தரச் சங்கரி அடியேன் செய் அகங்கனையே

புலவருரை: அய்யன் - (ஐயன்) யாவராலும் பூசிக்கப் படுவரும் (அந்தரம் சங்கரி) சிதாகாசமாகிய சபையையுடையவரும் : (இயாணர் ஏற்றினார்) அழகிய இடபத்தைபூர்வரும் (ஆழ் கடல் அயன் நந்தர் அச்சம்) பாற்கடலில் எழுந்த நஞ்சினால் பிரமனுக்கும் உண்டாகிய அச்சத்தை - அந்நஞ்சையுண்டு - கறுத்த திருமிடற்றால் தீர்த்தவருமாகிய சிவபிரானது அ(ரு)த்தத்தின் ஏழை - வாம்பாகத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பெண்மையை உடையவரே, (அனந்தரம் சங்கரி) அழகிய சங்கரி என்னும் தீரு நாமத்தைப் பெற்றவரே, நயிணையம் புதிக்கச் செல்வமாயுள்ளவரே, என்னை அடிமை கொண்டு (நல் அயனம் தர) குறைவற்ற ஆகாரத்தைத் தந்தருளும். அடியேன் செய்துள்ள பாவங்களை ஒழித்தருளும்.

வொழிப்புரை: தலைவராகிய சிவபெருமானின் அழகிய மனைவியும், எவ்வயிர்க்கும் இன்பம் செய்யவருமாகிய நாகபூஷணித்தாயே, உன் சாகசத்தால் புதியவர்கள் அமிர்தம் கொண்டு மகிழவும், (கடைதலாகிய தொழிலில்) இனமாக நின்ற அிகரர்கள் துயருறவும் தோன்றிய கடல் நஞ்சையும், பிரமன் திருமால் ஆகியவர்களின் அச்சத்தையும் சிவபெருமான் தன் கண்டம் கறுக்குமாறு கண்டத்துள் தங்கச் செய்தார். ஊழிமுடிவில் ஏழலக சிருஷ்ட கர்த்தாவும் அடங்க நிலைத்திருக்கும் சிவசங்கரி, நயிணையின் செல்வமானவளே, என்னை ஆட்கொண்டு நல்ல உணவு கொடு. அடியவனாகிய நான் செய்யும் பாவங்களைச் சங்காரம் செய்.

கருத்துரை: நாகபூஷணித்தாயே, நீயே சிவன் நீலகண்டலுவதற்குக் காரணமானவள், ஊழிகளின் முடிவில் நிலைப்பவள். நீ என் பாவங்களை அழித்து நாளூணவைக் கொடு.

குறிப்புரை: **அயன்** - அய்யன் (ஐயன்) தலைவன், **அம் தரம்** - **அம் தாரம்** - அழகிய மனைவி, **சம்கரி** - இன்பம் செய்பவள், **யாணர்** - புதியவர்கள் - தேவர்களை உணர்த்தியது, **இனார்** - இனமானவர்கள், **அயன்** - பிரமன், **நந்தர்** - சங்கையுடையவர் - திருமால், **கரி** - கருமை, **களம்** - கண்டம், **ஆற்றினர்** - தங்கச் செய்தவர் - நாகபூஷணி, **அத்தத்தின்** - அந்தத்தின் - ஊழி முடிவில், **ஏழ் அயன்** - ஏழலக சிருஷ்டி கர்த்தாக்கள், **நந்த** - குன்ற - அழிய, **அரச் சங்கரி** - சிவசங்கரி, **எனை** - என்னை, **அயனம்** - உணவு, **சங்கரி** - அழித்து விடு, **அகங்கள்** - பாவங்கள்

(**அந்தரம்** - சிதாகாசம் - ஞானப்பெருவெளி, **சங்கர்** - சங்கத்தை யுடையவர் - **அந்தரச் சங்கர்** - சித் சபேசர், **யாணர்** - அழகிய, **ஏறு** - இடபம், **அத்தம்** - (அர்த்தம்) - பாதி, **அனந்தரம்** - அழகு)

விளக்கவுரை: இப்பாலுள் 'அயனந் தரச் சங்கரி' என்பது யமகம். அய்யன் அயன் என வந்தது இடைக்குறை. ஐயன் என்பதன் போலி. தாரம் என்பது தரம் என வந்தது குறுக்கல் விகாரம்.

தேவரும் அசுரரும் இருபக்கமும் நின்று பாற்கடல் கடைந்தனர். எனினும் ஈற்றில் புதுமை மிக்கவர்களாகிய தேவர்கள் அமிர்த்தத்தை ஏற்றனர். கடையுந் தொழிலில் அவர்களுக்கு இனமாகநின்ற அவணர்கள் துயரில் ஆழ்ந்தனர். முயற்சியில் பங்கு கொண்ட தங்கட்கு அமிர்தம் உண்ணும் பேறு இல்லையே என்பது அவர்கள் வருத்தத்துக்குக் காரணம் என்க.

பாற்கடல் கடைய நாணாகப் பூட்டிய வாசுகிப் பாம்பின் வாயிலிருந்து விஷம் புறப்பட்டுவந்தது. அந்நஞ்சு யாவரையும் அழிக்கும் என அஞ்சிப் பிரமனும் திருமாலும் சிவனிடம் முறையிட அவர் அந்த நஞ்சைத் திரட்டித் தம் திருவாயில் இட்டுக் கொண்டார். பெண்களுக்குப் பேதமை உண்டு என்பதை உலகுக்கு உணர்த்த விரும்பியவள் போல நஞ்சு தீங்கிழைத்து விடும் என அஞ்சிய உமை சிவனது கண்டத்தைப் பற்றினாள். நஞ்சு கண்டத்திலேயே தங்கியது. சிவன் நீலகண்டன் ஆயினான். இச்செய்தியை உள்ளடக்கிய தொடரே "யாணர் ஏற்று, இனார் ஆழ், கடல்நஞ்சு அயன் நந்தர் அச்சம் கரிக்களத்து ஆற்றினர்" என்பதாகும். யாணர் ஏற்றது அமிர்தம் என்பதும் இனார் ஆழ்ந்தது துயரில் என்பதும் குறிப்பு.

நஞ்சு அச்சம் ஆற்றினர் என்பதால் சிவனின் கண்டத்தில் நஞ்சுமட்டும் அடங்கவில்லை. பிரம்மம் விஷ்ணுக்களின் அச்சமும் அடங்கியது என்க.

ஏழுலகுக்குமான சிருஷ்டி கர்த்தா என்பதனை 'ஏழ் அயன்' என்றார். ஏழு சிருஷ்டி கர்த்தாக்கள் எனினும் அமையும். ஒவ்வோர் அண்டத்திற்கும் தனித்தனிப் பிரமர் என்பது பௌராணிகம் உடன்பட்ட கருத்தே. தொழில் ஒன்றாதலின் அயன் என ஒருமையிற் கூறினார் என்க.

அந்தம் என்பது அத்தம் என வந்தமை வலித்தல் விகாரம் அயன் நந்த நிலைத்திருப்பவள் அரச் சங்கரியே. என்க. அன்றும் நமக்கு உணவளிப்பவள் தாயே, நாள் தோறும் அந் நன்றியுணர்வு நமக்கு மேலிட வேண்டும் என்பதனால் 'நல் அயனம் தர ' என்றார். கோடிப் பொருள் நாம் குவித்திருந்தாலும் இறைவன் நமக்கு வகுக்கவில்லையானால் துய்க்க முடியாது என்பது இதன் குறிப்பு. வள்ளுவரும் 'வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது' என்றார்.

அடியேன் செய் அகங்களையே சம்ஹரி எனக் கூட்டுக. அரச்சங்கரி, நயினாநிதி, அத்தத்தின் ஏழ் அயன் நந்தச் சங்ஹரி, எனையாண்டு நல் அயனந்தர அடியேன் செய் அகங்களையே சங்ஹரி எனக் கூட்டிக் கொண்டால் யுகமுடிவில் பிரமாவைச் சங்கரிக்கலாம். பாவம் மிக்குள்ளமையால் நல்லுணவு பெறுவதற்கும் முடியா திருக்கும் எனது பாவங்களை இப்போதே சங்கரித் தருளும். என வேண்டுகின்றார் என்ற கருத்துப் புலப்படும்.

செய் அகம் என்பது வினைத்தொகை. ஆதலின் செய்த பாவங்கள், செய்கின்ற பாவங்கள், செய்யும் பாவங்கள் என விரியும். இவ்வளவாகப் பாவம் பெருகினால் இறைவன் சோறளிக்கச் சிறு புண்ணியமும் இல்லையாம் என்க. எனவே பாவங்களை அழித்து உணவு தா என்றார்.

யுகமுடிவில் பிரமாவும் இல்லையாகும் போது அவனது சிருஷ்டித் தொழிலும் இல்லையாகின்றது. உயிர்கள் மாயா கன்மங்களில் நின்று நீங்கி ஆணவத்துடன் மாத்திரம் ஒடுங்கியிருக்கும். அப்பொழுதே பாவச்சமை தீரும். அதுவரை பொறுக்கலாற்றேன். அதற்கு முன்னர் பாவத்தை அழித்துச் சோறளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை 'அத்தத்தின் ஏழ் அயன் நந்தச் சங்கரி' என்ற தொடரில் அமைத்தார்.

சோறளிப்பதும் கடவுள் செயலே என்பதை 'இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும் ' என்ற தேவாரத்திலும் காணலாம். 'கல்லினுட் சிறு தேரைக்கும் கருப்பை அண்டத்துயிர்க்கும் புல்லுணவளித்துக் காக்கும்' என்று கூறுகின்றது குசேலோ பாக்கியானம்.

(இருவேறு உரைகள் இப்பாடலுக்குக் கூறப்பெற்றுள்ளன. சம் + கரன் - நன்மையைச் செய்பவன். சங்கரி என்பதும் அதுவே. சங்கத்தை (சுபையை) உடையவர் என்ற பொருளில் சங்கர் என்ற புதியதோர் சொல்லைப் புலவர் ஆண்டுள்ள நயம் சிந்திக்கற் பாலது. 'அத்தத்தின் ஏழை' என்பதை முரண் அணியாகக் கொண்டு சிவனின் செல்வமாய் உள்ள ஏழை எனவும் பொருள் கூறலாம். அத்தம் - அர்த்தம் - செல்வம் ஏழய் - ஏழை என்பதன் போலி.)

17. அகனயம்

**அகனயந் தாங்கி நகைக்கின்ற நாரியர் ஆசையினே
னகனயந் தானென் றகலா தடிகடந் தாளியலே
ரகனயந் தானத்தி யானனத் தானரி யாரணநா
யகனயந் தாயெனக் கண்டாய் நயினைக் கணிகலனே.**

அகல் நயம் தாங்கி நகைக்கின்ற நாரியர் ஆசையினேன்
அகம் அயம் தான் என்று அகலாது அடிகள் தந்தாள் இயல் ஏ-
ரகம் நயந்தான் அத்தி ஆனனத்தான் அரி ஆரண நா
யகன் நயந்த ஆய் எனக் கண்டாய் நயினைக் கணிகலனே

புலவருரை: (அகல் நயம் தாங்கி) மிகுந்த வருவாயைப் பொறுத்து முறுவல் செய்கின்ற வேசிகளது ஆசை ஒழியாதவனாகிய என்னுடைய (அகன் அயம் தான்) மனமானது இரும்பே என்று நினைத்தருளி என்னை விட்டு விலகாமல் உமது திருவடிகளைத் தந்து ஆண்டருளும் (இயல் ஏரகம் நயந்தான்) பொருந்தப் பெற்ற திருவேரகத்தை விரும்பிய முருகக் கடவுளையும், யானை வதனத்தைக் கொண்ட விநாயகக் கடவுளையும், திருமாலையும் (ஆரண நாயகனை) பிரமனையும் அழகிய மாதாவாகாகத் தந்தருளியவரே, நயிணையம்பதிக்குச் சிறந்த ஆபரணம் போல வீற்றிருக்கின்றவரே.

வொழிப்புரை: விரிந்த பல பொருளமையச் சிரிக்கின்ற பொதுமகளரிடம் ஆசையை வைத்தவனாகிய என்னுடைய மனம் இரும்புதான் என்று விலகாமல் நயினைக்கு அணிகலமாக விளங்கும் ஸ்ரீ நாகபூஷணித்தாய் தனது இரு திருவடிகளையும் எனக்குத் தந்தாள். அந்நாகபூஷணித்தாய்தான் பொருத்தமான திருவேரகம் என்னும் படைவீட்டை விரும்பிய முருகப் பெருமான், யானைமுகக் கடவுள், தீரமால், வேதநாயகனாகிய பிரமன் ஆகியவர்களால் விரும்பித் தொழப்பெற்ற தாய் என அறிக.

கருத்துரை: தெய்வங்களுக்கும் தாயாகிய நாகாம்பிகை இரும்பு மனத்தாரையும் ஈர்த்துத் திருவடிப்பேறு தந்தருளுவாள்.

குறிப்புரை: அகல் - விரிந்த, நயம் - பலபொருள் பொருந்தல், நாரியர் - பெண்கள், அயன்(அயம்) - இரும்பு, இயல் - பொருத்தம், அத்தி - யானை, ஆனாம் - முகம், ஆரணம் - வேதம், ஆய் - தாய்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அகனயம்' பண்பது யமகம். 'அகல் நகை' என்றும், 'நயம்நகை' என்றும் பொதுமகனீர் நகைப்பு இருவகையிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. அகல் நகை என்பது வாய் விட்டுச் சிரித்தல். பெருகச் சிரித்தல், முறுவல், அளவே நகுதல் என்ற மூன்றனுள் இல்லறத்துப் பெண்டிர்க்கு முறுவலே உரியது. நயம் நகையாவது இருபொருள் (கவர் பொருள்) அமைந்த சிரிப்பு. அவள் எள்ளிச் சிரிக்க, வந்தவன் மோகச் சிரிப்பாகக் கொள்ளுதல். இருமணப் பெண்டிர் என்பர் வள்ளுவர்.

நயம் என்பதற்கு மலிவான என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அகல் நயம் தாங்கி என்பதற்குக் கொடுக்கப்படும் மிகுந்த வருவாயைப் பொறுத்து என்று கூறும் பொருள் மிகச் சிறந்தது. நயம் - மலிவு, இலாபம் என்ற பொருளில் வழங்கும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கு.

'இரும்பு தரு மனத்தேனை ஈர்த்து ஈர்த்து என் என்பு உருக்கி' என வரும் திருவாசகத் தொடரின் இனிமை 'அகன் அயம் தான் என்று அகலாது அடிகள் தந்தான்' என்ற தொடரிலும் பொலிகின்றது.

நாகபூஷணித்தாய் பராசக்தி ஆதலின் பிரமன், திருமால், ஆகியோர்க்கும் தாயெனத் தண்ணளி செய்கின்றாள் என்றார். முருகனுக்கும் விநாயகனுக்கும் தாய் என்றும் அரிக்கும், பிரமனுக்கும் தாய் போலத் தண்ணளி செய்பவள் என்றும் கொள்ளல் பொருந்தும்.

அன்னையின் திருவடிப்பேறு கிட்டியபின் அவள் உலகத்தாய் என்பது உணர்தல் உறுதியாதலின் காண்பாய் எனக் கூறுது கண்டாய் என்றார். காலவழுவமைதி

'கள்ளத் திருக்கு ஓயில் காணலாம் கண்ணர் நம்
உள்ளத் திருக்கோயில் உள்'
என்புழிப் போல.

'(அடிகள் தந்தான்' என்பதை 'அடிகள் தந்து ஆள்' என வேண்டுதலாகவும் கொள்ளலாம். 'ஆரண நாயகனய் அம் தாய் எனப் பிரித்துப் பிரமா, திருமாலுக்கும் தாய் எனக் கூறுவதும் பொருந்தும். 'பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே என்று போற்றுகின்றது அபிராமி அந்தாதி.

'மெய் வந்த நெஞ்சின் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர், தங்கள் பெயர் வந்த நெஞ்சிற் புகல் அறியா மடப் பூங்கொடி' ஆதலின் 'நாரியர் ஆசையினேன் அகம் அயம் தான் என்று அகலாது அடிகள் தந்து ஆள்' என வேண்டுகின்றார் என்க.)

18. அணியலங்கார

அணியலங் கார நிதியாடடை நீர்ச்சிலை யான நெல்லா
னணியலங் காநக ராண்டா னிசைக்கினி யாளந்தனூ
ரணியலங் கானளி னங்கீழ் நயினையி லண்ணலிந்நா
ளணியலங் காரந் தராயெனிற் றேறல ளாயிழையே.

அணி அலங்கார நிதி ஆடை நீர் சிலை யானம் நெல் ஆன்
அணிய லங்காநகர் ஆண்டான் இசைக்கு இனியாள் அம்தன் நா-
ரணி, அலம் கால் நளினம் கீழ் நயினையில் அண்ணல் இந்நாள்
அணி அலங்கு ஆரம் தராய் எனில் தேறல் ஆயிழையே.

புலவருரை: (அணி அலங்கார நிதி சிறந்த தீரவியங்களும் வஸ்திரங்களும், நீர்நிலைகளும், மலைகளும், வாகனங்களும், நெல்லினங்களும், பசுக்களும் (அணிய லங்காநகர்) பொருந்தப் பெற்ற லங்கா புரியை அரக செலுத்திய இராவணனூற பாடப்பெற்ற சாம வேத கானத்துக்கு உவப்புற்றவரும், (அம் தண் நாரணி) அழகிய தண்ணளியான நாரணி என்னும் திருநாமத்தையுடைய வருமாகிய நாகபூஷணி அம்பாள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, (அலம் கால் நளினம் கீழ்) வயல்களில் உழுகின்ற கலப்பைகள் தாமரைகளின் தாழ்களைக் கிழிக்கின்ற சிறப்பையுடைய நயினையம்பதியின்கண் உள்ள தலைவனே இறறைத் தினத்தில் (அணி அலங்கு ஆரம்) நீ எம்மனைக்கு வந்து விளங்கா நின்ற மாலையைத் தராதொழிவையாயின் எம்தலைவி தெளிவடைய மாட்டாள்.

பொழிப்புரை : அணிகள், அழகிய செல்வங்கள், ஆடைகள், நீர்நிலைகள், மலைகள், வாகனங்கள், நெல்முதலிய தானிய வகைகள், பசுக்கள் முதலிய பல வளங்களும் பொருந்தப் பெற்ற இலங்கை நகரை ஆட்சி செய்தவனாகிய இராவணனின் சாம கானத்திற்கு உருகும் இனியவளும் பரவிய கருணையுள்ள நாராயணி என்ற திருப்பெயர் கொண்டவளுமாகிய ஸ்ரீ நாகபூஷணி எழுந்தருளியிருக்கும், கலப்பையின் கால் தாமரையைக் கிழிக்கின்ற சிறப்புற்ற நயினையிலுள்ள தலைவனே, அழகு விளங்கும் உன் மாலையை இன்று தாராய் என்றால் எம் தலைவி தெளிவடைய மாட்டாள்.

கருத்துரை: வளம் செறிந்த இலங்கையரசன் இராவணனின் இசைக்கு மயங்கும் நாகபூஷணித்தாய் எழுந்தருளியுள்ள நயினைக்குத் தலைவனே, தலைவியின் மயக்கத்தைப் போக்க மாலையைக் கொடு.

குறிப்புரை: அணி - ஆபரணம், அலங்காரநிதி, அழகிய - செல்வங் கள், சிலை - கல் (மலை), ஆனம் - வாகனம், ஆன் - பசு, அணிய - பொருந்தப் பெற்ற, அம் - அழகிய, தண் - தண்ணளியுடைய,

நாரணி - நாராயணி, அலம் - கலப்பை, கால் - கொழு, நளிணம் - தாமரை, கீழ் - கிழிக்கும், அலங்கு - விளங்கும், ஆரம் - மாலை.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அணியலங்கா' என்பது யமகம். இதுவும் இந்நூலுள் மூன்றாவதாக இடம்பெறும் அகப்பொருட்டாடல் - தோழி கூற்று. மாலை பெறுதல் உரிமைக்குச் செய்யப்பெறும் உறுதியும், ஆறுதலுக்குரிய நடவடிக்கையுமாம்.

தலைவி தலைவன் மேலுள்ள காதலால் மயங்கியுள்ளாள். தோழி, தலைவியின் மயக்கத்தைப் போக்கத் தலைவனின் மாலையைத் தருமாறு வேண்டுகின்றாள்.

பெரும்பாலான தூது நூல்களில் மயக்கத்தைப் போக்கத் தலைவனின் மாலையை வாங்கிவருக என்ற குறிப்பு அமைந்திருத்தல் ஈண்டு நீணவு கூறத்தகும்.

அலங்கார நிதி - அழகிய செல்வங்கள். அழகுப் பொருள் எனினும் பொருந்தும். இதன்கண்ணுள்ள அலங்காரம் என்பதனை ஆடை முதலிய பிறவற்றோடும் கூட்டிப் பொருள் கொண்டாலும் சிறப்பாக அமையும்.

'இலங்கா நகர் ஆண்டான் இசைக்கு இனியாள்' என்ற தொடர் சாம கானத்தை விருமபுலவர் என்ற பொருளுடன், இசைக்கும் இனிமை சேர்ப்பவள் என்ற பொருளும் அமைந்திருத்தல் உணர்ந்து அனுபவிக்கத் தக்கது.

அம் என்பது அழகேனும் கருணைக்கு அழகாவது பரவிய நிலையாகலின் பரவிய கருணை என உரைக்கப் பெற்றது.

கலப்பை முனை தாமரையைக் கிழிக்கும் நயினை என்பதால் நயினைவின் மருதவளம் விளக்கமுறும். வயலிலேயே தாமரை தோன்றியது என்பது நீர்வளத்தினைப் புலப்படுத்தும். இது கவிமரபு.

அகப்பொருட்பாக்களுள் உள்ளுறை என்ற அணி மிகச் சிறப்புப் பொருள் தருவதாகும். இப்பாடலுள் 'அலம் கால் நளிணம் கீழ் நயினை' என்ற பகுதியில் உள்ளுறை அமைந்துள்ளது. தலைவனின் அன்பு காரணமாகத் தலைவியின் எழில் கெடுகின்றது என்பது உள்ளுறை. கலப்பை தலைவனுக்கும் தாமரை தலைவிக்கும் ஒப்பு. நிலத்தைப் பண்படுத்தி பயன் விளைவிக்க வேண்டிய கலப்பை தாமரையைச் சிதைப்பது போல இன்பம் உண்டாக்க வேண்டிய பிரிந்து தலைவியின் நலம் சிதைக்கின்றான் என்பது குறிப்பு.

ஜீவனின் வேட்கை உறுதியாகிறது. இறைவனின் திருவருட்பேறு நம்பிக்கை செய்யப் பெறவிட்டால் உயிர் உய்தி பெறுது என்பது நாயக நாயகி பாவமாகக் கொள்ளும் பொருள்.

(கலப்பையின் உறுப்புக்களுள் தரையிற பொருந்துவது கொழுவே ஆதலின் அதனைக் கால் என்றார். அலங்கு, ஆரம் - அசைகின்ற மாலை எனலு மாம். தேறலள் என்பதற்கு உயிர் பிழைக்கமாட்டாள் என்றும் பொருள் கூறலாம்.)

19. ஆயிரந்தண்டலை

**ஆயிரந் தண்டலை நாகனை யானன் றரசிடைச்சிந்
தாயிரந் தண்டலை நாடளந் தானறி யாளிசையா
ராயிரந் தண்டலை செய்யீர் நயினைக் கடைகிலிரை
யாயிரந் தண்டலை யந்தக னொற்றி லரணென்னையே.**

ஆயிரம் தண் தலை நாக அணையான் அன்று அரசிடைச் சிந்து
ஆய் இரந்து அண்டு அலை நாடனந்தான் அறியாள் இசை ஆ-
யிரம் தண்டலை செய்யீர் நயினைக்கு அடைகிலிர் ஐ-
யாயிரம் தண்டலை அந்தகன் ஆற்றில் அரண் என்னையே.

புலருரை: (ஆயிரம் தண் தலை நாகணையான்) ஆயிரம் என்னும் தண்ணிய
தலைகள் பொருந்திய ஆதிசேனைச் சயனமாக உடையவரும், அக்காலத்தில்
மகாவலிச் சக்கரவர்த்தியின் முன் (சிந்து ஆய் இரந்து அண்டு அலைநாடு குறள்
வடிவத்துடன் யாசித்து நெருங்கிய கடல் கழ்ந்த பூமியை ஓரடியாக அளந்த
திருமாலும் அறியப் பெருதவராகிய நாகபூஷணியம்பாளின் (இசை ஆராயீர்
அம் தண்டலை செய்யீர்) பெருமைகளை ஆராய மாட்டீர், அழகிய பூஞ்சோலை
களை அமைக்கமாட்டீர். (ஐ ஆயிரம் தண்டலை) ஐயாயிரம் என்னும் கணக்கின
வாய் துன்பங்களை இயமனானவன் செய்யும் பொழுது உம்மைக் காப்பது எது?

வழிப்புரை: ஆயிரம் குளிரிய தலைகள் கொண்ட திரு அநந்தாழ்வார் என்னும்
பாம்பின்மேல் அறிதியில் கொண்டிருக்கும் திருமால் அன்றொருகால்
மகாவலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் வாமன வடிவம் எடுத்துச் சென்று யாசித்து அலை
பொருந்திய கடல் கழ்ந்த உலகையே அளந்தான். அத்திருமாலும் அறிய
வொண்ணாதாளாகிய ஸ்ரீ நாகபூஷணியின் புகழை ஆய்ந்து பார்க்க மாட்டீர்.
அழகிய சோலைகளை உண்டாக்க மாட்டீர். நயிணையம்பதிக்கு வந்தடைய மாட்டீர்.
இயமன் ஐயாயிரம் தண்டலைகளைத் தந்தால், இப்படிப்பட்ட உங்களுக்கு என்ன
காப்பு இருக்கின்றது?

கருத்துரை: திருமாலும் அறியாத நாகபூஷணியின் புகழை ஆராய வேண்டும்.
சோலைகளை உண்டாக்க வேண்டும். நயிணையை அடைய வேண்டும். இவை
செய்வாரே யமனின் தண்டனைகளிலிருந்து தப்புவர்.

குறிப்புரை: தண் - குளிர்ந்த, சிந்து - குறள்வடிவம், இசை - புகழ்,
தண்டலை - சோலை, தண்டல் - தண்டனை, அந்தகன் - யமன், அரண்
- பாதுகாப்பு.

விளக்கவுரை: இப்பாலுள் 'ஆயிரந் தண்டலை' என்பது யமகம். மிகு பேரறிவு
டைமையின் ஆதிசேனின் ஆயிரம் தலைகளையும் தண் தலை என்றார்.
உடலொன்றே யாதலின் தலைகள் எனக் கூறுது 'தலை' என்றார்.

திருமால் மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் வாமனனாகிச் சென்று மூன்றடி மண் கேட்டுப் பின் பேருரு எடுத்து ஓரடியால் உலகளந்தான் என்பது வரலாறு. வள்ளுவரும்

‘மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு’ என்கின்றார்.

நாகத்தின் மேல் சயனித்திருக்கும் திருமாலாலும் ஸ்ரீ நாகபூஷணியை முற்ற உணர முடியாது என்ற நயத்துடன் நாகணையான் அறியாள் எனக் கூட்டி உரைக்க.

அன்னையின் புகழை ஆராய்தலாவது பல்லாற்றினும் பல்கி விரிந்த அன்னையின் கருணைப் பெருந்திறத்தை உன்னி உன்னி உருகுதல்.

சோலை சரீர சுகம் தருவது. அது இன்சொல், விருந்தாட்டல் ஆகிய அறங் களுக்குப் பின் செய்ய வேண்டியது. தண்டலை செய்ய வேண்டும் என்பதால் முன்னைய அறங்களும் வற்புறுத்தப் பெற்றன. ‘தண்டலை - சோலை. தண்டலை மயில்கள் ஆட’ என வருதல் காண்க.

இயமன் ஐயாயிரம் தண்டனைகள் தருவதாகக் கூறியது உபலட்சணம். பல என்பது பொருள். பதினைந்தாம் பாடலுள் ‘ஐயஞ்சல’ என்றது போல.

(நாகம் - குண்டலினி சக்தி. நாகத்தில் அறிதுயில் கொள்ளுதல் யோகநித்திரை எனப்படும். தூரியங்கடந்த அந்த நிலையிலும் திருமாலால் அம்பிகையின் புகழை முற்றுக அறிய முடியவில்லை என்பார். ‘நாகணையான் அறியாள் இசை’ என்றார் என்க.

20. அரக்கனலா

**அரக்கன லாகநெஞ் சங்கைக ளேந்திநின் றுளடக்கி
முரக்கன லாகநெ ரித்தா ரலரியிந் தங்கியங்கண்
ணரக்கன லாரந்த ரித்தாரி டத்தியென் னேனகந்த
ளரக்கன லாதிங் களித்தாள் நயினையி றுரணங்கே**

அரக்கு அனலாக நெஞ்சம் கைகள் ஏந்தி நின்று ஆள் அடிக்கீழ் அரக்கன் அல் ஆகம் நெரித்தார் அலரி இந்து அங்கி அம் கண்- ணர் அக்க நல் ஆரம் தரித்தார் இடத்தி என்னேன் அகம் த- ளரக் கனலாது இங்கு அளித்து ஆள் நயினையின் ஆரணங்கே.

புவனகுரை: (நெஞ்ச அனல் அரக்கு ஆக) உள்ளமானது அக்கினியல் வைத்த மெழுகுபோல் உருகக் கைகளை ஏந்திக் கொண்டு நின்று (ஆள் அடிக்கீழ் அரக்கன் அல் ஆகம்) ஆளுந்தன்மையுடைய ஒரு திருவடியின் கீழ் வைத்து

முயலகன் என்னும் அசுரனின் கரிய உடம்பை நெரித்தவரும், சூரியன் சந்திரன் அக்கினியாகிய நேத்திரங்களை உடையவரும் (அக்கம் நல் ஆரம்) எனும்பு மணிகளாலாய நல்ல மாலையைத் தரித்தருளியவருமாகிய சிவபிரானது வாமபாகத்தில் இருக்கின்றவரே என்று தோத்திரஞ் செய்யாத பாவியேனுடைய மனமானது (தளரக் கனலாது) சோர்வடையம்படி கோபம் செய்யாமல் இப்பொழுதே உமது கிருபையைத் தந்து ஆண்டருளுவீர் நயினையம்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாகபூஷணி அம்பாளே.

வாழிப்புரை: நயினையின் அழகிய பெண்தெய்வமே, எம் நெஞ்சம் அரக்கும் நெருப்புச் சேர்கையில் அரக்கின் நிலை போல உருகக் கைகளை ஏந்திநின்று, ஆள்கின்ற தன் திருவடியின் கீழ் அரக்கனின் கரிய உடலை நெரித்தவரும், சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் மூன்றையும் தமது அழகிய கண்களாக உடையவரும், எனும்பினை நல்ல மாலையாக அணிந்தவருமாகிய சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தவளே, என நான் உன்னைத் தோத்தரிக்கவில்லை. (இங்ஙனம் யான் பாவியானாலும்) மனம் சோர்வடையுமாறு என்னைக் கோபிக்காமல் இங்கே எனக்குக் கருணைசெய்து ஆட்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

கருத்துரை: சிவனின் இடப் பாகத்தவளே என்று உன்னைத் துதிக்காத பாவியாகிய என்னையும் தாயே! நீ ஆண்டு கொள்.

ஹரிப்புரை: அரக்கு - மெழுகு, அனல் - அக்கினி, ஆள் - ஆட்கொள்ளும், அரக்கன் - முயலகன், அல் - கரிய, ஆகம் - உடல், அலரி - சூரியன், இந்து - சந்திரன், அங்கி - அக்கினி, அம் - அழகிய, கண்ணார் - கண்ணையுடையவர், அக்கம் - உருத்திராக்கம், எலும்பு ஆரம் - மாலை, அகம் - மனம், கனலாது - கோபிக்காது, அளித்து - கருணை செய்து.

விளக்கவுரை: இப்பாலுள் 'அரக்கனலா' என்பது யமகம். ஆள் அடிக்கீழ் என்பது முதல் ஆரம் தரித்தார் என்பது வரை சிவனின் சீர் செப்புகின்ற பகுதிகள்.

சிவன் தனது திருக்கரத்தால் அபயம் தருதல் உணர்ந்தால் நெஞ்சம் அரக்கு அனலாகும். நெஞ்சம் அரக்கு சிவனின் திருக்கரம் அனல். அனல் அரக்கு ஆக எனக் கூட்டியுரைக்க.

சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்ற மூன்று கண்களையும் அழகிய கண்கள் என்றார். துஷ்டநிக்கிரகம் என்பது அங்கி என்ற கண்ணின் இலட்சணமாகும். விழியாதிருத்தல் அங்கி என்ற கண்ணின் அழகு எளினுமாம்.

அகம் தளரக் கனலாது அளித்து ஆள் எனலே சாலும். இங்கு என்றது விதப்புச் சொல். விதப்புச் சொல் வேண்டிய பொருளைத் தருமாதலின் இங்கு என்பதற்கு உடனே எனப் பொருள் கொள்ளுதல் தகும்.

(அரக்கனல்லாகம் என்பதனை அரக்கன் நல் ஆகம் எனவும் பிரிக்கலாம். இறைவனின் பாதத்தின் கீழ் கிடக்கும் பேறுபெற்ற ஆகம் ஆதலின் அரக்கனது உடல் நல் ஆகம் என்றார் எனினுமாம்.)

அக்கம் என்பதற்கு எலும்பு மாலை எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. (உருத்திர + அக்கம்) உருத்திராக்கமாலை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். 'அக்கமாலை குடங்கையில் எண்ணுவார் தக்கனவராய்த் தருகிற்பது நக்கன் நாமம் நமச்சிவாயவே' என்பது தேவாரம்.

நயினையின் ஆரணங்கே என்பதனை நயினையினார் அணங்கே எனக் கொண்டு நயினையிலுறைவாரது குலதெய்வமாக விளங்கும் தாயே எனவும் பொருள் கூறலாம்.)

21. ஆரணனஞ்ச

**ஆரண னஞ்சத் தலையிடைத் தாக்கி யளித்திட்ட
யாரண னஞ்சத் தவர்க்கீந் ததிற்கிறி தாடலையை
யாரண னஞ்சக் கரத்தினன் றுயையெற் கங்கசன் செய்
யாரண னஞ்சஞ் சிடத்தா நயினை யளிக்கடலே**

ஆரணன் அஞ்சத் தலையிடைத் தாக்கி அளித்திட்ட சே-
யார் அணல் நஞ்சத்தவர்க்கு ஈந்ததிற் சிறிது ஆடல் ஐயை
யார் அ(ண்)ணன் அம் சக்கரத்தினன் தாயை எற்கு அங்கசன் செய்-
யாரண நஞ்ச அஞ்சிடத் தா நயினை அளிக்கடலே.

புலவருரை: (ஆரணன் அஞ்ச) பிரமதேவன் அச்சமுறும் படி அவனது தலையின் கண்ணை குட்டிச் சிருட்டித் தொழிலிச் செய்த (சேயார் அணல் நஞ்சத்தினர்க்கு) உமது புத்திரராகிய முருகவேளானவர் மிடற்றின் கண்ணை ஆலகாலத்தை தரித்த பரமசிவனுக்கு உபதேசித்த பிரணவப் பொருளிலே ஒரு சிறிது (ஆடல் ஐயையா அணன்) பேராடலைச் செய்கின்ற தூர்க்கா தேவிக்குத் தமையனும் (அம் சக்கரத்தினன் தாயை) அழகிய சக்கராயுதத்தையுடையவருமாகிய திருமாலுக்குத் தாயாகவுள்ளவரே, (அங்கசன் செய்யாரண நஞ்ச அஞ்சிட) மன்மதான வன் புண்ணுறும் படி தன் பாணங்களைச் செலுத்தாது வருந்தி அச்சமடைய அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளும் நயினையம் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கிருபாசமுத்திரமே.

வழிப்புரை: நயினையில் எழுந்தருளியிருக்கும் கருணைக்கடலே, ஆடல் செய்யும் தூர்க்கைக்கு அண்ணனாகிய அழகிய சக்கராயுதத்தை ஏற்ற திருமாலின் தாயே, பிரமன் அஞ்சும்படி அவன் தலையிற் குட்டிப் பின்னர்

அவனுக்குக் கருணை செய்த முருகப் பெருமான், கண்டத்தில் நஞ்சை ஏற்ற சிவனுக்கு உபதேசித்த பிரணவ உண்மைப் பொருளில் ஓர சிறிது மன்மதன் செய்யும் புண்ணின் நஞ்சும் அஞ்சும் படி எனக்கு அளிக்க வேண்டுகின்றேன்.

கருத்துரை: தாயே, எனக்குப் பிரணவப் பொருளில் ஒரு சிறிது உபதேசித் தருளும்.

குறிப்புரை: ஆரணன் - பிரமா, சேயார் - முருகப் பெருமான், அணல் - கண்டம் - கழுத்து, ஐயை - துர்க்கை, அணன் - அண்ணன், சக்கரத்தினன் - திருமால், எற்கு - எனக்கு, அங்கசன் - மன்மதன், செய்யா - செய்யும், ரணம் - புண், அளி - கருணை.

விளக்கவுரை: இப்பாலுள் 'ஆரணஞ்சு' என்பது யமகம். ஆரணன் அஞ்சத் தலையிடை முருகன் தாக்கியதை அருட்டிரு குமரகுருபர சுவாமிகளும் கந்தர் கலி வெண்பாவில்

-படைப்போன்

அகந்தை உரைப்ப மறை யாதி எழுத்தென்று

உகந்த பிரணவத்தி னுண்மை - புகன்றிலையால்

சிடடித் தொழிலதனைச் செய்வ தெங்ஙன் என்று முனம்

குட்டிச் சிறையிருத்தும் கோமானே.

என்று அருளியுள்ளார். அவரே,

'பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப

முன்னம் பிரமம் மெழிந்தோனே'

எனத் தொடர்ந்து வரும் அடிகளில் சிவனுக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்த செய்தியையும் குறிக்கின்றார்.

சேயார் சிவனுக்கு உபதேசித்த பிரணவப் பொருளை எனக்குத்தா என்ற பகுதி சுவையானதாகும். பிரமனுக்குப் பிரணவப் பொருள் தெரியாது. சிவனுக்கோ முருகனே உபதேசித்தான். ஆனால் ஆதிபராசக்தியாகிய அன்னை முன்னமே பிரணவப் பொருளின் முழுமையும் அறிவாள். அவளே பிரணவம் என்ற நயம் பற்றி அன்னையிடம் வேண்டுகின்றார் என்க.

முழுமையும் உணர்தல் மானுடப் பிறவியால் ஆகாமையால் சிறிது தா என்கிறார். பெரிதாய வழி 'நின் அருளார் அமுதம் வாரியுண்டு ... விக்கினேன் விதியின்மையால்'. என்புழிப் போன்றதாகும்.

துர்க்கையான போது இவளே திருமாலின் தங்கையாகின்றாள். பிரபஞ்சங் களுக்கும், தெய்வங்களுக்கும் முன்னவளாகிய பராசக்தியாக இயங்கும் போது இவளே திருமாலின் தாயாகவும் விளங்குகின்றாள். தாயே என்பது தாயை என நின்றது. வேற்றுமை மயக்கம்.

(சேயார், ஐயையார் என ஆர் விசுவாமிசேயர் சேர்த்துக் கூறப்பட்டது. இருவரும் ஆற்றிய செயற்றிறமை பற்றி என்க. நயினை அளிக்கடலே சேயார் அணல் நஞ்சுத்தவர்க்கு ஈந்ததிற சிறிது தா என இயைக்க. ஆடல் - வெல்லுதல், கொல்லுதல் என்ற பொருளில் மகிதாசுரனை வதைத்த தூர்க்கைக்கு அடையாயிற்று. அங்கசன் செய்யாரண நஞ்சு - என்பதை அங்கசன் செய் ஆர் ரண நஞ்சு எனப்பிரித்தும் பொருள் கொள்ளலாம். ஆர் ரணம் - நிறைந்த புண்.

அளித்தீட்ட சேய் என்பதற்குச் சிறுபடித் தொழிலைச் செய்த எனவும் கருணை செய்த எனவும் கூறப்பட்ட உரைகளின் நயம் நோக்கத்தக்கது. மலர்ப் பாணங்கள் ரண நஞ்சு செய்யாது அங்கசன் அஞ்சத் தா எனவும், நின் அருளால் மருந்து கண்டு ரண நஞ்சு அஞ்சிடத்தா எனவும் வேண்டுகின்றார் எனலாம். 'இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பர்' என்பது போல.

பிரணவம் குடும்பச் சொத்து ஆதலின் தருதலில் எவ்வித தடையுமில்லை என்பார் முருகன் சிவன் தொடர்புகளையும் கூறினார் எனலாம்.)

22. அளிக்கண்ணி

**அளிக்கண் ணியரிடைக் காடைக் கிளநதிகிற் காசையிற்சென்
றளிக்கண் ணிரையிறைத் தல்லல் கண் டேயடங் கேனையாந்தண
ணளிக்கண் ணியனென் றலங்கலந் தாதிய தார்நயினே
யளிக்கண் ணிலனறி யத்தரித் தாளில்லை யச்சங்களே.**

அளிக் கண்ணியர் இடைக்கு ஆடைக்கு இளநகிற்கு ஆசையிற் சென்று அ(ள்)ளிக் கண்ணிரை இறைத்து அல்லல் கண்டே அடங்கேனை அம்
தண்-

-ணளிக்கு அண்ணியன் என்று அலங்கல் அந்தாதியது ஆர் நயினே-
யள் இக் கண் நிலன் அறியத் தரித்தாள் இல்லை அச்சங்களே.

புலவருரை: (அளிக் கண்ணியர்) கருவண்டை ஒத்த கண்களையுடைய பெண்ணளது சிற்றிடைக்கும், பட்டுடைக்கும், இளமுலைகளுக்கும் ஆசை கொண்டு அவர்கள் பாற்சென்று அ(ள்)ளிக் கண்ணிரை இறைத்து அளவற்ற துன்பங்களையடைந்து கண்களிலேயிருந்து சொரிகின்ற நீரை அள்ளி இறைத்தும் அவ்வாசை ஒழியப் பெருத தமியேனை (அம் தண்ணளிக்கு அண்ணியன் என்று) அழகிய தமது கிருபைக்குப் பாத்திரமுள்ளவனென்று மாலையாகிய இவ்வந்தாதியை, (ஆர் நயினையள் இக் கண் நிலன் அறிய)

நிறைவற்ற நயிணையம்பதியையுடையவராகிய நாகபூஷணி அம்பாளானவர் இந்தப் பெரிய உலகம் அறியும்படி தரித்தருளினார். ஆதலால் இனி யாதோர் பயமுமில்லை.

பொழிப்புரை : கருவண்டு போன்ற கண்களையுடைய பொதுமகளிரின் இடைக்கும், ஆடைக்கும், இளமை பொருந்திய முலைக்கும் ஆசை கொண்டு சென்று கண்ணின் நீரை அள்ளி இறைத்து (அழுது) துன்பங் கண்டு பின்னும் அவ்வாசையை விட்டு அடங்குதலைச் செய்யாத என்னை அழகிய தன் கருணைக்கு நெருங்கியவன் என்று பொருந்திய நயிணைப் பதியினள் இப்பரந்த உலகம் அறிய இவ்வந்தாதி மாலையை அணிந்தருளினாள். இனி அச்சங்களே இல்லை.

கருத்துரை: தீயேனாகிய என்னையும் அண்ணியனாக்கிச் ஸ்ரீ நாகபூஷணித்தாய் இவ்வந்தாதியை ஏற்றுக் கொண்டாள் எனவே அச்சங்கள் இல்லை.

குறிப்புரை: அளி - கருவண்டு, நகில் - முலை, அளி - அ(ள்)ளி - வாரி, கண்ணிரை - கண்ணீரை, அல்லல் - துன்பம், தண்ணளி - கருணை, அண்ணியன் - அண்மையிலுள்ளவன் - நெருங்கியவன், அலங்கல் - மலை, ஆர் - பொருந்திய அல்லது நிறைந்த, கண்ணிலன் - இடமகன்ற பூமி.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அளிக்கண்ணி' என்பது யமகம். இடைக்கு, ஆடைக்கு, இளநகிற்கு ஆசைப்பட்டதாகக் கூறியது இளமையையும், புறப்பகட்டையும் விளக்கக் கூறியதாம். இன்பம் இல்லாததையும் இன்பம் என்று நச்சிச் சென்று துன்பத்தை அடைந்த பின்பும் அதனை விரும்பும் மானுடையல்பை இரண்டாம் அடியால் விளக்கினார்.

இவ்வந்தாதி நூலுள் இருபத்தொரு பாக்களைப் புனைந்தவுடன் இவ்வாசிரியருக்கு இந்நூலை அன்னை ஏற்றருளினார் என்று சுகானுபவம் ஏற்பட்டமையின் "அலங்கல் அந்தாதியது ஆர் நயிணையள் இக்கண் நிலன் அறியுத் தரித்தாள்" என அறிவித்தார். அன்னை ஏற்றுக் கொண்டமையின் அந்தாதியது எனச் சேய்மைச் சுட்டால் குறித்தார்.

அன்னையின் அருள் கிட்டியதால் உலகத்துயர்கள் எவையும் இனித் தீண்டா என்பார். இல்லை அச்சங்களே என்றார். கண் என்னும் சொல் இடம் என்ற பொருளுடையதேனும், பின்னர் நிலன் என வருதலால் பரந்த இடம் எனப் பொருள் கூறப் பெற்றது.

23. அச்சந்தனத்தை

அச்சந் தனத்தைக் கணிகாணச் செல் கென் றயிலெறிந்தா
 னச்சந் தனத்தை யணிந்தானைச் சேர்ந்திட்ட தாங்கின்றியி
 ரச் சந் தனத்தை யனலாக் கியநகி லாயிழைகா
 ணச்சந் தனத்தை நடத்தாய் நயினையி னுரிறையே.

அச்சம் தன்அத்தைக்கு அ(ன்)னே காணச் செல்க என்று அயில் எறிந்தான்
 அ சந்தம் நத்தை அணிந்தானைச் சேர்ந்திட்டது ஆங்கு இன்றி ஈ -
 ரச் சந்தனத்தை அனல் ஆக்கிய நகில் ஆயிழை கா -
 ணச் சந்து அ(ன்)னத்தை நடத்தாய் நயினையின் ஆர் இறையே.

புலவருரை: (தன் அத்தைக்கு அ(ன்)னை அச்சம் காண) தமது மாயியாராகிய
 மகாலட்சுமிக்குத் தாயாகிய சமுத்தீரம் அஞ்சும்படி செல்வாயாக என்று
 வேறப்படையைச் செலுத்திய கந்தக்கடவுளானவர் (அ சந்தம் நத்தை) அழகிய
 சங்குவளையலை அணிந்த வள்ளி நாயகியாரைச் சேர்ந்த தன்மை போலன்றி
 (ஈரச் சந்தனத்தை) குளிர்ந்த சந்தனக் குழம்பை நெருப்பாகக் காட்டுகின்ற
 ஸ்தனங்கையுடைய தலைவியானவள் (காணச் சந்து அ(ன்)னத்தை)
 காணும்படி தூதாக அன்னத்தைப் போக்காதே நயினையம்பதியி விராநின்ற
 தலைமகனே.

பொழிப்புரை: : நயினையிற் பொருந்திய தலைமகனே, தனது அத்தையாகிய
 இலக்குமிக்கு அன்னையாகிய கடல் அச்சம் அடையும் படியாகச் செல்க என்று
 வேல் எறிந்த முருகன், இன்னோசை பொருந்திய சங்கு வளையல் அணிந்த
 வள்ளியை அடைந்தது போல இல்லாமல், ஈரம் பொருந்திய சந்தனத்தைத்
 தனது முலைகளின் கூட்டால் அனலென ஆக்கிய ஆய்ந்த அணிகள் அணிந்த
 தலைவி காணுமாறு அன்னத்தைத் தூதாக அனுப்புக.

கருத்துரை: தலைவனே, முருகவேள் வள்ளியைக் காண வந்தது போல நீ தலைவி
 யைக் காண நேரில்வருதல் தகாது. அன்னத்தைத் தூதாக அனுப்புவாயாக.

குறிப்புரை: அத்தை - மாமி, அனை - அ(ன்)னை, அயில் - வேல், சந்தம்
 - இன்னோசை, நத்தை - சங்கு, ஆங்கு இன்றி - அவ்வாறில்லாமல்,
 அனல் - நெருப்பு, நகில் - முலை, ஆயிழை - ஆராய்ந்தெடுத்த
 ஆபரணங்களை அணிந்த தலைவி, சந்து - தூது, அனத்தை -
 அ(ன்)னத்தை, இறை - தலைவன்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அச்சந்தனத்தை' என்பது யமகம். இஃது ஓர் அிகப்
 பொருட்பாடல். சேட்படை இருபத்தாறு துறைகளுள், இது நீயே கூறு என்று
 மறுத்தலாகும்.

தெய்வக் கூட்டத் தலைவியைக் கூடிய தலைவன் பின்னும் அவளை அடையத் தோழியின் உதவியை நாடுகிறான். பல்வேறு குறிப்புகளால் தலைவிக்கும் தலைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பை முன்னரே உணர்ந்த தோழி தான் ஒன்றும் அறியாள் போலத் தலைவன் கூற்றை மறுக்கின்றான். 'ஆயிழை காணச் சந்து அனத்தை நடத்தாய்' நீயே கூறு என்னும் பொருளுடையதே ஆதலின் அத்துறையாயிற்று.

சேட்படை அதன் துறைகள் ஆகியவற்றின் விளக்கங்கள் திருக்கோவையார் பேராசிரியர் உரையுட்காண்க.

தன் அத்தைக்கு அ(ன்)னை அச்சம் காண எனக் கூட்டியுரைத்துப் பொருள் கொள்க. முருகனின் மாமன் திருமாலாதலின் இலக்குமியை அத்தை என்றார். இலக்குமி பாற்கடலில் தோன்றியமையின் கடல் தாய் ஆயிற்று.

கூரன் கடலில் ஒளித்தபோது முருகன் வேல்விட்டமையின் கடல் அஞ்சும் படி செல்க என்று வேல் எறிந்தான் என்றார்.

அ என்ற கூட்டு அணிந்தானே என்பதனோடு கூட்டிப் பொருள் உரைக்கப் பெற்றது. இன்னோசை வளைகள் எழுப்பும் ஓசையாகும். வளைகள் அணிந்த வள்ளி எனப் பொருள் உரை நின்றது.

முருகவேள் வள்ளியைக் கூடியது போல நீ கூடலாகாது என்றது நேரில் நீ வரலாகாது என்ற பொருளில் அமைந்தது. இவ்வாறு தோழி கூறுவதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. தலைவியைத் தலைவன் நேரிற் காணும் வாய்ப்பு அதிகம் ஏற்படுமானால் விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்வதில் ஆர்வம் குன்றும். எனவே அவ்வாறு கூறினான். 'ஈரச் சந்தனத்தை அனலாக்கிய நகில்' என்றதனால் தலைவியின் காம வெப்பம் தணியச் சந்தனம் குழைத்துப் பூசப் பெற்றமை பெறப்பட்டது. அவ்வெப்பம் சந்தனத்தையே அனலாக்கியது என்பது நயம். தூதுரைக்கச் சிறந்தவற்றுள் ஒன்றாகவின் அன்னத்தைத் தூதாக விடுக என்றார் 'அன்னம் விடு தூது' எனத் தமிழில் தனியொரு நூல் இன்மையை ஆசிரியர் கூட்டினார் எனினும் அமையும்.

அன்னம் தூது உரையாது ஆதலின் ஆயிழை காண என்றார். தூயருறும் சீவனித்து இறைவனே வந்து ஆண்டு கொள்ள வேண்டும் என்பது நாயக நாயகி பாவமாகக் கூறத் தகும் பொருள்.

தோழியை ஞானாசிரியன் ஆகக் கொள்ளலின் இறைவன் ஆனைப்படி அவனித்திலேயே சீவனின் நலம்பற்றி ஞானாசிரியன் வேண்டுகின்றான் எனக் கூறல் வேண்டும். தோழி முன்னரே பல ஆய்வுகளால் தலைவி பற்றி நன்கறிந்தவள். உடனுறைபவள். தலைவியின் நலத்தில் கருத்துள்ளவள். ஞானாசிரியனும் பல ஆய்வுகளாலும் உடனிருத்தியும் சீவனின் நலத்தில் அக்கறை கொண்டவன். ஆதலின் தோழியை ஞானாசிரியன் எனல் சாலும்.

(‘சந்து அனத்தை நடத்தாய்’ என்பதற்கு நடத்து என உடன்பாடாகப் பத்துரையாசிரியரும் நடத்தாதே என எதிர்மறையாக நூலாசிரியரும் உரை கூறுதல் காண்க. விளக்கவுரை உடன்பாடாகக் கொண்டமைக்குரிய காரணத்தை விளக்குகின்றது.

தலைவியின் காமம் எல்லை மீறிவிட்டது. ஈரச் சந்தனத்தை அனலாக்கிய நகில் ஆயிழை என்பதனால் அது புலனாகும் வெறும் தூதுரையால் அது சாந்தியடையாது. தலைவனோடு கூடுவதனால் மாத்திரமே தணியத்தக்கது என்பதனால் அன்னத்தை அனுப்பாதே என்றாள் என்க. நேரில் சென்று அணை என்பது குறிப்பு.

நாயக நயதி பாவமாகக் கொள்ளின் இறைவனோடு கூட வேண்டும் என்ற ஆன்மாவின் தவிப்பாகத் தலைவியின் காம வெப்பம் கூறப்படுகின்றது. மணிவாசகரின் நீத்தல் விண்ணப்பத்தில் காணப்படும் ஆன்மாவின் தவிப்பு என்க.)

24. ஆரியனாக

**ஆரிய னாக நரிக்கரி யாக்கை யளித்த சுத்தர்க்
காரிய னாகர ரேத்திய தென்கலை ஆய்ந்த சங்கத்
தாரிய னாகனங் காட்டிய சேய்க்கினி யாய் நரசிங்
காரிய னாகரி சுந்தீர் நயினையி லானந்தியே.**

ஆரியனாக நரிக்கரி யாக்கை அளித்த சு(ர்)த்தர்க்கு
ஆரிய நாகரர் ஏத்திய தென்கலை ஆய்ந்த சங்கத்-
தார் இயல் நா கனம் காட்டிய சேய்க்கு இனியாய் நரசிங் -
க அரி அநாகரிகம் தீர் நயினையில் ஆனந்தியே.

புலவருரை: (ஆரியன் ஆக) ஆரிய தேசத்திலுள்ள குதிரை வாணிபன் போல் ஆவதற்கு நரிக்கூட்டங்களுக்குக் குதிரை வடிவத்தைக் கொடுத்தருளிய தலைவராகிய பரமசிவனுக்கும், (ஆரியம் நாகரர்) ஆரியம் நாகரம் என்னும் பாஷைகளையுடையயோரால் புகழ்ப்பெற்ற அழகிய தமிழ்நூல் ஆராய்ச்சியிற் சிறந்த (சங்கத்தார் இயல் நா கனம்) சங்கப் புலவர்களது உரைகாணும் நாவின் பெருமையைக் காட்டியருளிய முருகவேளுக்கும் இனியவரே நரசிங்க அரி அநாகரிகம் தீர்) நரசிங்கத்தை வதைத்தருளியவரே, என்னிடத்திலுள்ள அநாகரிகச் செயல்களை ஒழித்தருளும் நயினையம்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஆனந்தமயமானவரே.

வாழிப்புரை: நரசிம்மத்தின் கன்மத்தைப் போக்கியவளே, நயினையில் எழுந்தருளியுள்ள ஆனந்த வடிவானவளே, ஆரியநாட்டுக் குதிரை வணிக உருத்தாங்கி வருவதற்காக நரிகளுக்குக் குதிரை உருவையளித்த முழு முதலாகிய சிவபெருமானுக்கும், ஆரியம் நாகரம் ஆகிய மொழியினர் புகழ்ந்த தென்கலையாகிய தமிழை ஆராய்ச்சி செய்த சங்கத்தார் முன்னே இயற்றமிழில் நாவின் வன்மை காட்டிய சேயாகிய முருகப்பெருமானுக்கும் இனியவளே உலகில் உள்ள அநாகரிகத்தை அழித்துவிடு.

கருத்துரை: சிவனுக்கும் முருகனுக்கும் இனிய ஸ்ரீ நாகபூஷணித்தாயே அநாகரிகத்தை அழித்து நாகரிகம் வளரக் கருணை புரிக.

குறிப்புரை: ஆரியன் - ஆரிய தேசத்தவன், கரி - விலங்கு - குதிரை, கத்தர் - கர்த்தர், முழுமுதலானவர், யாக்கை - உடம்பு, தென்கலை - தமிழ், நாகனம் - நாவன்மை, இயல் - இயற்றமிழ், சேய் - முருகன், அரி - பகைவன், நரசிங்கஅரி - நரசிங்காரி - அம்பிகை.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'ஆரியனாக' என்பது யமகம். நரியைப் பரியாக்கிய திருவிளையாடல் விளக்கத்தைத் திரவிளையாடற்புராணத்திலும், திருவாத வுரடிகள் புராணத்திலும் காணலாம். பரி, குதிரை முதலிய சொற்கள் நிரோட்டக் கவியுள் அடங்காமையின் கரி என்று சுட்டினார்.

கரி என்பதற்குச் சாட்சி என்றும் பொருள் உண்டு. மணிவாசகர் குதிரை வாங்கினார் என்பதற்கு சாட்சி கூற, உடம்பை மாற்றியருளினார் என்றும் பொருள் கூறலாம். சாட்சியாக வருபவர் வழக்குப்பற்றித் தம் கருத்தைக் கூறிப் பின் அகலுவர் அதேபோல குதிரையருவங்கள் வந்தன. மணிவாசகர் குற்றமற்றவர் என்பதை உணர்த்தின. பின்னர் நரிகளாக மாறின.

கர்த்தாக்கும், சேய்க்கும் இனியாள் எனக் கூட்டி உரைக்குக. தமிழின் கீர்த்தியை வேறுபல மொழிகளும் பாராட்டுகின்றன என்பர் 'ஆரிய நாகரம் ஏத்திய தென்கலை' என்றார்.

நா கனம் காட்டிய என வருதலினால் சங்கத்தார் என்ற சொல்லோடு முன் என்பது கூட்டிப் பொருள் உரைக்கப்பெற்றது. இது முருகன் சங்கப்புலவருள் ஒருவனாக இருந்து தமிழாய்ந்தமையைக் குறித்தது. இறையனார் களவியல் உரையில் நக்கீரரும் முச்சங்க வரலாறு கூறுங்கால் 'தலைச்சங்கம் இருந்தார் அகத்தியனாரும், திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுளும், குன்றறிந்த முருகவேளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நீதியின் கிழவரும் என இத்தொடக்கத்தார் ஐந்நூற்று நாற்பத்து ஒன்பதின்மர் என்ப' என்கின்றார்.

சங்கத்தார் என்பதனோடு முன் என்ற சொல்லைக் கூட்டாமல் பொருள் கூறின் சங்கப்புலவர்களின் நாவன்மையை - உரைகாணும் திறமையை - ஆய்ந்து முடிவுகட்டிய என்பது பொருளாகும். இது களவியல் உரை சேர்ந்த வரலாருகும். அது வருமாறு : பாண்டிய நாடு பன்னிரண்டாண்டுகள் வறுமையுற்றது. பாண்டியன் கட்டளைப் படி புலவர்கள் தத்தம் உணர் சென்றனர். பஞ்சம் நீங்கிய பின் புலவர்களைப் பாண்டியன் அழைத்தான். மீண்டு வந்த புலவர்களிற் பொருளிலக்கணம் வல்லார் இல்லாமை கண்டு உளம் தொந்த பாண்டியன் இறைவனிடம் முறையிட்டான். இறைவன் அருளால் களவியல் என்ற நூல் கிடைத்தது. அதற்கு உரை எழுதிய சங்கப்புலவர்கள் தத்தம் உரையே சிறந்தது எனக் கூறி நின்றனர். அதனைத் தீர்த்து வைக்க ஒரு காரணிகளைத் தந்தருளுக என அந்நூலை அருளிச் செய்த இறைவனிடமே அரசனும் புலவர்களும் வேண்டி வரம் கிடந்தனர். வரங்கிடப்ப இடையாமத்து 'இவ்வூர் உப்பரிசுடி கிழார் மகனாவான் உருத்திரசன்மன் என்பான் பைங்கண்ணன், புன்மயிரன், ஐயாட்டைப் பிராயத்தன் ஒரு மூங்கைப்பிள்ளை உள்ள. அவனை அன்னன் என்று இகழாது கொண்டுபோந்து ஆசனத்தின் மேல் இருத்திக் கீழிருந்து கூத்திரப் பொருள் உரைத்தால் மெய்யான உரை கேட்டவிடத்துக் கண்ணீர் வார்த்து மெய்மயிர் சிலிர்க்கும். அல்லாத உரை கேட்டவிடத்து வாளாவிருக்கும். அவன் குமாரதெய்வம் என்று மும்முறை அசரீரி கேட்டது. அங்ஙனமே சென்று முருகனாகிய உருத்திரசன்மனைக் கொணர்ந்து உரை கூறி நக்கீரர் உரையே நல்லுரை என முருகன் நிறுவப் புலவர்கள் ஏற்றனர்.

நாகரிகம் - கண்ணோட்டம் - இரக்கம். 'பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்' என்ற குறளுக்கு மறுதலையாவது அநாகரிகம். பிறர் நலம் கருதாது தனக்கென வாழும் உலகினர் இயல்பை மாற்று என அம்மையை வேண்டினார் என்பது குறிப்பு.

இரணியனைச் சங்கரித்த நரசிங்கத்தின் கர்வத்தைச் சிவபெருமான் சரபப்பட்சி ரூபமெடுத்து வதம் செய்தமையால் சிம்கஹக்கன் மூர்த்தி என்றும், சரப மூர்த்தி என்றும் பெயர் பெற்றுர் எனப் புராணங்கள் கூறும். இப்பெருமை அம்பிகைக்கும் உரியதாதலின் 'நரசிங்காரி' என விளித்தார். தருமை ஆதினத்துக்குச் சொந்தமான தஞ்சை மாவட்டம், திருபுவனம் திருக்கோயிலுள் சரப மூர்த்திக்குத் தனிச்சந்நிதி உண்டு. மிகவும் விசேடம் பொருந்தியது.

(ஆனந்த வடிவானவள் அம்பிகை அதனால் ஆனந்தமயி ஆனந்தரூபி என்ற திருநாமங்கள் பெற்றவள். 'ஆனந்தமாய்' என் அறிவாய் நிறைந்த அமுதமமாய் வானந்தமான வடிவுடையாள்' என்று போற்றுகின்றார் அபிராமிப்பட்டர். அதனால் ஆசிரியர் கர்த்தர்க்கினியாய், சேய்க்கினியாய் நயிணையில் ஆனந்தியே என அம்பிகையை விளிக்கின்றார் என்க.)

25. ஆனந்தியான

ஆனந்தி யானத் தகிலேச நீணதி யார்ந்த சடை
யானந்தி யான நிறத்தா னிடத்தியென் றஞ்சிரநெஞ்
சானந்தி யானஞ் செயாரெனக் கேடடைந் தான்றகலி
யானந்தி யானவி னைக்கணின் றுளை யடைந்தனளே.

ஆன் நந்தி யானத்து அகிலேசன் நீள்நதி ஆர்த்த சடை -
யான் அந்தியான நிறத்தான் இடத்தி என்று அம் சிரம் நெஞ் -
சால் நம் தியானம் செயார் எனக் கேடு அடைந்து ஆன்ற கலி -
யால் நந்தி யான் நயினைக் கண் நின்ருளை அடைந்தனளே.

புவருரை: (ஆன் நந்தி யானத்து) பசுவினமாகிய இடபவாகனத்தையுடைய அகிலாண்ட நாயகரும், பெரிய கங்கா நதி நிறைந்த சடாபாரத்தை உடைய வரும், (அந்தி ஆன்) செவ்வானம் போன்ற திருமேனியை உடையவருமாகிய பரமசிவனது இடப்பாகத்தில் வீற்றிருப்பவரே என்று (அம் சிரத்தால் நம் நெஞ்சால் தியானம்) அழகிய சிரத்தால் வணங்குதலும், நெஞ்சினால் தியானித்தலும் செய்யாதவரைப் போல் கெடுதலுற்று அதீகமான வறுமையினால் (நந்தி யான் நயினைக் கண் நின் தாளை) வருந்தி நான் நயிணையம் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உம்முடைய திருவடிகளைப் புகலிடமென்று வந்து சேர்ந்தேன்.

பொழிப்புரை: பசுவினத்தைச் சேர்ந்த ஏற்றினை வாகனமாக வுடையவரும் எவ்வுலகுக்கும் இறைவனாகியவரும், பெரிய கங்காநதி பொருந்திய சடையை யுடையவருமாகிய சிவனின் இடப்பாகத்தில் இருப்பவளே என்று கூறி அழகிய தலையால் வணங்கியும், மனத்தால் நமக்குரிய தியானம் செய்தும், பக்தி செய்யாதவரைப் போல அழிவுகொண்டு மிக்க வறுமையினால் வருந்தி அதன் பிறகே யான் நயிணையில் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ நாகபூஷணித்தாயை அடைந்தேன்.

கருத்துரை: அன்ணையை ஏத்தாதவர் அடையும் இன்னல் எல்லாம் அடைந்த பிறகே நான் அன்ணையை அடைந்தேன்.

குறிய்ப்புரை: ஆன் - பசு, நந்தி - இடபம், யானம் - வாகனம், அகில ஈசன் - அகிலேசன் - உலகுக்கு இறைவன், அந்தி - மாலே, செயார் - செய்யார், கலி - வறுமை, நந்தி - மங்கி, வருந்தி

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'ஆனந்தியான' என்பது யமகம். சிவனின் இடப் பாகத்திலுள்ள உமை என அன்ணையே குறிக்கவந்தாராதலின் ரிஷபத்தையும் பசு வினத்தைச் சேர்ந்தது என்றார்.

நீள் நதி எனவும் நீள் சடையான் எனவும் ஈரிடத்துக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளலாம்.

வணங்குதலை மேற் கொள்ளுவதே தலைக்கு அழகு ஆதலின் அம் சிரம் என்றார். அம் சிரத்தால், நெஞ்சால் என மூன்றும் வேற்றுமை ஆல் உருபை முன்னும் கூட்டுக.

நம் தியானம் - நமக்குரிய தியானமாவது, மனித சரீரத்தைப் பெற்றவர்கள் தியானம் 'நெஞ்சே நீ நினையாய்' என அப்பரடிகள் அருளியவாறு.

அம்பிகையைத் துதியாதவர் இம்மை நலன்களையும் எய்தார். தாம் அவ்வாறு துன்புற்றதாகவும், பின்னர் அத்துன்பங்களுக்குக் காரணம் என்னை என ஆய்ந்து நயிணையில் எழுந்தருளி விளங்கும் ஸ்ரீ நாகபூஷணியைத் தொழாமையே என உணர்ந்து ஆங்கு அடைந்ததாகவும் ஆசிரியர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

யான் என்பது பேரானந்த எல்லையில் தோன்றிய பெருமிதச் சொல்லே யாம்.

(இடபத்தைப் பசு என்பது இலக்கிய வழக்கு. 'நத்தார் படை ஞானன் பசு ஏறி' எனத் தேவாரம் பாடுகின்றது. தேவியைப் போற்றும் தலை, தேவியைப் போற்றும் நெஞ்சு ஆதலின் அம் சிரம், அம் நெஞ்சு என ஈரிடத்துக் கூட்டியும் பொருள் கொள்ளலாம்.

அம்பிகையைத் துதியாதவர் அடையும் கேடுகளை அபிராமிப்பட்டர் தோத்திரம் செய்து தொழுது மின்போலும் நின் தோற்றம் ஒரு மாத்திரைப் போதும் மனத்தில் வையாதவர் வண்மை குலம் கோத்திரம் கல்வி குணம் குன்றி நாளும் குடிகள் தோறும் பாத்திரம் கொண்டு பலிக்கு உழலா நிற்பர் பார் எங்குமே. எனக் கூறுகின்றார். அத்தகைய துன்பத்தில் உழன்றமையை 'ஆன்ற கவியால் நந்தி' என்றார் என்க. ஆன்ற - நிறைந்த.

நின்றானை அடைந்தனனே எனவும் நின் தானை அடைந்தனனே எனவும் கூறப்படும் உரைகளின் நயம் அனுபவிக்கத்தக்கது.

26. அடையலரா

அடையல ரானிதஞ் செய்கின்றி நேர்ச் சனைகாந்நா
ளடையல ராகந் தடிந்தாயென் றேத்தில னொன்ற சிரத்
தடையல ராநிறை யாழியி னொயென்றே ணற்றனன் கை
யடையல ரா நனி னத்தனத் தாய்நயி னொநிதியே.

அடை அலரால் நிதம் செய்கின்றிலேன் அர்ச்சனைகள் அந்நாள்
அடையலர் ஆகம் தடிந்தாய் என்று ஏத்திலன் ஆன்ற சிரத்து
அடையல் அரா நிறை ஆழியினாய் என்று எண்ணற்றனன் கை-
யடை அலரா நளினத் தனத்தாய் நயினு நிதியே.

புலவருரை: (அடை அலரால் நிலம்) பத்திரங்களினாலும் புஷ்பங்களினாலும்
நாள் தோறும் காயத்தால் அர்ச்சனை செய்கிலேன். (அந்நாள் அடையலர் ஆகம்)
அக்காலத்தில் பகைவர்களுடைய உடலைச் சங்காரம் செய்தவரே என்று
வாக்கால் துதிக்கிலேன். (ஆன்ற சிரத்து அடையல் அரா) பரந்த தலைகளின்
நெருக்கத்தையுடைய ஆதிசேடன் என்னும் சர்ப்பத்தை நிறைந்த கை
மோதிரமாகக் கொண்டவரே என்று மனத்தால் தியானிக்கிலேன். (கையடை
அலரா நளினத் தனத்தாய்) இப்பொழுது உமக்கே அடைக்கலம் தாமரை
மொட்டுக்களைப் போன்ற தனபாரங்களை உடையவரே, நயிணையம்பதிக்குச்
செல்வமாயுள்ளவரே.

வாழிப்புரை: நயிணையம்பதிக்குச் செல்வமாயுள்ளவளே, மலராத தாமரை
மொட்டுப் போன்ற தனங்களைக் கொண்டவளே, நான் நாள் தோறும்
இலகனாலும், மலர்களாலும் அர்ச்சனை செய்கின்றேனில்லை. முற்காலத்தில்
பகைவர்களாகிய அசுரர்களின் உடலை வெட்டியவளே என்று வாக்கால்
துதித்தேனில்லை. நெருங்கிய பெருமையுடைய தலைகளைப் பெற்ற ஆதிசேடன்
என்னும் பாம்பை நிறைவான மோதிரமாக உடையவளே என்று மனத்தினால்
எண்ணுதலாகிய தியானமும் அற்றவனானேன். ஆயினும் யான் என்னையே
உனக்கு அடைக்கலப் பொருளாக அளிக்கின்றேன்.

கருத்துரை: தாயே உன்னை நான் மெய், மொழி, மனம் ஆகியவற்றால்
வழிபடாதவனாயினும் என்னையே உனக்குக் கையடையாக நல்கிறேன்.

குறிப்புரை: அடை - இலை, அலர் - மலர், நிதம் - நித்தம் - நாள்
தோறும், அடையலர் - பகைவர், ஆகம் - உடல் - மார்பு, தடிதல் -
வெட்டுதல் - அழித்தல், அடையல் - நெருங்கிய, அரா - அரவு -
பாம்பு, எண் - எண்ணுதல் - தியானம், கையடை - அடைக்கலம்,
அலராத - விரியாத, நளினம் - தாமரை.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அடையலரா' என்பது யமகம். அர்ச்சனை - மெய்
வழிபாடு. தடிந்தாய் என்று ஏத்துதல் - மொழி வழிபாடு. ஆழியினாய் என்று
தியானிப்பது மன வழிபாடு. இம் மூன்றிற்கும் மேலானது சர்வபரித்தியாகமாக
தன்னையே அர்ப்பணித்தல்.

அலரால் வழிபடுதல் சாமானியர்க்கும் ஆதல் பற்றி முன்னர்க் கூறினார். மொழியால் ஏத்துதல் கற்றோர்க்கே சிறத்தலின் அதன் பின்னர்க் கூறினார். தியானம் சிலர்க்கே கூடுதலின் ஈற்றுக்கண் வைத்தார். மனம், மொழி, மெய் என்பதே வரிசையாயினும் பயிற்சி முறைமைபற்றி மெய், மொழி, மனம் என வரிசைப்படுத்தினாரென்க.

செய்கின்றிலேன் என நிகழ்காலத்தாற் கூறியது இது கூறும் போது அவ் வழிபாடு நிகழாமையின் ஏத்திலன் என இறந்தகாலத்தாற் கூறியது ஏத்துங்கால் கூறியமையின் .

'அடையல் ஆன்ற சிரத்து அரா' எனக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பெற்றது.

'அலரார் நளினத் தனம்' என்றது உலகங்களை யெல்லாம் ஈன்ற புவனேஸ்வரியாக அன்னை இலங்குகின்றாளேனும் அவள் கன்னியே என உணர்த்தக் கூறியதாகும்.

(அகிலாண்ட கோடியின்ற அன்னையே பின்னையும் கன்னியென மறைபேசும் ஆனந்த ரூப மயிலே என வருதல் காண்க.

'புனியோ அவனிணுக் கொருதலைப்பாரம், அரவோ உமையவள் சிறுவிரல் மோதிரம்' என உமையின் மோதிரமாக ஆதிசேடன் கூறப்படுதல் காண்க. ஆயிரம் பணுமுடி அனந்தன் ஆதலின் ஆன்ற சிரம் அடை அரா எனக் கூறினார்.

நாகபூஷணி அம்பிகையை வழிபடும் பொருட்டு மலர் ஏந்தி நாகம் கடல் கடந்து வந்ததாகவும் வழியில் கருடன் எதிர்த்ததாகவும் பாம்பு சுற்றிக்கல் கருடன் கல் பற்றிக் கூறும் வரலாற்றை ஆன்ற சிரத்து (மலர் ஏந்தி அடையல் அரா நிறைந்த ஆழியிலும் - கடலாற் கழிப் படட நயினையையுடையவளே - என்ற தொடர் உணர்த்துவதாகவும் கொள்ளலாம்.)

27. ஆனிதந்தங்க

ஆனிதந் தங்க ணயர்ந்திடற் காக்கிந லாரணியத்
தானிதந் தங்க நடித்திசை காட்டிக் கரியனே நல்
லானிதந் தங்கலி தீர்த்தாரை நாடிய னரக்கணந்தி
யானிதந் தங்க வரிசையார் நயினையி லன்னையென்றே

ஆல் நிர்தம் தம் கண் அயர்ந்திடற்கு ஆக்கி நல் ஆரணியத்து
ஆன் இதம் தங்க நடித்து இசை காட்டிக்கு அரியனே நல்
ஆனி தம் தம் கலி தீர்த்தாரை நாடி அரைக்கணம் தி-
யானி தந்தங்கள் இசைஆர் நயினையில் அன்னை என்றே.

புலவருரை: (ஆல் நிதம் தம் கண்) ஆலிலையை நாடோறும் தமது அறிதுயிற் பள்ளியாகக் கொண்டு நல்ல காட்டினிடத்தே (ஆன் இதம் தங்க) பசுக்கள் இன்பமடையும்படி கூத்தாடி வேயங்குழல் வாசித்துக் காட்டிய திருமாலுக்கும் காண்டற்கரியவராகிய நாகபூஷணி அம்பாளை (நல் ஆனி தம் தம்) சிறந்த ஆனி மாதத்திலே தரிசித்துத் தங்கள் தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டவர்களைப் பார்த்தாவது (அரைக் கணம் தியானி தந்தங்கள் இசை ஆரி) அரைக் கணம் பொழுது தியானம் செய்வாயாக. கொம்பு வாத்தியங்கள் இசைக்கின்ற நயிணையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எமது தாயே என்று.

பொழிப்புரை: : மனிதனே, எப்பொழுதும் ஆலிலையைத் தம் அறிதுயிலுக்குப் பள்ளியாகக் கொண்டவரும், நல்ல காட்டுள் பசுக்கள் இதம் ஏற்கும்படியாக நாடகமாடிக் குழலிசை காட்டியவருமாகிய திருமாலும் காணுதற்கு அரிய வளாகிய ஸ்ரீ நாகபூஷணித்தாயை, நயிணையில் ஆனிமாதத்தில் வழிபட்டுத் தங்கள் தங்கள் வறுமை நீங்கப் பெற்றவர்களை அடைந்து உண்மையறிந்தேனும், கொம்புக் கருவிகள் ஒலிக்கும். இசை பொருந்திய நயிணையில் ஸ்ரீ நாகபூஷணித்தாயே என்று அரைக்கணமேனும் தியானிப்பாயாக.

கருத்துரை: நிதம் - நாள் தோறும் - எப்பொழுதும், கண்ணயர்தல் - அறிதுயில், ஆரணியம் - காடு, ஆன் - பசு, அரியள் - காண்டற்கு அரியள், ஆனி - ஆனிமாதம், கலி - வறுமை - பாவம், தந்தம் - கொம்பு வாத்தியம்

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'ஆனிதந்தங்க' என்பது யமகம். கண்ணயர்தல் திருமாலுக்கு இல்லை எனினும் அறிதுயிலையே அங்ஙனம் கூறினார். நிதம் என்பதும் அம்முறை பற்றியதே.

காட்டில் பசுக்கள் மயங்கக் குழலூதியது தஸாவதாரத்துள் ஒன்றாகிய கிருஷ்ணாவதாரத்துள் நிகழ்ந்தமையின் 'நடித்து' என்றார். அவதாரம் கீழிறங்குதல். திருமால் தெய்வநிலையிலிருந்து கீழிறங்கி மானுடச் செயல்கள் செய்தமை நடிப்பேயாகும். திருமாலின் திருவடிகள் தோயவும், குழலேசை கேட்கவும் பேறுபெற்றமையின் காட்டை நல்லாரணியம் என்றார்.

கேட்டு உணர்தற்கு உரிய இசையினை ஈண்டு 'காட்டி' என்றார், திருமாலே இசைத்தலின் ஸ்வர தேவதைகள் வடிவடன் வந்து பணியாற்றின என்னும் நயம் கருதி இசையின் திறத்தினைக் காட்டி எனப் பொருள் கொள்ளினும் தகும்.

அன்ணையை வழிபட்ட பக்தித் திறத்தால் தாமே கலியை விலக்கினார் ஆதலின் கலி தீர்ந்தாரை என்னுது கலி தீர்த்தாரை என்றார்.

முன்னர்ப் பலன் பெற்றவரை நாடுதல் ஐயம் தீர்தற்கே ஆதலின் நாடி என்பதற்கு அடைந்து உண்மை அறிந்தேனும் என உரை கூறப்பெற்றது.

அரைக்கணமேனும் என்பதன் உம்மை செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கது. கணமேனும் என்பதே வழக்காயினும் அதனினும் குறைந்த அளவே கூறினார். 'அன்னை' என்று ஒருமுறை கூறுதற்கு அதனினும் குறைந்த அளவு இன்மையின் அன்னை என அவளை ஒரே ஒரு முறை அழைத்தாலும் அவள் நம்பாவத்தை, வறுமையை முற்றிலும் நீக்குவாள் என அன்னையின் பெருங்கருணைத் திறத்தை வியந்து கூறுகின்றார்.

'நயிணையில் அன்னை என்று ஏற்று அலரி அனந்தம் கை இலை இட்டு ஏத்திடின் அஞ்சல் இன்றே' என முதற்பாடலிலும் நாகபூஷணியைத் தாய் என்று ஏற்க வேண்டுமென்றார். இப்பாடலில் 'அன்னை என்றே தியானி' எனத் தேற்றேகாரம் கூட்டி அதே கருத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

தியானி என முன்னிலை ஏவல் உள்ளமையின் மனிதனே என்ற எழுவாய் உரையுள் வருவிக்கப் பெற்றது.

'நடித்து இசை காட்டிக்கு அரியனை' என்பதற்குத் திருமாலுக்கு அரிய சகோதரியை எனவும் பொருள் கூறலாம். ஆனி மாதத்தில் அம்பாளின் மகோற்சவம் (திருவிழா) நடைபெறுவதால் நல் ஆனி என்றார். திருவிழாவில் வீதியிலாவரும் காட்சியைக் கண்டு கலி தீர்த்தார் என்க.

"புகழ்ந்து மறை சொல்லிய வண்ணம் தொழுமடியாரைத் தொழுமவர்க்கே, பல்லியம் ஆர்த்தெழுவெண்பகடு ஊரும் புதம் தருமே" என அடியார் வணக்கப் பெருமை கூறப்படுதலின் நல்லானியில் அம்பிகையைத் தரிசித்து அவள் அருட்டிறத்தால் 'தத்தம் கலிதீர்த்தாரை நாடி' என்றார் எனலுமாம்)

28. அன்னந்தடங்க

அன்னந் தடங்கழ ரூர்நீர்க் கழனி யடைந்தயலா
ரன்னந் தடங்களி ஓடிய நாடநி ஓயிழைந்
லன்னந் தடங்கக நீங்கா ணிசிக்க ணடங்கிடநி
லன்னந் தடங்க லிலைகா ணயினைக் கரியனையே.

அம் நந்து அடங்கு அமுறு ஆர் நீர்க் கழனி அடைந்து அயல் ஆர்
அன்னம் தடங்களின் ஆடிய நாட நின் ஆயிழைந்
லன் நந்தள் தங்கு அகம் நீங்காள் நிசிக்கண் அடங்கிட நி -
லன் நம் தடங்கல் இலை காண் நயினைக்கு அரியனையே.

புலவருரை: (அம் நந்து அடங்கு அமுறு) அழகிய சங்குகள் புதைந்திருக்கின்ற சேறு பொருந்திய நீரையுடைய வயல்களிலே இரைக்காகச் சென்ற (அன்னம் அயல் ஆர் தடங்களின்) அன்னங்கள் பக்கத்தேயுள்ள வாவிடங்களிலே

முழ்குகின்ற நாட்டையுடைய தலைவனே உனது நாயகி (நலன் நந்தள் தங்கு அகம்) தன்னெழில் குறையாள். தங்கும் இல்லத்தினின்றும் புறம் போகாள். ஆதலால் இரவில் ஊரிலுள்ளார் துயில் போந்தபின்பு (நம் தடங்கல் இலை) எம்முடைய தடையே இல்லை. நயிணையம் பதியினும் அரியளாய எம் தலைவியைக் கண்டு கொள்வாயாக.

வாழிப்புரை : அன்னமானது அழகிய சங்குகள் புதைந்திருக்கின்ற சேறு பொருந்திய நீர் தெறித்த வயல்களை அடைந்து (பின்னர் அச்சேறு நீக்குதலுக் காக்க) பக்கத்திலுள்ள குளங்களில் நீராடும் நாட்டைச் சேர்ந்த தலைமகனே, உன்காதலி (இக் கால நீட்டிப்பால்) தன் எழில் குறையாள். (புகற் பொழுதில்) அவள் தங்கியிருக்கும் இல்லினின்றும் நீங்கி வராள். நள்ளிரவில் ஊரடங்கிய பின், நயிணை நகரே காண அரியவளான தலைவியை நீ காண நம் வழக்கமான தடைகள் எவையும் இல்லை.

கருத்துரை: தலைவனே, நீ உனது நாயகியை நடு இரவுப் போதில் வந்து சந்திப்பாயாக.

குறிப்புரை: அம் - அழகிய, நந்து - சங்கு, அடங்குதல் - புதைந்திருத்தல், அழறு - சேறு, ஆர் - நிறைந்த, கழனி - வயல், அயல் - பக்கம், தடங்கள் - குளங்கள், நலன் - அழகு, நந்தாள் - குறையாள், அகம் - இல்லம், நிசி - நள்ளிரவு, நிலன் - ஊர் - ஊர்மக்கள்

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் 'அன்னந்தடங்க' என்பது யமகம். இது அகப் பொருட்டுறை அமைந்த ஒரு பாடல். தோழி கூற்று. வரைவு கடாதலில் 'பகல் வருவானே இரவு வருக என்றல்' என்ற துறை.

தலைவியை நாள் தோறும் தலைவன் பொழிலில் சந்தித்துக் கூடுகின்றான். அக்காலத்தில் இத்தலைவனுக்கு இவளை விரைந்து திருமணம் செய்து கொள்ளுதலில் வேட்கை மிகுவித்தல் அவசியம் எனக் கருதினாள் தோழி. அதற்கு அவள் ஓர் உபாயம் கண்டாள். தலைவியை இவன் சந்திப்பதற்கு வாய்ப்புகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதே அவள் கண்ட உபாயம். தோழியின் எண்ணத்திற்கு அதுபோது ஊரவர் பேசும் அலர்ப் பேச்சுக்களும், அதனால் தலைவி தாயாரால் இற்செறிக்கப் பெற்றிருத்தலும் துணையாகின்றன. இற்செறிப்பாவது தலைவி அயலான் ஒருவனுடன் கூடும் கூட்டம் பற்றி ஊரவர் பேசும் பேச்சுக்களைக் கேட்ட தாயார் அதனை ஆய்ந்து இனி இவள் வீட்டினின்றும் புறம்போகக் கூடாது என ஆணையிடுதல். இது களவொழுக்கமாதலின் தாயர் அறியாமல், வீட்டின் எல்லையில் ஓரிடத்தில் இராக்காலத்துத் தலைவனைச் சந்தித்தல் தலைவியின் உயர்வுக்குக் குறைவாகாது. இச்சூழ்நிலையில் ஒரு நாள் பகற்பொழுதில் தலைவியைச் சந்திக்கவந்த தலைவனிடம், நீ இனிமேற்

பகற்காலத்தில் வராத்தே, இரவுக் காலத்தில் வருக எனத் தோழி கூறுவாள். அங்ஙனம் கூறும் செய்தி அமைந்த அகத்துறைப் பாடலே 'பகல் வருவானே இரவு வருக என்றல்' என்ற துறையமைந்த தெனப்பெறும்.

இப்பாடலுள் 'நிசிக்கண் நிலன் அடங்கிட நயினைக்கு அரியானைக் காணத் தடங்கல் இலை' என்றமையால் அவன் பகற்போதில் வந்துள்ளான் என்பதும் இராக்காலத்தில் வருக எனத் தோழி கூறுகின்றாள் என்பதும் புலனாகும். 'நின் ஆயிழை தங்க அகம் நீங்காள்' என்பதனால் தோழி இந்நெறிப்பை உணர்த்துகின்றாள்.

இத்துறை திருக்கோவையாருள் இரவுக்குறி உடம்பட்டாள் போன்று பகல் வரவு விலக்கல் எனக் காணப்பெறுகின்றது. அஃது ஒக்கும். தோழியின் நோக்கம் தலைவன், தலைவியைக் காண இரவு வர வேண்டும் என்பதன்று. களவு முற்றுப் பெற்றுக் கற்புக் காலம் மலர வேண்டும் என்பதே. இப்பாடற் கண்ணும் 'நயினைக்கு அரியானையே காணத்தடங்கல் இல்லை' என்றருளே அல்லாமல் 'நிசிக்கண் வருக' என்றாளில்லை. எனவே இரவு உடம்பட்டாள் போன்று கூறினாளென்றி இரவு உடம்பட்டாளல்லள். பகற்குறி விலக்கலே பயனாதலின்.

அன்னம் கழனி அடைந்து அயல் ஆர் தடங்களின் ஆடிய நாட எனக் கூட்டிப் பொருள் உரைக்கப்பெற்றது. கழனியும் நீர்க்கழனி எனக் கூறப் பெற்றமையின் கழனியில் நின்றும் தடங்கட்குவர வேண்டுந் காரணம் வேண்டும். ஆதலால் கழனிக்கு வந்தமையால் ஏற்பட்ட சேறு நீங்குதலுக்காக என வருவித்துப் பொருளுரைக்கப் பெற்றது. கழனி நீர் சேறு பொருந்தியது. அழறு ஆர் நீர் என்கின்றாராதலின் தூய்மை செய்ய அது வேண்டாவாயிற்று.

களவு ஒழுக்கம் சேறு பொருந்திய வயல். அன்னம் தூய வெள்ளை நிறத்தது. அது வயலுக்கு வந்தால் அதிற் படியும் சேறு புறத்தார்க்கு நன்கு புலனாகும். அது போலத் தலைவனின் களவொழுக்கமும் பிறர் அலர் கூறும் வண்ணம் புறத்தார் அறிவதாயிற்று. அன்னம் தடங்களில் ஆடித் தூய்மை பெறுவது போல வரைந்து கோடலின் மூலம் தலைவனும் தமக்கேற்பட்ட பழிச்சொல்லைத் துடைக்க முடியும். 'அன்னம் அழறு ஆர் நீர்க்கழனி அடைந்து அயல் ஆர் தடங்களின் ஆடிய நாட' என்னும் பகுதியில் உள்ளுறை உவமமாக இப் பொருள் அமைந்துள்ள நயம் நோக்கத் தக்கது. களவொழுக்கத்திலேயே நீடித்து நிற்பது சேற்றுள் நத்தை தீளாப்பதற்கு உவமையாயிற்று. ஆதனால் 'அம் நந்து அடங்கு அழறுஆரு நீர்க் கழனி என்றார் என்க. நந்தைக்கு 'அம்' என்ற அடை வேண்டியதில்லை எனினும் அஃது உள்ளுறையாகக் களவொழுக்கத்திலேயே நிலைத்து நிற்கும் மானுடரையே சுட்டுதலின் அவ்வாறு அடை கொடுத்துக் கூறினார்.

'நின் ஆயிழை நலன் நந்தான்' என்ற தொடர் பகலிற் காணவரும் நீ, இரவிற் காண வரும் இச்சிறு பொழுது கால நீடிப்பினால் மனம் வருந்தி அதனால் அழகு குன்றாள். களவு நீடிப்பின் அலர்ப் பேச்சுக்களால் வருந்தி அழகு குன்றுவாள் என்ற குறிப்புப் பொருளும் தந்து நிற்கின்றது.

தலைவியாகிய ஜீவனே நிலையற்ற மண்ணுலக இன்பமாகிய களவிலேயே நீண்ட காலம் இருக்கச் செய்தலை விரும்பாமல், நீ ஆட்கொண்டருளும் கற்பு நிலைக்கு அது உந்தப் பெற்றிருக்கின்றது என இறைவனை ஞானசிரியன் வேண்டுவதாக இப்பாடலுக்கு நாயக நாயகி பாவமாகப் பொருள் கொள்ளல் தகும்.

இற் செறிப்பு - வினையால் மண்ணுலகிலேயே கிடந்துமூலும் நிர்ப்பந்தம். இறைவனாகிய நீ நினைத்தால் அதை நீக்க முடியும் என்பது குறிப்பு.

முதலடியில் அம் + நந்து என்பது அந்நந்து என வரற்பாலது யமகம் நோக்கி அன்னந்து எனருயிற்று.

(அன்னம் சேறு நீக்க அதிக தூரம் சென்று சிரமப் படாமல் அயல் ஆர் தடங்களில் நீராடுதல் தலைமகனும் வரைந்து கோடற்கு அதிக சிரமப்பட வேண்டியதில்லை என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றது. தடம் என்னது தடங்களில் எனப் பன்மையாற் சூறியமையின் வரைந்து கொள்ளுநற்குரிய வாய்ப்புக்கள் பலவும் தலைவற்குப் பொருந்தியிருத்தல் புலனாகும். நாரை, அன்னம் போன்ற பறவைகள் புலம் பெயர்ந்து செல்லும் இயல்பின ஆதலின் அயலார் அன்னம் என்றார் எனலுமாம்).

29. அரியாரய

அரியா ரயங்கிரி நீரிய நீணர ராகிய நல்
லரியா ரயன்றனி காணாய் நயினையி ஆசையிற் செல்
லரியா யர்ந்திடத் தாங்கிய தாங்கென் னகத்திடர்க
ளரியா ரயந்தரங் கண்டே யிரந்திட லாக்கைநின்றே.

அரி ஆர் அயம் கிரி நீர் இயல் நீள் நரர் ஆகிய நல்
அரியார் அயன் தனி காணாய் நயினையின் ஆசையில் செல்
அரியார் அயர்ந்திடத் தாங்கியது ஆங்கு என் அகத்து இடர்கள்
அரி யாராய் அந்தரம் கண்டே இரந்திடல் ஆக்கை நின்றே.

புலவருரை: (அரி ஆர் அயம் கிரி) நரசிங்கம் பொருந்தப்பெறும் குதிரை, பன்றி, மீன், ஆமை புகழ்ப் பெற்ற மனிதர் ஆகிய அவதாரங்களையுடைய (நல்

அரியார் அயன்) நல்ல திருமாலும் பிரமனும் பரதந்திராதலைக் கண்டவரே நயிணையம் பதியினிடத்தே (ஆசையில் செல் அரியார் அயர்ந்திட) அன்பினோடும் வருகின்ற அரியாரும் பக்தர்கள் வருந்தும் போது காத்தருளும் தன்மை போல (என் அகத்து இடர்கள் அரி) என் அகத்தின் கண்ணுள்ள துன்பங்களை ஒழித்தருளும். (ஆக்கை நின்றே அந்தரம் கண்டே இரந்திடல் யாரய்) இவ்வுடம்போடு கூடிநின்று ஆபத்து நேர்ந்துழி வேறு யாரை இரந்து கேட்பது.

பொழிப்புரை: நரசிங்கம், பொருத்தப்பாடுடைய குதிரை, பன்றி, நீரில் இயங்கும் ஆற்றல் உடையனவாகிய மீன், ஆமை, பல மனித வடிவங்கள், ஆகிய அவதாரங்கள் செய்த நல்ல திருமாலும் பிரமனும் தனிகாணுதற்கியலாப் பெருமையுடையவனே, நயிணையம்பதிக்கு உன்னைத் தரிசிக்கும் ஆசையுடன் வரும் அருமைசான்ற அடியார்கள் தளர்ச்சியடையும் போதெல்லாம் அவர்கள் தளராமல் தாங்கியதைப் போல என்னுட் பொருந்திய துன்பங்களை நீக்குவாயாக. உடலின் நிலையின்மை கண்டு நின்றும் வேறு யாரைக் கேட்பது?

கருத்துரை: தாயே உடலைச் சுமப்பது துன்பமாக இருக்கின்றது. என்னைத் தாங்கிக் கொள்.

குறிப்புரை: அரி - சிங்கம் (நரசிங்கம்), அயம் - அஜம் - குதிரை, கிரி - பன்றி, நீர் இயல் - நீரில் வாழும் மீன், ஆமை, நரர் - மனிதர், அரியார் - திருமால், அயன் - பிரமன், அரியார் - அருமை சான்ற அடியார்கள், அகத்து - மனத்து, அரி - நீக்கு, அந்தரம் - நிலையின்மை, யாரய் - யாரை என்பதன் போலி.

விளக்கவுரை: இப்பாலுள் 'அரியாரய' என்பது யமகம். மச்சம், கூர்மம் (ஆமை), வராகம் (பன்றி), நரசிம்மம், வாமனம், இராமன், பரசுராமன், பலராமன், கிருஷ்ணன், கல்கி (குதிரை வடிவம்) என்று கூறப்படும் திருமாலின் பத்து அவதாரங்களையும் 'அரி ஆர்அயம் கிரி நீரியல் நீள்நரர்' என்ற பகுதியுட் சுருக்கிக் கூறினார். நீள் நரர் என்பது வாமனம், தசரத ராமன், பரசுராமன், பலராமன், கிருஷ்ணன் என்ற அவதாரங்களைக் குறிக்கின்றது.

மாலும் அயனும் தனி காணுதற்கு இயலாப் பெருமையுடையவள் அன்னை என்றார். தனிகாணுதல் யாதொரு பொருளினூடும் அற்றவளாக அன்னையை வேறு பிரித்துக் காணுதல். சாமானிய உணர்வுபோல எல்லாப் பொருளினூடும் இலங்கும் திருவருட்சக்தியாகக் காணும் உணர்வே அரி அயன் மாட்டு உளது என்றவாறு.

ஆசையிற் செல் அரியார் - தரிசிக்கும் ஆசையுடன் செல்லும் அடியவர்கள் அயர்ந்திடத் தாங்கியது ஆங்கு என்பதற்கு அயர்ந்திடும் போது தாங்கியது ஆங்கு என விரித்துப் பொருள் உரைக்கப் பெற்றது. அன்னைையைத் தரிசிக்கும் ஆசையில் நயினைக்குச் செல்லும் அடியார்க்கும் அயர்வு உண்டோ என ஈண்டு ஓர் ஐயம் எழும். தரிசித்த பின்னரே வினை முற்றிலும் நீங்கப் பெறும். தரிசிக்கும் ஆசை காரணமாக வினையின் தீமை குறையுமேயன்றி அருது. அங்ஙனம் முன்னைவினைத் தொடர்பால் வரும் துன்பங்கனையும் அவை அடியார் மாட்டு அல்லல் செய்யா வகை அன்னை அழித்துக் காப்பாள் என்பதாம்.

ஈற்றடியை ஆக்கை அந்தரம் கண்டே நின்று இரந்திடல் யாரை எனக் கூட்டிப் பொருள்; உரைக்கப் பெற்றது.

(நயினைக்குச் செல்லும் அடியார்க்கும் அயர்வு உண்டோ என ஈண்டு ஓர் ஐயம் எழும் என்கிறார் உரையாசிரியர். நயினை கடலாற் கழிப்பெற்றது. அங்கு சென்று அம்பிகையைத் தரிசிக்க விரும்பி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து யாத்திரை செல்வோர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அல்லது ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து அல்லது வேலணை சுருவில் துறையிலிருந்து பாய்த் தோணி களிலேயே பயணம் செய்வர். அம்பிகையின் திருவிழா நடைபெறும் ஆனிமாதத்தில் சோழக்கக் காற்றும் எதிராக மிக உக்கிரமாக வீசும். பேரலைகள் எழும். தோணிகள் காற்றினை எதிர்த்து நேரே வரமுடியாது. பலமுறை பாய்மாறி ஓடி வரவேண்டியிருக்கும். கடற் பிரயாணத்தில் அதிக பழக்கமற்றவர்கள் அலைகள் தோணியைத் தூக்கிக் குத்தும்போது அச்சமுறுவர். அம்மாளே அம்மாளே என ஓலமிட்டு அபயக் குரல் எழுப்புவர். ஆனால் எந்த ஆபத்தும் இன்றிக் கரை சேர்வர். இந்நிலை மோட்டார் வள்ளச் சேவை ஆரம்பமாகும் வரை நீடித்தது. அச்சேவை இந்நூலின் முதற்பதிப்பு அச்சிடப்பெற்ற 1932^{ம்}; ஆண்டளவிலேயே ஆரம்பமாகியது. அதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்ட பாடல் ஆதலின் 'நயினையின் ஆசையிற் செல் அரியார் அயர்ந்திடத் தாங்கியது ஆங்கு' என்றார் எனினும் அமையும்.)

நூற்பயன்

30. ஆக்கங்கியாதி

ஆக்கங் கியாதிக்க கடனிய லந்தண ராசியற
 ஞக்கங் கியாதி யிளஞ்சே யகனில ஞடையணி
 யாக்கங் கியாதிக்க கெனநண்ணி நற்கதிக் காளினர்க்
 டாக்கங் கியாதிலை யென்றார் நயினை யலங்கலையே.

ஆக்கு அங்கி ஆதிக் கடன் இயல் அந்தணர் ஆசி அறன்
 ஆக்கம் கியாதி இனம் சேய் அகல்நிலன் ஆடை அணி
 ஆ கங்கு யாது இங்கு என நண்ணி நற்கதிக்கு ஆளினர் க-
 டாக்கு அங்கு யாது இ(ல்)லை என் ஆர் நயினை அலங்கலையே.
 இ(ல்)லை/(கடாக்கு அங்கு இயாது இ(ல்)லை என்னார் நயினை
 அலங்கலையே.)

புலவருரை: (ஆக்கு அங்கி ஆதிக் கடன்) உண்டாக்குகின்ற அக்கினி காரியம் முதலிய கடன்களைக் குறைவறச் செய்கின்ற அந்தணரது ஆசியையும், தருமத்தையும் (ஆக்கம் கியாதி தீரவியத்தையும், புகழையும், சுற்றத்தையும், மக்களையும், பெரிய நிலத்தையும், வஸ்திரத்தையும், ஆபரணத்தையும் (ஆ கங்கு யாது இங்கு என) பசுக்களையும் இவ்வுலகத்தில் அளவு ஏது என்று சொல்லும்படி பெற்று, மறுமையிலே நல்ல புதவிக்கு ஆளாவார்கள். (கடாக்கு அங்கு இயாது இலை என்னார்) ஒருவரின் வேண்டுகூலுக்கு விடையாக அப்பொழுது இந்நயினை அந்தாதியாகிய மாலையை மனனமில்லை என்று சொல்லாதவர்கள்.

இதனது தாற்பரியம் - இந்நயினையந்தாதியை மனதீற பதியும் வண்ணம் பாராயணம் செய்பவர்கள் இம்மையிலேயே சகல சம்பத்துக்களையுமடைந்து மறுமையிலே நல்ல புதவியைப் பெறுதற்குரியவராவர் என்பதாம்.

பொழிப்புரை: பொருத்தமுடைய நயினை மாலையாகிய இதனைக் கற்பவர்கள் அக்கினியை வளர்த்தல் முதலாய கடமைகளில் வழுவாத அந்தணாளர்களின் ஆசியும், அறமும், செல்வமும், புகழும், சுற்றமும், மக்களும், பெரிய நிலமும், ஆடையும், அணியும், பசுவும், ஆகிய நலங்கள் இம்மையில் அளவேது என்னும்படி நிறையப் பொருந்தி நற்கதிக்கு ஆளானவர்கள் ஆவர். அவர்கள் அத்தேவர் உலகிற கேட்பவற்றுக்கு அங்கு எதுதான் இல்லை என்று கூறுக.

கருத்துரை: இந்நாலைக் கற்பவர்கள் இம்மையில் எல்லாச் செல்வங்களும் அடைந்து மறுமையில் வேருலக வாழ்விலும் சிறப்புறுவர்.

கறிப்புரை: அங்கி - அக்கினி, கடன் - கடமை, ஆக்கம் - செல்வம், கியாதி - புகழ், இனம் - சுற்றம், சேய் - மக்கள், ஆ - பசு, கங்கு - அளவு, ஆளினர் - ஆளானவர்கள், கடா - வினா, அலங்கல் - மாலை, என் - என்று கூறுக.

விளக்கவுரை: இப்பாடலுள் “ஆக்கங்கியாதி” என்பது யமகம். தேவாரத்துள் சம்பந்தரின் திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுள்போல இப் பாடலமைந்துள்ளது.

அங்கி ஆக்கு ஆதி கடன் எனக் கூட்டியுரைக்க. அந்தணர்க்குரிய அங்கி ஆக்கு ஆதிக்கடன்களாவன - வேட்டல், வேட்டித்தல், ஓதல், ஓதுவித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன. இக்கடன்களுள் வேட்டல் என்பது நித்திய கர்மமாகவும், வேட்டித்தல் பரார்த்தமாகவும் கொள்க. வேதங்கரை கண்டாரே ஆசிசொலற்குரியர் என்பதும் குறிப்பு.

இம்மை நலனாகக் கூறப்பெற்ற பலவும் செல்வமே எனினும் ஆக்கம் என வேறுகூறியது கல்விச் செல்வம் கேள்விச் செல்வம் எனப் பிறவாற்றின் கூறுவனவும் அடங்க என்க.

இங்கு கங்கு யாது என்பதற்கு இம்மையில் அளவேது என்னும்படிக்கு எனப் பொருள் கண்டமையின், அங்கு என்பதற்குத் தேவருலகில் எனப் பொருள் கூறப் பெற்றது.

இம்மை நலங்கள் யாவும் உண்டு என்றமையால் மறுமையில் இவர்கள் தேவருலகிற்குச் செல்கையில் எது இல்லாமற் போகும். யாவும் கிடைக்கும் என்று கூறினார். கற்பார் என்பது வருவித்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

காப்புப் பாடற்கண் 'நாடிய கைதர' என்றதற் கொப்பு, ஈண்டு இம்மை மறுமை நலங்களைக் கூறினார்.

(வேள்வித் தீ நலம் பலவும் விளைப்பதாதலின் ஆக்கு அங்கி என்றார் எனலாம். கியாதி இனம் என ஒரு தொடராகக் கொண்டு பல்வேறு வகைப்பட்ட புகழ் எனவும் கூறலாம். கங்கு கரையின்றி என வழக்கில் வரும் போது கங்கு என்பது எல்லை, அளவு எனப் பொருள் தருதல் காண்க. கடா - வினா. கடாவுக்கு எனவர வேண்டியது வகரம் நிரோட்டத்துள் அடங்காமையின் கடாக்கு என நின்றது. இயாது என்னும் பேச்சு வழக்குச் சொல் ரூபகம், நினைப்பு என்ற பொருளில் வழங்குவது. 'நயினை அலங்கலையே கடாக்கு இயாது இ(ல்)லை என்னார் (முற் கூறப்பட்டவை யாவும்) நண்ணி நற்கதிக்கு ஆளினார் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. நயினை அலங்கலைக் கூறுக என வேண்டுவார்க்கு எனக்கு இயாது (முனனம்) இல்லை என்னாது கூறவல்லார் என்க. இதனால் இவ்வந்தாதியைத் தினமும் பாராயணம் பண்ணுவோர் அம்மை அருளால் அடையும் இம்மை மறுமைப் பயன்கள் இவ்விறுதிப் பாடலிற் கூறப் பெற்றுள்ளது என உணர்க.

திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக வந்தாதி

உ
கணபதி துணை
திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக வந்தாதி
ஆவறமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவரிகள்
அருளிச்சொல்லு

—*—
இ ல் லு

மாறப்பரிணரது நல்லு
ஆறுமுகநாவலரவர்கள்
சொக்க உரை யுடன்
கேற்பா
நாரிவாபிளையரல்
செனப்படடணம்
சிறீமதி நூபாலையநிறைவிலை

துறைமங்கலம் சுவப்பிரகாச சுவர்
உரை : ஆறுமுக நாவலர்

உ

கணபதி துணை

நிருபரெந்தினர்ரோட்டகயமகவநதாதி

து ஹ ம ந க ல ம

சி வ ப பி ர க ா ச சுவாமி க ள்

அருளிச்செய்தது

இ ி து

மாபுப்பரிணரது நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரைபுடன

மேற்புரா

சுந்தரிவாபிளையால

செனப்படடணம்

விசதியாநபாலனயநூர்சாலையில்

அச்சிப்பதிப்பிக்கப்பட்டது

ஐந்தாம் பதிப்பு

இதனவிலை ஆணு உ

(Copyright Reserved.)

1882

உ

கண்ணாதி துணை

திருச்செந்திரிரோட்டகயமகவந்தாதி.

மூலமும் உரையும்

காப்பு

கொற்றவருணைநின்றனறழுககிபகொசுகுருவைச
செற்றவருணையன்னசெவவேற்படைச்செசுதிலாகசு
முற்றவருணையந்தாதிவபன்றுமுதிராமதப்போ
பெற்றவருணையானந்தாதியைப்பேசுவனே

(இதனதுபதப்பொருள்) அன்று கொற்றவருணைநின்ற
நின்று உழுககிய கொசுகுருவைச செற்ற - 'யுத்தஞ்செய்த)அசு
காலத்து வெறியையுடைய சமுதிரரரசனை(கசுடலிடத்தே)
நின்று கலககிய மாமரவடிவாகிய சூரபதமனைக கொன்ற—
அருணை அன்ன செவவேற்படைச செந்நிலாககு சூரிய
னைப்போன்ற சிவந்த வேலாயுத்ததையுடைய திருச்செந்தூ
ரிலவாமும் முருகககடவுளுக்கு—வருணை அந்தாதி முற்ற -
(நான் பாடத்தொடங்கும்) வாணையையுடைய இரிரோட்ட
டகயமகவந்தாதியானது (இடையூறின்றி) முடியும்பொருட்
டு,—என்றும் முதிராமதப்போ பெற்ற அருள நனை - எக்கால்
த்தமமுதிராத மதநீரென்று(உலகத்தார சொல்லும்)பெயரைய
படைத்த அருளவெள்ளமானது தோன்றி நனைக்கப்பெற்ற—
ஆனந்தது ஆதியைப் பேசுவன - யானைமுகத்தையுடைய
கணபதியை (யான்) துதிப்பேன் என்றவாறு ஏ - ஈற்றசை
அந்தாதியானது முடியும்பொருட்கு கணபதியைத் துதிப்பே
னெனக் கூட்டுக. நிரோட்டகயமகவந்தாதி - நிரோட்டகமும்

யமகமுமாகப் பாடப்படும அநதாதி நிரோட்டகமாவது இதழ் முயற்சியாற் பிறக்கும் மெய்யும் உயிரும் உயிரமெய்யும் வராமற்பாடப்படுவது யமகமாவது அடி முதலெழுத்தோடு இரண்டெழுத்தமுதற் பத்தெழுத்தீராக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது இப்பிரபந்தத்தினமுதலிலே தனித்து நிற்கும் இக்காப்புச்செய்யுள் நிரோட்டகமுமன்று, யமகமுமன்று, திருக்கணைக கண்டு கொள்க திருக்காவது அடிமுதலெழுத்தொழித்து இரண்டெழுத்தமுதற் பன்னிரண்டெழுத்தீராக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது

யாணைககண்டவகரி சென்றேதெழிற்செந்தி லின்றடைந
யாணைககண்டவகரி பறக்கவயிலையேததததை [தே
யாணைககண்டவகரிசேரெண்டிக்காசுகின்றகீரலிசை
யாணைககண்டவகரி தாகியசோககதிமெய்தினனே

(இ - ள்) யாணைககண தங்கு அரி சென்று ஏதது எழிற
செந்தில இன்று அடைந்து - வெளவாயாணையினமேல இருக்க
பின்ற இநதிரன போயத துங்கும் அழகியையுடைய திருச்செந்தி
செந்திரா இன்றைகருச் சோந்து, —யான - நான—ஐக்க
ண்டம கரியற்கு - அழகையுடைய கழுத்தக கரிதாகப்பெற்ற
பெரு—அம் வயிலையை ஏதத தகை மூன ஐக்கு - அழகிய
கைலாசுகிரியப்போன்ற பெருமையையுடைய இடபத்தை
வாகனமாகக்கொண்ட கடவுளும்—அண்டம கரி சோ எண்
மக்கு ஆக்கின்றகு - அண்டங்களையும் அட்டகலங்கள பொரு
ந்திய அட்டகிக்குகளையும் சிருட்டித்தவருமாகிய பரமசிவனு
க்கு—நல இசையாணைக கண்டு - (பிரணவப்பொருளை) உப
தேசித்தருளிய நனமையாகிய கீததியையுடைய சுப்பிரம
ணிய சுவாமியைத்தரிசித்தது, —அங்கு அரிதாகிய சோககதி எய
தினை - அவலிடத்தே (யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கு) அரிதாகிய
சிறப்பையுடைய மோகந்ததையடைந்தேன். எ-று. நான

சுப்பிரமணிய சுவாமியைத் தரிசித்து மோகந்ததை யடைந்
தேனெனக் கூட்டுக (1)

தினகரனநநந் நியிலங்காநின்றசெய்யநந்செந
தினகரனநநநிதியாயினனடந்சீரயிலேந
தினகரனநநகணைசெநநநாளாநிகழுகனகா
தினகரனநநநடனாதையனெனசுநதையனே

(இ - ள) தினகரன் நநந நனி இலங்காநின்ற செய்ய
நந்செநதில நகரன - சூரியன் ஒளி குன்றும்படி மிகப்பிரசாசி
நகின்ற செவ்வையாகிய நல்ல திருச்செந்திலென்னுந் நகரந
தையுடையவரும்—நநநந நிதியாயினன் - நநமுடைய செவ
வமாயினவரும்—அடந்சீர் அயில ஏநதின கரன - வலிமை
யையுடைய சிறப்பாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையை
டையவரும்,—அநகணைசெநநநாளா நிகழுகனகாநில
நகா அநநநந நடனாதையன் - இயமனை வதைத்த பாநந
கையுடையவராகியும் விளங்குகின்ற பாரததையுடைய செவி
களிலே அநைசுநின்ற அநநநநகிய குண்டலதையுடைய
நடேசராகிய மிருகுகின்ற பரமசிவனுடைய குமாசருமாகிய
முருகக்கடவுளானவா—என சுநதையன் - என மனத்தின்
கண இருக்கின்றனா எ - று (2)

சுநநநையாகத்திசையநநணாகுகிறைசேரகநக
சுநநநையாகத்தரையளிநதாடரைசென்றிரநந
சுநநநையாகத்திடையையநநாநநநநசேயளியாந
சுநநநையாகத்தநநநசெநதிலாயநினைசசோநநநனே

(இ - ள) சுநநநந யாகத்தது இசை அநநநாககு இறை -
தங்கள மனமானது வேளவியினகணனே பொருநநபபெறந
பிராமணாகடகுநநவரே,—சோ அகம கசுநநது அநநையாகந
நரை அளித்தாள் - பொருநநநிய மனநகசுநநது மாதாவாக இப
பூமியைப் பெறந உமாதேவியையும்—சென்று நரை இரநந

சிந்தனை - (மாவலிச்சகசிரவாததியிடத்திலே) போய்ப்பூமியை யாசித்த வாமனரூபதையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியையும்— ஆகத்தினட இயைநதான தந்த செய - தமது திருமேனியிலே (இடப்பாதியும் வலப்பாதியுமாகக்) கொண்ட பரமசிவன் பெற்ற குமாரரே,—அளியால சிந்த அணையா - கிருபையினாலே சமுத்திரத்தைப் போன்றவரே,—கந்த - கருத சாவே,—நரசெந்திலாய - நமையாகிய திருச்செந்திலையு டையவரே,—நினைச்சோநனை - உமமை (யான வந்து) அடைந்தேன் எ-று எனனைக காதகுகொள்ளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. அனை நனை எனபன அனை நனை என இடைக்குறைந்து நின்றன (ங)

தனத்தலங்காரநிறைநாரியரநதரத்தகைகே
தனத்தலங்காரநிகழ்நகாடசசெய்தனனினயத
தனத்தலங்காரதாரியங்கத்தககதனசெந்திறக
தனத்தலங்காரனையானேத்திடத்தங்கினனே

(இ - ள) தனத்து அலங்கு ஆரம் நிறை நாரியா - முலையினிடத்து அசைகின்ற முதலுமலைகள நிறையப்பெற்ற பெண்கள—அந்தரத்து அசை கேதனத்து அலங்காரம் நிகழ் அரங்கு ஆட - ஆராயத்திலே அசைகின்ற கொடிகையுடைய அழகு விளங்குகின்ற சபையினகண்ணே நடக்கவும்,—செய்தனனின் நயத்த நத்து அலம கார அதராய இயங்கத் தக்க தன செந்தில கந்தன - வயலகளிலே சுகத்தையுடையனவாகிய சங்குகள கலப்பைச்சாலிலே நிற்கின்ற சலமானது வழியாக அநிலாநது செல்லவந்தக குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தில வாரமும் கந்தசுவாமியானவா—அத்தலம் காரனையான அயன் ஏத்திடத் தங்கினன - அந்தஸ்தலத்தினிடத்தே மேக மபோலும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவருநதுகுக இருந்தருளினா. எ-று. அலம ஆகுபெயர். (ச)

தங்கநதனங்களடையததனிவெணைத்தளளியங்கே
 தங்கநதனங்கடரச்சென்றனரறிநதாரிலைகா
 தங்கநதனங்களலாகாககரூரெழிறறணசெந்திலா
 தங்கநதனங்ககிகாசெக்காசெயசஞ்சலததிலையே

(இ - ள்) தனங்கள் தங்கம அடையத தனி எனைதத
 ளளி - என் முலைகள் பொன்போலும் தேமலைப்பொருந்தத
 தனியாக எனனை இவ்விடத்திலே விட்டுப் பிரிந்து—அங்கே
 தங்க அம் தனங்கள் தரச் சென்றனா - (தாம போன) அவ்வி
 டத்தில இருக்கின்ற அழகிய திரவியங்களைக் கொண்டுவரு
 ம்பொருட்டுப்போன எனனுடைய நாயகா—காதம் கந்தம்
 நம கள அலா காககண் ஆர எழில தண செந்திலா தம கந
 தன - ஓகாததூரம் மணமவீசுகின்ற நமமுடைய தேன
 பொருந்திய பூக்கள் நதனவனங்களிலே நிறைந்திருக்கப்
 பெற்ற அழகையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய திருச்செந்தாரில
 வசிக்கின்றவாகளுடைய கந்தசுவாமியினது—அங்கம் நிகா
 செக்கா செய சஞ்சலததிலை அறிந்தாரிலை - திருமேனியைப்
 போலும் இச்செவ்வானம் எனக்குச் செய்கின்ற துககத்தை
 உணர்ந்தாரிலை எ-று [தலைவன் பிரிந்துழித தலைவி மாலைக
 ணடி.ரங்கல.] (௫)

சலநதரனாகந்தரித்தாராதநாதன்றனதிடைச்சஞ்
 சலநதரனாகந்தரைநடநதாலெனச்சாரந்ததண்டன்
 சலநதரனாகந்தளரச்செறரூாதனயன்றலநச
 சலநதரனாகந்தனக்கிறைசோசெந்திறசாரந்திடறகே.

(இ - ள்) சலம் தரம் நாகம் தரித்தாரா - கங்கையையுந
 தலைமாலையையும் சாப்பதையும் தரித்தவரும்,—தம தாதன்ற
 னதிடைச் சஞ்சலம் தர - தமமுடைய அடியாராகிய மார்க
 கண்டேயரிடத்திலே துககத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு—
 நாகம் தரை நடநதாலெனச் சாரந்த தண்டன் - யானையா

னது பூமியிலே நடந்தாறபோலச சோந்த இயமனையும்—சலந்தரன் ஆகம தளரச செறறா தனயன-சலந்தரனையும் உடலஞ்சோருமபடி கொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய சூமாராகியும்—தரம நாகந தனக்கு இறை சோ செந்தில தலம சாரந்திடற்கு நச்சலம - மேனமையையுடைய மலைகளுக்கும் தலைவராகியுமிருக்கின்ற முருக்ககடவுள் வீற்றிருக்கூந திருச்செந்தாராகிய தலதையடைதற்கு யாம வீருமபிஞ்ஞெமிலலை எ-று

சாரங்கஞ்சங்கரிகட்கிசசித்தேயநதகைச்சங்கரா
சாரங்கஞ்சங்கரிநாஞ்சக்கரங்கையிறறங்கினன் செய
சாரங்கஞ்சங்கரியாரணணினாகநததததிரததா
சாரங்கஞ்சங்கரிதேயெனசசெயநினசரணடநதேத

(இ - ள) சாரங்கம சங்கரி கட்டு இசசித்தது ஏயநத கைச்சங்கரா - மாறானது உமாதேவியினது கண்ணினதழ்க்குக்கு வீருமபிவநதிருந்தாறபோலப பொருத்திய னையையுடைய சங்கரமும்—சாரங்கம சங்கு அரிதாம சக்கரம கையில தாங்கினன் செய சார அங்கம சங்கரியா நண்ணினாகஞ்சாரங்கமெனனும் வில்லயும் சங்கையும் அரிதாகிய சக்கரத்தையும் கையிலே தரித்த விஷ்ணுமாததியுடைய புதலவனாகிய மன்மதனுடைய பொருத்திய உடலத்தைக்கொன்று (முனபோலயோகத்து) இருந்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—அந்தத் தந்திரத்து ஆசாரம் - வேத்தின முடிவாகிய சைவாகமத்தினது சீலத்தை—கஞ்சம கரிதேயெனச செய நினசரண் தத்த - செந்தாமரைமலரும் கரிதென்று சொல்லும்படி செய்கின்ற உமமுடைய பாதம்கொடுத்தது எ-று. இரணடாமடியிலே சாரங்கமென்பது எதுகைநோக்கிச் சாரங்கமென ஓரகரம் விரியப்பெற்று நின்றது (எ)

தந்தனஞ்சங்கையணிகராசோககத்தடங்கணலை
தந்தனஞ்சங்கையலரென்செயயாடங்கசசநாநித

னது பூமியிலே நடந்தாறபோலச சோந்த இயமனையும்—சலந்தரன் ஆகம தளரச செறறா தனயன-சலந்தரனையும் உடலஞ்சோருமபடி கொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய சூமாராகியும்—தரம நாகந தனக்கு இறை சோ செந்தில தலம சாரந்திடற்கு நச்சலம - மேனமையையுடைய மலைகளுக்கும் தலைவராகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்கூந திருச்செந்தாராகிய தலதையடைதற்கு யாம வீருமபிஞ்ஞெமில்லை எ-று

சாரங்கஞ்சுவகரி கட்டுச்சித்தேயநதகைச்சங்கரா
 சாரங்கஞ்சுவகரிநாஞ்சக்கரவகையிறறவகின்னன் செய
 சாரங்கஞ்சுவகரியாரண்ணினாகநதததந்திரததா
 சாரங்கஞ்சுவகரிதேயெனசசெயநினசரணடந்தே

(இ - ள) சாரங்கம சுவகரி கட்டு இச்சித்தது ஏயநத கைச்சுவகரா - மாறானது உமாதேவியினது கண்ணினதழ்க்குக்கு வீருமபிவநதிருந்தாறபோலப பொருத்திய னையையுடைய சுவகரம —சாரங்கம சுவகு அரிதாம சக்கரம கையில தாங்கினன் செய சார ஆங்கம சுவகரியா நண்ணினாகஞ்சாரங்கமென்னும் வில்லியும் சுவகையும் அரிதாகிய சக்கரத்தையும் கையிலே தரித்த விஷ்ணுமாதியுடைய புதலவனாகிய மன்மதனுடைய பொருத்திய உடலத்தைக்கொன்று (முனபோலயோகத்து) இருந்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—அந்தத் தந்திரத்து ஆசாரம - வேத்ததின் முடிவாகிய சைவாகமத்தினது சீலத்தை—கஞ்சம கரிதேயெனச செய நினசரண் தத்தது - செந்தாமரைமலரும் கரிதென்று சொல்லும்படி செய்கின்ற உமமுடைய பாதமகொடுத்தது எ-று. இரண்டாமடியிலே சாரங்கமென்பது எதுகைநோக்கிச் சாரங்கமென ஓரகரம விரியப்பெற்று நின்றது (எ)

தந்தனஞ்சுவகையணிகராசோககத்தடங்கணலை
 தந்தனஞ்சுவகையலரென்செயயாடகசசறசனாரிதி

தந்தனஞ்சங்கையகலறத்தீச்செந்திறசாகத்தனித
தந்தனஞ்சங்கையநகனினையன்றறூடாறகே

(இ - ள) சங்கை அணி கரா தம தனம சோககத தடங்
கண அலைதந்தனம - சங்குவனையிலையணிந்த கையினையுடைய
பெண்கள தங்கள முலைகளிலே புணாகக அவாகளுடைய
வீசாலமாகிய கண்களினாலே யாம அலைந்தோம —சம கை -
(இனி அவாகளோடனுபவிகரு) சுகததை நீ வெறுத்தது
வீடு, —அலா என - (இதனுலுண்டாகும்) பழிமொழி நமக்கு
என!—செய்பாள் தங்கச சறசனா நிததம தனம சங்கை அகல
அறத்தா - இலககுமி வசிககச சனமாககமுடைய சனங்க
ளுக்கு எப்பொழுதுநகிரவியங்களை ஐயம நீங்கிய தருமநெறி
யிலே கொடு —தனித்தந்தன அஞ்ச அவகை அங்கன இளை
யன நற்றூள தாறகுச செந்தில சாக - ஒற்றைக்கொயடீன
யுடையவரும் ஐந்தாகிய அழகிய கையையுடைய பாவமில்லா
தவருமாகிய வீராயக்ககடவுளுடைய தம்பியாராகிய சுப்பிரம
ணியசுவாமியானவர் தமமுடைய நனமையாகிய பாதங்களை
நமக்குத் தருமபொருட்டு அவா வீற்றிருக்குந் திருச்செந்தூரை
அடை ஏ-று (அ)

தரங்கனந்தாரனணியேற்றெழிறசெந்திறநதைநிரச
தரங்கனந்தாரகநாடினென்றேநினைசத்தியரந
தரங்கனந்தாரகநீசாசேய்கிரிததையலாககந
தரங்கனந்தாராகஞ்சிறறிடைசலசங்கண்களே

(இ - ள) தரங்கம நந்து ஆரவ நனி ஏற்று எழிறசெந்
தில தந்தை - கடற்றிறைகள சங்குகளை மதிவினமேலே மிக
ஏறுகின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில வீற்றிருக்கும்
பிதாவாகியும், —நிரந்தரம் தாரகம நாடின கணம என்று நினை
சத்தியா அந்தரங்கம் நந்தார் - எககாலத்தும் பிரமஸ்வரூப
த்தை வீசாரிககில நமக்கு மேன்மையாகுமென்று நினைக்கி

ன்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய அந்நரங்கத்திலே கெடுத்தலின்றி விளங்குகின்றவரும்,—அநகா ஈசா - ஆணவயிலலாதவருமாகிய பரமசிவனுடைய—சேய கிரித தையலர்க்கு - குமாராகிய யுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளுடைய மலையிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—தார அளகம கனம் - மாலையையுடைய அளகமானது மேகத்தைப் போலும்,—சிறிநிடை அந்நரம் - சிறுமையாகிய இடையானது ஆகாயத்தைப்போலும்,—கண்கள சலசம - கண்களானவை செந்தாமரைமலரைப்போலும் எ-று [தலைவியினதவயவம புகழ்தல] (க)

சங்கங்களங்கழனிகரைசோசெந்திறறங்கினநடு
 சங்கங்களங்கரநண்ணரனசேயெய்தச்சாரநனஞ்சற
 சங்கங்களங்கனியைநிகாதண்டதரற்கினிய
 சங்கங்களங்கரென்றயாங்கனெஞ்சங்கரைந்தே

(இ - ள) சங்கங்கள அம கழனிகரை சோ செந்தில தங்கினம் - சங்குகள அழகையுடைய வயல்களினது கரைகளிலே பொருந்திய திருச்செந்தூரின்களை இருந்தனம்,—நஞ்சம கம காம் கரம நண அரன சேய் எய்த - நஞ்சம தலையும் கழுத்திலுங் கையிலும் இருக்கப்பெற்ற பரமசிவனுடைய குமாராகிய முருகக்கடவுளை அடையும்பொருட்டு,—சறசங்கம சாரநனம் - சறசங்கத்தைச் சோந்தோம்;—களங்கனியை நிகாதண்டதரற்கு இனி அசங்கம் - களாப்பழத்தைப்போலும் நிறத்தையுடைய இயமனுக்கு இனி அஞ்சோம்,—களங்க ரென்றின்றயாங்கள நெஞ்சம கரைந்து - குற்றத்தையுடைய வாகளாய் நின்ற நாங்கள் மனம் உருகி. எ-று நாங்கள் மனமுருகி இருந்தனமெனக் கூட்டுக (க0)

கரத்தரிககங்கணங்கட்டரனூர்நந்தகந்தரழ
 கரத்தரிககங்கணங்கண்டசெய்செந்திலெங்காங்கெயர்சா
 கரத்தரிககங்கணங்கட்கயனாககெழிறகாசணிசே
 கரத்தரிககங்கணங்கற்றீடத்தாங்கினர்கைச்சதநியே.

(இ - ள) கரத்தது அரிக கங்கணம கட்டு அரனா தந்த
 கந்தா - கையிலே சாப்பமாகிய கடகத்தைக் கட்டிய பரமசி
 வன பெற்ற கந்தசுவாமியும், — அழகா - அழகையுடையவ
 ரும், — அததா - பிதாவும், — இக்கு அவகணம கண்ட செய்ச
 செந்தில எங்காவகெயா - கரும்புகள் சேற்றினிடத்து உண்
 டாகப்பெற்ற வயலகையுடைய திருச்செந்திலரில் வீற்றிருக்கி
 னற நமமுடைய காங்கேயருமாகிய முருகக்கடவுளானவா—
 சாகரத்தது அரிககு - திருப்பாற்கடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற
 விஷ்ணுமூர்த்திக்கும், — அம கணங்கட்டு - அழகிய (தேவா
 தலிய) கணங்களுக்கும், — அயனாககு - பிரமதேவருக்கும்—
 எழிறகாச அணி சேகரத்தது அரிககு - அழகையுடைய திருச்செ
 ந்திலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முமையுடைய திருத்திரனுக
 கும், — அவரு அணங்கு அறநிட - அவவிடத்தே (சூரன முத
 லிய அசுரர்களாலுண்டாகிய) வருத்தநீர்வருபொருட்டு—
 கைச்சத்தி தாங்கினா - கையின்கண்ணே கவ்வாயுத்ததைத்
 தரித்தருளினா எ-று காங்கேயரெனத்து காங்கேயரெனக்
 குறுக்ககலவிகாரம் பெற்றது.

சத்திககரத்தனசேயநகத்தினேத்தந்தனை
 சத்திககரத்தனகசிலைபாளிதனருளிணைநே
 சத்திககரத்தனகத்தியநதேததரனறந்தகதிராச
 சத்திககரத்தனகசெந்திலாய்நினசரணசரணே

(இ - ள்) சத்திக கரத்தன் அகச சேய அவகத்தினேத் தந
 தனன் - வலிமையைடைய முதலையினது வயிறறினுள்ளே
 புருந்த பிராமணப்பிள்ளையினுடைய உடம்பை (சந்தரமூர்த்தி
 நாயனருடைய திருப்பகிக்கத்தின் பொருட்டு) அழைத்துக்கொ
 டுத்தவரும் — நல சத்திககு அரத்தன—நனமையாகிய (தமதி
 டப்பாகியிலிருக்கும்) உமாதேவிககு (வலப்பாகியிலே) சிவந்த
 லுபமாக விளங்குகின்றவரும், — நகச் சிலை ஆளி - மகாமேரும

லையை வில்லாக ஆண்டவரும்,—தன் தாளிணை - தம்முடைய இரண்பொதவகனையும்—நேசத்து இக்கா அதனை அகத்து இயைநது ஏசது அரன தந்த - அன்பினைக் கருப்புல்லையுடைய மனமதனுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி மனசிலே பொருந்தித் துறிககின்ற சங்காரகாததாவுமாகிய பரமசிவன் பெற்ற—கதிராச சததிக கரத்து அனக - கிரணததையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையிணையுடைய மலமுத்தரே,— செந்திலாய - திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நின்சரணே சரண—உமமுடையபாதங்களே எனக்குப் புகலிடம். எ-று ()

சரிதவகையாரககலன்றதனநதரித்தாரநரகே
சரிதவகையாரககரிடத்தினூதந்தண செந்தினே
சரிதவகையாரககணத்தினனலகைத்தலசரந்தநஞ்சீச
சரிதவகையாரககசிரகிசைககின்றதகையினாக்கே

(இ - ள்) சரி தம கை ஆரக கலன் தம தனம தரித்சாராரகேசரி தவ்கையார இடத்தினூ - லலையிலேத தமது கையிலும் முதலுமாலையாகிய ஆபரணத்தைத் தமது முலையிலும் தரித்தவரும் நரசிவகவுருவகொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய தவ்கையாரமாகிய உமாதேவியாரா பொருந்திய வாமபாகத்தை யுடையவராகிய—அக்கா தந்த - சங்குமணியை அணிந்த பரமசிவன் பெற்ற—தன் செந்தில நேசா - குளிர்சரியையுடைய திருச்செந்தூரில விருப்பந்தையுடைய முருகக்கடவுள்—இதம் கையார - இன்பத்தை வெறுத்து செய்வார,—அக்கணத்து இன்னல கைத்தல சரதம் - அந்தக்கணத்திலே துன்பத்தை வெறுத்தொழித்தல சத்தியம்,—தம சீச சரிதம கை ஆரக கசிராது இசைககின்ற தகையினாக்கு - தமது சிறப்பையுடைய சரித்திரத்தை ஒழுக்கம் பொருந்தும்படி மனங்கசிரந்து சொல்கின்ற அன்பிணையுடையவர்களுக்கு. எ-று முருகக்கடவுள் அன்பிணையுடையவர்களுக்கு இன்பத்தைச் செய்வார் துன்பத்தையொழித்தல சத்தியமெனக் கூட்டுக (கந)

இன்னநதியங்குகிநிகாததசெங்கேழனகையீரணடா
யினநநதியங்குகிரியைச்சிலையாகிதனசேயெழிறசெய
யினநநதியங்குகியிருங்கஞ்சஞ்சோ செநகிலெநதைநீ
யினநநதியங்குகிசையக்கதியீநநனென்றனககே

(இ - ள) இன அநதி அங்கி நிகாதத செவசேழன -
இனிதாகிய செவவானதைதழும் அககினீயையும் போன்ற
செநநிறததையுடையவராகியும், —கை ரீரணடி ஆய இல
நநதி அம கிரியைச் சிலையாகிதன சேய - நான்குக்கையு
டைய மாதாவையிலலாத நநதியெனனூர் திருநாமததையுடைய
வருட அழகையுடைய மகாமேருமலையை விலலாககிக்கொ
ண்டவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்—எழிறசெ
யில நநது இயங்கி, இரும் கஞ்சம சோ செநதில எநதை-அழ
கைப்பொருநதிய வயலகளிலே சங்குகள ஊநாது சென்று
பெருமையாகிய தாமரைகளிலே பொருநதியிருக்கப்பெற்ற
திருச்செந்தூரில வீற்றிருக்கும் நமது பிதாவாகியுயிருக்கின்ற
முருகக்கடவுளானவா, —தனையின நநதி அங்கு இசைய - பாச
ததினூறகெட்டுலைந்து அநதஸ்தலத்தினகண்ணே சேர, — என
றனகருக கதி ராதனன - எனக்கு மோகூந்ததை தநநருளி
றா. எ-று. (கச)

தனக்கடங்காரெயிலசெற்றகங்காளன்றையனங்கந
தனக்கடங்காதிழிநநதிககினையன்றளிரெழிறசச
தனக்கடங்காநிறைசெநதிலின்றசேயசயிலநங்கை
தனக்கடங்காணினசசாரிலையனன்றரணியிலே

(இ - ள) தனக்கு அடங்கார எயில செற்ற கங்காளன்
தனயன் - தமக்கு அமையாத அசுரர்களுடைய முமமதிலகளை
யும் அழித்த முழுவெலும்பையணிந்த பரமசிவனுடைய குமா
ரரும், —அம கநதன - அழகைப்பொருநதிய கநதசவாமியும்—
அக கட்டம காது இழி தந்திககு இனையன் - அந்த மதமானது

கா கினீனறம சொரிகின்ற யானையாகிய விநாயகககடவுளுக
குத தம்பியும்,—தளிர் எழிற் சந்தனக கட்டம கா நிறை செந்தி
லில நறசேய - தளிர்களைப்பொருந்திய அழகையுடைய சந்த
னமரங்கனின் காடுகளும பூஞ்சோலைகளும் நிறையப்பெற்ற
திருச்செந்தூரில வீற்றிருக்கும் நல்ல இனையோருமாகிய சுப்பி
ரமணியசுவாமியினது—சயில நங்கை தனக்கடம காணின் -
மலையிலிருக்கின்ற பெண்ணினுடைய தனமாகிய குடங்களைக்
காண்பாராயின,—அண்ணல தரணியில நச்சார இலை - தலை
வளே, இப்பூமியினகண்ணெ விரும்பாதாரிலலை எ-று (கரு)

தரணியினையநிறத்தனணலாரிரந்தனறளந்த
தரணியினையன்றைஞ்சயிலாநறணிச்சிலையாக
தரணியினையனகணைணையந்தரித்ததிடுக
தரணியினையனெஞ்ஞேயலாததாளகடரித்திறைஞ்சே

(இ - ள) தரணி அனைய நிறத்தது அண்ணலா - சூரியனை
பபோனற நிறத்தையுடைய பெருமையிற சிறந்தவராகியும்,—
அன்று இரந்த அளந்த தரணியன் அயன இறைஞ்சு அயிலா-
அககாலத்தது யாசித்து அளக்கப்பட்ட பூமியையுடைய விஷ
ணுமூத்தியும் பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற வேலாயுத்ததைத்
யுடையவராகியும்,—நல தனிச சிலையாம தரணியன் ஐ அன
கன் அனை அந்தரி தந்திடு கந்தா - நல்ல ஒப்பிலலாத விலலா
கிய மலையையுடையவரும் அழகினையுடைய மலர்கிதருமாகிய
பரமசிவனைச்சேர்ந்த உமாதேவி பெற்றருளிய கந்தசுவாமியா
கியுமிருக்கின்ற முருக்ககடவுளே—அணி அல-(நமக்கு)பெரு
மைப்பொருந்திய அரணியிருக்கின்றா,—நெஞ்சே ரையல -
மனமே, நீ வருந்தாதே,—அலாத தாள்கள தரித்து இறைஞ்சு-
அவருடைய செந்தாமரைமலாபோலும் திருவடிகளைத் தாங்கி
வணங்கு. எ-று. அல்லென்பது மதின்குப பெயராமாறு
“இரவுமிருளு மிரும்பின் பெயரு—மெயிலு மிரவியு மல்லென
லாகும்” என்னும் பிங்கலத்தைச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (கக)

சுரிககனநதவகலைநீளசடைககைககனநசங்கரனந
 தரிககனநதவகலைநீதிகளசாற்றறனநததநகந
 தரிககனநதவகலைநீசசெயககனஞ்செந்திலாரதயோயா
 தரிககனநதவகலைநீததிழநதேவகரசசங்கங்கனே.

(இ - ள) தரிககநதது அமகலைநீளசடைககைககனந
 சங்கரன - தனனைச சூழிககொண்ட மாததிரததில ஆககம
 பெற்ற அழகிப சந்திரகலையையுடைய நீண்ட சடையையும்
 கையிலேபொருந்திய அகநினியையுமுடைய சங்கரமும்—அந
 தரிககரு அனநதம கலைநீதிகள சாற்று அரன - உமாதேவிகரு
 முடிவிலலாத சாததிரமாரகங்களை உடதேசிதத சங்காரகந
 தாவுமரகிய பரமசிவன—தநதநத கநதா - பெற்ற நனமைய
 யுடைய கநதசவாமிபாகியும்,—இகரு அனந தங்கு அலைநீச
 செயககன ஆம செந்திலார - கருமபுகளானவ அனநங
 கள இருககினந அலையையுடைய ஜலம பொருந்திய வயலக
 ளிலே உண்டாகப்பெற்ற திருச்செந்தூரையுடையவராகியுமி
 ருககினந முருகககடவுளுடைய—தனை ஆதரிகக - மாலைய
 வீருமபினமாததிரததில,—நததம கலைநீததக கரசசங்கங்கள
 இழநதேம - நமமுடைய வஸதிரததந நீங்கிக கையிலிருநந
 சங்கவனையலகளை இழநதனம ள்-று [முருகககடவுள பவனி
 வருதல கண்டு மால கொண்டு வஸதிரமும் வளையலுமிழநது
 நினந மகளிர சொல்லியது] (கௌ)

சங்கரியககநிகாததநின்ருதைதகையதென்னச
 சங்கரியககநிறைஞ்செழிறசெந்திறசடானனகரு
 சங்கரியககநிராநானிசைகினநசரணதகிறை
 சங்கரியககணததேயெறசெறியநதகநசினநதே

(ஆ - ள) சங்கரி அககம நிகாததநின் தாதை தகையது
 ளன்ன - உமாதேவியுடைய கண்ணிப்போனந உம்முடைய
 பிதாவாகிய பரமசிவனது செயகையைப்போல,—சங்கு அரி

யககா இறைஞ்சு எழிற செந்நிற சடானன - சங்கையுடைய
 வீஷ்ணுமூர்த்தியும் இயக்காக்களும் வணங்குகின்ற அழகையு
 டைய திருச்செந்திலரில் வாழும் ஆறுதிருமுகங்கையுடைய
 வரே,—சஞ்சம கரியக ககிரா இசைகின்ற சரணத்தினால் சங
 கரி - நாமரைமலரும் கருமபடியாக ஒளி பொருநதுகின்ற
 உமமுடைய பாதத்தினுறகொன்றநடும்—அக்கணத்தே ஏற
 செறி அநதகற்சினரது - அநதக்கணத்தே எனனைச சேரும்
 இயமனைக கோபிதது எ-று இயமனைக கோபிததுக கொன
 றருளுமெனக கூட்டிக (கஅ)

தகரனலங்கநிறைநிறத்தான செந்நிறநரைசங்கையு
 தகரனலங்கனளினுதனை சகினன றுழுகக
 தகரனலங்கடாரின நசுத்தியன று ளெனினர
 தகரனலங்கன று ளெனசீறிடநதக்கரனறே

(இ - ள) தகரன-மேடவாகனநதையுடையவராகியும்,—
 நல அங்கம சிதை நிறத்தான - நனமையாகிய திருமேனியிலே
 நிறைந்த வணஞ்சுமூர்த்தியுடையவராகியும்,—செந்தில தரதை -
 கிராச்செந்திலரில் வாழும் பிநாவாகியும்,—சங்கு ஏயந்த கரன
 அலங்கல நளினுதனைசகினன தாழ - சங்கு பொருநகிய
 கையையுடைய வீஷ்ணுமூர்த்தியும் மாலையையணிந்த நாமரை
 யாசனத்தினையுடைய பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற—அள
 கம் தகர நலங்களை நர நின்ற சத்தியன - அளகமானது மயிர
 சகரநாலாகிய இன்பத்தைத் தருமபடி நின்ற கிரியாசத்தியா
 கிய தெய்வயானையையுடையவராகியுமிருங்கின்ற கந்தசுவா
 மியினுடைய—தாளெனின - பாதமென்பேனாயின,—அநத
 கா அனலம கனன று ளெனச சீறிடந தக்கரனறு - யமனா
 வடவாழ்காக்கினி சவாலித்தாறபோலக கோபித்தறகுத் தக
 கவரலலா எ-று (கஆ)

தக்கனகத்தகினடறணித்தானயன்றனகதிசந
 தக்கனகத்தகிரிககரஞ்சுககங்கடநதளிககத

தக்கனகத்தியினையாளியெனெஞ்சநாஞ்சலசர
தக்கனகத்தினகரனறனசெந்திலைச்சர்திககுகுனெ

(இ - ள) தக்கன அகத்தின அடல தணிதநான (கதி) - தக்கனுடைய அகங்காரத்தினது வலிமைப்பா அடக்கிய உருத்திரமூர்த்தியுடைய பதத்தையும்—அயனற கதி - பிரமனுடைய பதத்தையும்—சந்தக கனகத திகிரி கரன ஆக்கங்கள் - அழகினையுடைய பொன்மயமாகிய சகநரத்தைத் தரித்தகையையுடைய விஷ்ணுவின்து செலவதத்தையும்—தந்து அளிககத தக்கன - தந்து காடகத்தக்கவா—அகர்தியின ஆளி - அகஸகியமகாமுனீவரை ஆடைருள்ளவரும்—என நெஞ்சதாம சலசம தக்கன நகு அததினகரன - எனையமமாகிய தாமரைமலருக்கு அன்பராசி விளங்குகின்ற அந்தரானசூரியருமாகிய முருகக்கடவுளானவா,—தன செந்திலை சர்திககுகின - தமமுடைய திருச்செந்தூரைச் சர்திககுகில ள்று முருகக்கடவுளானவா தமமுடைய திருச்செந்தூரைச் சர்திககுகில உருத்திரமூர்த்தியினுடைய பதத்தையும் பிரமனுடைய பதத்தையும் விஷ்ணுவின்னுடைய செலவதத்தையும் தந்து காக்கத்தக்கவரெனக் கூட்டுக (20)

சந்தத்தனத்திகடந்திறதநாசைதலத்தினிசரை
சந்தத்தனத்தினசைதீரடியனறனகிலிறசோ
சந்தத்தனத்தியநளாறனையதடக்கயலகரு
சந்தத்தனத்தினினங்கீழிழிசெந்திறறங்கினரகே

(இ - ள) சந்தத்தனத்திகள் தம திறத்து ஆசை - சந்தனத்தையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களது கரணத்தாலாகிய ஆசையையும்—தலத்தின இசை - மணனில வைக்கப்படும ஆசையையும்—சந்தத்தனத்தின நசை தீர் - அழகையுடைய பொன்னிலேறும் ஆசையையும் தீர்த்தநாளும,—அடியனறனது இல இல சந்து சோ அத்தன அகதி அதளானதனய - தமத்தியாராகிய சந்தரமூர்த்திராயனுடைய மனினவி

யாகிய பரவையினது வீட்டிலே தூதாகச சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—தடககயல கஞ்சம ததத நததினிணம கீழ் இழி செந்தில தங்கினறகு - பெரிய கயன்மச்சநகள் தாமரைமல ரிலே பாய (அகினமேறறுயினற) சங்குககூட்டடங்கள கீழேயி றங்கப்பெற்ற உமமுடைய திருச்செந்தூரிலே வந்த வசித்த எனக்கு எ-று. பரமசிவனுடைய குமாரரே எனக்குப் பெண களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும் மணணில் வைக்கப்ப டிமாசையையும் பொன்னிலேறுமாசையையும் தீர்த்தருளும எனககூட்டுக (உக)

தங்கச்சினகரநேராககலநதிச்சகநிறைநதார
தங்கச்சினகரநேயாதனயனறனககினிதார
தங்கச்சினகரீளசெந்தினூட்டிற்றனகரிதந
தங்கச்சினகரநகனனெனனங்கடையலாககே

(இ - ள) தங்க அச்சின அகரம நேராக் கலந்து இச்சகம நிறைநதார - பொருந்திய உயிரெழுத்துக்களுக்களுளே அகர மாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிரகளதோறும் பொருநகி இவ்வுலகத்திலே வியாபித்தவரும்—தம கச்சி நகரம நேயா - தமமுடைய காஞ்சீபுரத்தில விருப்பதையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய—தனயனறனக்கு இனிதாம - குமாரமாகிய முருகக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய—தங்கச சினகரம நீள செந தில நாட்டில - பொன்னாலாய கோயிலானது உயாநதிருக்க ப்பெற்ற திருச்செந்தூரைத் தன்னிடத்தைய நாட்டின்க ணணே—கரி தந்தத் தனம கச்சில நகர நற்கனன் என் நவ கள தையலாககு - யானைக்கோட்டைப்போலும் தனங்கள் கச்சளளே நினறும் பிதுங்குதற்கு நல்ல கனம யாது காரண ததாலுண்டாயது என்களுடைய பெண்ணுக்கு? எ-று. பாங கியே நீ சொல்லென்பது எஞ்சி நின்றது [செவிலி தலைவியின துழுவியிறுமாப்பைக கணடையுற்றுப் பாங்கியை வினாவல்]

யாகிய பரவையினது வீட்டிலே தூதாகச சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—தடககயல கஞ்சம ததத நததினினம கீழ் இழி செந்தில தங்கினறகு - பெரிய கயன்மச்சநகள் தாமரைமல ரிலே பாய (அகினமேறறுயினற) சங்குககூட்டடங்கள கீழேயி றங்கப்பெற்ற உமமுடைய திருச்செந்தூரிலே வந்த வசித்த எனககு எ-று. பரமசிவனுடைய குமாரரே எனககுப பெண களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும் மணணில் வைக்கப்ப டிமாசையையும் பொன்னிலேறுமாசையையும் தீர்த்தருளும எனககூட்டுக (உக)

தங்கச்சினகரநேராககலநதிச்சகநிறைநதார
தங்கச்சினகரநேயாதனயனறனககினிதார
தங்கச்சினகரீளசெந்தினூட்டிற்றனகரிதந
தங்கச்சினகரநகனனெனனங்கடையலாககே

(இ - ள) தங்க அச்சின அகரம நேராக் கலந்து இச்சகம நிறைநதார - பொருநதிய உயிரெழுத்துக்களுக்களுளளே அகர மாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிரகளதோறும் பொருநகி இவவுலகத்திலே வியாபித்தவரும்—தம கச்சி நகரம நேயா - தமமுடைய காஞ்சீபுரத்தில விருப்பதையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய—தனயனறனககு இனிதாம - குமாரமாகிய முருகக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய—தங்கச சினகரம ரீள செந தில நாட்டில - பொன்னாலாய கோயிலானது உயாநதிருக்க ப்பெற்ற திருச்செந்தூரைத தன்னிடத்தைய நாட்டின்க ணணே—கரி தந்தத தனம கச்சில நகர நற்கனன் என் நவ கள தையலாககு - யானைக்கோட்டைப்போலும் தனங்கள் கச்சளளே நினறும் பிதுங்குதற்கு நல்ல கனம யாது காரண ததாலுண்டாயது எனகளுடைய பெண்ணுககு? எ-று. பாங கியே நீ சொல்லென்பது எஞ்சி நின்றது [செவிலி தலைவியின துழுவியிறுமாப்பைக கணடையுற்றுப பாங்கியை வினாவல்]

அலரினனந்தலையாழிகண்டாங்குச்செவியினிடை
யலரினனநதநிகரயிலானசெந்திலையிழையை
யலரினனநதநினைநிலநதோநததற்கன்றயலா
ரலரினனநதஞ்சொலறகிடனொருசழிகின்றதே.

(இ - ள்.) ஆழி நனந்தலை அலரி கண்டாங்கு - சமுதகிரத
கினது நடுவிலே சூரியனதோன்றினறபோல—செவியினிடை
அலர் இனன் - மயிலவாகனதகிலே விளங்குகின்ற தலைவ
ரும்,—அநதம் நிகா அயிலான—அழகிய ஒளிபொருநகிய
வேலாயுதததை யுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளது—செந்
தில ஆயிழை - திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுகு—ஐய
லர் இனல நநத நினை நிலம தேர்நததறகு - ஐந்துபுஷ்பபாண
ங்களாலாகிய துன்பங்கெடுமபடி உனனை இந்நாட்டினக
ண்ணே தேடியதறகு—அன்று அயலார் அலரின் அனந்தம்
சொலறகு இடஞ் செஞ்சு அழிகின்றது- அந்நாளிலே அயலவ
ர்கள பழிமொழியாக அளவில்லாத வாராததைகளைப் பேசுதலு
ககு இடமரக மனம வருந்துகின்றது என்று [அலரறிவுறுத்தல]

தேயத்தியங்கியலகிறலகளிற்சென்றழக
டேயத்தியங்கியலையறிடங்கதிசேர்தலறைந்
தேயத்தியங்கினநித்திலந்தானெறிசெந்திலடைந
தேயத்தியங்கிதரித்தானறையறறெரிசெக்கினே

(இ - ள்) தேயத்த இயங்கி அலகில் தலககளில சென்று
அழகள தேயத்தியங்கி அலையல - தேசங்களதொழுகு சஞ்சரி
த்த அளவில்லாத கேசுத்திரங்களிலே போயக காலகள் தேயு
ம்படி தியங்கி அலையாதே,—கதி சோதல் திடம - மோகூந்
த்தை அடைதல் நிச்சயம்:—அறைந்து அத்தி அங்கு இனம
நித்திலம எறி செந்தில் அடைநது - ஆரவாரித்துச சமுத்திர
மானது அவ்விடத்திற் கூட்டமாகிய முத்துக்களைக கரையி

லெறியபபெற்ற திருச்செந்தூரைச் சேர்ந்து,—ஏய அதகி
அங்கி தரித்தான தனயன தெரிசிககின் - அவலிடத்திலிருக
கின்ற எலுமபையும் அக்கினியையும் தரித்த பரமசிவனுடைய
குமாரராகிய முருகக்கடவுளைத் தரிசிககில எ-று முருகக்கட
வுளைத் தரிசிககில மோகூத்ததையடைதல நிச்சயமெனக் கூட்
டுக மூன்றாமடியின முதலிலிருகும் ஏகாரமுடிசைநிலை ()

சிககத்தனங்கடிற் ககின்ற கன்னியா சிககத்தைகணே
சிககத்தனங்களித்தழிந்தேறகெழிற் செந்திறரி
சிககத்தனங்கழலையேத்தநலகினன் சோரிறைகா
சிக்கத்தனங்களிலேசன் நந்திறகநதனே

(இ - ள) சிககத்தனங்களை நிறககின்ற கன்னியா சிக
தைகள் நேசிகக - கண்டவர்கள் தங்கனிடத்தில அகப்படும
படி முலைகளைத் திறவரநின்ற பெண்களுடைய மனம விருமபு
மபொருட்டு—தனங்கள் அளித்தது அழிந்தேறகு—கிரவியங்களை
அவாகளுக்கே கொடுத்தது கெட்டவனாகிய எனக்கு—எழிற
கெழில தரிசிகக - அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசி
ப்பதற்கும்,—தன் அம் கழலை ஏத்த - தம்முடைய அழகிய
பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும்,—நல்கினன் - அருளசெய்தாரா—
சீர் நிறை காசிக கத்தன் நங்களை அகிலேசன தந்த நிறகந்
தன் - சிறப்புப்பொருளாகிய காசியில வீற்றிருக்கும் கருத்தா
வாகிய எங்களை விசுவநாதசுவாமி பெற்ற வலிமையையுடைய
கநதசுவாமியானவா எ-று. கநதசுவாமியானவா எனக்குத்
திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும் தம்முடைய பாதத்தைத்
துதிப்பதற்கும் அருளசெய்தாரெனக் கூட்டுக. (உரு)

கநதரங்கானந்தனிறசென்றடங்கிலென்காசிக்கநே
கநதரங்கானநதநண்ணிலென்கன்னியர்கட்டளக

கநதரங்கானநதநினரூடெழிற்செந்திறகணடிற்றைஞ்சிக
கநதரங்கானநதநலகசசனனங்கடநதிலரே

(இ - ள்.) கநதரம் கானநதநில சென்று அடங்கில
என் - முழையிலும் காட்டிலும் போய்ப புலனெடுங்க இருந்த
தற்ற பயன யாத்—காசிகு அநேகநதரம் கால நநத நண
ணில என் - காசிகு அநேகமுறை காலகள வருநதுமபடி
போனதினற பயன யாத்—கன்னியா கநதரம் கட்டு அள
கம காண் நநத நினறு ஆடு எழிற்செந்தில கண்டு இறைஞ்சி -
பெணகள் மேகம்போலும் நிறததையுடைய கட்டப்பட்ட
அளகத்திலே வாசம் மிக நினறு நடிகுகின்ற அழகையுடைய
திருச்செந்தூரைத தரிசித்தது வணங்கி,—கநதா அங்கு ஆனந
தம் நலக - முருககடவுள் அவவிடத்திற சிவானநதத்தை
அருள்—சன்னம் கடநதிலா - அதனாலே தங்கள பிறவியை
கீங்காதவாகள். ஏ-று சிவானநதம்போற காமயோகங்கள்
பயன்படா வென்பது கருத்து (உசு)

கடநந்தின்கதததளாடையாயெனைககாககன்றிகே
கடனநதிராணிறததாயென நாரணனகணடிற்றைஞ்செங்
கடநநதிராதனநயனறசெந்திலிறகாரிகையே
கடனநதியுக்கவகாதலாதேறிகலிகுகின்றதே

(இ - ள்) கடம் நந்து இல நாகதது அதள ஆடையாய -
மதங்கெடுதலிலலாத யானையினது தோலாகிய வஸ்கிரததை
யுடையவரே—எனைக காககல நிறகே கடன் - அடியேனை
இரட்சித்தல உமககே கடனும்—அநதி நாண நிறததாய
என் - செக்காமேகம் நாணததகக செந்நிறததையுடையவரே
என்று—நாரணன கண்டு இறைஞ்சி எங்களதம் நநதி நாதன்
தனயன் - விஷ்ணுமூத்தி கரிசித்தது வணங்குகின்ற எங்களு
டைய நநதியெனனும் பெயரைப்பொருநதிய பாமசிவனு

டைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளது—நட்செந்திலில் காரி கையே-நன்மையாகிய திருச்செந்தூரிலிருக்கமுபெண்ணே,-- கடல் நந்தின் நாயகம காதலர் தேரில் கலிககின்றது - சமுத் திரத்திலே தோன்றிய சங்குகளுடைய நாயகமாகிய வலம புரி உன்னுடைய தலைவரினது தேரிலே சததிககின்றது. எ-று [பாங்கி வலமபுரிகேட்டுத தலைவனது வரவறிவுறுததல] (உஎ)

கணககாகநாயகடின்காயநிலையெனககண்ணியெனன
கணக்காகநானலைநதெயததெனெழிறசெநதிறகநநெறறிக
கணககாகநாதந்தினறையேயினிககரதலினுற
கணககாகநாநிகாததேயழியகததின் காதலறறே

(இ - ள.) கணக காகம நாயகள தின் காயம நிலையெனக
கணணி - கூட்டமாகிய காகங்களும நாயகரும் உணகின்ற
சரீரத்தை நிதகியமென்று நினைதது,—எனன கணககு ஆக
நான அலைநது எயததேன - என்னதாறபரியததின் பொருட்டு
யான் அலைநது இளைததேன?—எழிறசெந்தில கரத - அழகை
யுடைய திருச்செந்தூரில வீற்றிருக்கக கந்தசுவாமீ,—நெறறி
ககண அககு ஆகநா தநத நினறையே - நெறறிககணைண
யும் எலுமபு மணியைத் தரித்த திருமேனியையுமுடைய பரம
சிவன் பெறற உம்மையே—இனிக காதலினால் கணக கா -
இனி விருப்பத்தினாலே தியானிககும்பொருட்டு (இடையூறு
வராமற)காததருளும்—கரு நிகாதது அழி அககததின் காதல்
அற்று—சொப்பனத்தைப்போன்று அழிகின்ற சரீரத்தில
வைத்த விருப்பம் நீங்கி. எ-று. கணண எனறது கண என
இடைககுறைந்து நினறது. சரீரத்தில வைத்த விருப்பம்
நீங்கி உமமையே தியானிககும்பொருட்டுக காத்தருளுமெனக
கூட்டுக (உஅ)

காதலையானின்றனககாக்கினனிநிக்காயந்தந்தே
காதலையானின்றனககாரணனடிக்கஞ்சங்கணீவ

காதலையானின் நகங்கரைநதேத்தரண்கணணியராக
காதலையானினறசங்கரணசேயசெந்திறகாககெயனே

(இ - ள்.) காதலையான் நின்றனக்கு ஆககினன் - விரு
ப்பத்தை நான உமமேலவைத்தேன;—இனிக் காயம தந்து
காதல - இனிச சரீரத்தைப் படைத்துக் கொல்லாதொழி
யும்.—ஐயான் - சூககுமருபியும்—இன தனம் காரணன -
இனிமையாகிய அருட்செல்வத்துக்குக் காரணரும்—அடிக
கஞ்சங்கள் நீங்காது அலையான் நின்று அகம கரைந்து ஏதது
அரண - தம்முடைய பாதமாகிய தாமரைமலாகளை நீங்காமல
திருப்பாறகடலிலே நித்திரைசெய்யும் விஷ்ணுமூத்தி முன்
னின்று மனம் உருகித் துறிககப்பெற்ற சங்காரகாததாவும்—
கணணி அராக காது அலையாநின்ற சங்கரண சேய - மலை
யாகச சாப்பம காதுகளிலே அசைகின்ற சுகஞ்செய்பவருமா
கிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,—செந்தில காககெயனே -
திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற கங்காபுத்திரரே எ-று சனனம
ரண துககங்களை நீக்கி நித்திய பேரின்பமயமாகிய மோக்ஷத
தைத் தந்தருளும் என்பது கருத்து (உக)

காயங்கலையநலியநதகணைகாலஞ்செய்ய
காயங்கலையதளானிலநீரழலகாறறெழிலா
காயங்கலையனலரிசித்ததாயினன்காதலழ
காயங்கலையதிருஞ்செந்திலாயெனககனறனெஞ்சே

(இ - ள்) காயம கலைய நலி அந்தகன் அணை காலம -
சரீரம் நீங்கும்படி வருத்துகின்ற இயமன்வருங்காலத்திலே—
செய்ய காயம கலை அதளான - (சாககியநாயனாரெறிந்த) செங்
கல்லாலாகிய சிவநத தழும்பையும் கலைமானினது தோலையு
முடையவராகியும்—நிலம் நீர் அழல காற்று எழில ஆகாயம
கலையன அலரி சித்த ஆயினன் - பிருதிவியும் அப்புஷ்பம் தேயு
வும் வாயுஷ்பம் அழகையுடைய ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும்

திருச்செந்திலர்தாதி

புறநாடிக் ஆனவராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய—
கீர்த்தி அழகு ஆய - **சூர்யராகிய** முருகக்கடவுளினது திருவு
ருவத்தை தியானி, —அவரு அலை அதிரும் செந்திலாய
என்க - அவவிடத்தே சமுத்திரம் ஒலிக்கின்ற திருச்செந்
தூரை யுடையவரே என்று சொல்லு, —கன்றவ நெருசே -
வருநதாதொழி என்மனமே எ-று எனமனமே இயமன்
வருவகாலத்திலே வருநதாதொழி முருகக்கடவுளினது திருவு
ருவத்தை தியானி திருச்செந்தூரையுடையவரே என்று
சொல்லு என்க கூட்டுக சீராரதியத்திலே மனமானது எப
பொருளிலே சிந்தனை வைத்ததோ அப்பொருளே கைகூடும்
என்பது சாதகிரசித்தம் ஆதலால், இப்படிச்சொன்னா என்க
காலத்திலும் இடைவிடாமல் வைத்த சிந்தனை எதுவோ
அதுவே சீராரதியத்திலும் வருவது ஆகையால், முருகக்கட-
வுளை தியானித்தலை என்காலத்திலும் இடைவிடாது செயதா
லொழிய சீராரதியத்திலே செயதல கூடாது எனவும், அத
லை எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டும் எனவும் அறிந்து
கொள்க (150)

திருச்செந்திரோட்டகயமகவந்தாதியுரை

முறையுபபெற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீரசோழியம்

(சித்திரக்கவி சூத்திரப் பகுதி)

சீ.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்பு
(1881)

ஏறியமாலேமாற் றேசக்கரமினத் தாலெழுத்தாற்
கூறியபாட்டு வினாவுத்தரமேக பாதமல்பித்
தேறியநாதை காப்புசகழிகுளஞ் சித்திப்பபா
வீறிய்கோமூத் திரியும்பிறவும் விரிந்துடையே.

(இ-ள்.) மாலேமாற்றுமுதற் கோமூத்தரியீரகக்கூறிய அனைத்
துஞ் சித்திரக்கவியாம்—எ-று. மாலேமாற்றுவது மீளவாசித்தாலும்
அதுவேயாவது. சக்கரமாவது நான்காரைச்சக்கரம் ஆரரைச்சக்
கரம் எட்டாரைச்சக்கரமுதலிய சக்கரமாக வாசிக்கலாவது. இனத்
தாலும் எழுத்தாலும் கூறிய பாட்டாவன வல்லினம் மெல்லினம்
இடையினத்தொன்றிலே வருதல் செய்யின் ஒரினப்பாட்டாம்.
ஒரெழுத்தாலே முதலும் வருவன ஒரெழுத்தாட்பாட்டாம். வினா
வுத்தரமாவது வினாவினுக்குச்சொன்ன உத்தரமெல்லாம் ஒன்றாகத்
தொகுக்க ஒருபொருள் பயப்பது. ஏகபாடும் நான்காலுச்சரிக்கப்
பொருள் வேறுவது.

வரலாறு;- காணிமாபூவரே ரேவபூமாணிகா. நீவாத மாத
வா தாமோக ராகமோ - தாவாத மாதவா நீ. இவை இறுதிமுத
லாக வாசித்தாலும் அவையேயாதலான் மாலேமாற்றாம. சக்கரக்கவி
வருமாறு;- மாதவா போதி வரதா வருள்மலா - பாதமே யோது

சுரரை - தீதகல - மாயா நெறியளிப்பாய் வாரன் பகலாச்சீர்த் -
 தாயாலலகிலருடான். இஃதார்தோறு நான்கெழுத்துநின்று கொப்
 பூழில் ரகாரம்பெற்றுக் குறட்டின் வசுதானாயென்னும் பெயாவந்து
 சக்கரத்திலிருபத்தெட்டெழுத்தாய் முடிந்த நான்காரைச்சக்கரம்
 தண்மலர் வில்ல்தன் போரா மமக்குந் தயையளித்த - சண்மலர்க்
 காவிக் கெதிரா வனவன்று கைப்பொலிந்த - பண்மலர் யாழ்ப்பாய்
 வாரார்வு சேர்ப்பதி நாகையிக்க - தண்மையகத்தப் பதுமத்த மாதர்
 தடங்கண்களே. இஃதார்தோறும் ஒன்ப்தெழுத்து நின்று கொப்
 பூழின்கண் ரகரவாகாரம் பெற்றுக் குறட்டிற் போதிவானவொன
 றுவந்து சக்கரத்திலிருபத்துநான்கெழுத்தாய் முடிந்த ஆறாசை
 சக்கரம். *மாலவனமுதலியவிமைய (வாதிபவானவ) (பத்பவான
 புயி) (பதிபவானபுயி) வெணமிககாலவெழி (னலல) (வ) (லல)
 னகாரியலவகிதன வெசெடனிணனுருவாரதெவாகாங்கதுவா (ண)
 (ன) (ன) நகம்காலசிலொன்றபொனநீவுளனெந்ரிபவ மமபாபூ
 ணவாசொன்னமனகா (லனும்) (லுனும்) (லனும்) னறுவெசவாலென
 (னும்) (னும்) (னும்) சமுகுநாடனமிலகனறுனணியவெனறுசந்த
 சொரி (யியொயிலெப) (யியொயிலெய) (யியொயிலெய) தாயயொ
 வினொககூந்தமொவகூழுவாமமா [வ] ணடாரதவினாசுகொலப
 பூணமலை [ச] சார (பி) (பி) (ம) மமமம (நதொ) (கெசா)
 (ததொ) னரியசசடையெதபூணடினியுயிமெறபொற்பொடெண
 னரியலாரன (எனெ) (மாலையிடதி) (யிடககினும்) (யிடககினும்) ஓடத

* இக்கவியும் இதன் கீழ் உரைத்த சித்திரத்தொகுதியும் பெரும்
 பான்மையும் பிரதிகளிலில்லை. உள்ள பிரதிகளிலும் காலாந்தரத்திற்
 கரல்கிதவழுக்களான் மிசமாறுபட்டிக்குடக்கினனை. கலியின் பிரத
 தார இலக்கணத்தால் ஆஃதோர் பேருஞ் செய்யென்று தோன்
 றுவதானும், ஏதாவதொருவகையாய் நாம அதனைத்திருகதி அச்சி
 வது தகுதியன்றலானும், அதன் நிச்சயரூபங்கண்டு சக்கரத
 தமைத்துக் காட்ட வல்ல சித்திரக்கவிசன் எவவிடத்தாயினு மிருத
 தல் கூடுமாதலானும், சித்திரக்கவிகளுட் தனக்கிணையல்லாத பெரு
 மாற்றலுடையதோ றுதனக்கவியை இறந்துபோகவிட மனமொவ
 வாமையானுந் தென்னா - டிலும் யாழ்ப்பாணத்தினுஞ் செனினைய்
 லுந் தமிழில் மிகப்பிரபல விந்துவான்களாயிருந்தோர் மூவரு
 டைய பிரதிகளிற் கண்டரூபமாக இதனைய்வீடம் பதிப்பித்திருக்
 கின்றோம். பிரதியில் ஒன்றற்கொன்று பேதப்பட்டவை ந்றை இரு
 தலைப்பிறையினுளளும் அதிகப்பட்டவைறறை இருந்த பபகரத்த
 னுள்ளுங் காட்டியிருக்கின்றோம்.

தமாலொளாயவிண்ணினிலலார (மணந) (மனை) (மனை)
 லலாரவிழ்ததனாசிற [ர] பபூககூற [விச] [விச] பணனெககொ
 (ப) (ம) (ப) பெண்ணாரநது (நிததலு) (நிசகலு) (நிசகலு)வாயததார
 நகொளகையெடுததாரதாலி (ல்) (வி) (வி) லொயெனவெத
 (ஆ) (ச) (து) (து) (நி) (னி) (னி) னை [யா] வெலெனதவளவன
 பாரியசிரெ. இது எட்டாராச்சக்கரம். இதற்குப் பிரத்தாரவிலக்
 கணமாவது; - எட்டாராய் நேமிபதினேழா யாதோறும் - பட்ட
 பதினேழெழுத்ததாய் - சுட்டிய - கொப்பூழி நீற்றெழுத்தாய்க்
 கொண்டபுறத் தண்டத்துத்-தப்பா விருபத் திரண்டெழுத்தாய்த்-
 தப்பேற - வீரெட்டடியு பெழிற்சக் கரக்கவியை - நேரிட் டெ
 முதி நிறுத்துக்காற் - சீரிட்ட - நவ்வு மனாடையி னன்கண்ணி
 நெத்தியலுஞ் - செவ்விதனை யீங்கியலச் செப்பிடுவ - நெவ்வாயு-
 மொன்றுவிட் டொன்ற மொள்ளேமி யெடமன்க - னின்றபுசுழ்
 வீரன் திருநாமம் - பின்ருமை-மன்னியவோ ரெட்டாரு மாலைமாற்
 ருமதுவு - முன்னு சுழிருளமு மோரடியார் - துன்னிய - வீரடியுங்
 கோழத் திரியார் சயிழ்க்குட்டுக் - கரிய கூட சதுக்கமாஞ்-சீரிய-
 விற்றூட்டு மேது வெறுமியவையா மிந்தூலிற் - கற்பீர் சுருத்தாக்
 கனையுரைத்த - பொற்பார் - கவ்யென்றும் வள்ளுவன்பு மூன்றினு
 மூன்று - செவ்யென்றும் வந்து சிறச்சும் - புவியின்க - னென்றாக்
 கொன் துள்ளாப் பதினெட்டு வட்டமிட - நின்றபதி நேரூ நிலத்
 து. ஒன்றுக்கொன்றுள்ளாகப் பதினெட்டுவட்டங்கிறப் பதினேழு
 நேமியுளவாம். அதன்கண் இச்சக்கரக்கவியைப் புறத்துநின்றும்
 வலமாகக்கடலாகவுமெழுதிப்போதவுபெழுதி இவ்வண்ணமுறைடா
 னே எட்டடியுமெழுதுவது. எட்டாமடியினிறுதி தொடங்கிப் புற
 நேமித்துண்டமெட்டிளும் ஒருதுண்டத்துக்கோடியாக எழுதுவது.
 இவ்வண்ணமெழுது முன்பிலெட்டடியின் தண்டவெழுத்தப் பிள்
 பிலெட்டடிக்கீற்றெழுத்தாம். இதன்கணிரண்டா நேமியிற் கயிலருவ
 கரளும் நான்காரேமியிற் காவேரிவல்லவளும் ஆளுநேமியிற் கண்
 னுமுனறிவளும் எட்டாரேமியிற் கிகாலகன்னளும் பத்தாரேமி
 யில் விக்கிரமசோழனும் பன்னிரண்டாரேமியில் வளவநாராயண
 னும் பதினாலாரேமியில் வீரராசேந்திரனும் பதினாறாரேமியிற் பர
 நிருபகாலனுமென எட்டுப்பெயரும் புலப்படும். இதன்கண் வினை
 தேர்வீர சோழ னலர்வனம் வானரிமாரனாலையோ மணிவீர நாரா
 யணனாவது என்னுந் தமிழ்க்கூட சதுக்கமும், வீரத்தால் விண்

னாதல் மெய்த்தவத்தால் வீடாத - லாரத்தா லாள்வதெவர் தாடே
 றச் - ஓரோத்த - மின்னார் படைத்தடக்கை வீரரா சேந்திரனாக்
 கொன்னாராய் வாழ்வ துறின்; விண்கூ டலசங்க மத்துடைந்தவேல்
 வடுக - ரெண்கூ டலறு மிருங்கானிற் - கண்கூடப் - பண்ணினான்
 றன்னுடைய பாதம் பணியாமைக். கெண்ணினார் சேரு மீடம்;
 ஈண்டுதூல் சண்டா னெழின்மலைக் கூற்றத்துப் - பூண்டபுசுட்
 பொன்பற்றி காவலனே - மூண்டவரை - வெலும் படைத்தடக்
 கை வெற்றிபுனை மாழன்றண் - சொல்லின் படியே தொகுத்து;
 மின்னார் வழவேறகை வீரரா சேந்திரன்மன் - பொன்னார் பதயுக்
 ளம் போற்றாது - கன்னடர் - புண்கூடலசங்க மத்தினோடும் போ
 ருடைந்தார் - நன்கூ டலசங்க மத்து என்றும் வெண்பாக்களுங்
 சாதைகரப்பாய் வந்தன. இவற்றினிறுதிவெண்பாவின் நாலாமடிக்
 கெழுத்து முன்னின்ற மூன்றடியும் பெருக்கிக் கொள்ள வந்தமை
 யாற் கூடசதுக்கமுமாயிற்று. மலைமாற்றின் முன்பு சொன்னதும்
 இதனுள் அடங்கியதெனக்காண்க. கய (லி) (லீ) (வி) யலகொவள
 வனறனைச (ச) (ச) (சா) ததிரம. இது ஏகபாதம். இதனை நாற்கா
 லுச்சரித்துப் பொருளை வேறுக்கிக் கண்டுகொள்க. பாரினனகு
 டையினகண்டலங்குவெ - சிரி (நிர) (னிர) (னிர) தற்கிருந (த) (த)
 (கி) மா (லீ) (ர) (ர) னெ. இது இருபாதம். இதனை இருகாலுச்ச
 ரித்துப் பொருள்வேறுக்கிக் கண்டுகொள்க. கொவனமலை (ம)
 (ப) (ப) றாவாசொ (ந) (ந) (ந) தாவாமலை (வ) (ம) (ம) றானமா
 சசு. இதனை இரண்டு வரியாக எழுதிக் கோமூத்திரியாக வாசித்
 துக்கொள்க. காதமதநிடதுலககண்ணினமாணபெருதமாளிதாது
 மாண்டதனதுகுறுகுமாநி. இதனை ரெட்டெழுத்தியன்ற நாலுவி
 யாக எழுதிச் சுழிசுளமாக வாசித்துக்கொள்க. இதனையே சது
 ரங்கவறையின் ஈட் தலைதமொரூகத் திரட்டியெழுதித் துவாசியாய்
 வருமாறு கண்டுகொள்க. புவிதானிடதுலவிண்டா (ர) (ந) (ர)
 றாட்டயதுநாடா [ர] ளா [ன்] கிமுட்டவிராசெந்திராநி. இதனை
 முன்பிற் காதைகரப்பிற் சுழிசுளமாக வாசிக்க. இச்சொன்ன சித்
 திரக்கவிகளோடுகூடத் தானந்தவமிரண்டுஞ் செவிக்குணவு முப்
 பமைந்தற்றற்புலவியும் என்னுங் குறள் மூன்றும் எட்டரைச்
 சதுக்கத்துட் காதைகரப்பாய்வந்தன.

பிறவுமென்றதனால், மலைமாற்றே சக்கராஞ்சுழிசுள - மேக
 பாத மெழுகூற்றிருக்கை - காதைகரப்பே கரந்தறைபாட்டே து

சங்கொளலே வாவன்றாற்றுக் - கூடசதுக்கள் கோமூத்திரியே -
யோரொழுத்தினத்தா லுயர்ந்தபாட்டே - பாதமயக்கே பாவிற்பு
புணாப்பிப - யொற்றுப்பெயர்ந்த லொருபொருட்பாட்டே - இத
திரப்பாவே விசித்திரப்பாவே - விசுற்புடையே வினுவத்தாரமே -
சருப்பதோ பததிரஞ் சார்ந்த வெழுத்து - வருத்தனைமறமும் வட
தூற்கடலு - லொருங்குடன வைத்த வுதாரணநோக்கி - விரித்
துமுடிக்கு மிறைக்கவ்ப்பாட்டே - யுருவகமாதி விராவியலீறாய -
வருமலங்காரமும் வாழ்த்தும்வசையுங் - கவியேசுமகனவாநுவாக்
கியென் - நவர்கடம் மையு மவையி னமைதியும் - பாடுதன்மரபு
தாரணப்பகுதியு - மானந்தமுதலிய லுனமுன் செய்யுளும் -
விளம்பினதியற்கையு நரம்புவிசுற்பமும் - பண்ணுந்திறனும் பாசு
யுங்கூட்டமு - மெண்ணியதினையு மிருதுவுங்காலமு - மெண்வகை
மணமு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ் - செந்தூறைமார்க்கமும் வெண்
இறைமார்க்கமுந் - தந்திரவுத்தியுந் தருக்கமுட்டியு - முந்துதான்
முடிந்த முறைமையின் வழாமை - வந்தனபிறவும் வகுத்தினத்த
பாப்பா - னந்தமில்கேள்வி யாசிரியன்னே, என்றிறிந்தசாகாரஞர்
கூறியனகொள்க. எழுக்கூற்றிருக்கையாவது எழுவரி மூன்றறை
முதல் ஒன்றற்கொன்றிரண்டறை மேற்பட முறையாகக்கீறி -
முறையே மக்சுள் போக்கும் போந்துமீள்வும் ஆழிம்பெற்றியின்
வழுவாமல் ஒன்று முதலாகப் பாடுவது. கார்த்துறைபாட்டா
வது ஒருபாட்டைச் செவ்வையெழுதினால் ஈற்றுமொழிக்கீரு முத
லாமெழுத்துத்தொடங்கி ஒன்றுவிட்டுவாசிக்க மற்றொரு பாட்
டாவது. துசங்கொளலாவது ஒருவன் ஒரு வெண்பாச்சொன்னால்
அதனீறே முதலெழுத்தாக மற்றொரு வெண்பாப்பாடுவது. வா
வன் ஞாற்றுவது முத்தறக்கொடுத்த வெழுத்துக்கீறுபாடிப்பின்
னைக்கொடுத்த எழுத்துக்கீற்றயல்பாடி அதன்பின்புகொடுத்த
எழுத்துக்கிரண்டாமடிபாடி அதன்பின்புகொடுத்த எழுத்திற
பாடிமுடிப்பது. பாதமயக்கமாவது மூவர்மூன்றரசிரியவடிசொன்
னாற் தானோடிசொல்லிக் கிரியைகொளுத்துவது. பாவிற்புணர்ப்
பாவது நால்வர் நான்கடிக்கீற்றுசொன்னால் இவன் நாலடிக்
கும் முதல்பாடிப்பொருண்முடிப்பது. ஒற்றுப்பெயர்ந்தலென்பது
ஒருமொழியைப்பாடி நிறுத்திவைத்துப் பிறிதொரு பொருள்
படப் பாடுவதும் பலபெயர்க்கூட்டம் ஒருபொருள்வரப்பாடுவது
மென இரண்டிவகைப்படும். ஒரு பொருட்பாட்டாவது ஒன்றினை

யே துணித்துப்பாடுவது. சித்திரப்பாவாவது நான்குகூட மனவெல்லாம் பத்தாகவும் மூன்றுகூட மனவெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாழ்ந்துமெண்வழுவாமற் பாடுவது. இருவ ரெழுநாள மாறமர்ந்தாக் கோயி - லொருவனை யெட்டா வு வந்தேன் - பொருவிவா - நந்த யான் முக்கண்ணு னாற்கதி யொன்பாடு - டைந்தகலை தந்தா னை இதனை ஒன்பதையாகக் கீறிக்கண்டுகொள்க. இனி விசித்திரப்பாவாவது எங்கும் ஏழறையாகக் கீறி மேலொழுது துண்மொழு முதலாகியவெழுத்து ஒருபொருள்பயக்கநிறுவி அவ்வெழுத்துக்களே எங்குமொழுதுங் கண்ணறையும் பாடமும்நிறுவி ஒரெழுத்துக்கோரடிவரப்பாடுவது. விகற்பநடையாவது வேறுபட்ட நடையுடைத்தாவது. சருப்பதோபத்திரமாவது எட்டெட்டெழுத்தின் அறை அறுபத்துநான்குவரக்கீறி அவை மாலைமாற்றுஞ் சழிசூழ முமாய் வரப்பாடுவது. ஒரெழுத்துமுதலாக ஒவ்வொன்று சகீசெந்தேறிய எழுத்தின் முடையே பிறிது பொருள் பயக்கப்பாடுவது எழுத்துவருத்தனை. மரத்தினை யோரெழுத்துச்சொல்லு மற்றென்று - நிரப்பிட நீரிப்பூ வொன்று - நிரப்பிய - வேறே ரெழுத்துய்க்க வீரரா சேநதிராட - டாறு மெளவுகாக்க லாம் மெய்வாழ்த்தும் இருபுறவாழ்த்துமெனவாழ்த்திரண்டுகைப்படும் மெய்வகையும் இருபுறவகையுமென வகையுமிரண்டுகைப்படும் ஆசகவியு டுதரகவியுஞ் சித்திரகவியும் வித்தாரகவியுமெனக் கவிகள் நால்வகையராவர். கடுங்கவி இன்பகவி அருங்கவி பெருங்கவி வனவுமெனயும், கமகனாவான் உல்ல நூலறிவினும் மதியினத பெருமையாலும் கல்லாதநூல்களையுங் கற்றோர்வியப்பத் தந்துரைக்கும் புலவெனனக்கொள்க. வாதியாவான் காரணமும் மேற்கோளு மெடுத்துக்காட்டிப் பிறன்கோள்மறுததுத் தன்மத நிறுத்திப் பாடுவான். வாக்கியாவான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு நான்மையும் விரித்துச்சொல்லுமாசிரியன். அவையினுமதியாவது நல்லோரிருந்த நல்லகையுந் தியோரிருந்த தீயகையுமெனக்கொள்க. பாடி தன்மரபுந் தாரணைப் பகுதியும் வன்ன மரபுள்ளந் தாரணை நாலுள்ளந் சண்டுகொள்க. *ஆனந்தமுதலிய ஜானஞ் செய்யுளின் குற்ற மாமெனக் கொள்க. செய்யுளாவன தனிகிலைச்செய்யுளுந் தொடரிலைச்செய்யுளுந் தனிப்பாதச் செய்யுளுமெனக்கொள்க. விளப்பினதிறற்கை விரிக்குங்கலை-யாரியந் தமிழினெடு நேரிதி னடக்கியலகின் றேற்றமு முழியி னிறுதியு - மல்கெழுண்ணூற் றறுவாதியற்கையும் - வேதநாலும் வேதியரொழுக்கமு - மாதிகாலத் தரசு செய்யற்கையும் - மப்பா னுட்டா ரறியும் வகையா - லாடியும் பாடியு மமைவரக் கிளத்தல். நரம்பாவன, குரலேதுத்தங் கைக்கலை

*ஆனந்தம் எழுத்தானந்தஞ்சொல்லானந்தம்பொருளானந்தம் அக்கானந்தந் தொடையானந்தமெனப் பாட்டுடைத் தலைவனைப்பற்றுவரும், முதலிய என்னதனால் ஒன்பதுவழுவும் ஆறும்லைவுங்கொள்க

யுழையினி - விளிதாரமென வேழநரம்பே. பண்ணுகை பாலை யாழ் குறிஞ்சியாழ் மருதயாழ் செவ்வழியாழென ஈர்ந்து. திற னாவை, அராகம் நேர்நிறம் வறபுக் குறுங்கல் - யாகநான்கு பாலை யாட்டிற்றனே. நைவளங்காந்தராம் பஞ்சரப்படுபலை-மருமெனாடு செத்திறங் குறிஞ்சியாட்டிற்றனே. நவிரேவடுகு குறிஞ்சியேத்திற மென் - நிலைநான்கு மருதயாட்டிற்றனே. நேர்நிறம்பியாதிரம் யாமயாழ்சாதாரி-யென்றிவைநான்குசெவ் வழியாட்டிற்றனே. பாலை பாவனை செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை கொ ட்டிப்பாலை இண்பாலை விளிப்பாலைமென எழுமென்ப. கூட்டமா வன எழுவகையகத்திற் கண்டுகொள்க. திணையாவன அகமே அகப் புறமே புறமே புறப்புறமேயென நான்கென்ப. திணையின் பகுதி யாவும் பொருள்திகாரத்திற் கண்டுகொள்க. இருதுவாவன காரே கூடும் முன்புன்பினி சிரிளவேனிலொடு முதவேனிலென ஆறும். காலமாவன நற்காலமுந்தீக்காலமுமென்பன. மணமெட்டாவன;- ஒப்பானுக் கொப்பானோர் பூப்பு நிகழ்நதபி - னிப்பான் மதி தோன்றா வெல்லைக்க - ணப்பாற் - நருமமே போற்றிமுன் நக்கா னுக் கீதல் - பிரமமே யென்ப பெயர்; என்பதனாற் பிரமமறிக. கொடுப்பான் கொடுத்தழிக் கொண்டபொழுத-மடுப்பாங் கரித்தற் கமைந்தார் - மடுப்பா - னிரண்டா மடங்குடுப ஐதலே மாய - னிரண்டா மணத்தி னியல்பு, என்றமையாற பிரசாபத்யமறிக. -இதகுரம்போ லொப்பவருக் கொட்பவ ரென்றெட்டாடீ - பொற்றொ ளாமபி னுடு புனலினிடை-முற்கொணர்ந்தது - வாறொடுங்கு மென் முலையை வாழ்க்கைக் கமைப்பரே - லாரிடம்பே ராகுமதந்த; என்றமையால் ஆரிடமறிக. தெய்வந் தொழுதபெற்ற சேயிழை யை யொப்புமையா-னெய்வந்த தீமுன்னா நேர்வனாஉங் - கைவந்த- டீவள்வீ யகத்து வினையான் விழைபொருளா - யாள்வனாஉங் தெய் வமண மாம, இதனாற தெய்வமணமறிக. முனை வினையின் முறை யாற களாவியலாற - கன்னியைக் கண்டிடன் காதுவித்துப்-பின்ன - ருள நிகழார்வ முறைதொத் துறுதல்-வளபிரகாந் தாடப மணம்; என்றமையாற் காந்தர்வமணமறிக. வில்லேற்றல் வேழமுடறன மெய் மதவலியாற் - கொல்லேறறை நண்ணியே சொன்னுதல் பொன் - னல்லாட் - கரிடன வீத லகர மகர-ரரியன வாற்று மணம், என்றமையால் அசுரமணமறிக. பூற்றுசிலான் வன்மைமே வீட்டுப் புதவடைந்த - பாய்ந்து வலித்துக்கைப் பறதிக்கொண் - டேந்திழையை - யெய்தப் படுத லிராக்கதமா மென்பரே - மைதீர் நதார சொன்ன சணம், என்றமையால் இராக்கதமணமறிக. மஞ்சிற் களித்தல் மயங்குதல் மாழாத்த - லஞ்ச லறிவ்முத்தல் சாவுதலிற்- துஞ்சின - யிணை மறத்தால் விழைந்தகடு செய்வதே - பிணைப் பிச்சாசமணம்; என்பதனாற் பிச்சாசமணமறிக. எழுத்துஞ்சொல்லும் கூவ்வதிகாரங்கனாலறிக. செந்தறைமாரக்கமும் வெண்ணிறை மார்க்கமுமாவன;- நாற்பெரும் பண்ணு மதினெழு திறனுந்-தோற

திய விண்ணிசை செந்துறை யாகும்; எனைய வெல்லாம் வெண்டுறை யாகுமென்பதனாலறிக. தந்திரவுத்தி முன்பேசொல்லியன, தருக்க மாவது நியாயசூடாமணி புதியாதுப்பமாதிபவற்றுட் கண்டு கொள்சு. (க.க)

இடையேவடவெழுத் தெய்தில்விரவிய லீண்டெதுகை நடையேதுமில்லா மணிப்பிரவாளநற்றெய்வசொலலின் கிடையேமுடியும் பதமுடைத்தரங்கின விக்கவியின் றெடையேதுறைநற் பிரளிகையாது துணிந்தறியே.

(இ-ள்.) வடவெழுத்து விரவுவது விரவியலாம். வடமொழி விரவின் மணிப்பிரவாளமாம். அதற்கெதுகையில்கை. கிளவிக் கவியுந் துறைக்கவியும் பிரளிகைமுதலியவினாவிக்கவியும் அறிக—
எ - று, (ச.0)

மறங்கனி காது வயிரபஞ்சம்பிர தந்தவசு குறங்கணிகமுமுத லாந்துறையாகுந் குவலயத்தே நுறமபலபோக்குங் கிளவிக் கவியெய் யுளின்பயனே யறம்பொருளின்ப மொடுவீடெனவறி யாரணங்கே.

(இ-ள்) மறங்கனி காது வயிரபஞ்சம்பிரதந் தவசு குறங்க் கணிக முதலான வெல்லாந் துறைக்கவியாம். திறம் பல்பொக் குந் கிளவிக்கவி. செய்யுளின்பயன் தர்மார்த்த காமமோக்ஷ மென்ப—எ-று. (ச.க)

அலங்கார முற்றும்.

குண்டியலங்காரம்

(சித்திரக்கவி கூத்திரப் பகுதி)

அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் புதுக்கல்ய பதிப்பு
(1903)

தண்டியலங்காரம்

மூலமும் உரையும்

இவ்வுரை

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியும்
பாலவனத்தம் ஜமீந்தாருமாகவிருந்த
ராஜராஜ ஸ்ரீமாத்

இராமநாதபுரம்

பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள்

விரும்பியவாறு

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்

அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்

புதுக்கிபுது

இவை

சுன்னாகம்

கு. அம்பலவாணபிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

1926

2. சித்திரகவி

கூக. கோழத் திரியே கூட சதுர்த்தம்
மாலே மாற்றே யெழுத்து வருத்தநம்
நாக பந்தம் வினாவத் தரமே
காதை கரப்பே கரந்துறைச் செய்யுள்
சக்கரஞ் சுழிசுளஞ் சருப்பதோ பத்திரம்
அக்கர சுதகமு மவற்றின் பால.

இதன்பொருள் - கோழத்திரி முதலியவைகளும்
அவ்வலங்காரத்தின் பாலனவாய் வரும் என்றவாறு.

க. கோழத்திரி

கோழத்திரவடிவமாக அமைக்கப்பட்ட ரேகையிலே
எழுத்துக்கள் அமைத்துப் பாடப்படுவது கோழத்திரி
யாகும்.

கடு

கோ - பசு. மூத்திரி - மூத்திரவடிவுடையது.

உதாரணம்:

‘பருவ மாக விதோகன மாலையே
பொருவி லாவுழை மேவன கானமே
மருவு மாசை விடாகன மாலையே
வெருவ லாயிழை பூவணி காலமே.’

எனவரும்.

உ. கூடசதுர்த்தம்

நான்காமடி யெழுத்துக்கள் ஏனைய மூன்றடிகளுள்ளும்
மறைந்து நிற்குமாறு பாடப்படுவது கூடசதுர்த்தமாகும்.

கூடம் - மறைவு. சதுர்த்தம் - நான்காவது. மறைவான
நான்காமடியுடையதென்றவாறு.

உதாரணம்:

‘புகைத்தகைச் சொற்படைக் கைக்கதக்
கட்பிறைப் பற்கறுத்த
பகைத்திறச் சொற்கெடச் செற்றகச்
சிப்பதித் தூக்கைபொற்புத்
தகைத்ததித் தித்ததுத் தத்தசொற்
றத்தைப்பத் தித்திறத்தே
திகைத்தசித் தத்தைத் துடைத்தபிற்
பற்றுக் கெடக்கற்பதே.’

எனவரும்.

இங்கே நான்காமடியிலுள்ள எழுத்துக்களெல்லாம் மற்
றைய மூன்றடிகளுள்ளும் நிற்குமாறுணர்சு.

ஊ. மாலையொன்று

மாலையொன்றுவது இறுதியிலே தொடங்கிப் படிக்கும்
போதும் முதற்கணின்று படிக்கும்போது முடிந்தவாறு போல
முடியும்படி எழுத்துக்களமைத்துப் பாடப்படுவதாகும்.

மலை - வரிசை. மாற்று - மாறுதலுடையது.

கௌட

தண்டியலங்காரம்

‘ஒருசெய்யுண் முதலீ றுரைக்கினு மஃதாய்
வருவதை மால மார்பென மொழிப.’

என்பது மாறனலங்காரம். உதாரணம் :

‘நீவாத மாதவா தாமோக ராகமோ
தாவாத மாதவா நீ.’

எனவும்,

‘வாயாயா நீகாவா யாதாமா தாமாதா
யாவாகா நீயாயா வா.’

எனவும் வரும்.

இக்குறள் வெண்பாக்கள் இறுதியிலே தொடங்கிப் படிக்கும்போதும், முதற்கணின்று படிக்கும்போது முடிவது போல முடியுமாறுணர்க.

ச. எழுத்துவருத்தனம்

எழுத்துவருத்தனமாவது யாதேனும் ஒரு பொருள் பயக்கும் ஒரு மொழியை எடுத்துக்கொண்டு அது தானே வெவ்வேறு சொல்லாய் வெவ்வேறு பொருள்படுமாறு எழுத்துக்களை ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்து வளர்ப்பதுவாகும்.

வருத்தனம் - வளர்த்தல்.

உதாரணம் :

‘எந்திய வெண்படையு முன்னு னெடுத்ததுவும்
பூந்துகினு மாலுந்தி பூத்த சையும் — வாய்ந்த
உலைவி லெழுத்தடைவே யோரொன்றச் சேர்க்கத்
தலைமலைபொன் ருமரையென் ரும்.’

எனவரும்.

இங்கே சங்கென்னும் பொருளுடைய ‘கம்பு’ என்பதிலே ‘கம்’ என்பதனை எடுத்துக்கொண்டு அதன்மேல் ‘ந’ என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்க அது தானே ‘நகம்’ என வேறொரு சொல்லாய் மலை என்னும் பொருளும், ‘நகம்’ என்

பதன்மேல் 'க' என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்கக் 'கநகம்' என வேறொரு சொல்லாய்ப் பொன் என்னும் பொருளும், 'கநகம்' என்பதன்மேல் 'கோ' என்னும் எழுத்தினைச் சேர்க்கக் 'கோகநகம்' என வேறொரு சொல்லாய்த் தாமரை என்னும் பொருளும் படுமாறறிக.

௫. நாகபந்தம்

நாகபந்தமாவது இரண்டு பாம்புகள் புணர்ந்து விளையாடுவன போலத் தோன்றும்படி உபதேசமுறைப்படி சித்திரித்த அறைகளிலே எழுத்துக்களைத் தொகையிற் சுருங்கிப் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்துப் பாடப்படுவதுவாகும்.

நாகம் - பாம்பு. பந்தம் - சிறை, ஒடுக்குதல்.

உதாரணம் :

'அருளின் நிருவுருவே யம்பலத்தா யும்பர்
தெருளின் மருவாச் சீர்ச்சீரே — பொருவிலா
ஒன்றே யுமையா னுடனே யுருத்தரு
குன்றே தெருள வரள்.'

எனவும்,

'மருவினவ ருளத்தே வாழ்சுட ராய்கஞ்சு
பெருவொளியான் மேயபெருஞ் சோதித் — திருவிலா
வானஞ் சுருங்க மிகுசுடரே சித்த
மயரு மளவை யொழி.'

எனவும் வரும்.

இக்கவிகளிரண்டினையும் இரண்டு பாம்புகள் பின்னிப் புணர்ந்து விளையாடுவன போலாக உபதேசமுறைப்படி சித்திரிக்கப்பட்ட அறைகளிலே எழுதும்போது இவ்விரண்டிலுமுள்ள நூற்றுப்பதினெட்டெழுத்துக்களுந் தொண்ணூற்றாறு அமைபும். இருகவிகளிலுமுள்ள முதலெழுத்துக்களிரண்டும் ஒவ்வொன்றாக இரண்டு தலைகளிலும், ஐவைந்தாக எழுத்துக்களிருபது நான்கு மூலைகளிலும், ஐவைந்தாக எழுத்துக்கள் பத்து இரு வயிறுகளிலும், எழுத்துக்கள் ஒன்பது இரண்டு வால்களிலும், எஞ்சிய எழுத்துக்கள் நடுவி

லுள்ள உறுப்புக்களிலுமாக எழுதப்படும். இருபத்திரண்டெழுத்துக்கள் சந்திகளிலே நின்று இரு கவிகளுக்கும் பொதுவாகப் படிக்கப்பட்டு நாற்பத்து நான்கெழுத்துக்களாகும். சந்திகளுக்கிடையிலும் ஒவ்வொருபகுதி நிற்கும்.

க. வினாவுத்தரம்

பல மொழிகளாகப் பிரிந்து பொருள்படத்தக்க ஒரு பெயரை எடுத்துக்கொண்டு அம்மொழிகளே விடைகளா மாறு வினாக்களை வினாவி அப்பெயரையுங் கூறி முடிப்பது வினாவுத்தரமாகும். உதாரணம் :

‘பூமகள்யார் போவாண யேவுவா நென்னுரைக்கும்
நாமம் பொருசரத்திற் கென்னென்பர் — தாமழகின்
பேரென் பிறைசூழும் பெம்மா னுவந்துறையுஞ்
சேர்வென் திருவேகம் பம்.’

எனவரும்.

இங்கே கூறப்பட்ட திருவேகம்பம் என்னும் பெயரிலே “திரு” என்பது ‘பூமகள் யார்’ என்னும் வினாவிற்கும், ‘ஏகு’ என்பது ‘போவாண யேவுவா நென்னுரைக்கும்’ என்னும் வினாவிற்கும், ‘அம்பு’ என்பது ‘நாமம் பொருசரத்திற் கென்’ என்னும் வினாவிற்கும், ‘அம்’ என்பது ‘அழகின் பேரென்’ என்னும் வினாவிற்கும் உத்தரமாயமைந்தவாறறிக. திரு + ஏகு + அம்பு + அம் = திருவேகம்பம்.

எ. காதைகரப்பு

யாதேனும் ஒரு செய்யுளுக்குரிய எழுத்துக்களெல்லாந் தேடி எடுக்கத்தக்கனவாக ஆங்காங்கமைத்துப் பாடி அச்செய்யுளை மறைத்துவைப்பது காதைகரப்பாகும்.

காதை - கவி. கரப்பு - மறைத்தல்.

உதாரணம் :

‘அகல்குற் றேரே யதர மமுதம்
பகர்தற் கரிதிடையும் பார்க்கின் — முகமதிய

கள்கூ

தண்டியலங்காரம்

முத்தென்ன லாமுறுவன் மாதர் முழுநீல
மைத்தடங்கண் வெவ்வேறு வான்?

எனவரும். இங்கே,

‘அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதிரி
பகவன் முதற்றே யுலகு.’

என்னுங் குறளிலுள்ள எழுத்துக்களெல்லாம் ஆங்காங்கு வரு
மாறமைத்து அக்குறட்கவியை மறைத்தவாறுணர்க.

அ. கரந்துறைப்பாட்டு

ஒவ்வொருமுத்து இடைவிட்டுப் படிக்கும்போது
வேறும் ஒரு கவி தோன்றும்படி எழுத்துக்கள் அமைத்துப்
பாடப்படுவது கரந்துறைப் பாட்டாகும்.

கரந்துறைப்பாட்டு - கரந்துறைவதையுடைய பாட்டு.

‘முதலொரு செய்யுண் முடித்தத னீற்றின்
பதமத னிறுதியிற் பயிலெழுத் துத்தொடுத்
திடையிட் டிட்டெதி ரேறும் முதலய
லடைதரப் பிற்தொரு செய்யுள் கரந்தந்
குறைவது கரந்துறைச் செய்யு ளாகும்.’

என்பது மாறனலங்காரம். உதாரணம் :

‘தாயேயா நோவவா வீரு வெமன்னனை
பின்னை வெருவா வருவதொ ரத்தப
வெம்புகல் வேறிருத்தி வைத்திசி னிச்சைகவர்
தாவா வருங்கலகீ யே.’

எனவரும். இங்கே இறுதியிலுள்ள ‘க’ என்னும் எழுத்திலே
தொடங்கி ஒவ்வொருமுத்து இடைவிட்டுப் படித்துச் செல்
லும்போது,

‘கருவார் கசசித்
திருவே கம்பத்
தொருவா வென்னை
மருவா நோயே.’

என்னுந் தேவாரந் தோன்றுமாறுணர்க.

கூ. சக்கரபந்தம்

வண்டியின் சில்லுப்போல அமைக்கப்பட்ட சித்திரத் திலே சில உறுப்பிலே எழுத்துக்கள் பொதுவாக நிற்கும்படி அமைத்துப் பாடப்படுவது சக்கரபந்தமாகும்.

சக்கரம் - வண்டியின் சில்லு, பந்தம் - கட்டு, ஒடுக்குதல்.

‘சக்கரத் துட்டடு மாறுத றுனே
சக்கர பந்த மெனச்சாற் றினரே.’

என்பது மாறனலங்காரம்.

இச்சக்கரபந்தம் நான்காரச்சக்கரம், ஆரரச்சக்கரம், எட்டாரச்சக்கரம் என மூவகைப்படும். நான்காரச்சக்கர மாவது நான்கு அங்களையுடைய வண்டிச்சில்லு. அரமா வது வண்டிச்சில்லின் நடுவிலுள்ள குறட்டிலிருந்து விளிம்பு வலயத்திற் சென்று பொருந்தும்படி தைக்கப்பட்டிருக்கும் கம்பு, அரம் ஆரமென்றாயிற்று. மற்றையவும் இன்ன. ‘ஆர்ச் சக்கரம்’ எனவும் ‘ஆரரச்சக்கரம்’ எனவும் கூறுவாரமுளர்.

நான்காரச்சக்கரபந்தம்

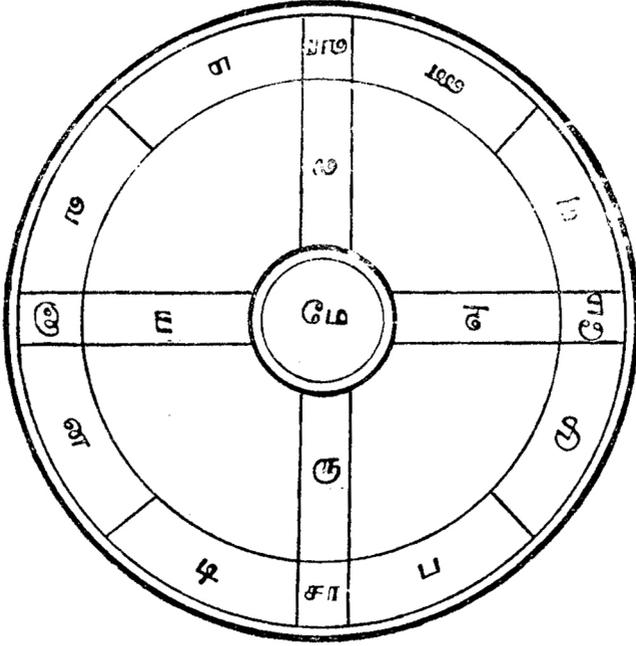
உதாரணம்:

‘மேரு சாபமு மேவுமே
மேவு மேயுண வாலமே
மேல வாமவ னுபமே
மேய னுனடி சாருமே.’

எனவரும்.

இதனை நான்காரச்சக்கரபந்தத்திலே முறையே அமைக் கும்போது இதன்கணுள்ள முப்பத்திரண்டெழுத்துக்களும் பதினெழுத்துக்களாய்ச் சுருங்கும். குறடாகிய நடுவி னின்ற ‘மே’ என்னும் எழுத்து எட்டுமுறை வாசிக்கப்பட்டு எட்டெழுத்தாகும். அரத்திலே நின்ற எட்டெழுத்துக்களும் இருமுறை வாசிக்கப்பட்டுப் பதினெழுத்துக்களாகும். சூட் டிலுள்ள எழுத்துக்கள் பதினாறு. ஆக எழுத்துக்கள் முப்பத் திரண்டு.

நான்காரச் சக்கரம்

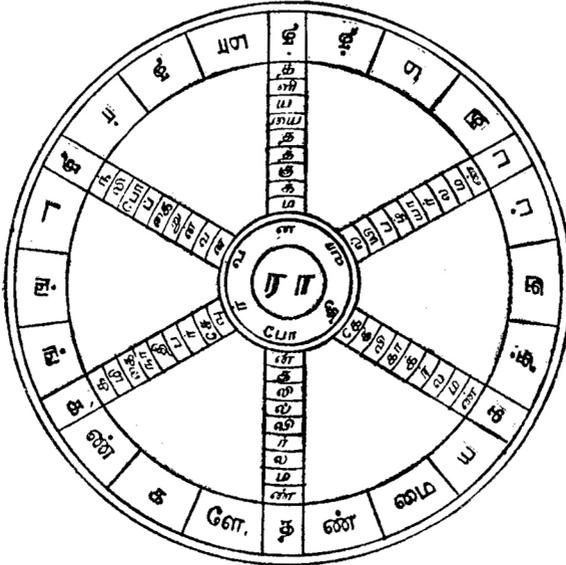
ஆறாச்சக்கரபந்தம்

உதாரணம் :

‘தண்மலர் வில்லிதன் போரா
 னமக்குத் தயையளித்த
 கண்மலர்க் காவிக் கெதிரா
 வனவன்று கைப்பொலிந்த
 பண்மலர் யாழ்பயில் வாரார்வு
 சேர்பதி நாகையிக்க
 தண்மை யகத்துப் பதமத்த
 மாதர் தடங்க்கண்களே.’

எனவரும்.

இதனை ஆறாச்சக்கரபந்தத்திலே அமைக்கும்போது அடிதோறும் முதற்கணின்ற நான்கெழுத்துக்களும் எட்டெ

ழுத்தாகவும், இறுதியடியொழிந்த மற்றை மூன்றடிகளிலும் இறுதிக்கணின்ற மூன்றெழுத்துக்களும் ஆறெழுத்துக்களாகவும், நடுவிலுள்ள ரகரவாகாரம் குறட்டினின்று மூன்றெழுத்

க௮௦

தண்டியலங்காரம்

துக்களாகவும் வாசிக்கும்படி நின்று இதன்கணுள்ள எழுத்துக்கள் சுருங்குமாறும் குறட்டிலே 'போதிவானவர்' என்பது தோன்றுமாறும் பிறவும் அறிக.

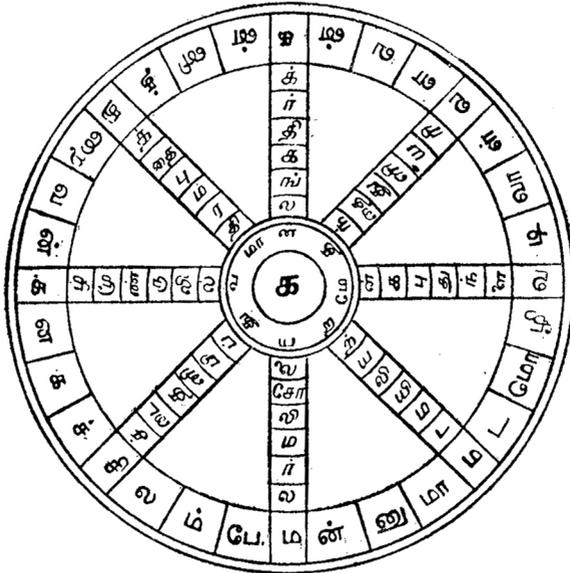
எட்டாரச்சக்கரபந்தம்

உதாரணம் :

'மலர்மலி சோலை யகநலங் கதிர்க்க
மடமயி வியற்றக மாதிரம் புதைத்து
வளைந்து புகன்மேக வல்லிருண் மூழ்க
வரியளி துதைந்த கதுப்பினி தடைச்சி
மன்னுமா மடமொழி வடிவாள் வளவன்
கன்னித் துறைவன் கனசச் சிலம்பே.'

எனவரும்.

இதனை எட்டாரச் சக்கரத்திலே முறையே அமைத்து

எழுத்துக்கள் சுருங்குமாறும் குறட்டிலே 'அறமேதனமன் வது' என்னும் வாக்கியந் தோன்றுமாறும் பிறவும் அறிக.

க௦. சுழிசூளம்

சுழிசூளமாவது எவ்வெட்டெழுத்துக் கொண்ட நான் கடியாய் மேனின்று கீழிழிந்தும், கீழ்நின்று மேலேறியும் புறஞ்சென்றுண்முடியப் படிக்கத்தக்கதாகப் பாடப்படுவது.

உதாரணம் :

‘கவிமுதி யார் பாவே
விலையரு மா நற்பா
முயல்வ துறு நர்
திருவ ழிந்து மாயா.’

எனவரும். வரலாறு :

க	வி	மு	தி	யா	ர்	பா	வே
வி	லை	ய	ரு	மா	ந	ற்	பா
மு	ய	ல்	வ	து	று	ந	ர்
தி	ரு	வ	ழி	ந்	து	மா	யா

உதாரணம் :

‘மதந விரகா வாமா
தநத சகாவே நீவா
நதந தாதா வேகா
விசநவி ரோதா காரா.’

எனவரும். வரலாறு :

ம	த	ந	வி	ரா	கா	வா	மா
த	ந	த	ச	கா	வே	நீ	வா
ந	த	த	ந	தா	தா	வே	கா
வி	ச	ந	வி	ரோ	தா	கா	ரா

கக. சருப்பதோபத்திரபந்தம்

சருப்பதோபத்திரமாவது நான்கு புறத்தும் வாயில்களை யுடையதாய் நினைத்தவழியாற் செல்லத்தக்கதாய்ச் சமைக்கப்

படும் ஒருவகை வீடு. அதுபோல எப்பக்கத்திலே தொடங்கிப் படித்துச் சென்றாலும் அச்செய்யுளையாகும்படி எவ்வெட்டெழுத்துடைய நான்கடிசுளுடையதாய் அறுபத்து நான்கறைகளிலே முதலறை தொடங்கி ஒரு முறையும் இறுதியறை தொடங்கி ஒரு முறையுமாக இருமுறை எழுதி இயையுமாறு பாடப்படுஞ் செய்யுள்.

‘சர்வதோபத்திரம்’ என்பது ‘சரூப்பதோபத்திரம்’ என்றாயிற்று. சர்வதஸ் - எப்பக்கத்தும்; பத்திரம் - வாயில்.

உதாரணம் :

‘மாவா நீதா தானீ வாமா
வாயா வாமே மேவா யாவா
நீவா ராமா மாரா வானீ
தாமே மாரா ராமா மேதா

எனவரும். வரலாறு :

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா

இக்கவி இந்த அறைகளிலே எட்டுவழியாகப் படிக்கத்தக்கதாய் எழுத்துக்களமைந்து நிற்கின்றது. நந்நான்கு வரிகளாக முதலறை தொடங்கி வலப்பக்கமாக வாசித்தும், வாசித்தவாறே இறுதியினின்று முதல்வர வாசித்தும், முதலறையினின்று சீழிழிய வாசித்தும், வாசித்தவாறே மேலேற வாசித்தும், முதல்வரியினின்றுதியினின்று சீழிழிய வாசித்தும்,

வாசித்தவாறே மேலேற வாசித்தும், இறுதிவரியின் முதல் தொடங்கி இடப்பக்கமாக வாசித்தும் முடித்துக்காண்க.

கஉ. அக்கரசுதகம்

முழுவதும் நின்று ஒரு பொருள் பயப்பதாயும், ஒவ்வோரொழுத்தாக நீக்க வெவ்வேறு மொழியாய் வெவ்வேறு பொருள் பயப்பதாயுமுள்ள ஒரு சொல்லை எடுத்துக்கொண்டு பொருள்கள் காட்டிப் பாடப்படுவது அக்கரசுதகமாகும்.

அக்கரம் - எழுத்து. சுதகம் - குறைத்தல்.

உதாரணம் :

‘பொற்றூணில் வந்தசுடர் பொய்கை பயந்த வண்ணல்
சிறுயன் முன்வனிதை யாகி யளித்த செம்மல்
மற்றியார் கொல்லென்னின் மலர்நாவி வணங்கி நாளும்
நற்றேர் பரவுங் கநகாரி நகாரி காரி.’

எனவரும்.

இங்கே எடுத்துக்கொண்ட சொல்லுக் ‘கநகாரி’ என்பது. அதன் முதலெழுத்தாகிய ‘க’ கரத்தை நீக்க ‘நகாரி’ என்றாகும். ‘நகாரி’ என்பதிலே முதலெழுத்தாகிய நகரத்தை நீக்கக் ‘காரி’ என்றாகும். கநகாரி - விட்டுணு. நகாரி - முருகக் கடவுள். காரி - மாசாத்தன். கநகன் - இரணியன். நகம் - மலை. அரி - பகைவன்.

கங. நிரோட்டம்

இதழ் முயற்சியாற் பிறப்பனவாகிய உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஒள, ப, ம, வ, என்னும் எழுத்துக்கள் வாராமற் பாடப்படுவது நிரோட்டமாகும்.

நிரோட்டம் என்பது நிரோட்டம் என நின்றது. நிர் - இன்மை; ஓட்டியம் - ஓட்டசம்பந்தமுடையது. ஓட்டம் - உதடு.

உதாரணம் :

‘சீலத்தான் ஞானத்தாற் தேற்றத்தாற் சென்றகன்ற
காலத்தா லாராத காதலான் — ஞாலத்தார்

க அ ச

தண்டியலங்காரம்

இச்சிக்கச் சாலச் சிறந்தடி யேற்கினிதாங்
கச்சிக்கச் சாலக் கனி.'

எனவரும்.

கச. ஒற்றுப்பெயர்த்தல்

ஒரு மொழியுந் தொடர்மொழியுமாய் நின்று கருதிய
பொருளன்றி வேறு பொருளும் பயக்கத்தக்கதாகப் பாடப்
படுவது ஒற்றுப்பெயர்த்தலாகும்.

உதாரணம் :

'வண்புயலைக் கீழ்ப்படுத்து வானத் தருமலைந்து
மண்குளிரச் சாயல் வளர்க்குமாந் — தண்கவிகைக்
கொங்கா ரலங்கலந் பாயன் குளிர்மொழில்கூழ்
கங்கா புரமாளி கை.

எனவரும்.

இங்கே 'கங்காபுரமாளிகை' என்பது கங்காபுரத்திலுள்ள
மாளிகை எனவும், கங்காபுரத்தினை ஆள்பவனுடைய 'கை'
எனவும் பொருள்பட்டு ஒருமொழியுந் தொடர்மொழியுமாய்
ஒற்றுப்பெயர்த்தலாயிற்று.

கரு மாத்திரைச்சுருக்கம்

யாதேனும் ஒரு பொருள் பயக்கும் ஒரு சொல்லின்க
ணுள்ள எழுத்தின் மாத்திரையைச் சுருக்குதலால் அச்சொல்
வேறு சொல்லாகி வேறுபொருள் பயக்கும்படி பாடப்படுவது
மாத்திரைச் சுருக்கமாகும்.

உதாரணம் :

'நேரிழையார் கூந்தலினோர் புள்ளிபெற நீண்மரமாம்
நீர்நிலையோர் புள்ளி பெறநெருப்பாம் — சீரளவுங்
காட்டொன் றெழிப்ப லிசையா மதளளவு
மீட்டொன் றெழிப்ப மிடறு.'

எனவரும்.

இங்கே 'நேரிழையார் கூந்தல்' என்றது 'ஓதி' என்னுஞ் சொல்லினை. இதன்கணுள்ள ஓகாரநெட்டெழுத்தின் இரு மாத்திரையில் ஒரு மாத்திரையைக் குறைக்க ஒருமாத்திரையுடைய ஓகரமாய் 'ஓதி' என்றாய் ஒருமரப் பெயராகும். 'நீர் நிலை' என்றது 'வரி' என்னுஞ் சொல்லினை எனவும், 'காடு' என்றது 'காந்தாரம்' என்னுஞ் சொல்லினை எனவும் அறிக. ஓகரவெகரங்கள் அக்காலத்துப் புள்ளிபெறுதலை நோக்கியே 'புள்ளிபெற' என்றார். மாத்திரையைச் சுருக்கும்போது 'வரி' என்பது 'வரி' எனவும், 'காந்தாரம்' என்பது 'கந்தாரம்' எனவும், 'கந்தாரம்' என்பது 'கந்தாரம்' எனவும் சொல்லப்படும். எரி - நெருப்பு. கந்தாரம் - ஓரிசை. கந்தாரம் - மிடறு.

கக. மாத்திரைவருத்தநம்

யாதேனும் ஒரு பொருள் பயக்கும் ஒரு சொல்லின் கணுள்ள எழுத்திற்கு மாத்திரையைக் கூட்டுதலால் அச் சொல் வேறொரு சொல்லாகி வேறு பொருள் பயக்கும்படி பாடப்படுவது மாத்திரை வருத்தநமாகும்.

உதாரணம் :

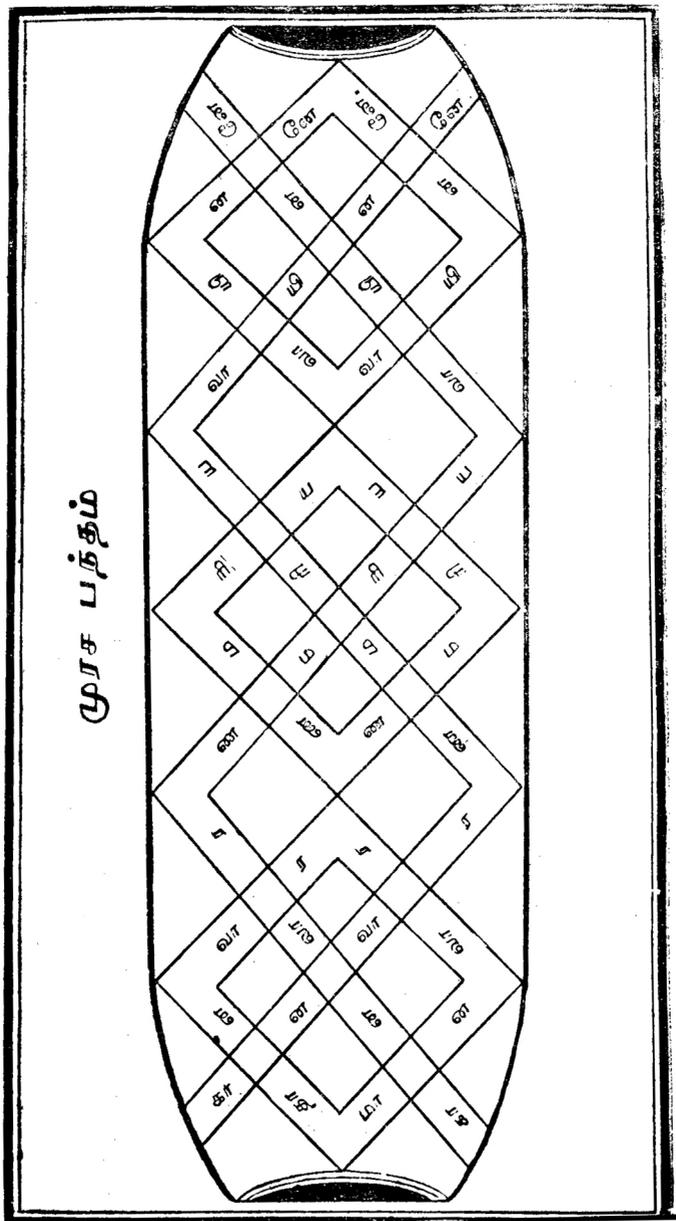
'அளபொன் நேறிய வண்டதி ரார்ப்பினால்
அளபொன் நேறிய மண்ணதீர்ந் துக்குமால்
அளபொன் நேறிய பாட வருஞ்சுனை
அளபொன் நேறழ கூடலைத் தாடுமால்.'

எனவரும்.

இங்கே மாத்திரையைக் கூட்டி வளர்த்தலால் வண்டின் பெயராகிய 'அளி' என்பது 'ஆளி' எனவும், மண்ணின் பெயராகிய 'தரை' என்பது 'தாரை' எனவும், பாடலின் பெயராகிய 'கவி' என்பது 'காவி' எனவும், அழகின் பெயராகிய 'வனப்பு' என்பது 'வானப்பு' எனவும் வேறுகி வேறு பொருள் பயந்த வாறுணர்க.

கஎ. முரசபந்தம்

முரசபந்தமாவது நான்கடியுடையதாய் மேலிரண்டடி களுந் தம்முட் கோழுத்திரியாகவும், கீழிரண்டடியுந் தம்முட்

கோமூத்திரியாசவும் சிறுவார் போக்கி, முதலடி இரண்டா மடியினும் மூன்றாமடியினும் நான்காமடியினும் கீழுற்று மீண்டு மேலே போய்க் கீழேயிறங்கி முடியவும், இவ்வாறே இறுதியடியும் மேலே போய்க் கீழேயிறங்கி மேலே போய் முடியவுந் தக்கதாகப் பெருவார் போக்கி, எழுத்துக்களமைத்துப் பாடப்படுவதாகும்.

முரசம் - மிருதங்க வாச்சியம்.

உதாரணம் :

‘கான வாரண மரிய வாயினே
தான வாரண மரிய வாயினே
மான வாரண மரிய வாயினே
கான வாரண மரிய வாயினே.’

எனவரும். இதனை முரசபந்தவறையினுள்ளே அமைத்து எழுத்துக்கள் பொதுவாக நிற்குமாறும், அடிகள் கோமூத்திரியாகுமாறும் மேலுங் கீழுந் செல்லுமாறும் பிறவும் அறிக

க.அ. தீரிபாகி

மூன்றெழுத்துக்களைச் சேர்க்க ஒரு மொழியாகியும், அதன்கணுள்ள முதலெழுத்தையும் இறுதியெழுத்தையுந் சேர்க்க மற்றொரு மொழியாகியும், இடையெழுத்தையும் கடையெழுத்தையும் சேர்க்கப் பின்னொரு மொழியாகியும் வருவது திரிபாகியாகும்.

திரி - மூன்று; பாகி - பாகமுடையது.

உதாரணம் :

‘மூன்றெழுத்து மெங்கோ முதலீ. ரொருவள்ளல்
ஏன்றுலகக் காப்ப திடைகடை — யான்றுரைப்பிற்
பூமாரி பெய்துலகம் போற்றிப் புகழ்ந்தேத்துக்
காமாரி காரிமா ரி.’

எனவரும்.

இங்கே ‘மூன்றெழுத்து மெங்கோ’ என்றது சிவனெனப் பொருள்படுங் ‘காமாரி’ என்னுஞ் சொல்லினை எனவும்,

அதன்கணுள்ள முதலெழுத்தையுங் கடையெழுத்தையுஞ் சேர்க்கக் 'காரி' என்றாய் ஒரு வள்ளல் எனப் பொருள்படும் எனவும், இடையெழுத்தையுங் கடையெழுத்தையுஞ்சேர்க்க 'மாரி' என்றாய் உலகத்தினைக் காக்கும் மழை எனப் பொருள் படும் எனவும் அறிக. காமாரி - காமனுக்குப் பகைவனாகிய சிவன்.

கக. திரிபங்கி

யாதேனும் ஒரு செய்யுளாய் நின்றே ஒரு பொருள் பயப்பதன்றி அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறு பொருள் பயக்கத்தக்கதாகவும் பாடப்படுவது திரிபங்கியாகும்.

திரி - மூன்று; பங்கி-பங்கமுடையது. பங்கம் - பேதம்.

உதாரணம் :

‘ஆதரந் தீரணை போலினி யாயம்பி காபதியே
மாதபங் காவன்னி சேர்சடை யாய்வம்பு நீண்முடியாய்
ஏதமுயந் தாரின்னல் சூழ்வினை தீரெம் பிரானினியார்
ஒதுமொன் றேயுன்னு வாரமு தேயும்பர் நாயகனே.’

எனவரும்.

இக்கட்டளைக் கவித்துறையிலே அடிதோறுமுள்ள முதலாஞ் சீர்களையும் இரண்டாஞ் சீர்களிலுள்ள முதலசைகளை யுஞ் சேர்க்க,

‘ஆத ரந்தீர்
மாத பங்கா
ஏத முயந்தா
ரோது மொன்றே.’

எனவரும் ஒரு வஞ்சித்துறையாக முடியும். அதன்பின் நான் காஞ் சீர்களிலுள்ள முதலாமசைகள் வரையும் நான்கடிக்களையும் படிக்க,

‘அண்ணைபோ லினியாய்
வன்னிசேர் சடையாய்

இன்னல்கூழ் வினைதீர்
உன்னுவா ரமுதே.’

எனவரும் வேறொரு வஞ்சித்துறையாக முடியும். மற்றைய
நான்கடியும்,

‘ஆட்டிகாபதியே
வம்புண் முடியாய்
எம்பிரா னினியார்
உம்பர் நாயகனே.’

எனவரும் மற்றொரு வஞ்சித்துறையாகும்.

இதுவுமது

உதாரணம் :

‘சங்கந்தா பூணூர் தாமே கலைதாநற்
புங்கவன்மால் காணுப் புலவுடைய — கங்கரா
கோணு கலாமதீசேர் கோடர சங்கரா
சோணு சலாசலமே தோ.’

எனவரும். இவ்வெண்பாவைப்,

‘பூணூர் தாமே கலைதாநற் புங்கவன்மால்
காணுப் புலவுடைய கங்கரா — கோணு
கலாமதீசேர் கோடர சங்கரா சோணு
சலாசலமே தோசங்கந் தா.’

எனப்படிக்க வேறொரு வெண்பாவும்,

‘சலமேதோ சங்கந்தா பூணூர் தாமே
கலைதாநற் புங்கவன்மால் காணுப் — புலவுடைய
கங்கரா கோணு கலாமதீசேர் கோடர
சங்கரா சோணு சலா.’

எனப்படிக்க மற்றொரு வெண்பாவுமாய் இதுவுந் திரிபங்கி
யாயிற்று.

உ௦. பீறிதுபடுபாட்டு

அடிதொடைகளை வேறுபடுத்தலால் முன்னைய நிலை மாறி
வேறொரு செய்யுளாகும்படி பாடப்படுவது பிறிதுபடுபாட்-
டாகும்.

உதாரணம் :

‘தெரிவருங் காதலிற் சேர்ந்தோர் விழையும் பரிசுகொண்டு
வரியளி பாட மருவரு வல்லி யிடையுடைத்தாய்த்
திரிதருங் காமர் மயிலிய லாயநண்ணுத்தேமொழி
யரிவைதன் னேரெனலா குமெம் மையயா மாடிடமே.’

எனவரும். இக்கலித்துறை,

‘தெரிவருங் காதலிற் சேர்ந்தோர் விழையும்
பரிசு கொண்டு வரியளி பாட
மருவரு வல்லி யிடையு டைத்தாய்த்
திரிதருங் காமர் மயிலிய லாயநண்ணுத்
தேமொழி யரிவைதன் னேரென
லாகுமெம் மைய யாமா டிடமே.’

என ஒரு நேரிசையாசிரியப்பாவாகக் கொள்ளப்படுமாறு முணர்க.

நிரோட்டம் முதலிய ஏழும் உரையிற் கொள்ளப்பட்டன.

சித்திரக்கவிகள்

**சித்திரக்
கவிகள்**

வே.இரா.மாதவன்

**வே.இரா. மாதவன்
(1983)**

சீத்திரக்கவிகள் :

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடு (1983^{ஆம்} ஆண்டு)

நன்றி :

சித்திரக்கவிகள் - ஓர் ஆய்வு

பின்னிணைப்பு 2 - சித்திரக்கவி வகைகள்

பின்னிணைப்பு 3 - சித்திரக்கவிகள் அடங்கிய தனிநூல்கள்

பின்னிணைப்பு 4 - சித்திரக்கவிகள் பாடியுள்ள புலவர்கள்

சித்திரக் கவிகள்—ஓர் ஆய்வு

உலகில் மனிதன் தோன்றிய நாள் முதலாக நல்வாழ்க்கை முறைகளை அமைத்துக் கொள்ளவே பாடுபட்டு வருகின்றான். நாகரிகமாக வாழும் மனிதன் உணவு, உடை, உறையுள் இவற்றினால் மட்டும் மன அமைதி அடைவதில்லை. அவற்றுக்கு மேலான சில இன்பத்தையும் அவன் அடைய விழைகின்றான். மனிதன் நல்வாழ்விற்கும் அதன் விரிவான நாகரிகத்திற்கும் அவன் கற்ற தொழில்களே துணை நிற்கின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கலைகளாக மலர்ந்து மணமுட்டுவன. மனிதன் தன் அறிவினாலும் கற்பனையினாலும் கலைகளை அமைத்து அவற்றின் வழி அழகைக் கண்டு இன்பம் பெறுகின்றான்.

கலையும் அழகும்

மக்களது நல்லுணர்வுக்கு விளக்கமாக அமைந்து அழகுத் தன்மையால் கண்டோரது உள்ளத்தைக் கவர வல்லது கலை. உயர் திணை மாந்தரின் மனப் பயிற்சியாகிய கல்வி, பிறராற் கண்ணினும் செவியினும் நுண்ணிதின் உணரும் நன்னயம் வாய்ந்து வெளிப்படுந் திறங்களே கலைகள் எனப் போற்றத் தகுவன. கலைஞன் தன்னியல்பாய்க் கொள்ளும் உள்நுணர்வின் திறத்தாலும் உள்ளக்கிளர்ச்சியாலும் உலகப் பொருள்களிடையே காணப்படுமவண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலியவற்றின் அமைப்பினைக் கூர்ந்துணரும் மதிநுட்பத்தாலும் மக்களுள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் சிறந்த கலைகளை உருவாக்குகின்றான். இவ்வகையில் ஓவியம், சிற்பம், இசை, நாடகம், காவியம் ஆகிய கலைகள் மக்களது வாழ்க்கைக்குப் பயன்தரும் முறையில் உருவாக்கப் பெறுகின்றன.

கலைகளுக்கு உயிரெனத் திகழ்வது அழகு. அழகு பொறி கட்டுப் புலனாகுந் தன்மையது. அழகினைப் பற்றிய உணர்ச்சி அகத்தே தோன்றி எழுவது. அவ்வுணர்ச்சியை ஓர் ஒழுங்குட்படுத்தி அழகான பொருள்களிடம் தெளிவான நிலையில் வைத்து உணரும் போதுதான் அழகின் தோற்றம் நன்கு அமைகின்றது. அழகு என்பது உலகப் பொருள்களிடையே காணப்படும் ஒத்த தன்மை, இணக்க அமைப்பு, முரண், ஒழுங்கு, அருமை, தோய்வு, மோனம் என்பவற்றால் ஏற்படுவதாய், உயிரால் உணரப்படும் சிறந்த தெய்வீகப் பொருளாகும் என்பர் அறிஞர்.¹

கலையும் நுண்மையும்

அழகுக் கலைகள் என்பன ஐந்து. அவை, கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசைக்கலை, காவியக் கலை என்பன. இவற்றுள் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை இவை மூன்றும் கண்ணால் காணக்கூடியவை. இசைக்கலை செவியால் கேட்டு இன்புறத் தக்கது. காவியக்கலை எல்லாவற்றினும் நுண்மையானது. இதைத் துய்க்க மனவுணர்வு மிகவும் தேவை.

முத்தமிழின் அடிப்படை

முதல் எழுத்தும் சார்பெழுத்துமென எழுத்துக்களைத் தொழிற்படுத்துதலினாலே இயற்றமிழானது. ஏழ்பெரும் பாலைகளை வகுத்து, அவை நிலைக்களனாக 103 பண்களைப் பிறப்பித்து, அவை தமது விரிவாக 1091 என்னுந் தொகையினவாகிய ஆதி இசைகளை அமைத்து இசைத் தமிழானது. நடை, அழகை போன்ற மெய்ப்பாடுகளை நிலைக்களனாகக் கொண்டு, உள்ளத்துணர்வினாலும், உடலுறுப்பினாலும், மொழித் திறத்தினாலும், நடையுடையினாலும் அவை தம்மைத் தொழிற்படுத்தி நாடகத் தமிழ் ஆனது. இவ்வாறு முத்தமிழும் அமைகின்றது.

இவ்வாறே, நேர்க்கோடு, வட்டம், முக்கோணம் ஆகிய மூன்று மூல வடிவங்களினின்று தோன்றிய உருக்கள் பல. எல்லா வகையான வண்ணங்களுக்கும் அடிப்படை நிறங்கள் மஞ்சள், சிவப்பு, நீலம் என்ற மூன்றுமே யாம்.

1. க. வெள்ளைவாரணனார், அணிந்துரை. அழகுக்கலைத் திறன்.

இவற்றை ஆராயுமிடத்துக் கண்ணினாலும், செவியினாலும், உள்ளத்தினாலும் உணர்ந்து இன்புறற் பாலவாய அழகுக் கலையுருக்களெல்லாம் ஒரு சில மூலவுருக்கள் காரணமாகத் தோன்றி நின்றனவென்பது தெளிவாகின்றது.

உருக்களை ஆக்கிக் கொள்ளும் முறையினைக் கூறும் நூல்கள் பொதுவியல்புகளை வகுத்துக் காட்டுவன. புலவன், இசையோன், கூத்தன், ஓவியன் என்று இன்னோர் தமது சொந்த ஆற்றலினாலே நுண்ணிய விகற்பங்களைத் தோற்றுவித்துச் செம்மை நலஞ்சான்ற உருக்களைப் பெருக்குதலினாலே அழகுக் கலைகள் பெருகின்றன.

இவ்வாறு நோக்குமிடத்துப் புத்தம் புதிய உருவங்களைப் படைத்துத் தருதலே கவிஞர் முதலிய அழகுக் கலையோர் இயற்று தற்குரிய அருந்தொழில் என்பது புலனாகின்றது. மரபு பட்டு வந்த உருவங்களிற் பயின்றோர், நுண்ணுணர்வுடையராயின், புதிய உருவங்களை எளிதில் அமைப்பர். முன்னின்று இறந்துபட்ட உருவங்களை ஆராய்ந்து கண்டறிதற்கும் அத்தகைய பயிற்சியும், நுண்ணுணர்வும் வேண்டப் படுபவையாம் என்பர் அறிஞர்¹

அறுபத்து நான்கு கலைகள்

கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்பது பொது வழக்கு. இக்கணக் கில் வாராத கலைகளும் பல உள. ஆயினும், பெரும்பாலான நூல்கள் கலைகள் அறுபத்து நான்கு என்றே விளக்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, காம சூத்திரத்தில் ஆடல், பாடல் போன்ற 64 கலைகளின் பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன.² இவற்றுள் சில இவண் குறிப்பிடத்தக்கன.

1. ஓவியம்
2. கவிதை
3. யாப்பு
4. அணிஇலக்கணம்
5. செய்யுளின் ஓரடியைக் கொண்டு மற்ற அடிகளைநிரப்பிப் புதிய செய்யுள் செய்தல்

1. விபுலானந்த அடிகளார். யாழ் நூல். பக். 361-362
2. டாக்டர் ஆறு. அழகப்பன் (பதிப்) தமிழ்ப் பேழை. தமிழ்ச் சுரங்கம், 49, தெற்கு ஆவணி மூல வீதி. மதுரை-1 1981 பக். 259-263.

6. போட்டியில் ஒருவர் சொல்லும் செய்யுளின் இறுதி எழுத்தில் தொடங்கும் வேறொரு செய்யுளைச் சொல்லுதல்

7. புதிர் போல் அமைந்த பாக்களைச் செய்தல்

8. எளிதில் ஒலிக்க முடியாத ஊனமான பாக்களைப் படித்தல்,

9. மறை பொருளாகச் செய்யுளில் பொருள்களை அமைக்கும் புதிர் வகை.

10. பிறரை ஏமாற்றுவதற்கான செய்யுள் செய்தல்.

11. மனத்தில் ஒரு செய்யுளை வைத்துக் கொண்டு சில குறிப்புகளை மட்டும் ஒருவர் தர, மற்றவர் அச்செய்யுளைச் சொல்லுதல்.

என இவ்வாறு பல சுட்டப்படுகின்றன. இவற்றுள், ஒன்றும் பலவும் கலந்த நிலையில் 'சித்திரக்கவிகள்' என்னும் கவிதை மரபாகத் தமிழில் வழங்கப்படுவது இவண் ஆராயத்தக்கது.

சித்திரம்

சித்திரம் என்னும் சொல் அதிசயம், அற்பம், ஆகாயம், ஆமணக்கு, ஒருகவி, கொடுவேலி, சித்திரப்பாவை, சித்திரிக்கப் பட்டது, சிறப்பு, சிறு குறிஞ்சா, சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டினொன்று, நூதனம், நொடிக்கதை, பேரழகு, மார்க்கசடப் பிரமாணத்தொன்று—அது இரண்டு மாத்திரை ஒரு கலையாகக் கொண்டது, மெய்போற் பொய்கூறல், புகழ், இரகசியம் எனப் பல பொருளிலும் வழங்கப்படுகின்றது.¹

இச்சொல் ஆங்கிலத்தில் picture, painting, excellence, beauty, decoration, surprise, forest, tiger, hole, ignominy, void, unreality, secret discord, போன்ற பொருள்களில் வழங்கப்படுகிறது.²

தமிழில் 'ஓவியம்' என்னும் சொல்லும் சித்திரம், பிரதிமை, சித்திரத் தொழில், அழகு போன்ற பொருள்களையே தருகின்றது.³

தமிழ் எழுத்துகளில் பதினோராவது எழுத்தாகிய 'ஓ' என்னும் ஓரசையும் எழுத்தும் வியப்புக் குறிப்புப் பொருள் உணர்த்துவதாகும். இவ் எழுத்தின் அடியாகப் பிறந்த 'ஓவம்'

1. மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி
2. தமிழ் ஆங்கில அகராதி
3. மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி

‘ஓவு’, ‘ஓவியம்’ என்னும் சொற்கள் ‘சித்திரம்’ என்ற பொருளையே தருவன. ‘ஓவன்’ என்னும் சொல் சித்திரக்காரன், ஓவிய மெழுது கின்றவன் எனக் குறிக்கின்றது.¹

எனவே, ‘சித்திரம்’, ‘ஓவியம்’ என்னும் இரு சொற்களும் அழகு, சிறப்பு, வியப்பு, என்னும் பொருள்களில் ஒன்று பட்டு வழங்கக் காணலாம். தமிழ் இலக்கியங்களிலும் இத்தகைய வழக்கினைக் காணலாம்.

சான்று

1. “சங்கர ரங்கணர் கோடச் சுரமன்ன தாழ்குழலாய்
உங்கள் புனத்தி லுலாவுங் கிளிகளு மொண்மயிலும்
எங்க ணகர்ப்பளிங் கார்குவர்த் தோன்றலை யென்றமதிற்
றங்குறுஞ் சித்திர சித்திர மீதெனச் சாற்றுவரே.”²

இப்பாடலில் நம்முடைய ஊர்கள் ஒன்றற்கொன்று அணிமைக் கண் உள்ளன என்பதைத் தலைவன் தலைவிக்குக் கூறுகிறான். இதில் ‘சித்திர சித்திரம்’ என்னும் தொடர் ‘அழகுடைய ஓவியம்’ எனப் பொருள் தரும்.

தோன்றலை-தோன்றும் நிழலை, நிழல் தோன்றக் கூடிய அண்ணிய இடத்திலுள்ளது என்பதன் முகமாக இருவர் ஊரும் தம்முள் அணியனவென்பதைக் குறிப்பித்தான்.

2. ‘சித்திர பானு சுபானு மதியெனுஞ் சீர்நயனர்
சித்திர மாநகர்க் கோடச் சுரவெற்பிற் றேர்ந்தயன்செய்
சித்திர மேயோர் சுகங்காண் கிலனாந் திகழொருவன்
சித்திர மாந்தழை கைவாட வாடித் திரிந்திடுமே’³

இப்பாடல், ‘பாங்கி தலைவிக்கு, அவன் (தலைவன்) குறை உணர்த்தலாகப் பாடியது. இங்கு, சித்திர பானு-அக்கினி, சுபானு-நல்ல சூரியன், மதி-சந்திரன், நயனர்-கண்களையுடையவர், சித்திர மாநகர்-அழகு பொருந்திய நகர், அயன் தேர்ந்து செய்த சித்திரம் போலவாய்-போழகைக் குறிக்கும் சுகம்-கிளி, இன்பம்; இது சிலேடை. சித்திரமாத் தழை-சிறப்புப் பொருந்திய தழை கைவாட வாடி, ஒருவன் அதிசயமாகத் திரிந்திடுவான் என்பது பொருள்.

1. மதுரைத் தமிழ்ப்பேரகராதி
2. கோடச்சுரக் கோவை-30.
3. “ ” ” -126

3: “நெய்யார் மழுவரன் கோடச் சுரமன்ன நேரிழையான்-

ஐயா நெருநற் கனவிடை நீவந் ததுவுமவள்

கையா மலரைப் பிடித்தது மீது கலந்திடருள்

செய்யா தகன்றதுஞ் சொல்லிநைந் தாளிதென் சித்திரமே”¹

இப்பாடல், ‘கனவு நலிவுரைத்தலாக’ வந்தது, ‘ஐயா, கலந்திடுதலாகிய கருணையை நீ செய்யாமலிருப்பது-இது என் சித்திரம் இஃது என்ன வியப்பு’ என்பது இதன் பொருள்.

ஓவியமானது நோக்குபவர்களிடையே வியப்பிற்குக் காரணமாக அமைவதால் ‘சித்திரம்’ (வியப்பு) எனப்பட்டது எனலாம்.

இவ்வாறு அழகு, சிறப்பு, வியப்பு போன்ற அபொருள்களில் அமைந்த ‘சித்திரம்’ என்ற சொல்லின் அடியாசப் பல பெயர்கள் புராணக்கதைகளிலும், இலக்கியம், வரலாறு போன்றவற்றிலும் வழங்கக் காணலாம்.²

ஆடவர் பெயர்கள்

அக்கால மன்னர் பெயர்களுள் பல ‘சித்திரம்’ என்னும் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்துள்ளன. பாரதக் கதையில் வரும் திருதராட்டிரன் குமாரர்களில் 24 பெயர்கள் இவ்வாறு அமைந்துள்ளன. அவை, சித்திரகன், சித்திரகாண்டன், சித்திரகீர்த்தி, சித்திர சாருடன், சித்திர நேசன், சித்திரச் சரன், சித்திர தரன், சித்திரத்துவசன், சித்திர தேவன், சித்திர பாகு, சித்திர பாணன், சித்திர பானு, சித்திரயோதி, சித்திர ரதன், சித்திர வன்மதரன், சித்திர வன்மா, சித்திரவாகு, சித்திர விசித்திரன், சித்திரவுத்தமன், சித்திரன், சித்திராக்கன், சித்திராங்கதன், சித்திராசுவன், சித்திராயுதன் என்பன.

விரஷ்ணி வம்சத்துப் பிறந்த யாதவன் ஒருவன் சித்திரகன் எனப்படுகிறான்.

விட்கம்பம் என்னும் குசபுரத்துவணிகன் குமரன் சித்திரகுத்தன் எனப்படுகிறான். சிரவணத்தால் ஆத்மாக்கள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களையுணர்ந்து யமனுக்கு அறிக்கையிடுவோரையும் இப்பெயரால் அழைப்பர்.

1. கோடச்சுரக் கோவை-255
2. இப்பெயர்கள் யாவும் அபிதான சிந்தாமணியில் உள்ளவாறு இவ்வன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பாரத வீரருள் ஒருவன், துருபதன் மகன்; வசிட்டருக்கு ஊர் சையிடம் உதித்த குமரன், தேவ பாகனுக்கு முசையிடம் பிறந்த குமரன்; சூரசேன தேசத்து அரசனாகிய வித்யாதரன், சவ்வீர தேசத்து அரசன் என்னும் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் சித்திர கேது எனப் பெயர் பெறுகின்றனர்.

பாஞ்சராத்திர ஆகமத்தை மேருமலையிலிருந்து செய்த ஏழு முனிவர்கள் சித்திர கண்டிகள் எனப்படுவர். இவர்கள் விசித்திர மான மயிற்றோகை யுடையவர்கள். மர்சி, அதரி, அங்கிரஸ். புலத்தியர், புலகர், கிரது, வசிட்டர் என்பன இவரது பெயர்கள்.

ஒரு மகரிசி சித்திர கெண்டி எனவும், வியாழன் சித்திர கெண்டிசன் எனவும் பெயர் பெற்றவர்.

வகதேவன் தம்பி தேவபாகன் சித்திரகேதன் என அழைக்கப்படுகின்றான்.

கனக விசயனுக்குத் துணையாகயிருந்த ஓர் அரசன் சித்திரன் என்றே அழைக்கப்படுகின்றான்.

திராவிட தேசத்தரசரில் ஒருவன் சித்திரநேசன் ஆவான். இதே பெயரில் வேறு சிலரும் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள், சராசந்தனுக்கு மந்திரி. இந்திரலோகத்திலுள்ள ஒரு தூதுவன், அருச்சுனன் நிவாத கவசருடன் போரிடச் சென்ற காலத்துத் தூதாக இருந்தவன். தேவசாவர்ணி மனுப்புத்திரன், நரிஷ்யந்தன் குமரன், சண்முக சேநா வீரருள் ஒருவன், லபுத்திரத்தன் குமரன், கர்ணன் குமரன், ஒரு கந்தருவன், தெய்வீக அரசனுக்குச் சேரன் குமரி யாகிய பத்மாவதியிடம் பிறந்தவன். (இவன் வழியில் மலையமான் வமிசம் உண்டாயிற்று.)

சித்திரதான் என்ற பெயரில் சோபனபுரத்து அரசன், போதன புரத்திலிருந்த சிற்பி, ஸ்ரீநிலை ராச குமாரன் போன்றோர் விளங்குகின்றனர்.

வசிட்டருக்குப் பிறந்த வைசியன் சித்திரமுகன் என அழைக்கப்படுகின்றான்.

தர்மரதன் குமரன், ஸ்ரீநிலை ராசகுமாரன், கிரிசங்கு குமரன், தீவிரதன் குமரன், ஒரு கந்தருவன், சுபார்சுவகன் குமரன், கீகட தேசத்தரசன் காதம்பரியின் தந்தை போன்றோர் சித்திரதான் என்ற பெயரில் காணப்படுகின்றனர். பிரகலாதனின் முற்பிறப்புப் பெயரும் இதுவே.

சித்திர வன்மன் என்ற பெயரில் பாரத வீரன் ஒருவனும், திருவாரூரில் ஆடகேசரலிங்கம் தாபித்துப் பூசிட்ட முனிவன் ஒருவனும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

சகுனிக்குக் குமரன் சித்திரவீரன் என அழைக்கப்படுவான்.

சந்தனுவின் குமரன் சித்திர வீரியன் விசித்திர வீரியன் ஆவான்.

கனக விசயர்க்குத் துணையான அரசன் ஒருவன் 'சித்திரன்' என்றே அழைக்கப்படுகின்றான்.

சித்திராங்கதன் என்னும் பெயருடைய ஒரு காந்தருவன், சந்தனு புத்திரனாகிய சித்திராங்கதனைத் தன்பெயர் .கொண்டிருக்கிறான் எனக் கொன்றவன். இதே பெயரில் வேறு இருவரும் கூறப்படுவர். அவர்கள் எலிச்செவி அரசனுடைய தம்பியும் தருசகனுக்குப் பகைவனுமானவன். இவன் மகத நாட்டில் நடந்த போரில் உதயணனால் சிறைவைக்கப்பட்டவன். மற்றொருவன் தசார்ணவதேசத்தரசன். இவன் அசுவமேதக் குதிரைக்குப் பின் ஔசன்ற அருச்சுனனை எதிர்த்தவன்.

கேகயன் குமரன், உகதன் குமரன், பிரியவிரதன் பேரன், குரோத கீர்த்தி குமரன் போன்றோர் சித்திராதன் என அழைக்கப்படுவர்.

சித்திராத் தேசன் என்னும் பெயரில் குரோத கீர்த்தியின் குமரன் விளங்குகின்றான்.

அருச்சுனனால் கொல்லப்பட்ட சிங்கபுரத்து அரசனும் ஒரு கந்தருவனும் சித்திராயுதன் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுவர்.

பாண்டிய மன்னர்களில் பலர் இவ்வாறு பெயர் பெறுகின்றனர், எடுத்துக்காட்டாக,

சித்திரதேச பாண்டியன்-சித்திரவர்ம பாண்டியனுக்குக் குமரன். இவன் குமரன் சித்திரவிக்கிரமன். சித்திரத்துவச பாண்டியன் சித்திர பூஷண பாண்டியன் குமரன். இவன் குமரன் சித்திர வருமன் சித்திர பூடண பாண்டியன்-இவன் சித்திரவிரத பாண்டியனுக்குக் குமரன். இவன் குமரன் சித்திரத்துவசன். சகுண பாண்டியனுக்குக் குமரன் சித்திர விசத பாண்டியன், இவன் குமரன் சித்திர பூடணன் சித்திராங்கதையின் தந்தை சித்திராங்கதனும் ஒரு பாண்டிய நாட்டரசனே. மலையத்துவசப் பாண்டியனுக்கு சித்திரவாகன் என்றும் வேறு பெயர் உண்டு.

சோழ அரசர்களுள் சித்திராதன் குறிப்பிடத்தக்கவனாவான். மகளிர் பெயர்கள்

குபேரன் மனைவி, வாணாசுரன் மனைவியாகிய வந்தன் மகள் போன்றோர் சித்திராதேகை என்ற பெயர் பெறுகின்றனர். சித்திரத்தில் வல்லவனான். உஷாதேவிக்குத் தோழியும் இப் பெயருடையவளே. இவருள், குபேரன் மனைவி சித்திராதேவி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றாள்.

அக்குரூரன் தேவி சித்திராதை என்ப பெயர் பெறுகின்றாள்.

சித்திராதேகை என்பவள் கபந்தன் பெண். பாணாசுரன் பெண்ணாகிய உஷையின் உயிர்ப்பாங்கி. உஷை கனாக் கண்டு கனவில் சண்ட புருஷனைத் தோழிக்குத் தெரிவிக்க அவன் அணிந்தான் என்று அறிந்து அவன் உறங்குகையில் அவனைக் கட்டி லுடன் உஷையிடங் கொண்டுவந்து காட்டிய அதிமாயாவி, சிவமகாபுராணத்தில் கூறப்படும் சும்பாண்டன் குமரியும் இப் பெயருடையவளே. இவர் தன் வன்மையால் பார்வதி கோலங் கொண்டு சிவபெருமானிடஞ் சென்று பின்பு உண்மை உருவங் கொண்டவள்.

பாண்டி நாட்டு அரசனாகிய சித்திராங்கதன் குமரி சித்திராங்கதை ஆவாள். இவள் வில்வித்தையில் வல்லவளாய்ப் பெண்ணரசு புரிந்திருக்கையில் தீர்த்த யாத்திரை பொருட்டு வந்த அருச்சுனன் இவளை மணந்தனன். இவளே அல்வி அரசி.

சித்திராங்களை என்னும் பெயரில் விப்பிரவாகுவின் குமரி செளமியன் என்னும் புட்கரதேசத்தரசன் மகன், வியூதன் மனைவி போன்றோர் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இராஜராஜ நரேந்திரன் காமினி சித்திராங்கி ஆவாள். இவள் கொடியவள். ஆகையால் வழக்கத்தில் சித்திராங்கி என்பர். காம லீலையில் இவளைவென்றவர் இல்லை என்பர்.

மாதவிக்கு நற்றாய் 'சித்திராபதி' என்னும் பெயருடைய வளாவாள்,

தாவரங்கள், விலங்குகள்

ஆமணக்கு, ஒருபூடு, புலி, கொடுவேளி போன்றவற்றிற்குச் சித்திராகம் என்று பெயர்.

புலியைச் சித்திரகாயம் என்றும் கூறுவர். ஒரு நச்சுப்பல்லிக்கு சித்திரகோலம் என்னும் பெயரும். ஒரு பெரும்பாம்புக்குச் சித்திராசுருப்பம் என்ற பெயரும் அறியத்தக்கன.

ஒருவகை நெல்லுக்குச் சித்திரக்காலி என்ற பெயரும், பருத்திக்குத் சித்திர தண்டகம் என்ற பெயரும் அறியத்தக்கன.

மயில் சித்திரபுச்சகம் என்றும் சித்திர மேகலை என்றும் பெயர் பெறும்.

பூடு வகைகளில் ஒன்று சித்திரப் பாலாடை என்றும், அம்மாள் பச்சரிசி சித்திரப் பாலாவி என்றும் பெயர் பெறுகின்றன. கொடி வேலிக்குச் சித்திர மூலம் என்றும் பெயர் உண்டு.

அழகிய மான் சித்திர மிருகம் என்றே அழைக்கப் பெறும்.

அரச மரத்திற்குச் சித்திர ரேகை என்று வேறு பெயரும் உண்டு.

பல வர்ணக் கழுத்துடைய புறவு சித்திரக் கீவன் என்று அழைக்கப் பெறும்.

கண்டங்கத்திரி சித்திர வாத்தி என்றும், துத்தி சித்திர விநயம் என்றும், முத்துக் கொட்டை சித்திர விதை என்றும் அழைக்கப் பெறும்.

அன்ன வகைகளுள் சித்திரான்னம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவை, அன்னத்தில் வாய்க்கினிய பொருள்களைப் புணர்த்திச் செய்வன. பார்பொங்கல், பருப்புப் பொங்கல், சருக்கரைப் பொங்கல், மிளகோரை, புளியோரை, கடுகோரை, எள்ளோரை, உழுந் தோரை, ததியோதனம், வெங்கிபாத், பல வகைக் காய்கள் சேர்ந்த சோறு, கிச்சடி, பழரசம் சேர்ந்த அன்னம் முதலியன.

சில இடப்பெயர்களும் 'சித்திரம்' என்னும் அடிச் சொல்லுடன் வழங்கப்படுகின்றன.

சிதம்பரத்திலுள்ள பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதியை வைணவர்கள் சித்திர கூடம் என்னும் பெயரிட்டு அழைப்பர்.

சித்திர கூடம் என்பது ஒரு மலை. இதில் வால்மீக முனிவர் ஆசிரமம் இருந்தது. இராமர் ஆரண்யவாசத்தில் சில நாள் இங்கு வசித்தனர். இது இப்போது பாண்டில்காட் எனப்படும். இது சிருங்கிபேரபுரத்திற்குத் தென்மேற்கிலுள்ளது. பிரயாகை தலத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு மலைக்கும் இப்பெயருண்டு இங்கு மந்தாகினி நதி பெருகிறது.

ஓட்டர தேசத்தில் (ஓரிசா) உள்ள ஒரு நதி சித்திரப் படை என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு 'சித்திரம்' என்ற சொல் தமிழர் வாழ்க்கையோடு இயைந்த பல பொருள்களிலும் வழங்கக் காணலாம்.

கவி

'கவி' என்னும் சொல் ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நாற்கவிகளைப் பாடுவோன், இசுவாகு தம்பி, இருசயன் மகன், கவி யென்னேவல், குரங்கு, சக்கிரன், சக்கிரன் தந்தை² சூரியன், பாடல், பாடுவோன், பிரமா, புலவன், பூனைக்காவி³ வான்மீகி, ஞானி, நான்கென்னும் எண்ணெனக் குறிக்கும் சங்கேதம், குதிரைக் கடிவாளம், கந்தகம், பா போன்ற பல பொருள்களிலும் வழங்கப்படுகிறது.¹

இச்சொல் பாடலையும், பாடுவோனையும் குறிக்கப் பயன்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்ப் புலவர்களின் பெயர்கள் பல 'கவி' என்னும் அடையுடனே அமைந்திருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக 'கவிக்களஞ்சியம்' என்பவர் ஒரு தமிழ்க்கவி. இவர் புதுப்பாடக ஊரினனாகிய கறுப்பன் புதல்வர். வேதாளக் கதையினை 864 விருத்தங்களில் பாடினவர்.

திருவள்ளுவ மாலை பாடிய, கடைச் சங்கத்துப் புலவர்களில் ஒருவர் கவிசாகாப் பெருந்தேவனார் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

திருக்குறளுக்கு உரையிட்ட ஆசிரியர்கள் பதினமூன்று கவிப் பெருமாள் ஒருவர்.

மாறனலங்காரத்திற்கு உரையாசிரியரும் திருக்குறளுக்கு நுண் பொருண்மாலை இயற்றியவரும் கவிசாகேசரி திருமேனி ரத்தின கவிராயர் எனப்படுவர்.

கவிசாஜ பண்டிதர் என்னும் தமிழ்ப் புலவர் செளந்தரியலகரி, ஆனந்தலகரி என்னும் கிரந்தங்களைத் தமிழில் விருத்தச் செய்யுளாக மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

தமிழில் ராமாயணம் இயற்றிய கம்பரைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி என்றே அழைப்பர்.

1, மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி.

சித்திரக்கவி

சித்திரம் + கவி = சித்திரக்கவி ஆகும்.

சித்திரக்கவி என்பது நாற்கவிகளில் ஒன்று. அது மாலைமாற்று முதலாகக் கூறப்படும் மிறைக்கவி, வண்ணப்பா, வண்ணக்கவி என அகராதிகள் கூறுகின்றன ¹

சித்திரக்கவி என்பதை 'A variety of metrical Composition fitted into fanciful figures' எனத் தமிழ்-ஆங்கில அகராதி விளக்குகிறது.²

நால்வகைக் கவிஞர் சித்திரத்தில் அமைத்தற்கேற்பப்படும் அருங்கவிகள் சித்திரக் கவிகள் எனலாம்.

இச்சொல், 'சித்திர கவி'³ என ஒற்றுமிகாமலும், 'சித்திரக் கவி'⁴ என ஒற்றுமிக்கும் சில இலக்கண நூல்களில் கூறப்படுகின்றன. இவை இரண்டும் ஒரு பொருளிலேயே வழங்கப்படுகின்றன. தமிழ் மொழியின் புணர்ச்சி விதி அடிப்படையில் 'சித்திரக்கவி' என்பதை பொருந்திய சொல்லாக அமைகின்றது.

தமிழரின் ஓவிய உணர்வு

தமிழர் ஓவியக் கலையில் சிறந்திருந்தனர் என்பதற்குச் சங்க நூல்களே சான்றாக அமைகின்றன. ஓவியம், படம், சித்திரம், கிணவி, எழுத்து என்னும் தொடர்புடைய சொற்கள் சங்க நூல்களில் வழங்கக் காணலாம்.

பாண்டியன் நன்மாறன் என்பவன் சிறந்த சித்திர மாடத்தில் தங்கியிருந்த போது அங்கே உயிர் நீத்தான். எனவே, அவன் 'பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன்' என்றே கூறப்படுகின்றான்.⁵

1. மதுரைத் தமிழ்ப்பேரகராதி.
2. தமிழ்-ஆங்கில அகராதி.
3. தண்டி. சொல்லணியியல்-98
4. மாறன். ,, 270.
5. புறம், 59

மதுரைக் காஞ்சியில் மாங்குடி மருதனாரும்,¹ நெடுநல் வாடையில் நக்கீரரும்² பாண்டிய மன்னர்களின் சித்திர மாடங்களை விளக்குகின்றனர்.

மதுரைக்கருகில் உள்ள திருப்பரங் குன்றத்து மலையில் முருகப் பெருமான் கோயிலைச் சார்ந்து ஒரு 'சித்திரமாடம்' இருந்ததைப் பரிபாடல் காட்டுகின்றது.³

திருச்சியிலுள்ள திருவெறும்பூர் கோயிலைச் சார்ந்து 'சித்திர கூடம்' என்னும் மண்டபம் பண்டைக் காலத்தில் இருந்த செய்தியைச் சாசனங்கள் தெரிவிக்கின்றன.⁴

கி. பி. 600 முதல் 630 வரையில் அரசாண்ட பல்லவ மன்னன் மகேந்திர வர்மன் சித்திரக்கலையில் வல்லவன் என்றும், இதனாலேயே இவன் 'சித்திரக் கார்ப்புலி' என்னும் பெயரைக் கொண்டிருந்தான். என்றும், இவன் 'தட்சிண சித்திரம்' என்னும் தென் இந்திய ஓவிய நூலுக்கு உரைஎழுதினான் என்றும், காஞ்சிபுரத்துக் கடுத்த மாமண்டூரில் அமைந்த குகைக் கோயில் சாசனம் கூறுகின்றது.⁵

ஓவியக் கலைஞர்

சித்திரம் எழுதுவோர் தாம் எழுதியவற்றை-தம் தொழிலை நோக்கினார் கண்ணிடத்தே நிறுத்துதலின் 'கண்ணுள் வினைஞர்' என அழைக்கப்பட்டனர்.

“எவ்வகைச் செய்தியும் உவமம் காட்டி
நுண்ணிதின் உணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்
கண்ணுள் வினைஞரும் பிறருங் கூடி”⁶

என மதுரைக்காஞ்சி விளக்குகின்றது.

ஓவியர் தம் கலையில் நிறைந்த வல்லமை (வித்தகம்) படைத்திருந்தமையால் வித்தக வினைஞர் எனப்பட்டனர்.

1. மதுரை காஞ்சி-484-485.
2. நெடுநல்வாடை-110-114.
3. பரிபாடல்-19 42-53.
4. தெ. இ. க. 8, 138, 139, 162.
5. மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி. தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள். பக். 66. 206.
6. மதுரைக் காஞ்சி-516-518.

‘வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திரச் செய்கைப் படம்போர்த் ததுவே
யொப்பத் தோன்றிய உவவனம்’¹
என்னும் மணிமேகலை அடிகள் இதனைச் சுட்டும்.

ஓவியனைக் ‘கிளவிலல்லோன்’ என்று சங்க இலக்கியங்கள் குறிக்கின்றன.

“நல்லேம் என்னும் கிளவி வல்லோன்
எழுதியன்ன காண்டகு வனப்பின்
ஐயள் மாயோள்”²

என்பது நற்றிணை.

சித்திரமாடம்-எழுத்து நிலை

எழுத்து தோன்றுவதற்கு முன்பு சித்திரமே எழுத்தாக அமைந்தது என அறிய முடிகிறது. உலகின் பலவிடங்களிலும் மக்கள் தம் கருத்தைக் கூறமுதலில் உருவ எழுத்தை (Pictograph) எழுதியுள்ளனர். பின்னர் ‘கருத்தெழுத்தை’ (Ideograph) பயன்படுத்தத் தொடங்கினர் எனலாம். எழுதியது-எழுத்து என்னும் நிலையில் இச்சொல் தமிழ் இலக்கியங்களில் பயிலப்பட்டுள்ளமை நன்கு விளங்கும்.

ஓவிய வல்லோர் எழுதுதலால் மாட்சி கொண்ட ஓவியம். ‘எழுத்து நிலை’ என்றும், இத்தகைய சித்திர மாடங்கள் ‘எழுத்து நிலை மண்டபம்’ என்றும், ‘எழுதெழில் அம்பலம்’ என்றும் கூறப்படுகின்றன.

சான்று

‘இரதி காமன் இவள்இவன் எனாஅ
விரகியர் வினவ வினாவிறுப் போரும்
இந்திரன் பூசை இவளாக லிகைஇவன்
சென்ற கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு
ஒன்றிய படியிதென் றுரைசெய் வோரும்
இன்ன பலபல வெழுத்துநிலை மண்டபம்’³

என்றும்,

1. மணிமேகலை. மலர்வனம் புக்ககாதை. 167-169.
2. நற்றிணை. 146.
3. பரிபாடல். 19. 48-53

“நினைந்து
எழுதெழில் அம்பலங் காமவேள் அம்பின்
தொழில் வீற்றிருந்த நகர்”¹

என்றும் வரும் பரிபாடல் அடிகள் இதை விளக்குகின்றன.

இவ்வாறே, ‘எழுதணி’, ‘எழுதுவினை’ போன்ற தொடர் புடைய சொற்களும் பழந்தமிழ் நூல்களில் கிடைக்கக் காணலாம்.

‘எழுதணி கடவுள் போகலின் புல்லென்று
ஒழுகு ப்ளிமறந்த மெழுகாப் புந்தினை’²

‘எழுது வினைக் கம்மொடு முழுது முதலனை’³
என்னும் பாடலடிகள் இதற்குச் சான்றாகும்.

இவற்றுடன், ‘எழுது எழில்’ என்பது ஓவியர் பார்த்து எழுது தற்கு ஏதுவாகிய ‘அழகு’ எனப்படும். பண்டைக் காலத்திலேயே அழகுப் பொலிவிற்காகச் சித்திரிக்கின்ற ஓவிய வனப்பு இருந்ததை இதனால் அறிய முடிகிறது. சான்றாக,

‘தேம்மெய் தீம்பால் வெளவலின் கொடிச்சி
எழுதெழில் சிதைய அழுத கண்ணே’⁴

‘என்ன கடத்தளோ மற்றே தன்முகத்து
எழுதெழில் சிதைய அழுதனள் ஏங்கி’⁵

போன்ற பாடலடிகளைச் சுட்டலாம்.

சித்திரம் வரைதலானது ‘எழுதுதல்’ என்ற சொல்லாலும் குறிக்கப் படுகின்றது.

‘சிறுதோள் கோத்த செவ்வரிப் பறையின்
கண்ணகத் தெழுதிய ஞீஇப் போல’⁶

என்பதில் இதை அறியலாம்.

தமிழில் ‘எழுத்து’ என்பதை விளக்குமிடத்து ‘எழுதப் படுதலா லெழுத்தெனப் பெயர் பெறும்’⁷ எனப் பேரகத்தியம் குறிப்பதும் இவண் எண்ணத் தக்கது.

1. பரிபாடல் 18. 27-29
2. அகம். 167
3. பெருங்கதை. உஞ்சைக் காண்டம்.
4. நற்றிணை. 379
5. அகம். 176
6. நற்றிணை. 58
7. பேரகத்தியத் திரட்டு. எழுத்துப்படலம்.

ஓவியம் எழுதுவதில் சீவகன் மிகவும் சிறந்தவன் என்பதைச் சீவக சிந்தாமணி கூறுகிறது.¹ மேலும், இந்நூலாசிரியர் தம் நூலில், பெண்களுக்கு உவமை கூறுமிடத்து ஓவியர் எழுதிய சித்திரத்தையே ஒப்புமைப் படுத்துகின்றார்.

சான்று :-

‘உரைகிழித் துணரும் ஒப்பின்
ஓவியப் பாவை ஒத்தார்’²
‘உயிர் பெற எழுதப் பட்ட
ஓவியப் பாவை யொப்பார்’³
‘வடுபிள வனைய கண்ணாள்
வல்லவன் எழுதப்பட்ட
படத்திடைப் பாவை போன்றதோர்
நோக்கின ளாகி நிற்ப’⁴

போன்ற பாடலடிகளால் இதை உணரலாம்.

ஓவிய மகளிர்

இத்தகைய ஓவிய மகளிர் ‘சித்திரக்’ கலையிலும் சிறப்புற்றிருந்தனர் என இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

விசையை என்னும் அரசி, தனக்குச் சுகாகாட்டிலே உதவி செய்த ஒரு பெண் தெய்வத்தின் உருவத்தையும், தான் ஏறிச் சென்ற மயிற்பொறி விமானத்தின் உருவத்தையும் அரண்மனைச் சுவரிலே ஓவியமாக எழுதுவித்த செய்தியைத் திருத்தக்க தேவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

‘தனியே துயருழந்து தாழ்ந்து
வீழ்ந்த சுகாகாட்டுள்
இனியாள் இடர்நீக்கி ஏமஞ்
சேர்த்தி உயக்கொண்ட

1. சீவக சிந்தாமணி. குணமாலையார். 155.
2. ,, ,, காந்தருவத்ததை. 210.
3. ,, ,, சுரமஞ்சரி. 55.
4. ,, ,, கனக மாலை, 17.

கனியாள் மொழியாட்கும் மயிற்கும்

காமர் பதிநல்கி

முனியாது தான்காண மொய்கொள்

மாடத் தெழுதுவித்தாள்¹

இவ்வாறே, பல கலைகளிலும் வல்லவளான மாதவி ஓவியக் கலையையும் சுற்றவளென மணிமேகலை கூறுகிறது.

‘ஓவியச் செந்நூல் உரைநூற் கிடக்கையும்

கற்றுத்துறை போகிய பொற்றொடி நங்கை’²

என்னும் பாடலடிகளால் ‘ஓவியச் செந்நூல்’ ஒன்றிருந்ததாக அறிய முடிகின்றது.

மறைந்த ஓவிய நூல்

அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திலும் ‘ஓவிய நூல்’ பல இருந்ததாகக் தெரிகின்றது. இவர் ஓவிய நூலைக் குறிப்பிடுவதுடன், அந் நூலிவிருந்து ஒரு சூத்திரத்தையும் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

‘பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி

யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகந்

தனிப்புட மண்டில மேக பாத

முளப்பட வொன்பது மாகுந்

திரிதர வில்லா விருக்கை என்ப’³

ஓவிய நூலுள், நின்றல், இருத்தல், கிடத்தல், இயங்குதல் என்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவற்றுள் இருத்தல் என்பதில் திரிதரவில்லா இருக்கைகளாக இவ்வொன்பதும் கூறப்படுகின்றன. இத்தகைய ஓவிய நூல் நுட்பங்களை வடமொழி மரபுச் சொற்களுடனேயே காண வேண்டியுள்ளோம். என்றாலும், அதனைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர் எனலாம். (இதில் கூறப்படும் ஏகபாதம், கூற்றிருக்கை போன்ற சொற்களின் தொடர் பாக்கச் சித்திரக் கவிகளில் வரும் ஏகபாதம், கூற்றிருக்கை போன்ற

1. சேக சிந்தாமணி. முத்தி இலம்பகம். 5.

2. மணிமேகலை. ஊர் அலர். 31-32.

3. சிலம்பு. வேனிற் காதை. 23-26. உரை.

வகைகள் அமைந்திருக்கலாமென எண்ணவும் இடமேற்படுகின்றது). ஆயினும், தமிழர்தம் 'மறைந்த ஓவிய நூல்'¹ கிடைக்காததால் இது பற்றிய தெளிவு பெற முடியவில்லை.

புனையா ஓவியம் (Outline Drawing)

வண்ணம் தீட்டாமல் வரைந்த ஓவியத்துக்குப் 'புனையா ஓவியம்' எனத் தமிழில் பெயர் கூறப்படுவதை இலக்கியங்களில் காணலாம்.

'புனையா ஓவியம் போல நின்றனும்'²

புனையா ஓவியம் புறம்போந் தென்ன'³

என மணிமேகலை இதை உணர்த்துகிறது.

'புனையா ஓவியம் கடுப்ப'⁴ என்பதற்கு 'வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாத வடிவைக் கோட்டின சித்திரத்தை யொப்ப' என நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறுவர்.

'படம்புனைந் தெழுதிய வடிவில் பங்கயத்

தடம்பல தழீஇயது தக்க நாடு'⁵

என்ற அடிகளில், புனைந்தெழுதிய வடிவத்தைச் சீவக சிந்தாமணி காட்டுகின்றது.

புறநானூறு தரும் செய்தி

'ஓவத் தன்ன இடனுரை வரைப்பிற்

பாவை அன்ன குறுந்தொடி மகளிர்'⁶

என்னும் பாடலடிகளில் 'ஓவியம் போன்ற அழகிய வீடு' என்னும் பொருள் படும் 'ஓவத்தன்ன இடனுரை வரைப்பு' என்னும் தொடர் அறியத் தக்கது. ஓவியம் வீட்டைப் போலவே இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடிய காலங் கழித்து, வீடு ஓவியத்தைப் போல இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடிய காலம் ஏற்படுதற்கு நீண்ட இடையீடு வேண்டும். சித்திரத்திற் பழகிப் பழகி,

1. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி. மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள். ப. 147.
2. மணிமேகலை ஆதிரை. 130-131.
3. ,, சிறைக்கோட்டம். 88.
4. நெடுநல்வாடை-147.
5. சீவக சிந்தாமணி. கேமசரியார். 28.
6. புறம். 251.

அதனைச் சுவைக்கும் பக்குவம் அடைந்த பின்னரே சித்திரத்தைப் போல வீடு இருக்கிறது என்று சொல்ல இயலும். இதனால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே தமிழர் ஓவியக் கலையில் மிக்க தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் என அறியலாம் என்பர்.¹

மேலும், இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரம் போன்று அழகு படத் தம் செய்யுளில் காட்டியதால் சங்க காலப் புலவர் ஒருவர் 'பெருஞ்சித்திரனார்' என்றே பெயர் பெற்றதை அறிகின்றோம். இவ்வகையில், பண்டு தொட்டே கலை மாட்சியும் பண்பாட்டுப் பெருமையும் கொண்ட தமிழர்களுக்கு 'அழகுணர்வு' இயல்பாகவே மலர்ந்து வளர்ந்து வந்துள்ளது எனலாம். அழகுணர்வு காரணமாக உண்டான நுண்கலைகளுள் ஒன்றான ஓவியக் கலையானது இன்பம் சுரக்கும் ஊற்றுக் களனாகத் தமிழ்நாட்டிற்குப் பொலி ளுட்டியது. அஃது ஆடல், சிற்பம் முதலிய ஏனைய நுண்கலை களுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது.

உடலையும் உயிரையும் துன்புறுத்துவதைச் சித்திரத்தையே சிதைத்து வதை புரிவதாக உணர்ந்த தமிழர்கள், அதனைச் சித்திரவதை என்ற சொல்லால் சுட்டினமை அறியத் தக்கது.

இறைவனைச் சித்திரசபை சித்திரநதிச் சூழலிலே கண்டு வழி பாடியற்றுவதைத் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி போன்ற பின்வந்த நூல்களும் விளக்குகின்றன.

தமிழர்கள் உயிரென மதிக்கும் மொழியிலும் சித்திரக்கலை சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. நாற்கவிகளுள் ஒன்றான சித்திரக் கவியே இதற்குச் சான்றாகும்.

கலைப் புலவன்

சிற்பக் கலைஞரும் ஓவியக் கலைஞரும் இயற்கை யுருவங் களையும் கற்பனை உருவங்களையும் தமது சிற்பக் கலையிலும், ஓவியக் கலையிலும் அமைத்துக் காட்ட முடியுமாயினும், இலக் கியப் புலவனைப் போல, பல கருத்துக்களை ஒருங்கே யமைத்துக் காட்ட அவர்களால் இயலாது. பல கருத்துக்களை ஒருமிக்க அமைத்துக் கூறும் வல்லமை இலக்கியக் கலைஞருக்கே உண்டு. இது இலக்கியக் கலையின் இயல்பு. சொல்லோவியனாகிய இலக் கியக் கலைஞன், சிற்பக் கலையிலும் ஓவியக் கலையிலும் காட்ட

1. செ. வைத்திய லிங்கன், அழகுக் கலைத்திறன், ப. 80.

முடியாத நுட்பங்களுையெல்லாம் தன்னுடைய சொல்லோவியத்தில் அமைத்துக் காட்ட வல்லவனாயிருக்கிறான். இலக்கியக் கலைஞன் தன் கவிச் சிறப்பை அவன் உள்ளத்தளவும் நாம் உணர முடியும். இதுவே காவியக் கலைஞனின் தனிச் சிறப்பாகும்.

காவியக் கலைஞனின் இச்சிறப்பு கருதியே பாரதியாரும் தம்மை ஒரு 'கலைப்புலவ' எனக் அமைக்க வேண்டுகின்றார்.

‘ஆங்கொரு கல்லை வாயிலிற் படிஎன்
றமைத்தனன் சிற்பிமற் றொன்றை
ஓங்கிய பெருமைக் கடவுளின் வடிவென்
றுயர்த்தினான் உலகினோர் தாய்நீ
யாங்கணை எவரை எங்ஙனம் சமைத்தற்
கெண்ணமோ அங்ஙனம் சமைப்பாய்.
ஈங்குனைச் சரணென் றெய்தினேன் என்னை
இருங்கலைப் புலவனாக் குதியே.¹

என்னும் பாடலடிகள் இதை விளக்குகின்றன.

ஓவியப் புலவர்

தமிழ்ப் புலமையுடன் ஓவியத் திறமையும் ஒருங்கே பெற்ற புலவர்கள் பலர் அண்மைக் காலத்திலும் வாழ்ந்திருந்தனர். எடுத்துக் காட்டாக, புதுக்கோட்டை தொண்டைமான் முத்தையர் (1879-1936)² மற்றும் சிவ. முருகேச செட்டியார் (1896-1959)³ போன்ற தமிழ்ப் புலவர்கள் முறையாக ஓவியப் பயிற்சி பெற்று, சிறந்த ஓவியராகவும் திகழ்ந்தனர். மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரால் 'ஓவியப் புலவர்' என்றே அழைக்கப்பட்ட நாமக்கல் கவிஞர் வே. இராமலிங்கம் பிள்ளையவர்களும்⁴ இவண் குறிப்பிடத் தக்கவராவர்.

இயற்கையிலேயே கலையுள்ளம் கொண்ட காவியப் புலவனே ஓவியக் கலைஞனுமாய் இருப்பின் தன் உள்ள வெளிப் பாட்டை எண்ணக் குவியல்களைப் பொருத்தமான ஓவியங்களில் அமைத்து விடுகிறான், அவையே சித்திரக் கவிதளாக அணி பெறுகின்றன. எனலாம்.

1. பாரதியார். பாஞ்சாலி சபதம். 205.
2. தமிழ்ப் புலவர் வரிசை. 20.
3. " " . 24.
4. " " . 30.

அருங்கவி தரும் அணிநலம்

கவி பாடுவது என்பது சிலருக்கு இயற்கையிலேயே அமைந்து விடுவது உண்டு. காரிகை கற்றும் கவி பாடலாம். ஆனால், கவியிலே அழகும் இனிமையும் அமையப் பாடுவது அரிது. அரிய பெரிய காவியங்களை அமைக்கலாம். ஆனால், எண்கவையும் பொருந்த அமைப்பது அரிது. இவை யாவும் ஒருங்கே பொருந்த அமைவதே சிறந்த இலக்கியக் கலையாகும். அத்துடன், சித்திரக் கவிகள் போன்றவற்றையும் அருமையாகச் சேர்த்து அணிநலம் பெறச் செய்யுமிடத்து, 'இலக்கியம் ஒரு நுண்கலை' என்னும் கூற்று மேலும் பொலிவடைகின்றது.

கவிதையின் பொது இலக்கணம்

தொல்காப்பியர், மாத்திரை முதலாக முப்பத்து நான்கு செய்யுள் உறுப்புகளை முதன் முதலாக விளக்குகின்றார்.¹ பின்வந்த நன்னூலார்,

'பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்கு உடல்போற்பல

சொல்லால் பொருட்கிட னாக உணர்வினின்

வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்'²

எனக் கவிதையின் பொது இலக்கணத்தைக் கூறுவர். இங்கு 'அணி' என்பது அழகையே குறிக்கும்.

தமிழில் அணி இலக்கணம்

தமிழில் எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூவிலக்கணமாகிய முழுநிலையிலிருந்து பிரிந்து யாப்பே முதலில் தனியிலக்கணநூலில் அமைந்தமையை இலக்கண வரலாறு புலப்படுத்துகின்றது. இதனோடு ஒட்டிய ஒரு காலத்திலேயே அணியும் பிரிந்து தனி இலக்கணமாக வளர்ந்திருக்க வேண்டும். வடமொழிச் சார்புடன் அமைந்த தண்டியலங்காரத்திற்கும் முன்பே தமிழில் தனி அணியிலக்கணநூல் வழங்கியமையை யாப்பருங்கல் விருத்தி கூட்டும் 'அணியியல்' புலப்படுத்துகின்றது என்பர் அறிஞர்.³

மேலும், மறைந்து போன தமிழ் நூல்களுள் பல அணி நூல்களும் அடங்கும் என்று கூறுவர்.⁴

1. தொல். பொருள். செய்யுளியல். 1.
2. நன்னூல். 268.
3. டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன், அணியிலக்கணம், தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை-3. 1980.
4. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள்,

அணி-விளக்கம்

மிக எளிய சொற்களால் பல அரிய பொருள்களை உணர்த்தி இனிய நயங்களைத் தருபவன் புலவன். சொற்கள் அவ்வாற்றல் களைப் பெறுவதற்கும் புலவன் அதனை உணர்த்துவதற்கும் பெரிதும் பயன்படுபவற்றுள் 'முதலிடம் பெறுவது அணி என்பர்.'¹

அணி என்பதன் விளக்கத்தை மாறனலங்காரம் என்னும் இலக்கண நூலே முதன் முதலில் தருகின்றது.

'பொருளினும் சொல்லினும் புனையுறு செய்யுட்கு அணியுறப் புணர்த்தலின் அணிஎனும் பெயர்த்தே'² என்பது நூற்பா.

செய்யுளை அழகுறச் செய்வதால் அணி என்பது அந்நூலார் கூறும்.

மேலும், எழுத்துக்கு அழகு சொல் என்றும், சொல்லுக்கு அழகு பொருள் என்றும், அப்பொருளுக்கு அழகு யாப்பு என்றும், அவ் யாப்பிற்கு அழகு அணி என்றும் கூறுவர்.

‘எழுத்துக்கு அணிசொல்லே இன்சொற்கு அணிதான் வழுத்தும் பொருளின் வளமே—அழுத்தம் பொருளுக்கு அணியாப்பே போதம் உயர்யாப்பிற்கு அருளும் அணியே அணி’’³

என்னும் பாடலடிகள் இதை உணர்த்துகின்றது.

‘மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும் ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும் போல’’⁴

ான நன்னூலார் கூறுவது போல அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பது அணி என்பது மிகவும் பொருத்தமுடையது.

அணியின் வகைகள்

சொல்லணி, பொருளணி என அணி இருவகைப்படும். இவற்றுள் சொல்லணி சொற்களின் அமைப்புக்கு முதலிடம்

1. டாக்டர் ச.வே. சுப்பிரமணியன், குவலயானந்தம், சந்திராலோகம் ப. 1.
2. மாறன். 86.
3. அணியறுபது. 48.
4. நன்னூல். சிறப்புப்பாயிரம். 55.

கொடுத்து, ஓசை நயத்திற்கும் சொல் நயத்திற்கும் சிறப்பிடம் தருவதாகும். உவமை, உருவகம், உயர்வு நவீற்சி போன்ற பொருளழகு பற்றி வருவது பொருளணி எனப்படும். இவ்விரண்டின் வேறுபாட்டைத் தொன்னூல் விளக்கம் அழகாகக் காட்டுகிறது. இதில், சொல்மாற அணி கெடுவது சொல்லணி எனவும், அவ்வாறு மாறினாலும் நிலைக்கும் அணி பொருளணி எனவும் தெளிவாக்கப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.¹

இதன்வழி, கவிஞனின் வெளியீட்டு முறையினை இலக்கண நூலார் இருநிலைகளாகப் பிரித்துள்ளதை அறியலாம். கவிஞன் பொருட்செறிவுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தால் அவற்றைப் பொருளணி ஆகவும், சொற்களுக்கும் எழுத்துகளுக்கும் முதன்மை அளித்துப் பொருள் சிறப்பினை இரண்டாவதாகிள் சொல்லணி ஆகவும் கொண்டனர் என்பர்.²

சொல்லணி வகை

பொருளணிகள் போன்றே சொல்லணிகளும் இலக்கண நூலாரின் புலமைக்கேற்பப் பலவகை மாற்றங்களுடன் அமைந்துள்ளன.

பொதுவாக, எழுத்து மடக்கு, சொல் மடக்கு, அடி மடக்கு என மடக்கணியும் இவற்றின் அடியாகப் பிறந்த சித்திரக்கவிகளும் சொல்லணியின் பாற்படும்.

‘சொல்லணி என்பது சொல்லுங் காலை
மடக்கும் அதன்வழிப் படுஉம் சித்திரமுமென
நடக்கும் என்மனார் நயன் உணர்ந்தோரே’³
என்பது இலக்கண விளக்கம்.

மடக்கு

கவிதைக்கு இன்னோசையும் ஓரளவு பொருளின்பமும் அளிக்
கும் மடக்கு, சொல்லணியியலின் முதல் பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

பெரும்பான்மையான இலக்கண நூல்கள் மடக்கிற்குத் தரும்
விளக்கம் ஒப்புமையுடையன.

1. தொன்னூல் விளக்கம், 302.
2. டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன். குவலயானந்தம், சந்திராலோகம் பக். 33.
3. இலக்கண விளக்கம், 684

‘குறித்துரை எழுத்தின் கூட்ட முதன்மொழி
மறித்துமொர் பொருள்தர மடக்குதல் மடக்கே’¹

என மாறனலங்காரமும்,

‘எழுத்தின் கூட்டம் இடைப்பிறி தின்றியும்
பெயர்த்தும் வேறு பொருள்தரின் மடக்கெனும்
பெயர்த்தே’²

எனத் தண்டியலங்காரமும்,

‘எழுத்தடி மொழியிடை யிட்டு மிடாமலும்
மாறி மற்றொரு பொருள்வந்து வினைவது
மடக்கா மெனப்பெயர் வைக்கப் படுமே’

என முத்து விரியமும் விளக்குகின்றன. பிற இலக்கண நூல்களில் மடக்கிற்கு விளக்கம் தரும் சூத்திரம் கிடைக்கவில்லை.

எழுத்துக்களது தொகுதி பிற எழுத்தானும் சொல்லானும் இடையிடாதும் இடையிட்டும் வந்து பெயர்த்தும் வேறுபொருளை விளைப்பது மடக்கெனும் அணியாகும். எழுத்து மடக்கு, சொல் மடக்கு, அடிமடக்கு என்னும் மூவகை மடக்கிற்கும் சான்றுகள் பல இலக்கியங்களில் அமையக் காணலாம்.

சொல்லணிகளின் தன்மை

சொல்லணிகள் பாடலின் பொருள்வளத்தைப் பொருளணி களைப் போலச் சிறப்பிக்காவிட்டாலும் பொருளுணர்ச்சிக்குச் சொல்லமைப்பு மாற்றம் துணை செய்கின்றது. இவை பெரும் பாலும் சொற்களை எழுத்தெழுத்தாகப் பிரித்தும் கூட்டியும் படித்துப் பொருள் கொள்ளும் நிலையில் முன்பின் மாறி நிற்கும் சொல்லமைப்புகளேயாகும்; ஒரு வகையில் இவ்வணிகளைச் சொற்பிரித்துக் கூட்டும் விளையாட்டுகள் எனவும், குறுக்கெழுத்துப் போட்டி போல அமைக்கப்பட்ட ஒரு சொல் விளையாட்டு எனவும் விளக்குவர்.³

1. மாறன். 252

2. தண்டி. 92

3. எழுத்துவி. 5

4. டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி, திருக்குறள் அணிநலம்³ பக் 199-201

பொதுநிலையில் பொருளணி, மடக்கு, சித்திரக்கவி இவை மூன்றும் முவகை இன்ப உணர்ச்சியைத் தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

கவிதையிலே ஊறித் திளைத்தபின் சிந்தைக்குக் குளிர்ச்சி தருவது பொருளணி; இன்னோசையால் செவியினைப் பிணித்துக் கேட்போரை ஆட்கொள்வது மடக்கு; காணுந்தோறும் கண்ணுள் ளீற்றிருந்து காட்சி இன்பத்தையும் கருத்தையும் வளர்ப்பது சித்திரக் கவியாகும்.

நால்வகைப் புலமை. நால்வகைக் கவிதை:

நால்வகைப் புலமை மற்றும் நால்வகைக் கவிதைகளைப் பற்றிச் 'சித்திர இயல்' என்னும் பகுதியில் குவலயானந்தம் நன்கு விளக்குகிறது.¹

புலமைத் திறம்

கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி எனப் புலமைத் திறம் நான்கு வகைப்படும்.

'கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென்

றிவையொரு நான்கும் புலமைக் கியல்பே'²

என்பது முத்து வீரியம்.

இவருள் கவி என்பவன் ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என வரும் நால்வகைப் பாக்களைப் பாடுவோனாவான். ஞாபகம் செம்பொருள் நடையின் எப்பொருளும் காசின்றி உரைப்போன் கூங்கன் ஆவான். ஏதும் மேற்கோள் எடுத்துக் காட்டிப் பேதின் அளவும் செய்து தன் சொல் நிறுவி வாதிப் பிறன் சொல் மறும். பவன் வாதி ஆவான். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் திறங்கள் கேட்க இனிது எனக் கூறும் ஆற்றல் உடையோன் வாக்கி ஆவான்.

கவிதைத் திறம்

'ஆசு, மதுரன் சித்திரம் வித்தார

மாகு நாற்கவி யறையுங் காலே'³

1. குவலயானந்தம். சித்திரஇயல் 3-8

2. முத்துவீ. 60

3. , 55

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் எனக் கவிதைத் திறம் நான்காகும். இந்நால்வகைப் பகுப்பால் இவற்றை இயற்றும் கவிஞரும் நால்வகையினர் ஆவர்.

ஆசுகவி

‘பொருளடி பாவணி முதலிய கொடுத்துப்
பாடெனப் பாடுவோனே யாசு கவியே’¹

பொருள், அடி, பா, அணி முதலியன கொடுத்துப் பாடுக
என்றதும் உடன்பாடுவது ஆசு கவி.

மதுர கவி

‘தொடையுந் தொடையின் விகற்பமுஞ் செறியச்
சொற்சுவை பொருட்சுவை தோன்ற வுருவக
மாதிய வணிகளோ டணிபெறப் பாடுவோன்
மதுர கவியென வழத்தப் படுமே’²

பொருட் செல்வம், சொற் செல்வம், தொடைவிகற்பம்,
செறிய உருவகம் முதலிய அலங்காரத்தோடு, உய்த்துணர்வோரது
உள்ளங்கட்கு மாகடல் அமுதம்போல் பாடுவது மதுரகவி.

சித்திரக்கவி

‘ஏக பாத மெழுகூற் றிருக்கை
காதை கரப்புங் கரந்துறைச் செய்யுள்
கூட சதுக்கங் கோழுத் திரிமுத
றெரிந்து பாடுவோன் சித்திரக் கவியே’³

மாலை மாற்று முதலான அருங்கவிகளைப் படவடிவிக்
அமைத்துப் பாடுவது சித்திரக்கவி.

வித்தாரக் கவி

‘மறங்கவி வெண்பா மடலூர்த வியலிசை
பாசண்டத் துறை பண்மணி மாலை
தசாங்க மும்மணிக் கோவை கிரீடை
யிவைமுத வியவிரித் திசைத்துப் பாடுவோன்
வித்தாரக் கவியாம் விளம்பிடினே.’⁴

1. முத்து வீ. 56
2. ,, . 57
3. ,, . 58
4. ,, . 59

மும்மணிக் கோவை, நான் மணிமாலை என்னும் வகையில் விரித்துப் பாடுவது வித்தாரக் கவி ஆகும்.

சித்திரக் கவிகளின் தனித் தன்மை

ஆசுகவி—கடுங்கவி என்றும், மதுரகவி—இன்கவி என்றும், வித்தார கவி—பெருங்கவி என்றும் கூறுமிடத்து, சித்திரக்கவி—அருங்கவி¹ என அழைக்கப்படுவதிலிருந்து அதன் தனித் தன்மையை உணரலாம்.

ஆசுகவி என்பது பாடுவோனாலும் பாடும் சூழலாலும் பெயர் பெறுவது. இது 'ஆசுகவி' என்ற குறிப்புத் தரப்படாவிடின் ஒரு கவிதையை 'ஆசு' என உட்கூறுகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு காண இயலாது.

மதுரகவி என்பது பாடுவோனுடைய இனிமையாகப் பாடும் வன்மையாலும், பாடப்பட்ட நூலின் இனிமைத் தன்மையாலும் பெயர் பெறும் இனிமைப் பண்புக்குச் சொல், பொருள், தொடை, உவமை, உருவகம் ஒசை நயங்கள் காரணமாகப் பொருந்து கின்றன. ஆசு, சித்திரம் மற்றும் வித்தாரக் கவிகளிலும் இத்தகு பாடல்கள் உள்ளன. எனவே இதனையும் ஒரு தனிவகை எனப் பிரித்துக் கூறவியலாது.

வித்தார கவி என்பது விரித்துப்பாடுவது என்பதால் பெறும் பெயராகும். பொதுவாகப் பிரபந்தங்கள் வித்தாரக் கவியிலேயே பாடப்பெறும் மற்றபடி இதற்கெனத் தனிப் பண்புகள் இல்லை எனலாம்.

சித்திரக்கவி என்பது ஆசு, மதுர, வித்தாரகவி போல் அல்லாது ஒரு தனி வகையாகவே அடங்கும். இம்மூவகைப் பாடல்களிலுமுள்ள கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதுடன் சித்திரத்தில் அமையுமாறும் கண்டோர்வியக்கும் வகையிலும் சித்திரக்கவி அமைகின்றது. மேலும், யாப்பு, பாட்டியல், அணியியல்கள் ஒருங்குணர்த்தும் ஒரு இலக்கிய வகையாக இது சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

இலக்கண நூல்களின் வாயிலாக அறியலாகும் சித்திரக்கவி களைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் காணலாம்.

1. யாப்பருங்கலவிருத்தி உரை. ப. 551-552

மும்மணிக் கோவை, நான் மணிமாலை என்னும் வகையில் விரித்துப் பாடுவது வித்தாரக் கவி ஆகும்.

சித்திரக் கவிகளின் தனித் தன்மை

ஆசுகவி—கடுங்கவி என்றும், மதுரகவி—இன்கவி என்றும், வித்தார கவி—பெருங்கவி என்றும் கூறுமிடத்து, சித்திரக்கவி—அருங்கவி¹ என அழைக்கப்படுவதிலிருந்து அதன் தனித் தன்மையை உணரலாம்.

ஆசுகவி என்பது பாடுவோனாலும் பாடும் சூழலாலும் பெயர் பெறுவது. இது 'ஆசுகவி' என்ற குறிப்புத் தரப்படாவிடின் ஒரு கவிதையை 'ஆசு' என உட்கூறுகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு காண இயலாது.

மதுரகவி என்பது பாடுவோனுடைய இனிமையாகப் பாடும் வன்மையாலும், பாடப்பட்ட நூலின் இனிமைத் தன்மையாலும் பெயர் பெறும் இனிமைப் பண்புக்குச் சொல், பொருள், தொடை, உவமை, உருவகம் ஒசை நயங்கள் காரணமாகப் பொருந்துகின்றன. ஆசு, சித்திரம் மற்றும் வித்தாரக் கவிகளிலும் இத்தகு பாடல்கள் உள்ளன. எனவே இதனையும் ஒரு தனிவகை எனப் பிரித்துக் கூறவியலாது.

வித்தார கவி என்பது விரித்துப்பாடுவது என்பதால் பெறும் பெயராகும். பொதுவாகப் பிரபந்தங்கள் வித்தாரக் கவியிலேயே பாடப்பெறும் மற்றபடி இதற்கெனத் தனிப் பண்புகள் இல்லை எனலாம்.

சித்திரக்கவி என்பது ஆசு, மதுர, வித்தாரகவி போல் அல்லாது ஒரு தனி வகையாகவே அடங்கும். இம்மூவகைப் பாடல்களிலுமுள்ள கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதுடன் சித்திரத்தில் அமையுமாறும் கண்டோர்வியக்கும் வகையிலும் சித்திரக்கவி அமைகின்றது. மேலும், யாப்பு, பாட்டியல், அணியியல்கள் ஒருங்குணர்த்தும் ஒரு இலக்கிய வகையாக இது சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

இலக்கண நூல்களின் வாயிலாக அறியலாகும் சித்திரக்கவி களைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் காணலாம்.

1. யாப்பருங்கலவிருத்தி உரை. ப. 551-552

சித்திரக்கவி மாலை

“மாலை மாற்றே சக்கரம் சுழிகுளம்
 ஏக பாதம் எழுகூற் றிருக்கை
 காதை கரப்பே கரந்துறைப் பாட்டே
 தூசங் கொளலே வாவ னாற்றி
 கூட சதுர்த்தம் கோமூத் திரியே
 ஓரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டே
 பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே
 ஒற்றுப் பெயர்த்தல் ஒருபொருட் பாட்டே
 சித்திரப் பாவே விசித்திரப் பாவே
 விகற்ப நடையே வினாவுத் தரமே
 சருப்பதோ பத்திரம் சார்ந்த எழுத்து
 வருத்தனம் மற்றும் வடநூற் கடலுள்
 ஒருக்குடன் வைத்த உதாரணம் நோக்கி
 விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே”¹

இவற்றுள் தூசங்கொளல், வாவனாற்றி என்னும் இரண்டைத் தவிர மற்ற இருபது வகைகளும் திவாகர நிகண்டு கூறுவனவேயாம்.

உரையாசிரியர் கூறுவன

மேற்கண்ட யாப்பருங்கலம் ஒழிபியல் நூற்பாவிற்கு விளக்க மளிக்கும் இந்நூல் உரையில் உரையாசிரியர் கூறுவனவாக பதினொரு சித்திரக்கவி வகைகள் கிடைக்கின்றன. அவை, அக்கரச் சுதகம், மாத்திரைச் சுதகம், பிந்துமதி, நிரோட்டி, அலகிருக்கை வெண்பா, முண்டப்பாட்டு, தேர்கை, திரிபாகி, கண்டகட்டு, கல்லவல் என்பன.

வீரசோழியம்

கி.பி. பதினொன்றாம் நூற்றாண்டினதாகக் கருதப்படும் வீரசோழியம் பத்துச் சித்திரக் கவிகளைக் கூறுகிறது. அவை,

1. யாப்பருங்கலம், ஒழிபியல். 96.

சித்திரக் கவி

“ஏறிய மாலைமாற்றேசக் கரமினத் தாலெழுத்தாற்
கூறிய பாட்டு வினாவுத் தரமேக பாதமன்றித்
தேறிய காதை கரப்புச் சுழிகுளஞ் சித்திரப்பா
வீறியல் கோழுத் திரியும் பிறவும் விரித்துரையே”¹

என்பது நூற்பா.

யாப்பருங்கலம் கூறுவனவற்றுள் பத்து வகைகளை மட்டுமே வீரசோழியம் குறிப்பிடுகிறது. ‘பிறவும் விரித்துரையே’ என நூற்பா விளக்குவதால் யாப்பருங்கலச் செய்திகளை இந் நூலாகிரியும் அறிந்துள்ளார் எனலாம்.

தண்டியலங்காரம்

தமிழில் அணியிலக்கணம் கூறும் தண்டியலங்காரம் கி. பி பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டினதாகக் கருதப்படுகிறது. இந் நூலின் சொல்லணியியலில் ‘சித்திர கவி’ என்னும் தலைப்பில் பன்னிரண்டு வகையான சித்திரக் கவிதைகள் கூறப்படுகின்றன.

சித்திர கவி

“கோழுத் திரியே கூட சதுக்கம்
மாலை மாற்றே யெழுத்து வருத்தனம்
நாக பந்தம் வினாவுத் தரமே
காதை கரப்பே கரந்துறைச் செய்யுள்
சக்கரஞ் சுழிகுளஞ் சருப்பதோ பத்திரம்
அக்கர சுதகமு மவற்றின் பால”²

என்பது நூற்பா. இவற்றுள் பத்து வகைகள் யாப்பருங்கலம் கூறுவன. நாகபந்தம், அக்கரசு சுதகம் என்னும் இரண்டு வகைகள் புதியனவாகக் கூறப்படுகின்றன. யாப்பருங்கலம் கூறும் ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, தூசங்கொளல், வாவனாற்றி, ஓரினப்பாட்டு, ஓரெழுத்துப் பாட்டு, பாதமயக்கு, பாவின் புணர்ப்பு, ஒற்றுப் பெயர்த்தல், ஒருபொருட்பாட்டு, சித்திரப்பா, விசித்திரப்பா என்பவை தண்டியலங்காரத்தில் கூறப்படவில்லை.

1. வீரசோழியம். அலங்காரப் படலம். 17).
2. தண்டி. சொல்லணியியல் 98

உரையாசிரியர் கூறுவன

தண்டியலங்கார உரையாசிரியர் விளக்கும் சித்திரக்கவி வகைகள் ஏழாகும். அவை, நிரோட்டம், மாத்திரை சுருக்கம், மாத்திரை வருத்தனை, முரசுபந்தம், திரிபாகி, திரிபங்கி, பிறிது படுபாட்டு என்பன.

மாறனலங்காரம்

கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மாறனலங்காரம் அணியியலை மிகவும் விரிவாக விளக்குகிறது. இந்நூலின் சொல்லணியியலில் 'சித்திர கவி' என்னும் தலைப்பில் இருபத்தாறு வகையான சித்திரக் கவிகள் கூறப்படுகின்றன.

சித்திர கவி

“வல்லின மெல்லின மிடையினப் பாட்டே
நிரோட்டிய மோட்டிய மோட்டிய நிரோட்டிய
மக்கரச் சுதக மதன்வருத் தனையே
வக்கர வுத்தி வினாவுத் தரமே
சக்கர பெந்தம் பதும பெந்த
மிரத பெந்த மாலை மாற்றே
கரந்துறை செய்யுட் காதை கரப்பே
பிரிந்தெதிர் செய்யுட் பிறிதுபடு பாட்டே
சுருப்பதோ பத்திரங் கூட சதுக்கங்
கோமூத் திரிசுழி குளந்திரி பங்கி
யெழுசூற் றிருக்கை யொடிருபா னாரும்
பழிதீர் மடக்குடைச் சித்திரப் பாவே”¹

என்பது நூற்பா.

இவற்றுள், யாப்பருங்கலம் கூறும் பதினொரு வகைகளுடன் புதியனவாக, நாகபந்தம், அக்கரச் சுதகம், வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப்பாட்டு, இடையினப் பாட்டு, நிரோட்டியம், ஓட்டியம், ஓட்டிய நிரோட்டியம், வக்கரவுத்தி, பதுமபந்தம், முரசுபந்தம், இரத பந்தம், பிரிந்தெதிர் செய்யுள், பிறிதுபடுபாட்டு, திரிபங்கி என்னும் பதினைந்து வகைகள் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுள் நாக பந்தம், அக்கரச் சுதகம் என்னும் இரண்டும் தண்டியலங்காரத்துள் கூறப்படுவனவேயாம்.

1. மாறன், சொல்லணியியல்-270.

உரையாசிரியர் கூறுவன

மாறனலங்கார உரையாசிரியர் ஏழு சித்திரக்கவி வகைகளைக் கூறுகிறார். அவை. மாத்திரைச் சுருக்கம், மாத்திரைப் பெருக்கம், ஒற்றுப் பெயர்த்தல், திரிபதாதி, அக்கரச் சுதகத்திலோர் பேதம், சதுரங்கபெந்தம், கடக பெந்தம் என்பன.

இலக்கண விளக்கம்

கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இலக்கண விளக்கம் என்னும் நூலின் அணியியலில் 'மிறைக்கவி' என்னும் தலைப்பில் இருபது வகையான சித்திரக்கவிகள் கூறப்படுகின்றன.

மிறைக்கவி

“கோழுத் திரியே கூட சதுக்கம்
மாலை மாற்றே மாத்திரைச் சுருக்கம்
மாத்திரை வருத்தனம் எழுத்து வருத்தனம்
ஒற்றுப் பெயர்த்தல் வினாவுத் தரமே
நாக பந்தம் முரசு பந்தம்
திரிபாகி திரிபங்கி பிறிதுபடு பாட்டு
காலை கரப்பே கரந்துறைச் செய்யுள்
சக்கரம் சுழிகுளம் சருப்பதோ பத்திரம்
அக்கரச் சுதகம் நிரோட்டம் என்ன
முறைபெற வருத்த மிறைக்கவி இருபதும்
அறிவுறக் கிளந்த அவற்றின் பால”¹

என்பது நூற்பா.

இவ் இருபது வகைகளும் முந்தைய நூல்கள் கூறுவனவேயாம்

முத்துவீரியம்

கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இந்நூல் பன்னிரண்டு வகையான சித்திரக்கவிகளைக் கூறுகின்றது. அவை காலை கரப்பு, கரந்துறைப்பாட்டு. வினாவுத்தரம், எழுத்து வருத்தனம் எழுத்தழிவு, மாலை மாற்று, நிரோட்டகம், மாத்திரைச் சுருக்கம் மாத்திரை வருத்தனம், திரிபங்கி, திரிபாகி, ஒற்றுப் பெயர்த்தல் என்பன.

இவையாவும் முன் நூல்களில் கூறப்பட்டவையேயாம்.

1. இலக்கண. விளக்கம். அணியியல். 630.

சுவாமி நாதம்

கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சுவாமி நாதம் அணியதிகாரம் இருபத்து மூன்று வகையான சித்திரக் கவி களைக் குறிப்பிடுகிறது.

“வருங்கோமூத் திரிசருப்ப தோபத்திரம் மாலை
மாற்று எழுத்துச் சுதஞ்சதுரங் கக்கவி சக்கரமே
கரந்துறையுஞ் செய்யுள் சுழி குளங்கூடச் சதுக்கம்
காதைகரப்பு எழுத்துவருத் தனம்ஒற்றுப் பெயர்த்தல்
விரிந்ததிரி பங்கிதிரி பதாதிநிரோட் டிவினா
விடைமுரசு பெந்தம்மாத் திரையின்வருத் தனமே
பிரிந்தமாத் திரைச்சுருக்கம் பிறிதுகவி கடக
பெந்தம் தேர்க்கவிநாக பெந்தமுஞ்சேர்க் குவரே”¹
என்பது நூற்பா.

இவை யாவும் முன் நூல்களில் கூறப்பட்டவையேயாம். தண்டி யலங்கார நூலுள் பன்னிரண்டு வகையும் உரையிலுள்ள எட்டும் புதிதாகச் சதுரங்கம், கடகபந்தம், தேர்க்கவி ஆகிய மூன்றும் சேர்த்து 23 என்று சாமிகவி ராயர் கூறுகிறார்.

குவலயானந்தம்

கி. பி. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய குவலயானந்தம் என்னும் நூல் சித்திரஇயல் என்னும் ஒரு இயலைக் கொண்டுள்ளது அதில் ‘சித்திரம்’ என்னும் தலைப்பில் பதினேழு சித்திரக்கவிகள் கூறப்படுகின்றன.

சித்திரம்

“மாலை மாற்றே சக்கரம் சுழிகுளம்
ஏக பாதம் எழுகூற் றிருக்கை
காதை கரப்பே கரந்துறைப் பாட்டே
பாத மயக்கே பாவினம் புணர்ப்பே
கூட சதுக்கம் கோமூத் திரிகை
ஓர் எழுத்து இனத்தால் உயர்ந்த பாட்டே

1. சுவாமிநாதம், அணியதிகாரம்-2.
கி. க-3

சித்திரப் பாவே விகற்ப நடையே
 வினாவுத் தரமே சருப்பதோ பத்திரம்
 சார்ந்த எழுத்தே வருக்கம் ஆறும்
 வடநூற் கடலுள் ஒருக்குடன் வைத்த
 உதாரணம் நோக்கி விருத்தம் நிறைத்த
 மிறைக் கவிப் பாட்டும்
 தெரியப் பாடுவது சித்திரக் கவியே¹2

என்பது நூற்பா. இவை யாவும் யாப்பருங்கலம் கூறும் வகைகளே யாம்.

வெண்பாப் பாட்டியல்

பாட்டியல் நூல்களுள் வெண்பாப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல் போன்றன சித்திரக்கவி பற்றி விளக்குகின்றன.

சித்திரக்கவி எவ்வாறு அமையவேண்டும் என வெண்பாப் பாட்டியல் விளக்குவது அறியத்தக்கது.

சித்திர கவி

“யாப்புடைய மாலைமாற் றாதியா வேனையவும்
 வாய்ப்புடைய சொல்லின் வகுத்தமைத்து-நீப்பிலா
 வண்ணமுந் தொன்னூன் மரபு வழுவாமற்
 பன்னுவது சித்திரத்தின் பா”²

(இ-ள்) மாலைமாற்று முதலான பல விகற்பத்தாற் செய்யப் பட்டு ஓசை கெடாமல், எழுத்துக் குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட் குற்றம், யாப்புக் குற்றம், அலங்காரக் குற்றம் என்னுங் குற்றங்கள் படாமல், பாடப்படுங் கவி சித்திரக்கவியாம்.

இப்பாடலின் கீழே உரையாசிரியர் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகளைக் கூறுகின்றார். அவை, மாலை மாற்று, சக்கரம், சுழிசூளம், ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, காதை கரப்பு, கரந்துறைப்பாட்டு, தூசங் கொளல், வாவனாற்றி, கூடசதுக்கம், கோழுத்திரி, ஓரெழுத்துப்பா. வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப் பாட்டு, இடையினப்பாட்டு, சித்திரக்கா, விசித்திரக்கா, வித்தாரக்கா, விகற்பநடை வினாவுத்தரம், சருப்பதோ பத்திரம், எழுத்து

1. குவல. சித்திர இயல்-11
2. வெண்பாப் பாட்டியல். 2. செய்யுளியல். 4.

சித்திரப் பாவே விகற்ப நடையே
 வினாவுத் தரமே சருப்பதோ பத்திரம்
 சார்ந்த எழுத்தே வருக்கம் ஆறும்
 வடநூற் கடலுள் ஒருக்குடன் வைத்த
 உதாரணம் நோக்கி விருத்தம் நிறைத்த
 மிறைக் கவிப் பாட்டும்
 தெரியப் பாடுவது சித்திரக் கவியே¹

என்பது நூற்பா. இவை யாவும் யாப்பருங்கலம் கூறும் வகைகளே யாம்.

வெண்பாப் பாட்டியல்

பாட்டியல் நூல்களுள் வெண்பாப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல் போன்றன சித்திரக்கவி பற்றி விளக்குகின்றன.

சித்திரக்கவி எவ்வாறு அமையவேண்டும் என வெண்பாப் பாட்டியல் விளக்குவது அறியத்தக்கது.

சித்திரக் கவி

“யாப்புடைய மாலைமாற் றாதி யா வேணையவும்
 வாய்ப்புடைய சொல்லின் வகுத்தமைத்து-நீப்பிலா
 வண்ணமுந் தொன்னூண் மரபு வழுவாமற்
 பன்னுவது சித்திரத்தின் பா”²

(இ-ள்) மாலைமாற்று முதலான பல விகற்பத்தாற் செய்யப் பட்டு ஓசை கெடாமல், எழுத்துக் குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட் குற்றம், யாப்புக் குற்றம், அலங்காரக் குற்றம் என்னுங் குற்றங்கள் படாமல், பாடப்படுங் கவி சித்திரக்கவியாம்.

இப்பாடலின் கீழே உரையாசிரியர் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகளைக் கூறுகின்றார். அவை, மாலை மாற்று, சக்கரம், சுழிகுளம், ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, காதை கரப்பு, கரந்துறைப்பாட்டு, தூசங் கொளல், வாவனாற்றி, கூடசதுக்கம், கோமூத்திரி, ஓரெழுத்துப்பா. வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப் பாட்டு, இடையினப்பாட்டு, சித்திரக்கா, விசித்திரக்கா, வித்தாரக்கா, விகற்பநடை வினாவுத்தரம், சருப்பதோ பத்திரம், எழுத்து

1. குவல. சித்திர இயல்-11

2. வெண்பாப் பாட்டியல். 2. செய்யுளியல். 4.

இனத்தால், எழுத்தால் வரும் பாட்டை, தண்டி, இலக்கண விளக்கம், முத்து வீரியம் என்னும் நூல்கள் மடக்கணியில் கூறுகின்றன. மாறனலங்காரம், வீரசோழியம், யாப்பருங்கலம் என்பவை இவற்றைச் சித்திரக்கவியில் கூறுகின்றன.

முத்து வீரியம் கூறும் செய்திகள் சில ஆய்வுக் குரியன. எடுத்துக் காட்டாக, ஏகபாதம், கரந்துறைப் பாட்டு, காதை கரப்பு, கோமூத்திரி, கூடசதுக்கம், எழுகூற்றிருக்கை என்னும் ஆறும் சித்திரக்கவியின் பாற்படுமென முத்துவீரியம் யாப்பதிகாரத்தில் கூறுகிறது. அணியியலுள் சித்திரக்கவி என்ற குறிப்பே இல்லை. சொல்லணி என்ற தலைப்பில் நிரோட்டகம், எழுத்தழிவு, எழுத்து வருத்தனம், மாலை மாற்று, கரந்துறைச் செய்யுள், காதை கரப்பு, பிறிது படுபாட்டு, திரிபங்கி, மாத்திரைச் சுருக்கம், மாத்திரைப் பெருக்கம், ஒற்றுப் பெயர்தல், திரிபாகி என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. ஏகபாதம், கோமூத்திரி, கூடசதுக்கம், எழுகூற்றிருக்கை என்பவை பற்றிய விளக்கம் இல்லை. சொல்லணியின் கீழ்க் கூறப்பட்டுள்ளவை அனைத்தையும் மடக்கு எனக் கொள்வதும் பொருந்தவில்லை.

மாறனலங்காரம், வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப்பாட்டு இடையினப்பாட்டு என்பவற்றைச் சித்திரக்கவியில் கூறுகின்றது. தண்டியில் இவை எழுத்து மடக்கெனக் கூறப்படுகின்றன. நிரோட்டியத்தை இருநூல்களும் சித்திரக்கவியாகவே கூறுகின்றன.

எழுத்து மடக்கில் கூறப்படுவனவற்றிற்கும் சித்திரக்கவியில் கூறப்படுவனவற்றிற்கும் மிகுந்த வேறுபாடில்லை எனலாம். ககரவர்க்கப்பாட்டு, தகரவர்க்கப்பாட்டு இரண்டையும் வல்லினப்பாட்டு எனலாம். ககரவர்க்கத்தை வல்லினப் பாட்டு எனக் கொண்டால் அதனைச் சித்திரக் கவியாகக் கூறலாம். ககர வர்க்க எழுத்து மடக்கி வந்ததாகக் கொண்டால் எழுத்து மடக்கில் கூற நேரிடும்.

இதைப் போன்றே வல்லினப் பாட்டை வல்லெழுத்துகள் மடக்கி வந்ததாயும், மெல்லினப் பாட்டை மெல்லெழுத்துகள் மடக்கி வந்ததாயும், இடையினப் பாட்டை இடையெழுத்துகள் மடக்கி வந்ததாயும், ஓட்டியம், நிரோட்டியம் இவற்றில் அவற்றிற்குரிய எழுத்துகள் மடக்கி வந்ததாகவும் கொண்டு இவை அனைத்தையும் எழுத்து மடக்காகக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

ஏகபாதத்தை யாப்பருங்கலம், வீரசோழியம், முத்து வீரியம் என்பவை சித்திரக் கவியாகக் கூறுகின்றன. ஒரு அடியே நான்கு முறை மடக்கி வருதல் ஏகபாதமாகும். எனவே இதை மடக்கிலும் கூறலாம்.

கரந்துறைச் செய்யுள், காதை கரப்பு, கூடசதுக்கம் என்பவை மடக்கிலும் சித்திரக்கவியிலும் சேர்க்க-இயலாத நிலையிலுள்ளன.

தண்டியலங்காரம், இலக்கண விளக்கம், முத்து வீரியம் என்ற மூன்று நூல்களும் கூறும் காதை கரப்பை மாறனலங்காரம், வீரசோழியம், யாப்பருங்கலம் என்பவை கரந்துறைப்பாட்டு எனவும், முற்கூறிய மூன்று நூல்களும் காதைக் கரப்பு என்பதைப் பிற்கூறிய மூன்று நூல்களும் கரந்துறைப் பாட்டு எனவும் கூறுகின்றன.

இவ்வாறு இப்பாடல்களை முறைப்படுத்துவதில் இலக்கண நூல்களினிடையே சில வேறுபாடுகளை அறியலாம்.

சில அடிப்படைகள்

பொது நிலையில், சித்திரக்கவி எனின் சித்திரத்தில் அமைந்த கவிகள் என்றே புலப்படும். ஆயினும், இலக்கண இலக்கியங்களில் வழங்கப் பெறும் இக்கவிகளை நுணுகி ஆராயுமிடத்து இவை சித்திரத்தில் பொருந்தும் வகையினோடல்லாது வேறு சில அடிப்படைகளிலும் அமையக் காணலாம்.

1. மாத்திரை அடிப்படை

மாத்திரைச் சுருக்கம், மாத்திரை வருத்தனம் போன்றன எழுத்துக்களின் ஒலி அளவு அல்லது மாத்திரை அடிப்படையில் அமைகின்றன.

2. எழுத்து அடிப்படை

அக்கரச் சுதகம், இடையினப் பாட்டு, எழுத்து வருத்தனம், ஒற்றுப் பெயர்த்தல், ஓட்டிய நிரோட்டியம், ஓட்டியம், ஓரினப் பாட்டு, ஓரெழுத்துப் பாட்டு, கரந்துறைப் பாட்டு, காதை கரப்பு, திரிபாகி, நிரோட்டியம், பிந்துமதி, மெல்லினப் பாட்டு, வல்லினப் பாட்டு போன்ற வகைகள் எழுத்து அடிப்படையில் அமைகின்றன.

3. சொல்-எண் அடிப்படை

எழுகூற்றிருக்கை, கூட சதுர்த்தம், சித்திரப்பா, விசித்திரப்பா போன்றன சொல் மற்றும் எண் அடிப்படையில் அமைந்தவை.

சித்திரப் பாவே விகற்ப நடையே
 வினாவுத் தரமே சருப்பதோ பத்திரம்
 சார்ந்த எழுத்தே வருக்கம் ஆறும்
 வடநூற் கடலுள் ஒருக்குடன் வைத்த
 உதாரணம் நோக்கி விருத்தம் நிறைத்த
 மிறைக் கவிப் பாட்டும்
 தெரியப் பாடுவது சித்திரக் கவியே¹”

என்பது நூற்பா. இவை யாவும் யாப்பருங்கலம் கூறும் வகைகளே யாம்.

வெண்பாப் பாட்டியல்

பாட்டியல் நூல்களுள் வெண்பாப் பாட்டியல், நவந்தப் பாட்டியல் போன்றன சித்திரக்கவி பற்றி விளக்குகின்றன.

சித்திரக்கவி எவ்வாறு அமையவேண்டும் என வெண்பாப் பாட்டியல் விளக்குவது அறியத்தக்கது.

சித்திர கவி

“யாப்புடைய மாலைமாற் றாதியா வேணையவும்
 வாய்ப்புடைய சொல்லின் வகுத்தமைத்து-நீப்பிலா
 வண்ண முந் தொன்னூண் மரபு வழுவாமற்
 பன்னுவது சித்திரத்தின் பா”²

(இ-ள்) மாலைமாற்று முதலான பல விகற்பத்தாற் செய்யப் பட்டு ஓசை கெடாமல், எழுத்துக் குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட் குற்றம், யாப்புக் குற்றம், அலங்காரக் குற்றம் என்னுங் குற்றங்கள் படாமல், பாடப்படுங் கவி சித்திரக்கவியாம்.

இப்பாடலின் கீழே உரையாசிரியர் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சித்திரக்கவி வகைகளைக் கூறுகின்றார். அவை, மாலை மாற்று, சக்கரம், சுழிகுளம், ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, காதை கரப்பு, கரந்துறைப்பாட்டு, தூசங் கொளல், வாவனாற்றி, கூடசதுக்கம், கோழுத்திரி, ஓரெழுத்துப்பா. வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப் பாட்டு, இடையினப்பாட்டு, சித்திரக்கா, விசித்திரக்கா, வித்தா ரக்கா, விகற்பநடை வினாவுத்தரம், சருப்பதோ பத்திரம், எழுத்து

1. குவல. சித்திர இயல்-11
2. வெண்பாப் பாட்டியல். 2. செய்யுளியல். 4.

சித்திரக்கவிகள் பல்வேறு அடிப்படையினவாயினும் 'சித்திரக் கவி' 'சித்திரக்கவிப் பாட்டு' 'சித்திரக் கவிமாலை' 'சித்திரம்' 'மிறைக்கவி' (அருங்கவி) என்னும் தலைப்புகளிலேயே இவை இலக்கண நூல்களில் விளக்கப்படுகின்றன.

பொது நிலையில், 'சித்திரம்' என்பதற்கு ஓவியம் எனப் பொருள் கொண்டு இரத பந்தம், கமலபந்தம் போன்று ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவ வரையறைக்குள் அமைக்கும் வகையில் இக் கவி களைச் சுட்டலாம்.

தனி நிலையில், 'சித்திரம்' என்பது அழகு, சிறப்பு, வியப்பு என்னும் பொருளிலும் இவை அமைகின்றன.

பண்டைய இலக்கியக் கூறுகள்

அழகும் சிறப்பும் பொருந்திக் காண்போருக்குப் பெரு வியப் பைத் தர வல்ல இச் சித்திரங்களின் கூறுகள் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பரவி இருக்கக் காணலாம்.

தொல்காப்பியர் இருபது வண்ணங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவர் 'சித்திர வண்ணம்' பற்றிக் கூறுமிடத்து, 'நெடியவும் குறியவும் நேர்ந்துடன் வருமே'¹ என விளக்குவர். தமிழ் எழுத்துக்களில் குறிலும் நெடிலும் மாத்திரை அளவு வேறுபாடுடையன. இவை விரவி வரும் பாடல் அழகாகவும் சிறப்பாகவும் அமையும் என்னும் நோக்கிலேயே இவ் வண்ணத்திற்குச் 'சித்திர வண்ணம்' என அவர் வழங்கியிருத்தல் வேண்டும்.

மேலும், எழுத்து அடிப்படையில் அமைந்த வண்ணங்களே ஓசைக்கு அடிப்படையாய்ப் பிற்காலத்தில் சிறப்புற்றன என்னும் கூற்றும் இவண் ஆராயத் தக்கது.²

சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்படும் குழலோனாக்கான இசை நுணுக் கங்களில் 'சித்திரப் புணர்ப்பு' என்னும் வகை எழுத்து மற்றும் ஓசை அடிப்படையில் அமைவதை உரையாசிரியர் சுட்டுவர்.³

சித்திரக்கவிகளில் பல எழுத்து, சொல், எண் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அமைவதை நோக்குமிடத்து, பண்டைய இலக் கியக் கூறுகள் அடங்கிய ஒரு சிறந்த இலக்கிய வகையாகவே அவற்றை உணரலாம்.

1. தொல்காப்பியம். பொருள். 214.

2. டாக்டர் தமிழண்ணல். சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு 1. ப. 80.

3. சிலம்பு. அரங்கேற்றுக் காதை 56. உரை.

இதழகல் பாட்டு

உ,ஊ,ஓ,ஔ,ப,ம,வ ஆகிய எழுத்துக்கள் இதழ் குவிந்
தொலிக்கப் பிறப்பன வாதலின் இவை வாராது பாடுவது
நிரோட்டகம் என்னும் சித்திரக்கவியாகும்.

“எய்தற் கரிய தியைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்”¹

என்னும் குறட்பா இதழும் இதழும் கூடாது ஒலிப்பதைக் காண
லாம். எனவே, திருக்குறள் காலத்திற்கும் முன்பே இவ்வகைப்
பாடல்களை இயற்றும் பழக்கமிருந்தது எனலாம்.

மடக்கு

சொற்கள் மீண்டும் மீண்டும் மடக்கி வந்து பொருள்தரும்
அமைப்பைச் சங்க இலக்கியங்களிலேயே காண முடிகிறது. எடுத்துக்
காட்டாக,

“மண்திணிந்த நிலனும்
நிலனேந்தியவிசும்பும்
விசும்பு தைவரு வளியும்
வளித் தலைஇய தீயும்
தீ முரணிய நீரும்
என்றாங்கு

ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை போல”²

என்னும் பாடலில் சொற்கள் மடக்கி அமையக் காணலாம்.
இவ்வாறே,

“உள்ளினென் அல்லெனோ யானே உள்ளி

நினைந்தனென் அல்லெனோ பெரிதே நினைந்து

மருண்டனென் அல்லெனோ உலகத்துப் பண்பே”³

போன்ற பாடல்களையும் சுட்டலாம்.

பெருங் கவிஞர்களுக்குச் சொற்கள் அவர்தம் கருத்துக்குத் தக
வந்து முந்துமாதலால் இஃது இயல்பாகப் பாடப்படும் பாட்டுப்
போல அமைந்து விடுகிறது⁴ என்னும் கூற்றும் இவண் குறிப்பிடத்
தக்கது.

1. குறள். 489

2. புறம். 2

3. குறந். 99

4. ஸாக்ஷர் இ. சுந்தரமூர்த்தி, திருக்குறள் அணிநலம் ப.224

இலக்கியமும் இலக்கணமும்

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்புவதே மரபு. இலக்கண நூல்களில் கூறப்பெறும் சித்திரக் கவிகளை நோக்கு மிடத்து அதற்கும் முன்பே இத்தகைய இலக்கியங்கள் வழக்கி லிருந்தன என அறியலாம். இலக்கணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளவை களின் அடிப்படையைக் கொண்டு பின்னாளில் மேலும் பல புதிய சித்திரக் கவிகள் இலக்கியமாக வளர்ச்சிபெற்றுள்ளன. பின்வந்த இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் புதிய அமைப்புகளைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக ஒவியத்தில் அமைக்கப்படும் சித்திரக் கவி களைக் கூறலாம்.

அசுவ பாத பந்தனம், அறுமீன் பந்தனம், ஆனையடிச் சதுரங்க பந்தனம், உருத்திராக்க கண்டிகா பந்தம், கசு பந்தம், சங்க பந்தம், சடாச்சுர பந்தம், சதுரங்க அசுவகதி பந்தம், சதுர நாக பந்தம், சஸ்திர பந்தம், சிவலிங்க பந்தம், சொக்கட்டான் பந்தம், தமருக பந்தம், திருக்கைப் பந்தம், திருவடிப்பந்தம், மத்தள பந்தம், மயில் பந்தம், மலைப்பந்தம், மாணிக்க மாலைப் பந்தம், மும்மீன் பந்தம், விருச்சிக பந்தம், வில்வதள பந்தம், விளக்கு பந்தம், வேலாயுத பந்தம் போன்றவை குறிப்பிடத் தக்கன.

இலக்கண நூல்கள் விளக்கும் சித்திரக் கவிகளின் அடிப்படையிலும் ஒருசில மாற்றங்களுடன் வளர்ச்சியையும் காட்டுவன வாகவே இப்புதிய வகைகள் அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

மலைப்பந்தம் என்பது இரத பந்தத்தின் மேல் பகுதி அமைப்பினைக் கொண்டது.

சிவலிங்க பந்தம், விளக்கு பந்தம் என்பவை இரத பந்தத்தின் மேல் கீழ் இரு பகுதிகளையும் மாற்றி அமைத்த வடிவில் உருப்பெறுகின்றன.

அறுமீன் பந்தனம், மும்மீன் பந்தனம் என்பவை பதும பந்தம் போன்றவற்றின் அடிப்படையின.

மாணிக்க மாலைப் பந்தம் கடக பந்தத்தினை ஓரளவு ஒத்துள்ளது.

இவ்வாறு வேறு பல வகைகளும் சில இலக்கண வரையறைகளை உள்ளடக்கியதாகவே காணப்படுகின்றன.

மேலும், எழுகூற்றிருக்கை அடிப்படையில் எண்கூற்றிருக்கை, ஒருபது கூற்றிருக்கை, நாற்கூற்றிருக்கை போன்றனவும் தோன்றியுள்ளன.

திரிபங்கி என்பது போலவே சத்தபங்கி, சோடசபங்கி, நவபங்கி, பஞ்சபங்கி என்பனவும் அமைகின்றன.

திரிபாகி என்பதையே நடுவெழுத்தலங்காரம் எனப் பின்னாளில் பலரும் பாடியுள்ளனர்.

தனி இலக்கிய வகை

பொருள் நிலையில் இல்லாது வடிவ நிலையிலும் சிற்றிலக்கியங்கள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. பாவகை-பாடல் எண் வகை -தொடைவகை-சந்தவகை-பிற வகை எனக் கொள்ளலாம். அவற்றுள் இச் சித்திரக்கவி வகையும் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம் என்பர்.¹ இவ்வகையில் சித்திரக்கவிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு இலக்கிய வகையாகவே அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக எழுகூற்றிருக்கை, நாகபந்தம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

இணைந்த வகைகள்

சித்திரக்கவிகளைத் தனித்தனியே பாடுவதும் பொருள்கொள்வதும் அரிய செயல். அதிலும், தனித்தனியான வகைகள் இரண்டும் பலவும் கூடிய நிலையில் பாடலை அமைப்பதும் அவற்றிற்குப் பொருள் கொள்வதும் அரிதினும் அரிதாகும். எடுத்துக்காட்டாக,

கமல பந்தம், திரிபங்கி இவை இருவகைகளும் ஒரே செய்யுளில் வருமாறு அமைத்து 'கமல பந்தம் திரிபங்கி' என்றும்,

ஏகபாதம், மாலை மாற்று இவையிரண்டும் ஒரே செய்யுளில் அமைந்து 'ஏகபாத மாலை மாற்று' என்றும்,

பிறிதுபடு பாட்டு, திரிபங்கி இவை இணைந்து 'பிறிதுபடு திரிபங்கி' என்றும் வழங்கக் காணலாம்.

இத்தகைய இணைந்த வகைகள் பலவற்றிற்கும் புதிய படவடிவுகளையும் இலக்கியங்கள் தருகின்றன. ஏகபாதம், மாலை மாற்று, திரிபங்கி என இவ்வாறு ஒரே செய்யுளில் அமைத்து அவற்றை நாகபந்தத்திலும் அமைப்பர். இந்நாக வடிவங்கள் பல வளைவுகளைக் கொண்டும், சில மிக எளிமையாகவும் அமைகின்றன.

1. டாக்டர் ந.வீ. செயராமன். சிற்றிலக்கியத் திறனாய்வு ப. 99

மேலும், எழுகூற்றிருக்கை அடிப்படையில் என்கூற்றிருக்கை, ஒருபது கூற்றிருக்கை, நாற்கூற்றிருக்கை போன்றனவும் தோன்றியுள்ளன.

திரிபங்கி என்பது போலவே சத்தபங்கி, சோடசபங்கி, நவபங்கி, பஞ்சபங்கி என்பனவும் அமைகின்றன.

திரிபாகி என்பதையே நடுவெழுத்தவங்காரம் எனப் பின்னாளில் பலரும் பாடியுள்ளனர்.

தனி இலக்கிய வகை

பொருள் நிலையில் இல்லாது வடிவ நிலையிலும் சிற்றிலக்கியங்கள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. பாவகை-பாடல் எண் வகை -தொடைவகை-சந்தவகை-பிற வகை எனக் கொள்ளலாம். அவற்றுள் இச்சித்திரக்கவி வகையும் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம் என்பர்.¹ இவ்வகையில் சித்திரக்கவிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு இலக்கிய வகையாகவே அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக எழுகூற்றிருக்கை, நாகபந்தம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

இணைந்த வகைகள்

சித்திரக்கவிகளைத் தனித்தனியே பாடுவதும் பொருள்கொள்வதும் அரிய செயல். அதிலும், தனித்தனியான வகைகள் இரண்டும் பலவும் கூடிய நிலையில் பாடலை அமைப்பதும் அவற்றிற்குப் பொருள் கொள்வதும் அரிதினும் அரிதாகும். எடுத்துக்காட்டாக,

கமல பந்தம், திரிபங்கி இவை இருவகைகளும் ஒரே செய்யுளில் வருமாறு அமைத்து 'கமல பந்தம் திரிபங்கி' என்றும்,

ஏகபாதம், மாலை மாற்று இவையிரண்டும் ஒரே செய்யுளில் அமைந்து 'ஏகபாத மாலை மாற்று' என்றும்,

பிறிதுபடு பாட்டு, திரிபங்கி இவை இணைந்து 'பிறிதுபடு திரிபங்கி' என்றும் வழங்கக் காணலாம்.

இத்தகைய இணைந்த வகைகள் பலவற்றிற்கும் புதிய படவடிவுகளையும் இலக்கியங்கள் தருகின்றன. ஏகபாதம், மாலை மாற்று, திரிபங்கி என இவ்வாறு ஒரே செய்யுளில் அமைத்து அவற்றை நாகபந்தத்திலும் அமைப்பர். இந்நாகவடிவங்கள் பல வளைவுகளைக் கொண்டும், சில மிக எளிமையாகவும் அமைகின்றன.

1. டாக்டர் ந.வீ. செயராமன். சிற்றிலக்கியத் திறனாய்வு ப. 99

துறைக் கலம்பகம், பல புலவர்கள் இயற்றிய தனிப்பாடற்றிரட்டு, மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் திரு அம்பர்ப்புராணம் (நைமிசாரணியப் படலம்), திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், பாம்பன் சுவாமிகளின் திருவலங்கற்றிரட்டு, பல புலவர்கள் பாடியதோத்திரப் பாடற்றிரட்டு, குலாம் காதிறு புலவரின் நாகூர்ப்புராணம் (மலடு தீர்த்த படலம்), சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயரின் பல பாடற்றிரட்டு, பல புலவர்கள் இயற்றிய பலர் செய்கவிகள், சாதாராம் சுவாமிகளின்வைஷ்ணவிசந்திமுறை போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

தமிழ் விடுதூது

இந்நூலில் அரசனுக்குரிய அங்கங்களாக சித்திரக் கவிகளின் பெயர்கள் சில சுட்டப்படுகின்றன. அவை வருமாறு,

‘அக்கர வர்த்தியென லாமென்பார் பூலோக
சக்கர வர்த்தியுநீ தானன்றோ-சக்கரமுன்
பேந்தி நெடுந்தேர்மே லேறிச் சுழிகுளம்
நீந்தியோர் கூடநிறை சதுக்கம்-போந்து
மதுரங் கமழ்மாலை மாற்றணிந்து சூழும்
சதுரங்க சேனை தயங்கச்-சதுரமாய்
முரசங் கறங்க முடிவேந்தர் சூழ
வரசங்க மீதிருந்து வாழ்ந்தே...’¹

இதில், அக்கரவர்த்தி (பூமி), சக்கரம் (படை), தேர் (ஊர்தி) சுழிகுளம் (சுழித்த குளம்), கூடசதுக்கம் (கூடங்கள் நிறைந்த நாற்றெருக்கள் கூடுமிடம்), மாலைமாற்று (வேறுபட்ட பூமாலைகள்), சதுரங்கம் (இரதகசதுரகபதாதிகள்), முரசம் (பேரிகை) என எட்டு வகையான சித்திரக் கவிகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இதுபோன்ற பாடல்களால் இவ்வகைகளை அறிவதுடன் உபமை, உள்ஞறை, சிலேடை போன்ற இலக்கிய நயங்களையும் சுவைக்க முடிகின்றது.

பாடுவோர்

சித்திரக் கவிகளைப் பாடுவோர் மிகவும் புலமை உடைய வராகவும் வல்லவராகவுமே காணப்படுகின்றனர். இவர்களது

1. தமிழ் விடுதூது. 46-49

சிறப்பைக் கருதி இவர்களுக்கெனச் சில 'பட்டப்பெயர்'களையும் வழங்கி இருத்தலைக் காணலாம். எடுத்துக் காட்டாக,

'சிங்கப்பூர்ச் சித்திரகவி நாவலர்' சி. வே. நாராயணசாமி நாயகர்,

'சித்திரகவி' சுப்பையா நாயுடு,

'சித்திர கவி' சையது இமாம்பாவல்,

'சித்திர கவிச் சரபம்' பி.வி. அப்துல் கபூர் சாகிப்,

'சித்திரக் கவி நாவலர்' சா.செ. துரைசாமிப்பிள்ளை,

'சித்திர கவிப் புலவர்' திருமலை சக்கையா கவுடர்,

போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர்.

பாடுபொருள்

சித்திரக் கவிகள் பெரும்பான்மை புறப்பொருளிலும், சிறு பான்மை அகப்பொருளிலும் அமைகின்றன. வி.கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரியாரின் கலாவதி நாடகத்தில் சில அகப் பொருட் பாடல்கள் கிடைக்கின்றன.

பாடப்படுவோர்

அருகன், அம்பிகை, சூரியன், சிவன், திருமால், முருகன், விநாயகர் போன்ற கடவுளர் மீதும், ஆசிரியர், குல குரு இவர்கள் மீதும், பெருநிலக்கிழார், செல்வந்தர் போன்றோர்மீதும் சித்திரக் கவிகள் பாடப்பட்டுள்ளன.

சித்திரக் கவி நூலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரமாகவும், சாத்து கவி களாகவும் இவை வழங்கப்படுகின்றன. அப்பொழுது பாடலாசிரியர் பற்றியும் அவர் திறன் குறித்தும் சித்திரக் கவிகள் அமைகின்றன. எடுத்துக் காட்டாகச் சிலவற்றைக் காணலாம்.

கடவுளர்

அருகக் கடவுளின்மீது அமிதசாகரமும்; அம்பிகை, சூரியமூர்த்தி, திருமால், விநாயகர், சிவபெருமான், முருகன்மீது தண்டபாணி சுவாமிகளும்; காமாட்சி அம்மன்மீது தேவி காமாட்சிதாசனும், திருமால்மீது திருமங்கையாழ்வாரும்; முருகக் கடவுள்மீது பாம்புள் சுவாமிகள், அருணகிரிநாதர், காஞ்சிபுரம் கு. கந்தசாமிப் பிள்ளை, ஆர். என். கல்யாண சுந்தர கவுண்டர் போன்றோரும்; சிவபெருமான்மீது ஞானசம்பந்தர், நக்கீரர் போன்றோரும் பாடியுள்ளனர்.

மடாதிபதிகள்

காளையார் கோவில் வேதாந்த மடத்தின் குரு செல்லப்ப ஞான தேசிகர் மீது இளையான் குடி வேதாந்த மடத்தின் குரு சிவானந்த சுவாமிகள் பாடிய பாடல்கள் போன்றவை குறிப்பிடத் தக்கன.

செல்வந்தர், பெருநிலக்கிழார்

மலையாண்டி அப்பையநாயக்கர்மீது சங்கரமூர்த்திக் கவி ராயரும்; பெரியசாமி உடையார்மீது எம்.எஸ். துரைசாமிப் பிள்ளையுமும்; நல்ல தம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியார்மீது இலட்சுமண பாரதியாரும்; டி. கே. சண்முகம்மீதும், டி.என். இராமச்சந்திரன் மீதும் அப்துல்கபூர் சாகிப்பும் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். சிறப்புப் பாயிரம், சாத்து கவிகள்

முருகர் சித்திர வெண்பா என்னும் நூலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரமாகப் பூவை. கவியாணசுந்தர முதலியார் பாடியதும், கந்தன் சித்திரபந்தன் மாலைக்குச் சாத்து கவிகளாக இரகுநாதையர் கந்தசாமி சுவாமிகள் போன்றோர் பாடினவும் இவண் குறிப்பிடத் தக்கன.

படவடிவுகள்

சித்திரக் கவிகளுக்கான படவடிவுகளைத் தேர்ந்தெடுக்குமிடத்துப், பெரும்பாலும் பாடப்படுவோருக்கேற்ப, அவர்களின் வாகனங்கள், படைக்கலங்கள் (மயில், வேல், முரசு, தேர், தாமரை, பாம்பு, சக்கரம், யானை, சங்கு, மலை, மாலை) போன்ற பயன்படுபொருள்களே அமைகின்றன. பாடுவோர் அல்லது பாடப்படுவோருக்கேற்ப இவை மாறுபடக் கூடும்.

யாப்பு

சித்திரக் கவிகளுக்கு யாப்பமைதி மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒவ்வொரு கவியும் ஒரு குறிப்பிட்ட யாப்பிலேயே அமையும். வெண்பா, ஆசிரியம். கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் நால்வகைப்பாக்களும் அவற்றின் இனங்களும் புலவனின் திறமைக்கேற்ப இச்சித்திரக் கவிகளில் அமையக் காணலாம்.

சில நூல்களின் இறுதியில் நூலாசிரியர் தாம் பாடியுள்ள யாப்பு வகைகளைக் கணக்கிட்டுக் காட்டியிருப்பது அறியத்தக்கது எடுத்துக் காட்டாக,

“கந்தன் சித்திர பந்தனக் கவியிற்
 தந்த புறநடை சாற்றக் கேண்மோ
 ஆசிரியப்பா வானதிரண்டு
 தேசத்தோர்புகழ் திருவெண் பாக்கள்
 இருபாணைந்தோ டியல்கொச்சகமும்
 திரிபு யமகந் திகழ் மடக்கேகங்
 கலித்துறை மூன்று கவிச்சந்தமொன்று
 கலிக்கவியாறு காண்குறளிரண்டு
 வஞ்சித்துறையும் வஞ்சிவிருத்தமும்
 அஞ்சும் நான்கும் நிரைநிரையாகப்
 பாவகையைந்து பத்துங்குகனாந்
 தேவனைத்தொழுது செய்ததுவாமே”¹

என்னும் இப்புறநடைப் பாடல் சித்திரக் கவிகளுக்கான யாப்பு அடிப்படையைத் தெளிவுறுத்தக் காணலாம்.

சித்திரக்கவிகளுக்கான உரை

சித்திரக்கவினை அமைப்பது மிகவும் அருமை. அவற்றைப் புரிந்து கொள்வது அதனினும் அருமையாகும். பெரும் பான்மையான பாடல்களை உரை இல்லாமல் புரிந்து கொள்ள இயலாது. நூலாசிரியரின் புலமைத் திறத்தினை ஒத்தவரே அவற்றை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். முதலில் இக்கவிகளுக்கான உரைகள் நூலாசிரியரால் எழுதப்படவில்லை என்றே தெரிகிறது.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கண்ணுடைய வள்ளல் என்பவர் திருஞான சம்பந்தரின் சித்திரக் கவிகளுக்கு உரை எழுதியுள்ளதாகவும், பின்னர் சென்ற நூற்றாண்டில் சுயம்பிரகாச யோகியார் என்பவர் உரை எழுதியுள்ளதாகவும் கூறுவர்²

படிப்போர் பயனுற வேண்டும் என்னும் நோக்கில் பிற்காலத்தில் தோன்றிய சித்திரக்கவிகளுக்கு அந்தந்த நூலாசிரியர்களே உரையும் எழுதியுள்ளதைக் காணலாம். சான்றாக, ‘கந்தன் சித்திர பந்தன மாலை’ நூலாசிரியர் பின்வருமாறு விளக்கக் காணலாம்.

1. ஆர்.என். கல்யாணசுந்தர கவுண்டர், கந்தன் சித்திர பந்தனமாலை, புறநடை.
2. மு. அருணாசலம். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. 15ம் நூ. பக். 203-203

‘ஒப்பற்ற இரும்புகழுற்ற முத்தமிழில் நாற்கவியில் ஐந்திலக் கணத்தில் ஒருங்கு மிறைக்கவி யென்னுஞ் சித்திரக்கவி இக்காலத்தில் மிக்காரிடையன்றி அருகி வருவதால் பார்த்தோர் யாவரும் பயனுறும் வண்ணம் அததற்குள்ள அரும்பதக் குறிப்பும், பதவுரையும், துறுவக் குறிப்புஞ் சேர்த்துப் பதிப்பான் துணிந்தனன்.’¹

இவ்வாறு சில நூலாசிரியரின் முன்னுரைகள் இச்சித்திரக்கவி களின் அருமையை உணர்த்துவதுடன் இவற்றிற்கான உரையின் தேவையையும் குறிப்பிடக்காணலாம்.

நூலாசிரியர் எழுதிய சித்திரக்கவிகளுக்குப் பின்வந்தோர் உரை எழுதியிருப்பினும் விரிந்த அளவில் எவரும் எழுதியதாகத் தெரிய வில்லை. இவ்வாறு பிறரால் உரை எழுதியமைக்கப்பட்ட நூல்களில் அதற்கான சான்றுகளும் கிடைக்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, குலாம் காதிறு நாவலர் இயற்றிய நாகூர்ப்புராணத்தில் அமைந்த சித்திரக்கவிகளுக்குப் பிச்சையிபுறாகீம் என்பவர் உரை செய்ததாகப் பின்வரும் வெண்பா விளக்குகின்றது.

“நாவலனார் செய்ததிரு நாகூர்ப் புராணத்தின் பாவலனார் சித்திரகவிப் பாக்கட்கு-மாவலனார் பிச்சையிபுறாகீம் பெரும்புலவன் செய்திட்டா னுச்சிமேல் வைக்கு முரை”²

இவ்வாறு உரை எழுதியிருப்பினும், “இச் சித்திரக் கவிகட்குக் குறிப்பாய்ப் பொருள் விளங்குமாறு சுருக்கி எழுதினோமன்றி, விரித்தெழுதிலம், விரிவாதி விசேடங்களைக் கற்றோரும் துணர்க என்ற குறிப்பும் இந்நூலில் காணப்படுகிறது. எனவே, நூலாசிரியரின் உரையே சிறந்தது என்றும், அவரைத் தவிர வேறு எவரும் அப்பாடலுக்கேற்ற வகையில் முழுமையான அளவில் உரை அமைக்க இயலாது என்றும் புலனாகின்றது.

இச்சிக்கல் கருதியே பின்வந்த பாம்பன் சுவாமிகள், தண்ட பாணி சுவாமிகள் போன்றோர் தாம் இயற்றிய சித்திரக்கவி களுக்குத் தாமே உரையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர் என்பது அறியத்தக்கது.

1. ஆர். என். கல்யாணி சுந்தர கவுண்டர், கந்தன் சித்திர பந்தன மாலை. முன்னுரை.
2. நாகூர்ப்புராணம்-17 மலடு தீர்த்த படலம்.

சில கட்டுப்பாடுகள்

சித்திரக்கவி இயற்றுவோருக்குக் கடுமையான நெறிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது. கவி இயற்றுவோர் தாம் விரும்பியபடி இவற்றை அமைக்க இயலாதபடி சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் அறிகிறோம். இடைக்காலத்தில் இவ்வகைக்கவிகள் குறைந்ததற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகலாம்.

‘சக்கரமும் சுழிகுளமும்....முந்திரியார் வஞ்சினமும் முதலாம் சித்திரச் செய்யுள் செய்யுங்கால் தலைவனது, தசாங்கங்களின் எழுத்துகளைப் பிரித்து நிறுத்திப் புணர்ப்பானாகில் ஆனந்தமாம் அந்நெறியல்லன மானிடவரைப் புணர்த்தலாகா. அல்ல நெறியும் இமையோர் க்காகின் ஆம்.’

‘இவ்வகைப்பட்ட செய்யுளெல்லாம் பாடுமிடத்துத் தேவர் களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் முடிபுனைந்த மன்னர்க்கும் பாடலாம். அல்லாதவர்களுக்குப் பாடலாகாது. பாடிப் பாடுவித்துக் கொண்ட தலைமகனுக்கு அர்த்த நாசமும் புத்திர நாசமும் பிராண நாசமும் வரும். பாடிய புலவனுக்குச் சொல்லானந்தத்தினாலே அடாத வியாதியடுத்து அவன் குட்ட நோய் கொண்டு காலும் கையுங் குறைந்து மரிப்பான். மறுமைக்கு நரகத்து அழுந்துவான். அதனால் சாதிக்குத் தக்க செய்யுளறிந்து பாடவும், ‘அடாது பாடிற் படாது படும்’ என்றாராகலின்’’¹ என்னும் இத்தகைய உரைகளை நோக்குமிடத்து, இக்கவி இயற்றுவோருக்கு இடைக்காலத்தில் இருந்த கட்டுப்பாடுகள் நன்கு புலனாகும்.

பதிப்பில் சித்திரக்கவிகள்

சித்திரக்கவிகள் ஒவ்வொன்றுக்குமான படம், விளக்கம் இவை இல்லையெனில் இப்பாடல்களைப் புரிந்து கொள்வது கடினம். இவ்வாறு விளக்கப்படங்களோடு கூடிய சித்திரக்கவிகளை பின்வந்த இலக்கண நூற்பதிப்புகளே தருகின்றன. புதிதாக எழுந்த சில தனி இலக்கியங்களும் இவ்வாறு விளக்கத்தோடு பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆயினும், பல கால கட்டங்களிலும் பலரால் பாடப் பெற்ற சித்திரக்கவிகள் பலவும் பதிப்பிக்கப்படாமலே போயின. இன்றும் சில சுவடிகள் இக்கவிகளுடன் கிடைக்கின்றன. எடுத்துக்

1. நவநீதப் பாட்டியல். 2. செய்யுண் மொழியியல் 67. உரை, II.

சி. க-4

காட்டாக தஞ்சை இராம. வைத்தியநாத சர்மா என்பவர் அவ்வக் காலங்களில் பாடிய ஓவியப்பாக்கள் இன்னும் அச்சாகாமல் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன எனக் கூறுவதை நோக்கலாம்.¹

சித்திரக்கவிகளின் திறமறிந்து பதிப்பிப்பது மிகவும் கடினம். பதிப்பில் தோன்றும் சில சிக்கல்களாலும் இவை மிகுதியாகப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை எனலாம்.

(எ.டு.) வீரசோழியம் அலங்காரப்படலத்தில் உரையாசிரியர் ஒரு சக்கர பந்தக் கவிக்கு உதாரணம் தருமிடத்து எட்டாரைச் சக்கரத்தில் அமையும்படியான ஒரு செய்யுள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ள எழுத்துகளை எவ்வாறு சக்கரத்தில் அமைப்பது என்று விளக்கும் பாடல் ஒன்றும் பின்னே தரப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், இவ் உதாரணச் செய்யுளில் காணப்படும் எழுத்துக்கள் மாறுபடு வகையில் பல பிரதிகளில் காணப்படுவதை உரையாசிரியர் பின்வருமாறு சுட்டுகிறார்.

‘இக்கவியும், இதன்கீழ் உரைத்த சித்திரத் தொகுதியும் பெரும் பான்மையும் பிரதிகளில்லை. உள்ள பிரதிகளிலுங் காலாந்தரத்திற் கரலிகித வழுக்களான் மிக மாறுபட்டுக்கிடக்கின்றன. கவியின் பிரத்தார இலக்கணத்தால் அஃதொரு பேரருஞ்செய்யுள் என்று தோன்றுவதாலும், ஏதாவதொரு வகையால் நாம் அதனைத் திருத்தி அச்சிடுவது தகுதியன்று ஆதலாலும் அதன் நிச்சய ரூபங்கண்டு சக்கரத்தமைத்துக் காட்டவல்ல சித்திரக் கவிகள் எவ்விடத்தாயினும் இருத்தல் கூடும் ஆதலாலும், சித்திரக்கவிஞர் தனக்கிணையில்லாத பேராற்றலுடையதொரு நூதனக்கவியை இறந்து போக விட மனம் ஒவ்வாமையாலும், தென்னாட்டிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சென்னையிலும் தமிழில் மிகப்பிரபல வித்துவான்களாயிருந்தோர் மூவருடைய பிரதிகளிற் கண்ட ரூபமாக இதனை இவ்விடம் பதிப்பித்திருக்கின்றோம் என்பது பழைய குறிப்பு’²

இக்குறிப்பிலிருந்து, சித்திரக்கவினைப் பதிப்பில் கொண்டு வருவதிலுள்ள சிக்கல்களை நாம் நன்குணரலாம். மூல ஏடுகளின் சிதைவு, பெயர்த்தெழுதுவோர் செய்த பிழை போன்றனவும் இவண் குறிக்கத்தக்கன. மேலும், பழங்காலத்தில் செய்யுட்கள் ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதப்பட்டதால் அவற்றில் இச்சித்திரங்களை

1. தமிழ்ப்புலவர் வரிசை. 23. இராம. வைத்தியநாத சர்மா
2. வீரசோழியம். அலங்காரப்படலம். உரை.

அமைப்பதும் கடினமாயிற்று எனலாம். இக்காரணங்களால் இவையாவும் தனித்தனியாக வரையப்பட்டு அவரவரிடம் இருந்திருக்க வேண்டும். அச்ச நூல்களைப் போல இவை அதிகம் பரவாததால் இவற்றின் அருமை பலருக்கும் தெரிய வாய்ப்பில்லை.

அவதானிகளினிடையே

அவதானம் என்னும் சொல் மறுப்பு இன்மை, நினைவு, மேன்மைச் செயல் என்னும் பொருளுடையது. அவதானம் செய்ய முன்வரும் புலவர், சபையில் கூடியுள்ள புலவர் பெருமக்கள் கேட்கும் கேள்விகட்கு முறையே மறுப்பின்றி விடை கூற வேண்டும். எண்மர், பதினமர், பதினாறு பேர் என வினாவும் கேள்விகட்கு விடை இறுத்தால் அவர்களை முறையே அட்டாவதானி, தசாவதானி, சோடசாவதானி என்பர்.

பொதுவாக, மிகவும் புலமைத்திறம் வாய்ந்தவர்களே அவதானிகளாக விளங்க முடியும். குறிப்பாக கவிபாடும் திறமைமை இவர்கள் தம் செயல்களில் ஓர் அங்கமாகவே கொண்டுள்ளனர். 'சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயர்' இயற்றிய பலபாடற்றிரட்டு¹, 'அட்டாவதானம் பொ.மீ. இராமலிங்கக் கவிராயர்' இயற்றிய சித்திரக் கவிகள்² போன்றவற்றை நோக்குமிடத்து, அவதானம் செய்வாரிடத்தில் இச் சித்திரக் கவிகள் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளதை அறியலாம்.

சிந்தனைத் திறத்தமைந்த சீரிய பாடல்களான இச்சித்திரக் கவிகள் தனிமனிதனின் திறமைக்குச் சான்றாக அமைவதால் அவதானிகளினிடையே பெருவழக்குப் பெற்றன எனலாம்.

அறிஞர் எண்ணங்கள்

சித்திரக் கவிகளைப் பற்றி அறிஞரிடையே கருத்து வேற்றுமை உண்டு. ஆயினும், அவற்றின் சிறப்புக்கருதி அவற்றின் தேவையைப் பலரும் பாராட்டுகின்றனர். இவ்வகையில் தமிழறிஞர் சிலரின் எண்ணங்களை இவண் சுட்டுதல் பொருத்தமாகும்.

'பண்டைக் காலத்தில் அரிதினும் அரிதாக இயற்றப்பட்ட மறைக்கவிகளும் சில; அவற்றை இயற்றிய புலவர்களும் மிகச்

1. தஞ்சை சதாவதானம் சுப்பிரமணிய ஐயர், பல பாடற்றிரட்டு (முதல் பாகம்)—(1881)
2. தமிழ்ப்புலவர் வரிசை 20. பொ.மீ. இராமலிங்கக் கவிராயர்.

சிலரே. இக்காலத்தில் அத்தகைய புலவர் சிலரும் இலராயினர் தமிழ் மொழியானது இத்தகைய செய்யுட்கள் இயற்றுவதற்கு ஏற்ற இடந்தருங் குழைவு உடையதாதல், மிறைக் கவிகளைப் பார்த்தாலல்லது நன்கு விளங்காது. மொழி இடந்தராத போது புலவர்கள் எத்துணைத் திறம் உடையவராயினும் தமது திறமையை அம்மொழியின்கண் காட்ட இயலாது” என்பர் மறைமலையடிகள்.¹

“நம் முன்னோர்கள் கண்ட பாட்டமைப்புகள் பல திறத்தன. அவைசனாள் ஒன்று சித்திரக்கவி, இக்கவி பாடுவதிலுள்ள அருமைப்பாடுகள் அத்துறையில் இறங்கி உழைப்பவர்க்கே நன்கு தெரியும். தமிழ் வளம் பெருகியுள்ள அந்நாளிலேயே சித்திரக்கவி பாடப் பலர் முயல்வதில்லை. தமிழ் வளம் அருகியுள்ள இந்நாளில் சித்திரக்கவி திறப்பதப் பாடுவார் சிலரே” என்பர் திரு. வி. கவியாணசுந்தரனார்.²

“புலவர்கள் இயற்றிய நாற்கவிகளில் சித்திரக்கவி பாடுவதும் அதற்குச் சரியான உரை வகுப்பதும் கடினமான காரியமாகும். இவைகள் படங்களுடன் அச்சாகி வெளிவந்தால் பிற்காலத் தமிழ் மானவர்கள் சித்திரக் கவிகள் இயற்றத் துணை புரியுமென்று கருதுகிறேன். தமிழ்ச் செல்வர் இவர் கவிகளை உலகினர் அறியச் செய்வது தமிழுக்கே செய்த பெருந் தொண்டாகுமென எண்ணுகிறேன் என்பர் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர்.³

தமிழறிஞர்களின் இத்தகைய எண்ணங்களை நோக்குமிடத்து இக்கவிகளின் தனிச்சிறப்பு நன்கு வெளிப்படுகின்றது.

இதுகாறும் ஆய்ந்தவற்றுள், பொது நிலையில் சில உண்மைகளைப் பின் வருமாறு தொகுத்துக் காணலாம்.

1. தமிழில் ‘சித்திரம்’ என்னும் சொல் தொல்காப்பியர் காலந் தொட்டே வழக்கிலுள்ளது. இச் சொல் அழகு. சிறப்பு, வியப்பு என்னும் பொருள்களில் இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. ஓவியம் என்னும் சொல்லும் இதே பொருளுடையதாகும்.

1. 2. 3. சித்திரக்கவி மானை—அணிந்துரை.

2. தமிழர்களின் ஓவிய உணர்வை இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறியுமிடத்து, ஆடவர் பெண்டிர் எனும் இருபாலரும் இக்கலையில் சிறப்புற்று விளங்கியதை அறியலாம்.
3. எழுத்து, சிளவி, எழுதுதல் போன்ற சொற்கள் சித்திரத்தையும், சித்திரம் வரைதலையும் குறிக்கின்றன.
4. 'கவி' என்பது நால்வகைப் புலமைத் திறத்தில் ஒன்று. இதுவே 'கவிதை' என்ற பொருளில் நால்வகைத் திறம் பெறும். அவற்றுள் 'அருங்கவி' யாகப் போற்றப்படுவது சித்திரக்கவியாகும்.
5. கவிஞன் தான் இயற்றிய கவிதையில், பிறர்க்குப் புலனாகாதச் சித்திரவடிவைப் புலனாக்கியும், அவையே அழகாக-அணியாக அலங்காரமாகிப் பார்த்தார்க்கு இன்பம் பயக்கும் வகையில் அமைப்பதே இச்சித்திரக்கவிகள்.
6. கோடுகளினால் வரைந்த ஓவியம் 'புனையா ஓவியம்' எனப்படும். இதற்குப் பலவித வண்ணங்களைக் கூட்டிப் புனைந்து அமைப்பது 'சித்திர' மாகும். இதேவகையில் நேர்க்கோடு, வளைந்தகோடு, கோணக்கோடு போன்ற ஓவிய அடிப்படைகளுடன் வட்டம், சதுரம், கோணம் என்னும் வடிவங்களில் எழுதப்படும் புனையா ஓவியங்களில் எழுத்தும், சொல்லும் பொருளுமே வண்ணங்களாகக் கொண்டு புனைவது சித்திரக்கவிகளாகும்.
7. பொதுவாக மனித எண்ணங்கள், புதுமைப்போக்கு, விடுகதை, விளையாட்டு அமைப்பு, இவற்றுடன் கவிதையிலுள்ள அருமைகளைப் பிறருக்கு அறிமுகப் படுத்த வேண்டும் என்னும் ஆவல் போன்றவற்றின் காரணமாக இவை தோன்றின எனலாம்.
8. சித்திரக்கவிகள் பல நூற்றாண்டுகளாகச் சிறப்புடன் வழங்கி வருபவை. இடைக்காலத்தில் பெரிதும் வழக்கில் இருந்துள்ளன, சாதி, சமயம், இனவேறுபாடு இல்லாது அனைவராலும் பாடப்படும் கவியாகவும் இருந்துள்ளன.
9. கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் திருஞான சம்பந்தரே இவ்வகைக் கவிகளை முதன் முதலாக இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்தியதாக அறியப்படுகிறது.
10. கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்ட நிகண்டுகளும், யாப்பு, அணி, பாட்டியல் போன்ற இலக்கண நூல்களும் சித்திரக்கவிகளின் வகைகளைக் கூறுகின்றன.

11. சித்திரக்கவிஞர்கள் சில பெருவழக்கிலும், தனி இலக்கிய வடிவும் பெற்றுள்ளன. சில வகைகள் மாற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற்று வழங்கப்படுகின்றன.
12. இவை யாவும் யாப்பமைதியும் பொருளமைதியும் ஒருங்கே பெற்று, படவடிவில் பொருந்தி, கண்டோரை வியப்படையச் செய்யும் தன்மையுடையன.
13. மொழிப் புலமையும் கலைத் திறமையும் மிக்கவர்களால் இயற்றப்பெறும் சித்திரக்கவிகளால் மொழியின் நுட்பம், அழகு, நளினம், செறிவு இவை அனைத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.
14. சித்திரக்கவிகளை இயற்றுவதென்பது வேலையற்றவர்களின் வீணான வேலையல்ல. சொற்றொடரைப் பிரிக்கும் முறை ஒரு சொல்லின் பல பொருள், ஒரே பாடலைப் பிரித்து வெவ்வேறு பாவினங்களாக அமைத்தல் போன்ற பல்வேறு இலக்கண நுட்பங்களைக் கொண்டே இவை அமையக்காணலாம்.
15. இக்கவிகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு கணித நுண்மைகள் அடங்கியிருக்கக் காணலாம். மக்களின் இரு கண்களாகக் கூறப்படும் 'எண்ணும் எழுத்துமே' இவற்றின் அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
16. 'சித்திரமும் கைப்பழக்கம்; செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்பதே பழமொழி. ஆயினும் இக்கவிகள் தம் திறத்தால் 'சித்திரமும் நாப்பழக்கம்' என்பதைக் காட்டுகின்றன.
17. சித்திரக்கவிகள் பலவும் தெய்வத்திற்குச் சிறப்பாகப் படைக்கப்பட்டன. இவற்றுள் திருஎழுகூற்றிருக்கை குறிப்பிடத்தக்கது.
18. தொண்ணூற்றாறு வகை பிரபந்தங்களில் ஒன்றான எழுகூற்றிருக்கையினை நாட்டுப்புற இலக்கிய அமைப்பில் கூறுவது அறியத்தக்கது.
19. இறுதி இயைபு பெற்று 'மாவை', 'கூற்றிருக்கை', 'நிரோட்டகம்', 'பந்தம்' எனத் தனித்த இலக்கிய வகைகளாகவும் இவை வளர்ந்துள்ளன.
20. சித்திரக்கவி நூல்களையும் அவற்றைப் பாடிய புலவர்களையும் கடந்த முன்னூறு ஆண்டுகளாக மிகுதியாக அறிய முடிகிறது.

ஓர் ஆய்வு

21. அண்மைக்காலத்திலும் தமிழ் இலக்கணவிதி மாறாத, சிறப்பு மிக்க புலவர்கள் இவற்றைப் போற்றியிருப்பதுடன், தம் நூல்களினிடையே இவற்றை அமைத்திருப்பதும் அறியத்தக்கது.
22. தமிழ் மொழியின் வன்மையை எடுத்துக் காட்ட ஒவி, எழுத்து, சொல்லை இடைமறித்து அமைத்தல் என மொழியின் ஒவ்வோரணுவையும் முற்றிலும் பயன்படுத்துவது கவிஞரின் கடமையாகும். இவ் அடிப்படையிலேயே இச்சித்திரக்கவிகள் அமைந்துள்ளன.
23. கவிதைச் சிறப்பிற்குத் தேவையான உவமை, உருவகம், உள்ளுறை, சிலேடை போன்ற பல இலக்கிய நயங்களும் சித்திரக் கவிகளுள் விரவி வரக்காணலாம்.
24. வடிவம், பொருண்மை, வெளியீட்டு முறை என ஒவ்வொரு கூறிலும் தனித்தொரு நிலையினைத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தோற்றுவித்திருப்பது சித்திரக்கவிகளின் சிறப்பாகும். இலக்கிய இலக்கண நூல்களினிடையே காணப்படும் சித்திரக் கவி வகைகளை முறைப்படி தொகுத்துக் காணுமிடத்து இச்சிறப்புகள் அனைத்தும் நன்கு புலனாகும்.

பின்னிணைப்பு:2

சித்திரக்கவி வகைகள்

(இலக்கண நூல்கள் கூறுவன)

1. அக்கரச் சுதகம்
2. அலகிருக்கை வெண்பா
3. இடையினப்பாட்டு
4. இரத பந்தம்
5. எழுகூற்றிருக்கை
6. எழுத்து வருத்தனம்
7. ஏக பாதம்
8. ஒரு பொருட்பாட்டு
9. ஒற்றுப்பெயர்த்தல்
10. ஒட்டிய நிரோட்டியம்
11. ஒட்டியம்
12. ஓரினப்பாட்டு
13. ஓரெழுத்துப்பாட்டு
14. கடகபந்தம்
15. கண்டகட்டு
16. கரந்துறைப்பாட்டு
17. கல்லவல்
18. காதை கரப்பு
19. கூட சதுர்த்தம்
20. கோமூத்திரி
21. சக்கரம்
22. சதுரங்கம்
23. சருப்பதோ பத்திரம்
24. சித்திரப்பா
25. சுழிஞளம்
26. திரிபங்கி
27. திரிபாகி
28. தூசங்கொளல்
29. தேர்க்கவி
30. தேர்கை
31. நாகபந்தம்
32. நிரோட்டியம்
33. பதும பந்தம்
34. பாத மயக்கு
35. பாவின புணர்ப்பு
36. பிந்துமதி
37. பிரிந்தெதிர் செய்யுள்
38. பிரேளிகை
39. பிறிதுபடுபாட்டு
40. மாத்திரைச் சுருக்கம்
41. மாத்திரை வருத்தனம்
42. மாலை மாற்று
43. முண்டப்பாட்டு
44. முரசு பந்தம்
45. மெல்லினப்பாட்டு
46. வக்கிரவுத்தி
47. வல்லினப்பாட்டு
48. வாவனாற்றி
49. விசித்திரப்பா
50. வினாவுத்தரம்

புதியன

(இலக்கியங்கள் கூறுவன)

1. அகவபாத பந்தம்
2. அந்தாதித் தொடைக் கமல பந்தம், திரிபங்கி
3. அறுமீன் பந்தனம்
4. ஆனையடிச் சதுரங்க பந்தனம்
5. உபயநாக பந்தம்
6. உருத்திராக்க கண்டிகா பந்தனம்
7. எண் கூற்றிருக்கை
8. ஏக நாக பந்தம்
9. ஏகபாத மாலைமாற்று.
10. ஒருபது கூற்றிருக்கை
11. கச பந்தம்
12. கொம்பில்லா வெண்பா
13. சங்க பந்தனம்
14. சடாக்கர பந்தனம்
15. சத்த பங்கி
16. சதுரங்க அகவகதி பந்தம்
17. சதுரங்க கதிதூரக பந்தம்
18. சதுரங்க பந்தம்
19. சதுரநாக பந்தம்
20. சஸ்திர பந்தம்
21. சிவலிங்க பந்தம்
22. சொக்கட்டான் பந்தனம்
23. சோடச பங்கி
24. தசாங்கக் கூற்றிருக்கை
25. தமருக பந்தம் (உடுக்கை பந்தம்)
26. திருக்கைப் பந்தம்
27. திருவடிப் பந்தம்
28. துவிநாக பந்தம்
29. நடுவெழுத்தலங்காரம்
30. நவபங்கி
31. நாற்கூற்றிருக்கை
32. பஞ்சபங்கி
33. பிறிதுபடு திரிபங்கி
34. பிறிதுபடு துவிதபங்கி
35. பிறிதுபடு பாட்டுப்பிர பந்தம்
36. மத்தள பந்தம் (முரசு பந்தம்)
37. மயில் வாகனப்பந்தம்
38. மயூரபந்தம் (மயில்பந்தம்)
39. மலைப்பந்தம்
40. மாணிக்க மாலைப்பந்தம்
41. மாலைமாற்று மாலை ஏகபாதம்
42. மும்மண்டல வெண்பா -
43. மும்மீன் பந்தனம்
44. விசித்திர அகவல்
45. விருச்சிக பந்தம்
46. வில்வதள பந்தம்
47. விளக்குப்பந்தம்
48. வேலாயுத பந்தம்

சித்திரக்கவிகள் அடங்கிய தனி நூல்கள்

1. அக்கர வர்க்கப்பல்சந்தமாலை—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
2. அசுவபாத பந்தம்—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
3. அட்டநாக பந்தம்—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
4. அம்பிகை எழுகூற்றிருக்கை—தண்டபாணி சுவாமிகள்
5. இரத பந்தம்—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
6. உபயநாக பந்தம்—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
7. எண் கூற்றிருக்கை—தண்டபாணி சுவாமிகள்
8. எழு கூற்றிருக்கை—தண்டபாணி சுவாமிகள்
9. ஏகநாக பந்தம்—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
10. ஏகபாத நூற்றந்தாதி—அரசஞ் சண்முகனார்
11. ஓவியச் செய்யுள்—சங்கரமூர்த்திக் கவிராயர்
12. கசுபந்தம்—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
13. கடக பந்தம் கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
14. கந்தன் சித்திர பந்தன மாலை—கோயமுத்தூர் செட்டிபாளையம் ஆர்.என். கல்யாணசுந்தரக் கவுண்டர்(1932)
15. கமலபந்தம்—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
16. கொம்பில்லா வெண்பா—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
17. கோமுகத்திரிகா பந்தம் கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
18. சமரசத்தசாங்கக் கூற்றிருக்கை—தண்டபாணி சுவாமிகள்
19. சித்திரக்கவி—பரலகிருட்டிண கவிராயர் (1880)
20. சித்திரகவி—காஞ்சிபுரம் கு. கந்தசாமிப்பிள்ளை
21. சித்திரகவி—நா.க.உ. கல்விக்களஞ்சியப் புலவர் (1888)
22. சித்திரகவிகள் --சித்திரகவிப் புலவர் திருமலை சக்கையாகவுடர்
23. சித்திர கவிகள்—எம். முத்துசாமிப்பிள்ளை (1860)
24. சித்திரகவி பலபாடல் திரட்டு—எம்.எஸ். துரைசாமிப்பிள்ளை
25. சித்திரக்கவி முதலிய பலபாடற்றிரட்டு—அப்துல் காதிர் நாயனார் (1896)
26. சித்திரக்கவிப் புஞ்சம்—மதுரகவிப் புலவர் கபாலமூர்த்திப்பிள்ளை (1902)

27. சித்திரகவி மாலை—அப்துல் கபூர்சாகிப் (1956)
28. சித்திரகவி மாலை—அப்துல் கபூர் சாகிப் (1969)
29. சித்திர யமகவந்தாதி—தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்
(1832—1889)
30. சிவபெருமான் ஒன்பது கூற்றிருக்கை-- தண்டபாணி
சுவாமிகள்
31. சோடசபங்கியும் இரட்டைநாக பந்தமும்—திரு. காமு
செட்டியார் (1888)
32. திருக்கச்சி நெறிக்காரைக்காடு நிரோட்டகம் — மோசூர்
க. முனிசாமி முதலியார்
33. திருமால் எழுகூற்றிருக்கை—தண்டபாணி சுவாமிகள்
34. திருவாடானைச் சித்திரக் கவியலங்காரம்—இரண்டாவது
சர்க்கரைப் புலவர்
35. திருவல்லிக்கேணி எழுகூற்றிருக்கை—தண்டபாணிசுவாமிகள்
36. நெல்லை நாயகி நிரோட்டக மாலை—உமையாள்புரம்
உ.ரா. சாமிநாதப் பிள்ளை
37. புட்பமாலிகா பந்தம்—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
38. மயிலஞ் சுப்பிரமணியர் நிரோட்டக வெண்பா—புதுப்
பானையம் பு.அ. பெரியசாமிப் பிள்ளை
39. மாலை மாற்று—சங்கரமூர்த்திக் கவிராயர்
40. மாலை மாற்று—சித்திரகவிப் புலவர் திருமலை சக்கையா
கவுடர்
41. மாலை மாற்று—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
42. மாலை மாற்று ஏகபாதம்—தண்டபாணி சுவாமிகள் (1879)
43. மாலை மாற்று மாலை—சோழவந்தான் அ. சண்முகம்
பிள்ளை(1903)
44. மும்மண்டல வெண்பா—கு. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார்
45. முருகர் சித்திர வெண்பா மாலை—காஞ்சிபுரம் கு. கந்தசாமிப்
பிள்ளை
46. விநாயகர் எழுகூற்றிருக்கை—தண்டபாணி சுவாமிகள்
47. விஷ்ணுபுரம் விஷ்ணு ஒருபது கூற்றிருக்கை—தண்டபாணி
சுவாமிகள்

சித்திரக்கவிகள் பாடியுள்ள புலவர்கள்

1. அப்துல் கபூர்சாகிப் பி.வி. (20ஆம்நூ)
2. அப்துல் காதிர் நாயனார் (1896)
3. அப்துல் காதிர் புலவர் (1866—1918)
4. அரசஞ் சண்முகனார், சோழவந்தான், (1868—1915)
5. அருணகிரிநாதர் (15ஆம் நூ)
6. ஆறுமுகம் தி.சு. (கவிஞர் சிவதாசன்) (20ஆம் நூ)
7. இரண்டாவது சர்க்கரைப் புலவர்
8. இரகுநாதையர், சிரவணபுரம், (1932)
9. இராமச்சந்திரக் கவிராயர் (19ஆம் நூ)
10. இராமலிங்கக் கவிராயர், பொ.மீ., மதுரை (20ஆம் நூ)
11. இராமானுச தமிழ்ப் பண்டிதர், கூத்திப்பாறை (20ஆம் நூ)
12. இராமையா முதலியார், மு., திருத்தருப்பூண்டி
13. இலட்சுமண பாரதியார், தே., மடாவளகம் கொங்குநாடு (1767—1859)
14. கந்தசாமி சுவாமிகள், சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம் (1932)
15. கந்தசாமிப் பிள்ளை. கு (1850—1920)
16. கபாலமூர்த்திப் பிள்ளை (1902)
17. கல்விக் களஞ்சியப் புலவர், நா.க.உ. (1888)
18. கல்யாணசுந்தரக் கவுண்டர், ஆர்.என். கோயமுத்தூர் (1932)
19. பூவை கல்யாணசுந்தர முதலியார் (20ஆம் நூ)
20. காழு செட்டியார் (1888)
21. காளமேகம் (15ஆம் நூ)
22. கிருஷ்ணசாமிக் கவுண்டர், ரா. சிரவணபுரம் (1932)
23. குப்புசாமி அய்யர், எஸ். மழையூர்
24. குமரகுருதாச சுவாமிகள் (பாம்பன்) (20ஆம் நூ)
25. குலாம்காதிரு நாவலர் (1893)
26. கோதண்டராமன், மு. (பாலகவி) சென்னை (20ஆம் நூ)
27. சங்கரமூர்த்திக் கவிராயர், இராசபாளையம் (1810)
28. சண்முகப் பண்டாரம், மு.
29. சாமிநாதப் பிள்ளை உ.ரா. உமையாள்புரம் (1884—1958)
30. சிவசாமி சேர்வை, பி. இராமநாதபுரம்

31. சிவஞான முனிவர் (1785)
32. சிவானந்த சுவாமிகள், இளையாங்குடி
33. சுப்பிரமணிய ஐயர். தஞ்சை (1850)
34. சுப்பையா நாயுடு, (20ஆம் நூ)
35. சூரியநாராயண சாஸ்திரி, வி.கோ. (20ம் நூ)
36. சேகனாப்புலவர் (15ஆம் நூ)
37. சையது இமாம்பாவல் (19ஆம் நூ)
38. தண்டபாணி சுவாமிகள் (1839—1898)
39. திருஞானசம்பந்தர் (7ஆம் நூ)
40. திருமங்கையாழ்வார் (9ஆம் நூ)
41. திருமலை சக்கையாகவுடர் (1846—1917)
42. திருமலைவேற் கவிராயர், எட்டிசேரி
43. துரைசாமிப்பிள்ளை, சா.செ., கோலார் (20ஆம் நூ)
44. துரைசாமிப்பிள்ளை, டி.எம்., தஞ்சை (20ஆம் நூ)
45. துரைசாமிப் பிள்ளை எம். எஸ்., சென்னை
46. தேவி காமாட்சிதாசன் (20ஆம் நூ)
47. நக்கீரர் (பதினோராம் திருமுறை)
48. நாதமுனிப்பிள்ளை கு. செய்யாறு, (1857—1926)
49. நாராயணசாமி நாயகர் (சிங்கப்பூர்ச்சித்திரகவி நாவலர்)
50. நாராயணசாமி நாயுடு, பி.பி. சிந்துபூந்துறை
51. நாராயணசாமிப் பிள்ளை, வே.கி., இராயவேலூர் (19ம் நூ)
52. பாலகிருட்டிணக் கவிராயர் (1880)
53. பெரியசாமிப் பிள்ளை, பு.அ., புதுப்பாளையம் (1843-1920)
54. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை (மகாவித்துவான்) (19ஆம் நூ)
55. மீனாட்சிசுந்தர முதலியார். கு. (19ஆம் நூ)
56. முத்துசாமிப் பிள்ளை (1904)
57. முத்துசாமிப் பிள்ளை, எம்., இராமநாதபுரம் (1860)
58. முருகேச பண்டிதர் (யாழ்ப்பாணம்)
59. முனிசாமி முதலியார், மோசூர் (1900)
60. வேலாயுத முதலியார், தொழுவூர் (1832—1889)
61. விவேகானந்தன், இராசபாளையம் (20ஆம் நூ)
62. வைத்தியநாதசர்மா. இராம.. தஞ்சை
63. வைத்தியநாதய்யர், விகடகவி, பூதூர்

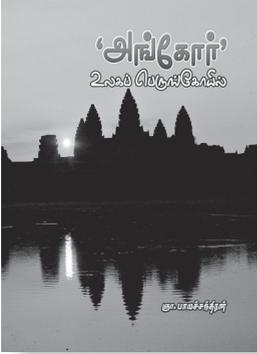
ஞானம் பதிப்பக வெளியீடுகள்

- (01) 1999 **அவுஸ்த்ரேலியப் பயணக்கதை (பயண இலக்கியம்)**
(**துனக்குரல் தொடர்**)
- தி. ஞானசேகரன்
- (02) 1999 **புர்தலும் பகீர்தலும் (நோர்காணல்கள்)**
(**வீரகேசரி - புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களுடனானது**)
- தி. ஞானசேகரன்
- (03) 1999 **இந்து மதம் என்ன சொல்கிறது?**
- திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஜயர்
(இந்துக் கலாசார அமைச்சின் பரிசீலனைப் பெற்றது)
- (04) 1999 **குறஞ்சீநாடன் கவிதைகள்**
- தமிழ்மணி க.வெள்ளைச்சாமி
(மத்திய மாகாண சாகித்திய விருது பெற்றது)
- (05) 1999 **மலையக அரங்கமும் சமூக வரலாறும்**
(**ஆய்வுக் கட்டுரைகள்**)
- சந்தனம் சத்தியநாதன்
- (06) 1999 **அக்கனிப் பூக்கள் (நாடகம்)**
- அந்தனி ஜீவா
(தேசிய மற்றும் மத்திய மாகாண சாகித்திய விருதுகள் பெற்றது)
- (07) 2001 **புள்ளிகளில் சல புள்ளிகள் (கவிதைத் தொகுதி)**
- இக்பால் அலி
- (08) 2002 **காமன் கூத்து ஒர் ஆய்வு (ஆய்வுக் கட்டுரை)**
- சந்தனம் சத்தியநாதன்
- (09) 2002 **முதல் சந்தனை (மலையக சமூக மேடை நாடகங்கள்)**
- மலையக வாசுதேவன்
- (10) 2004 **வரதர் 80 (தொகுப்பு)**
- என். சோமகாந்தன்
- (11) 2005 **த. ஞானசேகரன் சிறுகதைகள்**
- தி. ஞானசேகரன்
(நாவேந்தன் பரிசு பெற்றது)
- (12) 2005 **இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது? - 2**
(**மங்கலப் பொருட்களின் மகத்துவம்**)
- திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஜயர்
- (13) 2005 **கொக்களாய் மாம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு)**
(கலாபூஷணம் புலோலிபூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2005^{இல்} பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள்)
- தொகுப்பாசிரியர் தி. ஞானசேகரன்

- (14) 2006 **சீறெப்பட்டிருத்தல் (சீறுகதைத் தொகுப்பு) –**
(கலாபூஷணம் புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2006^{இல்} பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள்)
– தொகுப்பாசிரியர் தி.ஞானசேகரன்
- (15) 2007 **ஆயாக்கடவையான் பத்கங்கள் (புன்னாலைக்கட்டுவன் ஆயாக்கடவை சத்த விநாயகர் மீது பாடப்பெற்றவை)**
– தொகுப்பாசிரியர் ம. துஷ்யந்தன்
- (16) 2007 **பேராசிரியர் கார்த்தகேச சுவத்தம்ப (பவளமலர்)**
– தொகுப்பாசிரியர் தி.ஞானசேகரன்
- (17) 2007 **பேர்க்காலக் கதைகள் (தொகுப்பு)**
(‘மித்ர’ பதிப்பகத்துடன் இணைந்த வெளியீடு)
– தொகுப்பாசிரியர் தி.ஞானசேகரன்
- (18) 2008 **முத்தத்தன் சாபம் (பேர்க்காலச் சிங்களச் சீறுகதைகள்)**
– தமிழில் கலாபூஷணம் வ. தங்கவேலாயுதம்
- (19) 2009 **கருமுகல் தாண்டும் நிலவு (சீறுகதைத் தொகுப்பு)**
(கலாபூஷணம் புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2007^{இல்} பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள்)
– தொகுப்பாசிரியர் தி.ஞானசேகரன்
- (20) 2009 **வேலாடி விழுதெறந்து (கட்டுரைகள்)**
– என். செல்வராஜா (இங்கிலாந்து)
- (21) 2010 **கண்ணன் மண் நீயெனக்கு (நாவல்)**
– அகில் (கனடா)
- (22) 2012 **இன்னுமொர் உலகம் (சீறுகதைகள்)**
– கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்
- (23) 2012 **ஈழத்துப் பேர் இலக்கியம் (ஞானம் சிறப்பித்தல்)**
– ஞானம் 150^{ஆவது} இதழ் (600 பக்)
- (24) 2013 **சாஹித்திய ரத்னா செங்கை ஆழ்யான் நோக்காணல் – ஞானம்**
- (25) 2013 **‘அங்கோர்’ உலகப் பெருங்கோயல் (பயண இலக்கியம்) (ஞானம் சஞ்சிகைத் தொடர்)**
– ஞானம் பாலச்சந்திரன் (2013இல் சாகித்திய விருது பெற்றது)
- (26) 2013 **எனது இலக்கியத் தடம்**
– தி. ஞானசேகரன்
- (27) 2013 **வட இந்திய பயண அனுபவங்கள் (பயண இலக்கியம்)**
– தி. ஞானசேகரன்
- (28) 2014 **தமிழர் வளர்த்த ஆடற்கலைகள்**
– நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் (அவுஸ்திரேலியா)

- (29) 2014 **ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் (ஞானம் சிறப்பிதழ்)**
- ஞானம் 175^{ஆவது} இதழ் (976 பக்.)
- (30) 2014 **மணவாசக அணியமுதம் (புனைவுக் கட்டுரை)**
- ஞானம் பாலச்சந்திரன்
- (31) 2015 **ஜெர்மனிய கரப்பான் பூச்சுகள் (சிறுகதைகள்)**
- வி. ஜீவகுமாரன் (டென்மார்க்)
- (32) 2015 **இந்தாமதம் என்ன சொல்கிறது? - 3 (தத்துவ சாரம்)**
- திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்
- (33) 2015 **இலண்டன் பயண அனுபவங்கள் (பயண இலக்கியம்)**
(ஞானம் சஞ்சிகைத் தொடர்)
- தி. ஞானசேகரன்
- (34) 2015 **யாழ்ப்பாண மன்னர் நிறுவிய தம்பும் சங்கம்**
ஈழமும் தம்பும் (1) (ஆய்வுக் கட்டுரை)
- ஞானம் பாலச்சந்திரன்
- (35) 2015 **சைமன் காச்சீசெட்டியின் அகராத முயற்சிகள்**
ஈழமும் தம்பும் (2) (ஆய்வுக் கட்டுரை)
- ஞானம் பாலச்சந்திரன்
- (36) 2015 **வானத்தின் அமைத குலைகிறது (கவிதைகள்)**
- வல்லைக் கமல்
- (37) 2015 **கீரகசார எண்ணல் (க.ப. 1506)**
ஈழமும் தம்பும் (3) (ஆய்வுக் கட்டுரை)
- ஞானம் பாலச்சந்திரன்
- (38) 2015 **தாலவ்லாசம்**
ஈழமும் தம்பும் (4) (ஆய்வுக் கட்டுரை)
- ஞானம் பாலச்சந்திரன்
- (39) 2016 **கலைச்செல்வக் காலம்**
(ஞானம் சஞ்சிகையல் வெளியான தொடர் கட்டுரை)
- சிற்பி
- (40) 2016 **மெல்ஹா பாதர்யார் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு**
(க.ப. 1759)
ஈழமும் தம்பும் (5) (ஆய்வுக் கட்டுரை)
- ஞானம் பாலச்சந்திரன்
- (41) 2016 **சத்திரக்கவித் தரட்டு**
ஈழமும் தம்பும் (6) (களஞ்சியம்)
- ஞானம் பாலச்சந்திரன்
- (42) 2017 **ஈழத்துத் தம்பு நவீன இலக்கிய வெளி**
- பரிதலும் பரிதலும் (எந்நாணல்கள்)
- ஞானம் 200^{ஆவது} இதழ் (சிறப்பிதழ்)

ஞானம் பாலச்சந்திரனின் நூல்கள்

'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயில்

திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன் எழுதியுள்ள 'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயில் என்ற பயண இலக்கிய நூல், சுற்றுலா இலக்கியத்துறையிலே தனித்துவமானது. தனித்துவமான ஒரு சுற்றுலா இலக்கியத்தைப் படிக்கும் அனுபவத்தோடு வாசிப்பு நகர்ந்து செல்வதை உணரமுடிகிறது. இத்துறையில் ஒரு புதிய முகிழ்கோலம் (Fashion) தோற்றம் பெறுதலையே இந்நூலாக்கம் வெளிப்படுத்துகின்றது.

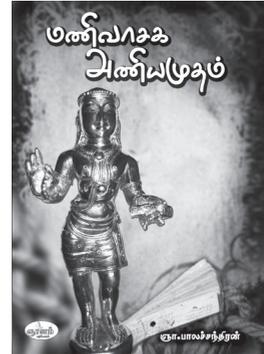
- **புராசீர்யர் சபா. ஜெயராசா**

இலங்கை அரசின் 57^{ஆவது} தேசிய சாஹித்திய விழாவில்
(03-09-2014)

2013^{ஆம்} ஆண்டிற்கான நானாவது பீரவீல்
'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயில்
நூல் பரிசுபெற்றது

மணிவாசக அணியமுதம்

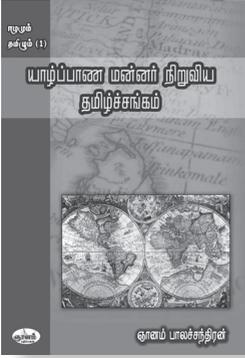
மணிவாசகரின் உவமான உவமேயச் சிறப்புகளை தற்காலத்துக்கு ஏற்ப எளிய முறையில் விளக்க வேண்டும் எனக் கருதி கற்பனையாக சிவராமன் என்றொரு பேராசிரியரையும் அவர் திருவாசகம் குறித்து பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு நடை முறை வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளை வைத்து விளக்குவதாகவும் காட்டி மணிவாசகரின் அணியமுதச் சிறப்பைக் காட்ட முற்பட்டிருப்பது ஒரு புதுமையான முயற்சியாகும். ஓர் அரிய சமயக் கருவூலத்தை தற்காலத்துக்கு ஏற்ப எளிமை ததும்ப விளங்கவைக்க திரு. ஞா.பாலச்சந்திரன் மேற்கொண்ட பணி மிகவும் வரவேற்புக்குரியது; பாராட்டத்தக்கது.

- **தருமத் அன்னலட்சுமி இராஜதுரை**
(25-08-15 வீரகேசரி)

‘ஈழமும் தமிழும்’ தொடரில்

வெளியான நூல்கள்

பாழும்பாண மன்னர் நிறுவிய தமிழ்ச்சங்கம்

பாழும்பாணப் பாரம்பரியத்தில் காணப்பெறும் இத்தகைய விடயங்களை அறிஞர்களினதும் மற்றோரினதும் கண்ணோட்டத்திற்கு எடுத்துவருவது நல்ல முயற்சியாகும். மூல ஆதாரங்கள் தேடியெடுக்கப்பட்டு துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் நூலில் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

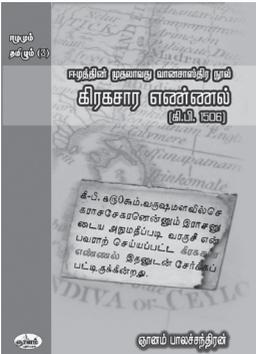
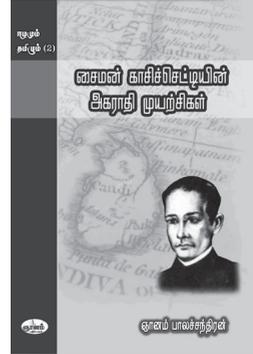
— பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை

சைமன் காசிச்செட்டியன்

அகராத் முயற்சிகள்

ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இவ்வெளியீடு காசிச்செட்டியனின் அகராத் முயற்சிகளையும் அத்துறையில் அவர் முன்னோடித் தமிழராய்த் திகழ்ந்தவாற்றையும் குவிமையப்படுத்துவதாய் இருந்தாலும், அவரது பல துறைப் பங்களிப்புக்களின்பாலும் வாசகர் கவனத்தைத் திசைமுகப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

— பேராசிரியர் ச. தல்லைநாதன்

கிரகசார எண்ணல் (க.ப. 1506)

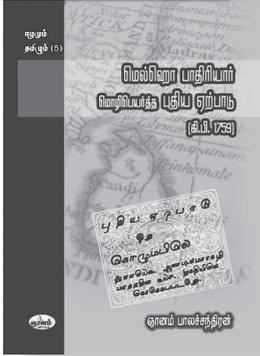
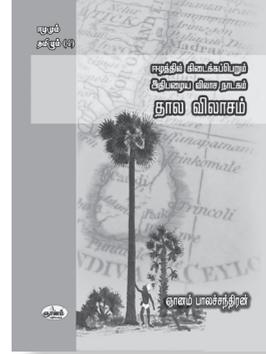
தமிழ் ஆய்வு, தமிழியல் ஆய்வாக பரிணமித்துள்ள இக்காலகட்டத்திலே, ஞா. பாலச்சந்திரன் தருகின்ற நூல்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இவர் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுக்குப் ‘புதிய ஓளி’ பாய்ச்சும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார். கி.பி. 1506 ஆம் ஆண்டு வெளியாகிய ‘கிரகசார எண்ணல்’ என்னும் வானசாஸ்திர நூல் இப்போதுதான் முதன்முறையாக எமது பார்வைக்குக் கிடைக்கின்றது.

— பேராசிரியர் எஸ். சுவலங்கராஜா

தாலவ்லாசம்

ஈழத்தில் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் தோன்றிய தாலவிலாசம் என்னும் நூல் பற்றியதாக ஞானம் பாலச்சந்திரனின் இந்நூல் விளங்குகிறது. பலரால் அறியப்படாதிருந்த தால விலாசம் பற்றிய முழுத் தகவல்களையும் சேகரித்தது மாத்திரம் அன்றி, அவற்றை அக்குவெறு ஆணிவேறாக ஆய்வுசெய்து, அந்தநூல் பற்றிய பூரணமான பதிவினை ஆசிரியர் தந்துள்ளார்

– பேராசிரியர் துரை. மனோகரன்

மெல்ஹொ பாதிரியார்

மொழிபெயர்த்த

புதிய ஏற்பாடு (கி.பி. 1759)

இந்நூலிலே ஞானம் பாலச்சந்திரன் “தமிழ் அச்சத்துறையினூடாகத் தமிழ் வரலாற்றை” அணுக முற்பட்டுள்ளார். இது தொடர்பாகப் பெருந்தொகையான ஆவணங்களைப் பார்வையிட்டதுடன் அவற்றிலிருந்து பயனும் சுவையுமுடைய பல தகவல்களை நமக்குத் தருகிறார்.

வழக்கமாக ஸீலநீ ஆறுமுகநாவலரே ‘தமிழ் உரைநடையில் சந்திப்பிரித் தெழுதுதல்’, ‘தரிப்புக் குறிகளைப் பயன்படுத்தியமை’ ஆகிய இரண்டையும் தமிழ் உரைநடைக்கு அறிமுகம் செய்தார் என்று கூறுவது வழக்கம். ஆனால் ஞானம் பாலச்சந்திரன் பிலிப் டி மெல்ஹொ அறிமுகம் செய்தார் என்பதை சான்றுகளுடன் கூறியுள்ளார்.

– பேராசிரியர் ஐ. சண்முகதாலம்

குறியுங்கள்....